
ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த
நாலாயிர தீவ்ய ப்ரபந்தம்.

ஆழ்வார்கள் வைபவம், செய்யுளகாதி, அரும்பதவுரை,
மாந்தெட்டித் திவ்யதேசப்ரபாவம், முதலியவற்றுடன்

~~~~~
சே. இருஷணமாசாரியர்,

தமிழ்ப்பண்டிதர்,

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாய புஸ்தகசாலையு,

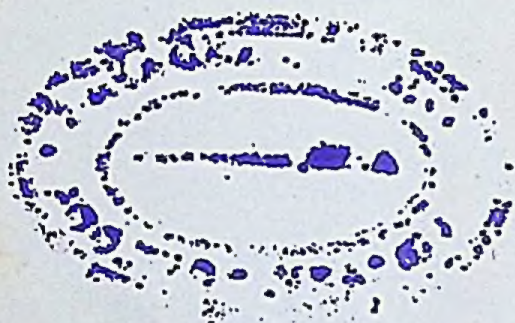
19, தென்னன்டை மாட வீதி

திருவல்லிக்கேணி.

ஸ்ரீ

4-1

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநமஃ

ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த

நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தம்

இரண்டாம் பதிப்பு

திருவல்லிக்கோணி

தமிழ்ப்பண்டிதர்

சே. கிருஷ்ணமாசாரியரால்

சென்னை

கணேச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரௌத்திரிஸ்

1920

விலை ரூபா ௪—0—0

சே. கிருஷ்ணமாசாரியர்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தாய புஸ்தகசாலை

19 - தேன்னண்டைமாவீதி,

திருவல்லிக்கேணி.

ஸ்ரீ

மு க ஷ ன ரா.

நாலாயிரதீவ்வியபிரபந்தமானது—ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேஸ்வரனது கிருபையால் ஸம்ஸாரிசேதநர்களின் உஜ்ஜீவநத்தின்பொருட்டு இந்த உலக ருள் நீங்க வந்து உதித்த ஆழ்வார்கள் பதினொருவரும் ஆண்டாள் ஒருத்தியு மாகிய பன்னிருவரும் அந்தமிழால் நற்கலைகளை ஆய்ந்துஉரைத்த எம்பெரு மானது ஸ்தோத்ரரூபமான இருபத்துநான்கு பிரபந்தங்களின் ஸமுதாயமா கும். நித்தியசூரிகளின் அம்சமாகத் திருவவதரித்த இவ்வாழ்வார்கள் எம் பெருமானால் மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்று அப்பெருமானைத் தமது நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணால் நன்கு அனுபவித்த அநுபவம் உள்ளடங்காமல் பெருக்கெடுத்துப் புறம்பேவழியத் திருவவதரித்தன வாதலால், இந்தப்பிரபந் தங்கள் “அருள்கொண்டு ஆயிரம் இன்தமிழ் பாடினான்” என்கிறபடியே பகவத்கிருபையாலுண்டான ஞானக்கண்மூலமாகப் பந்திபலாக்காரத்தாலே அவதரித்தனவாய், பகவதேகபரங்களாய், விலக்ஷணங்களாய், போக்யங்களாய், பகவந்முகோல்லாஸஹேதுக்களாய், அந்த எம்பெருமானைத்தவிர வேறொன் றைப் பிரதிபாதிபாதனவாய், ஸாரதமங்களாய், வேதத்தைக்காட்டிலும் விஞ்சி யனவாய், எம்பெருமானது பர வ்யூஹ விபவ அந்தரியாமி அர்ச்சை யென் கிற ஐவகைநிலைகளையும் குறிப்பனவாயிருந்தாலும் அர்ச்சையையே முக்கிய தமமாகக் கொண்டனவாய், பெண்ணுக்கும் பேதைக்குக்கூட எளிதில் அப்ய ஸிக்கத்தக்கனவாய், அப்யஸித்தவர்களுக்குப் பிறவித்துயரறுத்து அந்தமில் பேரின்பத்தை யளிக்கவல்லனவாய், செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாய், கற் பனை அலங்காரம் சொற்செறிவு பொருட்பொலிவு ஆழ்ந்தகருத்து வ்யங் க்யார்த்தம் முதலிய காவ்யலக்ஷணங்களிற் குறைவில்லாதனவாய், முமுகூகக் களுக்கு அவச்யம்அறியவேண்டிய அர்த்தபஞ்சகத்தையும் விசததமமாகப்பிரதி பாதிப்பனவாய், ஆங்காங்கு ஸ்வாபதேசம் நிரம்பப்பெற்றனவா யிருக்கும். ரஹஸ்யஸம்பந்தாயத்துக்குப் பிரதானகாரணபூதங்களான இந்தப்பிரபந்தங் கள் “கண்ண! நினைதனக்கும் குறிப்பாகில் கற்கலாம் கலியின்பொருள்தானே” என்றும், “ஆரார் வானவர்கள் செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே” என்றும் ஸர்வ ஜ்ஞான ஈச்வரனையும் ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்று நிர்மல ஜ்ஞானவான்களாகிய விண்ணுளாரையும் ஈடுபடுத்தி மென்றால், இந்தத் திவ்யப்ரபந்தங்களின் பெருமை மந்தமதிகளான நம்மாற் சொல்லும் தரமுடையதோ?

தீவ்வியபிரபந்தங்களின் முக்கியமான அஃதீதம்—இப்படிப்பட்ட திவ் வியப்பிரபந்தங்களிற் பேசுகின்ற அர்த்தங்கள்தாம் எவையென்னில்:—ஆத் மாக்கள் அறியவேண்டிய பரப்ரஹ்மஸ்வரூபமும், அடைகிற ஆத்மாக்களின் ஸ்வரூபமும், அடைதற்கு உரிய உபாயத்தின் ஸ்வரூபமும், அடைவதனாற் பெறவேண்டிய பலத்தின் ஸ்வரூபமும், பலத்தைப் பெறவொட்டாது தடிக்

கும் விரோதியின் ஸ்வரூபமும் என்கிற அரித்தபஞ்சங்களுமாம். இவைகள் தாம் வேதங்களாலும், இதிறாஸ புராணங்களாலும், வேதவேதார்த்தங்களை யறிந்த ஈசுவராத்மாக்களாலும் சொல்லப்படுபவை.

இந்தப் பிரபந்தங்கள்:—க. திருப்பல்லாண்டு, உ. பெரியாழ்வார்திரு மொழி, ஈ. திருப்பாவை, ச. நாச்சியார்திருமொழி, ஞ. பெருமாஸ்திருமொழி, ஈ. திருச்சந்தவிருத்தம், எ. திருமால், அ. திருப்பள்ளியெழுச்சி, கூ. அமல னாதிபிரான், கௌ. கண்ணிறுண்சிறுத்தாம்பு என்னும் பத்துப்பிரபந்தங்கள் அடங்கிய முதலாயிரமும்; கக. பெரியதிருமொழி, கஉ. திருக்குறந்தாண்டகம், கங. திருநெடுந்தாண்டகம் என்னும் மூன்று பிரபந்தங்கள் அடங்கிய இரண்டாவது ஆயிரமும்; கச. முதல்திருவந்தாதி, கரு. இரண்டாந்திருவந்தாதி, கஈ. மூன்றாந்திருவந்தாதி, கஎ. நான்குமகன் திருவந்தாதி, கஅ. திரு விருத்தம், கக. திருவாசிரியம், உௌ. பெரியதிருவந்தாதி, உக. திருவெழுக்கூற் றிருக்கை, உஉ. சிறியதிருமடல், உங. பெரியதிருமடல் என்னும் பத்துப்பிரபந் தங்கள் அடங்கிய இயற்பாவென்னும் முன்றாவது ஆயிரமும்; உச. திருவாய் மொழி என்னும் நான்காவது ஆயிரமுமாம். இவைகளின் பாசரங்களை எண்ணிப்பார்க்குமிடத்தில் ஸங்கையிற் சிறிது குறைந்திருப்பினும் குறைந்த சொச்சத்தொகையைக் கருதாது நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தங்கள் என்று இவை திருநாமம் படைத்தன.

இந்தப்பிரபந்தங்களின் முறைமை ஏற்பட்ட வகை:—‘திருப்பல்லாண்டு’ முதல் ‘அமலனாதிபிரான்’ ஈருனவை பிரணவார்த்தங்களாகையாலே முதலில் வைக்கப்பட்டனவென்றும், ‘கண்ணிறுண்சிறுத்தாம்பு’ நமஸ்தார்த்தத்தை விவரிப்பதாகையாலே அது அவற்றின்பின்பு வைக்கப்பட்ட தென்றும், பெரிய திருமொழி முதல் பெரியதிருமடல் ஈருகவுள்ள பிரபந்தங்கள் மந்த்ரசேஷமான நாராயண சப்த விவரணமாகையாலே அதன்பின்பு வைக்கப்பட்டன வென்றும், இந்தப்பிரபந்தங்களிலும் பொருட்பொருத்தத்தைக் கணிசித்தே பொள்வாபர்யங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன வென்றும், இவ்வாறு திருமந்த்ரார்த்தப்ரதிபாதகங்களான பிரபந்தங்கள் வைக்கப்பட்டபின்பு த்வயார்த்தமாய்த் தீர்க்கசரணுகதியைப் ப்ரதிபாதிப்பதாய் ஸாரதமமான திருவாய்மொழி எல்லா வற்றுக்கும் சரமப்ரபந்தமாக வைக்கப்பட்ட தென்றும் * தமது தேவகான வல்லமையால் கண்ணிறுண்சிறுத்தாம்பைக்கொண்டு ப்ரமுஷிதமாய்ப்போன திவ்யப்ரபந்தங்களை உத்தரிப்பித்த ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் நம்மாழ்வாரிடத்திலே திவ்யப்ரபந்தங்களை உபதேசத்தாற் பெற்றபோது இவ்வாறே நாலாயிரங் களையும் நம்மாழ்வார் அவர்க்கு உபதேசித்தன ரென்றும், இப்படி நம்மாழ்வார் நாதமுனிகளுக்கு அவயவியான தாம் அருளிச்செய்த திருவாய்மொழியையன்

* ப்ரணவம் நமஸ் என்பவற்றின் விவரண மாதலால் முதலாயிரத்தை முதலாகவும், நாராயணசப்த விவரணமாதலால் பெரியதிருமொழியை இரண்டாவதாகவும், த்வயார்த்தவிவரணமாதலால் திருவாய்மொழியை மூன்றாவதாகவும், சரமச்சுலோகவிவரணமாதலால் இயற்பாவை நான்காவதாகவும் நமது முன்னோர்கள் முறைப்படுத்தினார்களென்று கூறுவாரு முண்டு.

ஒவ்வொரு திருவாய்மொழியையும் தேர்ந்தெடுத்து அந்தப் பன்னிரண்டு திருவாய்மொழிகளையும் 'மோயிலீத்ருவாய்மொழி' என்று பேசிட்டு அவை திருவாய்மொழிமுழுதையும் ஸேவிக்க இயலாதபோது அநுஸந்தையங்களாக ஏற்படுத்தப்பட்டனவென்றும் ஸம்பந்தாயஜ்ஞரான பெரியோர் அருளிச்செய்வார்.

தீவ்வியபிரபந்தங்களின் வேதஸம்யம்:—ஆழ்வார்களில் கடைக்குட்டியான திருமங்கையாழ்வார் எம்பெருமானருளால் திருந்திச் சதுர்வேதஸாரமாக நம்மாழ்வாரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் பெரிய திருவந்தாதி திருவாய்மொழி என்ற தீவ்வியப்பிரபந்தங்கள் நான்குக்கும் சீகைஷ வியாகரணம் சந்தஸ் நிருத்தம் ஜ்யோதிஷம் கல்பம் என்ற வேதாங்கங்கள் ஆறு போலப் பெரியதிருமொழி திருக்குறுந்தாண்டகம் திருநெடுந்தாண்டகம் திருவெழுகூற்றிருக்கை சிறியதிருமடல் பெரியதிருமடல் என்ற பிரபந்தங்கள் ஆறையும் அருளிச்செய்து திருவாங்கம்பெரியகோயிலிற் கைங்கரியஞ்செய்து வருகையில் ஒருநாள் பெருமாள் திருமுன்பே திருநெடுந்தாண்டகத்தைத் தேவகானத்தாற் பாடிக்கொண்டு மனமுருகிநிற்க, அதற்குத் திருவுள்ளமுடந்த ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு 'உமக்கு வேண்டுவது யாது?' என்று திருவுள்ளமாக, ஆழ்வாரும் பணிந்து 'நாயன்மே! நம்மாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தமிழ்வேதமாகிய திருவாய்மொழியை மார்கழிமாஸத்தில் நடக்கும் திருவத்யயநோத்தஸவத்தில் வடமொழிவேதத்துடனே திருச்செவிசார்த்தியருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமானும் அவ்வாறே அதுக்கூறம் செய்தபின்பு, பெரிய பெருமாள் பிரஸாதித்த திருமுகப்பட்டயப்படியே திருமங்கையாழ்வார் ஆழ்வார் திருநகரியிலிருந்து நம்மாழ்வாரை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்து மார்கழிமாஸத்தில் சுக்லபக்ஷத்து ஏகாதசிதொடங்கிப் பகலில் வடமொழிவேத பாராயணமும் இரவில் திராவிடவேதமாகிய திருவாய்மொழிபாராயணமுமாகப் பத்துநாள் திருவத்யயநோத்தஸவம் குறைவற நடக்கும்படி செய்தருளினார். இப்படியே கலியன் காலம்வரையில் நடந்துவந்தது. பிறகு, கலிதோஷத்தால் தீவ்யப்ரபந்தங்கள் ப்ரமுஷிதங்களாய்ப்போக, வெகுகாலம்கழித்து அத்தத் தீவ்யப்ரபந்தங்களை உத்தாரணம்பண்ணி ஸ்ரீவைஷ்ணவதர்மங்களை ஸ்தாபித்த ஸ்ரீமந்தநாதமுனிகள், நின்றபோயிருந்த திருவத்யயநத்திருவிழாவை ஸ்ரீரங்கநாதனது சாஸநத்தினால் நடப்பித்ததுமன்றி, ஏகாதசிக்கு முன்பு பிரதமைமுதல் 'பகல்பந்தி' என்று பெயர்வைத்து அந்தத்தினங்களில் முதலிரண்டு ஆயிரங்களையும் ஸேவிக்கும்படிக்கும், இராப்பத்தில் திருவாய்மொழி சாத்துமறையான மதுநாளில் இயற்பாவைச் சேவித்து முடிக்கும்படிக்கும் திட்டஞ்செய்தனர். (இயற்பாசாத்துமறைக்கும் நூறாள் திருப்பல்லாண்டு தொடக்கம்; இதன் பிறகுதான் இருகங்கனிலெல்லாம் தீவ்வியப்பிரபந்தங்கள் ஸேவிக்கலாம்.)

பின்பும், அந்தநாதமுனிகள், பெரியபெருமாள் நியமந்ததால் வேதஸம்யம் பெற்ற திராவிடவேதத்துக்கும் வடமொழிவேதத்துக்குப்போலவே உதஸர்ஜன உபக்ரமகாலங்களை நியமிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு பெருமாள் தைலக்காப்புச் சாத்திக்கொள்ளும் திருக்கார்த்திதொடங்கி அத்யயந உத்தஸவ ஆரம்ப பரியந்தம் இந்தத்தீவ்வியப்பிரபந்தங்களுக்கு உதஸர்ஜனகாலமென்றும், அந்தநாள் களில் எங்கும் தீவ்யப்ரபந்தங்கள் ஸேவிக்கக்கூடாதென்றும், மார்கழிமாஸத்

தில் சுகல்பரதமை தொடங்கித் திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு உபந்ரமகால மென்றும், அப்போதுதான் ஸந்நிதிகளில் திவ்வியப்பிரபந்தம் தொடங்கி ஸேவிக்கலாமென்றும் சிவவரையறைகளை ஏற்படுத்தித் திவ்வியப்பிரபந்தத்தின் மகிமையைப் பாராட்டியருளினர்.

இராமாநுசநாத்நந்தாதியின் சிறப்பு:—இப்படி ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள்காலம் தொடங்கி ஓராண்வழியாக நடந்துவந்த இந்த ஸம்ப்ரதாயம் எம்பெருமானார்களத்தில் பின்னும் பரவிச் செழித்து வளரலாயிற்று. அந்த எம்பெருமானார் காலத்திலே திருவரங்கத்தமுதனார் அவர்விஷயமாக அருளிச்செய்த பிரபந்ரகாயத்திரியான இராமாநுசநாத்நந்தாதி பெரியபெருமானருளால் அந்த அமுதனார்க்கு அருளப்பாடிட்டுத் திருச்செவியசார்த்தப்பட்ட தாதலால், அது முதல் அது ஆழ்வார்களருளிச்செயல்களோடு சேர்த்து அதுஸந்திக்கலாயிற்று. ஆகவே, பிரணவார்த்தமான முதலாயிரத்தோடு நம்மாழ்வார்விஷயமான பாகவதசேஷத்தவத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் கண்ணி றுண்சிறுத்தாம்பைச் சேர்த்தாற் போலக் கைங்கரியத்திற் களைபறுப்பதான இயற்பாவுடனே சேர்த்த இராமாநுசநாத்நந்தாதியும் அதுஸந்திக்கத் தட்டில்லை.

'திவ்யப்ரபந்த வ்யாந்யாநங்கள்:—ஓராண்வழியாக வந்த இந்தத் திவ்யப்ரபந்தங்களின் அர்த்தங்கள் முன்பெல்லாம் உபதேசமுகமாய் வந்தன. 'எம்பெருமானுத்திரிசநம்' என்று நம்பெருமாள் பேராதரத்தோடு பேரிட்டு நாட்டிப் படி ஸ்ரீவைஷ்ணவனித்தாந்தத்தை எங்கும்பரவச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்தாமே இந்தத்திவ்யப்ரபந்தங்கட்கு வ்யாக்யாநம் இட்டால் அதற்குமேல் வேறொருவரும் வ்யாக்யாநம்செய்யாமல் அவ்வளவோடே நின்றுவிடு மாகையால் அங்ஙனமாகாது மேன்மேலும் களைத்துச் செழித்து வளரவேண்டுமென்னும் திருவுள்ளக்கருத்தாலே, தாம் வ்யாக்யாநமிடாமல் தமது புத்ரஸ்தாரீயராக அபிமாநித்திருந்த திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானைக் கொண்டு ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணப்ரக்ரியையாலே திருவாய்மொழிக்கு முதல்முதல் ஆறுபிரப்படியாக ஒரு வ்யாக்யாநம் இடுவித்தார். அநந்தரம் பட்டர்பேரருளால் வேதாந்தியான நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாஷ்யப்ரக்ரியையாலே ஒன்பதினாயிரப்படியாக ஒரு வ்யாக்யாநம் செய்தருளினார். அப்பால், நம்பிள்ளையினிடத்து அர்த்தவிசேஷங்களையெல்லாம் கேட்டருளிய பெரியவாச்சான்பிள்ளை, ஸ்ரீராமாயணப்ரக்ரியையாலே இருபத்துநாலாயிரப்படியாக ஒரு வ்யாக்யாநம் செய்தருளியது மல்லாமலும், நஞ்சீயர்சிஷ்யரான நம்பிள்ளையினிடத்து வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை தாம்கேட்ட திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தைக் கேட்டது கேட்டபடியே பட்டோலைகொள்கையால் ஸ்ருதபர்கா நிகாப்ரக்ரியையாலே ஈழமுப்பத்தாறுபிரப்படி திருவவதரித்தது. பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் திருக்குமாரராகிய நயினராச்சானது சிஷ்யரான வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் சப்தார்த்தம் விளங்கும்படி பன்னிராயிரப்படிவ்யாக்யாநம் செய்தருளினார். இவர்களைத்தவிர, பிற்காலத்தில் பெரியபரகாஸஸ்தாமி முதலியோரும் திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் 'பக்ஷத்திஷயம்' எனப்படும். இப்படி திருவாய்மொழிக்குப் பலவ்யாக்யாநங்கள் ஏற்பட்டதே திருவாய்மொழியென்னுந் திவ்யப்ரபந்தத்தின் சீர்மையை வெளியாக்கும்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவாய்மொழிக்குப்போலவே மற்றைமூவாயிரங்களுக்கும் வ்யாக்யாநம் செய்தருளினார். (பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த வ்யாக்யாநங்களில் பெரியாழ்வார்திருமொழியின் முதல்நான்குபத்தின் வ்யாக்யாநங்கள் செல்லரித்துப் பழுதிப்பட்டபடியால் ப்ரமுஷிதமான அந்தப் பாகத்திற்கு ஸ்ரீமம்மணவாளமாமுனிகள் வியாக்கியாநமிட்டருளினார்.) இப்படி பெரியவாச்சான்பிள்ளை நாலாயிரதிவ்வியப்பிரபந்தம் முழுவதற்கும் வ்யாக்யாநம் அருளிச்செய்ததனால்தான், இந்தப்ரபந்தம் ஸகலராலும் அர்த்தம் எளிதில் அறியும்படியாயிற்று. இதனைப் பாராட்டியே மணவாளமாமுனிகள் “பெரியவாச்சான்பிள்ளை பின்புள்ளவர்க்கும், தெரிய விபாக்கியைகள் செய்வால்—அரிய, அருளிச் செயற்பொருளை ஆரியர்கட்கு இப்போது, அருளிச்செயலாய்த்து அறிந்து” என்று அருளிச்செய்தார். இவைகள் தவிர, திருப்பாவை அமலனாதிபிரான் கண்ணினுண்சிறுத்தாம்பு திருவிருத்தம் முதலிய சிலபிரபந்தங்கட்கு, நஞ்சியர் அழகியமணவாளச்சீயர் அழகியமணவாளப்பெருமாள்நயினர் முதலியோர்கள் அருளிய வ்யாக்யாநங்களும், அமலனாதிபிரானுக்கு வேதாந்ததேசிகன் செய்தருளிய ‘முசிவாஹரபோகம்’ என்னும் வடமொழிவ்யாக்யாநமும், மணவாளமாமுனிகளின் திருவடிகளை ஆச்ரயித்த அப்பிள்ளை யென்பவர் இயற்பாவுக்கு அருளிச்செய்த வ்யாக்யாநமும் உள்ளன. இராமாநுசநூற்றந்தாதிக்கு மணவாளமாமுனிகளும் பிள்ளைலோகார்யசீயரும் வ்யாக்யாநமிட்டிள்ளார்கள்.

முடிவுரை:—இப்படி வ்யாக்யாநங்களால் வளம்பெற்ற நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தங்கள் எம்பெருமானது நியமந்தால் இந்தஉலகினுள் நீங்க வந்து உதித்த ஆழ்வார்கள் வேதங்களிற்கூறியுள்ள அருமையான அர்த்தங்களை யெல்லாம் எடுத்துத் திரட்டி எல்லாரும் அறிகரிக்கும்படி செவிக்கினிய செந்தமிழ்ப் பாசுரங்களால் அருளிச்செய்தன வாகையாலே, தமிழ்மறைகளான இவைகள், “அறியக்கற்று வல்லார் வைட்டணவர் ஆழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே” என்கிற படி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உபாசேயதமங்களாகும்.

செய்யுளை ‘பாசுரம்’ என்றும், பத்து அல்லது பதினாறு செய்யுள்கொண்டதாகிய தசகமென்னும் பதினத்தை ‘திருமொழி’ அல்லது ‘திருவாய்மொழி’ என்றும், பத்துப்பதிகங்கள் சேர்ந்த நூறுபாடலாகிய சதகத்தை ‘பத்து’ என்றும் கூறுவது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பரதாயம்.

இப்புத்தகத்தில் ௧, ௧, இந்த ஸங்கேதம், இரண்டிதரம் ஸேவிக்கும் பாசுரங்களைக் குறிக்கும். * இந்த ஸங்கேதம், நிறுத்துமிடங்களைக் குறிக்கும்.

இப்பதிப்பில் ஒவ்வொரு பிரபந்தத்துக்கும்முன்னே அதனை அருளிச்செய்த ஆழ்வாரின் சரித்ரம் தமிழ்நடையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு ஆயிரமும் முடிந்தபிறகு அதனதன் இறுதியில் செய்யுள்கராதியும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப்ரபந்தத்தில் வழங்கும் அரும்பதங்கட்கு வ்யாக்யாநங்களிற்கு கூறியுள்ளபடி அர்த்தம் எழுதி அகராதியாகத் தனியே அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது உகந்தருளின நிலங்களாகிய திருமால்திருப்பதிகள் நூற்றெட்டின்வைவரமும் இப்புத்தகத்தின் இறுதியில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திவ்யப்ரபந்த அடைவு.

முதலாயிரம்.

பாசுரம்.

க. திருப்பல்லாண்டு கஉ
உ. பெரியாழ்வார்திருமொழி.

முதற்பத்து.

க. வண்ணமாடங்கள்	௧௦
உ. சீதக்கடல்	௨௧
ங. மாணிக்கங்கட்டி	௧௦
ச. தன் முகத்து	௧௦
டு. உய்யவுலகு	௧௧
து. மாணிக்கக்கிண்கிணி	௧௧
ந. தொடர்ச்சங்கிலிகை	௧௧
அ. பொன்னியல்	௧௧
சு. வட்டுநடுவே	௧௦

இரண்டாம்பித்து.

க. மெச்சுது	₹0
உ. ஆரவணையாய்	₹௧
ரு. போய்ப்பாடு	₹௩
ச. வெண்ணையனேந்த	₹0
ரு. பின்னே மணாளனை	₹0
சு. வேலிக்கோல்வெட்டி	₹0
ள. ஆநிரைமேய்க்க	₹0
அ. இந்திரனேடு	₹0
க. வெண்ணையவிழுங்கி	₹௧
க0. ஆற்றிலிருந்து	₹0

மூன்றும்பத்து.

க. தன்னேராயிரம்	சக
உ. அஞ்சனவண்ணை	சு0
ஈ. சீலைக்குதம்பை	சு0
சு. தழைகளும்	சு0
டு. அட்டுக்குவி	சக
சு. நாவலம்பெரிய	சக
எ. ஐயபழுதி	சக
அ. நல்லதோர்ஜாமரை	சு0
ஈ. என்னாதன்	சக
சு0. நெறிந்தகருங்குழல்	சு0

நான்காம்பத்து.

பாசுரம்.

க. கதிராயிரம்	க0
உ. அலம்பாவெருட்டா	கக
ங. உருப்பிணிநங்கை	கக
ச. நாவகாரியம்	கக
டு. ஆசைவாய்	க0
சு. காசங்கறையுடை	க0
எ. தங்கையைமூக்கும்	கக
அ. மாதவத்தோன்	க0
க. மரவட்டைய	கக
க0. துப்புடையாரை	க0
ஐந்தாம்பத்து.	
க. வாக்குத்தாய்மை	க0
உ. நெய்க்குடத்தை	க0
ங. துக்கச்சுழலை	க0
ச. சென்னியோற்று	கக

சூக, சௌ

நா. திருப்பாவை.	நா0
சா. நாச்சியார் திருமொழி.	
க. தையொருநில்களும்	க0
உ. நாம்மாயிரம்	க0
நா. கோழியழைப்பதன்	க0
சா. தெள்ளியார்பலர்	சக
ரு. மன்னுபெரும்புகழ்	கக
சு. வாரணமாயிரம்	கக
எ. கருப்பூரம்	க0
அ. விண்ணீலமேலாப்பு	ச0
கா. சிந்தூரச்செம்பொடி	க0
க0. காரக்கோடல்	ச0
கக. தாமுகக்கும்	க0
கஉ. மத்திருந்தீர்கட்கு	ச0
கநா. கண்ணனென்னும்	க0
கசு. பட்டிமேயந்து	க0

இத, கசுரு

௫. பெருமாள் திருமொழி.	
க. இருளினிய	கக
உ. தேட்டரும்	க௦
ங. மெய்யில்வாழ்க்கை	க

பாசரம்.

ச. ஊனேறுசெல்வத்து	கக
ரு. தருதயரம்	க௦
சு. ஏர்மலர்ப்பூங்குழல்	க௦
எ. ஆலைநீள்கரும்பு	கக
அ. மன்னுபுகழ்	கக
க. வந்தாளினிணை	கக
க௦. அங்கனெடுமதிள்	கக

ஆக, க௦ரு

க. திருச்சந்தவிருத்தம்	க௨௦
எ. திருமாலை	சுரு
அ. திருப்பள்ளியெழுச்சி	க௦
க. அமலனாதிபிரான்	க௦
க௦. கண்ணினுண்சிமத்தாப்பு	கக

ஆக, மொத்தம், க௮௭

கக. பெரியதிருமொழி.

முதற்பத்து.

க. வாடினேன்	க௦
உ. வால்மாவலத்து	க௦
ரு. முற்றமுத்து	க௦
ச. ஏனமுனாடி	க௦
ரு. கலையும்சரியும்	க௦
சு. வாணிலாமுறுவல்	க௦
எ. அங்கண்ணாலம்	க௦
அ. கொங்கலர்ந்த	க௦
க. தாயேதந்தை	க௦
க௦. கண்ணார்கடல்	க௦

இரண்டாம்பத்து.

க. வானவர்தங்கள்	க௦
உ. காலையாடை	க௦
ரு. விற்பெருவிழவும்	க௦
ச. அன்றாயர்	க௦
ரு. பாராயது	க௦
சு. நண்ணாத	க௦
எ. திவனும்	க௦
அ. திரிபுரம்	க௦
க. சொல்லு	க௦
க௦. மஞ்சாடுவரை	க௦

மூன்றாம்பத்து.

க. இருந்தண்டாநிலம்	க௦
உ. ஊன்வாட	௨௦
ரு. வாடமருதிடை	௨௦
ச. ஒருகுதளாய்	க௦
ரு. உத்தனாடிமேன்	௨௦

பாசரம்.

சு. தூவிரிய	க௦
எ. கள்வன்கொல்	க௦
அ. நந்திவிளக்கே	க௦
க. சலங்கொண்ட	க௦
க௦. திருமடந்தை	க௦

நான்காம்பத்து.

க. போதலர்ந்த	க௦
உ. கர்பமாகடல்	க௦
ரு. பேரணிந்து	க௦
ச. மாற்றரசர்	க௦
ரு. தூட்டிடை	க௦
சு. தாவளந்து	க௦
எ. கண்ணார்கடல்	க௦
அ. கவளயாணை	க௦
க. நுழைந்தொழுதோம்	க௦
க௦. ஆய்ச்சியர்	க௦

ஐந்தாம்பத்து.

க. அறிவதரியான்	க௦
உ. தாந்தம்பெருமை	க௦
ரு. வென்றிமாமழு	க௦
ச. உந்திமேல்	க௦
ரு. வெருவாதாள்	க௦
சு. கைம்மானமழகனிறு	க௦
எ. பண்டைநான்மறை	க௦
அ. ஏழையேதலன்	க௦
க. கையிலங்கு	க௦
க௦. தீதநிலத்தொடு	க௦

ஆறாம்பத்து.

க. வண்டுஊறுமலர்	க௦
உ. பொறுத்தேன்	க௦
ரு. துறப்பேனல்லைன்	க௦
ச. கண்ணும்சுழன்று	க௦
ரு. கலங்கமுந்நீர்	க௦
சு. அம்பரமும்	க௦
எ. ஆளும்பணியும்	க௦
அ. மாண்கொண்ட	க௦
க. பெடையடர்த்த	க௦
க௦. கிடந்தநம்பி	க௦

ஏழாம்பத்து.

க. கறவாமடநாகு	க௦
உ. புள்ளாய்	க௦
ரு. சினவில்	க௦
ச. கண்டோர	க௦
ரு. தந்தைகாலிஸ்டெரு	க௦
சு. சிங்கமதாய்	க௦
எ. திருவுக்கும்திரு	க௦

பாசுரம்.

அ. செங்கமலம்	க0
கூ. கள்ளம்மனம்	க0
க0. பெரும்புறக்கடல்	க0

எட்டாம்பத்து.

க. சிலையிலங்கு	க0
உ. தெள்ளியீர்	க0
ந. கரையெடுத்த	க0
ச. விண்ணவர் தங்கள்	க0
ரு. தந்தைகாலில்விலங்கு	க0
சு. தொண்டர்	க0
எ. வியமுடை	க0
அ. வாறோளவும்	க0
கூ. கைம்மானம்	க0
க0. வண்டார்	க0

ஒன்பதாம்பத்து.

க. வங்கமாமுந்நீர்	ச0
உ. பொன்னிவர்மேனி	ச0
ந. தன்னைநைலிக்கிலைன்	க0
ச. காவார்மடல்	க0
ரு. தவளவிளம்பிறை	ச0
சு. அக்குட்புலியின்	க0
எ. தந்தைதாய்மக்களே	க0
அ. முந்துறவுரைக்கேன்.	க0
கூ. மூவரில்	க0
க0. எங்கள்	க0

பத்தாம்பத்து.

க. ஒருநற்சுற்றம்	க0
உ. இரக்கயின்றி	க0
ந. ஏத்துகின்றோம்	க0
ச. சந்தமலர்க்குழல்	க0
ரு. பூங்கோதையாய்ச்சி	க0
சு. எங்கா னும்	க0
எ. மானமுடைத்து	கச
அ. காதிர்கடிப்பு	க0
கூ. புள்ளுருவாகி	க0
க0. திருத்தாய்	க0

பதினோராம்பத்து.

க. குன்றமொன்று	க0
உ. குன்றமெடுத்த	க0
ந. மன்னிலங்கு	க0
ச. சிலையிடம்	க0
ரு. மானம்நும்	க0
சு. மென்நின்ற	க0
எ. கீணுகம்சுற்றி	ச0
அ. மாற்றமுள்	க0

ஆக, க0அச

பாசுரம்.

கஉ. திருக்குயந்தாண்டகம்	உ0
கந. திருநெடுந்தாண்டகம்	ந0

ஆக, பாசுரம் - ககநச

இயற்பா.

கச. முதல்திருவந்தாதி	க00
கரு. இரண்டாந்திருவந்தாதி	க00
கசு. மூன்றாந்திருவந்தாதி	க00
கஎ. நான்குமுகந்திருவந்தாதி	கசு
கஅ. திருவிருத்தம்	க00
ககூ. திருவாசிரியம்	எ
உ0. பெரியதிருவந்தாதி	அஎ
உக. திருவேழுகற்றிருக்கை	க
உஉ. சிறியதிருமடல்	க
உந. பெரியதிருமடல்	க

ஆக, பாசுரம் - ருகந

உச. திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

க உயர்வறவுயர்நலம்	கக
உ. வீடுமின்	கக
ந. பத்துடையடியவர்	கக
ச. அஞ்சிறையமடநாராய்	கக
ரு. வளவேழுலகின்	கக
சு. பரிவதிலீசன்	கக
எ. பிறவித்துயர்	கக
அ. ஒடும்புள்	கக
கூ. இவையும்	கக
க0. பொருமாநீன்படை	நக

இரண்டாம்பத்து.

க. வாயுந்திரை	கக
உ. திண்ணன்வீடு	கக
ந. ஊனில்வாழ்	கக
ச. ஆடியாடி	கக
ரு. அந்தாமத்தன்பு	கக
சு. வைகுந்தா	கக
எ. கேசவன் தமர்	கந
அ. அணைவது	கக
கூ. எம்மாவீடு	கக
க0. கிளரொளியிளமை	கக

மூன்றாம்பத்து.

க. முடிச்சோதியாய்	கக
உ. முந்நீர்ஞாலம்	கக
ந. ஒழிவில்காலம்	கக
ச. புகழுநல்லொருவன்	கக

பாசுரம்.

டு. மொய்ம்மாம்	கக
சு. டெய்யதாமரை	கக
எ. பழிலஞ்சுடரொளி	கக
அ. முடியானே	கக
கூ. சென் னுல்லிரோதம்	கக
க0. சன்மம்பலபல	கக

நான்காம்பத்து.

க. ஒருநாயகமாய்	கக
உ. பாலனாய்	கக
கூ. கோவைவாபாள்	கக
சு. மண்ணையிருந்து	கக
டு. வீற்றிருந்து	கக
சு. தீர்ப்பாரை	கக
எ. சீலமில்லா	கக
அ. ஏறாளும்	கக
கூ. நண்ணதார்	கக
க0. ஒன்றுத்தேவும்	கக

ஐந்தாம்பத்து.

க. கைபார்ச்சக்கரம்	கக
உ. பொலிகபொலக	கக
கூ. மாசுறுசோதி	கக
சு. ஊரெல்லாம்	கக
டு. எவ்வனையோ	கக
சு. கடல்நூலம்	கக
எ. நோற்றநோன்பு	கக
அ. ஆராவமுதே	கக
கூ. மானைய்நோக்கு	கக
க0. பிறத்தவாறும்	கக

ஆறும்பத்து.

க. வைகல்புங்கழி	கக
உ. மின்னிடைமடவார்கள்	கக
கூ. நல்குரவும்	கக
சு. குரவையாய்ச்சியர்	கக
டு. துவளில்மாமணிமாடம்	கக
சு. மாலுக்கு	கக
எ. உண்ணஞ்சோறு	கக
அ. பொன்னுலகு	கக
கூ. நீராய்சிலனாய்	கக
க0. உலகமுண்ட	கக

ஏழாம்பத்து.

க. உண்ணிளவிய	கக
உ. சங்குலும்பசுலும்	கக
கூ. வெள்ளைச்சுநீரங்கு	கக

பாசுரம்.

சு. ஆழியெழ	கக
டு. கற்பார்	கக
சு. பாமருமுவுலகும்	கக
எ. ஏழையராவி	கக
அ. மாயாவாமனனே	கக
கூ. என்னைக்கும்	கக
க0. இன்பம்பயக்க	கக

எட்டாம்பத்து.

க. தேவிமாராவார்	கக
உ. நங்கள்வரிவனே	கக
கூ. அங்குமிங்கும்	கக
சு. வாரகடாவருவி	கக
டு. மாயக்கூத்தா	கக
சு. எல்லியும்	கக
எ. இருத்தும்	கக
அ. கண்கள்சிவந்து	கக
கூ. சுருமாணிக்கமலை	கக
க0. நெடுமாற்கடிமை	கக

ஒன்பதாம்பத்து.

க. கொண்டபெண்டிர்	கக
உ. பண்டைநாளாலே	கக
கூ. ஓராயிரமாய்	கக
சு. மையார்	கக
டு. இன்னுயிர்	கக
சு. உருகுமால்	கக
எ. எங்காளல்	கக
அ. அறுக்கும்	கக
கூ. மல்லிகை	கக
க0. மாலையண்ணி	கக

பத்தாம்பத்து.

க. தாளதாமரை	கக
உ. கெடமிடர்	கக
கூ. வேய்மருதோளினே	கக
சு. சார்வேதவநெறி	கக
டு. கண்ணன் கழலினே	கக
சு. அருள்பெறுவார்	கக
எ. செஞ்சொற்கவிகாள்	கக
அ. திருமாலிருஞ்சோலை	கக
கூ. சூழ்விசம்பு	கக
க0. முனியேநான் முகனே.	கக

ஆக, பாசுரம் - 3402.

இராமாங்கு நூற்றந்தாதி - 304.

நம்மாழ்வார் தனியன்.

(ஸ்ரீ ஜிளவந்தார் அருளிச்செய்தது.)

லா தாவி தாய-வ தயஸை நயாவி ஹ-ஞ தி
 ஸ்லவ-ஃய ஸெவநியதெந ஐடி நயாநாடி |
 சூடி ஸ்ல-நக-ஃய ஸெவ-ஃய ஸெவ-ஃய ஸெவ-ஃய ஸெவ-ஃய
 ஸ்ரீ-தத-ஹி-ய-ம-ஃய ஸ்ர-ஹி-ய-ம-ஃய ஸ்ர-ஹி-ய-ம-ஃய ஸ்ர-ஹி-ய-ம-ஃய

మాతాపితాయువతయస్తనయావిభూతి స్సర్వంయదేవనియమేనమదన్వయానామ్ ।
ఆద్యస్యనగికులపతేర్వకుశాభిరావం శ్రీమత్తదజ్ఞియఃశం ప్రణమామిమూర్ధ్నా ॥

மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்
ஸர்வமயதேவாரியமேநமதந்வயாநாம்-
ஆத்யஸ்யநக்ரோபதேதர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்தததங்கீரியுகஸம்ப்ரணமாமிஸ்ரீநாரா.

(ஸ்ரீ பரமசிவபட்டர் அருளிச்செய்தது.)

உரு-தவஸரஸூபஹரஹ்யயமடநாய
ஸ்ரீ-மகிஷாசுரகூ-மஸௌரயொயிவாஹாந் ।
மகாநி-ரெணு-பரகாயபதிநூலிஸாந்
ஸ்ரீ-பத்ராஜ-ஸஜி-நிபுணதொடலிநிதி ॥

భూతంసరశ్చమహదాహ్వాయభట్టనాథ శ్రీభక్తిసారసులశేఖరయోగివాహః ।
 భక్తాభిరణుపర కాలయతీనమిత్రా శ్రీమత్పరబ్రహ్మశముని ప్రణతోఽస్మినిత్యమ్ ॥

பூதம் + ஸரஸ்வதாஹ்வயபட்டநாத
பூபக்திஸாரகுலஸேகரயோகிவாஹான் -
பக்தாங்க்ரிநேனுபரகாலபதிந்ந்ரமிஸ்ரான்
ஸ்ரமத்பராங்குஸமுநிம்ப்ரணதோஸ்மிநித்யம்.

ஸ்ரீ பெரியாழ்வார் வைபவம்.

ஸ்ரீய-ஹெந்ஸூதிஜம்விஷ்ணோரபாஸ்யஸ்ரீ நமஸ்கரம் ।

பு-பெஷ்யஸ்ரீஸூ-ஹ்விஷ்ணோ-ஹி-த-ஹ-ஸூ-பிஷ்ய ॥

மிதுநேஸ்வாதிஜம்விஷ்ணோ ரதாம் நமத்நவநிநிபுரே-

ப்ரபத்யேஸ்வரம்-ஹ்விஷ்ணோ விஷ்ணுசித்தம்புரஸ் ஸி கம்.

இவ்வாழ்வார், ஸ்ரீவல்லபநாராயண கலி - சள - ஆவதான க்ரோதநஸ்ரீ ஆனிய சகலபக்தம் எகாதசி ஞாயிற்றுக்கிழமைகூடின ஸ்வாதிநஷ்டரத்தில், கருடாம்பராய, வேயிதலத்தில் பதுமையாருக்கும் முகுந்தாசார்யருக்கும் புத்ரராகத் திருவவதரித்து, “விஷ்ணுசித்தம்” என்னும் திருநாமத்தையுடைய ராய, வடபெருங்கோயிலுடையானுடைய நிர்ஹேதுககடாக்ஷத்தினால் ஸஹஜ பகவத்தாஸ்யமுடையராய, “அவனுக்கந்த அடிமைபே நாம் செய்யத்தக்கது” என்று நினைத்து, அதையறிகைக்கு அவதாரங்களை யாராய்ந்து பார்த்தவிடத் தில், ஸர்வேஸ்வரன், பூபாக்கைப்போக்கித் தாம் உதை நினைந்துத்தி ஸாதுக் களைக் காக்கும்பொருட்டுத் தேவகியின்வயிற்றில் கிருஷ்ணனாய்ப்பிறந்து, யசோ தைவளர்க்க வளர்ந்து, கம்ஸனுக்குப்பணிசெய்தவந்த ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாளி கையில் எழுந்தருளிப் பூவை இரக்க, அவர் உகந்து சூட்டினபடியைக் கண்டு, “இவ்விஷயத்துக்குப் பூவிடுகையே உகப்பு” என்று அறியிட்டுத் திருநந்த வரஞ்செய்து வடபெருங்கோயிலுடையானுக்குத் திருமலைகட்டிச் சாத்திக் கொண்டவந்தார்.

இக்காலத்தில் பாண்டியகுலத்திற் பிறந்த ஸ்ரீவல்லபதேவன் என்னும் ஓரசசன், தார்மிகனாகையால் சிறியதைப் பெரியது நலியாதபடி கூடல் என் னும் மதுரையில் அரசாண்டுகொண்டிருந்தான். அவ்வரசன், ஒருநாளிராத்திரி யில் நகரசோதனைக்கு வரும்போது, ஒரு தெருத்தின்னையின்மேல் வேதிய னொருவன் இருக்கக்கண்டு, அவனை யெழுப்பி “நீ யார்?” என்று கேட்க, அவனும் “நான் ஒருபிராமணன், கங்காஸ்நானம்பண்ணி வருகிறேன்” என்ன, அரசன் “உனக்கு ஏதேனும் நீதி தெரிந்தது உண்டாகில் சொல்வாய்” என்ன, அவ் வந்தணனும், “மழைக்காலத்தில் வேண்டியவைகளுக்கு மற்றை எட்டுமாஸங் களிலும், இராத்திரிக்கு வேண்டியவைகளுக்குப் பகலிலும், முதுமையில் வேண் டியவைகளுக்கு இளமையிலும், மறுமைக்குவேண்டியவைகளுக்கு இம்மையிலும் ஒருவன் ப்ரயத்னஞ்செய்யவேண்டும்” என்னும்பொருளுள்ள [“வாஷார்த்தம்ஷ் டௌப்ரயதேதம்” ஸாந்நிஸார்த்தமார்த்தம் திவஸம்பதேச-வார்த்தக்யஹேதோர் வயஸாநவேந பாத்ரஹேதோரிஹஜந்மநாச”] சுலோகத்தைச்சொல்ல, அரசனும் வித்வானாகையால், “நமக்கோ த்ருஷ்டத்தில் ஒருகுறையுமில்லை; இனி அத்ருஷ்ட யத்நம்பண்ணும்படி யென்?” என்று இராமுமுதம் அதுவேசிறையாக இருந்து மறுமைப்பெற்றுக்கு முயற்சிசெய்யக் கருதி, பொழுதுவிடிந்தவுடனே தனது புரோஹிதனான செல்வரம்பியை நோக்கி, “புருஷார்த்தநிர்ணய பூர்வகமாக

அத்ருஷ்டவீத்திக்கு உபாயமென்?" என்றுவினவ, புரோஹிதனும், "வித்வான் களைத் திரட்டி வேதாந்தவீத்தமான பரதத்வநிர்ணயம் பண்ணுவித்து அவ் வழியாலே பெறவேணும்" என்ன, அரசனும், "அப்படியேயாகிறது" என்று வெகுத்ரவ்யத்தைக் கிழிச்சீஸரயிலே முடிந்து அப்பொற்கிழியை வித்யாசுல்க மாகச் சபாமண்டபத்தின் முன்னிலையிலே ஒருதோரணத்தில் கட்டுவித்து, ராஜ்யத்தில் வித்வான்களைத் திரட்டிப்படி உத்தரவுசெய்தான்.

அப்போது, வடபெருங்கோயிலுடையான், இவ்வாழ்வாரைக்கொண்டு, வேதாந்தத்தில் சொல்லப்படும் பரத்வத்தை இவ்வுலகத்தில் ப்ரகாசிப்பிக்கைக் காக, மெய்யாடிபாரான இவ்வாழ்வாருடைய ஸ்வப்நத்தில் எழுந்தருளி, "நீர் போய்க் கிழியை அறுத்துக்கொண்டுவாரும்" என்று அருளிச்செய்ய, "அது வித்யாசுல்கமாக ஏற்படுத்தப்பட்டதன்றோ? ஒன்றுமறியாத நான் என்கையில் கொட்டித்தழும்பைக்காட்டிக் கிழியை அறுக்கலாமோ?" என்ன, "அது உமக்குப் பரமோ? நாமன்றோ வேதாந்தத்தைப் ப்ரதிபாதிக்கக்கடவோம்" என்று ஆழ்வாரை நிர்ப்பந்தித்தருள, அவரும் சிற்றஞ்சிறுகாலையில் எழுந்திருந்து, "இது ஒரு ஸ்வப்ந மிருந்தபடி யென்!" என்று ஆச்சரியப்பட்டு, பாண்டிய னுடைய வித்வத்கோஷ்டியில் எழுந்தருளினவளவில், செல்வநம்பியும் அரசனும் ப்ராஹ்மணோத்தமரான இவ்வாழ்வாரைக்கண்டு எழுந்துசேவித்து மிகவும் ஸத்தகரிக்க, இதனைக்கண்ட வித்வான்கள், "அளவிறந்த வேதசாஸ்திரங்களைப் பயின்றுதேர்ந்த எங்கள்முன்னிலையில் யாதொருதேர்ச்சியுமில்லாத இவனை ஸத்தகரித்து சிறிதும் தகுதியான்" என்று கோபத்தாடன் ஆக்ஷேபிக்க, அப்போது, அபிமானதுங்களுை செல்வநம்பி ஆழ்வாரைத் தண்டனிட்டு, "வேதாந்தப் ப்ரதிபாத்தியமான பரதத்வத்தை நிச்சயித்து அருளிச்செய்யவேணும்" என்று ப்ரார்த்தித்தார்.

இவ்வாழ்வாரும், ஸ்ரீவாஸ்தீகபகவான் ப்ராஹ்மாவின் ப்ரஸாதத்தாலே எல்லாவுருத்தங்களையும் அறிந்தாற்போலவும், ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யஸ்பர்ஸத்தாலே ராஜகுமாரான திருவன் ஸர்வஜ்ஞனாற்போலவும், வடபெருங்கோயிலுடையானுடைய சிர்ஹேதுக கடாஷுத்தாலே நன்றாக அறிந்துகொண்டு, "அகார வாச்யனான ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்தப்ரஹ்" என்று ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணாதி வசநஸஹஸ்ரங்களால் பஹுமுகமாக ப்ரதிபாதித்தருளிச் செய்கையால், வித்யாஸுல்கமாகத் தோரணத்தில் கிழியாகக் கட்டிவைத்த தநம் இவர்களுடைய தானே தாமதவிய, ஆழ்வாரும் ப்ரீதியோடே அக்கிழியை அறுத்துக்கொண்டருளினார்.

இதனைக்கண்ட வித்வான்களும் அரசன்முதலானோரும் வியப்புற்று, இவர் திருவடிகளில் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, மிகவும் ப்ரீதியுடனே ஆழ்வாரைப் பட்டத்துயானையின்மே லேற்றி, அந்த வித்வான்கள் குடை கொடி சாமரம் ஆல வட்டம் முதலானவை தாங்களே பணிமாறிக்கொண்டு உடன்இருந்து வீதி வலஞ் செய்விக்கையில், "வேதப்பயன் கொள்ளவல்ல மெய்நாவன் வந்தான்" என்றுவிருதுதித் திருச்சின்னம்பணிமாறவும், ஈண்டியசங்கமெடுத்ததவும், அரசன் இவர்க்கு 'பட்டாபிபாஸி' என்று திருநாமம்சாத்தித் தானும்தன்பரிகரத்துடன் ஸேவித்துநிற்க, நகரி வலம்வருகிற அந்த மஹோச்சுவத்தைக் காண்கைக்

காக, புத்ரர்களைப் ப்ரஹ்மரதம்பண்ணும்போது மாதாபிதாக்கள் காண ஆதரித்து வருமாபோலே, ஸர்வேஸ்வரனும், பிராட்டிஸஹிதனும், கரியதிருமேனியுடன் பெரியதிருவடிமே ஸேதி, திவ்யாயுதநானும், ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளெல்லாரும் ஸேவிக்க ஆகாசத்தில் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தோடுங் கூடி நெருங்கிநிற்கிற இந்திரர்களுடன் ஸந்திஹிதனாக, அந்நித் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை ஆழ்வார் ஸேவித்து, தம்ஸம்ருத்தியைப்பார்த்து இலுமாந்திராதே, அவன்கடாக்ஷத்தாலே அளவற்ற பக்தியைப் பெற்றவராகையாலே, அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்துவம் ஸர்வஸக்தித்துவம் ஸர்வரக்ஷகத்துவம் முதலானவைகளை அநுஸந்திப்பதற்கு முன்னமே, முதலில், நீலமேனியிலுண்டான ஸௌந்தர்யம் ஸௌகுமார்யம் லாவண்யம் யௌவனம் முதலானவற்றைக் கண்டு அவற்றில்ஈடுபட்டுப் பக்தி பரவசராய், அதனால் தம்நிலையையும் எம்பெருமான்நிலையையும்மறந்து “காலாதிதமான பரமபதத்தில் நித்யஸூரிகளால் எப்போதும் தர்ஸனம்பண்ணப்படுகிற வஸ்து, கலிநடமாடுகிற இத்தேசத்தில் வந்து கண்ணுக்கு விஷயமாவதே! இவ்வஸ்துவுக்கு என்னதீங்கு வருகிறதோ!” என்னும் அதிஸங்கையாலே, யானைக்கழுத்தின்மேல்கிடக்கும் மணிகளையே தாளமாகக்கொண்டு “இந்தஸௌந்தர்யாதிகளுக்கு ஒருதீங்கு வாராதே நித்யமாகச் செல்லவேணும்” என்று மங்களாஸாஸனம்பண்ணியருளி, “இவ்விஷயத்துக்கு நாமொருவரும் மங்களாஸாஸனம்பண்ணுகை போதாது” என்று, ஐஸ்வர்ய கைவல்ய பகவச்சரணர்த்திகளையும் மங்களாஸாஸனயோக்யரம்படி திருத்திச் சேர்த்துக்கொண்டு, பலவகையாலும் திருப்பல்லாண்டு பாடியருளினார்.

பின்பு, இவ்வாழ்வார், அவ்வரசனையும் விசேஷதடாக்ஷம் செய்தருளி, அவனால் ஸத்தரிக்கப்பட்டவராய், மீண்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்கு எழுந்தருளி, தந்தை வடபெருங்கோயிலுடையான் திருமுன்பே வைத்துத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, தாம் முசலில் உபக்ரமித்தருளினபடியே திருமாலேகட்டி வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு நித்யமாகச்சாத்தி ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்.

இவர் தாம் கிருஷ்ணவதாரத்திலே ஆதிதொடங்கி ஆழந்தசிந்தையராய் அவ்வவதாரவருத்தாந்தத்தையே பிரதானமாகப்பாராட்டி அனுபவித்து அவ்வனுபவத்தாலாகிய ஆநந்தம் உள்ளடங்காமற் பெருக்கெடுத்துப்பாய்தலால் அதனைப் பிரபந்தமுதமாக வெளியிடத்தொடங்கி, க்ருஷ்ணன் அவதரித்து முதலாகச் செய்தருளின வருத்தாந்தத்தை, கோபஜம்த்தை ஆஸ்தாநம்பண்ணி அறுகரித்து, “பேரியாழ்வார்திருமொழி” என்கிற திவ்யப்ரபந்தமாக அருளிச் செய்து, ஸஜ்ஜநங்களுக்கு உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

நல்லதிருப்பல்லாண்டு நான்மூன்றோன்வாழியே

நானூற்றறுபத்தொன்றும்நமக்குரைத்தான்வாழியே

சொல்லரியவானிதனிற்சோதிவந்தான்வாழியே

தொடைசூழிக்கொடுத்தனைத்தொழும்பன்வாழியே

செல்வநம்பிதனைப்போலச்சிறப்புற்றான்வாழியே

சென்றுகிழியறுத்துமால்தெய்வமென்றான்வாழியே

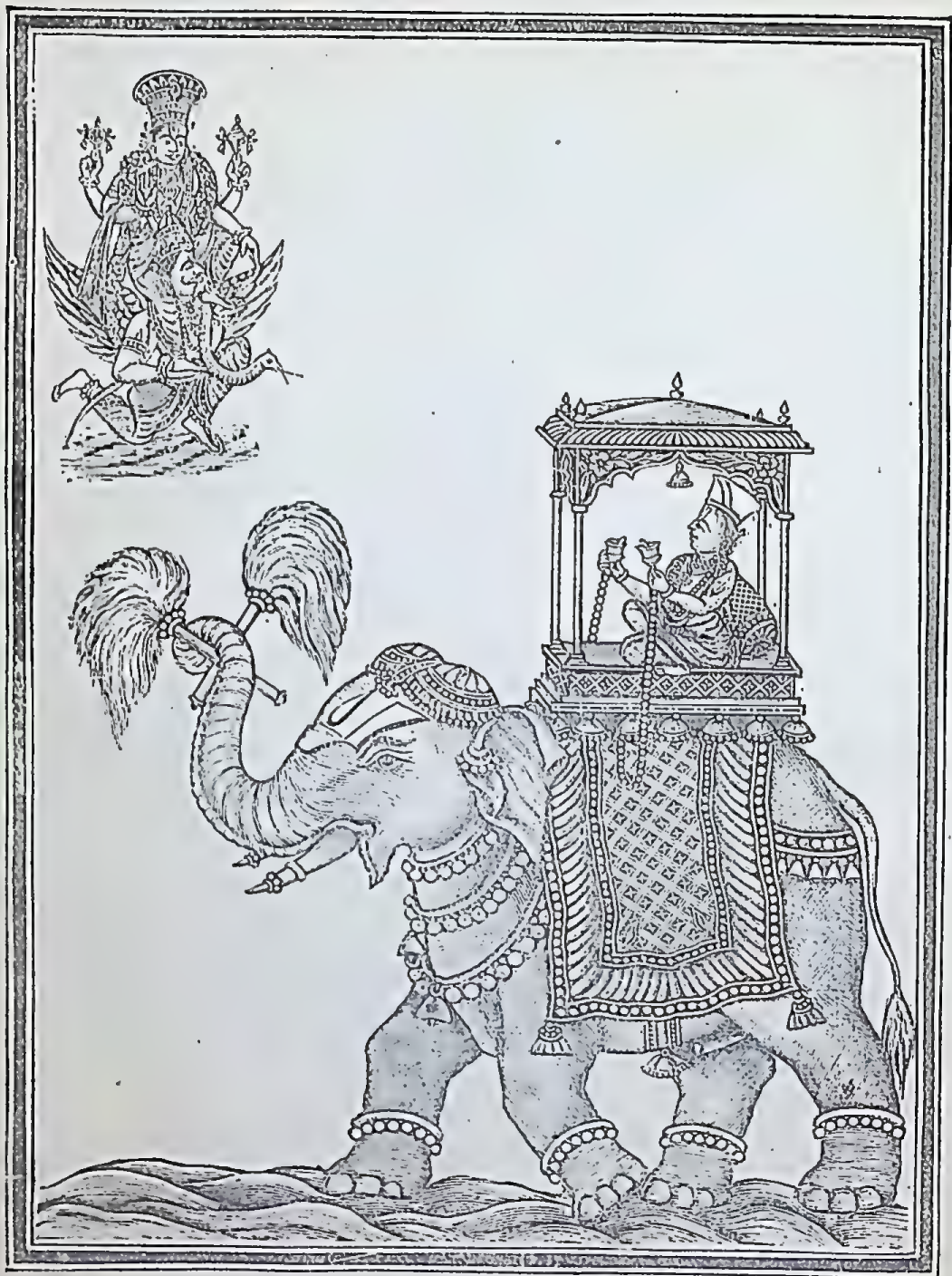
வில்லிபுத்தூர்நகரத்தைவிளங்கவைத்தான்வாழியே

வேதியர்கோன்பட்டர்விரான்மேதினியில்வாழியே.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார்.

ஸ்ரீ

ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த
நாலாயிர தீவ்ய பார்த்தங்களுள்
மு த ல ா யி ர ம்.

திருப்பல்லாண்டு பேரியாழ்வார்திருமொழிகளின்
தனியன்கள்.

(நாதழனிகள் அருளிச்செய்தது.)

மஹாபிஷேகமாயிது ப்ராஹ்ம வெஷாநஸேஷாநம்
நரபதிபரிசுஷப்தம் ஸாஹ்யாபாநகாபி |
ஸுஸாநாபிஷேகம் ராஜ்யாபிஷேகம் ஸாக்ஷாந்
விஜகமதிவகந்தம் விஷ்ணுகித்தம் நமாமி ||

சுருஷுமஸநதீப்ய ப்ராஹ்ம வெஷாநஸேஷாநம்
நரபதிபரிசுஷப்தம் ஸாஹ்யாபாநகாபி |
ஸுஸாநாபிஷேகம் ராஜ்யாபிஷேகம் ஸாக்ஷாந்
விஜகமதிவகந்தம் விஷ்ணுகித்தம் நமாமி ||

சுருஷுமஸநதீப்ய ப்ராஹ்ம வெஷாநஸேஷாநம்
நரபதிபரிசுஷப்தம் ஸாஹ்யாபாநகாபி |
ஸுஸாநாபிஷேகம் ராஜ்யாபிஷேகம் ஸாக்ஷாந்
விஜகமதிவகந்தம் விஷ்ணுகித்தம் நமாமி.

(பாண்டியபட்டர் அருளிச்செய்தவை.)

இருவிகற்ப நேரிசைவேண்பா.

மின்னாந்தடமதின்குழ வில்லிபுத்தூரென்று *ஒருகால்
சொன்னார்கழற்கமலம்சூழினோம்*—முன்னாள்
கிழியறுத்தானென்றுரைத்தோம், * † கீழ்மையினிற்சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே ! வந்து.

பாண்டியன்கொண்டாடப் பட்டர்பிரான்வந்தானென்று *
நாண்டியசங்க ! மெடுத்தாத *—வேண்டிய
வேதங்களோதி விரைந்துகிழியறுத்தான் *
பாதங்களையாமுடையபற்று.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† 'கீழ்மையினிச்சேரும்' என்றும் பாடாந்தரம்.

‡ 'மெடுத்தாத' என்றும், 'எடுத்தோத' என்றும், 'அடுத்தாத' என்றும் பாடம்.

பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த திருப்பல்லாணி.

காப்பு.

குறள்வெண்ணெய்நெய்.

(தோடயம் - நாட்டைராகம் - ஜம்பைதாளம்.)

↓ ↓ * பல்லாண்டுபல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு *

+ பலகோடிநூறுபிரம்

மல்லாண்டதிண்தோள்மணிவண்ணா ! * உன்

! செவ்வடிசெவ்விதிருக்காப்பு.

(க)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிறுத்தம்.

(நாட்டைராகம் - அடதாளம்.)

↓ ↓ அடியோமோடுமநின்னோடும் பிரிவின்றி ஆயிரம்பல்லாண்டு *

வடிவாய்நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்மறங்கையும்பல்லாண்டு *

வடிவார்சோதிவலத்துறையும் சுடராழியும்பல்லாண்டு *

படைபோர்புக்குமுழங்கும் அப்பாஞ்சசன்னியமும்பல்லாண்டே. (உ)

வாழாட்பட்டுநின் தீருள்ளீரேல்வந்தமண்ணும்மணமும்கொண்மின் *

கூழாட்பட்டுநின் தீர்களை எங்களுக்குவினில்புகுதலொட்டோம் *

ஏழாட்காலும்பழிப்பிலோம்நாங்கள் இராக்கதர்வாழ்இலங்கை *

பாழாளாகப்படைபொருதானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே. (ங)

ஏடுநிலத்தில்இடுவதன்முன்னம்வந்து எங்களுக்குழாம்புகுந்து *

கூடுமனமுடையீர்கள்வரம்பொழி வந்துஒல்லைக்கூடுமினே *

நாடுமநகரமும்நன்கறிய நமோநாராயணயவென்று *

பாடுமனமுடைப்பத்தருள்ளீர்! வந்துபல்லாண்டுகூறுமினே. (ச)

அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகி அசுராராக்கதரை *

இண்டைக்குலத்தைஎடுத்துக்களைந்த இருடிகேசன்தனக்கு *

தொண்டைக்குலத்திலுள்ளீர்! வந்தடிதொழுது ஆயிரநாமம்சொல்லி *

பண்டைக்குலத்தைத்தவிரந்து பல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டென்மினே.

* முதலிரண்டுபாசுரங்களும் தனித்தனி வெவ்வேறுயினும் பொருட்சேர்ந்தியால் இவற்றை ஒருபாசரம்போல ஸேவிப்பது, ஸம்பந்தாயம்.

† 'பலகோடி நூறுபிரமும்' என்றும் பாடம். ‡ 'சேவடி' என்றும் பாடம்.

§ 'இண்டக்குலம்' என்றும் பாடம்.

எந்தைதந்தைதந்தைதந்தைதம்முத்தப்பன் ஏழ்படிசுக்கால்தொடங்கி *
வந்துவழிவழி ஆட்செய்கின்றோம் * திருவோணத்திருவிழவில்
அந்தியம்போதிலிரியுருவாக அரியையழித்தவனை *
பந்தனைதீரப்பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்றுபாடுதுமே. (கூ)

தீயிற்பொலிகின்றசெஞ்சுடராழி திகழ்திருச்சுகரத்தின் *
கோயிற்பொறியாலேஓற்றுண்டுநின்ற குடிசுடி ஆட்செய்கின்றோம் *
மாயப்பொருபடைவாணை ஆயிரந்தோளும்பொழிகுருதி
பாய * சுழற்றியஆழிவல்லானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே. (எ)

† நெய்யிடைநல்லதோர்சோறும் நியதமும்அத்தாணிச்சேவகமும் *
கையடைக்காயும்கழுத்துக்குப்பூண்டு காதுக்குக்குண்டலமும் *
மெய்யிடைநல்லதோர்சாந்தமும்தந்து என்னைவெள்ளுயிராக்கவல்ல *
பையுடைநாகப்பகைக்கொடியானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுவனே. (அ)

உடுத்துக்களைந்த † நின்றீதகவாடையுடுத்துக் கலத்ததுண்டு *
தொடுத்ததுழாய்மலர்குடிக்களைந்தன சூடும்இத்தொண்டர்களோம் *
விடுத்ததிசைக்கருமத்திருத்தித் திருவோணத்திருவிழவில் *
படுத்தபைநாகனைப்பள்ளிகொண்டானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே. (இ)

எந்நாள்எம்பெருமான் உன்தனக்கடியோமென்றெழுத்துப்பட்ட
அந்நாளே * அடியோங்காடிக்குடில் வீடுபெற்றுஉய்ந்ததுகாண் *
செந்நாள்தோற்றித் திருமதுரையுள்சிலைகுனித்து * ஐந்தலைய
பைநாகத்தலைப்பாய்ந்தவனே ! உன்னைப்பல்லாண்டுகூறுதுமே. (க0)

↓↓ அல்வழக்கொன்றுமில்லா அணிகோட்டியபர்கோன் * அபிமானதுங்கன்
செல்வனைப்போலத் திருமாலே ! நானும்உனக்குப்பழவடியேன் *
நல்வகையால்நமோநாராயணாவென்று நாமம்பலபரவி *
பல்வகையாலும்பவித்திரனே ! உன்னைப்பல்லாண்டுகூறுவனே. (கக)

↓↓ பல்லாண்டென்றுபவித்திரனைப் பரமேட்டிபை * சார்ங்கமென்னும்
வில்லாண்டான்தன்னை வில்லிபுத்தூர்விட்டுசித்தன்விரும்பியசொல் *
நல்லாண்டென்றுநவின்னரைப்பார் நமோநாராயணாவென்று *
பல்லாண்டும்பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவார்பல்லாண்டே. (கஉ)

அடிவாவு:—பல் அடி வாழ் ஏடு அண்டம் எந்தை தீ நெய் உடுத்து
எந்நாள் அல்வழக்கு பல்லாண்டு வண்ணம்.

[ஆதிகூறுதம், அநந்தம் கூறுமின், அண்டம்என்மின், எந்தைபாடுதம்,
தீ உடுத்து எந்நாள் கூறுதம், நெய்யும் அல்லும் கூறுவனே.]

பேரியழ்வார் தீருவடிகளே சரணம்.

† 'நெய்யெடை' என்றும், 'நெய்யடை' என்றும்பாடம். † 'நன்' என்றுகூறுவர்
A - 2

பெரியாழ்வார் திருமொழி.

மு த ற் ப த் து.

க - ஆந் திருமொழி - வண்ணமாடங்கள்.

[கண்ணன் திருவவதாரச் சிறப்பு.]

நலிவிருந்தம் - (அபநுபாசம் - அடதாளம்.)

↓ ↓ வண்ணமாடங்கள்சூழ் திருக்கோட்டியூர் *
கண்ணன்கேசவன் நம்பிபிறந்தினில் *
எண்ணெய்சுண்ணம் எதிரே தீர்தூவிட *
கண்ணமுற்றம் கலந்து அளமுயிற்றே.

(க)

ஒடுவார்விழுவார் உகந்தாவிப்பார் *
நாடுவார்நம்பிரான் ! எங்குத்தானென்பார் *
பாடுவார்களும் பல்பறைகொட்டநின்று *
ஆடுவார்களும் ஆயிற்று ஆய்ப்பாடியே.

(உ)

பேணிச்சீருடைப் பிள்ளைபிறந்தினில் *
காணத்தாம்புகுவார் புக்குப்போதுவார் *
‡ ஆனொப்பார் இவ்நெரில்லைகாண் * திரு
வோணத்தான் உலகாளுமென்பார்களே.

(ங)

உறியைமுற்றத்து உருட்டிவிட்டுவார் *
நறுநெய்ப்பால்தயிர் நன்றாகத்தூவுவார் *
செறிமென்குந்தல் அவிழத்தினைத்து * எங்கும்
அறிவழிந்தனர் ஆய்ப்பாடியாயரே.

(ச)

கொண்டதாளுறி கோலக்கொடுமழு *
தண்டினர் பறியோலைச்சயனத்தர் *
‡ விரிந்தமுல்லை யரும்பன்னபல்வினர் *
அண்டர்மிண்டிப்புருந்து நெய்பாடியூர்.

(ரு)

கையும்காலும் திமிர்த்துக் கடாரநீர் *
பைபவாட்டிப் பசுஞ்சிறுமஞ்சளால் *
ஐயநாவழித்தாளுக்கு அங்காந்திட *
வையமேழம்கண்டார் பிள்ளைவாடியே.

(சு)

+ 'எங்குற்றான்' என்றும் பாடம். ‡ 'ஆனொப்பானிவன்' என்பதும் பாடம்.
§ 'விண்டின்' என்பதும் பாடம்.

வாயுள்வையகம்கண்ட மடநல்லார் *
ஆயர்புத்திரனல்லன் அருந்தெய்வம் *
பாயசீருடைப் பண்புடைப் பாலகன் *
மாயனென்று மகிழ்ந்தனர்தரே. (எ)

பத்துநாளும்கடந்த இரண்டாநாள் *
எத்திசையும் சயமரம்கோடித்து *
மத்தமாமலை தாங்கியமைந்தனை *
உத்தானம்செய்து உகந்தனர்தரே. (அ)

கிடக்கல்தொட்டில் கிழியஉதைத்திடும் *
எடுத்துக்கொள்ளில் மருங்கையி றுத்திடும் *
ஒடுக்கிப்புல்கில் உதரத்தேபாய்ந்திடும் *
மிடுக்கிலாமையால் நான்மெலிந்தேன்நங்காய் ! (க)

↓↓ செந்நெலார்வயல்சூழ் திருக்கோட்டியூர் *
மன்னுநாரணன் நம்பிபிறந்தமை *
மின்னுநூல் விட்டுசுத்தன்விரித்த * இப்
பன்னுபாடல்வல்லார்க்கு இல்லைபாவமே. (க௦)

அடிவாவு:—வண்ணம் ஓடுவார் பேணி உறியை கொண்ட, கை வாயுள் பத்து
கிடக்கில், செந்நெல் சீதக்கடல்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

௨ - ஆந் திருமொழி - சீதக்கடல்.

[கண்ணனது திருமேனியழகைப் பாதாதிசேசாந்தமாக அனுபவித்தல்.]

வேண்டளையால்வந்தகலித்தாழிசை. (நந்யாசாகம் - ஆநிதாவம்.)

↓↓ சீதக்கடல் உள்ளமுதன்னதேவகி *
கோதைக்குழலான் அசோதைக்குப்போத்தந்த *
பேதைக்குழவி பிடித்துச்சுவைத்துண்ணும் *
பாதக்கமலங்கள்காணீரே பவளவாயீர் ! வந்துகாணீரே. (க)

முத்தும்மணியும் வாரிமும்நன்பொன்னும் *
தத்திப்பதித்துத் தலைப்பெய்தாற்போல் * எங்கும்
பத்துவிரலும் மணிவண்ணன்பாதங்கள் *
ஒத்திட்டிருந்தவாகாணீரே ஒண்ணுதலீர் ! வந்துகாணீரே. (உ)

பிணைத்தோளிளவாய்ச்சி பால்பாய்ந்தகொங்கை *
 அணைத்தாரஉண்டுகிடந்த இப்பிள்ளை *
 இணைக்காலில் வெள்ளித்தனைநின்றிலங்கும் *
 கணைக்கால்இருந்தவாகாணீரே காரிகையீர் ! வந்துகாணீரே. (௩)

உழந்தாந்நறுநெய் † ஒரோர்தடாவுண்ணை *
 இழந்தாளொரிவினுவீர்த்து எழில்மத்தின் *
 பழந்தாம்பாலோச்சப் பயத்தால்தவழந்தான் *
 முழந்தாந்இருந்தவாகாணீரே முகிழ்முலையீர் ! வந்துகாணீரே. (4)

பிறங்கியபேய்ச்சி முலைசுவைத்துண்டிட்டு *
 உறங்குவான்போலேகிடந்த இப்பிள்ளை *
 மறங்கொரிரணியன் மார்வைமுன்கீண்டான் *
 குறங்குகளைவந்துகாணீரே குவிமுலையீர் ! வந்துகாணீரே. (5)

மத்தக்களிற்று வசுதேவர்தம்முடை *
 சித்தம்பிரியாத தேவசிதன்வயிற்றில் *
 அத்தத்தின்பத்தாநாள் தோன்றியஅச்சுதன் *
 முத்தம்இருந்தவாகாணீரே முகிழ்நகையீர் ! வந்துகாணீரே. (6)

இருங்கைமததரிசு நர்க்கின்றவளை *
 பருங்கிப்பறித்துக்கொண்டு ஒடும்பரமன்தன் *
 நெருங்குபவளமும் நேர்நாணும்முத்தும் *
 மருங்கும்இருந்தவாகாணீரே வாணுதலீர் ! வந்துகாணீரே. (7)

வந்தமதலைக்குழாத்தை வலிசெப்து *
 தந்தக்களிறுபோல் தானேவிளையாடும் *
 நந்தன்மதலைக்கு நன்றுமழசிய *
 உந்திஇருந்தவாகாணீரே ஒளியிழையீர் ! வந்துகாணீரே. (8)

அதிரும்கடல்நிறவண்ணை * ஆய்ச்சி
 மதுரமுலையூட்டி வஞ்சித்துவைத்து *
 பதறிப்படாமே பழந்தாம்பாலார்த்த *
 உதரம்இருந்தவாகாணீரே ஒளிவளையீர் ! வந்துகாணீரே. (9)

பெருமாவுரலில் பிணிப்புண்டிருந்து * அங்கு
 இருமாமருதம்இறுத்த இப்பிள்ளை *
 குருமாமணிப்பூண் குலாவித்திகழும் *
 திருமார்புஇருந்தவாகாணீரே சேயிழையீர் ! வந்துகாணீரே. (10)

நாள்களோர்நாலேந்து திங்களாவிலே *
தாளேநிமிர்த்துச் சுகடத்தைச்சாடிப்போய் *
வாஸ்கொள்வனோபெயிற்று ஆருயிர்வவ்வினான் *
தோள்கள்இருந்தவாகாணீரே சாரிகுழலீர் ! வந்துகாணீரே. (கக)

மைத்தடங்கண்ணி யரோதைவளர்க்கின்ற *
செய்த்தலைநீலநிறத்துச் சூழப்பிள்ளை *
நெய்த்தலைநேமியும் சங்கும்நிலாவிப *
கைத்தலங்கள்வந்துகாணீரே கனங்குழையீர் ! வந்துகாணீரே. ()

வண்டமர்பூங்குழல் ஆய்ச்சிமகனாகக்
கொண்டு * வளர்க்கின்ற † கோவலக்குட்டற்கு *
அண்டமும்நாடும் அடங்கவிழுங்கிய *
கண்டம்இருந்தவாகாணீரே காரிகையீர் ! வந்துகாணீரே. (கங)

‡ எந்தொண்டைவாய்ச்சிங்கம் வாவென்றெடுத்துக்கொண்டு *
அந்தொண்டைவாயமு தாதரித்து * ஆய்ச்சியர்
தந்தொண்டைவாயால் தருக்கிப்பருகும் * இச்
செந்தொண்டைவாய்வந்துகாணீரே சேயிழையீர் ! வந்துகாணீரே.

நோக்கியசேரதை நுணுக்கியமஞ்சளால் *
நாக்குவழித்து நீராட்டும்இந்நம்பிக்கு *
வாக்கும்நயனமும் வாயும்முறுவலும் *
மூக்கும்இருந்தவாகாணீரே மொய்குழலீர் ! வந்துகாணீரே. (கந)

வின்கொளமரர்கள் வேதனைதீர * முன்
மண்கொள் வசதேவர்தம்மகனுய்வந்து *
தின்கொளசுரரைத் தேயவளர்கின்றான் *
கண்கள்இருந்தவாகாணீரே கனவனையீர் ! வந்துகாணீரே. (கசு)

பருவம்நிரம்பாமே பாரெல்லாம்உய்ய *
திருவின்வடிவொக்கும் தேவகிபெற்ற *
உருவுசாரிய ஒளிமணிவண்ணன் *
புருவம்இருந்தவாகாணீரே பூண்முலையீர் ! வந்துகாணீரே. (கஊ)

மண்ணும்மலையும் கடலும்உலகேழும் *
உண்ணுந்திறத்து மகிழ்ந்துண்ணும்பிள்ளைக்கு *
வண்ணமெழில்கொள் மகரக்குழையிவை *
திண்ணம்இருந்தவாகாணீரே சேயிழையீர் ! வந்துகாணீரே. (கஆ)

† 'கோவலர்குட்டற்கு' என்றும்பாடம். ‡ 'எந்தொண்டை' எனவுங்கூறுவர்.

கசு பெரியாழ்வார்திருமொழி—க - ப. ஈ - தி. மாணிக்கங்கட்டி.

முற்றிலும், தாதுதையும் முன்கைம்மேல்பூவையும் *
சுற்றிலிழைத்துத் திரிதருவோர்களை *
பற்றிப்பற்றித் துக்கொண்டு ஓடும்பரமன்தன் *
நெற்றிஇருந்தவாகாணீரே நேரிழையீர் ! வந்துகாணீரே. (கசு)

அழகியபைம்பொன்னின்கோல் அங்கைக்கொண்டு *
கழல்கள்சுதங்கை கலந்துளங்குமார்ப்ப *
மழகன்றினங்கள் மறித்துத்திரிவான் *
குழல்கள்இருந்தவாகாணீரே குவிமுலையீர் ! வந்துகாணீரே. (உ0)

தாவுகோக்சகக்கலிப்பா.

↓↓ சுருப்பார்குழலி யசோதைமுன்சொன்ன *
திருப்பாதகேசத்தைத் தென்புதுவைப்பட்டன் *
விருப்பாலுரைத்த இருபதோடொன்றும்
உரைப்பார்போய் * வைகுந்தத் தொன்றுவர்தாமே. (உக)

அடிவாவு:—சீதம் முத்து பணை உழந்தாள் பிறங்கிய மக்த இருங்கை
வந்த அதிரும் பெருமா நாள்கள் மை வண்டு எம் நோக்கி விண் பருவம் மண்
முற்றில் அழகிய சுருப்பார் மாணிக்கம்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

ஈ - ஆந் திருமொழி - மாணிக்கங்கட்டி.

[கண்ணனைத் தோட்டிலிலிட்டேத் தாலாட்டேல்: தாலப்பருவம்.]

கலித்தாழிசை. (நீலார்புராகம் - அடதாவம்.)

↓↓ மாணிக்கம்கட்டி வயிரம்இடைகட்டி *
ஆணிப்பொன்னுல்செய்த வண்ணாச்சிறுத்தொட்டில் *
பேணிஉனக்குப் பிரமன்விடுதந்தான் *
மாணிக்குறளனே ! தாலேலோ
வையமளந்தானே ! தாலேலோ. (க)

உடையார்கனமணியோடு ஒண்மாதாழம்பூ *
இடைவிரவிக் கோத்த எழில் † தெழ்கினோடு *
விடையேறுகாபாலி ஈசன்விடுதந்தான் *
உடையாய் ! அழேல் அழேல்தாலேலோ
உலகமளந்தானே ! தாலேலோ. (உ)

† 'தெள்கு' என்றும், 'தொழ்கு' என்றும் கூறுவர்.

என்தம்பிரானார் எழில்திருமார்வர்க்கு *
சந்தமழ்சிப தாமரைத்தாளர்க்கு *
இந்திரன்தானும் எழிலுடைக்கண்கணி *
தந்துவனய்சின்றான் தாலேலோ

தாமரைக்கண்ணானே ! தாலேலோ.

(௩)

சங்கின்வலம்புரியும் சேவடிக்கண்கணியும் *
அங்கைச்சாரிவளையும் நானும் அரைத்தொடரும் *
அங்கணவிசம்பில் அமரர்கள்போத்தந்தார் *
செங்கண்கருமுகிலே ! தாலேலோ

தேவகிசிங்கமே ! தாலேலோ.

(ச)

எழிலார் திருமார்வுக்கு ஏற்குமிவையென்று *
அழகியஐம்படையும் ஆரமும் கொண்டு *
வழுவின்கொடையான் † வயிச்சிரவணன் *
தொழுதுவனய்சின்றான் தாலேலோ

தாமணிவண்ணானே ! தாலேலோ.

(ரு)

ஓதக்கடலின் ஒளிமுத்திராமும் *
சாதிப்பவளமும் சந்தச்சரிவளையும் *
மாதக்கவென்று வருணன்விடுதந்தான் *
சோதிச்சுடர்முடியாய் ! தாலேலோ

சந்தரத்தோளானே ! தாலேலோ.

(௬)

காணாந்நுந்நுழாய் கைசெய்தகண்ணியும் *
வாணாசெழுஞ்சோலைக் கற்பகத்தின்வாசுகையும்த *
தேனாடமலர்மேல் திருமங்கைபோத்தந்தான் *
கோனே ! அழேல் அழேல்தாலேலோ

குடந்தைக்கிடந்தானே ! தாலேலோ.

(ஏ)

கச்சொடுபொற்சுரிகை காம்பு ‡ கனவளை *
உச்சிமணிச்சுட்டி ஒண்டாள்நிரைப்பொற்பு *
அச்சுதனுக்கென்று அவனியாள்போத்தந்தான் *
நச்சுமுலையுண்டாய் ! தாலேலோ

நாராயண ! அழேல்தாலேலோ.

(அ)

மெய்திமிரும்நான்ப்பொடியோடு மஞ்சளும் *
செய்யதடங்கண்ணுக்கு அஞ்சனமும்சுந்தரமும் *
வெய்யகலைப்பாகி கொண்டுஉவளாயநின்றான் *
ஐயா ! அழேல் அழேல்தாலேலோ

அரங்கத்தணையானே ! தாலேலோ.

(ஈ)

† 'வயிச்சிராவணன்' என்று பலர். ‡ 'கனகவளை' என்றும் பாடம்.

தாவுகோச்சகக்கலிப்பா.

↓↓ வஞ்சனையால்வந்த பேய்ச்சிமுலையுண்ட *
 அஞ்சனவண்ணனை ஆப்ச்சிதாலாட்டிய *
 செஞ்சொல்மறையவாரசேர் புதுவைப்பட்டன்சொல் *
 எஞ்சாமைவல்லவர்க்கு இல்லைஇடர்தானே. (க0).
 அடிவாவு:—மாணிக்கம் உடை என் சங்கின் எழில் ஓதம் காணார் கச்
 சொடு மெய் வஞ்சனையால் தன்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

ச - ஆந் திருமொழி - தன்முகத்து.

[சந்திரனை அழைத்தல்; அம்புலிப்பருவம்.]

கலிநிலைத்துறை. (மோஹநாகம் - அடதாளம்.)

↓↓ தன்முகத்துச்சட்டி. தூங்கத்தூங்கத்தவழந்துபோய் *
 பொன்முகக்கிண்கிரியார்ப்பப் புழுதியனைகின்றான் *
 என்மகன்கோவிந்தன்கூத்தினை இளமாமழி ! *
 நின்முகம்கண்ணுவாவாகில் நீஇங்கேநோக்கிப்போ. (க)
 என்கிறுக்குட்டன் எனக்கோரின்வழுதுஎம்பிரான் *
 தன்சிறுக்கைகளால் காட்டிக்காட்டியழைக்கின்றான் *
 அஞ்சனவண்ணனோடு ஆடலாடஉறுதியேல் *
 மஞ்சில்மலையாதே மாமழி ! மகிழ்ந்தோடிவா. (உ)
 சுற்றும்ஒளிவட்டம்கூழ்ந்து சோதிபரந்தெங்கும் *
 எத்தனைசெய்யிலும் என்மகன்முகம்கேரோவ்வாய் *
 வித்தகன்வேங்கடவானான் உன்னைவிளிக்கின்ற *
 கைத்தலம்கேரோவாமே அம்புலி ! கடிதோடிவா. (ங)
 சக்கரக்கையன் தடங்கண்ணால்மலர்விழித்து *
 ஓக்கலைமேலிருந்து உன்னையேசட்டிக்காட்டும்கான் *
 தக்கதறிதியேல் சந்திரா ! சலம்செய்யாதே *
 மக்கட்பெறுத மலடனல்லையேல்வாகண்டாய். (ச)
 அழகியவாயில் அமுதவூறல்தெளிவுறு *
 மழலைமுற்றாத இளஞ்சொல்லால்உன்னைக்கவுகின்றான் *
 குழகன்கிரீதரன் கூவக்கவநீபோதியேல் *
 புழை + யிலவாகாதே நின்செவிபுகர்மாமழி ! (ரு)

† 'இவ்வாகாவே' என்றுங் கூறுவர்.

தண்டொடுசக்கரம் சார்ங்கமேந்தும் தடக்கையன் *
கண்டாயில்கொள்ளக்கருதிக் கொட்டாவிக்கொள்கின்றான் *
உண்டமுலைப்பாலுருகண்டாய் உறங்காவிடில் *
விண்தனில்மன்னிய மாமதி ! விரைந்தோடிவா. (௬)

பாலகனென்று பரிபவம்செய்யேல் * பண்டொருநாள்
ஆலினிலைவளார்த சிறுக்கனவன்னிவன் *
மேலெழப்பாய்ந்து பிடித்துக்கொள்ளும்வெகுளுமேல் *
மாலேமதியாதே மாமதி ! மகிழ்ந்தோடிவா. (௭)

சிறியனென்றுஎன்னிளஞ்சிங்கத்தை இகழேல்கண்டாய் *
சிறுமையின்வார்த்தையை மாவலியிடைச்சென்றுகேள் *
சிறுமைப்பிழைக்கொள்ளில் நீபும்உந்தேவைக்குரியைகாண் *
நிறைமதி ! நெடுமால் விரைந்துஉன்னைக்கூவுகின்றான். (௮)

தாழியில்வெண்ணைப் தடங்கையாரவிழுங்கிய *
பேழைவயிற்றெம்பிரான்கண்டாய் உன்னைக்கூவுகின்றான் *
ஆழிகொண்டுஉன்னையெறியும் ஐயுறவில்லைகாண் *
வாழவுறுதியேல் மாமதி ! மகிழ்ந்தோடிவா. (௯)

↓↓ மைத்தடங்கண்ணி யசோதை தன்மகனுக்கு * இவை
ஒத்தனசொல்லி உரைத்தமாற்றம் * ஒளிபுத்தூர்
வித்தகன்னிட்டுசித்தன் விரித்ததமிழிவை *
எத்தனையும்சொல்லவல்லவர்க்கு இடரில்லையே. (௧௦)

அடிவாவு:—தன் என் சுற்றும் சக்கரம் அழகிய தண்டொடு பாலகன் சிறியன்
தாழியில் மை உய்ய.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி - உய்யவுலகு.

[தவழ்கையில் தலைநிமிர்த்து முகமசைத்தாதேல்:
செங்கீரைப்பருவம்.]

எண்கீர்க்கழ்நெடிலடியா சிரியவீருத்தம். (முகாரிராகம்-ஆதிதாளம்.)

↓↓ உய்யஉலகுபடைத்துண்டமணிவயிறு !

ஊழிதோறாழிபலஆலினிலையதன்மேல் *
பையையோகுதுயில்கொண்டபரம்பரனே !

பங்கயநீர்நயனத்து அஞ்சனமேனியனே ! *

செய்பவன்தின்ன்கலம்சேமமென்க்கருதிச்

செல்வொலிமகரக்காதுதிகழ்ந்திலக *

ஐய ! எனக்குஒருகால்ஆடுகசெங்கீரை

ஆயர்கன்போரேறே ! ஆடுகஆடுகவே.

(க)

கோளரியின்னுருவம்கொண்டு அவுனானுடலம்

குருதிசூழும்பியெழக்கருசிரால்குடைவாய் ! *

மீளஅவன்மகளை † மெய்ம்மைசொளக்கருதி

மேலையடர்ப்திமீக்குவெகுண்டுவர *

காளநன்னேகமவைகல்லொடு ‡ கால்தொழியக்

கருதிவரைக்குடையாக்காவிதர்காப்பாவனே ! *

ஆள ! எனக்குஒருகால்ஆடுகசெங்கீரை

ஆயர்கன்போரேறே ! ஆடுகஆடுகவே.

(உ)

நம்முடைநாயகனே ! நான்மறையின்பொருளே !

நாவியுநற்கமலநான்முகனுக்கு *

தம்மமீயாவாவனே ! தரணிதலமுழுதும்

தாரகையின்னால்குமுதலி அதன்புறமும் *

விம்மவனார்ந்தவனே ! வேழமும்எழிவிடையுந்

விரவியவேலைதனுள்வென்றுவருமவனே ! *

அம்ம ! எனக்குஒருகால்ஆடுகசெங்கீரை

ஆயர்கன்போரேறே ! ஆடுகஆடுகவே.

(ஈ)

வானவார்தாம்மகிழவன்கடமுருளா

வஞ்சமுலைப்பேயின் னெஞ்சமதுஉண்டவனே !

காவகவல்லிளவின்காபுதிரக்கருதித்

கன்றுதுகொண்டெறியும்கருதினன்கன்றே ! *

தேனுகனும்முரனும்தின்திறல்வெந்நாகன்

என்பவார்தாம்மடியச்செருவதிரச்செல்லும் *

ஆனே ! எனக்குஒருகால்ஆடுகசெங்கீரை

ஆயர்கன்போரேறே ! ஆடுகஆடுகவே.

(ஐ)

மத்தளவும்தயிரும்வார்குழல்நன்மடவார்

வைத்தனநெய்களவால்வாரிவிழுங்கி *

ஒத்தஇணைமருதம்உன்னியவந்தவரை

ஊருகரத்தினோடும்உந்தியவெந்திறலோய் ! *

† 'மேன்மை' என்றும் பாடம். ‡ 'கார்தொழிய' என்றும் பாடம்.

௪ 'நெஞ்சமது' என்றும், 'நஞ்சமுது' என்றும் பாடம்.

முத்தினிளமுதுவல்முற்றவருவதன்முல்

முன்னமுகத்தனியார்பொய்குழல்களலை *
 அத்த ! எனக்கு ஒருகால் ஆடுகசெங்கீரை

ஆயர்கன்போரேறே ! ஆடுக ஆடுகவே.

(௫)

காயமலர்ந்திவா ! கருமுசில்போலுருவா !

கானகமாமடுவில்காளியனுச்சியிலே *

தூயநடம்பயிலும்சந்தாளன்சிறுவா !

துங்கமதக்கரியின்கொம்புபறித்தவனே ! *

ஆயமறிந்துபொருவான்எதிர்வந்தமல்லை

அந்தரமின்றியழித்தாடியதாளிணையாய் ! *

ஆய ! எனக்கு ஒருகால் ஆடுகசெங்கீரை

ஆயர்கன்போரேறே ! ஆடுக ஆடுகவே.

(சு)

தூப்புடையாய்கள் தம்மொசால்வழுவாது ஒருகால்

தூயகருங்குழல்நல்தோகையிலலை *
 நப்பினை தன் திறமாநல்லிடைபேழ்நீய

நல்லதிறலுடையநாதனும் ஆனவனே ! *

தப்பினபிள்ளைகளைத்தனமிகுசோதிபுகத்

தனியொருதேர்கடவித்தாபொடுகட்டிய * என்

அப்ப ! எனக்கு ஒருகால் ஆடுகசெங்கீரை

ஆயர்கன்போரேறே ! ஆடுக ஆடுகவே.

(எ)

↓↓ உன்னைபும்ஒக்கலையில்லகொண்டுதமிழ்மருவி

உன்னொடுதங்கன்கருத்தாரினசெய்துவரும் *

கன்னியரும்கிழக்கண்டவர்கண்குளிரக்

கற்றவர்தேற்றிவரப்பெற்றஎனக்கு அருளி *

மன்னுகுறுங்குடியாய் ! வெள்ளறையாய் ! மதின்குழ்

சோலைமலைக்கரசே ! கண்ணபூத்தழமுதே ! *

என்னவலம்களைவாய் ! ஆடுகசெங்கீரை

ஏழுலகுட்டமுடையாய் ! ஆடுக ஆடுகவே.

(அ)

பாலொடுநெய்தயிர்ஒண்சாந்தொடுசண்பகமும்

பங்கயம்நல்லகருப்பூரமும்நாறிவர *

கோலநறும்பவளச்செந்துவர்வாயினிடைக்

கோடளவெள்ளிமுனைப்போல்சிலபல்லிலக *

நீலநீர்த்தழகாரம்படையின்நடுவே

தின்கனிவாயமுதம்இற்றுமுறிந்துவிழ *

ஏலாமறைப்பொருளோ! ஆடுகசெங்கீரை

எழுலஞ்முனையாய் ! அநிக அநிகவே.

(五)

செங்கமலக்கழலிச்சிறந்திதழ்போஸ்விதலி

சேரர்க்குழாபுழிகளுந்.கிண்கணியும் * அனையிற்

தங்கியபொன்வடமுந்தாளநன்மாதுளையில்

தூவொகிபொன்மலையும்கோதிமும்கதிரும் *

மங்கலஐம்பனாயுந்தோன்வளையுங்குழையுள்

மகரமும்வாரிகளும்சுட்டியும்ஒத்திலக *

எங்கள் குடி-க்கரசே ! அடிகசெங்கினை

எழுலகும்முடையாய் ! அநிகஅநிகவே.

(५०)

↓↓ அன்னமும் மீனும் குறையும் ஆளரியும் குறையும்

ஆமைபுமாவனே ! ஆயர்கர்நாபகனே ! *

என் அவலங்களைவாய் ! அடுகடுங்கீரை

எழுலகும்முடையாய் ! ஆடுகவாடுகவேன்று *

அன்னநடைம. நான் அசோதைபுகந்தபரிசு

ஆனபுகழ்ப்புதுவைப்பட்டுரைத்ததமிழ் *

இன்னிசைமாலேகன் இப்பத்தும்வல்லார் உலகில்

என்றிரையுட்புகழ்மிக்குஇன்பமடுதாப்துவரே.

(கௌ)

அடிவரவு:—உய்ய கோளரியின் நம்முடை வானவர் மத்த காய துப்ப

ஆன்னை பாஸொடு செங்கமலம் அன்னம் மாணிக்கக்

கிண் கிணர்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி - மாணிக்கக்கிண்கிணி.

[கைகோட்டி விளையாடுதல்: சப்பாணிப்பருவம்.]

வேண்டியதெல்லாம் கவனம் செலுத்தி. (யுத்தகல்யாணராகம் - ஆதிதாளம்.)

↓ ↓ மாணிக்கக்கண்ணியார்ப்ப மருங்கின்மேல் *

ஆணிப்பொன்னுச்செய்த ஆய்பொன்னுடைமணி *

பேணிப்பவளவாய் முத்திலங்க * பண்டு

காணிகொண்டகைகளால்சப்பாணி

கருங்குழல்குட்டனே ! சப்பாணி.

(५)

பெரியாழ்வார்திருமொழி—க - ப. ௬ - தி. மாணிக்கக்கிண்கிணி. உக

பொன்னரைநாணோடு மாணிக்கக்கிண்கிணி *
தன்னரையாடத் தனிச்சுட்டிதாழ்ந்தாட *
என்னரைமேல்தின்றிழிந்து உங்களாய்தம் *
மன்னரைமேல்கொட்டாய்சப்பாணி

மாயவனே ! கொட்டாய்சப்பாணி.

(உ)

பன்மணிமுத்து இப்பவளம்பதித்தன்வ *
என்மணிவண்ணன் ! இலங்குபொற்றோட்டின்மேல் *
நின்மணிவாய்ப்புத்திலங்க நின்னம்மைதன் *
அம்மணிமேல்கொட்டாய்சப்பாணி
ஆழியங்கைபனே ! சப்பாணி.

(ங)

நூநிலாமுற்றத்தே போந்துவிளையாட *
வானிலா அம்புலீ ! சந்திரா ! வாவென்று *
நீநிலாநின்புகழாநின்ற ஆயர்தம் *
கோநிலாவக்கொட்டாய்சப்பாணி
குடந்தைக்கிடந்தானே ! சப்பாணி.

(ச)

புட்டியில்சேறும் புழுதியும்கொண்டுவந்து *
அட்டியழுக்கி அகம்புக்கறியாமே *
சட்டித்தயிரும் தடாவினில்வெண்ணெயும்உண் *
பட்டிக்கன்றே ! கொட்டாய்சப்பாணி
பற்பநாபா ! கொட்டாய்சப்பாணி.

(ரு)

தாரித்துநூற்றுவர் தந்தைசொல்கொள்ளாது *
போருய்த்துவந்து புகுந்தவர்மண்ணா *
பாரித்தமன்னர்படப் பஞ்சவர்க்கு * அன்று
தேருய்த்தகைகளால்சப்பாணி
தேவகிசங்கமே ! சப்பாணி.

(௭)

பரந்திட்டுநின்ற படுகடல் * தன்னை
இரந்திட்டகைம்மேல் ஏறிதிரைமோத *
சுரந்திட்டுநின்ற கடலைக்கலங்க *
சுரந்தொட்டகைகளால்சப்பாணி
சார்ங்கவிற்கையனே ! சப்பாணி.

(௮)

உஉ பெரியாழ்வார்திருமொழி—க - ப. எ - தி. தொடர்ச்சங்கிலிகை.

குரக்கினத்தாலே குரைகடல்தன்னை *
நெருக்கி அணைகட்டி நீர்நீரில்ங்கை *
அரக்கர் அனிய அடுகணையாலே *
நெருக்கியகைகளால்சப்பாணி

நேமியங்கையனே ! சப்பாணி.

(அ)

அளந்திட்டதூணை அவன்தட்ட * ஆங்கே
வளந்திட்டு வாளுசர்ச்சங்கவுருவாய் *
உளந்தொட்டிரணியன் ஒன்மார்வகலம் *
பிளந்திட்டகைகளால்சப்பாணி

பேம்முலையுண்டானே ! சப்பாணி.

(ஆ)

அடைந்திட்டு அடரர்கள் ஆழ்கடல்தன்னை *
மிடைந்திட்டு மந்தரம்மத்தாகநாட்டி *
வடம்சுற்றிவாசுகி வன்கயிருக *
கடைந்திட்டகைகளால்சப்பாணி

கார்முசில்வண்ணனே ! சப்பாணி.

(க)

தரவுகோக்கசகக்கலிப்பா.

↓↓ ஆட்கொள்ளத்தோன்றிய ஆயர் தங்கோவினை *
நாட்கமழ்பும்பொழில் வில்லிபுத்தூர்ப்பட்டன் *
† வேட்கையால்கொன்ன சப்பாணிநரைந்தும் *
வேட்கையினால்கொல்லுவார் வினைபோமே.

(கக)

அடிவாவு:—மாணிக்கம் பொன் பல் துநிலா புட்டியில் தாரித்து பரந்து
குரக்கினம் அளந்து அடைந்து ஆட்கொள்ளத் தொடர்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே நான்.

எ - ஆந் திருமொழி - தொடர்ச்சங்கிலிகை.

[தளர்நடை நடத்தல்.]

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியா சீரியவிருத்தம் - (அடாணராகம் - ஆதிதாளம்.)

↓↓ தொடர் † சங்கிலிகைசலார்பிலாரென்னத் தூங்குபொன்மணியொலி
படுமும்மதப்புனல்சோர வாரணம்பையசின் றுணர்வதுபோல் * [ப்ப *
உடன்கூடிக்கண்கணியாரவாரிப்ப உடைமணிபறைகறங்க *
தடந்தாளினைகொண்டுசார்ங்கபாணி தளர்நடைநடவாணே.

(க)

† 'வேட்கையினல்' என்று சிலர். ‡ 'சங்கிலிகள்' எனவும் கூறுவர்.

செக்கரிடைநுனிக்கொம்பில்லேதோன்றும் சிறுபிறைமுனைப்போல் *
நக்கசெந்துவார்வாய்த்திண்ணைமீதே நளிர்வெண்பல்முனையிலக *
அக்குவடமுடுத்தி ஆமைத்தாலிபூண்ட அனந்தசயனன் *
தக்கமாமணிவண்ணன்வாசுதேவன் தளர்நடைநடவாணே. (௨)

மின்னுக்கொடியும்ஒர்வெண் திங்களும் சூழ்பாரிவேடமுமாய் *
பின்னல்துலங்கும் அரகிலையும் பீதகச்சிற்றூடையொடும் *
மின்னில்பொலிந்ததோர்கார்முசில்போலக் கழுத்தினில்காறையொடும் *
தன்னில்பொலிந்தஇருடிகேசன் தளர்நடைநடவாணே. (௩)

கன்னற்குடம் திறந்தாலொத்தூறிக் கணகணாசிரித்துவந்து *
முன்வந்துநின்னுமுத்தம் தரும்என்முசில்வண்ணன் திருமார்வன் * [ன் *
தன்னைப்பெற்றேற்குத்தன்வாயமுதம்தந்து என்னைத்தளிர்ப்பிக்கின்ற *
தன்னெற்றுமாற்றலர்தலைகள்மீதே தளர்நடைநடவாணே. (௪)

முன்னலோர்வெள்ளிப்பெருமலைக்குட்டன் மொடுமொடுவிரைந்தோட *
பின்னைத்தொடர்ந்ததோர்கருமலைக்குட்டன் பெயர்ந்தடியிடுவதுபோல் *
பன்னியுலகம்பரவியோவாப் புகழ்ப்பலதேவனென்னும் *
தன்மம்பியோடப்பின் கூடச்செல்வான் தளர்நடைநடவாணே. (௫)

ஒருகாலில்சங்குஒருகாலில்சக்கரம் உள்ளடிபொறித்தமைந்த *
இருகா லும்கொண்டு அங்கங்குளமுதினற்போல் இலச்சினைபடநந்து *
பெருகாநின்றஇன்பவெள்ளத்தின்மேல் பின்னையும்பெய்துபெய்து *
கருகார்க்கடல்வண்ணன்காமர்தாழை தளர்நடைநடவாணே. (௬)

படர்பங்கயமலர்வாய்நெடுழப் பனிபடுசிறுதுளிபோல *
இடங்கொண்டசெவ்வாயுறியூறி இற்றிற்றுஹீழநின்று *
கடுஞ்சேக்கழுத்தின்மணிக்குரல்போல் உடைமணிகணகணை *
தடந்தாளினைகொண்டுசார்ங்கபாணி தளர்நடைநடவாணே. (௭)

பக்கம்கருஞ்சிறுப்பாறைமீதே அருவிகள்பகர்ந்தனைய *
அக்குவடமிழிந்தேறித்தாழ அணியல்குல்புடைபெயர *
மக்களுலகினில்பெய்தறிபாட மணிக்குழவியுருவின் *
தக்கமாமணிவண்ணன்வாசுதேவன் தளர்நடைநடவாணே. (௮)

வெண்புழுதிமேல்பெய்துகொண்டனையதோர் வேழத்தின்கருங்கன்றுபோல் *
தெண்புழுதிபாடித்திரிவிக்கிரமன் சிறுபுகர்படவியர்த்து *
ஒண்போதலர்கமலச்சிறுக்காலுறைத்து ஒன்றுமநோவாமே *
தண்போதுகொண்டதவிசின்மீதே தளர்நடைநடவாணே. (௯)

உசு பேரியாழ்வார்திருமொழி—க - ப. ௮ - தி. பொன்னியல்.

திரைநீர்ச்சந்திரமண்டலம்போல் செங்கண்மால்கேசவன் * தன்
திருநீர்முகத்துத் துலங்குசட்டி திகழ்ந்தெங்கும்புடைபெயர *
பெருநீர்த்திரையெழுகங்கையிலும் பெரியதோர்தீர்த்தபலம்
தருநீர் * சிறுச்சண்ணாந்துள்ளம்சோரத் தளர்நடைநடவானே. (க௦)

↓↓ ஆயர்குலத்தினில்வந்துதோன்றிய அஞ்சுவவண்ணத்தன்னை *
தாய்மகிழ்வுணர்ந்தளரத் தளர்நடைநடந்ததனை *
வெய்யுழிநிட்டுசித்தன் சீரால்விரித்தனஉரைக்கவல்லார் *
மாயன்மணிவண்ணத்தான்பனியும் மக்களைப்பெறுவார்களே. (க௧)

அடிவாவு:—தொடர் செக்கர் மின்னுக் கன்னல் முன்னல் ஒருகாலில்
படர் பக்கம் வெண் திரை ஆயர் பொன்.

பேரியாழ்வா: திருவடிகளே சாணம்.

௮ - ஆந் திருமொழி - பொன்னியல்.

[அணைத்துக்கொள்ள அழைத்தல்.]

கலிந்தாழிசை. (தேசியாகம் - ஆதிதாளம்.)

↓↓ பொன்னியல்கிண்கிணி சுட்டிபுறம்கட்டி *
தன்னியலோசை சலஞ்சலனென்றிட *
மின்னியல்மேகம் விரைந்தெதிர்வந்தாற்போல் *
என்னிடைக்கோட்டார அச்சோவச்சோ
எம்பெருமான்! வாரா அச்சோவச்சோ. (க)

செங்கமலப்பூவில் தேனுண்ணும்வண்டேபோல் *
பங்குகள்வந்து உன்பவளவாய்மொப்ப *
சங்குவில்வாள்நண்டு சக்கரமேந்திய *
அங்கைகளாலேவந்து அச்சோவச்சோ
ஆரத்தழுவா † வந்து அச்சோவச்சோ. (உ)

பஞ்சவர்ணாதனாய்ப் பாரதம்கைசெய்து *
நஞ்சமிழ்நாகம்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு *
அஞ்சப்பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டு அருள்செய்த *
அஞ்சனவண்ணானே! அச்சோவச்சோ
ஆயர்பெருமானே! அச்சோவச்சோ. (ங)

† 'ஆரத்தழுவாய்' என்று கிலர் பாடம்.

நாறியசாந்தம் நமக்கிறைநல்கென்ன *
 தேறிஅவனும் திருவுடம்பில்பூச *
 ஊறியகூனினை உள்ளேயொடுங்க * அன்று
 ஏறவுருவினுப் ! அச்சோவச்சோ
 எம்பெருமான் ! வாராஅச்சோவச்சோ.

(ச)

கழல்மன்னர்சூழக் கதிர்போல்விளங்கி *
 எழலுற்றுமீண்டே இருந்துஉன்னைநோக்கும் *
 சுழலைப்பெரிதுடைத் துச்சோதனனை *
 அழலவிழித்தானே ! அச்சோவச்சோ
 ஆழியங்கையனே ! அச்சோவச்சோ.

(ரு)

பொரொக்கப்பண்ணி இப்பூமிப்பொறைதீர்ப்பான் *
 தேரொக்கவூரந்தாய்! செழுந்தார்விசயற்காய் *
 காரொக்கும்மேனிக் கரும்பெருங்கண்ணனே ! *
 ஆரத்தழுவாவந்து அச்சோவச்சோ
 ஆயர்கள்போரேறே ! அச்சோவச்சோ.

(சு)

மிக்கபெரும்புகழ் மாவலிவேள்வியில் *
 தக்கதிதன்றென்று தானம்விலக்கிய *
 சுக்கிரன்கண்ணைத் துரும்பால்கின்றிய *
 சக்கரக்கையனே ! அச்சோவச்சோ
 சங்கமிடத்தானே ! அச்சோவச்சோ.

(எ)

என்னிதுமாயம்? என்னப்பன் அறிந்திலன் *
 முன்னையவண்ணமேகொண்டு அளவாயென்ன *
 மன்னுநமுசியை வானில்சூழற்றிய *
 மின்னுமுடியனே ! அச்சோவச்சோ
 வேங்கடவாணனே ! அச்சோவச்சோ.

(அ)

கண்டகடலும் மலையும்உலகேழும் *
 முண்டத்துக்காற்றா முகில்வண்ண ! ஓ ! என்று *
 இண்டைச்சடைமுடி ஈசன்இரக்கொள்ள *
 மண்டைநிறைத்தானே ! அச்சோவச்சோ
 மார்வில்மலுவனே ! அச்சோவச்சோ.

(ஈ)

துன்னியபேரிருள் சூழ்ந்து உலகைமுட *
மன்னியநான்பறை முற்றும்மறைந்திட *
பின்னிவ்வுலகினில் பேரிருள்நீங்க * அன்று
அன்னமதானானே ! அச்சோவச்சோ

† அருமறைதந்தானே ! அச்சோவச்சோ.

(க0)

தாவுகோச்சகச்சுலிபா.

↓↓ நச்சுவார்முன்னிற்கும் நாராயணான்தன்னை *
அச்சோவருகவென்று ஆப்ச்சுபுரைத்தன *
மச்சணிமாடப் புதுவைக்கோன்பட்டன்சொல் *
நிச்சுலும்பாடுவார் நீள்விசும்பார்வரே.

(கக)

அடிவரவு:—பொன் செங்கமலம் பஞ்சவர் நாதிய கழல் போர் மிக்க என்னிது
கண்ட துன்னிய நச்சுவார் வட்டி.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே காணம்.

கூ - ஆத் திருமொழி - வட்டுநடுவே.

[தன் முதுகைக் கட்டிக்கொள்ளும்படி கண்ணனை அழைத்தல்.]

வேண்டளையால்வந்த கலித்தாழிசை. (உசேனிராகம் - ரூபகதாளம்.)

↓↓ வட்டுநடுவே வளர்கின்ற * மாணிக்க
மொட்டு † துணையில் முனைக்கின்றமுத்தேபோல் *
சொட்டுச்சொட்டென்னத் துளிக்கத்துளிக்க * என்
குட்டன்வந்துஎன்னைப்புறம்புல்குவான்

கோவிந்தன்என்னைப்புறம்புல்குவான்.

(க)

‡ கங்கினிகட்டிக் கறிகட்டி * கையினில்
கங்கணமிட்டுக் கழுத்தில்தொடர்கட்டி *
தன்கணத்தாலே சதிராநடந்துவந்து *
என்கண்ணன்என்னைப்புறம்புல்குவான்

எம்பிரான்என்னைப்புறம்புல்குவான்.

(உ)

கத்தக்கதித்துக் கிடந்தபெருஞ்செல்வம் *
ஒத்துப்பொருந்திக்கொண்டு உண்ணாதுமண்ணாள்வான் *
கொத்துத்தலைவன் குடிக்கெடத்தோன்றிய *
அத்தன்வந்துஎன்னைப்புறம்புல்குவான்

ஆயர்களே அன்புறம்புல்குவான்.

(ஈ)

† 'சூர்மன' என்னும் பாடம் வேண்டளைக்குச் சேரும்.

‡ 'துனியில்' என்றும் கூறுவர். ‡ 'கிண்கிணி' எனவுஞ் சொல்லுவர்.

நாந்தகமேந்திய நம்பிசுரனென்று *
தாழ்ந்தகனஞ்சயற்காகி * தரணியில்
வேந்தர்களுட்க விசயன்மணித்திண்டேர் *
ஊந்தவன்னனைப்புறம்புல்குவான்
உம்பர்கோன்னனைப்புறம்புல்குவான்.

(சு)

வெண்கலப்பத்திரம் கட்டிவினையாடி *
கண்பல † செய்த கருந்தழைக்கானின்கீழ் *
பண்பலபாடிப் பல்லாண்டிசைப்ப * பண்டு
மண்பலகொண்டான்புறம்புல்குவான்
வாமனன்னனைப்புறம்புல்குவான்.

(ரு)

சத்திரமேந்தித் தனியொருமானியாய் *
உத்தரவேதியில் நின்றஒருவனை *
கத்திரியர்காணக் காணிமுற்றும்கொண்ட *
பத்திராகாரன்புறம்புல்குவான்
பாரளந்தான்ன்புறம்புல்குவான்.

(சு)

பொத்தவுரலைக்கவிழ்த்து அதன்மேலேறி *
தித்தித்தபாலும் தடாவினில்வெண்ணொயும் *
மெத்தத்திருவயிரூர விழுங்கிய *
அத்தன்வந்துன்னைப்புறம்புல்குவான்
ஆழியான்னைப்புறம்புல்குவான்.

(எ)

மூத்தவைகாண முதுமணற்குன்றேறி *
கூத்துஉவந்தாடிக் குழலால்இசைபாடி *
வாய்த்தமறையோர் வணங்க * இமையவர்
ஏத்தவந்துன்னைப்புறம்புல்குவான்
எம்பிரான்னைப்புறம்புல்குவான்.

(அ)

கற்பகக்காவு கருதியகாதலிக்கு *
இப்பொழுதுவனென்று இந்திரன்காவினில் *
நிற்பனசெய்து நிலாத்திகழ்முற்றத்துள் *
உய்த்தவன்னனைப்புறம்புல்குவான்
உம்பர்கோன்னனைப்புறம்புல்குவான்.

(கூ)

தாவுகோச்சுகக்கலிப்பா.

↓↓ ஆய்ச்சியன்றாழிப்பிரான் புறம்புல்கிய *
வேய்த்தடந்தோளிசொல் விட்டுசுத்தன்மகிழ்ந்து *
சுத்ததமிழிவை சரைந்துமல்லவர் *
வாய்த்தன்மக்களைப்பெற்று மகிழ்வோ. (க௦)

அடிவாவு:—வட்டு கிங்கிணி கத்த நார்தகம் வெண்கலம் சத்திரம் பொத்த
மூத்தவை கற்பகம் ஆய்ச்சி மெச்சுது.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே ராணம்.

இரண்டாம்பத்து.

க - ஆந் திருமொழி - மெச்சுது.

[பூச்சிகாட்டி விளையாதேல்.]

கலித்தாழிசை. (பந்துவாணியாகம் - ருபகநாளம்.)

↓↓ மெச்சுதுசங்கம்இடத்தான் நல்வேயுதி *
பொய்ச்சுதில்தோற்ற பொறைபுடைமன்னர்க்காய் *
பத்தூர்பெறுது அன்று பாரதம்மைசெய்த *
அத்தூதன் அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்
அம்மனே ! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். (க)

மலைபுரைதோள்மன்னவரும் மாரதரும்மற்றும் *
பலர்குலைய நூற்றுவரும்பட்டழிய * பார்த்தன்
சிலைவாணைத் திண்டேர்மேல்முன்னின்ற * செங்கண்
அலவலைவந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்
அம்மனே ! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். (உ)

காயும்நீர்புக்குக் கடம்பேறி * காவியன்
தீயபணத்தில் சிலம்பார்க்கப்பாய்ந்தாடி *
வேயின்குழலாதி வித்தகனாய்நின்ற *
ஆயன்வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்
அம்மனே ! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். (ங)

இருட்டில்பிறந்துபோய் ஏழைவல்லாயர் *
மருட்டைத்தவிர்ப்பிந்து வன்கஞ்சன்மாளப்
புரட்டி * அந்நாள்கங்கள் பூம்பட்டுக்கொண்ட *
அரட்டன்வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்
அம்மனே ! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். (ச)

சேப்பூண்ட சாடுகிதறி * திருடிநெய்க்கு

ஆப்பூண்டு நந்தன்மனைவிகடைதாம்பால் *

சோப்பூண்டு துள்ளித்துடிக்கத்துடிக்க * அன்று

ஆப்பூண்டான் அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்

அம்மனே ! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்.

(ந)

செப்பினமென்முலைத் தேவகிருங்கைக்கு *

சொப்பிடத்தோன்றித் தொறுப்பாடியோம்பைத்த *

துப்பமும்பாலும் தயிருந்விழுங்கிய *

அப்பன்வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்

அம்மனே ! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்.

(ச)

தத்துக்கொண்டாங்கொலோ ? தானேபெற்றாங்கொலோ ? *

சித்தமனையாள் அசோதையினஞ்சிங்கம் *

கொத்தார்கருங்குழல் கோபாலகோளரி *

அத்தன்வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்

அம்மனே ! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்.

(எ)

கொங்கை வன்கூனிசொற்கொண்டு * குவலயத்

துங்கக்கரியும் பரியும்இராச்சியமும் *

எங்கும்பாதற்கருளி வன்கானடை *

அங்கண்ணன் அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்

அம்மனே ! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்.

(அ)

பதகமுதலைவாய்ப் பட்டகளிறு *

கதறிக்கைகூப்பி என்கண்ண ! கண்ண ! என்ன *

உதவப்புள்ளார்து அங்குஉறுதுயர்தீர்த்த *

அதகன்வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்

அம்மனே ! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்.

(க)

நாவுகோச்சகக்கலிப்பா.

↓↓ வல்லாளிலங்கைமலங்கச் சரந்துரந்த *

வில்லாளனை விட்டுசித்தன் † விரித்த *

சொல்லார்ந்த அப்பூச்சிப்பாடல் இவைபத்தும்

வல்லார்போய் * வைகுந்தம் மன்னியிருப்பரே.

(க0)

அடிவாவு:—மெச்சு மலை காயும் இருட்டில் சேப்பூண்ட செப்பு தத்து

கொங்கை பதகம் வல்லாள் அரவணையாய்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† 'விரித்தன' என்ற பாடம் வெண்டளைக்குச் சேரும்.

௨. ஆந் திருமொழி - அரவணையாய்.

[கண்ணனை முலையுண்ண அழைத்தல்.]

நல்விருந்தம். (புள்ளுகவாளாகம் - ரூபநதாவம்.)

↓↓ அரவணையாய் ! ஆயரேறே ! அம்மமுண்ணத்துயிலெழாயே *
இரவுமுண்ணுது நற்கிநீபோய் இன்றுமுச்சுகொண்டதாலோ ! *
வரவும்கானோன்வயிற்சைந்தாய் வனமுலைகள்சோர்ந்துபாய *
திருவுடையவாய்மடுத்துத் தினைத்துதைத்துப்பருகிடாயே. (க)

வைத்தெய்யும்பாய்க்காய்க்கபாலும் வடிதயிருந்நறுவெண்ணையும் *
இத்தனைபும்பெற்றறிபேன் எம்பிரான் ! நீயிறந்தயின்னை *
எத்தனைபும்செய்யப்பெற்றாய் ஏதும்செய்யேன்கதம்படாதே *
முத்தனைபமுறுவல்செய்து முக்குறிஞ்சிமுலையுணையே. (உ)

தந்தம்மக்கள் அமுதுசென்றால் தாய்மாராவார்க்கிசைக்கல்லார் *
வந்துநின்மேல்பூசல்செய்ய வாழவல்லவாகுதேவா ! *
உந்தையார்உன் திறத்தரல்லர் உன்னைநானென்றுரப்பமாட்டேன் *
நந்தகோபனணிசிறுவா ! நான்சுசந்தமுலையுணையே. (ங)

கஞ்சந்தன்னுல்புணர்ச்சுக்கப்பட்ட கள்ளச்சுகடுகலக்கழிய *
பஞ்சியன்வமெல்லடியால் பாய்ந்தபோதுநொந்திடுமென்று *
அஞ்சினேன்காண் அமரர்கோவே ! ஆயர்கூட்டத்தளவன்றுலோ *
கஞ்சனைஉன்வஞ்சனையால் வலைப்படுத்தாய் ! முலையுணையே. (ச)

சீயபுத்திக்கஞ்சன்உன்மேல் சினமுடையன்,சோர்வுபார்த்து *
மாயந்தன்னுல்வலைப்படுக்கில் வாழநிலைன்வாகுதேவா ! * [டா *
தாயர்வாய்ச்சொல்கருமம்கண்டாய் சாற்றிச்சொன்னேன்போகவேண்
ஆயர்பாடிக்கணிசினக்கே ! அமர்ந்துவந்துளன்முலையுணையே. (டு)

மின்னனையதுண்ணிடைபார் விரிசுழல்மேல்துழைந்தவண்டு *
இன்னிசைக்கும்வில்லிபுத்தூர் இனிதமர்ந்தாய் ! * உன்னைக்கண்டார்
என்னநோன்புநோற்றாங்கொலோ இவனைப்பெற்றவயிறுடையாள் ! *
என்னும்வார்த்தையெய்துவித்த இருமடகேசா ! முலையுணையே. (சு)

பெண்டிர்வாழ்வார் சின்னொப்பாரைப் பெறுதுமென்னுமாகையாலே *
கண்டவர்கன்போக்கொழிந்தார் கண்ணினையால்கலக்கநோக்கி *
வண்டுலாம்பூங்குழலினார் உன்வாயமுதம்உண்ணவேண்டி *
கொண்டுபோவான்வந்து சின்றார் கோவிந்தா ! நீமுலையுணையே. (ஏ)

இருமலைபோலெதிர்த்தமல்லர் இருவாங்கம்வரிசெய்தாய்! * உன்
திருமலிந்துதிகழ்மார்வு தேக்கவந்துஎன்னல்குலேறி *
ஒருமுலையைவாப்பட்டுத்து + ஒருமுலையைநெருடிக்கொண்டு *
இருமுலையும்முறைமுறையா ஏங்கியேங்கிஇருந்துணையே. (அ)

அங்கமலப்போததத்தில் அணிகொள்முத்தம்சுந்தினுற்போல் *
செங்கமலமுகர்வியர்ப்பத நிமைசெய்துஇம்முற்றத்தூடே *
அங்கமெல்லாம்புமுதியாக அயையவேண்டா அம்ம! * விம்ம
அங்கமரர்க்கமுதளித்த அமரர்கோவே! முலையுணையே. (ஆ)

ஓடவோடக்கங்கினிகள் ஒலிக்குமோசைப்பாணியாலே *
பாடிப்பாடிவருகின்றாயைப் பற்பநாபனைன்றிருந்தேன் *
ஆடியாடியசைந்தசைந்திட்டு அதனுக்கேற்றகூத்தையாடி *
ஒடியோடிப்போய்விடாதே உத்தமா! நீமுலையுணையே. (க)

↓↓ வாரணிந்தகொங்கையாப்ச்சி மாதவா! உண்ணொன்றமாற்றம் *
நீரணிந்தகுவளைவாசம் சிகழநாறுமீனில்லிபுத்தூர் *
பாரணிந்ததொல்புகழான் பட்டர்பிரான்பாடல்வல்லார் *
சீரணிந்தசெங்கண்மால்மேல் சென்றசிற்தைபெறுவர்தாமே. (க௧)

வடிவாவு:—அரவணையாய் வைத்த தந்தம் சஞ்சன் தீய மின் பெண்டிர்
இருமலை அங்கமலம் ஓட வாரணிந்த போய்ப்பாடு.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

ஈ - ஆந் திருமொழி - போய்ப்பாடு.

[துவாதசநாமம் : காதுகுத்துதல்.]

எழுச்சிக்குநெடிடையாசிரியவிருத்தம். (அஸாவேரிகம் - ஓத்தாளம்.)

↓↓ போய்ப்பாடுடையசின் தந்தையும்தாழ்த்தான்

பொருதிறல்கஞ்சன்கடியன் *
காப்பாருமில்லைகடல்வண்ணா! உன்னைத்
தனியேபோய்எங்கும்திரிதி *
பேய்ப்பால்முலையுண்டித்தனே!

கேசவநம்பி! உன்னைக்காதுகுத்த *
ஆய்ப்பாலர்பெண்டுகளெல்லாரும்வந்தார்
அடைக்காய்திருத்திரான்வைத்தேன். (க)

† 'ஒருமுலையை நெருடிக்கொண்டு' என்ற பாடம் வ்யாக்யாஸத்தோடு
நன்கு பொருந்தும்.

வண்ணப்பவளமருங்கினில்சாத்தி
மலர்ப்பாடக்கிங்கினியார்ப்ப *
நண்ணித்தொழுமவர்கிந்தையிரியாத
நாராயண ! இங்கேவாராய் *
எண்ணற்கரியபிரானே ! திரியை
எரியாமேகாதுக்கடுவன் *
கண்ணுக்குநன்முமழகுமுடைய
கனகக்கடிபுழைவையா !

(௨)

வையமெல்லாம்பெறும்வார்கடல்வாழார்.
மகரக்குழைகொண்டுவைத்தேன் *
வெய்யவேகாதில் திரியையிடுவன்
நீவேண்டியதெல்லாம்தருவன் *
உய்யஇவ்வாயர்குலத்தினில்தோன்றிய
ஒண்கடராயர்கொழுந்தே ! *
மையன்மைசெய்து இளவாய்ச்சியருள்ளத்து
மாதவனே ! இங்கேவாராய்.

(௩)

வணநன்றுடையவிரக்கடிப்பிட்டு
வார்காதுதாழப்பெருக்கி *
குணநன்றுடையர்க்கோபாலபிள்ளைகள்
கோவிந்தா ! நீ சொல்லுக்கொள்ளாய் *
இணைநன்றழகியஇக்கடிப்புஇட்டால்
இனியபலாப்பழம்தந்து *
கணநன்றணிமுலையுண்ணத்தருவவ்நான்
சோத்தம்பிரான் ! இங்கேவாராய்.

(௪)

சோத்தம்பிரான் ! என்றுஇரந்தாலும்கொள்ளாய்
சுரிசூழலாரொடுநீபோய் *
கோத்துக்குரவைபிணைந்துஇங்குவந்தால்
குணங்கொண்டிடுவனோ? நம்பீ ! *
பேர்த்தும்பெரியன அப்பம்தருவன்
பிரானே ! திரியிடவொட்டில் *
வேய்த்தடந்தோளார்விரும்புகருங்குழல்
விட்டுவே ! நீஇங்கேவாராய்.

(௫)

விண்ணெல்லாம்கேட்க அழுதிட்டாய்!
உன்வாயில்விரும்பியதனைநான்கேக்க *
மண்ணெல்லாம்கண்டுஎன்மனத்துள்ளையஞ்சி
மதுசூதனையென் ட றிருந்தேன் *

புண்ணோதுமில்லைஉன்காதுமறியும்

பொறுத்துஇறைப்போதுஇருந்தீ! *

கண்ணா! என்கார்முசிலே!

கடல்வண்ணா! காவலனே! முலையுணையே.

(௬)

முலையேதும்வேண்டேனென்றோடி-

நின்காதில்கடிப்பைப்பறித்தெறித்திட்டு *

மலையையெடுத்துமகிழ்ந்துகல்மாரிகாத்நுட்ப

பசுநிரைமேய்த்தாய்! *

சிலையொன்றுஇறுத்தாய்! திரிவிக்கிரமா!

திருவாய்ப்பாடிப்பிரானே! *

தலைநிலாப்போதேஉன்காதைப்பெருக்காதே

விட்டிட்டேன்குற்றமேயன்றே.

(௭)

என்குற்றமேயென்றுசொல்லவும்வேண்டாகாண்

என்னைநான்மண்ணுண்டேனாக *

அன்புற்றநோக்கி அடித்துமட்டிடித்தும்

அனைவர்க்கும்காட்டிற்றிலையே *

வன்புற்றரவிற்பகைக்கொடி வாடனநம்பீ!

உன்காதுகள்நூரும் *

துன்புற்றனவெல்லாந்தீர்ப்பாய்பிரானே!

திரியிட்டுச்சொல்லுகேன்மெய்யே.

(௮)

மெய்யென்றுசொல்லுவார்சொல்லைச்சருதித்

தொடுப்புண்டாய்வெண்ணையென்று *

கையைப்பிடித்துக்கரைபுரலோடுஎன்னைக்

காணவேகட்டிற்றிலையே? *

செய்தனசொல்லிச்சிரித்து அங்குஇருக்கில்

சிரீதரா! உன்காதுநூரும் *

கையில்திரியையிடுகிடாய் இந்நின்ற

காரிகையார்சிரியாமே.

(௯)

காரிகையார்க்கும்உனக்கும்இழுக்குற்றென்?

காதுகள்வீங்கியெரியில் *

தாரியாதாகில்தலைநொந்திடுமென்று

விட்டிட்டேன்குற்றமேயன்றே *

சேரியிலிப்பிள்ளைகளெல்லாரும் காது

பெருக்கத்திரியவும் காண்டி *
ஏர்விடைசெற்றுஇளங்கன்றுஎறிந்திட்ட

இருமுகேசா ! எந்தன்கண்ணே !

(௧௦)

கண்ணைக்குவிரக்கலந்துஎங்கும்நோக்கிக்

கடிதாழ்ப்புங்குழலார்கள் *

எண்ணத்துள்ளன்மும்இருந்துதித்திக்கும்

பெருமானே ! எங்குமுந்தே ! *

உண்ணாக்கனிகள்தருவன் கடிப்பொன்று

நோவாமேகாதுக்கடுவன் *

பண்ணைக்கிழியச்சகடமுதைத்திட்ட

பற்பாபா ! இங்கேவாராய்.

(௧௧)

வாவென்றுசொல்லிஎன்கையைப்பிடித்து

வலியவேகாதிஸ்கடிப்பை *

நோவத் ! திரிக்கல்லனக்கிங்கிழுக்குற்றென் ?

காதுகாந்தொந்திரும்கில்லைன் *

காவற்பழம்கொண்டு வைத்தேன்

இவை ! காணும்படி ! * முன்வஞ்சகனைச்

சாவப்பாலுண்டுசகடிப்பாய்ந்திட்ட

நாமேந்தா ! இங்கேவாராய்.

(௧௨)

!! வார்காதுதாழப்பெருக்கியமைத்து

மகரக்குழையிடவேண்டி *

சொல்லுசொதைதிருமலைச்சொன்னசொல்

சந்தையுள்கின்றுதிகழ *

பாராந்தொல்புகழான்புதுவைமன்னன்

பன்னிருநாமத்தால்கொன்ன *

ஆராதஅந்தாதிபன்னிரண்டும்வல்லார்

அச்சுதனுக்குஅடிபாரே.

(௧௩)

அடிவாவு:—போய்ப்பாடு வண்ணம் வைபம் வணம் சோத்தம் விண் முலை
என் மெய் காரிகையார்த்கும் கண்ணை வா வார்காது
வெண்ணையனைந்த.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

* 'திரிக்கில்' என்றும் பாடம்.

† 'கூணய்' என்று சிலர்க்கும் பாடம்.

ச - ஆந் திருமொழி - வெண்ணையனார்த.

[கண்ணனை நீராட அழைத்தல்.]

அறுசீர்க்கழநெடிய ஈரியவிருத்தம். (பிலஹிராகம்-ஐம்பைதாளம்.)

+ † ‡ வெண்ணையனார்தகுணுங்கும் வினையாடுபுமுதிபும்கொண்டு *
திண்ணை இவ்விராஉன்னைத் தேய்த்துக்கிடக்கநான் ஓட்டேன் *
எண்ணொப்புளிப்பழம்கொண்டு இங்குளத்தனைபோதும் இருந்தேன் *
நண்ணலரியிரானே ! நாரண ! நீராடவாராய். (க)

கன்றுகனோடச்செவியில் சுட்டெறும்புபிடித்திட்டால் *
தென்றிக்கெடுமாகில் வெண்ணைய்திரட்டினிமுங்கும்கான்பன் *
நின்றமராமரம்சாய்த்தாய் ! நீபிறந்ததிருவோணம் *
இன்று, நீநீராடவேண்டும் எம்பிரான் ! ஓடாதேவாராய். (உ)

பேய்ச்சிமுலைபுண்ணாக்கண்டு பின்னையும்நில்லாது என்னெஞ்சம் *
ஆய்ச்சிபரெல்லாரும்சூடி அழைக்கவும் நான்முலைத்தேன் *
காய்ச்சினநீரோடுநெல்லி கடாரத்தில்பூரித்துவைத்தேன் *
வாய்த்தபுகழ்மணிவண்ணா ! மஞ்சனமாடநீவாராய். (ங)

கஞ்சன்புணர்ப்பினில்வந்த கடியசகடம்உதைத்து *
வஞ்சகப்பேய்மகள் துஞ்ச வாய்முலைவைத்திரானே ! *
மஞ்சளும்செங்கழுநீரின் வாசிகையும்நாறுசார்தும் *
அஞ்சனமும்கொண்டுவைத்தேன் அழகனே ! நீராடவாராய். (ச)

அப்பம்கலந்த ! சிற்றுண்டி அக்காரம்பாலில்கலந்து *
சொப்படநான்சுட்டுவைத்தேன் தின்னலுறுதியேல்நம்பி ! *
செப்பினமென்முலைபார்கள் சிறுபுறம்பேசுச்சிரிப்பார் *
சொப்படநீராடவேண்டும் சோத்தம்பிரான் ! இங்கேவாராய். (ரு)

எண்ணைய்க்குடத்தைபுருட்டி இளம்பிள்ளைகள்விரியெழுப்பி *
கண்ணைப்புரட்டினிழித்துக் கீழகண்டுசெய்யும்பிரானே ! *
உண்ணக்கனிகள் தருவன் ஒலிகடலோதநீர்போலே *
வண்ணம் அழகியநம்பி ! மஞ்சனமாடநீவாராய். (ஈ)

கறந்தநற்பாலும்தயிரும் கடைந்துஉறிமேல்வைத்தவெண்ணைய் *
பிறந்ததுவேமுதலாகப் பெற்றறிபேன்எம்பிரானே ! *
சிறந்தநற்றயர் அலர்தூற்றும் என்பதனால்திறர்முன்னே *
மறந்தும்உரையாடமாட்டேன் மஞ்சனமாடநீவாராய். (எ)

† இந்தப் பத்துப்பாசரங்களும், திருமஞ்சனகாலத்தில் ஸேவிக்கப்படுவன.

‡ 'சிற்றுண்டி' என்றும் பாடல். § 'கழைகண்டு' என்று சிலர்.

௯௬ பெரியாழ்வார்திருமொழி—உ - டி. ௫ - தி. பின்னைமணாளனை.

கன்றினைவாலே லைகாட்டிக் கனிகளுநிரளறிந்து * [ஓம் *
பின்தொடர்ந்தோடி ஓர்பாம்பைப் பிடித்துக்கொண்டாட்டி. னாய்போ
மின்திறத்தேனல்லேன்றம்பி ! நீபிறந்ததிருநல்நாள் *
நன்றுநீரோடவேண்டும் நாரண ! ஓடாதேவாராய். (அ)

பூணித்தொழுவினில்புக்குப் புழுதியினைத்தபொன்மேனி *
காணப்பெரிதும்குதப்பன் ஆகிலும்கண்டார்பழிப்பர் *
நானொத்தனைபுமிலாதாய் ! நப்பின்னைகாணிகிரிக்கும் *
மாணிக்கமே ! என்மணியே ! மஞ்சனமாடநீவாராய். (சு)

↓↓ கார்மலிமேனி† நிறத்துக் கண்ணிராணையுகந்து *
வார்மலிகொங்கையோதை மஞ்சனமாட்டிபவாற்றை *
பார்மலிதொல்புதுவைக்கோன் பட்டர்பிரான்சொன்னபாடல் *
சீர்மலிசெந்தமிழ்வல்லார் தீவினைபாதுமில்லே. (க௦)

அடிவாவு:—வெண்ணெய் கன்றுகள் பேய்ச்சி கஞ்சன் அப்பம் எண்ணெய்
கறந்த கன்றினை பூணி கார் பின்னை.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சாணர்.

௫ - ஆந் திருமொழி பின்னைமணாளனை.

[கண்ணன் குழல்வாரக் காக்கைய வாவெனல்.]

உலத்தாழிசை. (மத்யஸவநீராகம் - ருபகதாளம்.)

↓↓ பின்னைமணாளரைப் பேரில்கிடந்தானை *
முன்னைபமரர் முதல்தனிவித்தினை *
என்னைபும் எங்களுக்குடிமுழுது ஆட்கொண்ட *
மன்னனைவந்துகுழல்வாராய் அக்காக்காய் !
மாதவன்தன்குழல்வாராய் அக்காக்காய் ! (க)

பேயின்முலையுண்ட பின்னைஇவன்முன்னம் *
மாயச்சகடும் மருதும்இறுத்தவன் *
காயாமலர்வண்ணன் கண்ணன்கருங்குழல் *
தூய்தாகவந்தகுழல்வாராய் அக்காக்காய் !
தூமணிவண்ணன்குழல்வாராய் அக்காக்காய் ! (உ)

† 'நிறத்தன்' என்றும் பாடம்.

திண்ணக்கலத்தில் திரையுறிமேல்வைத்த *
வெண்ணொய்விழுங்கி † விரைபஉறங்கிடும் *
அண்ணால் அமரர்பெருமானை * ஆயர்தம்
கண்ணனைவந்துகுழல்வாராய் அக்காக்காய் !

கார்முகில்வண்ணன்குழல்வாராய் அக்காக்காய்! (௩)

பள்ளத்தில்மேயும் பறவைபுருக்கொண்டு *
கள்ளவசுரன்வருவானைத் தான்கண்டு *
புள்ளிதுவென்று பொதுக்கோவாப்சிண்டிட்ட *
பின்னையைவந்துகுழல்வாராய் அக்காக்காய் !

பேய்முலையுண்டாங்குழல்வாராய் அக்காக்காய்! (௪)

கற்றினம்மேய்த்துக் கணிக்ஞானுகன்றினை *
பற்றியெறிந்த பரமன்திருமுடி *
உற்றனபேசி நீஒடித்திரியாதே *
அற்றைக்கும்வந்துகுழல்வாராய் அக்காக்காய் !

ஆழியான் தன்குழல்வாராய் அக்காக்காய்! (௫)

கிழக்கில்குடிமன்னர் கேடிலாதாரை *
அழிப்பான்நினைந்திட்டு அவ்வாழியதனால் *
விழிக்குமளவிலே வேரறுத்தானை *
குழற்கு அணியாகக்குழல்வாராய் அக்காக்காய் !

கோலிந்தன் † தன்குழல்வாராய் அக்காக்காய்! (௬)

பிண்டத்திரையையும் பேய்க்குஇட்டநீர்ச்சோறும் *
உண்டற்குவேண்டி நீஒடித்திரியாதே *
அண்டத்து அமரர்பெருமான் அழகமர் *
வண்டொத்திருண்டகுழல்வாராய் அக்காக்காய் !

மாயவன்தன்குழல்வாராய் அக்காக்காய்! (௭)

உந்தியெழுந்த உருவமலர்தன்னில் *
சந்தச்சதுமுகன்தன்னைப் படைத்தவன் *
கொந்தக்குழலைக் குறந்து டி புளியட்டி. *
தந்தத்தின்சிப்பால்குழல்வாராய் அக்காக்காய் !

தாமோதரன்தன்குழல்வாராய் அக்காக்காய்! (௮)

மன்னன்தன்தேவிமார் கண்டுமகிழ்வெய்த *
முன்னிலவுலகினை முற்றும் அளந்தவன் *
பொன்னின்முடியினைப் பூவனைமேல்வைத்து *
பின்னையிருந்துகுழல்வாராய் அக்காக்காய் !

பேராயிரத்தான்குழல்வாராய் அக்காக்காய்! (௯)

† 'விரையன்' என்பதும் பாடம். ‡ 'தன்குழல்' என்று சிலர்க்குப் பாடம்.
§ 'குறந்த' என்றும், 'புழுகட்டி' என்றும் பாடம்.

தாவுமோச்சுகக்கலிப்பா.

↓↓ கண்டார்பழியாமே அக்காக்காய்! * கார்வண்ணன்
வண்டார்துழல்வார வாவென்ற ஆய்ச்சொல் *
விண்டோய்மதின் வில்லிபுத்தூர்க்கோல்பட்டன்சொல் *
கொண்டாடிப்பாடக் குறுகாவிலை + தானே. (௧௦)

அடிவாவு:—பின்னை பேயின் திண்ணம் பள்ளத்தில் சுற்றினம் கிழக்கில்
பிண்டம் உந்தி மன்னன் கண்டார் வேலி.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே காணம்.

௬ - ஆந் திருமொழி - வேலிக்கோல்.

[காக்கையைக் கண்ணனுக்குக் கோல்தொண்டுவேர விளம்புதல்.]

கலித்தாழிசை. (தேசியாகம் - ஆதிதாளம்.)

↓↓ வேலிக்கோல்வெட்டி. வினையாடுவில்லைற்றி *
தாலிக்கொழுந்தைத் தடங்கழுத்தின்பூண்டு *
பிலித்தழைபைப் பினைத்துப்பிறகிட்டு *
காலிப்பின்போவாற்குழர்கோல்கொண்டுவா
கடல்திறவண்ணற்குழர்கோல்கொண்டுவா. (௧)

கொங்கும்குடக்கையும் கோட்டியுரும்பேரும் *
எங்கும்திரிந்து வினையாடும்என்மகன் *
சங்கம்பிடிக்கும் தடக்கைக்குத்தக்க * நல்
அங்கமுடையதோர்கோல்கொண்டுவா

அர்க்குவழித்ததோர்கோல்கொண்டுவா. (௨)

கறுத்திட்டுஎதிர்நின்ற கஞ்சனைக்கொன்றான் *
பொறுத்திட்டுஎதிர்வந்த புள்ளின்வாய்கிண்டான் *
நெறித்தகுழல்கலை நீங்கமுன்னோடி *
சிறுக்கன்றுமேய்ப்பாற்குழர்கோல்கொண்டுவா

தேவபிரானுக்குழர்கோல்கொண்டுவா. (௩)

ஒன்றேயுரைப்பான் ஒருசொல்லேசொல்லுவான் *
துன்றுமுடியான் துரியோதனன்பக்கல் *
சென்று அங்குப்பாரதம் கையெறிந்தானுக்கு *
கன்றுகள்மேய்ப்பதோர்கோல்கொண்டுவா

கடல்திறவண்ணற்குழர்கோல்கொண்டுவா. (௪)

! 'சாமே' என்பதும் பாடம்.

சீரொன்று தூதாய்த் துரிபோதனன்பக்கல் *
ஊரொன்றுவேண்டிப் பெருதஉரோடத்தால் *
பாரொன்றிப் பாததங்கையெய்து * பார்த்தற்குத்
தேரொன்றையூர்ந்தாற்குலர்கோல்கொண்டுவா
தேவபிராணுக்குலர்கோல்கொண்டுவா.

(ரு)

ஆலத்திலையான் அரவினணைமேலான் *
நிலக்கடலுள் நெடுங்காலம்கொண்டவளர்த்தான் *
பாலப்பிராயத்தே பார்த்தற்கு அருள்செய்த *
கோலப்பிராணுக்குலர்கோல்கொண்டுவா
குடந்தைக்கிடந்தாற்குலர்கோல்கொண்டுவா.

(சு)

பொந்திகழ் சித்திரகூடப்பொருப்பினில் *
உற்றவடிவில் ஒருகண்ணும்கொண்ட * அக்
கற்றைக்குழலன் கடியன்விரைந்து * உன்னை
மற்றைக்கண்கொள்ளாமேகோல்கொண்டுவா
மணிவண்ணாமட்பிக்குலர்கோல்கொண்டுவா.

(எ)

மின்னிடைச் சிதைபொருட்டா * இலங்கையார்
மன்னன்மணிமுடி பத்தும்உடன்விழ *
தன்னிகரொன்றில்லாத் சிலைகால்வளைத்திட்ட *
மின்னுமுடியற்குலர்கோல்கொண்டுவா
வேலைபடைத்தாற்குலர்கோல்கொண்டுவா.

(அ)

தென்னிலங்கைமன்னன் சீரம்தோள்துணிசெய்து *
மின்னிலங்குபூண் விபீடனாமட்பிக்கு *
என்னிலங்குநாமத்தளவுத் தாசென்ற *
மின்னலங்காற்குலர்கோல்கொண்டுவா
வேங்கடவாணற்குலர்கோல்கொண்டுவா.

(க)

தரவுகோச்சகக்கலிப்பா.

↓↓ அக்காக்காய் ! நம்பிக்குக் கோல்கொண்டுவாவென்று *
மிக்காளுரைத்தசொல் வில்லிபுத்தூர்ப்பட்டன் *
ஒக்கவுரைத்த தமிழ்பத்தும்வல்லவர் *
மக்களைப்பெற்று மகிழ்வார்இவ்வையத்தே.

(கர)

அடிவரவு:—வேலி கொங்கு கறுத்திட்டி ஒன்றே சீர் ஆலத்து பொற்றிகழ்
மின் தென்னிலங்கை அக்காக்காய் ஆனிரை.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௭-ஆந் திருமொழி - ஆனிரை.

[கண்ணனைப் பூசுஞ் சுவைத்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிறந்தம். (அடாணாகம்-நபகதாளம்.)

† ↓↓ ஆனிரைமேய்க்கநிபோதி அருமருந்தாவதறியாய் *
கானகமெல்லாந்திரிந்து உன்கரியதிருமேனிவாட *
பாணையில்பாலைப்பருகிப் பற்றாதாரெல்லாம்சிரிப்ப *
தேனிலினியபிரானே ! சென்பகப்பூசுஞ் சூட்டவாராய். (க)

கருவுடைமேகங்கள்கண்டால் உன்னைக்கண்டாலொக்கும்கண்கள் *
உருவுடையாய் ! உலகேழும்உண்டாகவந்துபிறந்தாய் ! *
திருவுடையாள்மணவாளா ! திருவரங்கத்தேகிடந்தாய் ! *
மருவிமணம்கமழ்கின்ற மல்லிகைப்பூசுஞ் சூட்டவாராய். (உ)

மச்சொடுமாளிகையேறி பாநர்கள்நம்பிடம்பூசுஞ் *
கச்சொடுபட்டைக்கிழித்துக் காம்புதுகிலவைகீறி *
சிச்சலும்திபைகள்செய்வாய் ! நீள்திருவேங்கடத்துளந்தாய் ! *
பச்சைத்தமனகத்தோடு பாதிரிப்பூசுஞ் சூட்டவாராய். (ங)

நெருவின்கண்டின்று இளவாய்ச்சிமார்களைத்தீமைசெய்யாதே *
மருவிம்கமனகமும்சீர் மாலைமணம்கமழ்கின்ற *
புருவம்கருங்குழல்நெற்றி பொலிந்தமுகிக்கன்றுபோலே *
உருவமழகியநம்பி ! உகந்திவைசூட்டவாராய். (ச)

புள்ளிவைவாய்பிளந்திட்டாய் ! பொருகரியின்கொம்பொகித்தாய் ! *
கள்ளவரக்கையமூக்கொடு காவலனைத்தலைகொண்டாய் ! *
அள்ளிநீவேண்ணொய்விழுங்க அஞ்சாது அடியேன் அடித்தேன் *
தேள்ளியநீநிலைமுந்த செங்கழுநீர்சூட்டவாராய். (ரு)

எருதுகளோடுபொருதி வதும்கலோபாய்காணாம்பி ! *
கருதியதீமைகள்செய்து கஞ்சனைக்கால்கொடுபாய்ந்தாய் ! *
தெருவின்கண்டீமைகள்செய்து சிக்கனமல்லர்களோடு *
பொருதுவருகின்றபொன்னே ! புன்னைப்பூசுஞ் சூட்டவாராய். (சு)

சூடங்கனோடுத்தேறவிட்டுக் கூத்தாடவல்லளம்கோவே ! *
மடங்கொள்மதிமுகத்தாரை மால்செய்யவல்லளன்மைந்தாய் ! *
இடந்திட்டுஇரணியன்நெஞ்சை இருபிளவாகமுன்கீண்டாய் ! *
சூடந்தைக்கிடந்தளம்கோவே ! குருக்கத்திப்பூசுஞ் சூட்டவாராய். (ஊ)

† 'இத்தத்திருமொழி, கித்யா நுஸந்தாநத்திற் சேர்ந்தது.

சீமாலிகன வனோடு தோழமைகொள்ளவுர்வல்லாய்! *
சாமாறு அவனை யெண்ணிச் சக்கரத்தால் தலைகொண்டாய்! *
ஆமாறறியுமிரானே! அணியரங்கத்தேகிடந்தாய்! *
எமாற்றம்என்னைத்தவிர்த்தாய்! இருவாட்சிப்பூச்சுட்டவாராய். (அ)

அண்டத்தமதர்க்காருழ அத்தாணியுள்ளங்கிருந்தாய்! *
தொண்டர்க்கெஞ்சிலுழைவாய்! தூமலராளமனவாளா! *
உண்டிட்டுஉலகையேழும் ஓராலிலையில் துயில்கொண்டாய்! *
கண்டுநான் உன்னை யுக்கக் கருமுனைப்பூச்சுட்டவாராய். (க)

செண்பகமல்லிகையோடு செங்கழுநீர் இருவாட்சி *
எண்பகர்பூவும்கொணர்ந்தேன் இன்று இவைகுட்டவாவென்று *
மண்பகர்கொண்டானே ஆய்ச்சுமகிழ்ந்துரைசெய்த இம்மாலை *
பண்பகர்வில்லிபுத்தூர்க்கோன் பட்டர்பிரான் ரொன்னபத்தே. (கௌ)

அடிவாவு:—ஆனிரை கரு மச்சொடு தெருவின்கண் புள்ளினை எருதுகளோடு
குடங்கள் சீமாலிகன் அண்டத்த செண்பகம் இந்திரன்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

௮ - ஆந் திருமொழி - இந்திரனோடு.

[கிருஷ்ணனைத் தருஷ்டிதோஷம் வாராதபடி திருவந்திக்
காப்பிட அழைத்தல்]

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (தேயிடாகம் - நபகதாளம்.)

† ↓↓↓ இந்திரனோடுபிரமன் ஈசன் இடையவரெல்லாம் *
மந்திரமாமலர்கொண்டு மறைந்துவராய்வந்துகின்றார் *
சந்திரன்மாளிகைசேரும் சதுரர்க்கவெள்ளறைநின்றாய்! *
அந்தியம்போது இதுவாகும் அழகனே! காப்பிடவாராய். (க)

கன்றுகள் இல்லம்புருந்து கதறுகின்றபசுவெல்லாம் *
நின்றொழிந்தேன் உன்னைக்கூவி நேசமேலொன்றுமிலாதாய்! *
மன்றில்நில்லேல் அந்திப்போது மதிந்திருவெள்ளறைநின்றாய்! *
நன்றுகண்டாய்என்தன்சொல்லு நான்உன்னைக்காப்பிடவாராய். (உ)

செப்போதுமென்முலையார்கள் சிறுசோறும்இல்லும்கிதைத்திட்டு *
அப்போதுநானுரப்பப்போய் அடிசிலுமுண்டிலைஆள்வாய்! *
முப்போதுமவானவரேத்தும் முனிவர்க்கவெள்ளறைநின்றாய்! *
இப்போதுநான் ஒன்றும்செய்யேன் எம்பிரான்! காப்பிடவாராய். (ங)

! இது, தித்யாதுஸந்தாநத்தைச் சேர்ந்தது.

கண்ணில்மணல்கொடு தூவிக் காவினாற்பாய்ந்தனையென்றென்று *
எண்ணாரும்பிள்ளைகாவந்திட்டு இவரால்முறைப்படுகின்றார் *
கண்ணனே ! வெள்ளைநிறின்றாய் ! கண்டாரோடேநீமைசெய்வாய் ! *
வண்ணமேவேலையதொப்பாய் ! வள்ளலே ! காப்பிடவாராய். (ச)

பல்லாயிரவாரிவ்வூரில்பிள்ளைகள் திமைகள்செய்வார் *
எல்லாம் உன்மேலன்றிப் + போகாது எம்பிரான் ! நீஇங்கேவாராய் *
நல்லார்கள்வெள்ளறைநின்றாய் ! ஞானச்சுடரே ! உன்மேனி *
சொல்லாரவாழ்த்திநின்றேத்திச் சொப்படக்காப்பிடவாராய். (ரு)

கஞ்சன்கறுக்கொண்டிரின்மேல் கருநிறச்செம்மயிர்ப்பேயை *
வஞ்சிப்பதற்குவிடுத்தானென்பது ஓர்வார்த்தையும்கூட்டு *
மஞ்சநவழ்மணிமாட மதிள்திருவெள்ளறைநின்றாய் ! *
அஞ்சுவன்நீ அங்குநிற்க அழுகனே ! காப்பிடவாராய். (சு)

கள்ளச்சகடும்கருதும் கலக்கழியஉதைசெய்த *
பிள்ளையரசே ! நீபேயைப்பிடித்தமுலையுண்டபின்னை *
உள்ளவாறுஒன்றும் அறிபேன் ஒளியுடைவெள்ளறைநின்றாய் ! *
பள்ளிகொள்போதுஇதுவாகும் பரமனே ! காப்பிடவாராய். (எ)

இன்பமதனைஉயர்ந்தாய் ! இடையவர்ச்சுளன்றும் அரிபாய் ! *
சும்பக்கறிறட்டகோவே ! கொடுங்ஞ்சன்னெஞ்சினிற்கூற்றே ! *
செம்பொன்மதிள்வெள்ளையாய் ! செல்வத்தினால்வளர்பிள்ளாய் ! *
கம்பக்காலிகாண் அங்குக் கடிதோடிக்காப்பிடவாராய். (அ)

இருக்கொடுநீர்சங்கில்கொண்டிட்டு எழில்மறையோர்வந்துநின்றார் *
தருக்கேல்கம்பி ! கந்திரின்று தாய்சொல்லுக்கொள்ளாய்கிலநாள் *
திருக்காப்புநாள்உன்னைச்சாத்தத் தேசடைவெள்ளறைநின்றாய் ! *
உருக்காட்டுநீ அந்திவிளக்கு இவ்நெளிகொள்ள ஏற்றுகேன்வாராய். (க)

போதமர்செல்வக்கொழுந்து புனர்திருவெள்ளறையானே *
மாநர்க்குயர்ந்த அசோதை மகந்தன்னைக்காப்பிட்டமாற்றம் *
வேதப்பயன்கொள்ளாவல்ல விட்டுசித்தன்சொன்னமலை *
பாதப்பயன்கொள்ளாவல்ல பத்தருள்ளார்வினைபோமே. (க0)

அடிவாவு—இந்திரனோடு கன்றுகள் செப்பு கண்ணில் பல்லாயிரவார் கஞ்சன்
கள்ளம் இன்பமதனை இருக்கொடு போதமர் வெண்ணையிழுங்கி.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார்திருமொழி—உ - ப. கூ - தி. வெண்ணைய்விழுங்கி. சுரு

கூ - ஆத் திருமொழி - வெண்ணைய்விழுங்கி.

[வெண்ணைய் களவாடல் முதலிய பாலகீர்டை விசேஷங்கள்.]

என்சீர்த்திநெடிநெடியா சிரிப்பிருத்தல் (கேதாரகேவலாகம்-ஆகீதாவம்.)

↓↓ வெண்ணைய்விழுங்கிவெறுங்கலத்தை
வெற்பிடைபிட்டு அகனோசகேட்கும் *
கண்ணபிரான்கற்றகல்விதன்னைக்
காக்ககில்லோம் உன்மகனைக்காவாய் *
புண்ணில்புளிப்பெய்தாலொக்கும் தீமை
புரைபுரைபால் இவைசெய்யவல்ல *
அண்ணற்கண்ணோர்டகனைப்பெற்ற
அசோதைநங்காய் ! உன்மகனைக்காவாய்.

(க)

வருகவருகவருகஇங்கே
வாடனநம்பி ! வருகஇங்கே *
கரிபகுழல்செய்பவாய் முகத்துக்
காகுத்தநம்பி ! வருகஇங்கே *
அரியனிவன்னகருஇன்றுநங்காய் !
அஞ்சனவண்ண ! அசலகத்தார் *
பரிபவம்பேசத்தரிக்ககில்லேன்
பாவியேனுக்குஇங்கேபோதராயே.

(உ)

திருவுடைப்பிள்ளை தான் தீயவாறு
தேக்கமொன்றுமிலன்தேசடையன் *
உருகவைத்தகுடத்தொடுவெண்ணைய்
† உறிஞ்சி யுடைத்திட்டுப்போந்து நின்றான் *
அருகிருந்தார்தம்மை அசியாயம்செய்வது
தான். வழக்கோ ? அரோதாய் ! *
வருகவென்று உன்மகன் தன்னைக்காவாய்
வாழ்வொட்டான்மதுகுதனனே.

(ங)

கொண்டல்வண்ண ! இங்கேபோதராயே
கோபிற்பிள்ளாய் ! இங்கேபோதராயே *
தென்திரைசூழ்திருப்போர்க்கிடந்த
திருநாரண ! இங்கேபோதராயே *

† 'உறிஞ்சி' என்பது அக்யாபகபாடம்.

உண்டுவந்தேன் அம்மென்று சொல்லி

ஓடி-அகம்புக ஆய்ச்சிதானும் *

கண்டெதிசேசென்றெடுத்தாக்கொள்ளக்

கண்ணபிரான்தற்றாகல்விதானே.

(ச)

பாலைக்கறந்து அரிப்பேறவைத்துப்

பல்வளையாள்ளன்மகரிருப்ப *

போலைபகத்தேநெருட்டிவேண்டிச்சென்று

இறைப்பொழுது அங்கேபேசி நின்றேன் *

சாளக்கிராமமுடையநம்பி

சாய்த்துப்பருகிட்டுப்போந்து நின்றான் *

ஆலைக்கரும்பின்மொழியணைய

அசோதைநங்காய் ! உன்மகனைக்கூவாய்.

(ரு)

போதர்கண்டாய்இங்கேபோதர்கண்டாய்

போதரேனென்னுதேபோதர்கண்டாய் *

எதேனும்சொல்லி அசலகத்தார்

எதேனும்பேசநான்கேட்கமாட்டேன் *

† கோதுகலமுடைக்குட்டனே ! ஓ

குன்றெடுத்தாய் ! குடமாகூத்தார் ! *

வேதப்பொருளே ! என்வேங்கடவா !

வித்தகனே ! இங்கேபோதராயே.

(சு)

செந்நெலரிச்சிதுபருப்புச்

செய்த அக்காரம்நறுநெய்பாலால் *

பன்னிரண்டுதிருவோணம்அட்டேன்

பண்டும்இப்பிள்ளைபரிசறிவன் *

இன்னமுகப்பன்னானென்றுசொல்லி

எல்லாம்விழுங்கிட்டுப்போந்து நின்றான் *

உன்மகன் தன்னையசோதைநங்காய் !

கூளிக்கொள்ளாய்இவையும்கிலவே.

(எ)

கேசுவனே ! இங்கேபோதராயே

கில்லேனென்னுதுஇங்கேபோதராயே *

நேசமிலாதாரகத்திருந்து

நீவினையாடாதேபோதராயே *

தூசனம்சொல்லும்தொழுந்தைமாரும்:

தொண்டரும்நின்றவிடத்திலின்று *
தாப்சொல்லுக்கொள்வதுதன்மங்கண்டாய்
தாமோதரா ! இங்கேபோதராயே.

(அ)

கன்னலிலட்டுவத்தோடுசீடை

காரொள்ளி னுண்டைகலத்திலிட்டு *
என்னகமென்றுநான்வைத்துப்போந்தேன்
இவன்புக்குஅவற்றைப்பெறுத்திப்போந்தான் *
பின்னும்அகம்புக்குஉறியைநோக்கிப்
பிறங்கொளியெண்ணொயும்சோதிக்கின்றான் *
உன்மகன்தன்னையசோதைநங்காய் !
கூனிக்கொள்ளாய்இவைபும்கிலவே.

(க)

சொல்லிலரசிப்படுதிரங்காய் !

சூழலுடையன்உன்பிள்ளைதானே *
இல்லம்புகுந்துஎன்மகனைக்கூவிக்க
கையிலிளையைக்கழற்றிக்கொண்டு *
கொல்லையில்நின்றும்கொணர்ந்துவிற்ற
அங்கொருத்திக்குஅவ்வளைகொடுத்து *
நல்லனநாவற்பழங்கன்கொண்டு
நானல்லேனென்றுசிரிக்கின்றானே.

(க0)

↓↓ வண்டுகளித்திரைக்கும்பொழில்சூழ்

வருபுனல்காவிரித்தென்னரங்கன் *
பண்டவன்செய்தகரீடையெல்லாம்
பட்டர்பிரான்விட்டுசித்தன்பாடல் *
கொண்டிவைபாடிக்குணிக்கவல்லார்
கோவிந்தன்தன்அடியார்களாகி *
எண்ணிசைக்கும்விளக்காகிநிற்பார்
இணையடிஎன்தலைமேலனவே.

(கக)

அடிவாவு:—வெண்ணைய் வருக திரு கொண்டல் பாடல் போதர் செந்நெல்
கேசவனே கன்னல் சொல்லில் வண்டு ஆற்றிலிருந்து.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௧௧) - ஆற் திருமொழி - ஆற்றிலிருந்து.

[ஆயர்மங்கையர் யசோதைபக்கல் கண்ணன்தீம்புகளைக்கூறி
முறையிடுதல்.]

வலிந்தாழிசை. (நாதநாமக்ரீயையாகம் - ரூபகதாவம்.)

↓ ↓ ஆற்றிலிருந்து விளைபாடுவோங்களை *

சேற்றாலைநிந்து, வளை துகில்கைக்கொண்டு *

காற்றின்கடியனாய் ஓடி அகம்புக்கு *

மாற்றமும் தாராநூல்தின்னுமுற்றும்

வளைத்திறம்பேசாநூல்தின்னுமுற்றும்.

(௧)

குண்டலம்தாமழக் குழல்தாமழநாண்தாமழ *

என்திசையோரும் இறைஞ்சித்தொழுதேத்த *

வண்டமர்பூங்குழலார் துகில்கைக்கொண்டு *

வின்தோய்மரத்தானூல்தின்னுமுற்றும்

வேண்டவும்தாராநூல்தின்னுமுற்றும்.

(௨)

தடம்படுதாமரைப் பொய்கைகலக்கி *

விடம்படுநாகத்தை வால்பற்றியீர்த்து *

படம்படுபைந்தலை மேலெழப்பாய்த்திட்டு *

உடம்பையசைத்தானூல்தின்னுமுற்றும்

உச்சியில்கின்றனூல்தின்னுமுற்றும்.

(௩)

நேனாகனாச் செகுத்து * பனங்கனி

நானெறிந்திட்ட தடம்பெருந்தோளினால் *

வானவர்கோன்விட வந்தமழைதடுத்து *

ஆனிரைகாத்நானூல்தின்னுமுற்றும்

அவைவய்யக்கொண்டானூல்தின்னுமுற்றும்.

(௪)

ஆய்ச்சியர்சேரி அனாதயிர்பாலுண்டு *

பேர்த்தவர்கண்டுபிடிக்கப் பிடியுண்டு *

வேய்த்தடந்தோளினார் வெண்ணைய்கொள்மாட்டாது * அங்கு

ஆப்புண்டிருந்தானூல்தின்னுமுற்றும்

அடியுண்டமுதானூல்தின்னுமுற்றும்.

(௫)

தள்ளித்தளர்நடையிட்டு இளம்பிள்ளையாய் *

உள்ளத்தினுள்ளே அவனையுறநோக்கி *

கள்ளத்தினால்வந்த பேய்ச்சிமுலைபுயிர் *

துள்ளச்சுவைத்தானூல்தின்னுமுற்றும்

துவக்கறவுண்டானூல்தின்னுமுற்றும்.

(௬)

பெரியாழ்வார்திருமொழி—க - ப. க - தி. தன்னேராயிரம். ௪௭

மாவலிவேள்வியில் மாணுருவாய்ச்சென்று *
முவடிதாலென்று இரந்தஇம்மண்ணினை *
ஓரடியிட்டு இரண்டாமடிதன்னிலே *
தாவடியிட்டானுலின்னுமுற்றும்

தரணியளந்தானுலின்னுமுற்றும். (எ)

தாழைதண்ணாம்பல் தடம்பெரும்பொய்கைவாய் *
வாழுமுதலை வலைப்பட்டுவாதிப்புண் *
வேழம் தயர்கெட விண்ணோர்பெருமானாய் *
ஆழிபணிகொண்டானுலின்னுமுற்றும்

அதற்கு அருள் செய்தானுலின்னுமுற்றும். (அ)

வானத்தேழுந்த மழைமுகில்போல் * எங்கும்
கானத்துமேய்ந்து கனித்துவினையாடி *
எனத்துருவாய் இடந்தஇம்மண்ணினை *
தானத்தேவைத்தானுலின்னுமுற்றும்
தரணியிடந்தானுலின்னுமுற்றும். (சு)

தாவுகோச்சாக்கிலிப்பா.

↓↓ அங்கமலக்கண்ணன்தன்னை யசோதைக்கு *
மங்கைநல்லார்கள் தாம் வந்துமுறைப்பட்ட *
அங்கவாச்சொல்லைப் புதுவைக்கோன்பட்டன்சொல் *
இங்கிவைவல்லவர்க்கு ஏதமொன்றில்லையே. (க௦)

அடிவாவு:—ஆற்றில் குண்டலம் தடம் தேனுகன் ஆய்ச்சியர் தள்ளி மாவலி
தாழை வானத்து அங்கமலம் தன்னேராயிரம்.

பெரியாழ்வார்திருவடிகளே சாணம்.

மூன்றாமபத்து.

க - ஆந் திருமொழி - தன்னேராயிரம்.

[யசோதைப்பிராட்டி கண்ணனது அதிமாநுஷ்சேஷ்டிதங்களைக் கண்டு
முலைகோடுக்க அஞ்சதல்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீருத்தம். (அரபிபாசம் - ஆதிதானம்.)

↓↓ தன்னேராயிரம்பிள்ளைகளோடு

தளர்நடையிட்டுவருவான் *
பொன்னேய்நெய்யொடுபாலமுதுண்டு
ஒருபுள்ளுவன்பொய்யேதவமும் *

மின்னோர் நுண்ணிடைவஞ்சமகள்கொங்கை துஞ்ச
வாய்வைத்தபிரானே ! *
அன்னே ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்
உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(க)

பொன்போல்மஞ்ச நமாட்டி அமுதூட்டிப்
போனேன் வருமளவுஇப்பால் *
வன்பாரச்சுடம்இறச்சாடி.
வடக்கிலகம்புக்கிருந்து *
மின்போல்துண்ணிடைபாள் ஒருகன்னியை
வேற்றுருவம்செய்துவைத்த *
அன்பா ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்
உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(உ)

கும்மாயத்தொடுவெண்ணையிழுங்கிக்
குடத்தயிர்சாய்த்துப்பருகி *
பொய்ம்மாயமருதான அசுரரைப்.
பொன்றுவித்துஇன்று நீவந்தாய் *
இம்மாயம்வல்லபிள்ளைநம்பி !
உன்னைஎன்மகனெயென்பார்நின்றார் *
அம்மா ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்
உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(ஈ)

ஈயார்கண்மடவாய்ச்சியர்மக்களை
மைபன்மைசெய்து அவர்பின்போய் *
கொய்யார்பூந்துகில்பற்றித்தனிநின்று
குற்றம்பலபலசெய்தாய் *
பொய்யா ! உன்னைப்புறம்பலபேசுவ
புத்தகத்துக்குளகேட்டேன் ! *
ஐயா ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்
உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(ச)

முப்போதும்கடைந்தீண்டியவெண்ணையி
னோடு தயிருமவிழுங்கி *
கப்பாலாயர்கள்காவிற்றொணர்ந்த
கலத்தொடுசாய்த்துப்பருகி *

மெய்ப்பா லுண்டமுபிள்ளை கள்போல

நீனிம்மினிம்மிபழுகின்ற *

அப்பா ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்

உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(ரு)

கரும்பார்நிள்வபல்காங்குநிர்ச்செந்நெலைக்

கற்றாநிரைமண்டித்தின்ன *

விரும்பாக்கன்றொன்றுகொண்டு

விளங்கனிவிழுகிறிந்தபிரானே ! *

சுரும்பார்மென்குழல்கன்னிபொருத்திக்குச்

சூழ்வலைவைத்துத்திரியும் *

அரம்பா ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்

உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(சு)

மருட்டார்மென்குழல்கொண்டுபொழில்புக்கு

வாப்பவைத்துஅவ்வாயர்தம்பாடி. *

சுருட்டார்மென்குழல்கன்னியர்வந்துஉன்னைச்

சுற்றும்தொழிநின்றசோதி ! *

பொருட்டாபமிலேன்எம்பெருமான் !

உன்னைப்பெற்றுகுற்றாமல்லால் * மற்றிங்கு

அரட்டா ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்

உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(எ)

வாளாவாகிலும்காண்கில்லார்

பிறர்மக்களைமையன்மைசெய்து *

தோளாவிட்டு அவரோடுதினைத்துநீ

சொல்லப்படாதனசெய்தாய் *

கேளார்ஆயர்குலத்தவர்இப்பழி

கெட்டேன் ! வாழ்வில்லை * நந்தன்

காளாய் ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்

உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே.

(அ)

தாய்மார்டோர்விற்கப்போவர்

தமப்பன்மார்கற்றாநிரைப்பின்புபோவர் *

நீஆய்ப்பாடிஇளங்கன்னிமார்களை

நேர்படவேகொண்டுபோதி *

100 பெரியாழ்வார்திருமொழி—ந - ப. உ - தி. அஞ்சனவண்ணனை.

காய்வார்க்குளன் றும் உகப்பனவேசெய்து

கண்டார்கழறத்திரியும் *

ஆயா ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்

உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே.

(க)

தொத்தார்பூங்குழல்கன்னியொருத்தியைச்

சோலைநீதடம்கொண்டுபுக்கு *

முத்தார்கொங்கைபுணர்ந்து இராநாழிகை

முவேழுசென்றபின்வந்தாய் *

ஒத்தார்க்கு ஒத்தனபேசுவர் உன்னை

உரப்பவேநான் ஒன்றும் மாட்டேன் *

அத்தா ! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்

உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே.

(க0)

↓↓ காரார்மேனிநிறத்தெம்பிராணைக்

கடி.கமழ்பூங்குழலாய்ச்சி *

ஆராவின்னமுதுண்ணத்தருவன்நான்

அம்மம் தாரேனென்றமாற்றம் *

பாரார்தொல்புகழான்புதுவைமன்னன்

பட்டர்பிராள்சொன்னபாடல் *

ஏராரின்னிசை † மாலைவல்லார்

இருமகேசனடியாரே.

(கக)

அடிவாவு:—தன்னேராயிரம் பொன் கும்மாயத்தொடு மையார் முப்போதும்
கரும்பு மருட்டார் வாளா தாய்மார் தொத்தார் காரார் அஞ்சனம்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே நான்.

உ - ஆந் திருமொழி - அஞ்சனவண்ணனை.

[யசோதைப்பிராட்டி கண்ணனைக் கன்றின்பின் போக்கியதை எண்ணி
அனுதபித்தல்.]

கலிநினைத்துறை. (சங்கராபரணாகம் - நபகதாளம்.)

↓↓ அஞ்சனவண்ணனை ஆயர்கோலக்கொழுந்தினை *

மஞ்சனமாட்டி மனைகள்தோறும் திரியாமே *

கஞ்சனைக்காய்ந்த கழலடிநோவக்கன்றின்பின் *

என்செயப்பின்னையப்போக்கினேன் ? எல்லேபாவமே !

(க)

† 'மாலைவல்லார்' என்னும் பாடம் ஓசைக்கு அமையும்.

பற்றுமஞ்சள்பூசிப் பாவைமாரொடுபாடியில் *
சுற்றில்சுதைத்து எங்கும்சீமைசெய்துதிரியாமே *
கற்றுத்தூளியுடை வேடர்கானிடைக்கன்றின்பின் *
எற்றுக்குளன்பிள்ளையைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே! (உ)

நல்மணிமேகலை நங்கைமாரொடுநாள்நொறும் *
பொன்மணிமேனி புழுதியாடித்திரியாமே *
கன்மணிநின்றதிர் கானதரிடைக்கன்றின்பின் *
என்மணிவண்ணனைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே! (ங)

வண்ணக்கருங்குழல் மாதர்வந்துஅலர்நூற்றிடப் *
பண்ணிப்பலசெய்து இப்பாடியெங்கும்திரியாமே *
கண்ணுக்கினியானைக் கானதரிடைக்கன்றின்பின் *
எண்ணற்கரியானைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே! (ச)

அவ்வவ்விடம்புக்கு அவ்வாய்ப்பெண்டிர்க்குஅணுக்களாய் *
கொவ்வைக்கனியாய்கொடுத்தாக் கூழைமைசெய்யாமே *
† எவ்வம்சிலையுடை வேடர்கானிடைக்கன்றின்பின் *
தெய்வத்தலைவனைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே! (ரு)

மிடறுமெழுமெழுத்தோட வெண்ணைய்விழுங்கிப்போய் *
படிநுபலசெய்து இப்பாடியெங்கும்திரியாமே *
கடிநுபலதிரி கானதரிடைக்கன்றின்பின் *
இடறஎன்பிள்ளையைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே! (ஈ)

வள்ளிநூடங்கிடை மாதர்வந்துஅலர்நூற்றிட *
துள்ளிவிளையாடித் தோழரோடுதிரியாமே *
கள்ளியுணங்கு வெங்கானதரிடைக்கன்றின்பின் *
புள்ளின்தலைவனைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே! (எ)

பன்னிருதிங்கள் வயிற்றில்ல்கொண்டஅப்பாங்கினால் *
என்னிளங்கொங்கை அமுதமூட்டியெடுத்துயான் *
பொன்னடிநோவப் புலரிபேகானில்கன்றின்பின் *
என்னிளஞ்சிங்கத்தைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே! (அ)

குடையும்கெருப்பிற்கொடாதே தாமோதரனைநான் *
உடையும்கடியன ஊன்றுவெம்பரற்களுடை *
கடியவெங்கானிடைக் காலடிநோவக்கன்றின்பின் *
கொடியேன்என்பிள்ளையைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே! (ஊ)

↓↓ என்னுள்ளனக்குஇனியாளை என்மணிவண்ணை *
கன்றின்பின்போக்கினேனென்று அசோதைகழறிய *
பொன்திகழ்மாடப் புதுவையர்கோப்பட்டன்சொல் *
இந்தமிழ்மாலைகள்வல்லவர்க்கு இடரில்லையே. (க௦)

அடிவாவு:—அஞ்சனம் பற்று நன்மணி வண்ணம் அவ்வவ்விடம் மிடறு வள்ளி
பன்னிரு குடை என்னும் சீலை.

பெரியாழ்வார் திருவாசனே சாணம்.

௩ - ஆந் திருமொழி - சீலைக்குதம்பை.

[கண்ணன் கன்முகள்மேய்த்துவரக் கண்டு யசோதை மகிழ்தல்.]

எழீர்க்கழிநேடிலடியிசியவீருநீதம். (சுருட்டி. ௧௩௦-ஆதீதாளம்.)

↓↓ சீலைக்குதம்பைஒருகாது ஒருகாதுசெந்நிறமேல்தோன்றிப்பு *
கோலப்பணைக்கச்சுக்கூறையுடையும் குளிர்முத்தின்கோடாலமும் *
காவிப்பின்னேவருகின்ற கடல்வண்ணாவேடத்தைவந்துகாணீர் *
† ஞாலத்துப்புத்திரனைப்பெற்றார் நங்கைமீர்! நானேமற்றருமில்லை. (க)
கன்னிநன்மாமதின்குழந்தரு பூம்பொழில்காவிரித்தென்னரங்கம் *
மன்னியசீர்மதுகுதனா! கேசவா! பாவியேன்வாழ்வுகந்து *
உன்னைஇளங்கன்றுமேய்க்கச் சிறுகாலேபூட்டிஒருப்படுத்தேன் *
என்னின்மனம்வலியாள்ஒருபெண்இல்லை என்குட்டனே! முத்தம்தா. (உ)
‡ காடுகளுடுபோய்க் கன்றுகள்மேய்த்துமறியோடி * கார்க்கோடல்பூச்
சூடிவருகின்றதாமோதரா! சற்றுத்தூளிகாண்உன்னுடம்பு *
பேடைமயிற்சாபல்பின்னைமணுளா! நீராட்டமைத்துவைத்தேன் *
ஆடிஅமுதுசெய்அப்பனுமுண்டிலன் உன்னோடுஉடனேயுண்பான். (ஈ)
கடியார்பொழிலணிவேங்கடவா! கரும்போரேறே! * நீபுகக்கும்
குடையும்செருப்பும்குழலும்தருவிக்கக் கொள்ளாதேபோனாய்மாலே! *
கடியவெங்கானிடக்கன்றின்பின்போன சிறுக்குட்டச்செங்கமல
அடியும்வெதும்பி * உன்கண்கள்செவந்தாய்அசைந்திட்டாய் நீளம்பிரான்!
பற்றார்நடுங்கமுன்பாஞ்சசன்னியத்தை வாய்வைத்தபோரேறே! *
என்கிறறாய்சிங்கமே! சிதைமணுளா! சிறுக்குட்டச்செங்கண்மாலே! *
சிறுடையும்சிறுப்பத்திரமும் இவைகட்டிலின்மேல்வைத்துப்போய் *
கற்றையோடுநீகன்றுகள்மேய்த்துக் கலந்துடன்வந்தாய்போலும். (ஐ)

† 'ஞாலத்தில்' என்று சிலர். ‡ ஈ, ஈ - இவ்விரண்டிபாசுரங்களும் திரு
மஞ்சனகாலத்தில் சேவிக்கப்படுவன.

அஞ்சுடராழி உன் கையகத்தேந்தும் அழகா ! நீ பொய்கையுக்கு *
நஞ்சுமிழ்நாகத்தினோடு பிணங்கவும் நான் உயிர் வாழ்ந்திருந்தேன் *
என் செய்பவன்னைவா பிறுமறுக்கினாய் ஏதுமோரச்ச்சமில்லை * [டாய்.
கஞ்சன்மனத்துக்கு உகப்பனவே செய்தாய்காயாம்பூவண்ணாம்புகொண்(சு)

பன்றியும் ஆமையும் மீனமுமாகிய பாற்கடல்வண்ணை ! * உன்மேல்
கன்றினுருவாகி மேய்புலத்தேவந்த கள்ள அசுரர்தம்மை *
சென்று பிடித்துச் சிறுக்கைகளாலே விளங்காபெறிந்தாய்போலும் *
என்றுள்ளன பிள்ளைக்குஞ்சுத் திமைகள் செய்வார்கள் அந்நவனமாவர்களே. ( )

கேட்டறியாதனகேட்சின்றேன் கேசவா ! கோவலர்இந்திரற்கு *
காட்டியசோறும் கறியும்தயிரும் கலந்து உன் உண்டாய்போலும் *
ஊட்டமுதலிலே உன் தன்னைக்கொண்டு ஒருபோதும் எனக்கரிது *
வாட்டமிலாப்புகழ்வாகதேவா ! உன்னை அஞ்சுவன் இன்றுதொட்டும். ( )

[முன்
‡ திண்ணர்வெண்சங்குடையாய் ! திருநாள் திருவோனமின்றே முநாள் *
பண்ணோர்மொழியா ரைக்கவிமுனையட்டிப் பல்லாண்டுசூறுவித்தேன் *
கண்ணாலம்செய்யக் கறியும்கலத்ததரிசிபும் ஆக்கிவைத்தேன் * [யிரு.
கண்ணா ! நீநானேத்தொட்டுக்கன்றின்பின்போகேல் கோலம்செய்துஇங்கே

‡ புற்றரவல்குல் அசோதைநல்லாய்ச்சி தன்புத்திரன்கோவிந்தனை *
கற்றினம்மேய்த்துவரக்கண்டுகந்து அவள்கற்பித்தமாற்றமெல்லாம் *
செற்றமிலாதவரவாழ்தரு தென்புதுவைவிட்டுச் சத்தன்சொல் *
கற்றிவைபாடவல்லார் கடல்வண்ணன் கழவிண்காண்பார்களே. (க0)

அடிவாவு:—சீலை கன்னி காடுகள் கடி பற்றார் அஞ்சுடர் பன்றி கேட்டு
திண்ணர் புற்று தழை.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே காணம்.

௫௪ பேரியாழ்வார்திருமொழி—ஈ - ப. ச - தி. தழைகளும்.

ச - ஆந் திருமொழி - தழைகளும்.

[காலிப்பின்னேவருங்கண்ணனைக்கண்டுஇடைக்கன்னியர் காமுறுதல்.]

எண்ணீர்க்குநெடிலடியா சிரிய்விருத்தம். (பைவிராகம்-ஆதிதாஸம்.)

↓↓ தழைகளும்.தொங்கலும்.ததும்பிஎங்கும்

தண்ணுமைஎக்கம்மத்தளிதாழ்ப்பினி *

குழல்களும்.தமுமாகிஎங்கும்.

கோவிந்தன்வருகின்றகூட்டம்கண்டு *

மழைகொலோவருகின்றதென்றுசொல்லி

மங்கைமார்சாலகவாசல்பற்றி *

நுழைவனர்நிற்பனராகி எங்கும்

உள்ளம்விட்டுஊண்மறந்தொழிந்தனரே.

(க)

வல்லிநுண்இதழன்னஆடைகொண்டு

வசையறத்திருவரைவிரித்துடுத்து *

பல்லிநுண்பற்றுகஉடைவாள்சாத்திப்

பணைக்கச்சுந்திப்பலதழைநடுவே *

முல்லைநல்லுமலர்வேங்கைமலரணிந்து

பல்லாயர்குழாம்நடுவே *

எல்லியம்போதாசுப்பிள்ளைவரும்

எதிர்தின்றுஅங்கிவாவளைஇழவேன்மினே.

(உ)

சுரிகையும்தெறிவிலலும்செண்டுகோலும்.

பேலாடையும் தோழன்மார்க்கொண்டோட *

ஒருகைபால்ஒருவன் தன்தோளையுன்றி

ஆநிரைபினம்மீளக்குறித்தசங்கம் *

வருகையில்வாடியபிள்ளைகண்ணன்

மஞ்சளும்மேனியும்வடிவும்கண்டாள் *

அருகேநின்றாள்என்பெண்ணோக்கிக்கண்டாள்

அதுகண்டுஇவ்வூர்ஒன்றுபுணர்க்கின்றதே.

(ங)

குன்றெடுத்துஆநிரைகாத்தபிரான்

கோவலனாய்க்குழலூதியூதி *

கன்றுகள்மேய்த்துத்தன்தோழரோடு

கலந்துடன்வருவானைத்தெருவில்கண்டு *

என்றும்இவனையொப்பாரைநங்காய் !

கண்டறியேன்ஏடி ! வந்துகாணாய் *

ஒன்றும்நில்லாவனாகழன்று

துகிலேந்திளமுலையுள்என்வசமல்லவே.

(ச)

சுற்றிநின்றுஆயர் தழைகளிடச்

சுருள்பங்கிருநத்திரத்தாலுணிந்து *

பற்றிநின்றுஆயர்கடைத்தலையே

பாடவும்ஆடக்கண்டேன் * அன்றிப்பின்

மற்றொருவர்க்குஎன்னைப்பேசலொட்டேன்

மாவிருஞ்சோலைஎம்மாயற்கல்லால் *

கொற்றவனுக்குஇவளாமென்றெண்ணிக்

கொடுமின்கள்கொடராகில்கொழம்பமே.

(ரு)

சுந்துரமில்ங்கத்தன் திருநெற்றிமேல்

திருத்தியகோறட்டும்திருக்குழலும் *

அந்தரமுழுவத்தன் தழைக்கான்னீழ்

வருமாயரோடுஉடன்வளைகோல்விச *

அந்தமொன்றில்லாதஆயப்பிள்ளை

அறிந்தறிந்துஇவ்வீதிபொதுமாகில் *

பந்துகொண்டானென்றுவளைத்துவைத்துப்

பவளவாய்முறுவலும்காண்போம்தோழி !

(சு)

சாலப்பல்லிரைப்பின்னே தழைக்காவின்கீழ்த்

தன் திருமேனிரின்றொளிதிகழ *

நீலநல்லுங்குஞ்சிருநத்திரத்தாலணிந்து

பல்லாயர்குழாம்நடுவே *

கோலச்செந்தாமரைக்கண்மிளிரக்

குழலாதியிசைபாடிக்குனித்து * ஆயரோடு

ஆவித்துவருகின்றஆயப்பிள்ளை

அழகுகண்டுஎன்மகளபார்க்கின்றதே.

(எ)

சுந்துரப்பொடிக்கொண்டுசென்னியப்பித்

திருநாமமிட்டங்கோரிலையந்தன்னால் *

அந்தரமின்றித்தன்னெறிபங்கியை

அழகியருநத்திரத்தாலணிந்து *

இந்திரன்போல்வருமாயப்பிள்ளை

எதிர்தின்றங்கினவளைஇழவேலென்ன *
சந்தியில்நின்றாகண்டர் நங்கைதன்
துகிலோடுசரிவளைகழல்கின்றதே. (அ)

வலங்காதின்மேல்தோன்றிப்பூவணிந்து
மல்லிகைவனமாலைமௌவல்மாலை *

சிலிங்காரத்தால்சூழல்தாழவிட்டுத்
தீங்குழல்வாய்மடுத்துநியூதி *

அலங்காரத்தால்வருமாயப்பிள்ளை
அழகுசுண்டுஎன்மகள்ஆசைப்பட்டு *

விலங்கிதில்லாதுஎதிர்தின்றாகண்டர்
வென்வளைகழன் அமெய்யம்மெலிகின்றதே. (ஆ)

↓ ↓ விண்ணின்மீது அமரர்கள்விரும்பித்தொழ
மிறைத்துஆயர்பாடியில்வீதியூடே *

கண்ணன்காலிப்பின்னேஎழுந்தருளக்கண்டு
இளவாய்க்கன்னிமார்காமுற்ற

வண்ணம் * வண்டமர்பொழில்புதுவையர்கோன்
விட்டுசித்தன்சொன்னமாலைபத்தும் *

பண்ணின்பம்வரப்பாடும்பத்தருள்ளார்
பாமானவைகுந்தம்நன்னாவே. (க0)

அடிவரவு:—உழைகளும் வல்லி சுரிகை குன்று சுற்றி சிந்தரம் சால
சிந்தரப்பொடி வலம் விண்ணின்மீது அட்டு.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி - அட்டுக்குவி.

[கண்ணன் கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகக்கொண்டு கன்மழை
தடுத்த ஆயரையும் ஆரிரையையும் பாதுகாத்தல்.]

என்கீர்க்கழிநெடியடியாசியவிரூத்தம். (பத்துவராளிநாகம் - அடநாவம்.)

↓ ↓ அட்டுக்குவிசோற்றுப்பருப்பதமும்
தயிர்வாவியும்நெய்யளறும்அடங்கப்

பொட்டத்துற்றி*மாரிப்பகைபுணர்த்த
பொருமாகடல்வண்ணன்பொறுத்தமலை *

வட்டத்தடங்கண்மடமான்கன் றினை
வலைவாய்ப்பற்றிக்கொண்டு * குறமகனரிர்
கொட்டைத்தலைப்பால்கொடுத்துவளர்க்கும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. (க)

வழுவொன்றுமில்லாச்செய்கை வானவர்கோன்
வலிப்பட்டுமுனிந்துவிடுக்கப்பட்ட *
மழைவந்துளமுந்நாள்பெய்துமாதத்தடுப்ப *
மதுகுதன்னெடுத்துமறித்தமலை *
இழவுதரியாததோர்ந்துப்பிடி
இளஞ்சீயம்தொடர்ந்துமுடுகுதலும் *
குழுவியிடைக்காலிட்டெதிர்துபொரும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. (உ)

அம்மைத்தடங்கண்மடவாய்ச்சியரும்
ஆனாயரும்ஆரிரையும்அலறி *
எம்மைச்சாரணென்றுகொள்ளென்றிரப்ப
இலங்காழிக்கையெக்கையெடுத்தமலை *
தம்மைச்சாரணென்றதம்பா வையரைப்
புனமேய்கின்றமாரினம்காண்மினென்று *
கொம்மைப்புயக்குன்றர்கிலைகுனிக்கும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. (ஈ)

கடுவாய்ச்சினவெங்கண்களிறறினுக்குக்
கவளமெடுத்துக்கொடுப்பானவன்போல் *
அடிவாயுறக்கையிட்டுஎழப்பறித்திட்டு
அமார்பெருமான் கொண்டுநின்றமலை *
கடல்வாய்ச்சென்றுமேகம்கனிழந்திறங்கக்
கதுவாய்ப்படநீர்முகந்தேறி * எங்கும்
குடவாய்ப்படநின்றமழைபொழியும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. (ச)

வானத்திலுள்ளீர்! வலியீர்உள்ளீரேல்
அறையோவந்துவாங்குமினென்பவன்போல் *
ஏனத்துருவாகியாசனெனந்தை
இடவனெழுவாங்கியெடுத்தமலை *

கானக்கரிபாளை தன்கொம்பிழுந்து

சுதுவாய்மதம்சோரத்தன்கையெடுத்து *

கூனல்பிறைவேண்டி-அண்ணாந்துநிற்கும்

கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே.

(௫)

செப்பாடுடையதிருமாலவன் தன்

செந்தாமரைக்கைவிரலைந்திணையும் *

கப்பாசுமடுத்தாமணிநெடுந்தோள்

காம்பாகக்கொடுத்துக்கவித்தமலை *

எப்பாடும்பரந்திழிதெள்ளருளி

இலங்குமணிமுத்துவடம்பிறழ *

குப்பாயமெனநின்றாகாட்சிதரும்

கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே.

(சு)

படங்கன்பலவுமுடைப்பாம்பரையன்

படர்பூமியைத்தாங்கிக்கிடப்பவன்போல் *

தடங்கைவிரலைந்தும்மலாவைத்துத்

தாமோதரந்தாங்குதடவரைதான் *

அடங்கச்சென்றுஇலங்கைபாடிழித்த

அனுமன்புகழ்பாடித்தங்குட்டன்கலை *

குடங்கைக்கொண்டுமந்திகள் கண்வளர்த்தும்

கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே.

(ஏ)

சலமாழுகில்பல்கரைப்போர்க்களத்துச்

சாமாரிபொழிந்துளங்கும்பூசலிட்டு *

நலிவாஹுறக்கேடகம்கோப்பவன்போல்

நாராயணன்முன்முகம்காத்தமலை *

இலைவேய்குரம்பைத்தவமாமுனிவர்

இருந்தார்நடுவேசென்றுஅணர்ச்சொறிய *

கொலைவாய்ச்சினவேங்கைகள்நின்றறங்கும்

கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே.

(அ)

வன்பேப்முலைபுண்டதோர்வாயுடையன்

வந்துனொன்றின்றதோர்வன்பாத்தை *

தன்பேரிட்டுக்கொண்டுதானிதன்னில்

தாமோதரந்தாங்குதடவரைதான் *

முன்பேவழிகாட்டமுசுக்கணங்கள்

முதுகில்பெய்துநம்முண்டக்குட்படன்களை *

கொம்பேற்றியிருந்துகுதிபயிற்றும்

கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே.

(௬)

கொடியேறுசெந்தாமரைக்கைவிரல்கள்

கோலமும் அழிந்திலவாடிற்றில *

வடிவேறுதிருவுகிர்நொந்துமில்

மணிவண்ணன்மலைமோர்சம்பிரதம் *

முடியேறியமாமுகிற்பல்கணங்கள்

முன்னெற்றிநரைத்தனபோல *

சூடியேறியிருந்துமழைபொழியும்

கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே.

(௭)

↓↓ அரவில்பள்ளிகொண்டு அரவம் துரந்திட்டு

அரவப்பகையூர்தியவனுடைய *

சூரவிற்கொடி-முல்லைகள்நின்றிறங்கும்

கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையேல் *

திருவிற்பொலிமறைவார்புத்தூர்

திசுழ் பட்டர்பிரான்சொன்னமலைபத்தும் *

பரவுமனநன்குடைப்பத்தருள்ளார்

பரமானவைகுந்தம்நண்ணுவரே.

(௮)

அடிவாவு:—ஆட்டு வழு அம்மை கடி வானத்தில் செப்பாடு படங்கள் சலம்
வன்பேய் கொடி அரவில் நாவலம்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

சா - ஆந் திருமொழி - நாவலம்.

[கண்ணன் வேயங்குழலாதற் சிறப்பு.]

எண்கீர்க்குந்நேடிவடியாசிரியவிருத்தம். (ஸாவேரிகம் - ஆதிதாளம்.)

↓↓ நாவலம்பெரியதீவினில்வாமும்

நங்கைமீர்கள்! இதுஒரற்புதம்கேளீர் *

தூவலம்புரியுடையதிருமால்

தூயவாயில்குழலோசைவழியே *

கோவலர்சுறுமியர்இளங்கொங்கை

குதுகலிப்பாடலுள்ளிழந்து * எங்கும்
காவலும்கடந்துகயிறுமாலையாகி
வந்துகனிழந்துகின்றனரே.

(க)

இடவணரைஇடத்தோளொடுசாய்த்து

இருகைகூடப்புருவம்நெரிந்தேற *
குடவாரிறுபடவாய்கடைகூடக்
கோர்னிந்தன்குழல்கொடுஊதினபோது *
மடமாயில்களொடுமான்ரிணைபோலே
மங்கைமார்கள்மலர்க்கூந்தல்அனிழ *
உடைநெகிழலூர்கையால்துகில்பற்றி
ஒல்கிபோடரிக்கணோடின்றனரே.

(உ)

வானிளவரசுவருந்தக்குட்டன்

வாசுதேவன்மதுரைமன்னன் * நந்த
கோனிரளவரசுகோவலக்குட்டன்
கோனிந்தன்குழல்கொடுஊதினபோது *
வானிளம்படிபயர்ந்ததுவந்தீண்டி.
மனமுருகிரலர்க்கண்கள்பணிப்ப *
தேனாவடிசெறிக்கூந்தலனிழர்
ரென்னிவேர்ப்பட்டுநிசேர்த்துசின்றனரே.

(ங)

தேனுகன்பிலம்பன்காளியனென்னும்

தீப்பப்பூடுகள்அடங்கஉழக்கி *
கானகம்படிஉலாவிபுலாவிக்
கருஞ்சிறுக்கன்குழலுதினபோது *
மேனகையொடுதிலோத்தமைஅரம்பை
உருப்பசியாவ்வேன்கிடயங்கி *
வானகம்படியில்வாய்திறப்பின்றி
ஆடல்பாடலவைமாரினர்தாமே.

(ச)

முன்றரசிங்மதாதிஅவுணன்

முக்கியத்தைமுடிப்பான், முவுலகில்
† மன்னரஞ்சம் * மதுசூதனன்வாயில்
குழலினோசைசெனியைப்பற்றிவாங்க *

நன்னரம்புடையதும்புருவோடு

நாரதனும்புதம்வீணைமுறந்து *

கின்னரமிதுனங்களும்தம்நம்

கின்னரம் தொடுகிலோமென்றனரே.

(ரு)

செம்பெருந்தடங்கண்ணன் திரள்தோளன்

தேவகிசிறுவன்தேவர்கள்சங்கம் *

நம்பரமன்இந்நாள்சுழலுதக

கேட்டவர்கள் இடருற்றனகேளீர் *

அம்பரம் திரியும்காந்தப்பரெல்லாம்

அமுதகீதவலையால்சுருக்குண்டு *

நம்பரமன்றென்றுநாணிமயங்கி

நைந்துசோர்ந்துகையறித்துநின்றனரே.

(சு)

புவிபுள்நான்கண்டதோரற்புதம்கேளீர்

பூணிமேய்க்கும்இளங்கோவலர்கூட்டத்து

அவைபுள் * நாகத்தனையான்குழலுத

அமரலோகத்தளவும்கென்றிசைப்ப *

அவிபுணைமுறந்துவானவரெல்லாம்

ஆயர்பாடிநிறையப்புருந்துநாண்டி *

செவியுணவின்சுவைகொண்டுமகிழ்ந்து

கோவிர்தனைத்தொடர்ந்துஎன்றுமவிடாரே.

(எ)

சிறுநீரல்கள்தடவிப்பரிமாறச்

செங்கண்கோடச்செய்யவாய்கொப்பளிப்ப *

குறுவெயர்ப்புருவம்கூடலிப்பக்

கோவிர்தன்குழல்கொடுஊதினபோது *

பறவையின்கணங்கள்கூடுதுறந்து

வந்துசூழ்ந்துபடுகாடுகூடப்ப *

கறவையின்கணங்கள்கால்பரப்பிட்டுக்

கவிழ்ந்திறங்கிச்செவியாட்டசில்லாவே.

(அ)

நிரண்டெழுதழைமழைமுசில்வண்ணன்

செங்கமலமலர்சூழ்வண்டினம்போலே *

சுருண்டிருண்டகுழல்தாழ்ந்தமுகத்தான்

ஊதுகின்றகுழலோசைவழியே *

மருண்டுமான் கணங்கள்மேய்கைமறந்து

மேய்ந்தபுல்லும்கடைவாய்வழிசோர *

இரண்டுபாடும் துலுங்காப்புடைபெயரா

எழுதுசித்திரங்கள்போல சின்றநனவே.

(கூ)

சுருங்கண்டோகைமாரிற் பீலியனிந்து

கட்டிநன்குடுத்தி தகவாடை *

அருங்கலவுருவினாய்ப்பெருமான்

அவனொருவன் குழலா தினபோது *

மரங்கள் சின் றுமதுதானாகள்பாயும்

மலர்கள் வீழும்வளர்கொம்புகள் தாமும் *

இரங்கும் கூட்டும் திருமால் சின்ற சின்ற

பக்கம்நோக்கி அவைசெய்யும் குணமே.

(கூ)

↓↓ குழலிருண்டு சுருண்டேறிய குஞ்சிக்

கோலிந்தனுடைய கோமளவாயில் *

குழல் முழைஞ்சுகளி னூடுகுமிழ்த்துக்

கொழித்திழிந்த அமுதப்புனல் தன்னை *

குழல் முழவம் னிளம்பும் புதுவைக்கோன்

விட்டுச் சத்தன்விரித்த தமிழ்வல்லார் *

குழலைவென்ற குளிர்வாயினராகச்

நாதுகோட்டியுள் கொள்ளப்படுவாரே.

(கக)

அடிவாரடி—நாவலம் இட வான் தேனுகன் முன் செம் புவிபுள் சிறு திரன்நி
சுருள் குழல் ஐய.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே. சரணம்.

எ - ஆந் திருமொழி - ஐயபுமுதி.

[திருமாலினிடத்து ஈபேட்ட தலைமகளிளமை கண்டு
நற்றாய் இரங்கும் பாசரம்.]

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

(யழனாகல்யாணிராகம் - தீர்புடைதாளம்.)

↓↓ ஐயபுமுதி உடம்பனைந்து இவள்பேச்சுமலந்தலையாய் *

செய்ய நூலின்சிறுடை செப்பனுடுக்கவும்வல்லளல்லள் *

கையினிச்சிறு துதையோடு இவள்முற்றில்பிரிந்துமிலள் *

பையாவணைப்பள்ளியானோடு கைவைத்து இவள்வருமே.

(க)

வாயில்பல்லும்எழுந்தில் மயிருடமுடிசூடிற்றில் *
சாய்விலாதருறுந்தலைச் சிலபிள்ளைகளோடிணங்கி *
தீயினாக்கினாங்காடிவந்து இவள்தன்னன்னசெம்மைசொல்லி *
மாயன்மாடணிவண்ணன்மேல் இவள்மாலுறுகின்றாளே. (உ)

பொங்குவெண்டாண்கொண்டு சிற்றிலும்முற்றந்திழைக்கலுறில் *
சங்குசக்காந்தண்டுவார் வில்லுமல்லதுஇழைக்கலுறார் *
கொங்கைஇன்னம்சூவிந்தெழுந்தில் கோவிந்தனோடுஇவளை *
சங்கைபாடுஎன்னுள்ளம் நாள்தொழும்பட்டுருப்பாகின்றதே. (ங)

வழைபேதைஊர்பாலகன்வந்து என்பெண்மகனையெங்கி *
தோழிமார்பலர்கொண்டுபோய்ச் செய்தசூழ்ச்சியையார்க்குரைக்கேன் ?
ஆழியானென்னுமாழமோழையில் பாய்ச்சிஅகப்படுத்தி *
முழையுப்பறியாததென்னும் முதுரையுமில்லே. (ச)

நாடும்ஊரும்அறியவேபோய் நல்லதுழாயலங்கல்
சூடி * நாரணன்போமிடமெல்லாம் சோதித்துழிதருகின்றார் *
கேடுவேண்டுகின்றார்பலருளார் கேசவனோடுஇவளை *
பாடுகாவலிடுமினென்றென்று பார்த்துமொறினதே. (ரு)

பட்டம்கட்டிப்பொற்றோடுபெய்து இவள்பாடசுழும்சிலம்பும் *
இட்டமாகவளர்த்தெடுத்தேனுக்கு என்னோடுஇருக்கலுறார் *
பொட்டப்போய்ப்புறப்பட்டுகின்றி இவள்பூவைப்பூவண்ணாவென்னும் *
வட்டவார்குழல்மங்கைமீர் ! இவள்மாலுறுகின்றாளே. (சு)

பேசவும் † தெரியாதபெண்மையின் பேதையேன்பேதைஇவள் *
கூசமின்றி தின்றார்கன்தம்மெதிர் கோல்கழிந்தான்முழையாய் *
கேசவாவென்னும்கேடிலீயென்னும் கிஞ்சகவாய்மொழியாள் *
வாசவார்குழல்மங்கைமீர் ! இவள்மாலுறுகின்றாளே. (எ)

காறைபூணும்கண்ணாடி.காணும் தன்கையிலவ்ளோசூலுக்கும் *
கூறையுடுக்கும்அயர்க்கும் தன்கொவ்வைச்செவ்வாய்திருத்தும் *
தேறித்தேறிநின்று ஆயிரம்பேர்த்தேவன் திறம்பிதற்றும் *
மாறில்மாடணிவண்ணன்மேல் இவள்மாலுறுகின்றாளே. (அ)

கைத்தலத்துள்ளமாடழியச் கண்ணுலங்கள்செய்து * இவளை
வைத்துவைத்துக்கொண்டுஎன்னவாணிபம்? நம்மை ! வடுப்படுத்தும் *
செய்த்தலையெழுநாற்றுப்போல் அவன்செய்வனசெய்துகொள்ள *
மைத்தடமுகில்வண்ணன்பக்கல் வளரவிடுமின்களே. (க)

† 'தரியாத' என்றும் கூறுவர். ‡ 'வடுப்படுக்கும்' என்பதும் பாடம்.

கூசு பேரியாழ்வார்திருமொழி—௩ - ப. ௮ - தி. நல்லதோர்தாமரை.

பெருப்பெருத்தகண்ணுலங்கள்செய்து பேணிநம்மில்லத்துள்ளே *
இருத்துவானெண்ணிராமிருக்க இவனும்ஒன்றெண்ணுகின்றான் *
மருத்துவப்பதமீங்கி னுளென்னும்வார்த்தை படுவதன்முன் *
ஒருப்படுத்திடுமின்இவனை உலகளந்தானிடைக்கே. (க௦)

↓↓ ஞாலமுற்றும்கூண்டுஆவிலைத்துயில் நாராயணனுக்கு * இவள்
மாலதாமசமீழ்ந்தனனென்று தாபுரைசெய்ததனை *
கோலமார்பொழில்சூழ்புதுவைபர்கோன் விட்டுசித்தன்சொன்ன *
மாலைபத்துமவல்லவர்கட்கு இல்லைவருதுயரே. (க௧)

அடிவரவு:—ஐய வாயில் பொங்கு ஏழை நாடு பட்டம் பேசு காதை கைத்
தலத்து பெரு ஞாலம் நல்லது.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

௮ = ஆந் திருமொழி - நல்லதோர்தாமரை.

[தலைமகனுடன்சென்ற தலைமகளைக்குறித்துத் தாய் பலபடி
வருந்திக்கூறும் பாசரம்.]

அறுசிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிரந்தம். (ஆனந்தபரவிராகம் - ஆதிதாளம்.)

↓↓ நல்லதோர்தாமரைப்பொய்கை நான்மலர்மேல்பணிகோர *
அல்லியும்நாதும்கூறிநீதிட்டு அழகழிந்தாலொத்ததாலோ *
இல்லமெனையோடிற்றாலோ என்மகளைஎங்கும்காணான் *
மல்லையட்டவன்பின்போய் மதுரைப்புறம்புக்காங்கோலோ? (க)

ஒன்றுமறிவொன்றில்லாத உருவறைக்கோபாலர்தங்கள் *
கன்றுகால்மாறுமாபோலே கன்னியிருந்தானைக்கொண்டு *
நன்றும்கூறிசெய்துபோனான் நாராயணன்செய்ததிமை *
என்றும்கூறிக்ஞாபிக்கு ஒரேச்சுக்கொலாயிடுங்கோலோ? (உ)

குமரிமணம்செய்துகொண்டு கோலம்செய்துஇல்லத்திருத்தி *
தமரும்பிறரும்அறியத் தாமோதரற்கென்றுசாற்றி *
அமரர்பதிபுடைத்தேன அரசாணியைவழிபட்டு *
துமிலமெழப்பறைகொட்டித் தோரணம்நாட்டிடுங்கோலோ? (ங)

ஒருமகன்தன்னைபுடையேன் உலகம்கிறைந்தபுகழால் *
திருமகன்போலவளர்த்தேன் செங்கண்மால்தான்கொண்டுபோனான் *
பெருமகனாய்க்குடிவாழ்ந்து பெரும்பிள்ளைபெற்ற அசோதை *
மருமகனைக்கண்டுகந்து மனாட்டுப்புறம்செய்யுங்கோலோ? (ச)

பெரியாழ்வார்திருமொழி—ந - ப. ௮ - தி. நல்லதோர்தாமரை. கூடு

தம்மாமன்நந்தகோபாலன் தழீஇக்கொண்டுஎன்மகள் தன்னை *
செம்மாந்திரேயென் னுசொல்லிச் செழுங்கயற்கண் னும்கெவ்வாயும் *
கொம்மைமுலையும்இடையும் கொழும்பினைத்தோள்களும்கண்டிட்டு *
இம்மகளைப்பெற்றதாயர் இனித்தரியாரென் னுங்கொலோ ? (ந)

வேடர்முகஞ்ஞலம்போலே வேண்டிற்றுச்செய்துஎன்மகளை *
கூடியகூட்டமேபாகக் கொண்டுசூடிவாழுகொலோ ? *
நாடும்நகரும்அறிய நல்லதோர்கண்ணலம்செய்து *
சாடிநப்பாய்ந்தபெருமான் தக்கவாகைப்பற்றுங்கொலோ ? (கூ)

அண்டத்தமர்ப்பெருமான் ஆழியான்இன் னுஎன்மகளை *
பண்டப்பழிப்புக்கள்சொல்லிப் பரிசறஆண்டிடுங்கொலோ ? *
கொண்டுசூடிவாழ்க்கைவாழ்ந்து கோவலப்பட்டம்சுளித்து *
பண்டைமனுட்டியார்முன்னே பாதுகாவலவைக்குங்கொலோ ? (எ)

சூடியில்பிறந்தவாச்செய்யும் குணமொன் றும்செய்திலன் அந்தோ ! *
நடையொன் றும்செய்திலன்நங்காய் ! நந்தகோபன்மகன்கண்ணன் *
இடையிருபாலும்வனங்க இளைத்திளைத்துஎன்மகள்ஏங்கி *
கடைகயிறேபற்றிவாங்கிக் கைதழுப்பேறிடுங்கொலோ ? (அ)

வெண்ணிறத்தோய்தயிர் தன்னை வெள்வரைப்பின்முள்ளமுந்து *
கண்ணுறங்காதேயிருந்து கடையவும்தான்வல்லன்கொலோ ? *
ஒண்ணிறத்தாமரைச்செங்கண் உலகனந்தான்என்மகளை *
பண்ணாறையாப்பணிகொண்டு பரிசறஆண்டிடுங்கொலோ ? (சு)

↓ ↓ மாயவன்பின்வழிசென்று வழியிடைமாற்றங்கள்கேட்டு *
ஆயர்கள்சேரியிலும்புக்கு அங்குத்தாமாற்றமுமெல்லாம் *
தாயவன்சொல்லியசொல்லைத் தண்புதுவைப்பட்டன்சொன்ன *
தூயதமிழ்பத்துமவல்லார் தூமணிவண்ண னுக்காளரே. (க௦)

அடிவாவு:—நல்லது ஒன்றும் குமரி ஒரு தம்மாமன் வேடர் அண்டத்து
குடியில் வெண்ணிறம் மாயவன் என்னுதன்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சு - ஆற் - திருமொழி - என்னுதன்.

[க்ருஷ்ணவதார ராமாவதாரங்களின் குணசேஷ்டிதங்களை இரண்டு
தோழியர் எதிரேதிராகக்கூறி உந்திபறத்தல்.]

கலித்தாழிசை. (சேஷ்கருஷ்டாசம் - நுபதாஸம்.)

↓↓ என்னுதன்கேவிக்கு அன்றுஇவப்பூசயாதான் *

தன்னுதன்கானாவே தன்பூமாதந்தினை *

வன்னுதப்புள்ளால் வலியப்பறித்திட்ட *

[பற.]

என்னுதன்வன்மையைப்பாடிப்பற எம்பிரான்வன்மையைப்பாடிப் (க)

என்னில்வலிகண்டுபோவென்று எதிர்வந்தான்

தன் * வில்லிவோடுப் தவத்தைஎதிர்வாங்கி *

முன்னில்வலித்து முதுபெண்ணுயிருண்டான்

[பாடிப்பற.]

தன் * வில்லின்வன்மையைப்பாடிப்பற தாசாதிதன்மையைப் (உ)

உருப்பினிநங்கையைத் தேயேற்றிக்கொண்டு *

விரூப்புற்றங்கேக விசைந்துஎதிர் + வந்து *

செருக்குற்றான் விரம்செய்து * தலைநாய்

[பற.]

செய்திட்டான்வன்மையைப்பாடிப்பற தேவகிசெங்கத்தைப்பாடிப் (ங)

மாற்றுத்தாய்பென்று வவம்போகேயென்றிட *

சுற்றுத்தாய்பின்தொடர்ந்து எம்பிரான் ! என்றுஅழு *

சுற்றுத்தாய்சொல்லக் கொடியவவம்போவ *

சேற்றமிலாதனைப்பாடிப்பற சிதைமணனைப்பாடிப்பற.

(ச)

பஞ்சவர்தூதனுப்ப் பாதகங்கசெய்து *

நஞ்சமிழ்காகம்செடுத்தகல்லொய்கையுக்கு *

அஞ்சப்பணத்தின்மேல் பார்ந்திட்டுஅருள்செய்த *

[பற.]

அஞ்சவண்ணனைப்பாடிப்பற அசோதைதன்சுங்கத்தைப்பாடிப் (ரு)

முடியொன்றி மூவுலகங்களுமாண்டு *

அடியேற்கருளென்று அவன்பின்தொடர்ந்த *

படியில்குணத்துப் பாதநம்பிக்கு *

அடிதிலையிந்தனைப்பாடிப்பற அயோத்தியர்கோமானைப்பாடிப்பற. (சு)

+ 'வந்த' என்றும் பாடம்.

காளியன்பொய்கை கலங்குப்பாய்க்கிட்டு * அவன்
நீள்முடிபைந்திலும் நின்று நடப்போது *
மீள அவனுக்கு அருள்செய்தனித்தகன் *
தோள்வலிநீரோடொடியுற துபணைவண்ணைப்பாடிப்பற. (௭)

தார்க்கு இளந்தம்பிக்கு அரசிந்து * தண்டகம்
நூற்றவள் சொல்கொண்டுபோகி * துடங்கிடைச்
சூர்ப்பணகாவைச் செவியொடுமுக்கு * அவன்
ஆர்க்க அரிந்தாணைப்பாடிப்பற அயோத்திக்கரசனைப்பாடிப்பற. (௮)

மாயச்சகடமுதைத்து மருதிறுத்து *
ஆயர்களைடுபோய் ஆகிரைகாத்து * அணி
வேயின்முடிவாதி வித்தகனாப் பின்று *
ஆயர்களைற்றினைப்பாடிப்பற ஆகிரைமேய்த்தாணைப்பாடிப்பற. (௯)

காராகடலைபடைத்திட்டு இலங்கைபுக்கு *
ஓராதான்பொன்முடி ஒன்பதோடொன்றையும் *
நேரா அவன் தம்பிக்கே நீளரசிந்த *
ஆராவமுதனைப்பாடிப்பற அயோத்தியர்வேந்தனைப்பாடிப்பற. (௧௦)

தாவுகோச்சகக்கலிப்பா.

↓↓ நந்தன்மதலையைக் காசுத்தனைநவின்னு *
உந்திபறந்த ஒளியிழையார்க்காசொல் *
செந்தமிழ்த்தென்புதுவை விட்டுசித்தன்சொல் *
ஐந்தினோடைந் தும்வல்லார்க்கு அல்லலில்லைபே. (௧௧)

அடிவாவு:—என்னுதன் என்வில் உருப்பிணி மாற்று பஞ்சவர் முடி காளியன்
தார்க்கு மாயம் காரார் நந்தன் நெறிந்த.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே காணம்.

கூடி பேரியாழ்வார்திருமொழி—ந - ப. ௧0 - தி. நெறிந்தகருங்குழல்.

௧0 = ஆந் திருமொழி - நெறிந்தகருங்குழல்.

[இலங்கைக்குத் துனுசேன்ற திருவடி பிராட்டியைக்கண்டு
சக்ரவர்த்தித்திருமகன்கூறிய சில அடையாளங்களைக்
கூறிக் கணையாழிகொடுத்துக் களிப்பித்தல்.]

4. விவருத்தம். (கல்யாணியாகம் - ருபகதாவம்.)

↓ ↓ நெறிந்தகருங்குழல்படவாய் ! நின்வடியேன் விண்ணப்பம் *
செறிந்தமணிமுடிச்சனகள் சிலையிழுத்துநனைக்கொணர்ந்தது
அறிந்து * அரசுகளைகட்ட அருந்தவத்தோன் இடைவிலங்க *
செறிந்தசிலைகொடுத்தவத்தைச் சிதைத்த தும்ஓரடையாளம். (௧)

அல்லியம்பூமலர்க்கோதாய் ! அடிபணிந்தேன் விண்ணப்பம் *
சொல்லுகேன்கேட்டருளாய் துணைமலர்க்கண்டமாளே ! *
எல்லியம்போதினிதிருத்தல் இருந்ததோரிடவகையில் *
மல்லிகைமாலையென நடு அங்குஅர்த்ததும்ஓரடையாளம். (௨)

கலக்கியமாமனத்தன்னாய் கைகேசுவரனென *
மலக்கியமாமனத்தன்னாய் மன்னவனும்குறைய *
குலக்குமர ! காடுறைப்போர் வென்றுவிடைகொடுப்ப *
இலக்குமணன் தன்னோடு அங்குகையதுஓரடையாளம். (௩)

வாரணிந்தமுலைமடவாய் ! வைதேவீ ! விண்ணப்பம் *
தோணிந்த அயோத்தியர்கோன் பெருந்தேவீ ! கேட்டருளாய் *
கூரணிந்தவேல்வலவன் குகனோடும் கங்கைதன்னில் *
சீரணிந்ததோழரை கொண்டதும்ஓரடையாளம். (௪)

மாமருமெல்லோர்க்கீ ! வைதேவீ ! விண்ணப்பம் *
காமரும்கல்லதர்போய்க் காடுறைந்தகாலத்து *
தேனமரும்பொழிற்சரால் சித்திரகூடத்து இருப்ப *
பால்மொழியாய் ! பரதநம்பி பணிந்ததும்ஓரடையாளம். (௫)

சித்திரகூடத்து இருப்பச் சிறுகாக்கைமுலைநீண்ட *
அத்திரமேகொண்டெறிய அனைத்துலகம்திரிந்தோடி *
வித்தகனே ! இராமாவோ ! நின்னபயம்என்று அழைப்ப *
அத்திரமே அதன்கண்ணே அறுத்ததும்ஓரடையாளம். (௬)

மின்னொத்ததுண்ணிடையாய் ! மெய்யாடிபென்னிண்ணப்பம் *
பொன்னொத்தமாடுநென்று புகுந்துஇனிதுவினையாட *
நின்னன்பின்வழிநின்று சிலைபிடித்துஎம்பிரான்வக *
பின்னே அங்கு இலக்குமணன் பிரிந்ததுமூரடையாளம். (எ)

மைத்தகுடாபலர்க்குமலாய் ! வைதேவி ! விண்ணாப்பம் *
ஒத்தபுகழ்வா வரக்கோன் உடனிருந்துநினைத்தேகட *
அத்தகுசீரையோத்தியர்கோன் அடையாளமவைமொழிந்தான் *
இத்தகையால் அடையாளம் ஈது அவன்கைமடமோதிரமே. (அ)

↓↓ திக்குநிறைபுகழாளன் தீவேள்விச்சென்றநான் *
மிக்கபெருஞ்சபைநடுவே வில்லிதுத்தான்மோதிரம்கண்டு *
ஒக்குமால் அடையாளம் அனுமான் ! என்னுள் ச்சுமேல்
வைத்துக்கொண்டு * உகந்தனளால் மலர்க்குமலான்சீதைபுமே. (க)

↓↓ வாராளும்முலைமடவாள் வைதேவிதனைக்கண்டு *
சீராளும் திறலனுமன் தெரிந்துரைத்த அடையாளம் *
பாராளும்புகழ்ப்புதுவைப் பட்டாரிரான்பாடல்வல்லார் *
வாராளும்வைகுந்தத்து இமையவரோடு இருப்பாரே. (க0)

அடிவாவு:—நெறிந்த அல்ல கலங்கிய வாரணி மான் சித்திரகூடத்து மின்
மைத்தகு திக்கு வாராளும் கதிர்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

நான்காம்பத்து.

க - ஆந் திருமொழி - கதிராயிரம்

[ஸ்ரீவேஸ்வரனைக் காணவேணுமென்று தேவோர் சிலரும்
கண்டார் சிலருமாகக் கூறுதல்.]

அறுசீர்க்கழந்நெடிலடியாசிரியவீருத்தம். (தோடிநாகம் - அடதாளம்.)

↓↓ கதிராயிரமிரளி கலந்தெறித்தாலொத்த நீர்முடியன் *
எதிரில்பெருமைஇராமனை இருக்குமிடம்நாடுதிரேல் *
அதிரும்புகழ்ப்பொருதோள் இரணியனாகம்பிளந்து * அரியாய்
உதிரமனைத்தகையோடிருந்தானே உள்ளவாகண்டாருளார். (ச)

நாந்தகம்சங்குதண்டு நானொலிச்சார்ங்கம் திருச்சக்கரம் *
 எந்துபெருமைஇராமனை இருக்குமிடம்நாடுதிரேல் *
 காந்தள்முதிர்விரல்சீதைக்காகிக் கடுஞ்சிலைசென்றி றுக்க *
 வெந்தர்தலைவன்ரனகாசன்தன் வெள்ளியில்கண்டாருளார். (உ)

கொலையானைக்கொட்டிபுறித்துக் கூடலர்கோனொருதழிய *
 சிலையால்மாமாமெய்ததேவனைச் சிக்கெனநாடுதிரேல் *
 தலையால்சூரக் கெய்தாங்கிச்சென்று தடவரைகொண்டடைப்ப *
 அலையார்கூடற்கரைவிற்பிறந்தாளை † அங்குத்தைக்கண்டாருளார். (ங)

தோயம்பார்த்தடுவருமுழவில் தொல்லைவடிவுகொண்ட *
 மாயக்குழமியதனைநாடுநில் வம்மின்சுவிடுரைக்கேன் *
 ஆபர்மடமகன்பின்னைக்காகி அடல்விடைபேழிணையும் *
 வியப்பொருதுவியர்த்து தின்றனை மெய்ம்மையேகண்டாருளார். (ச)

நீரேறுசெஞ்சுநடநீலகண்டனும் நான்முகனும் * முறைபால்
 சீரேறுவாசகஞ்செய்யசென்ற நிருமாலைநாடுதிரேல் *
 வாரேறுகொங்கைநருப்பினினை வலியப்பிடித்துக்கொண்டு
 தேரேற்றி * சேனைநடுவுபோர்செய்யச் சிக்கெனக்கண்டாருளார். (ரு)

பொல்லாவிடிவடப்பெய்ச்சுஞ்சார்புணர்முலைவாய்ப்மடுக்க
 வல்லாளை * மாமணிவண்ணனை மருவுமிடம்நாடுதிரேல் *
 பல்லாயிரம்பெருந்தேவிமாரோடு பெளவம்எறிதுவரை *
 எல்லாரும்குழ்ச்சிங்காசனத்தே இருந்தாளைக்கண்டாருளார். (சு)

வெள்ளைவிரிசங்குவெஞ்சடர்த்திருச்சக்கரம் எந்துகைபன் *
 உள்வாவிடம்வினவில் உடக்குஇறைவம்மின்சுவிடுரைக்கேன் *
 வெள்ளைப்புவிக்குரச்சுவெல்கொடித் தேர்மிசைமுன்புதின்று *
 கன்னப்படைத்துணையாகிப் பாரதம்மைசெய்யக்கண்டாருளார். (ள)

நாழிகைகூறிட்டுக்காத்துதின்று அரசர்கந்தம்முகப்பே *
 நாழிகைபோகப்படபொருதவன் தேவசிதன்சிறுவன் *
 ஆழிகொண்டு அன்றுஇரவிமறைப்பச் சயத்திரதன்தலையை *
 பாழிலுருளப்படபொருதவன் பக்கமேகண்டாருளார். (அ)

மண்ணும்கலையும்மறிகடல்களும் மற்றும்பாவுமெல்லாம் *
 திண்ணம்விழுங்கியுமிழ்த்தேவனைச் சிக்கெனநாடுதிரேல் *
 எண்ணற்கரியதோனொரு இருசிலம்புக்கிடந்து *
 வண்ணக்கருங்குழல்மாதோடு மணந்தாளைக்கண்டாருளார். (ஈ)

↓↓ கரியமுசில்புரைமேனிமாயனைக் கண்டசுவடுரைத்து *
 புரவிமுகம்செய்துசெந்நெலோங்கி விளைகழனிப்புதுவை *
 திருவிற்பொலிமறைவாணாப்பட்டாரிரான் சொன்னமாலேபத்தும் *
 பரவுமவைமுடைபுத்தருள்ளார் பரமனடிசேர்வர்களே. (க0)

அடிவாவு:—கதிர் நாகத்தகம் கொலை கோயம் நீரேறு பொல்லா வெள்ளை
 நாழிகை மண்ணும் கரிய அலம்பா.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே காணம்.

உ - ஆந் திருமொழி - அலம்பாவேருட்டா.

[திருமாலிருஞ்சோலைமலைச்சிறப்பு.]

கலிநிலத்துறை. (அடாணாகர் - ஜம்பைநாடம்.)

↓↓ அலம்பாவேருட்டாக்கொன்று திரியும்அரக்கரை *
 குலம்பாழ்படுத்துக் குலவிளக்காய்நின்றகோன்மலை *
 சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வமகளிர்களாடும்சீர் *
 சிலம்பாறுபாயும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (க)

வல்லாளன்தோளுந் வாளாக்கன்முடியும் * தங்கை
 பொல்லாதழகுக்கும் போக்குவித்தான்பொருந்தும்மலை *
 எல்லாவிடத்திலும் எங்கும்பரந்துபல்லாண்டொலி *
 செல்லாநிற்கும்சீர்த் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (உ)

தக்கார்மிக்கார்களைச் சஞ்சலம்செய்யும்சலவரை *
 தெக்காநெறியேபோக்குவிக்கும் செல்வன்பொன்மலை *
 எக்காலமும்சென்று சேவித்திருக்கும்அடியரை *
 அக்காநெறியைமாற்றும் தண்டாலிருஞ்சோலையே. (ங)

ஆனாயர்கடி அடைத்தவிழவை * அடர்த்தம்
 கோனார்க்கொழியக் கோவர்த்தனத்துச்செய்தான்மலை *
 வானாட்டில்லின்று மாமலர்க்கற்பகத்தொத்திழி *
 தேனாறுபாயும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (ச)

ஒருவாரணம் பணிகொண்டவன்பொய்கையில் * கஞ்சன்தன்
 ஒருவாரணம் உயிருண்டவன்சென்றுறையும்மலை *
 கருவாரணம் தன்பிடிதுறந்தோட * கடல்வண்ணன்
 திருவாணைகூடத்திரியும் தண்டாலிருஞ்சோலையே. (ஊ)

எஉ பேரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப. உ - தி. அலம்பாவேருட்டா.

ஏவற்றுச் செய்வான் ஏன்றெதிர்த்துவந்தமல்லரை *
சாவத்தகர்த்த சாந்தணிதோள்சதுரன்மலை *
ஆவத்தனமென்று அமரர்களும்தன்முனிவரும் *
சேவித்திருக்கும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (சு)

மன்னம்புகை அமர்த்துவன்மடர்க்கு ஒருதோரின்மேல் *
முன்வங்குறின்று மோழையெழுநித்தவன்மலை *
கொன்னவில்கூர்வெற்கோன் கெடுமாறன் தென்கூடற்கோன் *
தென்னன்கொண்டாடும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (எ)

குறுகாநான்னரைக் கூடுகலக்கி * வெங்காவினைச்
சிறுகால்நெறியேபோக்குவிக்கும். செல்வன் பொன்மலை *
அறுகால்வாரிவாந்திகள் ஆயிரநாபட்சொல்லி *
சிறுகாலைப்பாடும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (அ)

சுந்தப்புடைத்துச் செங்குருதி கொண்டு * பூதங்கள்
அந்திப்பவிகொடுத்த ஆவத்தவன்செய் அப்பன்மலை *
இந்திரகோபங்கள் எம்பெருமான் கனிவாபொப்பான் *
சுந்தும்புறவில் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (க)

எட்டுத்திசையும் எண்ணிறந்தபெருந்தேவிமார் *
விட்டுவிளங்க விற்றிருந்தவிமலன்மலை *
பட்டிப்பிழைகள் பகடுகிஞ்சிச்சென்று * மாலைவாய்த்
தெட்டித்தினைக்கும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (கஉ)

பெருகற்பொழிலணி மாலிருஞ்சோலைமலைதன்னை *
கருதியுடைகின்ற கார்க்கடல்வண்ணாவம்மான் தன்னை *
விரதம்கொண்டேத்தும் வில்லிபுத்தூர்விட்டுசித்தன்சொல் *
கருதியுரைப்பவர் கண்ணன்கழலிணைகாண்பார்களே. (கக)

அடிவாவு:—அலம்பா வல்லாளன் தக்கார் ஆனாய் ஒரு ஏவற்று மன்னர்
குறுகாத சிந்த எட்டு மருத உருப்பிணி.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஈ - ஆந் திருமொழி - உருப்பிணிநங்கை.

[திருமாலிருஞ்சோலைமலையின் சிறப்பு.]

சுலிநிலைத்துறை. (ஸஹாநாமம் - ரூபகதானம்.)

↓↓ உருப்பிணிநங்கைதன்னைமீட்பான் தொடர்ந்தோடிச்சென்ற *
உருப்பினையோட்டிக்கொண்டிட்டு உறைத்திட்டஉறைப்பன்மலை *
பொருப்பிடைக்கொன்றைவின்று முறியாழியும்காசும்கொண்டு *
விருப்பொடுபொன்வழங்கும் வியன்மாலிருஞ்சோலையதே. (க)

கஞ்சனும்காரியனும் களிளும்மருதும்எருதும் *
வஞ்சனையிலம்பிய வளர்ந்தமணிவண்ணன்மலை *
நஞ்சமிழ்நாகமெழுந்தனைவி நளிர்மாமதியை *
செஞ்சுடர்நாவனைக்கும் திருமாலிருஞ்சோலையதே. (உ)

மன்னுநரகன்தன்னைச் சூழ்போகிவளைத்தெறிந்து *
கன்னிமகளிர்தம்மைக் கவர்த்தகடல்வண்ணன்மலை *
புன்னைசெருந்தியொடு புனவேங்கையும்கோங்கும்கின்று *
பொன்னரிமாலேகன்சூழ் பொழில்மாலிருஞ்சோலையதே. (ங)

மாவலிதன்னுடைய மகன்வானன்மகளிருந்த *
காவலைக்கட்டழித்த தனிக்கானாகருதும்மலை *
கோவலர்கோவந்தனைக் குறமாதர்கள் * பண்குறிஞ்சிப்
பாவொலிபாடிநடம்பயில் மாலிருஞ்சோலையதே. (ச)

↓↓ பலபலநாழும்சொல்லிப்பழித்த சேபாலன்தன்னை *
அலைவலைமைதவிர்த்த அழகன்அலங்காரன்மலை *
குலமலேகோலமலை குளிர்ப்பாமலேகொற்றமலை *
நிலமலைநீண்டமலை திருமாலிருஞ்சோலையதே. (ரு)

பாண்டவர்தம்முடைய பாஞ்சாலிமஹக்கமெல்லாம் *
ஆண்டு அங்குநூற்றுவர்தம் பெண்டிர்மேல்வைத்த அப்பன்மலை *
பாண்டகுலவண்டினங்கள் பண்கள்பாடிமதுப்பருக *
தோண்டலுடையமலை தொல்லைமாலிருஞ்சோலையதே. (ஈ)

கனங்குழையான்பொருட்டாக் கணைபாரித்து * அரக்கர்தங்கள்
† இனம்கழுவேற்றுவித்த எழில்தோள்எம்மிராமன்மலை *
கனம்கொழிதெள்ளருவி வந்துசூழ்ந்து அகல்ஞாலமெல்லாம் *
இனம்குழுவாடும்மலை எழில்மாலிருஞ்சோலையதே. (எ)

† 'இனம்கழுவேற்றுவித்த' என்றும் பாடம்.

எரிசிதறும்சரத்தால் இலங்கையினை * தன்னுடைய
வரிசிலைவாயில்பெய்து வாய்க்கோட்டம்தவிர்த்துதந்த *
அசையனமரும்பலை அமரரோடுகோனும்சென்று *
திரிசுடர்சூழும்பலை திருமாலிருந்தோலைபதே. (அ)

கோட்டுமண்கொண்டிடந்து குடங்கையில்மண்கொண்டளந்து *
மீட்டுமதுண்டுமிழ்ந்து வினையாடுமிடலன்மலை *
மட்டியபல்பொருள்கள் எம்பிரானுக்குஅடியுறையென்று *
ஓட்டரும்தண்டிலம்பாறுடை மாலிருந்தோலைபதே. (ஆ)

↓↓ ஆயிரம்தேன்பாப்பி முடியாயிரமீடின்னிலக *
ஆயிரம்டைத்தலை அனந்தசயனன்ஆளுட்டலை *
ஆயிரமாறுகளும் சுலைகன்பலவாயிரமும் *
ஆயிரம்பூம்பொழி லுமுடை மாலிருந்தோலைபதே. (க)

↓↓ மாலிருந்தோலைபென்னும் மலையையுடையமலைபை *
நாலிருமூர்த்திதன்னை நால்வேதக்கடலமுதை *
மேலிருங்கற்பகத்தை வேதாந்தவிழுப்பொருளின் *
மேலிருந்தவிளக்கை விட்டுசித்தன் † விரித்தனவே. (கக)

அடிவாவு:—உருப்பிணி கஞ்சன் மன்னு மாவல் பலபல பாண்டவர் கனம்
எரி கோட்டு ஆயிரம் மாலிரு நாவகாரியம்.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

ச - ஆந் திருமொழி - நாவகாரியம்.

[திரிகரணங்களாலும் திருக்கோட்டியூரை அனுபவிப்பவரைக்
கோண்டாடியும், அவ்வாறு அனுபவியாத அவைஷ்ணவரை
இழித்தும் கூறுதல்.]

எழுகீழ்க்குழந்தேடிடடியா சிரி:விருத்தம். (நாதநாமச்சீரையாகம்-அடதாளம்.)
↓↓ நாவகாரியம்சொல்லிலாதவர் நான்தொறும்விருந்தோம்புவார் *
தேவதாரியம்செய்து வேதம்பயின்றுவாழ்திருக்கோட்டியூர் *
மூவர்காரியமும்திருத்தும் முதல்வனைச்சுந்தியாத * அப்
பாவகாரிகளைப்படைத்தவன் எங்ஙனம்படைத்தான்கொலோ! (க)

குற்றமின்றிக்குணம்பெருக்கிக் குருக்களுக்குஅலுகலராய் *
செற்றமொன்றுமிடாத வண்டையினூர்கள்வாழ்திருக்கோட்டியூர் *
துற்றியேழுலகுண்ட தூடணிவண்ணன்தன்னைத்தொழாதவர் *
பெற்றதாயர்வயிற்றினைப் பெருநோய்செய்வரன்பிறந்தார்களோ. (உ)

† 'விரித்தனவே' என்று சிலர் கூறுவர்.

வண்ணநல்லணியும்மரதகமும்அழுத்தி நிழலெழும்
திண்ணைகுழி * திருக்கோட்டியூர்த் திருமாலவன் திருமாமங்கள் *
எண்ணக்கண்டவிரல்களால் இறைப்பொழுதும்எண்ணகிலாதுபோய் *
உண்ணக்கண்டதப் பூதந்தவாய்க்குந் கவளமுந்தாசின்றார்களே. (௩)

உமகமெல்லணையான்கையில் உறைபங்கம்போல்டவன்னங்கள் *
நிரைகரைப்பாந்தேறும் செங்காலவாய்திருக்கோட்டியூர் *
நாகநாசனைநா விற்கொண்டவழியாத மானிடாதிபர் *
பருகுநீரும்உடுக்குங்கூறையும் பாவம்செய்தனதாங்கொலோ ! (ச)

ஆமையின்முதுகத்திடைக்குதிகொண்டு தூமலர்சாடிப்போய் *
நீமைசெய்துஇளவானாகள் வினையாடுநீர்த்திருக்கோட்டியூர் *
மேமிசேர்தடங்கையினுனை நினைப்பிலாவலிநெஞ்சடை *
பூமிபாரங்களுண் ணும்சோற்றினைவாங்கிப் புல்லைத்திணிமினே. (ரு)

பூதமைந்தொடுவேள்வியைந்து புலன்களைந்துபொறுகளால் *
எதமொன்றுமிலாத வண்கையினுர்கள்வாழ்திருக்கோட்டியூர் *
நாதனைநாசங்களை நவின்றேத்துவார்களுமுக்கிய *
பாததூளிபடுதலால் இவ்வுலகம்மாக்கியம்செய்ததே. (சு)

குருந்தமொன்றொசுத்தானெடும்சென்று கூடியாடிவிழாச்செய்து *
திருந்துநான்மறைபோர் இராப்பகல்ஏந்திவாழ்திருக்கோட்டியூர் *
கருந்தடமுகில்வண்ணனைக் கடைக்கொண்டுகைதொழும்பத்தர்கள் *
இருந்தவூரிவிருக்கும்மாளிடர் எத்தவங்களுசெய்தார்கொலோ ! (எ)

நளிர்ந்தசிலன்நயாசலன் அபிமானதுங்களை * நாள்தொறும்
தெளிந்தசெல்வனைச்சேசுவகங்கொண்ட செங்கண்மால்திருக்கோட்டியூர் *
குளிர்ந்துறைகின்றகோவிந்தன் குணம்பாடுவாருள்ளநாட்டினுள் *
வினோந்ததானியமும் இராக்கதர்மீதுகொள்ளகிலார்களே. (அ)

கொம்பினுர்பொழில்வாய்க் குயிலினம்கோவிந்தன்குணம்பாடுசீர் *
செம்பொனார்மதின்குழி செழுங்கழுவியுடைத்திருக்கோட்டியூர் *
நம்பனைநாசங்களை நவின்றேத்துவார்களைக்கண்டக்கால் *
எம்பிரான்தனசின்னங்கள் † இவரிவரென்றுஆசைகள்தீர்வனே. (ஈ)

காசின்வாய்க்கரம்விற்கிலும் கரவாதுபாற்றிலிசோறிட்டு *
தேசவார்த்தைபடைக்கும் வண்கையினுர்கள்வாழ்திருக்கோட்டியூர் *
கேசவா ! புருடோத்தமா ! கிளர்சோதியாய் ! குறளா ! என்று *
பேசுவார்அடியார்கள் எந்தம்மைவிற்கவும்பெறுவார்களே. (கௌ)

† 'இவரென்றென்று' எனக் கூறுவர் சிலர்.

எசு பெரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப. ௫ - தி. ஆசைவாய்.

↓↓ தீதநீர்புடைகுழ செழுங்கழனிபுடைத்திருக்கோட்டியூர் *
 ஆதியானடியானையுள் அடிப்பையின்றித்திரிவாரையும் *
 கோதில்பட்டர்பிரான் குளிர்புதுவைமன்னவிட்டுனுசுத்தன்சொல் *
 ஏதமின்றி † உரைப்பவர்கள் இருமகேசனுக்காவாரே. (கக)
 அடிவாவு:—நாவகாரியம் குற்றம் வண்ணம் உரகம் ஆமை பூதம் குருந்கம்
 நளிர்ந்த கொம்பின் காசின் தேநீர் ஆசைவாய்.

பெரியாழ்வார் திருவாடிதேவ சாணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி - ஆசைவாய்.

[பகவானிடத்தில் விமுகராயிருக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்கு
 ஹிதோபதேசஞ் செய்தல்.]

என்கீர்கூழ்நெடியாசிரியவிருந்தம். (மனப்பாகம்-ஆதிதாஸம்.)

↓↓ ஆசைவாய் சென்றசுந்தையதாகி *
 அன்னை அத்தன்னன்புத்திரர்பூமி *
 வாசவாரகுழலானென்றுமயங்கி
 மாளுமெல்லைக்கண்வாய்திறவாதே *
 கேசவா ! புருடோத்தமா ! என்றும்
 கேழலாகியகேடலீ ! என்றும் *
 பேசவாவாள்எய்தும்பெருமை
 பேசவான்புதில்நப்பாமன்றே. (க)
 சயினுல்செறிந்தேறிமபுண்பேல்
 செற்றலேறிக்குழம்பிருந்து * எங்குப்
 சயினுல்அரிப்புண்டுமயங்கி
 எல்லாவாய்ச்சென்றுசேர்வதன்முன்னம் *
 வாயினுல்நமோநாணுவென்று
 மத்தகத்திடைக்கைகளைக்கப்பி *
 போயினுல்பின்னைஇத்திசைக்குள்ளும்
 பிணைகொடுக்கி லும்போகவொட்டாரே. (உ)
 சோர்வினுல்பொருள்வைத்ததுண்டாகில்
 சொல்லுசொல்லென்றுசுற்றுமிருந்து *
 † ஆர்வினவி லும்வாய்திறவாதே
 அந்தகாலம்அடைவதன்முன்னம் *

† 'உரைப்பவர்' என்று பாடம். † 'ஆர்வினவினும்' என்று பலர்.

மார்வமென்பதோர்கோயிலமைத்து

மாதவனென்னும் தெய்வத்தைநாட்டி *

ஆர்வமென்பதோர்பூவிடவல்லார்க்கு

அரவதண்டத்திலுட்பயனுமாமே.

(௩)

மேலெழுந்ததோர்வாயுக்கொர்ந்து

மேல்மிடற்றினைஉள்ளொழுவாங்கி *

காலும்கையும்விதிர்விதிர்க்கேதற்கு

கண்ணுறக்கமதாவதன்முன்னம் *

மூலமாகியஒற்றையெழுத்தை

மூன்றுமாத்கிரைஉள்ளொழுவாங்கி *

வேலைவண்ணனைமேவுதிராகில்

விண்ணகத்தினில்மேவலுமாமே.

(ச)

மடிவழிவந்துநீர்புலன்சோர

வாயிலட்டியகஞ்சியும்மீண்டே *

கடைவழிவாரக்கண்டமடைப்பக்

கண்ணுறக்கமதாவதன்முன்னம் *

தொடைவழிஉம்மைநாய்கள்கவரா

குலத்தால்உம்மைப்பாய்வதுப்செய்ப்பார் *

இடைவழியில்நீர்கூறையும்இழவீர்

இருடிகேசனென்றேத்தவல்லீரே.

(ரு)

அங்கம்விட்டவைபந்துமகற்றி

ஆவிமூக்கினில்சோதித்தபின்னை *

சங்கம்விட்டவர்கையைமறித்துப்

பையவேதலைசாய்ப்பதன்முன்னம் *

வங்கம்விட்டுலவும்கடற்பார்விமாயனை

மதுசூதனைமார்பில்

தங்கவிட்டுவைத்து * ஆவதோர்கருமம்

சாதிப்பார்க்கு என்றும்சாதிக்கலாமே.

(சு)

தென்னவன் தமர்செப்பமிலாதார்

சேவதக்குவார்போலப்புகுந்து *

பின்னும்வன்கயிற்றூல்பிணித்தெற்றிப்

பின்முன்னாகிழுப்பதன்முன்னம் *

இன்னவன்இணைபானென்றுசொல்லி

எண்ணி உள்வத்திருளறநோக்கி *

மன்னவன்மதுகுதனனென்பார்

வானகந்நுமன்றாடி-கந்தாமே.

(௭)

கூடிக்கூடிஉற்றார்கள் இருந்து

குற்றம்மீற்கற்றற்கன்படைந்து *

பாடிப் பாடி நர்ப்படைநிலிட்டு

நரிப்படைக்குஒருபாகுடம்போலே *

கோடிமுடியெடுப்பதன்முன்னம்

கொத்துவழுடைக்கோவிந்தனோடு *

கூடியாடிபடவள்ளத்தரானால்

குறிப்பிடம்கடந்துஉய்யலுமாமே.

(௮)

வாயொருபக்கம்வாங்கிவலிப்ப

வாரந்தரீர்க்குழிக்கண்கள்மீழற்ற *

நாய்ஒருபக்கம்தந்தைஒருபக்கம்

தாரமும்ஒருபக்கம்அலற்ற *

நீஒருபக்கம்சேர்வதன்முன்னம்

செங்கண்மாலொடுமீக்கெனச்சுற்ற

மாய் * ஒருபக்கம் சிற்கவல்லார்க்கு

அவதண்டத்திலுய்யலுமாமே.

(௯)

செத்துப்போவதோர்போதுநீனைந்து

செய்யும்செய்கைகள் தேவபிரான்மேல் *

பத்தராயிறந்தார்பெறும்பேற்றைப்

பாழித்தோள்விட்டுசுத்தன்புத்தூர்க்கோன் *

சித்தம்நன்கொருங்கித்திருமலைச்

செய்தமலைஇவைபத்துமவல்லார் *

சித்தம்நன்கொருங்கித்திருமால்மேல்

சென்றசந்தை ! பெறுவர்கள்தாமே.

(௧௦)

அடிவாடி:—ஆசைசீயினால் சோர்வினால் மேல் மடி அங்கம் தென்னவன்
கூடி வாய் செத்து காசு.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

பெரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப. சு - தி. காசங்கறையுடை. எக்

க - ஆந் திருமொழி - காசங்கறையுடை.

[மக்கட்குப் பகவானுடைய திருநாமங்களையிட்டழைக்கும்படி
மனம்திருந்தாதார்க்கு உபதேசித்தல்.]

கலித்துறை. (மோஷுநாகம் - நபகநாஸம்.)

|| காசங்கறையுடைக்கூறாக்கும் அங்கோர்கற்புறக்கும்

ஆசையினால் * அங்கவத்தப்பேரிடும் ஆதர்காள் ! *

கேசவன்பேரிட்டு நீங்கள்தேனித்திருமினே *

நாயகன்நாரணன் தம்அன்னைநரசகம்புகாள்.

(க)

அங்கொருகூறை அரைக்குடுப்பதனாசையால் *

மங்கியமானிடசாதியின் பேரிடும்ஆதர்காள் ! *

செங்கனெடுமால் ! கீர்தரா ! என்றுஅழைத்தக்கால் *

நங்கைகாள் ! நாரணன் தம்அன்னைநரசகம்புகாள்.

(உ)

உச்சியில்எண்ணொயும் சுட்டியும்வளையும்உகந்து *

எச்சம்பொலிந்தீர்காள் ! என்செய்வான்பிறப்பேரிட்டார் ? *

பிச்சைபுக்காகிலும் எம்பிரான்திருநாமமே

நச்சமின் * நாரணன் தம்அன்னைநரசகம்புகாள்.

(ங)

மானிடசாதியில்தோன்றிற்று ஓர்மானிடசாதியை *

மானிடசாதியின்பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை *

வானுடைமாதவா ! கோவிந்தா ! என்றுஅழைத்தக்கால் *

நானுடைநாரணன் தம்அன்னைநரசகம்புகாள்.

(ச)

மலமுடையூத்தையில்தோன்றிற்று ஓர்மலவூத்தையை *

மலமுடையூத்தையின்பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை *

குலமுடைக்கோவிந்தா ! கோவிந்தா ! என்றுஅழைத்தக்கால் *

நலமுடைநாரணன் தம்அன்னைநரசகம்புகாள்.

(ரு)

நாடும்நகரும்அறிய மானிடப்பேரிட்டு *

கூடியமுங்கிக் குழியில்வீழ்ந்துவழுக்காதே *

சாடி-றப்பாய்ந்ததலைவா ! தாமோதரா ! என்று

நாடுமின் * நாரணன் தம்அன்னைநரசகம்புகாள்.

(சு)

மண்ணில்பிறந்துமண்ணாகும் மானிடப்பேரிட்டு * அங்கு

எண்ணமொன்றெண்ணியிருக்கும் ஏழைமனிசர்காள் ! *

கண்ணுக்கினிய கருமுகில்வண்ணன்நாமமே

நண்ணுமின் * நாரணன் தம்அன்னைநரசகம்புகாள்.

(எ)

அஃ பெரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப. எ - தி. தங்கையையும்க்கும்.

கம்பிபிப்பியென்று காட்டுமானிடப்பெரிட்டால் *
கம்பும்பிப்புமெல்லாம். நாலுநாளில் அழுங்கிப்போம் *
செய்ப்பெருந்தாயரைக்கண்ணன் பேரிட்டழைத்தக்கால் *
கம்பிகாள் ! நானான் தம்அன்னைநகம்புகாள்.

(அ)

ஊத்தைக்குழியில் அழுதம்பாய்வதுபோல் * உங்கள்
முத்திராப்பிள்ளையை என்முதில்வண்ணன்பேரிட்டு *
கோத்துக்குழைத்துக் குலுலமாடித்திரியினோ *
நாத்தகுநாரான் தம்அன்னைநகம்புகாள்.

(ஆ)

↓↓ சேரணிமால் திருநாயமேரிடத்தேற்றிய *
வீரணிநொல்புகழ் விட்டுகித்தன்னிரித்த *
ஓணியொண்தமிழ் ஒன்பதோடொன்றுமில்லவர் *
போணியைவருத்தது என்றும்பேணியிருப்பரே.

(க)

அடிவாவு:—காசும் அங்கொரு உச்சியில் மானிடம் மலம் நாமு மண் நம்பி
ஊத்தை சேரணி தங்கை.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

எ - ஆந் திருமொழி - தங்கையையும்க்கும்.

[தேவப்ரயாகை யென்று வழங்கும் கண்ட
மென்னுந் திருப்பதியின் மகிமை.]

எழிதீர்க்கழ்நெடி லடியாசிரியவிருத்தம். (அடானாகம் - தீர்புடைநாளம்.)

தங்கையையும்க்கும் தவையனைத்தலையும்.

தடிந்த எம்நாசரதிபோய் *

எங்கும் தன்புகழாவிருந்து அசாண்ட

எம்புருடோத்தமனிருக்கை *

கங்கைகங்கை † யென்னவாசகத்தாலே

கடுவினைகளைந்தடுகிற்கும் *

கங்கையின்கரைமேல்கைதொழுகின்ற

கண்டமென்னும்கடிகரகரே.

(க)

சலம்பொதியுடம்பின் தழுவமிழ்பேழ்வாய்ச்

சந்திரன்வெங்கதிர் அஞ்ச *

மலர்ந்தெழுந்தவைவுமணிவண்ணவருவின்

மால்புருடோத்தமன்வாழ்வு *

† 'என்ற' என்றும் பாடம்.

பேரியாழ்வார்திருமொழி—சு - ப. ௭ - தி. தங்கையைமுக்கும். அக

நலந்திகழ்ச்சையான்முடிக்கொண்டையெலருந்

நாரணன்பாதத்தூழாயும் *

கலந்திழிபுனலாஸ்புகர்ப்புகங்கைக்

கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(௨)

அதிர்முகமுடையவலம்புரிசுமிழ்த்தி

அமுலுமிழ்ஆழிகொண்டெறிந்து * அங்கு

எதிர்முகவசுராதலைகனையிடறும்

எம்புருடோத்தமணிநுக்கை *

சதுமுகன்கையில்சதுப்புயன்தாளில்

சங்கரன்சடையினில்தங்கி *

கதிர்முகமணிகொண்டிழிபுனல்கங்கைக்

கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(௩)

இமையவர்இறுமாந்திருந்தரசாள

ஏற்றுவந்தெதிர்பொருசேலை *

நம்புரம்நனுகநாந்தகம்விசிறும்

நம்புருடோத்தமன்நகர்தான் *

இமவந்தம்தொடங்கி இருங்கடலளவுப்.

இருகரைஉலகிரைத்தாட *

கமைபுடைப்பெருமைக்கங்கையின்கரைமேல்

கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(௪)

உழுவுதோர்படையும்உலக்கையும்கனில்லும்.

ஒண்சுடராழியும்சங்கும் *

மழுவொடுவாளும்படைக்கலமுடைய

மால்புருடோத்தமன்வாழ்வு *

எழுமையும்கூடிசுண்டியபாவம்

இறைப்பொழுதளவினில்எல்லாம் *

கழுவிடும்பெருமைக்கங்கையின்கரைமேல்

கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(௫)

தலைப்பெய்துகுமுறிச்சலம்பொதிமேகம்

சலசலப்பாழிந்திடக்கண்டு *

மலைப்பெருங்குடையால் † மறைத்தவன்மதுரை

மால்புருடோத்தமன்வாழ்வு *

† 'மறுத்தவன்' என்றும் பாடம்.

௨௨ பெரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப. எ - தி. தங்கையைமூக்கும்.

அலைப்புடைத்திரைவாய்அருந்தவமுனிவர்

அவபிரதம்குடைத்தாட *

கலப்பைகன்கொழிக்கும்கங்கைநாரின்கரைமேல்

கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(சு)

விற்பிடித்திறுத்துவேழத்தை † முருக்கி

மேலிருந்தவந்தலைசாடி *

மற்பொருநெழப்பாய்ந்து அரையலைபுதைத்த

மால்புருடோத்தமன்வாழ்வு *

அற்புதமுடையஐராவதமதமும்.

அவரிளம்படியரொண்சாந்தும் *

கற்பகமலரும்கலந்திழிகங்கைக்

கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(எ)

நிரைபொருகடல்குழ்தின்மதிள் துவரைவேந்து

தன்மைத்துனன்மார்க்காய் *

அரசினையவிய அரசினையருளும்

அரிபுருடோத்தமன்மர்வு *

நிரைநிரையாகடுடிபனையுபம்

நிரந்தரம்முகுக்குவிட்டு * இரண்டு

கரைபுரையேன்விப்புக்கமழ்கங்கைக்

கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(அ)

வடநிரைமதுரைசாளக்கிராமம்

வைகுந்தம் துவரை அயோத்தி *

இடமுடைவதரியிடவகையுடைய

எம்புருடோத்தமனிருக்கை *

தடவரையதிரத்தரணிவிண்டிடியத்

தலைப்பற்றிக்கரைமரம்சாடி *

கடலினைக்கலங்கக்கடுத்திழிகங்கைக்

கண்டமென்னும்கடிநகரே.

(க)

மூன்றெழுத்ததனைமூன்றெழுத்ததனால்

மூன்றெழுத்தாக்கி * மூன்றெழுத்தை

ஏன்கொண்டிருப்பார்க்குஇரக்கம்நன்குடைய

எம்புருடோத்தமனிருக்கை *

† 'முருக்கி' என்றும் பாடம்.

பெரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப. ௮ - தி. மாதவத்தோன். ௮௩

மூன்றடிசிமிர்த்துமூன்றினில்தோன்றி

மூன்றினில்தோன்றுருவானான் *
காந்தடம்பொழில்சூழ்கங்கையின்கரைமேல்
கண்டமேன்றாகடிநகரே.

(௧௦)

↓↓ பொங்கொலிகங்கைக்கரைமலிகண்டத்து

உறைபுருடோத்தமனடிமேல் *
வெங்கலிநலியானில்லிபுத்தூர்க்கோன்
விட்டுசுத்தன்விருப்புற்று *
தங்கிய அன்பால்செய்தமிழ்மாலை
தங்கியநாவுடைபார்க்கு *
கங்கையில் திருமால்கழலிணைக்கிழே
குளித்திருந்தகனாக்காரே.

(௧௧)

அடிவரவு:—தங்கையை சலம் அதிர் இமையவர் உழுவதோர் தலைப்பெய்த
வில் திரை வடதிசை மூன்று பொங்கு மாதவத்தோன்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௮ - ஆந் திருமொழி - மாதவத்தோன்.

[திருவரங்கம்பெரியகோயிலின் மகிமை.]

நாவுகோச்சகக்கலிப்பா. (சங்கராபரணாகம் - ஆந்திரம்.)

↓↓ மாதவத்தோன்புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய்மான்டானை *
ஒதுவித்ததக்கணைபா உருவுருவேகொடுத்தானார் *
தோதவத்தித்தூய்மறையோர் துறைபடியத்தூறும்பிளங்கும் *
போதில்வைத்ததேதன்சொரியும் புனலரங்கமென்பதுவே.

(௧)

பிறப்பகத்தேமாண்டொழிந்த பிள்ளைகளைநால்வரையும் *
இறைப்பொழுதில்கொணர்ந்துகொடுத்துஒருப்படுத்தவுறைப்பனார் *
மறைப்பெருந்தீவனர்க்கிருப்பார் வருவிருந்தையளித்திருப்பார் *
சிறப்புடையமறையவர்வாழ் திருவரங்கமென்பதுவே.

(௨)

மருமகன்தன்சந்ததியை உயிர்பிட்டு, மைத்துனன்மார் *
உருமகத்தேவிழாமே குருமுகமாய்க்காத்தானார் *
திருமுகமாய்ச்செங்கமலம் திருநிறமாய்க்கருங்குவளை *
பொருமுகமாய்கின்றலரும் புனலரங்கமென்பதுவே.

(௩)

அசு பேரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப. ௮ - தி. மாதவத்தோன்.

கூன்தொழுத்ததெதிநருரைப்பக் கொடிபவள்வாய்க்கடியசொல்கேட்டு *
 ஈன்றெடுத்ததாயரையும் இராச்சியமும்ஆங்கொழிய *
 கான்தொடுத்தநெறிபோகிக் கண்டகரைக்கலைந்தானார் *
 தேன்தொடுத்தபலர்ச்சோலைத் திருவரங்கமென்பதுவே. (ச)

பெருவாங்கனவைபற்றிப் பிழக்குடைபடுவானனை *
 பெருவாங்கன்பொருதழித்த இவ்வுலகிலைக்கண்பெறுத்தானார் *
 குரவரும்பக்கோங்கலாக் குரில் ஊழ்குளிர்பொழில்சூழ *
 திருவரங்கமென்பதுவே என்திருமால்போர்விடமே. (ரு)

கீழுலகில்அசுரர்களைக் கிழங்குருந்துகளிராமே *
 ஆழிவிடுத்தஅவருடைய கருவழித்தவழிப்பணார் *
 தாழைமடலூடுகிஞ்சித் தவளவண்ணப்பொடியணிந்து *
 யாழினிசைவண்டிணங்கள் ஆளம்வைக்கும்அரங்கமே. (சு)

கொழுப்புடையசெழுங்குருதி கொழித்திழந்துகுமிழ்த்தெறிய *
 பிழக்குடையஅசுரர்களைப் பிணம்படுத்தபெருமானார் *
 தழுப்பரியசந்தனங்கள் தடவரைவாய்சுர்த்துக்கொண்டு *
 தெழிப்புடையகாவி ரிவந்து அடிதொழும்சீரரங்கமே. (எ)

வல்லையிற்றுக்கேழலுமாய் வாளையிற்றுச்சியமுமாய் *
 எல்லையிலாத்தரணியையும் அவுணையும்இடந்தானார் *
 எல்லியம்போதுஇருஞ்சிறைவண்டு எம்பெருமன்குணம்பாடி *
 மல்லிகைவெண்சங்குதும் மதிரங்கமென்பதுவே. (அ)

குன்றுகொழுமுசில்போல் குவளைகள்போல்குரைகடல்போல் *
 சின்றுகணமயில்போல் சிறமுடையகெடுமானார் *
 குன்றுபொழில்நுழைந்து கொடியிடையார்முலைபணை *
 மன்றுதென்றலுலாம் மதிரங்கமென்பதுவே. (க)

பெருவாங்கனவைபற்றிப் படையாலித்தெழுந்தாரை *
 செருவாங்கப்பொருதழித்த திருவாளந்திருப்பதிமேல் *
 திருவாங்கத்தமிழ்மலை விட்டுச்சித்தன்விரித்தனகொண்டு *
 இருவாங்கமெரித்தானை ஏத்தவல்லாரடியோமே. (கௌ)

அடிவாவு:—மாதவத்தோன் பிறப்பு மருமகன் கூன் பெரு கீழ் கொழுப்பு
 வல்லையிற்று குன்று பரு மாவடி.

பேரியாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

க - ஆந் திருமொழி - மரவடிபை.

[திருவரங்கம்பேரியகோயிலின் மகிமை.]

அறுநீர்க்கழிநெடிலடியா சீரியவிருத்தம். (தோடிபாரம் - துதிதாவம்.)

↓↓ மரவடிபைத்தம்பிக்கு வான் பீணையர்
வைத்துப்போய்வானோர்வாழ *
செருவுடையதிசைக்கருமம் திருத்திவந்து
உலகாண்டிருமால்கோயில் *
திருவடிதன் திருவுருவும் திருமங்கை
மலர்க்கண்ணும்காட்டினின்று *
உருவுடையமலர்நீலம் காற்றாட்ட
ஓ! சலிக்கும்ஒளியரங்கமே.

(க)

↓↓ தன்னடியார் திறத்தகத்துத் தாமரை
பாளாகிலும்சிதகுரைக்குமேல் *
என்னடியார் அதுசெய்யார் செய்தாரேல்
நன்றுசெய்தாரென்பார்போலும் *
மன்னுடையவிபிடனாற்கா மதினிலங்கைத்
திசைநோக்கிமலர்க்கணவைத்த *
என்னுடைய திருவரங்கற்கன்றியும்
மற்றொருவர்க்கு ஆளாவரே ?

(உ)

கருளுடையபொழில்மருதும்
கதக்களி நும்பிலம்பனைபும்கடியாவும் *
உருளுடையசகடரையும்மல்லரையும்
உடையவிட்டுஒசைகேட்டான் *
இருளகற்றும்க நிகுகிரோன்மண்டலத்துடு
ஏற்றிவைத்து ஏணிவாங்கி *
அருள்கொடுத்திட்டு அடியவரை
ஆட்கொள்வானமருமூர் அணியரங்கமே.

(ஈ)

பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார்
பணிசெய்ய * துவரையென்னும்
அதில்நாயகராகி வீற்றிருந்த
மணவாளர்மன்னுகோயில் *

புதுநாண்மலர்க்கமலம் எம்பெருமான்
 பொன்வயிற்றில்பூவேபோல்வான் *
 பொதுநாயகம்பாவித்து இறுமாந்து
 பொன்சாய்க்கும்புனலரங்கமே. (ச)

ஆமைபாய்க்கங்கையாய் ஆழ்கடலாய்
 அவனியாய் அருவரைகளாய் *
 நான்முடினுப்நான்மறையாய் வெள்ளியாய்த்
 தக்கணையாய்த்தானுமரான் *
 சேடமுடைநாரதனார் சென்றுசென்று
 துதித்திறைஞ்சக்கிடந்தான்கோயில் *
 பூமருவிப்புள்ளினங்கள் புள்ளாரையன்
 புகழ்குமுறும்புனலரங்கமே. (ரு)

மைத்துனன்மார்காதலியைமயிர்முடிப்பித்து
 அவர்கடையேமன்னராக்கி *
 உத்தரைதன்சிறுவனையும்உய்யக்கொண்ட
 உயிராளன்உறையும்கோயில் *
 பத்தர்களும்பகவர்களும் பற்றமொழிவாய்
 முனிவர்களும்பரந்தரமும் *
 சித்தர்களும்தொழுதிறைஞ்சத்
 திசைவிளக்காப்பிற்றின்றுதிருவரங்கமே. (சு)

குறட்பிரமசாரியாய் மாவலியைக்
 குறும்பதக்கி அரகவாங்கி *
 இறைப்பொழுதில்பாதாளம்கலவிருக்கை
 கொடுத்தகந்தளம்மன்கோயில் *
 எறிப்புடையமணிவரைமேல் இளஞாயிறு
 எழுந்தாற்போல்அரவணையின்வாய் *
 சிறப்புடையபனைங்கன்மிகைச்
 செழுமணிகள்கண்டெறிக்கும்திருவரங்கமே. (எ)

உரம்பற்றிஇரணியனை உகீர்துதியால்
 ஒள்ளியமார்புறைக்கவூன்றி *
 சிரம்பற்றிமுடியிடியக்கண்பிதுங்க
 † வாயலரத்தெழித்தான்கோயில் *

உரம்பெற்றமலர்க்கமலம் உலகநந்த
சேவடிபோல்உயர்ந்துகாட்ட *
வரம்புற்றகதிர்ச்செந்நெல் தாள்சாய்த்துத்
தலைவனாக்கும்தண்ணைரங்கமே.

(அ)

தேவுடையம்னமாய்ஆமையாய்
ஏனமாய் அரியாபக்குறளாய் *
முவுருவிலிராமனாய்க் கண்ணனாய்க்
கற்கியாய்முடிப்பான்கோயில் *
சேவலொடுபெடையன்னம்
செங்கமலமலரேறிஊசலாடி *
பூவணைமேல்துதைந்தெழு செம்
பொடியாடிவினையாடும்புன்னைரங்கமே.

(ஆ)

செருவாளும்புள்ளாவான்மண்ணுள்ளன்
செருச்செய்யும்நாந்தகமென்னும்
ஒருவாளன் * மறையாளன்ஒடாத
படையாளன் விழுக்கையாளன் *
இரவாளன்பக்லாளன்என்னையாளன்
ஏழுலகப்பெரும்புரவாளன் *
திருவாளன்இனிதாகத் திருக்கண்கள்
வளர்கின்றதிருவரங்கமே.

(க0)

ஐகநாகத்திடர்கடிந்த கனலாழிப்
படையுடையான்கருதும்கோயில் *
தென்னுடும்வடநாடும்தொழுகின்ற
திருவரங்கம்திருப்பதியின்மேல் *
மெய்நாவன்மெய்யடியான் விட்டுகித்தன்
விரித்ததமிழுரைக்கவல்லார் *
எஞ்ஞான்அம்எம்பெருமானிணையடிக்கீழ்
இணைபிரியாதிருப்பார்தாமே.

(கக)

அடிவாவு:—மரவடியை தன் கருள் பதினாறு ஆமையாய் மைத்துனன்மார்
குறன் உரம் தேவு செரு கைந்நாகத்து துப்பு.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அடி பெரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப. ௧0 - தி. துப்புடையாரை.

௧0 - ஆந் திருமொழி - துப்புடையாரை.

[அந்திமகாலத்தில் கடாசுஷிக்கும்படி அப்போதைக்கிப்போதே
பெரியபெருமாஸ்திருவடிகளில் சரணம்புகுதல்.]
எண்சீர்க்குழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (உரையாகம்-ஆதிதாஸம்.)

↓↓ துப்புடையாரை அடைவதெல்லாம்

சோர்விடத் துத்தனையாவரென்றே *
ஒப்பிலேனாகி லும்நின்னடைந்தேன்

அனைக்குநீ அருள்செய்தமைபால் *
எய்ப்புளவ்வைந் துநலிபும்போது

அங்கு வனம்நா னுன்னேரினைக்கமாட்டேன் *
அப்போதைக்கு இப்போதே சொல்லிவைத்தேன்
அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(௧)

சாமிடத் துஎன்னைக்குறிக்கொள்கண்டாய்
சங்கொடுசக்காமெந்தினனே ! *

நாமடித் துஎன்னை அனேகதண்டம்
செய்வதாநிற்பநமன்தமர்கள் *

போமிடத் துஉன் திறத்தனத்தனையும்
புகாவண்ணம் திற்பதோர்மாயைவல்லே *

ஆமிடத்தேஉன்னை சொல்லிவைத்தேன்
அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(௨)

எல்லையில்வாசல்குறுகச் சென்றால்

எற்றிநமன்தமர்பற்றும்போது *
நிலலுமினென்னும் உபாயமில்லை

நேமியும்சங்கமும்வந்தினனே ! *
சொல்லலாம்போதேஉன்நாமமெல்லாம்

சொல்லினேன் என்னைக்குறிக்கொண்டு என்றும் *
அல்லல்படாவண்ணம்காக்கவேண்டும்

அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(௩)

ஒற்றைவிடையனும்நான்முகனும்

உன்னையறியாப்பெருமையோனே *
முற்றஉலகெல்லாம்நீயேயாகி

முன்றெழுத்தாயமுதல்வனையோ ! *

பெரியாழ்வார்திருமொழி—ச - ப. ௧௦ - தி. துப்புடையாரை. அக

அற்றதுவாணாள்இவற்கென்றெண்ணி
அஞ்சநமன் தமர்பற்றலுற்ற *
அற்றைக்கு, நீஎன்னைக்காக்கவேண்டும்
அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(ச)

பையரவினணைப்பாங்கடலுள்
பள்ளிகொள்கின்றபரமமூர்த்தி ! *
உய்யஉலகுபடைக்கவேண்டி
உந்தியில்தோற்றினாய்நான்முகனை *
வையமனிசரைப்பொய்யென்றெண்ணிக்
காலனையும்உடனேபடைத்தாய் *
ஐய ! இனிஎன்னைக்காக்கவேண்டும்
அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(ரு)

தண்ணெனவில்லைநமன் தமர்கள்
சாலக்கொடுமைகள்செய்யாதிற்பர் *
மண்ணொடுநீரும்எரியும்காலும்
மற்றும்ஆகாசமுமாகிநின்றாய் ! *
எண்ணலாம்போதேஉன்நாமமெல்லாம்
எண்ணினேன், என்னைக்குறிக்கொண்டுஎன்றும் *
அண்ணலே ! நீஎன்னைக்காக்கவேண்டும்
அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(சு)

செஞ்சொல்மறைப்பொருளாகிநின்ற
தேவர்கள்நாயகனே ! எம்மானே ! *
எஞ்சவிலென்னுடையின்னமுதே !
ஏழலகுமுடையாய் ! என்னப்பா ! *
வஞ்சவுருவின்நமன் தமர்கள்
வலிந்துநலிந்துஎன்னைப்பற்றும்போது *
அஞ்சலமென்றுஎன்னைக்காக்கவேண்டும்
அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(௭)

நான்வதும்உன்மாயமொன்றறியேன்
நமன் தமர்பற்றிநலிந்திட்டு * இந்த
ஊனேபுகேயென்றுமோதும்போது
அங்கேதும் † நான்உன்னைநினைக்கமாட்டேன் *

† 'உன்னை நாளுன்று நினைக்கமாட்டேன்' என்பதும் பாடம்.

கூ0 பெரியாழ்வார்திருமொழி—00 - ப. க - தி. வாக்குத்தாய்மை.

வானேய்வானவந்தங்களீசா !

மனுவரைப்பிறந்தமாமாயனே ! * என்
ஆனாய் ! நீஎன்னைக்காக்கவேண்டும்

அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(அ)

குன்றெடுத்துஆநிரைகாத்தஆயா !

கோநிரைமேய்த்தவனே ! † எம்மானே ! *

அன்னமுழுதல்லின்றறுதியா

ஆதியஞ்சோதி ! மறந்தறியேன் *

நன்னூல்கொடியநமந்தமர்கள்

நலிந்துவலிந்துஎன்னைப்பற்றும்போது *

அன்றங்குநீஎன்னைக்காக்கவேண்டும்

அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே !

(க)

↓↓ மாயவனைமதுசூதனை

மாதவனைமறையோர்களைத்தும் *

ஆயர்களைற்றினைஅச்சுதனை

அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே *

வேயர்புகழ்வில்லிபுத்தூர்மன்

விட்டுசுத்தன்சொன்னமலைபத்தும் *

தூயமனத்தனராகிவல்லார்

தூமலிவண்ணனுக்காளந்தாமே.

(க0)

அடிவரவு:—துப்பு சாமிடத்து எல்லை ஒற்றை பை தண்ணெனவு செஞ்சொல்
நான் குன்று மாயவனை வாக்கு.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளை சாவார்.

ஐந்தாம் பத்து.

க - ஆந் திருமொழி - வாக்குத்தாய்மை.

[நைச்யாநஸந்தாநம்.]

என்சீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருந்தம். (தன்யாசிராகம் - அடதாளம்.)

↓↓ வாக்குத்தாய்மையிலாமையினுலே

பாதவா ! உன்னைவாய்க்கொள்ளமாட்டேன் *

நாக்குநீனையல்லால்அறியாது

நானதஞ்சுவன்னவமன்று *

† † அம்மானே ? என்பதும் பாடம்.

பெரியாழ்வார்திருமொழி—௫ - ப. க - தி. வாக்குத்துய்யம்மை. ௯௧

மூர்க்குப்பேசுகின்றனினென்று

முனிவாயேலும்என்னாவினுக்குஆற்றேன் *
காக்கைவாயிலுங்கட்டுரைகொள்வர்

காரண ! கருளக்கொடியானே ! (௧)

சமுக்குநாக்கொடுபுன்கனிசொன்னேன்

சங்குசக்கரமேந்துகைபானே ! *

பிழைப்பராகிலும் தம்மடியார்கொல்

பொறுப்பது பெரியோர்கடனன்றே *
விழிக்கும்கண்ணிலேன்நின்கண்மற்றல்லால்
வேறொருவரோடுஎன்மனம்பற்றாது *
உழைக்குஒர்புள்ளிமிகையன் றுகண்டாய்
ஊழியேமுலகுண்டுநிழந்தானே !

(௨)

நன்மைநீமைகளொன்றும்அறியேன்

நாரண ! என்னும்இத்தனைபல்லால் *

புன்மைபால்உன்னைப்புள்ளுவம்பேசிப்

புகழ்வானன் றுகண்டாய்திருமாலே ! *

உன்னுமாறுஉன்னைஒன்றும்அறியேன்

ஓவாதேநமோநாரண ! என்பன் *

வன்மையாவதுஉன்கோயிலில்வாழும்

வைட்டனாவனென்னும்வன்மைகண்டாயே.

(௩)

நெடுமைபால்உலகேழுமளந்தாய் !

நின்மலா ! நெடியாய் ! * அடியேனைக்

குடிமைகொள்வதற்குஐயுறவேண்டா

கூறைசோறுஇவைவேண்வெதில்லை *

அடிமையென்னுமக்கோயின்மையாலே

அங்கங்கேஅவைபோதரும்கண்டாய் *

கொடுமைக்கஞ்சனைக்கொன்று நின்தாழை

கோத்தவன்தனைகொள்விடுத்தானே !

(௪)

தோட்டம்இல்லவன்ஆத்தொழுஒடை

துடவையும்கிணறும்இவையெல்லாம் *

வாட்டமின்றிஉன்பொன்னடிக்கீழே

வளைப்பகம்வகுத்துக்கொண்டிருந்தேன் *

நாட்டுமானிடத்தோடுஎனக்குஅரிது
நச்சுவார்பலர்கேழலொன்றாநீ *
கோட்டுமண்கொண்டகொள்கையினானே !
குஞ்சாம்பீழக்கொம்பொசுந்தானே ! (௫)

கண்ணா ! நான்முதலோர் படைத்தானே !
காரணா ! கரியாய் ! அடிபெய்தான் *
உண்ணாநான்பசிபாவதொன்றில்லை
ஓவாதேநமோநாணுவென்று *
எண்ணாநாளும்கிருக்கெசுந்தாரவேத
நாண்மலர்கொண்டுஉனபாதம்
நண்ணாநான் * அவைதத்துறுமடிகில்
அன்றுஎனக்குஅவைபட்டினிரானே. (சு)

வெள்ளைவெள்ளத்தின்மேல்ஒருபாம்பை
மெத்தையாகவிரித்து * அதன்மேலே
கள்ளநித்திரைகொள்கின்றமார்க்கம்
காணலாங்கொ ! லென்றாசையினாலே *
உள்ளம்மோரஉகந்தெதிர்விம்மி
உரோமகூபங்கனாய் * கண்ணாநீர்கள்
துள்ளம்மோரத்தூயிலணைகொள்ளேன்
சொல்லாய்பான்உன்னைத்தந்துறுமாநே. (எ)

வண்ணமால்வரையேகுடையாக
மாரிகாத்தவனே ! மதுசூதா ! *
கண்ணனே ! கரிகோள்விடுத்தானே !
காரணா ! கரிமட்டபிரானே ! *
எண்ணுவாரிடரைக்ககிவானே !
ஏத்தரும்பெருங்கீர்த்தியினானே ! *
நண்ணிரான்உன்னைநாஸ்தொறும்ஏத்தும்
நன்மையேஅருள்செய்எம்பிரானே ! (அ)

நம்பனே ! நவீன்றேத்தவல்லார்கள்
நாதனே ! நரசிங்கமதானாய் ! *
உம்பர்கோனாகேழும்அளந்தாய் !
ஊழியாயினாய் ! ஆழிமுன்னேந்தி *

பெரியாழ்வார்திருமொழி—௫ - ப. ௨ - தி. நெய்க்குடத்தை. ௯௩௩

கம்பமாகரிகோள்விடுத்தானே !

காரண ! கடலைக்கடைந்தானே ! *

எம்பிரான் ! என்னையாளுடைந்தேனே !

ஏழையேனிடரைக்கணையாயே.

(௩௩)

↓↓ காமர்தாழைதகருநலர்சங்குட்

காணாவினியகருங்குழல்குட்டன் *

வாடனன்னம்மாதகவண்ணன்

மாதவன்மதுஞ்சனன்நன்னை *

சேமநன்கமரும்புதுவையர்கோன்

விட்டுசித்தன்னியன்நமிழ்பத்தும் *

நாமமென்றுநவின் னுரைப்பார்கள்

நண்ணுவார்ஒல்லையாரணானுலகே.

(௧௦)

அடிவாவு :—வாக்கு சமுக்கு நன்மை நெடுமையால் தோட்டம் கண்ணு

வெள்ளை வண்ணம் நம்பனே காமர் நெய்க்குடத்தை.

பெரியாழ்வார் திருவடி.௧.௩ சாணம்.

௨ - ஆந் திருமொழி - நெய்க்குடத்தை.

[தம்மீடத்து எம்பெருமான் திருப்பதிகளிற்போல

விரும்பிப்புகுந்ததனால், நோய்களை யகலும்படி ஆழ்வார் கூறுதல்.] '௩ .

அறுசீர்க்குநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (பிரபாதடைராகம் - ருபகநாளம்.)

↓↓ நெய்க்குடத்தைப்பற்றி ஏறும்எறும்புகள்போல்சிரந்து *

கைக்கொண்டுசிற்கின்றநோய்களாள் ! காலம்பெறஉய்யப்போமின் *

மெய்க்கொண்டுவந்துபுகுந்து வேதப்பிராணர்கிடந்தார் *

பைக்கொண்டபாம்பணையோடும் பண்டன்றுபட்டினம்காப்பே.

(௧)

சித்திரகுத்தனெழுத்தால் தென்புலக்கோன்பொறியொற்றி *

வைத்தஇலச்சணைபாற்றித் தூதுவாழ்வுயொளித்தார் *

முத்துத்திரைக்கடற்சேர்ப்பன் மூதறிவாளர்முதல்வன் *

பத்தர்க்கமுதன்அடியேன் பண்டன்றுபட்டினம்காப்பே.

(௨)

வயிற்றில்தொழுவைப்பிரித்து வன்புலச்சேவையதக்கி *

கயிற்றும்துக்காணிகழித்துக் + காலிடைப்பாசம்கழற்றி *

எயிற்றிடைமண்கொண்டஎந்தை இராப்பகல்லுதுவித்து *

பயிற்றிப்பணிசெய்யக்கொண்டான் பண்டன்றுபட்டினம்காப்பே. (௩)

† 'காலிடைப்பாசம்' 'காலடைப்பாசம்' என்பன பாடாந்தரம்.

கூசு பேரியாழ்வார்திருமொழி—௫ - ப. ௨ - தி. நெய்க்குடத்தை.

மங்கியவல்லினைநோய்காள் ! உமக்குமூர்வல்லினைகண்டர் *
இங்குப்புகேன்மின்புகைன்மின் எளிதன்னுகண்டர்புகேன்மின் *
சங்கப்பிராவவன்எம்பாவன் தோரும் திருக்கோயில்கண்டர் *
பங்கப்படாருவப்பம்போமின் பண்டன்றுபட்டினம்காப்பே. (ச)

மாணிக்ஞாளுருவாயபாயனை என்மனத்துள்ளே *
பேணிக்கொணர்ந்து புழுதவைத்துக்கொண்டேன்பிறிதின்றி *
மாணிக்கப்பண்டாரம்கண்டர் வலிவன்குறும்பர்களுள்ளீர் ! *
பாணிக்கவேண்டாநடமின் பண்டன்றுபட்டினம்காப்பே. (ரு)

உற்றவுறுபிரிநோய்காள் ! உமக்குதான்றுசொல்லுகேன்கேன்மின் *
பெற்றங்கன்மோம்ப்கும்பிரானார் பேணும் திருக்கோயில்கண்டர் *
அற்றமுரைக்கின்றேன் இன்னம்ஆழ்நினைகாள் ! * உமக்குஇங்குமூர்
பற்றில்லைகண்டர்கடமின் பண்டன்றுபட்டினம்காப்பே. (சு)

கொங்கைச்சிறுவனாயென்னும் பொதும்பினில்வீழ்ந்துவழுக்க *
அங்கோர்முழையினில் தஞ்சிட்டு அழுந்நிச்சிடந்துழல்வேனை *
வங்கக்கடல்வண்ணன், அம்மான் வல்லிநையாயினமாற்றி *
பங்கப்படாவண்ணார்தொய்தான் பண்டன்றுபட்டினம்காப்பே. (எ)

எதங்கனாயினவெல்லாம் இறங்கலிடுவித்து * என்னுள்ளோ
பிதகவானடப்பிரானார் பிபடகுருவாகிவந்து *
போதில்சுமலவன்னெஞ்சம் புகுந்துமன்சென்னித்திடரில் *
பாதநிலர்க்கினைவைத்தார் பண்டன்றுபட்டினம்காப்பே. (அ)

ஓஓ உறகலுறகலுறகல் ஒன்சுடாழிபே ! சுங்கே ! *
அறவெறிசாந்தகவானே ! அழகியசார்ங்கமே ! தண்டே ! *
இறவுபடாமலிருந்த என்மர்உலோகபாலீர்காள் ! *
பறவைவனையா ! உறகல் பள்ளியறைகுறிக்கொண்மின். (கூ)

ஓஓ அவுத்தமளியினோடுப் அழகிப்பாற்கடலோடும் *
அரளித்தப்பாவையும்தாலும் அகம்படிவந்துபுகுந்து *
பாவைத்திரைபலமோதப் பள்ளிகொள்கின்றபிரானே *
பாவுகின்றான்விட்டுசித்தன் பட்டினம்காவற்பொருட்டே. (கௌ)

அடிவாவு:—உன் சித்திரகுத்தன் வயிற்றில் மங்கிய மாணி உற்ற கொங்கை
ஏதங்கள் உறகல் அவத்து தக்கச்சுழலைய.

பேரியாழ்வார் திருவடிமளே சாணம்.

௩ - ஆத் திருமொழி துக்கச்சுழலையை.

[திருமாலிருஞ்சோலையெம்பெருமானைப்போகவோட்டேனென்றததேதல்]

அறுசீர்க்கழிநெடியடியாசீரியவிருத்தம். (ஸஹ்யானாகம் - அடதாளம்.)

↓↓ துக்கச்சுழலையைப் பூழ்ந்துநெட்டந்த வலையை அறப்பறித்து *
புக்கினிப்புக்குவ்னைக்கண்டுகொண்டேன் இனிப்போகனிவதுண்டே? *
மக்களறுவரைக்கல்லிடைமோத இழந்தவள்தன்வயிற்றில் *
சிக்கெனவந்துபிறந்துநின்றாய்! திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்! (க)

வளைத்துவைத்தேன் இனிப்போகலொட்டேன் உன்சுனிந்திரஞாலங்களால் *
ஒளித்திடில்லிந்திருவாணைகண்டாய் நொருவர்க்கும்மெய்யனல்லை *
அளித்தெங்கும்நாடும்கரமும் தம்முடைத்தீவினைதீர்க்கலுற்று *
தெளித்துவலஞ்செய்யும்நீர்த்தமுடைத் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்!

↓↓ உனக்குப்பணிசெய்திருக்கும் தவமுடையேன், இனிப்போய்நொருவன்
தனக்குப்பணிந்து * கடைத்தலைநிற்கை கிண்சாபையழிவுகண்டாய் *
புனத்தினைகிள்ளிப்புதுவலிகாட்டி உன்பொன்னடிவாழ்கவென்று *
இனக்குறவர்புதியதுன்னும் எழில்மாலிருஞ்சோலையெந்தாய்! (ங)

காதம்பலவும் திரிந்துழுவேற்றகு அங்கோர்நிழலில்லைநீருமில்லை * உன்
பாதநிழலல்லால்மற்றோருயிர்ப்பிடம் நான்எங்கும்காண்கின்றிலேன் *
துதுசென்றாய்! குருபாண்டவர்க்காய் அங்கோர்பொய்ச்சுற்றம்பேசெச்சென்று *
பேதஞ்செய்துஎங்கும்பினாம்படுந்தாய்! திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்!

காலுமெழாகண்ணாநீரும்சில்லா உடல்சோர்ந்துநடுங்கி * குரல்
மேலுமெழாமயிர்க்குச்சுமறு எனதோர்களும்கிழ்வொழியா *
மாலுகளாநிற்கும்என்மனைவே! உன்னைவாழ்த்தலைப்பெய்திட்டேன் *
சேலுகளாநிற்கும்நிச்சனைசூழ் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்! (ஈ)

எருத்துக்கொடியுடையானும் பிரமனும்இந்திரனும் * மற்றும்
ஒருத்தரும்இப்பிறவியென்னும்கோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை *
மருத்துவனாய்நின்றமாமணிவண்ணா! மறுபிறவிதவிரத்
திருத்தி*உன்கோயிற்கடைப்புக்கப்பெய் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்!(உ)

அக்கரையென் னுமனத்தக்கடலுளமுந்தி உன்பேரருளால் *
இக்கரையேறியினைத்திருந்தேனை அஞ்செலென்றுகைகளியாய் *
சக்கரமும்தடக்கைகளும் கண்களுட்பீதகவாடையொடும் *
செக்காநிறத்துச்சுவப்புடையாய்! திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்! (ஏ)

கக பெரியாழ்வார்திருமொழி—௫ - ப. ச - தி. சென்னியோங்கு.

எத்தனைகாலமும்தந்தனைபூழியும் இன்றொடுநானையென்றே *
இத்தனைகாலமுற்போய்க்கெறிப்பட்டேன் இனிஉன்னைப்போக்கொட்டேன் *
மைத்தானன்மார்தனைவாழ்வித்து மாற்றலர் நூற்றுலவரைக்கெடுத்தாய்! *
சுத்தம்கின்பாலநறிதியன்றே திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்! (அ)

அன்றுவாரிற்றில்கிடந்திருந்தே அடிபைசெய்யலுற்றிருப்பன் *
இன்றுவந்துஇங்குஉன்னைக்கண்டு கொண்டேன் இனிப்போகவிடுவதுண்டே? *
சென்றங்குவானானைஆரீர்த்தோளும் திருநாக்கராமனால *
தென்றித்திசைதிசைவீழ்ச்செற்றாய்! திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்!
↓↓ சென்றுவகைம்குடைத்தாடும்சுனைத் திருமாலிருஞ்சோலைதன்னுள்
நின்றபிரான் * அடிமேல்அடிமைத்திரும் கேர்படவிண்ணப்பஞ்செய் *
பொன்திகழ்பாடம்பொலிந்துநோன் றும் புதுவைக்கோன்விட்டுசித்தன் *
ஒன்றினோடொன்பதும்பாடவல்லார் உலகமனந்தான்தமரே. (க)

அடிவரவு:—துக்கச்சுழலையை விடுத்து உனக்கு காதம் காலும் எருத்து
அக்கரை எத்தனை அன்று சென்று சென்னி.

பெரியாழ்வார் திருவாடிக்கை சரணம்.

ச - ஆற் திருமொழி - சென்னியோங்கு.

[எம்பெருமான் தமது திருவுள்ளத்திற் புருந்தமையால்
ஆழ்வார் தாம் பெற்ற நன்மைகளைக் கூறி உகத்தல்.]

(† அறநீர்க்கடநெடிடிபா சரியளித்தாம். (மீராம - தீர்புடைதாளம்.)

↓↓ சென்னியோங்கு தந்திருவேங்கடமுடைபாய்! * உலகு
தன்னைவாழ்வின் தறம்பீ! நாரோதரா! சதிரா! *
என்னையும்என்னுடைமையையும் உன்சக்கரப்பொறியொற்றிக்கொண்டு *
நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன் இனிஎன்திருக்குறிப்பே? (க)

பறவையேறுபாம்புருடா! நான்கைக்கைக்கொண்டபின் *
பிறவியென்னும்கடலும்வற்றிப் பெரும்புதமாகின்றதால் *
இறவுசெய்யும்பாலுக்காடு நீக்கொளிவேகின்றதால் *
அறிவையென்னும்அமுதவாறு தலைப்பற்றிவாய்க்கொண்டதே. (உ)

எம்மனா! என்குலதெய்வமே! என்னுடையநாயகனே! *
நின்னுளோனாய்ப்பெற்றநன்மை இவ்வுலகினில்ஆர்பெறுவார்? *
நம்மன்! போலேவிழ்த்தமுக்கும் நாட்டிலுள்ளபாவமெல்லாம் *
சும்மெனாதேகைவிட்டோடித் தூறுகன்பாய்ந்தனவே. (ங)

† இப்பாசுரங்களைக் கலிகைத்துறையாகவும் அலகிடலாம்.

‡ 'போல்' என்பதும் பாடம்.

கடல்கடைந்து அமுதம்கொண்டு கலசந்தநதிறைத்தாற்போல் *
உடலுருகிவாய்திறந்து மடுத்து உன்னை நிறைத்துக்கொண்டேன் *
கொடுமைசெய்யும் கூற்றமும் என்கோலாடிருதுகப்பெறு *
தடவரைத்தோள்சுக்கரபாவீ! சார்ங்கவிற்சேவகனே! (ச)

பொன்னைக்கொண்டு உரைகல்மீதே நிறமெழுவுரைத்தாற்போல் *
உன்னைக்கொண்டு என்னாவகம்பால் மாற்றின் லி உரைத்துக்கொண்டேன் *
உன்னைக்கொண்டு என்னுள்ளவைத்தேன் என்னையும் உன்னிலிட்டேன் *
என்னப்பா! என்னிருமகேசா! என்னுயிர்க்காவலனே! (ரு)

உன்னுடையவிக்கிரமம் ஒன்றொழியாமல் எல்லாம் *
என்னுடைய நெஞ்சகம்பால் சுவர்வழி எழுதிக்கொண்டேன் *
மன்னடங்கமழுவலங்கைக்கொண்ட இராமநம்பி! *
என்னிடைவந்து எம்பெருமான்! இனியெங்குப்போகின்றதே? (சு)

பருப்பதத்துக்கயல்பொறித்த பாண்டியர்குலபதிபோல் *
திருப்பொலிந்தசேவடி என்சென்னியின்மேல்பொறித்தாய் *
மருப்பொசித்தாய்! மல்லடர்ந்தாய்! என்றென்று உன்வாசகமே *
உருப்பொலிந்தநாவினேனை உனக்கு உரித்தாக்கினையே. (எ)

அனந்தன்பாலும்கருடன்பாலும் ஐதுரொய்தாகவைத்து * என்
மனந்தனுள்ளேவந்துவைகி வாழச்செய்தாய் எம்பிரான்! *
நினைந்து என்னுள்ளேயின் றுநெக்குக் கண்கள் அசும்பொழுத *
நினைந்திருந்தேசுரமம்தீர்ந்தேன் நேமிநெடியவனே! (அ)

பணிக்கடலில் பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டு * ஓடிவந்து என்
மனக்கடலில் வாழ்வல்ல மாயமணாளம்பி! *
தனிக்கடலே! தனிச்சுடரே! தனியுலகே! என்றென்று *
உனக்கிடமாயிருக்க என்னை உனக்கு உரித்தாக்கினையே. (க)

தடவரைவாய்மீளிர்த்துமின்னும் தவளநெடுங் கொடிபோல் *
சுடரோளியாய்நெஞ்சு னுள்ளோ தோன்றும்களன்சோ திரம்பி! *
வடநடமுழுவைகுந்தமும் மதிள்துவராபதியும் *
இடவகைகள் இகழ்ந்திட்டு என்பால் இடவகைகொண்டனையே. (க௦)

வேயர் தங்கன்குலத்துதித்த விட்டுச் சத்தன்மனத்தே *
கோயில்கொண்டேகாவலனைக் கொழுங்குளிர் முகில்வண்ணை *
ஆயரேற்றை அமரர்கோவை அந்தணர்தமமுதத்தினை *
சாபையோலப்பாடவல்லார்தாமும் அணுக்கர்களே. (கக)

அடிவரவு:—சென்னி பறவை எம்மனா கடல் பொன் உன் பருப்-
பதம் அனந்தன் பணி தடவரை வேயர் மார்கழி.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸம்பூர்ணம்.

పాండ్యేవశ్యంభరాంగోదాం నందేశ్చిరంగనాయకీం ॥

கார்க்கடேபூர்வபல்குந்யாம் துளஸி காநநோத்பவாம் -
பாண்ட்யேவிஸ் வம்பராட்கோதாம் வந்தேபூரங்கநாயகீம்.

ஆண்டாள், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் நடந்தவந்தில் துளசிமலரில், கவி-காவு
ஆவதென நளாரு ஆழமர் சுதல்பகூடம் சதுர்த்திகி செவ்வாய்க்கிழமை கூடிகள
பூநகந்தரத்தில், பூமிப்பிராட்டியாம்பலையாய், அயோநிஜையாய்த் திருவவ
தரித்தருளினாள்.

முன்பு திரேதாயுகத்திலே விதேககேசசுத்தில் மதிலாபட்டணத்தில் ஜநக மகாராஜன் யாகசாலையமைத்தற்பொருட்டுக் கலப்பைகொண்டு பூமியை உழுத கையில் அவ்வுழுபடைச்சாலிலே ஸ்ரீதேவியின் அம்சமான ஒருமகள் தோன்ற, அவளை அவ்வாசன் தன் புத்திரியாசப் பாலித்துச் சேதையென்று திருநாமஞ் சாத்தி வளர்த்துவந்தான் ; அதுபோலவே, பின்பு கலியுகத்திலே பாண்டிய நாட்டில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே பெரிபாழ்வார் திருத்துழாய்ப்பாத்தி யமைத்தற் பொருட்டுக் களைக்கொட்டுக்கொண்டு திருநந்தவனத்தைக் கொத்துகையில் அக் கொத்தினகிலத்தில் ஸ்ரீதேவிபூதேவிகளின் அம்சமான ஒருமகள் ஆடிமாசத்துப் பூர்பவங்குளோளிலே தோன்ற, அவளை அவ்வாழ்வார் தமதுமகளாகப்பாலித்து 'கோளே' என்று நாமகரணஞ்செய்து வளர்க்கலானான். அகரப்படும்பொரு ளொரு சிறிது மில்லாத வறியவனொருவன் பெருநீதியைக்கண்டாற்போல் அப் பெண்ணுருங்கலத்தைக்கண்டவளவிலே பெருங்களிப்புக்கொண்டு மிகஅருமையா கச்சீராட்டிப் பாராட்டித்தாலாட்டிப் பாலூட்டிப் பாலித்துவந்த பட்டர்பிராள் அவளுக்கும் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்து பரமநான் ததைப் போதித்தனர்.

தந்தை முதலியோர் கண்டு வியக்குமபடி இளமைதொடங்கி எம்பெரு
மான்பக்கலிலே பத்திப்பெருவேட்கைகொண்டு அவனையே தான் மணஞ்
செய்துகொள்ளக்கூதி, அப்பிரானது மகிமைகளையே எப்பொழுதும் சிந்தித்தல்
துதித்தல்முதலியன செய்துகிற அச்சரிசூழற்கோதை, நாடோறும் விஷ்ணு
சித்தர் வடபெருங்கோயிலுடையானுக்குச் சாத்துதற்காகக் கட்டிவைத்த திரு
மாலையை அவரில்லாத சமயம் பார்த்து எடுத்துத் தான் குழலிலே தரித்துக்
கொண்டு 'அப்பெருமானுக்கு நான் நேரொத்திருக்கின்றேனோ? இல்லையோ?'
என்று சிறந்தஆபரணங்களையணிந்து உயர்ந்தபட்டாடையையுடுத்துத் தன்னை
பலவகித்து அவ்வொப்பனையழகக் கண்ணாடியிலேகண்டு தந்தையார் வரு

தற்குமுன் மலர்மாலையைக்கூடாது மூன்போலவே செண்டாகச்சுற்றிப் பூங் கூடையினுள்ளே நலங்காமல் வைத்துவந்தாள். இரகசியமாகநடந்திருந்த அச்செய்தியை உணராமல் ஆழ்வார் அம்மாலையைக் கொண்டிபோய்ச் சுவாமிக்குச்சாத்தி வர, பெருமானும் பரிதிபுடன் ஏற்றருளினான். இங்ஙனம் பலநாள் கழிந்தபின் ஒருநாள், வெளியிற்சென்ற ஆழ்வார் விரைவில் மீண்டுவந்தபொழுது, பூமாலையைக் கோதை சூடியிருத்தலைப் பார்த்துக் கோபங்கொண்டு, 'பெண்ணே! நீ செய்த இது மிக்க அபசாரமான காரியம்; இனி இவ்வாறு செய்தற்கு நினைப்புங்கொள்ளாதே' என்று நங்கைக்கு நம்புத்திசொல்லிவிட்டு அன்று வடபத்திரசாயிக்கு மாலையாத்தாமல், திருப்பணிக்கு முட்டுப்பாடு நேர்த்ததற்கு மலர்மலர்வருந்தியிருந்தார். அற்றைநாளிரவில் ஜலிலைத்துயில்வோன் ஆழ்வாருடனான விலே தோன்றி 'இன்று நீ நமக்கு மாலே கொண்டுவராதிருந்தது என்?' என்று வினாவிதற்கு, அவர் தந்திருமனையோடு பொருந்தாச் செய்கையை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதுகேட்டு அப்பெருமான் 'அவள் சூடிக்கொடுத்த மாலையேகான் நறுமணம்மிக்கு நமது உள்ளத்துக்கு நனிஉகப்பாவது; ஆதலின், இனி அத்தன்மைத்தான தொடையலையே நமக்குக் கொண்டுவருவாய்' என்று அருளிச்செய்தனன். உடனே கண்விழித்த விஷ்ணுசித்தர் அம்மங்கையை மலர்மங்கையென்றே எண்ணி அவள்திறந்து அளவிடென்பு கொண்டு, அனைத்துலகத்துக்கும் அன்னையாய் அவற்றை ஆண்டுவருகின்ற இலக்குமியின் அவதாரவிசேஷமென்ற காரணத்தால், அவளுக்கு 'ஆண்டாளி' என்றும், மாதவனுக்கு உரிய மலர்மாலையைத் தான்சூடிக்கொண்டு பார்த்துப் பின்பு கொடுத்தது உரணமாக 'நுடிக் கொடுத்த நாச்சியா' என்றும் திருப்பெயரிட்டு அழைத்துவந்தார்.

அந்நாச்சியார் தனதுபருவம் வளருந்தோறும் ஞானபத்திகளும் உடன் வளர்த்துவரப்பெற்று, தனக்கு ஏற்ற காதலனாகக் கருதிய கடல்வண்ணன் விஷயமான வேட்கை விஞ்சியவளாகி, இனி அவனை ஒருகணப்பொழுதுங் கூடாதிருக்கப்பொழுமல், கண்ணனது பிரிவை யாற்றாத கோபஸ்திரீகள் போலத் தானும் நோன்புநோற்று உயிர்தரிப்பவளாய், அவ்வப்பிராயத்தை 'தீருப்பவை', நாச்சியார் தீருமெழி' என்ற திவ்வியப்பிரபந்தங்களின் மூலமாகப் பகவதஸ்நிதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்த வாழ்த்திருந்தாள்.

இப்படியிருக்கையில் இவட்கு விவாகத்துக்கு ஏற்ற பருவம் வந்ததைக் கண்டு தந்தையார் இவளுக்கு ஏற்ற கொழுநனைக் காணப்பெறாது கவலைப்பட்டு இவளையழைத்து 'நீ யார்க்கு வாழ்க்கைப்பட விருப்புகின்றாய்?' என்று வினாவி, ஆண்டாள் "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படிஸ் வாழுகில்லேன்" என்று சொல்ல, பட்டர்பிரான் 'பின்னை எங்ஙனம் நிகழ்வது?' என்றுகேட்க, சூடிக்கொடுத்தாள் 'பெருமானுக்கே உரியவளாக விருக்கின்றேன்' என்று கட்டுரைத்தாள். அதுகேட்டு விஷ்ணுசித்தர் 'நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளி லுள்ள எம் பெருமான்களுள் யார்க்கு வாழ்க்கைத்துணையாகத்துணிகிறாய்?' என்று விசாரித்தலும், கோதை 'அவ்வப்பெருமான்களுடைய வைபவத்தை விளங்க எடுத்ததுகூறியருளவேண்டும்' என வேண்ட, ஆழ்வாரும் அவ்வாறே எடுத்து அருளிச்செய்து வருகையில், ஆண்டாள் வடமதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள

கண்ணிராசனது வரலாற்றைக் கேட்டவளவிலே மயிர்ச்சிலிர்ப்பும், திருவேங்கடமுடையானது வரன்முறை யச் செவிபுற்றபொழுது முகமலர்ச்சியும், திருமாலிருஞ்சோலையிலே யழகரது வடிவழகை அறிந்தமாத்திரத்தில் மனமகிழ்ச்சியும் பெற்று ஸ்ரீரங்கநாதனது மகிமை செலிப்பட்டவுடனே அளவற்ற ஆனந்த மடைந்து நிற்க, அப்பொழுது அந்தந்தத் திருப்பதி யெம்பெருமான் களெல்லாரும் இவளதுசாயம்வரத்தை யுத்தேசித்து ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்கு எழுந்தருளி இவளது ஞானக்கண்ணுக்கு விஷயமாக, இவள் அவர்களுள் ரங்கநாத விடத்தே மனத்தோச் செலுத்தி அவனுக்கே தன்னை மணமாகாக நிச்சயித்து அவ்வமலையே சர்வகாலமும் சித்தித்திருந்தாள்.

அதனையறிந்து ஆழ்வார் 'நம்பெருமாள் இவளைக் கடிமணம் புரிதல் கைகடுமோ' என்று சித்தாக்கிராந்தராயிருக்கையில், திருவரங்கச்செல்வன் இவருடைய சொப்பனத்திலே யெழுந்தருளி 'உமது திருமகளைக் கோயிலுக்கு அழைத்துக்கொண்டுவாரும்; அவளை யாம் அங்கீகரிப்போம்' என்று அருளிச் செய்ய, அதனால், விஷ்ணுசித்தர் வியாகுலம் நீங்கி மனமகிழ்ந்திருந்தனர். பின்பு, ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸ்தாநிகர் முதலிய கோயிற்பரிசனங்களுடைய கனவிலே தோன்றி 'நீங்கள் சகலமங்களாவாத்தியங்களோடும் சத்திரசாமராதிகளோடும் நமது நவாத்திசுப்பல்லக்கையும் உடன் கொண்டு வில்லிபுத்தூர்க்குச் சென்று ஆண்டாளிப் பள்ளக்கிலேற்றி அழைத்துவாருங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான். அவ்வாறே எல்லாப் பரிகாத்தாரும் சென்று பெரியாழ்வாசரையடுத்த நம்பெருமானது அருளப்பாட்டை விண்ணப்பஞ்செய்ய, காண்மிருதமான அவ்வார்த்தையைச் செவியாரம்கேட்டுச் சந்தோஷித்து, கோதைதாதை, வடபெருங் கோயிலுடையான் சன்னிதியிலே அழகியமணவாளானது சியமனத்தை விண்ணப்பஞ் செய்க அருமதிபெற்றடிப் பாயாணமாயினர்.

அச்செய்தியைக் கேள்வியுற்று ஸ்ரீவல்லபாதவன் அக்கலியாண மகோத்ஸவத்தைத் தானும் உடனிருந்து விசேஷமாக நடத்திக் கண்டு களி கூர்ந்து இரு தார்த்தனாகக் கருதி, தன்வெலாளாரைக்கொண்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரையும், ஸ்ரீரங்கநாதரத்தையும், இவ்விரண்டுக்கும்நடுவிலுள்ள நெடுவழியையும் தண்ணீர்தெளித்தும் பூம்பந்தரிட்டும் தோணங்கட்டியும் வாழை கமுகு நாட்டியும் நன்றாக அலங்கரிப்பித்தாக் கசுதாங்காதி சதாந்கபலத்துடனே ஆழ்வார்பக்கல் வந்து சேர்ந்தான்.

அப்பால் பட்டர்பிரான் ஆண்டாளி மணிச்சிலிகையில் எழுந்தருளப் பண்ணி மங்களவாத்திய கோஷத்துடனே 'ஆண்டாள் வந்தாள்', 'சூழிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடி வந்தாள்', 'சுரும்பார்குழற்கோதை வந்தாள்', 'திருப்பாவைபாடிய செல்வி வந்தாள்', 'பட்டர்பிரான் புதல்வி வந்தாள்', 'வேயர்குல விளக்கு வந்தாள்' என்று பல சின்னங்கள் பணிமாற, மெய்காப்பாளர் உடன் சூழ்த்தநிற்க, தாமும் அரசனுமாக இருபுறத்தும் இடைவிடாதிருந்து அழைத்து வந்து திருவரங்கம்பெரிடகோயிலே படைந்து பெரியபெருமானுடைய முன் மண்டபத்திலே அப்பிராட்டியை சிறுத்திப் பெருமானைச் சேவிக்கப் பண்ணு வின்னையில், அத்திருமாலின் திவ்விய சௌந்தரியம் இரும்பைக் காந்தம் இழை

கின்றவாறுபோல ஆண்டாள் கவரத்தொடங்கியதனால் சூழக்கொடுத்தநாச்சி யார் சிலம்பார்க்கச் சீரார்வனையொலிப்பச் கொடியேரிடையாடக் காதளவும் ஒழக்கயல்போல் மிளிருங் கடைக்கண் பிறழ அன்னமென்னடைகொண்டு அருகிற்சென்று ஆனந்தக்கடலிலாழ்ந்து திருவரங்கன் திருவடிவருடக் கருதி நாகபர்யங்கத்தை மிதித்தேறி நம்பெருமானது திருமேனியிலே அந்நர்ப்பலித்து அவனை என்றும் பிரியா திருப்பவளாயினான்.

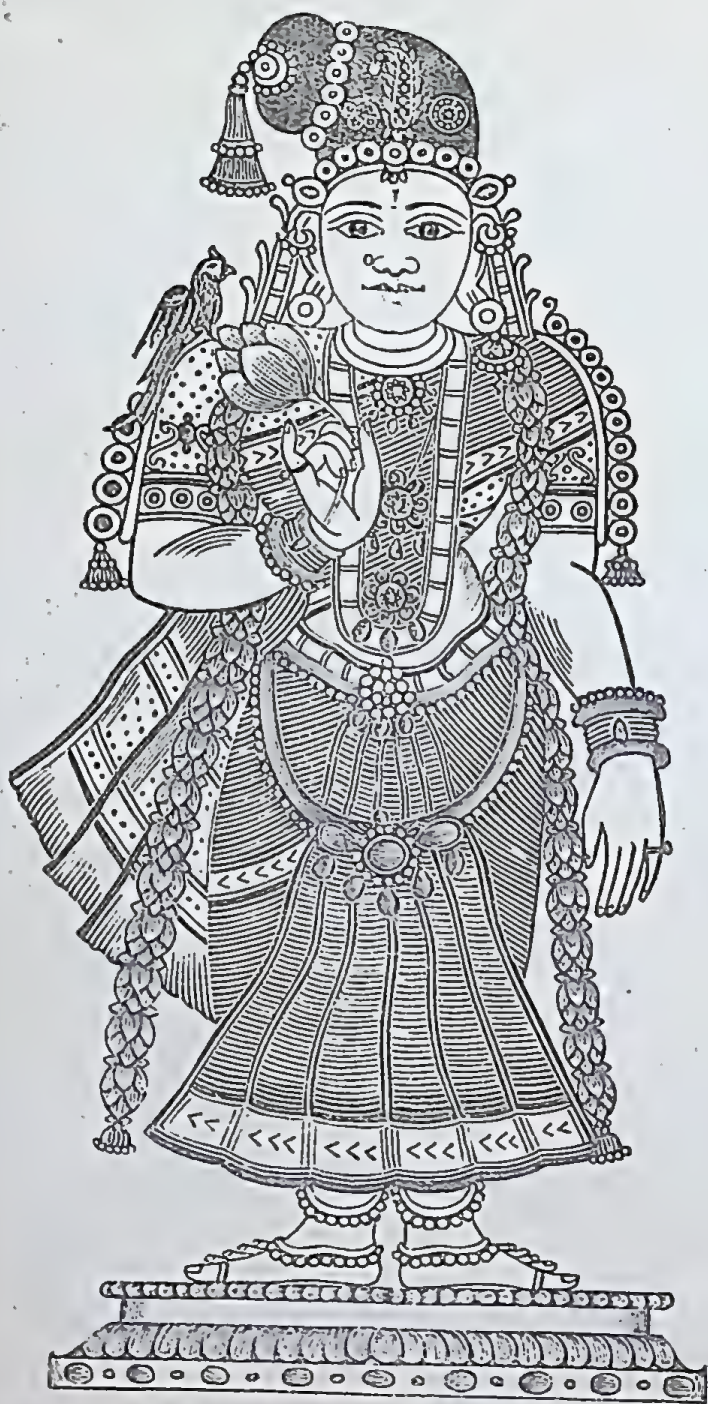
அவ்வண்ணம் அரும்பேறுபெற்றதைத் தரிசித்து ஆழ்வாரும் அவர்சிவிய ரான வல்ஸபதேவனுள்ளிட்டாரும் யாவரும் அதிசயித்து நிற்கையில், திரு வரங்கமுடையான் அர்ச்சகமுகமாக ஆழ்வாரை அருகி லழைத்து 'கந்திரசமுத் திரராஜன் போல நீரும் நமக்கு மாமனாராய்விட்டீர்' என்று முகமன் கூறித் தமது தீர்த்தம் திருப்பரியட்டம் மாலை ஸ்ரீசடகோபன் முதலியவற்றைப் பிர சாதித்து 'வில்லிபுத்தூருறைவானுக்கே கொண்டிபூண்டிரும்' என்று திருவாய் மலர்ந்து விடைகொடுத்தருளினான். அநந்தரம் ஆழ்வார்,

“ஒருமகள் தன்னைபுடையேன் உலகம்நிறைந்தபுகழால்
திருமகள் போலவளர்த்தேன் செங்கண்டால் தான்கொண்டுபோனான்
பெருமகளாப் பக்குடிவாழ்ந்து பெரும்பிள்ளைபெற்றவசோதை
மருமகனைக்கண்டுகந்து மனாட்டுப்புறஞ்செய்யுங்கொலோ”?

என்று போர உகந்து அரிதிழிபிரிந்து ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்க்குச் சென்று முன் போலவே கைங்கரிய நிரதராய்ச் சண்பகம் மல்லிகை பாதிரி செங்கழுநீர் புன்னை குருக்கத்தி திருவாட்சி முதலிய பல மலர்களுடன் ஆர்வமென்பதோர் பூவையும் இட்டுக்கொண்டு எண்பத்தந்த வருஷகாலம் வாழ்த்திருந்து போர னந்தப்பெரும்புத மடைந்தனர்.

திருவாடிப்புரத்துச் செகத்துதித்தாள் வாழியே
திருப்பாவைமுப்பதாம் செப்பினான் வாழியே
பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்டிள்ளை வாழியே
பெரும்பூதார்மாமுனிக்குப் பின்னானான் வாழியே
ஒருதூற்றுநாற்பத்துமுன்றுரைத்தாள் வாழியே
உயரநங்கர்க்கே கண்ணி உகந்தளித்தாள் வாழியே
மருவாரும் திருமல்லி வளநாடி வாழியே
வண்புதுவைநகர்க்கோதை மலர்ப்பதங்கள் வாழியே.

ஸ்ரீ ஆண்டாள்.

(ஸ்ரீ பராசரபட்டர் அருளிச்செய்தது.)

నీశాతుంగస్త నగితటి సుప్రముద్భాగ్యకృష్ణం
పాంధ్యంస్యం శ్రుతిశతరసిస్థమధ్యాపయంతీ ।
సోఽభిప్రాయాం ప్రజనిగతం యాబలాత్కృత్యభుజ్జే-
గోదాతస్యైనమ ఇదమిదం భూయషవాస్తుభూయః ॥

(உய்யக்கோண்டார் அருளிச்செய்தது.)

இருவ் கற்பதேரீசைவென்பா.

சூழிக்கொடுத்தசடர்க்கொடியே ! தொல்பாவை *
பாடியருளாவல்லபல்வலையாய் ! * —நாழி
வேங்கடவற்குள்ளனைவிதியென்றஇம்பாற்றம் *
நாம்கடவாவண்ணமேந்கு.

எட்டடிநாழீர் ஒருவிகற்பகி கோச்சகக்கூலிப்பா.

(பிலஹிராகர் - அடதாஸம்.)

↓↓ மார்கழித்திங்கள் மதிநிறைந்தநன்னளால் *
நீராடப்போதுவிர் போதுமினோநரிழையிர் ! *
சீர்மல்கும்ஆய்ப்பாடிச் செல்வச்சிறுமீர்காள் ! *
கூர்வேல்கொடுந்தொழிலின் நந்தகோபன்குமரன் *
ஏரார்ந்தகண்ணி யசோதையிளஞ்சிங்கம் *
கார்மேனிச்செங்கண் கதிர்மதியம்போல்முகத்தான் *
நாராயணனே நமக்கேபறைதருவான் *
பாரோர்புகழப் படிந்தேலோரெம்பாவாய்.

(சு)

(பந்துவராளாகம் - ஜித்தாஸம்.)

வையத்துவாழ்வீர்காள் ! நாமும்நம்பாவைக்கு *
செய்யும்கிரிசைகள் கேளீரோ * பாற்கடலுள்
பையத்துயின்ற பரமனடிபாடி *
நெய்யுண்ணோம்பா லுண்ணோம் நாட்காலேநீராடி *
மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டுநாம்முடியோம் *
செய்ப்பாதனசெய்யோம் திக்குறளைசென்றோதோம் *
ஐயமுட்பிச்சையும் ஆந்தனையும்கைகாட்டி *
உய்யுமாறெண்ணி உகந்தேலோரெம்பாவாய்.

(உ)

(பந்துவராளாகம் - தீர்புடைதாஸம்.)

↓↓ ஒங்கியுலகொந்த உத்தமன்பேர்பாடி *
நாங்கள்நம்பாவைக்குச் சாற்றிநீராடினல் *
திங்கின்றிநாடெல்லாம் திங்கள்மும்மாரிபெய்து *
ஒங்குபெருஞ்செந்நெலாடு கயலுகள் *
பூங்குவளைப்போதில் பொறிவண்டுகண்படுப்ப *
தேங்காதேபுக்கிருந்து சீர்த்தமுலைபற்றி
வாங்க * குடம்நிறைக்கும் வள்ளல்பெரும்பசுக்கள் *
நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேலோரெம்பாவாய்.

(ங)

(காம்போதிராகம் - அடதாஸம்.)

ஆழிமழைக்கண்ணா ! ஒன்றுநீகைகரவேல் *
ஆழியுள்புக்கு முகந்துகொடுஆர்த்தேறி *
ஊழிமுதல்வ னுருவம்போல்மெய்கறுத்து *
பாழியந்தோளுடைப் பற்பநாபன்னைகையில் *

ஆழிபோல்மின்னி வலம்புரிபோல்தின்றதீர்து *
தாழாதேசார்ங்கமுதைத்த சரடழைபோல் *
வாழலகினில்பெய்திடாய் * நாங்களுந்
மார்கழிநீரட மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

(சு)

(தோடிராகம் - ருபகதாளம்.)

மாயனை மன்னுவடமதுரைமைந்தனை *
தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவனை *
ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும் + அணிவிளக்கை *
தாயைக்குடல்விளக்கம்செய்த தாமோதரனை *
தூயோமாய்வந்துநாம் தூமலர்தூவித்தொழுது *
வாயினுல்பாடி மனத்தினுல்சந்திக்க *
போயயிழையும் புகுதருவான்நின்றனவும் *
நீயினில் தூசாகும் செப்பேலோரெம்பாவாய்.

(ரு)

(பூபாளாகம் - ஆதீதாளம்.)

புள்ளும் சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் ! கோயில் *
வெள்ளைவிளிசங்கின் பேரரவம்கேட்டிலையோ? *
பிள்ளாய் ! எழுந்திராய் பேய்முலைநஞ்சுண்டு *
கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக்காலோச்சி *
வெள்ளத்தரவில் தூயிலமர்ந்தவித்தினை *
உள்ளத்துக்கொண்டு முனிவர்களும்கொகளுந் *
மெள்ளஎழுந்து அரியென்றபேரரவம் *
உள்ளம்புகுந்து குளிர்த்தேலோரெம்பாவாய்.

(சூ)

(பூபாளாகம் - ருபகதாளம்.)

சீசுகிசென்றுளங்கும் ஆனைச்சாத்தன் * கலந்து
பேசினபேச்சரவம் கேட்டிலையோ? பேய்ப்பெண்ணை ! *
காசம்பிறப்பும் கலகல்பாக்கைபேர்த்து *
வாசநறுங்குழலாய்ச்சியர் * மத்தினுல்
ஓசைபடுத்த தயிரரவம்கேட்டிலையோ? *
நாயகப்பெண்பிள்ளாய் ! நாராயணன்மூர்த்தி *
கேசவனைப்பாடவும் நீகேட்டேகிடத்தியோ? *
தேசமுடையாய் ! திறவேலோரெம்பாவாய்.

(எ)

† 'மணிவிளக்கை' என்பது பிறிப்பர். ‡ 'கோயிலில்' என்பதும் பாடம்.

(புயலாசிரியம் - உத்தரபாஸம்.)

கீழ்வானம்வெள்ளென்று எருமைசிறுவனிடே *
மேய்வான்டபந்தனகாண் மிக்குள்ளபிள்ளைகளும் *
போவான்போகின்றாரைப் போகாமல்காத்து * உன்னைக்
கூவுவான்வந்துநின்றோம் * கோதுகலமுடைய
பாவாய் ! எழுந்திராய் பாடிப்பறைகொண்டு *
மாவாய்பிளந்தாளை மல்லரைமாட்டிய *
தேவாதிதேவனைச் சென்றுநாட்சேனித்தால் *
ஆவாவென்றாய்த் தருளேலோரெம்பாவாய்.

(அ)

(மேலாசிரியம் - உத்தரபாஸம்.)

தூமணிமாடத்துச் சுற்றும்விளக்கொரிய *
தூபங்கமழத் துயிலணைமேல்கண்வளரும் *
மாமான்மகனே ! மணிக்கதவம்தாள் திறவாய் *
மாரீர் ! அவனையெழுப்பிரோ ? * † உன்மகன்தான்
ஊமையோ ? அன்றிச்செவிடோ ? அனந்தலோ ? *
எம்பெருந்துயில் மந்திரப்பட்டாரோ ? *
மாமாயன்மாதவன் வைகுந்தனென்றென்று *
நாமம்பலவும் நனின்றேலோரெம்பாவாய்.

(ஆ)

(அஸாவேரிபாகம் - உத்தரபாஸம்.)

நோற்றிச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய் ! *
மாற்றமும் தாராரோ ? வாசல்திறவாதார் *
நன்றத்துழாய்முடி நாராயனன் * நம்மால்
நோற்றப்பறைதரும் புண்ணியனல் * பண்டு ஒருநாள்
கூற்றத்தின்வாய்விழ்ந்த குட்பகரணனுள் *
தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ ? *
ஆற்ற அனந்தலுடையாய் ! அருங்கலமே ! *
தேற்றமாய்வந்து திறவேலோரெம்பாவாய்.

(க)

(ஸஹாநாபாகம் தீர்ப்புடைதாஸம்.)

சுற்றுக்கறவைக் கணங்கன்பலகறந்து *
செற்றார் திறவழியச் சென்றுசெருச்செய்யும் *
குற்றமொன்றில்லாத கோவல்தம்பொற்கொடியே ! *
புற்றவல்குல் புனையிலே ! போதராய் *

சுற்றத்துத்தோழிமா ரெல்லாரும்வந்து * நின்
முற்றம்புருந்து முகில்வண்ணன்பேர்பாட *
சிற்றுதேபேசாதே செல்லாப்பெண்டாட்டி! * நீ
எற்றுக்குறங்கும் பொருளோலோரெம்பாவாய்.

(௧௧)

(கேதார்கேவலாகம் - ஆதிதாவம்.)

கணைத்தினங்கிற்பெருமை கன்றுக்கிரங்கி *
நினைத்துமுலைவழியே நின்றபாட்சோர *
நனைத்தில்லம்சேருக்கும் நற்செல்வந்தங்காய்! *
பனித்தலைவீழ நின்வாசற்கடைபற்றி *
சினத்தினுல்தென்னிலங்கைக் கோமானைச்செற்ற *
மனத்துக்கினியானைப் பாடவும்நீவாய்திறவாய் *
இனித்தானெழுந்திராய் ஈதென்னபெருமக்கம்! *
அனைத்தில்லத்தாரும் அறிந்தேலோரெம்பாவாய்.

(௧௨)

(அடாஹராகம் - நுபத்தாவம்.)

புள்ளின்வாய்கிண்டானைப் பொல்லாஅரக்கனை *
கிள்ளிக்களைந்தானைக் கிர்த்திமைபாடிப்போய் *
பிள்ளைகளெல்லாரும் பாவைக்களம்புக்கார் *
வெள்ளியெழுந்து வியாழ ட் முறங்கிற்று *
புள்ளும்சிலம்பினகாண் போதரிக்கண்ணினாய்! *
குள்ளக்குளிரக் குடைந்துநீராடாதே *
பள்ளிக்கிடத்தியோ? பாவாய்! நீநன்னூலால் *
கள்ளம்தவிர்ந்து கலந்தேலோரெம்பாவாய்.

(௧௩)

(ஸாங்கராசம் - ஆதிதாவம்.)

உங்கள்புழைக்கடைத் தேரட்டத்துவாவிபுள் *
செங்கழுநீர்வாய்க்கெழிந்து ஆம்பல்வாய்கூம்பினகாண் *
செங்கல்பொடிக்கூறை வெண்பல்தவத்தவர் *
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான்! போதந்தார் *
எங்களைமுன்னம் எழுப்புவான்வாய்பேசும் *
நங்காய்! எழுந்திராய்நாணாதாய்! நாவுடையாய்! *
சங்கொடுசக்கரம் ஏந்தும்படக்கையன் *
பங்கயக்கண்ணனைப் பாடேலோரெம்பாவாய்.

(௧௪)

(ஸௌராய்ந்தாராகம் - அடதாளம்.)

எல்லே ! இளங்கிளியே ! இன்னம் உறங்குதியோ ! *
 சில்லென்றழையேன்மின் ! நங்கைமீர் ! போதர்கின்றேன் *
 வல்லை உன்கட்டுரைகள் பண்டே உன்வாயறிதும் *
 வல்லீர்கள்நீங்களை நானேதானாபிடுக *
 ஒல்லேபோதாய் உனக்கென்ன † வேறுடையை *
 எல்லாரும்போந்தாரோ ? போந்தார்போந்தெண்ணிக்கொள் *
 வல்லாணைகொன்றானை மாற்றாரைமாற்றழிக்க
 வல்லாணை * மாயனைப் பாடேலோரெம்பாவாய். (கரு)

(யறனாகியாணிராகம் - ஆதிதாளம்.)

↓↓ நாயகனாய்நின்ற நந்தகோபனுடைய
 கோயில்காப்பானே ! * கொடித்தோன்றும் தோரண
 வாயில்காப்பானே ! * மணிக்கதவந்தாள் திறவாய் *
 ஆயர்சிறுமியரோமுக்கு * அறைபறை
 மாயன்மணிவண்ணன் நென்னலேவாய்நேர்ந்தான் *
 தாயோமாய்வந்தோம் ! துயிலெழப்பாடுவான் *
 வாயால்முன்னம்முன்னம் மாற்றாதேஅம்மா ! * நீ
 நேயநிலைக்கதவம் நீக்கேலோரெம்பாவாய். (கரு)

(யறனாகியாணிராகம் - ருபகதாளம்.)

அம்பரமேதண்ணீரே சோரேஅறஞ்செய்யும் *
 எம்பெருமான் ! நந்தகோபாலா ! எழுந்திராய் ! *
 கொம்புநார்க்கெல்லாம் கொழுந்தே ! குலவிளக்கே ! *
 எம்பெருமாட்டி ! யசோதாய் ! அறிவுறாய் *
 அம்பரமுடறுத்தோங்கி உலகளந்த *
 உம்பர்கோமானே ! உறங்காதுஎழுந்திராய் *
 செம்பொற்கழலடிச் செல்வா ! பலதேவா ! *
 உம்பியும்நீயும் உறங்கேலோரெம்பாவாய். (கரு)

(ஸாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.)

↓↓ உந்துமதகளிற்றன் ஓடாததோர்வலியன் *
 நந்தகோபாலன்மருமகளை ! நப்பின்னாய் ! *
 கந்தம்கமழும்குழலீ ! கடைதிறவாய் *
 வந்துஎங்கும் கோழி அழைத்தனகான் * மாதவிப்

† 'வேறுடையை' என்பதும் பாடம். † 'துயிலெழல்' என்பதும் பாடம்.

பந்தல்மேல் பல்கால்சூயிலினங்கள்கூவினகாண் *
பந்தார்விரலி ! உன்மைத்துனன்பேர்பாட *
செந்தாமரைக்கைபால் சீரார்வளைபொலிப்ப *
வந்துதிறவாய் மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

(கஅ)

(ஸ்ரீராகம் - ஆதிதாளம்.)

சூத்துவிளக்கெரியக் கோட்டுக்கால்கட்டில்மேல் *
மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தின்மேலேறி *
கொத்தலர்பூங்குழல் நப்பின்னைகொங்கைமேல் *
வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பா ! வாய்திறவாய் *
மைத்தடங்கண்ணினாய் ! நீஉன்மணுளனை *
எத்தனைபோதும் துயிலெழவொட்டாய்காண் *
எத்தனையேனும் பிரிவாற்றுகில்லாயால் *
தத்துவமன்று தகவேலோரெம்பாவாய்.

(கக)

(தேசிராகம் - ஆதிதாளம்.)

முப்பத்துமூவர் அமரர்க்குமுன்சென்று *
கப்பம்தவிர்க்கும்கலியே ! துயிலெழாய் *
செப்பமுடையாய் ! திறலுடையாய் ! * செற்றார்க்கு
வெப்பம்கொடுக்கும் விமலா ! துயிலெழாய் *
செப்பன்னமென்முலை செவ்வாய்சிறுமருங்குல் *
நப்பின்னைநங்காய் ! திருவே ! துயிலெழாய் *
உக்கமும்பட்டொளியும் தந்துஉன்மணுளனை *
இப்போதே எம்மைநீராட்டேலோரெம்பாவாய்.

(உ௦)

(காம்போதிராகம் - ஆதிதாளம்.)

எற்றகலங்கள் எதிர்பொங்கிமீதனிப்ப *
மாற்றாதேபால்சொரியும் வள்ளல்பெரும்பசுக்கள் *
ஆற்றப்படைத்தான்மகனே ! அறிவுறாய் *
ஊற்றமுடையாய் ! பெரியாய் ! * உலகினில்
தோற்றமாய்தின்ற சுடரே ! துயிலெழாய் *
மாற்றார்உனக்கு வலிதொலைந்துஉன்வாசற்கண் *
ஆற்றாதுவந்து உன்னடிபணியுமாபோலே *
போற்றியாம்வந்தோம் புகழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

(உக)

(பாவிநாமம் - ஆதிதாஸம்.)

அங்கண்மாளுலத்தரசர் * அபிமான
பங்கமாய்வந்து நிற்பன்னிக்கட்டிற்சீழே *
சங்கமிருப்பார்போல் வந்துநிலைப்பெய்தோம் *
சிங்கினிவாய்ச்செய்த தாமரைப்பூப்போலே *
செங்கண்சிறுச்சிறிதே எம்மேல்விழியாவோ ? *
திங்களும்துதித்தியனும் எழுந்தாற்போல் *
அங்கணிரண்டும்கொண்டு எங்கள்மேல்நோக்குதியேல் *
எங்கள்மேல்சாபம் இழிந்தேலோரெம்பாவாய்.

(உஉ)

(அடாணாமம் - ஆதிதாஸம்.)

↓↓ மாரிமலைமுழைஞ்சில் மன்னிக்கிடந்துறங்கும் *
சீரியசிங்கம் அறிவுற்றுத்தீவிழித்து *
வேரிமயிர்பொங்க எப்பாடும்பேர்ந்துதறி *
மூரிநிமிர்ந்து முழங்கிப்புறப்பட்டு *
போதருமாபோலே நீபுவைப்புவண்ணா ! * உன்
கோயில்நின்றும் இங்கனேபோந்தருளி * கோப்புடைய
சீரியசிங்காசனத்துஇருந்து * யாம்வந்த
காரியம் ஆராய்ந்தருளோரெம்பாவாய்.

(உங)

(பிரயாசடைநாமம் - ஆதிதாஸம்.)

↓↓ அன்றுஇவ்வுலகம்அளந்தாய் ! அடிபோற்றி *
சென்றங்குத்தென்னிலங்கைசெற்றாய் ! திறல்போற்றி *
பொன்றச்சகடம்உதைத்தாய் ! புகழ்போற்றி *
கன்றுகுணிலாளிந்தாய் ! கழல்போற்றி *
குன்றுகுடையாளித்தாய் ! குணம்போற்றி *
வென்றுபகைகெடுக்கும் நின்கையில்வேல்போற்றி *
என்றென்றுஉன்சேவகமே ஏத்திப்பறைகொள்வான் *
இன்றுயாம்வந்தோம் இரங்கேலோரெம்பாவாய்.

(உச)

(சங்கராபாணாமம் - ஆதிதாஸம்.)

ஒருத்திடகனாப்பிற்றந்து * ஓரிளில்
ஒருத்திடகனாப் ஒளித்துவளர *
தரிக்கிலானாகத் தான்நிங்குநினைந்த *
கருத்தைப்பிழைப்பித்துக் கஞ்சன்வயிற்றில் *

நெருப்பென்னநின்ற நெடுபாலே ! * உன்னை
அருத்தித்துவந்தோம் பறைதருதியாகில் *
திருத்தக்கசெல்வமும் சேவசமுட்பாம்பாடி *
வருத்தமுற்றிர்ந்து மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

(உரு)

(ஆராயாகம் - ஆந்தாளம்.)

மாலே ! மணிவண்ணா ! மார்தழிநீராடுவான் *
மேலையார் ! செய்வனகள் வேண்டுவனகேட்டியேல் *
ஞாலத்தையெல்லாம் நடுங்கமுரல்வன *
பாலன்னவண்ணத்து உன்பாஞ்சசன்னியமே *
போல்வனசங்கங்கள் போய்ப்பாடுடையனவே *
சாலப்பெரும்பறையே பல்லாண்டிசைப்பாரே *
கோலவிளக்கே ! கொடியே ! விதானமே ! *
ஆலினிலையாய் ! அருளேலோரெம்பாவாய்.

(உசு)

(அநந்தபைரவாகம் - ஆந்தாளம்.)

↓↓ கூடாரைவெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா ! * உன்தன்னைப்
பாடிப்பறைகொண்டு யாம்பெறுசம்மானம் *
நாடுபுகழும் பரிசினூல்நன்றாக *
சூடகமேதோள்வளையே தோடேசெவிப்பூவே *
பாடகமேபென்றனைய பல்கலனும்பாமணிவோம் *
ஆடையுடுப்போம் அதன்பின்னேபாற்சோறு *
முடநெப்பெய்து முழங்கைவழிவார *
கூடியிருந்து குளிர்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

(உஎ)

(தந்யாசாகம் - ஆந்தாளம்.)

↓↓ கறவைகள்பின்சென்று தானம்சேர்ந்துன்போம் *
அறிவொன்றுமில்லாத ஆய்க்குலத்து * உன்தன்னைப்
பிறவிபெறுந்தனை புண்ணியம்யாமுடையோம் *
! குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா ! * உன்தன்னோடு
உறவேல்நடக்கு இங்குஒழிக்கஒழியாதா *
அறியாதபிள்ளைகளோம் அன்பினால் * உன்தன்னைச்
சிறுபேரழைத்தனவும் சிறியருளாதே *
இறைவா ! நீதாராய் பறையேலோரெம்பாவாய்.

(உஅ)

† 'செய்வினைகள்' என்பது சிலர் பாடம். ‡ 'குறைவொன்றுமிலாத கோவிந்தவன் தன்னோடு' 'குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா வுன்னோடு' என்பனவ வெண்டிளைக்குப் பொருந்தும்.

(கல்யாணிராகம் - ஆதிதாளம்.)

↓↓ சிற்றஞ் ஠ சிறுகாலே வந்துஉன்னைச்சேவித்து * உன்
 பொற்றாமரைபடியே போற்றும்பொருள்கேளாய் *
 பெற்றம்மேய்த்துண்ணும் குலத்தில் ! பிறந்து * நீ
 ஞற்றேவல்எங்களைக் கொள்ளாமல்போகாது *
 இற்றைப்பறைகொள்வா னன்றுகாண்கோவிந்தா ! *
 எற்றைக்கும் ஏழேழ்பிறவிக்கும் * உன்தன்னோடு
 உற்றோமோபாவோம் உனக்கேநாம்ஆட்செய்வோம் *
 மற்றைநங்காமங்கள் மாற்றேனோரெம்பாவாய்.

(உக)

(கருட்டிராகம் - ருபகதாளம்.)

↓↓ வங்கக்கடல்குடைந்து மாதவனைக்கேசவனை *
 திங்கள்திருமுகத்துச் சேயிழையார்சென்றிறைஞ்சி *
 அங்கப்பறைகொண்டவாற்றை * அணிபுதுவைப்
 பைங்கடலத்தன்தெரிபல் பட்டர்பிரான்கோதைசொன்ன *
 சங்கத்தமிழ்மலை முப்பதும்தப்பாபே. *
 இங்குஇப்பரிசரைப்பார் ஈரிரண்டுமால்வரைத்தோள் *
 ரெங்கண்டிருமுகத்துச் செல்வத்திருடாலால் *
 எங்கும்திருவருள்பெற்று இன்புறுவரெம்பாவாய்.

(ங௦)

அடிவரிவு:—மார்கழி வையத்து ஒங்கி ஆழி மாயன் புள்ளும் கீச கீழ்வானம்
 தாமணி நோற்று கற்று கனைத்து புள்ளின் உங்கள் எல்லே நாய
 கன் அம்பரம் உந்து குத்து முப்பத்து ஏற்ற அங்கண் மாரி
 அன்று ஒருத்தி மாலை கூடார் சறவை சிற்றம் வங்கம் தை.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

நாச்சியார் திருமொழி.

தனியன்.

(திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் அருளிச்செய்தது.)

இருவிகழ்பநீரின வென்பா.

அல்லினாள் தாமரைமேலாரைங்கினின் துணை *
மல்லினாடாண்டமடமயில்—மெல்லியலாள் *
ஆயர்குலவேந்தனாகத்தாள் * தென்புதுவை
வேயர்ப்பந்தவிளக்கு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

† கோலச்சுரிசங்கைமாயன்செவ்வாயின்குணம்வினவும்
சிலத்தனள் * தென்திருமல்லினாடி * செழுங்குழல்மேல்
மாலேத்தொடைதென்வரைங்கருக்கியும்மதிப்புடைய
சோலைக்கினி * அவள் தூயநற்பாநம் துணைநமக்கே.

க - ஆந் திருமொழி - தையொருதிங்களும்.

[கண்ணனிடம் கூட்டும்படி காமனைத் தொழுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (ஸாவேரிபாடம் - ஆதிதாளம்.)

↓↓ தையொருதிங்களும் தரைவிளக்கித்
தன்மண்டலமிட்டுமாதமுன்னாள் *
ஐயதுன்மணற்கொண்டுதெருவணிந்து
அழகினுக்கலங்கரித்து அனங்கதேவா ! *
உய்ப்பவுமாங்கொலோவென்றுரொல்லி
உன்னையும்உம்பியையும்தொழுதேன் *
வெய்யதோர் தழனுமிழ்சக்கரக்கை
வேங்கடவற்குள்ளனைவிதிக்கற்றியே. (க)
வெள்ளை துண்டலாற்கொண்டுதெருவணிந்து
வெள்வரைப்பதன்முன்னம் துறைபடிந்து *
முள்ளுமில்லாச்சுள்ளியொரிட்டுந்து
முயன் னுஉன்னேநோற்கின்றேன்காமதேவா ! *

† இந்தநச்சுனியன் இந்தப்பாந்தங்களில் அதுஸந்திக்கப்படுவதில்லை.

கள்ளவிழ்ப்புங்களைநொடுத்தாக்கொண்டு
கடல்வண்ணனென்பதோர்பேரெழுதி *
புள்ளினைவாய்பிளந்தானென்பது ஓர்
இலக்கினின்புகளன்னைஎய்திற்றியே.

(௨)

மத்தநன்னலுப லர்முருக்கம லர்கொண்டு
முப்போதும்உன்னடிவணங்கி *
தத்தவமிலியென்றுநெஞ்செரிந்து
வாசகத்தழித்து உன்னைவைநிடாமே *
கொத்தலர்ப்புங்களைநொடுத்தாக்கொண்டு
கோவிந்தனென்பதோர்பேரெழுதி *
வித்தகன்வெங்கடவானாவென்னும்
விளக்கிலின்புகளன்னைவிதிக்கிற்றியே.

(௩)

சுவரில்புராண ! தின்பேரெழுதிச்
சுறவற்கொடிக்களுந் துரங்கங்களுந் *
கவரிப்பினுக்களுந்கருப்புவில்லும்
காட்டித்தந்தேன்கண்டாய்காமதேவா ! *
அவரைப்பிராயத்தொடங்கி என்னும்
ஆதரித்தெழுந்தளந்தடமுலைகள் *
துவரைப்பிராணக்கேசங்கற்பித்துத்
தொழுதுவைத்தேன்ஒல்லேவிதிக்கிற்றியே.

(௪)

வானிடைவாமுட்பூவ்வானவர்க்கு
மறையவர்கொள்வியில்வகுத்தஅவி *
கானிடைத்திரிவதோர்நரிபுகுந்து
கடப்பதும்மோப்பதும்செய்வதொப்ப *
ஊனிடைபாழிசங்குந்தமர்க்கென்று
உன்னித்தெழுந்தளந்தடமுலைகள் *
மாரிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படிஸ்
வாழதில்லைன்கண்டாய்மனமதனே !

(௫)

உருவிடையார்இனையார்கள்ளல்லார்.
ஓத்துவல்லார்களைக்கொண்டு * வைகல்
தேருவிடைசுதிர்கொண்டு பங்குனிநாள்
திருந்தவேகோற்கின்றேன்காமதேவா ! *

கருவுடைமுசில்வண்ணாகாயாவண்ணன்
கருவினோபோல்வண்ணன் * கமலவண்ணன்
திருவுடைமுகத்தினில்திருக்கண்களால்
திருந்தவேநோக்கெனக்கருள்கண்டாய்.

(க)

காயுடைநெல்லொடுகரும்பமைத்துக்
கட்டியரிசு அவலமைத்து *
வாயுடைமறையவர்மந்திரத்தால்
மன்மதனே ! உன்னைவனாங்குகின்றேன் *
தேசமுன்னாந்தவன் திரிவிக்கிரமன்
திருக்கைகளால்என்னைத்தீண்டும்வண்ணம் *
சாயுடைவயிறுமன்ந்தடமுலையும்
தரணியில்தலைப்புக்கந்தாக்கற்றியே.

(எ)

பாசுடைபுடம்பொடுதலைபுலறி
வாய்ப்புறம்வெளுத்துஒருபோதுமுண்டு *
தேசுடைத்திறலுடைக்காமதேவா !
நோற்கின்றநோன்பினைக்குறிக்கொள்கண்டாய் *
பேசுவதொன்றுண்டு இங்குளம்பொருடான் !
பெண்மையைத்தலைபுடைத்தாக்கும்வண்ணம் *
கேசவநம்பியைக்கால்பிடிப்பா
என்னும் இப்பேறுஎனக்கு அருள்கண்டாய்.

(அ)

தொழுதுமுப்போதும்உன்னடிவனாங்கித்
துமலர் தூய்த்தொழுதேத்துகின்றேன் *
பழுதின்றிப்பார்க்குடல்வண்ணனுக்கே
பணிசெய்துவாழப்பெறுவிலநான் *
அமுதமுதலமந்தம்மாவழங்க
ஆற்றவும் அதுஉனக்குஉறைக்கும்கண்டாய் *
உழுவதோரெருத்தினை நுகங்கொடுபாய்ந்து
ஊட்டமின்றித் துரந்தாலொக்குமே.

(சு)

↓↓ கருப்புவில்லலர்க்கணைக்காமவேளைச்
கழலிணைபணிந்து அங்குழிகரியலற *
மருப்பிணையொகித்துப்புள்வாய்பிளந்த
மணிவண்ணற்குஎன்னைவகுத்திடென்று *

பொருப்பன்னமாடம்மொலிந்துநோன்றும்

புதுவைபர்கோன்விட்டுசித்தன்கோதை *

விருப்புடைபி ன்நமிழ்மலைவல்லார்

விண்ணவர்கோனடிநன்னுவரே.

(க0)

அடிவாவு:—தை வெள்ளை மச்சம் சுவரில் வானிடை உரு காயொடு
மாசடை தொழுது சுருப்பு நாமம்.

உண்டாவி திருவடிகளே சாணம்.

உ - ஆத் திருமொழி - நாமமாயிரம்.

[இடைப்பெண்கள் சிற்றில்சிதைக்கவேண்டா வேன்ய
உண்ணனை வேண்டதல்.]

எழுதிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிறுத்தம்.

(யுறகுசுயாணிராகம் - தீர்புடைதாவம்.)

↓↓ நாமமாயிரம்எத்ததின்ற நாராயண ! நரணே ! * உன்னை

மாநிதன்மகனாகப்பெற்றால் எமக்குவாநைநவிறுமே *

காமன்போதருகால்மென்று பங்குனிநாங்கடைபாரித்தோம் *

திமைசெய்யும்சிரிதார ! எங்கள்சிறில்வந்துசிறையேலே.

(ச)

இன்றுமுற்றுமுதுகுநோவ இருந்திழைந்தஇச் சிறிலை *

நன்முகன் னுறமேய்க்கி + நாங்கொளும்ஆவந்தன்னைத்தனிசிடாய் *

அன்றுபாலகனாக ஆலிலேமெல்லுயின்றளம்பாதியாப் ! *

என்றுமென்தனக்குளங்கன்மேல் இரக்கமெழாதனாம்பாவே.

(உ)

குலாடுநீருறைகோளரி ! மதயானைகோள்விடுத்தாய் ! *

கண்டிமாலுறுவோங்களைக் கடைக்கண்களாவிட்டுவாதிதேயல் *

வண்டல்நுண்மணல்தெள்ளி யாம்வனைக்கைகளால்சிரமப்பட்டோம் *

தெண்டிரைக்கடற்பள்ளியாப் ! எங்கள்சிறில்வந்துசிறையேலே.

(ஈ)

பெய்யுமாமுகில்போல்வண்ண ! உன்தன்பேர்க்குமசெய்கையும்எங்களை

சைம்பலேற்றியபக்க உன்முகர்மாயமந்திரந்தான்கொலோ ? *

செய்யப்பிள்ளைகளென்பதற்கு உன்னைநோவநாங்கள்உரைக்கலோம் *

செய்யதாமரைக்கண்ணிண்ப ! எங்கள்சிறில்வந்துசிறையேலே.

(ஊ)

வெள்ளைநுண்மணற்கொண்டு சிறில்விசுத்திரப்பட *

தெள்ளிநாங்களிழைத்தகோலம் அழித்தியாகிலும் உன்தன்மேல் *

உள்ளமோடியுருகல்லால் உரோடமொன்றுமிலோம்கண்டாய் *

கள்ளமாதவா ! கேசவா ! உன்முகத்தனாகண்களல்லவே.

(ஐ)

+ 'நாங்களும்' என்று வழங்குவர்.

முற்றிலாததின்னாகளோம் முலைபோந்திலாதோடை * நாள்தோறும்
சிற்தில்மேலிட்டுக்கொண்டு சீதிறிதுநன்றிநின்றோனநாம்அது
கற்றிலோம் * கடலையடைத்துஅரசுக்குலங்களை முற்றவும்
செற்று * இலங்கையைப்பூசலாக்சியசெவகா ! எம்மைவாதியேல். (௬)

பேதநன்கறிவார்களோடு இவைபேசினுல்பெரிதுஇன்சுவை *
யாதுமொன்றறியாததின்னாகளோடை நெலிந்துஎன்பபன் ? *
ஒன்றாகடல்வண்ண ! உன்மணவாட்டிமாரோடுசூழறும் *
சேதுபந்தம்திருத்தினாய் ! எங்கள்சிற்தில்வந்துசிறையேலே. (௭)

வட்டவாய்ச்சிறுதுதையோடு சிறுசுளரும்மணலும்கொண்டு *
இட்டமாவியோடுவோங்களைச் சிற்திலீடழித்துஎன்பபன் ? *
தொட்டிதைத்துநலியேல்கண்டாய் சுடர்ச்சக்கரம்மைகயிலேந்தினாய் ! *
கட்டியும்மைத்தநால் இன்னுமைபறிதியேகடல்வண்ணனே ! (௮)

முற்றத்தாடுபுகுந்து நின்முகம்காட்டிப்புன்முறுவல்செய்து *
சிற்திலோடுஎங்கள்சிற்தையும் சிறைக்கக்கடவையோ ? கோவிர்தா ! *
முற்றமண்ணிடம்தாவி விண்ணுறநீண்டளந்துகொண்டாய் * எம்மைப்
பற்றிமெப்பிணக்கிட்டக்கால் இந்தப்பக்கம்சின்றவாளன்சொல்லார் ?

↓ ↓ சீதைவாயமுதமுண்டாய் ! எங்கள்சிற்தில்சீதையேலென்று *
விதிவாய்வினையோடும் ஆய்சிறுமியம்மலைச்சொல்லே *
வேதவாய்த்தொழிலார்களவாழ் வில்லிபத்தூர்மன்விட்டுசிற்தன்தன் *
கோதைவாய்த்தமிழ்வல்லவர் குறைவின்றிவைகுந்தம்செருவரே. (௧௦)

அடிவாழ்:—நாமம் இன்று குண்டு பெய்யும் வெள்ளை முற்றிலாத பேதம்
வட்டம் முற்றத்துடு சீதை கோழி.

ஆண்டிள் திருவடிகளே சாணம்.

௩ - ஆந் திருமொழி கோழியழைப்பதன்முன்னம்.

[கன்னியர் கண்ணனைக் கவர்ந்த கூறைகளை இரத்தல்.]

அறுபிச்சுழிகேடிலடியா சியவநீந்தம். (செஞ்சுருட்டிநாம் - அடநாள்ம்.)

↓ ↓ கோழியழைப்பதன்முன்னம் குடைந்துரோடுவான்போந்தோம் *
ஆழியஞ்செல்வன்எழுந்தான் அரசவணைமேல்பள்ளிகொண்டாய் ! *
ஏழைமையாற்றவும்பட்டோம் இனியென்றும்பொய்கைக்குவாரோம் *
தொழியும்நாணுத்தொழுதோம் துசிலைப்பணித்தருளாயே. (௧)

ககவு நாச்சியார் திருமொழி—௩ - தி. கோழியழைப்பதன்முன்னம்.

இதுஎன்புருந்ததுஇங்கு அந்தோ! இப்பொய்கைக்குளவ்வாறுவந்தாய்? *
மதுவின்னுழாய்முடிபாலே! மயபன! எங்களமுதே! *

விதியின்னையால் அதுபாட்டோர் வித்தகப்பிள்ளாய்! விரையேல் *
குதினொன்று அரனில்லடித்தாய்! குருந்திடைக்கூறையணியாய். (உ)

எல்லே! ஈதுஎன்னஇளமை? எம்மனைமார்க்கானிலொட்டார் *
பொல்லாங்குசுதென்றுகருதாய் பூங்குருந்தேறியிருத்தி *
வில்லால்இலங்கை † பழித்தாய்! நீவேண்டியதெல்லாம்தருவோம் *
பல்லாரும்காணாமேபோவோம் பட்டை ப்பணித்தருளாயே. (ங)

பரக்கவிழித்துள்ளங்கும்கோக்கிப் பலர்குடைந்தாடும்கணையில் *
அரக்கதில்லாகண்ணாரீர்கள் அலமருகின்றவாபாராய் *
இரக்கமேலொன் றுமிலாதாய்! இலங்கையழித்தபிரானே! *
குரக்கரசுஆவதுஅறிந்தோம் குருந்திடைக்கூறையணியாய். (ச)

காலைக்கதுவிடுகின்ற கயலொடுவானைவிரவி *
வேலைப்பிடித்தேநன்றைமார்க்கோட்டில் என்னவினையாட்டோ? *
கோலச்சுற்றாடபலவும்கொண்டு நீபேறியிராதே *
கோலம்கரியிரானே! குருந்திடைக்கூறையணியாய். (ரு)

தடத்தவிழ்த்தாமரைப்பொய்கைத் தாள்களளம்காலைக்கதுவ *
விடத்தேளெறிந்தாலேபோல வேதனைஆற்றவும்பட்டோம் *
குடத்தகையெடுத்தேறவிட்டுக் கூத்தாடவல்லஎங்கோவே! *
படிற்றையெல்லாம்தவிர்த்து எங்கள் பட்டைப்பணித்தருளாயே. (க)

நீரினென்றுஅயர்க்கின்றோம் நீதியல்லாதனசெய்தாய் *
ஊரகம்சாலவும்சேபத்தால் ஊழிபெல்லாம்உணர்வானே! *
ஆர்வாடனக்கேயுடைபோம் அம்மனைபார்க்கானில்லட்டார் *
பேரவிடாப்ளங்கன்பட்டைப் பூங்குருந்தேறியிராதே. (எ)

மாமிமார்மக்களையல்லவர் மற்றும்இங்குளல்லாரும்பொந்தார் *
நாமலர்க்கண்கள்வளரத் தொல்லையிராத்தூயில்வானே! *
சேமமேலன்றி துசாலச் சிக்கெனநாம்இதுரொன்னோம் *
கோமளஆபர்கொழுந்தே! குருந்திடைக்கூறையணியாய். (அ)

கஞ்சன்வலைவந்தஅன்று காரிருளெல்லிப்பிழைத்து *
நெஞ்சதுக்கம்செய்யப்போந்தாய் சின்றுஇக்கன்னியரோமை *
அஞ்சலப்பான் அசோதை ஆணைவிட்டிட்டுருக்கும் *
வஞ்சகப்பேய்ச்சிபாலுண்ட † மகிமையிலீ! கூறதாராய். (ஈ)

† 'அழித்தாய் வேண்டியது' என்னும் பாடம் நன்கு பொருத்தம்.

‡ 'மகிமை' என்பதும் பாடம்.

↓↓↓ கன்னியரோடு எங்கன்மம்பி கரியபிரான்னியாட்டை *
பொன்னியல்மாடங்கள்சூழ்ந்த புதுவைபர்கோன்பட்டன்கோதை *
இன்னிசையால்வொன்னமாலை ஸ்ரீரத்னம்வல்லவந்தாம்போய் *
மன்னியமாநதவனோடு வைகுந்தம்புக்கிருப்பாரே. (க0)

அடிவாவு:—கோழி இது எல்லே பரக்க காலை தீர்த்து நீரில் மாமிமார்
கஞ்சன் கன்னியரோடு தெள்ளியார்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி - தெள்ளியார்பலர்.

[கூடலிழைத்தல்.]

கலிவிருத்தம். (கேதாராயம் - அடதாளம்.)

↓↓↓ தெள்ளியார்பலர் கைதொழும்நேவனார் *
வள்ளல் மாலிருஞ்சோலைமனனார் *
பள்ளிகொள்ளுமிடத்து அடிகொட்டிட *
கொள்ளுமாகில் நீகடிடுகூடலே. (க)

↓↓↓ காட்டில்வேங்கடம் கண்ணபுரநகர் *
வாட்டமின்றி மகிழ்ந்துறைவாமனன் *
ஓட்டாவந்து என்கைப்பற்றி * தன்னோடும்
கூட்டுமாகில் நீகடிடுகூடலே. (உ)

பூமகன்புகழ்வானவர் போற்றுகிற
காமகன் * அணிவானுதல் தேவகி
மாமகன் * மிகுதிர் வசதேவர்தம் *
கோமகன்வரில் கூடிடுகூடலே. (ங)

ஆய்ச்சிமார்களும் ஆயரும்அஞ்சிட *
பூத்தநீள்கடம்பேறிப் புகப்பாய்ந்து *
வாய்த்தகாளியன்மேல் நடமாடிய *
கூத்தனார்வரில் கூடிடுகூடலே. (ச)

மாடமாளிகைசூழ் மதுரைப்பதி
நாடி * நந்தெருவின் நடுவேவந்திட்டு *
ஓடைமாமதயாணை உதைத்தவன் *
கூடுமாகில் நீகடிடுகூடலே. (ரு)

அற்றவன் மருதம்முறியநடை

கற்றவன் * கஞ்சனை வஞ்சனையின்

செற்றவன் * திகழும் மதுரைப்பதி *

கொற்றவன்வரில் கூடிடுகூடலே.

(கூ)

அன்றுஇன்னாநனசெய் சிசபாலனும் *

நின்றநிள்மருதும் எருதாப்புள்ளும் *

வென்றிலெல்லிறல் கஞ்சனும்வீழ * முன்

கொன்றவன்வரில் கூடிடுகூடலே.

(எ)

ஆவல்வழையார்தம் மனத்தன்றி

மேவலன் * விரைசூழ் துவராபதிக்

காவலன் * கன்றுமேய்த்தன வினையாரும் *

கோவலன்வரில் கூடிடுகூடலே.

(அ)

கொண்டகோலக் குறஞ்ஞவாய்ச்சென்று *

பண்டுமாவலிதன் பெருவேள்வியில் *

அண்டமும்நிலனும் அடிபொன்றினால் *

கொண்டவன்வரில் கூடிடுகூடலே.

(கூ)

பழகுநான்மறையின் பொருளாய் * மத

மொழுகுவாரணம் உய்யஅளித்த * எம்

அழகனார் அணியாய்ச்சியர்சந்தையுள்

குழகனார் * வரில் கூடிடுகூடலே.

(க௦)

ஊடல்கூடல் உணர்தல்புணர்தலை *

† நீடுநின்ற நிறைபுகழாய்ச்சியர் *

கூடலைக் குழற்கோதைமுன்கூறிய *

பாடல்பத்துமவல்லார்க்கு இல்லைபாவமே.

(கக)

அடிவாவு:—தெள்ளியார் காட்டில் பூமசன் ஆய்ச்சிமார்கள் மாடம் அற்றவன்
அன்று ஆவல் கொண்ட பழகு ஊடல் மன்னு.

ஆண்டவர் திருவடிசேனே சரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி - மன்னுபெரும்புகழ்.

[எம்பெருமானைக் கூவியழைக்கும்படி குயிலுக்குக் கூறுதல்.]

எழ்சீர்க்குந்நெடிடையாசியவநுத்தம். (உத்தந்தபாவிராமம் - ஆதிதாளம்.)

↓↓ மன்னுபெரும்புகழ்மாநவன்

மாமணிவண்ணான்மணிமுடிவாமந்தன்

தன்னை * உகந்ததுகாசணமாக

என்சங்கிழக்கும்வழக்குண்டே ? *

புன்னைகுருக்கத்தினாழல்செருந்திப்

பொதும்பினில்வாழும்சூயிலே ! *

பன்னிஎப்போதும்இருந்துவிரைந்து என்

பவளவாயன்வரக்கூவாய்.

(க)

வெள்ளைவிளிசங்குஇடங்கையில்கொண்ட

விடலன்எனக்குஉருக்காட்டான் *

உள்ளம்புகுந்துஎன்னைநைவித்து

நாளுந் † உயிர்பெய்துகூத்தாட்டுக்காணும் *

கள்ளவிழ்சென்பகப்பூமலர்கோதிக்

களித்திசைபாடும்கூயிலே ! *

மெள்ளவிருந்துமிழற்றிமிழற்றாது என்

வேங்கடவன்வரக்கூவாய்.

(உ)

மாதலிதேர்முன்புகோல்கொள்ள

மாயன்இராவணன்மேல் * சரமாரி

தாய்தலைஅற்றற்றுவிழத் தொடுத்த

தலைவன்வரவேங்கும்கானேன் *

போதலர்காவில்புதுமணம்நாறப்

பொறிவண்டின் காமரம்கேட்டு * உன்

காதலியோடுன்வாழ்கூயிலே ! என்

சுருமாணிக்கம்வரக்கூவாய்.

(ங)

என்புருகினவேல்நெடுங்கண்கள்

இமைபொருந்தாபலநாளுந் *

துன்பக்கடல்புக்குவைவகுந்தனைப்பது ஓர்

தோணிபெறுதுஉழல்கின்றேன் *

† 'உயிர்ப்பெய்து' என்று பவர்.

அன்புடையாரைப்பிரிவுறுநோ
யதுநீயும்அறிதிருயிலே ! *
பொன்புரைமேனிக்கருளக்கொடியுடைப்
புண்ணியனைவரக்கூவாய்.

(ச)

ஹென்னடையன்னம்பரந்துவினையாடும்
வில்லிபுத்தூருறைவான்தன் *
பொன்னடி.காண்பதேநாராசையினால் என்
பொருகயற்கண்ணினை துஞ்சா *
இன்னடிசிலொடுபாலமுதூட்டி.
எடுத்தஎன்கோலக்கிளியை *
பன்னொடுதோழமைகொள்ளுவன்குயிலே !
உலகாளந்தான்வரக்கூவாய்.

(ரு)

எத்திசையும்அமரர்பணிந்தேத்தும்.
இருடிகேசன்வலிசெய்ய *
முத்தன்னவெண்முறுவல் செய்யவாயும்
முலையும்அழகழிந்தேநன்றான் *
கொத்தலர்காவில்மணித்தடம் கண்படை
கொள்ளும்இளங்குயிலே ! * என்
நந்துவனைவரக்கூகிற்பாகில்
தலையல்லால்வகம்மாறிலேனே.

(சு)

பொங்கியபாற்கடல்பள்ளிகொள்வாளைப்
புணர்வதேநாராசையினால் * என்
கொங்கைகளிந்துருமைத்துக்குதுகலித்து
ஆவியைஆகுலம்செய்யும் *
அங்குயிலே ! உனக்கென்னமறைந்துறைவு ?
ஆழியும்சங்கும்ஒன்றன்மீதும் *
நங்கியகையவனைவரக்கூவில் நீ
சாலத்தருமம்பெறுதி.

(எ)

சார்ங்கம்வனையவலிக்கும் தடக்கைச்
சதுரன்பொருத்தமுடையன் *
நாங்கள்எம்மிலிருந்தோட்டியகச்சங்கம்
நானும்அவனும்அறிதும் *

தேங்கனிமாம் பொழில் செந்நளிர்கோதும்

சிறுகுயிலே ! * திருமலை

ஆங்குவிரைத்தொல்லைக்கூற்றிறியாசில்

அவனைநான்செய்வனகானே.

(அ)

பைங்கிளிவண்ணாச்சீர்தரனென்பது ஓர்

பாசத்து அகப்பட்டிருந்தேன் *

பொங்கொளிவண்டிரைக்குப்பொழில்வாழ்குயிலே !

குறிக்கொண்டு இனரீகேள் *

சங்கொடுசக்கரத்தான்வரக்கூவுதல்

பொன்வளைகொண்டு தருதல் *

இங்குள்ளகாவினில்வாழ்க்கருதில்

இரண்டத்தொன்றேல்திண்ணம்பேண்டும்.

(க)

அன்றுலகமளந்தானையுதந்து

அடிமைக்கணவன்வனிசெய்ய *

தென்றலும்திங்களும்ஊடறுத்து

என்னைநலியும்முறைமைஅறியேன் *

என்றும்இக்காலில்இருந்திருந்து

என்னைத் ததையத்தாதேரீபும்குயிலே ! *

இன்றுநாராயணனைவரக்கூவாயேல்

! இங்குக்கைதநின்றும்துரப்பன்.

(க0)

↓ ↓ விண்ணுறநீண்டு அடிதாவியமைந்தனை

வேற்கண்டடந்தைவிரும்பி *

கண்ணுறஎன்கடல்வண்ணனைக் கூவு

கருங்குயிலே ! என்றமாற்றம் *

பண்ணுறுநான்மறையோர்புதுவைமன்னன்

பட்டர்பிரான்கோதைசொன்ன *

நண்ணுறுவாசகமலைவல்லார்

நமோநாராயணயவென்பாரே.

(கக)

அடிவாவு:—மன்று வெள்ளை மாதலி என்பு மென்னடை எத்திசை
பொங்கிய சார்ங்கம் பைங்கிளி அன்று விண் வாரணம்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சாணம்.

† 'ததர்த்தாதே' என்றும் பாடம்.

† 'இங்குத்துவின்யம்' என்பதும் பாடம்.

௬ - ஆந் திருமொழி - வாரணமாயிரம்.

[மாயவனை மணஞ்செய்துகொள்வதாகத் தான்கண்ட கனுவைத்
தலைவி தோழிக்குக் கூறுதல்.]

கலிவிருத்திம். (கல்யாணசாகம் - ருபகதாவளி.)

- † ஐயொய்யாயிரம் குழவனஞ்செய்து *
பாரணாம்பி படக்கின்றனென்றுஎந்நீர் *
பூரணபொற்குடம் வைத்துப்பிறமெங்கும் *
தோரணம்நாட்டக் கனாக்கண்டேந்தோழி ! நான். (க)
- நானாவதுவை மணமென்றுநாளிட்டு *
பானைகமுகு பரிசுடைப்பந்தற்கீழ் *
கோளரிமாநவன் கோவிறந்தனென்பான் * ஓர்
கானைபுகுதக் கனாக்கண்டேந்தோழி ! நான். (உ)
- இந்திரனுள்ளிட்ட தேவர்குழாமெல்லாம் *
வந்திருந்துஎன்னை மகட்டுபெரித்திரித்து *
மந்திரக்கோடியுடுத்தி மணமாலை *
அந்தரிசூட்டக் கனாக்கண்டேந்தோழி ! நான். (ங)
- நால்திசைத்தீர்த்தங்கொணர்ந்து கனிநல்கி *
பார்ப்பனாசிட்டர்கள் ! பல்லாண்டுத்தேத்தி *
பூப்புனைகண்ணிப் புனிதனோடுஎன்தன்னை *
காப்புநாண்கட்டக் கனாக்கண்டேந்தோழி ! நான். (ச)
- கதிரொளிதீபம் கலசமுடனேந்தி *
சுதிநிலமங்கைபந்தாம் வந்துஎதிர்கொள்ள *
மதுரைபார்மன்னன் அடிதலைதொட்டு * என்கும்
அதிரப்புகுதக் கனாக்கண்டேந்தோழி ! நான். (ரு)
- மத்தளம்கொட்ட வரிசங்கம்நின் லாத *
முத்துடைத்தாமம் கிரைதாழ்த்தபந்தற்கீழ் *
மைத்துவன்னம்பி மதுகுதன்வந்து * என்னைக்
கைத்தலம்பற்றக் கனாக்கண்டேந்தோழி ! நான். (சு)
- வாய்நல்லார் நல்லமறையே திமந்திரத்தால் *
பாசலைநாணல்புத்துப் பரிசுவைத்து *
காய்சனமாகளிறன்னுன் என்கைப்பற்றி *
திவலஞ்செய்யக் கனாக்கண்டேந்தோழி ! நான். (ஏ)

† இந்தப்பாடல்கள், கலியாணசாகத்தில் பாடும் சீர்பாடல்கள்.

‡ 'பல்லாண்டெடுத்து' என்பதும் பாடம்.

இம்மைக்கும்வழேழ்பிறவிக்கும் பற்றுவான் *

நம்மையுடையவன் நாராயனான்நம்பி *

செம்மையுடையதிருக்கையால் தாள்பற்றி *

அம்மிமிதிக்கக் கனாக்கண்டேன்தோழி! நான்.

(அ)

வரிசிலைவாள்முகத்து என்னைமார்தாம்வந்திட்டு *

எரிமுகம்பாரிந்து என்னைமுன்னேறிதுத்தி *

அரிமுகன் அச்சுதன் கைம்மேல்என்கைவைத்து *

பொரிமுகந்தட்டக் கனாக்கண்டேன்தோழி! நான்.

(ஆ)

குங்குமமப்பிக் குளிர்சாந்தமட்டித்து *

மங்கலவீதி வலஞ்செய்துமணரீர் *

அங்குஅவனோடும்உடன்சென்று அங்குஆனைமேல் *

மஞ்சனமாட்டக் கனாக்கண்டேன்தோழி! நான்.

(க0)

↓↓ ஆயனுக்காகத் தான்கண்டகனாவினை *

வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூர்க்கோன்கோதைசொல் *

தூயதமிழ்மாலை ஈரைந்தும்வல்லவர் *

வாபும்நன்மக்களைப்பெற்று மகிழ்வரே.

(கக)

அடிவாவு:—வாரணம் நாளை இந்திரன் நால்திசை கதிர் மத்தளம் வாய்
இம்மைக்கும் வரிசிலை குங்குமம் ஆயனுக்காக கருப்பூரம்.

அண்டாள் திருவடிகளே சாணம்.

எ - ஆந் திருமொழி - கருப்பூரம்நாறுமோ.

[பாஞ்சசன்னியத்தைப் பத்மநாபனோடு சுற்றமாக்குதல்.]

தாவுகொச்சகக்கலிப்பா. (வாஸிஸ்தம் - நுபகதாஸம்.)

↓↓ கருப்பூரம்நாறுமோ? கமலப்பூநாறுமோ? *

திருப்பவளச்செவ்வாய்தான் திந்தித்திருக்குமோ? *

மருப்பொசித்தமாதவன் தன் வாய்ச்சுவையும்நாற்றமும் *

விருப்புற்றுக்கேட்கின்றேன் சொல்லாழிவெண்சங்கே!

(க)

கடவில்பிறந்து கருதாது * பஞ்சசன்னன்

உடலில்வளர்ந்துபோய் ஊழியான்கைத்தலத்

திடரில் * குடியேறித் தீயவசுரர் *

நடலைப்படமுழங்கும் தோற்றத்தாய்நற்சங்கே!

(உ)

தடவரையின்மீதே சாற்காலசந்திரன் *
 இடையுளாவில்வந்து எழுந்தாலேபோல * நீயும்
 வடமதுரைபார்மன்னன் வாசுதேவன்கையில் *
 குடியேறிநீற்றிருந்தாய் கோலப்பெருஞ்சங்கே ! (ங)

சந்திரமண்டலம்போல் தாமோதரன்கையில் *
 அந்தரமொன்றின்றி ஏறி அவன்செவியில் *
 மந்திரம்கொள்வாயேபோலும் வலம்புரியே ! *
 இந்திரனுமடன்னோடு செல்வத்துக்கேலானே. (ச)

உன்னோடுஉடனே ஒருகடலில்வாழ்வாரை *
 இன்னார் † இனையாரென்று என்னுவாரில்லைகான் *
 மன்னாகிநின்ற மதுராதன்வாயமுதம் *
 பன்னாளும்உண்டென்றாய் பாஞ்சசன்னியமே ! (ரு)

பொய்த்தீர்த்தமாட்டாதே தின்றபுணர்மருதம் *
 சாய்த்தீர்த்தான்கைத்தலத்தே ஏறிக்குடிசொண்டு *
 சேய்த்தீர்த்தமாய்நின்ற செங்கண்மால்தன்னுடைய *
 வாய்த்தீர்த்தம்பாய்த்தாடவல்லாய் வலம்புரியே ! (சு)

செங்காலநாண்டலம்மேல் தேவதரும்அன்னம்போல் *
 செங்கன்கருமேனி வாசுதேவனுடைய *
 அங்கைத்தலமேறி அன்னவாஞ்ஞெய்யும் *
 சங்கையா ! உன்செல்வம் சாலஅழகியதே. (எ)

உண்பதுசொல்லில் உலகநந்தான்வாயமுதம் *
 கண்படைகொள்ளல் கடல்வண்ணன்கைத்தலத்தே *
 பெண்படையார்உன்மேல் பெரும்பூசல்சாற்றுகின்றார் *
 பண்பலசெய்கின்றாய் பாஞ்சசன்னியமே ! (அ)

பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார்பார்த்திருப்ப *
 மதுவாயில்கொண்டாற்போல் மாதவன்தன்வாயமுதம் *
 பொதுவாகஉண்பதனைப் புக்குநீயுண்டக்கால் *
 சிதையாரோஉன்னோடு ? செல்வப்பெருஞ்சங்கே ! (க)

↓↓ பாஞ்சசன்னியத்தைப் பற்பநாபனோடும் *
வாய்ந்தபெருஞ்சுற்றமாக்கிய வண்டிதுவை *
ஏய்ந்தபுகழ்ப்பட்டப்பிரான் கோதைதமிழ்ச்சைந்தும் *
ஆய்ந்தேத்தவல்லாவரும் அணுக்கரே. (௧௦)

அடிவாவு:—கருப்பூரம் கடலில் தடவரை சந்திர உன்னோடு போய் செங்
கமலம் உண்பது பதினாறு பாஞ்சசன்னியத்தை விண்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே காணம்.

அ - ஆந் திருமொழி - விண்ணிலமேலாப்பு.

[மேகவீதோது.]

தாவுகொச்சக்கல்லிப்பா. (துசாவந்திராகம் - உத்திதாஸம்.)

↓↓ விண்ணிலமேலாப்பு விரித்தாற்போல்மேகங்கள் ! *
தெண்ணீர்பாய்வேங்கடத்து என் திருமாலும்போந்தானே ? *
கண்ணீர்கள் முலைக்குவட்டில் துளிசோரச்சோர்வேனை *
பெண்ணீர்மையிடழிக்குமிது தமக்குலர்பெருமையே. (௧)

மாமுத்தரிதிசொரியும் மாமுகில்காள் ! * வேங்கடத்துச்
சாமத்தினிறங்கொண்ட தாடாளன்வார்த்தையென்னே ! *
காமத்தியுள்புகுந்து கதுவப்பட்டு, இடைக்கங்குல் *
ஏமத்தோர்தென்றலுக்கு இங்கிலக்காய்நானிருப்பேனே. (௨)

ஒளிவண்ணம்வளைசிறந்த உறக்கத்தோடுஇவையெல்லாம் *
எளிமையால்இட்டுஎன்னை ஈடழியப்போயினவால் *
குளிரருவிவேங்கடத்து என்கோவிர்தன்குணம்பாடி *
அளியத்தமேகங்கள் ! ஆவிகாத்திருப்பேனே. (௩)

மின்னாகத்தெழுநின்ற மேகங்கள் ! * வேங்கடத்துத்
தன்னாகத்திருமங்கை தங்கியசீர்மார்வர்க்கு *
என்னாகத்திளங்கொங்கை விரும்பித்தாம்நாள்தோறும் *
பொன்னாகம்புல்குதற்கு என்புரிவுடைமைசெப்புமினே. (௪)

வான்கொண்டுகளார்தெழுந்த மாமுகில்காள் ! * வேங்கடத்துத்
தென்கொண்டமலர்சிதறத் திரண்டேறிப்பொழிவீர்காள் ! *
ஊன்கொண்டவள்ளுகிரால் இரணியனைஉடலிடந்தான் *
தான்கொண்டசரிவனைகள் தருமாகில்சாற்றுமினே. (௫)

சலங்கொண்டுகொள்தெழுந்த தண்முனில்காள் ! * மாவலியை
திலங்கொண்டான்வேங்கடத்தே நிரந்தேறிப்பொழிவீர்காள் ! *
உலங்குண்டவிளங்கனிபோல் உன்மெலியப்புகுந்து * என்னை
நலங்கொண்டாரணற்கு என்நடலைநோய்செப்புமினே. (எ)

↓↓ சங்கமாகடல்கடைந்தான் தண்முனில்காள் ! * வேங்கடத்துச்
செங்கண்டால்சேஷைக்கிழ அடிவீழ்ச்செின்னாப்பம் *
கொங்கைமேல்குங்குமத்தின் குழம்பழியப்புகுந்து * ஒருநாள்
தங்குமேல் என்னவிதங்குமென்று உவையீரே. (எ)

கார்காலத்தெழுதின்ற கார்குனில்காள் ! * வேங்கடத்துப்
பேர்காலத்தெழுந்தருளிப் பொருதவனாற்பேர்சொல்லி *
நீர்காலத் ! தெருக்கின் அம்பழனிவேபோல்வீழ்வேனை *
வார்காலத்துஒருநாள் பம்வாசகம் தந்தருளாரே. (அ)

↓↓ மதயானைபோலெழுந்த மாமுனில்காள் ! * வேங்கடத்தைப்
பதிபாகவாழ்வீர்காள் ! பாம்பினையான்வார்த்தைதன்னே ! *
கதியென்றும்தானுவான் கருநாது * ஓர்பெண்கொடியை
வதைசெய்தானென்னும்கொல் வைபகத்தார்மதியாரே. (க)

↓↓ நாகத்தினையானை நன்னுதலாநயந்துஉரைசெய் *
மேகத்தைவேங்கடக்கோன் விடுநாதில்விண்ணாப்பம் *
பொகத்திலவழுவாத புதுவையர்கோன்கோதைதமிழ் *
ஆகத்துவைத்துவைப்பாவன் அடிபாபாகுவரே. (க0)

அடிவாடி:- விண் மா ஒளி மின் வான் சலம் சங்கம் கார் மதம் நாகம் சிந்தூரம்.
ஆண்டான் திருவடிகளே தானம்.

கூ - ஆந் திருமொழி - சிந்தூரச்செம்பொடி.

[திருமாலிருஞ்சோலை எம்பெருமானை வழிபடேல்.]

கலிலைத்துறை. (கய்யானிராக - ருபகதானம்.)

↓↓ சிந்தூரச்செம்பொடிப்போல் திருமாலிருஞ்சோலையெங்கும் *
இந்திரகோபங்களோ எழுந்தும்பரத்திட்டனவால் *
மந்தரம்நாட்டி அன்றுமதுரக்கொழுஞ்சாறுகொண்ட *
சுந்தரத்தோளுடையான் சுழலையில்நன்று ? உய்துங்கொலோ?(க)

† 'எருக்கிலம் பழவிலை' என்பதும் பாடம்.

‡ 'உய்யும்' என்றும் பாடம்.

போர்க்கனி லுபொரும் மாலிருஞ்சோலையம்பூப்புறவில் *
தார்க்கொடிமுல்லைகளும் தவளநகைகாட்டுகின்ற *
கார்க்கொள்படாக்கள்தின்று கழறிச்சுரிக்கத்தரிவேன் *
ஆர்க்குஇடுகோ? நோழி! அவன்நார்க்கெய்தபூசலையே. (உ)

கருவினையொண்டலர்காள்! காயாமலர்காள்! * திருமால்
உருவொளிகாட்டுகின்றிர் எனக்குஉய்வழக்கொன்றுஉரையிர் *
திருவினையாடு திண்தோள் திருமாலிருஞ்சோலைநம்பி *
வரிவலையின்புருந்து வந்திபற்றும்வழக்குளாதே. (ங)

பைப்பொழில்வாழ்குயில்காள்! மயில்காள்! ஒண்கருவினையாள்! *
வம்பக்களங்கனிகாள்! வண்ணப்பூவைவறுமலர்காள்! *
ஐம்பெரும்பாதகர்காள்! அணிமாலிருஞ்சோலைநின்ற *
எம்பெருமானுடையதிமம் உங்களுக்குஎன்செய்வதே? (ச)

துங்கமலர்ப்பொழில்சூழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற *
செங்கண்கருமுகிலின் திருவுருப்போல் * மலர்மேல்
தொங்கியவண்டினங்காள்! தொகுபூஞ்சுணைகாள்! * சுணையில்
தங்குசெந்தாமரைகாள்! எனக்குஒர்சரண்சாற்றுமினே. (ரு)

|| நானுநறும்பொழில் மாலிருஞ்சோலைநம்பிக்கு * நான்
நாறுதடாவில்வெண்ணைய வாய்நேர்நூபராவிவைத்தேன் *
நாறுதடாநிறைந்த அக்காரவடிசில்சொன்னேன் *
ஏறுதிருவுடையான் † இன்றுவந்துஇவைகொள்ளுங்கொலோ?? ( )

இன்றுவந்துஇத்தனையும் அமுதுசெய்திடப்பெறில் * நான்
ஒன்றுநாறூபிரமாக்கொடுத்தப் பின்னும்ஆளுந்மெய்வன் *
தென்றல்மணங்கமழும் திருமாலிருஞ்சோலைதன்னுள்
நின்றபிரான் * அடியேன்மனத்தேவந்து நேர்படியே. (எ)

காலெழுந்திருந்து கரியகுருவிக்கணங்காள் *
மாலின்வரவுசொல்லி மருள்பாடுதல்மெய்ம்மைகொலோ? *
சோலைமலைப்பெருமான் துவராபதியெம்பெருமான் *
ஆலினிலைப்பெருமான் அவன்வார்த்தையுரைக்கின்றதே. (அ)

கோங்கலரும்பொழில் மாலிருஞ்சோலையில்கொன்றைகள்மேல் *
தூங்குபொன்மாலையோடு உடனாய்நின்ற தூங்குகின்றேன் *
பூங்கொள்திருமுகத்து மடுத்த தியசங்கொலியும் *
சாங்கவிலநாணொலியும் தலைப்பெய்வதுஎஞ்ஞான்றுகொலோ? ( )

† 'என்று' என்றும் பாடம்.

↓↓ சுந்தொடுகாரசு லும்சுடந்து தடங்கன்பொருது *
வந்திழியுட்சிலம்பாறுடை மாலிருஞ்சோலைநின்ற
சுந்தரனை * சுரும்பார்குழல்கோதை தொகுத்துரைத்த *
செந்தமிழ்ப்பத்துமவல்லார் திருமாலடிசேர்வார்களே. (க0)

அடிவாவு:—சிந்துரம் போர் கருவினை பைம்பொழில் துக்கம் நாயு இன்று
காலை கோங்கு சுந்தொடு காரக்கோடல்.

ஆண்டாள் திருவடிகளை காணும்.

க0 - ஆந் திருமொழி - காரக்கோடற்பூக்காள்.

• [தலைவி பிரிந்தநிலையில் மனம்பொருது வருந்திக் கூறுதல்.]

கலநிலைத்துறை. (காம்போதிரமம் - தீர்புடைதாளம்.)

↓↓ காரக்கோடல்பூக்காள் ! காரக்கடல்வண்ணன்னெமேல் * உம்மைப்
போர்க்கோலம்செய்து போரவிடுத்தவன்னெங்குற்றான் ? *
ஆர்க்கோஇவிராம பூசலிடுவது ? * அணிதுழாய்த்
தார்க்கோடுமெஞ்சுந்தனைப் படைக்கவல்லேன் அந்தோ ! (க)

மேல்தோன்றிப்பூக்காள் ! மேலுலகங்களின்மீதுபோய் *
மேல்தோன்றும்கோதி வேதமுதல்வல்லவங்கையில் *
மேல்தோன்றும்கூழியின் வெஞ்சுடர்போலச்சுடாது * எம்மை
மாற்றோலைப்பட்டவர் கூட்டத்துவைத்துக்கொள்கற்றிரே. (உ)

கோவைமனுட்டி ! நீ உன்கொழுங்கனிகொண்டு * எம்மை
ஆவிநொலையேல் வாயழகந்தம்மைபஞ்சதும் *
பாவியேன்தோன்றிப் பாம்பினையார்க்கும்பாம்புபோல் *
நாயுமிரண்டுள † வாய்த்து நானிலையேனுக்கே. (ங)

முல்லைப்பிராட்டி ! நீ உன்முறுவல்கள்கொண்டு * எம்மை
அல்லல்வினையேல் ஆழிநங்காய் ! உன்னடைக்கலம் *
கொல்லையர்க்கியைமுக்கரிந்திட்ட குமரனார்
சொல்லும்பொய்யானால் * நானும்பிறந்தமை பொய்யன்றே. (ச)

பாடும்குயில்காள் ! நுன்னபாடல் ? * நல்வேங்கட
நாடர்நடக்குறொருவாழ்வுதந்தால் வந்துபாடுமின் *
ஆடும்கருளக்கொடியுடைபார் வந்துஅருள்செய்து *
நவையிடி ல் கூவிநும்பாட்டுக்கள்கேட்டுமே. (ரு)

† 'ஆயிற்று' எனவும் பாடம்.

கணமாமயில்காள் ! கண்ணாடிரான் திருக்கோலம்போன்று *
அணிமாநடம்பயின்றொடுகின்றிர்க்கு அடிவீழ்சின்றேன் *
† பணமாடசலனைப் பற்பலகாலமுட்பள்ளிகொள் *
மணவாளர்நம்மைவைத்த பரிசுதுகாண்டினே. (க)

நடமாடித்தோகைவிரிக்கின்ற மாமயில்காள் ! * உம்மை
நடமாட்டம்காணப் பாவியேன்றான்ஹர்முதலிலேன் *
குடமாடுகூத்தன் கோவிர்தன்கோமிறைசெய்து * எம்மை
உடைமாடுகொண்டான் உங்களுக்குஇனிபொன்றுபோதுமே ? (எ)

மழையே ! மழையே ! மண்புறம்பூசி உள்ளாய்கின்ற *
மெழுகுற்றிறற்போல் ஊற்றுநல்வேங்கடத்துள்ளின்ற *
அழகப்பிரானுர்தம்மை என்னெஞ்சத்தகப்பட்ட
தழுவிநின்று * என்னைத் † ததைத்துக்கொண்டு ஊற்றவும்வல்லையே?
கடலே ! கடலே ! உன்னைக்கடைந்து கலக்குறுத்து *
உடலுள்புகுந்துநின்று ஊறலறுத்தவற்கு * என்னையும்
உடலுள்புகுந்துநின்று ஊறலறுக்கின்றமாயற்கு * என்
நடலைகளெல்லாம் நாகனைக்கேசென்றுரைத்தியே ? (சு)

↓↓ நல்லஎன்தோழி ! நாகனைமிசைநம்பரர் *
செல்வர்பெரியர் சிறுமானிடவர்நாம்செய்வதென் ? *
வில்லிபுதுவைவிட்டுசித்தர் தங்கள்தேவரை *
வல்லபரிசுவருளிப்பரேல் அதுகாண்டுமே. (க௦)

அடிவாடி:—கார் மேல் கோவை முல்லை பாடும் கணம் நடமாடி மழையே
கடலே நல்ல தாம்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

கக - ஆத் திருமொழி - தாமுசுக்கும்.

[தலைவி மாயவன்செய்கைக்கு மனம்பொருது தாய்மார் முதலியோரை
நோக்கி வருந்திக்கூறுதல்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. (ஸாவேரிகம் - திரிபுடைதாளம்.)

↓↓ தாமுசுக்கும்தம்கையில் சங்கமேபோலாவோ ? *

பாமுசுக்கும்எங்கையில் சங்கமும்குந்திழையிர் ! *

தீமுகத்துநாகனைமேல் சேரும்திருவரங்கர் *

ஆ ! முகத்தைநோக்காரால் அம்மனே ! அம்மனே ! (க)

† 'பணவாடாவணை' என்றும் பாடம். † 'ததர்த்தி' எனவும் கூறுவர்.

எழிலுடைய அம்மனைமீர்? என்னரங்கத்தின்னமுதர் *
 குழலமுதர்வயமுதர் சண்ணமுதர் * கொப்பூழில்
 எழுகமலப்பூவழகர் எம்மானார் * என்னுடைய
 கழல்வளைபைத் தாமுர்கழல்வளைபோய்க்கினரே.

(௨)

↓↓ பொன்கோதந்தருழ்ந்த புவனியும்விண்ணுலகும் *
 அங்கா அப்போயாமே ஆள்கின்ற எம்பெருமான் *
 செங்கோலுடைய திருவரங்கச்செல்வனார் *
 எங்கோல்வளையால் இடர்தீர்வராகாதே?

(௩)

மச்சணிமாட மதிரங்கர்வாமனனார் *
 பச்சைப்பசுந்தேவர் தாம்பண்டுநீரேற்ற *
 பிச்சைக்குறையாகி என்னுடையபெய்வளைமேல் *
 இச்சையுடையரேல் இத்தெருவேபோதாரே?

(௪)

பொல்லாக்குறளுருவாய்ப் பொற்கையில்நீரேற்று *
 எல்லாவுலகும் அளந்தகொண்ட எம்பெருமான் *
 நல்லார்கள்வாழும் நலிரங்கநாகணையான் *
 இல்லாதோம்மைப்பொருளும் எய்துவானோத்தானே.

(௫)

கைப்பொருள்கள்முன்னமே கைக்கொண்டார் * காவிரிநீர்
 செய்ப்புராவோடும் திருவரங்கச்செல்வனார் *
 எப்பொருட்கும்வின்று ஆர்க்கும்எய்தாது * நான்மறையின்
 சொற்பொருளாய்வினார் என்பெய்ப்பொருளும்கொண்டாரே.

(௬)

பண்ணாதுமறங்காது ஒலிகடலைபூடறுத்து *
 பெண்ணாக்கையாப்புண்டு தாமுற்றபேதெல்லாம் *
 திண்ணாந்திங்குழ் திருவரங்கச்செல்வனார் *
 எண்ணாதேதம்முடைய நன்மைகளேஎண்ணுவரே.

(௭)

↓↓ பாசுதூர்த்துக்கிடந்த பார்மகட்கு * பண்டொருநாள்
 மாசுடம்பில் + நீர்வார மானிலாப்பன்றியாம் *
 தேசுடையதேவர் திருவரங்கச்செல்வனார் *
 பேசுபிருப்பனகள் பேர்க்கவும்போரவே.

(௮)

கண்ணுலம்கோடித்துக் கன்னிதன்னைக்கைப்பிடிப்பான் *
 திண்ணாந்திருந்த சேபாலந்தேசழிந்து *
 அண்ணாந்திருக்கவே ஆங்கவளைக்கைப்பிடித்த *
 பெண்ணாளன்பேணும்ஊர் பேரும்அரங்கமே.

(௯)

↓↓ செம்மையுடைய திருவரங்கர்தாம்பனிந்த *
மெய்ம்மைப்பெருவார்த்தை விட்டுச் சித்தர்கேட்டிருப்பார் *
தம்மையுடையபாரைத் தாமுசுப்பரென்னும்சொல் *
தம்மிடையுடையபாய்பானால் சாதிப்பார் ஆர்இனியே ? (க௦)

அடிவாரி:—தாம் எழில் பொங்கு மச்சு பொல்லா கை என்னது பாசி
கண்ணனும் செம்மை மற்று.

ஆண்டவர் திருவடிகளே சரணம்.

கஉ - ஆற் திருமொழி - மற்றிருந்தீர்கட்கு.

[தலைவி கண்ணனுள்ளிடத்தில் தன்னைக்கொண்வேமேம்படி
உற்றுரைவேண்டேல்.]

எண்ணிக்கிழந்தேடிடையாசிரியவருத்தம். (நாதநாமகீரியாயாகம்-ஆத்தாளம்.)

↓↓ மற்றிருந்தீர்கட்கு அறியலாகா
மாதவனென்பதோரன்புதன்னை *
உற்றிருந்தேனுக்கு உரைப்பதெல்லாம்
ஊமையரோடு செவிடர்வார்த்தை *
பெற்றிருந்தானையொழியவேபோய்ப்
பேர்த்தொருதாயில்வளர்ந்தநம்பி *
மற்பொருந்தாமற்களமடைந்த
மதுரைப்புறத்துள்ளை உய்த்திடுமின். (சு)

நாணிஇனியோர்கருமமில்லை
நாலயலாரும் அறிந்தொழிந்தார் *
பாணியாதுள்ளை மருந்துசெய்து
பண்டுபண்டாக்கஉறுதிராகில் *
மாணியுருவாய் உலகளந்த
மாயனைக்காணில் தலைமறியும் *
ஆணையால்நீர்என்னைக்காக்கவேண்டில்
ஆய்ப்பாடிக்கேளன்னை உய்த்திடுமின். (உ)

தந்தையும் தாயும் உற்றாரும் நிற்கத்
தனிவழிபோயினுளென்னும் சொல்லு *
வந்ததின்னைப்பழிகாப்பரிது
மாயவன்வந்து உருக்காட்டுகின்றான் *

கொந்தளமாக்கிப்பார்க்கழித்துக்

குறும்புசெய்வானோர்மகனைப்பெற்ற *

நந்தகோபாலன்கடைத்தலைக்கே

நள்ளிருட்கண்ணனைஉய்த்திடுமின்.

(௩)

அங்கைத்தலத்திடைஅழிகொண்டா

னவன்முகத்தன்றிவிழிபேனென்று *

செங்கச்சுக்கொண்டுகண்ணாடையார்த்துச்

சிறுமானிடவரைக்காணில்நாணும் *

கொங்கைத்தலமிவைநோக்கிக்காணீர்

கோவிந்தனுக்கல்லால்வாயில்போகா *

இங்குத்தைவாழ்வையொழியவேபோய்

யமுனைக்கரைக்குளன்னைஉய்த்திடுமின்.

(௪)

ஆர்க்கும்என்னோயிதுஅறியலாகாது

அம்மனைமீர்! துழித்திடாதே *

கார்க்கடல்வண்ணனென்பானொருவன்

கைகண்டபோகம்தடவத்தீரும் *

நீர்க்கரைநின்றகடம்பைபேறிக்

காரியனுச்சியில்நட்டம்பாய்ந்து *

போர்க்களமாகநிருத்தம்செய்த

பொய்கைக்கரைக்குளன்னைஉய்த்திடுமின்.

(௫)

கார்த்தணமுகிலும்கருவினையும்

காபாமலரும்சுமலப்பூவும் *

நர்த்திடுகின்றனஎன்னைவந்திட்டு

இருடிகேசன்பக்கல்போகேயென்று *

வேர்த்துப்பசித்துவயிறசைந்து

வேண்டடிசிலுண்ணும்போது * ஈதென்று

பார்த்திருந்துநெடுநோக்குக்கொள்ளும்

பத்தவிலோசனத்துஉய்த்திடுமின்.

(௬)

வண்ணந்திரிவும்மனங்குழைவும்

மானமிலாமையும்வாய்வேளுப்பும் *

உண்ணலுறாமையும்உள்மெலிவும்

ஓதநீர்வண்ணனென்பானொருவன் *

தண்ணர் துழாயென் னும்தாலேகொண்டு

சூட்டந்தணியும் * பிலம்பன்தன்னைப்
பண்ணழியப்பலதேவன்வென்ற

பாண்டிவடந் துளன்னைஉய்த்திடுமின்.

(எ)

கற்றிவம்மேய்க்கி லும்தேய்க்கப்பெற்றான்

காவொழ்சா தியுமாகப்பெற்றான் *
பற்றியுரலிடையாப்புமுண்டான்

பாவிதான் ! உங்களுக்கு ஏச்சுக்கொலோ ? *
கற்றனபேசுவசுவுணாதே

காலிகளையமழைத்து *
கொற்றக்குடையாகவந்திநின்ற

கோவர்த்தனத் துளன்னைஉய்த்திடுமின்.

(அ)

கூட்டிலிருந்துகிளிஎப்போதும்

கோவந்தா ! கோவந்தா ! என்று அழைக்கும் *
ஊட்டக்கொடா துசெயுப்பனாகில்

உலகளந்தானென்று உயரக்கூவும் *
நாட்டில்தலைப்பழியெய்தி உங்கள்

நன்மையிழந்து தலையிடாதே *
சூட்டுயர்மாடங்கள் சூழ்ந்துதோன்றும்

துவராபதிக்குளன்னைஉய்த்திடுமின்.

(சு)

↓↓ மன்னுமதுரைதொடக்கமாக

வண் துவராபதிதன்னளவும் *
தன்னைத்தமருய்த்துப்பெய்யவேண்டித்

தாழ்குழலான் துணிர்த்ததுணிவை *
பொன்னியல்மாடம்பொலிந்துதோன்றும்

புதுவையர்கோவ்விட்டுசுத்தன்கோதை *
இன்னிசையால்சொன்னசெஞ்சொல்மலை

ஏத்தவல்லார்க்கு இடம்வைகுந்தமே.

(க0)

அடிவரவு:—மற்று நாணி தந்தை அங்கை ஆர்க்கும் கார்த்தன் வண்ணம்
கற்றினம் கூட்டில் மன்னு கண்ணன்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சாணம்.

கருக நாச்சியார்திருமொழி—கரு - தி. கண்ணனென்னும்.

காட - ஆந் திருமொழி - கண்ணனென்னும்.

[தலைவி கண்ணன் அணிந்த ஆடைமுதலியவற்றால் தன் வாட்டத்தைத் தணிக்க வேண்டேல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (பாவிராகம் - ஆகீதாவம்.)

|| கண்ணனென்னும்கருந்தெய்வம் காட்சிப்பழகிக்கிடப்பேனை *
புண்ணிப்புளிப்பெய்தாற் † போலப் புறம்கின்னுஅழகுபேசாதே *
பெண்ணின்வருத்தமறியாத பெருமானையிலிப்தக
வண்ணாவாடைகொண்டு * என்னை வாட்டம்தனியவிசீரே. (க)

பாலாலிலையில் துயில்கொண்ட பரமன்வலைப்பட்டிருந்தேனை *
வேலால் துன்னம்பெய்தாற்போல் வேண்டிற்றெல்லம்பேசாதே *
கோலால்நிரைமேய்த்து ஆயனாய்ச் குடந்தைக்கிடந்தகுடபாடி. *
நீலாந்தண்ணாந்துழாய்கொண்டு என்நெறிமென்ருழல்மேல்கூட்டமே. (உ)

கருநைக்காய்ந்தருளில்லி கடைக்கனென்னும்கிறைக்கோலால் *
நெஞ்சுருருவவண்ணி நிலைபும்தளர்ந்துரைவேனை *
அஞ்சேலென்னான் அவனொருவன் அவன்மார்பணிந்தவனாமலை *
வஞ்சியாதேதருமாகில் மார்பில்கொணர்ந்துபுரட்டமே. (ங)

ஆரேஉலகத்து ஆற்றுவார்? ஆயர்பாடிசுவர்ந்துண்ணும் *
காரேறுமுகக்கழக்குண்டு தளர்ந்தும்முறிந்தும்கிடப்பேனை *
ஆராவமுதமனையான் தன் அமுதவாயிலூறிய *
நீர்தான்கொணர்ந்துபுலராமே பருக்கிஇளைப்பபடுக்கிரே. (ச)

அழிவாமிதொழிவாமிருக்காட்டான் அஞ்சேலென்னான் அவனொரு
தழுவி † முழுவிப்புருந்தென்னைச் சுற்றிச் சுழன்றுபோகானால்* [வன்*
தழுவியின்பொழில்வாய்நிரைப்பின்னே லெடுமா லுதிருகன்ற *
குழலின்தொனைவாய்நீர்கொண்டு குளிரமுகத்துத்தடவிரே. (ரு)

நடையொன்றில்லாஉலகத்து நந்தகோபம்மகனென்னும் *
கொடியகடியதிருமாலால் குளப்புக்கூறுகொளப்பட்டு *
புடையுட்பெயரகில்லென்றான் போட்டன்மீதித்தஅடிப்பாட்டில் *
பொடித்தான்கொணர்ந்துபூசீர்கள் போகாவுயிரென்னுடம்பையே. (சு)

வெற்றிக்கருளக்கொடியான்தன் மீமீதாடாஉலகத்து *
வெற்றவெறிதேபெற்றதாய் வேம்பேயாகவளர்த்தாளே *
குற்றமற்றமுலைதன்னைக் குமரன்கோலப்பிணத்தோளோடு *
அற்றகுற்றமவைதீர அணையஅமுக்கிக்கட்டமே. (ஊ)

† 'போல்' என்று கிணர் பாடம். ‡ 'முழுசி' என்று பலர் கூறுவர்.

உள்ளோயுருகிறைவேனை உளளோஇலளோவென்னுத *
கொள்ளைகொள்ளிக்குறும்பனைக் கோவர்த்தனனைக்கண்டக்கால் *
கொள்ளும்பயனென்றில்லாத கொங்கைதன்னைக்கிழங்கோடும் *
அள்ளிப்பறித்திட்டு அவன்மார்விலெறிந்து என்னமுலைத்தீர்வேனே. (அ)

கொம்மைமுலைகள்இடர்தீரக் கோவிந்தற்குளர்குற்றேவல் *
இம்மைப்பிறவியெப்பாடே இனிப்போய்ச்செய்யும்தவந்தானென்? *
செம்மைபுடையதிருமார்வில் சேர்த்தானே னும்ஒருருந்நு *
மெய்ம்மைசொல்லிமுதகநோக்கி விடைதான் தருமேல்மிகநன்றே. (க)

↓ ↓ ↓ அல்லல்வினைத்தபெருமனை ஆயர்பாடிக்கு அணிவிளக்கை *
வில்லிபுதுவைநகரம்பி விட்டுசுத்தன்வியன்கோதை *
வில்லைத்தொலைத்தபுருவத்தாள் வேட்கையுற்றுமிகவிரும்பும் *
சொல்லைத்துதிக்கவல்லார்கள் துன்பக்கடலுள் துவளாரே. (க0)

அடிவரவு:—கண்ணன் பால் சஞ்சை ஆரே அதில் நடை வெற்றி உள்ளே
கொம்மை அல்லல் பட்டி.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சாணம்.

கசு - ஆந் திருமொழி - பட்டிமேய்ந்து.

[விருந்தாவனத்தே பரந்தாமனைக் கண்டமை கூறுதல்.]

அறுசீர்க்குழிநேடிவடிவாசிரியவிறுத்தம். (புலியாணிராகம் - ரூபகதாளம்.)

↓ ↓ ↓ பட்டிமேய்ந்தோர்காரேறு பலதேவற்குளர்கிழக்கன்றாய் *
இட்டறிட்டுவினையாடி இங்கேபோதக்கண்டரே? *
இட்டமானபசுக்களை இனிதுமறித்துநீரூட்டி *
விட்டுக்கொண்டுவினையாட விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (க)

அணுங்களன்னைப்பிரிவுசெய்து ஆயர்பாடிகவார்துண்ணும் *
குணங்குநாறிக்குட்டேற்றைக் கோவர்த்தனனைக்கண்டரே? *
கணங்களோடுமின்மேகம் கலந்தாற்போல * வனமலை
மினுங்குகின்றவினையாட விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (உ)

மாலாய்ப்பிறந்தநம்பியை மாலேசெய்யும்மனாளனை *
ஏலாப்பொய்களுரைப்பானே இங்கேபோதக்கண்டரே? *
மேலால்பரந்தவயில்காப்பான் வினைதசிறுவன்சிறகென்னும் *
மேலாப்பின்கீழ்வருவானே விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (ஈ)

கார்த்தண்கமலக்கண்ணொன்னும் நெடுங்கயிறுபடுத்தி * என்னை
சர்த்துக்கொண்டுவினையாடும் ஈசன்தன்னைக்கண்டரே ? *
போர்த்தமுத்தின்குப்பாயப் புகர்மால்யாணைக்கன்றேபோல் *
வேர்த்துநின்றவினையாட விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (ச)

↓↓↓ மாதவன்என்மனையினை வலையிலிழைத்தபன்றிபோல் *
வதுமொன்னும்கொளத்தாரா ஈசன்தன்னைக்கண்டரே ? *
பிதகவாடையுடைதாழப் பெருங்கார்டேகக்கன்றேபோல் *
விதியாரவருவாணை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (ரு)

தருமமறியாக்குறுப்பினத் தன்கைச்சார்ங்கமதுவேபோல் *
புருவவட்டமழகிய பொருத்தமிலையெக்கண்டரே ? *
உருவுகரிதாய்முகம்செய்தார்ப் உதயப்பருப்பதத்தின்மேல் *
விரியும்கதிரேபோல்வாணை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (சு)

பொருத்தமுடையநம்பியைப் புறம்போல்உள்ளும்கரியாணை *
கருத்தைப்பிழைத்துநின்ற அக்கருமாமுசிலைக்கண்டரே ? *
அருத்தித்தாராகணங்கனால் ஆரப் ப் பெருகுவாவம்போல் *
விருத்தம்பெரிதாய்வருவாணை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (எ)

வெளியசங்கொன்றுடையாணைப் பிதகவாடையுடையாணை *
அளிரன்குடையதிருமாலை ஆழியாணைக்கண்டரே ? *
களிவண்டுஎங்கும்கலந்தாற்போல் கமழ்பூங்குழல்கள்தடந்தோள்மேல் *
மிளிரநின்றவினையாட விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (அ)

↓↓↓ நாட்டைப்படையென்று 1 அயன்முதலாத்தந்த நளிர்மாமலருந்தி *
வீட்டைப்பண்ணிவினையாடும் விமலன்தன்னைக்கண்டரே ? *
காட்டைநாடித்தேனுகனும் களிற்றுப்புள்ளுட்டன்மடிய *
வேட்டையாடிவருவாணை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. (க)

↓↓↓ பருந்தாட்கறிற்றுக்கருள்செய்த பரமன்தன்னை * பாரின்மேல்
விருந்தாவனத்தேகண்டடை விட்டுசித்தன்கொடைசொல் *
மருந்தாமென்றுதம்மனத்தே வைத்துக்கொண்டுவாழ்வார்கள் *
பெருந்தாளுடையபிரானடிக்கீழ்ப் பிரியானுள்ளும்இருப்பாரே. (க0)

அடிவாவு:—பட்டி அனுங்க மால் கார்த்தண் மாதவன் தருமம் பொருத்தம்
வெளிய நாட்டை பருந்தாள் இருள்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சாணம்.

நாச்சியார்திருமொழி ஸட்பூர்ணம்.

குலசேகராழ்வார் வைபவம்.

கும்பேபுநாவஸௌஜாதம் கௌஸ்துபம்நாராபீஸம் கும்பேபுநாவஸௌஜாதம் ||

கௌஸ்துபம்நாராபீஸம் கும்பேபுநாவஸௌஜாதம் ||

சுந்தரபாஸம் சுந்தரபாஸம் ||

சுந்தரபாஸம் சுந்தரபாஸம் ||

கும்பேபுநாவஸௌஜாதம் கௌஸ்துபம்நாராபீஸம் கும்பேபுநாவஸௌஜாதம் -
கௌஸ்துபம்நாராபீஸம் குலசேகரமாரபீஸம்.

சேரநாட்டில் கோழிக்குடி என்னும் ராஜதானியில் அரசாண்ட திருடவீரத்
னென்ற அரசன் வெகுநாளானபின் பிள்ளையில்லாத குழையால் திருமாலுக்கு
விசேஷமான ஆராதனத்தைச் செய்ய, அதன்பயனால் அவனுக்கு ஒரு குமாரன்
கலியுகம் பிறந்த உடனும் வருஷமான பரிபவவருஷத்து மாசிமாதத்தில்
சுக்கிலபக்ஷத்திற் துவாதசியும் விபாழக்கிழமைபுள் கூடின சுபதினத்தில் புநர்
வஸுநக்ஷத்திற் திதினே பட்டத்து இராணியினிடத்தில் திருவஞ்சிக்கல் மென்ற
ஊரிலே தேவஸ்து நாமமாய் அவதரித்தனன். அச்செய்தியை அறிந்த அரசன்
ஆனந்தக்கடலில் ஆழ்ந்து, உரியகாலத்திற்நாமகரணஞ் செய்யத்தொடங்கி,
இம்மகன் தன்குலத்துக்குச் சிரோபூஷணம்போலச் சிறப்புத்தந்து யாவராலும்
கொண்டாடத்தக்கவனெனக் கொண்டு 'குலசேகரன்' எனப் பெயரிட்டான்.

பின்பு, அவ்விளமகன் நாளொருவண்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாகச்
சுக்கிலபக்ஷத்துச் சந்திரன்போல வளர்ந்து செளளமும் உபநயனமும் தக்க
பருவங்களில் தந்தையார் செய்விக்கப்பெற்று, நல்லாசிரியரைத் துணைக்
கொண்டு, நான்கு வேதங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் துறர்வித்தகையபு
மற்றும் அரசர்க்கு உரிய கீர்த்திகளையும் யாண குதிரை தேர்முதலியவற்றின்
நூல்களையும் சிறிதுகாலத்திலேயே ஐயந்திரிபுஅற முற்றக்கற்று வல்லவாயி
னான். அம்மைத்தனது திறத்தைக் கண்டு களிப்புக்கொண்ட காவலன் அவ
னுக்கு இளவரசமுடிசூட்டினன்.

பின்னர், குலசேகரன் பராக்கிரமத்தாற் பகைவெல்லவற்று நாவகைச்
சேனையோடு புறப்பட்டுச்சென்று, சோழ பாண்டிய முதலிய அரசர்களை
வரையும் புறங்கொடுத்தோடுமாறு வென்று அவர்களைக் கீழ்ப்படுத்தி அவர்கள்
நாடுகளைத் தன்வசப்படுத்தி, இங்ஙனம் சேர சோழ பாண்டிய மென்னுந் தமிழ்
நாடு மூன்றுக்குந் தலைமை பூண்டதனால், "கொல்லிகாவலன் கூடல்நாயகன்
கோழிக்கோன் குலசேகரன்" என்னும்படி பலபுருதுகளைப் பெற்று மீண்டு
வந்தனன். பிறகு திருடவரதமஹாராஜா குமாரனுக்குப்பட்டாபிஷேகஞ்செய்து
இராச்சியபாரம் முழுவதையும் அம்மகன் தோளில் நிறுவிதுத்தி கூத்திரிய
ஜாதிமுறைப்படியே தான் தவஞ்செய்து உயர்கதிபெறுதற்பொருட்டுத் தவ
வனஞ் சென்றான்.

தந்தையின் பிரிவுக்கு ஆற்றாது வருத்தி மந்திரிகள் தேற்றத் தேறிய மன்னவருமாரன், நடுவுநிலைமைதவறாது, சிறியவற்றைப் பெரியவை நலியாதபடி இராமராச்சிய மென்னுமாறு எதிரின்றி அரசாண்டு ஒரு பெண்மணியை மணந்து, திருமாவின் தேவிமார் மூவருள் கீளாதேவியின் அம்சமான இளையென்னும் ஒரு புத்திரிபையும் த்ருடவரத னென்று பிதாமகன் பெயரையே பெறும் ஒரு புத்திரனையும் பெற்றுக் கவலைபற்றிருக்கையில், 'இம்மை மறுமை வீடு என்னும் மும்மை யின்பங்களைப் தாவல்லறைய முதலும் முடிவும் அற்ற முழுமுதற்கடவுள் யாரோ?' என்று பரந்துவாவிசாரம் பண்ணத் தொடங்கிப் பைபண்டிதர்சுருடனே ஸ்ருதி ஸ்மிருதி இதிறாஸம் புராணம் முதலிய ஸகல கலைகளையும் பரிசோதித்துப் பார்த்துவிட, அதுவே சமயமென்று அவ்வரசனை ஆட்கொண்டு உய்விக்கக் கருதிய கருணாநிதியான கமலக்கண்ணனது திருவருள் நோக்கத்தால், ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவே சிறந்ததெய்வ மென்கிற சத்தியமான சித்தார்த்தம் அவனது ஞானக்கண்ணுக்குத் தெள்ளிதிற் புலப்பட்டது.

இப்படி எம்பெருமானை எல்லாவுயிர்கட்கும் இறைவனாக அறிந்து அப்பிரானது அந்தக் கலியாணகுணகணங்களாகிய பெருங்கடலில் ஆழ்ந்து நெஞ்சுருகி ஈடுபட்ட இந்தக் குலசேகராழ்வார், திருமாவின் விபவாவதாரங்களில் ஸ்ரீராமாவதார இருஷ்ணுவதாரங்களினிடத்திலும், அர்ச்சாவதாரத்தில் திருவரங்கம் திருவேங்கடம் முதலிய திவ்வியதேசத்து எம்பெருமான்களிடத்திலும் மிக்க பக்திப்பெருங்காதல் கொண்டு, ஸ்ரீராமாயண காலகேதபத்தையே எப்பொழுதும் தமக்குப் பொழுதுபோக்காகப் பெறும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டால் எதிர்கொண்டு அழைத்துவந்து விசேஷமாக உபசரித்தும், தமது திருமாவிகைத் திருவாராதனத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்திக்கும் ஸ்ரீராமகோபாலஸ்வாமிக்கும் நித்திய நைமித்திக உத்ஸவங்களைக் குறைவறச் செய்துகொண்டும் இருந்தார்.

இவர், ஒருநாள் ஸ்ரீராமாயணகாலகேதபஞ்செய்துவருகையில், ஆரண்ய காண்டத்தில் 'இராவணன் தங்கையான சூர்ப்பணகை மூக்கு அறுப்புண்டு தனக்குத் துணையாக இராவணனால் நியமிக்கப்பட்டு ஜநஸ்தாநத்தி லிருந்த கரதாஷ்ணுதியரிடத்திற் போய் முறையிட்டதையறிந்து அவர்கள் அதிபுக்கிரமாக எண்ணிறந்த சேனைகளைத் திரட்டிக்கொண்டு படைபெயித்து வந்த சமயத்தில், பெருமான், பிராட்டிக்குக்காவலாக இருக்கும்படி இளையபெருமானைப் பாணசாலையிலே நிறுத்திவிட்டு, தமக்கு ஒருவருந் துணையின்றித் தாம் தனியே அவ்வரக்கர்களனைவரோடும் போர்க்குச்சென்று நின்றார்' என்று பௌராணிகர் சொல்லக் கேட்டவுடனே, ஸ்ரீராமசரித்திரத்தில் தமக்குள்ளே மிக்க பிரீதி விசேஷத்தால், வெகுதூரத்துக்கு முன்பு நடந்த அந்தச் சரித்திரத்தை அன்று தான் நடக்கின்றதாக நினைத்து, 'இப்படிப்பட்ட சங்கடகாலத்தில் எம்மால் இயன்ற உதவியைச் செய்யாதுவிடுவது சிறிதும் தக்கதன்று' என்றுதுணிந்து, தமதுசேனைகளையெல்லாம் போர்க்குச்சித்தமாய் முன்செல்லும்படி பணித்து, தாமும் ஜநஸ்தாநத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டார். அச்சமயத்தில் யாவரும் இன்னதென்று அறியாது திடுக்கிட்டு நிற்கையில், அதிநிபுணரான ஆசிரியர்,

‘இராமபிரான் தாம் ஒருவராகவே நிர்ப்பயமாகப் பிரபலித்துஞ்செய்து சத் துருக்க ளத்தனை பேரையுந் சயித்தந் தமது ஆச்சிரமத்துக்கு மீண்டுவர, அவரைச் சேனாகேவி களிப்புடன் அணைத்து அவரது இளைப்பைத் தணித் தான்’ என்ற செய்தியை எடுத்துக்கூற, அதுகேட்ட ஆழ்வார் ஆனந்த மடைந்து சேனையைத் திருப்பிக்கொண்டு தாமும் பிரயாணத்தை நிறுத்தினார்.

அதுமுதல், இராமாயணங்கூறுபவர், எந்தெந்தப்பாகத்தில் இராமனது விஜயப்ரஸ்தாபம் வருகின்றதோ அந்தந்தப்பாகத்தையே வளர்த்திபுரைத்தும், அரக்கராதியரால் இராகவபிரானுக்குத் துன்பம் நேர்ந்த இடங்களைமெல்லாம் சுருக்கிபுரைத்தும் வந்தனர். இப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் அந்தக்குரு வேறொருகாரியநிமித்தம் தாம் அவசியமாகப் பிறிதிடஞ்செல்ல வேண்டியவந்தத னால், இராமாயணகாலகோபஞ் சொல்லுதற்குத் தாம் வாராமல் சமது குமா ரரை அனுப்பினார்.

அவர், குலசேகரருடைய இயற்கையை உணராமல், இராவணன் சேதையையெடுத்துப்போன வ்யஸநகரமான செய்தியை உபயாஸஞ்செய்ய அது செவியிற்பட்டவுடனே குலசேகரர் மனங்கொதித்து ‘நான் இப்பொழுதே வெருவிரைவாகச் சென்று கடல்கடந்து இலங்கையை நீறுபடுத்தி ராக்ஷஸ ராஜனைப் பந்துமித்திரரோடும் போரில் தொலைத்து எனது அன்னையை மீட்டு வருவேன்’ என்று சொல்லி எழுந்து ஆயுதங்கள் யெடுத்துக்கொண்டு ஸேநா ஸமுஹத்தோடு இலங்கையை நோக்கிப் பிரயாணமானார். அப்பொழுது விண் ணுலகத்தாரும் மண்ணுலகத்தாரும் இதனைக்கண்டு பெருவியப்புக்கொண்டு ‘இதன்முடிவு என்னாகுமோ?’ என்று பெருங்கவலையோடு பார்த்து நின்றனர். ஆழ்வார் கடலை நீந்தியே கடக்க நிச்சயித்துக் கழுத்தளவினதான தண்ணீரில் இறங்கியின்ற சமயத்தில், இவரது அன்புக்கு இடமான இராமமூர்த்தி, இவரைத் தடுத்தற்கு வேறுவகை யொன்றும் இல்லாமையைக்கருதி, தாம் நேரிலே சேதையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு இலக்குமணனோடு எதிரில் வந்து நின்று தரிசனம் தந்து, தமது போர்வெற்றியையும் சத்துருவிஞ்சத்தையும் தேவியை மீட்டதையும் தெளிவாகக்கூறி, பிறவிப்பெருங்கடலினின்று கரையேற்றுதற்கு ஓர் அறிகுறியாகுமாறு இவரைக் கரையேற்றி நகரினுட்செலுத்திவிட்டு, பின்பு மறைந்தருளினார்.

இப்படி எம்பெருமானுடைய திவ்வியசரித்திரங்களைக் கேட்பதில் மிக்க அன்பை யுடையரான குலசேகரர், புராணங்களிற் கூறப்பட்ட ஸ்ரீரங்கக்ஷேத் திர மகிமைகளைக் கேட்டு, ‘திருவரங்கத்தைநோக்கிப் பிரயாணப்பட்டுச் செல்லு தலும், அத்திருப்பதிக்குச் செல்லவேண்டு மென்ற விருப்பமும், சகலகருமங் களையுச் தொலைக்கும்’ என்ற தன்மையையும், ‘அக்கோயிலில் நித்தியவாசஞ் செய்தலும், நம்பெருமானைக் கண்ணாரக்கண்டு களித்தலும், பேரின்பத்தைத் தரும்’ என்ற தகைமையையும் உணர்ந்து, அங்குப்போதற்கு மிக்க குதூகல முடையராய்ப் பரிவாரங்களோடு புறப்படுபவரானார்.

இவர் இவ்விடத்தை விட்டு அவ்விடத்துச்சென்று பெரியபெருமானைச் சேவிப்பாராயின் பின்பு இங்கு மீளுதலரி தென்றும், அங்குத்தானே நித்திய

வாசஞ்செய்யத் தருவிவிடுவ ரென்றும் நினைத்து அந்த யாத்திரையைத் தடுத் தற்கு ஆலோசித்து மந்திரிகள் ஒருபாயஞ்செய்தார்கள்; அது யாதெனில்:— இவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை உபசரிப்பதில் மிக்க விருப்பமுள்ளவ ராதலால், அநேக பாகவதர்களை அமைச்சர்கள் வரவழைத்து இவர்முன் செலுத்த, இவர் 'அறப்பறிஞ்விரம் வருஷகாலம் விஷ்ணுவை ஆராதருஞ்செய்த பயனும், ஒரு கால் வைஷ்ணவர்களைப் பூசித்த பேற்றுக்கு ஈடாகாது' என்ற சாஸ்திரமுறை மையை யறிந்தவ ராதலால், ஸ்ரீரங்கயாத்திரையை நிறுத்தி, வேடாட்சோப சாரங்கோடி திருமாஸ்டியார்களைப் பலவாறு உபசரித்தார். இவ்வாறு இவர் திவ்வியதேசயாத்திரை தொடங்கும்பொழுதெல்லாம் மந்திரிகள் மெய்யடியார் களைக் கொணர்ந்துவிட்டுத் தடுத்துவந்தனர். ஆழ்வார் இங்ஙனம் அவர்களை அகங்கனிந்த அன்போடு கொண்டாடிவருகையில், அந்நாடெங்கும் ஸ்ரீவைஷ் ணவர்திரள் மிக்கது.

அரண்மனையினுள்ளும் ஆலோசனைச் சபாமண்டபத்திலும் இன்னும் அந்தரங்கமான இடங்களிலும் பாகவதர்கள் எக்காலத்திலுஞ் சிறிதுத் தடை யின்றிப் போக்குவரவுசெய்தலையும் தமது அரசுசம்பக்கல் இவர்கள் வரம்பு கடந்த ஸ்வாதந்தரியம் பாராட்டிதலையுந் கண்டு பொறுமைகொண்ட மந்திரி கள், இவர்களிடத்துக் குலசேகரார்க்கு வெறுப்பையுண்டாக்கக் கருதினர். இவ் வாறு இருக்கையில், அனைவருங்கொண்டாடத்தக்க ஸ்ரீராமநவமிமேளாத்ஸவம் வந்தது. அதன்பொருட்டு, தோரணம் நாட்டியும், துவசங்களைக் கட்டியும், வாழைமரங்களை நிறுத்தியும் நகரம் முழுவதும் அலங்கரிக்கப்பட்டது. பின்பு திருக்கோயிலில் அர்ச்சகர், இராமமூர்த்திக்கும் மற்றும் விக்கிரகரூபமாயுள்ள எம்பெருமான்கட்கும் திருமஞ்சனஞ்செய்தற்பொருட்டு அவர்களுடைய திவ் வியாபரணங்களைப்பெல்லாம் களைந்துவைத்தனர். பின்பு வேதகோஷத்தோடும் வாத்தியகோஷத்தோடும் திருமஞ்சனம் நடந்தேறிற்று. அச்சமயத்தில் யாவரும் ஸ்வாமியேனவையிலே கருத்துணர்நி நிற்கையில், மந்திரிகள், ஒரு நவரத்தின மாலையைத் திருவாபரணத்திரளிலிருந்து எடுத்து ஒளித்துவைத்திட்டனர். பின்பு பெருமாளுக்கு அலங்காரஞ் செய்யும்பொழுது அவ்வணிகைத்தைக் காணாமல் அர்ச்சகர் கவலைப்பட்டு அரசரிடத்து அறிவிக்க, அதனோடு ஆழ் வார் மனங்கலங்கி மந்திரிகளை அழைப்பித்து 'கள்வனை விரைவில் தேடிப்பிடி யுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டார். அதுவே விபாஜமாக, அவர்கள் 'இது கொண்டுபோனவர் வைணவரேயன்றி வேறு எவரு மல்லர்; இவர்களே எப் பொழுதும் இங்கு எங்கும் தட்டிவந்த திரிகின்றவர்; பிறனொருவன் புதிய னாகவந்து அஞ்சாது இத்தொழில்செய்யான்' என்று பாகவதரீதியு அடாப்பழி சமத்தினர். நாராசம்புக்கதுபோல அக்கடுஞ்சொல் செவிபுகப்பெற்ற ஆழ்வார் அரிபத்தர்களின் நற்குணநற்செய்கைகளை நன்றாக அறிந்தவ ராதலால், அவர் கள்மேற் சற்றும் சங்கைகொள்ளாமல், அவர்களின்மீது குற்றங்கூறின தமது மந்திரிகளையே கடித்து 'வைஷ்ணவசிகாமணிகள் ஒருபோதும் இத்தகைய கடுந் தொழிலை நினைத்தலுஞ் செய்யார்; இது திண்ணம்: இதனை உங்கட்கு உறுதிப் படுத்துதற்காக, யானே பிரமாணங்காட்டுவேன்' என்றுசொல்லி, பாம்பை யுள்ளிட்டொரு குட்டையைச் சபைமுன்பே தருவித்து, 'ஸ்ரீவைஷ்ணவர்

மனம் மொழி மெய் யென்னுந் திரிகரணத்தாலும் சுத்தராயின், இப்பாம்பு என்னை யாதொன்றுஞ் செய்யாது; இல்லையாயின், இந்நாகம் இப்பொழுதே என்னைத் தீண்டிக்கொல்லுக' என்று சபதஞ்செய்து அக்குடத்தினுள்ளே கையிட்டனர். அப்பொழுது, சுத்தியத்திக்குக் கட்டுப்படுந் தன்மையதான சர்ப்பம் சிறிது கொடுமையும் புரியாது நணிந்திருந்தது. அதுநோக்கி, அமைச்சர்கள், தமது சூழ்ச்சி இஞ்சித்தும் பலியாதுவிட்டதே யென்று வருத்தமும், தேர்ந்த ஆராய்ச்சியின்றி இங்ஙனம் தவறுசெய்துவிட்டோமே யென்று கழி விரக்கமும், இனி நமது கதி என்னாருமோ வென்று பேரச்சமுங் கொண்டு, நடுநடுங்கி, தாம்கவர்ந்திட்ட அந்த ஆபரணத்தை உடனே கொணர்ந்து சமர்ப்பித்து, தாம் அறியாதுசெய்த அப்பெரும்பிழையைப் பொறுத்தருளுமாறு பிரார்த்தித்து, ஆழ்வாரது திருவடித்தாமரைகளைச் சரணமடைந்தார்கள். ஆழ்வார் மிக்க பொறுமையுடையவ ராதலால் அமைச்சர்கள் பிழையைப்பொறுத்து, 'இனி நீவிர் பாகவதர்கட்கு எப்பொழுதும் பணிவிடை செய்வதே, தமது குற்றம்தீரும் வகை' என்று சொல்லிவிட, அவர்கள் அங்ஙனமே அடியவர்க்கு அடியராய்க் குறிப்பறிந்து குற்றேவல்புரிந்து பேறுபெற்றனர்.

பின்பு குலசேகரர் பொய்ம்மைக்கு இடமான அரசாட்சியில் இருத்தற்கு இஷ்டப்படாமல் தமது குமாரனான் த்ருடவ்ரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துவைத்துத் தாம் திருவரங்கம்பெரியகோயிலுக்குச் சென்று நம்பெருமானைச் சேவித்து, அவ்வழகியமணவாளனையே தனக்கு உரிய மணவாளனாகக் கருதிய தம் திருமகனை அப்பெருமானுக்கே உரியபொருளாகக்கொடுத்து மணஞ் செய்வித்து, பகவத் பாகவத கைங்கரியங்களை விதிமுறை வழுவாது நிபயமுஞ் செய்துகொண்டு சுத்திருப்பதியிற் சிலகாலம் இருந்தனர்.

பிறகு மற்றுஞ் சில திவ்யதேசங்கட்கும் யாத்திரைசெய்ய எண்ணி, திருவேங்கடம், திருவயோத்தி, தில்லைத் திருச்சித்திரகூடம், திருக்கண்ணபுரம், திருமாலிருஞ்சோலை, திருவிழுவங்காடு முதலிய திருப்பதிகட்குச் சென்று ஆங்காங்கு எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமானைக் கண்ணாக்கண்டு சேவித்து, அப்பால், நம்மாழ்வாரது திருவவதாரஸ்தலமான திருக்குருகூர்க்கு அருகிலுள்ள பிரமதேசமென்னும் ஊரை யடைந்து, அங்கு ஸ்ரீராஜகோபாலஸ்வாமி சந்நிதியிற் சிலகாலம் திருத்தொண்டு செய்துகொண்டிருந்து, தமது அறுபத் தேழாவது பிராயத்திற் பரமபதமடைந்தனர்.

இவர் எம்பெருமானை அனுபவிக்கும்போது அவ்வறுபவத்தாலாகிய ஆனந்தம் உள்ளடங்காமையால் அது யாவார்க்கும் புலப்படுமாறு அருளிச்செய்த திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் - முதந்தயாஜி யென்னும் வடநூலும், பெருமாள் தீருமொழி யென்னுந் தமிழ்நூலுமாம். இவற்றால் இவர் வடமொழி தென் மொழி யிரண்டிலும் வல்லவ ரென விளங்கும்.

“அரசமர்ந்தானடிசூழி மரசைடல்லா லரசாக வெண்ணேன் மற்றரசு தானே” என்று கோவந்தபாதாரவிந்தத்தைச் சிரமேற் கொள்ளுதலையே கிரீடாபிஷேகமாகப் பாவிக்கின்ற இவர், பெருமானுடைய [இராமபிரானுடைய]

இன்ப அன்பங்களைத் தவறு சுகதுக்கங்ளாகக் கருதியதனால், இவர்க்கு 'பேருமாள்' என்றும் ஒருபெயர் வழங்கும்.

இவ்வாழ்வார் "செடியாய் வல்வினைகள் தீர்க்குந் திருமாலே, நெடியானே வேங்கடவா நீங்கோயிலின்வாயில், அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் இடந்தியங்கும், படியாய்க்கிடந்து உன்பவளவாய காண்பேனே" என்று வேண்டியமைபற்றி விஷ்ணுவாலயங்களில் கோயிலினுள் வாயிற்படி 'குலசேகராயிடம்' என்று இவர்பெயரையிட்டு வழங்கப்படும்.

குலசேகராழ்வார்.

அஞ்சனமாமலைப்பிறவி யாதரித்தோன் வாழியே

அணியாங்கர் மணத்தாணை யடைந்துயந்தோன் வாழியே
வஞ்சுகரந்தன்னில் வாழ்வந்தோன் வாழியே

மாசுதனிற் புனர்பூசம் வந்துதித்தான் வாழியே
அஞ்சலெனக் குடப்பாம்பி லங்கையிட்டான் வாழியே

அகவரத மிராமகதை யருளுமவன் வாழியே
செஞ்சொல்மொழி னூற்றஞ்சம் செப்பினான் வாழியே
சோலர்கோன் செங்கடலத் திருவடிகள் வாழியே.

குலசேகரப்பெருமாள் அருளிச்செய்த
பெருமாள் திருமொழி.

தனியின்கள்.

(† உடையவர் அருளிச்செய்தது.)

இருவிகற்பநேரிகை வெண்பா.

இன்னமுதமுட்டுகேன் இங்கேவாபைங்குளியே! *
தென்னரங்கம்பாடவல்லீர்ப்பெருமாள் *—பொன்னஞ்
சிலைசேர் துதலியர்வேள்சேரலர்கோன் * எங்கள்
குலசேகரனென்றேகூறு.

(மணக்கால்நம்பி அருளிச்செய்தது.)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆரம்கெடப்பரனன்பர்கொள்ளாரென்று * அவர்களுக்கே
வாரங்கொடுகுடப்பாம்பிற்கையிட்டவன் * மாற்றலரை
வீரங்கெடுத்தசெங்கோல்கொல்லிகாவலன்னவில்லவர்கோன் *
சேரன்குலசேகரன்முடிவேந்தர்க்காமணியே.

க - ஆந் திருமொழி - இருளிரியச்சுடர்மணிகள்.

[பூரீரங்கநாதனது ஸேவையை ஆஸம்ஸித்தல்.]

எண்சிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (பந்துவராளிராகம் - ஆதீதாளம்.)

↓↓ இருளிரியச்சுடர்மணிகள் இமைக்கும்நெற்றி
இனத்துத்தியணிபணம் ஆயிரங்களார்ந்த *
அரவரசப்பெருஞ்சோதி அனந்தனென்னும்
அணிவிளங்கும் உயர்வெள்ளையணையமேவி *
திருவரங்கப்பெருநகருள்தெண்ணீர்ப்பொன்னி
திரைக்கையால் அடிவருடப்பள்ளிகொள்ளும் *
கருமணியைக்கோமளத்தைக்கண்டுகொண்டு என்
கண்ணினைகள் என்னுகொலோகளிக்கும்நாளோ? (க)

† மணக்கால்நம்பி அருளிச்செய்த தெனக் கூறுவாரு முளர்.

கசக பெருமாஸ்திருமோழி—க - தி. இருளிரியச்சுடர்மணிகள்.

↓↓ வாபோரினாஞ்ஞாறு துதங்கனாரந்த
வணையுடம்பினமுல்நாகம்உமிழ்ந்தசெந்தி *
வியாதமலர்ச்சென்னிவிதானமேபோல்
மேன்மேலும்மிகளங்கும்பரந்ததன்கீழ் *
காயாம்பூமலர்ப்பிறங்கலன்னமாலைக்
கடிபரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *
மாயோனை, மனாத்தூணோபற்றிநின்று என்
வாயாரஎன்றுகொலோவாழ்த்துமநானே ? (உ)

எம்மாண்பினயன்னான்குநாவினாலும்
எடுத்தேத்தி ஈரிரண்டுமுகமும்கொண்டு *
எம்மாடும்கழிற்சுண்களெட்டினேடும்க
தொழுதேத்தி இனிதிறைஞ்சநின்ற * செம்பொன்
அம்மான் தன்மலர்க்கமலக்கொப்பூழ்தோன்ற
அணியரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *
அம்மான் தனடியினோக்கீழ்அலர்களிட்டு அங்கு
அடியவரோடுஎன்றுக்காலோஅனுகூலநானே? (ங)

மாவணைவாய்பிளந்துகத்தமாலை வேலை
வண்ணனைஎன்கண்ணனை * வன்குன்றமேந்தி
ஆவினை அன்றுய்யக்கொண்டஆயரேற்றை
அமரர்கள் தந்தலைவனை அந்தமிழினின்பப்
பாவினை * அவ்வடமொழியைப் பற்றற்றார்கள்
பயிலாங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *
கோவினை, நாவுறவமுத்திஎன்தன்கைகள்
கொய்ம்மலர் தூய்என்றுகொலோகூட்புமநானே? (ச)

இணையில்லாஇன்னிசைபாழ்கெழுமி இன்பற்
தும்புருவும்நாரதனும்இறைஞ்சயேத்த *
துணையில்லாத்தொன்மறை தூல்தோத்திரத்தால்
தொன்மலர்க்கணயன்வணங்கியோவாதேத்த *
மணிமாடமாளிகைகள்மல்கு செல்வ
மதிராங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *
மணிவண்ணனம்மாளைக்கண்டுகொண்டு என்
மலர்ச்சென்னிஎன்றுகொலோவணங்குமநானே ? (ரு)

பெருமாஸ்திருமொழி—க - தி. இருளிரியச்சுடர்மணிகள். ௧௪௭

அளிமலர்மேலயாவானிந்திரனோடு ஏனை

அமரர்குந்தர்க்குமுடி அரம்பையரும் மதிலும் *

தெளிமதிசேர்முனிவர்க்கும்குமுடி முந்தித்

திசைதிசையிலமலர் தூ விச்சென்றுசேரும் *

களிடலர்சேர்பொழிலரங்கத்தூரகமேறித்

கண்வளரும்கடல்வண்ணர்கடல்க்கண்ணும் *

ஒளிமதிசேர்நிருமுகமும்கண்டு கொண்டு என்

உள்ளம்மிகளன்றுகொலோடருகும்நாளே?

(சு)

மறம்திகழும்மனமொழித் துவஞ்சமாத்தி

† ஐம்புலன்களடக்கி இடர்ப்பாரத்தூன்பம்

தூறந்து * இருமுப்பொழுதேத்தினல்லையிலலாத்

தொன்னெறிக்கண் நிலைதின்றதொண்டரான *

அறம்திகழும்மனத்தவர்தம்கதிபைப் பொன்னி *

யணியரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *

திறம்திகழும்மாயோனைக் கண்டு என்கண்கள்

நீர்மல்களன்றுகொலோநிற்கும்நாளே?

(எ)

கோலார்ந்தநெடுஞ்சார்ங்கம்கூனற்சங்கம்

கொலையாழிகொடுத்தண்டுகொற்றவொள்வார் *

காலார்ந்தகதிக்கருடனென்னும் வென்றிக்

கடும்பறவைஇவையனைத்தும்புறஞ்சூழ்காப்ப *

சேலார்ந்தநெடுங்கழனிசோலைசூழ்ந்த

நிருவரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *

மாலோனைக், கண்டுஇன்பக்கலகியெய்தி

வல்லிணையேன்என்றுகொலோவாமும்நாளே?

(அ)

தூராதமனக்காதல்தொண்டர்தங்கள்

குழாங்குழுமித் திருப்புகழ்க்கன்பலவும்பாடி. *

ஆராதமனக்களிப்போடு அமுதகண்ணீர்

மழைசேர நினைந்துருகியேத்தி * நாளும்

சீரார்ந்தமுழுவோசைபரவைகாட்டும்

நிருவரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும் *

போராழியம்மாணக்கண்டு துள்ளிப்

புகழத்திலென்றுகொலோபுரளும்நாளே?

(க)

† 'வன்புலன்கள்' என்று சிலர்.

↓↓ வன்பெருவானகமுப்ப அமரமுப்ப
மண் ணுப்பமண் ணுலகில் மனிதருப்ப *
துன்பமிருதுயபகல அயர்வொன்றில்லாச்
சுகம்வளர அகமசுழும்தொண்டர்வாழ *
அன்பொடுதென்திசைநோக்கிப் பள்ளிகொள்ளும்
அணியாங்கன்திருமுற்றத்து * அடிபார்த்தங்கள்
இன்பமிருபெருங்குழுவுகண்டு யானும்
இசைந்து உடனே என் றுகொலோ இருக்கும்நானோ ? (க0)

↓↓ திடர்விளங்குகரைப்பொன்னிநடுவுபாட்டுத்
திருவரங்கத்தரவணையில் பள்ளிகொள்ளும் *
கடல்விளங்குகருமேனியம்மான் தன்னைக்
கண்ணாக்கண்டு கக்கும்காதல்தன்னால் *
குடைவிளங்குவிறல்தானைக்கொற்றவொள்வாள்
கூடலர்கோன்கொடைக்குலசேகரன் சொற்செய்த *
நடைவிளங்குகமிழ்மாலைபத் தூர்வல்லார்
நலந்திகழ்நாரணாநடிக்கீழ்நண் ணுவாரே. (கக)

அடிவாவு:—இருள் வாய் எம்மாண்பின் மாவினை இனை அளி மறம்
கோல் தாராத வன்பெரு திடர் தேட்டி.

தவநேகாப்பெருமாள் திருவடிகளே காணம்.

2 - ஆந் திருமொழி - தேட்டருந்திறல்.

[அரங்கனடியாரது அடிமைத்திறத்தில் ஈபேதேல்.]

எழுதிக்கழிநேடிலடியாசியவிறுத்தம். (ஸ்ரீராகம் - ருபகதாளம்.)

↓↓ தேட்டருந்திறல்தேனினைத் தென்னரங்கனை * திருமாதுவாழ்
வாட்டமில்வனமாலேமார்வனைவாழ்த்தி மால்கொள்கின்றையராய் *
ஆட்டமேனியலந்தழைத்து அயர்வெய்தும்மெய்யடியார்கள்தம் *
ஈட்டம்கண்டிடக்கடுமேல் அதுகாணும்கண்பயனாவதே. (க)

தோடுலாமலர்மங்கை தோளினைதோய்ந்ததும் * சுடர்வாளியால்
நீடுமாமர்செற்றதும்நிறைமேய்த்ததும் இவையேவினைந்து *
அடிப்பாடி-அரங்கவோ ! என்றழைக்கும் தொண்டாடிப்பொடி
ஆடநாம்பெறில் * கங்கைநீர்குடைந்தாடும்வேட்கை என்னாவதே ?

ஏறடர்த்ததும் ஏனமாய்திலம்சீண்டதும் முன் இராமனாய் *
மாறடர்த்ததும் மண்ணாள் நததும் சொல்லிப்பாடி. * வன்பொன்னிப்பே
ராறுபோல்வரும் கண்ணாரீர்கொண்டு அரங்கன்கோயில்திருமுற்றம் *
சேறுசெய்தொண்டர்சேவடிச்செழுஞ்சேறு என்சென்னிக்கணிவனே.

தோய்த்ததன் தாயிர்வெண்ணைய்பா லுடனுண்டலும் உடன்றாய்ச்சிகண்டு *
ஆர்த்ததோளுடைஎம்பிரான் என்னரங்கனுக்கு அடியார்களாய் *
நாத்தமும்பெருநாரணுவென்றழைத்து மெய்தமும்பத்தொழுது
ஏத்தி * இன்புறும் தொண்டர்சேவடி ஏத்திவாழ்த்துமென்றெஞ்சமே.

பொய்சிலைக்குரலேற்றெருத்தமிறுத்துப் போரரவீர்த்தகோன் *
செய்சிலைச்சுடர்சூழொளித் திண்ணாமாதிந்தென்னரங்கனும் *
மெய்சிலைக்கருமேகமொன்று தம்நெஞ்சிலினின்று திகழப்போய் *
மெய்சிலிர்ப்பவர் தம்மையேநினைந்து என்மனம்மெய்சிலிர்க்குமே. (நி)

ஆதியந்தமனந்தமற்புதமான வானவர்தம்பிரான் *
பாதமாமலர்சூழும்பத்தியிலாத பாவிதன் உயந்திட *
நீதில்நன்னெறிகாட்டி எங்கும்திரிந்து அரங்கனம்மானுக்கே *
காதல்செய்தொண்டர்க்கு எப்பிறப்பிலும் காதல்செய்யும்என்றெஞ்சமே.

காரினம்புரைமேனிநற்கதிர் முத்தவெண்ணைகைச்செய்யவாய் *
ஆரமார்வனரங்கனென்னும் அரும்பெருஞ்சுடரொன்றினை *
சேரும்நெஞ்சினராகிச் சேர்ந்துகின்றிந்தகண்ணீர்களால் *
வாரநிற்பவர்தாளினைக்கு ஒருவாரமாகும்என்றெஞ்சமே. (எ)

மாலையுற்றகடல்கிடந்தவன் வண்டுகிண்டிருந்துழாய் *
மாலையுற்றவரைப்பெருந்திருமார்வனை மலர்க்கண்ணனை *
மாலையுற்றெழுந்தாடிப்பாடித் திரிந்து அரங்கனம்மானுக்கே *
மாலையுற்றிடும்தொண்டர்வாழ்வுக்கு மாலையுற்றதுஎன்றெஞ்சமே. (அ)

மொய்த்துக்கண்பனிசோரமெய்க்களிலிர்ப்ப ஏங்கியினைத்துநின்று *
எய்த்துக்கும்பிடுநட்டமிட்டெழுந்து ஆடிப்பாடியிறைஞ்சி * என்
அத்தனச்சனரங்கனுக்கு அடியார்களாகி * அவனுக்கே
பித்தராமவர்பித்தரல்லர்கள் மற்றையார்முற்றும்பித்தரே. (க)

↓↓ அல்லிமாமலர்மங்கைநாதன் அரங்கன்மெய்யடியார்கள் தம் *
எல்லையிலடிமைத்திதத்தினில் என்றும்மேவுமனத்தனும் *
கொல்லிகாவலன்சுடல்நாயகன் கோழிக்கோன்குலசேகரன் *
சொல்லினின் தமிழ்மாலைவல்லவர் தொண்டர்தொண்டர்களாவரே. (க0)

அடிவரவு:—தேட்டு தோடு ஏறு தோய்த்த பொய் ஆதி காரினம்
மாலை மொய்த்த அல்லி மெய்.

குலசேகாப்பெருமாள் திருவடிகளே சாணம்.

† 'நெஞ்சன்' என்றும் பாடம்.

கறீ0 பெருமாஸ்திருமொழி—௩ - தி. மெய்யில்வாழ்க்கையை.

௩ - ஆந் திருமொழி - மெய்யில்வாழ்க்கையை.

[ஆழ்வார் ரங்கநாதபக்தராய் உலகத்தாரோடு தாம்சேராமை.]

கவிலிருத்தர். (ஸௌராஷ்டிராபகம் - அடநாஸம்.)

↓↓மெய்யில்வாழ்க்கையை மெய்யெனக்கொள்ளும் * இவ்
வைபந்தன்னொடும் கூடுவதில்லையான் *
ஐயனே! அரங்கா! என்றுஅழைக்கின்றேன் *
மையல்கொண்டொழிந்தேன் எந்தன்மாலுக்கே. (க)

நூலினோரிடையார்திறந்தே திற்கும் *
ஞாலந்தன்னொடும் கூடுவதில்லையான் *
ஆலியர்அழைபா அரங்கா!என்று *
மாலெழுந்தொழிந்தேன் எந்தன்மாலுக்கே. (உ)

மாரனார்வரிவெஞ்சிலைக்கு ஆட்செய்யும் *
பாரினாரோடும் கூடுவதில்லையான் *
ஆரமார்வன் அரங்கன்அனந்தன் * நல்
நாரனை நரகாந்தகன்பித்தனே. (ஈ)

உண்டியேஉடையே உகந்தோடும் * இம்
மண்டலத்தோடும் கூடுவதில்லையான் *
அண்டவானன் அரங்கன் * வன்பேய்முலை
உண்டவாயந்தன் உன்மத்தன்காண்டினே. (ச)

நீநிலநன்னெறிநிற்க அல்லாதுசெய் *
நீதியாரோடும் கூடுவதில்லையான் *
ஆகியுயன் அரங்கன் * அந்தாமரைப்
பேதைமாமணவாளன்தன் பித்தனே. (ரு)

எம்பரத்தரல்லாரோடும் கூடலன் *
உம்பர்வாழ்வை ஒன்றாகக்கருதிலன் *
தம்பிரான் அமரர்க்கு * அரங்கநகர்
எம்பிரானுக்கு எழுமையும்பித்தனே. (ஊ)

எத்திறத்திலும் யாரோடும்கூடும் * அச்
சித்தந்தன்னைத்தவிர்த்தனன் செங்கண்மால் *
அத்தனே! அரங்கா! என்றுஅழைக்கின்றேன் *
பித்தனாயொழிந்தேன் எம்பிரானுக்கே. (எ)

பேயரே எனக்குபாவரும் * யானும்ஓர்
பேயனேஎவர்க்கும் இதுபேசியென் ! *
ஆயனே ! அரங்கா ! என்று அழைக்கின்றேன் *
பேயனாபொழிந்தேன் எம்பிரானுக்கே. (அ)

↓↓ அங்கையாழி அரங்கனடியினை *
தங்குசுந்நைதத் தனிப்பெரும்பித்தனாப் *
கொங்கர்கோன் குலசேகரன்சொன்னசொல் *
இங்குவல்லவர்க்கு ஏதமொன்றில்லையே. (ஆ)

அடிவரவு:—மெய் தால் மாரனார் உண்டி தீதில் எம்பரத்தர் எத்திறத்
திலும் பேயரே அங்கை ஊன்.

தலசேகாப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி - ஊனேறு.

[ஆழ்வார் திருவேங்கடமலையிற்பிறத்தலை அவாவுதல்.]

தாவுகோச்சகந்தலிப்பா. (தந்யாசிபாகம் - தீர்புடைதாளம்.)

↓↓ ஊனேறுசெல்வத்து உடற்பிறவியான்வேண்டேன் *
ஆனேறேழ்வென்றான் அடிமைத்திறமல்லால் *
கூனேறுசங்கமிடத்தான்தன் வேங்கடத்து *
கோனேரிவாமும் குருகாய்ப்பிறப்பேனே. (அ)

ஆனாதசெல்வத்து † அரம்பையர்க்ளத்தற்குழ *
வானானும்செல்வமும் மண்ணரசும்யான்வேண்டேன் *
தேனார்பூஞ்சோலைத் திருவேங்கடச்சுனையில் *
மீனாய்ப்பிறக்கும் விதிபுடைபெனாவேனே. (உ)

பின்னிட்டசடையானும் பிரடனும்இந்திரனும் *
துன்னிட்டுப்புகலரிய வைகுந்தநீர்வாசல் *
மின்வட்டச்சுடராழி வேங்கடக்கோன்தானுமீழும் *
பொன்வட்டில்பிடித்து உடனேபுகப்பெறுவெனாவேனே. (ஈ)

ஒண்பவளவேலைபுலவு தண்பாற்கடலுள் *
கண் துயிலும்மாயோன் கழலினைகள்காண்பதற்கு *
பண்பகரும்வண்டினங்கள் பண்பாடுமேவேங்கடத்து *
செண்பகமாய்திற்கும் திருவுடையெனாவேனே. (ச)

† அரம்பையர் கடற்குழ' என்றும் பிரிப்பர்.

கம்பமதபாணைக் கழுத்தகத்தின்மேலிருந்து *
 இன்பமரும்செல்வமும் இவ்வரசும்பான்வெண்டேன் *
 எம்பெருமானாசான் வழில்வேங்கடமலைமேல் *
 † தம்பகாமாய்நிற்கும் தவமுடையெனவேனே. (ரு)

மின்னனையநுண்ணிடையார் உருப்பதியும்மேனகையும் *
 அன்னவர்தம்பாடலொடும் ஆடலவைஆதரியேன் *
 தென்னவெனவண்டினங்கள் பண்பாடும்வேங்கடத்துள் *
 அன்னனையபொற்குவடாம் அருந்தவத்தெனவேனே. (சு)

வானுறும்மாமதிபோல் வெண்குடைக்கீழ் * மன்னவர்தம்
 கோனாகிவீற்றிருந்து கொண்டாடும்செல்வறியேன் *
 தேனூர்பூஞ்சோலைத் திருவேங்கடமலைமேல் *
 காணூர்ப்பாபும் கருத்துடையெனவேனே. (எ)

பிறையேறுசடைபாணும் பிரபனும்இந்திரனும் *
 முறையாய்பெருவேள்விக் குறைமுடிப்பான்மறையானான் *
 வெறியார்தண்சோலைத் திருவேங்கடமலைமேல் *
 நெறியாய்க்கிடக்கும் நிலையுடையெனவேனே. (அ)

↓↓ செடியாயவல்லினைகள் தீர்க்கும்திருமாலே *
 நெடியானோ! வேங்கடவா ! நின்கோயிலின் † வாசல் *
 அடியாரும்வானவரும் அரம்பையரும்கிடந்தியங்கும் *
 மடியாய்க்கிடந்து உன்பவளவாய்காண்பேனே. (க)

உம்பருலகாண்டு ஒருகுடைக்கீழ் * உருப்பதியன்
 அம்பொற்கலைபல்குல் பெற்றாலும்ஆதரியேன் *
 செம்பவளவாயான் திருவேங்கடமேன்னும் *
 எம்பெருமான்பொன்மலைமேல் ஏதேனுமாவேனே. (கஉ)

↓↓ மன்னியதண்சாரல் வடவேங்கடத்தான்தன் *
 பொன்னியலும்சேவடிகள் காண்பான் புரிந்திறைஞ்சி *
 கொன்னிலும்கூர்வேல் குலசேகரன்சொன்ன *
 பன்னியநூல்தமிழ்வல்லார் பாங்காயபத்தர்களே. (கக)

அடிவரவு:—ஊன் ஆனாத பின்னிட்ட ஒண் கம்பம் மின் வான் பிறை
 செடி உம்பர் மன்னிய தரு.

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி - தருதுயரந்தடாயேல்.

[† விற்றுவக்கோட்டம்மான்விஷயம்: ஆழ்வார் தமது
அந்நயகதித்வத்தைத் தெரிவித்தல்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. (சங்கராபரணாகம் - நுபகதாளம்.)

↓↓ தருதுயரந்தடாயேல் உன்சரணல்லால்சரணில்லை *
வினாகுழுவும்பலர்ப்பொழில்சூழ் விற்றுவக்கோட்டம்மானே ! *
அரிசினத்தால்சுன்றதாய் அகற்றிடினும் * மற்றவள்தன்
அருள்நினைந்தேயமும் குழுவியதுவேபோன்றிருந்தேனே. (க)

கண்டாரிகழ்வனவே காதுவந்தான்செய்திடினும் *
கொண்டானையல்லால் அறியாக்குலமகள்போல் *
வின்தோய்மதிள்புடைசூழ் விற்றுவக்கோட்டம்மா ! * நீ
கொண்டாளாயாகிலும் உன்குரைகழலேகூறுவனே. (உ)

மீன்றோக்கும்நீள்வயல்கூழ் விற்றுவக்கோட்டம்மா ! * என்
பால்நோக்காயாகிலும் உன்பற்றல்லால்பற்றிலேன் *
தான்நோக்காது எத்துயரம்செய்திடினும் * நார்வேந்தன்
கோல்நோக்கிவாழும் குடிபோன்றிருந்தேனே. (ங)

வாளால்அறுத்துச்சுடினும் மருத்துவன்பால் *
மாளாதகாதல் நோயாளன்போல் * மாயத்தால்
மீளாததுயர்தரினும். விற்றுவக்கோட்டம்மா ! * நீ
ஆளாஉனதருளே பார்ப்பன்அடியேனே. (ச)

வெங்கண் தின்களிறடர்த்தாய் ! விற்றுவக்கோட்டம்மானே ! *
எங்குப்போய்உய்கேன் ? உன்னினையடியே அடையல்லால் *
எங்கும்போய்க்கரைகாணாது எறிகடல்வாய்மீண்டேயும் *
வங்கத்தின்கூம்பேறும் மாப்பறவைபோன்றேனே. (ரு)

செந்தழலேவந்து அழலைச்செய்திடினும் * செங்கடலம்
அந்தரம்சேர்வெங்கதிரோற்கல்லால் அலராவால் *
வெந்துயர்விட்டாவிடினும் விற்றுவக்கோட்டம்மா ! * உன்
அந்தமில்சீர்க்கல்லால் அகம்குழையமாட்டேனே. (சு)

எத்தனையும் † வான்மறந்தகாலத்தும் பைங்குழிகள் *
மைத்தெழுந்தமாழுகிலே பார்த்திருக்கும் மற்றவைபோல் *
மெய்த்துயர்விட்டாவிடினும் விற்றுவக்கோட்டம்மா ! * என்
சித்தம்மிகஉன்பாலே வைப்பன்அடியேனே. (ஏ)

† 'வித்துவக்கோடு' எனக் கூறுவாரு முளர். † 'வான்வறந்த' என்றும் பாடம்.

தொக்கிலங்குபாறெல்லாம் பாந்தோடி * தொடுகடலே
புக்கன்றிப்புறம்நிற்கமாட்டாத மற்றவைபோல் *
மிக்கிலங்குமுகில்நிறத்தாய் ! விற்றுவக்கோட்டம்மா ! * உன்
புக்கிலங்குசீரல்லால் புக்கிலன்காண்புண்ணியனே ! (அ)

நின்னையேதான்வேண்டி- நீன்செல்வம்வேண்டாதான்
தன்னையே * தானவேண்டும் செல்வம்போல், மாயத்தால் *
மின்னையேசேர்துகிரி விற்றுவக்கோட் + டம்மா ! *
நின்னையேதான்வேண்டி- நிற்பன் அடியேனே. (சு)

ஊஊவிற்றுவக்கோட்டம்மா ! நீவேண்டாயேயாயிடினும் *
மற்றாரும்பற்றிலேனென்று அவனைத்தான்நம்பாத *
கொற்றவேல்தானைக் குலசேகரன்சொன்ன *
நற்றமிழ்ப்பத்தும்வல்லார் நண்ணார்நகமே. (க௦)

அடிவாவு:—தரு கண்டார் மீன் வாளால் வெங்கண் செந்தழல் எத்தனை
தொக்கு நின்னை விற்றுவக்கோடு ஏர்.
தலசேகாப்பெருமாள் திருவடிமே சரணம்.

௬ - ஆந் திருமொழி- ஏர்மலர்ப்பூங்குழல்.

[ஆய்ச்சியர் ஊடி அமலனை எள்கியுரைத்தல்.]

என்கீர்க்குழந்தேடலடியாசிரியவிருத்தம். (செஞ்சுருட்டிபாகம்-ஆதிதாஸம்.)

ஊஊ ஏர்மலர்ப்பூங்குழலாய்மாதர்
எனைப்பலருள்ளஇவ்வூரில் * உன் தன்
மார்வுதழுவுதற்குஆசையின்மைஅறிந்தநிற்தே
உன் தன்பொய்பைக்கேட்டு *
கூர்மழைபோல்பனிக் கூதலெப்திக்
கூநடுங்கியமுனையாற்றில் *
வார்மனற்குன்றில்புலாநின்றேன்
வாசுதேவா ! உன்வரவுபார்த்தே. (க)

செண்டையொண்கண்மடவாளொருத்தி
கிழையகத்துத்தயிர்கடைபயக்
கண்டு * ஓல்லையாலும்கடைவனென்று
கள்ளவிழிபைவிழித்துப்புக்கு *

+ 'அம்மானே' என்று சிலர்.

வண்டமர்பூங்குழல்தாழ்ந்துலாவ

வாள்முதம்வெர்ப்பச் செவ்வாய் துடிப்ப *

தன்தயிர்நீகடைநீட்டவண்ணம்

தாமோதரா ! மெய்பறிவன்நானே.

(உ)

கருமலர்க்குந்தலொருத்திதன்னைத்

கடைக்கணித்து * ஆங்கேஒருத்திதன்பால்

மருவிமனம்வைத்துமற்றொருத்திக்குஉரைத்து

ஒருபேதைக்குப்பொய்குறித்து *

புரிசுமூலம்ங்கையொருத்திதன்னைப்

புணர்நி அவளுக்கும்மெய்ப்பனல்லை *

மருதி அத்தாய் ! உன்வளர்த்தியூடே

வளர்சிறந்தால்உன் தன்மாய்பதானே.

(ங)

தாப்முலைப்பாலில் அமுதிருக்கத்

தவழ்ந்துதளர்நடையிட்டுச்சென்று *

பேய்முலைவாய்வைத்துநஞ்சையுண்டு

பித்தனென்றேபிறரேசநின்றாய் *

ஆய்மிகுகாதலோடுபானிருப்ப

யான்விடவந்தளன் தூதியோடே *

நீமிகுபொகந்தைநன்குகந்தாய்

அதுவும்உன்கோரம்புக்கேற்குமன்றே.

(ச)

மின்னொத்த நுண்ணிடையானைக்கொண்டு

வீங்கிருள்வாய்என்தன்வீதியூடே *

பொன்னொத்தவாடைகுக்கடலிட்டுப்

போகின்றபோதானாகண்டுநின்றேன் *

கண்ணுற்றவனைநீகண்ணாவிட்டுக்

கைவிளிக்கின்றதும்கண்டேநின்றேன் *

என்னுக்குஅவனைவிட்டுஇங்குவந்தாய் ?

இன்னம்அங்கேநடநம்பி ! நீயே.

(ரு)

மற்பொருதோளுடைவாகதேவா !

வல்வினைபேன்னாயில்லொண்டவாறே *

இற்றையிரவியையேமத்துஎன்னை

இன்னனைமேலிட்டகன்றுநீபோய் *

௧௫௬ பெருமாள் திருமொழி—௬ - தி. ஏம்மலர்ப்பூங்குழல்.

அற்றையிரவுமூர்பிற்றைநாளும்

அரிவைபரோடும் அணைநூவந்தாய் *

எற்றுக்குநீ என்மருங்கில்வந்தாய் ?

எம்பெருமான் ! நீயெழுந்தருளே.

(௬)

பைபாளின்னணைப்பள்ளியினாய் !

பண்டையோமல்லோம்நாம் * நீயுக்கும்

மைபரியொண்கண்ணினாமல்லோம்

வைகிளம்சேரிவாவொழிநீ *

செய்பவடிவமும் திருமுகமும்

செங்கனிவாயும் குழலும் கண்டு *

பொய்யொருநாள் பட்டதேயமையும் .

புள்ளுவம்பேசாதேபோகும்போது !

(௭)

என்னைவருகவெனக்குறித்திட்டு

இனமலர்முல்லையின்பந்தர்நீழல் *

மன்னிஅவனைப்புணரப்புகு

மற்றென்னைக்கண்டு உழறுகெழ்ந்தாய் *

பொன்னிறவாடைபைக்கையில்தாங்கிப்

பொப்பச்சம்காட்டிநீபோதியேலும் *

இன்னம்என்கையகத்துவங்கொருநாள்

வருகியேல் என்கினம்தீர்வென்றானே.

(௮)

மங்கலநல்லவாமலைமார்விலிலங்க

மயில்தழைப்பீலிசூடி *

பொங்கிளவாடைஅரையில்சாத்திப்

பூங்கொத்துக்காதில்புணரப்பெய்து *

கொங்குநறுங்குழலார்களோடு

குழைந்துகுழலினிதுதிவந்தாய் *

எங்களுக்கேஒருநாள்வந்தாத

உன்குழலின்னிசைபோதாதே.

(௯)

↓↓ அல்லிமலர்க்கிருமங்கைகேள்வந்தன்னை

நயந்துஇளவாய்ச்சிமார்கள் *

எல்லிப்பொழுதினில்வந்ததுடி

என்கியுரைத்தஉரைபதனை *

கொல்லிநகர்க்கிறைகூடற்கோமான்

குலசேகரன் இன்னிசையில்மேனி *

சொல்லியஇன்தமிழ்மலைபத்தும்

சொல்லவல்லார்க்கு இல்லை துன்பந்தானே.

(௧௮)

அடிவாவு:—ஏர் கெண்டை கரு தாய் மின் மற்பொரு பை என்னை
மங்கலம் அல்லி ஆலை.

குலசேகாப்பெருமாள் திருவடிகளே சாணம்.

எ - ஆந் திருமொழி - ஆலைநீள்கரும்பு.

[[கண்ணனது பாலசேஷ்டிதங்களைக் காணப்பெறுத
தேவகியின் புலம்பல்.]

என்சீர்க்கழிநெடிலடியாசியினிருத்தம். (கேதாரகௌவராகம்-அடதாளம்.)

|| ஆலைநீள்கரும்பன்னவன் தாலோ

அம்புயத்தடங்கண்ணினன் தாலோ *

வேலைநீர்நிறத்தன்னவன் தாலோ

வேழப்போதகமன்னவன் தாலோ *

வலவார்குழலென்மகன் தாலோ

என்றென்று உன்னை என்வாயிடை கிறைய *

தாலொலித்திடும் திருவினையிலலாத்

தாயரில்கடையாபின தாயே.

(௧)

வடிக்கொளஞ்சனமெழுதுசொம்மலர்க்கண்

மருவிமேலினிதொன்றினைநோக்கி *

முடக்கிச்சேவடிமலர்ச்சிறுகருந்தான்.

பொலியும்நீர்முகிற் குழவியேபோல *

அடக்கியாரச்செஞ்சிறுவிரலனைத்தும்

அங்கையோடு அணைந்து ஆணையிற் கிடந்த *

கிடக்கைகண்டிடப்பெற்றிலன் அந்தோ!

கேசவா! கெடுவேன்கெடுவேனே.

(௨)

முந்தைநன்முறையன்புடைமகளிர்

முறைமுறைதந்தம்குறங்கிடையிருத்தி *

எந்தையே! எந்தன்குலப்பெருஞ்சுடரே!

எழுமுகில்கணத்தெழில்கவரேறே! *

உந்தையாவென்றுரைப்ப நின்செங்கேழ்
 விரலினும்கடைக்கண்ணினும்காட்ட *
 நந்தன்பெற்றனன் நல்வினையிலா
 நங்கன்கோன்வசுதேவன்பெற்றிலனே.

(௩)

களிநிலாவெழில்மதிபுரைமுகமும்
 கண்ணானே ! திண்ணமாடிம்திண்டோளும் *
 தளிர்ப்பலிக்கருங்குழல்பிறையதுவும்
 தடங்கொள்தாமரைக்கண்களும்பொலிந்த *
 இளமைபின்பத்தைஇன்றுஎன்தன்கண்ணால்
 பருகுவேற்குஇவள்தாயெனநினைந்த *
 அவளிலின்பின்பிளவையின்பத்தையிழந்த
 பாவியேனெனதாவிசில்லாதே.

(௪)

மருவும்நின் திருநெற்றியில்சுட்டியசைதா
 மணிவாயிடைமுத்தம்
 தருதலும் * உன்தன்தாதையப்போலும்
 வடிவுகண்டுகொண்டுள்ளம்உள்குளிர *
 விரலைச்செஞ்சிறுவாயிடைச்சேர்த்து
 வெகுளியாபின்றுரைக்கும்அவ்வரையும் *
 திருநிலைன்னுன்பெற்றிலேன் எல்லாம்
 தெய்வநங்கையசோதைபெற்றாளே.

(௫)

தண்ணந்தாமரைக்கண்ணானே ! கண்ணா !
 தவழந்தெழுந்துதளர்ந்ததோர்நடையால் *
 மண்ணில்செம்பொடியாடிவந்து என்நன்
 மார்வில்மன்னிடப்பெற்றிலேன்அந்தோ ! *
 வண்ணாச்செஞ்சிறுகைநிரலனைத்தும்
 வாரிவாப்க்கொண்டஅடிசிலின்மிச்சில் *
 உண்ணப்பெற்றிலேன் ஓ ! கொடுவியேன்
 என்னைஎன்செப்பப்பெற்றதுஎம்மோயே !

(௬)

குமகனே ! என்நன்கோமளப்பிள்ளாய் !
 கோவிந்தா ! என்குடங்கையில்மன்னி *
 ஒழுக்குபேரெழிலிளஞ்சிறுதளிர்போல்
 ஒருகையால்ஒருமுலைமுசும்நெருடா *

மழலைமென்னகையிடைபிடைப்பருளா
வாயிலேமுலையிருக்களன்முதத்தே *
எழில்கொள்கின் திருக்கண்ணினைநோக்கந்
தன்னைபும் இழந்தேன்இழந்தேனே.

(௭)

முழுதும்வெண்ணொய்நோந்துதொட்டுண்ணும்
முதுழிளஞ்சிறுத்தாமரைக்கையும் *
எழில்கொள்தாம்புகொண்டடிப்பதற்குள்ளு
நிலையும் வெண்தயிர் தோய்ந்தசெவ்வாயும் *
அழுகையும்அஞ்சினோக்கும்அந்நோக்கும்
அணிகொள்செஞ்சிறுவாய்நெளிப்பதுவும் *
தொழுகையும்இவைகண்டஅசோதை
தொல்லையின்பத்திறுதிகண்டாளே.

(௮)

குன்றினால்குடைகவித்ததும் கோலக்
குரவைகோத்ததும்குடமாட்டும் *
கன்றினால்விளவெறிந்ததும் காலால்
காளியன்சுலைமிதித்ததும்முதலா *
வென்றிசேர்பிள்ளைநல்விளையாட்டமனைத்திலும்
அங்குள்ளனுள்ளம்உள்குளிர *
ஒன்றும்கண்டிடப்பெற்றிலேன் அடியேன்
காணுமாறுஇனிஉண்டெனில்அருளே.

(௯)

வஞ்சமேவியநெஞ்சடைப்பேய்ச்சி
வரண்டுநார்நரம்பெழக்கிரிந்துக்க *
நஞ்சமார்தருசுழிமுலைஅந்தோ !
சுவைத்துநீ அருள்செய்துவளர்ந்தாய் *
கஞ்சன்நாள்கவர்கருமுகிலெந்தாய் !
கடைப்பட்டேன்வறிதேமுலைசுமந்து *
தஞ்சமேலொன்றிலேன்உய்ந்திருந்தேன்
தக்கதேநல்லதாயைப்பெற்றாயே.

(௧௦)

!! மல்லைமாநகர்க்கிறையவன் தன்னை
வான்செலுத்திவந் திங்கணைமாயத்து *
எல்லையில்பிள்ளைசெய்வனகாணுத்
தெய்வத்தேவகபுலம்பியபுலம்பல் *

கொல்லிகாவலன் டாலடி முடிமேல்

கோலமாங்குலசேகரன் சொன்ன *

நல்லிசைத்தமிழ் மலைவல்லார்கள்

நண்ணுவார் ஒல்லை நாரணனுலகே.

(கக)

அடிவாடி:—ஜலை வடி முந்தை கனி மருவு தண்ணம் குழகன்
முழுதும் குன்றினால் வஞ்சம் மல்லை மன்னு.

தூலசேகரப்பெருமாள் தீருவடிகளே சாணம்.

அ - ஆத் திருமொழி - மன்னுபுகழ்.

[சக்ரவர்த்தித்திருமகனைக் கேளசலையார் தாலாட்டும் பாசரம்.]

நாவுகொச்சாக்கிலிப்பா. (நீலம்புரிநாகம் - தீர்புடைதாளம்.)

↓ ↓ மன்னுபுகழ்க்கொசலைதன் மணியயி றுவாய்த்தவனே ! *

தென்னிலங்கைக்கோன்முடிகள் சிந்துவித்தாய் ! * செம்பொன்சேர்

கன்னிநன்மாமதின்புடைநூழ் கணபுரந்துளன்கருமணியே ! *

என்னுடைய இன்னமுதே ! இராகவனே ! நாலேலோ.

(க)

புண்டரிகமலாதன்பேல் புவனியெல்லாம்படைத்தவனே ! *

திண் திறலாந்தாடகாதன் உரமுருவச்சிலைவளைத்தாய் ! *

கண்டவந்தம்மனம்வழங்கும் கணபுரந்துளன்கருமணியே ! *

என்றியையும் ஆளுடையாய் ! இராகவனே ! நாலேலோ.

(உ)

கொங்குப் பிசுருங்குமுலான் கொசலைதன்குலமதலாய் ! *

தங்குபெரும்புகழ்ச்சனகன் திருமருகா ! தாசாதீ ! *

சங்கையிலும் தீர்த்தமலி கணபுரந்துளன்கருமணியே ! *

எங்கன்குலத்து இன்னமுதே ! இராகவனே ! நாலேலோ.

(ங)

தாமரைமேல் அயனாவினைப் படைத்தவனே ! * நயரதன்தன்

மாமதலாய் ! மைதிவிதன்மணவாளா ! * வண்டினங்கள்

காமாங்குகிசைபாடும் கணபுரந்துளன்கருமணியே ! *

↑ எமருவும் சிலைவலவா ! இராகவனே ! நாலேலோ.

(ச)

பாராளும்படர்செல்வம் பாதரம்பிக்கேயருளி *

ஆராவன்பினையவனோடு அருங்கானம் அடைத்தவனே ! *

சீராளும் மரைமாப்பா ! திருக்கண்ணபுரத்தரசே ! *

↓ தாராளுநீண்முடி எந்தாசாதீ ! நாலேலோ.

(ரு)

† 'எமரு வெம்சிலை' என்பதும் பாடம். ; 'தாராரும்' என்பதும் பாடம்.

சுற்றெல்லாம்சின்தொடரத் தொல்கானமடைந்தவனே ! *
அற்றவர்கட்கு அருமருந்தே ! அயோத்திரகர்க்கு அபிபதியே ! *
கற்றவர்கள் தாம்வாழும் கணபுரத்துளன்கருமணியே ! *
சிற்றவைதன் சொற்கொண்ட சீராமா ! தாலேலோ. (௩)

ஆலினிலைப்பாலகனாய் அன்னுடலகமுண்டவனே ! *
வாலினையக்கொன்று அரசுஇனையவானரத் துக்கு அளித்தவனே ! *
காலினாமலிகரையலைக்கும் கணபுரத்துளன்கருமணியே ! *
ஆலினகர்க்கு அபிபதியே ! அயோத்திமனே ! தாலேலோ. (௪)

↓↓ அலையதனல் அணைகட்டி மதினிலங்கையழித்தவனே ! *
அலையுடலைக்கடைந்து அமரர்க்கு அமுதருளிச் செய்தவனே ! *
கலைவலவார் தாம்வாழும் கணபுரத்துளன்கருமணியே ! *
சிலைவலவா ! சேவகனே ! சீராமா ! தாலேலோ. (௫)

தனையனிலும் நறுங்குஞ்சித் தயரதன் தன்குலமதலாய் ! *
வனையொருசிலையதனல் மதினிலங்கையழித்தவனே ! *
கனையமுநீர்மருங்கலரும் கணபுரத்துளன்கருமணியே ! *
இனையவர்கட்கு அருளுடைபாய் ! இராகவனே தாலேலோ. (௬)

↓↓ தேவரையும் அசுரரையும் திசைகளையும் படைத்தவனே ! *
யாவரும்வந்து அடிவணங்க அரசங்குகத்தூயின்றவனே ! *
காவிரியல்லந் திபாயும் கணபுரத்துளன்கருமணியே ! *
ஏவரிவெஞ்சிலைவலவா ! இராகவனே ! தாலேலோ. (௭)

↓↓ கன்னிரன்மாமதின்புடைசூழ் கணபுரத்துளன்காஞ்சுந்தன்,
தன்னடிமேல் * தாலேலோவென்றுரைத்த தமிழ்மலை *
கொல்லிலும்வெல்வலவன் சூடைக்குலசேகரன்சொன்ன *
பன்னிய நூல்பத்துமவல்லார் பாங்காயபத்தர்களே. (௮)

அடிவாவு:—மன்னு புண்டரிகம் கொங்கு தாமரை பார் சுற்றம் ஆவின்
மலை தளே தேவரை கன்னி வந்தாள்.

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சானம்.

கூ - ஆந் திருமொழி - வன்தாளினிணை.

[தனயன் காண்புகத் தசுதன் புலப்புதல்.]

அறுதிக்கடிந்தேடிடடியாசியவருத்தம். (காம்போதிராகம் - ஐதீதாவம்.)

↓↓ வன்தாளினிணைவணங்கிவளங்கதம்

தொழுதேந்த மன்வனாவான்

நின்றாய * அரியணைபெருந்தாயை

நெடுங்கானம்படாப்போகு

வென்றான் * எம்மிராமாவோ !

உணைப்பயந்தகைகேசுநன்பொற்கேட்டு *

நன்றாகநா விலித்தையாள்வித்தேநன்

நன்மகனே ! உன்னைகானே.

(க)

வென்வாயேன்வென்வாயேன் இருக்கலத்தன்

வெண்டாதேநிவாந்து * வென்றி

வாய்வாய்களிறொழிந்துதேவொழிந்து

மாவொழிந்து வவமேமேனி *

நெய்வாயவெல்லெடுங்குண்கேடுவழாடி

இளங்கோவும்பின்புமேனக *

வன்வாறுநடந்தனை ? எம்மிராமாவோ !

எம்பெருமான் ! என்செய்கேனே !

(உ)

வெல்லணைவெல்லவிரிநெடுங்குண்கொள்கேநன்

குலமதலாய் ! குனிவில்லைந்துள் *

மல்லணைந்தவரைத்தோவா ! வல்லணையேன்

மனமுருக்கும்வகையேகற்றாய் *

மெல்லணைமேல்முன் தூயின்றாய்

இன்றுஇனிப்போய்வியன்குளமாத்தின்நீழல் *

கல்லணைமேல்குண்தூரிலக்கற்றணையோ ?

காகுத்தா ! கரியகோவே !

(கூ)

வாபோகுவாஇன்னம்வந்து

ஒருகால்கண்டுபோ, மலரான்குந்தல் *

வேப்போலுமளழில்தோரிதன்மொருட்டா

விடைமேயான், தன்வில்லைச்செற்றாய் ! *

மாபோருநெடுங்கானம் வல்லிணையேன்
மனமுருங்கும்மகனே ! * இன்று
நீபோகஎன்னெஞ்சம் இருபிளவாய்
போகாதேதிற்புறமே !

(ச)

பொருந்தார்வைவென்றுநிபோல்
பலப்பாய் ! மெல்லடிக்கங்குருநிசேர. *
நிருந்தாதகன்னிமுற்றிவெயிலுறைப்ப
வெம்பசுரோய்கூர் * இன்று
பெரும்பாவியேன்மகனே ! போகின்றாய்
கேகபர்கோன்மகளாய்ப்பெற்ற *
அரும்பாவிசொர்க்கேட்ட அருவிணையேன்
என்செய்கேன் ? அந்தோ ! யானே.

(ந)

அம்மாவென்றுகந்தழைக்கும் ஆர்வச்சொல்
கேளாதே அணிசேர்மார்வம் *
என்மார்வத்திடைபழுந்தத் தழுவாதே
! முழுசாதேமாவாதுச்சி *
வகம்மாரினிநடைபன்னென்னடைபுறம்
கமலம்மேபால்புகழும்நாணது *
எம்மாவனைஎன்மகனையிழந்திட்ட
இழிதகையேன் இருக்கின்றேனே.

(ஈ)

புறமுருவுநுங்குஞ்சுபுன்சுடையாப்புனைந்து
பூந்துகில்சேரல்குல் *
காரரெழில்நிழலுநித்துக் கலனணிபாது
அங்கங்கள் அழகுமாறி *
எமருநேதாளென்புதல்வன் யான்இன்று
செலத்தக்கவனந்தானேர்த்தல் *
துமறையீர் ! இதுதகவோ? சுமந்திரனே !
வெட்டனே ! சொல்லிச்சேர.

(அ)

பொன்பெற்றுரெழில்வேதப்புதல்வனையும்
தம்பியையும் பூவைபோலும் *
மின்பற்றுதுன்பருங்குல்மெல்லிவென்
பருகியையும் வனத்திற்போக்கி *

நின்பற்றினினை என்பதின்னைத் திட்டு
என்னையும் நீள்வானில் போக்க *
என்பெற்றாய் ? கைகேசி ! இருசிலத்தில்
இனிதாக்க இருக்கின்றாயே.

(அ)

முன்னொருநாள் மழுவா ளிச் சிலவாங்கி
அவன் தவந்தை முற்று ம்செற்றாய் *
உன்னையும் உன்னருமைபயும் உன்னோயின்
வருத்தமும் ஒன்றாகக்கொள்ளாது *
என்னையும் என்மெய்யுரையும் மெய்யாகக்
கொண்டு வனம்புக்கவெந்தாய் ! *
நின்னைபேமகனாகப் பெறப்பெறுவேன்
ஏழ்மிறப்பு ம் நெடுந்தோள்வெந்தே !

(ஆ)

தேனாகுமாமலர் கூந்தல்கொள்கலையும்
சுமித்தினையும் சிந்தைநோவ *
கூணுருவின்கொடுத்தோ முத்தொத்தொழுகேட்ட
கொடியவள்தன் சொற்கொண்டு * இன்று
கானகமே மிகளிருப்பி நீ துறந்த
வளநகரைத் துறந்து * நானும்
வானகமே மிகளிருப்பிப் போகின்றேன்
மனமுலத்தார்தங்கன்கோவே !

(அ)

ஐயார்ந்தகருநெடுமாவிராமனாய்
வனம்புக்க அதனுக்கு அற்று *
தாரார்ந்ததடவரைத்தேவன் தயாதன்தான்
புலம்பிய அப்புலப்பல்தன்னை *
காரார்ந்தவேல்வலவன்கொழியர்கோன்
குடைக்குலசேகரன் சொற்செய்த *
காரார்ந்ததமிழ்மலை இவைவல்லார்
நீநெறிக்கன்செல்லார்தாரே.

(ஆ)

படிவாவு:—வந்தாள் வெவ்வாயேன் தொல்லை வாபோகு பொருந்தார்
அம்மா பூ பொன் முன் தேன் ஏரார்ந்த அங்கண்.

தட்சேகாப்பெருநாள் திருவடிகளே தானம்.

க0 - ஆத் திருமொழி - அங்கணைமேதிள்.

[பூர்வாமாயண கதைச்சுருக்கம்.]

என்சீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிருத்தர். (கல்பாணிநாகம்-ஐந்தாவம்.)

↓↓ அங்கணைமேதிள் புடைசூழ் அயோத்திபென்னும்
அணிநகரத் தூஉலகனைத் தூம்விளக்கும்சோதி *
வெங்கதிரோன்குலத்தாக்குலர் விளக்காய்த்தோன்றி
விண்முழுதூம் உயக்கொண்ட வீரன்தன்னை *
செங்கனெடுங்கருமுசிலை இராமன்தன்னைத்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள் *
எங்கள் தனிமுதல்வனை எம்பெருமான் தன்னை
என்றுகொலோ ! கண்குளிரக்காணும்நாளே. (௧)

வந்தெதிர்த்ததாடகைதன் உரத்தைக்கீறி
வருகுருதிபொழி தரவன்கணைபொன்றேனி *
மந்திரம்கொள்மறைமுனிவன் லெள்ளிகாத்து
வல்லரக்கருயிருண்டமைந்தன்காண்மின் *
செந்தவிரவாய்மலர்நகைசேர் செழுந்தண்சோலைத்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள் *
அந்தணர்கொருமூவாயிரவர் ஏத்த
அணிமணியூரனத்திருத்த அம்மான் தானே. (௨)

செவ்விரற்கருநெடுங்கண்சிறைக்காகிச்
சினனிடை யோன்சிலையி றுத்தாமமுவாளேந்தி *
வெவ்விரற்கிலைவாங்குவென்றிகொண்டி
வேல்வேந்தர்பகைதழிந்தவீரன்தன்னை *
தெவ்வரஞ்சுநெடும்புரிசை உயர்த்தபாங்கர்த்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள் *
எவ்விரவெஞ்சிலைத்தடக்கை இராமன்தன்னை
இறைஞ்சுவாரிணைபடியே இறைஞ்சினேனே. (௩)

தொத்தலாபுஞ்சுரிசுழல்கைகேசிகொல்லால்
தொன்னகரம் துறந்து, துறைக்கங்கைதன்னை *
பத்தியுடைக்குகன்கடத்தவனம்போய்ப்புக்குப்
பாதனுக்குப்பாதுகமும் அரகமீந்து *
பாதனுக்குப்பாதுகமும் அரகமீந்து *

சிந்திரகூடத்து இருந்தான் தன்னை இன்று
 தில்லைநகர்த்திருச்சிந்திரகூடத்தன்னுள் *
 எத்தனையும் கனாகுளிரக்காவாப்பெற்ற

இருநிலத்தார்க்கு இமைப்பவர்கேரொவ்வார்தாரே. (சு)

வலிவனாக் குவனாகெடுத்தோன் | விராதைக்கொன்று
 வந்தாமிழ்மாழனி கொடுத்தவரினில்வாங்கி *
 கலைவனாக் குகோக்கரக்கிழங்கைநீக்கிக்
 கரனோடு தூடனவ் தன்னுயிரிவைவாங்கி *
 சிலைவனாக் கிடான்பரறியளந்தான் தன்னைத்
 தில்லைநகர்த்திருச்சிந்திரகூடத்தன்னுள் *
 தலைவனாக் கிங்கைகூப்பி எத்தவல்லார்
 திரிதலால் தவமுடைத்துத் | தரணிதானே. (ரு)

தனமருவுவைதேகிபிரியலுற்றுத்
 தளர்வெப்திற் சடாயுவவைவகுந்தத்தேற்றி *
 வனமருவுகனியரசன்காதல்கொண்டு
 வாலிபைக்கொன்று இலங்கைககரரக்கர்கோமான் *
 சனமடங்காபாருதியால்சுடுநித்தானைத்
 தில்லைநகர்த்திருச்சிந்திரகூடத்தன்னுள் *
 இனிதாடந்த அம்மனை இராமன் தன்னை
 எத் துவாரினைப்படிபெய்த்தினேனே. (க)

முனாகடலை அடலம்பால்பறுகவெப்து
 குலைகட்டிய பறுகவைபயறுதனாலேறி *
 வரிடுநெவேலரக்கொடுமி இலங்கைகவெந்தன்
 இன்னுயிர்கொண்டு அவன்தம்பிக்கு அரசமீர்வு *
 நெருமகளோடினிதமர்ந்தசெல்வன் தன்னைத்
 தில்லைநகர்த்திருச்சிந்திரகூடத்தன்னுள் *
 அரசமர்ந்தானடிசூடும் அரசைபல்லால்
 அரச ஆகஎன்னோன்மற்றரசுதானே. (எ)

அம்பொனெடுமணிமாட அயோத்திபெய்தி
 அரபெய்தி அகத்திபன்வாய்த்தான்முன்கொன்றான்
 தன் * பெருந்தொல்கதைகேட்டுமிதிலைச்செல்வி
 உலகுப்பய்த்திருவாரி றுவாய்த்திடக்கள் *

† 'விராதற்கொன்று' என்று சிலர், ‡ 'இத்தரணி' என்பதும் பாடம்.

பெம்பவனத்திரள்வாய்த்தன்சரிதைகேட்டான்

தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள் *

எம்பெருமான் தன்சரிதைசெவியால்கண்ணால்

பருகுலோம் இன்னமுதம் † மதியோமன்றே. (அ)

செறிதவர்தம்புகன் தன்னைச் சென்றுகொன்று

செழுமடையோ னுயிர்ப்பீட்டுத்தவத்தோன்றித் *

சிறைமணிப்பூணணியும்கொண்டு இவ்வான் தன்னைத்

தம்பியால்வானேற்றிமுனிவன்வேண்ட. *

சிறல்விளங்கும் இலக்குமனைப்பிரிந்தான் தன்னைத்

தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்

உழைவானை * மறவாதஉள்ளத்தனை

புடையோம் மற்றுறுதாய ! மடையோமன்றே. (ஆ)

↓↓ அன்றுசராசரங்களைவைகுந்தத்தேற்றி

அடலரவப்பகையேறி அசராதம்மை

வென்று * இலங்குமணிநெடுந்தோள்நான்கும்தோன்றி

விண்முழுதும்எதிர்வரத்தன் தாமம்மேவி *

சென்றுஇனிதுவிற்றிருந்த அம்மான் தன்னைத்

தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள் *

என்றும்சின்முன் அவனிவனென்றேத்தி நானும்

இறைஞ்சுமினோளப்பொழுதும்தொண்டர் ! நீரே. (க௦)

↓↓ தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்

சிறல்விளங்குபாருதியோடு அமர்ந்தான் தன்னை *

எல்லையில்சீர்த்தாயர தன் தன்மகனுப்க்தோன்றிற்று

அதுமுதலாத் தன்னுலகம்புக்ககீறு *

கொல்லியலும்படைத்தானைக்கொற்றவொள்வான்

கோழியர்கோன்குடைக்குலசேகரன்ரொற்செய்த *

நல்லியலின் தாழ்ந்தமலைபத்துமல்லார்

நலந்திகழநாரணாநடிச்சிழநண் ணுவாரே. (க௧)

அடிவாவு:—அங்கண் வந்து செவ்வரி தொத்த வலி தனம் குறை

அம்பொன் செறி அன்று தில்லை பூநிலைய.

தலவேகாப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

பெருமாள் திருமொழி ஸம்பூர்ணம்.

! 'மதியோம்இன்றே' என்பதும், 'மதியோம்இன்றே' என்பதும் பாடம்.

† 'அடையோம்இன்றே' என்பதும் பாடம்.

திருமழிசைப்பிரான் வைபவம்.

பொய்யா லெகொரொலெ ஊகா ஸம்ஹ மபுவொஜ்வம் ।

பெய்யொரொபொரொயீஸம் ஹத்திஸாரபொஹம்ஹஜெ ॥

நாஸாஸம் மகாசுபாஸம் சகாஸம் பாஸாஸம் ॥

மஹாஸாரபொரொயீஸம் ஹத்திஸாரபொஹம்ஹஜெ ॥

மகாபாஸம்மகரோமஸே சகாஸம் பாஸாஸம் -

மஹாஸாரபொரொயீஸம் பக்திஸாரபொஹம்ஹஜெ.

முன்னொருகாலத்தில், அந்திரி வசிஷ்டர் பிருகு பார்க்கவர் புஸ்தியர் அங்கிரசு முதலிய பிரமவிருடிகள் பலரும் சந்திடலோகத்தைச்சார்ந்து அங்குந் தலைமெழுண்டி வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவனைத் திருவடிதொழுது கூப்பிய கையராய் அடியில்வருமாறு கூறலுற்றனர்:—‘இக பர மோக்ஷமாகிற மூன் றிடங்களின் பேற்றையும் பெறுசற்கு ஏற்ற முயற்சி செய்யத்தக்க தலமாக விருத்தலால் அனைத்துலகங்களுள்ளுஞ் சிறந்ததான பூலோகத்திலே சிலாக்கிய தலமான கேஷத்திரம் இன்னதென்று தெரிந்து ஆங்குச்சென்று பெருந்தவ மியற்றக் கருதி இப்பொழுது இங்குவந்த எங்களுக்கு அத்தகைய தீவ்விய ஸ்தானம் இன்னதென்று துணிந்து உரைத்தருளவேண்டும்’ எனவேண்டி, அவ் வேண்டிகோலுக்கு இலங்கிய திரிபுவன சாந்தாவாகிய சதுரநதர் உடனே தேவசிற்பியான விசுவகர்மனை வருவித்து, ‘இம்முனிவர்கள் காணத் துலாக் கோல் நாட்டி அதன் ஒருதட்டில் ஐம்பதுகோடி யோசனை விஸ்தீர்ணமான பூமிமுழுவதையும், மற்ருருதட்டில் திருமழிசை மென்றும் புண்ணியகேஷத் திர மாதீதிரத்தையும் வைத்து நிறுப்பாய்’ என்று பணிக்க, அங்கனம் அவன் செய்தவனவிலே, மண்ணுலகமுழுவதையும் நாட்டிய தட்டி இலேசுபட்டு மேலோங்கி நிற்க, மழிசைப்பதியை யிட்ட தட்டி கனம்பெற்றுத் தாழ்ந்து நின்றது.

அவ்வேறுபாட்டைப் பிதாமகக்கடவுள் அத்தபோதனர்க்கு நன்கு எடுத்துக்காட்டி அந்த மழிசைப்பதிக்கு மஹாஸாரகேஷத்ரமென்று காரணப்பெயர் கூறி அதிதீபாயிருந்து தவம்புரிந்து உயர்கதிர்புருமாறு அநுமதி தந்து அவர்களை அனுப்பினார்.

அவ்வண்ணமே அம்முனிபுங்கவர்கள் அவ்விடத்தை யடைந்து ஐம்பொறியடக்கி அருந்தவம் புரிந்தனர். அவர்களில் பார்க்கவரென்கிற முனிச்சிரேஷ்டர் தீர்க்கசத்திரமென்ற பெருவேள்வியைச் செய்து அதனால் வாசுதேவனை ஆரதித்து அதன்பின்னர் அவ்வரவனைச் செவ்வனையே குறித்துப் பெருந்தவ மியற்றுகையில், அனைக்கண்டு அழகாகுகொண்ட தேவர்கள் அத்தவ

வொழுக்கத்தை யழிக்குமாறு அரம்பை மேனகை ஊர்வசி திலோத்தமை முதலிய அப்ஸரஸ் ஸ்திரீகளநேகரை ஏவினார்கள். அவ்வரம்பையர் பலர் வந்து பலவாறு முயன்றுபார்த்தும், எம்பெருமானது சரணகமலத்தில் அழுந்தி நின்ற அவரது இருதயகமலத்தை மீட்க இயலாமல், வெட்கமும் அச்சமும் கொண்டு மீண்டுசெல்ல, அவர்களில் அதிரிபுணையான கனகாங்கியென்னுங் கட்டழகி விஷ்ணுமாயைபோல வேண்டியவயிர்களை மோகிப்பிக்கும் வல்லமையுடையாள், கருப்புலில்லியையும் வசந்தகாலத்தைபும் மற்றும் காமோத் தீபகமான தென்றல் திங்கள் முதலியவற்றையும் உற்றதுணையாக உடன் கொண்டு வந்து அம்முனிவர்முன்னிலையில் ஆடல் பாடலாதி விநோதங்களைச் செய்ய, அப்பொழுது விதிவசத்தால் அவ்வருந்தவர் தமது உள்ளத்தைப் பகவத்தியானத்தினின்று மீட்டு அவளது காமாமிருதத்தைக் கேட்டுச் செவி படைத்த பயன் பெற்றோ மெனக் கருதிக் கண்ணிழித்து அவ்வமரமகளது அதிசௌந்தரியத்தைக் கண்டு காமமுற்று யோகம்விட்டுப் போகம்வேட்டு அவளோடுகூடக் குலாவி மோகவலையினுட் சிக்கிச் சிலகாலம் தம்மை மறந்து னையல்வசப்பட்டிருந்தனர்.

அக்காலத்திற் கருப்பங்கொண்ட அவளது வயிற்றினின்று நைமாத்தத்தில் மகநகராத்திரத்தில், சுநீட்சநமென்னுந் திருவாழியின் அம்சமானதொரு கர்ப்பம் வெளியாயிற்று. அது அவயவமொன்றுங் காணப்படாது பிண்டாகிருதியாக இருந்ததனால், அத்தேவமாத அதனை வெறுத்து அருகிலிருந்த பிரப்பம்புதரில் எடுத்தெறிந்துவிட்டுத் தன்னுலகஞ்சென்றனர்.

பின்பு தம்வசமடைந்த பார்க்கவர் தவமிழந்ததற்குக் கழிபேரிரக்கமுற்று வேற்றிடமடைந்து மீண்டுந் தவந்தொடங்கலாயினர். இதுநிற்க: புதரில் எறியப்பட்ட பிண்டம் சிறந்ததோர் ஆண்குழந்தைவடிவ மாகப் பரிணமித்து உயிர்பெற்றுப் பசிதாகங்களால் தனியே அழுதுகொண்டிருக்க, அவ்விடத்துக்கு அருகிலே அந்தத்தலத்தில் திருக்கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஜகந்நாதப்பெருமாள் பிராட்டியுடனே எழுந்தருளி அந்தச்சிசுவைக் குளிரக் கடாசுவித்து அதன் பசிதாகங்களைத் தவிர்த்து ஆராவமுதமான தமது திருமேனியைக் காட்டித் தேற்றி மறைந்துசெல்ல, அப்பெருமானது பிரிவை ஆற்றாமல் அக்குழந்தை மீளவும் அதிகமாக அழத்தொடங்கிற்று.

அச்சமயத்தில் அங்குப் பிரம்பறுக்க வந்தானொரு திருவாளனென்னும் வேளாளன் அவ்வருகுரலைக் கேட்டு அருகில்வந்து அக்குழவியைக் கண்டு மிக்கமகிழ்ச்சிகொண்டு எடுத்துச்சென்று இல்லம்புக்குத் தன்மனைவியான பங்கயச்செல்வியை யழைத்து 'பிள்ளையில்லாத நமக்குத் தெய்விகமாகக் கிடைத்தது இது' என்று சொல்லிக் குழந்தையைக் கையிலே கொடுக்க, அவளும் அதிக ஆதரத்தோடு வாங்கிச் சீராட்டி வளர்க்கத்தொடங்குகையில், அவளுக்கு அம்மகவிற்பாலுண்டான பேரன்பினுற் பால்சுரக்க, அதனை அவள் கொடுக்க முயறலும், அத்தெய்வக்குழவி அங்கீகரியாமல் ஸ்தந்யபாநாதிகளில் விருப்பந்துப் பகவத்குணாபவத்தையே தாரகமாகக்கொண்டு பசிதாகங்கள் கொள்ளாது அமுதல் அரற்றுதல் கூவுதல் பேசுதல் முதலிய லோகவியாபார

மொன்றும் இன்றி மறைந்திர ரகிதமாய்ப் பரிசுத்தமாக இளஞாயிறுபோலத் திருமேனியொளி விளங்க வளர்ந்துவந்தது.

“உண்ணாஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையு மெல்லாம் கண்ணனெம்பெருமான்” என்றபடி இக்குமாரர் பகவானே அனுபவித்தலாகிய அமிருதபாந்தாலே உள்ளமும் உடலமும் சிறைந்து உணவு நீர்வேட்கை பொழிந்து காள் பவர் கேட்பவர் யாவரும் வியக்குமாறு எழுந்தருளியிருக்கிற செய்தியை அவ்வுரிலிருப்பானொரு மூப்புடையவேளாளன் கேள்வியுற்று இவரைத் தரிசிக்க விரும்பிப் பசுவின்பால் காய்ச்சி யெடுத்துக்கொண்டு தன் பாரியையுடனே ஒருநாளையகாலத்தில் இவரிருக்கிறவிடத்தை யடைந்து இவரது கிளரொளியிளமையைக் கண்டு அதியாச்சரியப்பட்டுத் தான்கொணர்ந்த பாலைத் திருமுன்பே ஸமர்ப்பித்து ‘இதனை உட்கொண்டருளவேண்டும்’ என்று வெகுவாகப் பிரார்த்தித்தான். அவனுடைய பக்திமிகுதிக்குத் திருவுள்ளமுகந்து இவர் அதனை அமுதுசெய்தார். பின்னையில்லாக்குறையால் அந்தத் தம்பதிகள் இவரையே தமக்கு எல்லாப்பேறுமாகப் பாவித்து நாள்தோறும் பால் கொண்டுவிந்து கொடுக்க, அவர்களது பக்தியமுதத்துக்கு உவந்து அதனைப் பாணஞ்செய்துவந்த இவர், ஒருநாள் அவர்களது குறையைத் தீர்க்கக் கருதி, தாம் உண்டு சேடித்த பாலை ‘கீங்களுண்ணுங்கள்’ என்று அவர்கட்குக் கொடுக்க, அவர்கள் அதனைப் பருகியவளவிலே, முதுமையொழிந்து இளமைப்பருவ மடைந்தனர். பின்பு அவ்வேளாண்மகள் கர்ப்பவதியாய் ஒருபுத்திரனைப் பெற, அதுநோக்கிமெழ்ச்சிகொண்ட அவள்கொழுநன் அக்குழந்தைக்குக் கணிகண்ணென்று பெயரிட்டு அன்போடு வளர்த்து இவரது முன்னிலையிலே கொண்டு வந்து விட, அவ்விளமகன் இவரது கடாங்குவிசுண்ணத்தால் நல்லறிவுபெற்றுப் பலகலைகளை யுணர்ந்து பகலுட்பந்தியையும் பாகவதப்பிரதிபத்தியையும் மிகுதியாக உடையவனாயினான்.

பார்க்கவருமாரர் இப்படி எழுபிராயமளவும் பிரம்பறுப்பானிடத்திலே யிருந்து பின்பு அஷ்டாங்கமோகத்தால் முழுமுதற்கடவுளை யடைபக் கருது பவராய் அங்குமின்று புறப்பட்டுப் பலவிடங்களையடைந்து ‘எல்லாப்பொரு ளுக்குந் தலைமையான பரதேவம் எதுவோ?’ என்று ஆராயலுற்று, லோகாயதம் பௌத்தம் சமணம் முதலிய அவைதிகமான புறச்சமயங்களுள்ளும் மாயாவாதம் முதலிய வைதிகமான அகச்சமயங்களுள்ளும் ஒவ்வொன்றிலும் தனித்தனி புருஷனுற்றார். முதலில் ஒருமதத்திற் பிரவேசித்து அப்பொழுது அதற்கு உரிய தூல்களையெல்லாம் ஆய்ந்துதோந்து அம்மதத்திற்கேற்ற பெயரோடும் ஒழுக்கத்தோடும் கூடி அதன் நிலையிலே ஊன்றிமின்று பலதூல்களையிறந்திப் பின்பு அக்கொள்கையில் சில குறைபாடுகளைக் கண்டு அதனை விட்டு வேறொருசமயத்தில் இறங்குவார். இவ்வாறே பலகாலம் பலமதங்களையும் பரிசோதித்தவர் பின்பு சைவசமயமே ஸத்ஸமயமென்று துணிந்து அதில் தலையிட்டுச் சிவவாக்கியரென்றும் பெயர்பூண்டு சிவபரமாகச் சிலதூல்களைச் செய்துகொண்டு பிறமதஸ்தரோடு சம்பாஷணைசெய்தற்கும்பிரியமின்றி ஏகாந்த சீலராய் ஓரிடத்திலே யிருந்து பரமசிவனைத் தியானித்துவருகையில், முத

லாழ்வார்களில் ஒருவரான பேயாழ்வார் அங்கு எழுந்தருளி அவரது செய் தியை யறிந்து அவரைச் சீர்திருத்தி ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமயத்தவ ராக்குதற்குத் திருவுளங்கொண்டு அவரது ஆச்சிரமத்துக்குச் சமீபத்தில் தாம் ஓர் ஆச்சிர மத்தை யமைத்துக்கொண்டு அதிலே சிவசெடிகளைத் தலைநீழாக நட்டுச் சிஸ்ஸிக்குடமும் அற்றதாம்புந் கொண்டு அவற்றிற்கு நீர்வார்க்கத் தொடங்கி நின்றார். கண்டவர் பரிசுதிக்கத்தக்க அச்செயலைப் பார்த்துச் சிவவாக்கியர் இதழ்ச்சிப்பெருநகைகொண்டு அவ்விடத்தை யடைந்து 'நீர் பித்தரோ? பேயரோ?' என்ன, அவர் 'நான் அத்தகையவன்ல்லேன்; நீரே உந்மத்தர்' என்று உத்தரங்கூறினர். அதுகேட்டுச் சிவபக்தர் பிரதிபக்ஷமாகவுள்ள அவரது பொருந் தாதசெய்கையை எடுத்துக்காட்டித் தாம் சொன்னதை நிலைநிறுத்த, விஷ்ணு பக்தர் 'வெருகாலமாக அநேகமதங்களில் அலைந்தும் பரதத்துவ மின்னதென்று உண்மையெனியாத உம்மை உந்மத்த நென்னத் தடையென்ன? உற்பத்தி விநாசங்க ளில்லாத முழுமுதற்கடவுளான ஸ்ரீமந்நாராயணன் இருக்க, அவனை யறியாது, ஆக்கவழிவுகளோடுகூடிய சிவபிரானைத் தெய்வமாகக்கொண்டது, உமது உணர்வின்மையேயாகும்' என்று தாம் கூறியதை வற்புறுத்தக் கொடங்கி னார். அப்பொழுது, அதிப்பிரபலமாக இருவர்க்கும் சைவவைஷ்ணவ ஸம் வாதம் நடந்தது. அதில் தோல்வியடைந்த அரணடியவர் அனுகூலம் காலம் வீணை கழிந்ததற்கு அறுத்பித்துச் சைவசிரந்தர்களை யொழித்துத் தம்மை வாதப்போரில் வென்ற வைஷ்ணவர்க்குச் சிவபராய் அவரைச் சரணமடைய, அப்பொழுது, அவர்க்குப் பேயாழ்வார் பஞ்சஸம்ஸ்காரபூர்வமாகத் தத்து வோபதேசஞ்செய்த எழுந்தருளினார். அதுமுதல் ஸாரதமமான விஷ்ணு பக்தியையே கொண்ட திருமுழிசைப்பிரான் "சாக்கியங்கற்றோம் சமன் கற்றோம் சங்கரனா, ராக்கிய வாகமனா ஸாராயந்தோம்—பாக்கியத்தாற், செங் கட்கரியானைச் சேர்ந்தோம் யாம் தீதிலமே, பெங்கட்கரியதொன்றில்" என்று எண்ணித் திருமுழிசைக்கு வந்து யாகநிலையில் நின்று திருமகள்கொழுநனைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தார்.

அந்நாட்களில், ஒருநாள் ஆகாசமார்க்கத்தில் ருஷபவாகநாளுடராய்ப் பார் லதீபரமேசுவரர் செல்லுகையில், உமாதேவி இவரது தவவொழுக்கத்தைக் கண்டு கொண்டாடித் தம்மாதனை நோக்கி 'இவன் ஆரோ?' என வினவ, சிவபிரான் 'இம்மகாநுபாவன் நம்மை விட்டு நாராயணனுக்கு அடிமைப்பட்ட வன்' என்று சொன்னவளவிலே, அம்பிகை 'இப்பெரியவனுக்கு நாமும் தரி சனந்தந்து ஏதேனும் வரமளித்துப்பாபோம்' என்று கூற, அவளது விருப் பத்தின்படிசெய்யச் சம்மதித்துச் சங்கரபகவான் இவரெதிரில் வந்து காட்சி தந்தருளினார். இவர் அப்பிரானைப் பார்த்தும் பாராதவர்போல உபேகித்து ஒருகத்தைத்துணியைத் தைத்துக்கொண்டு காரியாந்தரபரரா யிருக்க, கண்டு உமாபதி 'உனக்கு அருள்செய்யவந்த நம்மை நீ அநாதாஞ்செய்தல் தகுதியோ?' என்று நவில, வைஷ்ணவபோகி 'உம்மால் ஆகவேண்டிவது ஒன்றும் எனக்கு இன்று; ஆதலின், நான் உதாசீனனாயிருந்தேன்' என்று உரைத்தார். பின்பும் சந்திரமௌலி 'நம்வரவு வீண்போவதன்று; உனக்கு அபிஷ்டமான வரம் வேண்டிப் பெற்றுவாழ்வாய்' என்று நிர்ப்பந்திக்க, அநந்தரம் ஆழ்வார் 'பரமபத

மருளவல்லீராயின் அருள்வீர்' என்று வேண்டினார். அதற்கு அக்கடவுள் 'அது நம்மால் தாத்தக்கதன்று; அது தருதற்குரிய தேவன் அச்சுதனே; ஆதலின், வேறுவாரம் வேண்டுதி' என்ன, ஆழ்வார் புன்முறுவல்செய்து 'அம்முத்தியைப் பெறுதற்பொருட்டுப் பலகாலம் இவ்வுலகில் உயிர்த்திருந்து பெருந்தவம்புரி தற்கு உபயோகமாக நீண்ட ஆயுளையேனும் அடியேற்கு அளித்தருளும்' என்று பிரார்த்தித்தார். அதுகேட்டுக் கைலாசபதி 'அது கர்மாநுருணமாக நடப்பதேயன்றி வளர்த்தத்தக்கதன்று; வேறு வேண்டுவதை விளம்புவாய்' என்னலும், திருமுழிசைப்பிரான் குறுமுறுவலோடு இகழ்ச்சியாய் 'இவ்வுசியின்பின்னே நூல்வரும்படி வரதானஞ் செய்தருளீர்' என்று விநோதமாகச் சொல்ல, அப்பரிகாசவார்த்தை செவிப்பட்டவுடனே கடுஞ்சினன்கொண்டி கண்ணுதற்கடவுள் 'இச்செருக்குடையானே இப்பொழுதே அரங்கனைப்போ லாக்கிவிடுவேன்' என்று தமது நெற்றியிலுள்ள நெருப்புக்கண்ணைத் திறந்து விட்டார். அதனினின்று புகையும்பொறியுமாகக் கிளர்ந்தெழுந்த காலாக்கினியைக் கண்டு பாகவதோத்தமர் சிறிதுங்கலங்காமல் 'இந்திரன்போல உடம்பு முழுவதிலும் கண்காட்டினாலும் அஞ்சவேனல்லேன்' என்றுசொல்லித் தமது வலத்திருவடியின் பெருவிரலி லுள்ளதொரு கண்ணைத் திறந்துவிட, அதிலிருந்து ஒருபெருந்தீ எழுந்து ஊழித்தீயினும் பலமடங்கு மேலிட்டு அவ்வாலை அடக்கத்தொடங்கிற்று. அவ்வளவில், அரவாபரணர் அங்கடுநெருப்பையவிக்குட்படி தமது சடையிலுள்ள பலமேகங்களை யேவிவிட, அவையும் அங்ஙனமே கல்பாந்தகாலத்தின்போலச் சோனைமழைபொழிந்து பெருவெள்ளங் கோக்கவும், பரமபாகவதர் சிறிதுஞ் சலியாமல் பகவத்பக்தியிலே பிரவணராயிருந்தார். அதுகண்டு முக்கண்மூர்த்தி மிகவியந்து இவர்க்கு 'பகீரீஸாஹி' என்று திருநாமஞ்சாத்தி இவர் வைபவத்தைக் கொண்டாடித் தம்மிடத்துக்கு மீண்டிசென்றனர்.

அதன்பின்பு ஆழ்வார் முன்போலவே யோகத்திலெழுந்தருளி யிருக்கையில், எக்திஹாரனென்பானொரு சித்தன் தன் சாமர்த்தியத்தால் ஒருபுலியையடக்கி வாகனமாகக்கொண்டு அதன்மேலேறி நடாத்தி விசும்பாராகச் செல்லு கையில், இவரது யோகப்பிரபாவத்தால் அவ்வுர்தி தடைப்பட்டு இவர்க்கு நேரில் மேலே வானத்திற் செல்லமாட்டாது திகைத்துநிற்க, அவன் 'இதற்கு எது என்னோ?' என்று எப்புறத்தும் பார்க்கையில், கீழேயிருக்கிற யோகியைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு அங்குநின்று இறங்கி இவரருகில் வந்து, இவரது சத்தியைச் சோதிக்கக் கருதி, 'ஓ முநீர்திரரே! நீர் உடுத்துநின்ற அந்தக் கந்தைச்சீலையைப் போகட்டுப் பீதாம்பரத்தாலாகிய இந்த உடையை உடையோகித் துக்கொள்ளும்' என்று ஒரு சிறந்த கஞ்சுகத்தை யுண்டாக்கிக்கொடுக்க, அவர் அதனைத் திரஸ்கரித்து, தமது இச்சாமாத்திரத்தால் மாணிக்கமயமானதொரு தவசத்தை நிருமித்துக்காட்டினார். சூரியன்போல ஒளிவிளங்குகின்ற அதனைக் கண்டு நாணங்கொண்டு அபவியாக்கிரவாகனன் தன்கழுத்தி லுள்ளதொரு மணிமாலையை வாங்கி 'இதனை ஜபமாலையாகத் தரித்துக்கொள்ளும்' என்று கொடுக்கவர, முனிவர் தாம் கண்டதில் தரித்துள்ள துளசிமணிமாலையையும்

தாமரைமணிமாலையையும் எடுத்துக்காட்டினார். அவை சிலாக்கியமான நவரத்தினமாலையாகிய விளங்கக் கண்ணூற்று அவன் வெட்கப்பட்டு 'எல்லாச் சித்தர்களையும் வென்றுவந்த என்னை நீர் வென்றதனால், உம்மினுஞ் சிறப்புடையானொரு சித்தன் உலகத்தில் எங்கும் இல்லை' என்று சொல்லித் துதித்துப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்து வேறுவழியாகச் சென்றிட்டான்.

பின்பும் அவர் அங்கே யோகநிஷ்டராயிருக்கையில், கொங்கணசித்தனென்பானோர் இரசவாதி அவரது மகிமையைக் கேள்வியுற்று மிக்க பரபரப்போடு அருகில் வந்து கோடியிரும்பைப் பொன்னுக்கவல்லதோர் இரசகுளிகையைக் காட்டி 'இதனை நீர் பெற்றுமகிழ்மின்' என்ன, மழிசைக்கிறவர் அதனை வேண்டாவென்று விலக்கித் தமது பொன்னுத்தமேனியின் புழுதியை எடுத்துத் திரட்டி அவ்வுருண்டையை அவன்கையிற் கொடுத்த 'இக்குளிகை பல கோடிக்கற்களைப் பொன்னுக்கவல்லது; இதனைக்கொண்டு நீ பிழைப்பாய்' என்று சொல்லியருள, அவன் அதனை உடனே பரிசோதித்துப்பார்த்து அவ்வாறே யிருக்கக் கண்டு அதிபீர்தியோடு ஆழ்வாரைத் தண்டனிட்டுப் போயினான்.

அப்பால் பத்திசாரர் பிறிதிடஞ்சென்று ஒருமலைக்குகையினுள் இருந்து யோசு செய்யாநிற்கையில், திவ்வியதேச யாத்திரையாகச் சஞ்சரித்துவருகிற முதலாழ்வார்கள் மூவரும் அவ்விடத்தை யடைந்து உள்ளே யெழுந்தருளியிருக்கின்ற இவரது திவ்வியமான திருமேனியொளியை வெளியிலிருந்து கண்டு அதியாச்சரியப்பட்டு முழையினுட் புக்குக் குசலப்ரஸநம் பண்ண, அதுகேட்டு அவரும் விரைவாக எழுந்து யோகக்ஷேமவிசாரணை செய்தவளவிலே, நால்வரும் பாலும் பாலும் கூடினாற்போலவும் தேனும் தேனுங் கலந்தாற்போலவும் ஒருமனப்பட்டுச் சர்வகாலமும் பகவத் குணங்களையே கூறுதல் கேட்டல் சிந்தித்தல் துதித்தல் அறுபவித்தல் முதலியன செய்துகொண்டு தவஞ்செய்திருந்தார்கள் இப்படிச் சிலகாலஞ்சென்றபின் எல்லாரும் பேயாழ்வாரது திருவவதாரஸ்தலமான மயூரபுரிக்கு வந்து அங்கு அவ்வாழ்வார் தோன்றிய இடமாகிய கைரவதீர்த்தத்தின் கரையிலே சில வான்குடியோகம் முடித்த பின்னர், முன்னவர் மூவரும் பூமி சஞ்சரணர்த்தமாகப் போயினார்கள்.

அநந்தரம் ஆழ்வார், தமது ஜம்மபூமியான மகிசாரபுரத்துக்குச் சென்று தாம் வழக்கம்போலச் சாத்திக்கொள்ளுதற்குத் திருமணவேண்டிச் சோதித்த விடத்தில் அகப்படாமையால் மனக்கலக்கமுற, அப்பொழுது திருவேங்கட முடையான் இவரது கணவிலே முற்பட்டு 'கச்சிவென்காவையடுத்த பொற்றாமரைப்பொய்கையிலே யுள்ளது' என்று கூறியருள, உடனே இவர் கவலை யொழிந்து அங்கேசென்று திருமண்கண்டு களித்து எடுத்துவந்து தரித்துக் கொண்டு பகவதநுபவம் பண்ணுதலே தொழிலாகச் சிலகாலங்கழித்து, பின்பு மழிசையம்பதியைவிட்டுக் காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்து, அங்குத் திருவென்காவில் ஆதிசேஷசயனத்திலே திருப்பள்ளிகொண்டிருக்கிற பெருமானைச் சேவித்து ஈடுபட்டு அப்பிரானையே தியானஞ்செய்துகொண்டு அநேக வருஷகாலம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அப்பொழுது கணிகண்ணன் வந்து தனது ஆசிரியரான இவர்க்குப் பல விதமான சுசுருஷைகளைப் பண்ணிக்கொண்டு உபாதானமூலமாகச் சேவனஞ் செய்திருந்தான். அங்காலத்தில், தலைநகரத்து உடல்திரைந்து பருவம்முதிர்ந்த கிழவியொருத்தி பக்திசாரபாதநளினங்கனிற் பரமபத்தியுடனே அவருள்ள விடத்தைத் திருவலகிடுதலும் மெழுகுதலும் கோலமிடுதலுமாகிய கைங்கரியங்களைத் தினந்தோறும் செய்துகொண்டிருந்து ஒருநாள் அவர் திருக்கண்விழித்த அமயத்திலே அவரைச் சரணடைந்து வரங்கேட்டுப்பெற்று மாறாத யௌவனத்தை யடைந்து தேவமாதபோல அதிசுந்தரையாயினாள். அந்நகரத் தரசகுல பல்லவராயன் ஒருநாள் அவளது வடிவழகக் கண்டு காதலித்து விலை யுயர்ந்த அணிகலங்களையும் நலமிருந்த பட்டாடைகளையும் பரிசுகொடுத்து அவளை மணஞ்செய்து பட்டமகிஷியாக்கி அவளுடன் வாழ்ந்திருந்தான். இருக்கையில், தனது இளமை நாளுக்கு நாள் குறைவதையும் அவளது பருவம் மாறுபடாததையும் கண்டு விம்மிதங்கொண்டு 'உனது மங்கைப்பிராயம் என்னுளும் ஒருபடியாயிருத்தற்கு ஏது என்ன?' என்று கேட்டு, ஆழ்வாருடைய அருக்கிரகமென்று அறிந்து, அவ்வருளைத் தான் பெறுதற்கு நல்லபாயத்தை நாடியுரைப்பாயென்று அவளையே வேண்டினான். அதுகேட்டு அவ்வணங்கு 'பிரதிநினமும் நமது அரண்மனைக்குப் பிசுடாகராய் வருகிற கணிகண்ணரென்பவர் அந்த மகாயோகிக்கு அந்தரங்கர்; இவர் புருஷகாரமாக அவரை அறவார்த்தித்தால், கருதியது கைகூடும்' என்று கட்டுரைத்தான். அவ்வாறே வேந்தன், மறுநாள் கணிகண்ணன் வந்தபோது, அவனைத் தனியே யழைத்து உபசரித்து 'உமது பரமகுருவை யான் சேவிக்குமாறு இங்கு அழைத்துவரவேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, அவன் 'நம் ஆசாரியர் ஓரிடத்துக்கும் எழுந்தருளார்' என்று கூறிவிட, மன்னவன் 'என்னை அங்கு அழைத்துப்போயாயினும் அவரது கருனைக்கு இலக்காக்குவித்த அவரருளால் என்னை என்றும் யுவாவாயிருக்கச் செய்யவேண்டும்' என்று வேண்ட, அதற்கும் அவன் உடன்படாமல் 'உன்னைப்போல இம்மைப்பயனையே யெதிர்நோக்கி நிற்பாரை ஆழ்வார் கண்ணெடுத்துப் பார்த்தலும் அரிது' என்று மறுத்துவிட்டான். பின்பு அரசன் வருந்திய சிந்தையுறையிருக்கையில், அமைச்சர்கள் வந்துதேற்றி 'இக்கணிகண்ணன் தெய்வப்புலமைபுடையான்; இவன் வாயினாற் பாடியபடியெல்லாம் பல அற்புதங்கள் நிகழ்கின்றன; ஆதலின், இவனாற் பாடப்பெற்றால் இவ்வுட்கித்திபெறலாம்' என்று உறுதிசூற, அங்ஙனமே மன்னவன் அடித்தநாளில் அவ்வடியவன் வந்ததொழுது 'எனக்கு அழியாத இளமை-வருமாறு கவிபாடவேண்டும்' என்றுபுகல, அவ்வணவன் 'நான் எப்பொழுதும் நாராயணன்தோத்திரஞ்செய்வேனே யொழிய நான் துதி செய்வேனல்லேன்' என இயம்பினன். பின்பும் பார்த்திவன் தன்னைப் பாடவேண்டிமென்று நிர்ப்பந்திக்க, அவன் "ஆடவர்களுக்கனகன்றெழிவார் வெஃகாவும், பாடகமுமூரகமும்பஞ்சரமா—நீடியமால், நின்றானிருந்தான்கிடந்தானிதுவன்றோ, மன்றாப்பொழிற்கச்சிமாண்பு" என்ற ஒரு திருக்கவி சொல்ல, கொற்றவன் கோபங்கொண்டு 'நம்மைப்பாடி என்றால் நகரத்தைப்பாடிய நீ இவ்வூரில் இனி-வசித்தலாகாது; உடனே வெளியே போ' என்று உறுக்கிக்கூற, உடனே கணிகண்

ன்ன பக்திசாரரையடைந்து நடந்த செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து 'அடியேனுக்கு விடைதந்தருளவேண்டும்' என்ன, ஆழ்வார் 'நானும் பெருமானையெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு உடன்வருவேன்' என்று உரைத்துத் திருக்கோயிலுட் சென்று அடியவர்க்கெளியவனான கடவுளைத் திருவடிதொழுது "கணிகண்ணன்போகின்றான் காமருபூங்கச்சி, மணிவண்ணநீ கிடக்கவேண்டா-துணிவுடைய, செந்நாப்புலவனும்போகின்றேன் நீயுமுன்றன், பைந்நாகப்பாய் சுருட்டிக்கொள்" என்று பிரார்த்தித்தவளவிலே, அந்தப்பகவானும் ஆழ்வாரபிமதப்படி யோகரித்திரையைவிட்டு எழுந்துவர, மூவரும் அவ்ஞரவிட்டு அருகிலுள்ளதோரிடத்தை யடைந்து அங்கு வசிக்கனர். இங்ஙனம் பெருமானும் ஆழ்வாரும் அவரடியானும் அப்பதியைவிட்டுப் போயினதால், அத் திய்யதேசத்திற் பலதிருக்கோயில்களி லெழுந்தருளியிருக்கிற மஹையெம் பெருமான்களும் விட்டு நீங்க, அப்புரமுழுவதும் பொலிவிழந்து, அங்கு மஹும் பல ஆலயங்களிலிருக்கின்ற தேவனாகளின் சாந்தித்தியமு மில்லையாய், சூரிய னொளியுஞ் செல்லாமல் இருள்மூடப்பட்டது. இப்படி நீளிரவாய் நீண்டதைக் கண்டு கவன்று மன்னவனும் மந்திரிமாரும் அவர்களுள்ள விடத்தைத் தேடியடைந்து கணிகண்ணன்சாலில் விழுந்து தமது பிழையைப் பொறுத்தருளுமாறு பலவாறு பிரார்த்திக்க, அவனும் மீண்டெழுந்தருளும்படி ஆழ்வார்பக்கல் விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் அதனை அங்கேகரித்து ஆசிரிதபரதந்திரனான அரவணைச்செல்வனை நோக்கி, "கணிகண்ணன்போக்கொழிந்தான் காமருபூங்கச்சி, மணிவண்ணநீ கிடக்கவேண்டும்—துணிவுடைய, செந்நாப்புலவனும் போக்கொழிந்தேன் நீயுமுன்றன், பைந்நாகப்பாய்ப்பித்துக்கொள்" என்று முன்பு பாடியபாட்டை மஹ்ரிப்பாடி வேண்ட, எம்பெருமானும் அதற்கு உடன்பட்டு ஆழ்வாரும் கணிகண்ணனும் உடர்வர மீண்டெழுந்தருளித் திருவெஃகாவையடைந்து ஆழ்வார்திடுத்து அபிமானத்தால் தான் இங்ஙனஞ்செய்தது பின்புள்ளார்க்கும் பிரதியக்ஷமாகவேனுமென்று முன்புபோல வலத்திருக்கை கீழாக வன்றி இப்பொழுது இடத்திருக்கை கீழ்ப்படக் கண்வளர்த்தருளினை.

இங்ஙனம் பக்தர்சொன்னபடி செய்ததனால், அப்பெருமானுக்கு 'யதோக்தகாரி' என்று வடமொழியிலும், 'சொன்னவண்ணஞ்செய்தபெருமான்' என்று தென்மொழியிலும் திருநாமம் வழங்கலாயிற்று. இவர்கள் சென்று ஓரிராத்திரி தங்கியிருந்த ஊர், 'ஓரிரவிருக்கை' எனப் பெயர்பெற்றது.

அம்மாத்திரத்திற் காஞ்சீரகரம் முன்போலப் பொலிவுபெறவே, அரசனும் பாகவதர்களது மகிமையை யுணர்ந்து அதுமுதல் அவர்கட்கே அடியவனாய் வாழ்ந்திட்டான்.

அநந்தரம் ஆழ்வார் கும்பகோணயாத்திராபேகை யுடையராய்ப் புறப்பட்டுச் செல்லும் வழியிடைபே பெரும்புலியூரென்கிற கிராமத்தில் ஒருவேதியன்விட்டு வீதிவேதிகையிற் சிறிதுபொழுது எழுந்தருளியிருக்க, அங்கு வேதமோதிக்கொண்டிருந்த அந்தணர்கள், நீறுபூத்தநெருப்புப்போலுள்ள அந்தமகாயோகியின் பிரபாவத்தை யறியாமல் அவரைக் கீழ்ப்பட்ட சாதியனொருவனாகக் கணித்து அவர்காதிப்பட வேதாந்தியயனஞ்செய்யாதே தவிரந்திருக்க,

அக்குறிப்பையறிந்த இவர் அவ்விடத்தை விட்டுத் தூரத்திற்சென்று வேறே ரகத்துமேடையில் வீற்றிருந்தார். பின்பு அம் முதல் வருணத்தவர் மீண்டும் வேதாத்தியயனஞ் செய்யத்தொடங்கி, விட்டவிடந்தோன்றாது மயங்கி, 'இதற்குக் காரணம், வந்த அநிதியை அலக்ஷயஞ்செய்ததே' என்று அறிந்து அவரிடஞ் சென்று சேர, ஆழ்வார் அதனைநோக்கி, கறுப்புநெற்களைக் கையுடிராலே யிடந்து அவர்கள் விட்டசொற்றொடரைக் குறிப்பித்தருளிய மாத்திரத்திலே, அப்பொருளுள்ள * வேதவாக்கியம் அவர்களுக்குத் தோன்றிற்று. உடனே அவர்கள் பிரதக்ஷிணப்பிரணாமாதிகளால் இவரை உபசரித்துக் கிருதார்த்த ராணர்கள்.

அப்பொழுது அவ்வூர்த் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எம் பெருமான் இவ்வாழ்வார் எந்தெந்த முகமாகத் திரும்புகின்றனரோ அந்தந்த முகமாகத் திரும்பியருள, அந்த ஆச்சரியத்தை அருச்சுகர் மூலமாக அறிந்து அவ்வூரவரனைவரும் அவ் குயாகஞ்செய்துகொண்டிருந்த பெரும்புலியூடிக ளிடத்தே சென்று இவருடைய வைபவத்தைக் கூற, அதுகேட்டவுடனே தீக்ஷிதரும் அதிக ஆனந்தத்தோடு வந்து பக்திசாரரைத் தரிசித்துக் கண் படைத்த பயன் பெற்றோமென்று களித்து யாகசாலைக்குஎழுந்தருள்வித்துக் கொண்டிபோய் அவர்க்கு அக்கிரபூசை செய்திட்டார். தருமபுத்திரர் இராய குயயாகத்திலே ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்குப் பிரதம தாம்பூலஞ் சமர்ப்பித்தபொழுது சிசுபாலன் பலவிதமாகப் பழித்தாற்போல, இங்கும் அழுக்காறுற்ற நான்மறை யாளர் பலர் எண்ணிறந்த நிறத்தைமொழிகளைக் கூற, முற்பூசை தந்த முனிவர் 'அவர்களை அடக்கியருளவேண்டும்' என்று ஆழ்வாரைப் பிரார்த்திக்க, இவரும் அவரது வேண்டுகோளின்படி செய்யக் கருதி, தமக்கு அந்தர்யாமியான அந்த சயனனைக் குறித்து, "அக்கரங்களக்கரங்களென்றுமாவதென்கொலோ, இக் குறுமபைநீக்கியெண்ணையீசனுக்கவல்லையேற், சக்கரங்கொள்கையனேசடங்கர் வாயடங்கிட, உட்கிடந்தவண்ணமேபுறம்பொசிந்துகாட்டிடே" என்று விண் ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமான் "தம்மையே நானும் வணங்கித் தொழுவார்க் குத், தம்மையேயொக்க வருஞ்செய்வார்" ஆதலால், திருமகனும் நிலமகனும் திருவடிவருடப் பெரிய திருவனந்தாழ்வான்மீது அறிதுயிலமருந் திருவுரு வத்தை இவரது திருமேனியிலே தோற்றுவிக்க, அனைவரும் அந்தத்திவ்விய மங்களவிக்கிரகத்தைச் சேவித்து ஆழ்வாரது வாசாமகோசரமான விபவத்தை யுணர்ந்து அவரது சீர்பாதங்களிலே ஸாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமர்ப்பித்து அபராதக்ஷாமணஞ்செய்தருளுமாறு வேண்ட, மழிசைக்கிறைவர் அவர்கட்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து ஆட்கொண்டு வாழ்வித்தருளி, திருக்குடந்தைக்குச் சென்று, அங்குச் சயனத்திருக்கோலமாக எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஆராவமு தனைச் சேவித்து அப்பெருமானது திருக்கோலத்திலே ஈடுபட்டு, "நடந்த கால்கள்நொந்தவோ நடுக்கஞாலமேனமா, யிடந்தமெய்கு லுங்கவோ விலங்கு மால்வரைச்சுரங், கடந்தகால்பரத்தகாவிரிக்கரைக்குடந்தையுட், கிடந்தவா றெழுந்திருந்துபேசு" என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, அப்பிரானும் ஆழ்வார்பக்கல்

கொண்ட அளவில்பெருங்கருணையால் அர்ச்சாவதாரத்தின் வரம்பு கடந்து விபவாவதாரத்திற்போல அங்ஙனம் எழுந்திருந்த பேசமுயல, உடனே பக்தி சாரர் 'இந்த அதிசௌஸ்பியத்துக்கு ஒருதீங்கு வாராதிருக்கவேணும்' என்று திருவுள்ளம்பற்றி "வாழி கேசனே" என்று மங்களாசாஸனம்பண்ண, பெருமானும் அப்பொழுதிருந்தபடியே உத்தானசாயியாய் நிலைத்தருளினான். அந்த ஆராவமுதாழ்வாருடைய திருவடிவத்தையே தியானஞ்செய்துகொண்டு திருமழிசைப்பிரான் அத்திருப்பதியிலே அநேககாலம் யோகத்தி லெழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி இவர் நாலாயிரத்தெழுநூறு வருஷகாலம் பூலோகத்தில் வாழ்ந்திருந்து, தாம் பகவானை அனுபவம் பண்ணினபடிக்கே நான்காங்கீருவந்தாதி, திருச்சந்திவிருத்தம் என்கிற திவ்வியப்ரபந்தமூலமாக உலகத்தார்க்கு உபகரித்தருளி, "இனியறிந்தேன் ஈசற்கும் நான்முகற்குந் தெய்வம், இனியறிந்தேனெம்பெருமா னுன்னை—இனியறிந்தேன், காரணன் நீ கற்றவைநீ கற்பனைநீ நற்கிரிசை, நாரணன் நீ நன்கறிந்தேன் நான்" என்று சகலப் பிரபஞ்சகாரணனான நாரணனது பரத்வத்தை வெளியிட்டு யாவரையும் உய்வித்து அநந்தரம் திருக்குடந்தையிலே மீளாவுலகம் புக்கருளினார்.

திருமழிசைப்பிரான்.

அன்புடனந்தாதி தொண்ணூற்றாறுரைத்தான் வாழியே

அழகாருந் திருமழிசை யமர்த்தபிரான் வாழியே

இன்பமிசு டையிலமகத் திங்குதித்தான் வாழியே

எழிற்சந்தவிருத்தம் நூற்றிருப தீந்தான் வாழியே

முன்புகத்தில் வந்துதித்த முனிவர்கோன் வாழியே

முழுப்பொன்னிப் பெருக்கெதிர்செல் முதிர்கவியோன் வாழியே

நன்புவி நாலாயிரத்தெழுநூ றிருந்தான் வாழியே

நங்கன்பக்தி சாரானிரு நற்பதங்கள் வாழியே.

திருமுழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த திருச்சந்த விருத்தம்.

தனியன்கள்.

(திருக்கச்சிநம்பி விருளிச்செய்தது.)

காவுகோச்சகக்கலிப்பா.

நருச்சந்தப்பொழிந்தமுவு தாரணியின் துயர்தீர *
திருச்சந்தவிருத்தம்செய் திருமுழிசைப்பரன்வருமார் *
கருச்சந்தம்காரகிலும் கமழ்கோங்கும்மணநாறும் *
திருச்சந்தத்துடன்மருவு திருமுழிசைவளம்பதியே.

(இருவிதம்பேசைவேண்டி.)

உலகுமழிசையும் உள்ளுநார்த்து * தம்பில்
பலவர்கழக்கோலால்தூக்க *—உலகுதன்னை
வைத்தெடுத்தபக்தத்தும் * மாரீர்ப்பழிசையே
வைத்தெடுத்தபக்தம்வலிது.

எழுச்சிக்கழ்நெடி. ஸடியா சீரியவிருத்தம். (யமுநாசல்யாணிராகம்-ருபகதாளம்.)

பூதிலாயஐந்துமாய்ப் புனற்கண்டின்றநான்றமுமாய் *
நீதிலாயமுன்றுமாய்ச் சுந்தரகாவிரண்டுமாய் *
மீதிலாயதோன்றுமாகி வேறுவேறுதன்மையாய் *
நீதிலாயவண்ணத்தின்னை யார்திணைக்கவல்லரே ?

(க)

ஆறுமாறுமாறுமாய் ஒரைந்துமைந்துமைந்துமாய் *
ஏறுசீரென்றுமுன்றும் ஏழுமாறுமெட்டுமாய் *
வேறுவேறுஞானமாகி மெய்யினோடுபொய்யுமாய் *
ஊறொடோசையாயஐந்தும் ஆயஆயமாயனே !

(உ)

ஐந்துமைந்துமைந்துமாகி அல்லவற்றுளாயுமாய் *
ஐந்துமுன்றுமென்றுமாகி நின்றஆதிதேவனே ! *
ஐந்துமைந்துமைந்துமாகி அந்தரத்தணைந்துகின்று *
ஐந்துமைந்துமாயநின்னை யாவர்காவாவல்லரே ?

(ங)

முன்றுமுப்பதாறினோடு ஒரைந்துமைந்துமைந்துமாய் *
முன்றுமுழர்த்தியாகிமுன்று முன்றுமுன்றுமுன்றுமாய் *
தோன்றுசோதிமுன்றுமாய்த் துளக்கமில்லினககாமாய் *
என்றெனுவியுள்புருந்தது என்கொனே ? எம்பகனே !

(ச)

நின்றியங்கும்ஒன்றலா உருக்கள்தோறும்ஆவியாய் *
ஒன்றிபடர்கலந்துநின்ற நின்வநன்மைஇன்னதென்று *
என்றும்பார்க்கும்எண்ணிறந்த ஆதியாய் ! நின்னுத்தியாய் *
அன்றுநான்முகற்ப்பந்த ஆதிதேவனல்லையே ? (ரு)

நாகமேந்துமேருவெற்பை நாகமேந்துமண்ணிகை *
நாகமேந்துமாகமாகம் நாகமேந்துவார்புனல் *
மாகமேந்துமங்குல்கிளர் † வாயுவைநன்மைநுகர்த்து *
ஏகமேந்துநின்றநீர்மை நின்கணைஇயன்றதே. (சு)

ஒன்றிரண்டுமூர்த்தியாய் உறக்கமோடுஉணர்ச்சியாய் *
ஒன்றிரண்டுகாலமாகி வேலைஞர்வமாயினாய் *
ஒன்றிரண்டுதீயுமாகி ஆயனாயமாயனே ! *
ஒன்றிரண்டுகண்ணினனும் உன்னைஏத்தவல்லனே ? (எ)

ஆதியானவானவர்க்கும் அண்டமாயஅப்புறத்து *
ஆதியானவானவர்க்கும் ஆதியானஆதிநீ *
ஆதியானவானவாணர் அந்தகாலம்நீஉரைத்தி *
ஆதியானகாலம்நின்னை பாவர்காணவல்லரே ! (அ)

தாதுலாகுகொன்றைமலை தன்னுசெஞ்சடைச்சிவன் *
நீதியால்வணங்குபாத ! நின்மலா !, நிலாயிரீர் *
வேதவாணர்கீதவெள்வி நீதியானகேள்வியார் *
நீதியால்வணங்குகின்ற நீர்மைநின்கண்நின்றதே. (ஆ)

தன்னுளேநிறைத்தெழுந் தரங்கவெண்தடங்கடல் *
தன்னுளேநிறைத்தெழுந்து அடங்குகின்றதன்மைபோல் *
நின்னுளேபிறந்திறந்து நிற்பவும்நிரிபவும் *
நின்னுளேயடங்குகின்ற நீர்மைநின்கண்நின்றதே. (க0)

(அபநுபாகம் - ரு கதாஸம்.)

சொல்லினுல்தொடர்ச்சிநீ சொலப்படும்பொருளும்நீ *
சொல்லினுல்சொலப்படாது தோன்றுகின்றசோதிநீ *
சொல்லினுல்படைக்க நீபடைக்கவந்துதோன்றினார் *
சொல்லினுல்கருங்க நின்குணங்கள்சொல்லவல்லரே ? (க௧)

உலகுதன்னோநீபடைத்தி உள்னொடுக்கிவைத்தி * மீண்டு
உலகுதன்னுளோபிறத்தி ஓரிடத்தையல்லையால் *
உலகுநின்னொடுஒன்றிநிற்க வேறுநிற்பாயதலால் *
உலகில்நின்னைபுள்ளாகுமல் பாவர்உள்ளவல்லரே ? (க௨)

† 'வாயுவைநன்மைநுகர்த்து' என்றும் பாடம்.

இன்னை பென்று சொல்லலாவது இல்லையாதும், இட்டிடை *
பின்னையோர்வென்பார் உன்பினாக்குணர்ந்தபெற்றியோர் *
பின்னையாய்கோலமோடு பேரும்ஊரும்ஆறியும் *
பின்னையார்நினைக்கவல்லர் ? நீர்மையால்நினைக்கிலே.

(௧௩)

தூய்மையோசுமாரினாய் ! தூழாயலங்கல்மாலையாய் ! *
ஆமையாகி ஆற்கடல் தூயின்ற ஆகிதேவ * நின்
நாமதேயம்இன்னதென்ன வல்லமல்லவாகிலும் *
சாமவேதகிதனாய் சகரபாணியல்லையே ?

(௧௪)

அங்கமாமூர்வேதம்நான்கும் ஆகிநின்று, அவற்றினோ *
தங்குகின்றதன்மையாய் ! துடங்கடல்பணத்தலை *
செங்கண்நாகணைக்கிடந்த செல்வம்மல்குசிரினாய் ! *
சங்கவண்ணாமைன்னமேனி சார்ங்கபாணியல்லையே ?

(௧௫)

தலைக்கணத்துகள்குழம்புசாதி சோதிதோற்றமாய் *
நிலைக்கணங்களுக்காவந்து நின்றியேனும், நீடிரும் *
கலைக்கணங்களுக்கொப்பொருள் கருத்தினால்நினைக்கொண *
மலைக்கணங்களுக்கொலுனார்ந்தும்மாட்சி நின்தன்மாட்சியே.

(௧௬)

எகழார்ந்திழைந்துழர்த்தி நாலுழர்த்தி, நன்மைசேர் *
போகழார்ந்திபுண்ணியத்திழைந்து எண்ணில்ழர்த்தியாய் *
நாகழார்ந்தியபனமாய் நலங்கடல்கிடந்து * மேல்
ஆகழார்ந்தியபாவண்ணம் என்கொல் ? ஆகிதேவனே !

(௧௭)

விடத்தவாய்நொயிரம் இராயிரம்கண்வெந்தழல் *
விடுத்துவிள்ளிலாதபோகம் மிக்கசோதிதொக்கசீர் *
தொடுத்தமேல்விதானமாய் பெளவநீராவனை *
பறித்தபாயல்பன்விகொள்வது என்கொல் ! வேலைவண்ணனே !

(௧௮)

புள்ளதாகவேதம்நான்கும் ஓகினாய், அதன்றியும் *
புள்ளின்வாய்பிளந்து புட்கொடிப்பிடித்தபின்னரும் *
புள்ளையூர்தியாதலால் அதென்கொல் ? மின்னொன்றேமியாய் ! *
புள்ளின்மெய்ப்பகைக்கடல்கிடத்தல் காதலித்ததே.

(௧௯)

கூசமொன்றுமின்றி மாசுணம்பித்து, வேலைநீர் *
பேசுகின்றதேவர்வந்து பாடமுன்கிடந்ததும் *
பாசமின்றநீரில்வாழும் ஆமையானகேசவா ! *
எசுஅன்று நீகிடந்தவாறு கூறுதேறவே.

(௨௦)

(அடணாபகம் - ஆதிதாவம்.)

அரங்கனே ! தரங்கநீர் கலங்கஅன்று, குன்றுசூழ் *
மரங்கன்தேயமாநிலம்குலுங்க மாசுணாம்சலாய் *
நெருங்க, நீகடைந்தபோது கிஹசூராளன்செய்தார் ? *
சூரங்கைபாளுகந்தளந்தை ! கூறுதேறவேறிதே.

(உக)

பண்டும்இன் றும்மேலுமாய் ஒர்பாலனாகி, ! ஞாலமேழ் *
உண்டும்மண்டிஆலிலைத்துரின்ற ஆதிதேவனே ! *
வண்டும்கண்டுதண்டாமூர்ப் அலங்கலாய் ! கலந்தசீர் *
புண்டரீகபாவைசேரும் மார்ப்! பூமிநாதனே !

(உஉ)

வால்நிறத்தொர்சியமாய் விரைந்தவாஹொயிற்றவன் *
ஊன்நிறத்துகிர்த்தலம் அழுத்தினாய் ! உலாயசீர் *
நால்நிறத்தவேதநாவர் நல்லையோகினுல்வணங்கு *
பால்நிறக்கடற்கிடந்த பற்பநாபனல்லையே ?

(உங)

கங்கைநீர்பயந்த பாதபங்கபத்துளம்அண்ணலே ! *
அங்கைபாழிசங்குதண்டு வில்லும்வாளும்கந்தினாய் ! *
சிங்கமாயதேவதேவ ! தேனுலாவுமென்மலர் *
மங்கைமன்னிவாழுமார்ப் ! ஆழிமேனிமாயனே !

(உச)

வரத்தினில்கிரத்தைமிக்க வாவொயிற்றுமற்றவன் *
உரத்தினில்கரத்தைவைத்து உகிர்த்தலத்தைஊன்றினாய் *
இரத்தினீஇதென்னபொய் ? இரந்தமண்வாயிற்றுனோ
கரத்தி * உன்கருத்தை பாவார்காவல்லர் ? கண்ணனே !

(உரு)

ஆணினோடுபெண்ணுமாகி அல்லவோடுநல்லவாய் *
ஊனோடோசையுமாகி ஒன்றலாதமாயையாய் *
பூணிபேணும்ஆபனாகிப் பொய்யினோடுமெய்யுமாய் *
காணிபேணும்மானியாய்க் கரந்துசென்றகன்வனே !

(உஈ)

விண்கடந்தசோதியாய் விளங்குஞானமுர்த்தியாய் *
பண்கடந்ததேசமேவு பாவநாசநாதனே ! *
எண்கடந்தயோகினோடு இரந்துசென்றுமானியாய் *
மண்கடந்தவண்ணம்மின்னை யார்மதிக்கவல்லரே ?

(உஎ)

படைத்தபார்இடந்தளந்து அதுண்டுமிழ்ந்து, பௌவநீர் *
படைத்தடைத்ததிற்கிடந்து முன்கடைந்தபெற்றியோய் ! *
மிடைத்தமாலிமாலிமான் விலங்குகாலனூர்புக *
படைக்கலம்விடுத்த பல்படைத்தடக்கைமாயனே !

(உஅ)

† 'ஞாலமேழும்' என்றும் வழங்குவர்.

பாத்திலும்பாத்தையாதி பெளவரீரணைக்கிடந்து *
 உாத்திலும்ஒருத்திதன்னை வைத்துகந்து, அதன்றியும் *
 நாத்திலும்பிறத்தி நாதஞானமூர்த்தியாயினும் ! *
 ஒருத்தரும் வினாதுதன்மை இன்னதென்னவல்லவே ? (உசு)

வானகம்மும்மண்ணகம்மும் வெற்பும்எழுகடல்களும் *
 போனகம்செய்துஆவிலைத்துயின்ற புண்டரீகனே ! *
 தேனகஞ்செய்தண்ணையும் மலர்த்துழாய்நன்மாலையாய் ! *
 கூனகம்புகத்தெறித்த கொற்றவில்லியல்லையே ? (உசு)

(பிரயாடைாகம் - திரிபுடைதாவம்.)

காலநேரிகாலனே ! கணக்கிலாதகீர்த்தியாய் ! *
 ஞாலமேழும்உண்டு பண்டுஓர்பாலனுபப்பனே ! *
 வேலைவேலாவில்வளைத்த வெல்சினத்தவீர ! * நின்
 பாலராயபத்தர்க்குத்தம் முத்திசெய்யும்மூர்த்தியே ! (உசு)

குரக்கினப்படைகொடு குரைகடலின்மீதுபோய் *
 அரக்கரங்கரங்க வெஞ்சரம்துரந்தஆகிரீ *
 இரக்கமண்கொடுத்தவற்கு + இருக்கஒன்றுமின்றியே *
 பரக்கவைத்தளந்துகொண்ட பற்பபாதனல்லையே ? (உசு)

மின்னிறத்தொழிற்றரக்கன்வீழ வெஞ்சரம்துரந்து *
 பின்னவற்குஅருள்புரிந்து அரசளித்தபெற்றியோய் ! *
 நன்னிறத்தொரின்கொள்ளழை பின்னேகேள்வ ! மன்னுசீர் *
 பொன்னிறத்தவண்ணனுப புண்டரீகனல்லையே ? (உசு)

ஆதியாதிபாதிரீ ஓரண்டமாதியாதலால் *
 சோதியாதசோதிரீ அதுண்மையில்விளங்கினாய் *
 வேதமாகிவேண்வியாசி விண்ணினோடுமண்ணுமாய் *
 ஆகியாகியுயரைய மாயம்என்னமாயமே ? (உசு)

அம்புலாவும்மீனுமாகி, ஆமைபாசி, ஆழியார் *
 தம்பிரானுமாகிமிக்கது அன்புமிக்கு, அதன்றியும் *
 கொம்பாவுதுண்மருங்குல் ஆய்மாதர்பிள்ளையாய் *
 எம்பிரானும்ஆயவண்ணம் என்கொலோ ? எம்மீசனே ! (உசு)

ஆடகத்தபூண்முலை யதோதையாய்ச்சிபிள்ளையாய் *
 சாடுதெத்தொர்புள்ளதாவி கள்ளதாயபேய்மகள் *
 ஸீடவைத்தவெய்யகொங்கை ஐப்பாலமுதுசெய்து *
 ஆடகக்கைமாதர்வாயமுதம் உண்டதுஎன்கொலோ ! (உசு)

+ 'இரக்கமொன்றுமின்றியே' என்று வழங்குவர்.

காய்த்தநீள்வினங்கனியுதிர்ந்து எதிர்த்த ! பூங்குருந்து
சாய்த்து * மாபிளந்தகைத்தலத்த கண்ணனென்பரால் *
ஆய்ச்சிபாலையுண்டுமண்ணையுண்டு வெண்ணையுண்டு * மின்
பேய்ச்சிபாலையுண்டு பண்டொரேனையாயவாமனா !

(௩௮)

கடம்கலந்தவன்கரி மருப்பொகித்து, ஓர்பொய்கைவாய் *
விடம்கலந்தபாம்பின்மேல் நடம்பயின்றநாதனே ! *
குடம்கலந்தகூத்தனாய கொண்டல்வண்ணா ! தன்துழாய் *
வடம்கலந்தமாலையார்ப ! காலநேமிகாலனே !

(௩௮)

வெற்பெடுத்துவேலைநீர் கலக்கினாய், அதன்றியும் *
வெற்பெடுத்துவேலைநீர் வரம்புகட்டி, வேலைசூழ் *
வெற்பெடுத்தஇஞ்சிகூழ் இலங்கைகட்டழித்தநீ *
வெற்பெடுத்துடாரிகூத்த மேகவண்ணவல்லையே ?

(௩௯)

ஆனையாத்துலாணைகொன்று அதன்றி, ஆயர்பின்னையாய் *
ஆனையேய்த்தியானையுண்டி அன்றுகுன்றமொன்றினால் *
ஆனையாத்து, அையரிக்கண் மாதரார்திறத்து * முன்
ஆனையன் றுசென்றடர்த்த மாயம்என்னமாயமே ?

(௪௦)

(ஆபிரகம் - ருபத்தாவர்.)

ஆயனாக் ஆயர்மங்கை வேபதோள்விருப்பினாய் *
ஆய ! நின்னையாவர்வல்லர் ? அம்பாத்தொடுஇம்பராய் *
மாய ! மாயமாயைகொல் ? அதன்றிநீவகுத்தலும் *
மாயமாயமாக்கினாய் உன்மாயமுற்றும்மாயமே.

(௪௧)

வேறிசைந்தசெக்கர்மேனி நிறணிந்தபுன்சடை *
கீறுதிங்கல்வைத்தவன் கைவைத்தவன்கபால்மிசை *
ஊறுசெங்குருதியால் நிறைத்தகாரணந்தனை *
ஏறுசென்றடர்த்தாச ! பேசுகுசமின்றியே.

(௪௨)

வெஞ்சினத்தவேழுவெண் மருப்பொகித்து ! உருத்தமா *
கஞ்சலைக்கடிந்து மண்ணாளந்துகொண்டகாலனே ! *
வஞ்சனத்துவந்தபேய்ச்சியாவி பாலுள்வாங்கினாய் ! *
அஞ்சனத்தவண்ணனாய ஆதிதேவனல்லையே ?

(௪௩)

பாலினீர்மைசெம்பொனீர்மை பாசியின்பசுப்புறம்
போலும்நீர்மை * பொற்புடைத்தடத்து வண்டுவிண்டுலாம் *
நீலநீர்மையென்றிவை நிறைந்தகாலம்நான்குமாய் *
மாலினீர்மைவையகம் மறைத்ததுஎன்னநீர்மையே ?

(௪௪)

† 'பூங்குருந்தம்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'உருத்து' என்பதும் பாடம்.

மண்ணுளாய்கொல்? விண்ணுளாய்கொல்? மண்ணுளோமபங்கிநின்று *
எண்ணுமெண்ணாகப் படாய்கொல்? என்னமாபை? * தின்தமர்
கண்ணுளாய்கொல்? சேவைபகொல்? அனந்தன்மேல்கிடந்தளம்
புண்ணியா! * புனந்துழாய் அலங்கலம்புனிதனே! (சுரு)

கோடுபெற்றதன் துழாய் அலங்கலாடுசென்னியாய்! *
கோடுபற்றி ஆழியேந்தி அஞ்சிறைப்புள்ளூர் திரால் *
நாடுபெற்றநன்மை நன்னையில்லையேனும், நாயினேன் *
வீடுபெற்று இறப்போடும் பிறப்பறுக்குமாசொலே. (சுரு)

காரொடொத்தமேனி நங்குக்கண்ணா! விண்ணின்நாதனே! *
நீரிடத்தாவிணைக்கிடத்தி பெவ்பர், அன்றியும் *
ஒரிடத்தையல்லீ எல்லையிலையெவ்பா தலால் *
சேர்விடத்தையநாயினேன் தெரிந்திறைஞ்சுமாசொலே. (சுரு)

குன்றில் தின்றுவாசிருந்து நீங்கல்கிடந்து * மண்
ஒன்றுசென்றநொன்னைறுண்டு அத்தொன்றிடத்து அன்றியாய் *
நன்றுசென்றநாவளற்றுள் நல்லுயிர்ப்படைத்து, அவர்க்கு *
அன்றுதேவையுடந்தளித்த ஆதிதேவையல்லையே? (சுரு)

ஊர் கொண்டுகொண்டகோதைமது தேனுலாவுகலிகுண் *
உண்டுகொண்டு அரங்கவோட்டி உன்மகிழ்ந்தநாதனார் *
நண்டுகொண்டுகொண்டே வாயாய், சேவையே *
அண்டுகொண்டுகொண்டமேயும் அந்தணிரங்கமே. (சுரு)

வெண்திரைக்கருங்குடல் சிவந்துவென, முன்னொன்றான் *
நினைந்திரல்சிலைக்கைவொளி விட்டவிராரோருமுள் *
எண்திரைக்கைங்களுட ஐயைஞ்சிபாதிநீர்த்தரீர் *
வண்டிரைத்தநோலைவேலி மன்னுரிசங்கமே. (ரு0)

(தேயிராகம் - ஐதீதாளம்.)

சாங்கலைத்துவந்து வில்வலைத்து, இலங்கைமன்னவன் *
சிரங்கன்பத்தறுத்துதிந்த செல்வன்மன்னுபொன்னிடம் *
பாந்துபொன்னிரந்துநந்தி வந்தலைக்கும்வார்புனல் *
அரங்கமேவ்பர் நான்முதத்தயன்பணிந்தகோயிலே. (ருசு)

பொற்றையுற்றமுற்றல்யானை போரெதிர்த்துவந்ததை *
பற்றியுற்றுமற்றதன் மருப்பொசித்தபாகனார் *
சிற்றெயிற்றுமுற்றல்மூங்கில் மூன்றுதண்டிஒன்றினர் *
அற்ற ! பற்றிச்சுற்றிவாழும் அந்தணிரங்கமே. (ருஉ)

மோடியோடியலச்சையாய சாபமெய்திமுக்குணன் *
கூடுசேனைமக்களோடு கொண்டுமண்டிவெஞ்சமடுத்து
ஹ * வாணானாயிரம்கரங்கழித்த ஆதிமால் *
பீடுகோயில்கூடுநீர் அரங்கமென்றபேரதே. (ரு௩)

இலைத்தலைச்சரந்துரந்து இலங்கைகட்டழித்தவன் *
மலைத்தலைப்பிறந்திழிந்து வந்துதூந்துசந்தனம் *
குலைத்தலைத்திறுத்தெறிந்த குங்குமக்குழம்பினோடு *
அலைத்தொழுதுகாவிரி அரங்கம்மேயஅண்ணலே ! (ரு௪)

மன்னுமாமலர்க்குமுத்தி வையமங்கைமைந்தனாய் *
பின்னும்ஆயர்பின்னைதோள் மணம்புணர்ந்ததன்றியும் *
உன்னபாதம்என்னசிந்தை மன்னவைத்துநல்கினாய் *
பொன்னிருமுரங்கமேய புண்டரீகனல்லையே ? (ரு௫)

இலங்கைமன்னனைந்தொடைந்து பைந்தலைநிலத்துக *
கலங்கஅன்றுசென்றுகொன்று வென்றிகொண்டவிரனே ! *
விலங்குதூலர்வேதநாவர் நீதியானகேள்விபார் *
வலங்கொளக்குடந்தையுள் கிடந்தபாலுமல்லையே ? (ரு௬)

சங்குதங்குமுன்கைநங்கை கொங்கைதங்கலுற்றவன் *
அங்கம்மங்கஅன்றுசென்று அடர்த்தெறிந்தஆழியான் *
கொங்குதங்குவார்குழல் மடந்தைமார்குடைந்தநீர் *
பொங்குதங்குடந்தையுள் கிடந்தபுண்டரீகனே. (ரு௭)

மரம்கெடநடந்தடர்த்து மத்தயானைமத்தகத்து *
உரம்கெடப்புடைத்து ஓர்கொம்பொசித்துகந்தஉத்தமா ! *
தூரங்கம்வாய்பிளந்து மண்ணாளந்தபாத ! * வேதியர்
வரம்கொளக்குடந்தையுள் கிடந்தபாலுமல்லையே. (ரு௮)

சாலிவேலிதண்டியல் தடங்கிடங்குபூம்பொழில் *
கோலமாடநீடு தண்குடந்தைமேயகோவலா ! *
காலநேயிவக்கரன் கரன்முரன்சிரம்மவை *
காலனோடுகூட விற்குனித்தவிற்கைவிரனே ! (ரு௯)

↓↓ செழுங்கொழும்பெரும்பனி பொழிந்திட * உயர்ந்தவேய்
விழுந்துலர்ந்தெழுந்து விண்புடைக்கும்வேங்கடத்துள்ளின்று *
எழுந்திருந்துதேன்பொருந்து பூம்பொழில்தழைக்கொழும் *
செழுந்தடங்குடந்தையுள் கிடந்தபாலுமல்லையே ? (௯௦)

(கவியாணிராமம் - நுபகதாளம்.)

↓↓ நடந்தகால்கள்தொந்தவோ ? நடுங்குநூலம் ஏனமாய் *
இடந்தகமெய்குலுங்கவோ ? விலங்குமால்வனாச்சுரம் *
கடந்தகால்பரந்த நாவிரிக்கரைக்குடந்தையுள் *
கிடந்தவாறுஎழுந்திருந்துபோக வாழ்நிகேசனே ! (கூக)

↓↓ கரண்டமாடுபொய்கையுள் கரும்பனைப்பெரும்பழம் *
புரண்டுவிழ, வாளைபாய் குறுங்குடிநெடுந்தகாய் ! *
திரண்டதோவிரணியன் சினங்கொளாகமொன்றையும் *
இரண்டுகூறுசெய்துகந்த சிங்கமென்பதுஉன்னையே. (கூஉ)

நன்றிருந்துபோகநீதி நன்னுவலார்கள்சிறந்தையுள் *
சென்றிருந்துழிவினைகள் தீர்த்ததேவதேவனே ! *
குன்றிருந்தமாடநீடு பாடகத்தும்ஊரகத்தும் *
கின்றிருந்து, வெண்கணைக்கிடந்தது என்னநீர்மையே ? (கூங)

கின்றதுஎந்தைஊரகத்து இருந்ததுஎந்தைபாடகத்து *
அன்றுவெண்கணைக்கிடந்தது என்னிலாதமுன்னெலாம் *
அன்றுநான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின்பிறந்திலேன் *
கின்றதும்இருந்ததும் கிடந்ததும்என்றெஞ்சனே. (கூச)

கிற்பதும்ஊர்வெற்பகத்து இருப்பும்விண், கிடப்பதும் *
நற்பெருந்திரைக்கடலுள் நாவிலாதமுன்னெலாம் *
அப்புகன்அனந்தசபனன் ஆதிபூதன்மாதவன் *
கிற்பதும்இருப்பதும் கிடப்பதும்என்றெஞ்சனே. (கூரு)

இன்றுசாதல்சின்னுசாதல் அன்றி யாருந்நவையகத்து *
ஊர்வின்னுவாழ்தலின்மைகண்டும் நீசர்என்கொலோ *
அன்றுபாரசந்தபாதபோதை பொன்றி, வானின்மேல் *
சென்றுசென்றுதேவராய் இருக்கிலாதவண்ணமே ? (கூகூ)

சண்டமண்டலத்தினூடு சென்றுவீடுபெற்று * மேல்
கண்டுவிடிலாதகாதலின்பம் நானும்எய்துவீர் *
புண்டரீகபாதபுண்டரீகத்தி தும்செவிமடுத்து
உண்டு * தும்முறுவினைத் துயருள்நீங்கிடயம்மினே. (கூஎ)

முத்திறத்துவாணியத்து இரண்டிலொன்றும்நீசர்கள் *
மத்தராய்மயங்குகின்றது இட்டதிலிறந்துபோந்து *
எத்திறத்தும்உய்வது ஒருபாயமில்லை, உய்குறில் *
† தொத்துறுத்ததன்அழாய் நன்மலைவாழ்த்திவாழ்மினே. (கூஅ)

† 'தொத்திறத்த' என்பதும் பாடம்.

காலிலும்உருப்பொலார் செவிக்கினுதகீர்த்தியார் *
 பேணிலும்வரந் தர மிடுக்கிலாதேவனா *
 ஆணமென்றடைந்துவாமும் ஆதர்காள் ! எம்மாதிரியால் *
 பேணிநும்பிறப்பெனும் பிணக்கு அறுக்ககற்றிறே. (௭௭)
 குந்தமோடுகுலம்வேல்கள் தோமரங்குந்தநிலாள் *
 பந்தமானதேவர்கள் பரந்துவானகம்பற *
 வந்தவானானீரைஞ்ஞாறு தோள்களைத்துணித்தநாள் *
 அந்தவந்தஅகுலம் அமரரே அறிவரே. (௭௮)

(ஸாவேரிகம் - திரிபுடாபாஸம்.)

வண்டுலாவகோதைமாதர் காரணத்தினால்வெகுண்டு *
 இண்டவானானீரைஞ்ஞாறு தோள்களைத்துணித்தநாள் *
 முண்டன்றீன்மக்கள்வெப்பு மோடி அங்கிலுடிக்
 கண்டு * நாணிவானனுக்கு இரங்கினுள்ளம்மாயனே. (௭௯)
 போதில்மங்கை புதலக்கிறத்தி தேவி, அன்றியும் *
 போதுதங்குநான்முகன்மகன் அவன்மகன்சொலில் *
 மாதுதங்குநான் ஏறதூர்தியென்று வேதநூல் *
 ஓதுகின்றதுஉண்ணா அல்லதில்லைமற்றுரைக்கிலே. (௮௦)
 மரம்பொதச்சரம்துரந்து வாலினீழமுன்னொர்நாள் *
 உரம்பொதச்சரம்துரந்த உம்பராளிஎம்பிரான் *
 வரம்குறிப்பில்வைத்தவர்க்கு அலாதுவானமாளிலும் *
 நிரம்புநீடுபோகம் எத்திறத்தும்பார்க்குமில்லையே. (௮௧)
 அறிந்தநிந்துவாமனன் அடியினைவனங்கினால் *
 செறிந்தெழுந்தஞானமோடு செல்வமும்சிறந்திடும் *
 மறிந்தெழுந்ததென்றிரையுள் மன்னுமாலேவாழ்த்தினால் *
 பறிந்தெழுந்துநீளினைகள் பற்றறுதல்பான்னையே. (௮௨)
 ஒன்றிநின்றாற்றவம்செய்து ஊழியுழிதோறெலாம் *
 நின்றநின்ற அலவங்குணங்கள் உள்வெள்ளம்மதாயாய் *
 சென்றுசென்றுதேவதேவர் உம்பரும்பரும்பராய் *
 அன்றி, எங்கள்செங்கண்மாலே யாவர்காணவல்லரே ? (௮௩)
 புன்புலவழியடைத்து அரக்கிலச்சீனைசெய்து *
 நன்புலவழி திறந்து ஞானநட்சடர்கொளீஇ *
 என்பிலென்கநெஞ்சருந் உள்கணிந்தெழுந்ததுஓர் *
 அன்பிலன்றி ஆழியாண யாவர்காணவல்லரே ? (௮௪)

† 'தரும்மிடுக்கு' என்பதும் பாடம். ! 'இறப்பெனும்' என்பதும் சிலர் பாடம்.

எட்டுமெட்டுமெட்டுமாய் ஒரேழுமேழுமேழுமாய் *
எட்டுமுன்றுமொன்றுமாகி நின்றஆதிதேவனை *
எட்டினுபேதமோடு இறைஞ்சிநின்று, அவன்பெயர் *
எட்டெழுத்தும்ஒதுவார்கள் வல்லர்வானமானவோ.

(எஎ)

சோர்விலாதகாதலால் தொடக்கமுமனத்தராய் *
நீராவனைக்கிடந்த நின்மலன்நலங்கழல் *
ஆர்வமோடுஇறைஞ்சிநின்று அவன்பெயரெட்டெழுத்தும் *
வாரமாகஒதுவார்கள் வல்லர்வானமானவோ.

(எஅ)

பத்தினோடுபத்துமாய் ஒரேழினோடுஒரொன்பதாய் *
பத்தினுல்திசைக்கண்ணின்ற நாடுபெற்றநன்மையாய் *
பத்தினுபேதாற்றமோடு ஓராற்றல்மிக்கஆதிபால் *
பத்தராமவர்க்கலாது முத்திமுற்றலாகுமே?

(எசு)

வாசியாகநேசமின்றி வந்தெதிர்த்ததேனுகன் *
நாசமாகநாளுலப்ப நன்மைசேர்பனங்கனிக்கு *
யிசி, மேல்நிமிர்ந்ததோளில் இல்லைபாக்குனாப் * சுழற்கு
ஆசையாமவர்க்கலால் அமரராகலாகுமே?

(அ௦)

(சுருட்டிபாடம் - தீர்ப்புடைநாடம்.)

கடைந்துபாற்கடல்கிடந்து + காலநேமியைக்கடிந்து *
உடைந்தவாஷிகள் + தனக்கு உதவவந்ததுஇராமனாய் *
மிடைந்தசுழ்மரங்களும் அடங்கவெய்து * வேங்கடம்
அடைந்தமாலபாதமே அடைந்துநாளும்உயர்மினோ.

(அ௧)

எத்திறத்தும்ஒத்துநின்று உயர்ந்துபார்த்தபெற்றிபோய் ! *
முத்திறத்துமுரிநீர் அராவனைத்துயின்ற * நின்
பத்துறுத்தசுந்தையோடுநின்று, பாசம்விட்டவர்க்கு *
எத்திறத்தும்இன்பம் இங்கும்அங்கும்எங்குமாகுமே.

(அ௨)

மட்டுலாவுதன்துழா யலங்கலாய் ! § புலன்கழல் *
விட்டு § விள்விலாதபோகம் விண்ணிலநண்ணியேறினும் *
எட்டினோடிண்டெனும் கயிற்றினுல்தன்னைத்
கட்டி * விடிவாதுவைத்த காதல்இன்பமாகுமே.

(அ௩)

+ 'காலநேமியைக் கடந்து' என்பதும் பாடம். ! 'தன்பினுக்கு' என்று
பாட மிருக்கலாம். § 'பொலன்கழல்' என்பது சிலர் பாடம். § 'விள்விலாத'
என்றும் கூறுவர்.

பின்பிறக்கவைத்தனன்கொல்? அன்றிநின் அத்தன்கழற்கு *
அன்புறைக்கவைத்தநான் அறிந்தனன்கொல்? ஆழியான் *
தன்திறத்தொரன்பிலா அறிவிலாதநாயினேன் *
என்திறத்தில்என்கொல்? எம்பிரான்குறிப்பில்வைத்ததே. (அச)

நச்சராவணைக்கிடந்த நாத! பாதபோதினில் *
வைத்தசின்னதவாங்குனித்து நீங்குவிக்கநீஇனம் *
மெய்த்தன்வல்லையாதலால் அறிந்தனன், தின்மாயமே *
உய்த்துநின்மயக்கினில் மயக்கல்என்னைமாயனே! (அரு)

சாடுசாடுபாதனே! சலம்கலந்தபொய்கைவாய் *
ஆடராவின்வன்பிடர் நடம்பாபின்றநாதனே! *
கோடுநீடுகைய! செய்யபாதம்நாளும்குள்ளினால் *
வீடகைமெய்செய்பாத வண்ணம்என்கொல்? கண்ணனே! (அரு)

நெற்றிபெற்றகண்ணன் விண்ணின்நாதனோடு, போதின்மேல் *
நற்றவத்துநாதனோடு மற்றுமுள்ளவானவர் *
கற்றபெற்றியால்வணங்குபாத! நாத! வேத! * நின்
பற்றலாலொர்பற்று மற்றதுற்றிலேன்உரைக்கிலே. (அரு)

வெள்ளைவேலைவெற்புநாட்டி வெள்ளைபிறநராவளாய் *
அள்ளலாக்கடைந்தஅன்று அருவரைக்குலாமைமாய் *
உள்ளநோய்கள்தீர்டருந்து வானவர்க்களித்த * எம்
வள்ளலாரையன்றி மற்றொருதெய்வம்நான்மதிப்பனே? (அரு)

பார்மிகுத்தபாரம் முன்னுழிச்சுவான், அருச்சுனன் *
தேர்மிகுத்துமாயமாக்கி தின்றுகொன்று, வென்றிசேர் *
மாரதர்க்குவான்கொடுத்து வைபம்ஐவர்பாலதாம் *
சீர்மிகுத்தநின்னலால் ஒர்தெய்வம்நான்மதிப்பனே? (அரு)

குலங்களாயநிரண்டில் ஒன்றிலும்பிறந்திலேன் *
நலங்களாயநற்கலைகள் நாலிலும்நவீன்றிலேன் *
புலன்களைந்தும்வென்றிலேன் பொறியிலேன்புனித! * நின்
இலங்குபாதமன்றி மற்றொர்பற்றிலேன்எம்சசனே! (அரு)

(சங்கராபரணாதம் - ருபகதாவம்.)

பண்ணுலாவுமென்மொழிப் படைத்தடங்கணுள்பொருட்டு *
எண்ணிலாஅரக்கரை நெருப்பினால்நெருக்கினாய் *
கண்ணலால்ஒர்கண்ணிலேன் கலந்தசுற்றம்மற்றிலேன் *
எண்ணிலாதமாய! தின்னை என்னுள்நீக்கல்என்றுமே. (அரு)

விடைக்குலங்கனோழுடர்த்து வென்றிவேற்கண்மாதாரர் *
கடிக்கலந்ததோள்புணர்ந்த காவியூப! வேலைநீர் *
படைத்துஅடைத்துஅதில்கிடந்து முன்கடைந்து, நின்தனக்கு *
அடைக்கலம்புகுந்தான்னை அஞ்சவென்னவேண்டுமே. (கூஉ)

கரும்பரங்குதண்டாமாய் துதைந்தலந்தபாதமே *
விரும்பிநின்றிறைஞ்சுவேற்கு இரங்கு அரங்கவானானே! *
கரும்பிருந்தகட்டியே! கடல்கிடந்தகண்ணானே! *
இரும்பரங்குவெஞ்சாந்தரந்த வில்லிராமனே! (கூங)

ஊனில்மேயஆனநீ உறக்கமோடுஉணர்ச்சுநீ *
ஆனில்மேயலுந்தும்நீ அவற்றுள் நின்றதூய்மைநீ *
வானிலேமெண்ணும்நீ வளங்கடற்பபனும்நீ *
பானும்நீ அதன்றி எம்பிரானும்நீ இராமனே! (கூச)

அடக்கரும்புலன்கள்ஐந்தடக்கி ஆசையாமவை *
தொடக்கதுத்துவந்து நின்தொழிற்கவாநின்றான்னைநீ *
விடக்கருகிமெய்யொயது மிக்கொராயாக்கிலும் *
கடல்கிடந்தநின்னலால் ஓர்கண்ணிலேன்எம் அண்ணலே! (கூரு)

வரம்பிலாத மாமையாய! வைபமேழும்மெய்ம்மையே *
வரம்பிலாழியேத்திலும் வரம்பிலாதகீர்த்தியாய்! *
வரம்பிலாதா ல்லிறப்பு அறுத்துவந்துநில்கழல் *
பொருந்துமா, திருந்தநீ வரம்பெய்ப்புண்டுகளே! (கூசு)

வெய்யவாழிசங்குதண்டு வில்லும்வாளும்துசீர்த்
கைய! * செய்யபோதில்மாது சேரும்மாட்ப! நாதனே! *
ஐயிலாயஆக்கைநோய் அறுத்துவந்துநின்னடைந்து *
உய்வதோருபாயம்நீ எனக்குநல்கவேண்டுமே. (கூள)

மறந்துறந்துவஞ்சம்மாற்றி ஐம்புலன்களாயசாயும்
துறந்து * நின்கணுசையே தொடர்ந்துநின்றநாயினேன் *
பிறந்திறந்துபேரிடர்ச் சுழிக்கணின் றுநிங்குமா *
மறந்திடாதுமற்றொனக்கு மாய! நல்கவேண்டுமே. (கூஅ)

காட்டினான்செய்வல்லினை, பபந்தனும்மனந்தனை *
காட்டிவைத்து, நல்லவல்ல செய்பவெண்ணினுரென *
கேட்டதன்றிஎன்னதாவி பின்னைகேள்வ! நின்னொடும் *
பூட்டிவைத்ததான்னை நின்னுள்ளிக்கல்லுவவண்ணானே! (கூக)

பிறப்பினோடுபேரிடர்ச் சுழிக்கண் தின்றும்நீங்குமஃது *
இறப்பவைத்தஞானநீசரைக் கரைக்கொடேற்றுமா *
பெறற்கரியதின்னபாத பந்தியானபாசனம் *
† பெறற்கரியமாயனே ! எனக்குநல்கவேண்டுமே.

(க00)

(சேந்தருட்டிபாசம் - ருபகநாவம்.)

இரந்துரைப்பதுண்டுவாழி ஏமநீர்நிறத்தமா ! *
வரம்தரும் திருக்குறிப்பில் வைத்ததாகில்மன்னுசீர் *
பார்த்தசிறையொன்றின்று நின்னபாதபங்கயம் *
நிரந்தரம்நினைப்பதாக நீநினைக்கவேண்டுமே.

(க01)

விள்ளிலாதகாதலால் விளங்குபாதபோதில்வைத்து *
உள்ளுவேனதுனனோய் ஒழிக்குமா, தெழிக்குநீர் *
பள்ளிமாய ! பன்றியாய வென்றிவீர ! * குன்றினால்
துள்ளுநீர்வரம்புசெய்த தோன்றல் ! ஒன்றுசொல்லிடே.

(க02)

திருக்கலந்துசேரும்மாற்ப ! தேவதேவதேவனே ! *
இருக்கலந்தவேதநீதி ஆகநின்றதின்மலா ! *
கருக்கலந்தகாளமேக மேனியாய ! நின்றபயர் *
உருக்கலந்தொழிவிளாது உரைக்குமாறுஉரைசெயே.

(க03)

கடுங்கவந்தன்வக்கரன் கரன்முரன்சிரம்மவை *
இடந்துகூறுசெய்த பல்படைத்தடக்கைமாயனே ! *
கிடந்திருந்துநின்றியங்குபோதும் நின்னபொற்கழல் *
தொடர்ந்துவிள்ளிலாதது ஓர்தொடர்ச்சிநல்கவேண்டுமே.

(க04)

மண்ணையுண்டுமிழ்ந்து பின்இரந்துகொண்டளந்து * மண்
கண்ணுளல்லதில்லையென்று வென்றகாலமாயினாய் ! *
மண்ணைவென்றஇன்சொல்லங்கை கொங்கைதங்குபங்கயக்
கண்ண ! * நின்னவண்ணாமல்லதில்லை எண்ணும்வண்ணமே.

(க05)

கறுத்தெதிரந்தகாலநேம் காலனோடுகூட * அன்று
அறுத்தஆழிசங்குதண்டு வில்ளும்வாளுமவந்தினாய் ! *
தொறுக்கலந்தஊனமஃது ஒழிக்கஅன்று, குன்றம்முன் *
பொறுத்ததிற்புகழ்க்கலால் ஓர்நேசமில்லைநெஞ்சமே !

(க06)

காய்சினத்தகாசிமன்னன் வக்கரன்பவண்ணாடிதன் *
மாசினத்தமாலிமான் சாமாலிகேசிதேனுகன் *
நாசமுற்றுவிழ நாங்கவந்தநின்கழற்கலால் *
நேசபாசம்எத்திறத்தும் வைத்திடென்எம்சனே ! *

(க07)

† 'பிறர்க்கரிய' என்றும் பாடம்.

கோடல்சீர்வரத்தனுப்க் கெடும்வரத்தயன்அரன் *
நாடினோடு, நாட்டமாயிரத்தன் நாடுநண்ணினும் *
வீட்டதானபாகமெய்தி வீற்றிருந்தபோதிலும் *
கூடும்துணையல்லநென்று கொள்வனோ? குறிப்பிலே. (க௦௮)

சுருக்குவனாயினிறியே சுருங்கினுப், சுருங்கியும் *
பெருக்குவனாயினிறியே பெருக்கமெய்துபெற்றியோய்! *
செருக்குவார்கள் நிக்ருணங்கள் தீர்த்ததேவதேவனென்று *
இருக்குவாய்முனிக்ககாங்கனோத்தய நும்கத்தினேன். (க௦௯)

தூயனாயும்அன்றியும் சுரும்புலாவதன் துழாய் *
மாய! நின்னைநாயினேன் வணங்கிவாழ்த்தும்கதெலாம் *
நீயும்பிள்குறிப்பினில் பொறுத்தநல்கு, வேலைநீர் *
பாயலோடுபத்தர்சித்தம்மே! வேலைவண்ணனே! (க௧௦)

(மோலுநாயகம் - ருபகதாஸம்.)

வைதுதின்னைவல்லவா பழித்தவார்க்கும், மாறில்போர் *
செய்துதின்னசெற்றத்தியில் வெந்தவார்க்கும், வந்துடனனை *
எய்தலாகுமென்பார்ஆதலால் எய்மாய! நாயினேன் *
செய்தகுற்றம்நற்றமாகவேகொள் ஞாலநாதனே! (க௧௧)

வான்களாதிநாள்களச்செல்ல நோய்மைகுன்றிழப்பெய்தி *
மாளுநாளாதலால் வணங்கிவாழ்த்துஎன்றெஞ்சமே! *
ஆளநாகும்நன்மையென்று நன்குணர்ந்ததன்றியும் *
நிள்விலாதபோகம்நல்கவேண்டும் மாலபாதமே. (க௧௨)

சலங்கலந்தசெஞ்சடைக் கறுத்தகண்டன், வெண்தலை *
புலன்கலங்கவுண்டபாதகத்தன் வந்துயர்கெட *
அலங்கல்மார்விலவாசநீர் கொடுத்தவன், அடுத்தசீர் *
நலங்கொள்மாலைநண்ணும்வண்ணம் என்னுவாழிநெஞ்சமே! (க௧௩)

சனமாயபட்டும்பிச்சி ஏதமின்றிமீதுபோய் *
வானமாவல்லையேல் வணங்கிவாழ்த்துஎன்றெஞ்சமே! *
ஞானமாகிஞாயிறுகி ஞாலமுற்றும், ஒரெயிற்று *
ஏனமாயிடந்தழர்த்தி எந்தைபாதமெண்ணியே. (க௧௪)

ஐ! அத்தனாகி அன்னையாகி ஆளும்எம்பிரானுமாய் *
ஒத்தொவ்வாதபல்பிறப்பொழித்து நம்மைஆட்கொள்வான் *
முத்தனார்முருந்தனார் புருந்துநம்முள்மேவினார் *
எத்தினுட்கடல்கடல்கிடத்தி? எழுகெஞ்சமே! (க௧௫)

மாறுசெய்தவாளர்க்கன் நாளுலப்ப * அன்றுஇலங்கை
நீறுசெய்துசென்றுகொன்று வென்றிகொண்டவீரனார் *
வேறுசெய்துதம்முள்ளனனை வைத்திடாமையால் * நமன்
கூறுசெய்துகொண்டிருந்த குற்றம்எண்ணவல்லனே? (கக௭)

அச்சம்நோயோடு அல்லல்பல் † பிறப்பு ஆயமுப்பினை *
வைத்தகிந்தனைவைத்தவாக்கை மாற்றிவானிலேற்றுவான் *
அச்சுகன் அனந்தகிர்த்தி ஆகியந்தமில்லவன் *
நச்சுநாகணைக்கிடந்த நாதன்வேதகிதனே. (கக௮)

சொல்லினும்சொழிற்கணும் தொடக்கமுத அன்பினும் *
அல்லும்நன்பகலினோடும் ஆனமாலேகாலையும் *
வல்லினாண்மலர்க்கிழத்திராத! பாதபோதினை *
புல்லிஉள்ளம்விள்ளிலாது பூண்டுமீண்டதில்லையே. (கக௮)

↓↓பொன்னிருழ்அரங்கமேய பூவைவண்ண! மாய! கேள் *
என்னதாவிஎன்னும் வல்லினையினுட்கொழுந்தெழுந்து *
உன்னபாதமென்னநின்ற ஒன்சுடர்க்கொழுமலர் *
மன்னவந்துபூண்டு வாட்டமின்றிஎங்கும்நின்றதே. (கக௯)

↓↓இயக்கமுதபலப்பிறப்பில் என்னைமாற்றி, இன்றுவந்து *
உயர்க்கொளமேகவண்ணான்நாணி என்னிலாபதன்னுளே *
மயக்கினுன்தன்மன்னுசோதி ஆதலால், என்னுவிதான் *
இயக்கெலாம்அறுத்தா அறுதஇன்பயிடுபெற்றதே. (க௨௦)

அடிவாய்:—பூ ஆறு ஐந்து மூன்று நீன்று நாகம் ஒன்று ஆதி தாது தன்னுள்
சொல்—சொல் உலகு இன்னை தாய்மை அங்கம் தலை ஏக விடத்த
புள் கூசும் ஆரங்கன்—ஆரங்கன் பண்டு வால் நிற கங்கை வாத்
தின் ஆண் வின் படைத்த பரத்தில் வாணகம் கால—கால குர
க்கு மின் ஆதி அம்பு ஆடகம் காய்த்த கடம் வெற்பு ஆனை
ஆயன்—ஆயன் வேறு வெஞ்சின பால் மண் தோடு கார் குன்று
கொண்டை வெண்டிரை சரம்—சரம் பொற்றை மோடி இலை
மன் இலங்கை சங்கு மரம் சால் செழு நடந்த—நடந்த கரண்
டம் நன்று நின்றது நிற்பது இன்று சண்ட முத்திரம் காணில்
குந்தம் வண்டு—வண்டு போதில் மரம் அறிந்து ஒன்றி புண்புல
எட்டு சோர்வு பத்தின் வாசி கடை—கடை எத்திரம் மட்டு பின்
நச்சரா சாடி நெற்றி வெள்ளை பார் குலம் பண்—பண் விடை சுரு
ம்பு ஊனில் அடக்கு வரம்பு வெய்ய மறம் காட்டினான் பிறப்பு
இரந்து—இரந்து வின் திரு கடிம் மண்ணை கறுத்து காய்சினத்த
கேடு சுருக்கு தாயன் வைது—வைது வான் சலம் ஈனம் அத்தன்
மாறு அச்சம் சொல் பொன்னி இயக்கமுத காவல்.

திருமழ்சைப்பிராள் திருவடிசுளே கரணம்.

திருச்சந்தவிருத்தம் ஸம்பூர்ணம்.

† 'பிறப்பவாய்' என்று சிலர் பாடங்கொள்வர்.

தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்.

கொடினென்னெஜ்ஜ நகுகுதெ ஸ்ரீமஹிமரொஜ்வம் ।
வொனொவொபொவநொவொவொ ஹ்ருதெஜ்ஜ ணொஜொஸ்யெ ॥

ஶ்ரீநக்ஷத்ரேஷ்வரே நமஸ்கரம் ॥
ஶ்ரீஶ்ரீநக்ஷத்ரேஷ்வரே நமஸ்கரம் ॥

கோதண்டேஜ்யேஷ்டநகுகுதெ மண்டங்குடிபுரோத்பவம்-
கோனொவொபொவநொவொவொ பந்தாபந்தேஜ்ஜமாரொஜ்யே.

“சோழவளநாடி சோழமடைத்து” என்ற ஞானவயாரமுதமொழியின்படி உயிர்கட்குச் சிவநாதரமாகவுள்ள பயிர்வளத்துக்குப் பிரதானகாரணமான நாட்டுச்செழிப்பைக் காவேரிப்பாய்ச்சலால் நன்குபெற்று அந்நீர்வளத்தை மிகுதியாகவுடைமையால் ‘புண்ணு’ என்று புகழுற்ற சோழநாட்டிலே, “நரிருபதாஞ் சோழம்” என்றபடி பிரசித்தமாக விருக்கிற பாடல்பெற்ற விஷ்ணுஸ்தலங்கள் காற்பதம் புள்ளம்பூதங்குடி பென்ற திவ்வியதேசத்தின் அருகிலுள்ள நிருமலாட்சிபுடி பென்னுந் திருப்பதியிலே, பகவானதுசொருபமென்று ஸ்ரீகேதயால் விளங்குகின்ற சிறப்புடைய மார்கழி மாதத்தில், கேட்டைநகருத்திரத்தில், வைஜயந்தியென்றும் வநமலைபின் அம்சமாய், ஒருவர், வேதம்வல்ல ஒரு முன்குடிமீப்பிராமணரது குமாரராய்த் தோன்றினார். நாராயணனது கடாஷத்தால் அவதரித்த அவ்வந்தணகுமாரர்க்குத் தந்தையார் விப்பிரநாராயணரென்று பேரிட்டுச் செளளம் உபநயநம் முதலிய வைதிகச்சடங்குகளை உரிய பருவங்களில் முறைப்படி செய்வித்து வேதசாஸ்திரங்களைப் பயிற்றுவிக்க, அவர் நான்குவேதங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் கசடறக்கற்று வல்லராய் அக்கல்விக்குறம்பச் சுத்தசுத்துவகுணமே தலையெடுத்து ஞானவைராக்கியங்களோடு கூடித் தந்தை தாயர்க்கு மகிழ்ச்சிதந்து வாழ்ந்துவந்தார். அப்படியிருக்கையில், சேனைமுதலியார் மீளாவுலகினின்று எழுந்தருளி அவர்க்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைப் பண்ணி மந்திரோபதேசமுஞ் செய்து சென்றனர்.

அங்ஙனம் மந்திரார்த்தத்தை யறிந்த விப்பிரநாராயணர், கிருபாநிதியான கேசவனது குணமிருசுத்திலே ஆழ்ந்த சிந்தையுடையராய் அதனால் இம்மையின்பங்களை வெறுத்து விவாகத்தில் விருப்பமில்லாமல் முதலாச்சிரமத்திலே யே நின்று, பிரணவப்பொருளான எம்பெருமான் பிராணிகளை ஈடேற்றுவதற் பொருட்டுப் பூலோகத்திற் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற திவ்வியதேசங்களிற் சென்று ஸ்வாமீதரிசுனஞ்செய்யக் கருதி, அவற்றில் முதலதான திருவரங்கம் பெரியமேயிலே யடைந்தார். அங்கு உபயகாவேரிமத்தியிலே

சேஷசயந்திலே “குடதிசை முடியைவந்துக் குணதிசைபாதம்ரீட்டி, வடதிசையின்புகாட்டித் தென் திசையிலங்கை நோக்கி” பூமங்கையரிருவர் பொன்னடிவருடப் பள்ளிகொண்டுள்ள பெருமானைச் சேவித்ததின்க, அப்பொழுது நம்பெருமான் தம்முடைய வடிவமுநினால் இவரைத் தம்பக்கல் மிகுந்தபந்தியுடையராமப்படி செய்தருளினார்.

உடனே இவர் தமதுவாணன் வீணாளாகாதபடி ஒப்புயர்வற்ற அப்பெருமானுக்கு உற்றஅடிமைத்தொழில் செய்யக் கருதி, முன்பு வடமதுரையிற் கம்சனுடைய குற்றேவலானான மாலாகாரன் ஒருகால் வாசுதேவனுக்குப் புஷ்பம் சமர்ப்பித்துப் பேறுபெற்றதையும், கஜேந்திராழ்வான் புஷ்பகைக்கரியத்தாலே துன்பந்தீர்ந்ததையும் ஆலோசித்து, பெரியாழ்வார்போலவே தாமும் பெருமானுக்குப் பூவிடுதலையும் திருத்துழாய் சாத்துதலையுமே திருப்பணியாகக்கடைப்பிடித்து, இந்திரனது நந்தனவனமோ? குபேரனது கைத்திரரதமென்னும் உத்தியானமோ? என்று காண்பவர் ஐயுறுமாறு ஒருதிருந்தவனத்தை அப்பதியிலே செழிப்பாக அமைத்து, காலந்தோறும் பலவகைப் பூமாலைகளையும் திருத்துழாய் நன்மாலையையும் கட்டி யெடுத்துக் கொண்டிவந்து அழகியமணவாளனுக்குச் சாத்திக் கண்குளிரக்கண்டு மகிழ்ந்தகொண்டு, தமது நிலைக்கு ஏற்பப் பிராமணகுருக்களில் அந்நபிகை வங்கியுண்டு சீவித்துவந்தார்.

இங்ஙன மிருக்கையில், திருவாங்கத்துக்கு வடக்கிலுள்ள திருக்கரம்பனூரென்ற உத்தமர்கோயிலில் தேவமாதரம்சமாய்ப் பிறந்து ஒப்புயர்வற்ற எழில்வாய்ந்த தேவதேவி யென்பா ளொரு கணிகை, ஒருநாள் பாங்கிமாரோடுந்தமக்கையோடும் உறையூர்க்குச் சென்று, அதனை இராசதானியாகக் கொண்டு வாழ்கிற சோழராசனது முன்னிலையில் திருத்தேவதேவி நிகர நிகழ்த்தி அவனை மோகிப்பித்து அளவிற்ற செல்வத்தை அவன்பாற் பெற்று மிக்கசெருக்கோடு மீண்டிவருகையில், இளைப்பாறுத்தபொருட்டு இவரது பூம்பொழிலின் ஒரு புறத்திலே ஓர் மரத்தினடியில் இருந்து, கண்டவர் கண்கவரும் அத்தண்டலையின் சிறப்பை நாற்புறத்தும் நன்றாக உற்றுநோக்கி, அம்மலர்ச்சோலையைத் தனக்குரிய பொருளாகக் அதிற் பூக்கொய்தும் புனல்வீனயாடியும் பொழுது போக்கி மனமகிழ விரும்பி, அதற்குஉரியவனைக் கண்டு தன்வசப்படுத்த நினைத்து, அங்கு உலாவிரினுள். நிற்கையில், ஒருசார், விப்பிரநாராயணர், மனத்திற்பதிந்த சுத்தமாகிய சத்துவகுணந்தான், அகத்து அடங்காது புறத்துப் பொசிந்ததோ வென்னும்படி தாய்தான வஸ்திரமும் முப்புரினாலும் பன்னிரண்டு திருமண்காப்பும் வெள்ளொளிசெய்துவிளங்க, கழுத்தில் தாமரைமணி மாலைகளையும் துளசிமணிமாலைகளையும் தரித்து, பூஞ்செடிகளுக்குப் பாத்திகுட்டுதலுந் தண்ணீர்பாய்ச்சுதலுஞ் செய்துகொண்டிருக்க, கண்ணுற்றான்.

உடனே அவன், அவரருகில்வந்து முன்னின்று அவரைத்தொழுது தன்னுடைய தேகசௌந்தரியத்தை அவர்க்குக்காட்டிச் சிலகுறிப்புச்செய்யவும், விஷயாதரங்களில் விழித்தகண் குருடாத்திரி வீரராகிய அவர் அவனைக் கண்ணெடுத்தப் பார்த்தலுஞ் செய்யாது திரஸ்கரித்துத் தமதுகைக்கரியத்திற் கருத்துன்றியிருந்தனர். அதுநோக்கித் தேவதேவி ஆச்சரியமுற்றுத் தன்முன்பிறந்தாருடனே ‘அரசர் முதலிய பலரைபும் எளிதில் வயப்படுத்துகிற ரூபலாவண்யுந்

களிற்சிறந்த யான் சென்று எதிர்திற்கவும் பாராதிருக்கின்ற இவன் பித்தனோ? பேடனோ?" என்று கூற, அதற்கு அவன் 'பித்தனும் பேடனும் மல்லன்; சுவாமி கைங்கரியத்திற் பற்றின சித்தமுடைய மகாவிரச்சன்: இவனைச் சுவாதீனப் படுத்த மன்னு லாகாத' என்று சொன்னவளவிலே, வடிவமுகில் இறுமாப்புடைய தேவதேவி 'இவனை நான் வசிகரியாமல் விடுவதில்லை' என்று உறுதி கூறுதலும், முன்னவள் 'நீ அங்கனஞ் செய்தால், நான் உனக்கு ஆறுமாசகாலம் அடியாவளாவேன்' என்று சபதஞ்செய்ய, பின்னவளும் 'நான் அங்கனஞ்செய்யேனாயின், ஆறுமாசம் உனக்குத் கொழுத்தையாவேன்' என்று பிரதிஜ்ஞை பண்ணினாள்.

அநந்தரம் அவள், தன் ஆபரணங்களைக் கழற்றிக்கொடுத்துத் தோழிய ரோடு தாமக்கையையும் அனுப்பிவிட்டுத் தனியே மெல்லியதொரு செங்காவிச் சேலையுடுத்து அவ்வரையடுத்திற் திருவடிகளில் விழுந்து நமஸ்கரிக்க, அவர் 'நீ யார்? ஏன் இங்குவந்தாய்?' என்று வினாவு, அதற்கு விலைமகள் 'அடியேன் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையால் வேதசையாய்ப் பிறந்தவன்; அடியேனைத் தாய் அக்ஞைத்திற்கு உரிய தொழிலைக் கைக்கொள்ளும்படி நிர்ப்பந்திக்க, அதற்கு இயையாமல் அவனைத் துறந்து மகாபாகவதராள் தேவரீரது திருவடியைச் சாண மடைந்து உய்வுபெற நாடிவந்தாற்றேன்; கருணைக்கடலான தேவரீர் அநாதையான என்னைக் காத்தருளாவேனும்: செடிகொடிகளுக்கு நீர்ப்பய்சல், பூப்பறித்தல், மாலைகட்டுதல், தேவரீரில்லாத சமயங்களிற் சோலையைப்பாதுகாத்தல் முதலிய பணிவிடைகளில் எதைரியமித்தாலுஞ் செய்துவரக்காத்திருக்கிறேன்' என்று மிக்கவணக்கத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்தாள். அவர் 'அவளது கபட சித்தத்தை யுணராமல் உடன்பட்டுத் தாம் உண்டுசெடித்த அநந்ததைக் கொடுத்துவா, அவளும் அதனைவாங்கிப் புசித்துத் திருத்தழாய் முதலியவற்றிற் திற்குப் பாத்திகொத்தல், நீர்பரிமாறுதல் முதலிய குற்றேவல்களைத் தவறாமல் மிக்கவணக்கத்துடனே எப்பொழுதுஞ் செய்துகொண்டு சோலையைச் செழுமையாக வளர்த்து அவர்க்குத் தன்பக்கல் நம்புதலுண்டாம்படி நல்லவன்போல நடத்துவந்தாள்.

இப்படி அநேகமாகியிருந்தபின் ஒருநாள் பெருமறை பொழிகின்ற பொழுது, பாணசாலையிற் பிரவேசித்திருந்த அவ்வந்தனர், வெளியிலே அவள் நனைந்துவருந்துகைப் பார்த்த இயற்கையான ஜீவகாருணியத்தால் உள்ளேவந்து நிற்கும்படி நியமிக்க, அதவேவியாஜமாக அவள் அருகில்வந்து தனது மென்மொழிகளாலும் மேனியினுக்கினாலும் மனத்தைக்கவர்த்து அவரைத் தன்வசமாக்கிச் சிலகாலம் அவருடனே யிருந்து, பின்பு பொருளில்லாத அவரைப் பொருள்செய்யாது கைவிட்டுத் தன்கிருகத்திற்சென்று சேர்ந்தவளவிலே, இவர் அவள்பிரிவை யாற்றாமல் அவளது வீட்டுவாயிலில் சென்று தியங்கி நின்றார்.

அவ்வளவிலே, பிராட்டி பெருமானோடுக்கி 'நமக்குப் பலகாலமாகப்பணி செய்துவந்த விப்பிரநாராயணன் அதனை முழுவதும் ஒழித்த ஒருபொதுமகளுக்குத் தொண்டிபூண்டு அவன்புறக்கணிக்கவும் மனந்திரும்பாது அவனில்லைத் தப் புறங்கடைபற்றி எங்கெங்குபாறு தேவரீர் மாயைக்கு இலக்காக்கலாமோ?

இதையும் ஒரு திருவிளையாட்டு இருந்தபடி என்? இனி இவனை விரைவில் மீட்டு முன்போல ஆட்கொண்டு அந்தரங்கபக்தனாகியிருளவேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, திருமாவும் திருமகள்வார்த்தைக்கு இயைந்து தமது திருக்கோயில் பாத்திரங்களுள் ஒருஸ்வரணபாத்திரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு மனிதவடிவம்பூண்டு விப்பிரநாராயணர்க்குக் தெரியாமல் அப்பரக்தையின் மனைக்கு எழுந்தருளி வாயிற்கதவு திறக்கச் சொல்ல, அவன் உள்ளிருந்தபடியே 'யார் நீ? எங்கு வந்தாய்?' என்றுசேட்க, நம்பெருமான் 'நான் அழகியமணவாளதாசன், விப்பிரநாராயணரனுப்ப வந்தேன்' என்று விளம்பியவளவில், தேவதேவி விரைந்துவந்து கவாடந்திறந்து 'வந்தகாரிய மென்ன?' என்று வினாவுகலும், 'ஹீரங்கநாதன் தான்கொணர்ந்த பொற்கலத்தை அவள்கையிற் கொடுத்த இதனை விப்பிரநாராயணர் உனக்குவரவிடுத்தார்' என்று சொன்னவுடனே, அவன் அதியாதரத்தோடு 'அவரை உள்ளேவரச் சொல்லும்' என்று அதுமதி செய்தபின், அடியவர்க்கு எளியவனான எம்பெருமான் விப்பிரநாராயணரிடம் வந்து 'தேவதேவி உம்மை உள்ளேவரச் சொன்னான்' என்று சொல்லிச் சென்றார். அச்செவிக் கினியசெஞ்சொல்லைக் கேட்டமாத் திரத்தில் அவர் பிரிந்தவயிரைப் பெற்றாற் போல உள்ளங்குளிர்ந்து உடல்பூரித்து உள்ளேசென்று சேர்ந்தனர்.

அவ்விரவுகழிந்து பொழுதுவிடிந்தவாறே சுவாமிசந்நிதியில் திருக்காப்பு நீக்கியவளவில், சிறந்ததொரு பொற்பாத்திரத்தைக் காணாமற் கோயிற்பரிகரத்தார் இராஜாங்கத்தார்க்கு அறிவிக்க, அவர்கள் உடனே வந்து களவுகண்டிபிடித்தற்பொருட்டு அர்ச்சகர் பரிசாரகர் முதலிய அந்தரங்கபரிசனங்களைப் பிடித்துப் பலவாறுதண்டித்து வருத்தியும் ஒருவர்மீதுங் குற்றங்காணப்படாமையால் ஆங்காங்குப் புலம் விசாரித்துவருகையில், தேவதேவியின் மாளிகையிலிருக்கின்ற தென அவன்வீட்டுவேலைக்காரி யொருத்தியால் அறிந்து, அங்குச்சென்று அதனைக்கண்டு அவ்வில்லிலுள்ளார் யாவரையும் குற்றவாளிகளாக்கி அரசன்முன்னிலையிற் கொண்டுபோய் நிறுத்தினார்கள். அப்போது வளவன் வலாவின் மகளை நோக்கி 'பெருமான் பாத்திரத்தை நீ கவரலாமோ?' என்று வினவ, அவன் 'யான் இன்றோதென்று அறியேன்: அழகியமணவாளதாசனென்பா னொரு தாதன் மூலமாக இவ்வேதியன் இதனை எனக்கு வரவிட்டான்; இவ்வளவே யான் அறிவது' என்று உத்தரங் கூறினான். அதன்மேல் இராசன் விப்பிரரை விசாரிக்க அவரும் 'யான் ஒன்றும் அறியேன்; ஏழையான எனக்கு ஓர் ஏவலாளனும் இல்லை' என்று சொல்ல, இவ்வளம் இருதலைவாய்மொழியையும் கேட்டபின் அரசன் ஆலோசித்து, களவாடியபொருளை வாங்கியவர்க்கு உரிய அபராதப் பொருளை இறுக்கும்படி வேசிக்கு விதித்து, அக்காணிக்கையையும் தங்கவட்டியையும் பெருமானுக்குச் சமர்ப்பித்து, பொற்கள்வர்க்குரிய தண்டனையை ஆராய்ந்து விதித்தற்பொருட்டு மறையவரைச் சிறையிலிட்டான்.

மீண்டும் ஒருகால் ஹீரங்கநாயகி 'இவ்வடியவனைத் தேவரீர் லீலைக்கு விஷயமாக்காமற் கிருபைக்குப் பாத்திரமாக்கி யருளவேணும்' என்றுவேண்ட, பெருமான் அதனை அங்கேகித்துக் கோமகன்கனவிலே தாம்எழுந்தருளி 'வரைவின் மனை வேட்ட இவனது கருமத்தைக் கழித்தற்பொருட்டு நாமே பொன்

வள்ளத்தைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து இவனைத் தண்டிப்பித்தோம்; உண்மையில் இவன் சோரனல்லன்: சத்தனே' என்று தெரிவிக்க, நரபதி துயிலுணர்ந்தவுடனே கருத்தோற்றத்தை அமைச்சராதியர்க்கு வியப்போடு வெளியிட்டு வேதியனை விடுவித்த உபசரித்து அனுப்பிவிட்டான்.

பிறலிப்பெருஞ்சிதையினின்று விடுபடுதற்கு ஒரு முற்குறியாகக் காவல் வீடுபெற்ற பிராமணர், தாம் துளவத்தொண்டிறந்து வைதிகவொழுக்கமும் மறந்து பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மைமுயக்கத்தில் ஆழ்ந்து இடங்கழியாளனாய் அலைந்து பரிபலப்பட்டதை நினைத்துநினைத்த மிகவும் பச்சாத்தாபப்பட்டுப் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளப் பிரயத்தனங்கொண்டு பெரியோர்க்குச் சார்ந்து தமது தோஷங்களைப்பெல்லாம் விடாது எடுத்து வாயாற்சொல்லி "இவற்றிற் குக்கமுலாய் இன்னதென்று துணரிந்து கூறியருளவேணும்" என்ன, அவர்கள் அநேகசாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்து "சகலபாபங்களும் பரிகாரமாதற்கு ஏற்றசெய்தொழில் பாகவதர்களுடைய ஸ்ரீபாதஜீர்த்தத்தை உட்கொள்ளுதலே" என்று உய்யுமாறு கூற, அந்நாளை அவர் அதனைப் பெற்றுப் பருகிப் பரிசுத்தராயினர்.

பின்பு, அவர், முன்போலவே பசுவப்பாகவதபக்தி தலையெடுக்கப்பெற்று "நாதனை நரசிங்கனை நவின்மேத்துவார்களுழக்கிய, பாசுலாணிபடுகலா லிவ்வுலகம் பாக்கியஞ்செய்ததே" என்றும், "ஆடிப்பாடி யரங்கவோ வென்றழைக்குந் தொண்டரடிப்பொடி, யாட நாம்பெறிற் சங்கைகீர் குடைந்தாடும் வேட்கையென்னாவதே" என்றும், "ஆறுபோல்வருங்கண்ணீர் கொண்டரங்கன் கோயில் திருமுந்தூர், சேறுசெய் தொண்டர்சேவடிச்செழுஞ்சே மென்சென்னிக்கணிவனே" என்றும் அருளிச்செய்யப்பட்ட நூற்பொருளிலே நுழைந்த நெஞ்சமுடையராய், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாதானியாய் அவர்கட்குக் கீழ்ப்படிந்து அடிமைபூண்டு ஓடுகி, அதனால் தமக்கு அதுவே நிருபகமாக "தொண்டரடிப்பொடி" என்று திருநாமம் பெற்றனர்.

அப்பால் தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார்க்கு ஸ்ரீரங்கநாதன் தத்துவஞானத்தைக் கொடுத்துத் தனது பாம் விபூகம் விபவம் அந்தர்யாமித்வம் அர்ச்சை என்ற ஸ்வகை நிலையையுந் தெளிவாக விளங்கியருள, அவர் அவற்றில் அர்ச்சாவதாரத்திலே மிக்க ஈடுபாடுகொண்டு, அதிலும் எம்பெருமான் உகந்தருளின் நிலங்க ளெல்லாவற்றினுள்ளும் திருவரங்கத்து நம்பெருமாள்பக்கவிலே நாட்டம்வைத்து அப்பெரியபெருமானையல்லது பிற்தொரு பொருளை யறியாராய் அப்பிராவாக்கே தாம் உள்வளவும் துளவத்திருத்தொண்டு பூண்டு வாழ்ந்து தமது அதுபவத்தைப் பிரபந்தமூலமாகப் பிறர்க்குத் தெரிவிக்கக் கருதி, தீருமாலை, தீருப்பள்ளிமேழ்சி யென்ற திவ்வியநூல்களை யியற்றி, அவற்றில் "புலையறமாகிநின்ற புத்தொடுசமணமெல்லாங், கலையறக்கற்றமாந்தர் காண்பரோ கேட்பரோதாம், தலையறுப்புண்டுஞ்சாகேன் சத்தியங்காண்மினையா, சிலையினுலிலங்கைசெற்ற தேவனே தேவனுவான்" என்று தமது சித்தாந்தத்தைப் பிரமாணபூர்வமாக வெளியிட்டு, திருமாஸையில் முடியிடுபவர் யமகிங்கரர்கள் முடியிலே அடியிடுந்தன்மைய ரென்ற சிறப்பையும் விளக்கி, உலகத்தாரை வாழ்வித்த, நூற்றைந்தபிராயம் ஸ்ரீரங்கத்திலேயே வாழ்ந்திருந்து அநந்தரம் நலமந்தமில்லதோர் நாட்டை யடைந்தார்.

தன்பால் அன்பால்நிறைந்த விப்பிரநாராயணர் இராசதண்டனையினின்று மீண்டு தொண்டரடிப்பொடியாரான செய்தியை அறிந்து, தேவதேவி, தானும் உய்வுபெற உன்னிக் தனதுபொருளனைத்தையும் அரங்கனாக்கே உரியதாக்கி விட்டு, பரமசாத்துவிகையாய், கோயிலிலே திருவலகிடுதல் மெழுகுதல் ரங்க வல்லிசமர்ப்பித்தல் முதலிய அடிமைத்தொழில்களைச் சிலகாலஞ் செய்து கொண்டிருந்து, ஊழ்வினை யொழித்து, தனதுசன்மத்தைச் சபலமாக்கி, முடிவில் நற்கதி நண்ணினான்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்.

மண்டங்குடியதனில்வாழுவந்தோன் வாழியே
 மார்கழியிற்கேட்டைநாள்வந்துதித்தான் வாழியே
 தெண்டிரைசூழரங்கரையேதெய்வமென்றான் வாழியே
 திருமாலையொன்பதஞ்சும்செப்பினான் வாழியே
 பண்டுதிருப்பள்ளியெழுச்சிபத்துரைத்தான் வாழியே
 பாவையர்கள்கலவிதன்னைப்பழித்தசெல்வன் வாழியே
 தொண்டிசெய்துதுளபத்தால்துலங்கினான் வாழியே
 தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்துணைப்பதங்கள் வாழியே.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருமாலை.

தனியன்.

(திருவரங்கப்பெருமானாரையர் அருளிச்செய்தது.)

இருவிநம்பநேரினாவென்பார்.

மற்றொன்றும்வேண்டாமனமே! * மதிலரங்கர்
கற்றினம்மேப்த்தகழலிணைக்கீழ் *—உற்ற
திருமாலைபாடும்சீர்த்தொண்டரடிப்பொடி. † பெய்
பெருமானே * எப்பொழுதும்பேசு.

[திருவரங்கத்து எம்பெருமான் விஷயம்.]

அறுசீர்க்கழிநெடியடியாசிரியவிருத்தம். (ஸஹ்யநாயகம் - நபகநாமம்.)

↓↓காவலில்புலனைவைத்துக் கலிதன்னைக்கடக்கப்பாய்ந்து *
நாவலிட்டிஉழிதருகின்றோம் அமந்தமர்தலைகாம்பிதே *
முவுலகுண்டுமிழற்கழுதல்வ ! நின்நாமம்கற்ற *
ஆவலிப்புடைமைகண்டாய் அரங்கமாநகருளானே ! (க)

↓↓பச்சைமாமலைபோல்மேனி பவளவாய்கமலச்செங்கண் *
அச்சுதா ! அமரேறே! ஆயர்தம்கொழுந்தே! என்னும் *
இச்சுவைதவிரயான்போய் இந்திரலோகம்ஆளும் *
அச்சுவைபெறினும்வேண்டேன் அரங்கமாநகருளானே ! (உ)

வேதநூல்பிராயம்நூலு மணிசர்தாம்புகுவரேலும் *
பாதியும்உறங்கிப்போகும் ; நின்றதில்பதினையாண்டு *
பேதைபாலகனதாகும் பிணிபசிமூப்புத்தனபம் *
ஆதலால்பிறவிவேண்டேன் அரங்கமாநகருளானே ! (ஈ)

† இங்குத் தனை தவறகின்றது: 'தொண்டர்பொடியெய்' என்றாவது,
'தொண்டரடித் துளைய்' என்றாவது, 'தொண்டரடிப்பொடியெய், பெம்மானை'
என்றாவது இருந்தால் பொருத்தம். ‡ 'நின்றஇப்பதினையாண்டு' என்பதும்
பாடம்.

மொய்த்தவல்வினைபுள்ளின்று மூன்றெழுத்துடையபோதால் *
கத்திரபந்துமன்றே பராங்கதிகண்டுகொண்டான் *
இத்தனையடியராணர்க்கு இரங்கும்நம்அரங்கனாய *
பித்தனைப்பெற்றும்துந்தோ ! பிறவிபுன்பிணங்குமாறே. (ச)

பெண்டிரால்சுகங்களுய்ப்பான் பெரியதேநாரிடும்பைபூண்டு *
உண்டுஇராக் + கிடக்கும்போது உடலுக்கேகரைந்துரைந்து *
தன்னுழாய்மலைமார்பன் தமர்களாய்ப்பாடியாடி. *
தொண்டிபூண்டமுதமுண்ணுத் தொழும்பார்சோலுஉகக்குமாறே ! (ரு)

மறம்சுவரம்தினெடுத்து மறுமைக்கேவெறுமைபூண்டு *
புறம்சுவரோட்டைமாடம் புரளும்போது அறியமாட்டார் *
அறம்சுவராகிநின்ற அரங்கனார்க்குஆட்செய்யாதே *
புறஞ்சுவர்கோலஞ்செய்து புன்களவக்கிடக்கின்றீரே. (சு)

புலையறமாகிநின்ற புத்தொடுசமணமெல்லாம் *
கலையறக்கற்றமார்தர் காண்பரோகேட்பரோதாம் ? *
தலையறுப்புண்டும் ! சாகேன் சத்தியம்காண்மின்னியா ! *
சிலையினால்இலங்கைசெற்ற தேவனேதேவனாவான். (எ)

வெறுப்பொடுசமணர்முண்டர் விதியில்சாக்கியர்கள் * நின்றபாஷ்
பொறுப்பரியனகள்பேசில் போவதேநோயதாகி *
ஓ குறிப்பெனக்கடையுமாகில் கூடுமேல், தலையைஆங்கே *
அறுப்பதேகருமம்கண்டாய் அரங்கமாநகருளானே ! (அ)

மற்றுமோர்தெய்வமுண்டே ? மதியிலாமானிடங்காள் ! *
உற்றபோதன்றிரீங்கள் ஒருவனென்றுஉரைமாட்டார் *
அற்றமேலொன்றறியீர் அவனல்லாத்தெய்வமில்லை *
கற்றினம்மேய்த்தளந்தை கழலினைபணிமின்றீரே. (ஆ)

நாட்டினுன்தெய்வம்எங்கும் நல்லதோரருள்தன்னாலே *
காட்டினுன்திருவரங்கம் உய்பவர்க்குஉய்யும்வண்ணம் *
கேட்டிரேநம்பிமீர்காள் ! கெருடவாகனனும்நிற்க *
சேட்டைதன்மடியகத்துச் செல்வம்பார்த்திருக்கின்றீரே. (க)

ஒருவில்லால்ஒங்குமுந்நீரடைத்து உலகங்களுய்ய *
செருவிலேஅரக்கர்கோனைச்செற்ற நம்சேவகனார் *
மருவியபெரியகோயில் மதிள்திருவரங்கமென்னு *
கருவிலேதிருவிலாதீர் ! காலத்தைக்கழிக்கின்றீரே. (கக)

† 'கிடக்கும்போது' என்னும் பாடம் சிறந்ததாம். † 'சாவேன்' என்பதும் பாடம். ‡ 'குறிப்பினுக்கு' என்பதும் பாடம்.

நமனும்முற்கலனும்பேச நரகில்லின்றூர்க்கேட்க *
 நரகமேசுவர்க்கமாகும் நாமங்களுடையநம்பி *
 அவனதூர்அரங்கமென்னது அயர்த்துவீழ்ந்தளியமாந்தர் *
 கவலைபுன்படுகின்றொன்று அதனுக்கேகவல்கின்றேனே. (க௨)

எறியுநீர்வெறிகொள்வோலை மாநிலத்துடையிர்களெல்லாம் *
 வெறிகொள்பூந்துளவாமலை விண்ணவர்கோனையேத்த *
 அறிவிளாமனிசரெல்லாம் அரங்கமென்றழைப்பராகில் *
 பொறியில்வாழ்நரகமெல்லாம் புல்லெழுந்தொழிபுமன்றே. (க௩)

↓↓வண்டினம்முரலும்சோலை மயிலினம்ஆலும்சோலை *
 கொண்டல்மீதனவும்சோலை குயிலினம்கூவும்சோலை *
 அண்டர்கோன்அமரும்சோலை அணிதிருவரங்கமென்ன *
 மிண்டர்பாய்ந்துஉண்ணும்சோற்றைவிலக்கி நாய்க்குடுமினீரே. (க௪)

மெய்யர்க்கேமெய்யனாகும் விதியிலாளன்னைப்போல *
 பொய்யர்க்கேபொய்யனாகும் புட்கொடியுடையகோமான் *
 உய்யப்போமுணர்வினார்கட்கு ஒருவனென்றுஉணர்ந்தபின்னை *
 ஐயப்பாடறுத்துத்தோன்றும் அழகனார்அரங்கமன்றே. (க௫)

சூதனாய்க்கள்வனாகித் தூர்த்தரோடுஇறைந்தகாலம் *
 மாதாராகயற்கொன்னும் வலையுப்பட்டமுந்துவேனை *
 போதறையென்றுசொல்லிப் புந்தியுள்புகுந்து * தன்பால்
 ஆதரம்பெருகவைத்த அழகனார்அரங்கமன்றே. (க௬)

விரும்பினின்றேத்தமாட்டேன் விதியிலேன்மதியொன்றில்லை *
 இரும்புபோல்வலியநெஞ்சம் இறையிறைஉருகும்வண்ணம் *
 சுரும்பமர்சோலைசூழ்ந்த அரங்கமாகோயில்கொண்ட *
 கரும்பினைக்கண்டுகொண்டு என்கண்ணினைகளிக்குமாறே! (க௭)

இனிதிரைத்திவலைமோத எறியும்தண்பரவைமீதே *
 தனிகடந்துஅரசசெய்யும் தாமரைக்கண்ணன்எம்மான் *
 கனியிருந்தனையசெவ்வாய்க் கண்ணனைக்கண்டகண்கள் *
 பனியரும்புடதிருமாலோ! என்செய்கேன்பாவியேனே? (க௮)

↓↓குடதிசைமுடியவைத்துக் குணதிசைபாதம்நீட்டி *
 வடதிசைபின்புகாட்டித் தென்திசைஇலங்கைநோக்கி *
 கடல்கிறக்கடவுளெந்தை அவனைத்துயிலுமாகண்டு *
 உடலெனக்குஉருகுமாலோ! என்செய்கேன்? உலகத்திரே! (க௯)

பாபுநீரங்கந்தன்னுள் பாம்பணைப்பள்ளிகொண்ட *
மாயனூர்திருநன்மார்வும் மரசுதவருவந்தோளும் *
தூயதாமரைக்கண்களும் துவரிதழ்ப்பவளவாயும் *
ஆயசீர்முடியும்தேசம் அடியரோர்க்கு அகலலாமே ? (௨௦)

பணிவினாழ்மனமகொன்றிப் பவளவாயரங்கனார்க்கு *
துணிவினாழ்வாழமாட்டாத் தொல்லேநெஞ்சே ! நீசொல்லாய் *
அணியினூர்சொம்பொனாய் அருவரையணையகோயில் *
மணியனூர்கிடந்தவாற்றை மனத்தினூர்நினைக்கலாமே ? (௨௧)

பேசிற்றேபேசல்லால் பெருமைபொன்று உணரலாகாது *
ஆசற்றார்தங்கட்கல்லால் அறியலாவாணுமல்லன் *
மாசற்றார்மனத்துளாணை வணங்கிநாமிருப்பதல்லால் *
பேசத்தானாவதுண்டோ ? பேதைநெஞ்சே ! நீசொல்லாய். (௨௨)

கங்கையின்புனிதமாய காவிரிநடுவுபாட்டு *
பொங்குநீர்பரந்துபாயும் பூம்பொழிலரங்கந்தன்னுள் *
எங்கள்மால்இறைவன்சன் கிடந்ததோர்கிடக்கைகண்டும் *
எங்கனம்மறந்துவாழ்கேன் ? ஏழையேன் ஏழையேனே. (௨௩)

வெள்ளநீர்பரந்துபாயும் விரிபொழிலரங்கந்தன்னுள் *
கள்வனார்கிடந்தவாறும் கமலநன்முகமும்கண்டும் *
உள்ளமே ! வலியைபோலும் ஒருவனென்று உணரமாட்டாய் *
கள்ளமேகாதல்செய்து உன்கள்ளத்தே தகழிக்கின்றயே. (௨௪)

குளித்துமுன்றனலையோம்பும் குறிகொள் அந்தணமைதன்னை *
ஒளித்திட்டேன், என்கணில்லை நின்கணும்பத்தனல்லேன் *
களிப்பதுஎன்கொண்டு ? நம்பி ! கடல்வண்ணா ! கதறுகின்றேன் *
அளித்தெனக்கருள்செய்கண்டாய் அரங்கமாநருளானே ! (௨௫)

போதெல்லாம்போதுகொண்டு உன்பொன்னடிபுணையமாட்டேன் *
நீநிலாமொழிகள்கொண்டு உன்திருக்குணம்செப்பமாட்டேன் *
காதலர்நெஞ்சம்அன்பு கலந்திலேன், அதுதன்னாலே *
வதிலேன் அரங்கர்க்குஎல்லே ! என்செய்வான்தோன்றினேனே ? (௨௬)

குரங்குகள்மலையைநாக்கக் குளித்துத்தாம்புரண்டிட்டோடி *
தரங்கநீடைக்கலுற்ற சலமிலா அணிலும்போலேன் *
மரங்கள்போல்வலியநெஞ்ச வஞ்சனென், நெஞ்சதன்னால் *
அரங்கனார்க்குஆட்செய்யாதே அளியத்தேன் அயர்க்கின்றேனே. (௨௭)

உம்பரால் அறியலாகா ஒளிபுளர், ஆணைக்காகி *
செம்புலா லுண்டுவாழும் முதலைமேல் சிறிவந்தார் *
நம்பாமாயதுண்டே ? நாய்களோம் சிறுமைபோரா *
எம்பிராற்கு ஆட்செய்யாதே என்செய்வான்தோன்றினேனே ? (உஅ)

ஊரிலேன்காணியில்லை உறவுமற்றொருவரில்லை *
பாரில்லின்பாதமுலம் பற்றிலேன்பாமழர்த்தி ! *
† காரொளிவண்ணானே ! கண்ணானே ! கதறுகின்றேன் *
ஆருளார் ? கணைகண்டா ! அரங்கமானகருளானே ! (உஆ)

மனத்திலுந் தூய்வையிலலை வாயிலுந் சொல்லில்லை *
சினத்தினுல்செற்றம்நோக்கித் தீவிளிவிளிவன்வாறா *
புனத்துழாய்மாலையானே ! பொன்னிசூழ்திருவரங்கா ! *
எனக்குஇனிக்கதியென்சொல்லாய் ? என்னையாளுடையகோவே ! (உஆ)

தவத்துளார்தம்மில்லேன் தனம்படைத்தாரில்லேன் *
உவர்த்தநீர்போல என் தனுற்றவர்க்கொன்றுமல்லேன் *
துவர்த்தசெவ்வாயினார்க்கே துவக்கறத்துரிசனானேன் *
அவர்த்தமேபிறவிதந்தாய் அரங்கமானகருளானே ! (உஆ)

ஆர்த்துவண்டலம்புஞ்சோலை அணிதருவரங்கந்தன்னுள் *
கார்த்திரளையமேவிக் கண்ணானே ! உன்னைக்காணும் *
மார்க்கமொன்றறியமாட்டா மனிசரிஸ்தாரிசனாய் *
முர்க்கனென்வந்தாநின்றேன் முர்க்கனென்முர்க்கனேனே. (உஆ)

மெய்யெல்லாம்போகிட்டு விரிசூழலாரில்பட்டு *
பொய்யெல்லாம்பொதிந்துகொண்ட போழ்க்கனென்வந்தாநின்றேன் *
ஐயனே ! அரங்கனே ! உன்னருளென்னுமாசைதன்னால் *
பொய்யனென்வந்தாநின்றேன் பொய்யனென்பொய்யனேனே. (உஆ)

உள்ளத்தேபுறையும்மலை உள்ளுவா னுணர்வொன்றில்லா *
கள்ளத்தேநா னும்தொண்டாய்த் தொண்டுக்கேகோலம் † பூண்டு *
உள்ளுவாருள்ளிற்றெல்லாம் உடனிருந்து அறிதியென்று *
வெள்கிப்போய்என்னுள்ளேநான் விலவறச்சிரித்திட்டேனே. (உஆ)

† 'காரொளிவண்ணானே என் கண்ணனே கதறுகின்றேன்' என்னும்
பாடம் செய்யுளிலக்கணத்தோடும் வ்யாக்யானத்தோடும் பொருந்தும்.

† 'பூண்டேன்' என்றும் பாடம்.

தாவி அன்று உலகமெல்லாம் தலைவிளாக்கொண்ட எந்தாய் ! *
சேவியேன் உன்னையல்லால் சிக்கெனச் செங்கண்மாலே ! *
ஆவியே ! அமுதே ! எந்தனாருயிரனையஎந்தாய் ! *
பாவியேன் உன்னையல்லால் பாவியேன்பாவியேனே.

(௩௫)

மழைக்கு அன்று வரைமுனேந்தும் மைந்தனே ! மதுரவாதே ! *
உழைக்கன்றேபோல நோக்கமுடையவர்வலைபுர்பட்டு *
உழைக்கின்றேற்கு என்னை நோக்காதொழிவதே ! * உன்னையன்றே
அழைக்கின்றேன் ஆகிமுர்த்தி ! அரங்கமாநகருளானே !

(௩௬)

தெளிவிலாக்கலங்கல்நீர்க்குழ் திருவரங்கத்துளோங்கும் *
ஒளிபுளார்தாமையன்றே தந்தையும்தாயுமாவார் *
எளியதோரருளுமன்றே எந்திறத்துளம்பிரானார் *
அளியன்நம்பையல்என்றார் அம்மவோ ! கொடியவாதே !

(௩௭)

ஊமம்பொருள்போகவிட்டு மெய்ம்மையமிகவுணர்ந்து *
ஆம்பரிசறிந்துகொண்டு ஐம்புலனகத்தடக்கி *
காம்பறத்தலைசிறைத்து உன்கடைத்தலையிருந்து * வாழும்
சோம்பரைஉகத்திபோலும் சூழ்புனலரங்கத்தானே !

(௩௮)

அடிமையிற் குடிமையில்லா அயல்சதுப்பேதிமாரில் *
குடிமையில்கடைமைபட்ட குக்கரில்பிறப்பரேலும் *
முடியினில் துளபம்வைத்தாய் ! மொய்கழற்கு அன்புசெய்யும் *
அடியரைஉகத்திபோலும் அரங்கமாநகருளானே !

(௩௯)

திருமறுமார்வ ! நின்னைச் சிந்தையுள்திகழவைத்து *
மருவியமனத்தராகில் மாநிலத்துடையிர்களுல்லாம் *
வெருவரக்கொன்றுசுட்டிட்டு ஈட்டியவினையரேலும் *
அருவினைப்பயனதுய்யார் அரங்கமாநகருளானே !

(௪௦)

வானுளார் அறியலாகா வானவாளன்பராகில் *
தேனுலாந்துளபமலைச் சென்னியாய்என்பராகில் *
ஊனமாயினகன்செய்யும் ஊனகாரகர்களேலும் *
போனகம்செய்தசேடம் த்ருவரேல், புனிதமன்றே.

(௪௧)

பழுதிலாவொழுகலாற்றுப் பலசதுப்பேதிமார்கள் ! *
இழிகுலத்தவர்களேலும் எம்மடியார்களாகில் *
தொழுமினீர்கொடுமின்கொண்மின் என்று நின்னோடும்ஒக்க *
வழிபட அருளிணுப்போல் மதிந்திருவரங்கத்தானே !

(௪௨)

அமரவோரங்கமாறும் வேதமோர்நான்கும்ஒதி *
தமர்களில் தலைவராய சாதியந்தணர்களேலும் *
நுமர்களைப்பழிப்பராகில் நொடிப்பதோரளவில் * ஆங்கே
அவர்கள்தாம்புலையர்போலும் அரங்கமாநகருளானே ! (சாந)

↓↓பெண்ணுலாம்சடைரினும் பிரமனும்உன்னைக்காண்பான் *
எண்ணிலாலுழியூழி தவம்செய்தார்வெள்கிநிற்ப *
விண்ணுளார்விபப்பவந்து ஆனைக்கு அன்று அருளைபீர்த
கண்ணா! * உன்னையென்னோ? களைகணுக்கருதுமாறே. (சச)

↓↓வளவெழும்பவளமாட மதுரைமாநகரத்தன்னுள் *
| கவளமால்பாணைகொன்ற கண்ணனை அரங்கமலை *
துளவத்தொண்டாயதொல்சீர்த் தொண்டாடிப்பொடிசொல் *
இனையபுன்கவிதையேலும் எம்பிராற்குஇனியவாறே. (சாந)

அடிவரவு:—காவல் : ச்சை வேதம் மொய்த்த பெண்டிர் மறம் புலை வெறுப்
பொடு மற்றும் நாட்டினான் ஒரு நமனும் எறியும் வண்டினம் மெய்
குதன்விரும்பி இனிது குட பாயும் பணி பேசு கங்கை வெள்ளம்
குளித்த போது குரங்கு உம்பர் ஊர் மனம் தவம் ஆர்த்த மெய்
உள்ளம் தாவி மழை தெளிவு மேம்பொருள் அடிமை திரு வரன்
பழுதிலா அமர பெண் வளவெழும்பு கதிர்.

தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருமலை ஸம்பூர்ணம்.

தோண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த
+ திருப்பள்ளியெழுச்சி.

தனியன்கள்.

(திருவாலையாண்டான் அருளிச்செய்தது.)

! தடுவெ லகூபா பரவாஸுமெவம்.

ராகேஸயம் ராஜவடிஹுணியழி |
புராவொயகீம் யொடகூதஸுமுகிஜாமா-
ஹதூ ஐரெணும்ஹமவதூரீரே||

! சமேவஸுபவஸுதேவம் ரங்கேஸயம்ராவதஸுமுகிஜாமா-
புராவொயகீம் யொடகூதஸுமுகிஜாமா- ||

! தமேவமத்வாபரவாஸுமேவம்
ரங்கேஸயம்ராவதஸுமுகிஜாமா-
புராவொயகீம் யொடகூதஸுமுகிஜாமா-
பக்தாங்கிரேணும்பகவந்தமீடே.

(திருவாலையாண்டான் அருளிச்செய்தது.)

இருவிகற்பநேசைவேணபா.

மண்டங்குடியென்பர் மாமறையோர்மன்னியசீர் *
தோண்டரடிப்பொடிதொன்னகரம் *—வண்டு
திணர்த்தவயல் தென்னரங்கத்தம்மாலை * பள்ளி
புணர்த்தும்பிராணுதித்தவூர்.

புரங்கநாதனைத் துயிலுணர்த்துதல்.

எண்கீர்க்கழிநெடிலா சிரியவ்ருத்தம். (புயலாராம் - அடதாளம்.)

! கதிர்வன்குணதிசைச்சுகரம்வந்தணந்தான்
கணையிருளகன்றதுகாலையம்பொழுதாய் *
! மதுவிரிந்தொழுகினமாமலரெல்லாம்
வானவரசர்கள்வந்தவந்திண்டி *
! மதுவிரிந்தொழுகினமாமலரெல்லாம்
வானவரசர்கள்வந்தவந்திண்டி *

! இது, நித்யாநுஸந்தாரம். † 'சுவாமேவ' என்ற பாடமே வருத்தத்திற்குச்
சேரும். ‡ 'மதுவிரிந்தொழுகின' என்றும் பாடம்.

எதிர் திசை சிறைந்தனர் இவரோடும்புகுந்த
 இருங்களிற் றீட்டமும்பிடியோடு முரசும் *
 அதிர் தலில் அலைகடல்போன்று ளாதுளங்கும்
 அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(க)

கொழுங்கொடிமுல்லையின்கொழுமலரணவிக்
 கூர்ந்த துகுண திசைமாருதம் இதுவோ *
 எழுந்தனமலரணைப் † பள்ளிகொள்ளன்னம்
 ஈன்பணிநனைந்த தமிழஞ்சிறகுதறி *
 விழுங்கியமுதலையின் பிலம்புரைபேழ்வாய்
 வெள்ளையி றுற அதன் விடத்தினுக்க னுங்கி *
 அமுங்கிய ஆணையினருந் துயர்கெடுத்த
 அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(உ)

சுடரொளிபரந்தன ரூழ்திசையெல்லாம்
 துன்னிய தாரகைமின்னொளிகுருங்கி *
 படரொளிபசுத்தனன்பணிமதி இவளே
 பாயிருளகன்றது, பைம்பொழிற் கமுகின் *
 மடலிடைக்கீறிவண்பாளைகன் றாற
 வைகறைகூர்ந்த துமாருதம் இதுவோ *
 அடலொளிகிழ்தரு திகிரியந்தடக்கை
 அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ங)

மேட்டியமேதிகள்தலைநீடும் ஆயர்கள்
 வேய்ந்குழலோசையும் விடைமணிக்குர லும் *
 ஈட்டிய இசை திசைபரந்தனவயலுள்
 இரிந்தனசுரும்பினம், இலங்கையர்குலத்தை *
 வாட்டியவரிசிலைவானவரேறே !
 மாமுனிவேள் வியைக்காத்து * அவபிரதம்
 ஆட்டிய அடுதிறலயோத்தியெம்மரசே !
 அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ச)

புலம்பினபுட்களும்பூம்பொழில் களின்வாய்,
 போயிற்றுக்கங்குல்புகுந்த துபுலரி *
 கலந்த துகுண திசைக்கணைகடலரவம்
 களிவண்டுமிழற்றியகலம்பகம்புனைந்த *

† 'பள்ளிகொண்டன்னம்' என்றும் பாடம்.

அலங்கலந்தொடையல்கொண்டு அடிபிணைப்பனிவான்
அமரர்கன்புகுந்தனர்ஆதவில் அம்மா ! *
இலங்கையர்கோன்வழிபாடுசெய்கோயில்
எம்பெருமான் ! பள்ளியெழுந்தருளாயே. (ரு)

இரவியர்மணிநெடுந்தேரோடும்இவரோ
இறையவர்பதினொருவிடையரும்இவரோ *
மருவியமயிலினனறுமுகன்இவனோ
மருதரும்வசக்கரும்வந்துவந்தீண்டி *
புரவியோடுஆடலும்பாடலும் தேரும்
குமரதண்டம்புகுந்துசண்டியவெள்ளம் *
அருவரையனையின்கோயில்முன்இவரோ
அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே. (சு)

அந்தரத்தமரர்கள் கூட்டங்கள் இவையோ
அருந்தவமுனிவரும்மருதரும்இவரோ *
இந்திரனையும்தானும்வந்திவனோ
எம்பெருமான் ! உன்கோயிலின்வாசல் *
சந்தரர்நெருக்கவிச்சாதரர்நூக்க
இயக்கரும்மயங்கினர்நிருவடித்தொழுவான் *
அந்தரம்பாரிடபில்லைற்றிதுவோ
அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே. (எ)

வம்பனிழ்வானவர்வாபுறைவழங்க
மாநிதிகபிலைஒண்கண்ணாடிமுதலா *
எம்பெருமான்படிமக்கலங்காண்டற்கு
ஏற்பனவாயின்கொண்டுநன்முனிவர் *
தும்புருநாதர்புகுந்தனர்இவரோ
தோன்றினன்இரவியும்நுலங்கொளிபரப்பி *
அம்பரதலத்தினின்றுஅகல்கின்றதுஇருள்போய்
அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே. (அ)

↓↓ஏதமில்லதண்ணுமைஎக்கட்டத்தளி
யாழ்குழல்முழுவமோடுஇசைதிசைகெழுமி *
சேதங்கள்பாடினர்கின்னரர்கெருடர்கள்
கந்தருவரவர்கங்குலுளெல்லாம் *

மாதவர்வானவர்சாரணர்இயக்கர்

சித்தரும்மபங்கினர்நிருவடித்தொழுவான் *
ஆதலில்அவர்க்குநாளோலக்கம்அருள
அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே. (கூ)

↓↓கடிமலர்க்கமலங்கன்மலர்ந்தனஇவையோ

கநிரவன்கனைகடல்முனைத்தனன்இவனே *
துடியிடைபார்சரிசுழல்பிழிந்துநறிந்
துகிலுதித்தேறினர்குழ்புனலரங்கா ! *
தொடைபொத்ததுளவமும்கூடையும்பொலிந்து
தோன்றியதோள்தொண்டாடிப்பொடியென்னும்
அடியினை * அளியனென்றருளிடன்னடியார்க்கு
ஆட்படுத்தாய் ! பள்ளியெழுந்தருளாயே. (க௦)

அடிவாடி:—சுதிர் கொழு சுடர் மேட்டு புலம்பின இரவியர் அந்தரம்
வம்பவிழ் ஏதம் கடி அமலன்.

தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் நிருவடிகளே கரணம்.

திருப்பாணுவார் வைபவம்.

வ்யூகிகெரொஹிணிஜாதம் ஸ்ரீபாணிமதிசுளாபுரே |
ஸ்ரீவத்ஸாஸம்மாபகேந்த்ரம் ஸ்ரீவாஹநாஸ்யயெ ||

ஸ்ரீவத்ஸாஸம்மாபகேந்த்ரம் ஸ்ரீவாஹநாஸ்யயெ |

ஸ்ரீவத்ஸாஸம்மாபகேந்த்ரம் ஸ்ரீவாஹநாஸ்யயெ ||

வ்ருஸ்சிகேரோஹிணிஜாதம் ஸ்ரீபாணிமதிசுளாபுரே-
ஸ்ரீவத்ஸாஸம்மாபகேந்த்ரம் ஸ்ரீவாஹநாஸ்யயெ.

“கொண்டல் குமுறுங் குடகிழிந்து மதகுந்தி யகில்கொண்டு நுரை
மண்டி வருகீர்க், தெண்டிறைதொலுந் தரளமுங் கனகமுஞ் சிதறு” வதும்,
தன்னில் நீராடியவர்க்கும் தன்கணரகளில் வாழ்பவர்க்கும் மாத்திரமே யன்றித்
தனது தீர்த்தத்திற் பரிசீலித் தாற்றுச் செல்லுமிடமவ்வளவும் உள்ளார்க்கும்
முத்திரவல்ல மகாப்பிரபாவத்தை யுடையது மாகிய பொன்னிறநி பாயப்
பெறுதலாற் புனிதமான சோழவளநாட்டிலே, ராஜநகரங்களைந்தனுள் ஒன்
றாய்த் தருமவர்மாவென்னுஞ் செம்பியனுக்குக் குமாரியாய் நீளாதேவி அவ
தரித்த இடமான உறையூரிலே, சூர்யநீவருஷத்தில் கார்த்திகைமாதத்து
ரோகிணிநட்சத்திரத்திலே, ஸ்ரீசுரனது ஸ்ரீவத்ஸநீதின் அம்சமாய், ஒருவர்,
ஓர் அந்தணானது கழனியிலே நெற்பயிர்க்கத்தில் அவதரித்தார்.

பிறவாதுபிறந்த அத்தேய்வக்குழந்தையை அவ்வூரின் பஞ்சமசாதியிற்
பாணர்குலத்துப் பிறந்தானொருவன் பார்த்து நல்வினைப்பயனென்று மகிழ்ந்து
எடுத்துக்கொண்டபோய், மலடிதீர்ந்து, மருவிபரதல்மனையாளுந் தானுமாக,
பகவீன்பால் முதலிய பரிசுத்த ஆகாரங்களையே கொடுத்துப் போஷித்து
வந்தான்.

அங்ஙனம் வளர்ந்த இவர், திருமாலருளால் தோன்றியவராஜலால், இயற்
கையிலே உலகப்பற்றற்று, மதுஞ்சுனைது பாதாம்புயத்துக்குத் தன்மனத்தை
மதுகரமாக்கியதுமன்றி, தாம் புகுந்த குலத்துக்கு ஏற்ற யாழ்ப்பாடலிலுந்
தேர்ச்சிபெற்று அதனால், ‘பாணர்’ என்றே பேர் கூறப்பட்டு, நாரதபகவான்
போல ஞானவைவராக்கியங்களோடு காநசாமர்த்தியமும் முதிர்ந்துநின்றார்.

இவ்வாறிருக்கையில், விஷ்ணுக்களேநர் இரகசியமாக எழுந்தருளி இவர்க்
குத் திருவிஸ்சினை சாதித்துச் சென்றார்.

அதனால் மகாபாகவதோத்தமராகிய இவர், ரங்கநாதனுக்குப் பாடல் திருத்
தொண்டு செய்ய உத்தேசித்துப் புறப்பட்டு, தாம் தாழ்ந்தகுலத்தில் வளர்ந்தவ
ராதலால், உபயகாவேரிமத்தியிலுள்ள ஸ்ரீரங்கதிவ்வியக்கேத்திரத்தில் அடியிடு
தற்குந் துணியாமல் தென்திருக்காவேரியின் தென்கரையில் திருமுகத்துறைக்
கெதிரிலே யாழுவங்கையுமாக நின்றுகொண்டு, நம்பெருமானைத் திசைநோக்கித்

தொழுது, அவ்வாதிபகவன் விஷயமாக, அநேகதிவ்வியகீதங்களை, தன்முகம் கருவியு மொக்க, கேட்பவர் செவியும் மனமும் குளிர, எம்பெருமான் திருவுள்ளமுக்க, கின்னரகந்ருவாதிவர் வியப்புறப் பாடினார்.

முன்பு திருக்குறளுக்குடியில் நாடோறும் டகவக்விஷயமான யாழிசை பாடிக் கைசிகமென்னும் பண்ணின் பயனும் தன்னைச் சரணமடைந்த ஒரு பிரமராக்கதனையுத் தீவினை தீர்த்து நற்கதிபுகுத்தித் தானும் பிறவிப்பெருங்கடல் கடந்த 'நம்பாடுவான்' என்னுஞ் சாதிகண்டாளன்போலவே இவ்விழிகுலத் தவரும் பக்தியாற் பரவசப்பட்டு நெஞ்சம் நெக்குருகக் கண்கள் ஆனந்தவருவிச் சொரிய உடல் புளிக் கப் பிரதிதினமும் வைகறையிலே வந்து இசைபாடா நிற்கையில், ஒருநாள், திருவரங்கச்செல்வனுக்குத் தீர்த்தகைவாரியஞ் செய்கிற லோகசாரங்கரென்னும் பூசுரவரர் நீர்கொணர்தற்குப் பொற்குடத்தை யெடுத்துக்கொண்டு பொன்னித்துறையை யடைவதில் அருகிலுள்ள இந்த அத்தம வருணத்தவரைப் பார்த்து அருவருத்து 'எட்டச்செல்' என்று பலமுறை பணிக்கவும், இவர் இவ்வுலகத்தொடர்பை மறந்திருந்ததனால் அம்மொழியைச் செவியுறாமல் வாளா நின்றுிட்டார்.

அச்செய்தினைப் கேள்வியுற்று முர்க்ககுணமெனக் கருதி அக்கொண்டது விடாமையைக் குலைக்கத் துணிந்த சாதியபிமானம் மிக்க பல இருபிறப்பாளர் ஓடிவந்து 'போ போ' என்று அநேகமுறை கூறவும் அது செவியிற்படாமை யாற் பாணகுலதிலகர் சிறிதும் பெயராது நிஸ்ஸலாய இராகம் பாடிக்கொண்டிருக்க, அதுகண்டு அவர்களிற் சிலர் வியந்து 'இவன் ஞானயோகியல்லன்; கானயோகிபோலும்' என்று நினைத்துப்போய், முரட்டுக்குணமுடைய சிலர் 'எப்படியும் இப்பொழுது இவன் இடம்விட்டுத் துரத்தாது விடுவதில்லை' என்று வீரவாதஞ்செய்து இவர்களைப் பல கற்களை யெடுத்து இடைவிடாது ஒருங்கே எறிய, அவ் வஞ்சிக்கள் இவருடைய மெல்லுடல்மேல் நன்குபட்டிடவும், இவர் பக்திவசப்பட்டதனால் சிறிதும் பரிசுவுணர்ச்சியின்றி, சோனே மாரியாக ஏழுமேகங்களையுங் கொண்டு இந்திரன் எககாலத்திலே பொழிவித்த சிலாவர்ஷத்தக்கும் சமதும் பின்னிடாத கோவர்த்தனகிரிபோலச் சவியா திருந்தார். அதுகண்டு அமரராசன்போல அனைவரும் அஞ்சி அகன்றனர்.

அப்பொழுது இவரது உடம்பிலும் உள்ளத்திலும் கிஞ்சித்தும் வருத்தங் காணப்படவில்லை யாயினும் பக்தர்களது அந்தரங்கத்தில் அமர்ந்திருக்கின்ற அரங்கநாதனது திருவுள்ளம் மிகக்கலங்க, திருநெறியும் இரத்தப்பெருக் குற்றது.

அதனை நோக்கி அர்ச்சகர் அநிபயப்பட்டுக் கோயிலதிகாரிகளுக்கு அறிவிக்க, அவர்களும் இவ்வுற்பாடிச்செய்தியை அரசனுக்குப் போகவிட, அமர்த் தியரோடு அநேகவிதமாக ஆராய்ந்தும் காவலன் காரணங்காணாது கவன்று சுவாமிதிருவடியிலே பார்த்து வைத்திட்டான்.

அதற்குமுன்னே ஒருநாள், பிராட்டி பெருமானை நோக்கி 'வெகுதாலமாக நம்மை அவரதுபாவனை பண்ணிவருகிற நம் பாணன் புறம்பேறிகப் பார்த்த திருக்கலாமோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ததற்கு, வாசுதேவபிரான் விரைவிலே அருகில் அழைப்பதாக வாக்களித்தனர்.

அந்தரம் அவ்வாறே இந்நிரையின் இஷ்டத்தை நிறைவேற்றவும், பாணரைப் பெருமைப்படுத்தவும், 'பகவத்பிராப்திக்குச் சாதியன்று பிரதானம்; பக்தியே அமையும்' என்ற சாஸ்திர சித்தாந்தத்தை நடத்திக்காட்டவும், சென்னிவேந்தனது சிந்தனையை ஒழித்தருளவும் திருவுள்ளங்கொண்டு திரு வரங்கேசன் லோகசாரங்கமுனிந்நிராது கனலில் தோன்றி 'நமக்கு நல்லன்ப ரான பாண்பெருமானே இழிவாக நினையாமல் நீர் சென்று தோள்களில் எழுந்தருளப்பண்ணிவாரும்' என்று நியமிக்க, அவர் பிராமமுகூர்த்தத்திற் கண் விழித்தவளவிலே சொப்பனத்திற் சுவாமி நியமித்ததை நினைந்து அதிசயித்து அப்படியே செய்து தாம் பேறுபெறக்கருதி அச்செய்தியை அத்திருப்பதியிலுள்ளார் யாவர்க்குச் செறிவித்து அவர்களுக்கும் உடன்வரச் சென்று திருமுகத்துறையிலே தீர்த்தமாடித் தென்கவந்திரமுடித்துத் துவாதசோர்த்தவபுண்டர மணிந்து காலக்கடன்கழித்துக் கரைபேறிப் பாணர் வழக்கமாக நிற்கின்ற விடத்துச் சென்று அவர் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்கமாகத் தண்டனிட்டி 'தேவாரீரைத் தம்மிடத்துக்கு எழுந்தருளப் பண்ணுவிந்துக்கொண்டு வர வேண்டு மென்று நம்பெருமாள் அடியேனுக்குக் கட்டளையிட்டருளினார்' என்று சொல்ல, பாணர்தலைவர், 'நீசனான அடியேன் திருவரங்கப்பெருங்கரை மிதித்திடவேனோ?' என்று தம் சாதியிழிவைச் சொல்லி மறுத்திட்டனர்.

அப்பால் முனிக்கரசு 'தேவாரீர் மிதித்திடவேண்டா; பெருமாள் பெரிய திருவடியின் திருத்தோளில் எழுந்தருளுதல்போலத் தேவாரீர் அடியேனது தோளில் ஏறியருளும்' என்று பிரார்த்திக்க, அது கேட்டவளவிலே யாழ்ப்பாணர் அளவிறந்த அச்சங்கொண்டு அதனால் உடல் நடுநடுங்கிச் சொற்குமுறி 'மகாபரிசுத்தமூர்த்தியான தேவாரீர் அடியேன்திறத்து இவ்வளங் கூறவொண்ணாது; பாகவதர் பாதத்துக்குச் சிரத்தைப் பீடமாக்குதற்கு உரிய யானோ இக்கொடுந்தொழில்புரிவேன்; இதுசெய்து பாகவதாபசாரப்படுதலினும் எரிவாய்நரகத்து அழுந்துவது நலமன்றோ?' என்று நைச்சியவார்த்தைகள் கூறினார்.

அதன்பின் அருந்தவர் பகவந்நியமந்ததை விண்ணப்பஞ்செய்து 'அது கடத்தற்கு உரியதன்று' என்று பார்த்து நிர்ப்பந்திக்க, பின்னர் வீணப்பாடகர் கடவுள் கட்டளைக்கு யாதும் மாறுகூறமாட்டாமற் கூப்பியகையராய் அந்த சயனனுக்கே தம்மை ஆர்ப்பித்துப் பரதந்திரராய் நின்றிட்டார்.

பின்னர்த் தபோநிதி காயகசார்வபௌமரைத் தோளிலேற்றிக்கொண்டு, 'முகத்தனாய்ப்போமவனை ஆதிவாசிகர் எழுந்தருள்வித்துக்கொண்டு திருமாமணி மண்டபத்துக்குச் செல்லுமாறுபோலச் சென்று ரங்கநாதனது திருமுன்பே இறக்கிவிட்டனர்.

உடனே முனிவாகனர், "இருளகற்று மெலிகதிரோன் மண்டலத்து டேற்றிவைத்தேனிலாங்கி யருள்கொடுத்திட்டடியவரை யாட்கொள்வா" னான அணியரங்கனது திவ்விய மங்கள விக்ரகத்தைப் பாதாநிகேசம் நேத்திரா னந்தமாகச் சேவித்து அதில் ஆழந்த அகத்தராய் அதனழக அனுபவித்து அவ்வதுபவாதிசயத்தைப் பின்புள்ளார்க்கும் விசதமாக்குதற்பொருட்டு "உமல னுதிபிராசு" என்ற திவ்வியப்பிரபந்தத்தைத் திருவாய்மலர்ந்தருளி அதன் இறுதியில், "கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனாய் வெண்ணெய் யுண்டவாய்

னென்னுள்ளங்கவார்தாரணை, யண்டர்கோனணியரங்கனென்னமுதினெக், கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணவே" என்று தமது துணிபை வெளியிட்டு உலகத்தாரை வாழ்வித்து மிகவும் உகப்போடு நிற்கையில், பெரியபெருமாள் அத்திருமேனியோடு அவரை அங்கீகரித்தருள, திருப்பாணாழ்வார் அகிலரும் காண அப்பிரானது திருவுட்களிலே அந்தர்ப்பவித்துக் காய்ந்தஇரும்புஉண்ட நீராயினார்.

கோவலன் குழலிசைபாற் கோக்கீன மகிழ்ச்செய்ததுபோல அக்கோவிந்தனை யாழிசையால் மகிழ்வித்த இவ்வாழ்வார் இவ்வுலகில் வாழ்ந்திருந்தது ஐம்பதுவருஷகாலம் பெண்பார்.

லோகசாரங்கர் முதலிய பலர் இவ்வாழ்வாரை யாசிரயித்து நற்கதிபெற்றார்கள். "சாண்பனவு முறைப்பனவு மற்றொன்றின் திக் கண்ணையே கண்டுரைத்த கடியகாதற், பாண்பெருமானருள்செய்த பாடல்பத்தும் பழமறையின் பொருளென்று பரவுமின்கள்."

திருப்பாணாழ்வார்.

உம்பர்தொழு மெய்ஞ்ஞானத் துறையூரான் வாழியே
உலோகினிநான் கார்த்திகையி லுதித்தவள்ளல் வாழியே
வம்பவிழ்தார் முனிதோளில் வந்தபிரான் வாழியே
மலர்க்கண்டை வேறொன்றில் வையாதான் வாழியே
அம்புவியில் மதிளரங்க ரகம்புகுந்தான் வாழியே
அமலனாதிபிரான் பத்து மருளிநான் வாழியே
செம்பொனடி முடியனவும் சேவிப்போன் வாழியே
திருப்பாணை பொற்பநங்கள் சேகதலத்தில் வாழியே.

† ஆமலனாதிபிரான்.

(பேரியூரிப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது.)

ఆపాదచూడమనుభూయహరింశయానం ।
మధ్యేకవేరదుహిత్యుద్ధితాంతరాత్తా ॥
అద్రష్టితాంసయనయోర్విషయాంతరాణాం ।
యోనిశ్చికాయానపి మునివాహనంతం ॥

(தீருமலைநீர் பிகள் அருளிச்செய்தது.)

அறுசீர்க்கழநெடிலடியா சிரியவிநுத்தம்.

காட்டவேகண்டபாதகமலம் நல்லாடை உந்தி *
தேட்டருமுதரபந்தம் திருமார்புகண்டம்செவ்வாய் *
வாட்டமில்கண்கள்மேனி முனியேறித்தனிபுகுந்து *
பாட்டினுல்கண்டுவாழும் பாணர்தாள்பரவினோமே.

† இது, நித்யாநுஸந்தாநம்.

அமலனாதிபிரான்.

அழகியமணவாளனது திருமேனியழகில் பாதாதிசேகரந்தமாக ஈடுபடுதல்.

வூசீரியநீதுறை. (யமுனாகங்காநிபாதிசேகரம் - திரிபுனாநிபாதிசேகரம்)

↓↓ அமலனாதிபிரான் அடிபார்க்குளன்னை யாட்படுத்த
விமலன் * விண்ணவர்கோன் விரையார்பொழில்வேங்கடவன் *
விமலன்விண்ணவர்கோன் விவானவன் வீரமதிவரங்கத்தம்மான் * திருக்
கமலபாதம்வந்து என்கண்ணினுள்ளனவொக்கின்றதே. (க)

உவந்தவுள்ளத்தனாய் உலகமொன்று அண்டமுற *
விவந்தவீரமுடியன் அன்றுநேந்திசாசாரை *
கவந்தவெங்கணைக்காகுந்தன் கடிபார்பொழிலரங்கத்தம்மான் * அரைச்
சிவந்தஆடையின்மேல் சென்றதாமளனசிறந்தனையே. (உ)

↓↓ மந்திராய் வடவேங்கடமாமலை * வானவர்கள்
சந்திரசெய்யசிறுநான் அரங்கத்தரவினையான் *
அந்திரபோலிறந்தாடையும் அதன்மேலயனைப்படைத்ததோரெழில் *
உந்திரமேலதன்றோ அடியேனுள்ளத்தின்னுயிரே. (ங)

சதுரமாமதின்கூழ் இலங்கைக்கிறைவன் தலைபத்து
உந்திரவோட்டி * ஒர்வெங்கணையுத்தவன் ஒதவண்ணன் *
மதுரமாவண்டுபாட மாமயிலாடரங்கத்தம்மான் * திருவாயிற்று
† உதரபந்தம் என்னுள்ளத்துள்ளின்னுலாகின்றதே. (ச)

பாரமாயபழனினைபற்றுகத்து * என்னைத்தன்
வாரமாக்கிவைத்தான் வைத்ததன்நினைனுள்புகுந்தான் *
கோரமாதவம்செய்தனன்கொல் அறியேன் அரங்கத்தம்மான் * திரு
வாரமார்பதன்றோ அடியேனை ஆட்கொண்டதே. (ரு)

துண்டவென்பிறையன் துயர்தீர்த்தவன் * அஞ்சிறைய
வண்டுவாழ்பொழில்சூழ் அரங்கநகர்மேயஅப்பன் *
அண்டரண்டபதிரண்டத்து ஒருமாதிலம்எழுமால்வரை * முற்றும்
உண்டகண்டம்கண்டர் அடியேனை உய்யக்கொண்டதே. (சு)

† 'உதரபந்தம்' என்றும் பாடம்.

கையினார் சுரிசங்கனலாழியர் * நீள்வரைபோல்
மெய்யனார் துளபவிரையார் கமழ்நீண்முடிஎம்
ஐயனார் * அணியரங்கனார் அரவினணையிசைமேயமாயனார் *
செய்யவாய் ஐயோ ! என்னைச்சிந்தைகவர்ந்ததுவே. (எ)

பரியனாகிவந்த அலுணனுடல்கீண்ட * அமரர்க்கு
அரியஆதிப்பிரான் அரங்கத்தமலன்முகத்து *
கரியவாகிப்புடைபரந்து மிளிர்ந்துசெவ்வரியோடி. * நீண்டஅப்
பெரியவாயகண்கள் என்னைப்பேதைமைசெய்தனவே. (அ)

↓↓ ஆலமாமரத்தினிலேமேல் ஒருபாலகனாய் *
ஞாலமேழும்உண்டான் அரங்கத்தரவினணையான் *
கோலமாமணியாரமும் முத்துத்தாமமும் முடிவில்லதோரெழில் *
நீலமேனி ஐயோ ! நிறைகொண்டதுஎன்றெஞ்சினையே. (க)

↓↓ கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனாய்வெண்ணை
யுண்டவாயன் * என்னுள்ளம்கவர்ந்தாணை *
அண்டர்கோன்அணியரங்கன் என் † னமுதினைக்
கண்டகண்கள் * மற்றொன்றினைக் காணவே. (க0)

அடிவாவு:—அமலன் உவந்த மந்தி சதூரம் பாரம் துண்ட கை பரி
ஆல கொண்டல் கண்ணி.

தீநுப்பாணுழ்வார் தீநுவடிகளே சாணம்.

ஸ்ரீபராக்ஷஸஷித்லத ஸ்ரீபராக்ஷவிஜாயயெ ||

శ్రీపరాంకుశసచ్చక్తం మధురంకవిమాశ్రయే

மேஷேசிந்தாஸமுத்பூதம் பாண்ட்யதேசேகனும்ஸகம்-
ஸ்ரீபராங்குஸஸந்பக்தம் மதுரங்கவிமாஸ்ரயே.

அக்காலத்தில் ஒருநாள் இரவில் இவர் திருக்கோளுரெம்பெருமானைத் திருநெல்வேலிக்குத் தொழுக் கருதித் தெற்குத்திக்குற் கண்ணெழுத்தியபொழுது, அப் பக்கத்திலே வாறுவாளர்த் து விளங்குகின்றதொரு திவ்யமான பேரொளியைக் கண்ணுற்று அது இன்னதென்றறியாமல் 'கிராமநகரங்கள் வேகின்றனவோ? காட்டுத்தீயோ?' என்று சங்கித்துத் திகைத்துநின்றார். நின்றவர், இங்ஙனமே அடுத்த இரண்டுமூன்றுநாள்களிலும் செண்டு, அச்சுடர்த்திரள் முச்சுடரொளி யினும் மிக்குவிளங்கியதனால் வெகுவியப்புற்று அருகிருசென்றுபார்த்துத்

தெளியுமாறு துணிந்து 'பிரயாணப்பட்டு, அச்சோதியையே குறியாகக் கொண்டு அதிவிரைவாக நெடுவழிகடந்து நடந்துவந்து, ஆழ்வார்திருநகரியை யடைந்து, அதில் அவதரித்தருளியுள்ள சடகோபமுனிவரது திருமேனிவிளக் கத்தைச் சேவித்து, இதுவே அத்தனைநெடுந்தாரம் பிரகாசித்ததென்று அறிந்து ஆச்சரியப்பட்டு, அவ்வாழ்வாரது நிலைமை முன்பு தாம் கேள்வியுற்றிருந்த படியே அப்ராகிருதமாயிருக்கக் கண்டு, அவர்க்குக் கட்டிலனும் வாய்ப்புலனும் உண்மையைச் சில உபாயங்களாற் பரிசோதிப்பவரானார். அப்பொழுது நாரி மாறப்பிராண் கண்டிருந்து கடாஷித்து, இவர் கேட்ட கேள்விக்கு ஏற்ற விடை சொல்லியருள, அதுகேட்டு மதுரகவியாழ்வார் அவரது ஞானவைபவத்துக்கு அதிசயித்து ஈடுபட்டு அவரையே ஆசாரியராகக்கொண்டு சரணம் புகுந் தனர்.

அப்பொழுது நம்மாழ்வார் பஞ்சஸம்ஸ்காரம் பிரசாதித்து இவரை ஆட் கொண்டு, பரத்வம் விபூகம் விபவம் அந்தர்யாமித்வம் என்னும் நான்கு நிலைக ளுக்கு முறையே வேதம் பாஞ்சராத்தரம் இதிலுறாஸம் ஸ்மிருதி என்பனபோல அர்ச்சாவதாரத்திற்கு ஏற்ற துதிவடிவமான தமிழ்நூல்களைச் செய்யத்தொடங்கி, சதுர்வேதத்தின் ஸாரமாக நான்குபிரபந்தங்களை அருளிச்செய்து, அவற்றை அம்மதுரகவிக்கு உபதேசித்தருளினார்.

'முந்தின மூன்றுயுகங்களில் தியான யாக அர்ச்சுநங்களாற் போலக் கடை யுகத்தில் தோத்திரமாத்திரத்தால் உயர்கதி உளதாம்' என்ற நூற்கொள்கைக்கு ஏற்ப மதுரகவிகள் தாம் உபதேசம்பெற்ற திவ்வியப்பிரபந்தங்களைக் கைத்தாள மெடுத்துப் பண்ணிசையோடு எப்பொழுதும் பாராயணஞ் செய்துகொண்டு திருக்குருகூர்நகர்நம்பிக்குப் பிரதானசிஷ்யராய், பரதாழ்வானுக்கே பணிவிடை புரிந்தொழுகின சத்துருக்களுழ்வான்போலப் பகவத்பத்தியினும் பாகவதப் பிரதிபத்தியையே பரமாறஷ்டாநமாகத் தலைக்கொண்டு அவ்வாழ்வார் விஷய மாக 'கண்ணிநுண்ணிதுத்தாம்பு' என்ற திவ்வியப்பிரபந்தத்தைப் பாடி முழு ஷூக்களுக்கு உபகரித்தருளி வாழ்ந்திருக்கையில், தேவிநகரந்த திருமாற்குத் தக்க தெய்வக்கவிஞரும் பாவிநகரந்த திருவாய்மொழி பகர் பண்டிதருமான காரிமாறர் திருநாட்டை யலங்கரித்தார்.

அப்பால், ஆசிரியரைப் பிரிந்ததற்கு மிக இரங்கி அரிதில்தேறிய மதுர கவிகள், அர்ச்சாருபமான ஆழ்வார் விக்கிரகத்தை அத்திருநகரியில் ஏறியருளப் பண்ணிப் பிரதிஷ்டித்து அவர்க்கு நித்திய நைமித்திக உத்ஸவங்களையெல்லாம் சிறப்புற நடத்திக்கொண்டுவந்தார். அத்திருவிழாக்களில், 'வேதந்தமிழ்செய்த மாறர் வந்தார்,' 'திருமாலுக்குடைய தெய்வப்புலவர் வந்தார்,' 'அளவிலா ஞானத்து ஆரியர் வந்தார்' என்ற இவை முதலாக அநேகவிருதுகளைக் கூறித் திருச்சின்னம் முழங்குதலைக் கேள்வியுற்றவளாலிலே, மதுரைச் சங்கத்தாரது துண்டிதலால் அவர்கள்மாணக்கர்கள் வந்து எதிரிட்டு 'உங்களாழ்வார் பக்தரே யன்றிப் பகவானல்லரே; இவர் சங்கமேறிய புலவரோ? இவர் பாடிய திரு வாய்மொழி சங்கமேறிய செய்யுளன்றே; இவரை வேதந் தமிழ் செய்தவ

ரென்று சிலாகிப்பது தகுதியோ?' என்று பல குதர்க்கம் பேசி விருதுகளைத் தடுத்திட்டனர். அதற்கு மதுரக்லிகள் மனம்பொருமல் வருந்தி, 'இவர்கட்குக் கர்வபங்கமாம்படி தேவரீர் செய்தருளவேண்டும்' என்று ஆழ்வாரையே பிரார்த்திக்க, சடகோபர் ஒரு கிழப்பிராமணவடிவத்தோடு வந்து 'திருவாய்மொழியில் "கண்ணன்கழலிணை, நண்ணும் மனமுடையீ, ரெண்ணுந்திருநாமம், தின்னணம் நாரணமே" என்ற பாசுரத்தின் முதலடியை ஒரு சிற்றேட்டில் எழுதிக் கொண்டுபோய்ச் சங்கப்பலகையில் வைத்திட்டால் அவர்கள் செருக்கு அடங்கும்' என்று கூறியருளினார். அந்த நியமனத்தின்படியே சடகோபபக்தர் கண்ணன்கழலிணையையெழுதிய ஏட்டை எடுத்துப்போய் வைத்திட்ட மாத்திரத்தில், சங்கப்புலவர்கள் ஏறியிருந்த பலகை பொற்றாமரைப்பொய்கையில் மூழ்கித் தன்மேலிருந்த புலவர்களுையெல்லாம் நீரில் வீழ்த்தி உடனே மேலெழுந்து தன்மீதுவைத்த சிறுமுறியைமாத்திரம் ஏந்திக்கொண்டு மிதந்தது. அப்பொழுது நீரில்விழுந்த அமிழ்ந்த தடுமாறி யெழுந்த மெல்ல நீந்திக் கரைசேர்ந்த சங்கப்புலவர்கள், சகல வேதசாஸ்திரங்களையும் பிறராற் கற்பிக்கப் படாமல் தாமேயுணர்ந்த பகவதம்சமாகிய ஆழ்வாருடைய தெய்விகமான பாண்டித்தியத்தைத் தெரிந்துகொண்டு இறுமாப்பொழிந்து, தாம் முன்பு அபசாரப் பட்டதற்கு அறுதாபமுற்று, அதனைக் கூழித்தற்பொருட்டு அவரது மகிமையைச் சூறித்துத் தோத்திரமாகத் தனித்தனி ஒவ்வொருபாடல் பாடி வெளியிடுபவரானார்கள்; அங்ஙனம் வெளியிடுகையில், அப்பாடல்கள் யாவும்,

“சேமங் குருகையோ செய்யதிருப் பாற்கடலோ
நாமம் பரங்குசமோ நாரணமோ—தாமம்
துளவோ வகுளமோ தோளிரண்டோ நான்கு
முளவோ பெருமா னுனக்கு.”

என்ற இப்பாடல்வடிவாகச் சிறிதும்வேற்றுமையின்றி ஒற்றுமைப்பட்டிருக்க, அதுபற்றி அவர்களனைவரும் 'இது என்ன அற்புதம்! என்ன அற்புதம்!! இதுவும் ஆழ்வாரது தெய்வத்திருவருளே!!!' என்று அதிசயப்பட்டு,

“ஈயாடுவதோகருடற்கெதிரோ யிரவிக்கெதிர்மின்மினியாடுவதோ
நாயோடுவதோவுறுமிப்புலிமுன் நரிகேசரிமுன்னடையாடுவதோ
பேயாடுவதோவழகூர்வசிமுன் பெருமான்வகுளாபரணன்னருள் கூர்ந்
தோவாதுரையாயிரமாமறையின்னொருசொற்பொறுமோவுலகிற்கவியே.”

என்பது முதலாகச் சிற்சில கவிகள் பாடிப் புகழ்ந்து, அன்றுமுதல் ஆழ்வார்க்கு விருதுகூறல் முதலிய சகலவிபவங்களையும் முன்னிலம்பலமடங்கு மிகுதியாக நடப்பித்துவந்தார்கள்.

இப்படி மதுரக்லியாழ்வார் “ஆசானை யெவ்விடத்து மப்படியே” என்ற படி தமது ஆசாரியருடைய பெருமைகளை வெளியிட்டுக்கொண்டு அத்தலத் திலே சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து, பின்பு, சிந்தையும் மொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தானே பேரின்பப்பெருவிட்டை யடைந்தனர்.

இங்ஙனம் இவ்வாழ்வார் நம்மாழ்வாருக்குத் திருவடித்தொண்டரா யொழு
கியதபற்றி, அவரது திருவடிநிலை, 'மதுரகவிகள்' என இவர் திருநாமத்தை
யிட்டு வழங்கப்படும்.

மதுரகவியாழ்வார்.

சித்திரையிற் சித்திரைநான் சிறக்கவந்தோன் வாழியே
திருக்கோளு ரவதரித்த செல்வனார் வாழியே
உத்தரகங்காதீரத் துயர்தவத்தோன் வாழியே
ஒளிகதிரோன் தெற்குதிக்க வுகந்துவந்தோன் வாழியே.
பத்தியுடன் பதினென்றும் பாடினான் வாழியே
பராங்குசனே பரமென்று பற்றினான் வாழியே
மத்திமமாம் பதப்பொருளை வாழ்வித்தான் வாழியே
மதுரகவி திருவடிகள் வாழிவாழி வாழியே.

நாவினூல்வற்று இன்பமெய்தினேன் *
மேவினேன் அவன்பொன்னடிமெய்ம்மையே *
தேவுமற்றறியேன் குருகூர்நம்பி *
பாவினின்னிசை பாடித்திரிவனே. (௨)

திரிதந்தாகிலும் தேவபிரானுடை *
காரியகோலத் திருவுருக்காண்பன்நான் *
பெரியவண்குருகூர் நகர்நம்பிக்குஆள்
உரியனாய் * அடியேன் பெற்றநன்மையே. (௩)

நன்மையால்மிக்க நான்மறையாளர்கள் *
புன்மையாகக் கருதுவராதவின் *
அன்னையாய்அத்தனாய் என்னையாண்டிடும்
தன்மையான் * சடகோபன் என்நம்பியே. (௪)

நம்பினேன் பிறர்நன்பொருள்தன்னையும் *
நம்பினேன் மடவாரையும்முன்னெலாம் *
செம்பொன்மாடத் திருக்குருகூர்நம்பிக்கு
அன்பனாய் * அடியேன் சதிர்த்தேன்இன்றே. (௫)

இன்றுதொட்டும் எழுமையும்எம்பிரான் *
நின்றுதன்புகழ் ஏத்தஅருளினை *
குன்றமாடத் திருக்குருகூர்நம்பி *
என்றும்என்னை இகழ்வின்காண்மினே. (௬)

கண்டுகொண்டுஎன்னைக் காரிமாறப்பிரான் *
பண்டைவல்வினை பாற்றியருளினை *
என்திசையும் அறியஇயம்புகேன் *
ஒண்தமிழ்ச் சடகோபனருளையே. (௭)

அருள்கொண்டாடும் அடியவரீன்புற *
அருளினை அவ்வருமறையின்பொருள் *
அருள்கொண்டு ஆயிரம்இன்தமிழ்பாடினை *
அருள்கண்டீர் இவ்வுலகினில்மிக்கதே. (௮)

மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள் *
நிற்கப்பாடி என்நெஞ்சுள்நிறுத்தினுன் *
தக்கசீர்ச் சடகோபன் என்நம்பிக்கு * ஆள்
புக்ககாதல் அடிமைப்பயனன்றே. (௯)

↓↓ பயன்னருகிலும் பாங்கல்லராகிலும் *
செயல்நன்றாகத்திருத்திப் பணிகொள்வான் *
சுயில்நின்றார்பொழில்சூழ் குருகூர்நம்பி! *
முயல்கின்றேன் உன்தன்மொய்கழற்கன்பையே. (க0)

↓↓ அன்பன்தன்னை அடைந்தவர்கட்கெல்லாம்
அன்பன் * தென்குருகூர் நகர்நம்பிக்கு *
அன்பனாய் மதூரகவிசொன்னசொல்
நம்புவார்பதி * வைகுந்தம் காண்மினே. (கக)

அடிவாவு:—கண்ணி நாவினால் திரி நன்மையால் நம்பினேன் இன்று கண்டு
அருள் மிக்க பயன் அன்பன் வாழனேன்.

மதூரகவியாழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

				பாகரம்.
திருப்பல்லாண்டு	...	...	...	கஉ
பெரியாழ்வார்திருமொழி	...	...	...	சுகக
திருப்பாவை	...	...	...	௩௦
நாச்சியார்திருமொழி	...	...	...	கச௩
பெருமாள் திருமொழி	...	...	...	க௦௩
திருச்சந்தவிருத்தம்	...	...	...	கஉ௦
திருமலை	...	...	...	ச௩
திருப்பள்ளிபெழுச்சி	...	...	...	க௦
அமலனாதிரான்	...	...	...	௩௦
கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பு	...	...	...	கக

ஆக, முதலாயிரம், பாகரம் - ௬௪௭

முதலாயிரம் ஸம்பூர்ணம்.

முதலாயிரச் சொப்புகராதி.

அ	பக்கம்.
அக்கரையென்னும்	௧௫
அக்காக்காய்நம்பிக்கு	௩௬
அங்கனெடுமதின்புடைசூழ்	௧௬௫
அங்கண்மாநூலத்தரசர்	௧௩௦
அங்கமலக்கண்ணன்தன்னை	௪௭
அங்கமலப்போதகத்திஸ்	௩௧
அங்கமாறுமவேதநான்கும்	௧௮௦
அங்கம்விட்டவையைந்து	௭௭
அங்கைத்தலத்திடை	௧௩௪
அங்கைப்பாழியரங்கனடியினை	௧௫௧
அங்கொருகூரை	௭௧
அச்சம்நோயோடல்லல்	௧௧௩
அஞ்சனவண்ணனை	௫௦
அஞ்சுடராழியுன்கையகம்	௫௩
அடக்கரும்புலன்கள்	௧௧௦
அடிமையிற்குடிமையில்லா	௨௦௫
அடியோமோடும்நின்றனோடும்	௮
அடைந்திட்டமரர்கள்	௨௨
அட்டுக்குவிசோற்று	௫௬
அண்டக்குலத்துக்கு	௮
அண்டத்தமரர்கள்சூழ	௪௧
அண்டத்தமரர்பெருமான்	௬௫
அதிருங்கடல்நிறவண்ணனை	௧௨
அதிர்முநமுடையவலம்புரி	௮௧
அத்தனாகியன்னையாகி	௧௧௨
அந்தரத்தமரர்கள் கூட்டங்	௨௦௬
அப்பங்கலந்தசிற்றுண்டி	௩௫
அமரவோரங்கமாறும்	௨௦௬
அமலனாதிபிராண்டியார்க்கு	௨௧௬
அம்பரமேதண்ணீரே	௧௦௮
அம்புலாவியினுமாகி	௧௮௨
அம்பொனெடுமணிமாட	௧௬௬
அம்மாவென்றுகந்தழைக்கும்	௧௬௩
அம்மைத்தடங்கண்	௫௭
அரங்கனேதரங்கரீரகலங்க	௧௮௧
அரவணையாயயரேறே	௩௦
அரவத்தமளியினோடும்	௧௪
அரவிப்பள்ளிகொண்டி	௫௧
அருள்கொண்டாடும்	௨௨௩
அலம்பாவெருட்டாக்கொன்று	௭௧
அல்லல்வினைத்தபெருமானே	௧௩௭
அல்லிநாள் தாமரை	௧௧௩
அல்லிமலர்த்திருமங்கை	௧௫௬
அல்லிமாமலர்மங்கைநாதன்	௧௪௧
அல்லியம்பூமலர்க்கோதாய்	௬௮
அல்வழக்கொன்றுமில்லா	௧
அவிதிதவிஷயாந்தரஸ்	௨௨௨

அ	பக்கம்.
அவ்வவ்விடம்புக்கு	௫௧
அழகியபைம்பொன்னின்	௧௪
அழகியவாயிலமுதலுறல்	௧௬
அழிவந்தொழிவமுரு	௧௩௬
அளந்திட்டனானே	௨௨
அளிமலர்மேலயனரன்	௧௪௭
அறிந்தறிந்துவாமனன்	௧௮௭
அற்றவன்மருதமுறிய	௧௨௦
அனந்தன்பாலும்	௧௩
அனுங்கவெண்ணைப்பிரிவு	௧௩௭
அன்பன்கண்ணை	௨௨௪
அன்றிவ்வுலகமளந்தாய்	௧௧௦
அன்றின்னாதனசெய்	௧௨௦
அன்றுசராசரங்களை	௧௬௭
அன்றுலகமளந்தானே	௧௨௩
அன்றுவயிற்றில்கிடந்திருந்தே	௧௬
அன்னவயற்புதுவை	௧௦௩
அன்னமுன்னுருவும்	௨௦

ஆ	பக்கம்.
ஆசைவாய்ச்சென்ற	௭௬
ஆடகத்தழுண்முலை	௧௮௨
ஆட்கொள்ளத்தோன்றிய	௨௨
ஆணிநோடுபெண்ணுமாகி	௧௮௧
ஆதியந்தமனந்தமற்புதம்	௧௪௧
ஆதியாதியாதிரீ	௧௮௨
ஆதியானவரனவர்க்கும்	௧௭௧
ஆநிரமேய்க்ககீபோதி	௪௦
ஆபாதகுடமதுபூய	௨௧௫
ஆமையாய்க்கண்கையாய்	௮௬
ஆமையின்முதுகத்து	௭௫
ஆயர்குலத்தினிலவந்து	௨௪
ஆயனாகியாயர்மங்கை	௧௮௩
ஆயனுக்காகத்தான்கண்ட	௧௨௫
ஆயிரந்தோள்பரப்பி	௭௪
ஆய்ச்சிமார்களும்	௧௧௧
ஆய்ச்சியர்சேரியனையிர்	௪௬
ஆய்ச்சியன்முழிப்பிரான்	௨௮
ஆரங்கெடப்பரனன்பர்	௧௪௫
ஆரேயுலகத்தாற்றுவார்	௧௩௬
ஆர்க்குமென்னோய்	௧௩௪
ஆர்த்துவண்டலம்பும்	௨௦௪
ஆஸத்திலையானரவினை	௩௧
ஆலமாமரத்தினிலேமேல்	௨௧௭
ஆலினிலைப்பாலகனாய்	௧௬௧
ஆலேரீள்கரும்பன்னவன்	௧௫௭
ஆவலன்புடையார்தம்	௧௨௦

ஆழிமழைக்கண்ணு
ஆறுமாறுமாறுமாய்
ஆற்றிலிருந்துவிளையாடி
ஆளுதசெல்வத்து
ஆறுபார்கூடியமைத்த
ஆண்காத்தொராணை

பக்கம்.
க௦௪
௧௭௮
௪௬
௧௫௧
௭௧
௧௮௩

இடவண்ணையிடத்தொளொடி
இணையில்லாவின்னிசையாழ்
இதுவென்புருந்தது
இந்திரனுள்ளிட்ட
இந்திரனோடுபிரமன்
இமையவாரி நுமாந்து
இம்மைக்குமேழேழ்பிறவிக்கு
இயக்கருதப்பிறப்பில்
இரந்துரைப்பதுண்டு
இரவியார்மணிரெடும்
இருக்கொடுநீர்ச்சங்கில்
இருங்கைமதகளிறு
இருட்டில்பிறந்துபோய்
இருமலைப்பாலெதிர்த்தமல்ல
இருளிரியச்சுடர்மணிகள்
இலங்கைமன்னனைந்தொடி
இலைத்தலைச்சரந்துரைந்து
இனிதிரைத்திவலை
இன்பமதனையுயர்த்தாய்
இன்றுசாதல்நன்றுசாதல்
இன்றுதொட்டுமெழுமையும்
இன்றுமுற்றும்முதுகுநோவ
இன்றுவந்தித்தனையும்
இன்னமுதமுட்டுகேன்
இன்னையென்றுசொல்லலாவ

பக்கம்.
௬௦
௧௪௬
௧௧௮
௧௨௪
௪௧
௮௧
௧௨௫
௧௧௩
௧௧௧
௨௦௧
௪௨
௧௨
௨௮
௩௧
௧௪௫
௧௮௫
௧௮௫
௨௦௨
௪௨
௧௮௬
௨௨௧
௧௧௬
௧௨௧
௧௪௫
௧௮௦

ஈ
ஈனமாயவெட்டுநீக்கி

பக்கம்.
௧௧௨

உ
உங்கள்புழைக்கடை
உச்சியிலெண்ணெயும்
உடுத்துக்களைந்த
உடையார்கனமணிபேயி
உண்டியையுடையேயுருந்து
உண்ணுதறங்காதொலிகடலை
உண்பதுசொல்லில்
உந்தியெழுந்தவுருவமலர்
உந்துமதகளிற்றன்
உம்பராலறியலாகா
உம்பருலகாண்டு

பக்கம்.
௧௦௭
௭௧
௬
௧௪
௧௫௦
௧௩௨
௧௨௬
௩௭
௧௦௮
௨௦௪
௧௫௨

உய்யவுலகுபடைத்துண்ட
உரகமெல்லணையான்
உரம்பற்றியிரணியனை
உருப்பிணிநங்கைதன்னை
உருப்பிணிநங்கையை
உருவுடையாரினையார்கள்
உலகுமழிசையும்
உலகுதன்னைநீபடைத்தி
உவந்தவுள்ளத்தனாய்
உழந்தாளநறுநெய்
உழுவுதோர்படையும்
உள்ளத்தேயுறையும்மால்
உள்ளையுருகினைவேனை
உறகலுறகலுறகல்
உறியைமுற்றத்துருட்டி
உற்றவுறுபிணிரோய்காள்
உனக்குப்பணிசெய்திருக்கும்
உன்னுடையவிக்கிரமம்
உன்னையுமொக்கையில்
உன்னோடுடனே

பக்கம்.
௧௭
௭௫
௮௬
௭௩
௬௬
௧௧௪
௧௭௮
௧௧௧
௨௧௬
௧௨
௮௧
௨௦௪
௧௩௭
௧௪
௧௦
௧௪
௧௧
௧௨௬

ஊ
ஊடல்கூடலுணர் தல்புணர்
ஊத்தைதக்குழியில்
ஊரிலேன்காணியில்லை
ஊனில்மேயவாவிநீ
ஊனேறுசெல்வத்து

பக்கம்.
௧௨௦
௮௦
௨௦௪
௧௧௦
௧௫௧

எ
எட்டுத்திசையுமெண்ணிற
எட்டுமெட்டுமெட்டுமாய்
எண்ணெய்க்குடத்தை
எத்தனைகாலமும்
எத்தனையும்வான்மறந்த
எத்திசையுமமரர்
எத்திறத்திலுமயாரொடும்
எத்திறத்துமொத்துநின்னு
எந்தைதந்தைதந்தை
எந்தொண்டைவாய்ச்சிங்கம்
எந்நாளெம்பெருமான்
எம்பரத்தரல்லாரொடும்
எம்மனுவென்குலதெய்வமே
எம்மாண்பிலயன்நான்கு
எரிசிதறுஞ்சரத்தால்
எருதுகளோடுபொருதி
எருத்துக்கொடியுடையானும்
எல்லையினங்கினியே
எல்லையிதென்னிளமை

பக்கம்.
௭௨
௧௮௮
௩௫
௧௬
௧௫௩
௧௨௨
௧௫௦
௧௮௮
௧
௧௩
௬
௧௫௦
௧௬
௧௪௬
௭௪
௪௦
௧௫
௧௦௮
௧௧௮

எ	பக்கம்.	ங	பக்கம்.
எல்லையில்லாசல்	அஅ	கங்கைநீர்ப்பயந்தபாத	கஅக
எழிலார்திருமார்யுக்கு	கரு	கங்கையிற்புனிதமாய	உ௦௩
எழிலுடையவம்மனைமீர்	கருஉ	கச்சொடுபொற்சுரிகை	கரு
எறியுநீர்வெறிகொள்	உ௦உ	கஞ்சனாங்காளியனும்	எரு
என்குற்றமெயென்று	ருரு	கஞ்சன்சுறுக்கொண்டு	சஉ
என்சிறுக்குட்டன்	கசு	கஞ்சன் தன்னுல்புணர்க்கப்	ரு௦
என்தம்பிரானார்	கரு	கஞ்சன் புணர்ப்பினில்வந்த	ருரு
என்புருகியினவேல்	கஉக	கஞ்சன்வலைவைத்தவன்று	ககஅ
என்வில்வலிகண்டு	கக	கஞ்சைக்காயந்தருவில்லி	கருசு
என்றுமெனக்கினியானே	ருஉ	கடங்கலந்தவன்கரி	கஅரு
என்னாதன்தேவிக்கு	கசு	கடலில்பிறந்துகருதாது	கஉரு
என்னிதுமாயம்	உரு	கடலேகடலேயுன்னை	கருக
என்னைவருகவென	கருசு	கடல்கடைந்தமுதம்	கசு
ஏ		கடிமலர்க்கமலங்கள்	உக௦
ஏகமூர்த்திமூன்றுமூர்த்தி	கஅ௦	கடியார்பொழிலணிவேங்கட	ருஉ
ஏடுநிலத்திலிவதன்முன்னம்	அ	கடுங்கவந்தன்வக்கரன்	ககக
ஏதங்களாயினவெல்லாம்	கசு	கடுவாய்ச்சினவெங்கண்	ருச
ஏதமில் தண்ணுமைஎக்கம்	உ௦சு	கடைந்துபாற்கடல்கிடந்து	கஅஅ
ஏராரந்தகருநெடுமால்	கசுசு	கணமாமயில்கள்	கருக
ஏர்மலர்ப்பூற்குழலாயர்மாதர்	கருசு	கண்டகடலும்மலையும்	உரு
ஏவிந்துச்செய்வான்	எஉ	கண்டாரிகழ்வனவே	கருரு
ஏழைபேதைபோர்	சஉ	கண்டார்பழியாமே	ருஅ
ஏறடர்த்ததும்வனமாய்	கசுசு	கண்டுகொண்டென்னை	உஉரு
ஏற்றகலங்கள்	க௦சு	கண்ணென்னுங்கருந்தெய்	கருசு
ஐ		கண்ணாநாள் முகனைப்படை	கஉ
ஐந்துமைந்துமைந்துமாகி	கஎஅ	கண்ணுலங்கோடித்து	கருஉ
ஐயபுமுதியுடம்பனைந்து	சஉ	கண்ணிறன்சிறுத்தாம்பி	உஉரு
ஓ		கண்ணில்மணற்கொடு	சஉ
ஒன்பவளவேலை	கருக	கண்ணைக்குளிரக்கலந்து	ருசு
ஒருகாலிற்சங்கு	உரு	கதிரவன் குணதிசை	உ௦எ
ஒருத்திமகனுய்ப்பிறந்து	கக௦	கதிராயிரமிரவி	சுசு
ஒருமகள் தன்னையுடையேன்	சுசு	கதிரொளிதீபம்	கஉசு
ஒருவாரணம்பணிகொண்ட	எக	கத்தக்கதித்துக்கிடந்து	உசு
ஒருவில்லாலோங்குமுந்நீர்	உ௦க	கம்பமதயானே	கருஉ
ஒளிவண்ணம்வளைசிறந்த	கஉஎ	கரண்டமாடுபொய்கை	கஅசு
ஒற்றைவிடையனும்	அஅ	கரியமுகில்புரைமேனி	எக
ஒன்றிரின் நுநற்றவஞ்செய்	கஅஎ	கருங்கண் தோகைமயில்	சுஉ
ஒன்றிரண்டுமூர்த்தியாய்	கஎசு	கருப்புவில்மலர்க்கணை	ககரு
ஒன்றுமறிவொன்றில்லாத	சுசு	கருப்பூர்மநாறுமோ	கஉரு
ஒன்றேயுரைப்பான்	ருஅ	கருமலர்க்கூந்தல்	கருரு
ஓ		சுரும்பார்நீள்வயல்	சசு
ஓங்கியுலகைந்தவத்தமன்	க௦சு	கருவினையொண்மலர்காள்	கஉசு
ஓடவோடக்கிண்கிணிகள்	ருக	கருவுடைமேகங்கள்	ச௦
ஓடுவார்விழுவார்	க௦	கருளுடையபொழில்மருதும்	அரு
ஓசுக்கடலினொளிமுத்தின்	கரு	கலக்கியமாமனத்தனளாய்	சுஅ
		கழல்மன்னார்குழ	உரு
		களிசிலாவெழில்	கருஅ

க	பக்கம்.	கா	பக்கம்.
கள்ளச் சகடம் மருதம்	சஉ	காலையெழுந்திருந்து	கஉக
கறந்தூற்பாலும்	௩௫	காவலிப்புலனைவைத்து	உ௦௦
கறவைகள் பின் சென்று	ககக	காளியன் பொய்கைகலங்க	௯௭
கறுத்திட்டெதிரின்ற	௩௮	காறைபூணும்கண்ணாடி	௯௩
கறுத்தெதிரந்தகாலநேமி	ககக	காணாநறுந்துழாய்	௧௫
கற்பகக்காவுகருதியகாதலி	உ௭	கி	
கற்றினம்மேய்க்கிலும்	௧௩௫	கிடக்கில் தொட்டில்	கக
கற்றினம்மேய்த்து	௩௭	கிங்கினிகட்டி	உ௬
கற்றுக்கறவை	௧௦௬	கிழக்கில்குடிமன்னர்	௩௭
கனங்குழையாள்	௭௩	கி	
கனைத்திளங்குதறெருமை	௧௦௭	கிசகிசென்மெங்கும்	௧௦௫
கன் தினைவாநிலை	௩௯	கிழவிலைசுரர்களை	௮௪
கன்றுகளில்லம்புகுந்து	௪௧	கிழவானம்வெள்ளென்று	௧௦௬
கன்றுகளோடச்செவியில்	௩௫	கி	
கன்னலிலட்டிவத்தோடி	௪௫	குங்குமமப்பிக்குளிர்சாந்தம்	௧௨௫
கன்னற்குடந்திறந்தால்	உ௩	குடங்கொடுத்து	௪௦
கன்னிநன்மாமகிள்கூழ்தரு	௫௨	குடதிசைமுடியை	உ௦௨
கன்னிநன்மாமகிள்புடைகூழ்	௧௬௧	குடியிற்பிறந்தவர்செய்யும்	௯௫
கன்னியரோடெங்கள்நம்பி	௧௧௬	குடையும்செருப்பும்	௫௧
கா		குண்டலந்தாழ்ச்சுழல்தாழ	௪௬
காசின்வாய்க்கரம்	௭௫	குண்டிநீருமைகோளரி	௧௧௬
காசும்கறையுடைக்கூறைக்கு	௭௬	குத்துவிளக்கெரிய	௧௦௬
காடிகொடுபோய்	௫௨	குந்தமோடுகுலம்வேல்கள்	௧௮௭
காட்டவேகண்டபாத	௨௧௫	குமரிமணம்செய்து	௬௪
காட்டில்வேங்கடம்	௧௧௬	கும்மாயத்தொடுவெண்ணெய்	௪௮
காட்டினான்செய்வல்லினை	௧௧௦	குரக்கினத்தாலே	௨௨
காணரினுமுருப்பொலார்	௧௮௭	குரக்கிணப்படைகொடு	௧௮௨
காதம்பலவுந்திரிந்து	௬௫	குரங்குகள்மலையைநாக்க	௨௦௩
காமர்தாடைகருதலர்	௬௩	குருந்தமொன்றெசித்தான்	௭௫
காயமலர்நிறவா	௧௬	குருமுகமநதீய	௭
காயுடைநெல்லொடிகரும்பு	௧௧௫	குரைகடலையடலம்பால்	௧௬௬
காயுநீர்புக்குக்கடம்பேறி	௨௮	குலங்களாயநிரண்டில்	௧௮௬
காய்கினத்தகாசிமன்னன்	௧௧௧	குழகனையென் தன்	௧௫௮
காய்த்தநீள்விளங்கனி	௧௮௩	குழலிருண்டுசுருண்டு	௬௨
காரார்கடலையடைத்திட்டி	௯௭	குளித்துழைநனை	௨௦௩
காரார்மேனிநிறத்தெம்பிரா	௫௦	குறட்டிரமசாரியாய்	௮௬
காரிகையார்க்குமுனக்கும்	௩௩	குறுகாதமன்னரை	௭௨
காரினம்புரைமேனிநல்கதிர்	௧௪௬	குற்றமின் றிக்குணம்பெருக்கி	௭௪
காரொடொத்தமேனி	௧௮௪	குன்றுகொழுமுகில்போல்	௮௪
கார்க்கோடற்பூக்காள்	௧௨௮	குன் றில்நின் மவானிருந்து	௧௮௪
கார்த்தண்கமலக்கண்	௧௩௦	குன் றினால்குடைகவித்தும்	௧௫௬
கார்த்தண்குமலம்	௧௩௮	குன் றெடுத்தாநிரைகாத்தபிரா	௫௪
கார்த்தண்குமலம்	௧௩௪	குன் றெடுத்தாநிரைகாத்தவா	௬௦
கார்த்தண்குமலம்	௩௬	கூ	
காலநேமிகாலனை	௧௮௨	கூசமொன்றுமின் றி	௧௮௦
காலுமொழுகண்ணநீரும்	௬௫	கூடாரைவெல்லுஞ்சீர்	௧௧௧
காலுக்கதவிடுகின்ற	௧௧௮	கூடிக்கூடியுற்றார்கள்	௭௮

கூ	பக்கம்.	சு	பக்கம்.
கூட்டிலிருந்துகிளி	கூரு	சண்டமண்டலத்தினாடு	கஅசு
கூன் தொழுத்தை	அசு	சதுரமாமதின்னாழ்	உகசு
கூ		சத்திரமேந்தி	உஎ
கெண்டையொண்கண்	கருசு	சத்திரமண்டலம்போல்	கஉசு
கூ		சந்தொடுகாரகிலும்	கரு0
கேசவனேயிங்கேபோதராயே	சசு	சரங்களைத்தாரந்து	கஅசு
கேழல்சீர்வரத்தனய்	ககஉ	சலங்கலந்தசெஞ்சடை	ககஉ
கேட்டறியாதனகேட்டின்தேன்	ருசு	சலங்கொண்டுகிளர்ந்தெழுந்த	கஉஅ
கை		சலமாமுதில்பல்கண்	ருஅ
கைத்தலத்துள்ளமாடழிய	சுரு	சலம்பொதியுடம்பில்	அ0
கைந்நாகத்திடர்கழந்த	அஎ	சமக்குநாக்கொடு	சுசு
கைப்பொருள்கள்முன்னமே	கருஉ	சூ	
கையினாச்சரிசங்கு	உகஎ	சாடிசாடிபாதனே	கஅசு
கையுங்காலம்நிமிர்த்து	க0	சாமிடத்தென்னை	அஅ
கோ		சார்ங்கம்வளையவலிக்கும்	கஉஉ
கொங்குங்குடந்தையும்	ருஅ	சாலப்பன்னிரைப்பின்னே	ருரு
கொங்குமலிகருங்குழலாள்	கசு0	சாலிவேலிதணவயல்	கஅரு
கொங்கைச்சிறுவரையென்	சுசு	சி	
கொங்கைவண் கூனிசொல்	உசு	சித்திரகுத்தனெழுத்தால்	சுரு
கொடியேறுசெந்தாமரை	ருசு	சித்திரகூடத்திருப்ப	சுஅ
கொண்டகோலக்குறளுரு	கஉ0	சிந்தப்புடைத்து	எஉ
கொண்டதாளுறி	க0	சிந்துரச்செம்பொடி	கஉஅ
கொண்டல்வண்ணவிங்கே	சுரு	சிந்துரப்பொடி	ருரு
கொண்டல்வண்ணனைக்	உகஎ	சிந்துரமிலங்க	ருரு
கொண்டைகொண்ட	கஅசு	சிறியனென்று	சுஎ
கொம்பினாப்பொழில்வாய்	எடு	சிறுவிரல்கள்சடவி	சுசு
கொம்மைமுலைகள்	கருஎ	சிறற்றஞ்சிறுகாலே	ககஉ
கொலையாணக்கொம்பு	எ0	சீ	
கொல்லணைவேல்	சசுஉ	சீதக்கடலுள்ளமுது	கசு
கொழுங்கொடிமுல்லை	உ0அ	சீதநீர்ப்புடைசூழ்	எசு
கொழுப்புடையசெழுங்குருதி	அசு	சீதைவாயமுச்சமுண்டாய்	ககஎ
கோ		சீமாலிகனவனோடு	சசு
கோங்கலரும்பொழில்	கஉசு	சீயினாற்செறிந்தேறிய	எசு
கோட்டிமண்கொண்டு	எசு	சீரணிமால்திருநாமமே	அ0
கோலச்சரிசங்கை	ககரு	சீரொன்றுதூதாய்	ருசு
கோலாரந்தநெடுஞ்சார்ங்கம்	சசுஎ	சீலைக்குதம்பை	ருஉ
கோவைமனாட்டி	கரு0	சு	
கோழியழைப்பதன்முன்னம்	ககஎ	சுடரொளிபரந்தன	உ0அ
கோளரியின்னருவம்	கஅ	சுரிகையுந்தெறிவில்லும்	ருசு
சு		சுருக்குவாரையின்றியே	ககஉ
சுக்கரக்கையன்	கசு	சுருப்பார்முழுவியசோதை	கசு
சங்கமாகடல்கடைந்தான்	கஉஅ	சுரும்பரங்குதண்டிழாய்	கக0
சங்கின்வலம்புரியும்	சுரு	சுவரிஸ்புராணகின்	ககசு
சங்குதங்குமுன்னகை	கஅரு	சுற்றமெல்லாம்பிந்தொடர	கசுசு
		சுற்றிநின்றயுயர்தழைகளிட	ருரு
		சுற்றுமொளிவட்டம்	கசு

பக்கம்.	பக்கம்.
சூழக்கொடுத்த	௧௦௩
சூதனுய்க்கள்வனாடி	௨௦௨
சே	
செக்கரிடைநாவி	௨௩
செங்கமலக்கழுவில்	௨௦
செங்கமலநாண்மலர்	௧௨௬
செங்கமலப்பூவில்	௨௪
செஞ்சொல்மறைப்பொருள்	௮௧
செடியாயவல்லினைகள்	௧௫௨
செண்பகமல்லிகை	௪௧
செத்துப்போவதோர்	௭௮
செந்தழைவந்து	௧௫௩
செந்நெய்சிசிதுபருப்பு	௪௪
செந்நெலார்வயல்கூழ்	௧௧
செப்பாடுடையதிருமாலவன்	௫௮
செப்பினமென்முலை	௨௧
செப்போதுமென்முலை	௪௧
செம்பெருந்தடங்கண்ணன்	௧௧
செம்மையுடையதிருவரங்கர்	௧௩௩
செருவாளும்புள்ளாளன்	௮௭
செவ்வரிநற்கருநெய்க்கண்	௧௬௫
செழுங்கொழும்பெரும்பனி	௧௮௫
செறிதவச்சம்புகன்	௧௬௭
சென் றுலகம்ருடைந்தாடும்	௬௬
சென்னியோங்கு	௧௬

சே

சேப்பூண்டசாடுகிதறி	௨௧

சோ

சொல்லிலரகிப்படுதி	௪௫
சொல்லினுல்கொடர்ச்சி நீ	௧௭௬
சொல்லினுந்நொழிற்கனும்	௧௬௩

சோ

சோத்தம்பிரானென்று	௩௨
சோர்விலாதகாதலால்	௧௮௮
சோர்வினல்பொருள்	௭௬

சூ

சூலமுற்றமுண்டு	௧௪

த

தக்கார்மிக்கார்கலை	௭௧
தக்கையையுக்கும்	௮௦
தடத்தலிழ்தாமரைப்பொய்	௧௧௮
தடப்படுதாமரை	௪௬
தடவரையின்மீதே	௧௨௬
தடவரைவாய்மிளிர்ந்து	௬௭

பக்கம்.	பக்கம்.
தண்டொடுசக்கரம்	௧௭
தண்ணந்தாமரை	௧௫௮
தண்ணெனவில்லை	௮௧
தந்துக்கொண்டாள் கொலோ	௨௧
தந்தம்மக்களமுது	௩௦
தந்தையுந்தாயும்	௧௩௩
தமேவமத்வாபரவாஸு	௨௦௭
தம்மாடன் நந்தகோபாலன்	௧௫
தருச்சந்தப்பொழில்	௧௭௮
தருகயரந்தடாயேல்	௧௫௩
தருமமறியாக்குறும்பனை	௧௩௮
தலைக்கணத்துகள்	௧௮௦
தலைப்பய்துகுமுறி	௮௧
தவந்துளார்	௨௦௪
தலைகளுந்தொங்கலும்	௫௪
தனையவிழும்நறுங்குஞ்சி	௧௬௧
தள்ளித்தளர்நடையிட்டி	௪௬
தன்மருவுவைதேகி	௧௬௬
தன் முகத்துச்சட்டி	௧௬
தன்னடியார் திறந்தகத்து	௮௫
தன்னுளேதிரைத்தெழும்	௧௭௮
தன்னே ராயிரம்பிள்ளைகள்	௪௭

தா

தாதுலாவுகொன்றை	௧௭௧
தாமரைமேலையனவனை	௧௬௦
தாமுசுக்கும், தம்கையில்	௧௩௧
தாய்மார்மோர்வித்தப்போவர்	௪௧
தாய்முலைப்பாலில்	௧௫௫
தாரித்துறுந்துவர்	௨௧
தார்க்கினந்தம்பிக்கு	௬௭
தாவியன் றுலகமெல்லாம்	௨௦௫
தாழியில்வெண்ணெய்	௧௭
தாழைதண்ணும்பல்	௪௭

தி

திக்குநிறைபுகழாளன்	௬௬
திடர்விளங்குகரை	௧௪௮
திண்ணக்கலத்தில்	௩௭
திண்ணர்வெண்சங்குடை	௫௩
திரண்டமுதலை	௬௧
திரிதந்தாகிலும்	௨௨௩
திருக்கலந்துசேருமார்ப	௧௧௧
திருமறுமார்வரினனை	௨௦௫
திருவுடைப்பின்னை தான்	௪௩
திரைநீர்ச்சந்திரமண்டலம்	௨௪
திரைபொருகடல்கூழ்	௮௨
தில்லைநகர்த்திருச்சித்திர	௧௬௭

தீதில் நன்னெறிநிற்க	பக்கம்.
தீயபுந் திக்கஞ்சன்	௧௫௦
தீயில் பொலிகின்ற	௯

ரு

துக்கச் சமுலையைச் சூழ்ந்து	௧௫
துங்கமலர்ப்பொழில் சூழ்	௧௨௯
துண்ட வெண்பிறையன்	௨௧௯
துப்புடையாயர்கள் தம்	௧௯
துப்புடையாரையனை - வது	௮௮
துன்னியபேரிருள்	௨௯

ரு

துநிலா முற்றத்தே போந்து	௨௧
துமணி மாடத்துச் சூற்றும	௧௦௯
துயநடம்பியும்	௧௫
துயனாயுமன் நியும்	௧௧௨
துய்மையோகமாயினாய்	௧௮௦
துராதமனக்காதல்	௧௪௭

தே

தெருவின் கண்ணின்று	௪௦
தெளிவிலாக்கலங்கல்நீர்க்குழ்	௨௦௫
தெள்ளியார்பலர்	௧௧௧
தென்னவன் தமர் செப்பமி	௭௭
தென்னிலங்கைகமன்னன்	௩௧

தே

தேட்டருந்திறல்தேனினி	௧௪௮
தேவரையுமசுரரையும்	௧௯௧
தேவுடையுமினமாய்	௮௭
தேன்குமாமலர்க்குநத்தல்	௧௯௪
தேனுகளுவிசெகுத்து	௪௯
தேனுகன்பிலம்பன்	௯௦

தை

தையொருதிங்களும்	௧௧௩

தோ

தொக்கிலங்குயாறெல்லாம்	௧௫௪
தொடர்ச்சங்கிலிகை	௨௨
தொத்தலர்பூஞ்சரிசூழல்	௧௯௫
தொத்தார்பூங்குழல்	௫௦
தொழுதுமுப்போதும்	௧௧௫

தோ

தோடுபெற்றதண்டிழாய்	௧௮௪
தோடுலாமலர்மங்கை	௧௮௪
தோட்டமில்லவன்	௧௧
தோயம்பரந்தநடுகுழலில்	௭௦
தோய்த்ததண்டயிர்	௧௪௧

பக்கம்.

ந

பக்கம்.

நச்சராவணக்கிடந்து	௧௮௩
நச்சுவார்முன்னிற்கும்	௨௯
நடந்தகால்கள் நொந்தவோ	௧௮௪
நடமாடித்தோனாவிரிக்கின்ற	௧௩௧
நடையொன் றில்லாவுலகத்து	௧௩௯
நத்தன் மதலையைக்காஞ்சுத்த	௯௭
நமனும்முற்கலனும்பேச	௨௦௨
நம்பனே நவின்மேத்தவல்லார்	௯௨
நம்பியிம்பியென்று	௮௦
நம்பினேன்பிறர் நன்பொருள்	௨௩௩
நம்முடைநாயகனே	௧௮
நல்லதோர்தாமரைப்பொய்	௯௪
நல்லவென்தோழி	௧௩௧
நளிர்ந்தசீலன் நயாசலன்	௭௫
நன்மணிமேகலைநங்கைமார்	௫௧
நன்மையால்மிக்கநான் மறை	௨௨௩
நன்மைதிமைகளொன்றும்	௯௧
நன்றிருந்துயோகநீதி	௧௮௪

நா

நாகத்தினணையானே	௧௨௮
நாகமேந்துமேருவெற்பை	௧௭௧
நாடுநகருமநியமானிடம்	௭௧
நாடுமுருமநியவேபோய்	௯௩
நாட்டினுன்தெய்வம்	௨௦௧
நாட்டைப்படையென்று	௧௩௮
நாணியினியோர்கருமயில்லை	௧௩௩
நாந்தகஞ்சங்குதண்டு	௭௦
நாந்தகமேந்தியநம்பி	௨௭
நாமமாயிரமேத்ததின்	௧௧௯
நாயகனுந் தின்ற	௧௦௮
நால்திணைசுதிர்த்தம்	௧௨௪
நாவகாரியஞ்சொல்லிலாதவர்	௭௪
நாவலம்பெரியதிவினில்	௫௧
நாவினுலநவிறு	௨௨௩
நாழிகைகூறிட்டுக்காத்து	௭௦
நாலைவதுவைமனமென்று	௮௨௪
நாங்களோர்நாலைந்து	௯௩
நாநியசார்தம்	௨௫
நாநுநதும்பொழில்	௧௨௯
நானே துமுன்மாயம்	௮௯

நி

நிற்பதும்மொர்வெற்பகத்து	௧௮௯
நின்றதெந்தையூரகத்து	௧௮௯
நின்றியங்குமொன்றலா	௧௭௧
நின்னையேதான்வேண்டி	௧௫௪

நி	பக்தம்.
நீரிலேநின் றயர்க்கின் றோம்	ககஅ
நீரே றசெஞ்சடைநீலகண்ட	எ0
நீளா னுங்கஸ்தநவிரி	க0௩

நா	
நூலினேரிடையார்	க00

நெ	
நெடுமையா லுலகேழும்	கக
நெய்க்குடத்தைப்பற் றி	க௩௩
நெய்யிடைநல்லதோர்	க௩
நெறிந்தகருங்குழல்	கஅஅ
நெற்றிபெற்றகண்ணன்	கஅக

நே	
நோக்கியசோகை நுணுக்கிய	க௩
நோற்றுச்சுவர்க்கம்	க0௬

ப	
பக்கங்கருஞ்சிறுப்பாறை	உ௩
பச்சைமாமலைபோல்மேனி	உ00
பஞ்சவர்ணாதனுய்ப்பாரதம்அச்	உ௪
பஞ்சவர்ணாதனுய்ப்பாரதம்பற	உ௬
படங்கள்பலவுமுடை	௩௮
படர்பங்கயமலர்வாய்க்கிழ	உ௩
படைத்தபாரிடந்தளந்த	கஅ௩
பட்டங்கட்டிப்பொத்தோடு	க௩
பட்டிமேய்ந்தோர்காரேறு	க௩௩
பணியினுல்மனமது	உ0௩
பணைத்தோளினவாய்ச்சி	க௨
பண்டிமின்றுமேலும்	கஅ௩
பண்ணுலாவுமென்பொழி	கஅ௩
பதமுதலவாய்	உ௩
பதினாறமாயிரவந்தேவிமாற்ப	அ0
பதினாறமாயிரவந்தேவிமாற்பா	க௨௬
பத்தினோடுபத்தமாய்	கஅஅ
பத்தாறாளுக்கடந்த	க௩
பயனன்றுகிலும்	உ௨௪
பாக்கவிழித்தெங்கும்நோக்கி	ககஅ
பரத்திலும்பரத்தையாதி	கஅ௨
பரத்திட்டுநின்றபடுகடல்	உ௩
பரியனாகிவந்தவவுணன்	உ௨௭
பருந்தாட்களிற்றுக்கு	க௩அ
பருப்பதத்துக்கயல்பொறித்த	க௭
பருவம்நிரம்பாமேபாரெல்	க௩
பருவரங்களைவைபற்றி	அ௪
பலபலநாழஞ்சொல்லிப்பழி	௭௩
பல்லாண்டபல்லாண்டு	அ
பல்லாண்டென்று	௭

ப	
பல்லாயிரவரிவ்வுரி	௪௨
பழகுநான்மறையின்	க௨0
பழுதிலாவொழுகலாற்று	௨0௩
பள்ளத்திலேமேயும்பறவை	௩௭
பறவையேறுபரம்புருடா	௭௬
பற்றுர்நடுங்கமுன்	௩௨
பற்றுமஞ்சள்பூசி	௩௩
பணித்தடலில்பன்னிகோளை	௭௭
பன்மணிமுத்தின் பவளம்	உ௩
பன்றியுமாமையுமீன்மும்	௩௩
பன்னிருதிங்கள்வயிற்றில்	௩௩

பா	
பாசிதூர்த்துக்கிடந்த	க௩௨
பாஞ்சசன்னியத்தை	க௨௭
பாடுங்குயில்காள்	க௩0
பாண்டவர்தம்முடைய	௭௩
பாண்டியன்கொண்டாட	௭
பாயுநீரரங்கந்தன் னுள்	௨0௩
பாரமாயபழவினைபற்றறுத்து	௨௭௬
பாராளும்படர்செல்வம்	க௬0
பார்மிஞ்சுத்தபாரம்முன்	கஅ௩
பாலகனென்றுபரிபவம்	௭௭
பாலாலைலியில் துயில்கொண்ட	க௩௭
பாலின் நீர்மைசெம்பொன் நீர்	கஅ௩
பாலைத்தறந்திபிற்பறவைத்	௪௪
பாலொடுநெய்தயிரோண்	௭௭

பி	
பிண்டத்திரனையும்	௩௭
பிறங்கியபேய்ச்சிமுலைசுவை	க௨
பிறப்பகத்தேமான்கொழி	அ௩
பிறப்பினோடுபெரிடர்	௭௭௩
பிறையேறுசடையானும்	க௩௨
பின்பிறக்கவைத்தனன்	கஅ௩
பின்னிட்டசடையானும்	க௩௩
பின்னைமணுளின்	௩௬

பு	
புட்டியிற்சேறும்பழுதியும்	௨௭
புண்டரிகமலரதன்மேல்	௭௭0
புலம்பின் புட்களும்	௨0அ
புலையறமாகிநின்ற	௨0௭
புலியுள்நான்கண்டதோர்	௭௭
புள்ளதாகிவேதநான்கும்	கஅ0
புள்ளினவாய்பிளந்திட்டாய்	௪0
புள்ளின்வாய்கிண்டானை	௭0௭
புன்னுஞ்சிலம்பினகாண்	௭0௩
புற்றரவல்குலசோகை	௩௩
புன்புலவழியடைத்து	கஅ௭

பு	பக்கம்.
பூனித்தொழுவின்னிலுக்கு	௩௬
பூதமந்தொழுவின்னிலுக்கு	௭௫
பூநிலாயவந்துமாய்	௧௭௮
பூமகன்புகழ்வான்வார்	௧௧௧
பூமருவுநறுங்குஞ்சி	௧௬௬

பெ

பெண்டிரால்சுதங்கள்	௨௦௧
பெண்டிர்வாழ்வார்	௩௦
பெண்ணுலாம்சடையினான்	௨௦௭
பெய்யுமாமுதல்பொல்வண்	௧௧௬
பெருப்பெருந்தகண்ணுலம்	௬௪
பெருமாவூரலில்விணிப்புண்டு	௧௨
பெருவரங்களைவை	௮௪

பே

பேசவுந்தெரியாதபெண்மை	௬௩
பேசிற்றேபேசலல்லால்	௨௦௩
பேணிச்சீருடைப்பின்னை	௧௦
பேதனன்கறிவார்களோடு	௧௧௭
பேயரேயெனக்குயாவரும்	௮௫௧
பேயின்முலையுண்டபின்னை	௩௩௬
பேய்ச்சிமுலையுண்ணக்கண்டு	௩௩௭

பை

பைங்கிளிவண்ணன்சிரீதரன்	௧௨௩
பைம்பொழில்வாழ்	௧௨௧
பையரவின்னைப்பள்ளியினாய்	௧௫௬
பையரவின்னைப்பாற்கடலுள்	௮௧

பொ

பொங்கியபாற்கடல்	௧௨௨
பொங்குவெண்மணல்	௬௩
பொங்கொலிகங்கைக்கரை	௮௩
பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த	௧௩௨
பொத்தவூரலைக்கலிழந்து	௨௭
பொய்சிலைக்குரலேற்றெருத்	௧௪௧
பொருத்தமுடையாரம்பியை	௧௩௮
பொருந்தார்கைவேலுறுதி	௧௬௩
பொல்லாக்குறளுருவாய்	௧௩௨
பொல்லாவழவுடைப்பேய்ச்சி	௭௦
பொற்றிகழ்சித்திரகூடம்	௩௬
பொற்றையுற்றமுற்றம்	௧௮௪
பொன்பெற்றொழில்வேதப்	௧௬௩
பொன்போல்மஞ்சனம்	௪௮
பொன்னரைநாடுண்டு	௨௧
பொன்னிசூழாங்கமேய	௧௧௩
பொன்னியல்கின்	௨௪
பொண்ணைக்கொண்டுகை	௧௭

பொ	பக்கம்.
போதமர்செல்வர்கொழுந்து	௪௨
போதர்கண்டாயிங்கே	௪௪
போதில்மங்கைகூதல்க்குழித்தி	௧௮௭
போதெல்லாம்போதுகொண்டு	௨௦௩
போய்த்தீர்த்தமாடாதே	௧௨௭
போய்ப்பாடுடையசின்நந்தை	௩௧
போரொக்கப்பண்ணி	௨௫
போர்க்களிறுபொருடும்	௧௨௬

ம

மங்கலநல்வனமாலைமார்வில்	௧௫௬
மங்கியவல்லினைநோய்களால்	௧௪
மச்சனிமாடமதிளரங்கர்	௧௩௨
மச்சொடுமானிகையேறி	௪௦
மஃவழிவந்துநீர்ப்புலன்	௭௭
மட்டுலாவுதண்டுழாய்	௧௮௮
மண்டங்குழியென்பர்	௨௦௭
மண்ணிற்பிறந்துமண்ணுக்கும்	௭௧
மண்ணும்மலையும்கடலும்	௧௩
மண்ணும்மலையும்நீரி	௭௦
மண்ணுளாய்கொல்	௧௮௪
மண்ணையுண்டுமிழந்து	௧௧௧
மதயானைபோலெழுந்த	௧௨௮
மத்தக்களிறுறுவசுதேவர்	௬௨
மத்தநன்னுமலர்	௧௧௪
மத்தளங்கொட்டவரிசங்கம்	௧௨௪
மத்தளவுந்தயிரும்	௧௮
மந்திராய்வடவேங்கடம்	௨௧௬
மரங்கெடநடந்தார்த்து	௧௮௫
மரம்பொதச்சரந்தார்த்து	௧௮௭
மரவடியைத்தம்பிக்கு	௮௫
மருட்டார்மென்குழல்	௪௧
மருதப்பொழிலணி	௭௨
மருமகன் தன் சந்ததியை	௮௩
மருவரின்திருநெற்றியில்	௧௫௮
மலமுடைபூத்தையில்	௭௬
மலையுரைதோள்மன்னவரும்	௨௮
மலையுதலுநனைகட்டி	௧௬௧
மல்லையாநகர்க்கினையவன்	௧௫௧
மழைக்கண்றுவரைமுனே	௨௦௫
மழையேமழையே	௧௩௬
மறஞ்சுவர்மதினெடுத்து	௨௦௧
மறந்திகழமுமொழித்து	௧௪௭
மறந்துறந்துவஞ்சமாற்றி	௧௧௦
மற்பொருதோருடை	௧௫௩
மற்றிருந்தீர்கட்கறியலாகா	௧௩௩
மற்றமோர்தெய்வமுண்டே	௨௦௧
மற்றென்றும்வேண்டா	௨௦௦

ம	பக்கம்.
மனத்திலோர் தாய்மையில்லை	௨௦௪
மன்னர் மறுக	௭௨
மன்னன் தன்னதேவிமார்	௩௭
மன்னியுதன்சாரல்	௧௩௨
மன்னுநரகன் தன்னை	௭௩
மன்னுபுகழ்க்கொளசலைதன்	௧௧௦
மன்னுபெரும்புகழ்மாதவன்	௧௨௧
மன்னுமதுரைதொடக்கமாக	௧௩௩
மன்னுமாமலர்க்கிழத்தி	௧௮௩

ம	பக்கம்.
மாசுடையுடம்பொடு	௧௩௩
மாடமாளிகைகூழ்மதுரை	௧௧௬
மாணிக்கக்கிண்கிணர்	௨௦
மாணிக்கங்கட்டியவிரமிடை	௧௪
மாணிக்கமுறஞருவாய	௧௪
மாதலிதேர்முன்புகோல்	௧௨௧
மாதவத்தோன் புத்திரன்	௮௩
மாதவனைன் மலரியினை	௧௩௮
மாமியார்மக்களையல்லோம்	௧௧௮
மாமுத்தந்திசொரியும்	௨௨௭
மாயச்சகடமுதைத்தது	௬௭
மாயவனை மதுகுதனை	௬௦
மாயவன்பின் வழிசென்று	௬௩
மாயனை மன்னுவடமதுரை	௧௦௩
மாரனார்வரிவெஞ்சிலை	௧௩௦
மாரிமலைமுறைஞ்சில்	௧௮௦
மார்கழித்திங்கள்	௧௦௪
மாலாய்ப்பிறந்தநம்பியை	௧௩௭
மாலிருஞ்சோலையென்னும்	௭௪
மாலேமணிவண்ணு	௧௧௧
மாலையுற்றகடல்கிடந்தவன்	௧௪௬
மாவலிதன்னுடைய	௭௩
மாவலிவேள்வியில்	௪௭
மாலினவாய்ப்பிளந்துகந்த	௧௪௪
மாறுசெய்தவாளர்க்கன்	௧௬௩
மாற்றுத்தாய்சென்று	௬௬
மானமருமென்னோக்கிவை	௬௮
மாண்டசாதியில் தோன்றி	௭௧

மி	பக்கம்.
மிக்கபெரும்புகழ்மாவலி	௨௩
மிக்கவேதியர்வேதத்தின்	௨௨௩
மிட்டமெழுமெழுத்தோட	௩௧
மின்னனைய நுண்ணிடையார்	௧௩௨
மின்னனைய நுண்ணிடையார்	௩௦
மின்னுத்தெழுதின்ற	௧௨௭
மின்னுத்தடமின்றும்	௭

மி	பக்கம்.
மின்னிடைச்சினைதபொருட்	௩௬
மின்னிறத்தெயிற்றாக்கன்	௧௮௨
மின்னுக்கொடியுமோர்	௨௩
மின்னுத்த நுண்ணிடையார்	௧௩௩
மின்னுத்த நுண்ணிடையார்	௬௬

மி	பக்கம்.
மின்னோக்குள்வயல்கூழ்	௧௩௩

மு	பக்கம்.
முடியொன்றிமுவுலகங்களு	௬௬
முத்திரத்துவாணியக்து	௧௮௬
முத்தும்மணியும்வயிரமுள்	௧௧
முந்நைதன்முறை	௧௩௭
முப்பத்துமுவரமர்க்கு	௧௦௬
முப்போதுங்கடைந்து	௪௮
முலையேதும்வேண்டேன்	௩௩
முல்லைப்பிராட்டி	௧௩௦
முழுதும்வெண்ணெயினந்து	௧௩௬
முற்றத்தாடுபுகுந்து	௧௧௭
முற்றினாதபின்னைகளோம்	௧௧௭
முற்றிலும்நாசையுள்	௧௪
முன்றரசிங்கமதாதி	௬௦
முன்னலோர்வெள்ளி	௨௩
முன்னொருநாளம்முவாளி	௧௩௪

மு	பக்கம்.
முத்தவைகாணமுதுமனைல்	௨௭
முன்றுமுப்பதாறினோடு	௧௭௮
முன்றெழுத்ததனை	௮௨

மே	பக்கம்.
மெச்சுதுசங்கமிடத்தா	௨௮
மெய்திமிருநான்ப்பொடி	௧௩
மெய்யர்க்கேமெய்யனாகும்	௨௦௨
மெய்யில்வாழ்க்கையை	௧௩௦
மெய்யெல்லாம்போகவிட்டி	௨௦௪
மெய்யென்றுசொல்லுவார்	௩௩
மென்னடையன்னம்	௧௨௨

மே	பக்கம்.
மேட்டிளமேதிகள்	௨௦௮
மேம்பொருள்போகவிட்டி	௨௦௩
மேலெழுந்ததோர்வாயு	௭௭
மேல்தோன்றிப்பூக்கள்	௧௩௦

மை	பக்கம்.
மைத்தருமாமலர்க்குமுலாய்	௬௬
மைத்தடங்கண்ணியசோதைதன்	௧௭
மைத்தடங்கண்ணியசோதைவ	௧௩

நைம	பக்கம்.
நைமத்துன் நமர்நாதலியை	௮௬
நைமயர்கண்மடவாய்ச்சியர்	௪௮
நெ	
நெய்த்சுவல்வினையுள்	௨௦௧
நெய்த்துக்கண்பனிசோர	௧௪௯
நெ	
நெடியோடலச்சையாய	௧௮௫
வ	
வங்கக்கடல்கடைந்த	௧௧௨
வஞ்சமேவிடநெஞ்சடை	௧௫௬
வஞ்சனையால்வந்தபேய்ச்சி	௧௬
வடதினசமனரை	௮௨
வடிக்கொளஞ்சனமெழுது	௧௫௭
வட்டவாய்ச்சிதுணை	௧௬௭
வட்டிடுவேவளர்கின்ற	௨௬
வணநன்றுடைய	௩௨
வண்டமாப்பூங்குழல்	௧௩
வண்டினமுரலும்	௨௦௨
வண்டிகளித்திரைக்கும்	௪௫
வண்டிலாவுகோதைமாதர்	௧௮௭
வண்ணக்கருங்குழல்மாதர்	௫௧
வண்ணநன்மணியும்	௭௫
வண்ணந்திரியும்	௧௩௪
வண்ணப்பவளமருங்கினில்	௩௨
வண்ணமாடங்கள்	௧௦
வண்ணமால்வரையே	௧௨
வந்தமதலைக்குழாத்தை	௧௨
வந்தெதிரந்ததாடகைதன்	௧௬௫
வட்டவிழ்வானவாவயுறை	௨௦௯
வயிற்றில்லதொழுவப்பிரித்	௬௩
வரத்தினில்சிரத்தையிடுக்க	௧௮௧
வரம்பிலாதமாயையாய	௧௧௦
வரிசிலைவாள்முக்கத்து	௧௨௫
வருகவருகவருகவிங்கே	௪௩
வலங்காதினமேல்தோன்றி	௫௬
வலிவணக்குவரைநெயிர்	௧௬௬
வல்லாளன்மேலோரும்	௭௧
வல்லாளிலைந்தமலங்க	௨௬
வல்லிதுண்ணித்தழன்	௫௪
வல்லெயிற்றுக்கேழலுமாய்	௮௪
வழுவொன்றுமில்லா	௫௭
வளவெழுந்தவளமாட	௨௦௬
வளைத்துவைத்தேன்	௧௫
வள்ளிதுடங்கிட	௫௧
வந்தாளினினைவணங்கி	௧௬௨
வன்பெருவானமுய்ய	௧௪௮
வன்பேய்முழையுண்டதோர்	௫௮

வா	பக்கம்.
வாக்குத்துய்மையிலாமை	௧௦
வாசியாகிநேசமின்	௧௮௮
வாபோருவாவினன்மவந்து	௧௬௨
வாயிற்பல்லுமெழுந்திவ	௬௩
வாயுள்ளவயகம்	௧௧
வாயொருபக்கர்வாங்குவலிப்ப	௭௮
வாயோர்நைஞ்ஞாறு	௧௪௬
வாய்நல்லார்நல்லமையோதி	௧௨௪
வாரணமாயிரஞ்சுழ	௧௨௪
வாரணிந்தகொங்கையாய்ச்சி	௩௬
வாரணிந்தமுலைமடவாய்	௬௮
வாராரும்முலைமடவாய்	௬௬
வார்காதுதாழப்பெருக்கி	௩௪
வாவென்றுசொல்லி	௩௪
வாழாட்டிடுகின்றிர்	௮
வாளான்றுத்துச்சுழலும்	௧௫௩
வாளாவாகிலும்காணகில்லார்	௪௬
வாள்களாகிநாள்கள்செல்ல	௧௬௨
வானகமும்மண்ணகமும்	௧௮௨
வானத்திலுள்ளிர்	௫௭
வானத்தெழுந்தமழைமுகில்	௪௭
வானவார்தாம்கிழவன்சகட	௧௮
வானொழும்மாமதிபால்	௧௫௨
வானிகைவாழும்	௧௧௪
வானிளவரசுவருந்தக்குட்டன்	௬௦
வானிறத்தோர்மையாய்	௧௮௧
வானுளாரநியலாகாவான	௨௦௫
வான்கொண்டினிளர்தெழுந்த	௬௨௭

வி

விடத்தவாயொராயிரம்	௧௮௦
விடைக்குலங்களைமுடர்த்து	௬௦
வின்கடந்தசோதியாய்	௧௮௧
வின்கொளமரர்கள்	௬௩
விண்ணின்மீதமரர்கள்	௫௬
விண்ணிலமேலாப்பு	௧௨௭
விண்ணுநீண்டிதாவிய	௧௨௩
விண்ணெல்லாங்கேட்க	௩௨
விரும்பினிந்தேத்தமாட்டேன்	௨௦௨
விள்விலாதகாதலால்	௧௧௧
வித்பிடித்திற்றுத்து	௮௨
விற்றுவக்கோட்டம்மானே	௧௫௪

வெ

வெங்கண்தின்களிறு	௧௫௩
வெஞ்சினத்தவெழுவெண்	௧௮௩
வெண்கலப்பத்திரம்	௨௭
வெண்டிறைக்கருங்கடல்	௧௮௪

வெ	பக்கம்.	வெ	பக்கம்.
வெண்புழுதிமேல்	உரு	வெற்பெடுத்துவேலைநீர்	கஅரு
வெண்ணிறத்தோய்தயிர்	கரு	வெற்றிக்கருளக்கொடியான்	கருசு
வெண்ணையனைந்தகுணங்கு	ருரு		
வெண்ணையவிழுங்கு	சரு	வே	
வெய்யவாழிசங்குதண்டு	கக0	வேடர்மறக்குலம்போலே	கரு
வெவ்வாயேன்வெவ்வுரை	ககஉ	வேதநூல்பிராயம்நூறு	உ00
வெளியசங்கொன்று	கருஅ	வேயர்நங்களுக்குலத்து	க௭
வெள்ளநீர்பரந்துபாயும்	உ0ரு	வேலிக்கோல்வெட்டி	ருஅ
வெள்ளை நுண்மணல்சிற	ககசு	வேளிசைந்தசெக்கர்டேனி	கஅரு
வெள்ளை நுண்மணல்தெரு	ககரு	வேறென்றுமநானறியேன்	உஉஉ
வெள்ளை விளிசங்கிடங்கை	கஉக	வை	
வெள்ளை விளிசங்குவெஞ்சுட	௭0	வைதுநின்னைவல்லவா	ககஉ
வெள்ளைவெள்ளத்தின்	கஉ	வைத்தநெய்யும்காய்ந்த	ரு0
வெள்ளைவேலைவெற்புநாட்டி	கஅக	வையத்துவாழ்வீர்காள்	க0சு
வெறுப்பொருசுமணர்முண்	உ0க	வையமெல்லாம்பெறும்	ருஉ

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

வழுநிலைக்கூழிகாஜாதம் உதுஷ்விஸிவாணீம் ।

ஷட்ப்ரவஸகூதம்ஸாஜுபேதிதிஃ கலிஹமாஸ்யே ।

புஷ்பேக்ஷிதாஜாசம் சதுஷ்டிஷாஸுபீம் ।

ஷட்ப்ரவஸகூதம்ஸாஜுபேதிதிஃ கலிஹமாஸ்யே॥

வ்ருஸ்சிகேக்ருத்திகாஜாதம் சதுஷ்கவிசிகாமணிம் -

ஷட்ப்ரவஸகூதம்ஸாஜுபேதிதிஃ கலிஹமாஸ்யே.

கங்கையிற் புனிதமாய காலிரிந்தி புனல்பரந்து பொன்கொழிக்கப் பெற்ற ஏற்றமுள்ள சோழமண்டலத்திலே, திருமங்கையென்னும் நாட்டில், திருவாலிநிருநகரி யென்ற திவ்வியதேசத்துக்கு மிக அருகிலுள்ள திருக்குறையலாரிலே, நான்காம்வருணத்தில், உள்ளக்குடியிலே, சோழராசனாக் குச் சேனைத்தலைவனாகவுள்ள ஒருவனது குமாரராய், ஒருத்தர், கலியுகத்தில் முந்நாற்றத்துத் தொண்ணூற்றெட்டாவதான நளவருஷத்திற் பூர்ணிமை பொருந்திய வியாழக்கிழமையில் கார்ந்திகைமாசந்திற் கிருத்திகாநட்சத்திரத்திலே, சார்ங்கமென்ற விஷ்ணு கார்முகத்தின் அம்சமாய் அவதரித்தார்.

கிருதயுகத்திற் கர்த்தமென்னும் பிராமணனும், திரேதாயுகத்தில் உபரிசரவசவென்னும் சூத்திரியனும், துவாபரயுகத்திற் சங்கபாலனென்னும் வைசியனுமாகத் தோன்றி, உலகத்தை நல்வழிப்படுத்திப் பாதுகாத்த மகாத்மாவே கலியுகத்தில் மன்னுலகத்து மன்னுயிர்களைச் சன்மார்க்கத்தி லுய்த்தற்குச் சூத்திரசாதியில் இங்ஙனம் உதித்ததாக ஞால்கள் துவலாநிற்கும்.

இப்படிப்பிறந்த இவர் மூலமூர்த்திபோல நீலநிறமுடையராயிருந்ததனால், இவருக்குத் தந்தை நீலனென்று நாமமிட்டான்.

இவர் தமதுகுடிக்கு ஏற்ப இளமையிலேயே ஆயுதவித்தையில் தேர்ச்சி பெற்றுச் சோழராஜனையடுத்துச் சேனாதிபதியுத்தியோகத்திலமர்ந்து கொற்றவனுக்குக் கொடியவரொடு கடும்போர் நேருங் காலங்களிற் படைகளோடு முன்சென்று பராக்கிரமத்தாற் பகைவென்று பரகாலனென்று பேர்பெற்றுப் பலமுறை வாகைகுடிவந்தார். அவ்வாற்றலை யுணர்ந்த அபயராசன் இவரை அந்நாட்டுக்கு அரசனாகி முடிசூட்டினான். இவ்வாறு குறுநிலத்தலைமை பூண்ட மங்கையர்கோமான் ராஜாங்ககாரியத்தைக் குறைவற நடத்திப் புகழ்பெற்று இசைநாடகங்களிற் பிரியமுடையராய் எப்பொழுதும் பல இளமங்கையர் இன்னிசைபாடக் கேட்டலையும் நன்னாடம் பயிலக் காண்டலையுமே பொழுதுபோக்காகக் கொண்டிருந்தனர்.

இங்ஙனமிருக்கையில், அந்நாட்டில் திருவெள்ளக்குளமென்ற திருப்பதியில் மானசசுரையொத்ததொரு தாமரைப்பொய்கையில், தேவமாதர் பலர் வந்து ஜலக்கீடையெய்துசெல்ல, அவ்வமரமகளிரில் திருமாமகளைன்பாள் தன் இச்சையால் தெய்வவடிவத்தைவிட்டு மானாடப்படிவங்கொண்டு தனியே குமுதமலர் கொய்துநின்றாள். நின்றாள் அங்கு அனுட்டானம் முடித்தற்பொருட்டு வந்தா னொரு வைணவவத்தியன் கண்டு செய்திவிசாரிக்க, அவன் 'உடன்படாத மடமகளிரால் விடப்பட்ட என்னை நீர் பாதுகாத்தருளும்' என்று வேண்ட, மலடனான அம்மருத்துவன் மகிழ்ச்சியோடு அதற்கு உடன்பட்டு அம்மகளைத் தன்மானிகைக்கு அழைத்துப்போய் மனையாள்வசம் ஒப்பித்து, குமுதமலர்கொண்டு நின்றது காரணமாகக் குமுதவல்லி யென நாமகரணஞ் செய்து வளர்த்துவந்தாள். வருகையில் அக்கன்னிகைக்கு விவாகத்துக்குரிய பிராயம் வந்தவளவிலே, அவளைவளர்க்கிற அத்தந்தைக்கு 'மகாகுணவதியான இவ்வணங்குக்கு ஏற்ற கணவன் உலகத்திலுள்ளனோ ?' என்ற கவலையும் உடன்படாதது.

அப்பொழுது அவளுடைய ரூபலாவண்ய சொந்தரியங்கனையும் குணதீசயங்கனையும் சாரர்கள் நீலனாரிடம் கொண்டாடிக்கூற, உடனே அவர் அவளழகைப் பார்த்தற்கு ஆதரங்கொண்டு இராச்சியகாரியங்களை இருந்தது இருந்தபடியே விட்டுத் திருநாங்கூரைச் சார்ந்ததான திருவெள்ளக்குளத்துக்குவந்து அந்தப் பாகவதனாகத்திற்புக்கு அவனோடு சம்பாவித்துக்கொண்டிருக்கையில், அந்தமானுசிரோமணி கண்ணெதிரிற்படக் கண்டு வியந்து காதல் விஞ்சி அவள் வரலாற்றை வினாவி அந்தத் தந்தையால் அறிந்தவளவில், அத்தானதையனோக்கி 'இவளை எனக்கு மனைவியாக்கவேணும்' என்று வரித்து வஸ்திரபூஷணதிகளை மிகுதியாக முன்வைத்து வணங்கிக்கேட்டார். அதற்கு இசைந்து தந்தைதாயர் அவர்க்குக் கன்னிகாதானஞ் செய்யவிருக்கையில், குமுதவல்லி குறுக்கிட்டு 'தப்தசக்கராங்கம் திவ்யியோர்த்துவபுண்டரம் முதலிய பஞ்சஸ்வஸ்காரமுடைய ஒருவைணவார்க்கேயன்றிப் பிறர்க்கு வாழ்க்கைப்படேன்' என்று தன்கருத்தைத் தெரிவித்தாள். அதுகேட்டலும் ஆலிநாடர் அதிவிநவாகத் திருநறையூர்க்குச்சென்று அங்கு எழுந்தருளியுள்ள எம்பியென்னுந் திருநாமமுடைய எம்பெருமானது திருமுன்பே நின்று பிரார்த்தித்து அப்பிரார்ப்பக்கல் சங்கசக்கரமுத்திரைகளைப் பெற்றுத் துவாதசோர்த்துவபுண்டரங்களைப் முடையவராய் மணஞ்செய்துகொள்ளுதற்பொருட்டு விரைவில் வந்துசேர, கண்டு மீண்டும் அந்நங்கை 'நீர் ஓராண்டளவும் நித்தியமாக ஆயிரத்தெட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்வித்து அவர்களுடைய திருவடித்தீர்த்தத்தையும் போனகஞ்செய்த சேடத்தையும் உட்கொண்டாலன்றி உம்மை நான் கொழுநாக ஏற்றுக்கொள்ளேன்' என்று நியமம் கூற, அவன்திறத்துக்கொண்ட வேட்கையிஞ்நியால் அவர் அவ்வரிய விரதத்தைச் செய்து முடித்தற்கும் உடன்பட்டு அங்ஙனமே செய்வதாகச் சபதஞ்செய்து கொடுக்க, அதன்பின் இருவர்க்கும் திருமணச்சடங்கு நடந்தது.

பின்பு பரகாலர் பகவதாராதனத்தினும்பரமபாவமான பாகவதாராதனத்தைச் செய்துகொண்டு தம் அரசனுக்குச் செலுத்தவேண்டும் பகுதிப்பொரு

ஞமுட்படச் செல்வமுழுவதையுஞ் செலவிட்டுவர, அச்செய்தியைச் சிலர் சொல்லச் செவியுற்றுச் சென்னிமன்னன் சினங்கொண்டு இவர்பக்கல் திறை வாங்கி வருதற்பொருட்டுத் தன் ஏவலாளரை அனுப்பினான். அவர்கள் வந்து கேட்டதற்கு, இவர் 'காலை, நண்பகல், மாலை, இரவு, நாளை, பின்னிடம்' என்ப தாகச் சிலதவணைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு காலம் நீட்டித்துவந்தார். பின்பு ராஜபரிஜனங்கள் இறைப்பொருளிறுக்குமாறு நிர்ப்பந்திக்க, நீலர் வெகுண்டு அவர்களை வெருட்டித் துரத்தினார். அதனையறிந்து அரசன் சீற்றமுற்றுத் தனது தானைத்தலைவனை விளித்து, 'நீ சென்று பரகாலனைப் பிடித்துவா' என்று நியமிக்க, அவன் அவ்வாறே பல சேனைகளோடு வந்து இவரை வளைத் துப் பிடிக்கத்தொடங்க, இவர் ஆடன்மாவென்னுந் தமது குதிரைமப்பிரான் மேல்ஏறிக்கொண்டு அநீகத்தோடுமூன்சென்று எதிர்த்துப்பொருது அவனைப் புறங்கொடுத்தோடச்செய்ய, அஃதுணர்ந்து காவலன் தானே சேனையுடைய தோடு வந்து இவரைவளைய, இவர் தம்படைவலிமையால் அப்படைக்கடலைக் கடந்து தமது திறமையைக் காட்டிப் பொருகையில், தாம் அநுள்மாரியாத லால் இறைமகனைக் கொல்லலாகாதென்று சிறிதுபொழுது போர்நிறுத்தி நின்றார்.

அதுவே சமயமாக அரசன் தந்திரமாய் நல்வார்த்தைசொல்லிக்கொண்டு அருகில்வந்து 'உமது பராக்கிரமத்தைக் கண்டு மிக மகிழ்ந்தோம்' என்று கொண்டாடி 'சீக்கிரத்திற் கப்பஞ்செலுத்திவிடும்' என்று இவரை மந்திரிவச மாக்கிவிட்டுமீண்டான். அவ்வமைச்சர் இவரைப் பகுதிக்காகப்பிடித்து ஒரு தேவாலயத்திற் சிறைவைக்க, அங்கு இவர் உணவில்லாமல் மூன்றுநாள் பட் டினிகிடக்கையில், காஞ்சிபுராதிபரான பேரருளாளப்பெருமான் இவரது சொ ப்பனத்திலே பிரசன்னராய் 'உனக்கு வேண்டிய பொருள் தருகின்றோம், வா' என்று சொல்லியருளினார். இவர் அக்கனவை நனவாகவே நம்பிக் கடவுள் கருணைக்கு மகிழ்ந்து பொழுதுபுலர்ந்ததும் மந்திரியைநோக்கி 'காஞ்சிநகரி யிலே நிதி யிருக்கின்றது ; அங்கு வந்தால், தருவேன்' என்று கூற, அவ் வமாத்தியன் அதனை அரசனுக்கு அறிவித்து அனுமதிபெற்றுப் பலபரிவாரங்க ளாற் காவல்செய்துகொண்டு கச்சிப்பதிக்கு இவரை அழைத்துவந்தான். அங்கு இவர் நிதிதேடிக் காணாமையாற் கவலைக்கடலில் மூழ்கி மூர்ச்சிக்குமள விலே, கருணாகரரான வரதராஜஸ்வாமி மீண்டுங் கனுவில் எழுந்தருளி அபய மளித்து வேகவதிரதிக்கரையில் வைப்புள்ளவிடத்தைக் குறிப்பிட்டு அருளிச் செய்தபின்பு, இவர் தெளிந்தெழுந்து பொருள் கண்டெடுத்து அரசன் கட மையைச் செலுத்தி, மிகுந்த தனத்தைப் பாகவதாராதனத்துக்கு வைத்துக் கொண்டார்.

பின்பு மந்திரி திரவியத்தைக் கொண்டுபோய்ப் புரவலன் முன்னிலையில் வைத்து நிகழ்ந்தவரலாற்றைத்தையும் விளம்ப, கேட்டுப் புலிக்கொடிவேந்தன் இவர்மகிமையைக் கருதி அச்சமும் வியப்புங் கொண்டு உடனே இவரை வர வழைத்து விசேஷமாக உபசரித்து, தான் செய்த பிழைகளையெல்லாம் பொ ழுத்தருளுமாறு பல்லாறு பிரார்த்தித்து, அநந்தரம் 'திரௌபதிக்குப் புடைவை சுரந்ததுபோல மாயவள்ளுளாற்பெருகிய இப்பொருளைத் திரவியசாகையிற்

வைக்கலாகாது' என்று ஆலோசித்து அப்பொருள் முழுவதையும் இவரைப் பட்டினிவைத்த பர்வந் தீர்த்தப்பொருட்டு அநேகபாகவதர்கட்குக் கொடுத்துப் பரிசுத்தனாயினான்.

பிறகு பரகாலர் சேடித்த திரவியங்கொண்டு ததீயாராதனம் நடத்திவரு கையில், எல்லாம் செலவாய்விட்டதனால், கைப்பொருளொன்று மின்றி, வழிபறித்தாகிலும் பொருளிட்டி அக்கைங்கரியத்தைத் தடையற நடப்பிக்கத் துணிந்து, நீர்மேல்நடப்பான் பிழலொதுங்குவான் தானுதுவான் தோலாவழக் கன் என்ற நால்வரை உற்றதுணைவராக உடங்கொண்டு, ஆங்காங்குச்சென்று வழிச்செல்வோரைச் சூறையாடிக் கொணர்ந்த பொருளால் திருமாலடியார் களைப் பூசுக்கும் நோன்பை நோந்துவந்தார். இவர் கொள்ளைகொள்வதும் வைணவர்களை வழிபடுதற்கே யாதலால், ஸ்ரீமந்நாராயணன் இவர்கையிலுத் தீவினையாகத்திருவுள்ளம்பற்றாமல் நல்வினையாகவேநயந்து இவர்க்கு விசேஷ கடாங்கும்பண்ணி இவரையங்கிரிக்கவேண்டுமென்று நினைத்து, இவர்தன்னை வழிபறிக்குமாறு தான் ஒரு பிராமணவேடங்கொண்டு பல அணிகலங்களைப் பூண்டு மணவாளக்கோலமாய் மனைவியுடனே இவரிருக்கிறவழியிலே எழுந் தருள, திருமணங்கொல்லையில் திருவரசமரத்தின்மீத்ப் பதிவிருந்த குமுத வல்லிமணுள் கண்டு களித்து ஆயுதபாணியாய்ப் பரிவாரத்துடனே வந்து அவர்களை விரைந்து வஸ்திராபரணங்களையெல்லாம் அபகரிக்கையில், அம் மணமகன் காலில் அணிந்துள்ள மோதிரமொன்றைக் கழற்றமுடியாமையால் அதனையும் விடாமற் பற்களாலே கடித்து வாங்க, அம்மிடுக்கைநோக்கி எம் பெருமான் இவர்க்கு 'கலியன்' என்று ஒருபெயர் கூறியருளினான்.

பின்பு இவர் பறித்த பொருள்களையெல்லாம் சுமையாகக் கட்டிவைத்து எடுக்கப்பார்க்க அப்பொருட்குவை இடம்விட்டுப் பெயராமற் பர்வதம்போல அசலமாயிருக்க, அதுகுறித்து ஆச்சரியப்பட்டு, ஆலிநாடர் அவ்வந்தணனை நோக்கி 'நீ என்ன மந்திரவாதம் பண்ணினாய்?' என்று விடாது தொடர்ந்து தன்கையிலேந்திய வாட்டபடையைக்காட்டி அச்சுறுத்திநெருக்க, அப்பொழுது பதிகனான ஸர்வேச்வரன் 'அம்மந்திரத்தை உமக்குச்சொல்லுகிறோம், வாரும்' என்று அருகிலழைத்து, ஸகல வேதஸாரமாய்ப் பிறவித்துயரறுத்துப் பரம பதமளிப்பதாய்ச் சிறந்த அஷ்டாங்க மகாமந்திரத்தை, முன்பு நரநாராயண ராய்த் தனக்குத் தானே சொல்லிக்கொண்ட குறைநீர இவர்கையிலே உப தேசித்து, உடனே கருடாருடனாய்ப் பொன்மலையிது மின்னுடன் விளங்குங் கார்முகிப்போலக் கருணைவடிவமான திருமகளோடு இவர்முன் எழுந்தருளிச் சேவைசாதித்தான்.

அங்கனம் மந்திரோபதேசம் பெற்றதனாலும், அந்தத் திவ்வியமங்களவிக் கிரகத்தைத் தரிசித்ததனாலும், முன்பு காலாழ்வாங்கியபோது பகவத்பாதார விந்தத்தில் வாய்வைத்ததனாலும் கலியன் அஞ்ஞானந்தகாரம்ஒழிந்து தத்துவ ஞானச் சுடருதிக்கப்பெற்று, பகவானைப் பரிபூர்ணதுபவம்பண்ணி, அவ்வா னந்தமேலிட்டை வெளியிமோது ஓச மதுரம் சித்திரம் விஸ்தாரம் என்னும் நால்வகைக்கலிகளையும் பாடவல்ல பாண்டித்தியமுடையராய் "வாடினோன்

வாழ்வருந்தினேன்” என்று தொடங்கிப் பாடலுற்று, “குலந்தருஞ் செல்வந்தந்திடு மடியார்படுதுயராயினவெல்லாம், நிலந்தருஞ்செய்யும் நீள்விகும் பருளு மருளொடுபெருநிலமளிக்கும், வலந்தருமற்றுந்தந்திடும் பெற்றதாயினு மாயின செய்யும், நலந்தருஞ்சொல்லை நான்கண்டுகொண்டேன் நாராயண வெள்ளும் நாமம்” என்று தமது அநுபவத்தை வெளியிட்டு வடமொழிவே தங்கள் நாளுக்குக்கும் ஆறங்கங்க ளமைந்திருக்கின்ற ததுபோல அவ்வேதங் களின் உட்பொருளால் நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த நான்கு திவ்வியப் பிர பந்தங்களுக்கும் தமது பிரபந்தங்கள் அங்கங்களாக அமையும்படி பேரிய திருமொழி, திருக்குறந்தாண்டகம், திருநேடுந்தாண்டகம், திருவேழுகூற்றி ருக்கை, சிறியதிருமடல், பேரியதிருமடல் என்னும் ஆறு திவ்வியநூல்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளி, ‘தீருமங்கையாழ்வார்’ என்று திருநாமம்பெற்றார்.

அவற்றுள் முதலில் பெரியதிருமொழிபாடுகையில், திவ்வியதேசயாத்தி ரையாகச் சென்று ஆங்காங்குப் பெருமானை மங்களாசாஸனஞ்செய்து திருப் பதிகம்பாட உத்தேசித்து, ஆழ்வார், பிருதி பதரி பதரிசாச்சிரமம் சாளக்கிரா மம் ஸைமிசாரணியம் சிங்கவேள்குன்றம் திருவேங்கடம் என்னும் வடநாட்டுத் திருப்பதிகளிற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பாசுரம்பாடி, தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகளுள் திருவெவ்வுணர்க்கு வந்தபின் திருநின்மலூரைச் சேர்ந்தார். அத்திருப்பதியிலெழுந்தருளியுள்ள பத்தராவிப்பெருமான் அப் பொழுது ஆழ்வார்க்கு முகக்கொடாமற் பிராட்டியாரோடு சரசசல்லாபஞ் செய்துகொண்டு பராமுகமாயிருக்க, பரகாலர் அப்பால் திருவல்லிக்கேணிக்கு வந்து அங்கு எழுந்தருளியுள்ள ஐந்துஎம்பெருமான்களையுஞ் சேவித்துப் பதிகம்பாடி, திருநீர்மலை சேர்ந்து அந்த எம்பெருமான்பக்கலிலே மிக ஈடு பாடு கொண்டு, அநந்தரம் திருக்கடன்மல்லையையடைந்து பெருமானைச் சே வித்துநின்றார் ; அப்பொழுது, திருநின்மலூரெம்பெருமான் திருமகளால் நூண்டப்பட்டு இவர் வாயாற் பாடல்பெற்றுச் சிறப்புறக்கருதிக் கடன்மல்லையிற் காட்சிகொடுக்க, கலியன் அப்பிராணையும் அங்கே கண்ணுரக்கண்டு களித்து அவ்வூர்ப்பதிகத்திலே “நின்மலூர் நித்திலத்தைத் தொத்தார்சோலைக், காண்டவத்தைக் கனலெரிவாய்ப்பெய்வித்தாணைக் கண்டது நான் கடன் மல்லைத் தலசயனத்தே” என்று பாடினார்.

இவ்வாறே மற்றுஞ் சில தொண்டைநாட்டுத்திருப்பதிகளையும் நடுநாட் டுத் திருப்பதிகளிரண்டையுங் கடந்து, சோழநாட்டுத்திருப்பதிகளில் திஸ்லைத் திருச்சித்திரகூடம் பாடிய பின்பு சீர்காழி வழியாக எழுந்தருளுகையில், வழக்கப்படி பரிசனங்கள் இவர்முன்னே ‘நாலுகவிப்பெருமான் வந்தார், நம் கலியர் வந்தார், ஆலிநாடர் வந்தார், அருள்மாரி வந்தார், மங்கைவேந்தர் வந்தார், பரவாதி மத்தகஜகண்டரவர் வந்தார், பரகாலர் வந்தார், நீலநிதத்து நிமலர் வந்தார்’ என்று பல பிருதாவளிகளை எடுத்தேத்திக்கொண்டு செல்லா நிற்க, அவ்வூரிலுள்ள திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனா ரென்கிற சைவ சமயாசாரியருடைய அடியார்கள் வந்து ‘எங்கள்நாயனாருள்ளவிடத்திலே நீவிர் விருதுதிச்செல்லலாகாது’ என்று தடுக்க, அதுகேட்டுப் பரகாலர் சம்பந்த ருள்ளவிடத்தே சென்று அவரோடு வாதப்போர் செய்யத்தொடங்குகையில், நாயனார் ‘துமது கவித்திறத்தை யான் காணுமாறு முன்னர்ப் பாடல் டாடும்’

என்று சொல்ல, உடனே ஆழ்வார் “ஒருகுதளாயிருநிலமுவடி மண்வேண்டி யுலகனேத்துமீரடியாலொடுக்கியொன்றுந், தருகவெனுவலியைச்சிதைமயில் வைத்த தாடாளாள் ஞானவிந்தக்கீர்த்தி, யருமதையின்றிரண்கும் வேள்வியைந்து மங்கங்கனாவயாறு மிசைகளேமூர், தெருவின்மலிவிழாவனமுஞ் சிறக்கும் காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே” என்று தொடங்கி அருகிலிருக்கின்ற காழிச்சீராமவிண்ணகர மென்ற திருப்பதியிலுள்ள தாடாளப் பெருமான் விஷயமாகப் பதிகம்பாட, கேட்டு ஞானசம்பந்தர் மிக அதிசயித்து ‘உமக்கு இவ்விருதுகளாய்வும் தகும் தகும்’ என்று சொல்லித் தமது வேலாயுதத்தை இவர்க்குத் திருமுன் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பித்து நன்குமதித்து உபசரித்து வழிபட்டு வழிவிட்டு மீள, இம்மெய்யடியவார் வெற்றிவேல்பறித்துக்கொண்ட தமது கொற்றம் முற்றுந்தோன்ற “செங்க மலத்தயனாவையமதையோர் காழிச்சீராமவிண்ணகரின் செங்கண்மாலை, யங்க மலத்தடவயல்குழாலிறட னருண்மாரி யாட்டழக்கி யுடையார்ச்சீயம், கோங்குமலர்க்குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேற் பரகாலன் கலியன் சொன்ன, சங்கமுதகந்தமிழ்மாலைபத்ரம்வல்லார் தடங்கடல்கு முலகுக்குத் தலைவர் தாமே” என்று தமது பாயிரத்தோடு பதிகத்தை முடித்துச் சம்பேரிமுழங்க அப்பாற் சென்று, தமது ஜநநூயிக்கு அடுத்த திருவாலியைச் சார்ந்து, திருநாங்கூர்த்திருப்பதிகள் முதலியவற்றை நண்ணிய பிறகு, திருவித்தாரை யடைந்தார்.

அப்பொழுது, அத்தலத்து எம்பெருமான் ஆழ்வார்க்குத் தன்னை ஒரு காற்காட்டி மலைய, அவர் திருப்பிப்பிடாமல், மனக்குறையோடு “வாடி வல்லிந்தனார் வாழ்ந்தேபோம் நீரே” என்று தமது குறையோடுதான் ப்பாடி, அதற்கு இரங்கிப் பெருமான் நிரந்தரசேவை கொடுக்க, அதுபெற்று நிரம்பிய மலத்தராய், பலதிருப்பதிகளின்வழியாகத் திருவரங்கத்தைச் சேர்ந்து எம்பெருமான் பக்கலிலே மிக்கன்போடு கொண்டு பலபதிகங்கள் பாட, அது கேட்டுத் திருவுள்ளமுவந்து அப்பெருமான் திருமுகமலர்ச்சியோடு ஆழ்வாரைக் குளிரகோகதி ‘மக்கு விமானம் மண்டபம் கோபுரம் பிராகாரம் முதலிய கைக்கரியங்களைச் செய்யும்’ என்று கட்டளையிட்ட குறிஞ்சு.

ஆலிநாடர் அவ்வாணையைச் சிரமேஸ்தாங்கி அங்கனமே திருப்பணி புரிய விரும்பித் தமக்கு அந்தங்கரான அமைச்சர் நால்வரையும் அழைத்து இரகசியமாகவிரந்து ‘ஸ்ரீரங்கநாதனுக்குத் திருமதிள் தொடக்கமான கைக்கரியங்களைப் பண்ணுதற்குப் பொருளிட்டோமாய் யாதுவிரகு செய்யலாவது?’ என்று ஆலோசிக்கிறவராலே, மந்திரிகள் ‘நாகப்பட்டணத்திற் பொன்மயமான தொரு புத்தலிக்கிரகம் பெனத்தர்களால் அமைக்கப்பட்டதோ ராலயத்திற் அவர்கள் கொண்டாட்டத்துக்கு இலக்காயுள்ளது; அதனைக் களவாடிக் கொண்டுவந்திடுவோமாயின், பல திருப்பணிகளையும் நடத்திமுடிக்கச் சிபிதும் பொருட்குறையோடு இராகு’ என்று உபாயங் கூறினார்கள். அவ்வுறுதிமொழியைச் செவியுற்றவுடனே கனிப்புக்கொண்டு பரகாலர் பரிவாரங்களுடன் புறப்பட்டு நாகப்பட்டணமடைந்து அங்கு அதிவிசித்திரமான கிழவோலையையுடைய சூலபத்தைக் கண்டு அதன் அழைதற்கு எங்கும் வழி அகப்படாமையால்

திசைத்துச் சுற்றிலும்பார்த்துவருகையில், அதன் சிகரத்திலே சங்கராகாரமான யந்திரவிசேடம் இடைவிடாது சுழன்றுகொண்டிருத்தலைப் பார்த்து அதனை நிறுத்துதற்கு ஏற்ற சூழ்ச்சி செய்பவராய்ப் பலவாழைத்தனாடுகளைக்கொணர்ந்து சிறிதுசிறிதாகத்தறித்து இடைவிடாது கொடுத்தவர, அதன் தூல்கள் நடுவிற் சுற்றிக்கொண்டதனால் அந்நேயிப்பொறி அசையாது நின்றதுவிட்டது. அதன்பின் ஆழ்வார் தமது சீடர்களுள் வல்லானொருவனை அவ்வழியாய் உள்ளேசெலுத்த, அவன் சென்று கணகலிக்கிரகத்தைக் கவரத் தொடங்குகையில், அந்தப்பிம்பம் மந்திரபலத்தால் நிலைபெயர்ந்து அவன் கைக்கு அகப்படாதபடி அச்சினகரமுழுவதிலும் திரிந்து ஒட்டங்காட்டியது. அது நோக்கி அவன் யாதுசெய்வதென்று சிறிதுபொழுது கலங்கிநின்று, உடனே வெளியிலிருந்து திருமங்கைமன்னர்சொல்லிக்கொடுத்த உபாயத்தின் படி அவ்வுருவத்தை அபரிசுத்தமாக்கிவிடுத்தலும், அது சக்திருன்றி “ஈயத்தாலாகாதோ விரும்பினாலாகாதோ, பூயத்தான்மிக்கதொருபூதத்தாலாகாதோ, தேயத்தே பித்தனைநம்செம்புகளா லாகாதோ, மாயப்பொன்வேண்டுமோ மதித்தென்னைப்பண்ணுகைக்கே” என்று புலம்பிக்கொண்டு ஒருசார் விழும் திட்டது. பின்பு அச்சுடன் அதனை யெடுத்துக் கொடுக்க, பரகாலர் அதியா னந்தத்தோடு வெருவிரைவாகக் கொண்டுவந்து அவ்விக்கிரகத்தை யுருக்கி அந்தப்பொன்னை விலைப்படுத்திப் பெற்ற பொருளால் திருமதிர்முதல் சிகர பரியந்தமான கைங்கரியங்களைச் செய்வித்துவருகையில், மதில்கட்டுகிற பொழுது, தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமாலைசேர்த்துவந்த இடம் நேர் பட அதனையழித்துக் குறுக்கில் மதில்கட்ட மனங்கொள்ளாமல் ஒதுக்கிக் கட்டுவித்தார்.

இங்ஙனம் மஹைக்கைங்கரியங்களையுங் குறைவற முடித்தபின்னர் நம் பெருமாள்பக்கல் விடைபெற்று மீண்டுந் திவ்வியதேசயாத்திரைதொடங்கித் தென் திருப்பேர், நந்திபுரவிண்ணகரம், திருவிண்ணகரம் என்ற இத்தலங்களை மங்களாசாஸனஞ்செய்தபின், திருநறையூரைச்சேர்ந்து, நம்பிவிஷயமாக தூறு பாசரம் விண்ணப்பஞ்செய்து, திருச்சேறை, தேரமுந்தூர், சிறுபுலியூர் என் னும் பதிகளின்வழியாக, திருக்கண்ணமங்கைபுக்கு, அத்திருப்பதி யெம்பெரு மானைப் பதிகம்பாடித் துதிக்கையில், திருநின்றவூர்ப் பத்தராவிப்பெருமாள் முன்பு ஒருபாடல்பெற்றது போதாதென்று மீட்டும் என்னைப்பெற்ற அன்னை யால் ஞாபிக்கப்பட்டவராய் ஆழ்வாரெதிரில்வந்து காட்சியளிக்க, ஆவிராடர் “நின் நவூர்நின்ற நித்திலத்தொத்தினைக்.....கண்ணமங்கையுட் கண்டுகொண் டேனே” என்று அப்பிரானையுஞ் சேர்த்துத் துதிசெய்தனர்.

அப்பால் திருக்கண்ணபுரம் திருக்கண்ணங்குடி திருநாகை யென்னுஞ் சோழநாட்டுத் திவ்யதேசங்களையும், திருப்புல்லாணி திருக்குறுங்குடி யென் னும் பாண்டியநாட்டுத் தலங்களையும், திருவல்லவாமென்ற மலைநாட்டுத்திருப் பதியையும் தரிசித்து, பின்னும் தென்னாட்டில் திருமாலிருஞ்சோலை திருக் கோட்டியூர் முதலானவற்றைத் தொழுது, மற்ரும்பலதிருப்பதிகளை வணங் கித் திருமாலின் அர்ச்சாவதாரங்களோடு விபவாவதாரங்களையும் கருதி உள் ளங்கரைந்து பல திருப்பதிகங்கள் பாடிப் பெரிய திருமொழியை முடித்தனர்.

முடித்தும் தமது ஆராதனையு அடங்காமையால் மத்தும் ஐந்துபிரபற்
தங்களை அருளிச்செய்து, அந்தரம் ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எழுந்தருளி ரங்கநாதன்
சந்நிதியிலே திருநெடுந்தாண்டகத்தைத் தேவகானத்திற் பாட, அதற்குத்திரு
வுள்ளமுகந்து நம்பெருமாள் 'உனக்குவேண்டும் வரம்பெற்றுக்கொள்' என்று
நியமித்தவனாவிலே, நாலுகலிப்பெருமாள் 'முன்பு தேவரீர் நம்மாழ்வார்முக
மாக வெளிப்படுத்திய தமிழ்வேதங்கள் நான்கையும் மார்கழிமாதத்திலே
தேவரீர் கண்டருள்கிற அத்தியயநோதஸ்வத்திற் கீர்வாணவேதங்களோடு
பாராயணஞ்செய்யுமாறு கட்டினையிட்டருளவேணும்' என்று பிரார்த்திக்க,
பெருமாள் அங்கனமே அருள்புரிந்தார். அவ்வாணையின்படி, ஆலிநாடர், அர்ச்
சாவிக்கிரக ரூபமான நம்மாழ்வாரை ஆழ்வார்திருநகரியினின்று கோயிலுக்கு
எழுந்தருளப்பண்ணி உபயவேதபாராயணத்தையும் ஒழுங்காக நடக்கச் செய்து
அத்தியயனத் திருவிழாவைச் சிறப்பாகச் செய்வித்து, அது முடிந்தவாறே
பராங்குசரை மீண்டும் குருகூர்க்கு எழுந்தருளப்பண்ணுவித்தார்.

இங்ஙனமே பிரதிவருஷமும் அத்திருநாளைப்பரிபாலிக்கும்படி கட்டளை
செய்திட்டு, மங்கையர்க்கோமான், மகேந்திரகிரிக்கு அருகே சித்தாச்சிரம மெ
ன்று பிரசித்தமான திருக்குறங்குடியில் வந்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்கின்ற
நம்பியென்னும் எம்பெருமானுடைய அழகையனுபவித்து, அங்கு நித்திய
வாசஞ்செய்ய நினைவுபிழந்து, குமுதவல்லியாருடனே விரக்தராய்ச் சிஸ்
காலம் யோகநிஷ்டையில் எழுந்தருளியிருந்து, தமது தூற்றைந்தாம்பிராயத்
தில், சமாதி பெண்டிற் மகாயோகத்தால் திருமேனிரீதுத் தேஜோமயமான
திவ்வியங்கரஞ் சேர்ந்தனர்.

வழிபறித்தலாகிய அக்ருத்யத்தைச் செய்தாலும், அச்செல்வம் முழு
வதையும் பகவத்பாகவதகைங்கரியத்துக்கே உபயோகித்ததனாலும், அபாக
வதர் பொருளை அபகரித்துப் பாகவதர்க்கு உரியதாக்கியதனாலும், புகழ்புண்
ணியங்கனையெயன்றிப் பழிபாவங்களைச் சிறிதும் பெறாது பெருமானுக்கு
மிக்க முகோல்லாசத்தைச் செய்து ஶ்ரேற்ற இத்திருமங்கைமன்னன், தமது
திவ்யப்ரபந்தங்களால் உலகத்தை நன்னெறிச்செலுத்திக் கலிதோஷத்
தைக் கழித்ததனால், அவர்க்கு 'கலிகன்றி' என்றும் ஒரு திருநாமம்.

கலந்திருக்கார்த்திகையில் கார்த்திகைவந்தோன் வாழியே

காசினியிற் குறையலுர்க்காவலோன் வாழியே

நலந்திகழாயிரத்தென்பத்து நாலுரைத்தான் வாழியே

நாலைந்துமாறெந்தும் நமக்குரைத்தான் வாழியே

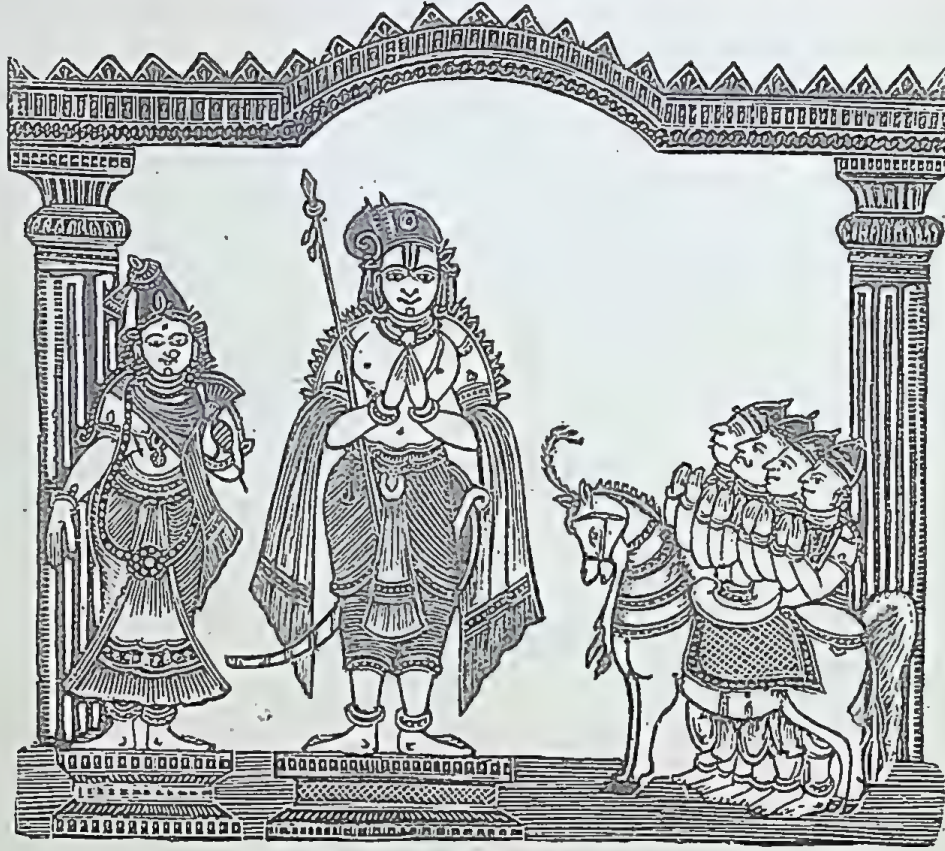
இலங்கெழுந்நிறுக்கையிருமடலீந்தான் வாழியே

இம்மூன்றிலிருநூற்றிருபத்தேழீந்தான் வாழியே

வலந்திகழுங்குமுதவல்லிமணவாளன் வாழியே

வாட்கலியன்பரகாலன் மங்கையர்க்கோன் வாழியே.

திருமங்கையாழ்வார்.

த னி ய ன் க ள்.

(திருக்கோட்டியூர்நம்பி அருளிச்செய்தது.)

கருயாழிகுதியுண்டாம் கவினொருகழிவாகாரம் |

யவநுமொழிபுகாஸாவி : சூவிடிநிறைதந்தை ||

சலயுநர்நித்தாய் : அலயுநர்நித்தாய் ||

யவநுநித்தாயுநர் : அலயுநர்நித்தாயுநர் ||

கலயாழிகுதியுண்டாம் கவினொருகழிவாகாரம் -

யவநுமொழிபுகாஸாவி : சூவிடிநிறைதந்தை ||

(எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது.)

ஒருவிகற்பநேரிசைவேன்பா.

வாழிபரகாலன் வாழிகலிகன்றி *

வாழிகுறையலார்வாழ்வேந்தன்—வாழியரோ *

மாயோனைவாள்வலியால்மந்திரங்கொள் * மங்கையர்கோன்

தூயோன்சுடர்மானவேல்.

(ஆழ்வான் அருளிச்செய்தது.)

கட்டிளக்கலிநிறை.

நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம் அடங்காநெடும்பிறவி

நஞ்சுக்குநல்லவமுதம் * தமிழநன்னூல்துறைகள்

அஞ்சுக்கிலக்கியம் ஆரணசாரம் * பரசமயப்

பஞ்சுக்கனலின்பொறி * பரகாலன்பனுவல்களே.

(எம்பார் அருளிச்செய்தது.)

ஒருவிகற்பநேரிசைவேன்பா.

எங்கள்கதியே ! இராமானுசமுனியே ! *

சங்கைக்கெடுத்தாண்டதவராசா ! *—பொங்குபுகழ்

மங்கையர்கோனீந்தமறையாயிரமனைத்தும் *

தங்குமனம்நீயெனக்குத்தா.

† [மாலைத்தனியேவழிபறிக்கவேணுமென்று *

கோலிப்பதிவிருந்தகொற்றவனே ! *—வேலை

அனைத்தருளுங்கையாலடியேன்வினையை *

துணித்தருளவேணும்துணிந்து.]

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† இந்தத் தனியன் மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த தென்றும், சோமாயிண்டான் அருளிச்செய்த தென்றும் சொல்லுவார் ; ஆகரங் கண்டு கொள்க. இதனை இந்தப் பார்த்தங்களில் அருவந்திப்பதில்லை.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த பெரிய திருமொழி.

முதற்பத்து.

க - ஆந் திருமொழி—வாடினேன்.

பெரிய திருமந்திரத்தின் மகிமை.

எழுதீர்க்குந்நெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

(சங்கராபாரணராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

❧ வாடினேன்வாடிவருந்தினேன்மனத்தால்

பெருந்துயரிடம்பையில்பிறந்து *

கூடினேன்கூடிஇளையவர்தம்மோடு

அவர்தரும்கலவியேகருதி *

ஒடினேனொடிஉய்வதோர்பொருளால்

உணர்வெனும்பெரும்பதம் † தெரிந்து *

நாடினேன் நாடிநான்கண்டுகொண்டேன்

நாராயணவென்னும்நாமம்.

(க)

❧ ஆவியே ! அமுதே ! எனநினைந்துருகி

அவரவர்பிணைமுலைதுணையா *

பாவியேனுணராதுளத்தனைபகலும்

பழுதுபோயொழிந்தனநாள்கள் *

தூவிசேரன்னம்துணையொடம்புணரும்

சூழ்புனற்குடந்தையேதொழுது * என்

நாவினாலுய்யநான்கண்டுகொண்டேன்

நாராயணவென்னும்நாமம்.

(உ)

சேமமேவேண்டித்தீவினைபெருக்கித்

தெரிவைமாருருவமேமருவி *

ஊமனார்கண்டகனவிலும்பழுதாய்

ஒழிந்தனகழிந்தஅந்நாள்கள் *

† 'திரிந்து' என்பதும் படாம்.

காமனூர்தாதைநம்முடையடிகள்
தம்மடைந்தார்மனத்திருப்பார் *
நாமம்நானுய்யநான்கண்டுகொண்டேன்
நாராயணவென்னும்நாமம்.

(ந)

வென்றியேவேண்டிவிழ்பொருட்கிரங்கி
வேற்கணுர்கலவியேகருதி *
நின்றவாடில்லாநெஞ்சினையுடையேன்
என்செய்கேன் ? நெடுவிசும்பணவும் *
பன்றியாய்அன்றுபாசுகங்கீண்ட
பாழியானாழியானருளே *
நன்றுநானுய்யநான்கண்டுகொண்டேன்
நாராயணவென்னும் நாமம்.

(ச)

கள்வனேனானேன்படிநுசெய்திருப்பேன்
கண்டவாநிரிதந்தேனேனும் *
தெள்ளியேனானேன்செல்கதிக்கமைந்தேன்
சிக்கெனத்திருவருள்பெற்றேன் *
உள்ளெல்லாமுருகிக்குரல்தழுத்தொழிந்தேன்
உடம்பெலாங்கண்ணநீர்சோர *
நள்ளிருளளவும்பகலும்நானழைப்பன்
நாராயணவென்னும்நாமம்.

(ரு)

ஃ எம்பிரான்சந்தைஎன்னுடைச்சுற்றம்
எனக்கரசுஎன்னுடைவாணன் *
அம்பினால்அரக்கர்வெருக்கொளநெருக்கி
அவருயிர்செகுத்தளம்அண்ணல் *
வம்புலாம்சோலைமாமதிள் † தஞ்சை
மாமணிக்கோயிலேவணங்கி *
நம்பிகாள் ! உய்யநான்கண்டுகொண்டேன்
நாராயணவென்னும்நாமம்.

(சு)

இற்றிறப்பறியீர்இவரவரென்னீர்
இன்னதோர்தன்மைபென்றுஉணரீர் *
கற்பகம்புலவர்களைகணென்றுஉலகில்
கண்டவாதொண்டரைப்பாடும் *

சொற்பொருளாளீர்சொல்லுகேன்வம்மின்
சூழ்புனற்குடந்தையேதொழுமின் *
நற்பொருள்காண்மின்பாடிநீரும்மின்
நாராயணவென்னும்நாமம்.

(எ)

கற்றிலேன்கலைகள்ஐம்புலன்கருதும்
கருத்துளேநுருத்தினேன்மனத்தை *
பெற்றிலேன்அதனாற்பேதையேன்நன்மை
பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாம் *
செற்றமேவேண்டித்திரிதர்வேன்தவிர்ந்தேன்
செல்கதிக்குடய்யுமாறெண்ணி *
நல்துணையாகப்பற்றினேன்அடியேன்
நாராயணவென்னும்நாமம்.

(அ)

ஃ குலம்தரும்செல்வம்தந்திடும்
அடியார்படுதுயராயினவெல்லாம் *
நிலந்தரஞ்செய்யும்நீள்விசும்பருளும்
அருளொடுபெருநிலமளிக்கும் *
வலந்தரும்மற்றுந்தந்திடும்
பெற்றதாயினும்ஆயினசெய்யும் *
நலந்தருஞ்சொல்லைநான்கண்டுகொண்டேன்
நாராயணவென்னும்நாமம்.

(க)

ஃ மஞ்சலாஞ்சோலைவண்டறைமாரீர்
மங்கையார்வாங்கலிகன்றி *
செஞ்சொலாலெடுத்ததெய்வநல்மாலை
இவைகொண்டிசிக்கெனத்தொண்டீர் !*
துஞ்சம்போதுஅழைமின் துயர்வரில்நினைமின்
துயரிலீர்சொல்லிலும்நன்றும் *
நஞ்சுதான்கண்டீர்நம்முடைவினைக்கு
நாராயணவென்னும்நாமம்.

(கௌ)

அடிவரவு:—வாடினேன் ஆவியே சேமம் வென்று கள்வனேன் எம்பிரான்
இப்பிறப்பு கற்றிலேன் குலம் மஞ்ச வாலி.
நீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௨ - ஆந் திருமொழி - வாலிமாவலத்து.

† திருப்பிருதி.

அறநீர்க்குநீநெடியடியாசிரியவருந்தம்- (அடாணுராகம் - ஆதிதாளம்.)
 ‡ வாலிமாவலத்தொருவனதுடல்கெட வரிசிலைவளைவித்து* அன்று
 ஏலம்நாறுதண்டம்பொழிலிடம்பெற இருந்தநலிமயத்துள்*
 ஆலிமாமுதிலுநீர்தர அருவரை அகடுறமுகடேறி*
 பீலிமாமயில்நடஞ்செயும்தடஞ்சனைப் பிருதிசென்றடைநெஞ்சே!
 கலங்கமாக்கடல்அரிகுலம்பணிசெய்ய அருவரை அணைகட்டி*
 இலங்கைமாரநகர்பொடிசெய்தஅடிகள்தாம் இருந்தநலிமயத்து*
 விலங்கல்போல்வனவிநிலிருஞ்சினத்தன வேழங்கள் துயர்கூட*
 பிலங்கொள்வாளெயிற்று அரியவைதிரிதரு பிருதிசென்றடைநெஞ்சே!
 அடிகொள் நுண்ணிடைச்சுரிகுழல் அளங்கெயிற்றிளங்கொடிநிறத்து* ஆயர்
 இடிகொள்வெங்குரலினவிடையடர்த்தவன் இருந்தநலிமயத்து*
 கடிகொள்வேங்கைபின்னலுமலரமளியின் மணியறைமிசை, வேழம்*
 பிடியினோடுவண்டிஇசைசொலத்துயில்கொளும் பிருதிசென்றடைநெஞ்சே!
 மறங்கொள்ளாரியுருவெனவெருவர ஒருவனது அகல்மார்வம்
 நிறந்து* வானவர்மணிமுடிபணிதர இருந்தநலிமயத்துள்*
 இறங்கினாங்கன்வளைமருப்பிடந்நிடக் கிடந்தருகெரிவீசம்*
 † பிறங்குமாமணியருவியொடிழிதரு பிருதிசென்றடைநெஞ்சே! (ச)
 கரைசெய்மாக்கடல்கிடந்தவன் கனைகழல்அமரர்கள்தொழுதேத்த*
 அரைசெய்மேகலைஅலர்மகளவளொடும் அமர்ந்தநலிமயத்து*
 வரைசெய்மாக்களிறுஇளவெதிர்வளர்முனை அனைமிகுதேன்தோய்த்து*
 பிரசவாரிதன் னிளம்பிடிக்குஅருள்செயும் பிருதிசென்றடைநெஞ்சே! (ஈ)
 பணங்களாயிரமுடையநல்லரவணைப்பள்ளிகொள் பரமா! என்று*
 இணங்கிவானவர்மணிமுடிபணிதர இருந்தநலிமயத்து*
 மணங்கொள்மாதவிரெடுங்கொடிவிசம்புற நிமிர்ந்தவைமுகில்பற்றி*
 பிணங்குபூம்பொழில்நுழைந்துவண்டிஇசைசொலும் பிருதிசென்ற
 [டைநெஞ்சே!

கார்கொள்வேங்கைகள்கனவரை தழுவிய கறிவளர்கொடிதுன்னி*
 போர்கொள்வேங்கைகள் புனவரை தழுவிய பூம்பொழிலிமயத்துள்*
 ஏர்கொள்பூஞ்சனைத்தடம்படிந்து இனமலரெட்டுமிட்டு இமையோர்கள்*
 பேர்களாயிரம்பரவிநின்றதொழும் பிருதிசென்றடைநெஞ்சே! (எ)

† 'பிரிதி' என்றும் வழங்கும். ‡ 'பிதங்கல்' என்றும் பாடம்.

இரவுகூர்ந்திருள்பெருகியவரைமுழை இரும்பசியதுகூர் *
அரவம்ஆவிக்கும்அகன்பொழில்தழுவிய அருவரைபிமயத்து *
பரமனாதிஎம்பனிமுகில்வண்ணனென்று எண்ணிநின்ற இமையோர்கள் *
பிரமனோசென்றுஅடிதொழும்பெருந்தகைப் பிருதிசென்றடைநெஞ்சே !

ஓதியாயிரநாமங்களுணர்ந்தவர்க்கு உறுதுயரடையாமல் *
ஏதமின்றிநின்றருளும்நம்பெருந்தகை இருந்தநலிமயத்து *
தாதுமல்கியபிண்டிவிண்டலர்கின்ற தழல்புரையெழில்நோக்கி *
பேதைவண்டுகள்ளரியெனவெருவரு பிருதிசென்றடைநெஞ்சே!(க)

ஃஃகரியமாமுகிற்படலங்கள் கிடந்தவைமுழங்கிட * களிநென்று
பெரியமாசணம்வரையெனப்பெயர்தரு பிருதியெம்பெருமானை *
வரிகொள்வண்டறைபைம்பொழில் மங்கையர்கலியனதொலிமாலை *
அரியஇன்னிசைபாடும்நல்லடியவர்க்கு அருவினைஅடையாவே. (க)

அடிவரவு :—வாலி கலங்க துடி மறம் கரைசெய் பணங்கள் கார் இரவு ஓதி
கரிய முற்ற.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

௩-ஆந் திருமொழி—முற்றமுத்து.

திருவதரி.

அறுசீர்க்கந்தநெடிலடியாசீரியவநுத்தம். (முகாரிராகம்-ஆதிதாளம்.)

ஃஃமுற்றமுத்துக்கோல்துணையா முன்னடிநோக்கிவளைந்து *
இற்றகால்போல்தள்ளிமெள்ள இருந்துஅங்குஇளையாமுன் *
பெற்றதாய்போல்வந்தபேய்ச்சி பெருமுலையுடு * உயிரை
வற்றவாங்கியுண்டவாயான் வதரிவணங்குதுமே: (க)

முதுகுபற்றிக்கைத்தலத்தால் முன்னொருகோலூன்றி *
விதிர்விதிர்த்துக்கண்சுழன்று மேற்கிளைகொண்டிருமி *
இதுவென்னப்பர்முத்தவாநென்று இளையவர்ஏசாமுன் *
மதுவுண்வண்டுபண்கள்பாடும் வதரிவணங்குதுமே. (உ)

உறிகள்போல்மெய்ந்நரம்பெழுந்து ஊன்தளர்ந்துஉள்ளமென்கி *
நெறியைநோக்கிக்கண்சுழன்று நின்றநடுங்காமுன் *
அறிதியாகில்நெஞ்சம் ! அன்பாய் ஆயிரநாமம்சொல்லி *
வெறிகொள்வண்டுபண்கள்பாடும் வதரிவணங்குதுமே. (ஈ)

பீனோசோ ரக்கண்ணிடுங்கிப் பித்தெழுமூத்துஇருமி *
தாள்கள்ளோவத்தம்மில்முட்டித் தள்ளிநடவாமுன் *
கானையாவக்கன்றுமேய்த்தாக் குன்றெடுத்து அன்றுநின்றான் *
வானோபாயும்தண்தடம்குழ வதரிவணங்குதுமே. (ச)

பண்டிகாமரானவாறும் பாவையர்வாயமுதம் *
உண்டவாறும்வாழ்ந்தவாறும் ஒக்கவுரைத்துஇருமி *
தண்டிகாலாவூன்றியூன்றித் தள்ளிநடவாமுன் *
வண்டிபாடும்தண்துழாயான் வதரிவணங்குதுமே. (ரு)

எய்த்தொல்லோசெனையேங்கி இருமிபினைத் துஉடலம் *
பித்தர்போலச்சித்தம்வேராய்ப் பேசிஅயராமுன் *
அத்தள்ளாந்தைஆழிமூர்த்தி ஆழ்கடலைக்கடைந்த *
மைத்தொழிஎம்பெருமான் வதரிவணங்குதுமே. (சு)

பப்பஅப்பர்மூத்தவாறு பாழ்ப்பதுசீத்திரனை
யொப்ப * ஐக்கள்போதவுந்த உண்தமர்காண்நினென்று *
செப்புநெம்மென்கொங்கைகல்லார் தாம்சிரியாதமுன்னம் *
வைப்புநங்கள்வாழ்வுமானான் வதரிவணங்குதுமே. (எ)

ஈசிபோமினாங்குஇரேண்டின் இறுபிஇளைத்தீர் * உள்ளம்
கூசியிட்டீர்என்றபேசும் குவனையங்கண்ணியர்பால் *
நாசமானபாசம்விட்டு நல்நெறிநோக்கலுநில *
வாசம்மல்துண்துழாயான் வதரிவணங்குதுமே. (அ)

புலன்களையெய்யில்மூத்துப் போந்திருந்துஉள்ளமென்கி *
கலங்கஐக்கள் போதவுந்திக் கண்டபிதற்றாமுன் *
அலங்கலாயதண்துழாய்கொண்டு ஆயிரநாமம்சொல்லி *
வலங்கொள்தொண்டர்பாடியாடுப் வதரிவணங்குதுமே. (க)

ஈஈ வண்டுதண்தேனாண்டிவாமும் வதரிநெடுமலை *
கண்டல்வேலிமங்கைவேந்தன் கலியனொலிமலை *
கொண்டிதொண்டர்பாடியாடக் கூடிடில் * நீள்விசும்பில்
அண்டமல்லால்மற்று அவர்க்கு ஓராட்சிஅறியோமே. (கஉ)

அடிவரவு:—முற்ற முதுகு உறிகள் பீன பண்டு எய்த்த பப்ப ஈசி புலன்கள்
வண்டு எனம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி - ஏனமுனாகி.

திருவதரியாச்சிரமம்.

எழுகீர்க்கழிநெடிநெடியாச்சிரியநந்தம். (பந்துவாராராகம் - ஆதிதாளம்.)

ஃஃ ஏனமுனாகி இருநிலமிடந்து * அன்று
இணையடி இமையவர்வணங்க *
தானவனாகம்தரணியில்புரளத்
தடஞ்சிலைகுனித்தளன் தலைவன் *
தேனமர்சோலைக்கற்பகம்பயந்த
தெய்வநல்லறுமலர்கொணர்ந்து *
வானவர்வணங்கும்கங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

(க)

கானிடையுருவைச்சுசிரம்துரந்து
கண்டிமுன்கொடுத்தொழிலுவோன் *
ஊனுடையகலத்து அடிகணைகுளிப்ப
உயிர்கவர்ந்துகந்தளம்ஒருவன் *
தேனுடைக்கமலத்தயனெடுதேவர்
சென்றுசென்றிறைஞ்சிட * பெருகு
வானிடையுதுநீர்க்கங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

(உ)

இலங்கையும்கடலும்அடலருந்துப்பின்
இருதிதிக்கிறைவனும் * அரக்கர்
குலங்களும்கெடமுன்கொடுத்தொழில்புரிந்த
கொற்றவன், கொழுஞ்சுடர்சுழன்ற *
விலங்கலிலுரிஞ்சுமேல்நின்றவிசம்பில்
வெண்துகிற்கொடியெனவிரிந்து *
வலந்தருமணியீர்க்கங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

(ங)

துணிவுஇனிஉனக்குச்சொல்லுவன்மனமே !
தொழுதெழுதொண்டர்கள் தமக்கு *
பிணியொழித்து அமர்பெருவிசம்பருளும்
பேருளாளன்எம்பெருமான் *

அணிமலர்க்குழலாரம்பையர் துகிலும்
ஆரமும்வாரிவந்து * அணிநீர்
மணிகொழித்திழிந்தகங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளாளே.

(ச)

பேயிடைக்கிருந்துவந்தமற்றவன் தன்
பெருமுலைசுவைத்திட * பெற்ற
தாயிடைக்கிருத்தலஞ்சவனென்று
தளர்ந்திடவளர்ந்தளன்தலைவன் *
சேய்முகட்டிச்சியண்டமும்சுமந்த
செம்பொன்செய்விலங்கலிலிலங்கு *
வாய்முகட்டிழிந்தகங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளாளே.

(ரு)

தேரணங்கல்குல்செழுங்கயற்கண்ணி
நிறத்து ஒருமறத்தொழில்புரிந்து *
பாரணங்கிமிலேறேழும்முன்னடர்த்த
பனிமுகில்வண்ணன்எம்பெருமான் *
காரணந்தன்னால்கடம்புனல்கயத்த
கருவரைபிளவெழக்குத்தி *
வாரணம்கொணர்ந்தகங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளாளே.

(சு)

வெந்திறல்களிறும்வேலைவாயமுதும்
விண்ணொடுவிண்ணவர்க்கரசும் *
இந்திரற்கருளிஎமக்குமடந்தருளும்
எந்தைஎம்மடிகள்எம்பெருமான் *
அந்தரத்துஅமரர்அடியிணைவணங்க
ஆயிரமுகத்தினுலருளி *
மந்தரத்திழிந்தகங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளாளே.

(எ)

மான்முனிந்துஒருகால்வரிசிலைவளைத்த
மன்னவன் பொன்னிறத்துஉரவோன்
ஊன்முனிந்துஅவனதுடல்இருபிளவா
உகிர்துதிட்டுத்து * அயன்அரணைத்

தான்முனிந்திட்ட வெந்திறல்சாபம்
தவிர்த்தவன் * தவம்புரிந்துயர்ந்த
மாமுனிகொணர்ந்தகங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

(அ)

கொண்டல்மாருதங்கள் குலவரை தொகுநீர்க்
குரைகடலுலகுடன் அனைத்தும் *
உண்டமாவயிற்றேன் ஒண்சுடரேய்ந்த
உம்பரும் ஊழியும் ஆனான் *
அண்டமூடறுத்து அன்று அந்தரத்து இழிந்து
அங்கு அவனியாள் அலமர * பெருகும்
மண்டிமா மணிநீர்க்கங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

(க)

ஃ வருந்திரைமணிநீர்க்கங்கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே *
கருங்கடல்முந்நீர்வண்ணனை எண்ணிக்
கலியன்வாயொலிசெய்தபனுவல் *
வரஞ்செய்தஐந்துமைந்தும்வல்லார்கள்
வானவருலகுடன் மருவி *
இருங்கடலுலகம் ஆண்டு வெண்குடைக்கீழ்
இமையவராகுவர்தாமே.

(க௦)

அடிவரவு:—ஏனம் கானிடை இலங்கை துணிவு பேய் தேர் வெந்திறல் மான்
கொண்டல் வருந்திரை கலை.

நீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫-ஆம் திருமொழி - கலையங்கரியும்.

திருச்சாளக்கிராமம்.

அறுநீர்க்குந்நெடிலடியாசீர்யவநுந்தம். (பைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.)

ஃ கலையங்கரியும்பரிமாவும் திரியும்கானம்கடந்துபோய் *
கலையும்கணையும் துணையாகச் சென்றான்வென்றிச்செருக்களத்து *
மலைகொண்டு அலைநீர்ணைகட்டி மதிநீரிலங்கைவாளரக்கர்
தலைவன் * தலைபத்து அறுத்துகந்தான் சாளக்கிராமம் அடைநெஞ்சே!

கடம்குழங்கரியும்பரிமாவும் ஓஷிமாந்தேரும்காலானும் *
உடன்குழந்தெழுந்தகடியிலங்கை பொடியாவடிவாய்ச்சரம்அரந்தான்*
இடம்குழந்துளங்கும்இருவிசம்பில் இமையோர்வணக்கமணம்கமழும்*
நடம்குழந்துளங்கும்அழகாய சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே! (உ)

உலவுதிரையும்குலவரையும் ஊழிமுதலாளன்திக்கும் *
நிலவும்கூடரும்இருளுமாய் நின்றான்வென்றிவிறலாழி
வலவன் * வானோர்தம்பெருமான் மருவாஅரக்கர்க்குளஞ்ஞானமும்
சலவன் * சலம்குழந்துஅழகாய சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே! (ங)

ஊரான்குடந்தையுத்தமன் ஒருகால்இருகால்சிலைவளைய *
தேராஅரக்கர்தேர்வெள்ளம்செற்றான் வற்றுவருபுனல்குழ்
பேரான் * பேராயிரமுடையான் பிறங்குசிதைவண்டுஅறைகின்ற
தாரான் * தாராவயல்குழந்த சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே! (ச)

அடித்தார்த்தெழுந்தான்பிலவாய்விட்டலற அவள்மூக்கு அயில்வானால்
விடித்தான்*விளங்குகூடராழி விண்ணோர்பெருமான்,நண்ணர்முன் *
கடித்தார்த்தெழுந்தபெருமழையைக் கல்லொன்றேந்திஇனநிறைக்காத்
தடித்தான் * தடம்குழந்துஅழகாய சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே!()

தாயாய்வந்தபெயிரும் தயிரும்இழுதும்உடனுண்ட
வாயான் * தூயஅரியுருவிற்குறளாய்ச்சென்று மாவலியை
ஏயானிரப்ப * மூவடிமண்இன்றேதாவென்று உலகேழும்
தாயான் * காயாமலர்வண்ணன் சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே! (ஈ)

ஏனோர்அஞ்சவெஞ்சமத்துள் அரியாய்ப்பரியஇரணியனை *
ஊராகலம்பிளவெடுத்த ஒருவன்தானேஇருகூடராய் *
வானாய்த்தீயாய்மாருதமாய் மலையாய்அலைநிலகனைத்தும்
தானாய் * தானுமானந்தன் சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே! (ஏ)

வெந்தாரென்பும்சுநீறும் மெய்யில்பூசி, கையகத்து * ஓர்
சந்தார்தலைகொண்டு உலகேழும்நிரியும்பெரியோன்றான்சென்று * என்
எந்தாய்! சாபம்தீரென்ன இலங்குஅமுதுநீர்திருமார்பில்
தந்தான் * சந்தார்பொழில்குழந்த சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே!()

தொண்டாயினமும்இமையோரும் துணைநூல்மார்பினந்தணரும் *
அண்டா! எமக்கேயருளாயென்று அணையும்கோயிலருகெல்லாம் *
வண்டார்பொழிலின்பழனத்து வயலினயலேகயல்பாய *
தண்தாமரைகள்முகமலர்த்தும் சாளக்கிராமம்அடைநெஞ்சே! (ஈ)

‡ தாராவாரும்வயல்கூழ்ந்த சாளக்கிராமத்து அடிகளை *
காரார்புறவின்மங்கைவேந்தன் கலியன்ஒலிசெய்தமிழ்மலை *
ஆரார்டலகத்தறிவுடையார் அமரர்நலநாட்டரசாள *
பேராயிரமும்ஒதுமின்கள் அன்றிஇவையேபிதற்றுமினே. (க௦)

அடிவரவு:—உலக கடம் உலகு ஊரான் அடுத்து தாய் வாழைர் வெந்தார்
தொண்டு தாரா வாணிலா.

நீருமங்கைப்பாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சு - ஆந் திருமொழி—வாணிலாமுறுவல்.

நைமிசாரணியம்.

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவருந்தம். (காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.)

‡ வாணிலாமுறுவல்கிணுதுதல்பெருந்தோள்
மாதரார்வனமுலைப்பயனே
பேணினேன் * அதனைப்பிழையெனக்கருதிப்
பேதையேன்பிறவிநோயறுப்பான் *
ஏணிலேன் இருந்தேன் எண்ணினேன் எண்ணி
இளையவர்கலவியின்திறத்தை
நாணினேன் * வந்துஉன் திருவடி அடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்ளந்தாய் ! (க)

சிலம்படியுருவிற்கருடுங்கண்ணார்
திறத்தனாய் அறத்தையேமறந்து *
புலம்படிந்துண்ணும்போகமேபெருக்கிப்
போக்கினென்பொழுதினைவாளா *
அலம்புரிதடக்கை ஆயனே ! மாயா !
வானவர்க்கரசனே ! * வாழைர் !
நலம்புரிந்திறைஞ்சும்திருவடி அடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்ளந்தாய் ! (உ)

சூதினைப்பெருக்கிக்களவினைத் துணிந்து
சுரிகுழல்மடந்தையர்திறத்து *
காதலேமிகுத்துக்கண்டவாதிரிந்து
தொண்டனேன், நமந்தமர்செய்யும் *

வேதனைக்குழுமிங்கிநடுங்கினேன்

வேலைவெண் திரையமலமரக்கடைந்த
நாதனை! * வந்துஉன் திருவடி அடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்ளந்தாய்!

(ந)

வம்புலாங்குந்தல்மனை வியைத்துறந்து

பிறர்பொருள்தாரமென்றிவற்றை *
நம்பினார்இறந்தால்நமன் தமர்பற்றி
எற்றிவைத்து, எரியெழுமின்ற *

செம்பினுலியன்றபாவையைப்

பாவி! தழுவெனமொழிவதற்குஅஞ்சி *
நம்பினே! வந்துஉன் திருவடி அடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்ளந்தாய்!

(ச)

இடும்பையாலடர்ப்புண்டுஇடுமினோதுற்றென்று

இரந்தவர்க்குஇல்லையேபென்று *
நெடுஞ்சொலால்மறுத்தநீசனேன் அந்தோ!
நினைக்கிலேன்வினைப்பயன்தன்னை *

கடுஞ்சொலார்கடியார்காலனார்தமரால்
படுவதோர்கொடுமிறைக்குஅஞ்சி *

நடுங்கினான்வந்துஉன் திருவடி அடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்ளந்தாய்!

(ரு)

கோடியமனத்தால்சினத்தொழில்புரிந்து

திரிந்துநாயினத்தொடும்நினைத்திட்டி *
ஒடியும்உழன்றும்உயிர்களேகொன்றேன்
உணர்விலேனாதலால் * நமனார்
பாடியைப்பெரிதும்பரிசுழித்திட்டேன்
பரமனே! பாற்கடல்கிடந்தாய்! *

நாடிநான்வந்துஉன் திருவடி அடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்ளந்தாய்!

(சு)

நெஞ்சினுல்நினைந்தும்வாயினுல்மொழிந்தும்

நீதியல்லாதனசெய்தும் *
துஞ்சினார்செல்லும்தொல்நெறிகேட்டே
துளங்கினேன் விளங்கனிமுனிந்தாய்! *

வஞ்சனேன் அடியேன் நெஞ்சினில்பிரியா

வானவா ! தானவர்க்குளன்றும்
நஞ்சனே ! * வந்துஉன்திருவடி அடைந்தேன்
நைமிசா ரணியத்துள் எந்தாய் !

(௭)

ஏவினார்கலியார்நலிகவென்று என்மேல்
எங்ஙனேவாழுமாறு ? * ஐவர்
கோவினார்களெய்யும்கொடுமையைமடித்தேன்
குறுங்குடிநெடுங்கடல்வண்ணா ! *
பாவினாரின்சொல்பல்மலர்கொண்டு உன்
பாதமேபர விநான்பணிந்து * என்
நாவினால்வந்துஉன் திருவடி அடைந்தேன்
நைமிசா ரணியத்துள்எந்தாய் !

(௮)

† ஊனிடைச்சுவர்வைத்துஎன்புதூண்நாட்டி
உரோமம்வேய்ந்துஒன்பதுவாசல் *
தானுடைக்குரம்பைபிரியும்போது உன்தன்
சரணமேசரணமென்றிருந்தேன் *
தேனுடைக்கமலத்திருவினுக்கரசே !
திரைகொள்மாரெடுங்கடல்கிடந்தாய் ! *
நானுடைத்தவத்தால்திருவடி அடைந்தேன்
நைமிசா ரணியத்துள்எந்தாய் !

(௯)

‡: ஏதம்வந்தனுகாவண்ணம்நாம்எண்ணி
எழுமினோதொழுதுமென்று * இமையோர்
நாதன்வந்திறைஞ்சம் நைமிசா ரணியத்
தெந்தையைச் சிந்தையுள்வைத்து *
காதலேமிகுத்தகலியன்வாயொலிசெய்
மாலைதான்கற்றுாவல்லார்கள் *
ஒதநீர்வையகம்ஆண்டு வெண்குடைக்கீழ்
உம்பருமாகுவந்தாமே.

(௧௦)

அடிவரவு:—வாணிலா சிலம்பு சூதினை வம்பு இடும்பையால் கோடிய
நெஞ்சினால் ஏவினார் ஊன் ஏதம் அங்கண்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

உசு பேரியதிருமொழி—க - ப. எ - தி. அங்கண்ணூலம்.

எ - ஆந் திருமொழி—அங்கண்ணூலம்.

சிங்கவேள்குன்றம்.

† கலிநிலைத்துறை. (கமாஸ்ராகம் - ரூபகதாளம்.)

‡ அங்கண்ணூலம் அஞ்ச அங்கு ஓராளரியாய் * அவுணன்
பொங்கஆகம்வள்ளுகிரால் போழ்ந்தபுனிதனிடம் *
பைங்கண்ணைக்காம்புகொண்டு பத்திமையால் * அடிக்கீழ்ச்
செங்கண்ணிஇட்டிறைஞ்சம் ‡. சிங்கவேள்குன்றமே. (க)

அலைத்தபேழ்வாய் வாளையிற்றோர்கோளரியாய் * அவுணன்
கொலைக்கையாளன்நெஞ்சிடந்த கூருகிராளனிடம் *
மலைத்தசெல்சாத்தெறிந்தபூசல் வந்துடிவாய்க்குப்ப *
சிலைக்கைவேடர்தெழிப்பறாத சிங்கவேள்குன்றமே. (உ)

ஏய்ந்தபேழ்வாய் வாளையிற்றோர்கோளரியாய் * அவுணன்
வாய்ந்தஆகம்வள்ளுகிரால் வகிர்ந்தஅம்மானதிடம் *
ஓய்ந்தமாவும்உடைந்தகுன்றும் அன்றியும்நின்றுஅழலால் *
தேய்ந்தவேயுமல்லதில்லாச் சிங்கவேள்குன்றமே. (ங)

§ எவ்வம்வெவ்வேல்பொன்பெயரோன் ஏதலனின்னுயிரை
வவ்வி * ஆகம்வள்ளுகிரால் வகிர்ந்தஅம்மானதிடம் *
கவ்வுராய்க்கழுகும்உச்சிப்போதொடிகால்சுழன்று *
தெய்வமல்லால்செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேள்குன்றமே. (ச)

மென்றபேழ்வாய் வாளையிற்றோர்கோளரியாய் * அவுணன்
பொன்றஆகம்வள்ளுகிரால் போழ்ந்தபுனிதனிடம் *
நின்றசெந்தீமொண்டுகுறை நீள்விசும்பூ § டிரிய *
சென்றுகாண்டற்கரியகோயில் சிங்கவேள்குன்றமே. (ரு)

எரிந்தபைங்கணிலங்குபேழ்வாய் எயிற்றொடுஇதுஎவ்வுருவென்று**
இரிந்துவானோர்கலங்கியோட இருந்தஅம்மானதிடம் *
நெரிந்தவையின்முழையுள்ளின்று நீள்நெறிவாய்உழுவை *
திரிந்தஆனைச்சுவபொர்க்கும் சிங்கவேள்குன்றமே. (சு)

முனைத்தசீற்றம்விண்குடப்போய் முவுலகும்பிறவும் *
அனைத்தும்அஞ்சஆளரியாய் இருந்தஅம்மானதிடம் *
கனைத்ததீயும்கல்லுமல்லா வில்லுடைவேடருமாய் *
தினைத்தனையும்செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேள்குன்றமே. (ஏ)

† இப்பாசரங்களை அதுகொடியும் கவர் பிரிப்பர். ‡ 'சிங்கவேள்குன்றமே'
என்றும் வழங்குவர். § 'சவ்வும்' என்பாருமுனர். § 'சரிய' என்றும் பாடம்.

நாத்தழும்பநான்முகனும் ஈசனுமாய்முறையால்
ஏத்த * அங்குஒராளரியாய் இருந்தஅம்மானதிடம் *
காய்த்தவாகைநெற்றுஒலிப்பக் கல்லதர்வேயங்கழைபோய் *
தேய்த்ததியால்விண்சிவக்கும் சிங்கவேள்குன்றமே. (அ)

நல்லெநெஞ்சே ! நாம்தொழுதும் நம்முடைநம்பெருமான் *
அல்லிமாதர்புல்கநின்ற ஆயிரந்தோளானிடம் *
நெல்லிமங்கிக்கல்லுடைப்பப் புல்லிலையார்த்து * அதர்வாய்ச்
சில்லுசில்லென்றெல்லறாத சிங்கவேள்குன்றமே. (க)

✠✠ செங்கணாளிஇட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள்குன்றுடைய *
எங்களீசனெம்பிரானே இருந்தமிழ்நூற்புலவன் *
மங்கையாளன்மன்னுதொல்சீர் வண்டறைதார்க்கவியன் *
செங்கையாளன்செஞ்சொல்மலை வல்லவர்தீதிலரே. (க௦)

அடிவரவு:—அங்கண் அலைத்த ஏய்த்த எவ்வம் மென்ற எரிந்த முனைத்த
நா நல்லே செங்கண் கொங்கு.

தீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி—கொங்கலர்ந்த.

திருவேங்கடம். (க)

எழுகீர்க்கநீநேடிடையாசிரியநந்தம்.

(யமுனாகல்யாணிராகம் - திரிபுடைநாளம்.)

✠✠ கொங்கலர்ந்தமலர்க்குருந்தம்ஒசித்த கோவலன்எம்பிரான் *
சங்குதங்குதடங்கடல் துயில்கொண்டதாமரைக்கண்ணினன் *
பொங்குபுள்ளினைவாய்பிளந்த புராணர்தம்மிடம் * பொங்குநீர்ச்
செங்கயல்தினைக்கும்சுனைத் திருவேங்கடம்அடைநெஞ்சமே ! (க)

✠✠ பள்ளியாவதுபாற்கடல்அரங்கம் இரங்கவன்பேய்முலை *
பிள்ளையாய்உயிருண்டஎந்தை பிரானவன்பெருகுமிடம் *
வெள்ளியான்கரியான் மணிநிறவண்ணென்றெண்ணி*நாந்தொழும்
தெள்ளியார்வணங்கும்மலைத் திருவேங்கடம்அடைநெஞ்சமே ! (உ)

நின்றமாமருதுஇற்றுவிழ நடந்தநின்மலன்நேயியான் *
என்றும்வானவர்கைதொழும் இணைத்தாமரையடியெம்பிரான் *
கன்றிமாரிபொழிந்திடக் கடிதாநிரைக்குஇடர்நீக்குவான் *
சென்றுகுன்றமெடுத்தவன் திருவேங்கடம்அடைநெஞ்சமே ! (ஈ)

† 'நல்ல' என்பதம் பாடம்.

‡ பார்த்தற்காய் அன்று பாரதம் கை செய்திட்டு வென்ற பரஞ்சுடர் *
கோத்து அங்கு ஆயர்தம்பாடியில் குரவைபிணைந்தளம்கோவலன் *
ஏத்துவார்தம்மனத்துள்ளான் இடவெந்தைமேவியளம்பிரான் *
தீர்த்தநீர்த்தடஞ்சோலைசூழ் திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே ! (சு)
வண்கையான் அவுணர்க்குநாயகன் வேள்வியில் சென்று, மாணியாய் *
மண்கையால் இரந்தான் மராமரமேழும் எய்தவலத்தினான் *
எண்கையான் இமயத்துள்ளான் இருஞ்சோலைமேவியளம்பிரான் *
நிண்கைம்மாயுர்தீர்த்தவன் திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே ! (ரு)
எண்திசைகளும் ஏழுவகமும் வாங்கிப் பொன்வயிற்றில் பெய்து *
பண்டிராலிலைப்பள்ளிகொண்டவன் பால்மதிக்கு இடர்தீர்த்தவன் *
ஒண்திறலவுணராததுகிரவைத்தவன் ஒன்னெயிற்றொடு. *
நிண்திறலரியாவன் திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே ! (சா)
பாரும்நீரளிகாற்றினோடு ஆகாசமும் இவையாயினான் *
பேரும் ஆயிரம்பேசுநின்ற பிறப்பிலிபெருகுமிடம் *
காரும்வார்பனிரீள் விசும்பிடைச் † சேருமா முகில்தோய்தர *
சேரும்வார்பொழில்சூழ் எழில்திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே ! (எ)
அம்பரம் அனல்கால்சிலம் சலமாகிநின்ற அமரர்கோன் *
வம்புலாமலர்மேல் மலிமடமங்கைதன் கொழுநனவன் *
கொம்பினன்ன இடைமடக்குறமாதர் நீரிதணந்தொறும் *
செம்புனம் மவைகாவல்கொள் திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே ! (அ)
பேசுமின் திருநாமம் எட்டெழுத்தும் சொல்லிநின்று, பின்னரும் *
பேசுவார்தமை உய்வாங்கிப் பிறப்பறுக்கும் பிராணிடம் *
வாசமாமலர்நாறுவார்பொழில் சூழ்தரும் உலகுக்கெலாம் *
தேசமாய்த்திகழும்மலைத் திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே ! (கா)
‡ செங்கயல்தினைக்கும்சுனைத் திருவேங்கடத்து உறைசெல்வனை *
மங்கையர்தலைவன்கலிகன்றி வண்தமிழ்ச்செஞ்சொல்மலைகள் *
சங்கையின் நித்தரித்து உரைக்கவல்லார்கள் தஞ்சமதாகவே *
வங்கமாகடல்வையம் காவலராகி வானுலகாள்வரே. (கௌ)

அடிவரவு:—கொங்கு பள்ளி நீன்ற பார்த்தற்கு வண்கையான் எண்திசைகள்
பார் அம்பரம் பேசுமின் செங்கயல் தாய்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி - தாயேதந்தை.

திருவேங்கடம். (௨)

கலிநிலைத்துறை. (முகாரிராகம் - அடநாளம்.)

ஃஃ தாயேதந்தையென்றும் தாரமேகிளைமக்களென்றும் *
நோயேபட்டொழிந்தேன் நுண்ணைக்காண்பதோ ராசையினால் *
வேயேப்பூம்பொழில்சூழ் விரையார்திருவேங்கடவா ! *
நாயேன்வந்துஅடைந்தேன் நல்கிஆளென்னைக் கொண்டருளே. (க)

மானேய்கண்மடவார் மயக்கிப்பட்டு * மாலிலத்து
நானேநானாவிதநரகம்புகும் பாவம்செய்தேன் *
தேனேய்பூம்பொழில்சூழ் திருவேங்கடமாமலை * என்
ஆனாய் ! வந்தடைந்தேன் அடியேனைஆட்கொண்டருளே. (௨)

கொன்றேன்பல்லுயிரைக் குறிக்கோளொன்றிலாமையினால் *
என்றேனும்இரந்தார்க்கு இனிதாகஉரைத்தறியேன் *
குன்றேய்மேகமதிர் குளிர்மாமலைவேங்கடவா ! *
அன்றேவந்தடைந்தேன் அடியேனைஆட்கொண்டருளே. (ங)

சூலந்தானெத்தனையும் பிறந்தேயிறந்தெய்த்தொழிந்தேன் *
நலந்தானென்றுமிலேன் நல்லதோரறம்செய்துமிலேன் *
நிலம்தோய் † நீள்முகில்சேர் நெறியார்திருவேங்கடவா ! *
அலந்தேன்வந்தடைந்தேன் அடியேனைஆட்கொண்டருளே. (ச)

எப்பாவம்பலவும் இவையேசெய்துஇளைத்தொழிந்தேன் *
துப்பா ! நின்னடியே தொடர்ந்தேத்தவும்கிற்கின்றிலேன் *
செப்பார்திணவரைசூழ் திருவேங்கடமாமலை * என்
அப்பா ! வந்தடைந்தேன் அடியேனைஆட்கொண்டருளே. (ரு)

மண்ணுய்நீர்எரிகால் மஞ்சலாவும்ஆகாசமுமாம் *
புண்ணூராக்கைதன்னுள் புலம்பித்தளர்ந்துளய்த்தொழிந்தேன் *
விண்ணார்நீர்சிகர விரையார்திருவேங்கடவா ! *
அண்ண ! வந்தடைந்தேன் அடியேனைஆட்கொண்டருளே. (கூ)

தெரியேன்பாலகனய்ப் பலதீமைகள்செய்துமிட்டேன் *
பெரியேனாயினபின் பிறர்க்கேயுழைத்துஏழையானேன் *
கரிசேர்ப்பூம்பொழில்சூழ் கனமாமலைவேங்கடவா ! *
அரியே ! வந்தடைந்தேன் அடியேனைஆட்கொண்டருளே. (எ)

உஅ பெரியதிருமொழி—க - ப, க௦ - தி. கண்ணார்கடல்குழ்.

நோற்றேன்பல்பிறவி நுண்ணக்காண்பதோராசையினால் *
ஏற்றேன் இப்பிறப்பே இடருற்றனன் எம்பெருமான் ! *
கோல்தேன்பாய்ந்தொழுகும் குளிர்சோலைகுழுவேங்கடவா ! *
ஆற்றேன் வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. (அ)

பற்றேல் ஒன்றுமில்லேன் பாவமே செய்துபாவியானேன் *
மற்றேலொன்றறியேன் மாயனே ! எங்கள் மாதவனே ! *
கல்தேன்பாய்ந்தொழுகும் கமலச்சுணவேங்கடவா ! *
ஆற்றேன் வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே. (ஆ)

✠: கண்ணாய்வுமுலகுக்கு உயிராய் என்கார்வண்ணனை *
விண்ணோர்தாம்பரவும் பொழில்வேங்கடவேதியனை *
திண்ணார்மாடங்களுக்குத் திருமங்கையர்கோன்கலியன் *
பண்ணார்பாடல்பத்தும் பாயில்வார்க்கு இல்லேபாவங்களே. (க௦)

அடிவரவு :—தாய் மாய் கொந்தேன் குலம் எப்பாவம் மண் தெரியேன்
நோற்றேன் பந்தேல் கண்ணாய் கண்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

க௦ - ஆந் திருமொழி—கண்ணார்கடல்குழ்.

திருவேங்கடம். (ங)

கலிக்குறிதம். (நாதநாமகீர்த்தியாகம் - தரிபுடைதாளம்.)

✠: கண்ணார்கடல்குழ் இலங்கைக்கு இறைவன்தன் *
திண்ணாகம்பிளக்கச் சரம்செலுய்த்தாய் ! *
விண்ணோர்தொழும் வேங்கடமாமலைமேய *
அண்ணா ! அடியேனிடரைக்களையாயே. (க)

† இலங்கைப்பதிக்கு அன்று இறையாய் * அரக்கர்
குலம்கெட்டு அவர்மாளக் கொடிப்புள் திரித்தாய் ! *
விலங்கல்குடிமித் திருவேங்கடம்மேய *
அலங்கல்துளபமுடியாய் ! அருளாயே (உ)

நரர்கடலும் நிலனும் முழுதுண்டு *
ஏராலமிளந்தளிர்மேல் துயில்எந்தாய் ! *
சீரார்திருவேங்கட மாமலைமேய *
ஆராவமுதே ! அடியேற்கு அருளாயே. (ங)

† 'இலங்கைப்பதிக்கென்பது' என்றும் பாடமுண்டு.

பேரியதிருமொழி—க . ப. க௦ - தி. கண்ணுர்கடல்குழி, உக்

உண்டாய்உறிமேல் நறுநெய்அமுதாக *
கொண்டாய்குறளாய் நிலம்ஈரடியாலே *
விண்தோய்சிகரத் திருவேங்கடம்மேய *
அண்டா ! அடியேனுக்கு அருள்புரியாயே. (ச)

தூணய்அதனாடி அரியாய்வந்துதோன்றி *
பேணாஅவுணனுடலம் பிளந்திட்டாய் ! *
சேணுர்திருவேங்கட மாமலைமேய *
கோணாகணையாய் ! குறிக்கொள்ளைநீயே, (ரு)

மன்னா இம்மணிசப்பிறவியைநீக்கி *
தன்னாக்கித் தன்னின்னருள்செய்யும்தலைவன் *
மின்னார்முகில்சேர் திருவேங்கடம்மேய *
என்னாணைஎன்னப்பன் என்றெஞ்சிலுளானே. (க)

மானேய்மடநோக்கிதிறத்து எதிர்வந்த *
ஆனேழ்விடைசெற்ற அணிவரைத்தோளா ! *
தேனே ! திருவேங்கடமாமலைமேய *
கோனே ! என்மனம் குடிக்கொண்டிருந்தாயே, (எ)

சேயன்அணியன் எனசிந்தையுள்நின்ற
மாயன் * மணிவாளொளி வெண்தரளங்கள் *
வேய்விண்டிஉதிர் வேங்கடமாமலைமேய *
ஆயனடியல்லது மற்றநீயேனே. (அ)

வந்தாய்என்மனம்புகுந்தாய் மன்னிநின்றாய் ! *
நந்தாதகொழுஞ்சடரே ! எங்கள்நம்பீ ! *
சிந்தாமணியே ! திருவேங்கடம்மேய
எந்தாய் ! * இனியான்உன்னை என்றும்விடேனே. (க)

ஃஃ வில்லார்மலி வேங்கடமாமலைமேய *
மல்லார்திரள்தோள் மணிவண்ணனம்மாணை *
கல்லார்திரள்தோள் கலியன்சொன்னமாலை *
வல்லாரவர் வானவராகுவர்தாமே. (க௦)

அடிவரவு:—கண் இலங்கை நீர் உண்டாய் தூணய் மன்னா மானேய் சேயன்
வந்தாய் வில் வானவர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

இரண்டாம்பத்து.

சு - ஆந் திருமொழி—வானவர்.

திருவேங்கடம். (சு)

ஆசிரியந்துறை. (ஆனந்தபரவிராகம் - ருபகதாளம்.)

ஃ வாணவர் தங்கள் சிந்தைபோல என்நெஞ்சமே! இனி துவந்து^௧ மாதவ
மானவர்தங்கள் சிந்தை அமர்ந்துறைகின்ற எந்தை^௨
கானவரிடுகாரகில்புகை ஒங்குவேங்கடம்மேவி^௩ * மாண்குற
ளான அந்தனைற்கு இன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (க)

உறவுசுற்றமென் றென்றிலா ஒருவன் உகந்தவர்தம்மை^௪ மண்மிசைப்
பிறவியேகெடுப்பான் அதுகண்டு என்நெஞ்சமென்பாய்! *
குறவர்மாதர்களோடு வண்டிருநிஞ்சிமருளிசைபாடிமவேங்கடத்து^௫ *
அறவனாகற்கு இன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (உ)

துண்டையாவின கொண்டு தொண்டர்களே தனவாருதவோமே^௬ * வானிடைக்
கொண்டிபோயிடவும் அதுகண்டு என்நெஞ்சமென்பாய் ! *
வண்டிவாழ்வடவேங்கடமலை கோயில்கொண்டதனோடும்^௭ * மீமிசை
அண்டமாண்டிருப்பாற்கு அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (ங)

பாவி யாதுசெய்தாய் என்நெஞ்சமே! பண்டு தொண்டிசெய்தாரை^௮ * மண்
மேவி ஆட்கொண்டிபோய் விசும்பேறவைக்கும் எந்தை^௯ * [மிசை
† கோவிநாயகன் கொண்டலுந்துயர் வேங்கடமலையாண்டு^{௧௦} * வானவர்
ஆவியாயிருப்பாற்கு அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (ச)

பொங்குபோதியும் பிண்டியும் முடைப் புத்தர்நோன்பியர்பள்ளியுள்ள
தங்கள் தேவரும் தாங்களுமேயாக என்நெஞ்சமென்பாய் ! * [றை^{௧௧}
எங்கும் வானவர்தானவர் திறைந்தேத்தும் வேங்கடம்மேவிநின்றருள்^{௧௨} *
அங்கணையகற்கு இன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (ரு)

சுவரியாடையர் மட்டையர் சமண்தொண்டர்கள் மண்டியுண்டு பின்னரு
தமரும் தாங்களுமே தடிக்க என்நெஞ்சமென்பாய் ! * [ம்^{௧௩} *
கவரிமாக்கணம்சேரும் வேங்கடம் கோயில்கொண்டகண்ணார்விசும்பிடை^{௧௪} *
அமரநாயகற்கு இன்று அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (சு)

† 'கோவல்லாயகன்' என்பதும் பாடம்.

தருக்கினுல்சமன்செய்து சோறுதண்தயிரினுல்திரளை* மிடற்றிடை
நெருக்குவாரலக்கணதுகண்டு என்னெஞ்சமென்பாய்! * [னரிடை
மருட்கள்வண்டிகள்பாடும் வேங்கடம்கோயில்கொண்டதனோடு* வா
அருக்கன்மேவிநிற்பாற்கு அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (எ)

சேயன் அணியன்சிறியன்பெரியனென்பதும் சிலர்பேசக்கேட்டிருந்
தே * என்னெஞ்சமென்பாய் ! எனக்குஒன்றுசொல்லாதே *
வேய்களரின்றுவெண்முத்தமேசொரி வேங்கடமலைகோயில்மேவிய*
† ஆயர்நாயகற்கு இன்றுஅடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (அ)

கூடியாடியுரைத்ததேஉரைத்தாய் என்னெஞ்சமென்பாய் ! துணிந்துகேள் *
பாடியாடிப்பலரும் பணிந்தேத்திக் † காண்கிலர் *
ஆடுதாமசையோனும்ஈசனும் அமரர்கோனும்நின்றேத்தும்* வேங்கடத்து
ஆடுகூத்தனுக்கு இன்றுஅடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (க)

‡ மின்னுமாழுகில்மேவு தண்திருவேங்கடமலைகோயில்மேவிய *
அன்னமாய்நிகழ்ந்த அமரர்பெருமானே *
கன்னிமா மதிள்மங்கையர்கலிகன்றி இன்தமிழாலுரைத்த * இம்
மன்னுபாடல்வல்லார்க்கு இடமாகும்வானுலகே. (க௦)

அடிவரவு:—வானவர் உறவு இண்டை பாலியாது பொங்கு துவரி தருக்கி-
னுல் சேயன் கூடி. மின்னு காசையாடை.

‡ நுமங்கைபாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௨ - ஆந் திருமொழி—காசையாடை.

திருவேவ்வுனர்.

கலிநிலைத்துறை. (கமாஸ்ராகம் - ரூபகநாளம்.)

‡ காசையாடைமூடியோடிக் காதல்செய்தானவனார் *
நாசமாகநம்பவல்ல நம்பிநம்பெருமான் *
வேயினன்னதோள்மடவார் வெண்ணெயுண்டான்இவனென்று *
ஏசுநின் தளம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. (க)

† 'ஆயர்நாயகற்கு' என்றும் பாடமோதுவர். ‡ 'காண்கிலர்' என்பதும் பாடம்.

தையலாள்மேல்காதல்செய்த தானவன்வாளரக்கன் *
பொய்யிலாதபொன்முடிகள் ஒன்பதோடொன்றும் * அன்று
செய்தவெம்போர்தன்னில் அங்குஞ்செஞ்சரத்தால்உருள் *
எய்தஎந்தைஎம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. (௨)

முன்னார் தூது வானரத்தின்வாயில்மொழிந்து * அரக்கன்
மன்னார்தன்னை வாளியினால்மாளமுனிந்து * அவனே
பின்னார் தூது ஆதிமன்னர்க்காகி, பெருநிலத்தார் *
இன்னார் தூதனெனநின்றான் எவ்வுள்கிடந்தானே. (௩)

பந்தனைந்தமெல்விரலாள் பாவைதன்காரணத்தால் *
வெந்திறலேறேமும் வென்றவேந்தன், விபுநழ்ச்சேர் *
நந்தன்மைந்தனாகவாகும் நம்பிநம்பெருமான் *
எந்தைதந்தைதம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. (௪)

பாலனாகிஞாலமேழும்உண்டு பண்டு ஆலிலைமேல் *
சாலநாளும்பள்ளிகொள்ளும் தாமரைக்கண்ணன், எண்ணில் *
நீலமார்வண்டுண்டுவாழும் நெய்தலந்தண்கழனி *
ஏலநாறும்பைம்புறவில் எவ்வுள்கிடந்தானே. (௫)

சோத்தநம்பியென்று தொண்டர்மிண்டித்தொடர்ந்தழைக்கும் *
ஆத்தனம்பிசெங்கணம்பி ஆகிலும் தேவர்க்கெல்லாம் *
முத்தநம்பிமுக்கணம்பிஎன்று முனிவர்தொழுது
ஏத்தும் * நம்பிஎம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. (௬)

திங்களப்புவானெரிகாலாகி * திசைமுகனார்
தங்களப்பன்சாமியப்பன் பாகத்திருந்த * வண்டுண்
தொங்கலப்புநீள்முடியான் சூழ்கழல்கூடநின்ற *
எங்களப்பன்எம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. (௭)

முனிவன்மூர்த்திமூவராகி வேதம்விரித்துரைத்த
புனிதன் * பூவைவண்ணன் அண்ணல்புண்ணியன் விண்ணவர்கோன் *
குணியன்சேயன் தானொருவனாகிலும் தன்னடியார்க்கு
இனியன் * எந்தைஎம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. (௮)

பந்திருக்கும்மெல்விரலாள் பாவைபனிமலரான் *
வந்திருக்கும்மார்வன் நீலமேனிமணிவண்ணன் *
அந்தரத்தில்வாழும் வானோர்நாயகனாய்மைந்த *
இந்திரற்கும்தம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. (௯)

ஃஃ இண்டைகொண்டிதொண்டரேத்த எவ்வுள்கிடந்தானே **
 வண்டிபாடும்பைம்புறவின் மங்கையர்க்கோன்கவியன் **
 கொண்டசீரால்தண்தமிழ்செய்மலை ஈரைந்தும்வல்லார் **
 அண்டமாள்வதுஆணை அன்றேல்ஆள்வர்அமருலகே, (௧௦)

அடிவரவு:—காசையாடை-வையலாள் முன் பந்தனைந்த பாலன் சோத்தம்
 இங்கள் முனிவன் பந்திருக்கும் இண்டை வில்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

௩ - ஆந் திருமொழி—விற்பெருவிழவும்.

திருவல்லிக்கேணி.

எழுசீர்க்கநீநெடிலடியாசிரியவநந்தம், (தோடியாகம் - ஆதிநாடம்.)

ஃஃ விற்பெருவிழவும்கஞ்சனும்மல்லும்
 வேழமும்பாகனும்வீழ *
 செற்றவன்தன்னை, புரமெரிசெய்த
 சிவனுறுதுயர்களைதேவை *
 பற்றலர்வீயக்கோல்கையில்கொண்டு
 பார்த்தன்தன்தேர்முன்றின்றானே **
 சிற்றவைபணியால்முடிதுறந்தானேத்
 திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. (௧)

ஃஃ வேதத்தைவேதத்தின்சுவைப்பயனை
 விழுமியமுனிவர்விழுங்கும் *
 கோதிலின்கனியைநந்தனார்களிறறைக்
 குவலயத்தோர்தொழுதேத்தும் *
 ஆதியை அமுதைஎன்னையாளுடை
 யப்பனை ஒப்பவரில்லா
 மாதர்கள்வாழும் * மாடமாமயிலைத்
 திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. (௨)

வஞ்சனைசெய்யத்தாயுருவாகி
 வந்தபேய்அலறிமண்சேர *
 நஞ்சமர்முலையுடையிர்செகவுண்ட
 நாதனைத் தானவர்கூற்றை *

விஞ்சைவானவர்சாரணர்சித்தர்

வியந்துதிசெய்யப்பெண் னுருவாகி *

அஞ்சவையமுதம்அன்று அளித்தானேத்

திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

(௩)

இந்திரனுக்கென்று ஆயர்கள்எடுத்த

எழில்விழவில்பழநடைசெய் *

மந்திரவியில்பூசனைபெறுது

மழைபொழிந்திடத்தளர்ந்து * ஆயர்

எந்தம்மோடுஇனவாரிரைதளராமல்

எம்பெருமான் ! அருளென்ன *

அந்தமில்வரையால்மழைதடுத்தானேத்

திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

(௪)

இன்னுணைப்பதமத்து அலர்மகள் தனக்கும்

இன்பன் நற்புவிதனக்குஇறைவன் *

தன்னுணைஆயர்பாவைநப்பின்னை

தனக்குஇறை மற்றையோர்க்கெல்லாம்

வன்னுணை * பஞ்சபாண்டவர்க்காகி

வாயுரைதுதுசென்றியங்கும்

† என்னுணை * எந்தைதந்தைதம்மானேத்

திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

(௫)

அந்தகன்சிறுவன் அரசர்தமரசற்கிளையவன்

அணியிழையைச்சென்று *

எந்தமக்குஉரிமைசெய்யெனத்தரியாது

எம்பெருமான் ! அருளென்ன *

‡ சந்தமல்குழலாளலக்கண் தூற்றுவர்தம்

பெண்டிரும்எய்தினாலிழப்ப *

இந்திரன்சிறுவன்தேர்முன்நின்றானேத்

திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

(௬)

‡ பரதனும்தம்பிசத்துருக்கனனும்

இலக்குமனேடுமைதிலியும் *

இரவும்நன்பகலும்துதிசெய்யநின்ற

இராவணந்தகனைஎம்மானே *

† 'இன்னுணை' என்பதும் பாடம். ‡ 'சந்தமர்' என்பதும் பாடம்.

சூரவமேகமழும்சூளிர் பொழிலாடி

சூயிலொடிமயில்கள் நின்றால் *

இரவியின்கதிர்கள் நுழைதல் செய்தறியாத்

திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

(௭)

ஃஃ பள்ளியிலோதிவந்ததன் சிறுவன்

வாயில் ஓராயிரநாமம் *

ஒள்ளியவாகிப்போத ஆங்கு அதுகூகு

ஒன்றுமோர் பொறுப்பிலனாகி *

பிள்ளையைச் சீறிவெகுண்டு தூண்டிபடைப்ப

பிறையெயிற்றனல் விழிபேழ்வாய் *

தெள்ளியசிங்கமாகியதேவைத்

திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

(௮)

ஃஃ மீனமர் பொய்கைநாள் மலர்கொய்வான்

வேட்கையினோடு சென்றிழிந்த *

கானமர் வேழம் கையெடுத்தலறங்

கராஅதன்காலினைக்கூதுவ *

ஆனையின் துயரம் தீர்ப்புள்ளார்ந்த

சென்றுநின்று ஆழி தொட்டானே *

தேனமர் சோலைமாடமாமயிலைத்

திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

(௯)

ஃஃ மன்னுதண் பொழிலும்வா வியும்மதினும்

மாடமாளிகையும் மண்டபமும் *

தென்னன் தொண்டையர்கோன் செய்தநல்மயிலைத்

திருவல்லிக்கேணி நின்றானே *

கன்னிநல்மாடமங்கையர்தலைவன்

காமருசீர்க்கலிகன்றி *

சொன்ன சொல்மாலைபத்துடன் வல்லார்

சுகமினிதாள் வர்வானாலகே.

(௧௦)

அடிவரவு:—வில் வேதத்தை வஞ்சனை இத்திரனுக்கு இவ்வுதுனை அந்த-
கன் பரதன் பள்ளியில் மீனமர் மன்னு அன்றாயர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

௪ - ஆந் திருமொழி - அன்றையர்.

திருநீர்மலே.

எண்ணீர்க்குந்நெடியடியாழியநிஞ்சுநம். (கட்பாணிராகம்- ஆதிதாளம்.)

அன்றையர்குலக்கொடியோடு

அணிமாமலர்மங்கையொடு அன்பளி * அவுணர்க்கு
என்தானும் இரக்கமிலாதவனுக்கு

உறையுமிடமாவது * இரும்பொழிக்குழ்
நன்றாயபுனல்நறையூர் திருவாலிகுடந்தை
தடம்திகழ்கோவல்நகர் *

நின்றான் இருந்தான்கிடந்தான் நடந்தாற்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே.

(க)

காண்டாவனமென்பதுஒர்காடு

அமரர்க்கரையன்னதுகண்டவன்நிற்க * முனே
மூண்டாரழவண்ணமுனிந்ததுவும் அதுவன்றியும்
முன்னுலகம்பொறைதீர்த்தது

ஆண்டான் * அவுண்ணவன்மார்பகலம்
உகிரால்வகிராகமுனிந்து * அரியாய்
நீண்டான் குறளாகிநிமிர்ந்தவனுக்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே.

(உ)

அலமன்னுமடல்சரிசங்க ட் மெடுத்தது

அடலாழியினால் அணியாருருவின் *
புலமன்னுவடம்புண்கொங்கையினால்

பொறைதீரமுனல் அகிவாளமரில் *
பலமன்னர்படச்சடராழியினைப்

பகலோன்மறையப்பணிகொண்டு * அணிசேர்
நிலமன்னனுமாய் உலகாண்டவனுக்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே.

(ஈ)

தாங்காததொராளரியாய் அவுணந்தனை

வீடமுனிந்து, அவனுலமரும் *
பூங்கோதையர்பொங்கெரிமூழ்கவிளைத்து

அதுவன்றியும் வென்றிகொள்வாளமரில் *

பாங்காகமுன்னவரொடு அன்பளவிப்
பதிற்தைந்திரட்டிப்படைவேந்தர்பட *
நீங்காச்செருவில்நிறைகாத்தவனுக்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே.

(ச)

மாலும்கடலாரமலைக்குவடிட்டு அணைகட்டி
வரம்புருவ * மதிசேர்
கோலமதிளாயிலங்கைகெடப் படை
தொட்டுநுகால்அமரிலதிர *
காலமிதுவென்று அயன்வானியினால்
கதிர்நீள்முடிபத்தும் அறுத்தமரும் *
† நீலமுகில்வண் ணனெமக்கிறைவற்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே.

(ரு)

பாராருலகும்பணிமால்வரையும்
கடலும்கடரும்இவையுண்டும் * எனக்கு
ஆராதெனநின்றவன்எம்பெருமான்
அலைநீருலகுக்குஅரசாகிய * அப்
பேராணைமுனிந்தமுனிக்கரையன்
பிறரில்லைநுனக்கெனும்எல்லையினான் *
நீரார்பேரான்நெடுமாலவனுக்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே.

(சு)

புகராருருவாகிமுனிந்தவனைப்
புகழ்விடமுனிந்து, உயிருண்டு * அசுரன்
நகராயினபாழ்படநாமமெறிந்து அதுவன்றியும்
வென்றிகொள்வாளவுணன் *
பகராத்வனாயிரநாமம் அடிப்
பணியாதவனை, பணியால்அமரில் *
நிகராயவன்நெஞ்சிடந்தானவனுக்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே.

(எ)

பிச்சச்சிறுபீலிபிடித்துஉலகில்
பிணந்தின்மடவாரவர்போல் * அங்குணே
அச்சமிலர்நாணிலராதன்மையால்
அவர்செய்கைவெறுத்து அணிமாமலர் தூய *

† 'நீலமுகில்வண் ணனெமக்கிறைவர்க்கிடம்' என்றும் வழங்குவர்.

நடவு பேரியதிருமொழி—உ - ப. ௫ - தி. பாராயது.

நச்சிநமனார் அடையாமைநமக்கருள்செய்யென
உள்குழைந்து, ஆர்வமொடு *
நிச்சம்நினை வார்க்கருள்செய்யுமவற்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே.

(அ)

பேசுமளவன்றுஇதுவம்மின்நமர் !
பிறர்கேட்பதன் முன், பணிவார் வினைகள் *
நாசமதுசெய்திடுமாதன்மையால்
அதுவேநமகு உய்விடம், நாள்மலர்மேல் *
வாசமணிவண்டறைபம்புறவில்
மனமைந் தொடுநைந்துழல்வார் * மதியில்
நீசரவர்சென்றடையாதவனுக்குஇடம்
மாமலையாவதுநீர்மலையே.

(ஆ)

❧ நெடுமாலவன்மேலியநீர்மலையேல்
நிலவும்புகழ்மங்கையர்கோன் * அமரில்
கடமாகளியானைவல்லான் கலிய
னெலிசெய்தமிழ்மாலையல்லார்க்கு * உடனே
விடுமால்வினைவேண்டிடினல் மேலுலகும்
எளிதாயிடும், அன்றிலுலங்கொலிசேர் *
கொடுமாகடல்வையகம்ஆண்டு மதிக்
குடைமன்னவராய் அடிக்கடுவரே.

(க)

அடிவாவு:—அன்றபர் காண்டா அலம் தாங்காதது மாலும் பார் புகர்
பிச்சம் பேசும் நெடுமால் பாராயது.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திரு - ஆந் திருமொழி - பாராயது.

திருக்கடல்மல்லையே. (க)

என்றிர்க்குநெடுபுலடியாசீர்யவந்தம். (கல்யாணசாகம்-ஆதிதாளம்.)

❧ பாராயதுஉண்மீழ்ந்தபவளத்துணைப்
படுகடலிலமுதத்தைப்பரிவாய்கிண்ட
சீராணை * எம்மாணைத்தொண்டர்தங்கள்
சிந்தையுள்ளே முனைத்தெழுந்ததீங்கரும்பினை *

போராணைக்கொம்பொசித்தபோரேற்றினைப்
புணர்மருதமிறநடந்தபொற்குன்றினை *
காராணையிடர்கடிந்தகற்பகத்தைக்
கண்டதுநான்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே.

(க)

† புண்டவத்தம்பிறர்க்கடைந்துதொண்டுபட்டுப்
பொய்ந்நூலைமெய்ந்நூலென்றென்றுமோதி
மாண்டு * அவத்தம்போகாதேவம்மின் எந்தை
என்வணங்கப்படுவானே * கணங்களேத்தும்
† நீண்டவத்தைக்கருமுகிலைம்மான் தன்னை
நின்றவூர்நித்திலத்தை, தொத்தார்சோலை *
காண்டவத்தைக்கனலெரிவாய்ப்பெய்வித்தானைக்
கண்டதுநான்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே.

(உ)

உடம்புருவில்முன்றென்றாய்முர்த்திவேறாய்
உலகுய்யநின்றானே * அன்றுபேய்ச்சி
விடம்பருகுவித்தகனைக் கன்றுமேய்த்து
விளையாடவல்லானே, வரைமீகானில் *
தடம்பருகுகருமுகிலைத்தஞ்சைக்கோயில்
தவநெறிக்குழர்பெருநெறிபை, வையம்காக்கும் *
கடிம்பரிமேல்கற்கியைநான்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே.

(ங)

பேய்த்தாயைமுலையுண்டபிள்ளை தன்னைப்
பிணைமருப்பிற்கருங்களிற்றை, பிணைமானநோக்கின் *
ஆய்த்தாயர்தயிர்வெண்ணெயமர்ந்தகோவை
அந்தணர்தம்அமுதத்தை, குரவைமுன்னே
கோத்தானே * குடமாடுகூத்தன்தன்னைக்
கோகுலங்கள்தளராமல்குன்றமேந்திக்
காத்தானே * எம்மானைக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே.

(ச)

பாய்ந்தானைத்திரிசகடம்பாநிலீழப்
பாலகனாய்ஆவிலைபில்பள்ளியின்ப
மேய்ந்தானே * இலங்கொளிசேர்மணிக்குன்றன்ன
நாரிரண்டிமால்வரைத்தோளெம்மான் தன்னை*

† 'நீண்ட அத்தக்கருமுகிலை அம்மான் தன்னை' என்பதும் பாடம்.

தோய்ந்தாணெரிமகள்தோள் தூ திற்சென்று அப்
பொய்யறைவாய்ப்புட்பெய்தமல்லர் மங்கக்
காய்ந்தாணை * எம்மாணைக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே.

(௫)

கிடந்தாணைத்தடங்கடலுள்பணங்கள்மேவிக்
கிளர்பொறியமறிதிரியஅதனின்பின்னே
படர்ந்தாணை * படுமதத்தகனிற்றின்கொம்பு
பறித்தாணைப் பாரிடத்தைஎயிறுகிற
இடந்தாணை * வளைமருப்பின்ஏனமாகி,
இருநிலனும்பெருவிசம்பும்எய்தாவண்ணம்
கடந்தாணை * எம்மாணைக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே.

(சு)

பேணாதவலியரக்கர்மெலியஅன்று
பெருவரைத்தோளிறநெரித்து, அன்றுஅவுணர்கோணை *
பூணுகம்பிளவெடுத்தபோர்வல்லோணைப்
பொருகடலுள் தூயிலமர்ந்தபுள்ளூர்கியை *
ஊணுகப்பேய்முலைஞ்சுஉண்டான் தன்னை
... ள்ருவாருள்ளத்தேஉறைகின்றானை *
காணுதுதிரிதருவேன்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே.

(எ)

பெண்ணுகிஇன்னமுதம்வஞ்சித்தாணைப்
பிறையெயிற்றன்றடலரியாய்ப்பெருகினுனை *
தண்ணூர்ந்தவார்புனல்சூழ்மெய்யமென்னும்
தடவரைமேல்கிடந்தாணை, பணங்கள்மேவி *
எண்ணுனை எண்ணிற்றந்தபுகழினுனை
இலங்கொளிசேர்அரவிந்தம்போன்றுநீண்ட
நண்ணுனை * கண்ணாரக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே.

(அ)

தொண்டாயார்தாம்பரவும்அடியினுனை
படிகடந்ததாளாளற்குஆளாய்உய்தல்
விண்டாணை * தென்னிலங்கையரக்கர்வேந்தை
விலங்குண்ணவலங்கைவாய்ச்சரங்களாண்டு *

பண்டாயவேதங்கள்நான்கும்ஐந்து

வேள்விகளும் கேள்வியோடு அங்கமாரும்
கண்டானை * தொண்டனேன்கண்டிகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (க)

‡ படநாகத்தனைக்கிடந்து அன்று அவுணர்கோணைப்

படவெகுண்டிருதிடைபோய், பழனவேலி *
தடமார்த்தகடல்மல்லைத்தலசயனத்துத்
தாமரைக்கணையிலமர்ந்த † தலைவன்தன்னை *
கடமாரும்கருங்களிறுவல்லான் வெல்போர்த்
கலிகன்றி ஒலிசெய்தஇன்பப்பாடல் *
திடமாகஇவையைந்துமைந்தும்வல்லார்
திவினையைமுதலரியவல்லார்தாமே. (க௦)

அடிவரவு:—பாராயது பூண்டு உடம்பு பேய் பாய்ந்தானை கிடந்தானை
பேணுத பெண் தொண்டாயார் படம் நண்ணுத.

நிருமங்கைகயாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி—நண்ணுத.

திருக்கடல்மல்லை. (உ)

தரவுகோச்சகக்கலிப்பா. (ஸஹாநாராகம் - ருபகதாளம்.)

‡ நண்ணுத வாளவுணரிடைப்புக்கு * வானவரைப்
பெண்ணுகி அமுதூட்டிம்பெருமானார் * மருவிரிய
தண்ணார்த்தகடல்மல்லைத் தலசயனத்துஉறைவாரை *
எண்ணுதேயிருப்பாரை இறைப்பொழுதும்எண்ணேமே. (க)

பார்வண்ணமடமங்கை பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி *
நீர்வண்ணன்மார்வத்தில் இருக்கையைமுன்றினைந்து, அவனார் *
கார்வண்ணமுதுமுநீர்க் கடல்மல்லைத்தலசயனம் *
ஆரெண்ணும்நெஞ்சடையார் அவர்எம்மைஆள்வாரே. (உ)

‡ ஏனத்தினுருவாகி நிலமங்கையெழில்கொண்டான் *
வானத்திலவர்முறையால் மகிழ்ந்தேத்தி † வலங்கொள்ள *
கானத்தின் கடல்மல்லைத்தலசயனத்துஉறைகின்ற *
ஞானத்தினொளியுருவை நினைவார்என்னாயகரே. (ங)

† 'தலைவர்தம்மை' எனவும் பாடம்ஐதுவர்.

‡ 'வரங்கொள்ள' என்பதும் பாடம்.

விண்டாராவென்று ஆவிரிலங்குண்ண * மெல்லியலார்
கொண்டாமிமல்லகலம் அழவேறவெஞ்சமத்துக்
கண்டாரை * கடல்மல்லைத் தலசயனத்துஉறைவாரை *
கொண்டாடும்நெஞ்சடையார் அவர் எங்கள்சுலதெய்வமே. (ச)

பிச்சச்சிறுபிலிச் சமண்குண்டர்முதலாயோர் *
சிச்சைக்கிறையென்னும் அவ்விதையைப்பணியாதே *
கச்சிக்குடந்தலனார் கடல்மல்லைத்தலசயனம் *
நச்சித்தொழுவாரை நச்சுஎன்தன்நல்நெஞ்சே! (ரு)

புலங்கொள்நிதிக்குவையோடு புழைக்கைம்மாகளிற்றினமும் *
நலங்கொள்நவமணிக்துவையும் சமந்தளங்கும்நான்றொசுந்து *
கலங்களியங்கும்மல்லைக் கடல்மல்லைத்தலசயனம் *
வலங்கொள்மனத்தாரவரை வலங்கொள்ளன்மடநெஞ்சே! (சு)

பஞ்சிச்சிறுகூழையுருவாகி * மருவாத
வஞ்சப்பெண்ணஞ்சண்ட அண்ணல், முன்னண்ணை *
கஞ்சைக்கடந்தலனார் கடல்மல்லைத்தலசயனம் *
நெஞ்சில்தொழுவாரைத் தொழுவாய்என்தூய்நெஞ்சே! (எ)

செழுநீர்மலர்க்கமலம் † திரையுந்துவன்பகட்டால் *
உழுநீர்வயலுழவருமப் பின்முன்பிழைத்தெழுந்த *
கழுநீர்கடிகமழும் கடல்மல்லைத்தலசயனம் *
தொழுநீர்மனத்தவரைத் தொழுவாய்என்தூய்நெஞ்சே! (அ)

பிணங்களிடுகாடசுனன் நடமாடபிஞ்ஞகனோடு *
இணங்குகிருச்சக்கரத்து எம்பெருமானார்க்குஇடம் * விசும்பில்
கணங்களியங்கும்மல்லைக் கடல்மல்லைத்தலசயனம் *
வணங்கும்மனத்தாரவரை வணங்குஎன்தன்மடநெஞ்சே! (க)

ஃஃ கடிக்கமழும்நெடுமறுகில் கடல்மல்லைத்தலசயனத்து *
அடிகளடியேரினையும் அடியவர்கள்தம் அடியான் *
வடிகொள்நெடுவேல்வலவன் கலிகன்றியொலிவல்லார் *
முடிகொள்நெடுமன்னவர்தம் முதல்வர்முதலாவாரே. (கௌ)

அடிவாவு:—நண்ணுத பார் எனத்தின் விண்டாரை பிச்சம் புலம் பஞ்சி
செழுநீர் பிணங்கள் கடி திவனும்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருமொழி - திவனும்.

திருவிடவேந்தை.

[நலைவனைப் பிரிந்த நலைவியின் ஆற்றமை கண்ட நாய்

இரங்கும் பாசராம்.]

எழுதீர்க்கந்நெடியலியாசிரியந்நீரும். (ஸாவேரிராகம் - ஆந்தாளம்.)

திவனும்வெண்மதிபோல்திருமுகத்தரிவை

செழுங்கடலமுதினில்பிறந்த

அவனும் * நின்னாகத்திருப்பதும் அறிந்தும்

ஆகிலும்ஆசைவிடாளால் *

குவனையங்கண்ணிகொல்லியம்பாவை

சொல்லுநின்தாள்நயந்திருந்த

இவளை * உன்மனத்தால்என்நினைந்திருந்தாய் ?

இடவெந்தைஎந்தைபிரானே !

(க)

குளம்படுமுறுவல்தோழியர்க்குஅருளாள்

துணைமுலைசாந்துகொண்டுஅணியாள் *

குளம்படுகுவளைக்கண்ணினைஎழுதாள்

கோலநல்லமலர்குழற்குஅணியாள் *

வளம்படுமுந்நீர்வையம்முன்னாளந்த

மாலென்னும், மாலினமொழியாள் *

இளம்படிஇவளுக்குஎன்நினைந்திருந்தாய் ?

இடவெந்தைஎந்தைபிரானே !

(உ)

சாந்தமும்பூணும்சந்தனக்குழம்பும்

தடமுலைக்குஅணியிலும்தழலாம் *

போந்தவெண்திங்கள் கதிர்சுடமெலியும்

பொருகடல்புலம்பிலும்புலம்பும் *

மாந்தளிர்மேனிவண்ணமும்பொன்னும்

வளைகளும்இறைநில்லா * என் தன்

வந்திழையிவளுக்குஎன்நினைந்திருந்தாய் ?

இடவெந்தைஎந்தைபிரானே !

(ங)

ஊழியின்பெரிதால்நாழிகையென்னும்

ஒண்சுடர்துயின்றதாலென்னும் *

ஆழியும்புலம்பும்அன்றிலும்உறங்கா

தென்றலும்தீயினிற்கொடிதாம் *

தோழியோ ! என்னும் துணைமுலை அரக்கும்
 சொல்லுமின் என் செய்கேன் ? என்னும் *
 ஏழையென்பொன்னுக்கு என் நினைந்திருந்தாய் ?
 இடவெந்தை எந்தை பிரானே !

(சு)

ஒதிலும் உன்பேரன்றி மற்றே தாள்
 உருகும் நின்றிருவுருநினைந்து *
 காதன்மைபெரி துகையறவுடையள்
 கயல்நெடுங்கண் துயில்மறந்தாள் *
 பேதையேன்பேதையிள்ளைமைபெரி து
 தெள்ளியள்வள்ளி நுண்மருங்குல் *
 ஏதலர்முன்னா என் நினைந்திருந்தாய் ?
 இடவெந்தை எந்தை பிரானே !

(ரு)

தன்குடிக்கு ஏதும் தக்கவாநினை யாள்
 தடங்கடல் துடங்கெயிலிலங்கை *
 வன்குடிமடங்கவாளமர் தொலைத்த
 வார்த்தை கேட்டு இன்புறும் மயங்கும் *
 மின்கொடி மருங்கு ஸ்ருங்கமேல் நெருங்கி
 மென்முலை பொன்பயந்திருந்த *
 என்கொடியிவளுக்கு என் நினைந்திருந்தாய் ?
 இடவெந்தை எந்தை பிரானே !

(சு)

உளங்கனிந்திருக்கும் உன் னையே பிதற்றும்
 உனக்கன் றி எனக்கு அன்பொன் றிலளால் *
 வளங்கனிபொழில் சூழ் மாவிருஞ்சோலை
 மாயனே ! என்று வாய்வெருவும் *
 களங்கனிமுறுவல்காரிகைபெரி து
 கவலையோடு அவலம் சேர்ந்திருந்த *
 இளங்கனி இவளுக்கு என் நினைந்திருந்தாய் ?
 இடவெந்தை எந்தை பிரானே !

(எ)

அலங்கெழுதடக்கை ஆயன்வாயாம்பற்கு
 அழியுமால் என்னுள்ளம் என்னும் *
 புலங்கெழுபொருநீர்ப்புட் குழிபாடும்
 போதுமோநீர்மலைக்கு ? என்னும் *

குலங்கெழுமுகொல்லிகோமளவல்லி

கொடியிடைநெடுமழைக்கண்ணி *

இலங்கெழில்தோளிருளன்னினைந்திருந்தாய் ?

இடவெந்தைஎந்தைதிரானே !

(அ)

பொன்குலாம்பயலைபூத்தனமென்தோள்

பொருகயற்கண் துயில்மறந்தாள் *

அன்பினுவுன்மேல் ஆதரம்பெரிது

† இவ்வணங்கினுக்கு உற்றநோய் அறியேன் *

மின்குலாமருங்குல்கருங்கமேல்நெருங்கி

வீங்கியவனமுலையாளுக்கு *

என்கொலாம் ? குறிப்பில்என்னினைந்திருந்தாய் ?

இடவெந்தைஎந்தைதிரானே !

(ஆ)

‡ அன்னமும்மீனும் ஆமையும் அரியும்

ஆயளம்மாயனே ! அருளாய் *

என்னும்இன்தொண்டர்க்குஇன்னருள்புரியும்

இடவெந்தைஎந்தைதிரானே *

மன்னுமாமாடமங்கையர்தலைவன்

மானவேல்கலியன்வாயொலிகள் *

பன்னியபனுவல்பாடுவார் நாளும்

பழவினைபற்றறுப்பாரே.

(க)

அடிவரவு:—திவனும் துளம் சார்தம் ஊழியில் ஓதிலும் தன் உளம் அலம்
பொன் அன்னம் திரிபுரம்.

திருமங்கையாட்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௮ - ஆந் திருமொழி—திரிபுரம்.

திருவட்டபுயகரம்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியநுத்தம். (தர்ப்பார்ராகம் - ருபகதாளம்.)

‡ திரிபுரம்மூன்றுஎரித்தானும் மந்தைமலர்மிசைமேல்அயனும்வியப்ப *

முரிதிரைமாகடல்போல்முழங்கி மூவுலகும்முறையால்வணங்க *

எரியனகேசரவாளெயிற்றோடு இரணியனாகம்இரண்டிகூறு *

அரியுருவாம்இவராரகொல்? என்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

† 'என்னணங்கினுக்கு' என்றும் பாடம்.

வெந்திறல்வீரரில்வீரரொப்பார் வேதமுரைத்துஇமையோர்வணங்கும்*
செந்தமிழ்பாடுவார்தாம்வணங்கும் தேவரிவர்கொல்? தெரிக்கமாட்டேன்*
வந்துகுறளுருவாய்நிமிர்ந்து மாவலிவேள்வியில்மண்ணளந்த*
அந்தணர்போன்றுஇவரார்கொல்? என்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

செம்பொனிலங்குவலங்கைவாளி திண்சிலைதண்டொடுசங்கம்ஒன்வாள்*
உம்பரிருசுடராழியோடு கேடகம்ஒண்மலர்பற்றிஎற்றே! *
வெம்புதினத்துஅடல்வேழம்விழ வெண்மருப்பொன்றுபறித்து* இருண்ட
அம்புதம்போன்றுஇவரார்கொல்? என்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

மஞ்சயர்மாமணிக்குன்றம்ஏந்தி மாமழைகாத்துஒருமாயவானை
அஞ்ச* அதன்மருப் பன்றுவாங்கும் ஆயர்கொல்? மாயம்அறியமாட்டேன்*
வெஞ்சுடராழியும்சங்கும்ஏந்தி வேதம்முன்ஒதுவர்நீதிவானத்து*
அஞ்சுடர்போன்றுஇவரார்கொல்? என்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

கலைகளும்வேதமும்நீதிநா லும்கற்பமும்சொற்பொருள் தானும்* மந்தை
நிலைகளும்வானாவர்க்கும்பிறர்க்கும் நீர்மையினால்அருள்செய்து* நீண்ட
மலைகளும்மாமணியும் மலர்மேல்மங்கையும்கங்கமும்தங்குகின்ற*
அலைகடல்போன்றுஇவரார்கொல்? என்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

எங்ஙனும்நாம்இவர்வண்ணம்எண்ணில்ஏதும்அறிதலும், ஏந்திழையார்*
சங்கும்மனமும்நிறைவுமெல்லாம் தம்மனவாகப்புகுந்து* தாமும்
பொங்குகருங்கடல்பூவைகாயா போதவிழ்நீலம்புனைந்தமேகம்*
அங்ஙனம்போன்றுஇவரார்கொல்? என்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

முழுவிவன்டாடியதன் துழாயின் மொய்ம்மலர்க்கண்ணியும்* மேனியஞ்சார்
திழுசியகோலம்இருந்தவாறும் எங்ஙனம்சொல்லுகேன்? ஒவிறல்லார்*
எழுதியதாமரையன்னகண்ணும் ஏந்தெழிலாகமும்தோளும்வாயும்*
அழகியதாம்இவரார்கொல்? என்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.()

மேவிஎப்பாலும்விண்ணோர்வணங்க வேதமுரைப்பர்முந்நீர்மடந்தை
தேவி* அப்பால்அதிர்ச்சங்கம்இப்பால்சக்கரம்மற்றிவர்வண்ணம்எண்ணில்*
காவியொப்பார்கடலேயுமொப்பார் கண்ணும்வடிவும்நெடியராய்* என்
ஆவிபொப்பார்இவரார்கொல்? என்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

தஞ்சம்இவர்க்குஎன்வனையும்நில்லாநெஞ்சமும்தம்மதேசந் தித்தேற்கு*
வஞ்சிமருங்குல் நெருங்கநோக்கி வாய்திறந்துஒன்றுபணித்தஅணும்*
நஞ்சமுடைத்திவர்க்கோக்கும்நோக்கம் நான் இவர்தம்மைஅறியமாட்டேன்*
அஞ்சுவன்மற்றிவரார்கொல்? என்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

‡: மன்னவன்தொண்டையர்கோன்வணங்கும் நீள்முடிமாலையிரமே
தன்வலிதன்புகழ்சூழ்ந்தகச்சி அட்டபுயகரத்து ஆதிதன்னை * [கன்*
கன்னிநன்மாமதிள்மங்கைவேந்தன் காமருசீர்க்கலிகன்றி * குன்றா
இன்னிசையாற்சொன்னசெஞ்சொல்மாலைத் தவல்லார்க்குஇடம்வருந்தமே
அடிவாவு:—திரிபுரம் வெந்திதல் செம்பொன் மஞ்ச கலைகளும், எங்ஙனும்
முழுசி மேவி தஞ்சம் மன்னவன் சொல்லு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி - சொல்லு.

திருப்பரமேச்சுரவிண்ணகரம்.

எழுதீர்க்கத்துநெடிலடியாசிரியவநந்தம். (புறநாகல்யாணி ராகம் -
ரூபகநாளம்.)

‡: சொல்லுவன்சொற்பொருள்தானலையாய்ச்
சுவைனுறுஒலிநாற்றமும்தோற்றமுமாய் *
நல்லரன் † நான்முகன்னாரணனுக்குஇடந்தான்
தடம்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி *
பல்லவன்வில்லவனென்றுஉலகில்
பலராய்ப்பலவேந்தர்வணங்குகழல்
பல்லவன் * மல்லையர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

(க)

கார்மன்னுநீள்விசும்பும்கடலும்
சுடரும்நிலனம்மலையும் * தன்உந்தித்
தார்மன்னுதாமரைக்கண்ணனிடம்
தடமாமதில்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி *
தேர்மன்னுதென்னவனைமுனையிற்செருவில்
திறல்வாட்டியதிண்சிலையோன் *
பார்மன்னுபல்லவர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

(உ)

உரந்தருமெல்லனைப்பள்ளிகொண்டான்
ஒருகால்முன்னம்மாவுருவாய்க்கடலுள் *
வரந்தருமாமணிவண்ணனிடம்
மணிமாடங்கள்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி *

† 'நாரணன்நான்முகனுக்கு' என்றும் பாடம்.

நிரந்தவர்மண்ணையின்புண்ணுகர்வேல்
 நெடுவாயிலுகச்செருவில்முனநாள் *
 பரந்தவன்பல்லவர்கோன்பணிந்த
 பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

(ந)

அண்டமும்எண்ணிசையும்நிலனும்
 அலைநீரொடுவானள்ளிகால்முதலா
 உண்டவன் * எந்தைபிரானதுஇடம்
 ஒளிமாடங்கள்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி *
 விண்டவர்இண்டைக்குழாமுடனே
 விரைந்தார்இரியச்செருவில்முனிந்து *
 பண்டிஒருகால்வளைத்தான்பணிந்த
 பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

(ச)

தூம்புடைத்திண்கைவன்தாள்களிற்றின்
 துயர்தீர்த்து, அரவம்வெருவ * முனநாள்
 பூப்புனல்பொய்கைபுக்கானவனுக்குஇடந்தான்
 தடம்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி *
 தேம்பொழில்குன்றெயில்தென்னவனைத்
 † திசைப்பச்செருமேல்வியந்துஅன்றுசென்ற *
 பாம்புடைப்பல்லவர்கோன்பணிந்த
 பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

(ரு)

திண்படைக்கோளரியின்உருவாய்த்
 திறலோனகலம்செருவில்முனநாள் *
 புண்படப்போழ்ந்தபிரானதுஇடம்
 பொருமாடங்கள்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி *
 வெண்குடைநீழல்செங்கோல்நடப்ப
 விடைவெல்கொடிவேற்படைமுன்உயர்த்த *
 பண்புடைப்பல்லவர்கோன்பணிந்த
 பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

(சு)

இலகியநீள்முடிமாவலிதன்பெருவேள்வியில்
 மாணுருவாய், முனநாள் *
 சலமொடுமாநிலங்கொண்டவனுக்குஇடந்தான்
 தடம்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி *

உலகுடைமன்னவன்தென்னவனைக்
கன்னிமாமதின்குழ்கருவூர்வெருவ *
பலபடைசாயவென்றான்பணிந்த
பரமேச்சரவிண்ணகரமதுவே.

(எ)

குடைத்திறல்மன்னவனாய் ஒருகால்
குரங்கைப்படையா, * மலையால்கடலை
யடைத்தவன்எந்தைபிரானதுஇடம்
மணிமாடங்கள்சூழ்ந்துஅழகாபகச்சி *
விடைத்திறல்வில்லவன்நென்மெலியில்
வெருவச்செருவேல்வலங்கைப்பிடித்த *
படைத்திறல்பல்லவர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சரவிண்ணகரமதுவே.

(அ)

பிறையுடைவாணுதல்பின்னேதிறத்து முன்னே
ஒருகால்செருவில்உருமின் *
மறையுடைமால்விடையேழுடர்த்தாற்குஇடந்தான்
தடம்சூழ்ந்துஅழகாயகச்சி *
கறையுடைவாள்மறமன்னர்கெடக்
கடல்போல்முழங்கும்குரல்கடுவாய் *
பறையுடைப்பல்லவர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சரவிண்ணகரமதுவே.

(ஆ)

ஃ பார்மன்னுதொல்புகழ்ப்பல்லவர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சரவிண்ணகர்மேல் *
கார்மன்னுநீள்வயல்மங்கையர்தம்தலைவன்
கலிகன்றிகுன்றாதுஉரைத்த *
சீர்மன்னுசெந்தமிழ்மலைவல்லார்
திருமாமகன்தன்அருளால் * உலகில்
தேர்மன்னராய்ஒலிமாகடல்குழ்
செழுநீருலகாண்டுகிழ்வர்களே.

(க)

அடிவரவு:—சொல்லு கார் உரம் அண்டமும் தாம்பு தின் இலகிய குடை
பிறை பார் மஞ்சாடு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நி. பெரியதிருமொழி—2 - ப. ௧0 - தி. மஞ்சாடு.

௧0 - ஆந் திருமொழி—மஞ்சாடு.

திருக்கோவலூர்.

எண்ணீர்க்கு நிறெடி லடியாசிய விருந்தம். (ஆரபிராகம் - ஆந்தாளம்.)

ஃ மஞ்சாடுவரையேழும் கடல்களேழும்
வானகமும் மண்ணகமும் மற்றுமெல்லாம் *
எஞ்சாமல் வயிற்றடக்கி ஆலின்மேல் ஓரினந்தளிரில்
கண்வளர்ந்தாசு தன்னை *
தஞ்சாநீர்வளம்சுரக்கும் பெண்ணைத்தென்பால்
தூயநான்மறையாளர்சோமுச்செய்ய *
செஞ்சாலிவினாவய லுள் திகழ்ந்துதோன்றும்
திருக்கோவலூர தனுள்கண்டேன்நானே.

(௧)

கொந்தலர்ந்தநறுந்துழாய்சாந்தம் தூபம்
தீபம் கொண்டு அமர்த்தொழப்பணங்கொள்பாம்பில் *
சந்தணிமென்முலைமலராள்தரணிமங்கை
தாமிருவர் அடிவரும்தன்மையானே *
வந்தனைசெய்து இசைபெழ ஆறங்கம் ஐந்து
வளர்வேள்விநான்மறைகள்மூன்றுதீயும் *
சிந்தனைசெய்து இருபொழுதுமொன்றும் செல்வத்
திருக்கோவலூர தனுள்கண்டேன்நானே.

(2)

கொழுந்தலரும்மலர்ச்சோலைக்குழாங்கொள்பொய்கைக்
கோள்முதலைவாளெயிற்றுக்கொண்டற்குளங்கி *
அழுந்தியமாகளிற்றினுக்கு அன்று ஆழியேந்தி
அந்தரம்மேவரத்தோன்றி அருள்செய்தானே *
எழுந்தமலர்க்கருநீலம் இருந்தில்காட்ட
இரும்புன்னைமுத்தரும்பிச்செம்பொன்காட்ட *
செழுந்தடநீர்க்கமலம் தீவிகைபோல்காட்டும்
திருக்கோவலூர தனுள்கண்டேன்நானே.

(௩)

தாங்கரும்போர்மாலிபடப்பறவையூர்ந்து
தராதலத்தோர்குறைமுடித்ததன்மையானே *
ஆங்குஅரும்பிக்கண்ணீர்சோர்ந்து அன்புகூரும்
அடியவர்கட்கு ஆரமுதமானுந்தன்னை *

கோங்கரும்புசுரபுன்னைகுரவார்சோலைக்
 குழாவரிவண்டுஇசைபாடிம்பாடல்கேட்டு *
 தீங்கரும்புகண்வளரும்கழனிசூழ்ந்த
 திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. (௪)

கறைவளர்வேல்கரன்முதலாக்கவந்தன்வாலி
 கணையொன்றினுல்மடியிலங்கைதன்னுள் *
 பிறையெயிற்றுவாளரக்கர்சேனையெல்லாம்
 பெருந்தகையோடுஉடன் துணித்தபெம்மான் தன்னை *
 மறைவளரப்புகழ்வளரமாடந்தோறும்
 மண்டபமொண்தொளியனைத்தும்வாரமோத *
 சிறையனைந்தபொழில்னைந்ததென்றல்வீசும்
 திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. (௫)

உறியார்ந்தநறுவெண்ணெய்ஒளியால்சென்று அங்கு
 உண்டானைக்கண்டுஆய்ச்சிஉரலோடுஆர்க்க *
 தறியார்ந்தகருங்களிறேபோலநின்று
 தடங்கண்கள்பனிமல்கும் தன்மையானை *
 வெறியார்ந்தமலர்மகள்நாமங்கையோடு
 வியன்கலைஎண்ணோளினுள்விளங்கு * செல்வச்
 செறியார்ந்தமணிமாடம்திகழ்ந்துதோன்றும்
 திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. (௬)

இருங்கைம்மாகரிமுனிந்துபரியைக்கீறி
 இனவிடைகளேழடர்த்துமருதம்சாய்த்து *
 வரும்சகடம்இறஉதைத்தமல்லையட்டு
 வஞ்சம்செய்கஞ்சனக்குஞ்சாளுனை *
 கருங்கமுகுபளம்பானைவெண்முத்துநூன்று
 காயெல்லாம்மரகதமாய்ப்பவளம்காட்ட *
 செருந்திமிகமொட்டலர்த்தும்தேன்கொள்சோலைத்
 திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. (௭)

பாரேறுபெரும்பாரம்தீரப் பண்டு
 பாரதத்துத்துதியங்கி * பார்த்தன்செல்வத்
 தேரேறுசாரதியாய்எதிர்த்தார்சேனை
 செருக்களத்துத்திறலழியச்செற்றான் தன்னை *

௫௨ பெரியதிருமொழி—ந - ப. க - தி. இருந்தண்மாநிலம்.

போரேறென்றுடையானும் அளகைக்கோனும்

புரந்தரனும்நான்முகனும்பொருந்தும்ஊர்போல் *

சீரேறுமறையாளர்நிறைந்த செல்வத்

திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே.

(அ)

தூவடிவின்பார்மகள்பூமங்கையோய்

சுடராழிசங்குஇருபால்பொலிந்துதோன்ற *

காவடிவின்சுற்பகமேபோலநின்று

கலந்தவர்கட்குஅருள்புரியும்சுருத்தினுனை *

சேவடிகைதிருவாய்கண்சிவந்த ஆடை

செம்பொன்செய்திருவுருவமானுன்தன்னை *

திவடிவின்சிவனயனேபோல்வார்மன்னு

திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே.

(ஆ)

✠ வாரணம்கொள்இடர்கழந்தமாலை நீல

மாதகத்தைமழைமுகிலேபோல்வான்தன்னை *

சீரணங்குமறையாளர்நிறைந்த செல்வத்

திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேனென்று *

வாரணங்குமுலைமடவார் மங்கைவேந்தன்

வாள்கலியனொலியைந்துமைந்துமவல்வார் *

காரணங்களால்உலகம்கலந்துஅங்குறத்தக்

கார்துளங்கும்பரந்தானைக்காண்பர்தாமே.

(க௦)

அடிவரவு:—மஞ்சாடு கொந்து கொழுந்து பாங்கு கறை உதி இருங்கை பார்
தூவடிவின் வாரணம் இருந்தன்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முன்றும்பத்து.

க - ஆந் திருமொழி—இருந்தண்மாநிலம்.

திருவயிந்திரபுரம்.

அறுநீர்க்கழிநெடிலடியாசரியவருத்தம். (செஞ்சுருட்டிராகம்-ஆதிதாளம்.)

✠ இருந்தண்மாநிலம்வனமதாய் வனைமருப்பினிஸ் அகத்தொடுக்கி*

சுருந்தண்மாதல் ணைதுயின் நவனிடம் கமலநன்மலர்த்தேறல்

அருந்தி இன்னிசைமுரன் டெழுந் அன்குடைதொகுதி அம்பொழி ஊடே*

சுருந்தநாண்மலர்சென்றனைந்நுழிதரு திருவயிந்திரபுரமே. (க)

- † 'அகத்தெய்க்கி' என்பதும் பாடம்.

மின்னும்ஆழியங்கையவன் செய்யவளுதைதருதிருமார்பன் *
பன்னுநால்மறைப்பல்பொருளாகிப பரனிடம், வரைச்சாரல் *
மின்னும்மாதவிப்பந்தலில் பெடைவரப்பிணியவிழ்காமலத்து *
தென்ன வென்றுவண்டிஇன்னிசைமுல்தரு திருவயிந்திரபுரமே. ( )

வையமேழும்உண்டு ஆலிலைவையியமாயவன் * அடியவர்க்கு
மெய்யனாகியதெய்வநாயகனிடம் மெய்தருவரைச்சாரல் *
மொய்கொள்மாதவிசெண்பகம்முயங்கிய முல்லையங்கொடியாட *
செய்யதாமரைச்செழும்பிணை திகழ்தரு திருவயிந்திரபுரமே. (௩)

மாறுகொண்டிடென் நெதிரந்தவல்லவுணன்தன் மார்பகம்இருபிளவா*
கூறுகொண்டுஅவன்குலமகற்குஇன்னருள்கொடுத்தவனிடம்* மிடைந்து
சாறுகொண்டமென்கரும்பிளங்கழை தகைவிசும்புறமணிநீழல் *
சேறுகொண்டதண்பழனமதெழில்நிகழ் திருவயிந்திரபுரமே. (௪)

ஆங்குமாவலிவேள்வியில்லுந்துசென்று அகலிடம்அளந்து * ஆயர்
பூங்கொடிக்குஇனவிடைபொருதவனிடம், பொன்மலர் திகழ்*வேங்கை
கோங்குசெண்பகக்கொம்பினில் குதிகொடுகுரக்கிம்ம இரைத்தோடி*
தேன்கலந்ததண்பலங்கனி நுகர்தரு திருவயிந்திரபுரமே. (௫)

கூனுலாவியமடந்தைதன்கொடுஞ்சொலின் திறத்து இளங்கொடியோ
கானுலாவியகருமுகில்திருநிறத்தவனிடம், சவினரும் * [௫ம் *
வானுலாவியமதிதவழ்மால்வரை மாமதிள்புடைசூழ *
தேனுலாவியசெழும்பொழில்தழுவிய திருவயிந்திரபுரமே. (௬)

மின்னின் நுண்ணிடைமடக்கொடிகாரணம் விலங்கலின் மிசைஇலங்கை
மன்னன் * நீளமுடிபொடிசெய்தமைந்தனதிடம், மணிவரைநீழல்*
அன்னமாமலரவிந்தத்தமளியில் பெடையொடும்இனிதமர *
செந்நெலார்கவரிக்குலேவீச தண்திருவயிந்திரபுரமே. (௭)

விரைகமழ்ந்தமென்கருங்குழல்காரணம் வில்லிதுத்து,† அடல்மழைக்கு*
விரைகலங்கிடவரைகுடையெடுத்தவன் நிலவியதிடம், தடமார் *
வரைவளம்திகழ்மதகரிமருப்பொடி மலைவளரகிலுந்தி *
திரைகொணர்ந்தணைசெழுநதிவயல்புது திருவயிந்திரபுரமே. (௮)

வேல்கொள்கைத்தலத்துஅசர்வெம்போரினில் விசையனக்காய், மணித்தோ*
கோல்கொள்கைத்தலத்துஎந்தை பெம்மானிடம்குலவுதண் வரைச்சாரல்*
கால்கொள்கண்கொடிக்கையெழக் கமுகினம்பாளைக்கமழ்சாரல் *
சேலகன்பாய்தருசெழுநதிவயல்புது திருவயிந்திரபுரமே. (௯)

† 'அடல்மழைக்கு' என்பதும் பாடம்.

✠ மூவராகியஒருவனை மூவுலகுண்டுஉயிழந்து அளந்தானே *
தேவர்தானவர்சென்றுசென்றிறைஞ்சத் தணிநுவயிந்திரபுரத்து *
மேவுசோதியை வேல்வலவன்கலிகன்றிவிரித்தாரைத்த *
பாவுதண்தமிழ்பத்திவைபாடிடப் பாவங்களபயிலாவே. (க௦)

அடிவரவு:—இருந்தன் மின்னும் வையம் மாறு ஆங்கு கூன் மின்னின்
விரை வேல் மூவர் ஊன்.

திருமங்கைபாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

உ - ஆந் திருமொழி—ஊன்வாட

திருச்சித்திரகூடம். (க)

எண்ணீர்க்கநீநெடிலடியாசிரியவ்நந்தம். (சங்கராபரணராகம்-
அடநாளம்.)

✠ ஊன்வாடஉண்ணாதுஉயிர்காவலிட்டு
உடலில்பிரியாப்புலனைந்தும்நொந்து *
தாம்வாடவாடத்தவம்செய்யவேண்டா
தமதாஇமையோருலகாளகிற்பீர்! *
காளுடமஞ்ஞைக்கணமாட மாடே
கயலாடுகொனீர்ப்பழனம்புடைபோய் *
தேனாடமாடக்கொடியாடு தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே. (க)

காயோடுநீடுகனியுண்டு, வீச
கடுங்கால்நுகர்ந்து, நெடுங்காலம் * ஐந்து
தீயோடுநின்றதுதவம்செய்யவேண்டா
திருமார்பனைச்சிந்தையுள்வைத்துமென்பீர்! *
வாயோதுவேதம்மலிகின்றதொல்சீர்
மறையாளர்நாளும்முறையால்வளர்த்த *
தீயோங்கவோங்கப்புகழோங்கு தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே. (உ)

வெம்பும்சினத்துப்புனக்கேழலொன்றாய்
விரிநீர்முதுவெள்ளம்உள்புக்கழுந்த *
வம்புண்பொழில்குழலகன்றெறித்தான்
அடிப்போதுஅனைவான்விருப்போடுஇருப்பீர்! *

பைம்பொன் னும்முத்தும்மணியும்கொணர்ந்து
படைமன்னவன்பல்லவர்கோன்பணிந்த *
செம்பொன்மணிமாடங்களுக்குந்த தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே.

(௩)

அருமானிலம்அன்று அளப்பான் குறளாய்
அவுணன்பெருவேள் வியில்சென்றிரந்த *
பெருமான் திருநாமம்பிதற்றி நுந்தம்
பிறவித்துயர்நீங்குதுமென்னகிற்பீர் ! *
கருமாகடலுள்கிடந்தான்உவந்து
கவைநா அரவினணைப்பள்ளியின்மேல் *
திருமால்திருமங்கையொடாடு தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே.

(௪)

கோமங்கவங்கக்கடல்வையம்உய்யக்
குலமன்னரங்கப் மழுநில்துணிய *
தாம்அங்குஅமருள்படைதொட்ட வென்றித்
தவமாமுனியைத்தமக்காக்ககிற்பீர் ! *
பூமங்கைதங்கிப்புலமங்கைமன்னிப்
புகழ்மங்கைஎங்கும்திகழ * புகழ்சேர்
சேமம்கொள்பைம்பூம்பொழில்சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே.

(௫)

நெய்வாயழலம்புதரந்து முந்நீர்
துணியப்பணிகொண்டு அணியார்ந்து * இலங்கு
மையார்மணிவண்ணனைஎண்ணி நுந்தம்
மனத்தே இருத்தும்படிவாழவல்லீர் ! *
அவ்வாய்இளமங்கையர்பேசவும்தான்
அருமாமறையந்தணர்சிந்தைபுக *
செவ்வாய்க்கிளிநான்மறைபாடு தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே.

(௬)

மௌவல்குழலாய்ச்சிமென்தோள்நயந்து
மகரம்சுழலச்சுழல்நீர்பயந்த *
தெய்வத்திருமாமலர்மங்கைதங்கு
திருமார்பண்ச்சிந்தையுள்வைத்துமென்பீர் : *

கௌவைக்களிற்றின்மருப்பும் பொருப்பில்
கமழ்சந்தும்உந்திநிவாவலங்கொள் *
தெய்வப்புனல்கூழ்ந்து அழகாய தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே.

(௭)

மாவாயினங்கம்மதியாதுகீறி
மழைமாமுதாருன்றுஎடுத்து * ஆயர்தங்கள்
கோவாய்நிராமேய்த்துஉலகுண்டமாயன்
குராமாகழல்கூடம்குறிப்புடையர் ! *
மூவாயிரம்நான்மறையாளர் நானும்
முறையால்வணங்க, அணங்காயசோதி *
தேவாதிதேவன் திகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே.

(௮)

செருநிலவேல்கண்மடவார்திறத்துச்
சினத்தோடுமின்றுமனத்தால்வளர்க்கும் *
அருநிலபாவம்அகலப் புகழ்சேர்
அமரர்க்கும்எய்தாத அண்டத்துஇருப்பீர் ! *
பெருநீர்நிவாஉந்திமுத்தம்கொணர்ந்து
எங்கும்வித்தும்வயலுள்கயல்பாய்ந்துஉள *
திருநீலம்மின்று திகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே.

(௯)

ஃஃ சீரார்பொழில்சூழ்ந்து அழகாயதில்லைத்
திருச்சித்ரகூடத்துஉறைசெங்கண்மாலுக்கு *
ஆராதஉள்ளத்தவர்கேட்டுஉவப்ப
அலைநுலகுக்கு அருளேபுரியும் *
காரார்புயற்கைக்கலிகின்றி குன்றுவொலிமலை
ஒரொன்பதோடுஒன்றுமவல்லார் *
பாராருலகம்அளந்தானடிக்கீழ்ப்
பலகாலம்சித்கும்படிவாழ்வர்தாமே.

(௧௦)

அடிவரவு:—ஊன் காயோடு வெம்பும் அருமா கோமங்க நெய் மௌவல்
மாவாயின் செரு சீரார் வாட.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருமொழி - வாடமருதிடை,

திருச்சித்திரகூடம். (உ)

அறுநீர்க்கந்நேடிந்நடியாசிரியவநுந்தம். (மோஹநராகம் - ஆந்நாளம்.)

ஃ வாடமருதிடைபோகி மல்லரைக்கொன்றுஒக்கலித்திட்டு *
ஆடல்நன்மாவுடைத்து ஆயராரிரைக்குஅன்றுஇடர்தீர்ப்பான் *
கூடியமாமழைகாத்த கூத்தனெனவருகின்றான் *
சேடியர்பூம்பொழில்நிலைச் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (க)

பேய்மகள்கொங்கைநஞ்சுண்ட பிள்ளைபரிசுஇதுவென்றால் *
மாரிலமாமகள் மாதர்கேள்வன்இவனென்றும் * வண்டிண்
பூமகள்நாயகனென்றும் † புலங்கெழுமுகோவியர்ப்பாடி. *
தேமலர்தூவவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (உ)

பண்டுஇவன்வெண்ணெயுண்டானென்று ஆய்ச்சியர்கூடி ‡ இழிப்ப *
எண்ணிசையோரும்வணங்க இணைமருதுநெடந்திட்டு *
அண்டரும்வானத்தவரும் ஆயிரநாமங்களோடு *
திண்திறல்பாடவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (ங)

வளைக்கைநெடுங்கண்மடவார் ஆய்ச்சியர்அஞ்சிஅழைப்ப *
தளைத்தவிழ்தாமரைப்பொய்கைத் தண்தடம்புக்குஅண்டர்காண *
முளைத்தளயிற்றழல்நாகத்து உச்சியில்நின்று அதுவாட *
திளைத்தமர்செய்துவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (ச)

பருவக்கருமுகிலொத்து முத்துடைமாகடலொத்து *
அருவித்திரள்திகழ்கின்ற ஆயிரம்பொன்மலையொத்து *
உருவக்கருங்குழலாய்ச்சிதிறத்து இனமால்விடைசெற்று *
தெருவில்திளைத்துவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (ரு)

ஃ எய்யச்சிதைந்ததுஇலங்கைமலங்க வருமழைகாப்பான் *
உய்யப்பருவரைதாங்கி ஆரிரைகாத்தானென்றுஏத்தி *
§ வையத் § தெவரும்வணங்க அணங்கெழுமாமலேபோலே *
தெய்வப்புள்ஏறிவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (சு)

ஆவர்இவைசெய்தறிவார் ? அஞ்சனமாமலேபோலே *
மேவுசினத்துஅடல்வேழம் வீழமுனிந்து * அழகாய
காவிமலர்நெடுங்கண்ணார் கைதொழவீதிவருவான் *
தேவர்வணங்குதண்தில்லைச் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (ஏ)

† 'பொலன்கெழு' என்றும்பாடம். ‡ 'அழைப்ப' என்றுசிலர். § 'வையத் தவரும்' என்பதும்சிலர்பாடம். § 'தேவரும்' என்பது அரும்பதத்துக்குப்பாடம்.

௫௮ பேரியதிருமொழி—ந - ப. ச - தி. ஒருகுறளாய்.

பொங்கி அமரி லொருகால் பொன்பெயரோனை வெருவ *
அங்கு அவனாகம் அனைந்திட்டு ஆயிரந்தோள் எழுந்தாட *
பைங்கணிர ண்டி எரிகான்ற நீண்ட எயிற் றொடுபேழ்வாய் *
சிங்கவுருவின் வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (அ)

கருமுகில் போல்வது ஓர் மேனி கையன ஆழியும் சங்கும் *
பெருவிறல்வானவர்குழ ஏழுலகும் தொழுதேத்த *
ஒருமகள் ஆயர் மடந்தை ஒருத்தி நிலமகள் * மற்றைத்
திருமகளோடும் வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (க)

† தேனமர்பூம்பொழில் தில்லைச் சித்திரகூடம் அமர்ந்த *
வானவர்தங்கள் பிராணை மங்கையர்கோன் † மருவார் *
ஊனமர்வேல்கலிகன்றி ஒண்தமிழ் ஒன்பதோடொன்றும் *
தானிவைகற்று வல்லார்மேல் † சாராதீவினைதானே. (க௦)

அடிவரவு:—வாட பேய் பண்டு வனை பருவம் எய்ய ஆவர் பொங்கி கருமுகில்
தேனமர் ஒருகுறள்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி - ஒருகுறளாய்.

திருக்காழிச்சீராமவிண்ணகரம்.

எண்ணிக்கத் திருநெடியாழ்வாரிய்விருந்தம். (பிராகடைராகம்-ருபகதாளம்.)

ஃ ஒருகுறளாய் இருநிலம் மூவடி மண்வேண்டி
உலகனைத்தும் ஈடியா லொடுக்கி * ஒன்றும்
தருகவென மாவலியைச் சிறையில் வைத்த
தாடாளன் தாளனைவீர் ! * தக்ககீர்த்தி
அருமறையின் திரள்நான்கும் வேள்வியைந்தும்
அங்கங்களைவயாறும் இசைகளேழும் *
தெருவில் மலிவிழாவளமும் சிறக்கும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. (க)

நான்முகன்நாள் † மிகைத்தருக்கை இருக்குவாய்மை
நலமிகுசீர் உரோமசனல் † நவிறி * நக்கன்
ஊன்முகமார் தலையோட்டுண் ஒழித்த எந்தை
ஒளிமலர்ச்சேவடியனைவீர் ! * உழுசேயோடச்

† 'மருவார்தம்' என்றும் வழங்குவர். † 'சாரதில்லாவினைதாமே' என்று
இல சூகோசம் உள். † 'மிகத்தருக்கை' என்று சிலர். † 'நவிறு' எனவும் ஒதுவர்.

சூல்முகமார்வனையனாவாய்உகுத்தமுத்தைத்
தொல்குருகுசினையென்னச்சூழ்ந்தியங்க * எங்கும்
தேன்முகமார்மலவயல்சேல்பாய் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே.

(௨)

வையணைந்தநுதிக்கோட்டுவராகமொன்றாய்
மண்ணெல்லாம்இடந்தெடுத்தமதங்கள்செய்து *
நெய்யணைந்ததிகிரியினால்வாணன் திண்தோள்
நேர்ந்தவன் தாளணைகிற்பீர்! * நெய்தலோடு
மையணைந்தகுவனாகள் தங்கண்களென்றும்
மலர்க்குமுதம்வாயென்றும்கடைசிமார்கள் *
செய்யணைந்துகனாகளையாதேறும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே.

(௩)

பஞ்சியமெல்லடிப்பின்னை திறத்து முன்னாள்
பாய்விடைகளே முடர்த்து, பொன்னன்பைம்பூண், *
நெஞ்சிடந்துகுருதியுகட்கிர்வேலாண்ட
நின்மலன் தாளணைகிற்பீர்! * நீலமாலைத்
தஞ்சடையஇருள்தழைப்பத் தாளம்ஆங்கே
தண்மதியின்நிலாக்காட்ட, பவளந்தன்னால் *
செஞ்சுடர்வெயில்விரிக்கும்அழகார் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே.

(௪)

தெவ்வாயமறமன்னர்குருதிகொண்டு
திருக்குலத்திலுறந்தோர்க்குத்திருத்திசெய்து *
வெவ்வாயமாடிண்டுவேழம்அட்ட
விண்ணவர்கோன் தாளணைவீர்! * விகிர்தமாதர்
அவ்வாயவாள்நெடுங்கண்குவனாகாட்ட
அரவந்தம்முகம்காட்ட, அருகேஆம்பல் *
செவ்வாயின் திரள்காட்டிவயல்கூழ் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே.

(௫)

பைங்கண் விறல்செம்முகத்துவாவிமாள்
படர்வனத்துக்கவந்தனெடும், படையார்திண்கை *
வெங்கண்விறல்விராதனுகவிற்குணித்த
விண்ணவர்கோன் தாளணைவீர்! * வெற்புப்போலும்

துங்கமுகமானிகைமேல் ஆயங்கூறும்
துடியிடையார்முகக்கமலச்சோதிதன்னால் *
திங்கள்முகம்பணிபடைக்கும் அழகார் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே.

(சு)

பொருவில்வலம்புரியரக்கன்முடிகள்பத்தும்
புற்றுமறிந்தனபோலப்புவிமேல்சிற்த *
செருவில்வலம்புரிசிலைக்கைமலைத்தோள்வேந்தன்
திருவடிசேர்ந்துடய்கிற்பீர்! * † திரைநீர்த்தெள்கி
மருவிவலம்புரிகைதைக்கழியூடாடி
வயல்நண்ணிமழைதருநீர்தவழ்கால்மன்னி *
தெருவில்வலம்புரிதரளம்மீனும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே.

(எ)

பட்டரவேரகலங்குல்பவளச்செவ்வாய்
பிணைநெடுந்தோள்பிணைநெடுங்கண்பாலாம்பின்சொல் *
மட்டவிழும்குழலிக்காவாநோர்காவில்
மரம்கொணர்ந்தானடியினைவீர்! * அணில்கள்தாவ
நெட்டிலையகருங்கமுகின்செங்காய்வீழ
நீள்பலவின் தாழ்சினையிலநெருங்கு * பினத்
தெட்டபழம்சிதைந்துமதுச்சொரியும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே.

(அ)

பிறைதங்குசடையானைவலத்தேவைத்துப்
பிரமனைத்தன்உந்தியிலேதோற்றுவித்து *
கறைதங்குவேல்தடங்கண்டிருவை மார்பில்
கலந்தவன் தாளிணைகிற்பீர்! * கழுநீர்கூடித்
துறைதங்குகமலத்துத்துயின்று கைதைத்
தோடாரும்பொதிசோற்றுச்சண்ணம்நண்ணி *
சிறைவண்டுகளிபாடும்வயல்குழ் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே.

(சு)

✠ செங்கமலத்து அயனையமறையோர் காழிச்
சீராம ‡ விண்ணகரின்செங்கண்மலை *
அங்கமலத்தடவயல்குழ் ஆலிநாடன்
அருள்மாரிஅரட்டமுக்கி அடையார்சீயம் *

† 'தலாந்தெனிக' என்றும் பாட உண்டு.

‡ 'விண்ணகரின்' என்பதும் பாடம்.

கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள்மங்கைவேந்தன்
கொற்றவேற்பரகாலன்கலியன்சொன்ன *

சங்கமுகத்தமிழ்மலைபத்தும்வல்லார்

தடங்கடல்குழலகுக்குத்தலைவர்தாமே.

(௧௦)

அடிவரவு:—ஒருகுதன் நான்முகன் வை பஞ்சிய தெவ்வாய பைங்கள்
பொருவில் பட்டு பிறை செங்கமலத்து வந்து.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி - வந்துனது.

திருவாலி. (௧)

ஆசிரியத்துறை. (ஸாவேரி ராகம் - ஆதிதாளம்.)

ஃ வந்துனதடியேன்மனம்புகுந்தாய் புகுந்ததற்பின்வணங்கும் * என்
சுந்தனைக்குஇனியாய்! திருவே! என்னொருமிரே! *

அந்தளிர்ணியா ஸசோகின்இளந்தளிர்கள்கலந்து * அவையெங்கும்
செந்தழல்புரையும் திருவாலியம்மானே!

(௧)

நிலத்தடவரை மாமணிநிகழக்கிடந்ததுபோல் * அரவணை
வேலைத்தலைக்கிடந்தாய்! அடியேன்மனத்துஇருந்தாய் * [எங்கும்
சோலைத்தலைக்கணமாமயில்நடமாட மழைமுகில்போன்றெழுந்து *
ஆலைப்புக்கைமமும் அணியாலியம்மானே!

(௨)

நென்னல்போய்வருமென்றென் னுண்ணியிராமை என்மனத்தேபுகுந்தது *

† இம்மைக்கென்றுஇருந்தேன் ஏறிநீர்வளஞ்செயுவில் *

செநநெற்கூழைவரம்பொரிஇ அரிவார்முகத் ‡ தெழுவாண்போய் * கரும்பு
அந்நற்காடுஅணையும் அணியாலியம்மானே!

(௩)

மின்னின்மன்னுநுடங்கிடை மடவார்தம்சிந்தைமறந்துவந்து * நின்
மன்னுசேவடிக்கே மறவாமைவைத்தாயால் *

புன்னைமன்னுசெருந்தி வண்பொழில்வாய்அகன்பணைகள்கலந்து * எங்கும்
அன்னம்மன்னும்வயல் அணியாலியம்மானே!

(௪)

நீடுபல்மலர்மாலையிட்டு நின்னிணையடிதொழுதேத்தும் * என்மனம்
வாடநீநினையேல் மரமெய்தமாமுனிவா! *

பாடலின்ஒலிசங்கிதோசைபரந்து பல்பணையால்மலிந்து * எங்கும்
ஆடலோசையரு அணியாலியம்மானே!

(௫)

† 'இன்மைக்கு' என்பதும் பாடம். ‡ 'எழ' என்பதும் பாடம்.

கந்தமாமலரெட்டிம்இட்டு நின்காமர்சேவடிகைதொழுதெழும் *
புந்தியேன்மனத்தே புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன் *
சந்திவேள்விசடங்குநான்மறை ஒதிஒதுவித்துஆதியாய்வரும் *
அந்தனாளரொ அணியாலியம்மானே ! (கா)

உலவுதிரைக்கடல்பள்ளிகொண்டெவந்து உன்னடியேன்மனம்புகுந்த *
புலவ ! புண்ணியனே ! புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன் * [அப்
நிலவுமலர்ப்புண்ணைநாழல்நீழல் தண்தாமரைமலரின்மிசை * மலி
அலவன்கண்படுக்கும் அணியாலியம்மானே ! (கா)

சங்குதங்குதடங்கடல் கடல்மல்லையுள்கிடந்தாய் ! * அருள்புரிந்து
இங்குளன்னுள்புகுந்தாய் ! இனிப்போயினால்அறையோ ! *
கொங்குசெண்பகமல்லிகைமலர்புல்கி இன்னிளவண்டுபோய் * இளங்
தெங்கின்தாதையும் திருவாலியம்மானே ! (அ)

ஒதிஆயிரநாமமும்பணிந்தேத்தி நின்அடைந்தேற்கு * ஒருபொருள்
வேதியா ! அரையா ! உரையாய்ஒருமாற்றம், எந்தாய் ! *
நீதியாகியவேதமாமுனியாளர் தோற்றம்உரைத்து * மற்றவர்க்கு
ஆதியாயிருந்தாய் ! அணியாலியம்மானே ! (கா)

ஃஃபுல்லிவண்டறையும்பொழில்புடைகுழ்தென்னுலியிருந்தமாயனே *
கல்லின்மன்னுதிண்டோள் கலியன்ஒலிசெய்த *
நல்லஇன்னிசைமலை நாலுமோரைந்துமொன் றும்நவின் று * தாம்உடன்
வல்லராயுரைப்பார்க்கு இடமாகும்வானுலகை. (கா)

அபுவரவு: அவந்து நில நென்னல் மின்னிள் நீடு கந்தம் உலவு சங்கு ஒதி
புல்லி தூவிரிய.

நீருமங்கையாழ்வார் நீருவடிகளே சுரணம்.

கா - ஆந் திருமொழி - தூவிரிய.

நீருவாலி. (உ)

[தலைவனைப் பிரிந்த தலைவ் இரங்கிக்கூறிய பாசுரம்.]

நாவுகொச்சகக்கலிப்பா. (நாதநாமக்கிரியைராகம் - ரூபகதாளம்.)

ஃஃ தூவிரியமலருழக்கித் துணையோடும்பிரியாதே *
பூவிரியமதுகரும் பொறிவிரியசிறுவண்டே ! *
தீவிரியமறைவளர்க்கும் புதுழாள்திருவாலி *
எவரிவெஞ்சிலையானுக்கு என்சிலைமைஉரையாயே. (க)

பிணியபவியும்நறுநீல மலர்கிழியப், பெடையோடும் *
அணிமலர்மேல்மதுநரும் அறுகாலசிறுவண்டே ! *
மணிகெழுநீர்மருங்கலரும் வயலாலிமணவாளன் *
பணியறியேன், நீசென்று என்பயிலேநேயுடையாயே, (உ)

நீர்வானம்மண்களிகாலாய் நின்றநெடுமால் * தன்
தாராயநறுந்துளவம் பெருந்தகையேற்குஅருளானே ! *
சீராரும்வளர்பொழில்சூழ் திருவாலிவயல்வாழும் *
கூர்வாயசிறுகருகே ! குறிப்பறிந்துகூறாயே. (ங)

தானுகநிணையானேல் தன்நினைந்துகைவேற்கு * ஓர்
மீனாகொடிநெடுவேள் வலிசெய்யமெலிவேனோ ? *
தேன்வாயவரிவண்டே ! திருவாலிநகராரும் *
ஆனையற்குஎன்னுறுநோய் அறியச்சென்றுஉரையாயே. (ச)

வாளாயகண்பனிப்ப மென்முலைகள்பொன் அரும்ப *
நாள்நாளும்நின்றினைந்துகைவேற்கு * ஓ ! மண்ணாளந்த
தாளாளா ! தண்குடந்தைநகராளா ! வரையெடுத்த
தோளாளா ! * என் தனக்கு ஓர் துணையாளனாகாயே ! (ரு)

தாராயதண்துளவ வண்டிஉழுதவரைமார்பன் *
போராணைக்கொம்புஓசித்த புட்பாகன்என்னம்மான் *
தேராரும்நெடுவீதித் திருவாலிநகராரும் *
காராயன், என்னுடைய கனவனையும்கவர்வானோ ! (சு)

கொண்டுஅரவத்திரையுலவு குரைகடல்மேல், குலவரைபோல் *
பண்டுஅரவினைணக்கிடந்து பாரளந்தபண்பாளா ! *
வண்டுஅமரும்வளர்பொழில்சூழ் வயலாலிமைந்தா ! * என்
கண்துயில்நீகொண்டாய்க்கு என்கனவனையும்கடவேனோ ! (ஏ)

ஃஃ குயிலாலும்வளர்பொழில்சூழ் தண்குடந்தைக்குடமாய் ! *
துயிலாதகண்ணினையேன் நின்றினைந்துதுயர்வேனோ ! *
முயலாலும்இளமதிக்கே வளையிழந்தேற்கு * இதுநெடுவே
வயலாலிமணவாளா ! கொள்வாயோமணிவிறமே ! (அ)

நிலையாளா ! நின்வணங்க வேண்டாயேயாகிலும் * என்
முலையாளொருநாள் உன் அகலத்தால்ஆளாயே ? *
சிலையாளா ! மரமெய்ததிறலாளா ! திருமெய்ய
மலையாளா ! * நியாள வளையாளமாட்டோமே. (ஈ)

சுசு பேரியதிருமொழி—௩ - ப. ௭ - தி. கள்வன்கொல்.

ஃஃ மையிலங்குகருங்குவளை மருங்கலரும்வயலாலி *
நெய்யிலங்குசுடராழிப் படையானைநெடுமலை *
கையிலங்குவேல்கலியன் கண்டிரைத்ததமிழ்மலை *
ஐயிரண்டும்இவைவல்லார்க்கு அருவினைகள் அடையாவே. (க௦)
அடிவரவு:—தூவிரிய பிணி நீர் தான் வான் தாராய கொண்டு குயில்
நிலையாளா யையிலங்கு கள்வன்.
நிருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௭ - ஆந் திருமொழி - கள்வன்கொல்.

திருவாலி. (௩)

[உடன்போக்கிற் சென்ற தலைமகளைக்குறித்துத் தாய்
இரங்கிக்கூறிய பாசரம்.]

கலிநிலைத் துறை. (தீவஜாவந்திராகம் - ஆதிதாளம்.)

ஃஃ கள்வன்கொல் ? யான் அறியேன் கரியான் ஒருகானாவந்து *
வள்ளிமருங்குல் எந்தன்மடமானினைப்போதவென்று *
வெள்ளிவளைக்கைபற்றப் பெற்ற தாயரைவிட்டகன்று *
அள்ளம்பூங்கழனி அணியாலிபுகுவர்கொலோ ? (க)

பண்டுஇவன் ஆயன்நங்காய் ! படிதன்புகுந்து * என்மகள் தன்
தொண்டையஞ்செங்கனிவாய் நுகர்ந்தானை உகந்து * அவன்பின்
கெண்டையொண்கண்மிளிரக் கிளிபோல்மிறந்திடந்து *
வண்டமர்கானல்மல்கும் வயலாலிபுகுவர்கொலோ ? (உ)

அஞ்சுவன்வெஞ்சொல்நங்காய் ! அரக்கர்குலப்பாவைதன்னை *
வெஞ்சினமூக்கரிந்த விறலோன்திறம்கேட்கில் * மெய்யே
பஞ்சியமெல்லடி எம்பனைத்தோளிபரக்கழிந்து *
வஞ்சியந்தண்பனைசூழ் வயலாலிபுகுவர்கொலோ ? (ஈ)

ஏது அவன்தொல்பிறப்பு ? இளையவன்வளையுதி * மன்னர்
தூதுவனாவனார் சொலுவீர்கள் ! சொலீர் அறியேன் *
மாதவன்தன் துணையாடந்தான் தடம்குழ்புறவில் *
போதுவண்டாடுசெம்மல் புனலாலிபுகுவர்கொலோ ? (சு)

தாய்எனையென்று இரங்கான் தடந்தோளிதனக்கமைந்த *
மாயனை, மாதவனை மதித்துளன்னை : யகன்றஇவள் *
வேயனதோள்விசிறிப் பெடையன்னமெனநடந்து *
போயினபூக்கொடியாள் புனலாலிபுகுவர்கொலோ ? (ஊ)

† 'தாயரை விட்டகன்று' என்றும் பாடம். ‡ 'அகன்றவன்பின்' என்றும் பாடம்.

‡:‡ என்னுணையென்றுஎடுத்தேற்கு இறையேனும்இரங்கிற்றிலள் *
தன்னுணையாயஎன்தன் தனிமைக்கும்இரங்கிற்றிலள் *
வன்னுணைவானவர்க்காய் வரம்செற்று, அரங்கத்தாடறையும் *
இன்னுணைவன்ஞெடும்போய் எழிலாலிபுகுவர்கொலோ ? (௬)

அன்னையும்அத்தனும்என்று அடியோமுக்குஇரங்கிற்றிலள் *
பின்னைதன்காதலன்தன் பெருந்தோள்நலம்பேணிநளால் *
மின்னையும்வஞ்சியையும் வென்றிலங்கும்இடையாள் நடந்து *
புன்னையும்அன்னமும்சூழ் புனலாலிபுகுவர்கொலோ ? (௭)

முற்றிலும்பைங்கினியும் பந்தம்ஊசலும், பேசுகின்ற *
சிறநில்மென்பூவையும்விட்டகன்ற செழுங்கோதைதன்னைப்
பெற்றிலேன் * முற்றிழைபை, பிறப்பிலி பின்னைநடந்த *
மற்றெல்லாம்கைதொழப்போய் வயலாலிபுகுவர்கொலோ ? (௮)

காவியங்கண்ணிஎண்ணில் கடிமாமலர்ப்பாவையொப்பாள் *
பாவியேன்பெற்றமையால் பனைத்தோளிபாக்கழிந்து *
தூவிசேரன்னமன்னகடையாள் நெடுமாலொடும்போய் *
வாவியந்தண்பனைசூழ் வயலாலிபுகுவர்கொலோ ? (௯)

‡:‡ தாய்மனம்நின்றிரங்கத் தனியேநெடுமால்துணையா *
போயினபூங்கொடியாள் புனலாலிபுகுவரென்று *
காய்சினவேல்கவியன் ஒலிசெய்தமிழ்மலைபத்தும் *
மேவியநெஞ்சடையார் தஞ்சமாவதுவிண்ணுலகே. (௧௦)

அடிவாவு:—கள்வன் பண்டு அஞ்சவன் ஏதவன் தாய் என்னுணை அன்னையும்
முற்றிலும் காலி தாய்மனம் நந்தா.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி - நந்தாவிளக்கே.

திருநாங்கூர்த்திருப்பதி - கக.

க. திருமணிமாடக்கோயில்.

எண்சீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (தோடிராகம் - அடதாளம்.)

‡:‡ நந்தாவிளக்கே ! அளத்தற்குஅரியாய் !

நரநாரணனே ! கருமாமுகின்போல்

எந்தாய் ! * எமக்கேஅருளாயெனநின்று

இமையோர்பரவும்இடம் * எத்திசையும்

நந்தாரம்அந்தேன்இசைபாட மாடே
கனிவண்டுமிழற்றிழிழ்துதைந்து *
மந்தாரம்நின்றுமணமல்குநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்வணங்குளன்மனனே ! (க)

முதலைத்தனிமாமுரண்தீர அன்று
முதுநீர்த்தடத்துச்செங்கண்வேழம்உய்ய *
விதலைத்தலைச்சென்றுஅதற்கேஉதவி
வினைதீர்த்த அம்மானிடம் * விண்ணணவும்
பதலைக்கபோதத்தொளிமாடநெற்றிப்
பவளக்கொழுங்காலபைங்கால்புறவம் *
மதலைத்தலைமென்பெடைகூடுநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்வணங்குளன்மனனே ! (உ)

கொலைப்புண்தலைக்குன்றமொன்றுஉய்ய அன்று
கொடுமாமுதலைக்குஇடர்செய்து * கொங்குஆர்
இலைப்புண்டீரகத்தவளின்பம் அன்போடு
அணைந்திட்ட அம்மானிடம் * ஆளரியால்
அலைப்புண்டயானைமருப்பும்அகிலும்
அணிமுத்தும்வெண்சாமரையோடு * பொன்னி
மலைப்பண்டமண்டத்திரையுந்துநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்வணங்குளன்மனனே ! (ங)

சிறையார்உவணப்புள்ளொன்றுஏறி அன்று
திசைநான்கும்நான்கும்இரிய * செருவில்
கறையார்நெடுவேலரக்கர்மடியக்
கடல்குழிலங்கைகடந்தான்இடந்தான் *
முறையால்வளர்க்கின்றமுத்தியர்நால்வேதர்
ஐவேள் வியாறங்கர்ஏழினிசையோர் *
மறையோர்வணங்கப்புகழெய்துநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்வணங்குளன்மனனே ! (ச)

இழையாடுகொங்கைத்தலைநஞ்சம்உண்டிட்டு
இளங்கன்றுகொண்டிவிளங்காய்எறிந்து *
தழைவாடவன்தாள்குருந்தம்ஒசித்துத்
தடந்தாமரைப்பொய்கைபுக்கான்இடந்தான் *

குழையாடவல்லிக்குலமாட மாடே

குயில்கூவநீடுகொடிமாடம்மல்கு *

மழையாடுசோலைமயிலாலுநாங்கூர்

மணிமாடக்கோயில்வணங்குளன்மனனே !

(ரு)

பண்ணார்மொழிஆய்ச்சியர்அஞ்ச வஞ்சப்

பகுவாய்க்கழுதுக்குஇரங்காது * அவள்தன்

உண்ணாமுலைமற்றவளாவினோடும்

உடனேசுவைத்தானிடம் * ஒங்குபைந்தாள்

கண்ணார்களும்பின்கழைதின் றுவைகிக்

கழுநீரில்மூழ்கிச்செழுநீர்த்தடத்து *

மண்ணேந்துஇளமேதிகள்வைகுநாங்கூர்

மணிமாடக்கோயில்வணங்குளன்மனனே !

(சு)

தளைக்கட்டவிழ்தாமரைவைகுபொய்கைத்

தடம்புக்கு, அடங்காவிடங்கால்அரவம் *

இளைக்கத்தளைத்திட்டுஅதனுச்சிதன்மேல்

அடிவைத்தஅம்மானிடம் * மாமதியம்

திளைக்கும்கொடிமாளிகைகூழ் தெருவில்

செழுமுத்துவெண்ணெற்கெனச்சென்று * முன்றில்

வளைக்கைதுளைப்பாவையர்மாலுநாங்கூர்

மணிமாடக்கோயில்வணங்குளன்மனனே !

(எ)

துளையார்கருமென்குழல்ஆய்ச்சியர்தம்

துகில்வாரியும்சிறநில்சிதைத்தும் * முற்றா

இளையார்விளையாட்டொடுகாதல்வெள்ளம்

விளைவித்தஅம்மானிடம் * வேல்நெடுங்கண்

முளைவாளெயிறுமடவார்பயிற்று

மொழிகேட்டிருந்துமுதிராதஇன்சொல் *

வளைவாயகிள்ளைமறைபாடுநாங்கூர்

மணிமாடக்கோயில்வணங்குளன்மனனே !

(அ)

விடையோடவென்றுஆய்ச்சிமென்தோள்நயந்த

விகிர்தா ! விளங்குசுடராழியென்னும் *

படையோடுசங்கொன்றுஉடையாய் ! எனநின்று

இமையோர்பரவும்இடம் * பைந்தடத்துட்

சுஅ பெரியதிருமொழி—௩ - ப. சு -தி. சலங்கொண்ட.

பெடையோடுசெங்கால அன்னம் துகைப்பத்
தொகைப்புண்டரீகத்திடைச்செங்கழுநீர் *
மடையோடநின்ற மதுவிம்முநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்வணங்குளன்மனனே ! (சு)

✠ வண்டார்பொழில்சூழ்ந்து அழகாயநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்நெடுமாலுக்கு * என்றும்
தொண்டாயதொல்சீர்வயல்மங்கையர்கோன்
கலியன்ஒலிசெய்தமிழ்மாலேவல்லார் *
நண்டார்வணங்கக்களியானைமீதே
கடல்சூழலகுக்குஒருகாவலராய் *
விண்தோய்நெடுவெண்குடைநீழலின்கீழ்
விரிநீருலகாண்டிவிரும்புவரே. (க௦)

அடிவாவு:—நந்தா முதலே கொலை சிறை இழை பண் தனே துனை விவட
வண்டார் சலம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சு - ஆந் திருமொழி - சலங்கொண்ட.

உ. திருவைகுந்தவிண்ணகரம்.

எண்ணீர்க்குநீநெடியடி யாசிரியநீதீதம். (அடானூராகம் - அடதாளம்.)

✠ சலங்கொண்ட இரணியனது அகல்மார்வம்கிண்டு
தடங்கடலைக்கடைந்து அமுதம்கொண்டுகந்தகாளை *
நலங்கொண்டகருமுகில்போல்திருமேனி அம்மான்
நாள்தோறும்மகிழ்ந்துஇனி துமருவியுறைகோயில் *
சலங்கொண்டமலர்சொரியும்மல்லிகைஒண்ணெருந்தி
சண்பகங்கள்மணநாறும்வண்பொழிலினூடே *
வலங்கொண்டுகயலோடிவினையாடுநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (க)

திண்ணியதோரரியுருவாய்த்திசையனைத்தும்நடுங்கத்
தேவரொடுதானவர்கள்திசைப்ப * இரணியனை
நண்ணி அவன்மார்வகலத்துடகிர்மடுத்தநாதன்
நாள்தோறும்மகிழ்ந்துஇனி துமருவியுறைகோயில் *

பேரியதிருமொழி—ந - ப. ௯ - தி. சலங்கோண்ட. ௯௯

எண்ணில்மிகுபெருஞ்செல்வத்துளழில்விளங்குமறையும்
ஏழிசையும்கேள்விகளும்இயன்றபெருங்குணத்தோர் *
மண்ணில்மிகுமறையவர்கள்மலிவெய்துநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (௨)

அண்டமும்இவ்வலைகளும்அவனிகளுமெல்லாம்
அமுதுசெய்ததிருவயிற்றன், அரன்கொண்டிதிரியும் *
முண்டமதுநிறைத்துஅவன்கண்சாபமநூக்கும்
முதல்வன வன்மகிழ்ந்துஇனி துமருவியுறைகோயில் *
எண் திசையும்பெருஞ்செந்நெல்லுளந்தெங்குகதவி
இலைக்கொடிஒண்குலைக்கமுகோடுஇசலிவளம்சொரிய *
வண்டிபலஇசைபாடமயிலா லுநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (௩)

கலையிலங்கும்அகலல்குல்அரக்கர்குலக்கொடியைங்
காதொடுமுக்குடன் அரியக்கதறிஅவளோடி *
தலையில்அங்கைவைத்துமலையிலங்கைபுகச்செய்த
தடந்தோளன்மகிழ்ந்துஇனி துமருவியுறைகோயில் *
சிலையிலங்குமணிமாடத்துச்சிமிசைச்சூலம்
செழுங்கொண்டலகடுஇரியச்சொரிந்தசெழுமுத்தம் *
மலையிலங்குமானிகைமேல்மலிவெய்துநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (௪)

மின்னையநுண்மருங்குல்மெல்லியற்கா இலங்கை
வேந்தன்முடியொருபதும்தோளிருபதும்போயுதிர் *
தன்னிகரில்சிலைவளைத்துஅன்றுஇலங்கைபொடிசெய்த
தடந்தோளன்மகிழ்ந்துஇனி துமருவியுறைகோயில் *
செந்நெல்லொடுசெங்கமலம்சேல்கயல்கள்வானை
செங்கழுநீரொடுமிடைந்துகழனிதிகழ்ந்துளங்கும் *
மன்னுபுகழ்வேதியர்கள்மலிவெய்துநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (௫)

பெண்மைமிகுவுகுகொடுவந்தவனைப் பெரிய
பேயின துஉருவுகொடுமாளஉயிருண்டு *
திண்மைமிகுமருதொடுநற்சகடம்இறுத்தருளும்
தேவனவன்மகிழ்ந்துஇனி துமருவியுறைகோயில் *

உண்மைமிகுமறையொடுநற்கலைகள்நிறைபொறைகள்
உதவுகொடையென்று இவற்றினொழிவில்லா * பெரிய
வண்மைமிகுமறையவர்கள்மலிவெய்துநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (சு)

விளங்கனியைஇளங்கன்றுகொண்டெதிரளநிந்து
வேல்நெடுங்கனைய்ச்சியர்களைவைத்ததயிர்வெண்ணெய் *
உளம்குளிர அமுதுசெய்துஇவ்வுலகுண்டகாளை
உகந்தினிதுநாள்தோறும்மருவியுறைகோயில் *
இளம்படிநற்கமுகுசுலைத்தெங்குகொடிச்செந்நெல்
நான்கரும்புகண்வளரக்கால்தடவும்புனலால் *
வளங்கொண்டபெருஞ்செல்வம்வளருமணிநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (எ)

ஆரூதசினத்தின்மிகுநாகனும்அழித்த
அடலாழித்தடக்கையன், அலர்மகட்கும்அரற்கும் *
கூறுகக்கொடுத்தருளும்நிருவுடம்பன் இமையோர்
குலமுதல்வன்மகிழ்ந்துஇனிதுமருவியுறைகோயில் *
மாறாதமலர்க்கமலம்செங்கழுநீர்தனும்பி
மதுவெள்ளம்ஓழுகவயலுழுவர்மடையடைப்ப *
மாறாதபெருஞ்செல்வம்வளருமணிநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (அ)

வங்கமலிதடங்கடலுள்வானவர்களோடு
மாமுனிவர்பலர்கூடிமாமலர்கள் தூவி *
எங்கள் தனிநாயகனே ! எமக்குஅருளாயென்னும்
நாசனவன்மகிழ்ந்துஇனிதுமருவியுறைகோயில் *
செங்கயலும்வாளைகளும்செந்நெலிடைக்குதிப்பச்
சேலுகளும்செழும்பண்கூழ்விதிதொறும்மிடைந்து *
மங்குல்மதியகடூரிஞ்சுமணிமாடநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (சு)

சங்குமலிதண்டுமுதல்சக்கரம்முன்வந்தும்
தாமரைக்கண்நெடியபிரான்தானமரும்கோயில் *
வங்கமலிகடலுலகில்மலிவெய்துநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகர்மேல், வண்டறையும்பொழில்சூழ் *

மங்கையர்தம்மதலைவன், மருவலர்தம்உடல்துணிய
வாள்வீசம்பரகாலன்கலிகன்றிசொன்ன *

சங்கமலிதமிழ்மாலேபத்துஇவைவவல்லார்கள்

தரணியொடுவிசம்பாளும்தன்மைபெறுவாரோ. (௧௦)

அடிவரவு:—சலம் திண்ணியது அண்டமும் கலை மின் வெண்மை
விளங்குநிறை ஆறுத வங்கம் சங்கு திருமடந்தை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடி களே ஈரணம்.

௧௦ - ஆந் திருமொழி - திருமடந்தை.

நா. திருவரிமேயவிண்ணகரம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம். (மோஹநராகம்
ஜம்பைநாளம்.)

திருமடந்தைமண்மடந்தைஇருபாலும்திகழத்

தீவினைகள்போயகலஅடியவர்கட்கு என்றும்

அருள்நடந்து * இவ்வேழுவலகத்தவர்பணிய வாணோர்

அமர்ந்தேத்திருந்தஇடம் * பெரும்புகழ்வேதியர்வாழ்
தரும்இடங்கள்மலர்கள்மிகுக்கைதகள்செங்கழுநீர்

தாமரைகள் தடங்கள்தொறும்இடங்கள்தொறும்திகழ *
அருவிடங்கள்பொழிவ்தழுவிழிவ்திகழும்நாங்கூர்

அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (௧)

வென்றிமிகுநாகனுரமதுஅழியவிசிறும்

விறலாழித்தடக்கையன், விண்ணவர்கட்கு * அன்று
குன்றுகொடுகுரைகடலைக்கடைந்துஅமுதமளிக்கும்

குருமணிஎன்னுரமுதம்குலவியுறைகோயில் *

என்றும்மிகுபெருஞ்செல்வத்துளழில்விளங்குமறையோர்

ஏழிசையும்கேள்விகளும்இயன்றபெருங்குணத்தோர் *

அன்றுஉலகம்படைத்தவனையனையவர்கள்நாங்கூர்

அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (௨)

உம்பரும்இவ்வேழுவலகம்ஏழ்கடலும்எல்லாம்

உண்டபிரான், அண்டர்கள்முன்கண்டமகிழ்வெய்த *

கும்பமிகுமதயானைமருப்பொசித்துக் கஞ்சன்

குஞ்சிபிடித்தடித்தபிரான்கோயில் * மருங்கெங்கும்

பைம்பொருடுவெண்முத்தம்பலபுன்னைகாட்டப்
பலங்கனிகள் தேன்காட்ட, படவரவோல்குல் *
அம்பனையகண்மடவார்மகிழ்வெய்துநாநகூர்
அரிமேயவண்ணகரம்வணங்குமடெஞ்சே ! (ந)

ஒடாதவாளரிபின் உருவமதுகொண்டு அன்று
உலப்பில்மிதுபெருவரத்தஇரணியனைப்பற்றி *
வாடாதவள்ளுகிராஸ்திளந்த, அவன்தன்மகனுக்கு
அருள்செய்தான்வாழும்இடம், மல்லிகைசெங்கழுமீர் *
சேடேறுமலர்ச்செருந்திசெழுங்கழுகம்பாளை
செண்பகங்கள்மணம்நாறும்வண்பொழிவினாடே *
ஆடேறுவயலாலைப்புகைமழும்நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (ச)

கண்டவர் தம்மனம் மகிழ்மாவலிதன் வேள்விக்
களின் மிகுதியு குறைய மூவடியென்று இரந்திட்டு *
அண்டமும் இவ்வலை கடவும் அவனிகளுமெல்லாம்
அளந்த பிரான் அமரும் இடம், வளங்கொள்பொழியலவே *
அண்டமுறுமுழுவொலியும் வண்டினங்களொலியும்
அருமறையினொலியும் மடவார்சிலம்பினொலியும் *
அண்டமுறும் அலைகடவினொலிதகழும்நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே! (ந)

வாள்நெடுங்கண்மலர்க்கூந்தல்மைதிலிக்கா இலங்கை
மன்னன்முடியொருபுதும்நோளிநுபுதும்போயுதிர் *
தாள்நெடுந்திண்சிலைவளைத்ததயரதன்சேய் என் தன்
தனிச்சரண் வானவர்க்கரசுகருதுமிடம், தடமார் **
சேணிடுங்கொள்மலர்க்கமலம்சேல்கயல்கள்வாளை
செந்நெலொடுமடுத்திரியஉதிர்ந்தசெழுமுத்தம் *
வாள்நெடுங்கண்கடைசியர்கள்வாருமணிநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே! (கூ)

திமனத்தான்கஞ்சன துவஞ்சனையில்திரியும்
தேனுகனும்பூதனை தருநிரும் செகுத்தான் *
காமனைத்தான்பயந்தகருமேனியுடையம்மான்
கருதும்இடம், பொருதுபுனல்துறைதுறைமுத்து...ந்தி *

நாமனத்தால்மந்திரங்கள்நால்வேதம் ஐந்து

வேள்வியோடு ஆறங்கம்நவின்றுகலையின்று * அங்கு
ஆமனத்துமறையவர்கள்பயிலுமணிநாங்கூர்

அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (எ)

கன்றதனூல்விளவெறிந்துகனியுதிர்த்தகாளை

காமருசீர்முதில்வண்ணன், காலிகள்முன்நாப்பான் *
குன்றதனூல்மழைதடுத்தக்குடமாகுத்தன்

குலவும்இடம், கொடிமதின்கள்மாளிகைகோபுரங்கள் *
துன்றுமணிமண்டபங்கள்சாலைகள் தாமறையோர்

தொக்குாண்டித்தொழுதியொடுமிகப்பயிலும்சோலை *
அன்றுஅலர்வாய்மதுவுண்டிஅங்குஅளிமுரலும்நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (அ)

வஞ்சனையால்வந்தவள் தன்உயிருண்டு வாய்த்த

தயிருண்டுவெண்ணெயமுதுண்டு * வலிமிக்க
கஞ்சனாயிரதுவுண்டிஇவ்வுலகுண்டகாளை

கருதுமிடம், காவிரிசந்துஅகில்கனகம்உந்தி *
மஞ்சலவுபொழிலாடும்வயலாடும்வந்து

வளம்கொடுப்ப மாமறையோர்மாமலர்கள் தூவி *
அஞ்சலித்துஅங்குஅரிசரணென்று இறைஞ்சுமணிநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே ! (சு)

ஃஃ சென்றுசினவிடையேமும்பட அடர்த்துப் பின்னை

செவ்வித்தோள்புணர்ந்துஉகந்ததிருமால்தன்கோயில் *
அன்றுஅயனும்அரசேயும் அனையவர்கள்நாங்கூர்

அரிமேயவிண்ணகரம்அமர்ந்தசெழுங்குன்றை *
கன்றிரெடுவேல்வலவன்மங்கையர்தம்கோமான்

கலிகன்றியொலிமாலேஐந்திநொடுமுன்றும் *
ஒன்றிநொடுமொன்றும்இவைகற்றுவல்லார் உலகத்து

உத்தமர்கட்குஉத்தமராய்உம்பரும்ஆவர்களே. (க0)

அடிவரவு:—திருமடந்தை வென்றி உம்பர் ஓடாத கண்டவர் வாள்
திமனத்தான் கன்று வஞ்சனையால் சென்று போது.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து.

க - ஆந் திருமொழி - போதலர்ந்த.

ச. திருத்தேவனூர்தொகை.

கொச்சகக்கலிப்பா. (கபாவிநாகம் - ஆநிநாளம்.)

- † போதலர்ந்தபொழிற்சோலைப் புறமெங்கும்பொருதிரைகள் *
தாதுதிரவந்தலைக்கும் தடமண்ணித்தென்கரைமேல் *
மாதவன்தானுறையுமிடம் வயல்நாங்கை * வரிவண்டு
தேதெனவென்றுஇசைபாடிம் திருத்தேவனூர்தொகையே. (க)
யாவருமாய்யாவையுமாய் எழில்வேதப்பொருள்களுமாய் *
மூவருமாய்முதலாய மூர்த்தியமர்ந்துஉறையுமிடம் *
மாவரும்நிண்படைமன்னை வென்றிகொள்வார்மன்னுநாங்கை *
தேவரும்சென்றிறைஞ்சுபொழில் திருத்தேவனூர்தொகையே. (உ)
வானாடும்மண்ணாடும் மற்றுள்ளபல்லுயிரும் *
தானாயஎம்பெருமான் தலைவன்அமர்ந்துஉறையுமிடம் *
ஆனாதபெருஞ்செல்வத்து அருமறையோர்நாங்கைதன்னுள் *
தேனாரும்மலர்ப்பொழில்கூழ் திருத்தேவனூர்தொகையே. (ங)
இந்திரனும்இளமையவரும் முனிவர்களும் † எழிலமைந்த *
சந்தமலர்ச்சசுதமுதனும் கதிரவனும்சந்திரனும் *
எந்தை! எமக் ‡ கருளெனநின்று அருளுமிடம், எழில்நாங்கை *
சந்தரநற்பொழில்புடைகூழ் திருத்தேவனூர்தொகையே. (ச)
அண்டமும்இவ்வலைகடலும் அவனிகளும்குலவரையும் *
உண்டபிரான் உறையுமிடம், ஒளிமணிசந்தகில்கனகம் *
தென்திரைகள்வரத்திரட்டிம் திகழ்மண்ணித்தென்கரைமேல் *
நிண்திறலார்ப்பில்நாங்கைத் திருத்தேவனூர்தொகையே. (ரு)
ஞாலமெல்லாம்அமுதுசெய்து நான்மறையும்தொடராத *
பாலகனய்ஆலிலையில் பள்ளிகொள்ளும்பரமனிடம் *
சாவிவளம்பெருகிவரும் தடமண்ணித்தென்கரைமேல் *
சேலுகளும்வயல்நாங்கைத் திருத்தேவனூர்தொகையே. (சு)
ஓடாதவாளரியின் உருவாகிஇரணியனை *
வாடாதவள்ளுகிரால் பிளந்தனைந்தமாலதிடம் *
ஏடேறுபெருஞ்செல்வத்து எழில்மறையோர்நாங்கைதன்னுள் *
சேடேறுபொழில்தழுவு திருத்தேவனூர்தொகையே. (எ)

† 'எழிலமைந்த' என்பதம் பாடம். ‡ 'அருளென்ன அருளுமிடம்' என்றும் உதவார். § 'சேடேறுமலர்ப்பொழில்கூழ்' என்றும் வழங்குவார்.

வாராருமிளங்கொங்கை மைநிலியைமணம்புணர்வான் *
காரார்திண்கிலையிறுத்த தனிக்காளை கருதுமிடம் *
ஏராரும்பெருஞ்செல்வத்து எழில்மறையோர்நாங்கைதன்னுள் *
சீராரும்மலர்ப்பொழில்சூழ் திருத்தேவனூர்தொகையே. (அ)

கும்பமிகுமதயானை பாகனெடும்குலைந்துவீழ *
கொம்பதனைப்பறித்தெறிந்த கூத்தனமர்ந்துறையுமிடம் *
வம்பவிழும்செண்பகத்தின் மணங்கமழும்நாங்கைதன்னுள் *
செம்பொன்மதின்பொழில்புடைசூழ் திருத்தேவனூர்தொகையே. (க)

ஃஃ காரார்ந்ததிருமேனிக் கண்ணனமர்ந்துறையுமிடம் *
சீரார்ந்தபொழில்நாங்கைத் திருத்தேவனூர்தொகைமேல் *
கூரார்ந்தவேற்கலியன் கூறுதமிழ்ப்பத்தும்வல்லார் *
ஏரார்ந்தவைகுந்தத்து இமையவரோடுஇருப்பாரே. (க௦)

அடிவரவு:—போது யாவரும் வானும் இந்திரனும் அண்டமும் ஞாலம்
ஓடாத வாராரும் கும்பம் காரார்ந்த கம்பமா.

நீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

௨ - ஆந் திருமொழி - கம்பமா.

௫. திருவண்புருடோத்தமம்.

அறுதீர்க்கழிநெடியடியாசிரியநீநீநம். (கல்யாணராகம் - ருபகதாளம்.)

ஃஃ கம்பமாகடலடைத்துஇலங்கைக்குமன் கதிர்முடியவைபத்தும்
அம்பினாலறுத்து * அரகஅவன்தம்பிக்கு அளித்தவனுறைகோயில்*
செம்பலாநிரைசெண்பகம்மாதவி சூதகம்வாழைகள்சூழ் *
வம்புலாங்கமுகோங்கியநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (க)

பல்லவம்திகழ்பூங்கடம்பேறி அக்காளியன்பணவரங்கில் *
ஓல்லவந்திறப்பாய்ந்து அருநடஞ்செய்த உம்பர்கோனுறைகோயில் *
நல்லவெந்தழல்முன்றுநால்வேதம் ஐவேள்வியோடுஆறங்கம் *
வல்லஅந்தணர்மல்கியநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (௨)

அண்டரானவர்வானவர்கோனுக்கென்று அமைத்தசோறதுவெல்லாம்
உண்டு*கோநிரைமேய்த்துஅவைகாத்தவன் உகந்தினிதுறைகோயில்*
கொண்டலார்முழுவிற்குளிர்வார்பொழில் குலமயில்நடமாட *
வண்டுதானிசைபாடிநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (௩)

பருங்கையானையின்கொம்பினைப்பறித்து அதன்பாகனைச்சாடிப்புக்கு*
ஒருங்கமல்லரைக்கொன்று பின்கஞ்சனையுதைத்தவனுறைகோயில்*
† கரும்பினூதியர்சாலிகள்வினாதரு கழனியில்மலிவாவி*
மருங்கெலாம்பொழிலோங்கியநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (ச)

சாடிபோய்விழத்தாள்நிமிர்த்து ஈசன் தன்படையோடும்கிளையோடும்
ஓட* வாணனைஆயிரந்தோள்களும் துணித்தவனுறைகோயில்*
ஆடுவான்கொடி அகல்விசும்பணவிப்போய்ப் பகலவஞ்ஞனிமறைக்கும்*
மாடமாளிகைகுழ்தருநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (ரு)

அங்கையால்அடிமூன்றுநீரேற்று அயன்அலர்கொடுதொழுதேத்த*
கங்கைபோதரக்கால்நிமிர்த்தருளிய கண்ணன்வந்துறைகோயில்*
கொங்கைகோங்கவைகாட்ட வாய்குழித்தங்கள்காட்ட,மாபதுமங்கள்*
மங்கைமார்முக்காட்டிடுநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (சு)

உளையுண்திறல்பொன்பெயரோன்தனது உரம்பிளந்து உதிரத்தை
அளையும்* வெஞ்சினத்துஅரிபரிசீறிய அப்பன்வந்துறைகோயில்*
இளையமங்கையர்இணையடிச்சிலம்பினேடு எழில்கொள்பந்தடிப்போர்*கை
வளையினின்றொலிமல்கியநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (எ)

வாளையார்தடங்கண்உமைபங்கன் வன்சாபமற்றதுநீங்க*
மூலையார்சிரத்தஜயம்முன்னளித்த எம்முகில்வண்ணனுறைகோயில்*
பாலையான்கமுகுடியிர்தெங்கின் வன்பழம்விழவெருவிப்போய்*
வாலையார்தடம்குழ்தருநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (அ)

இன்றுவார்சடையீசனைப்பயந்த நான்முகனை, தன்னெழிலாரும்*
உந்திமாமலர்மீயிசைப்படைத்தவன் உந்துஇனிதுறைகோயில்*
குந்திவாழையின்கொழுங்கனிநுகர்ந்து தங்குருளையத்தழவிப்போய்*
மந்திமார்பிணைமேல்வைகுநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே* (க)

ஃமண்ணுளார்புகழ்வேதியர்நாங்கூர் வண்புருடோத்தமத்துள்*
அண்ணல்சேவடிக்கிழடைந்துஉய்ந்தவன் ஆலிமன்அருள்மாரி*
பண்ணுளார்தரப்பாடியபாடல் இப்பத்தும்வல்லார்* உலகில்
எண்ணிலாதபேரின்பமுற்று இமையவரோடும்கூடுவரே. (க௦)

அடிவரவு:—கம்பம் பல்லவம் அண்டர் பருங்கை சாடு அங்கையால்
உளைய வாலே இஃது மண்ணுளார் பேரணிந்து.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† 'கரும்பினேடு' என்பது நஞ்சியர்படியிற் பாடம்.

௩ - ஆந் திருமொழி - பேரணிந்து.

கா. திருச்செம்பொன்செய்கோயில்.

எழுதிர்க்குந்நெடிலடியாசிரியவந்நீதம். (பந்துவராளிராகம் - அடநாளம்.)

||: பேரணிந்துஉலகத்தவர்தொழுதேத்தும்

பேரருளாளன்எம்பிரானே *

வாரணிமுலையாள்மலர்மகளோடு

மண்மகளும்உடன்றிப்ப *

சீரணிமாடநாங்கைநன்னடுவுள்

செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *

காரணிமேகம்நின்றதொப்பானைக்

கண்டுகொண்டெய்ந்தொழிந்தேனே.

(க)

பிறப்பொடுமூப்பொன்றில்லவன்தன்னைப்

பேதியாஇன்பவெள்ளத்தை *

இறப்பெதிர்காலக்கழிவுமானானே

ஏழிசையின்சுவைதன்னை *

சிறப்புடைமறையோர்நாங்கைநன்னடுவுள்

செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *

மறைப்பெரும்பொருளைவானவர்கோனைக்

கண்டிநான்வாழ்ந்தொழிந்தேனே.

(உ)

திடவிசும்பெரிநீர்திங்களும்கூடரும்

செழுநிலத்துயிர்களும்மற்றும் *

படர்பொருள்களுமாய்நின்றவன்தன்னை

பங்கயத்தயனவனனைய் *

திடமொழிமறையோர்நாங்கைநன்னடுவுள்

செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *

கடல்நிறவண்ணன்தன்னைநான்அடியேன்

கண்டுகொண்டெய்ந்தொழிந்தேனே.

(ஈ.)

வசையறுகுறளாய்மாவலி † வேள்வி

மண்ணளவிட்டவன்தன்னை *

அசைவறும்அமரரடியிணைவணங்க

அலைகடல்துயின்றஅம்மானே *

நிசைமுகனையேயார்நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
உயர்மணிமகுடம்சூழநின்றானைக்
கண்டுகொண்டெய்ந்தொழிந்தேனே.

(ச)

திமனத்தரக்கர்நிறலழித்தவனே !
என்று சென்றடைந்தவர் தமக்கு *
தாய்மனத்திரங்கி அருளினைக்கொடுக்கும்
தயரதன்மதலையை, சயமே *
தேமலர்ப்பொழில்குழநாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
நாமனைப்பயந்தான் தன்னைநான் அடியேன்
கண்டுகொண்டெய்ந்தொழிந்தேனே.

(ரு)

மல்லைமாமுந்நீரதர்பட மலையால்
அனைசெய்துமகிழ்ந்தவன் தன்னை *
கல்லின்மீதுயன்றகடிமதிலிலங்கை
கலங்க ஓர்வாளிதொட்டானே *
செல்வநான்மறையோர்நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
அல்லிமாமலரான் தன்னொடும் அடியேன்
கண்டுகொண்ட அல்லல்தீர்ந்தேனே.

(சு)

வெஞ்சினக்களிறும்வல்லொடும்வல்லும்
வெகுண்டிறுத்தடர்த்தவன் தன்னை *
கஞ்சனைக்காய்ந்தகாசையம்மாநைக்
கருமுகில்திருநிறத்தவனே *
செஞ்சொல்நான்மறையோர்நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
அஞ்சனக்குன்றம்நின்றதொப்பானைக்
கண்டுகொண்ட அல்லல்தீர்ந்தேனே.

(எ)

அன்றியவாணனாயிரம்தோளும்
துணிய அன்றுஆழிதொட்டானே *
மின்திகழ்குடிமேவேங்கடமலையேல்
மேவியவேதநல்விளக்கை *

தென்றிசைத்திலதமனையவர்நாங்கைச்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
மன்றதுபொலியமகிழ்ந்துநின்றானே
வணங்கிநான்வாழ்ந்தொழிந்தேனே.

(அ)

களங்கனிவண்ண ! கண்ணனே ! என் தன்
கார்முகிலே ! எனநினைந்திட்டு *
உளங்கனிந்திருக்கும் அடியவர்தங்கள்
உள்ளத்துள்ளறியதேனே *
தெளிந்தநான் மறையோர்நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
வளங்கொள்பேரின்பம்மன்னிநின்றானே
வணங்கிநான்வாழ்ந்தொழிந்தேனே.

(ஆ)

|| தேனமர்சோலைநாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
வானவர்கோனைக்கண்டமைசொல்லும்
மங்கையார்வாட்கலிகன்றி *
ஊனமில்பாடல்ஒன்பதோடொன்றும்
ஒழிவின்றிக்கற்றுவல்லார்கள் *
மானவெண்குடைக்கீழ்வையகம்ஆண்டு
வானவராகுவர்மகிழ்ந்தே.

(க)

அடிவரவு :—பேரணிந்த பிறப்பு திட வசை தீமனத்து மல்லை வெஞ்சினம்
அன்றிய களங்கனி தேனமர் மாற்றரசர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சு - ஆந் திருமொழி - மாற்றரசர்.

எ. திருத்தேற்றியம்பலம்.

எண்சீர்க்குந்நெடிடடியாசிரியநீந்தம்.

(செஞ்சுருட்டிராகம் - ருபகநாளம்.)

|| மாற்றரசர்மணிமுடியும் திறலும் தேசம்
மற்றவர்தம்காதலிமார்குழையும் * தந்தை
கால்தனையும் உடன்கழலவந்துதோன்றிக்
கதநாகம்காத்தளித்தகண்ணர்கண்டார் *

நூற்றிதழ்கொளர விர்தம் நுழைந்தபள்ளத்து
 இளங்குழகின்முதுபானைபகுவாய்நண்டின் *
 சேற்றனையில்வெண்முத்தம்சின்னாங்கூர்த்
 திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. (க)

பொற்றொழித்தோள்மடமகள் தன்வடிவுகொண்ட
 பொல்லாதவன்பேய்ச்சிகொங்கைவாங்கி *
 பெற்றெடுத்ததாய்போலமடிப்ப ஆரும்
 பேணாஞ்சுண்டுகந்தபிள்ளைகண்டிர் *
 நெல்தொடுத்தமலர்நீலம்நிறைந்தகுழல்
 இரஞ்சிதையவண்டொலியும்நெடுங்கணூர்தம் *
 சிற்றடிமேல்சிலம்பொலியும்மிறந்துநாங்கூர்த்
 திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. (உ)

படலடைத்தகிறுகுரம்பைநுழைந்துபுக்குப்
 பசுவெண்ணெய்ப்பதமாப்பண்ணைமுற்றும் *
 அடலடர்த்தவேற்கண்ணூர்தோக்கைபற்றி
 அலந்தலைமைசெய்துழலும்ஐயன்கண்டிர் *
 மடலெடுத்தநெடுந்தெங்கின்பழங்கள்வீழ
 மாங்கனிகள்திரட்டிருட்டாவருநிர்ப்பொன்னி *
 திடலெடுத்தமலர்சமந்து அங்குஇழியும்நாங்கூர்த்
 திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. (ங)

வாராரும்முலைமடவாள்பின்னைக்காகி
 வளைமருப்பிற்கடுஞ்சினத்துவந்தாளார்த *
 காரார்தின்விடையடர்த்துவதுவையாண்ட
 கருமுசிவ்போல்திருநிறத்துஎன்கண்ணர்கண்டிர் *
 ஏராரும்மலர்ப்பொழில்கள்தழுவி எங்கும்
 எழில்மதியைக்கால்தொடர விளங்குசோதி *
 சீராரும்மணிமாடம்திகழும்நாங்கூர்த்
 திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. (ச)

கலையிலங்கும்அகலக்குல்கமலப்பாவை
 கதிர்புத்தவெண்ணகையாள்கருங்கணுய்ச்சி *
 மலையிலங்கும்ஒளிமணிப்பூண்வடமும்மேய்ப்ப
 மூவாதவரைநெடுந்தோள்மூர்த்திகண்டிர் *

மலையிலங்குநிரைச்சந்திமாடவீதி

ஆடவரைமடமொழியார்முகத்து * இரண்டு
சிலைவிலங்கிமனஞ்சிறைகொண்டிருக்கும்நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்துளன்செங்கண்மாலே.

(ரு)

தான்போலும்ஏன்மெழுந்தான்தரணியாளன்†

அதுகண்டுதரித்திருப்பான், அரக்கர்தங்கள் *
கோன்போலும்ஏன்மெழுந்தான்குன்றமன்ன
இருபதுதோளுடன் துணித்தலுருவன்கண்டீர் *
மான்போலும்மென்ளுக்கின்செய்யவாயார்
மரகதம்போல்மடக்கினியைக்கைமேல்கொண்டு *
தேன்போலும்மென்முழைபயிற்றும்நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்துளன்செங்கண்மாலே.

(சு)

பொங்கிலங்குபுரிநூலும்தோலும்தாழப்

பொல்லாதகுறளுருவாய்ப்பொருந்தாவாணன் *
மங்கலம்சேர்மறைவேள்வியதனுள்புக்கு
மண்ணகலம்குறையிரந்தமைந்தன்கண்டீர் *
கொங்கலர்ந்தமலர்க்குமுலார்கொங்கைதோய்ந்த
குங்குமத்தின்குழம்பளைந்தகாலந்தன்னால் *
செங்கலங்கல்வெண்மணல்மேல்தவழும்நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்துளன்செங்கண்மாலே.

(எ)

சிலம்பினிடைச்சிறுபரல்போல்பெரியமேரு

திருக்குளம்பில்கணகணப்பத் திருவாகாரம்
குலுங்க * நிலமடந்தைதனைஇடந்துபுல்கிக்
கோட்டிடைவைத்தருளியஎங்கோமான்கண்டீர் *
இலங்கியநான்மறையனைத்தும்அங்கமாரும்
ஏழிசையும்கேள்விகளும்குண்திக்கெங்கும் *
சிலம்பியநற்பெருஞ்செவ்வந்திகழும்நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்துளன்செங்கண்மாலே.

(அ)

ஏழுலகும்தாழ்வரையும் † எங்கும்மூடி

எண்திசையும்மண்டலமும்மண்டி * அண்டம்
மோழையெழுந்துஆழிமிகும்ஊழிவெள்ளம்
முன்னகட்டிலொடுக்கியஎம்மூர்த்திகண்டீர் *

† 'எங்குமோட' என்றும் கூறுவர்.

ஊழிதொறும்ஊழிதொறும்உயர்ந்தசெல்வத்து
 ஓங்கியநான்மறையனைத்தும்தாங்குநாவர் *
 சேழுயர்ந்தமணிமாடம்திகழும்நாங்கூர்த்
 திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே. (க)

ஃஃ சீரணிந்தமணிமாடம்திகழும்நாங்கூர்த்
 திருத்தெற்றியம்பலத்துஎன்செங்கண்மாலே *
 கூரணிந்தவேல்வலவன்ஆலிநாடன்
 கொடிமாடமங்கையர்கோன்குறையலாளி *
 பாரணிந்ததொல்புகழான்கலியன்சொன்ன
 பாமாலேஇவையெந்துமைந்தும்வல்லார் *
 சீரணிந்தஉலகத்துமன்னராகிச்
 சேண்விசும்பில்வானவராய்த்திகழ்வர்தாமே. (க௦)

அடிவாவு:—மாத்தாசர் பொற்றொடி படல் வாராரும் கலை தான் பொங்கு
 சிலம்பின் ஏழலகும் சீரணிந்த தூம்பு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫-ஆந் திருமொழி - தூம்புடை.

௮. திருமணிக்கூடம்.

அறுசீர்க்க டிநேடிலடியாசியயிருந்தம். (பிலஹிராகம் - ஆதிதாளம்.)

ஃஃ தூம்புடைப் † பணக்கைவேழம் துயர்கெடுத்தருளி * மன்னு
 கம்புடைக்குன்றமேந்திக் கடுமழைகாத்தஎந்தை *
 பூம்புனற்பொன்னி ‡ முற்றம்புகுந்து பொன்வரண்ட * எங்கும்
 தேம்பொழில்மழும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (க)

கவ்வைவாளெயிற்றுவன்பேய்க் கதிர்முலைசுவத்து * இலங்கை
 டி வவ்வியஇடும்பைகூரக் கடுங்கணைதூரந்தஎந்தை *
 கொவ்வைவாய்மகளிர்கொங்கைக் குங்குமம்கழுவிப்போந்த *
 தெய்வநீர்கமழும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (உ)

மாத்தொழில்மடங்கச்செற்று மருதிறடந்து * வன்தாள்
 சேத்தொழில்சிதைத்துப் பின்னைசெவ்வித்தோள்புணர்ந்தஎந்தை *
 நாத்தொழில்மறைவல்லார்கள் நயந்துஅறம்பயந்த * வண்கைத்
 தீத்தொழில்பயிலும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (ங)

† 'பணக்கை' என்பதும் பாடம். ‡ 'முற்றம்' என்பதும் பாடம்.

§ 'வவ்வியவிடும்பை' என்பது பாடாந்தரம்.

தாங்கருஞ்சினத்துவன்தாள் தட்க்கைம்மாமருப்புவாங்கி *
 பூங்குருந்தொசித்துப்புள்வாய்பிளந்து எருதடர்த்தளந்தை *
 மாங்கனிநுகர்ந்தமந்தி வந்துவண்டிய * வாழைத்
 திங்கனிநுகரும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (ச)

கருமகளிலங்கையாட்டி பிலங்கொள்வாய்திறந்து * தன்மேல்
 வருமவன்செவியும்மூக்கும் வாளினுல்தழந்தளந்தை *
 பெருமகள்பேதைமங்கைதன்னொடும் பிரிவிலாத *
 திருமகள்மருவும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (ரு)

கெண்டையும்குறளும்புள்ளும் கேழலும்அரியும்மாவும் *
 அண்டமும்சுடரும் அல்லாவாற்றலும்ஆயளந்தை *
 ஒண்திறல்தென்னனோட வடவரசோட்டம்கண்ட *
 திண்திறலாளர்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (சு)

குன்றமும்வானும்மண்ணும் குளிர்புனல்திங்களோடு *
 நின்றவெஞ்சுடரும் அல்லாநிலைகளும்ஆயளந்தை *
 மன்றமும்வயலும்காவும் மாடமும்மணங்கொண்டு * எங்கும்
 தென்றல்வந்துலவும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (எ)

சங்கையும்துணிவும்பொய்யும்மெய்யும் இத்தரணியோம்பும் *
 பொங்கியமுகிலும் அல்லாப்பொருள்களும்ஆயளந்தை *
 பங்கயமுகுத்ததேறல் பருகியவானைபாய *
 செங்கயலுகளும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (அ)

பாவமும்அறமும்வீடும் இன்பமும்துன்பந்தானும் *
 கோவமும்அருளும் அல்லாக்குணங்களும்ஆயளந்தை *
 மூவரில்எங்கள்மூர்த்தி இவனெனமுனிவரோடு *
 தேவர்வந்திறைஞ்சும்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (ஈ)

‡‡ திங்கள்தோய்மாடநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே *
 மங்கையர்தலைவன்வண்தார்க் கலியன்வாயொலிகள்வல்லார் *
 பொங்குநீருலகமான்குட பொன்னுலகாண்டி * பின்னும்
 வெங்கதிர்ப்பரிதிவட்டத்தாடுபோய் விளங்குவாரே. (க)

அடிவாவு:—தூம்பு கவ்வை மாத்தொழில் தாங்கரும் கருமகள் கெண்டை
 குன்றம் சங்கை பாவம் திங்கள் தாவளந்து.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கா - ஆந் திருமொழி - தாவளந்து.

சு. திருக்காவளம்பாடி.

அறுவீர்க்கந்நெடிலடியாசீரியநந்தம், (மத்யமாவதிராகம்-ரூபகதாளம்.)

‡‡ தாவளந்து உலகமுற்றும் தடமலர்ப்பொய்கைபுக்கு *
நாவளம்நவின்றங்கேத்த நாகத்தின்நடுக்கம்தீர்த்தாய் ! *
மாவளம்பெருகி மன்னுமறையவர்வாழும்நாங்கை *
காவளம்பாடியேய கண்ணனே ! களைகண்நீயே, (க)

மண்ணிடந்து ஏனமாகி மாவலிவலிதொலைப்பான் *
விண்ணவர்வேண்டச்சென்று வேள்வியில்குறையிரந்தாய் ! *
சூண்ணெனமாற்றூர்தம்மைத் தொலைத்தவர்நாங்கைமேய *
கண்ணனே ! காவளந்தண்பாடியாய் ! களைகண்நீயே, (உ)

உருத்தெழுவாலிமார்வில் ஒருகணைஉருவவோட்டி *
கருத்துடைத்தம்பிக்கு இன்பக்கதிர்முடியரசு அளித்தாய் ! *
பருத்தெழுபலவும்மாவும் பழம்விழுந்தொழுகும்நாங்கை *
கருத்தனே ! காவளந்தண்பாடியாய் ! களைகண்நீயே, (ங)

முனைமுகத்து அரக்கன்மாள முடிகளபத்தறுத்துவீழ்த்து * ஆங்கு
அணையவற்கிளையவற்கே அரசளித்தருளினானே ! *
சுணைகளில்கயல்கள்பாயச் சுரும்புதேன்நுகரும்நாங்கை *
களைகழல்காவளந்தண்பாடியாய் ! களைகண்நீயே, (ச)

படவரவுச்சிதன்மேல் பாய்ந்துபல்நடங்கள்செய்து *
மடவரல்மங்கைதன்னை மார்வகத்து இருத்தினானே ! *
தடவரைதங்குமாடத் தகுபுகழ்நாங்கைமேய *
கடவுளே ! காவளந்தண்பாடியாய் ! களைகண்நீயே, (ரு)

மல்லரையட்டுமாளக் கஞ்சனைமலைந்துகொன்று *
பல்லரசுஅவிந்துவீழப் பாரதப்போர்முடித்தாய் ! *
நல்லரண்காவின்நீழல் நறைகமழ்நாங்கைமேய *
கல்லரண்காவளந்தண்பாடியாய் ! களைகண்நீயே, (சு)

மூத்தவற்கு அரசவேண்டி முன்புதூதெழுந்தருளி *
மாத்தமர்பாகன்வீழ மதகரிமருப்புலுசித்தாய் ! *
பூத்தமர்சோலையோங்கிப் புனல்பரந்தொழுகும்நாங்கை *
காத்தனே ! காவளந்தண்பாடியாய் ! களைகண்நீயே, (ஏ)

ஏவிளங்கன்னிக்காகி இமையவர்கோணைச்செற்று *
காவளம்கடிதிறுத்துக் கற்பகம்கொண்டுபோந்தாய்! *
பூவளம்பொழில்கள்சூழ்ந்த புரந்தரன்செய்தநாங்கை *
காவளம்பாடிமேய கண்ணனே ! களைகண்ணியே.

(அ)

சந்தமாய்ச்சமயமாகிச் சமயவைம்பூதமாகி *
அந்தமாய்ஆதியாகி அருமறையவையும்ஆனாய் ! *
மந்தமார்பொழில்கள்தோறும் மடமயிலாலும்நாங்கை *
கந்தமார்காவளந்தண்பாடியாய் ! களைகண்ணியே.

(ஆ)

ஃஃ மாவளம்பெருகி மன்னுமறையவர்வாழும்நாங்கை *
காவளம்பாடிமேய கண்ணனைக்கலியன்சொன்ன *
பாவளம்பத்துமவல்லார் பார்மிசைஅரசராகி *
கோவிளமன்னர்தாழ்க் குடைநிழல்பொலிவர்தாமே.

(க)

அடிவரவு:—தாவளந்து மண் உருத்து முனை படம் மல்லரை மூத்தவற்கு
ஏவிளம் சந்தம் மாவளம் கண்ணார்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருமொழி - கண்ணார்கடல்.

க௦. திருவெள்ளக்குளம்.

கலிவருத்தம். (தேசியராகம் - ஆதிதாளம்.)

ஃஃ கண்ணார்கடல்போல் திருமேனிகரியாய் ! *
நண்ணர்முனை வென்றிகொள்வார்மன்னுநாங்கூர் *
திண்ணர்மதின்கூழ் திருவெள்ளக்குளத்துள்
அண்ணா ! * அடியேனிடரைக்களையாயே.

(க)

கொந்தாந்துளவமலர்கொண்டு அணிவானே ! *
நந்தாதபெரும்புகழ் வேதியர்நாங்கூர் *
செந்தாமரைநீர்த் திருவெள்ளக்குளத்துள்
எந்தாய் ! * அடியேனிடரைக்களையாயே.

(உ)

குன்றூல்குளிர்மாரி தடித்துஉகந்தானே ! *
நன்றாய்பெரும்புகழ் வேதியர்நாங்கூர் *
சென்றூர்வணங்கும் திருவெள்ளக்குளத்துள்
நின்றாய் ! * நெடியாய் ! அடியேனிடர்நீக்கே.

(ங)

நாணார்கிரிகொம்பது ஓசித்தகனிதே ! *
 நாணுவகைநல்லவர் மன்னியநாங்கூர் *
 தேனாற்பொழில்கூழ் திருவெள்ளக்குளத்து
 ளானாய் ! * அடியேனுக்கு அருள்புரியாயே. (ச)

ஃஃ வேடார்திருவேங்கடம் மேயவிளக்கே ! *
 நாடார்புகழ் வேதியர்மன்னியநாங்கூர் *
 சேடார்பொழில்கூழ் திருவெள்ளக்குளத்தாய் ! *
 பாடாவருவேன் வினையாயினபாற்றே. (ரு)

கல்லாஸ்கடலை அணைகட்டிஉகந்தாய் ! *
 நல்லார்பலர் வேதியர்மன்னியநாங்கூர் *
 செல்வா ! திருவெள்ளக்குளத்துஉறைவானே ! *
 எல்லாவிடரும் கெடுமாறுஅருளாயே. (சு)

கோலாஸ்கடலை மேய்த்த எங்கோவலர்கோவே ! *
 நாலாகியவேதியர் மன்னியநாங்கூர் *
 சேலார்வயல்கூழ் திருவெள்ளக்குளத்துள்
 மாலே ! * எனவல்வினை தீர்த்தருளாயே. (எ)

வாராகமதாகி இம்மண்ணைஇடந்தாய் ! *
 நாராயணனே ! நல்லவேதியர்நாங்கூர் *
 சீரார்பொழில்கூழ் திருவெள்ளக்குளத்துள்
 ஆராவமுதே ! * அடியேற்குஅருளாயே. (அ)

பூவார்திருமாமகள் புகியமார்பா ! *
 நாவார்புகழ் வேதியர்மன்னியநாங்கூர் *
 தேவா ! திருவெள்ளக்குளத்துஉறைவானே ! *
 ஆவா ! அடியான் இவனென்றுஅருளாயே. (க)

ஃஃ நல்லன்புடை வேதியர்மன்னியநாங்கூர் *
 செல்வன் திருவெள்ளக்குளத்துஉறைவானே *
 கல்லின்மலிதோள் கலியன்சொன்னமாலே *
 வல்லரெனவல்லவர் வானவர்தாமே. (க௦)

அடிவரவு:—கண்ணார்கொம்பது குன்றால் கார் வேடு கல்லால் கோலால்
 வாராகமது பூவார் நல்லன்பு கவளயர்னை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி - கவளயானை.

கக - திருப்பார்த்தனப்பள்ளி.

[திருமாலினிதந்து ஈடுபட்ட நலைமகளது சேயல் கண்டு
நற்றும் இரங்கிக்கூறும் பாசாரம்.]

எண்ணீர்க்குநிநெடிபாசிரியநுந்நழ. (தந்யாசிராகம் - அடநாளம்.)

திரு கவளயானைக்கொம்பொசித்த கண்ணனென்றும் * காமருசீர்க்
குவளைமேகமன்னமேனி கொண்டகோன்என்னையென்றும் *
தவளமாடநீநாங்கைத் தாமரையாள்கேன் வனென்றும் *
பவளவாயாளன்மடந்தை பார்த்தனப்பள்ளிபாடுவாளே. (க)

கஞ்சன்விட்டவெஞ்சினத்த களிதடர்த்தகாளையென்றும் *
வஞ்சமேவிவந்தபேயின் உயிரையுண்டமாயனென்றும் *
செஞ்சொலாளர்நீநாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றேதி *
பஞ்சியன்னமெல்லடியாள் பார்த்தனப்பள்ளிபாடுவாளே. (உ)

அண்டர்கோன்என்னையென்றும் ஆயர்மாதர்கொங்கைபுல்கு
செண்டனென்றும் * நான்மறைகள் தேடியேர்டிம் செல்வனென்றும் *
வண்டிலவுபொழில்கொள்நாங்கை மன்னுமாயனென்றென்றேதி *
பண்டிபோலன்றுஎன்மடந்தை பார்த்தனப்பள்ளிபாடுவாளே. (ங)

கொல்லையானாள்பரிசுழிந்தாள் கொல்வளையார்தம்முகப்பே *
மல்லைமுந்நீர்தட்டிலங்கை கட்டழித்தமாயனென்றும் *
செல்வம்மல்குமறையோர்நாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றேதி *
பல்வளையாளன்மடந்தை பார்த்தனப்பள்ளிபாடுவாளே. (ச)

அரக்கராவிமாள அன்று ஆழ்கடல்குழிலங்கைசெற்ற *
குரக்கரசனென்றும் கோலவில்லியென்றும் * மாமதியை
நெருக்குமாடநீநாங்கை † நின்மலன்தானென்றென்றேதி *
பரக்கழிந்தாளன்மடந்தை பார்த்தனப்பள்ளிபாடுவாளே. (ரு)

ஞாலமுற்றும் உண்டமிழ்ந்த நாதனென்றும் * நானிலம்சூழ்
வேலையன்னகோலமேனி வண்ணனென்றும் * மேலெழுந்து
சேலுகளும்வயல்கொள்நாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றேதி *
பாலின்நல்லமென்மொழியாள் பார்த்தனப்பள்ளிபாடுவாளே. (சு)

நாடிஎன்தனுள்ளம் கொண்ட நாதனென்றும் * நான்மறைகள்
தேடி என்றும் காணமாட்டாச் செல்வனென்றும் * சிறைகொள்வண்டு
சேலிலவுபொழில்கொள்நாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றேதி *
பாடகம்சேர்மெல்லடியாள் பார்த்தனப்பள்ளிபாடுவாளே. (ஏ)

† 'நின்மலனென்றென்று' என்று கூறுவர்.

அஅ பெரியதிருமொழி—சு - ப. கூ - தி. நும்மைத்தொழுதோம்.

உலகமேத்துமொருவனென்றும் ஒண்ணுடரோடுஉம்பரெய்தா *
நிலவும்ஆழிப்படையென்றும் நேசென்னென்றும்* தென்திசைக்குத்
திவதமன்னமறையோர்நாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி *
பலருமேசளன்மடந்தை பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. (அ)

கண்ணென்றும் வானவர்கள்காதலித்துமலர்கள் தூவும் *
எண்ணென்றும்இன்பென்றும் ஏழுலகுக்காதென்றும் *
நிண்ணமாடநீடுநாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி *
பண்ணினன்மென்மொழியாள் பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. (க)

பாருள்நல்லமறையோர்நாங்கைப் பார்த்தன்பள்ளிச்செங்கண்மா
வார்கொள்நல்லமுலைமடவாள்பாடலைத் தாய்மொழிந்தமாற்றம்*[லை*
கூர்கொள்நல்லவேல்கலியன் கூறுதமிழ்பத்துமவல்லார் *
ஏர்கொள்நல்லவைகுந்தத்துள் இன்பம்நானும்எய்துவாரே. (கௌ)

அடிவரவு:—கவனம் கஞ்சன் அண்டர் கொல்லை அரக்கர் ஞாலம் நாடி
உலகம் கண்ணன் பாருள் நும்மை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - அந் திருமொழி - நும்மைத்தொழுதோம்.

திருவிந்தனார்.

அருள்க்குநீடுநிலையாசிரியபுருந்தம். (தோடிடாகம்-ருபகதாளம்.)

நும்மைத்தொழுதோம்நுந்தம்பணிசெய்திருக்கும்நும்மடியோம்*
இம்மைக்குஇன்பம்பெற்றோம் எந்தாய்! இந்தனாரீரே! *
எம்மைக்கடிதாக்கருமம்அருளி ஆவா! என்றிரங்கி *
நம்மைஒருகால்காட்டிநடந்தால் நாங்கள்உய்யோமே? (க)

நிந்தைதன்னுள் நிக்காதிருந்ததிருவே! மருவினிய
மைந்தா! * அந்தணவிமாலே! சோலைமழகளிறே! *
நந்தாவிளக்கின்சுடரே! நறையூர்நின்ற நம்பீ! * என்
எந்தாய்! இந்தனாராய்! அடியேற்குஇறையும்இரங்காயே? (உ)

பேசுகின்றதுஇதுவே வையம்சாடியாலளந்த *
மூசுவண்டமுரலும் கண்ணிமுடியீர்! * உம்மைக்கானும்
ஆசையென்னும்கடலில்வீழ்ந்து இங்குஅயர்த்தோம் * அயலாரும்
ஏசுகின்றதுஇதுவேகானும் இந்தனாரீரே! (ங)

பேரியதிருமொழி—சு - ப. கூ - தி. நும்மைத்தொழுதோம். அசு

ஆசைவழுவாதேத்தும் எமக்கிங்கிழுக்காய்த்து * அடியோர்க்குத்
தேசமறிய உமக்கேஆளாய்த்திரிகின்றோமுக்கு *

காசிஞெளியில்திகழும்வண்ணம், காட்டீர் எம்பெருமான் ! *

வாசிவல்லீர் ! இந்தனூரீர் ! வாழ்ந்தேபோம்நீரே. (ச)

தீஎம்பெருமான்நீர்எம்பெருமான் திசையும்இருசிலனு
மாய் * எம்பெருமானாகிநின்றால் அடியோம்காணோமால் *

தாயெம்பெருமான் தந்தைதந்தையாவீர் * அடியோமுக்
கேஎம்பெருமானல்லீரோ? நீர்இந்தனூரீரே ! (ரு)

சொல்லாதொழியகில்லேன் அறிந்தசொல்லில் * † நும்மடியார்

எல்லாரோடும்ஒக்க எண்ணியிருத்தீர்அடியேனை *

நல்லார்அறிவீர்தீயார்அறிவீர் நமக்குஇவ் ‡ வலகத்தில் *

எல்லாம்அறிவீர் ஈதேஅறியீர்இந்தனூரீரே ! (சு)

மாட்டிரானீர்பணிநீர்கொள்ள எம்மைப்பணியறியா

வீட்டீர் * இதனைவேறேசொன்னோம் இந்தனூரீரே ! *

காட்டிரானீர் நுந்தமடிக்கள்காட்டில் * உமக்குஇந்த

நாட்டேவந்துதொண்டரான நாங்கள்உய்யோமே ? (எ)

முன்னைவண்ணம்டாலின் வண்ணம் முழுதும்நிலைநின்ற *

பின்னைவண்ணம்கொண்டல்வண்ணம் வண்ணம்எண்ணுங்கால் *

பொன்னின்வண்ணம்மணியின்வண்ணம் புரையும்திருமேனி *

இன்னவண்ணமென்றுகாட்டீர் இந்தனூரீரே ! (அ)

எந்தைதந்தை † தம்மானென்றென்று எமரேழேழளவும் *

வந்துநின்றதொண்டரோர்க்கே வாசிவல்லீரால் *

சிந்தைதன்னுள்முந்திநிற்றிர் சிறிதும் திருமேனி *

இந்தவண்ணமென்றுகாட்டீர் இந்தனூரீரே ! (கூ)

‡:‡:ஏரார்பொழில்குழ் இந்தனூரில்எந்தைபெருமானே *

காரார்புறவின்மங்கைவேந்தன் கலியஞெலிசெய்த *

சீராரின்சொல்மலை கற்றுத்திரிவார்உலகத்தில் *

ஆராரவரே அமரர்க்குஎன்றும்அமரராவாரே. (கடு)

அடிவரவு:—நும்மை சிந்தை பேசுகின்ற ஆசை நீ சொல்லாது மாட்டீர்

முன்னை எந்தை ஏரார் ஆய்ச்சியர்.

நிருமங்கையாழ்வார் நிருவடிகளே ஈரணம்.

† 'உம்மடியார்' எனவும் ஒதுவர். ‡ 'உலகத்து' எனவும் ஒதுவர்.

§ 'தம்மானென்றெமரேழளவும்' என்றும் பாடம்.

௧0—ஆந் திருமொழி - ஆய்ச்சியர்.

திருவெள்ளியங்குடி.

எழுவீர்க்குநீநெடியபாசிரியநீநீதம். (மோஹநராகம் - அடதாளம்.)

ஃ ஆய்ச்சியரழைப்பவெண்ணெயுண்டு ஒருகால்
ஆலிலைவளர்ந்தளம்பெருமான் *
பேய்ச்சியைமுலையுண்டு இணைமருதி லுத்துப்
பெருநிலம் அளந்தவன்கோயில் *
காய்த்தநீள்கமுகம்கதலியும்தெங்கும்
எங்கும் மாம்பொழில்களின்நடுவே *
வாய்த்தநீர்பாயும் மண்ணியின் தென்பால்
திருவெள்ளியங்குடியதுவே. (௧)

ஆநிராமேய்த்து அன்று அலைகடலடைத்திட்டு
அரக்கர்தம்சொங்களை யுருட்டி *
கார்நிறைமேகம்கலந்ததோருருவக்
கண்ணனாகருதியகோயில் *
பூநிரைச்செருந்திபுண்ணைமுத்தரும்பிப்
பொதும்பிடைவரிவண்டுமிண்டி *
தேனிரைத்துண்டு அங்கு இன்னிசைமுரலும்
திருவெள்ளியங்குடியதுவே. (௨)

கடுவிடமுடையகாளியன் தடத்தைக்
கலக்கிமுன் அலக்கழித்து * அவன்தன்
படமிறப்பாய்ந்து பல்மணிசிந்தப்
பல்நடம்பயின்றவன்கோயில் *
படவரவல்குல்பாவைநல்லார்கள்
பயிற்றியநாடகத்தொலிபோய் *
அடைபுடைதழுவி அண்டம்நின்றதிரும்
திருவெள்ளியங்குடியதுவே. (௩)

கறவைமுன்காத்துக்கஞ்சனைக்காய்ந்த
காளமேகத்திருவுருவன் *
பறவைமுன்னுயர்த்துப்பாற்கடல்துயின்ற
பரமனார்பள்ளிகொள்கோயில் *

துறைதுறைதோறும்பொன்மணிசிதறும்
தொகுதிரைமண்ணியின்தென்பால் *
செறிமணிமாடக்கொழுகதிரணவும்
திருவெள்ளியங்குடியதுவே.

(ச)

பாரிணையுண்டிபாரிணையுமிழ்ந்து
பாரதம்கையெறிந்து * ஒருகால்
தேரிணையூர்ந்துதேரிணைத்தாரந்த
செங்கண்மால்சென்றுறைகோயில் *
ஏர்நிரைவயலுள்வானைகள்மறுகி
எமக்கிடமன்றுஇதென்றெண்ணி *
சீர்மலிபொய்கைசென்றணைகின்ற
திருவெள்ளியங்குடியதுவே.

(ரு)

காற்றிடைப்பூளைகாந்தென அரந்தை
யுறக் கடலரக்கர்தம்சேனை *
கூற்றிடைச்செல்லக்கொடுங்கணை தாரந்த
கோலவில்லிராமன் தன்கோயில் *
ஊற்றிடைநின்றவாழையின்கணிகள்
ஊழ்த்துவீழ்ந்தனஉண்டிமண்டி *
சேற்றிடைக்கயல்களுகள் திகழ்வயல்குழ்
திருவெள்ளியங்குடியதுவே.

(சு)

ஒள்ளியகருமம்செய்வனென் றுணர்ந்த
மாவலிவேள்வியில்புக்கு *
தெள்ளியகுறளாய்மூவடிகொண்டு
திக்குறவளர்ந்தவன்கோயில் *
அள்ளியம்பொழில்வாய்இருந்துவாழ்குயில்கள்
அரியரியென்றவையழைப்ப *
வெள்ளியார்வணங்கவிரைந்து அருள்செய்வான்
திருவெள்ளியங்குடியதுவே.

(எ)

முடியுடைஅமர்க்குஇடர்செய்யும்
அசுரர்தம்பெருமாளை * அன்று அரியாய்
மடியிடைவைத்துமார்வைமுன்கீண்ட
மாயனார்மன்னியகோயில் *

படியிடைமாடத்தடியிடைத்தூணில்
பதித்தபன்மணிகளினொளியால் *
விடிபகலிரவென்றறிவரிதாய
திருவெள்ளியங்குடியதுவே.

(அ)

குடிசூடியாகக்கூடிநின்றுஅமரர்
குணங்களேபிதற்றிநின்றேத்த *
அடியவர்க்குஅருளிஅரவணைத்துயின்ற
ஆழியான்அமர்ந்துறைகோயில் *
கடியுடைக்கமலம்அடியிடைமலரக்
கரும்பொடிபெருஞ்செந்நெல்அசைய *
வடிவுடைஅன்னம்பெடையொடும்சேரும்
வயல்வெள்ளியங்குடியதுவே.

(க)

‡ பண்டுமுன்ஏனமாகிஅன்றுஒருகால்
பாரிடந்துளயிற்றினில்கொண்டு *
தெண்திரைவருட்ப்பாற்கடல்துயின்ற
திருவெள்ளியங்குடியானை *
வண்டறைசோலைமங்கையர்தலைவன்
மானலைற்கலியன்வாயொலிகள் *
கொண்டிவைபாடிம்தவமுடையார்கள்
ஆள்வர்க்குரைகடலுலகே.

(க௦)

அடிவரவு:—ஆய்ச்சியர் ஆரிறை கடு கடவை பாரினை காற்று ஒள்ளிய
முடி குடி பண்டு அறிவது.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இந்தாம்பத்து.

க - ஆந் திருமொழி - அறிவதரியான்.

திருப்புள்ளம்பூதங்குடி.

அறுநீர்க்கழிநேடிலடியாசீர்யவிரந்தம்.(பந்துவராளி ராகம்-நுபகநாளம்.)

‡ அறிவதரியான் அனைத்துலகுமுடையான் என்னையாளுடையான் *

† குறியமாணியுருவாய கூத்தன்மன்னியமருமிடம் *

நறியமலர்மேல்சூரும்பார்க்க எழிலார்மஞ்ஞைநடமாட *

பொற்கொள்சிறைவண்டுஇசைபாடும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (க)

† 'குறியமாணியுருவாய' என்றும் பாடம்.

கள்ளக்குறளாய்மாவலியைவஞ்சித்து உலகம்மைப்படுத்தி *
பொள்ளைக்கரத்தபோதகத்தின் துன்பம் தவிர்த்தபுனிதனிடம் *
பள்ளச்செறுவில்கயலுகளப் பழனக்கழனியதனுள்போய் *
புள்ளுப்பிள்ளைக்கிரைதேடும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (உ)

மேவாஅரக்கர்தென்னிலங்கை வேந்தன்வியச்சரம் துரந்து *
மாவாய்பிளந்துமல்லடர்த்து மருதம்சாய்த்தமாலதிடம் *
காவார்தெங்கின்பழம்வீழக் கயல்கள்பாயக்குருகிரியும் *
பூவார்கழனிஎழிலாரும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (ங)

வெற்பால்மாரிபழுதாக்கி விறல்வாளரக்கர்தலைவன் தன் *
வற்பார்திரள்தோள்ஐந்நான்கும் துணித்தவல்விலிராமனிடம் *
கற்பார்புரிசைசெய்குன்றம் கவினூர்கூடம்மாளிகைகள் *
பொற்பார்மாடம்எழிலாரும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (ச)

மையார்தடங்கண்கருங்கூந்தல் ஆய்ச்சிமறையவைத்ததயிர் *
நெய்யார்பாலோடுஅமுதுசெய்த நேமியங்கைமாயனிடம் *
செய்யார்ஆரல்இரைகருதிச் செங்கால்நாரைசென்றணையும் *
பொய்யாநாவினமறையாளர் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (ரு)

மின்னினன்ன துண்மருங்குல் வேயேய்தடந்தோள்மெல்லியற்கா *
மன்னுசினத்தமழவிடைகள் ஏழ்அன்றடர்த்தமாலதிடம் *
மன்னுமுதுநீராவிர்தமலர்மேல் வரிவண்டிசைபாட *
புண்ணெப்பொன்னெய்தாதுதிர்க்கும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (ரு)

குடையாவிலங்கல்கொண்டேந்தி மாரிபழுதாநிரைகாத்து *
சடையான்ஓடஅடல்வாணன் தடந்தோள் துணித்தலைவனிடம் *
குடியாவண்டிகள்ளுண்ணக் கோலநீலம்மட்டுக்குக்கும் *
புடையார்கழனிஎழிலாரும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (எ)

கறையார்டெடுவேல்மறமன்னர்வீய விசயன்தேர்கடவி *
இறையான்கையில்நிறையாத முண்டம்நிறைத்தளந்தையிடம் *
மறையால்முத்தீயவைவளர்க்கும் மன்னுபுகழால்வண்மையால் *
பொறையால்மிக்கஅந்தணர்வாழ் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (அ)

துன்னிமண்ணும்விண்ணுடும் தோன்றாது இருளாய்முடியநாள் *
அன்னமாகிஅருமறைகள் அருளிச்செய்தஅமலனிடம் *
மின்னுசோதிநவமணியும் வேயின்முத்தும்சாமரையும் *
பொன்னும்பொன்னிகொணர்ந்தலைக்கும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. (இ)

‡: கற்றாமறித்துக்காளியன்தன் சென்னிநடுங்குடம்பயின்ற *
பொற்றாமரையாள்தன்கேள்வன் புள்ளம்பூதங்குழதன்மேல் *
கற்றார்பரவும்மங்கையர்கோன் காரார்புயற்கைக்கலிகன்றி *
சொல்தான்நரைந்திவைபாடச் சோரநில்லா † துயர்தாமே. (௧௦)

அடிவரவு:—அறிவது கள்ளம் மேவா வெற்பால் மையார் மின்னின்
குடை கறை துன்னி - கற்ற தாம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௨ - ஆந் திருமொழி—தாந்தம்.

திருக்கூடலூர்.

கலிநந்தம். (அபநுபராகம் - ஆநீதாளம்.)

‡: தாந்தம்பெருமையறியார் * தூது
வேந்தர்க்காய வேந்தருர்போல் *
காந்தள்விரல் மென்கலை நன்மடவார் *
கூந்தல்கமழும் கூடலூரே. (௧)

செறுந்தின் திமிலேறுடைய * மின்னை
பெறுந்தண்கோலம் பெற்றாருர்போல் *
நறுந்தண்திந்தேன் உண்டவண்டு *
குறிஞ்சிபாடும் கூடலூரே. (௨)

மிள்ளையுருவாய்த் தயிருண்டு * அடியே
னுள்ளம்புகுந்த ஒருவருர்போல் *
கள்ளநாரை வயலுள் * கயல்மீன்
கொள்ளைகொள்ளும் கூடலூரே. (௩)

கூற்றேருருவின் குறளாய் * நிலம்நீர்
ஏற்றான் எந்தை பெருமானார்போல் *
சேற்றேருழவர் கோதைப்போதுண் *
கோல்தேன்முரலும் கூடலூரே. (௪)

தொண்டர்பரவச் சுடர்சென்றணவ *
அண்டத்துஅமரும் அடிகளுர்போல் *
வண்டலையுள் கெண்டையினிர் *
கொண்டல்அதிரும் கூடலூரே. (௫)

† 'துயர்தானே' என்றும் பாடம்.

தக்கன்வேள்வி தகர்த்தலைவன் *
 அக்கம்னுடைத்த அணைவருர்போல் *
 எக்கலிடு நுண்மணல்மேல் * எங்கும்
 கொக்கின்பழம்வீழ் கூடலூரே.

(சு)

கருந்தண்கடலும் மலையும்உலகும் *
 அருந்தும்அடிகள் அமரும்ஊர்போல் *
 பெருந்தண்முல்லைப் பிள்ளையோடி *
 குருந்தம்தழுவும் கூடலூரே.

கலை வாழ்பிணையோடு அணையும் * திருநீர்
 மலைவாழ்எந்தை மருவும்ஊர்போல் *
 இலைதாழ்தெங்கின் மேல்பின்று * இளநீர்க்
 குலைதாழ்கிடங்கின் கூடலூரே.

(அ)

பெருகுகாதல் அடியேனுள்ளம் *
 உருகப்புகுந்த ஒருவருர்போல் *
 அருகு கைதைமலர * கெண்டை
 குருகென்றஞ்சம் கூடலூரே.

(சு)

‡:‡: காவிப் பெருநீர்வண்ணன் * கண்ணன்
 மேவித்திகழும் கூடலூர்மேல் *
 கோவைத்தமிழால் கலியன்சொன்ன *
 பாவைப்பாடப் பாவம்போமே.

(க௦)

அடிவரவு:—தாம் செறும் பிள்ளை கூற்றேர் தொண்டர் தக்கன் கருந்தண்
 கலை பெருகு காவி வென்றி.

நிநுமங்கையாழ்வார் நிருவடிகளே ஈரணம்.

ஈ - ஆந் திருமொழி - வென்றி.

திருவேள்ளறை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

(சங்கராபரணராகம் - ஆந்தாளம்.)

‡:‡: வென்றிமாமழுவேந்திமுன்மண்மிசைமன்னரை மூவெழுகால்
 கொன்றதேவ! * மின்குரைகழல்தொழுவது ஓர்வகைஎனக்கருள்புரியே *
 மன்றில்மாம்பொழில்நுழைதந்து மல்லிகைமௌவலிள் போது அலர்த்தி *
 தென்றல்மாமணம்கமழ்தாவரு திருவேள்ளறைநின்றானே ! (க)

வசையில்நான்மறைகெடுத்த அம்மலரயற்கு அருளி, முன்பரிமுகமாய் *
இசைகொள்வேதநூலென்றிவைபயந்தவனே ! எனக்கு அருள்புரியே *
உயர்கொள்மாதனிப்போதொடுலாவிய மாருதம்வீதியின்வாய் *
திசையெல்லாம்கமழும்பொழிக்குழ் திருவெள்ளறைநின்றானே ! ( )

வெய்யனாய்உலகேழுடன்நலிந்தவன் உடலகம்இருபிளவா *
கையில்நீருகிர்ப்படையதுவாய்த்தவனே ! எனக்கு அருள்புரியே *
மையினுர்தருவராலினம்பாய வண்டதத்திடைக்கமலங்கள் *
தெய்வநாலும்ஒண்பொய்கைகள்குழ் திருவெள்ளறைநின்றானே ! ( )

வாம்பரியுகமன்னர்தம்உயிர்செக ஐவர்கட்கு அரசனித்த *
காம்பினுர்திருவேங்கடப்பொருப்ப ! நின்காதலை அருள்எனக்கு *
மாம்பொழித்தளிர்கோதியமடக்குயில் வாயதுதுவர்ப்பெய்த *
தீம்பலங்கனித்தேனதுநுகர் திருவெள்ளறைநின்றானே ! (ச)

மானவேலொண்கண்மடவரல் மண்மகள் அழுங்கமுந்நீர்ப்பரப்பில் *
ஏனமாகி அன்று இருநிலம்இடந்தவனே ! எனக்கு அருள்புரியே *
கானமாமுல்லைக்கழைக்கரும்பேறி வெண்முறுவல்செய்து அலர்கின்ற *
தேனின்வாய்மலர்முருகுக்குக்கும் திருவெள்ளறைநின்றானே ! (ரு)

பொங்குநீள்முடி அமரர்கள்தொழுதெழ அமுதினைக்கொடுத்தளிப்பான் *
அங்குலராமையதாகியஆதி ! நின்னடிமையை அருள்எனக்கு *
தங்குபேடையோடியேயமதுகரம் தையலார் குழலனைவான் *
திங்கள்தோய்சென்னிமாடம் சென்றனை திருவெள்ளறைநின்றானே !

ஆறிலோடொருநான்குடைநெடுமுடி அாக்கன் தன்சிரமெல்லாம் *
வேறுவேறுகவில்லதுவனைத்தவனே ! எனக்கு அருள்புரியே *
மாறில்சோதியமரதகப்பாசடைத் தாமரைமலர்வார்ந்த *
தேறல்மாந்திவண்டு இன்னிசைமுரல் திருவெள்ளறைநின்றானே !

முன்இவ்வேழுலகு உணர்வின்றி இருள்மிக உம்பர்கள் தொழுதேத்த *
அன்னமாகி அன்றருமறைபயந்தவனே ! எனக்கு அருள்புரியே *
மன்னுகேதகைகுதகம்என்றிவை வனத்திடைச்சுரும்பிளங்கள் *
தென்னவென்றுவண்டு இன்னிசைமுரல் திருவெள்ளறைநின்றானே !

ஆங்குமாவலிவேள்வியில்இரந்துசென்று அகலிடம்முழுதினையும் *
பாங்கினுல்கொண்டபரம ! நிற்பணிந்தெழுவேன் எனக்கு அருள்புரியே *
ஒங்குபிண்டியின்செம்மலரேறி வண்டிழிதர *
தீங்குயில்மிறந்தும்படப்பைத் திருவெள்ளறைநின்றானே ! (க)

‡‡ மஞ்சலாமணிமாடங்களுக்கும் திருவெள்ளறையதன்மேய *
அஞ்சனம்புரையும் திருவுருவனை ஆதியை அமுதத்தை *
நஞ்சலாவியவேல்வலவன் கலிகன் றிசொல்லுயிரண்டும் *
எஞ்சலின் றிரின்று ஏத்தவல்லார் இமையோர்க்கரள ஆவர்களே. (க௦)

அடிவாவு:—வென்றி வசை வெய்ய வாம்பரி மானவேல் பொங்கு ஆறு முள்
ஆங்கு மஞ்ச உந்திமேல்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி - உந்திமேல்.

திருவரங்கம். (க)

கலிநிலைநீதுறை. (ஸஹாநாராகம் - அடதாளம்.)

‡‡ உந்திமேல்நான் முகனைப்படைத்தான் உலகுண்டவன்
எந்தைபெம்மான் * இமையோர்கள் தாதைக்கு இடம் என்பரால் *
சந்தினோடு மணியும் கொழிக்கும் புனல்காவிரி *
அந்திபோலும் நிறத்தார்வயல்கூழ் தென்னரங்கமே. (க)

வையமுண்டு ஆலிலைமேவும் மாயன், மணிநீள்முடி *
பைகொள்நாகத்தணையான் பயிலும் இடமென்பரால் *
தையல்நல்லார் குழல்மாலையும் மற்றவர்தடமுலை *
செய்யசாந்தும்கலந்திழிபுனல்கூழ் தென்னரங்கமே. (உ)

பண்டு இவ்வையமளப்பான் சென்று மாவலிகையிலீர்
கொண்ட * ஆழித்தடக்கைக் குறளனிடமென்பரால் *
வண்டுபாடும்துவார்புனல் வந்திழிகாவிரி *
அண்டநாளும் பொழில்கூழ்ந்து அழகார்தென்னரங்கமே. (ங)

விளைத்தவெம்போர் விநல்வாளரக்கன்நகர்பாழ்பட *
வளைத்தவல்வில்தடக்கையவனுக்கு இடமென்பரால் *
துளைக்கையாணைமருப்பும் அகிலும் கொணர்ந்துநதி * முன்
திளைக்கும் செல்வப்புனல்காவிரிகூழ் தென்னரங்கமே. (ச)

வம்புலாம்கூந்தல்மண்டோதரிகாதலன் வான்புக *
அம்புதன் னுல்முனிந்த அழகனிடமென்பரால் *
உம்பர்கோனும் உலகேழும் வந்தீண்டிவணங்கும் * நல்
செம்பொருளும் மதிள்கூழ்ந்து அழகார்தென்னரங்கமே. (ரு)

சுஅ பெரியதிருமொழி— ௫ - ப. ௫ - தி. வெருவாதாள்.

கலையுடுத்தஅகலக்குல் வன்பேய்மகள்தாயென *
முலையெடுத்தாளுயிருண்டவன் † வாழிடமென்பரால் *
குலையெடுத்தகதலிப் பொழிலாடும்வந்துஉந்தி * முன்
அலையெடுக்கும்புனல்காணிரிசூழ் தென்னரங்கமே. (சு)

கஞ்சன்நெஞ்சம்கடுமல்லரும் சகடமும்காலினால் *
துஞ்சவென்றசடராழியான் ‡ வாழிடமென்பரால் *
மஞ்சசேர்மானிகை நீடகில்புகையும் * ‡ மாமறையோர்
செஞ்சொல்வேள்விப்புகையும்மமும் தென்னரங்கமே. (எ)

ஏனமீனாமையோடு அரியும்சிறுகுறளுமாய் *
தானுமாய தரணித்தலைவனிடமென்பரால் *
வானும்மண்ணும்நிறையப் புகுந்துண்டுவணங்கும் * நல்
தேனும்பாலும்கலந்தன்னவர்சேர் தென்னரங்கமே. (அ)

சேயன்என்றும்மிகப்பெரியன் நுண்ணேர்மையினாய் * இம்
நீ மாயையாரும்அறியாவகையான் இடமென்பரால் *
வேயின் முத்தும்மணியும்கொணர்ந்து ஆர்புனல்காவிரி *
ஆயபொன்மாமதின்கூழ்ந்து அழகார்தென்னரங்கமே. (சு)

‡ அல்லிமாதரமரும்திருமார்வ னரங்கத்தை *
கல்லின்மன்னுமதிள் மங்கையர்கோன்கலிகன்றிசொல் *
நல்லிசைமால்கள் நாலிரண்டிமிரண்டும் * உடன்
வல்லவர்தாம்உலகாண்டு பின்வானுலகாள்வரே. (க0)

அடிவாடி:—உந்திமேல் அவயம் பண்டு விளைத்த வம்பு கலை கஞ்சன் எனம்
அல்லி வெருவாதாள்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி - வெருவாதாள்.

திருவரங்கம். (2)

[பிரிவாற்றது வருந்துந் தலையியைக்குறித்துத் தாய் ஓரங்கிக்கூறிய
பாகரம்.]

அறுநீராசிரியநிந்தம். (காம்போதீராகம் - ஆதிதாளம்.)

‡ வெருவாதான்வாய்வெருவி வேங்கடமே! வேங்கடமே! என்சின்னாளால் * [உ
மருவாளால்என்குடங்கால்தான்நெடுங்கண் துயில்மற்தாள் * வண்டார்கொண்
லுருவாளன்வானவர்தமுயிராளன் ஒலிதிரைநீர்ப்பெளவம்கொண்ட
திருவாளன் * எனமகளைச்செய்தனகள் எங்குனம்என்சின்திக்கேளே? (1)

† 'வாழிடம்' என்றும் பாடம். ‡ 'மறையோர்' என்றே ஓதுவர்.

§ 'மாயைய' என்றும் வழங்குவர்.

கலையாளா அகலங்குல் கனவனையும் கையாளா என்செய்கேன்நான்? *
விலையாளா அடியேனை வேண்டிதியோ? வேண்டாயோ? என்றும் * மெய்ய
மலையாளன்வானவர்தம் தலையாளன் மராமரமேழெய்தவென்றிச்
சிலையாளன் * என்மகளைச் செய்தனகள் எங்ஙனம்நான்விந் திக்கேனே? ( )

மானாயமென்றோக்கி வாள்நெடுங்கண்நீர்மல்கும் வளையும்சோரும் *
தேனாயநறுந்துழாய் அலங்கலின் திறம்பேசிஉறங்காள் காண்மின் *
கானாயன்கடிமனையில்தயிருண்டுநெய்பருக நந்தன்பெற்ற
ஆனாயன் * என்மகளைச் செய்தனகள் அம்மனைமீர்! அறிகிலேனே. (ங)

தாய்வாயிற்சொற்கேளாள் தன்னாயத்தோடு அன்னபாள் தடமென்கொங்கை
யே * ஆரச்சார்தணியாள் எம்பெருமான் திருவரங்கம்எங்கே? என்னும் *
பேய்மாயமுலையுண்டு இவ்வுலகுண்டபெருவயிற்றன் பேசில்நங்காய்! *
மாமாயன் என்மகளைச் செய்தனகள் மங்கைமீர்! மதிக்கிலேனே. (ச)

பூண்முலைமேல்சாந்தணியாள் பொருகயற்கண்மையெழுதாள் பூவைபேணுள் *
ஏணறியாள் எத்தனையும் எம்பெருமான் திருவரங்கம்எங்கே? என்னும் *
நாண்மலராள்நாயகனாய் நாமறியஆய்ப்பாடிவளர்ந்தநம்பி *
ஆண்மகனாய் என்மகளைச் செய்தனகள் அம்மனைமீர்! அறிகிலேனே. ( )

தாதாடுவனமாலே தாராளோ? என்றென்றேதளர்ந்தாள் காண்மின் *
யாதானுமொன் றுஉரைக்கில் எம்பெருமான் திருவரங்கமென்னும் * பூமேல்
மாதாளன்குடமாடிமதுகுதன் மன்னர்க்காய்முன்னம்சென்ற
தூதாளன் * என்மகளைச் செய்தனகள் எங்ஙனம்நான் சொல்லுகேனே?

வாராளும்இளங் கொங்கைவண்ணம்வேறாயினவாறுஎண்ணுள் * எண்ணில்
பேராளன்பேரல்லால்பேசாள் இப்பெண்பெற்றேன்என்செய்கேன்நான்? *
தாராளன் தண்குடந்தைநகராளன் ஐவர்க்காய் அமரிவய்த்த
தேராளன் * என்மகளைச் செய்தனகள் எங்ஙனம்நான் செப்புகேனே? ( )

உறவாதாமிலென்றென்று ஒழியாதுபலரேசுமலராயிற்றால் *
மறவாதேஎப்பொழுதும் மாயவனே! மாதவனே! என்கின்றாளால் *
பிறவாதபேராளன்பெண்ணாளன்மண்ணாளன் விண்ணோர்தங்கள்
அறவாளன் * என்மகளைச் செய்தனகள் அம்மனைமீர்! அறிகிலேனே. ( )

பந்தோடுகழல்மருவாள் பைங்கிளியும்பாலுட்டாள்பாவைபேணுள் *
வந்தாளோ! திருவரங்கன் வாராளோ! என்றென்றேவளையும்சோரும் *
சந்தோகன்பெளழியன்ஐந்தழலோம்புதைத்திரியன் சாமவேதி *
அந்தோ! வந்துஎன்மகளைச் செய்தனகள் அம்மனைமீர்! அறிகிலேனே.

‡:சேலுகளும்வயல்புடைகுழ் திருவரங்கத்தம்மானைச்சிந்தைசெய்த*
 நீலமலர்க்கண்மடவாளநிறையழிவைத் தாய்மொழிந்தஅதனை*நேரார்
 காலவேல்பரகாலன் கலிகன்றியொலிமலைகற்றுவல்லார் *
 மாலேசேர்வெண்குடைக்கீழ்மன்னவராய்ப் பொன்னுலகில்வாழ்வர்தாமே.(க0)

அடிவரவு:—வெருவாதான் கலை மான் தாய் பூண் தாதாடு வாராளும் உறவு
 பந்தோடு சேல் கைம்மாவாம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி - கைம்மானம்.

திருவரங்கம். (௩௦)

கலிவருத்தம். (பரவிராகம் - ருபகநாளம்.)

‡: கைம்மானமழுகளிறறைக் கடல்கிடந்தகருமணியை *
 மைம்மானமரதகத்தை மறையுரைத்ததிருமலை *
 எம்மானைஎனக்குளன்றும்இனியானைப் பணிகாத்த
 அம்மானை * யான்கண்டது அணிநீர்த்தென்னரங்கத்தே. (க)

‡: பேரானைக் குறுங்குடியெம்பெருமானை * திருத்தண்கா
 லாரானைக் கரம்பனாருத்தமனை முத்திலங்கு *
 காரார்திண்கடலேழும் மலையேழில்வுலகேழுண்டும் *
 ஆராதென்றிருந்தானைக் கண்டதுதென்னரங்கத்தே. (உ)

ஏனாகிடல்கிடந்து அன்றுஇருநிலனும்பெருவிசம்பும் *
 தானையபெருமானைத் தன்னடியார்மனத்துளன்றும் *
 தேனாகியமுதாகித்திகழ்ந்தானை * மகிழ்ந்துஒருகால்
 ஆனையானைக் கண்டதுதென்னரங்கத்தே. (ங)

வளர்ந்தவனைத்தடங்கடலுள் வலியுருவில் திரிசகடம் *
 † தளர்ந்ததிரடதைத்தவனைத் தரியாது அன்றுஇரணியனைப்
 பிளந்தவனை * பெருநிலம்ஈரடிநீட்டிப் பண்டுஒருநாள்
 அளந்தவனை * யான்கண்டது அணிநீர்த்தென்னரங்கத்தே. (ச)

நீரழலாய் நெடுநிலனாய்நின்றானை * அன்றுஅரக்க
 னார்அழலா லுண்டானைக் கண்டார்பின்காணாமே *
 பேரழலாய்ப்பெருவிசம்பாய்ப் பின்மறையோர்மந்திரத்தின் *
 ஆரழலால்உண்டானைக் கண்டதுதென்னரங்கத்தே. (ரு)

† 'தளர்ந்ததிர' என்றும் பாடாந்தரம்.

தஞ்சினத்தைத்தவிர்த்தடைந்தார் தவநெறியை * தரிபாது
கஞ்சனைக்கொன்று அன்றுஉலகமுண்டுஉமிழ்ந்தகற்பகத்தை *
வெஞ்சினத்தகொடுத்தொழிலோன் விசையுருவைஅசைவித்த *
அஞ்சிறைப்புட்பாகனை யான்கண்டதுதென்னரங்கத்தே. (சு)

சிந்தனையைத்தவநெறியைத் திருமாலே * மிரியாது
வந்துளனதுமனத்துஇருந்த வடமலையை * வரிவண்டார்
கொந்தனைந்தபொழிற்கோவல் உலகளப்பான் அடிநிமிர்த்த
அந்தனை * யான்கண்டது அணிநீர்த்தென்னரங்கத்தே. (எ)

துவரித்தஉடையவர்க்கும் தூய்மையில்லாச்சமணர்க்கும் *
அவர்கட்குஅங்குஅருளில்லா அருளானை * தன்னடைந்த
எமர்கட்கும்அடியேற்கும் எம்மாற்கும் எம்மனைக்கும் *
அமரார்க்கும்பிரானாரைக் கண்டதுதென்னரங்கத்தே. (அ)

பொய்வண்ணம்மனத்தகற்றிப் புலனைந்தும்செலவைத்து *
மெய்வண்ணம்நினைந்தவர்க்கு மெய்நின்றவித்தகளை *
மைவண்ணம்கருமுகில்போல் திகழ்வண்ணமரதகத்தின் *
அவ்வண்ணவண்ணனை யான்கண்டதுதென்னரங்கத்தே. (சு)

‡ ஆமருவிநிரைமேய்த்த அணியரங்கத்தம்மானை *
காமருசீர்க்கலிகன்றி ஒலிசெய்தமலிபுகழ்சேர் *
நாமருவுதமிழ்மாலே நாவிரண்டோடிநண்டினையும் *
தாமருவிவல்லார்மேல் சாரா † தீவினைதானே. (க௦)

அடிவரவு:—கைம்மானம் பேரானை ஏனாகி வளர்ந்தவனை நீர் தம் சிந்தனை
துவரித்த பொய் ஆமருவி பண்டை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருமொழி - பண்டை.

திருவரங்கம். (சு)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவ்ருத்தம். (ஸாவேரராகம் - ஆதிதாளம்.)

‡ பண்டைநான்மறையும்வேள்வியும் கேள்விப்

பதங்களும் பதங்களின்பொருளும் *

பிண்டமாய்விரிந்தபிறங்கொளியனலும்

பெருகியபுனலொடுகிலனும் *

† 'தீவினைதாமே' எனவும் ஒதுவர்.

கொண்டல்மாருதமும்சுரைகடலேழும்
 ஏழுமாமலைகளும்விசும்பும் *
 அண்டமும்தானாயினின்றம்பெருமான்
 அரங்கமாநகரமர்ந்தானே.

(க)

இந்திரன்பிரமன்சனென்றிவர்கள்
 எண்ணில்பல்குணங்களேஇயற்ற *
 தந்தையும்தாயும்மக்களும்மிக்க
 சுற்றமும் சுற்றினின்றகலாப்
 பந்தமும் * பந்தமறுப்பதோர்மருந்தும்
 பான்மையும், பல்லுயிர்க்கெல்லாம் *
 அந்தமும்வாழ்வுமாயஎம்பெருமான்
 அரங்கமாநகரமர்ந்தானே.

(௨)

மன்னுமானிலனும்மலைகளும்மடலும்
 வானமும்தானவருலகும் *
 துன்னுமாயிருளாய்த் துலங்கொளிகுருங்கித்
 தொல்லைநான்மறைகளும்மறைய *
 பின்னும்வானவர்க்கும்முனிவர்க்கும்நல்கிப்
 பிறங்கிருள்நிறம்கெட * ஒருநாள்
 அன்னமாயன்றங்கருமறைபயந்தான்
 அரங்கமாநகரமர்ந்தானே.

(ங)

மாயிருங்குன்றமொன்றுமத்தாக
 மாசணமதனெடும்அளவி *
 பாயிரும்பெளவம்பகடுவீண்டலறப்
 பதிதிரைவிசும்பிடைப்படா *
 சேயிருவிசும்பும்திங்களும்சுடரும்
 தேவரும்தாமுடன் திசைப்ப *
 ஆயிரந்தோளால் அலைகடல்கடைந்தான்
 அரங்கமாநகரமர்ந்தானே.

(ச)

எங்கனேயுய்வர்? தானவரினைந்தால்
 இரணியனிலங்குபூணகலம் *
 பொங்குவெங்குருதிபொன்மலைபிளந்து
 பொழிதரும்அருவியொத்திழிய *

வெங்கண்வாளெயிற்றோர்வெள்ளிமாவிலங்கல்
விண்ணுறக்கனல்விழித்தெழுந்தது *
அங்கனையொக்க அரியுருவானான்
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே.

(௫)

ஆயிரங்குன்றம்சென்றுதொக்கனைய
அடல்புரைஎழில் திகழ்திரள்தோள் *
ஆயிரந்துணிய அடல்மழுப்பற்றி
மற்றவனகல்விசும்பனைய *
ஆயிரம்பெயரால் அமர்ச்சென்றிறைஞ்ச
அறிதுயிலலைகடல்நடுவே *
ஆயிரஞ்சுடர்வாய் அரவணைத்துயின்றான்
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே.

(சு)

சுரிசூழல்கனிவாய்த்திருவினைப்பிரித்த
கொடுமையிற்கடுவிசையரக்கன் *
எரிவிழித்திலங்குமணிமுடிபொடிசெய்து
இலங்கைபாழ்ப்படிப்பதற்கெண்ணி *
வரிசிலைவனைய அடிசரம்தாரந்து
மறிகடல்நெறிபட * மலையால்
அரிகுலம்பணிகொண்டு அலைகடலடைத்தான்
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே.

(எ)

ஃஃ ஊழியாய்ஒமத்துச்சியாய் ஒருகா
லுடையதேரொருவனாய் * உலகில்
சூழிமால்யானைத்துயர்கெடுத்து
இலங்கைமலங்க அன்று அடிசரம்தாரந்து *
பாழியால்மிக்கபார்த்தனுக்கருளிப்
பகலவனொளிகெட * பகலே
ஆழியால் அன்றங்கு ஆழியைமறைத்தான்
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே.

(அ)

பேயினார்முலையுண்பிள்ளையாய் ஒருகால்
பெருநிலம்விழுங்கி * அதுமிழந்த
வாயனாய்மாலாய் ஆலிலைவளர்ந்து
மணிமுடிவானவர்தமக்குச்

கட்ச பெரியதிருமொழி—௫ - ப. ௮ - தி. ஏழையேதலன்.

சேயனாய் * அடியேற்கு அணியனாய்வந்து
என்சின்தையுள்வெந்துயரறுக்கும் *
ஆயனாய் அன்றுகுன்றமொன்றெடுத்தான்
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே.

(க)

✠ பொன்னும்மாமணியும்முத்தமும்சுமந்து
பொருதிரைமாநதிபுடைசூழ்ந்து *
அன்னமாடுலவும் அலைபுனல்கூழ்ந்த
அரங்கமாநகரமர்ந்தானே *
மன்னுமாமாடமங்கையர்தலைவன்
மானவேற்கலியன்வாயொலிகள் *
பன்னியபனுவல்பாடுவார் நாளும்
பழனினைபற்றறுப்பாரே.

(க௦)

அடிவரவு :—பண்டை இந்திரன் மன்னு மாயிரும் எங்கனே ஆயிரம் சரி
ஊழி பேயினார் பொன்னும் ஏழை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

௮ - ஆந் திருமொழி - ஏழையேதலன்.

திருவரங்கம். (௫)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியநுதம். (தந்யாசிராகம் - ஆதிதாளம்.)

✠ ஏழைதலன்கீழ்முகனென்னது
இரங்கி மற்றவற்குஇன்னருள்சரந்து *
மாழைமான்மடநோக்கிஉன்தோழி
உம்பிளம்பியென்றொழிந்திலை * உகந்து,
தோழன்நீயெனக்குஇங்கொழியென்ற
சொற்கள்வந்து அடியேன்மனத்திருந்திட *
ஆழிவண்ண ! நின்னடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே!

(க)

வாதமாமகன்மர்க்கடம்விலங்கு
மற்றோர்சாதியென்றொழிந்திலை * உகந்து
காதலாதரம்கடலினும்பெருகச் செய்
தகவினுக்குஇல்லைகைம்மாறென்று *

கோதில்வாய்மையினொயொடும் உடனே

உண்பன்நானென்றஒண்பொருள் * எனக்கும்
ஆதல்வேண்டிமென்று அடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழித்திருவாங்கத்தம்மானே !

(௨)

கடிகொள்பூம்பொழில்காமருபொய்கை

வைகுதாமரைவாங்கியவேழம் *

முடியும்வண்ணம்ஓர்முழுவலிமுதலே

பற்ற மற்றதுநின்சரணநினைப்ப *

கொடியவாய்விலங்கின்னுயிர்மலங்கக்

கொண்டசீற்றமொன்றுண்டினதறிந்து * உன்

அடியனேனும்வந்து அடியிணையடைந்தேன்

அணிபொழித்திருவாங்கத்தம்மானே !

(௩)

நஞ்சுசோர்வதோர்வெஞ்சினவாவம்

வெருவிவந்துநின்சரணெனச்சரண *

நெஞ்சில்கொண்டநின்னஞ்சிறைப்பறவைக்கு

அடைக்கலம்கொடுத்து அருள்செய்ததறிந்து *

வெஞ்சொலாளர்கள்நமன்தமர்கடியர்

கொடியசெய்வனவுள * அதற்கு அடியேன்

அஞ்சிவந்துநின்னடியிணையடைந்தேன்

அணிபொழித்திருவாங்கத்தம்மானே !

(௪)

மாகமானிலம்முழுதும்வந்திறைஞ்சம்

மலரடிகண்டமாமறையாளன் *

தோகைமாமயிலன்னவரின்பம்

துற்றிலாமையில் அத்த ! இங்குஒழிந்து *

போகம்நீயெய்திப்பின்னும்நம்மிடைக்கே

போதுவாயென்றபொன்னருள் * எனக்கும்

ஆகவேண்டிமென்று அடியிணையடைந்தேன்

அணிபொழித்திருவாங்கத்தம்மானே !

(௫)

மன்னுநான்மறைமாமுனிபெற்ற

மைந்தனை மதியாதவெங்கூற்றந்

தன்னையஞ்சி * நின்சரணெனச்சரணய்த்

தகவில்காலனையுகமுனிந்தொழியா *

பின்னை என்றும்நின்றிருவடிபிரியாவண்ணம்
எண்ணியபேரருள் * எனக்கும்
அன்னதாகுமென்று அடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழிந்திருவாங்கத்தம்மானே !

(சு)

ஓதுவாய்மையும் உவனியப்பிறப்பும்
உனக்குமுன் தந்த அந்தணனொருவன் *
காதலென்மகன்புகலிடம் காணேன்
கண்டுநீருவாயெனக்கு என்று *
கோதில்வாய்மையினான் உணவேண்டிய
குறைமுடித்து அவன்சிறுவனைக்கொடுத்தாய் *
ஆதலால்வந்து உன்னடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழிந்திருவாங்கத்தம்மானே !

(எ)

வேதவாய்மொழி அந்தணனொருவன்
எந்தை ! நின்சரண், என்னுடைமனைவி *
காதல்மக்களைப்பயத்தலும்காணன்
† கடியதோர்தெய்வம்கொண்டொளிக்குமென்றழைப்ப *
ஏதலார்முன்னே இன்னருள் அவற்குச்செய்து
உன்மக்கள்மற்றிவரென்று கொடுத்தாய் *
ஆதலால்வந்து உன்னடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழிந்திருவாங்கத்தம்மானே !

(அ)

ஃ துளங்குநீண்முடியரசார்தம்சூரிசில்
தொண்டைமன்னவன் திண்திறலொருவற்கு *
உளங்கொள்ளபிளேடு இன்னருள்சார்ந்து
அங்கோடுநாழிகையேழுடனிருப்ப *
வளங்கொள்மந்திரம்மற்றவற்கு அருளிச்
செய்தவாறு அடியேனறிந்து * உலக
மளந்தபொன்னடியேயடைந்துய்ந்தேன்
அணிபொழிந்திருவாங்கத்தம்மானே !

(சு)

ஃ மாடமாளிகைகுழ்திருமங்கை
மன்னன் ஒன்னலர்தங்களை வெல்லும் *
ஆடல்மாவலவன்கலிகன்றி
அணிபொழிந்திருவாங்கத்தம்மானே *

நீடுதொல்புகழாழிவல்லாணை

எந்தையையெடுமாலேநினைந்த *

பாடல்பத்திவைபாடிமின்தொண்டர் !

பாட † நும்மிடைப்பாவம்சில்லாவே.

(க௦)

அடிவரவு:—ஏழை வாதம் கடி நஞ்சு மாகம் மன்னு ஓது வேதம் துளங்கு
மாடம் கை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி - கையிலங்கு.

திருப்பேர்நகர்.

அறுதீர்க்கழிநேடிவாயாசிரியவிரந்தம். (அடானூராகம் - ஜம்பைதாளம்.)

‡:‡ கையிலங்காழி ‡: சங்கன் கருமுகில்திருநிறத்தன் *

பொய்யிலன்மெய்யன் தன்தாளடைவரேல்அடிமையாக்கும் *

செய்யலர்கமலமோங்கு செறிபொழில்தென்திருப்பேர் *

பையரவணையான்நாமம் பரவிநானுய்ந்தவாரே !

(க)

வங்கமார்கடல்களோழும் மலையும்வானகமும்மற்றும் *

அங்கண்மாஞாலமெல்லாம் அமுதுசெய்தமிழ்ந்தளந்தை *

திங்கள்மாமுகிலணவு செறிபொழில்தென்திருப்பேர் *

எங்கள்மால்இறைவன்நாமம் ஏத்திநானுய்ந்தவாரே !

(உ)

ஒருவனைஉந்திப்பூமேல் ஒங்குவித்து, ஆகந்தன்னால் *

ஒருவனைச்சாபம்நீக்கி உம்பராளென்றுவிட்டான் *

பெருவரைமதிள்கள்கூழ்ந்த பெருநகரவணைமேல் *

கருவரைவண்ணன் ‡ தென்பேர் கருதிநானுய்ந்தவாரே !

(ங)

ஊனமர்தலையொன்றேந்தி உலகெலாத்திரியுமாசன் *

நானமர்சாபம்நீக்காயென்ன ஒண்புனலையீந்தான் *

தேனமர்பொழில்கள்கூழ்ந்த செறிவயல்தென்திருப்பேர் *

வானவர்தலைவன்நாமம் வாழ்த்திநானுய்ந்தவாரே !

(ச)

வக்கரன்வாய்முன்கீண்ட மாயனே ! என்முவானோர்

புக்கு * அரண் தந்தருளாயென்னப் பொன்னுகத்தானே *

நக்கரியுருவமாகி நகம்கிளர்ந்திடந்துகந்த *

சக்கரச்செல்வன்தென்பேர்த் தலைவன் தாளடைந்துய்ந்தேனே. (ரு)

† 'நும்முடை' என்பதும் பாடம். ‡ 'சங்கம்' என்பது வ்யாக்யாநபாடம்.

§ 'தன்பேர்' என்பது வ்யாக்யாநபாடம்.

விலங்கலால்கடலடைத்து விளங்கிழைப்பொருட்டு * வில்லால்
இலங்கைமாநகர்க்கிறைவன் இருபதுபுயம் துணித்தான் *
நலங்கொள்நான்மறைவல்லார்கள் ஒத்தொலியேத்தக்கேட்டு *
மலங்குபாய்வயல்திருப்பேர் மருவிநான்வாழ்ந்தவாறே! (சு)

வெண்ணெய்தானமுதுசெய்ய வெகுண்டிமத்தாய்ச்சியோச்சி *
கண்ணியார்சூறுங்கயிற்றூல் கட்டவெட்டென்றிருந்தான் *
திண்ண மா மதின்கள்கூழ்ந்த தென் திருப்பேருள் * வேலை
வண்ணனார்நாமம் நானும்வாய்மொழிந்துய்ந்தவாறே! (எ)

அம்பொனாருலகமேழுமறிய ஆய்ப்பாடிதன்னுள் *
கொம்பனார்பின்னைகோலம் கூடுதற்குஏறுகொன்றான் *
செம்பொனார்மதின்கள்கூழ்ந்த தென் திருப்பேருள்மேவும் *
எம்பிரான்நாமம் நானும்ஏத்திநானுய்ந்தவாறே ! (அ)

நால்வகைவேதம்ஐந்துவேள்வி ஆறங்கம்வல்லார் *
மேலைவானவரில்மிக்க வேதியர் ஆதிகாலம் *
சேலுகள்வயல்திருப்பேர்ச் செங்கண்மாலோடும்வாழ்வார் *
சீலமாதவத்தர்சிந்தையாளி என்சிந்தையானே. (க)

ஃஃ வண்டறைபொழில்திருப்பேர் வரியரவணையில் * பள்ளி
கொண்டிறைகின்றமாலேக் கொடிமதிள்மாடமங்கை *
திண் திறல்தோள் கலியன் செஞ்சொலால்மொழிந்தமாலே *
கொண்டிவைபாடியாடக் கூடுவார்நீள்விசும்பே. (க௦)

அடிவரவு:—கை வங்கம் ஒருவளை ஊன் வக்கரன் விலங்கலால் வெண்ணெய்
அம்பொன் நால்வகை வண்டறை தீதறு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

க௦ - ஆந் திருமொழி - தீதறு.

திருநந்திபுரவிண்ணகரம்.

எண்ணீர்க்கழிநேடிலடியாசீர்யவருத்தம். (சுருட்டிராகம்-ஜம்பைதாளம்.)

ஃஃ தீதறுநிலத்தொடிகளிகாலொடு நீர்கெழுவிசும்புமவையாய் *
மாசதுமனத்தினொடுஉறக்கமொடிதக்கை யவையாய்பெருமாண் *
தாய் † செறஉணர்ந்துதயிருண்டுகுடமாடு தடமார்வர், தகைசேர் *
நாதன்உறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம் நண்ணுமனமே ! (க)

† 'சிற' என்று சிலர் பாடமோதுவர் ; அப்பொழுது 'சிற' என்பது
குறுகியதென்க.

உய்யும்வகையுண்டிசொனசெய்யில் உலகேழும்ஒழியாமைமுனநான் *
மெய்யினளவே அமுதுசெய்யவல ஐயனவன்மேவுநகர்தான் *
மையவரிவண்டிமதுவுண்டுகிளையோடு மலர்கிண்டி, அதன்மேல் *
நைவளம்நலிற்றுபொழில் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே! (உ)

உம்பருலகேழுகடலேழும்லையேழும் ஒழியாமைமுனநான் *
தம்பொன்வயிரூரளவுமுண்டி அவையுமிழ்ந்த தடமார்வர், தகைசேர் *
வம்புமலர்கின்றபொழில் பைம்பொன்வருதும்பிமணிகங்குல்வயல்குழ் *
நம்பன்உறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே! (ங)

பிறையினொளியெயிலிலகமுறுகியெதிர் பொருதுமென வந்தஅசூர் *
இறைகளவைநெறுநெறென வெறியஅவர்வயிறழல நின்றபெருமான் *
சிறைகொள்மயில்குயில்பயிலமலர்களுகஅரிமுரல அடிக்கொள்ளெடுமா *
நறைசெய்பொழில்மழைதவழும் நந்திபுரவிண்ணகரம் நண்ணுமனமே !

மூளளரிசிந்திமுனிவெய்தி அமர்செய்துமென வந்தஅசூர் *
தோளும்அவர்தாளும்முடியோடுபொடியாக நொடியாமளவெய்தான் *
வாளும்வரிவில்லும்வளையாழிகதைசங்கமிவை அங்கையுடையான் *
நாளும்உறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே ! (ரு)

தம்பியொடுதாமொருவர்தன் துணைவி காதல்துணையாகமுனநான் *
வெம்பியெரிகானகம்உலாவுமவர்தாம் இனிதுமேவுநகர்தான் *
கொம்புகுதிகொண்டுகுயில்கூவமயிலாலும் எழிலார்புறவுசேர் *
நம்பிஉறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே ! (சு)

தந்தைமனமுந்துதுயர்ந்தஇருள்வந்தவிநல் நந்தன் மதலை *
எந்தையிவனென்று அமரர்கந்தமலர்கொண்டிதொழ நின்றநகர்தான் *
மந்தமுழுவோசைமழையாகவெழுகார் மயில்களாடுபொழில்குழ் *
நந்திபணிசெய்தநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே! (ஏ)

எண்ணில்நினைவெய்தியினியில்லையிறையென்று முனியாள்திருவார் *
பண்ணில்மலிகீதமொடுபாடி அவராடலொடு கூடஎழிலார் *
மண்ணிலிதுபோலநகரில்லையென வானவர்கள் தாம்மலர்கள் தூய் *
நண்ணியுறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே! (அ)

வங்கமலிபௌவமதுமாழுகடினுச்சிபுக, மிக்கபெருநீர் *
அங்கமழியாரவனதாணைதலைசூடும் அடியார் அறிதியேல் *
பொங்குபுனலுந்துமணிகங்குலிருள்சீறுமொளி எங்குமுளதால் *
நங்கள்பெருமானுறையும் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே! (ஈ)

கக௦ பெரியதிருமொழி—கா-ப.க-தி.வண்ணேணும்.

‡ நறைசெய்பொழில்மழைதவழும்நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணியுறையும்*
உறைகொள்புகராழிசரிசங்கமவை அங்கையுடையானே* ஒளிசேர்
கறைவளரும்வேல்வல்ல கலியஞ்ஞலிமாலையிவைஐந்துமைந்தும் *
முறையிலிவைபயிலவல அடியவர்கள் கொடுவினைகள் முழுதகவமே.()

அடிவரவு:—தீது உய்யும் உம்பர் பிறை மூள தம்பியொடு தந்தை எண்ணில்
வங்கம் நதைசெய் வண்டு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து.

க - ஆந் திருமொழி - வண்டுணும்.

திருவிண்ணகர். (க)

வஞ்சிவிருத்தம். (புன்னுகவராளிராகம் - அடநாளம்.)

‡ வண்டுணுநறுமலரிண்டைகொண்டு
பண்டைநம்வினைகெடவென்று * அடிமேல்
தொண்டரும்அமாரும்பணியநின்று அங்கு
அண்டமொடுஅகலிடம் அளந்தவனே ! *

† ஆண்டாய் ! உனைக்காண்தோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே ! (க)

அண்ணல்செய்துஅலைகடல்கடைந்து அதனுள்
கண்ணுதல்நஞ்சண்ணக்கண்டவனே ! *
விண்ணவாமுதுண அமுதில்வரும்
பெண்ணமுதுண்டளம்பெருமானே ! *

ஆண்டாய் ! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே ! (உ)

குழல்நிறவண்ண ! நின்கூறுகொண்ட
தழல்நிறவண்ணன்நண்ணார்நகரம்
விழ * நனிமலைசிலைவளைவுசெய்து அங்கு
அழல்நிறஅம்பதுவானவனே ! *

ஆண்டாய் ! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே ! (ங)

† இந்த அளவடியிரண்டும் தனிமகுடம்.

நிலவொடுவெயில்நிலவிருசுடரும்
உலகமும்உயிர்களும்குண்டிருகால் *
கலைதருகுழவியின்உருவினையாய்
அலைகடல்ஆலிலைவளர்ந்தவனே ! *

ஆண்டாய் ! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே ! (ச)

பாரொழுகடலெழுமலையெழுமாய்
சீர்கெழும்இவ்வுலகேழுமெல்லாம் *
ஆர்கெழுவயிற்றினில்அடக்கிரின்று அங்கு
ஒரெழுத்துஒருருவானவனே ! *

ஆண்டாய் ! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே ! (ரு)

கார்கெழுகடல்களும்மலைகளுமாய்
ஏர்கெழும்உலகமுமாகி * முத
லார்களும்அறிவருநிலையினையாய்ச்
சீர்கெழுநான்மறையானவனே ! *

ஆண்டாய் ! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே ! (சு)

உருக்குறுநறுநெய்கொண்டுஆரழலில்
இருக்குறும்அந்தணர்சந்தியின்வாய் *
பெருக்கமொடுஅமரர்களமரநல்கும்
இருக்கினில்இன்னிசையானவனே ! *

ஆண்டாய் ! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே ! (எ)

காதல்செய்துஇனையவர்கலவிதரும்
வேதனைவினையதுவெருவுதலாம் *
ஆதலின்உனதடியணுகுவன்நான்
போதலர்நெடுமுடிப்புண்ணியனே ! *

ஆண்டாய் ! உனைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே ! (அ)

சாதலும்பிறத்தலும்என்றிவற்றை
காதல்செய்யாதுஉனகழலடைந்தேன் *
ஓதல்செய்நான்மறையாகி உம்பர்
ஆதல்செய்மூவுருவானவனே ! *

ஆண்டாய்! உணைக்காண்பதோர் அருளெனக்கருளுதியேல் *
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே! (க)

‡ பூமருபொழிலணி விண்ணகர்மேல் *

காமருசீர்க் கலிகன்றிசொன்ன *

பாமருதமிழிவை பாடவல்லார் *

வாமனனடியினை மருவுவரே.

(க௦)

அடிவரவு.—வண்டு அண்ணல் குழல் நிலவொடு பார் கார் உருக்குறு காதல்
சாதல் பூமரு பொறுத்தேன்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௨ - ஆந் திருமொழி - பொறுத்தேன்.

திருவிண்ணகர். (௨)

கலிநிலைநுறை. (நாதநாமக்கீரியைராகம் - ஆதிதாளம்.)

‡ பொறுத்தேன்புன்சொல்நெஞ்சில் பொருளின்பமெனஇரண்டும்
இறுத்தேன் * ஐம்புலன்கட்கிடனாயின வாயிலொட்டி
அறுத்தேன் * ஆர்வச்செற்றமவைத் தம்மை மனத்தகற்றி
வெறுத்தேன் * நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே! (க)

மறந்தேன்உன்னைமுன்னம் மறந்தமதியில்மனத்தால் *
இறந்தேன்எத்தனையும் அதனால்இடம்பைக்குழியில் *
பிறந்தேளய்த்தொழிந்தேன் பெருமான்! திருமார்பா! *
சிறந்தேன்நின்னடிக்கே திருவிண்ணகர்மேயவனே! (௨)

மானைய்நோக்கியர்தம் வயிற்றுக்குழியிலுழைக்கும் *
‡ ஊனையாக்கைதன்னை உதவாமைஉணர்ந்துணர்ந்து *
வானே! மாநிலமே! வந்துவந்துஎன்மனத்திருந்த
தேனே! * நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே! (ங)

பிறிந்தேன்பெற்றமக்கள்பெண்டிரென்றிவர் பின்னுதவாது
அறிந்தேன் * நீபணித்தஅருளென்னும் ஒள்வாளுருவி
எறிந்தேன் * ஐம்புலன்கள்இடர்தீரஎறிந்துவந்து
செறிந்தேன் * டி நின்னடிக்கே திருவிண்ணகர்மேயவனே! (ச)

† 'தன்னை' எனச் சிலர் பாடமொதுவர்.

‡ 'ஊனேராக்கை' என்பதும் பாடம்.

§ 'நின்னடைந்தேன்' என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

பாண்தேன்வண்டறையும்குழலார்கள் பல்லாண்டிசைப்ப *
ஆண்டார்வையமெல்லாம் அரசாகி * முன்னாண்டவரே
மாண்டாரென்றுவந்தார் அந்தோ ! மனைவாழ்க்கைதன்னை
வேண்டேன் * நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே ! (ந)

கல்லாஐம்புலன்களவை கண்டவாறுசெய்யகில்வேன் *
மல்லா ! மல்லமருள்மல்லர்மாள் மல்லடர்த்த
மல்லா ! * மல்லலம்சீர் மதிள்நீரிலங்கையழித்த
வில்லா ! * நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே ! (ச)

வேறுயானிரந்தேன் வெகுளாதுமனக்கொள்ளந்தாய் ! *
ஆறுவெந்நரகத்து அடிபேனையிடக்கருதி *
கூறுஐவர்வந்து குமைக்கக்குடிவிட்டவரை *
தேறுதுஉன்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே ! (ஈ)

தீவாய்வல்வினையார் உடன்றின்றுசிறந்தவர்போல் *
மேவாவெந்நரகத்து † இடவுற்றுவிரைந்துவந்தார் *
மூவாவானவர்தம்முதல்வா ! மதினோள்விடுத்த
தேவா ! * நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே ! (அ)

போதார்தாமரையாள் புலவிக்குலவானவர்தம்
கோதா ! * கோதில்செங்கோல் குடைமன்னரிடைநடந்த
தூதா ! * தூமொழியாய் ! சுடர்போலென்மனத்திருந்த
வேதா ! * நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே ! (ஆ)

‡ தேனாற்பூம்புறவில் திருவிண்ணகர்மேயவனே *
வானாரும்மதிள்குழ வயல்மங்கையர்கோன், * மருவார்
ஊனார்வேற்கலியன் ஒலிசெய்தமிழ்மாலவல்லார் *
கோனாய், வானவர்தம் கொடிமாநகர்கூடுவரே. (கௌ)

அடிவரவு: —பொறுத்தேன் மறந்தேன் மானேய் பிறிந்தேன் பாண
கல்லா வேறு தீவாய் போதார் தேனார் துறப்பேன்.

தீநமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஈ - ஆந் திருமொழி - துறப்பேன்.

திருவிண்ணகர். (ஈ)

கலநிலைத்துறை. (ஆநந்தபரவிராகம் - ஆதிதாளம்.)

ஃஃ துறப்பேனல்லேன் இன்பம், துறவாது * நின்னுருவம்
மறப்பேனல்லேன் என்றும்மறவாது * யான்உலகில்
பிறப்பேனாகஎண்ணேன் பிறவாமைபெற்றது * நின்
திறத்தேனாதன்மையால் திருவிண்ணகரானே ! (க)

துறந்தேன் ஆர்வச்செற்றச்சுற்றம் துறந்தமையால் *
சிறந்தேன்நின்னடிக்கே அடிமை, திருமாலே ! *
அறந்தானாய்த்திரிவாய்! உன்னைஎன்மனத்தகத்தே *
திறம்பாமல்கொண்டேன் திருவிண்ணகரானே ! (உ)

மானைய்நோக்குநல்லார் மதிபோல்முகத்துஉலவும் *
ஊனைய்கண்வாளிக்கு உடைந்தோட்டந்துஉன்னடைந்தேன் *
கோனே ! குறுங்குடியுள் குழகா ! திருநறையூர்த்
தேனே ! * வருபுனல்கூழ் திருவிண்ணகரானே ! (ஈ)

சாந்தேந்துமென்முலையார் தடந்தோள்புணரின்பவெள்ளத்து
ஆழந்தேன் * அருநரகத்தழுந்தும் பயன்படைத்தேன் *
போந்தேன்புண்ணியனே ! உன்னையெய்திஎன்தீவினெகள்
தீர்ந்தேன் * நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகரானே ! (ச)

மற்றோர்தெய்வம்எண்ணேன் உன்னைஎன்மனத்துவைத்துப்
பெற்றேன் * பெற்றதுவும் பிறவாமைஎம்பெருமான் ! *
வற்றாநீங்கடல்கூழ் இலங்கையிராவணனைச்
செற்றாய் ! * கொற்றவனே ! திருவிண்ணகரானே ! (ரு)

மையொண்கருங்கடலும் நிலனும்மணிவரையும் *
செய்யசுடிரண்டும் இவையாயநின்னை * நெஞ்சில்
உய்யும்வகைஉணர்ந்தேன் உண்மையால்இனி * யாதும்மற்றோர்
தெய்வம்பிறிதறியேன் திருவிண்ணகரானே ! (சு)

வேறேகூறுவதுண்டு அடியேன்விரித்துரைக்கு
மாறே * நீபணியாதுஅடை நின்திருமனத்து *
கூறேன்நெஞ்சதன்னால் குணங்கொண்டு * மற்றோர்தெய்வம்
தேறேன்உன்னையல்லால் திருவிண்ணகரானே ! (எ)

பேரியதிருமொழி—சு - ப. ச - தி. கண்ணஞ்சுழன்று. ககரு

முளிந்தீந்தவெங்கடத்து மூரிப்பெருங்களிற்றால் *
விளிந்தீந்தமாமரம்போல் வீழ்ந்தாரைநினையாதே *
அளிந்தோர்ந்தசினதை நின்பால் அடியேற்கு * வானுலகம்
தெளிந்தேளென்று எய்துவது ? திருவிண்ணகரானே ! (அ)

சொல்லாய்திருமார்வா ! உனக்காகித்தொண்டுபட்ட
நல்லேனை * வினைகள்நலியாமை நம்புநம்பீ ! *
† மல்லா ! குடமாட ! மதுசூதனே ! * உலகில்
செல்லாநல்லிசையாய் ! திருவிண்ணகரானே ! (க)

‡ தாரார்மலர்க்கமலத் தடம்கூழ்ந்ததண்புறவில் *
சீரார்நெடுமறுகில் திருவிண்ணகரானே *
காரார்புயல்தடக்கைக் கலியனொலிமலை *
ஆரார்இவைவல்லார் அவர்க்கு அல்லல்நில்லாவே. (க௦)

அடிவரவு:—துறப்பேன் துறந்தேன் மானேய் சாந்து மத்தூர் மை வேறே
முளிந்தீந்த சொல்லாய் தாரார் கண்ணம்.
திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி—கண் ணுஞ்சுழன்று.

திருநறையூர். (க)

கலிநிலைத்துறை. (பந்துவராளிராகம் - ஜம்பைதாளம்.)

‡ கண்ணம்சுழன்றுபினையோடு ஈனாவந்தேங்கினால் *
பண்ணின்மொழியார் பையநடமினென்னுதமுன் *
விண்ணம்மலையும் வேதமும்வேள்வியுமாயினான் *
நண்ணுநறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே ! (க)

கொங்குண்குழலார் கூடியிருந்துசிரித்து * நீர்
இங்கென் ? இருமி எம்பால்வந்ததென்றிகழாதமுன் *
திங்களெரிகால் செஞ்சடராயவன்தேசுடை *
நங்கள்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே ! (உ)

கொங்கார்குழலார் கூடியிருந்துசிரித்து * எம்மை
எங்கோலம்ஐயா ! என் ? இனிக்காண்பதுஎன்னுதமுன் *
செங்கோல் ‡ வலவன்தான் பணிந்தேத்தித்திகழுமார் *
நங்கோன்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே ! (ஈ)

† 'மல்லார்' என்பதும் பாடம். ‡ 'வளவன்' என்றும் பாடம்.

கககா பெரியதிருமொழி—கா - ப. ச - தி. கண்ணஞ்சுழன்று.

கொம்பும்அரவமும் வல்லியும்வென்றநுண்ணேரிடை *
வம்புண்குழலார் வாசலடைத்துஇகழாதமுன் *
செம்பொன்கமுகினம் தான்கனியும்செழுஞ்சோலைசூழ் *
நம்பந்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே ! (ச)

விலங்கும்கயலும் வேலும்ஒண்காவியும்வென்றாகண் *
சலங்கொண்டசொல்லார் தாங்கள்கிரித்துஇகழாதமுன் *
மலங்கும்வராலும் வானையும்பாய்வயல்கூழ்தரு *
நலங்கொள்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே ! (ரு)

மின்னேரிடையார் வேட்கையைமாற்றியிருந்து *
என்றீர்இருமி எம்பால்வந்தது? என்றுஇகழாதமுன் *
தொன்னீரிலங்கைமலங்க விலங்கெரியுட்டினான் *
நன்னீர்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே ! (சா)

வில்லேர்நுதலார் வேட்கையைமாற்றிச்சிரித்து * இவன்
பொல்லாந்நிறைந்தானென்னும் புறனுரைகேட்பதன்முன் *
சொல்லார்மறைநான்கோதி உலகில்லிலாயவர் *
நல்லார்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே ! (எ)

வாளொண்கண்நல்லார்தாங்கள் மதனென்றார்தம்மை *
கேண்மின்கள்நனையோடு ஏங்குகிழவனென்னாதமுன் *
வேள்வும்விழவும் வீதியில்என்றும்அருதலூர் *
நாளுந்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே ! (அ)

கனிசேர்ந்திலங்குநல்வாயவர் கா தன்மைவிட்டிட *
குனிசேர்ந்துடலம் கோலில்தளர்ந்துஇளையாதமுன் *
பனிசேர்விசும்பில் பால்மதிசோள்விடுத்தானிடம் *
நனிசேர்நறையூர் நாம்தொழுதும்எழுநெஞ்சமே ! (க)

ஃஃ பிறைசேர்நுதலார் பேணுதல்நம்மையிலாதமுன் *
நறைசேர்பொழில்கூழ் நறையூர்தொழுநெஞ்சமே ! என்ற *
கறையார்நெடுவேல்மங்கையர்கோன் கலிகன்றிசொல் *
மறவாதுஉரைப்பவர் வானவர்க்குஇன்னரசாவரே. (க.௦)

அடிவரவு:—கண்ணும் கொங்குண் கொங்கார் கொம்பு விலங்கு மின் வில்
வாள் கனி பிறை கலங்க.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி - கலங்கமுந்நீர்.

திருநறையூர். (௨)

கலநிலைத் துறை. (சேஞ்சுருட்டி.ராகம் - அடநாளம்.)

‡ கலங்கமுந்நீர்கடைந்து † அமுதம்கொண்டு * இமையோர்
துளங்கல்தீரநல்கு சோதிச்சுடராய *
வலங்கையாழிஇடங்கைச்சங்கம் உடையானார் *
நலங்கொள்வாய்மை அந்தணர்வாழும்நறையூரே. (க)

முனையார்சீயமாகி அவுணன்முரண்மார்வம் *
புனைவாளுகிரால் போழ்படாரந்தபுனிதனார் *
சினையார்தேமாஞ்செந்தளிர்கோதிக் குயில்கூவும் *
நனையார்சோலைகூழ்ந்து அழகாயநறையூரே. (௨)

ஆனைப்புரவி தேரொடுகாலாளணிகொண்ட *
சேனைத்தொகையைச்சாடி இலங்கைசெற்றானார் *
மீனைத்தழுவியீழ்ந்தெழும் மள்ளர்க்குஅலமந்து *
நானப்புதலில் ஆமையொளிக்கும்நறையூரே. (ங)

உறியார்வெண்ணெயுண்டு உரலோடும்கட்டுண்டு *
வெறியார்கூந்தல்பின்னைபொருட்டு ஆன்வென்றானார் *
பொறியார்மஞ்ஞை பூம்பொழில்தோறும்நடமாட *
நறுநாண்மலர்மேல் வண்டுஇசைபாடும்நறையூரே. (ச)

விடையேழ்வென்று மென்தோளாய்ச்சிக்குஅன்பனாய் *
நடையால்நின்றமருதம்சாய்த்த நாதனார் *
பெடையோடுஅன்னம் பெய்வனையார்தம்பின்சென்று *
நடையோடியலி நாணியொளிக்கும் நறையூரே. (ரு)

பகுவாய்வன்பேய்கொங்கைகசுவைத்து ஆருயிருண்டு *
புகுவாய்நின்ற போதகம்வீழ்ப்பொருதானார் *
நெகுவாய்நெய்தற்பூமதுமாந்திக் கமலத்தின் *
நகுவாய்மலர்மேல் அன்னமுறங்கும்நறையூரே. (சு)

முந்துநூலும்முப்புரிநூலும் முன்னீந்த *
அந்தணாளன்பிள்ளையை அஞ்ஞான்று அளித்தானார் *
பொந்தில்வாழும் பிள்ளைக்காகிப் புள்ளோடி *
நந்துவாரும் பைம்புனல்வாவிநறையூரே. (ஏ)

† 'அமுதம்கொண்டே' என்ற பாடம் செய்யுளோசைக்குச் சேரும்.

ககஅ பெரியதிருமொழி—கா - ப. கா - தி. அம்பரமும்.

வெள்ளைப்புரவித்தேர்விசயற்காய் விறல்வியூகம்
விள்ள * சிந்துக்கோன்விழஊர்ந்த விமலனார் *
கொள்ளைக்கொழுமீ னுண்குருகுஓடிப்பெடையோடும் *
நள்ளக்கமலத்தேறலுக்குக்கும் நறையூரே. (அ)

ஃஃ பாரையூரும்பாரம்தீரப் பார்த்தன்தன்
தேரையூரும் * தேவதேவன் சேருமார் *
தாரையூரும் தண்தளிர்வேலிபுடைசூழ *
நாரையூரும் நல்வயல்கூழ்ந்தநறையூரே. (க)

ஃஃ தாமத்துளப நீள்முடிமாயன்தான்நின்ற *
நாமத்திரள்மாமானிகைகூழ்ந்த நறையூர்மேல் *
காமக்கதிர்வேல்வல்லான் கலியனொலிமாலே *
சேமத்துணையாம் செப்புமவர்க்குத்திருமாலே. (க௦)

அடிவரவு:—கலங்க முனை ஆனை உறி விடை பகுவாய் முந்து வெள்ளை
பாரை தாமம் அம்பரம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கா - ஆந் திருமொழி - அம்பரமும்.

திருநறையூர். (க)

எண்ணிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிறந்தம். (தோடி.ராகம் - ஆதிதாளம்.)

ஃஃ அம்பரமும்பெருநிலனும்திசைகொட்டும்
அலைகடலும்குலவரையும்உண்டகண்டன் *
கொம்பமரும்வடமரத்தினிலேமேல்பள்ளி
கூடினான் திருவடியேகூடுகிற்பீர்! *
வம்பவிழும்செண்பகத்தின்வாசம்உண்டு
மணிவண்டிவகுளத்தின்மலர்மேல்வைகு *
செம்பியன்கோச்செங்கனான்சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே. (க)

கொழுங்கயலாய்நெடுவெள்ளம்கொண்டகாலம்
குலவரையின்மீதோடிஅண்டத்தப்பால் *
எழுந்துஇனிதுவிளையாடும்ஈசன்எந்தை
இணையடிக்கீழ்இனிதிருப்பீர்! இனவண்டாலும் *.

உழும்செறுவில்மணிகொணர்ந்துகரைமேல்சிந்தி
உலகெல்லாம்சந்தனமும்அகிலும்கொள்ள *
செழும்பொன்னிவளங்கொடுக்கும்சோழன்சேர்ந்த
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே.

(உ)

பவ்வநீருடைஆடையாகச்சுற்றிப்
பாரகலம்திருவடியாப்பவனம்மெய்யா *
செவ்விமாதிரமெட்டிம்தோளா அண்டம்
திருமுடியாநின்றூன்பால்செல்லுகிற்பீர் ! *
கவ்வைமாகளிறுந்திவிண்ணியேற்ற
கழல்மன்னர்மணிமுடிமேல்காகமேற *
தெய்வவாள்வலங்கொண்டசோழன்சேர்ந்த
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே.

(ங)

பைங்குளையியுருவாய்வெருவநோக்கிப்
பருவரைத்தோளிரணியனைப்பற்றிவாங்கி *
அங்கைவாளுகிர் துதியால்அவன தாகம்
அங்குருதிபொங்குவித்தானடிக்கீழ்நிற்பீர் ! *
வெங்கண்மாகளிறுந்திவிண்ணியேற்ற
விறல்மன்னர்திறலழியவெம்மாவுய்த்த *
செங்குணன்கோச்சோழன்சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே.

(ச)

அன்றுலகமூன்றினையும்அளந்து வேரோர்
அரியுருவாய்இரணியனதாகம்கீண்டு *
வென்றவனைவிண்ணுலகில்செலவுய்த்தாற்கு
விருந்தாவீர் ! மேலெழுந்துவிலங்கல்பாய்ந்து *
பொன்சித்திமணிகொணர்ந்துகரைமேல்சிந்திப்
புலம்பரந்துநிலம்பரக்கும்பொன்னிநாடன் *
தென்தமிழன்வடபுலக்கோன்சோழன் சேர்ந்த
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே.

(ரு)

தன்னாலேதன்னுருவம்பயந்ததானாய்த்
தயங்கொளியேர்மூவுலகும்தானாய்வானாய் *
தன்னாலேதன்னுருவின்மூர்த்திமூன்றாய்த்
தானாயனாயினான்சாரணென்றுஉய்வீர் ! *

மின்னாடுவேலேந்துவினைந்தவேளை

விண்ணேறத்தனிவேலுய்த்துஉலகமாண்ட *

தென்னாடன்னாடகொங்கன்சோழன்சேர்ந்த

திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே.

(௩)

முலைத்தடத்தநஞ்சண்டுதுஞ்சப்பேய்ச்சி

முதுதுவரைக்குலபதியாக்காலிப்பின்னே *

இலைத்தடத்தகுழுவாதிஆயர்மாதர்

இனவளைகொண்டானடிக்கீழ்எய்துகிற்பீர் ! *

மலைத்தடத்தமணிகொணர்ந்துவையம்உய்ய

வளங்கொடுக்கும்வருபுனலம்பொன்னிநாடன் *

சிலைத்தடக்கைக்குலச்சோழன்சேர்ந்தகோயில்

திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே.

(௪)

முருக்கிலங்குகனித்துவர்வாய்ப்பின்னேகேள்வன்

மன்னெல்லாம்முன்னவியச்சென்று * வென்றிச்

செருக்களத்துத்திறலழியச்செற்றவேந்தன்

சிரம்துணித்தான்திருவடிநும்சென்னிவைப்பீர் ! *

இருக்கிலங்குதிருமொழிவாயெண்தோளீசற்கு

எழில்மாடம்எழுபதுசெய்துஉலகமாண்ட *

திருக்குலத்துவளச்சோழன்சேர்ந்தகோயில்

திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே.

(௫)

தாராளன்தண்ணரங்கவாளன் பூமேல்

தனியாளன்முனியாளரேத்தநின்ற

பேராளன் * ஆயிரம்பேருடையவாளன்

பின்னைக்குமணவாளன்பெருமைகேட்பீர் ! *

பாராளர்இவரிவரென்றுஅழுந்தையேற்ற

படைமன்னருடல்துணியப்பரிமாவய்த்த *

தேராளன்கோச்சோழன்சேர்ந்தகோயில்

திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே.

(௬)

ஃ செம்மொழிவாய்நால்வேதவாணர்வாழும்

திருநறையூர்மணிமாடச்செங்கண்மலை *

பொய்ம்மொழியொன்றில்லாதமெய்ம்மையாளன்

புலமங்கைக்குலவேந்தன், புலமையார்ந்த *

பெரியதிருமொழி—சா - ப. எ - தி. ஆளும்பணியும். கஉக

அம்மொழிவாய்க்கலிகன்றி இன்பப்பாடல்

பாடுவார், வியனாலகில்நமனாற்பாடி *

வெம்மொழிகேட்டு அஞ்சாதேமெய்ம்மைசொல்லில்

விண்ணவர்க்குவிருந்தாகும்பெருந்தக்கோரே. (க0)

அடிவரவு:—அம்பரம் கொழு பவ்வம் பைங்கண் அன்று தன்னாலே முலை
முருக்கு தாராளன் செம்மொழி ஆனும்.

நீநமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

எ - ஆந் திருமொழி - ஆளும்பணியும்.

திருநறையூர். (ச)

அறுசீர்க்குநீநெயிலடியாசிரியவநந்தம். (ஆரபிராகம் - நுபகதாளம்.)

ஃஃ ஆளும்பணியும் அடியேனைக்கொண்டான் விண்டரிசாசாரை *
தோளும் தலையும் துணிவெய்தச் சுடுவெஞ்சிலவாய்ச்சரம் துரந்தான் *
வேளும் சேயும் அனையாரும் வேற்கணரும் பயில்வீதி *
நாளும் விழவினொலியோவா நறையூர் நின்ற நம்பியே. (க)

முனியாய்வந்து முவெழுகால் முடிசேர்மன்னருடல் துணிய *
தனியாய்மழுவின்படையாண்ட தாரார்தோளான், வார்புறவில் *
பனிசேர்முல்லைபல்லரும்பப் பானல்நுபால் கண்காட்ட *
† நனிசேர்கமலம் முகங்காட்டிம் நறையூர் நின்ற நம்பியே. (உ)

தெள்ளார்கடல்வாய்விடவாய சினவாளரவில் துயிலமர்ந்து **
துள்ளாவருமான் வீழ வாளி துரந்தான், இரந்தான் மாவலிமண் *
புள்ளார்புறவில் பூங்காவி புலன்கொள்மாதர்கண்காட்ட *
நள்ளார்கமலம் முகங்காட்டிம் நறையூர் நின்ற நம்பியே. (ங)

ஒளியாவெண்ணெயுண்டானென்று உரலோடாய்ச்சியொண்கயிற்றால்
விளியா ஆர்க்க ஆப்புண்டு விம்மியழுதான், மென்மலர்மேல் *
களியாவண்டிகள் ஞண்ணக் காமர் தென்றல் அலர் தூற்ற *
நளிர்வாய்முல்லைமுறுவலிக்கும் நறையூர் நின்ற நம்பியே. (ச)

வில்லார் விழவில் வடமதுரை விரும்பி விரும்பாமல் லடர்த்து *
கல்லார் திரள்தோள்கஞ்சனைக் காய்ந்தான் பாய்ந்தான் காளியன்மேல் *
சொல்லார் சுருதிமுறையோதிச் சோமுச்செய்யும் தொழிலினோர் *
நல்லார் மறையோர்பலர்வாரும் நறையூர் நின்ற நம்பியே. (ரு)

† 'நனிசேர் வயலன் முத்தலைக்கும்' என்பது வ்யாக்யாநபாடம்.

கஉஉ பெரியதிருமொழி.—௬ - ப. ௮ - தி. மான்கொண்ட.

வள்ளிகொழுநன்முதலாய மக்களோடுமுகக்கணன்
வெள்கியோட * விதல்வாணன் வியன்தோள்வனத்தைத்துணித்துகந்தான் *
பள்ளிகமலத்திடைப்பட்ட பருவாயலவன்முகம்நோக்கி *
நள்ளியூடும்வயல்குழந்த நறையூர்நின்றநம்பியே. (௬)

மிடையாவந்தவேல்மன்னர்வீய விசயன்தேர்கடவி *
குடையாவரையொன்றெடுத்து ஆயர்கோவாய்நின்றான் கூராழிப்
படையான் * வேதம்நான்குஐந்துவேள்வி அங்கமாறுஇசையேழ் *
நடையாவல்லஅந்தணர்வாழ் நறையூர்நின்றநம்பியே. (௭)

பந்தார்விரலாள்பாஞ்சாலி கூந்தல்முடிக்க, பாரதத்து *
கந்தார்களிற்றுக்கழல்மன்னர்கலங்கச் சங்கம்வாய்வைத்தான் *
செந்தாமரைமேலயனோடு சிவனும்அனையபெருமையோர் *
நந்தாவண்கைமறையோர்வாழ் நறையூர்நின்றநம்பியே. (௮)

ஆறும்பிறையும்அரவமும்அடம்பும் சடைமேலணிந்து * உடலம்
நீறும்பூசியேறாரும் இறையோன்சென்றுகுறையிரப்ப *
மாறொன்றில்லாவாசநீர் வரைமார்பகலத்தளித்துகந்தான் *
நாறும்பொழில்குழந்தழகாய நறையூர்நின்றநம்பியே. (௯)

ஃ நன்மையுடையமறையோர்வாழ் நறையூர்நின்றநம்பியை *
கன்னியதின்குழ்வயல்மங்கைக் கலியனொலிசெய்தமிழ்மலை *
பன்னிஉலகில்பாடுவார் பாடுசாராபழவினைகள் *
மன்னிஉலகம்ஆண்டுபோய் வாறோர்வணங்கவாழ்வாரே. (௧௦)

அடிவரவு:—ஆளும் முனி தெள்ளார் ஒளியா வில் வள்ளி மிடையா பந்து
ஆறும் நன்மை மான்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளோ ஈரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி - மான்கொண்ட.

திருநறையூர். (௫)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. (பைரவிராகம் - ஜம்பைநாளம்.)

ஃ மான்கொண்டதோல்மார்வின் மாணியாய் * மாவலிமண்
தான்கொண்டு தாளாலனந்தபெருமானை *
தேன்கொண்டசாரல் திருவேங்கடத்தானை *
நான்சென்றுநாடி நறையூரில்கண்டேனே. (௧)

முந்நீரைமுன்னாள் கடைந்தானை * மூழ்த்தநாள்
அந்நீரையினாய் அமைத்தபெருமானை *
தென்னாவிமேய திருமாலேளம்மானை *
நன்னீர்வயல்குழ் நறையூரில்கண்டேனே. (௨)

தூவாயபுள்ளூர்ந்துவந்து துறைவேழம் *
மூவாமைநல்கி முதலைதுணித்தானை *
தேவாதிதேவனைச் செங்கமலக்கண்ணானை *
நாவாயுளானை நறையூரில்கண்டேனே. (௩)

ஒடாஅரியாய் இரணியனைஊனிடந்த *
சேடார்பொழில்குழ் திருநீர்மலையானை *
வாடாமலர்த்துழாய் மாலேமுடியானை *
நாள்தோறும்நாடி நறையூரில்கண்டேனே. (௪)

கல்லார்மதிள்குழ் கடியிலங்கைக்காரரக்கன் *
வல்லாகம்கீள வரிவெஞ்சரம்துரந்த
வில்லானை * செல்வவிபீடணற்கு வேராக *
நல்லானைநாடி நறையூரில்கண்டேனே. (௫)

உம்பருலகோடு உயிரெல்லாம் * உந்தியில்
வம்புமலர்மேல் படைத்தானையோனை *
அம்பன்னகண்ணாள் அசோதைதன்சிங்கத்தை *
நம்பனைநாடி நறையூரில்கண்டேனே. (௬)

கட்டேறுநீள்சோலைக் காண்டவத்தைத்தீழூட்டி
விட்டானை * மெய்யம்அமர்ந்த பெருமானை *
மட்டேறுகற்பகத்தை மாதர்க்காய் * வண்துவரை
நட்டானைநாடி நறையூரில்கண்டேனே. (௭)

மண்ணின்மீபாரம்கெடுப்பான் மறமன்னர் *
பண்ணின்மேல்வந்த படையெல்லாம்பாரதத்து *
விண்ணின்மீதேற விசயன்தேருர்ந்தானை *
நண்ணிநான்நாடி நறையூரில்கண்டேனே. (௮)

ஃ பொங்கேறுநீள்சோதிப் பொன்னாழிதன்னோடும் *
சங்கேறுகோலத் தடக்கைப்பெருமானை *
கொங்கேறுசோலைக் குடந்தைக்கிடந்தானை *
நங்கோனைநாடி நறையூரில்கண்டேனே. (௯)

கஉசு பெரியதிருமொழி—சு - ப. சு - தி. பெடையடர்த்த.

‡‡ மன்னுமனாரை வசுதேவர்வாழ்முதலை *
நன்னறையூர்நின்ற நம்பியை * வம்பவிழ்தார்க்
கன்னவிலும்தோளான் கலியனெலிவல்லார் *
பொன்னுலகில்வானவர்க்குப் புத்தேளிராகுவரே. (க௦)

அடிவரவு:—மான் முநீரை தாவாய ஓடா கல் உம்பர் கட்டேறு
மண்ணின் பொங்கு மன்னு பெடை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சு - ஆந் திருமொழி - பெடையடர்த்த.

திருநறையூர். (சு)

நரவுகொச்சகக்கலிப்பா. (யழநாகல்யாணிராகம் - ருபகநாளம்.)

‡‡ பெடையடர்த்தமடவன்னம் பிரியாது * மலர்க்கமலம்
மடலெடுத்துமதுகரும் வயலுடுத்ததிருநறையூர் *
முடையடர்த்தசிரமேந்தி மூவுலகும்பலிதிரிவோன் *
இடர்கெடுத்ததிருவான் இணையடியே அடைநெஞ்சே ! (க)

கழியாரும்கனசங்கம் கலந்துளங்கும்நிறைந்தேறி *
வழியாரமுத்தீன்று வளங்கொடுக்கும்திருநறையூர் *
பழியாரும்விறலாக்கன் பருமுடிகளவைசிதற *
அழலாரும்சரம்தூந்தான் அடியிணையே அடைநெஞ்சே ! (உ)

சுனாகொண்டபலங்கனிகள் தேன்பாய * கதலிகளின்
துனாகொண்டபழம்கெழுமு நிகழ்ச்சோலைத்திருநறையூர் *
வனாகொண்டவண்ணத்தன் பின்தோன்றல் * மூவுலகோடு
அனாவெண்ணெயுண்டான்தன் அடியிணையே அடைநெஞ்சே ! (ங)

துன்றோளித்துகிற்படலம் துன்னிளங்கும்மாளிகைமேல் *
நின்றரவான்மூடும் நீள்செல்வத்திருநறையூர் *
மன்றரக்குடமாடி வரையெடுத்துமழைதடுத்த *
குன்றாரும்நிரள்தோளான் குரைகழலே அடைநெஞ்சே ! (ச)

அகிற்குறடும்சந்தனமும் அம்பொன்னும்அணிமுத்தும் *
மிகக்கொணர்ந்துநிரையுந்தம் வியன்பொன்னித்திருநறையூர் *
பகல்காந்தசுடராழிப்படையான் இவ்வுலகேழும் *
புகக்காந்ததிருவயிற்றன் பொன்னடியே அடைநெஞ்சே ! (ரு)

பொன்முத்தும்அரியுகிரும் புழைக்கைம்மாகரிக்கோடும் *
மின்னத்தண்திரையுந்தும் வியன்பொன்னித்திருநறையூர் *
மின்னொத்தநுண்மருங்குல் மெல்லியலை * திருமார்பில்
மன்னத்தான்வைத்துகந்தான் மலரடியேஅடைநெஞ்சே ! (௬)

சீர்தழைத்தகதிர்ச்செந்நெல் செங்கமலத்திடைபிடைபின் *
பார்தழைத்துக்கரும்போங்கிப் பயன்வினை க்கும்திருநறையூர் *
கார்தழைத்ததிருவுருவன் கண்ணபிரான்விண்ணவர்கோன் *
தார்தழைத்ததுழாய்முடியன் தளிரடியே அடைநெஞ்சே ! (௭)

ஃஃ குலையார்ந்தபழக்காயும் பசங்காயும்பாளேமுத்தும் *
தலையார்ந்தஇளங்கமுகின் தடஞ்சோலைத்திருநறையூர் *
மலையார்ந்தகோலம்சேர் மணிமாடம்மிகமன்னி *
நிலையாரநின்றான்தன் நீள்கழலேஅடைநெஞ்சே ! (௮)

மறையாரும்பெருவேள்விக் கொழும்புகைபோய்வளர்ந்து * எங்கும்
நிறையாரவான்முகிம் நீள்செல்வத்திருநறையூர் *
பிறையாரும்சடையானும் பிரமனும்முன்தொழுதேத்த *
இறையாகிரின்றான்தன் இணையடியேஅடைநெஞ்சே ! (௯)

ஃஃ திண்களகமதிள்புடைசூழ் திருநறையூர்நின்றானை *
வண்களகநிலவெறிக்கும் வயல்மங்கைநகராளன் *
பண்களகம்பயின்றசீர்ப் பாடலிவைபத்தும்வல்லார் *
விண்களகத்திமையவராய் வீற்றிருந்துவாழ்வாரே. (௧௦)

அடிவரவு:—பெடை கழி சளை துன்று அகில் பொன் சீர். குலை மறை திண்
கிடந்த.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௧௦ . ஆந் திருமொழி - கிடந்தநம்பி.

திருநறையூர். (௭)

அறுசீர்க்கழந்நெடியடி யாசிரியவநுத்தம். (கமாஸ்ராகம்-தீர்புடைதாளம்.)

ஃஃ கிடந்தநம்பிகுடந்தைமேவிக் கேழலாய்உலகை
இடந்தநம்பி *எங்கள்நம்பி எறிஞரரணழிய *
கடந்தநம்பிகடியாரிலங்கை. உலகைநாடியால் *
நடந்தநம்பிநாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே. (௧)

க௨௬ பேரியதிருமொழி—௬ - ப. ௧௦ - தி. கிடந்தநம்பி.

விடந்தானுடைய அரவம்வெருவச் செருவில்முனநான் * முன்
தடந்தாமரைநீர்ப்பொய்கைபுக்கு மிக்கதாடாளன் *
இடந்தான்வையம்கேழலாகி உலகைகாடியால் *
நடந்தானுடையநாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே. (௨)

பூணுதனலும்தறுகண்வேழம்மறுக வளைமருப்பை *
பேணுன்வாங்கி அமுதம்கொண்டபெருமான் திருமார்வன் *
பாணவண்டிமுரலும்கூந்தல் ஆய்ச்சிதயிர்வெண்ணெய் *
நாணுதுஉண்டான்நாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே. (௩)

கல்லார்மதிள்குழ் கச்சிநகருள்நச்சிப், பாடகத்துள் *
எல்லாவுலகும்வணங்க இருந்தஅம்மான் * இலங்கைக்கோன்
வல்லாளாகம் வில்லால்முனிந்தஎந்தை * விபீடனைற்கு
நல்லானுடையநாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே. (௪)

குடையாவரையால் நிரைமுன்காத்தபெருமான் * மருவாத
விடைதானேமும்வென்றான் கோவல்நின்றான் * தென்னிலங்கை
அடையா அரக்கர்வீயப்பொருது மேவிவெங்கூற்றம் *
நடையாவுண்ணக்கண்டான்நாமம் நமோநாராயணமே. (௫)

கான எண்கும்குரங்கும் முசுவும்படையா * அடலரக்கர்
மானமழித்துநின்ற வென்றியம்மான் * எனக்குஎன்றும்
தேனும்பாலும்அமுதுமாய திருமால்திருநாமம் *
நானும்சொன்னேன்நமரும்உரைமின் நமோநாராயணமே. (௬)

நின்றவரையும்கிடந்தகடலும் திசையும்இருநிலனும் *
ஒன்றுமொழியாவண்ணம் எண்ணிநின்றஅம்மானார் *
குன்றுகுடையாஎடுத்த அடிகளுடையதிருநாமம் *
நன்றுகாண்மின்தொண்டர் ! சொன்னேன் நமோநாராயணமே. (௭)

கடுங்கால்மாரிகல்லேபொழிய அல்லேஎமக்கென்று
படுங்கால் * நீயேசரணென்று ஆயாஞ்ச, அஞ்சாமுன் *
நெடுங்காற்குன்றம்குடையொன்றேந்தி நிரையைச்சிரமத்தால் *
நடுங்காவண்ணம்காத்தான்நாமம் நமோநாராயணமே. (௮)

பொங்குபுணரிக்கடல்குழாடை நிலமாமகள்மலர்மா
மங்கை * பிரமன்சிவன்இந்திரன் வானவர்நாயகராய *
எங்களடிகள் இமையோர்தலைவருடையதிருநாமம் *
நங்கள்வினைகள் தவிசுஉரைமின் நமோநாராயணமே. (௯)

✠ வாவித்தடம்சூழ்மணிமுத்தாற்று நறையூர்நெடுமலை *
 நாவின்பரவிநெஞ்சில்கொண்டு நம்பிநாமத்தை *
 காவித்தடங்கண்மடவார்கேள்வன் கலியனொலிமலை *
 மேவிச்சொல்லவல்லார்பாவம் நில்லாவிழுமே. (க௦)

அடிவரவு.—கிடந்த விடம் பூனாது கல் குடை கானம் நின்ற கடுங்கால்
 பொங்கு வாவி கறவா.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

ஏழாம்பத்து.

க - ஆந் - திருமொழி - கறவாமடநாகு.

திருநறையூர். (அ)

கலிவருத்தம். (முகாரிராகம் - ருபகதாளம்.)

✠ கறவாமடநாகு தன்கன்றுஉள்ளினாற்போல் *
 மறவாதுஅடியேன் உன்னையேஅழைக்கின்றேன் *
 நறவார்பொழில்சூழ் நறையூர்நின்றநம்பி ! *
 பிறவாமைஎனைப்பணி எந்தைபிரானே ! (க)

வற்றாமுதாரோடு மால்வரையேழும் *
 துற்றுகமுன்னுற்றிய தொல்புகழோனே ! *
 அற்றேன் அடியேன் உன்னையேஅழைக்கின்றேன் *
 பெற்றேன் அருள் தந்திடு என்எந்தைபிரானே ! (உ)

தாரேன்பிறர்க்கு உன்னருள்என்னிடைவைத்தாய் *
 ஆரேன்அதுவே பருகிக்களிக்கின்றேன் *
 காரேய்கடலேமலையே திருக்கோட்டி
 யூரே * உகந்தாயை உகந்துஅடியேனே. (ங)

புள்வாய்பிளந்த புனிதா ! என்றுஅழைக்க *
 உள்ளேநின்று என்னுள்ளம்குளிரும்ஒருவா ! *
 கள்வா ! கடல்மல்லைக்கிடந்தகரும்பே ! *
 வள்ளால் ! உன்னை எங்ஙனம்நான்மறக்கேனே ? (ச)

வில்லோர் துதல் வேல்செடுங்கண்ணியும்நீயும் *
கல்லார்கடுங்கானம் திரிந்தகனிநே ! *
நல்லாய் ! நரநாரணனே ! எங்கள்நம்பி ! *
சொல்லாய்உன்னை யான்வணங்கித்தொழுமாநே. (ரு)

பணியேய்ப்பாங்குன்றின் பவளத்திரளே ! *
முனியே ! திருமுழிக்களத்துவிளக்கே ! *
இனியாயதொண்டரோம் பருகுஇன்னமுதாய
கனியே ! *உன்னைக்கண்டுகொண்டு உய்ந்தொழிந்தேனே ! (சு)

கதியேலில்லை நின்னருளல்லதுஎனக்கு *
நிதியே ! திருநீர்மலைநித்திலத்தொத்தே ! *
பதியே ! பரவித்தொழும் தொண்டர்மதிக்குக்
கதியே ! * உன்னைக்கண்டுகொண்டு உய்ந்தொழிந்தேனே. (எ)

அத்தா ! அரியே ! என்று உன்னை அழைக்க *
பித்தாவென்றுபேசுகின்றார் பிறர்என்னை *
முத்தே! மணிமாணிக்கமே! முளைக்கின்ற
வித்தே ! *உன்னைஎங்ஙனம்நான் விடுகேனே ? (அ)

தூயாய்! சுடர்மாமதிபோல் உயிர்க்கெல்லாம் *
தூயாயனிக்கின்ற தண்தாமரைக்கண்ணா ! *
ஆயா! அலைநீருலகேழும் முன்னுண்ட
வாயா! * உன்னை எங்ஙனம் நான்மறக்கேனே? (க)

ஃஃ வண்டார்பொழில்குழ் நறையூர்நம்பிக்கு* என்றும்
தொண்டாய கலியன்ஒலிசெய்தமிழ்மலை*
தொண்டர் ! இவைபாடுமின் பாடிநின்றாட *
உண்டேவிசம்பு உந்தமக்கு இவ்வேதுயரே. (க௦)

அடிவாவு:—கறவா வற்று தாரேன் புன் வில் பனி கதி அத்தா தூயாய்
வண்டார் புள்ளாய்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பேரியதிருமொழி—எ - ப. ௨ - தி. புள்ளாயேனமுமாய். க௨௯

௨ - ஆந் திருமொழி - புள்ளாயேனமுமாய்.

திருநறையூர். (க)

கலிநிலைத் துறை. (கேதாரகௌளராகம் - ஆநிநாளம்.)

✠ புள்ளாய்னமுமாய்ப் புகுந்து * என்னையுள்ளங்கொண்ட
கள்வா ! என்றலும் என்கண்கள்நீர்க்கள்சோர்தருமால் *
உள்ளேநின்றருகி நெஞ்சம்உன்னையுள்ளியக்கால் *
நள்ளேன்உன்னையல்லால் நறையூர்நின்றநம்பியோ ! (க)

ஓடாவாளரியின் உருவாய்மருவி * என்தன்
மாதேவந்து அடியேன்மனங்கொள்ளவல்லமைந்தா ! *
பாதேன்தொண்டர்தம்மைக் கவிதைப்பனுவல்கொண்டு *
நாதேன்உன்னையல்லால் நறையூர்நின்றநம்பியோ ! (௨)

எம்மான்மும்எம்மனையும் என்னைப்பெற்றொழிந்ததற்பின் *
அம்மானும்அம்மனையும் அடியேனுக்காகுகின்ற *
நன்மானவொண்சுடரே ! நறையூர்நின்றநம்பி ! * உன்
மைம்மானவண்ணமல்லால் மகிழ்ந்துவத்தமாட்டேனே. (ங)

சிறியாய்ஓர்பிள்ளையுமாய் உலகுண்டுஓராலிலேமேல்
உறைவாய் ! * என்றெஞ்சினுள்ளே உறைவாய், உறைந்ததுதான் *
அறியாதிருந்துஅறியேன் அடியேன், அணிவண்டுகிண்டும் *
நறைவாரும்பொழில்குழ் நறையூர்நின்றநம்பியோ ! (ச)

நீண்டாயைவானவர்கள் நினைந்துவத்திக்காண்பரிதால் *
ஆண்டாயென்றுஆதரிக்கப்படுவாய்க்கு நான்அடிமை
பூண்டேன் * என்றெஞ்சினுள்ளே புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன் *
நாண்தான்உனக்கொழிந்தேன் நறையூர்நின்றநம்பியோ ! (ரு)

எந்தாதைதாதைஅப்பால் எழுவர்பழவடிமை
வந்தார் * என்றெஞ்சினுள்ளே வந்தாயைப்போகலொட்டேன் *
அந்தோ ! என்னொருயிரே ! அரசே ! அருள்எனக்கு *
நந்தாமல்தந்தஎந்தாய் ! நறையூர்நின்றநம்பியோ ! (சு)

மன்னஞ்சஆயிரந்தோள் மழுவில்துணித்தமைந்தா ! *
என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து இங்குஇனிப்போய்ப்பிறறொருவர் *
வன்னெஞ்சம்புக்கிருக்கவொட்டேன் வளைத்துவைத்தேன் *
நன்னெஞ்சவன்னமன்னும் நறையூர்நின்றநம்பியோ ! (ஈ)

எப்போதும்பொன்மலரிட்டு இமையோர்தொழுது * தங்கள்
கைப்போதுகொண்டுஇறைஞ்சிக் கழல்மேல்வணங்கின்றாய் *
இப்போதுஎன்னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன் *
நற்போதுவண்டுகிண்டும் நறையூர்நின்றநம்பியோ ! (அ)

ஊனேராக்கைதன்னை உழந்தோம்பிவைத்தமையால் *
யானுய்என்தனக்காய் அடியேன்மனம்புகுந்த
தேனே ! * தீங்கரும்பின்தெளிவே ! என்சிந்தைதன்னால் *
நானேஎய்தப்பெற்றேன் நறையூர்நின்றநம்பியோ ! (க)

ஃஃ நன்னீர்வயல்புடைசூழ் நறையூர்நின்றநம்பியை *
கன்னீரமால்வரைத்தோள் கலிகன்றிமங்கையர்கோன் *
சொன்னீரசொல்மாலை சொல்லுவார்கள் * சூழ்விசும்பில்
நன்னீர்மையால்மகிழ்ந்து நெடுங்காலம்வாழ்வாரே. (க௦)

அடிவரவு:—புள் ஓடர் எம்மானும் சிறியாய் நீண்டாய் எந்தாதை மன்
எப்போதும் ஊனேர் நன்னீர் சினவில்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருமொழி - சினவில்.

திருநறையூர். (க௦)

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவ்நத்தம். (மோஹநராகம்-ருபகதாளம்.)

ஃஃ சினவில்செங்கணரக்கர்உயிர்மாளச்
செற்றவில்லியென்றுகற்றவர்தந்தம்
மனமுள்கொண்டு * என்றும்எப்போதும்நின்றேத்தும்
மாமுனியை மரமேழெய்தமைந்தனே *
நனவில்சென்றார்க்கும்நண்ணற்கரியானே
நான்அடியேன்நறையூர்நின்றநம்பியை *
கனவிற்கண்டேன்இன்றுகண்டமையால் என்
கண்ணினைகள்களிப்பக்களித்தேனே. (க)

தாய்நினைந்தகன்றேயொக்க என்னையும்
தன்னையேநினைக்கச்செய்து * தான்எனக்காய்
நினைந்தருள்செய்யும்அப்பனை
அன்றுஇவ்வையகமுண்டியிழந்திட்ட

வாயனை * மகரக்குழைக்காதனை

மைந்தனை மதிட்கோவலிடைகழி

யாயனை * அமராக்கரியேற்றை என்

அன்பனையன்றிஆதரியேனே.

(உ)

வந்தநாள்வந்துள ந்நெஞ்சிடம்கொண்டான்

மற்றோர்நெஞ்சறியான் * அடியேனுடைச்

சிந்தையாய்வந்துதென்புலர்க்குளன்னைச்

சேர்கொடான் இதுசிக்கெனப்பெற்றேன் *

கொந்துலாம்பொழில்குழ்குடந்தைத்தலைக்

கோவினைக் குடமாடியகூத்தனை *

எந்தையைஎந்தைதந்தைதம்மாளை

எம்பிரானைஎத்தால்மறக்கேனே ?

(ங)

உரங்களால்இயன்றமன்னர்மாள்ப

பாரதத்துஒருதேரைவர்க்காய்ச்சென்று *

இரங்கியூர்ந்துஅவர்க்குஇன்னருள்செய்யும்

எம்பிரானை வம்பார்புனல்காவினி *

அரங்கமாளிஎன்னாளிவிண்ணாளி

ஆழிசூழிலங்கைமலங்கச்சென்று *

சரங்களாண்டதண்தாமரைக்கண்ணனுக்கன்றி

என்மனம்தாழ்ந்துநில்லாதே.

(ச)

ஆங்குவெந்நாகத்துஅழுந்தும்போது

அஞ்சேலென்றுஅடியேனை அங்கேவந்து

தாங்கு * தாமரையன்னபொன்றாடி

எம்பிரானை உம்பர்க்கணியாய்நின்ற *

வேங்கடத்தரியைப்பரிசீரியை

வெண்ணெயுண்டிஉரலினிடையாப்புண்ட

திங்கரும்பினை * தேனைநன்பாலினையன்றி

என்மனம்சிந்தைசெய்யாதே.

(ரு)

எட்டனைப்பொழுதாகிலும் என்றும்

என்மனத்தகலாதிருக்கும்புகழ் *

தட்டலர்த்தபொன்னையலர்கோங்கின்

தாழ்பொழில்திருமாலிருஞ்சோலையங்

கட்டியை * கரும்பீன்றஇன்சாற்றைக்
காதலால்மறைநான்கும்முன்னேதிய
பட்டனை * பாவைத்துயிலேற்றை என்
பண்பனையன்றிப்பாடல்செய்யேனே.

(௬)

பண்ணினின்மொழியாழ்நரம்பில்பெற்ற
பாலையாகிஇங்கேபுகுந்து * என்
கண்ணும்நெஞ்சம்வாயும்இடங்கொண்டான்
கொண்டபின்மறையோர்மனந்தன்னுள் *
விண்ணுளார்பெருமானைஎம்மானை
வீங்குநீர்மகரம்திளைக்கும்கடல்
வண்ணன் * மாமணிவண்ணன்எம்அண்ணல்
வண்ணமேயன்றிவாயுரையாதே.

(௭)

இனிஎப்பாவம்வந்தெய்தும்? சொல்லீர்
எமக்குஇம்மையேஅருள்பெற்றமைபால் * அடும்
துனியைத்தீர்த்ததுஇன்பமேதருகின்றதுநீர்
தோற்றத்தொன்னெறியை * வையம்தொழப்படும்
முனியைவானவரால்வணங்கப்படும்
முத்தினைப் பத்தர்தாம்நுகர்கின்றதுநீர்
கனியை * காதல்செய்துஎன்னுள்ளம்கொண்ட
கள்வனை இன்றுகண்டுகொண்டேனே.

(௮)

என்செய்கேன் அடியேன்? உரையீர்இதற்கு என்றும்
என்மனத்தேஇருக்கும்புகழ் *
தஞ்சையாளியைப்பொன்பெயரோன்
நெஞ்சம்அன்றுஇடந்தவனைத் தழலேபுரை *
மின் செய்வாளரக்கன்நகர்பாழ்படச்
சூழ்கடல்சிறைவைத்து, இமையோர்தொழும் *
பொன்செய்மால்வரையைமணிக்குன்றினை அன்றி
என்மனம்போற்றியென்னாதே.

(௯)

❧ தோடுவிண்டலர்பூம்பொழில்மங்கையர்
தோன்றல் வாள்கலியன்றிருவாளி
நாடன் * நன்னறையூர்நின்றநம்பிதன்
நல்லமாமலர்ச்சேவடிசென்னியில்

சூடியும் தொழுதும் எழுந்தாடியும்

தொண்டர்கட்கு அவன் சொன்ன சொல்மலை *
பாடல்பத்திவைபாடிமின் தொண்டர் !

பாட தும்மிடைப்பாவம்நில்லாவே.

(க0)

அடிவரவு:—சினலில் தாய் வந்த உரங்கள் ஆங்கு எட்டனை பண்ணின்
இனி என்செய்கேன் தோடு கண்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி - கண்சோர.

திருச்சேறை.

அறுசீர்க்கதிநேடிலடியாசீரியவநுத்தம். (அஸாவேரிராகம் - அட்தாளம்.)

‡‡ கண்சோரவெங்குருதிவந்தியிய வெந்தழல்போல்கூந்தலானை *
மண்சேரமுலையுண்டமாமதலாய் ! வானவர்தம்கோவே ! என்று *
விண்ணேசரும் இளந்திங்கள் அகடிரிஞ்சு மணிமாடமல்கு * செல்வத்
தண்சேறையெம்பெருமான் தாள் தொழுவார்காண்மின் என் தலைமேலாரே.

அம்புருவவாரிநெடுங்கண் அலர்மகளைவரையகலத்தமர்ந்து * மல்லல்
கொம்புருவவிளங்கனிமேல் இளங்கன்றுகொண்டெறிந்தசுத்தர்போலாம் *
வம்பலரும் தண்சேலை வண்சேறைவானுந்துகோயில்மேய *
எம்பெருமான் தாள் தொழுவார் எப்பொழுதும் என்மனத்தே இருக்கின்றாரே.

மீதோடிவாளையிறுமின்னிலக முன்விலகும் உருவினானை *
காதோடுகொடிமூக்கன்றுடனறுத்த கைத்தலத்தா ! என்றுநின்று *
தாதோடுவண்டலம்பும் தண்சேறையெம்பெருமான் தானையேத்தி *
போதோடுபுனல்தூவும்புண்ணியரே விண்ணவாரின்பொலிகின்றாரே.

தேராளும்வாளாக்கன் தென்னிலங்கைவெஞ்சமத்துப்பொன்நிவீழ *
போராளும்சிலையதனால்பொருகணைகள் போக்குவித்தாயென்று * நாளும்
தாராளும்வரைமார்பன் தண்சேறையெம்பெருமான், உம்பராளும் *
போளான் பேரோதும்பெரியோரை ஒருகாலும்பிரிகிலேனே. (ச)

வந்திக்கும்மற்றவர்க்கும் மாசுடம்பில் வல்லமணர்தமக்கும் அல்லேன் *
முந்திச்சென்றறியுருவாய் இரணியனை முரணழித்தமுதல்வர்க்கல்லால் *
சந்தப்பூமலர்ச்சோலைத் தண்சேறையெம்பெருமான் தானை * நாளும்
சிந்திப்பார்க்கு என்னுள்ளம் தேனாறிஎப்பொழுதும் தித்திக்குமே. ( )

காசு பெரியதிருமொழி—எ - ப. ௫ - தி. தந்தைகாலில்.

பண்டுஏனமாய்உலகை அன்றிடந்தபண்பாளா என்றுநின்று*
 தொண்டானேன் திருவடியே துணையல்லால் துணையிலேன் சொல்லுகின்றேன்
 வண்டேந்தும்மலர்ப்புறவில்வண்ணசேறையெம்பெருமர்நடியார் தம்மை*
 கண்டேனுக்குஇதுகாணீர் என்னெஞ்சம் கண்ணினையும் களிக்குமாதே.
 பைவிரியும்வரியரவில் படுகடலுள் துயிலமர்ந்தபண்பா! என்றும்*
 மைவிரியும்மணிவரைபோல்மாயவனே! என்றென்றும், வண்டார் நீலம்*
 செய்விரியும் தண்ணசேறையெம்பெருமான் திருவடியைச்சிந்தித்தேற்கு * என்
 ஐயறிவும்கொண்டானுக்குஆளானார்க்குஆளாம் என் அன்புதானே. ( )
 உண்ணாதுவெங்கூற்றம் ஓவாதபாவங்கள்சேரா * மேலை
 விண்ணோரும்மண்ணோரும்வந்திறைஞ்சம் மென் தளிர்போலடியினுனை*
 பண்ணாரவண்டியம்பும் பைம்பொழில்குழ்தன்சேறையம்மான் தன்னை*
 கண்ணாரக் கண்டிருகிக் கையார்த்தொழுவாரைக்கருதுங்காலே. (அ)
 கள்ளத்தேன்பொய்யகத்தேனாதலால் போதொருகால்கவலையென்னும் *
 வெள்ளத்தேற்குளன்கொலோ? வினாவலுள்கருநீலம்களைஞர்தாளால்
 தள்ள*தேன்மணநாறும் தண்ணசேறையெம்பெருமான் தானை*நாளும்
 உள்ளத்தேவைப்பாருக்குஇதுகாணீர் என்னுள்ளம்உருகுமாதே. (சு)
 பூமாண்சேர்கருங்குழலார்போல்நடந்து வயல்நின் தபெடையோடு*அன்னம்
 தேமாவின்னிழலில்கண் துயிலும் தண்ணசேறையம்மான் தன்னை *
 வாமாந்தேர்ப்பரகாலன் கலிகன்றியொலிமால்கொண்டதொண்டர்!*
 தாமாண்சேர்பொன்னடிமேல்கூட்டுமின்றும் துணைக்கையால் தொழுதுநின்றே.
 அடிவரவு:—கண் அம்பு மீதோடி தேராளும் வந்திக்கும் பண்டு பைவிரியும்
 உண்ணாது கள்ளத்தேன் பூமாண் தந்தை.

நீருவங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி - தந்தைகாலில்.

திருவழுந்தார். (க)

அறுசீர்க்கழிநேடிடடியாரிசீய்விநத்தம், (ஸௌராஷ்டிரராகம்-அடநாளம்)

[தலைவனைப் புணர்ந்துபிரிந்த தலைவ் தனதுபாங்கியர்க்குத்
 தலைவன்பதியுரைத்த பாசுரம்.]

தந்தைகாலில்பெருவிலங்கு தாளவிழ * நள்ளிருட்கண்
 வந்தஎந்தைபெருமானார் மருவிநின்றஊர்போலும் *

முந்திவானம்மழைபொழியும் மூவாவுருவின்மறையாளர் *

அந்திமூன்றும்அனலோம்பும் அணியார்வீதி அமுந்தாரே. (க)

† 'கண்டிதைஞ்சி' என்றும் பாடம். ‡ 'போதருகால்' என்றும் பாடம்.

பாரித்தெழுந்தபடைமன்னர்தம்மை மாள * பாரதத்துத்
தேரில்பாகனாயுந்த தேவதேவன்ஊர்போலும் *
நீரில்பனைத்தநெடுவானைக்கு அஞ்சிப்போனகுருகினங்கள்*
ஆரல்கவுளோடுஅருகணையும் அணியார்வயல்குழ்அழுந்தாரே. (உ)

செம்பொன்மதிள்குழ்தென்னிலங்கைக்கிறைவன் சிரங்கள்ஐயிரண்டும் *
உம்பர்வாளிக்குஇலக்காக உதிர்த்தவரவோன்ஊர்போலும் *
கொம்பிலாரந்தமாதவிமேல் கோதிமேய்ந்தவண்டினங்கள் *
அம்பராவும்கண்மடவார் ஐம்பாலணையும்அழுந்தாரே. (ங)

வெள்ளத்துள்ளுராலிலேமேல் மேவிஅடியேன்மனம்புகுந்து * என்
உள்ளத்துள்ளும்கண்ணுள்ளும் நின்றார்நின்றஊர்போலும் *
புள்ளுப்பிள்ளைக்கிரைதேடிப் போனகாதல்பெடையோடும் *
அள்ளல்செறுவில்கயல்நாடும் அணியார்வயல்குழ்அழுந்தாரே. (ச)

பகலும்இரவும்தானேயாய்ப் பாடும்விண்ணும்தானேயாய் *
நிகரில்சுடராய்இருளாகி நின்றார்நின்றஊர்போலும் *
துகிலின்கொடியும்தேர்த்துகளும் துன்னிமாதர்கூந்தல்வாய் *
அகிலின்புகையால்முகிலேய்க்கும் அணியார்வீதிஅழுந்தாரே. (ரு)

ஏழிலங்குதாமரைபோல் செவ்வாய்முறுவல்செய்தருளி *
மாடுவந்துஎன்மனம்புகுந்து நின்றார்நின்றஊர்போலும் *
நீடுமாடத்தனிச்சூலம்போழக் கொண்டல்துளிதாவ *
ஆடலரவத்தார்ப்புலவா அணியார்வீதிஅழுந்தாரே. (சு)

மாலேப்புருந்துமலரணைமேல்வைகி அடியேன்மனம்புகுந்து * என்
நீலக்கண்கள்பனிமல்க நின்றார்நின்றஊர்போலும் *
வேலைக்கடல்போல்நெடுவீதி விண்தோய்சதைவெண்மணிமாடத்து*
ஆலைப்புகையால்அழற்கதிரைமறைக்கும் வீதிஅழுந்தாரே. (ஏ)

வஞ்சிமருங்குலிடைநோவ மணந்துநின்றகனவகத்து * என்
நெஞ்சிறையக்கைகூப்பிநின்றார் நின்றஊர்போலும் *
பஞ்சியன்னமெல்லடி நற்பாவைமார்கள் * ஆடகத்தின்
அஞ்சிலம்பினர்ப்புலவா அணியார்வீதிஅழுந்தாரே. (அ)

என்னைம்புலனும்எழிலும்கொண்டு இங்கேநெருநல்எழுந்தருளி *
பொன்னங்கலைகள்மெலிவெய்தப் போன புனிதர்ஊர்போலும் *
மன்னமுதுநீரவிந்தமலர்மேல் வரிவண்டுஇசைபாட *
அன்னம்பெடையோடுஉடனாடும் அணியார்வயல்குழ்அழுந்தாரே. (இ)

காஞ்சா பெரியதிருமொழி—எ - ப. கா - தி. சிங்கமதாய்.

ஃஃ நெல்லில்குவளைகண்காட்ட நீரில்குமுதம்வாய்காட்ட *
அல்லிக்கமலம்முகங்காட்டும் கழனி அழுந்தூர்நின்றாளை *
வல்லிப்பொதும்பில்குயில்கூவும் மங்கைவேந்தன்பரகாலன் *
சொல்லிப்பொலிந்ததமிழ்மலை சொல்லப்பாவம்நில்லாவே. (க௦)

அடிவாவு:—தந்தை பாரித்து செம்பொன் வெள்ளத்துள் பகல் ஏடு மாலை
வஞ்சி என் நெல்லில் சிங்கம்.

நீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கா - ஆந் திருமொழி - சிங்கமதாய்.

திருவழுந்தூர். (உ)

கலிநிலைநூற்றை. (மதீயமாவதி ராகம் - ருபகநாளம்.)

ஃஃ சிங்கமதாய்அவுணன் நிறலாகம்முன்கீண்டிகந்த *
சங்கமிடத்தானைத் தழலாழிவலத்தானை *
செங்கமலத்தயனனையார் தென்னமுந்தையில்மன்னிநின்ற *
அங்கமலக்கண்ணனை அடியேன்கண்டிகொண்டேனே. (க)

கோவானூர்மடியக் கொலையார்மழுக்கொண்டருளும் *
மூவாவானவனை முழுநீர்வண்ணனை * அடியார்க்கு
ஆ! ஆ! என்றிரங்கித் தென்னமுந்தையில்மன்னிநின்ற *
தேவாதிதேவனை யான்கண்டிகொண்டிதினைத்தேனே. (உ)

உடையானை ஒலிநீருலகங்கல்படைத்தானை *
விடையானோடஅன்று விறலாழிவிசைத்தானை *
அடையார்தென்னிலங்கையழித்தானை அணியமுந்தூர்
உடையானை * அடியேன் அடைந்துய்ந்துபோனேனே. (ங)

குன்றல்மாரிதடுத்தவனைக் குலவேழம்அன்று
பொன்றமை * அதனுக்குஅருள்செய்த போரேற்றை *
அன்றுஆவிறுநெய்யமர்ந்துண்ண அணியமுந்தூர்
நின்றானை * அடியேன் கண்டிகொண்டிநிறைந்தேனே. (ச)

கஞ்சனைக்காய்ந்தானைக் கண்ணமங்கையுள்ளின்றானை *
வஞ்சனப்பேய்முலையூடி உயிர்வாய்மடித்துண்டானை *
செஞ்சொல்நான்மறையோர் தென்னமுந்தையில்மன்னிநின்ற *
அஞ்சனக்குன்றந்தன்னை அடியேன்கண்டிகொண்டேனே. (ரு)

பெரியானை அமர்த்தலைவற்கும்பிரமனுக்கும்
உரியானை * உகந்தானவனுக்கும் உணர்வதனுக்கு
அரியானை * அழுந்தூர்மறையோர்கள் அடிபணியும்
கரியானை * அடியேன் கண்டுகொண்டுகளித்தேனே. (க்)

திருவாழ்மார்வன்தன்னைத் திசைமணீர்எரிமுதலா *
உருவாய்நின்றவனை ஒலிசேரும்மாருதத்தை *
அருவாய்நின்றவனைத் தென்னமுந்தையில்மன்னிநின்ற *
கருவார்கற்பகத்தைக் கண்டுகொண்டுகளித்தேனே. (எ)

நிலையாளாக என்னையுகந்தானை * நிலமகள்தன்
முலையாள்வித்தகனை முதுநான்மறைவீதிதொறும் *
† அலையாரும்கடல்போல்முழங்கும் தென்னமுந்தையில்மன்னிநின்ற *
கலையார்சொற்பொருளைக் கண்டுகொண்டுகளித்தேனே. (அ)

‡ பேரானைக் குடந்தைப்பெருமானை * இலங்குஒளிசேர்
வாரார்வனமுலையாள் மலர்மங்கைநாயகனை *
ஆராவின்னமுதைத் தென்னமுந்தையில்மன்னிநின்ற *
காரார்கருமுகிலைக் கண்டுகொண்டுகளித்தேனே. (க)

§ திறல்முருகனனையார் தென்னமுந்தையில்மன்னிநின்ற *
அறமுதல்வனவனை அணியாலியர்கோன், மருவார் *
கறைநெடுவேல்வலவன் கலிகன்றிசொல்லியிரண்டும் *
முறைவழுவாமைவல்லார் முழுதுஆள்வார்வாணலகே. (கௌ)

அடிவரவு:—சிங்கமது கோர் உடையானை குன்றால் கஞ்சனை பெரியானை திரு
நிலை பேரானை திறல் திரு.

நீநமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருமொழி - திருவுக்கும்.

திருவழுந்தூர். (ங)

எண்ணீராசிரியவந்தம். (செஞ்சுநட்டிராகம் - நபகதாளம்.)

‡ திருவுக்கும்திருவாகியசெல்வா !

தெய்வத்துக்கரசே ! செய்யகண்ணா ! *

உருவச்செஞ்சடராழிவல்லானே !

உலகுண்டருவா ! திருமார்பா ! *

† 'அலையார்' என்ற பாடம் ஓசைககுச் சேரும்.

ஒருவற்காற்றியுய்யும்[†]வகையின்றால்
உடன்நின்றஐவர்என்னுள்புகுந்து * ஒழியாது
அருவித்தின்றிடஅஞ்சினின்னடைந்தேன்
அழுந்தார்மேல்திசைநின்றஅம்மானே ! (க)

பந்தார்மெல்விநல்லவனேத்தோளி
பாவைபூமகள்தன்னெடும்உடனே
வந்தாய் * என்மனத்தேமன்னினின்றாய்
மால்வண்ண ! மழைபோலொளிவண்ண ! *
சந்தோகா ! பௌழியா ! தைத்திரியா !
சாமவேதியனே ! நெடுமாலே ! *
அந்தோ ! நின்னடியன்றிமற்றறியேன்
அழுந்தார்மேல்திசைநின்றஅம்மானே ! (உ)

நெய்யாராழியும்சங்கமும்ஏந்தும்
நீண்டதோளுடையாய் ! * அடியேனைச்
செய்யாதவுலகத்திடைச்செய்தாய்
சிறுமைக்கும்பெருமைக்கும்உள்புகுந்து *
பொய்யால்ஐவர்என்மெய்குடியேறிப்
போற்றிவாழ்வதற்குஅஞ்சினின்னடைந்தேன் *
ஐயா ! நின்னடியன்றிமற்றறியேன்
அழுந்தார்மேல்திசைநின்றஅம்மானே ! (ங)

பானே ! பஞ்சவன்பௌழியன்சோழன்
பார்மன்னர்மன்னர்தாம்பணிந்தேத்தும்
வானே ! * மாதவனே ! மதுசூதா !
மற்றோர்நல்துணைநின்னலால்இலேன்காண் *
நானே ! நாரணனே ! திருநறையூர்நம்பீ !
எம்பெருமான் ! உம்பரானும்
அரனே ! * ஆதிவராகம்முனைய !
அழுந்தார்மேல்திசைநின்றஅம்மானே ! (ச)

விண்டான்விண்புகவெஞ்சமத்துஅரியாய்ப்
பரியோன்மார்வகம்பற்றிப்பிளந்து *
பண்டுஆனாய்ஓர்மால்வரையேந்தும்
பண்பாளா ! பானே ! பவித்திரனே ! *

[†] 'வகையென்றால்' என்றும் வழங்குவர்.

கண்டேன்நான்கலியுகத்ததன் தன்மை

கருமமாவதும்என்தனக்குஅறிந்தேன் *
அண்டா ! நின்னடியன்றிமற்றறியேன்
அழந்தூர்மேல்திசைநின்றஅம்மானே !

(ரு)

தோயாவின் தயிர்நெய்யமுதுண்ணச்

சொன்னூர்சொல்லிநகும்பரிசே*பெற்ற
தாயால்ஆப்புண்டிருந்துஅழுதேங்கும்
தாடாளா ! தரையோர்க்கும்விண்ணோர்க்கும்
சேயாய் ! * கிரேததிரேததுவாபா
கலியுகம்இவைநான்கும்முனாநாய் ! *
ஆயா ! நின்னடியன்றிமற்றறியேன்
அழந்தூர்மேல்திசைநின்றஅம்மானே !

(சு)

கறுத்துக்கஞ்சனை அஞ்சமுனிந்தாய் !

கார்வண்ண ! கடல்போலொளிவண்ண ! *
இறுத்திட்டான்விடையேழும்முன்வென்றாய் !
எந்தாய் ! அந்தரமேழும்முனாநாய் ! *
பொறுத்துக்கொண்டிருந்தால்பொறுக்கொணப்
போகமேநுகர்வான்புகுந்து * ஐவர்
அறுத்துத்தின்றிடஅஞ்சிநின்னடைந்தேன்,
அழந்தூர்மேல்திசைநின்றஅம்மானே !

(எ)

நெடியானே ! கடியார்கலிநம்பி !

நின்னையேநினைந்துஇங்குஇருப்பேனை *
கடியார்கானையரைவர்புகுந்து
காவல்செய்த அக்காவலைப்பிழைத்து *
குழிபோந்துஉன் அடிக்கீழ்வந்துபுகுந்தேன்
கூறையோறுஇவைதந்தெனக்கருளி *
அடியேனைப்பணியாண்டுகொள்எந்தாய் ! *
அழந்தூர்மேல்திசைநின்றஅம்மானே !

(அ)

கோவாய்ஐவர்என் மெய்குடியேறிக்

கூறையோறுவைதாவென்றுகுமைத்துப்
போகார் * நான் அவரைப்பொறுக்கக்கிலேன்
புனிதா ! புட்கொடியாய் ! நெடுமாலே ! *

தீவாய்நாகணையில்துயில்வானே !

திருமாலே ! இனிச்செய்வதொன்று அறியேன் *
ஆ ! ஆ ! என்றடியேற்கு இறைஇரங்காய்
அழுந்தூர்மேல் திசைநின்ற அம்மானே !

(சு)

✠✠ அன்னமன்னுபைம்பூம்பொழில்சூழ்ந்த
அழுந்தூர்மேல் திசைநின்ற அம்மானே *

கன்னிமன்னுதிண்தோள்கலிகன்றி
ஆலிநாடன் மங்கைக்குலவேந்தன் *

சொன்னவின் தமிழ்நன்மணிக்கோவை
தூயமாலே இவைபத்தும் வல்லார் *

மன்னிமன்னவராய் உலகாண்டு

மானவெண்குடைக்கீழ்மகிழ்வாரே.

(க௦)

அடிவரவு:—திருவுக்கும் பந்தார் நெய் பரனே விண்டான் தோயர் கறுத்து
நெடியாளே கோவாய் அன்னம் செங்கமலம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௮ - ஆந் திருமொழி - செங்கமலம்.

திருவழுந்தூர். (சு)

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவநுத்தம். (பிராகடைராகம்-
ஆதிதாளம்.)

✠✠ செங்கமலத்திருமகனும்புவியும்

செம்பொன் திருவடியினிணைவருடமுனிவரே த்த *
வங்கமலிதடங்கடலுள் அநந்தனென்னும்

வரியரவினணைத்துமின் றமாயோன்காண்மின் *
எங்குமலிநிறைபுகழ்நால்வேதம் ஐந்து

வேள்விகளும் கேள்விகளும் இயன்றதன்மை *
அங்கமலத்தயனனையார்பயிலும் செல்வத்து

அணியழுந்தூர்நின்ற கந்த அமரர்கோவே.

(க)

முன் இவ்வுலகேழும் இருள்மண்டியுண்ண

முனிவரொடுதானவர்கள் திசைப்ப * வந்து
பன்னுலைநால்வேதப்பொருளை யெல்லாம்

பரிமுகமாய் அருளியளம்பரமன்காண்மின் *

செந்நெல்மலிகதிர்க்கவரிவீசச்

சங்கமவைமுாலச்செங்கமலமலரையேறி *
அன்னம்மலிபெடையோடும்அமரும்செல்வத்து
அணியமுந்தூர்நின்றுகந்தஅமரர்கோவே. (உ)

குலத்தலையமதவேழம்பொய்கைபுக்குச்

கோள்முதலேபிடிக்கஅதற்குஅனுங்கிநின்று *
நிலத்திகழும்மலர்ச்சடரேய்சோதி ! என்ன
நெஞ்சிடர்தீர்த்தருளியஎன்நிமலன்காண்மின் *
மலைத்திகழ்சந்தகில்கனகமணியும்கொண்டு
வந்துநிவயல்கள்தொறும்மடைகள்பாய *
அலைத்துவரும்பொன்னிவளம்பெருகும்செல்வத்து
அணியமுந்தூர்நின்றுகந்தஅமரர்கோவே. (ங)

சிலம்புமுதல்கலனணிந்தோர் † செங்கன்குன்றம்

திகழ்ந்ததெனத்திருவுருவம்பன்றியாகி *
இலங்குபுவிமடந்தைதனைஇடந்துபுல்கி
எயிற்றிடைவைத்தருளியஎம்மீசன்காண்மின் *
புலம்புசிறைவண்டொலிப்பப்புகம்தொக்க
பொழில்கள்தொறும்சூயில்கூவமயில்களால *
அலம்புதிரைப்புனல்புடைசூழ்ந்துஅழகார்செல்வத்து
அணியமுந்தூர்நின்றுகந்தஅமரர்கோவே. (ச)

சினமேவும்அடலரியினுருவமாகித்

திறல்மேவும்இரணியனதாகம்கீண்டு *
மனமேவுவஞ்சனையால்வந்தபேய்ச்சி
மாள உயிர்வெளவியஎம்மாயோன்காண்மின் *
இனமேவுவரிவளைக்கையேந்தும் கோவை
‡ யேய்வாய்மரகதம்போல்கிளியினின்பொல் *
அனமேவுநடைமடவார்பயிலும்செல்வத்து
அணியமுந்தூர்நின்றுகந்தஅமரர்கோவே. (ரு)

வானவர்தம்சுயர்தீரவந்துதோன்றி

மாணுருவாய்மூவடிமாவலியைவேண்டி *
தானமரவுமூலகும்அளந்தவென்றித்
தனிமுதல் சக்கரப்படைஎன்தலைவன்காண்மின் *

† 'செங்கன்குன்றம்' என்று அரும்பதம். ‡ 'ஏய்வாய்' என்றும் பாடம்.

தேனமரும்பொழில்தழுவும்எழில்கொள்வீதிச்
செழுமாடமர்ளிகைகள்கூடந்தோறும் *
ஆனதொல்சீர்மறையாளர்பயிலும்செல்வத்து
அணியமுந்தூர்நின்றுகந்தஅமரர்கோவே.

(சு)

பந்தணைந்தமெல்விரலாள்சீதைக்காகிப்
பகலவன்மீதியங்காதிலங்கைவேந்தன் *
அந்தமில்லிண்கராஞ்சிரங்கள்புரண்டிவீழ
அடுகணையால்எய்துகந்தஅம்மான்காண்மின் *
செந்தமிழும்வடகலையும்திகழ்ந்தநாவர்
திசைமுகனையனையவர்கள்செம்மைமிக்க *
அந்தணர்தம்ஆகுதியின்புகையார்செல்வத்து
அணியமுந்தூர்நின்றுகந்தஅமரர்கோவே.

(எ)

கும்பமிகுமதவேழம்குலையக்கொம்பு
பறித்து மழவிடையடர்த்துக்குரவைகோத்து *
வம்பவிழும்மலர்க்குழலாளாய்ச்சிவைத்த
தயிர்வெண்ணெய்உண்டிகந்தமாயோன்காண்மின். *
செம்பவளமரதகம்நன்முத்தம்காட்டத்
திகழ்பூகம்கதலிபலவளம்மிக்குளங்கும் *
அம்பொன்மதின்பொழில்புடைசூழ்ந்துஅழகார்செல்வத்து
அணியமுந்தூர்நின்றுகந்தஅமரர்கோவே.

(அ)

ஊடேறுகஞ்சனெடுமல்லும்வில்லும்
ஒண்கரியும்உருள்சகடும்உடையச்செற்ற *
நீடேறுபெருவலித்தோளுடையவென்றி
நிலவுபுகழ்நேமியங்கைநெடியோன்காண்மின் *
சேடேறுபொழில்தழுவும்எழில்கொள்வீதித்
திருவிழவில்மணியணிந்திண்ணேதோறும் *
ஆடேறுமலர்க்குழலார்பயிலும்செல்வத்து
அணியமுந்தூர்நின்றுகந்தஅமரர்கோவே.

(சு)

✠ பன்றியாய்மீனாகிஅரியாய்ப் பாரைப்
படைத்துக்காத்துண்டுமிழ்ந்தபரமன்தன்னை *
அன்றுஅமரர்க்கதிபதியும்அயனும்சேயும்
அடிபணியஅணியமுந்தூர்நின்றகோவை *

பேரியதிருமொழி—எ - ப. கூ - தி. கள்ளம்மனம், கசாந்

கன்றிநெடுவேல்வலவன் ஆவிநாடன்

கலிகன் றியொலிசெய்தஇன்பப்பாடல் *

ஒன்றினெடுநான்கும்ஒரைந்தும்வல்லார்

ஒலிகடல்சூழலகாளுந் உம்பர்தாமே.

(க௦)

அடிவரவு:—செங்கமலம் முன் குலம் சிலம்பு சினம் வானவர் பந்து கும்பம்
ஊடேறு பன்றி கள்ளம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி - கள்ளம்மனம்.

சிருச்சிறுபுலியூர்.

கலிவருத்தம். (அபநுபராகம் - ஆதிதாளம்.)

‡‡ கள்ளம்மனம்விள்ளும்வகை கருதிக்கழல்தொழுவீர் ! *

வெள்ளம்முதுபரவைத் திரைவிரிய * கரையெங்கும்

தெள்ளம்மணிதிகழும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்

துள்ளும் * எனதுள்ளத்துள்ளும் உறைவாரைஉள்ளீரே.

(க)

தெருவில்நிசிசிறுநோன்பியர் செஞ்சோற்றெடுகஞ்சி

மருவி * பிரிந்தவர்வாய்மொழி மதியாதுவந்தடைவீர் ! *

திருவிற்பொலிமறையோர் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து *

உருவக்குறளடிகள் அடியுணர்மின்உணர்வீரே.

(உ)

பறையும்வினைதொழுதுஉய்ம்மினீர் பணியும்சிறுதொண்டீர் ! *

அறையும்புனல்ஒருபால் வயல்ஒருபால்பொழில்ஒருபால் *

சிறைவண்டினமறையும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து

உறையும் * இறையடியல்லது ஒன்றுஇறையும்அறியேனே.

(ங)

வானூர்திபொதியும்சடை மழுவாளியொடுஒருபால் *

தானாகியதலைவனவன் அமர்க்கதிபதியாம் *

தேனூர்பொழில்தழுவும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து

ஆறையனது * அடியல்லது ஒன்றுஅறியேன்அடியேனே.

(ச)

நந்தாநெடுநகத்திடை நணுகாவகை * நாளும்

எந்தாய் ! என இமையோர்தொழுதேத்தும்இடம் * எறிநீர்ச்

செந்தாமரைமலரும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து*

அந்தாமரையடியாய் ! உனதடியேற்குஅருள்புரியே.

(ரு)

கசுசு பெரியதிருமொழி—எ - ப. ௧௦ - தி. பெரும்புறக்கடலை.

முழுநீலமும்மலராம்பலும் அரவிந்தமும்விரவி *
கழுநீரோடுமடவாரவர் கண்வாய்முகமலரும் *
செழுநீர்வயல்தழவும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனம் *
தொழுநீர்மையதுடையார் அடிதொழுவார் துயரிலரோ. (கூ)

ஃஃ சேயோங்குதணிதிருமாலிருஞ்சோலைமலைஉறையும்
மாயா! * எனக்குரையாய்து மறைநான்கினுளாயோ? *
தீயோம்புகைமறையோர் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்
தாயோ? * உனதடியார்மனத்தாயோ? அறியேனே. (எ)

மையார்வரிரீலம் மலர்க்கண்ணார்மனம்விட்டிட்டு *
உய்வான்உனகழலே தொழுதுளமுவேன் * கிளிமடவார்
செவ்வாய்மொழிபயிலும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து *
ஐவாயரவணைமேல் உறையமலா! அருளாயே. (அ)

ஃஃ கருமா முகிலுருவா! கனலுருவா! புனலுருவா! *
பெருமால்வரையுருவா! பிறவுருவா! நினதுருவா! *
திருமாமகள்மருவும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து *
அருமாகடலமுதே! உனதுஅடியேசரணமே. (கூ)

ஃஃ சீரார்நெடுமறுகில் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து *
ஏரார்முகில்வண்ணந்தனை இமையோர்பெருமானே *
காரார்வயல்மங்கைக்கிறை கலியனொலிமலை *
பாரார்இவைபரவித்தொழப் பாவம்பயிலாவே. (கௌ)

அடிவரவு:—கள்ளம் தெருவில் படையும் வாய் மந்தா முழு சேயோங்கு
மையார் கரு சீரார் பெரும்புறம்.

நிருமங்கையாழ்வார் நிருவடிகளே சுரணம்.

௧௦ - ஆந் திருமொழி - பெரும்புறக்கடலை.

திருக்கண்ணமங்கை.

எண்ணீர்க்க நெடியடியாசீர்யிருத்தம். (தோடிராகம்-அடதாளம்.)

ஃஃ பெரும்புறக்கடலைஅடலேற்றினைப்
பெண்ணை ஆனை * எண்ணில்முனிவர்க்கருள்
தருந்தவத்தைமுத்தின் திரள்கோவையைப்
பத்தாவினையித்திலத்தொத்தினை *

பேரியதிருமொழி—எ - ப. ௧௦ - தி. பெரும்புறக்கடலை, ௧௪௫

அரும்பினை அலரை அடியேன்மனத்தாசையை

அமுதம்பொதியின்சுவை *

கரும்பினைக்கனியைச்சென்றுநாடிக்

கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே.

(௧)

மெய்ந்நலத்தவத்தைத்திவத்தைத்தரும்

மெய்யைப்பொய்யினை, கையிலொர்சங்குடை *

மைந்நிறக்கடலைக்கடல்வண்ணனை மாலை

ஆலிலைப்பள்ளிகொள்மாயனை *

நென்னலைப்பகலைஇற்றைநாளினை

நாளையாய்வரும்திங்களை ஆண்டினை *

கன்னலைக்கரும்பினிடைத்தேறலைக்

கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே.

(2)

எங்களுக்கு அருள்செய்கின்ற ஈசனை

வாசவார்குழலாள்மலைமங்கைதன்

பங்கனை * பங்கில்வைத்துகந்தான் தன்னைப்

பான்மையைப்பனிமாமதியித்தவழ் *

மங்குலைச்சுடரைவடமாமலை

யுச்சியை நச்சிநாம்வணங்கப்பபும்

கங்குலை * பகலைச்சென்றுநாடிக்

கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே.

(௩)

பேய்முலைத்தலைநஞ்சண்டபிள்ளையைத்

தெள்ளியார்வணங்கப்பபித்தேவனை *

மாயனைமதிட்கோவலிடைகழிமைந்தனை

அன்றி அந்தணர்சிந்தையுள்

ஈசனை * இலங்கும்சுடர்ச்சோதியை

எந்தையைஎனக்குளய்ப்பினில்வைப்பினை *

காசினைமணியைச்சென்றுநாடிக்

கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே.

(௪)

✠✠ ஏற்றினை இமயத்துளெம்மீசனை

இம்மையைமறுமைக்குமருந்தினை *

ஆற்றலை அண்டத்தப்புறத்துய்த்திடும்

ஐயனைக்கையிலாழியொன்றேந்திய

கச்சுள பெரியதிருமொழி—எ - ப. ௧௦ - தி. பெரும்புறக்கடலை.

கூற்றினை * குருமாமணிக்ஞன்றினை
நின் றவூர்நின்ற நித்திலத்தொத்தினை *
காற்றினைப்புனலைச்சென்றுநாடித்
கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே. (நி)

துப்பனை த் துரங்கம்படச்சீறியதோன்றலைச்
சுடர்வான்கலன்பெய்ததுஓர்
செப்பினை * திருமங்கைமணாளனைத்
தேவனைத்திகழும்பவளத்தொளி
யொப்பனை * உலகேழினைஊழியை
ஆழியேந்தியகையனை அந்தணர்
கற்பினை * கழுநீர்மலரும்வயல்
கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே. (சு)

திருத்தனைத்திசைநான்முகன் தந்தையைத்
தேவதேவனைமூவரில்முன்னிய
விருத்தனை * விளங்கும்சுடர்ச்சோதியை
விண்ணைமண்ணினைக் கண் ணுதல்கூடிய
அருத்தனை * அரியைப்பரிசீறிய அப்பனை
அப்பிலா ரழலாய்நின்ற
கருத்தனை * களிவண்டறையும்பொழில்
கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே. (ள)

வெஞ்சினக்களிற்றைவிளங்காய்விழக்
கன்றுவீசியாசனை * பேய்மகள்
துஞ்சநஞ்சுவைத்துண்டதோன்றலைத்
தோன்றல்வாளாக்கன்கெடத்தோன்றிய
நஞ்சினை * அமுதத்தினைநாதனை
நச்சவாருச்சிமேல்நிற்கும்நம்பியை *
கஞ்சனை த்துஞ்சவஞ்சித்தவஞ்சனைக்
கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே. (அ)

பண்ணினைப்பண்ணில்நின்றதோர்பான்மையைப்
பாலுள்ளெய்யினை மா லுருவாய்நின்ற
விண்ணினை * விளங்குஞ்சுடர்ச்சோதியை
வேள்வியைவிளக்கினொளிதன்னை *

மண்ணினை மலையை அலைநீரினை

மாலை மாமதியை மறையோர் தங்கள்

கண்ணினை * கண்களாரளவும்நின்று

கண்ண மங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே.

(சு)

‡‡ கண்ண மங்கையுள்கண்டுகொண்டேனென்று

காதலால்கவிகன்றி உரை செய்த *

வண்ணவொண்தமிழொன்பதோடொன்றிவை

வல்லராய் உரைப்பார், மதியம்தவழ் *

விண்ணில் விண்ணவராய் மகிழ்வெய்துவார்

மெய்ம்மை சொல்லின் வெண்சங்கமொன்றேந்திய

கண்ண ! * நின்தனக்கும்குறிப்பாகில்

கற்கலாம் கவியின் பொருள்தானே.

(க0)

அடிவரவு:—பெரு மெய் எங்களுக்கு பேய் ஏற்றினே துப்பனே

திருத்தனே வெஞ்சினம் பண்ணினே கண்ண மங்கையுள் சிலை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம்பத்து.

க - ஆந் திருமொழி-சிலையிலங்கு.

திருக்கண்ணபுரம். (க)

[தலைமகனிடத்து ஈடுபட்ட தலைமகளது செயல்கண்ட தாய்

வியந்துகூறிய பாசுரம்.]

அறுசீராசிரியவிருந்தம். (காம்புஜராசம்-நுபகதாளம்.)

‡‡ சிலையிலங்குபொன்னுழி திண்படைதண்டொன்சங்கமென்கின்றாளால்*

மலையிலங்குதோள்நான்கே மற்றவனுக்கெற்றேகாணென்கின்றாளால்*

முலையிலங்குபூம்பயலை முன்போட அன்போடியிருக்கின்றாளால் *

கலையிலங்குமொழியாளர் கண்ணபுரத்தம்மாணக்கண்டாள் கொலோ?

‡‡ செருவரைமுன்னுசுறுத்த சிலையன்றோ? கைத்தலத்தென்கின்றாளால்*

பொருவரைமுன்பேர் தொலைத்த பொன்னுழி மற்றொருகளென்கின்றாளால்*

ஒருவரையும்நின்றொப்பா ரொப்பிலாளன்னப்பா! என்கின்றாளால்*

கருவரைபோல்நின்றானைக் கண்ணபுரத்தம்மாணக்கண்டாள் கொலோ?

துன்னுமாமணிமுடிமேல் துழாயலங்கல் தோன்றுமாலென்கின்றாளால்*

மின்னுமாமணிமகரகுண்டலங்கள் வில்லிசீமென்கின்றாளால் *

பொன்னின்மாமணியாரம் அணியாகத்திலங்குமாலென்கின்றாளால்*

கன்னிமாமதிப்புடைகுழ் கண்ணபுரத்தம்மாணக்கண்டாள் கொலோ?

கசுஅ பெரியதிருமொழி—அ - ப. க - தி. சிலையிலங்கு.

தாராயதண்துளப வண்டுமுதவரைமாப்பென்கின்றாளால் *
போராணைக்கொம்பொசித்த புட்பாகன்னென்மாமொன்கின்றாளால்*
ஆரானும்காண்மின்கள் அம்பவளம்வாயவனுக்கென்கின்றாளால் *
கார்வானம்நின்றதிரும் கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கண்டாள்கொலோ?()

அடித்தலமும்தாமரையே அங்கைகளும்பங்கயமேயென்கின்றாளால்*
முடித்தலமும்பொற்பூணும் என்நெஞ்சத்துள் † எகலாதென்கின்றாளால்*
வடித்தடங்கண்மலரவளோ வரையாகத்துள்ளிருப்பாளென்கின்றாளால் *
கடிக்கமலங்கள்ருகுக்கும் கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கண்டாள்கொலோ?()

பேராயிரமுடையபேராளன் பேராளனென்கின்றாளால் *
ஏமார்கனமகரகுண்டலத்தன் எண்ணோளென்கின்றாளால் *
நீரார்மழைமுகிலே நீள்வரையேலுக்குமாலென்கின்றாளால் *
காரார் ‡ வயலமரும் கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கண்டாள்கொலோ ?

செவ்வரத்தவுடையாடை அதன்மேலோர்சிவளிகைக்கச்சென்கின்றாளால் *
அவ்வரத்தவடியிணையும் அங்கைகளும்பங்கயமேயென்கின்றாளால் *
மைவளர்க்கும்மணியருவம் மரதகமோ ! மழைமுகிலோ ! என்கின்றாளால் *
கைவளர்க்கும்அழலாளர் கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கண்டாள்கொலோ?

கொற்றப்புள்ளொன்றேறி மன்றாடேவருகின்றனென்கின்றாளால்*
வெற்றிப்போரிந்திரற்கும் இந்திரனையொக்குமாலென்கின்றாளால் *
பெற்றக்கால்அவனாகும் பெண்பிறந்தோமாய்யோமோ ! என்கின்றாளால் *
கற்றநூல்மறையாளர் கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கண்டாள்கொலோ? ()

வண்டமரும்வனமாலே மணியுடிமேல்மணநாறுமென்கின்றாளால்*
உண்டிவர்பாலன்பெனக்கென்று ஒருகாலம்பிரிசிலென்கின்றாளால்*
பண்டிவரைக்கண்டறிவதுஎவ்வூரில் ? யாமென்றேபயில்கின்றாளால் *
கண்டவர்தம்மனம்வழங்கும் கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கண்டாள்கொலோ? ()

ஃஃமாவளருமென்னோக்கி மாதராள்மாயவனைக்கண்டாளென்று *
காவளரும்கடிபொழில்சூழ் கண்ணபுரத்தம்மாணைக்கவியன்சொன்னா *
பாவளரும்தமிழ்மாலே பன்னியநூல்இவையையந்துமைத் தம்வல்லார்*
பூவளரும்கற்பகம்சேர்பொன்னுலகில் மன்னவராய்ப்புகழ்தக்கோரோ.

அடிவரவு:—சிலை செரு தன்னு தார் அடி பேர் செவ்வரத்த கொற்றம்
வண்டு மாவளரும் தென்னியீர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

* 'அகலாவென்கின்றாளால்' என்பதுமபாடம். † 'உயலமரும்' என்றும்பாடம்.

௨ - ஆந் திருமொழி - தெள்ளியீர்.

திருக்கண்ணபுரம். (௨)

[தலைவியின் நிலைகண்ட நாய் தலைமகனை இயற்பழித்தும்,
தலைமகளது இளமைக்கு இரங்கியும் கூறிய பாகரம்.]

வேண்டனாய்லவந்தநாவுகோச்சகக்கலிப்பா. (ஸைந்தவிராகம்-
அடநாளம்.)

தெள்ளியீர் ! தேவர்க்கும்தேவர் திருத்தக்கீர் *

வெள்ளியீர் ! வெய்யவிழுமிதிவண்ணர் * ஒ !

துள்ளுநீர்க் கண்ணபுரம்தொழுதாளிவள்
கள்வியோ ! * கைவளைகொள்வதுதக்கதே ?

(௧)

நீணிலாமுற்றத்து நின்றுஇவள்ளோக்கினாள் *

காணுமோ ! கண்ணபுரமென்றுகாட்டினாள் *

பாணனார் திண்ணமிருக்க இனிஇவள்

நாணுமோ ? * நன்றுநன்றுநறையூரர்க்கே.

(௨)

அருவிசோர்வேங்கடம் நீர்மலையென்றுவாய்

வெருவினாள் * மெய்யம்வினவியிருக்கின்றாள் *

பெருகுசீர்க் கண்ணபுரமென்றுபேசினாள்

உருகினாள் * உள்மெலிந்தாள் இதுஎன்கொலோ ?

(௩)

உண்ணும்நாளில்லை உறக்கமும்தானில்லை *

பெண்மையும் சாலநிறைந்திலள் பேதைதான் *

கண்ணனார் கண்ணபுரம்தொழும், கார்க்கடல்

வண்ணர்மேல் * எண்ணம்இவட்கு இதுஎன்கொலோ?

(௪)

கண்ணனார்க்கண்ணபுரம் தொழும்காரிகை *

பெண்மையும் தன்னுடை உண்மையுரைக்கின்றாள் *

வெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்ட வண்ணம்விளம்பினால் *

வண்ணமும் பொன்னிறமாவதுஒழியுமே.

(௫)

வடவரைநின்றும்வந்து இன்றுகணபுரம் *

இடவகைகொள்வது யாமென்றுபேசினாள் *

மடவரல்மாதர்என்பேதை இவர்க்குஇவள்

கடவதென்? * கண் துயில் இன்றுஇவர்கொள்ளவே.

(௬)

தரங்கநீர்பேசினும் தண்மதிகாயினும் *

இரங்குமோ ? எத்தனைநாளிருந்துஎன்கினாள் ? *

துரங்கம்வாய்கீண்டிகந்தானது தொன்மையூர் *

அரங்கமேயென்பது இவள்தனக்குஆசையே.

(௭)

தொண்டெல்லாம்நின்னடியே தொழுதாய்யுமா
கண்டு * தான்கணபுரம் தொழப்போயினான் *
வண்டுலாங்கோதைஎன்பேதை மணிரிறம்
கொண்டிதான் * கோயின்மைசெய்வது தக்கதே ? (அ)

முள்ளையிறேய்ந்தில கூழைமுடிக்கொடா *
தெள்ளியளென்பதோர்தேசிலன் என்செய்கேன் ? *
கள்ளவிழ்சோலைக் கணபுரம் கைதொடும்
பிள்ளையை * பிள்ளையென்றெண்ணப்பெறுவரே ? (க)

ஃஃ கார்மலி கண்ணபுரத்தெம்மடிகளை *
பார்மலிமங்கையர்கோன் பரகாலன்சொல் *
சீர்மலிபாடல் இவைபத்தும்வல்லவர் *
நீர்மலிவைபத்து நீடுநிற்பார்களே. (க0)

அடிவரவு:—தெள்ளியீர் நீனிலா அருவி உண்ணும் கண்ணன் வடவரை
தரங்கம் தொண்டு முன் கார் கரை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஈ - ஆந் திருமொழி - கரையெடுத்த.

திருக்கண்ணபுரம். (ஈ)

[நலைமகனப் பிரிந்த நலை ஓரங்கீக்கூறிய பாசரம்: அறந்தோடு
நிற்றல்.]

நாவுகோச்சகக்கலிப்பா. (கேதார்கௌளராகம் - ருபகதாளம்.)

ஃஃ கரைஎடுத்தளிசங்கும் கணபவளத்தெழுகொடியும் *
திரைஎடுத்துவருபுனல்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்துறையும் *
விரைஎடுத்ததுழாயலங்கல் விறல்வரைத்தோள்புடைபெயர *
வரைஎடுத்தபெருமானுக்கு இழந்தேன்எனவரிவளையே. (க)

அரிவிரவுமுகிற்கணத்தால் அகிற்புகையால்வரையோடும் *
தெரிவரியமணிமாடத் திருக்கண்ணபுரத்துறையும் *
வரியரவினனைத்துயின்று மழைமதத்தசிறுதுறுகண் *
கரிவெருவமருப்பொசித்தாற்கு இழந்தேன்என்கனவளையே. (உ)

துங்கமாமணிமாட நெடுமுகட்டிள்கூலிகை * போம்
திங்கள்மாழுகில்துணிக்கும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும் *
பைங்கண்மால்விடையடர்த்துப் பணிமதிக்கோள்விடுத்துகந்த *
செங்கண்மால்மானுக்கு இழந்தேன்என்செறிவளையே. (ஈ)

கணமருவுமயிலகவு கடிபொழில்சூழ்நெடுமறுகில்*
திணமருவுகனமதிள்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்*
மணமருவுதோளாய்ச்சி ஆர்க்கப்போய்* உரலோடும்
புணர்மருதம்இறநடந்தாற்கு இழந்தேன்என்பொன்வளையே. (ச)

வாயெடுத்தமந்திரத்தால் அந்தணர்தம்செய்தொழில்கள்*
தியெடுத்துமறைவளர்க்கும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்*
தாயெடுத்தசிறுகோலுக்கு உளைந்தோடி* தயிருண்ட
வாய்துடைத்தமைந்தனுக்கு இழந்தேன்என்வரிவளையே. (ரு)

மடலெடுத்தநெடுந்தாழை மருங்கெல்லாம்வளர்பவளம்*
திடலெடுத்துச்சடரிமைக்கும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்*
அடலடர்த்தன்றிரணியனை முரணழிய, அணியுகிரால்*
உடலெடுத்தபெருமானுக்கு இழந்தேன்என்ஞொளிவளையே. (சு)

வண்டமரும்மலர்ப்புன்னை வரிநீழல்அணிமுத்தம்*
தெண்திரைகள்வரத்திரட்டும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்*
எண்திசையும்எழுசுடரும் இருநிலனும்பெருவிசம்பும்*
உண்மெழிந்தபெருமானுக்கு இழந்தேன்என்ஞொளிவளையே. (ஏ)

கொங்குமலிகருங்குவளை கண்ணாக* தெண்கயங்கள்
செங்கமலமுகமலர்த்தும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்*
வங்கமலிதடங்கடலுள் வரியரவினனைத்துயின்ற*
செங்கமலநாபனுக்கு இழந்தேன்என்செறிவளையே. (அ)

வாராளும்இளங்கொங்கை நெடும்பனைத்தோள்மடப்பாவை*
சீராளும்வரைமார்பன் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்*
பேராளன்ஆயிரம்பேர் ஆயிரவாயரவனைமேல்*
பேராளர்பெருமானுக்கு இழந்தேன்என்பெய்வளையே. (ஈ)

‡ தேமருவுபொழில்புடைசூழ் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்
வாமனை* மறிகடல்கூழ் வயலாலிவளநாடன்*
காமருசீர்க்கலிகன்றி கண்டிரைத்ததமிழ்மாலை*
நாமருவிஇவைபாட வினையாயநண்ணவே. (ஐ)

அடிவரவு :—கரை அரி துங்கம் கணம் வாய் மடல் வண்டு கொங்கு வாரா
ளும் தேமருவு விண்ணவர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி - விண்ணவர்.

திருக்கண்ணபுரம். (ச)

[தலைமகன் டத்தூரடபட்ட தலைவ் ஆற்றது தும்பியை நோக்கிக்
கூறிய பாசரம்.]

நாவுகொச்சகக்கலிப்பா. (கமாஸ்ராகம் - ஆநிதாளம்.)

விண்ணவர்தங்கள் பெருமான் திருமார்வன் *
மண்ணவரெல்லாம் வணங்கும் மலிபுகழ்சேர் *
கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் கதிர்முடிமேல் *
வண்ணநறுந்துழாய் வந்துதாய்கோல்தும்பி ! (க)

வேதமுதல்வன் விளங்குபுரிநூலன் *
பாதம்பரவிப் பலரும்பணிந்தேத்தி *
காதன்மைசெய்யும் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் *
தாதுநறுந்துழாய் தாழ்ந்துதாய்கோல்தும்பி ! (உ)

விண்டமலரெல்லாம் ஊதிநீளன்பெறுதி ? *
அண்டமுதல்வன் அமரர்களைல்லாரும் *
கண்டிவணங்கும் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் *
வண்டிநறுந்துழாய் வந்துதாய்கோல்தும்பி ! (ங)

நீர்மலிகின்றது ஒர்மீனாய் ஓராமையுமாய் *
சீர்மலிகின்றது ஒர்சிக்கவுருவாகி *
கார்மலிவண்ணன் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் *
தார்மலிதண்துழாய் தாழ்ந்துதாய்கோல்தும்பி ! (ச)

ஏரார்மலரெல்லாம் ஊதிநீளன்பெறுதி ? *
பாராருலகம் பரவ, பெருங்கடலுள் *
காராமையான கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் *
தாரார்நறுந்துழாய் தாழ்ந்துதாய்கோல்தும்பி ! (ரு)

மார்வில்திருவன் வலனேந்துசக்கரத்தன் *
பாரைப்பிளந்த பரமன்பாஞ்சோதி *
காரில்திகழ் காயாவண்ணன்கதிர்முடிமேல் *
தாரில்நறுந்துழாய் தாழ்ந்துதாய்கோல்தும்பி ! (கூ)

வாமனன்கற்கி மதுகுதன்மாதவன் *
தார்மன்னுதாசரதியாய் தடமார்வன் *
காமன்தன்தாதை கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் *
தாமநறுந்துழாய் தாழ்ந்துதாய்கோல்தும்பி ! (எ)

நீலமலர்கள் நெடுநீர்வயல்மருங்கில் *
சாலமலரெல்லாம் ஊதாதே * வாளர்க்கர்
காலன் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் கதிர்முடிமேல் *
கோலநறுந்துழாய் கொண்டுதாய்கோல்தும்பீ ! (அ)

நந்தன்மதலை நீலமங்கைநல் துணைவன் *
அந்தமுதல்வன் அமரர்கள் தம்பெருமான் *
கந்தம்கமழ் காயாவண்ணன் கதிர்முடிமேல் *
கொந்துநறுந்துழாய் கொண்டுதாய்கோல்தும்பீ ! (ஆ)

ஃ வண்டமரும்சோலை வயலாலிநல்நாடன் *
கண்டசீர்வென்றிக் கலியனொலிமலை *
கொண்டல்நிறவண்ணன் கண்ணபுரத்தானை *
தொண்டரோம்பாட நினைந்துதாய்கோல்தும்பீ ! (க)

அடிவரவு:—விண்ணவர் வேதம் விண்ட நீர் ஏரார் மார்வில் வாமனன் நீலம்
நந்தன் வண்டமரும் தந்தை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி - தந்தை.

திருக்கண்ணபுரம். (௫)

அறுசீராசிரியவிருந்தம். (யதுதலகாம்போதிராகம் - ஆந்தாளம்.)
[தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி அந்திப்போழலில் தலைவன் வாராதுநீட்டிக்க,
தேன்றல் முதலியவற்றால் வருந்திக் கூறுதல்.]

ஃ தந்தைகாலில்விலங்கற வந்துதோன்றியதோன் றல்பின் தமியேன் தன்
சிந்தைபோயிற்றுத் திருவருளவனிடைப்பெறுமளவிருந்தேனை *
அந்திகாவலன் அமுதுறுபசங்கதிரவை சுட, அதனோடும் *
மந்தமாருதம்வனமுலைதடவந்து வவிசெய்வதொழியாதே. (க)

மாரிமாக்கடல்வளைவணற்கிளையவன் வரைபுரைதிருமார்பில் *
தாரிணைசயில்போயின நெஞ்சமும் தாழ்ந்தது, ஒர்துணைகாணென் *
ஊரும்துஞ்சிற்றுஉலகமும்துயின்றது ஒளியவன்விசம்பியங்கும் *
தேரும்போயிற்றுத்திசைகளும்மறைந்தன செய்வதொன்றறிபேனே.

ஆயன்மாயமேயன்றி, மற்றென்கையில் வளைகளும்இறைநிலை *
பேயினொருயிருண்டிடிம்பிள்ளை நம்பெண்ணுயிர்க்குஇரங்குமோ ? *
தூயமாமதிக்கதிர்சுடத்துணையில்லை இணைமுலைவேகின்றதால் *
ஆயன்வேயினுக்கழிகின்றதுஉள்ளமும் அஞ்சேலென்பாரிலேயே. ( )

கயம்கொள்புண்தலைக்களிறுந்துவெந்திறல் கழல்மன்னர்பெரும்போரில்*
மயங்கவெண்சங்கம்வாய்வைத்தமைந்தனும் வந்திலன், மறிகடல்நீர்*
தயங்குவெண் திரைத்திலலை துண்பனியெனும் தழல்முகந்து இளமுலைமேல்*
இயங்குமாருதம்விலங்கில்என்னாவியை எனக்கெனப்பெறலாமே. (1)

ஏழுமாமரம் துளைபடச்சிலைவளைத்து இலங்கையைமலங்குவிர்த்த
ஆழிபான் * நமக்கருளிய அருளொடும் பகலெல்லைகழிகின்றதால் *
தோழி! நாம்இதற்கென்செய்தும்? துணையிலை, சுடர்படுமுதநீரில்*
ஆழ ஆழ்நின்றஆவியை அடுவதோர் அந்திவந்தடைகின்றதே. (௫)

முரியும்வெண் திரைமுதுகயம்தீப்பட முழங்கமுலெரியம்பின் *
வரிகொள்வெஞ்சிலைவளைவித்த மைந்தனும்வந்திலன்என்செய்கேன்? *
எரியும்வெங்கதிர் துயின்றது பாவியேன் இணைநெடுங்கண் துயிலா *
கரியநாழிகைஊழியின்பெரியன கழியுமாறு அறியேனே. (௬)

கலங்கமாக்கடல்கடைந்தடைத்து இலங்கையர்கோன துவரையாகம்*
மலங்க, வெஞ்சமத்து அடுசரம் துரந்த எம்மடிகளும்வாரானால் *
இலங்குவெங்கதிரிளமதியதனாடும் விடைமணியடும் * ஆயன்
விலங்கல்வேயினதோசையுமாய் இனிவிளைவதொன்றறியேனே. (௭)

முழுதிவ்வையகம்முறைகெடமறைதலும் முனிவனும்முனிவெய்தி*
மழுவினால்தன்னராருயிர்வவ்விய மைந்தனும்வாரானால் *
ஒழுகுறண்பனிக்கொடுங்கியபேடையை அடங்க அஞ்சிறைகோலி *
தழுவுநள்ளிருள் தனிமையின் கடியது ஓர்கொடுவீனையறியேனே. (௮)

கனஞ்செய்மாமதின்கணபுரத்தவனாடும் கனவினில் அவன் தந்த *
மனஞ்செயின்பம்வந்து உள்புகவென்சி என்வளைநெகஇருந்தேனை *
சினஞ்செய்மால்விடைச்சிறுமணியோசை என் சிந்தையைச்சிந்துவிக்கும் *
அனந்தலன்றிலினரிசுரல் பாவியேனாவியை அடுகின்றதே. (௯)

ஃஃ வார்கொள்மென்முலைமடந்தையர் தடங்கடல்வண்ணனைத்தாள்நயந்து *
ஆர்வத்தால் அவர்புலம்பியபுலம்பலை அறிந்துமுன்உரைசெய்த *
கார்கொள்பைம்பொழில்மங்கையர்காவலன் கலிகன்றியொலிவல்லார்*
ஏர்கொள்வையுருந்தமாநகர்புக்கு இமையவரோடும் கூடுவரே. (௧௦)

அடிவரவு:—தந்தை மாரி ஆயன் கயம் ஏழு முரியும் கலங்க முழுது
கனஞ்செய் வார்கொள் தொண்டர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சு - ஆந் திருமொழி - தொண்டர்.

திருக்கண்ணபுரம். (சு)

அறுதீர்க்கதநீநெடியடிபாசிரியவநந்தம். (நாதநாமக்கிரியை
ராகம் - ருபகநாளம்.)

✠✠ தொண்டர் ! உய்யும்வகைகண்டேன் துளங்காஅரக்கர்துளங்க *
திண்தோள்நிமிரச்சிலைவளையச் சிறிதேமுனிந்ததிருமார்பன் * [முன்
வண்டார்சூந்தல்மலர்மங்கை வடிக்கண்மடந்தைமான்னோக்கம்
கண்டான் * கண்டுகொண்டிகந்த கண்ணபுரம்நாந்தொழுதுமே. (சு)

பொருந்தாஅரக்கர்வெஞ்சமத்துப் பொன்றஅன்றுபுள்ளூர்ந்து *
பெருந்தோள்மாலிதலைபுரளப் பேர்ந்தஅரக்கர்தென்னிலங்கை *
இருந்தார்தம்மையுட்கொண்டு அங்குளழிலார்பிலத்துப்புகொளிப்ப *
கருந்தாள்சிலைகைக்கொண்டானூர்கண்ணபுரம்நாந்தொழுதுமே. (உ)

வல்லியிடையாள்பொருட்டாக மதிஸ்நீரிலங்கையார்கோவை *
அல்லல்செய்துவெஞ்சமத்துள் ஆற்றல்மிகுத்தஆற்றலான் *
வல்லாளரக்கர்குலப்பாவைவாட முனிதன் வேள்வியை *
கல்விச்சிலையால்காத்தானூர் கண்ணபுரம்நாந்தொழுதுமே. (ங)

மல்லைமுந்நீர்அதர்பட வரிவெஞ்சிலைகால்வளைவித்து *
கொல்லைவிவங்குபணிசெய்யக் கொடியோனிலங்கைபுகலுற்று *
தொல்லைமரங்கள்புகப்பெய்து துவலைநிமிர்ந்துவானைவ *
கல்லால்கடலையடைத்தானூர் கண்ணபுரம்நாந்தொழுதுமே. (ச)

ஆமையாகிஅரியாகி அன்னமாகி * அந்தணர்தம்
ஓமமாகிஊழியாகி உலகுசூழ்ந்தநெடுமபுணரி *
சேமமதின்குழிலங்கைக்கோன் சிரமும்கரமும்துணித்து * முன்
காமற்பயந்தான்கருதுமூர் கண்ணபுரம்நாந்தொழுதுமே. (ரு)

வருந்தாதிருநீமடநெஞ்சே ! நம்மேல்வினைகள்வாரா * முன்
திருந்தாஅரக்கர்தென்னிலங்கை செந்தியுண்ணச்சிவந்து, ஒருநாள்*
பெருந்தோள்வாணற்குஅருள்புரிந்து பின்னைமணாளாகி * முன்
கருந்தாள்களிறொன்றொசித்தானூர் கண்ணபுரம்நாந்தொழுதுமே. (ரி)

இலையார்மலர்ப்பூம்பொய்கைவாய் முதலைதன்னுல்அடர்ப்புண்டு *
கொலையார்வேழம்நடுக்குற்றுக்குலைய அதனுக்குஅருள்புரிந்தான் *
அலைநீரிலங்கைத்தசக்கிரீவற்கு இளையோற்குஅரசையருளி * முன்
கலைமாச்சிலையால்எப்தானூர் கண்ணபுரம்நாந்தொழுதுமே. (ர)

கருள் பெரியதிருமொழி—அ - ப. எ - தி. வியமுடை.

மாலாய்மனமே ! அருந்துயரில் வருந்தாதிருநீ * வலிமிக்க
காலார்மருதம்காய்சினத்தகழுதும் கதமாக்கழுதையும் *
மாலார்விடையும்மதகரியும் மல்லருயிரும்மடிவித்து *
காலால்சகடம்பாய்ந்தானார் கண்ணபுரம்நாம்பொழுதுமே. (அ)

குன்றால்மாரிபழுதாக்கிக் கொடியேரிடையாள்பொருட்டாக *
வன்தாள்விடையேழ்அன்றடர்த்த வானோர்பெருமான்மாமாயன் *
சென்றான் துபஞ்சவர்க்காய்த் திரிகாந்தசகடம்சினமழித்து *
கன்றால்விளங்காயெறிந்தானார் கண்ணபுரம்நாம்பொழுதுமே. (ஆ)

ஃ கருமாமுகில்ல்தோய்நெடுமாடக் கண்ணபுரத்தெம்மடிகளை *
திருமாமகளால்அருள்மாரி செழுநீராலிவளநாடன் *
மருவார்புயற்கைக்கலிகன்றி மங்கைவேந்தனொலிவல்லார் *
இருமானிலத்துக்கரசாகி இமையோரிறைஞ்ச வாழ்வாரே. (க)

அடிவரவு:—தொண்டிர் பொருந்தா வல்லி மல்லை ஆமை வருந்தாது
இலை மால் குன்றல் கருமா வியம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருமொழி - வியமுடை.

திருக்கண்ணபுரம். (எ)

கலிவந்தம். (அபநுபராகம் - ஆசிதாளம்.)

ஃ வியமுடைவிடையினம் உடைதரமடமகள் *
† குயமிடைதடவரை அகலமதுடையவர் *
‡ நயமுடைநடையனம் இனையவர்நடைபயில் *
கயமிடைகணபுரம் அடிகள்தம்இடமே. (க)

இணைமலிமருதினொடு எருதிறிகல்செய்து *
துணைமலிமுலையவள் மணமிகுகலவியுள் *
மணமலிவிழவினொடு அடியவரளவியுள் *
கணமலிகணபுரம் அடிகள்தம்இடமே. (உ)

புயலுறுவரைமழை பொழிதர, மணிநிரை *
மயலுற, வரைகுடை எடுவியநெடியவர் *
முயல்துளர்மினையுயல்துள வளவினையவல் *
கயல்துளுகணபுரம் அடிகள்தம்இடமே. (ஈ)

† 'குயமுடை' என்பது பாடாந்தரம்.

‡ 'நயமடநடை' என்பது அரும்பதத்தின் பாடம்.

ஏதலர்நகைசெய இனையவரனைவெனெய் *
போதுசெய்தமரிய புனிதர், நல்விரைமலர் *
கோதியமதுகரம் குலவியமலர்மகள் *
காதல்செய்கணபுரம் அடிகள்தம்இடமே.

(ச)

தொண்டரும்அமரரும் முனிவரும்தொழுதெழ *
அண்டமொடுஅகலிடம் அளந்தவர்அமர்செய்து *
விண்டவர்பட மதிளிலங்கைமுன்றரியெழ *
கண்டவர்கணபுரம் அடிகள்தம்இடமே.

(ரு)

மழுவியல்படையுடையவனிடம், மழைமுகில் *
தழுவியஉருவினர் திருமகள்மருவிய *
கொழுவியசெழுமலர் முழுசியபறவைபண் *
எழுவியகணபுரம் அடிகள்தம்இடமே.

(சு)

பரிதியொடுஅணிமதி பனிவரைதிசைநிலம் *
எரிதியொடெனவின இயல்வினர்செவவினர் *
சுருதியொடுஅருமறை முறைசொலும்அடியவர் *
கருதியகணபுரம் அடிகள்தம்இடமே.

(எ)

படிபுல்கும்அடியினை பலர்தொழ, மலர்வைகு *
கொடிபுல்குதடவரை யகலமதுடையவர் *
முடிபுல்குநெடுவயல் படைசெல † அடிமலர் *
கடிபுல்குகணபுரம் அடிகள்தம்இடமே.

(அ)

புலமனுமலர்மிசை மலர்மகள்புணரிய *
நிலமகளைன இனமகளிர்களிவரொடும் *
வலமனுபடையுடை மணிவணர், நிதிசுவை *
கலமனுகணபுரம் அடிகள்தம்இடமே.

(க)

ஃஃமலிபுகழ்கணபுரமுடைய எம்அடிகளை *
வலிசெழுமதிளயல் வயலணிமங்கையர் *
கலியனதமிழிவை விழுமியவிசையினொடு *
ஒலிசொலும்அடியவர் உறுதுயரிலரே.

(கா)

அடிவரவு:—வியம் இனை புயல் ஏதலர் தொண்டர் மழு பரிதியொடு படி
புலம் மலிபுகழ் வானோர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கருஅ பெரியதிருமொழி—அ - ப. அ - தி. வானோரளவும்.

அ - ஆந் திருமொழி - வானோரளவும்.

திருக்கண்ணபுரம். (அ) தசாவதாரம்.

அறுநீர்க்குநீநெடிலடிபாசிரியநீந்தம். (ஸாவேரி ராகம் - ரூபகநாளம்.)

ஃவானோரளவும்முதுமுநீர் வளர்ந்தகாலம் * வலியுருவின்
மீனாய்வந்துவியந்துய்யக்கொண்ட தண்தாடரைக்கண்ணன் *
ஆனுவருவிலானாயன் அவனை அம்மாவினைவயலுள் *
கானாற்புறவிற்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (க)

மலங்குவிலங்குநெடுவெள்ளம்மறுக அங்குலர்வரைநட்டு *
இலங்குசோதியாரமுதம் எய்துமளவுஒராமையாய் *
விலங்கல்திரியத்தடங்கடலுள் சுமந்துகிடந்தவித்தகனை *
கலங்கலமுநீர்க்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (உ)

பாராரளவும்முதுமுநீர் பரந்தகாலம் * வளைமருப்பில்
ஏராருருவத்தேனமாய் எடுத்தஆற்றலம்மானை *
கூராராலிரைகருதிக் குருகுபாயக்கயலிரியும் *
காரார்புறவிற்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (ங)

உளைந்தஅரியும்மானிடமும் உடனாய்த்தோன்றஒன்றுவித்து *
விளைந்தசீற்றம்விண்வெளும்ப வேற்றோனகலம்வெஞ்சமத்து *
பிளந்துவளைந்தஉகிரானைப் பெருந்தண்செந்நெற்குலைதடிந்து *
களஞ்செய்புறவிற்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (ஃ)

தொழுநீர்வடிவின் குறளுருவாய் வந்துதோன்றி, மாவலிபால் *
முழுநீர்வையம்முன்கொண்ட மூவாவுருவினம்மானை *
உழுநீர்வயலுள்பொன்கிளைப்ப ஒருபால்முல்லைமுகையோடும் *
கழுநீர்மலரும்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (ரு)

வடிவாய்மழுவேபடையாக வந்துதோன்றி, மூவெழுகால் *
படியாரரசுகளைகட்ட பாழியானை அம்மானை *
குடியாவண்டுகொண்டுண்ணக் கோலநீலம்மட்டுக்குக்கும் *
கடியார்புறவிற்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (சு)

வையமெல்லாம்உடன்வணங்க வணங்காமன்னனாய்த்தோன்றி *
வெய்யசீற்றக்கடியிலங்கை குடிக்கொண்டோடவெஞ்சமத்து *
செய்தவெம்போர்நம்பரனைச் செழுந்தண்கானல்மணநாறும் *
கைதைவேலிக்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (ஊ)

பெரியதிருமொழி—அ - ப. கூ - தி. கைம்மானம். கருகூ

ஒற்றைக்குழையும்நாஞ்சிலும் ஒருபால்தோன்றத்தான்தோன்றி *
வெற்றித்தொழிலார்வேல்வேந்தர் விண்பால்செல்ல, வெஞ்சமத்து *
செற்றகொற்றத்தொழிலானைச் செந்தீமூன்றும்இல்லிருப்ப *
கற்றமறையோர்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. ( )

துவரிக்கனிவாய்கிலம்ங்கை துயர்தீர்ந்துய்ய, பாரதத்துள் *
இவரித்தரசர்தடிமாற இருள்நாள்பிறந்த அம்மானை *
உவரியோதம்முத்துந்த ஒருபால்ஒருபாலொண்செந்நெல் *
கவரிவீசும்கண்ணபுரத்து அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. (கூ)

ஃஃ மீனோடிஆமைகேழல்அரிகுறளாய் முன்னும்இராமனாய்த்
தானாய் * பின்னும்இராமனாய்த் தாமோதரனாய்க்கற்கியும்
ஆனன்தன்னை * கண்ணபுரத்துஅடியன் கலியனெலிசெய்த *
தேனாரின்சொல்தமிழ்மலை செப்பப்பாவம்நில்லாவே. (கௌ)

அடிவரவு :—வானோர் மலங்கு பார் உனைந்த தொழு வடி வையம் ஒற்றை
துவரி மீனோடு கைம்மானம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி - கைம்மானம்.

திருக்கண்ணபுரம். (கூ)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. (மோஹநாகம் - திரிபுடைநாளம்.)

ஃஃ கைம்மானமதயானை இடர்தீர்த்தகருமுகிலை *
மைம்மானமணியை அணிகொள்மரதகத்தை *
எம்மானைஎம்பிரானைசனை என்மனத்துள்
அம்மானை * அடியேன் அடைந்துய்ந்துபோனேனே. (க)

தருமானமழைமுகிலைப் பிரியாதுதன்ன டைந்தார் *
வருமானம்தவிர்க்கும் மணியை, அணியுருவில் *
திருமலைஅம்மானை அமுதத்தைக் கடல்கிடந்த
பெருமானை * அடியேன் அடைந்துய்ந்துபிழைத்தேனே. (உ)

ஃஃ விடையேழன்றடர்த்து வெகுண்டிவிடங்கலுற *
படையால்ஆழிதட்ட பரமன்பாஞ்சோதி *
மடையார்நீலம்மல்கும்வயல்குழ் கண்ணபுரமொன்று
உடையானுக்கு * அடியேன் ஒருவர்க்குஉரியேனோ? (ஊ)

‡‡ மிக்கானை மறையாய்விரிந்தவிளக்கை * என்னுள்
புக்கானைப் புசுழ்சேர்பொலிகின்றபொன்மலையை *
தக்கானைக் கழிகைத்தடங்குன்றின்மிசைபிருந்த *
அக்காரக்கனியை அடைந்துயந்துபோனேனே. (ச)

வந்தாய்என்மனத்தே வந்தாநீபுருந்தபின்னை *
எந்தாய் ! போயறியாய் இதுவேஅமையாதோ ? *
கொந்தார்பைம்பொழில்சூழ் குடந்தைக்கிடந்துகந்த
மைந்தா ! * உன்னைஎன்றும் மறவாமைப்பெற்றேனே. (ரு)

எஞ்சாவெந்நரகத்து அழுந்திநடுங்குகின்றேற்கு *
அஞ்சேலென்றுஅடியேனை ஆட்கொள்ளவல்லானை *
நெஞ்சே ! நீநினையாது இறைப்பொழுதும்இருத்திகண்டாய் *
மஞ்சார்மாளிகைசூழ் வயலாலிமைந்தனையே. (சூ)

பெற்றார்பெற்றொழிந்தார் பின்னும்நின்றுஅடியேனுக்கு *
உற்றனாய்வளர்த்து என்னுயிராகிநின்றானை *
முற்றாமாதினோள் விடுத்தானைஎம்மானை *
எத்தால்யான்மறக்கேன் ? இதுசொல்என்ஏழைநெஞ்சே ! (எ)

கற்றார்பற்றறுக்கும் பிறவிப்பெருங்கடலே *
பற்றுவந்துஅடியேன் பிறந்தேன், பிறந்தபின்னை *
வற்றாரீர்வயல்கூழ் வயலாலியம்மானைப்
பெற்றேன் * பெற்றதுவும் பிறவாமைப்பெற்றேனே. (அ)

‡‡ கண்ணார்கண்ணபுரம் கழிகைகழிகமழும் *
தண்ணாந்தாமரைசூழ் தலைச்சங்கமேல்திசையுள் *
விண்ணோர்நாண்மதியை விரிகின்றவெஞ்சுடரை *
கண்ணாரக்கண்டுகொண்டுகளிக்கின்றது இங்குஎன்றகொலோ ? (க)

‡‡ செருநீரவேல்வலவன் கலிகன்றிமங்கையர்கோன் *
கருநீர்முகில்வண்ணன் கண்ணபுரத்தானை *
இருநீரின் தமிழ் இன்னிசைமாலேகள் கொண்டுதொண்டீர் ! *
வருநீர்வையம்உய்ய இவைபாடியாடுமியே. (க0)

அடிவரவு :—கைம்மானம் தரு விடை மிக்கானை வந்தாய் எஞ்சர் பெற்றார்
கற்றார் கண்ணார் செரு வண்டார்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

க௦ - ஆந் திருமொழி - வண்டார்.

திருக்கண்ணபுரம். (க௦)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. (ஸௌராஷ்டிராகம் - ரூபகதாளம்.)

ஃஃ வண்டார்பூமாமலர்மங்கை மணநோக்க
முண்டானே ! * உன்னைஉகந்துகந்து உன்தனக்கே
தொண்டானேற்கு * என்செய்கின்றாய்? சொல்லு நால்வேதம்
கண்டானே ! * கண்ணபுரத்துறையம்மானே ! (க)

பெருநீரும்விண்ணும் மலையும்உலகேழும் *
ஒருதாராநின்னுளொடுக்கிய நின்னையல்லால் *
வருதேவர்மற்றுளரென்று என்மனத்துஇறையும்
கருதேன்நான் * கண்ணபுரத்துறையம்மானே ! (உ)

ஃஃ மற்றும்ஓர்தெய்வம்உளதென்று இருப்பாரோடு
உற்றிலேன் * உற்றதும் உன்னடியார்க்கடிமை *
மற்றெல்லாம்பேசிலும் நின்திருவெட்டெழுத்தும்
கற்று * நான் கண்ணபுரத்துறையம்மானே ! (ங)

பெண்ணாளுள் பேரிளங்கொங்கையிரொழல்போல் *
உண்ணாநஞ்சுண்டிகந்தாயை உகந்தேன்நான் *
மண்ணாளா ! வாள்நெடுங்கண்ணி மதுமலரான்
கண்ணாளா ! * கண்ணபுரத்துறையம்மானே ! (ச)

பெற்றாரும்சுற்றமும்என்று இவைபேணென்னான் *
மற்றாரும்பற்றிலேன் ஆதலால்நின்னடைந்தேன் *
உற்றானென்றுஉள்ளத்துவைத்து அருள்செய்கண்டாய் *
கற்றார்சேர் கண்ணபுரத்துறையம்மானே ! (ரு)

ஏத்திஉன்சேவடி எண்ணியிருப்பாரை *
பார்த்திருந்துஅங்கு நமன்தமர்பற்றாது *
சோத்தம்நாமஞ்சுதும்என்று தொடாமைநீ
காத்திபோல் * கண்ணபுரத்துறையம்மானே ! (சூ)

வெள்ளைநீர்வெள்ளத்து அணைந்தஅரவணைமேல் *
துள்ளுநீர்மெள்ளத் துயின்றபெருமானே ! *
வள்ளலே ! உன்தமர்க்குளன்றும் நமன்தமர்
கள்ளர்போல் * கண்ணபுரத்துறையம்மானே ! (எ)

மாணாதி வையமளந்ததுவும் * வாளவுணன்
பூணகம்கீண்டதுவும் ஈண்டுநீனந்திருந்தேன் *
பேணாதவல்வினையேன் இடரெத்தனையும்
காணென்னான் * கண்ணபுரத்துறையம்மானே ! (அ)

நாட்டினாய்என்னை உனக்குமுன்தொண்டாக*
மாட்டினேன்அத்தனையே கொண்டென்வல்வினையை *
பாட்டினால்உன்னை என்நெஞ்சத்திருந்தமை
காட்டினாய் * கண்ணபுரத்துறையம்மானே ! (க)

ஃஃ கண்டசீர்க் கண்ணபுரத்துறையம்மானே *
கொண்டசீர்த்தொண்டன் கலியனெலிமலை *
பண்டமாய்ப்பாடும் அடியவர்க்குளஞ்ஞானமும் *
அண்டம்போய்ஆட்சி அவர்க்கதறிந்தோமே. (க0)

அடிவரவு:—வண்டார் பெரு மற்று பெண் பெற்றார் ஏத்தி வெள்ளை மான்
நாட்டினாய் கண்டசீர் வங்கம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்து.

க - ஆந் திருமொழி வங்கமாமுந்நீர்.

திருக்கண்ணங்குடி.

எழுகீர்க்குநீநெடியடியாசிரியவந்நீதம். (ஆரபிராகம் - அடதாளம்.)

ஃஃ வங்கமாமுந்நீர்வரிநிறப்பெரிய
வாளவினணைமேவி *
சங்கமார்அங்கைத்தடமலருந்திச்
சாமமாமேனிஎன்தலைவன் *
அங்கமாறுஐந்துவேள்விநால்வேதம்
அருங்கலைபயின்று * எரிமூன்றும்
செங்கையால்வளர்க்கும் துளக்கமில்மனத்தோர்
திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே. (க)

கவளமாகதத்தகரியுய்யப் பொய்கைக்
கராம்கொளக்கலங்கி * உள்நினைந்து
துவளமேல்வந்துதோன்றி வன்முதலை
துணிபடச்சுடுபடைதூர்த்தோன் *

சுவனேநீள்முளரிசுமுதம்ஒண்கழுநீர்
கொய்ம்மலர்நெய்தலொண்கழனி *
திவனும்மாளிகைசூழ்செழுமணிப்புரிசைத்
திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே. (உ)

வாதைவந்தடரவானமும்நிலனும்
மலைகளும்அலைகடல்குளிப்ப *
மீதுகொண்டிகளும்மீனூருவாகி
விரிபுனல்வரியகட்டொளித்தோன் *
போதலர்புன்னைமல்லிகைமௌவல்
புதுவிரைமதுமலரணைந்து *
சீதவொண்டென்றல்திசைதொறும்கமழும்
திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே. (ங)

வென்றிசேர்திண்மைவிலங்கல்மாமேனி
வெள்ளெயிற்றொள்ளெரித்தறுகண் *
பன்றியாய்அன்றுபார்மகள்பயலை
தீர்த்தவன் பஞ்சவர்பாகன் *
ஒன்றலாஉருவத்துஉலப்பில்பல்காலத்து
உயர்கொடிஒளிவளர்மதியம் *
சென்றுசேர்சென்னிச்சிகரநன்மாடத்
திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே. (ச)

மன்னவன்பெரியவேள்வியில்குறளாய்
மூவடிநீரொடிகொண்டு *
பின்னும்ஏழுலகும்ஈரடியாகப்
பெருந்திசையடங்கிடநியிர்ந்தோன் *
அன்னமென்கமலத்தணிமலர்ப்பீடத்து
அலைபுனலிலைக்குடைநீழல் *
செந்நெலொண்கவரியசையவீற்றிருக்கும்
திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே. (ரு)

மழுவினல்அவனியரசைமூவெழுகால்
மணிமுடிபொடிபடித்து * உதிரக்
குழுவுவார்புனலுள்குளித்து வெங்
கோபம்தவிர்த்தவன், குலைமலிகுதவி*

குழுவும்வார்கமுகும்சுரவுமந்பலவும்

குளிர்நருகுதமாதவியும் *

செழுமையார்பொழில்கள் தழுவுமநன்மாடத்

திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே.

(கூ)

வானுளாரவரைவலிமையால்நலியும்

மறிகடலிலங்கையார்கோனே *

பானுநேர்சரத்தால்பனங்கனிபோலப்

பருமுடியுதிர்வில்வளைத்தோன் *

கானுலாமயிலின்கணங்கள்நின்றடக்

கணமுதில்முரசம்நின்றதிர *

தேனுலாவரிவண்ணென்னிசைமுரலும்

திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே,

(எ)

அரவுநீள்கொடியோன் அவையுள் ஆசனத்தை

அஞ்சிடாதேயிட * அதற்குப்

பெரியமாமேனி அண்டமுடுருவப்

பெருந்திசையடங்கிடமிர்ந்தோன் *

வரையின்மாமணியும்மரதகத்திரளும்

வயிரமும்வெதிருதிர்முத்தும் *

திரைகொணர்ந்துந்திவயல்தொறும்குவிக்கும்

திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே.

(அ)

பன்னியபாரம்பார்மகட்குழியப்

பாரதமாபெரும்போரில் *

மன்னர்கள்மடியமணிநெடுந்திண்தேர்

மைத்துனற்குடய்த்தமாமாயன் *

துன்னுமாதவியும்சுரபுனைப்பொழிலும்

சூழ்ந்தெழுசெண்பகமலர்வாய் *

தென்னவென்று அளிகள்முரன்நிசைபாடும்

திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே.

(கூ)

ஃஃஃகலையுலாவல்குல்காரிகைதிறத்துக்

கடற்பெரும்படையொடும்சென்று *

சிலையினால்இலங்கைதீயெழச்செற்ற

திருக்கண்ணங்குடியுள்ளின்றானே *

பெரியதிருமொழி—கூ - ப. - ௨ - தி. பொன்னிவர்மேனி.ககூரு

மலைகுலாமாடமங்கையர்தலைவன்

மானவேல்கலியன்வாயொலிகள் *

உலவுசொல்மலைஒன்பதோடொன்றும்

வல்லவர்க்குஇல்லைநல்குரவே.

(க௦)

அடிவரவு:—வங்கம் கவளம் வாதை வென்றி மன்னவடி மழுவினால் வாறு
ளார் அரவு பன்னிய கலை பொன்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௨ - ஆந் திருமொழி - பொன்னிவர்மேனி.

திருநாகை.

எண்சீராசிரியவந்தம். (சாரங்கராகம் - ஆதிதாளம்.)

[தலைவனது உருவேளிப்பாடுகண்ட தலைவ் தோழிக்குக்கூறிய பாசரம்.]

பொன்னிவர்மேனிமரகதத்தின்

பொங்கிளஞ்சோதியகலத்துஆரம்

மின் * இவர்வாயில்நல்வேதமோதும்

வேதியர்வானவராவர்தோழி ! *

என்னையும்நோக்கிஎன்னல்குலும்நோக்கி

ஏந்திளங்கொங்கையும்நோக்குகின்றார் *

அன்னையென்றேக்குமென்றஞ்சுகின்றேன்

அச்சோஒருவரழகியவா !

(க)

தோடவிழ்நீலம்மணங்கொடுக்கும்

சூழ்புனல்கூழ்குடந்தைக்கிடந்த *

சேடர்கொலென்றுதெரிக்கமாட்டேன்

செஞ்சடாழியும்சங்கும்ஏந்தி *

பாடகமெல்லடியார்வணங்கப்

பன்மணிமுத்தொடுஇலங்குசோதி *

ஆடகம்பூண்டிருநான்குதோளும்

அச்சோஒருவரழகியவா !

(உ)

வேயிருஞ்சோலைவிலங்கல்கூழ்ந்த

மெய்யமணை, இவ்வையமெல்லாம் *

தாயினநாயகராவர்தோழி !

தாமரைக்கண்களிருந்தவாறு *

௧௬௯ பெரியதிருமொழி—௯ - ப. ௨ - தி. பொன்னிவர்மேனி.

சேயிருங்குன்றம்திகழ்ந்ததொப்பச்
செவ்வியவாகிமலர்ந்தசோதி *
ஆயிரம்தொளொடுஇலங்குபூணும்
அச்சோஒருவாழகியவா !

(௩)

வம்பவிழும் துழாய்மலைதோள்மேல்
கையன ஆழியும்சங்கும்ஏந்தி *
நம்பர்நம்இல்லம்புகுந்துநின்றார்
நாகரிகர்பெரிதும்இனையர் *
செம்பவளம்இவர்வாயின்வண்ணம்
தேவரிவர துஉருவம்சொல்லில் *
அம்பவளத்திரளேயும்ஒப்பர்
அச்சோஒருவாழகியவா !

(௪)

கோழியும்கூடலும்கோயில்கொண்ட
கோவலரேஒப்பர், குன்றமன்ன *
பாழியந்தோளும்ஒர்நான்குடையர்
பண்டுஇவர்தம்மையும்கண்டறியோம் *
வாழியரோஇவர்வண்ணம்எண்ணில்
மாகடல்போன்றுளர், கையில்வெய்ய *
ஆழிபொன்றேந்திஒர்சங்குபற்றி
அச்சோஒருவாழகியவா !

(௫)

வெஞ்சினவேழம்மருப்பொசித்த
வேந்தர்கொல்? ஏந்திழையார்மனத்தை *
தஞ்சடையாளர்கொல்? யான் அறியேன்
தாமரைக்கண்கள் இருந்தவாறு *
கஞ்சனையஞ்சமுன்கால்விசைத்த
காணையராவர், கண்டார்வணங்கும் *
அஞ்சனமாமலையேயும்ஒப்பர்
அச்சோஒருவாழகியவா !

(௬)

பிணியவிழ்தாமரைமொட்டலர்த்தும்
பேரருளாளர்கொல்? யான் அறியேன் *
பணியும்என்றெஞ்சமிதென்கொல்? தோழி!
பண்டுஇவர்தம்மையும்கண்டறியோம் *

பேரியதிருமொழி—கூ - ப. ௨ - தி. பொன்னிவர்மேனி. காள்

அணிகெழுதாமரையன் னகண்ணும்

அங்கையுட்பங்கயம், மேனிவானத்து *

அணிகெழுமாமுகிலேயுட்புப்பர்

அச்சோலருவாமுகியவா !

(௭)

மஞ்சயர்மாமதிதீண்டநீண்ட

மாலிருஞ்சோலைமணாளர்வந்து * என்

நெஞ்சள் ஞம்கண்ணுள் ஞம்மின் றுநீங்கார்

நீர்மலையார்கொல் ? நினைக்கமாட்டேன் *

மஞ்சயர்பொன்மலைமேலெழுந்த

மாமுகில்போன் றுளர்வந்துகாணீர் *

அஞ்சிறைப்புள்ளுமொன்று ஏறிவந்தார்

அச்சோலருவாமுகியவா !

(௮)

எண்திசையும் றிநீர்க்கடலும்

ஏழலகும் உடனே விழுங்கி *

மண்டலராவிலைப்பள்ளிகொள்ளும்

மாயர்கொல்? மாயம் அறியமாட்டேன் *

கொண்டல்நன்மால்வரையேயுட்புப்பர்

கொங்கலர்தாமரைக்கண்ணும்வாயும் *

அண்டத்தமர்ப்பணியநின்றார்

அச்சோலருவாமுகியவா !

(௯)

‡‡ அன்னமும்கேழலும்மீனுமாய

ஆதியைநாகையழகியாரை *

கன்னிநன்மாமதிள் மங்கைவேந்தன்

காமருசீர்க்கலிகன்றி * குன்றா

இன்னிசையால்சொன்ன செஞ்சொல்மலை

ஏழுமிரண்டிமொரொன்று மவல்லார் *

மன்னவராய் உலகாண்டு மீண்டும்

வானவராய் மகிழ்வெய்துவரே,

(௧௦)

அடிவரவு:—பொன் தோடு வேய் வம்பு கோழி வெஞ்சினம் பிணி மஞ்சயர்
எண்திசை அன்னம் தன்னை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருமொழி - தன்னை.

திருப்புல்லாணி. (க)

கலிநிலைத்துறை. (சங்கராபரணராகம் - ருபகதாளம்.)

[தலைவனைப்பிரிந்த தலைவ் அந்நிறைமம்முதியால் தலைவனிடம் செல்லத்
துணிந்து நெஞ்சையும் நோற்றியையும் துணைவேண்டிய பாகரம்.]

ஃஃ தன்னைநைவிக்கிலேன் வல்வினையேன்தொழுதும்எழு *
பொன்னை நைவிக்கும்அப்பூஞ்செருந்தி மணநீழல்வாய் *
என்னைநைவித்து எழில்கொண்டகன்றபெருமானிடம் *
புன்னைமுத்தம்பொழில்குழந்த அழகாயபுல்லாணியே. (க)

உருகிறெஞ்சே ! நினைந்துஇங்குஇருந்தென் ? தொழுதும்எழு *
முருகுவண்டின்மலர்க்கைதையின் நீழலில்முன்னொருநாள் *
பெருகுகாதன்மை என்னுள்ளமெய்தப்பிரிந்தானிடம் *
பொருதுமுந்நீர்க்கரைக்கே மணியுந்துபுல்லாணியே. (உ)

ஏதுசெய்தால்மறக்கேன் ? மனமே ! தொழுதும்எழு *
தாதுமல்குதடம்சூழ்பொழில் தாழ்வர்தொடர்ந்து * பின்
பேதைநின்னைப்பிரியேன் இனி என்றுஅகன்றானிடம் *
போதுநாளும்கமழும் பொழில்குழந்தபுல்லாணியே. (ங)

கொங்குண்வண்டேகரியாகவந்தான் கொடியேற்கு * முன்
நங்கனீசன் நமக்கேபணித்தமொழிசெய்திலன் *
மங்கைநல்லாய் ! தொழுதும்எழு போய்அவன்மன்னுமார் *
பொங்குமுந்நீர்க்கரைக்கே மணியுந்துபுல்லாணியே. (ச)

உணரில்உள்ளம்எடுமால் வினையேன்தொழுதும்எழு *
துணரிஞாழல்நலம்போது நம்குழ்குமுல்பெய்து * பின்
தணரில்ஆவிதளருமென அன்புதந்தானிடம் *
புணரியோதம்பணிலம் மணியுந்துபுல்லாணியே. (ரு)

எள்கிறெஞ்சே ! நினைந்திங்கிருந்தென் ? தொழுதும்எழு *
வள்ளல்மாயன்மணியவண்ணன்எம்மான் மருவுமிடம் *
கள்ளவீழும்மலர்க்காவியும் தூமடல்கைதையும் *
புள்ளும்அள்ளற்பழனங்கனும்சூழந்த புல்லாணியே. (சூ)

பரவிறெஞ்சே ! தொழுதும்எழு போய்அவன்பாலமாய் *
இரவும்நாளும் இனிக்கண் துயிலாதிருந்துஎன்பயன் ? *
விரவிமுத்தம் நெடுவெண்மணல்மேற்கொண்டு * வெண்திரை
புரவியென்னப்புதம்செய்து வந்துந்துபுல்லாணியே. (சு)

அலமும் ஆழிப்படையும் உடையார் நமக்கு அன்பராய் *
சலமதாகித்தகவொன்றிலர் நாம் தொழுதும் எழு *
உலவுகால்நற்கழியோங்கு தண்பைம்பொழிலாடி * இசை
புலவுகானல் களிவண்டினம்பாடிபுல்லாணியே. (அ)

ஓதிநாமங்குளித்து உச்சிதன்னால் ஒளிமாமலர் *
பாதம்நாளும் பணிவோம் நமக்கே நலமாதலின் *
ஆதாரானெனிலும் தரும் அன்றியும் அன்பராய் *
போதும் மாதே ! தொழுதும் அவன்மன் னுபுல்லாணியே. (க)

ஃஃ இலங்குமுத்தும்பவளக்கொழுந்தும் எழில்தாமரை *
புலங்கள்முற்றும்பொழிக்குழந்து அழகாய்புல்லாணியே *
கலங்கலில்லாபுகழான் கலியனெலி † மாலை *
வலங்கொள்தொண்டர்க்கு இடமாவது பாடிவெகுந்தமே. (க௦)

அடிவரவு:—தன்னை உருகி ஏது கொங்கு உணரில் என்கி பரவி அலம் ஓதி
இலங்கு காவார்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி - காவார்.

திருப்புல்லாணி. (உ)

நரவுகோச்சகக்கலிப்பா. (காம்போதிராகம் - அடதாளம்.)

[பிரிவாற்றத தலைவ் பறவைகளைத் தூதுவிட்டும், பிறை தென்றல்
முதலியவற்றால் வருந்தியும் கூறிய பாசரம்.]

ஃஃ காவார் மடல்பெண்ணை அன்றிலிரகுரலும் *
ஏவாயினாடியங்கும் எஃகின்கொடிதாலோ ! *
பூவார்மணம்கமழும் புல்லாணிகைதொழுதேன் *
பாவாய் ! இது நமக்கு ஒர்பான்மையேயாகாதே. (க)

முன்னம்குறளுருவாய் மூவடிமண்கொண்டளந்த *
மன்னன்சரிதைக்கே மாலாகிப்பொன்பயந்தேன் *
பொன்னங்கழிக்கானல் புள்ளினங்காள் ! புல்லாணி *
அன்னமாய் நுல்பயந்தாற்கு ஆங்கு இதனைச் செப்புமினே. (உ)

வவ்வித்துழாயதன்மேல் சென்றதனிநெஞ்சம் *
செவ்வியறியாது நிற்குங்கொல் ? நித்திலங்கள் *
பவ்வத்திரையுலவு புல்லாணிகைதொழுதேன் *
தெய்வச்சிலையாற்கு என்சிந்தைநோய்செப்புமினே. (ங)

† 'மாலைகள்' என்ற பாடம் செய்யுளோசைக்குச் சேரும்.

பரியஇரணியனதுஆகம் அணியுகிரால் *
 அரியிருவாய்க்கிண்டான் அருள்தந்தவா ! நமக்கு *
 பொருதிறைகள் போந்துலவு புல்லாணிகைதொழுதேன் *
 அரிமலர்க்கணநீர்ததும்ப அந்துகிலும்வில்லாவே. (ச)

வில்லால்இலங்கைமலங்கச் சரம்துரந்த *
 வல்லாளன்பின்போன நெஞ்சம்வருமளவும் *
 எல்லாரும்என்தன்னை ஏசிலும்பேசிடிலும் *
 புல்லாணியெம்பெருமான் பொய்கேட்டிருந்தேனே. (ரு)

சுழன்றிலங்குவெங்கதிரோன் தேரோடும்போய்மறைந்தான் *
 அழன்றுகொடிதாதி அஞ்சுடரில்தானடிமால் *
 செழுந்தடம்பூஞ்சோலைசூழ் புல்லாணிகைதொழுதேன் *
 இழந்திருந்தேன்என்தன் எழில்நிறமும்சங்குமே. (சு)

கணையாரிடிசூரலின் கார்மணியின்நாவாடல் *
 தினையேனும்வில்லாது தீயிற்கொடிதாலோ *
 புனையார்மணிமாடப் புல்லாணிகைதொழுதேன் *
 வினையேன்மேல்வேலையும் வெந்தழலேனீசுமே. (எ)

தூம்புடைக்கைவேழம் வெருவமருப்பொசித்த *
 பாம்பினையையான் அருள்தந்தவா ! நமக்கு *
 பூஞ்செருந்திபொன்சொரியும் புல்லாணிகைதொழுதேன் *
 தேம்பலிளம்பிறையும் என்நனக்குலர்வெந்தழலே. (அ)

வேதமும்வேள்வியும் விண்ணும்இருசுடரும் *
 ஆதியுமானான் அருள்தந்தவா ! நமக்கு *
 போதலரும்புன்னைசூழ் புல்லாணிகைதொழுதேன் *
 ஓதமும்நானும் உறங்காதிருந்தேனே. (ஈ)

ஃ பொன்னலரும்புன்னைசூழ் புல்லாணியம்மாளை *
 மின்னிடையார்வேட்கைநோய்கூர இருந்ததனை *
 கல்நவிலும்திண்தோள் கலியனொவிவல்லார் *
 மன்னவராய் மண்ணாண்டு † வானாடுமுன்னுவரே. (க௦)

அடிவரவு:—காவார் முன்னம் வல்வி பரிய வில் சுழன்று கணை தூம்புடை
 வேதம் பொன்னலரும் தவளம்.

தீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி—கூ - ப. ௫ - தி. தவளவிளம்பிறை. களக

௫ - ஆந் திருமொழி - தவளவிளம்பிறை.

திருக்குறுங்குடி (க)

[தலைவ் தனது தலைமகனுள்ளவிடத்தில் கோண்டுவீடும்படி உற்றரை வேண்டிக்கூறிய பாசுரம்.]

அறுசீர்க்கழிநெடியடி யாசிரியவநுத்தம். (ஆநந்தபரவிராகம் - அடதாளம்.)

தவளவிளம்பிறை துள்ளுமுந்நீர்த்தண்மலர்த்தென்மலோடன்றிலொன்றித்
துவள * என்னெஞ்சகம்சோராரும் சூழ்பனினாள் துயிலாதிருப்பேன் *
இவனும்ஓர்பெண்கொடியென்றிரங்கார் என்னலமைந்துமுன்கொண்டுபோன *
குவளைமலர்நிறவண்ணர்மன்னு குறுங்குடிக்கே என்னைஉய்த்திடுமின். (க)

தாதவிழ்மல்லிகைபுல்லிவந்த தண்மதியினிளவாடைஇன்னே *
ஊதைதிரிதந்தழறியுண்ண ஓரிரவும்உறங்கேன் * உறங்கும்
பேதையர்பேதைமையால்இருந்து பேசிலும்பேசுகபெய்வளையார் *
கோதைநறுமலர்மங்கைமார்வன்குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்திடுமின்.

காலையும்மாலையொத்துண்டு கங்குல்நாழிகைஊழியில்நீண்டிலாவும் *
போல்வதோர்தன்மைபுகுந்துநீங்குப்பொக்கழலையொக்கும்வாடைசொல்லி *
மாலவன்மாமணிவண்ணன் மாயம்மற்றுமுள அவை வந்திடாமுன் *
கோலமயில்பயிலும்புறவின் குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்திடுமின். ( )

கருமணியூண்டு வெண்ணுகணைந்துகாரியிலேற்றணர்தாழ்ந்துலாவும் *
ஒருமணியோசைஎன்னுள்ளம்தள்ள ஓரிரவும்உறங்காதிருப்பேன் *
பெருமணிவானவருச்சிவைத்த பேரருளாளன்பெருமை † பேசி *
குருமணியீர்கொழிக்கும்புறவின் குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்திடுமின்.

திண்திமிலேற்றின்மணியும் ஆயன்தீங்குழலோசையும், தென்மலோடு *
கொண்டதோர்மாலையும்அந்தியின்ற கோலவிளம்பிறையோடுகூடி *
பண்டையவல்லஇனவநமக்குப் பாவியேனாவியைவாட்டம்செய்யும் *
கொண்டல்மணிநிறவண்ணர்மன்னு குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்திடுமின். ( )

எல்லியும்நன்பகலும்இருந்தே ஏசிலும்ஏசுகஏந்திழையார் *
நல்லரவர்திறம்நாமறியோம் நாண்மடமச்சம்நமக்கிங்கில்லை *
வல்லனசொல்லிமகிழ்வரே லும் மாமணிவண்ணரைநாம்மறவோம் *
கொல்லவளரிளமுல்லேபுல்கு குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்திடுமின்.

செங்கண்நெடியகரியமேனித் தேவரொருவர்இங்கேபுகுந்து * என்
அங்கம்மெலியவனாகழல ஆதுகொலோ? என்றுசொன்னபின்னை *
ஐங்கணைவில்லிதன்னாண்மை என்னோடாமுதனை அறியமாட்டேன் *
கொங்கலர்தண்பணைசூழ்புறவின் குறுங்குடிக்கேஎன்னைஉய்த்திடுமின். (ஏ)

† 'பேசு' என்றும் பாடம்.

கள உ பேரிய திருமொழி—கூ - ப. ௬ - தி. அக்கும்புலியினதளும்.

கேவலமன்றுகடவினோசை கேண்மின்கள் ஆயன்கை ஆம்பல்வந்து^௧என்
ஆவியளவும் அணைந்துநிற்கும் அன் நியும் ஐந்துகணை தெரிந்திட்டு *
ஏவலம்காட்டி இவனெருவன் இப்படியேபுகுந்தளய்திடாமுன் *
கோவலர்கூத்தன்குறிப்பறிந்து குறுங்குடிக்கேஎன்னை உய்த்திடுமின். (அ)

[ம]
சோத்தெனநின்ற தொழிரங்காந் தொன்னலங்கொண்டெனக்கு இன்றுகாறு
போர்ப்பதோர்பொற்படம் தந்துபோனான் டோயினவரையேன்^௨என் கொங்கை
மூத்திடுகின் றன் மற்றவன் தன்மொய்யகலமனையா துவாளா *
கூத்தனிமையவர்கோன் விரும்பும் குறுங்குடிக்கேஎன்னை உய்த்திடுமின். (க)

ஃஃ செற்றவன் தென்னிலங்கைமலங்கத் தேவபிரான், திருமாமகளைப்
பெற்றும் * என்னெஞ்சகம்கோயில்கொண்ட பேரருளாளன், பெருமைபேசக்
கற்றவன் * காமாநுசீர்க்கலியன் கண்ணகத்தும்மனத்தும் அகலாக்
கொற்றவன் * முற்றுலகாளிரின் ற குறுங்குடிக்கேஎன்னை உய்த்திடுமின். (க௦)

அடிவரவு:—தவளம் தாதவிழ் காலை கருமணி தின்திமில் எல்லி செங்கண்
கேவலம் சோத்தென செற்றவன் அக்கு.

நீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி - அக்கும்புலியினதளும்.

திருக்குறுங்குடி. (உ)

கலிநீலைந்நுறை. (அடானாராகம் - ருபகதாளம்.)

ஃஃ அக்கும்புலியினதளும் உடையார் அவரொருவர் *
பக்கமிந்நகரின் பண்பருர்போலும் *
தக்கமரத்தின் தாழ்சினையேறி * தாய்வாயில்
கொக்கின்பிள்ளை வெள்ளிறவுண்ணும் குறுங்குடியே. (க)

துங்காரவத்திரைவந்துலவத் தொடுகடலுள் *
பொங்காரவில்துயிலும் புனிதருர்போலும் *
செங்காலன்னம் திகழ்தண்பனையில்பெடையோடும் *
கொங்கார்கமலத்தலரில் சேரும் குறுங்குடியே. (உ)

வாழக்கண்டோம் வந்துகாண்மின்தொண்டர்கள் ! *
கேழல்செங்கண் மாமுகில்வண்ணர் மருவுழர் *
ஏழைச்செங்கால் இன்துணைநாரைக்கு இரைதேடி *
கூழைப்பார்வைக் கார்வயல்மேயும் குறுங்குடியே. (ங)

பெரியதிருமொழி—சூ . ப. சூ . தி. அக்தும்புலிவினதளும். களந்

சிரமுனைந்துமைந்தும் சிந்தச்சென்று * அரக்கன்
உரமும்கரமும்துணித்த † உரவோனூர்போலும் *
இரவும்பகலும் ஈன்தேன் ‡ முரல * மன்றெல்லாம்
குரவின்பூவேதான் மணநாறும்குறுங்குடியே. (சு)

கவ்வைக்களிற்றுமன்னர்மாளக் கலிமான்தேர்
ஐவர்க்காய் * ஆன்று அமரில் § உய்த்தான்ணர்போலும் *
மைவைத்திலங்குகண்ணூர்தங்கள் மொழியொப்பான் *
கொவ்வைக்கனிவாய்க் கிள்ளைபேசும்குறுங்குடியே. (ரு)

தீநீர்வண்ண மாமலர்கொண்டுவிரையேந்தி *
தூநீர்பரவித் தொழுமின்எழுமின்தொண்டீர்காள் ! *
மாநீர்வண்ணர் மருவியுறையுமிடம் * வானில்
கூனீர்மதியை மாடம்தீண்டும்குறுங்குடியே. (சு)

வல்லிச்சிறு துண்ணிடையாரிடை நீர்வைக்கின்ற *
அல்லல்சிந்தைதவிர் அடையின் அடிபீர்காள் ! *
சொல்லில்திருவேயனையார் கனிவாயெயிரொப்பான் *
கொல்லேமுல்லை மெல்லரும்பினும்குறுங்குடியே. (எ)

நாராரிண்டை நாண்மலர்கொண்டிந்தமர்காள் ! *
ஆராஅன்போடு எம்பெருமானாரடையின்கள் *
தாராவாரும் வார்புனல்மேய்ந்துவயல்வாழும் *
கூர்வாய்நாரை பேடையொடாடும்குறுங்குடியே. (அ)

நின்றவினையும்துயரும்கெட மாமலரேந்தி *
சென்றுபணிமின்எழுமின் தொழுமின்தொண்டீர்காள் ! *
என்றும்இரவும்பகலும் வரிவண்டிஇசைபாட *
குன்றின்முல்லை மன்றிடைநாறும்குறுங்குடியே. (க)

ஃஃ சிலையால்இலங்கைசெற்றான் மற்றோர்சினவேழம் *
கொலையார்கொம்புகொண்டான்மேய குறுங்குடிமேல் *
கலையார்பனுவல்வல்லான் கலியனொலிமாலை *
நிலையார்பாடல்பாடப் பாவம்நில்லாவே. (கௌ)

அடிவரவு:—அக்கு துங்கார் வாழ சிரமுன் கவ்வை தீநீர் வல்லி நாரார் நின்ற
சிலையால் தந்தை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சூரணம்.

† 'ஒருவன்', ‡ 'முரலும்', § 'உற்றான்' என்பன சிலா பாடம்

௭ - ஆந் திருமொழி—தந்தைதாய்.

திருவல்லவாழ்.

அறுசீராசிரிய்விநந்தம். (தந்யாசீராகம் - ரூபகதாளம்.)

தந்தைதாய்மக்களே சுற்றமென்றுஉற்றவர் பற்றிநின்ற *
பந்தமார்வாழ்க்கையை நொந்துநீபழிபெனக்கருதினாயேல் *
அந்தமாய்ஆதியாய் ஆதிக்குமாதியாய்ஆபரைய *
மைந்தனார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே! (க)

மின்னுமாவல்லியும்வஞ்சியும்வென்ற துண்ணிடைநுடங்கும் *
அன்னமென்னடையினர்கலவியை அருவருத்தஞ்சினாயேல் *
துன்னுமாமணிமுடிப்பஞ்சவர்க்காகி முன்னுதுசென்ற *
மன்னனார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே! (உ)

பூணுலாமென்முலைப்பாவைமார் பொய்யினைமெய்யிதென்று *
பேணுவார்பேசும்அப்பேச்சை நீபிழையெனக்கருதினாயேல் *
நீணிலாவெண்குடைவாணனார் வேள்வியில்மண்ணிரந்த *
மாணியார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே! (ங)

பண்ணுலாமென்மொழிப்பாவைமார் பணைமுலையனைதும்நாமென்று *
எண்ணுவாரெண்ணமதொழித்து நீபிழைத்துயக்கருதினாயேல் * [நீர்
விண்ணுளார்விண்ணின்மீதியின்ற வேங்கடத்துளார்*வளங்கொள்முந்
வண்ணனார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே! (ச)

மஞ்சுதோய்வெண்குடைமன்னராய் வாரணம்சூழவாழ்ந்தார் *
துஞ்சினரென்பதோர்சொல்லை நீதுயரெனக்கருதினாயேல் *
நஞ்சுதோய்கொங்கைமேல் அங்கைவாய்வைத்துஅவள்நாயுண்ட *
† மைந்தனார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே! (ரு)

உருவினார்பிறவிசேர் ஊன்பொதிரம்புதோற்குரம்பையுள்புக்கு *
அருவிநோய்செய்துநின்றஐவர்தாம் வாழ்வதற்கு அஞ்சினாயேல் *
திருவினார்வேதம்நான்குஐந்துதீவேள்வியோடு அங்கமானும் *
மருவினார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே! (சூ)

நோயெலாம்பெய்ததோராக்கையை மெய்யெனக்கொண்டு * வாளா
பேயர்தாம்பேசும்அப்பேச்சை நீபிழைக்கெயனக்கருதினாயேல் *
தீயுலாவெங்கதிர்த்திங்களாய் மங்குல்வானாகிநின்ற *
மாயனார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே! (எ)

மஞ்சசேர்வானெரி நீர்நிலம்காலிவைமயங்கிநின்ற *
 அஞ்சசேராக்கையை அரணமன்றென்றுயக்கருதியேல் *
 சந்துசேர்மென்முலைப் பொன்மலர்ப்பாவையும்தாமும் * நானும்
 வந்துசேர்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே ! (௮)

வெள்ளியார்பிண்டியார் போதியாரென்றிவர்ஓதுகின்ற *
 கள்ளநூல்தன்னையும் கருமமன்றென்றுயக்கருதியேல் *
 தெள்ளியாரகைதொழும்தேவனார் மாமுநீரமுதுதந்த *
 வள்ளலார்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே ! (௯)

✠✠ மறைவலார்குறைவிலாருறையுமார் வல்லவாழுகள்தம்மை *
 சிறைகுலாவண்டறைசோலேசூழ் கோலநீளாலிநாடன் *
 கறையுலாவேல்வல்ல கலியன்வாயொலியிவைகற்றுவல்லார் *
 இறைவராய்இருநிலம்காவல்பூண்டு இன்பம்நன்கெய்துவாரே. (௧௦)

அடிவரவு:—தந்தை மின்னும் பூண் பண் மஞ்ச உருவின் நோய் மஞ்சசேர்
 வெள்ளியார் மறை முந்திற.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

௮ - ஆந் திருமொழி - முந்திற.

திருமாலிருஞ்சோலை. (௧)

[எழுகீர்க்கழிநேடிலடிபாசிரியவநந்தம். (சுருட்டிராகம் - அடநாளம்),

✠✠ முந்திறஉரைக்கேன்விரைக்குழல்மடவார்

கலவியைவிடு தடுமாறல் *

அந்தரமேழும்அலைகடலேழும்

ஆய எம்மடிகள்தம்கோயில் *

சந்தொடிமணியும்அணிமயில்தழையும்

தழுவிவந்துஅருவிகளநிரந்து *

வந்திழிசாரல்மாலிருஞ்சோலை

வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே !

(௧)

இண்டையும்புனலும்கொண்டிடையின்றி

எழுமினோதொழுதுமென்று * இமையோர்

அண்டரும்பரவஅரவணைத்துயின்ற

சுடர்முடிக்கடவுள்தம்கோயில் *

விண்டலர் தூளிவேய்வளர்புறவில்
 விரைமலர்க்குறிஞ்சியின்நறுந்தேன் *
 வண்டமர்சாரல்மாலிருஞ்சோலை
 வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே !

(௨)

பிணிவளராக்கைநீங்கநின்றேத்தப்
 பெருநிலமருளின்முன்னருளி *
 அணிவளர்குறளாய் அகலிடமுழுதும்
 அளந்தளம் அடிகள் தம்கோயில் *
 கணிவளர்வேங்கைநெடுநிலமதனில்
 குறவர்தம்கவணிடைத்தூரந்த *
 மணிவளர்சாரல்மாலிருஞ்சோலை
 வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே !

(௩)

சூர்மையிலாயபேய்முலைசுலைத்துச்
 சுடுசரமடுசிலைத்தூரந்து *
 நீர்மையிலாததாடகைமாள
 நினைந்தவர்மனம்கொண்டகோயில் *
 கார்மலிவேங்கைகோங்கலர்புறவில்
 கடும்மலர்க்குறிஞ்சியின்நறுந்தேன் *
 வார்புனல்குழ்தண்மாலிருஞ்சோலை
 வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே !

(௪)

வணங்கலிலரக்கன்செருக்களத்தவிய
 மணிமுடிஒருபதும்புரள *
 அணங்கெழுந்தவன் தன்கவந்தம்நின்றூட
 அமர்செய்த அடிகள் தம்கோயில் *
 பிணங்கலில்நெடுவேய்நுதிமுகம்கிழிப்பப்
 பிரசம்வந்திழிதர * பெருந்தேன்
 மணங்கமழ்சாரல்மாலிருஞ்சோலை
 வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே !

(௫)

விடங்கலந்தமர்ந்தஅரவணைத்துயின்று
 விளங்கனிக்குஇளங்கன்றுவிசிறி *
 குடங்கலந்தாடிக்குரவைமுன்கோத்த
 கூத்தளம் அடிகள் தம்கோயில் *

தடங்கடல்முகந்துவிசம்பிடைப்பிளிற்றத்
தடவரைக்களிற்றென்றுமுனிந்து *
மடங்கல்வின்றதிரும்மாலிருஞ்சோலை
வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே !

(சு)

தேனுகனாவிபோயுகஅங்கு ஓர்
செழுந்திரள்பனங்கனியுதிர *
தானுகந்தெறிந்ததடங்கடல்வண்ணர்
எண்ணிமுன் இடங்கொண்டகோயில் *
வானகச்சோலைமாதகச்சாயல்
மாமணிக்கல்லதர் † நிரைந்து *
மானுகர்சாரல்மாலிருஞ்சோலை
வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே !

(எ)

புதமிகுவிசம்பில்புணரிசென்றணவப்
பொருகடல்அரவணைத்துயின்று *
பதமிகுபரியின்மிகுசினம்தவிர்ந்த
பனிமுகில்வண்ணர்தம்கோயில் *
கதமிகுசினத்தகடதடக்களிற்றின்
கவுள்வழிக்களிவண்டுபருக *
மதமிகுசாரல்மாலிருஞ்சோலை
வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே !

(அ)

புந்தியில்சமணர் புத்தரென்றிவர்கள்
ஒத்தனபேசவும்உகந்திட்டு *
எந்தைபெம்மானார்இமையவர்தலைவர்
எண்ணிமுன் இடங்கொண்டகோயில் *
சந்தனப்பொழிலின் தாழ்சினைநீழல்
தாழ்வரைமகளிர்கள்நாளும் *
மந்திரத்திறைஞ்சம்மாலிருஞ்சோலை
வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே !

(சு)

†:†: வண்டமர்சாரல்மாலிருஞ்சோலை
மாமணிவண்ணரைவணங்கும் *
தொண்டரைப்பரவும்கடரொளிநெடுவேல்
சூழ்வயலாலினன்னுடன் *

† 'துழைந்து' என்னும் பாடம் வ்யாக்யாந்ததோடு நன்குபொருந்தும்;
'நிரந்து' என்பதும் பாடம்.

கண்ட ஸ்ரஸ்வேலிமங்கையர்தலைவன்
 ஸ்லியன்வாயொலிசெய்தபனுவல் *
 கொண்டுஇவைபாடிம்தவமுடையார்கள்
 ஆள்வர்இக்குரைகடலுலகே.

(க௦)

அபிவாடி:—முந்தற இண்டை பிணி தூர்மையில் வணக்கலில் விடம் தேன-
 கள் புதமிகு புந்தி வண்டமர் முவர்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி - மூவரில்.

திருமாலிருஞ்சோலை. (௨)

கலிலைநீறுறை. (கமாஸ்ராகம்-ருபகநாளம்.)

[பிரிவாற்றறு தலைவனை நாடிச்சேன்ற தலைவிபின் நிலையைக்குறித்துத்
 தாய் இரங்கிக் கூறிய பாசரம்.]

ஃஃ மூவரில்முன்முதல்வன் முழங்கார்கடலுள்கிடந்து *

பூவலருந்திதன்னுள் புவனம்படைத்துண்டமிழ்ந்த *

தேவர்கள்நாயகனைத் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற *

கோவலர்கோவிந்தனைக் கொடியேரிடைகூடுங்கொலோ ?

(க)

ஃஃ புனைவளர்பூம்பொழிலார் பொன்னிருழங்கரசருள்

முனைவனை * மூவுலகும்படைத்த முதல்மூர்த்திதன்னை *

சினைவளர்பூம்பொழில்குழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்றான் *

கனைகழல்காணுங்கொலோ ? கயற்கண்ணிஎம்காரிகையே.

(உ)

உண்டெலகேழினையும் ஒருபாலகன் ஆவிலைமேல் *

கண்ணுயில்கொண்டுகந்த கருமானிக்கமாமலையை *

திண்திறல்மாகரிசேர் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற *

அண்டர்தம்கோவனை இன்றுஅணுகுங்கொல்? என்னுயிழையே(ங)

சிங்கமதாய்அவுணன் திறலாகம்முன்கீண்டுகந்த *

பங்கயமாமலர்க்கண் பரனைஎம்பரஞ்சடரை *

திங்கள்நன்மாமுகிச்சேர் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற *

நங்கன்பிராணை இன்றுநணுகுங்கொல்? என்னன்னுதலை.

(ச)

தானவன்வேள் விதன்னில் தனியேகுறளாய்நிமிர்ந்து *

† வானமும்மண்ணகமும் அளந்ததிரிவிக்கிரமன் *

தேனமர்பூம்பொழில்குழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற *

வானவர்கோனை இன்றுவணங்கித்தொழுவல்லன்கொலோ ?

(ரு)

‡‡ நேசமிலாதவர்க்கும் நினையாதவர்க்கும் அரியான் **
 வாசமலர்ப்பொழில்கூழ் வடமாமதுரைப்பிறந்தான் **
 தேசமெல்லாம்வணங்கும் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற **
 கேசவநம்பிதன்னைக் கெண்டைபொண்கண்ணிகாணுங்கொலோ? ( )

புள்ளினைவாய்பிளந்து பொருமாகரிகொம்பொசித்து **
 கள்ளச்சகிதைத்த கருமாணிக்கமாமலையை **
 தெள்ளருவிகொழிக்கும் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற **
 வள்ளலை, வாணுதலாள் வணங்கித்தொழவல்லள்கொலோ? (எ)

‡‡ பார்த்தனுக்கு அன்றருளிப் பாரதத்துலுருதேர்முன்னின்று **
 காத்தவன்தன்னை விண்ணோர்கருமாணிக்கமாமலையை **
 தீர்த்தனைப்பூம்பொழில்கூழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற **
 மூர்த்தியைக்கைதொழவும் முடியுங்கொல்? என்மொய்குழற்கே. ( )

‡‡ வலம்புரியாழியனை வரையார்திரள்தோளன்தன்னை **
 புலம்புரிநூலவனைப் பொழில்வேங்கடவேதியனை **
 சிலம்பியலாறுடைய திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற **
 நலந்திகழ்நாரணனை நணுகுங்கொல்? என்நன்னுதலே. (சு)

‡‡ தேடற்கரியவனைத் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற **
 ஆடற்பறவையனை அணியாயிழைகாணுமென்று **
 மாடக்கொடிமதிள்கூழ் மங்கையார்கலிகன்றிசொன்ன **
 பாடல்பனுவல்பத்தும் பயில்வார்க்குஇல்லைபாவங்களே. (க௦)

அடிவரவு:—மூவரில் புனை உண்டு சிங்கமது தானவன் நேசம் புள்ளினை
 பார்த்தனுக்கு வலம்புரி தேடற்கு எங்கள்.

திருமங்கைபாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௧௦ - ஆந் - திருமொழி - எங்கள்.

திருக்கோட்டியூர்.

ஆசிரியநுறை. (யழநாகல்யாணிராகம் - அடநாளம்.)

‡‡ எங்கள்எம்மிறைஎம்பிரான் இமையோர்க்குநாயகன் ஏத்தடியவர்
 தங்கள்தம்மனத்துப் பிரியாஅருள்புரிவான் **
 பொங்குதண்ணருவிபுதம்செய்யப் பொன்களேசிதலும்,இலங்கொளி**
 செங்கமலம்மலரும் திருக்கோட்டியூரானே. (க)

எவ்வநோய்தவிர்ப்பான் எமக்கிறைஇன்னகைத்துவர்வாய்*நில்மகள்
செவ்விதோயவல்லான் திருமாமகட்கினியான் *
மௌவல்மலைவண்டாடும் மல்லிகைமாலையோடுமணந்து*மாருதம்
தெய்வநாதவரும் திருக்கோட்டியூரானே. (உ)

வெள்ளியான்கரியான் மணநிறவண்ணன் விண்ணவர் தமக்கிறை*எமக்கு
ஒள்ளியான் உயர்ந்தான் உலகேழும் உண்டியிழந்தான் *
துள்ளநீர்மொண்டிநொண்டி சாமரைக்கற்றைசந்தனமுந்திவந்தசை*
தெள்ளநீர்ப்புறவில் திருக்கோட்டியூரானே. (ங)

ஏறுமேறிஇலங்குமொண்மழுப்பற்றும் ஈசற்குஇசைந்து*உடம்பில்லர்
கூறுதான்கொடுத்தான் குலமாமகட்கினியான் *
நாறுசண்பருமல்லிகைமலர்புல்கி இன்னினவண்டு * நல்லறும்
நேறல்வாய்மடிக்கும் திருக்கோட்டியூரானே. (சு)

வங்கமாகடல்வண்ணன் மாமணிவண்ணன் விண்ணவர்கோன்*மது
தொங்கல்நீள்முடியான் செடியான்படிகடந்தான் * [மலர்த்
மங்குல்தோய்மணிமாடவெண்கொடி மாகயீதுயர்ந்தேறி * வாணபர்
திங்கள்தானணவும் திருக்கோட்டியூரானே. (ரு)

காவலனிலங்கைக்கிறைகலங்கச் சரம்செலவுய்த்து * மற்றவன்
ஏவலம்தவிர்த்தான் என்னையாளுடைஎம்பிரான் *
நாவலம்புவிமன்னர்வந்துவணங்க மாலுறைகின்றதுஇங்கென *
தேவர்வந்திலறஞ்சும் திருக்கோட்டியூரானே. (சூ)

கன்றுகொண்டுவிளங்கனியெறிந்து ஆகிரைக்கழிவென்று* மாமழை
நின்றகாத்துகந்தான் நிலமாமகட்கினியான் *
குன்றின்முல்லையின்வாசமும் குளிர்மல்லிகைமணமும்அனைந்து*இளந்
தென்றல்வந்துலவும் திருக்கோட்டியூரானே. (எ)

பூங்குருந்தொசித்துஆனையாய்ந்து அரிமாச்செகுத்து*அடியேனையாளு
ஈங்குஎன்னுள்புகுந்தான் இமையோர்கள் தம்பெருமான் * [கந்து
தூங்குதண்பலவின்சுனி தொகுவாழையின்சுனியொடுமாங்கனி *
தேங்குதண்புனல்குழி திருக்கோட்டியூரானே. (அ)

கோவையின் தமிழ்பாடுவார் குடமாடுவார், தடமாமலர்மிசை*
மேவுநான்முகனில் விளங்குபுரிநூலர் *
மேவுநான்மறைவாணர் ஐவகைவேள்விஆறங்கம்வல்லவர்தொழும்*
தேவதேவபிரான் திருக்கோட்டியூரானே. (கூ)

பெரியதிருமொழி—க௦ - ப. க - தி. ஒருநல்கற்றம். கஅக

ஃஃ ஆலுமாவலவன்கலிகன்றி மங்கையர்தலைவன் * அணிபொழில்
சேல்கள்பாய்கழனித் திருக்கோட்டியூராணை *
நீலமாழுவில்வண்ணனை நெடுமாலேஇன்தமிழால்நினைந்த * இந்
நாலுமாறும்வல்லார்க்கு இடமாகும்வானுலகே. (க௦)

அடிவரவு:—எங்கள் எவ்வம் வெள்ளியான் ஏறு வங்கம் காவலன் கன்ற
பூங்குருந்து கோவை ஆலும் ஒருநல்.

நீருமங்கையாழ்வார் நிருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்து.

க - ஆந் திருமொழி - ஒருநல்கற்றம்.

பல தீவ்வியதேசங்கள்.

கலிவந்தம். (தர்ப்பார்பாசம் - அடநாளம்.)

ஃஃ ஒருநல்கற்றம் எனக்குயிர்ஒண்பொருள் *
வருநல்தொல்கறி ஆகியமைந்தனை *
நெருநல்கண்டது நீர்மலை, இன்றுபோய் *
கருநெல்கூழ் கண்ணமங்கையுள்காண்டிமே. (க)

ஃஃ பொன்னைமாமணியை அணியாரந்ததோர்
மின்னை * வேங்கடத்துஉச்சியில் கண்டிபோய் *
என்னையாளுடைசனை எம்பிரான்
தன்னை * யாம்சென்றுகாண்டும் தண்காவிலே. (உ)

வேலையாலிலைப் பள்ளிவிரும்பிய *
பாலையாரமுதத்தினைப் பைந்துழாய் *
மாலையூலியில் கண்டிமகிழ்ந்துபோய் *
ஞாலமுன்னியைக்காண்டும் நாங்கூரிலே. (ங)

துளக்கமில்சுடரை * அவுணனுடல்
பிளக்கும்மைந்தனைப் பேரில்வணங்கிப்போய் *
அளப்பிலாரமுதை அமர்க்குஅருள்
விளக்கினை * சென்று வெள்ளறைக்காண்டிமே. (ச)

சுடலையில் சுடுநீறனமர்ந்தது * ஓர்
நடலைதீர்த்தவனை நறையூர்க்கண்டு * என்
உடலையுள்புகுந்து உள்ளமுருக்கியுண் *
விடலையைச்சென்றுகாண்டும் மெய்யத்தூள்ளே. (ரு)

க.அ.உ பேரியதிருமொழி—க௦ - ப. ௨ - தி. இரக்கமின்றி.

வாணை ஆரமுதம்தந்தவள்ளலை *
தேனைநீள்வயல் சேறையில்லகண்டுபோய் *
ஆனைவாட்டியருளும் அமரார்தம்
கோணை * யாங்குடந்தைச்சென்றுகாண்டிமே. (கூ)

கூந்தலார்மகிழ் கோவலனாய் * வெண்ணெய்
மாந்தழூந்தையில் கண்டிமகிழ்த்துபோய் *
பாந்தள்பாழியில் பள்ளிவிரும்பிய *
வேந்தனைச்சென்றுகாண்டும் வெஃகாவுளே. (எ)

பத்தராவியைப் பால்மதியை * அணித்
தொத்தை மாவிருஞ்சோலைத்தொழுதுபோய் *
முத்தினைமணியை மணிமாணிக்க
வித்தினை * சென்று விண்ணகர்க்காண்டிமே. (அ)

கம்பமாகளிறு அஞ்சிக்கலங்க * ஓர்
கொம்புகொண்ட குரைகழல்கூத்தனை *
கொம்புலாம்பொழில் கோட்டியூர்க்கண்டிபோய் *
நம்பனைச்சென்றுகாண்டும் நாவாயுளே. (கூ)

பெற்ற பீ மானியைப் பேரில்மணாளனை *
கற்றநூல் கலிகன்றிடரைசெய்த *
சொல்திறமிறைவ சொல்லியதொண்டர்கட்கு *
அற்றமில்லை அண்டம்அவர்க்குஆட்சியே. (க௦)

அடிவாவு:—ஒரு பொன்னை வேலை அளக்கம் சுடலையில் வாணை கூந்தல் பத்-
தர் கம்பம் பெற்றம் இரக்கம்.
திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௨ - ஆந் திருமொழி - இரக்கமின்றி.

இராமாவதாரத்தில் ஈடுபாடு. (க)

[நோல்வியுற்ற அரக்கர் அபயம்பெண்டிக் கூத்தாடுதல்.]
எண்ணிக்கழிநேடிலடியாசிரியநிந்தம். (பிரயாகடைராகம்-அடதாளம்.)

இரக்கமின்றிஎங்கோன்செய்ததீமை
இம்மையே எமக்கெய்திற்றுக்காணீர் *
பரக்கயாமின்றுரைத்துஎன் ? இராவணன்
பட்டனன் இனியாவர்க்குஉரைக்கோம் ? *

† 'மாணகை என்பதும் பாடம்.

பெரியதிருமொழி—௧௦ - ப. ௨ - தி. இரக்கமின்றி. கஅரு

குரக்குநாயகர்காள் ! இளங்கோவே !

கோலவல்விலிராமபிரானே ! *

அரக்கராடழைப்பாரில்லை நாங்கள்

அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ.

(க)

பத்துநீள்முடியும் அவற்றிரட்டிப்

பாழித்தோளும்படைத்தவன்செல்வம் *

சித்தம்மங்கையர்பால்வைத்துக்கெட்டான்

செய்வதொன்றறியாஅடியோங்கள் *

ஒத்ததோளிரண்டும்ஒருமுடியும்

ஒருவர்தந்திறத்தோமன்றிவாழ்ந்தோம் *

அத்த ! எம்பெருமான் ! எம்மைக்கொல்லேல்

அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ.

(௨)

தண்டகாரணியம்புகுந்து அன்று

தையலைத்தகவிலிஎங்கோமான் *

கொண்டிபோந்துகெட்டான் எமக்குஇங்குஓர்

குற்றமில்லை கொல்லேல்குலவேந்தே ! *

பெண்டிரால்கெடும்இக்குடிதன்னைப்

பேசுகின்றதென் ? தாசரதீ ! *

அண்டவாணர்உகப்பதேசெய்தாய்

அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ.

(௩)

அஞ்சலில்இலங்கைக்கிறை எங்கோன்தன்னை

முன்பணிந்து *

நஞ்சதான்அரக்கர்குடிக்கென்று

நங்கையைஅவன்தம்பியேசொன்னான் *

விஞ்சைவானவர்வேண்டிற்றேபட்டோம்

வேரிவார்பொழில்மாமயிலன்ன *

அஞ்சலோதியைக்கொண்டுநடமின்

அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ.

(௪)

செம்பொன்நீள்முடிஎங்களிராவணன்

சீதையென்பதோர்தெய்வம்கொணர்ந்து *

வம்புலாம்கடிகாவில்சிறையா

வைத்ததே குற்றமாயிற்றுக்காணீர் *

கஅசு பெரியதிருமொழி—க௦ - ப. ௨ - தி. இரக்கமின்றி.

கும்பனோடுநிகும்பனும்பட்டான்

கூற்றம்மானிடமாய்வந் துதோன்றி *

அம்பினால்எம்மைக்கொன்றிடுகின்றது

அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ.

(௫)

ஒதமாகடலைக்கடந்தேறி

உயர்கொள்மாக்கடி காவையிறுத்து *

காதல்மக்களும்சுற்றமும்கொன்று

கடியிலங்கைமலங்களரித்து *

தூதுவந்தகுரங்குக்கே உங்கள்

தோன்றல்தேவியைவிட்டுக்கொடாதே *

ஆதர்நின்றபடுகின்றது அந்தோ !

அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ.

(௬)

தாழமின்றிமுந்நீரை அஞ்ஞான்று

தகைந்ததேகண்டு, வஞ்சிநுண்மருங்குல் *

மாழைமான்மடநோக்கியைவிட்டு

வாழகில்லாமதியில்மனத்தாளை *

ஏழையைஇலங்கைக்கிறைதன்னை

எங்கனையொழியக்கொலை அவனை *

சூழ்மாநினை, மாமணிவண்ணா ! *

சொல்லினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ.

(௭)

மனங்கொண்டேறும்மண்டோதரிமுதலா

அங்கையற்கண்ணினார்கள் இருப்ப *

தனங்கொள்மென்முலைநோக்கமொழிந்து

தஞ்சமேசிலதாபதரென்று *

புனங்கொள்மென்மயிலேச்சிறைவைத்த

புன்மையாளன்நெஞ்சில்புகவெய்த *

அனங்கனன்னதிண்தோளெம்மிராமற்கு

அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ.

(௮)

புரங்கள்மூன்றும்ஒர்மாத்திரைப்போதில்

பொங்கெரிக்குஇரைகண்டவனம்பின் *

சரங்களேகொடிதாய்அடுகின்ற

சாம்பவான்உடனிற்கத்தொழுதோம் *

பேரியதிருமொழி—க௦ - ப. ௩௦ - தி. ஏத்துகின்றோம். கஅரு

இரங்குநீ எமக்குஎந்தைபிரானே !

இலங்குவெங் † கதிரோன்சிறுவா ! *

குரங்குகட்கரசே ! எம்மைக்கொல்லேல்

கூறினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ.

(க)

அங்கு அவ்வானவர்க்குஆகுலம்தீர

அணியிலங்கையழித்தவன்தன்னை *

பொங்குமாவலவன்கலிகன்றி

புகன்றபொங்கத்தம்கொண்டு * இவ்வுலகில்

எங்கும்பாடிநின்றுஆடுமின்தொண்டர் !

இம்மையேஇடரில்லை * இறந்தால்

தங்குமூர்அண்டமேகண்டுகொண்மின்

சாற்றினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ.

(க௦)

அடிவரவு:—இரக்கம் பத்து தண்டக எஞ்சல் செம்பொன் ஓதம் தாழம்
மனம் புரங்கள் அங்கு ஏத்து.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருமொழி - ஏத்துகின்றோம்.

(இராமாவதாரத்தில் ஈடுபாடு: இதுவுமது.) (௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். (கல்யாணிராகம் -
திரிபுடைதாளம்.)

ஃஃ ஏத்துகின்றோம்நாத்தழும்ப இராமன்திருநாமம் *

சோத்தநம்பீ ! சுக்கிரீவா ! உம்மைத்தொழுகின்றோம் *

வார்த்தைபேசீர்எம்மை உங்கள்வானரம்கொல்லாமே *

கூத்தர்போலஆடுகின்றோம் குழமணி தூரமே.

(க)

எம்பிரானே ! என்னையாள்வாய் ! என்றென்றுஅலற்றாதுதே *

அம்பின்வாய்ப்பட்டாற்றகில்லாது இந்திரசித்தழிந்தான் *

நம்பிஅநுமா ! சுக்கிரீவா ! அங்கதனே ! நனனே ! **

கும்பகர்ணன்பட்டிப்போனான் குழமணி தூரமே.

(௨)

ஞாலமானும்உங்கள்கோமான் எங்களிராவணற்கு *

காலனாகிவந்தவா ! கண்டஞ்சிக் கருமுகில்போல் *

நீலன்வாழ்கசுடேணன்வாழ்க அங்கதன்வாழ்கவென்று *

கோலமாகஆடுகின்றோம் குழமணி தூரமே.

(௩)

† 'கதிரோன் தன்சிறுவா' என்னும் பாடம் சந்தத்திற்குப் பொருந் தும்

கவுசு பேரியதிருமொழி—கப - ப. ௩௦ - தி. ஏத்துகின்றோம்.

மணங்கள்நாறும்வார்முழலார் மாதர்களாதரத்தை *
புணர்ந்தசிந்தைப்புன்மையாளன் பொன்ற, வரிசிலையால் *
கணங்களுண்ணவாளியாண்ட காவலனுக்கினையோன் *
குணங்கள்பாடிஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. (ச)

வென்றிதந்தோம்மானம்வேண்டோம் தானம்எமக்காக *
இன்றுதம்மின்னங்கள்வாணன் எம்பெருமான்தமர்காள் ! *
நின்றுகாணீர்கண்களார நீர்எம்மைக்கொல்லாதே *
குன்றுபோலஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. (ரு)

கல்லின்முந்நீர்மாற்றிவந்து நாவல்கடந்து * இலங்கை
அல்லல்செய்தான்உங்கள்கோமான் எம்மைஅமார்க்களத்து *
வெல்லகில்லாதுஅஞ்சினேங்காண் வெங்கதிரோன்சிறுவா ! *
கொல்லவேண்டாஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. (சு)

மாற்றமாவதுஇத்தனையே வம்மின்அரக்கருள்வீர் ! *
சீற்றம்நும்மேல்தீரவேண்டின் சேவகம்பேசாதே *
ஆற்றல்சான்றதொல்பிறப்பில் அநுமனைவாழ்கவென்று *
கூற்றமன்னுர்காணஆடர் குழமணிதூரமே. (எ)

கவளயானைபாய்புரவி தேரோடுஅரக்கரெல்லாம்
துவள * வென்றவென்றியாளன்தன் தமர்கொல்லாமே *
தவளமாடநீடையோத்திக் காவலன்தன்சிறுவன் *
குவளைவண்ணன்காணஆடர் குழமணிதூரமே. (அ)

ஏடொத்தேந்தும்நீனிலவேல் எங்களிராவணனார்
ஒடிப்போனார் * நாங்கள்எய்த்தோம் உய்வதோர்காரணத்தால் *
குடிப்போந்தோம்உங்கள்கோமானானை தொடரேன்மின் *
கூடிக்கூடிஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. (க)

ஃ வென்றதொல்சீர்த்தென்னிலங்கை வெஞ்சமத்து * அன்றா
குன்றமன்னார்ஆடியுய்ந்த குழமணிதூரத்தை * [க்கர்
கன்றிறெய்நீர்நின்றவேற்கைக் கலியனெலிமாலை *
ஒன்றுமொன்றுமைந்துமூன்றும் பாடிநின்றாடுமினே. (க௃)

அடிவரவு:—ஏத்துகின்றோம் எம்பிரானே ஞாலம் மணங்கள் வென்றி கல்
லின் மாற்றம் கவளம் ஏடு வென்ற சந்தம்.

நீநுமங்கையாழ்வார் நீநவடிகளே சுரணம்.

௪ - ஆந் திருமொழி - சந்தமலர்.

(கிருஷ்ணவதாரத்தில் ஈடுபாடு.) (க)

[கண்ணனை முலையுண்ண அழைத்தல்.]

அறுசர்க்கநிதேடிடடியாச் சிவநுந்தம். (புந்நாகவராளிராகம்-
ரூபகநாளம்.)

சந்தமலர்க்குமுல்தாழ்தாத்தனுகந்தோடித்தனியே
வந்து * என்முலைத்தடந்தன்னைவாங்கி நின்வாயில்மடுத்து *
நந்தன்பெறப்பெற்றநம்பி ! நானுகந்துண்ணும்அமுதே ! *
எந்தைபெருமானே ! உண்ணாய் என்னம்மம்சேமமுண்ணாயே. (க)

வங்கமறிகடல்வண்ண ! மாமுகிலேயொக்கும்நம்பி ! *
செங்கண்நெடியதிருவே ! செங்கமலம்புரைவாயா ! *
கொங்கைசுரந்திடஉன்னைக் கூவியும்காணதிருந்தேன் *
எங்கிருந்துஆயர்களோடும் என்வினையாடுகின்றாயே ? (உ)

திருவிற்பொலிந்தளழிலார் ஆயர்தம்பிள்ளைகளோடு *
தெருவில்நினைக்கின்ற நரம்பி ! செய்கின்றதீமைகள் கண்டிட்டு *
உருகிஎன்கொங்கையின் தீம்பால் ஓட்டந்துபாய்ந்திடுகின்ற *
மருவிக்குடங்காலிருந்து வாய்முலையுண்ணீவாராய். (ங)

மக்கள் பெறுதவம்போலும் வையத்துவாழும்மடவார் *
மக்கள்பிறர்கண்ணுக்கொக்கும் முதல்வா ! மதக்களிறன்னாய் ! *
செக்கரிளம்பிறைதன்னைவாங்கி நின்கையில்தருவன் *
ஒக்கலைமேலிருந்து அம்மமுகந்து இனிதுண்ணீவாராய். (ச)

மைத்தகருங்குஞ்சிமைந்தா ! மாமருதுநடந்தாய் ! *
வித்தகனே ! விரையாதே வெண்ணெய்விழுங்கும்விகிர்தா ! *
இத்தனைபோதன்றிஎன்தன் கொங்கைசுரந்திருக்ககில்லா *
உத்தமனே ! அம்மமுண்ணாய் உலகளந்தாய் ! அம்மமுண்ணாய். (ரு)

பிள்ளைகள்செய்வனசெய்யாய் பேசின்பெரிதும்வலியை *
கள்ளம்மனத்திலுடையை காணவேதீமைகள்செய்தி *
உள்ளமுருகிஎன்கொங்கை ஓட்டந்துபாய்ந்திடுகின்ற *
பள்ளிக்குறிப்புச்செய்யாதே பாலமுதுண்ணீவாராய். (சு)

தன்மகனாகவன்பேய்ச்சி தான்முலையுண்ணக்கொடுக்க *
வன்மகனாய்அவளாவிவாங்கி முலையுண்டநம்பி ! *
நன்மகளாய்மகளோடு நானிலமங்கைமணாளா ! *
என்மகனே ! அம்மமுண்ணாய் என்னம்மம்சேமமுண்ணாயே. (ஊ)

உந்தம்அடிகள்முனிவர் உன்னைநான்என்கையில்கோலால் *
 நொந்திடமோதவும்கில்லேன் துங்கள் தம்ஆரிரையெல்லாம் *
 வந்துபுகுதரும்போது வானிடைத்தெய்வங்கள்காண *
 அந்தியம்போதுஅங்குசில்லேல் ஆழியங்கையனே ! வாராய். (அ)

பெற்றத்தலைவன்எங்கோமான் பேரருளாளன்மதலாய் ! *
 சுற்றக்குழாத்தினங்கோவே ! தோன்றியதொல்புகழாளா ! *
 கற்றினந்தோறும்மறித்துக் கானத்திரிந்தகளிநே ! *
 எற்றுக்கென்அம்மமுண்ணுதே எம்பெருமான் ! இருந்தாயே ? (க)

ஃ இம்மைஇடர்கெடவேண்டி ஏந்தெழில்தோள்கலிகன்றி *
 செம்மைப்பனுவல்நூல்கொண்டு செங்கணெடியவன்தன்னை *
 அம்மமுண்ணென்றுரைக்கின்ற பாடலிவைஐந்துமைந்தும் *
 மெய்ம்மைமாத்துவைத்தேத்த விண்ணவராகலுமாமே. (க0)

அடிவரவு:—சந்தம் வங்கம் திருவில் மக்கள் மைத்த பிள்ளைகள் தன்மகள்
 உந்தம் பெற்றம் இம்மை பூங்கோதை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி - பூங்கோதை.

(கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஈடுபாடு.) (உ)

[கண்ணனைக் கைகொட்டிவினையாமேபடி கூறுதல்.]

(கலித்தாழிசை. யமுநாகல்யாணிராகம் - ஆதிதாளம்.)

ஃ பூங்கோதையாய்ச்சி கடைவெண்ணெய்புக்குண்ணை *
 ஆங்கவள்ஆர்த்துப்புடைக்கப் புடையுண்டு *
 ஏங்கியிருந்து சினுங்கிவினையாடும் *
 ஒங்கோதவண்ணனே! சப்பாணி ஒளிமணிவண்ணனே!சப்பாணி.()

தாயர்மனங்கள் தடிப்பத் தயிர்நெய்யுண்
 டேஎம்பிராக்கள், * இருசிலத்துளங்கள்தம் *
 ஆயரழக ! † அடிகள் * அரவிந்த [பாணி. (உ)
 வாயவனே! கொட்டாய்சப்பாணி ‡ மால்வண்ணனே! கொட்டாய்சப்

† 'அடிகள்' அரவிந்தமாயவனே என்பதும் பாடம்.

‡ 'மால்வனே' என்பதும் பாடம்.

தாமோருருட்டித் தயிர்நெய்விழுங்கிட்டு *
 தாமோதவழ்வரென்று ஆய்ச்சியர்தாம்பிடுநல் *
 † தாமோதரக்கையால் ஆர்ஃகத்தழும்பிருந்த *
 தாமோதரா ! கொட்டாய்சப்பாணி தாமரைக்கண்ணனே ! சப்பாணி,
 பெற்றார்தனைகழலப் பேர்ந்தங்கயலிடத்து *
 உற்றாரொருவரும்இன்றி உலகினில் *
 மற்றாரும்அஞ்சப்போய் வஞ்சப்பெண்ணஞ்சுண்ட *
 கற்றாயனே ! கொட்டாய்சப்பாணி கார்வண்ணனே ! கொட்டாய்சப்
 சோத்தெனநின்னைத் தொழுவன்வரம்தர * [பாணி. (ச)]
 பேய்ச்சிமுலையுண்டபிள்ளாய் ! * பெரியன
 ஆய்ச்சியர் அப்பம்தருவர் * அவர்க்காகச்
 சாற்றியோராயிரம்சப்பாணி தடங்கைகளாக் கொட்டாய்சப்பாணி. ( )
 கேவலமன்று உன்வயிறு * வயிற்றுக்கு
 ‡ நான்வலவப்பம்தருவன் * கருவினைப்
 பூவலர்நீள்முடி நந்தன்தன்போரேறே ! *
 கோவலனே ! கொட்டாய்சப்பாணி குடமாட ! கொட்டாய்சப்பாணி,
 புள்ளினைவாய்பிளந்து பூங்குருந்தம்சாய்த்து *
 துள்ளிவிளையாடித் தூங்குறிவெண்ணெயை *
 அள்ளியகையால் அடியேன்முலைநெருடும் *
 பிள்ளைப்பிரான் ! கொட்டாய்சப்பாணி பேய்முலையுண்டானே ! சப்
 யாயும்பிறரும் அறியாதயாமத்து * [பாணி. (எ)]
 மாயவலவைப்பெண் வந்துமுலைதர *
 பேயென்று அவளைப் பிடித்துஉயிரையுண்ட *
 வாயவனே ! கொட்டாய்சப்பாணி மால்வண்ணனே ! கொட்டாய்சப்
 கள்ளக்குழவியாய்க் காலால்சகடத்தை * [பாணி. (அ)]
 தள்ளியுதைத்திட்டுத் தாயாய்வருவானே *
 மெள்ளத்தொடர்ந்து பிடித்துஆருயிருண்ட *
 வள்ளலே ! கொட்டாய்சப்பாணி மால்வண்ணனே ! கொட்டாய் சப்
 †: காரார்புயற்கைக்கலிகன்றிமக்கையர்கோன் * [பாணி. (க)]
 பேராளன்நெஞ்சில் பிரியாதுஇடங்கொண்ட
 சீராளா ! * செந்தாமரைக்கண்ணை ! தண்துழாய்த்
 தாராளா ! * கொட்டாய்சப்பாணி தடமார்வா ! கொட்டாய்சப்பாணி. (க௦)
 அடிவரவு.—பூங்கோதை தாயர் தாமோர் பெற்றோர் சோத்தென கேவலம்
 புள்ளினை யாயும் கள்ளம் காரார் என்காணும்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† 'தாமோதரக்கையால்' என்பதும், ‡ 'நான்வலவப்பம்' என்பதும் பாடபேதம்

௬ - ஆந் திருமொழி - எங்காணும்.

(கிருஷ்ணவதாரத்தில் ஈடுபாடு.) (௩)

[மற்றையவதாரங்களின் மேன்மையோடு கிருஷ்ணவதாரத்தின்
ஸௌலப்யத்தை அனுபவித்தல்.]

எண்ணீர்க்குந்நெடியடியாசிரியவிருந்தம். (ஸாவேரிராகம் - அடதாளம்.)

✽: எங்காணும்ஈதொப்பதோர்மாயமுண்டே?

நரநாரணனாய்உலகத்தாஅறநூல் *

சிங்காமைவிரித்தவன்எம்பெருமான்

• அதுவன்றியும்செஞ்சடரும்நிலனும் *

பொங்கார்கடலும்பொருப்பும்நெருப்பும்நெருக்கிப்

புகப் பொன்மிடறுஅத்தனைபோது *

அங்காந்தவன்காண்மின்னின்னுஆய்ச்சியரால்

அனைவெண்ணெயுண்டுஆப்புண்டிருந்தவனே. (க)

குன்றொன்றுமத்தாஅரவமளவிக்

குரைமாகடலைக்கடைந்திட்டு * ஒருகால்

நின்றுஉண்டைகொண்டோட்டிவன்கூன்நிமிர்

நினைத்தபெருமான், அதுவன்றியும்முன் *

நன்றுண்டதொல்சீர்மகரக்கடலேழ்

மலேரேழ்உலகேழ்ஒழியாமைநம்பி *

அன்றுண்டவன்காண்மின்னின்னுஆய்ச்சியரால்

அனைவெண்ணெயுண்டுஆப்புண்டிருந்தவனே. (உ)

உனைந்திட்டெழுந்தமதுகைடவர்கள்

உலப்பில்வலியாரவர்பால் * வயிரம்

வனைந்திட்டதென்றெண்ணிவிண்ணோர்பரவ

அவர்நாளொழித்தபெருமான், முனநான் *

வனைந்திட்டவில்லாளிவல்வாளொயிற்று

மலைபோல்அவுண்ணுடல் வள்ளுகிரால் *

அனைந்திட்டவன்காண்மின்னின்னுஆய்ச்சியரால்

அனைவெண்ணெயுண்டுஆப்புண்டிருந்தவனே. (௩)

தளர்ந்திட்டிஇமையோர்சரண்தாவெனத்

தான்சரணாய், முரணயவனை * உகிரால்

பிளந்திட்டிஅமார்க்கருள்செய்துகந்த

பெருமான் திருமால், விரிந்ருலகை *

வளர்ந்திட்டதொல்சீர்விறல்மாலலியை
மண்கொள்ளவஞ்சித் துருமாண்குறளாய் *
அளந்திட்டவன்காண்மின் இன்று ஆய்ச்சியரால்
அனாவெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்டிருந்தவனே. (ச)

நீண்டான்குறளாய்நெடுவானளவும்
அடியார்படும் ஆழ்துயராயவெல்லாம் *
தீண்டாமெநினைந்து இமையோரளவும்
செலவைத்தபிரான், அதுவன்றியும்முன் *
வேண்டாமெநமன் தமர்என் தமரை
வினவப்பெறுவாரலரென்று * உலகேழ்
ஆண்டானவன்காண்மின் இன்று ஆய்ச்சியரால்
அனாவெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்டிருந்தவனே. (ரு)

பழித்திட்ட இன்பப்பயன்பற்றறுத்துப்
பணிந்தேத்தவல்லார் துயராயவெல்லாம் *
ஒழித்திட்டு அவரை த்தனக்காக்கவல்ல
பெருமான் திருமால், அதுவன்றியும்முன் *
தெழித்திட்டெழுந்தேள தீர்நின் மமன்னன்
சினத்தோளவையாயிரமும் * மழுவால்
அழித்திட்டவன்காண்மின் இன்று ஆய்ச்சியரால்
அனாவெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்டிருந்தவனே. (சு)

படைத்திட்டது இவ்வையம் உய்யமுனநான்
பணிந்தேத்தவல்லார் துயராயவெல்லாம் *
துடைத்திட்டு அவரை த்தனக்காக்கவென்னத்
தெளியா அரக்கர்திறல்போயவிய *
மிடைத்திட்டெழுந்தகுரங்கைப்படையா
விலங்கல்புகப்பாய்ச்சிவிம்ம * கடலை
அடைத்திட்டவன்காண்மின் இன்று ஆய்ச்சியரால்
அனாவெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்டிருந்தவனே. (எ)

நெறித்திட்டமென் கூழைநல்லேரிழையோடு
உடனாயவில்லென்னவல்லேயதனை *
இறுத்திட்டு அவளின்பம் அன்போடணைத்திட்டு
இளங்கொற்றவனாய், துளங்காதமுந்நீர் *

௧௯௨ பெரியதிருமொழி—௧௦ - ப. ௭ - தி. மானமுடைத்து.

செறித்திட்டு இலங்கைமலங்க அரக்கன்
செழுநீர் முடிதோளொடுதாள் துணிய *
அறுத்திட்டவன்காண்மின் இன்று ஆய்ச்சியரால்
அஹைவெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்டிருந்தவனே. (அ)

சுரிந்திட்ட செங்கேழுனைப்பொங்கரிமாத்
தொலையப்பிரியாது சென்றெய்தி * எய்தாது
இரிந்திட்ட டிடங்கொண்டடங்காததன்வாய்
இருகூறு செய்தபெருமான், முனநாள் *
வரிந்திட்ட வில்லால் மரமேழுமெய்து
மலைபோலுருவத்து ஓரி ராக்கதிழுக்கு *
அரிந்திட்டவன்காண்மின் இன்று ஆய்ச்சியரால்
அஹைவெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்டிருந்தவனே. (க)

ஃஃ நின்றார் முகப்புச்சிறிதும் நினையான்
வயிற்றைநிறைப்பானுறிப்பால்தயிர்நெய் *
அன்று ஆய்ச்சியர்வெண்ணெய்விழுங்கி உரலோடு
ஆப்புண்டிருந்தபெருமானடிமேல் *
நன்றாய்தொல்சீர்வயல் மங்கையர்கோன்
கலியனெலிசெய்தமிழ்மலைவல்லார் *
என்றானும் எய்தார் இடர் இன்பமெய்தி
இமையோர்க்கு மப்பால் செலவெய்துவாரே. (க௦)

அடிவரவு: —எங்கானும் குன்று உணர்ந்து தளர்ந்து நீண்டான் பழித்திட்ட
படை நெறி சுரி நின்றார் மானம்.

நீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௭ - ஆந் திருமொழி - மானமுடைத்து.

(கீருஷ்ணவதாரத்தில் ஈடுபாடு.) (ச)

[கண்ணன் செய்தியைக்குறித்து ஆய்ச்சியரும் யசோதையும்
முறையிடுதல்.]

எழுதிர்க்கத்தேடி லடியாசீர்யவந்தம். (கேதாரகோளராகம் -
அடதாளம்.)

ஃஃ மானமுடைத்து உங்களாயர்குலம் அதனால்பிறர்மக்கள் தம்மை *
ஊனமுடையன செய்யப்பெருயென்று இரப்பன் உரப்பகில்லேன் *
நானுமுரைத்திலைந்தன்பணித்திலன் நங்கைகான்! நானென்செய்கேன்? *
தானும் ஓர்கன்னியும் கீழையகத் துத்தயிர்கடைகின்றன்போலும். (க)

காலையெழுந்துகடைந்த இம்மோர்விற்கப்போகின்றேன் கண்டேபோகே என்*
மாலேநறுங்குஞ்சிந்தன்மகனல்லால் மற்றுவந்தாரும்இல்லை *

மேலையகத்தனங்காய் ! வந்துகாண்மின்கள் வெண்ணெய்யென்று * இருந்த
பாலும்பதின்ன்குடம்கண்டிலேன் பாவியென்னென்செய்கேன்? என்செய்கேனோ ?

தெள்ளியவாய்ச்சிறியான்நங்கைகாள் ! உறிமேலைத்தடாநிறைந்த *
வெள்ளிமலையிருந்தாலொத்தவெண்ணெயை வாரிவிழுங்கியிட்டு*
கள்வனுறங்குகின்றான்வந்துகாண்மின்கள் கையெல்லாம்பெய்,வயிறு
பிள்ளைபரமன்று * இவ்வெழுலகும்கொள்ளும் பேதையென்னென்செய்கேனோ?

மைநம்புவேற்கணல்லாள் முன்னம்பெற்றவனைவண்ணநன்மாமேனி*
தன்னம்பிரம்பியும்இங்குவளர்ந்தது அவன்இவைசெய்தறியான் *
பொய்நம்பிபுள்ளுவன்கள்வம்பொதியதை போநின்றவாதவழந்திட்டு*
இந்நம்பிரம்பியா ஆய்ச்சியர்க்குப்பில்லை என்செய்கேன்? என்செய்கேனோ?

தந்தைபுகுந்திலன்னான்இங்கிருந்திலேன் தோழிமார்ஆருமில்லை *
சந்தமலர்க்குமுலாள் தனியேவினையாடுமிடம்குறுகி *
பந்துபறித்துத்துகில்பற்றிக்கீறிப் படிதன்படிவசெய்யும் *
நந்தன்மதலைக்கிங்கென்கடவோம்? நங்காய்! என்செய்கேன்? என்செய்கேனோ?

மண்மகள்கேள்வன்மலர்மங்கைநாயகன் நந்தன்பெற்றமதலை *
அண்ணல்இலைக்குழுவூ திரும்பேரிக்கே † அல்லித்தான்வந்தபின்னை *
கண்மலர்சோர்த்துமூலவந்துவிம்மிக் கமலச்செவ்வாய்வெருப்ப *
என்மகள்வண்ணம்இருக்கின் தவாநங்காய்! என்செய்கேன்? என்செய்கேனோ ?

ஆயிரங்கண்ணுடைஇந்திரனருக்கென்று ஆயர்விழவெடுப்ப *
பாசனநல்லனபண்டிகளால் புகப்பெய்தஅதனையெல்லாம் *
போயிருந்துஅங்கொருபூதவடிவகொண்டுஉன்மகன்இன் துநங்காய் ! *
மாயன்அதனையெல்லாம்முற்றவாரிவளைத்துண்டிருந்தான்போலும்.

தோய்த்ததயிரும்நறுபெய்யும்பாலும் ஒரோர்குடம்துற்றிடுமென்று *
ஆய்ச்சியர்கூடியழைக்கவும் நான்இதற்கென்கிஇவனைநங்காய்! *
சோத்தம்பிரான்! இவைசெய்யப்பெறையென்று இரப்பன்உரப்பகில்லேன்*
பேய்ச்சிமுலையுண்டபின்னை இப்பிள்ளையைப்பேசுவதுஅஞ்சுவனே. (அ)

ஈடும்வலியுமுடைய இந்நம்பிபிறந்தஎழுதிங்களில் *
ஏடலர்கண்ணியினாவளர்த்தி யமுனைநீராடப்போனேன் *
சேடன்திருமறுமார்பன்கிடந்து திருவடியால் * மலைபோல்
ஓடும்சகடத்தைச்சாடியபின்னை உரப்புவதுஅஞ்சுவனே. (க)

† 'அல்லுத்தான்' என்பதும் பாடம்.

அஞ்சவன்சொல்லியழைத்திடநங்கைகாள் ! ஆயிரநாழிநெய்யை *
பஞ்சியமெல்லடிப் பிள்ளைகளுண்கின்று பாகந்தான்வையார்களே *
கஞ்சன்கடியன்கறவெட்டுகளில் என்னைவலத்தாதுமில்லை *
நெஞ்சத்திருப்பனசெய்துவைத்தாய்நம்பீ ! என்செய்கேள் ? என்செய்கேனோ ?

‡ அங்கனம்தீமைகள்செய்வார்களோ ? நம்பீ ! ஆயர்மடமக்களை *
பங்கயநீர்குடைந்தாடுகின்றார்கள் பின்னேசென்றொளித்திருந்து *
அங்குஅவர்பூந்துகில்வார்க்கொண்டிட்டு அரவேரிடையார்இரப்ப *
மங்கைநல்லீர் ! வந்துகொண்மினென்று மரமேறியிருந்தாய்போலும்.

அச்சம்தினைத்தனையிலலைஇப்பிள்ளைக்கு ஆண்மையும்சேவகமும் *
உச்சியில்முத்திவளர்த்தெடுத்தேனுக்குஉரைத்திலன்தானின்றுபோய் *
பச்சிலைப்பூங்கடம்பேறி விசைகொண்டிபாய்ந்துபுக்கு * ஆயிரவாய்
நச்சமுற்பொய்கையில்நாகத்தினோடு பிணங்கிரீவந்தாய்போலும். (க௨)

தம்பரமல்லனஆண்மைகளைத் தனியேரின்றுதாம்செய்வரோ ? *
எம்பெருமான் ! உன்னைப்பெற்றவயிறுடையோன் இனியானென்செய்கேள் ? *
அம்பரமேழும்அதிருமிடிகுரல் அங்கனற்செங்கணுடை *
வம்பவழிகானத்துமால்விடையோடுபிணங்கிரீவந்தாய்போலும். (க௩)

‡‡ அன்னநடைமடவாய்ச்சிவயிறடித்துஅஞ்ச அருவரைபோல் *
மன்னுகருங்களிற்றருயிர்வவ்விய மைந்தனை, மாகடல்குழம் *
கன்னிநன் மாமதிள்மங்கையர்தாவலன் காமருசீர்க்கலிகன்றி *
இன்னிசைமாலையாரேழும்வல்லவர்க்கு ஏதும்இடரில்லையே. (க௪)

அடிவரவு:—மானம் காலை தெள்ளியமை தந்தை மண்மகள் ஆயிரம்தோய்த்த
ஈடும் அஞ்சவன் அங்கனம் அச்சம் தம்பரம் அன்னம் காதில்.

நீருமங்கையாழ்வார் நீருவடிகளே சரணம்.

௮ - ஆந் திருமொழி - காதிர்கடிப்பு.

(கிருஷ்ணாவதாரத்திலி ஈடுபாடு.) (௫)

[ஆய்ச்சியொருத்தி கண்ணனோடு ஊதேல்.]

கலிவருத்தம். (உசேனி ராகம் - ரூபகதாளம்.)

‡‡ காதில்கடிப்பிட்டுக் கலிங்கமுடித்து *

தாதுநல்லதண்ணந்துழாய்கொடணிந்து *

போதுமறுத்துப் புறமேவந்துநின்றீர் *

ஏதுக்குஇதுவென்? இதுவென்? இதுவென்னோ?

(க)

† 'பிள்ளைகளுண்கின்' எனவும், ‡ 'அங்கனம்' எனவும் ஓதவர்.

துவராதையுடுத்து ஒருசெண்டுசிலுப்பி *

கவராகமுடித்துக் கலிக்கச்சுக்கட்டி *

சுவரர்கதவின்புறமே வந்துநின்றீர் *

இவரார் ? இதுவென் ? இதுவென் ? இதுவென்னே ? (௨)

கருளக்கொடியொன்றுடையீர் ! தனிப்பாகீர் ! *

உருளச்சகடமது † உறக்கில்லிமீர்த்தீர் ! *

மருளைக்கொடுபாடிவந்து இல்லம்புகுந்தீர் *

இருளத்துஇதுவென் ? இதுவென் ? இதுவென்னே ? (௩)

நாமம்பலவுமுடை நாரணநம்பீ ! *

தாமத்துளபம் மிகநாறிடுகின்றீர் *

காமனெனப்பாடிவந்து இல்லம்புகுந்தீர் *

ஏமத்துஇதுவென் ? இதுவென் ? இதுவென்னே ? (௪)

சுற்றும்குழல்தாழச் சுரிகையணைத்து *

மற்றும்பல மாமணிபொன்கொடணிந்து *

முற்றம்புகுந்து முறுவல்செய்துநின்றீர் *

எற்றுக்குஇதுவென் ? இதுவென் ? இதுவென்னே ? (௫)

ஆனாயரும் ஆநிரையும் அங்கொழிய *

கூனையதோர் கொற்றவில்லொன்றுகையேந்தி *

போனார்இருந்தாரையும் பார்த்துப்புகுந்தீர் *

ஏனோர்கள்முன்னென் ? இதுவென் ? இதுவென்னே ? (௬)

மல்லேபொருத்திரள்தோள் மணவாளீர் ! *

அல்லேயறிந்தோம் நும்மனத்தின்கருத்தை *

சொல்லாதொழியீர் சொன்னபோதினல்வாரீர் *

எல்லே ! இதுவென் ? இதுவென் ? இதுவென்னே ? (௭)

புக்காடரவம் பிடித்தாட்டிம்புனிதீர் ! *

இக்காலங்கள் யாம்உமக்குஏதொன்றுமல்லோம் *

தக்கார்பலர் தேவிமார்சாலவுடையீர் *

எக்கே ! இதுவென் ? இதுவென் ? இதுவென்னே ? (௮)

ஆடியசைந்து ஆய்மடவாரொடுநீபோய் *

கூடிக்குரவைபிணை கோமளப்பிள்ளாய் ! *

தேடித்திருமாமகள் மண்மகள்நிற்ப *

ஏடி ! இதுவென் ? இதுவென் ? இதுவென்னே ? (௯)

கககக பேரியதிருமொழி—க௦ - ப. கூ - தி. புள்ளருவாகி.

ஃ அல்லிக்கமலக்கண்ணை அங்குலராய்ச்சி *

எல்லிப்பொழுதுடிய ஊடல்கிறத்தை *

கல்லின்மலிதோள் கலியன்சொன்னமலை *

சொல்லித்துதிப்பாரவர் துக்கமில்லரே.

(க௦)

அடிவரவு:—காதில் துவர் கருளக்கொடி நாமம் சுற்றும் ஆனாயர் மல்லே
புக்கு ஆடி அல்லி புள்ளரு.

நீருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருமொழி - புள்ளருவாகி.

(கிருஷ்ணவதாரத்தில் ஈடுபாடு. (கூ)(பழமொழி)

[நிலைவியிறுற்றமைக்குத் தாய் ஓரங்கீத் தலைவனைவேண்டும் பாசுரம்.]

ஈழ்சாராசிரியநுத்தம். (சேஞ்சுருட்டிராகம் - திரிபுடைநாளம்.)

ஃ புள்ளருவாகிறன்னிருள்வந்த பூதனைமாள * இலங்கை
ஒள்ளெரிமண்டியுண்ணப்பணித்த ஊக்கமதனைநினைந்தோ? *

கள்ளலிழ்கோதைகாதலும் எங்கன்காரிகைமாதர்கருத்தும் *

பிள்ளை தன்கையிலிண்ணமேயொக்கப் பேசுவதுஎந்தைபிரானே! (1)

மன்றில்மலிந்துகூத்துவந்தாடி மால்விடையேழுமடர்த்து * ஆயர்

அன்றுநடுங்கஆணிரைகாத்த ஆண்மைகொலோ? அறியேன்நான் *

நின்றபிரானே! நீங்கடல்வண்ண! நீஇவள்தன்னையின்கோயில் *

முன்றிலெழுந்தமுருங்கையில்தேனா முன்கைவளைகவர்ந்தாயே. (2)

ஆர்மலியாழிசங்கொடிபற்றி ஆற்றலைஆற்றல்யிருத்து *

கார்முகில்வண்ண! கஞ்சனைமுன்னம் கடந்தநின்கடுந்திறல்தானே? *

நேரிழைமாலைதறித்திலத்தொத்தை நெடுங்கடலமுதனையானே *

ஆரெழில்வண்ண! அங்கையில்வட்டாம் இவளெனக்கருதுகின்றயே.

மல்கியதோளும்மானுரியதளும் உடையவர்தமக்கும்ஓர்பாகம் *

நல்கியநலமோ? நாகனைத்தொலைத்த கரதலத்தமைதியின்கருத்தோ? *

அல்லியங்கோதையணிநிறங்கொண்மிவந்து முன்னையினின்றுபோகாய் *

சொல்லியென்? நம்பி! இவனை உங்கன்தொண்டர்கைத்தண்டென்றவாரே.

செருவழியாதமன்னர்கள்மாளத் தேர்வலங்கொண்டு அவர்செல்லும் *

அருவழிவானம்அதர்படக்கண்ட ஆண்மைகொலோ? அறியேன்நான் *

திருமொழிஎங்கள்தேமலர்க்கோதை சீர்மையைநினைந்திலை அந்தோ! *

பெருவழிநாவற்கணியினும்எரியள் இவளெனப்பேசுகின்றயே. (3)

அரக்கியராகம்புல்லெனவில்லால் அணிமதிளிவங்கையார்கோனே *
செருக்கழித்து அமரர்பணியமுன்னின்றசேவகமோ?செய்ததின்று *
முருக்கிதழ்வாய்ச்சிமுன்கைவெண்சங்கங்கொண்டுமுன்னேரின்றுபோகாய் *
எருக்கிலைக்காகளறிமழுவோச்சல் என்செய்வது? எந்தைபிரானே!

ஆழியந்தின்தேரரசர்வந்திறைஞ்ச அலைகடலுலகம்முன்னுண்ட *
பாழியந்தோளோராயிரம்வீழப் படைமழுப்பற்றியவலியோ? *
மாழைமென்னோக்கிமணிரிறங்கொண்டுவந்துமுன்னேரின்றுபோகாய்*
கோழிவெண்முட்டைக்குஎன்செய்வது? எந்தாய்! குறுந்தடிநெடுங்கடல்

[வண்ண !
பொருந்தலன் ஆகம்புள்ளுவந்தேற வள்ளுகிரால்பிளந்து * அன்று
பெருந்தகைக்கிரங்கிவாலியைமுனிந்தபெருமைகொலோ?செய்ததின்று*
பெருந்தடங்கண்ணிசரும்புறுகோதைபெருமையை நினைந்திலேபேசில்*
கருங்கடல்வண்ண! கவுள்கொண்டீராம்இவ்வுள்ளைக்கருதுகின்றயே.

நீரழல்வானாய்நெடுநிலம்காலாய் நின்றநின்நீர்மையை நினைந்தோ? *
சீர்கெழுதோதைஎன்னலதிலவென்று அன்னதோர்தேற்றன்மைதானோ? *
பார்கெழுபவ்வத்தாரமுதனைய பாவையைப்பாவம்செய்தேனுக்கு *
ஆரழலோம்பும்அந்தணன்தோட்டமாக நின்மனத்துவைத்தாயே. ( )

ஃஃ வேட்டதகைக்கருதாதடியினைவணங்கிமெய்ம்மைநின்றுஎம்பெருமானை*
வாள் திறல்தானைமங்கையர்தலைவன் மானவேல்கலியன்வாயொலிகள்*
தோட்டலர்பைந்தார்ச்சுடர்முடியானைப்பழமொழியால்பணிந்துரைத்த *
பாட்டிவைபாடப்பத்திமைபெருகிச் சித்தமும்திருவொடுமிகுமே. ( )

அடிவரவு:—புள் மன்றில் ஆர் மல்கிய செரு அரக்கியர் ஆழி பொருந்தலன்
நீர் வேட்டத்தை திருத்தாய்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

க௦ - ஆந் திருமொழி - திருத்தாய்.

[தலைமகனைப்பிரிந்த தலைமகள் ஆற்றறு கூறிய பாசராம்.]

(வேண்டுறை. பரசுராகம் - ஆதிதாளம்.)

ஃஃ திருத்தாய் செம்போத்தே! *	கரையாய் காக்கைப்பிள்ளாய்! *
திருமாமகள்தன் கணவன் *	கருமாமுகில்போல் நிறத்தன் *
மருத்தார்தொல்புகழ் மாதவனை	உரையார்தொல்புகழுத்தமனைவர*
திருத்தாய்செம்போத்தே! [வர*	கரையாய் காக்கைப்பிள்ளாய்! ( )

கக௮ பேரியதிருமொழி—கக - ப. க - தி. குன்றமொன்று.

கூவாய்பூங்குயிலே ! *
குளிர்மாரி தடுத்துகந்த * [வர *
மாவாய்கீண்ட. மணிவண்ணனை
கூவாய் பூங்குயிலே! (ங)

கொட்டாய் பல்லிக்குட்டி! *
குடமாடி உலகளந்த *
மட்டார்பூங்குழல் மாதவனைவர *
கொட்டாய் பல்லிக்குட்டி! (ச)

ஃஃ சொல்லாய் பைங்கிளியே! *
சுடராழி வலனுயர்த்த * [வர *
மல்லார்தோள் வடவேங்கடவனை
சொல்லாய் பைங்கிளியே! (ரு)

கோழி கூவென்னுமால் *
தோழி ! நான் என் செய்கேன் ? *
ஆழிவண்ணர் வரும்பொழுதாயி
கோழி கூவென்னுமால். [ற்று *

காமற்கு என்கடவேன் ? *
கருமாழுகில்வண்ணற்கில்லால் *
பூமேலைங்களை கோத்துப்புகுந்
காமற்கு என்கடவேன்? [தெய்ய *

இங்கே போதுங்கொலோ? *
இனவேல் நெடுங்கண்களிப்ப *
கொங்கார்சோலைக்குடந்தைக்கிடந்த
இங்கேபோதுங்கொலோ? [மால் *

இன்னாரென்றறியேன் *
அன்னே! ஆழியொடும் * [களை *
பொன்னார்சார்ங்க முடையஅடி
இன்னாரென்றறியேன். (க)

ஃஃ தொண்டிர்! பாடிமினோ *
சுரும்பார்பொழில்மன்கையர்கோன் *
ஒண்தார்வேல்கலியனொலிமலைகள் *
தொண்டிர்! பாடிமினோ. (க௦)

அடிவரவு:—திருத்தாய் கரையாய் கூவாய் கொட்டாய் சொல்லாய் கோழி
காமற்கு இங்கே இன்னார் தொண்டிர் குன்றமொன்று.
திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ப தி டி ரு ரா ம் ப த் து.

க - ஆந் திருமொழி - குன்றமொன்று.

[பிரிவாற்றத் தலைவ் ஓரங்கீக்கூறும் பாசரம்.]
கலிவநுத்தம். (காண்டர ராகம் - ஆதிதாளம்.)

ஃஃ குன்றமொன்றெடுத்தேந்தி * மாமழை
அன்றுகாத்தஅம்மான் * அரக்கரை
வென்றவில்லியார் வீரமேகொலோ? *
தென்றல்வந்து தீவீசம்என்செய்கேன் ? (க)

காரும்வார்பனிக் கடலும், அன்னவன் *
தாரும்மார்வமும் கண்டதண்டமோ? *
சோருமாழுகில் துளியினூடுவந்து *
ஈரவாடைதான் ஈரும்என்னையே. (உ)

சங்கும்மாமையும் தளரும்மேனிமேல் *
 திங்கள்வெங்கதிர் சீறும்என்செய்கேன் ? *
 பொங்குவெண்திரைப் புணரிவண்ணஞர் *
 கொங்கலர்ந்ததார் கூவும்என்னையே. (ங)

அங்கோராய்க்குலத்துள் வளர்ந்துசென்று *
 அங்கோர் தாயுருவாகிவந்தவன் *
 கொங்ககருஞ்சண்ட கோயின்மைகொலோ ? *
 திங்கள்வெங்கதிர் சீறுகின்றதே. (ச)

அங்குஜராளரியாய் அவுண்ணை *
 பங்கமா இருகூறுசெய்தவன் *
 மங்குல்மாமதி வாங்கவேகொலோ ? *
 பொங்குமாகடல் புலம்புகின்றதே. (ரு)

சென்றுவார்சிலைவளைத்து இலங்கையை *
 வென்றவில்லியார் வீரமேகொலோ ? *
 முன்றில்பெண்ணைமேல் முளரிக்கூட்டகத்து *
 அன்றிலின்குரல் அடரும்என்னையே. (சு)

பூவைவண்ணஞர் புள்ளின்மேல்வா *
 மேவிநின்றநான் கண்டதண்டமோ ? *
 வீசிலைங்களை வில்லி அம்புகோத்து *
 ஆவியே இலக்காகய்வதே! (எ)

மால்இனந்துழாய் வரும்என்றெஞ்சகம் *
 மாலின் அந்துழாய் வந்துஎன்னுள்புக *
 கோலவாடையும் கொண்டிவந்தது * ஓர்
 ஆலிவந்ததால் அரிதுகாவலே! (அ)

கெண்டையொண்கணும் துயிலும் * என்னிறம்
 பண்டுபண்டுபோலொக்கும் * மிக்கசீர்த்
 தொண்டரிட்ட பூந்துளவின்வாசமே *
 வண்டிகொண்டிவந்து ஊதுமாகிலே. (க)

ஃஃ அன்றுபாரதத்து ஐவர்தூதனாய் *
 சென்றமாயனைச் செங்கண்மாலினை *
 மன்றிலார்புகழ் மங்கைவாட்கலி
 கன்றி * சொல்வல்லார்க்கு அல்லலில்லையே. (க0)

அடிவரவு:—குன்றம் காரும் சங்கு அங்கோராய் அங்கோராளரி சென்று
 பூவை மால் கெண்டை அன்று குன்றமெடுத்த.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௨ - ஆந் திருமொழி - குன்றமெடுத்து.

[தலைப் பிரிவாற்றது வருந்திக்கூறும் பாசரம்.]

கலிநிலைநுறை. (கௌரீபந்துராகம் - ஆந்நாளம்.)

ஃஃ குன்றமெடுத்துமழைதடுத்து இளையாரொடும் *
மன்றில்குரவைபிணைந்தமால் என்னேமால்செய்தான் *
முன்றில்தனிநின்றபெண்ணைமேல் கிடந்தீர்கின்ற *
அன்றிலின்கூட்டைப் பிரிக்ககிற்பவர்ஆர்கொலோ? (க)

பூங்குருந்தொசித்துஆனைகாய்ந்து அரிமாச்செருத்து *
ஆங்குவேழத்தின் கொம்புகொண்டு * வன்பேய்முலை
வாங்கியுண்டஅவ்வாயன்றிக இவ்வாயன்வாய் *
ஏங்குவேய்ங்குழல் என்னோடொடும்இளமையே. (உ)

மல்லொடிகஞ்சனும் தஞ்சுவென்றமணிவண்ணன் *
அல்லிமலர்த்தண்துழாய் நினைந்திருந்தேனையே *
எல்லியில்மாருதம் வந்தடும், அதுவன்றியும் *
கொல்லைவல்லேற்றின்மணியும் கோயின்மைசெய்யுமே. (ங)

பொருந்துமாமரம் ஏழும்எய்தபுனிதனார் *
திருந்துசேவடி என்மனத்தாநினைதொறும் *
கருந்தண்மாகடல் கங்குலார்க்கும், அதுவன்றியும் *
வருந்தவாடைவரும் இதற்குஇனிஎன்செய்கேன்? (ச)

அன்னைமுனிவதும் அன்றிலின்குரல்சர்வதும் *
மன்னுமறிகடலார்ப்பதும் வளைசோர்வதும் *
பொன்னங்கலையல்குல் அன்னமென்னடைப்பூங்குழல் *
பின்னைமனாள் திறத்தமாயினபின்னையே. (ரு)

ஆழியும்சங்குமுடைய நங்களடிகள்தாம் *
பாழிமையானகனவில் நம்மைப்பகர்வித்தார் *
தோழியும்நானும்ஒழிய வையம்துயின்றது *
கோழியும்கூகின்றதில்லைக் கூரிருளாயிற்றே! (சு)

காமன்தனக்குமுறையல்லேன் கடல்வண்ணனார் *
மாமணவாளர் எனக்குத்தானும்மகன்சொல்லில் *
யாமங்கல்தோறுளரிவீசும் என்னிளங்கொங்கைகள் *
மாமணிவண்ணர் திறத்தவாய்வளர்கின்றவே. (ஏ)

மஞ்சறுமாலிருஞ்சோலை நின்றமணாளார் *
 நெஞ்சம்நிறைகொண்டிபோயினார் நினைகின் நிலர் *
 வெஞ்சுடர்போய்விடியாமல் எவ்விடம்புக்கதோ! *
 நஞ்சுஉடலம்துயின்றால் நமக்குஇனிநல்லதே. (அ)

காமன்கணைக்குஒரிலக்கமாய் நலத்தின்மிகு *
 பூமருகோல நம்பெண்மைசிந்தித்திராதுபோய் *
 தூமலர்நீர்கொடு தோழி! நாம்தொழுதேத்தினால் *
 கார்முகில்வண்ணரைக் கண்களால்காணலாங்கொலோ? (க)

ஃஃ வென்றிவிடையுடன் ஏழடர்த்தஅடிகளை *
 மன்றில்மலிபுகழ் மங்கைமன்கலிகன்றிசொல் *
 ஒன்றுநின்றஒன்பதும் உரைப்பவர்தங்கள்மேல் *
 என்றும்நில்லாவினை ஒன்றும்கொல்லில்உலகிலே. (க௦)

அடிவரவு:—குன்றம் பூ மல்லொடு பொருந்து அன்னை ஆழி காமன்தனக்கு
 மஞ்சறு காமன்கணைக்கு வென்றி மன்னிலங்கு.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஈ - ஆந் திருமொழி - ட மன்னிலங்கு.

[தலைவி ஓரங்கீக்கூறிய பாசாரம்; அறந்தொடுநின்றல்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. (புரீராகம்-ருபகதாளம்.)

ஃஃ மன்னிலங்குபாரதத்துத் தேரூர்ந்து * மாவலியைப்
 பொன்னிலங்குதிண் விலங்கில்வைத்து, பொருகடல்கும் *
 தென்னிலங்கையிடழித்த தேவர்க்குஇதுகாணீர் *
 என்னிலங்குசங்கோடு எழில்தோற்றிருந்தேனே. (க)

இருந்தான்என்னுள்ளத்து இறைவன் * கறைசேர்
 பருந்தாட்குன்றிற்றுக்கு அருள்செய்த * செங்கண்
 பெருந்தோள்நெடுமலைப் பேர்பாடியாட *
 வருந்தாதுஎன்கொங்கை ஒளிமன்னும்அன்னே ! (உ)

அன்னே! இவரைஅறிவன் * மறைநான்கும்
 முன்னேயுரைத்த முனிவரிவர்வந்து *
 பொன்னேய்வளைகவர்ந்துபோகார் மனம்புகுந்து *
 என்னே! இவரெண்ணும்எண்ணம் அறியோமே. (ஈ)

† இத்திருமொழி அந்தாதித்தொடைகொண்டு வந்தது.

அறியோமேயென்று உரைக்கலாமே? எமக்கு *
வெறியார்பொழில்சூழ் வியன்குடந்தைமேவி *
சிறியான்னொர்பிள்ளையாய் மெள்ளநடந்திட்டு *
உறியார்நறுவெண்ணெய் உண்டுகந்தார்தம்மையே. (ச)

தம்மையேநாளும் வணங்கித்தொழுவார்க்கு *
தம்மையேயொக்க அருள்செய்வராதலால் *
தம்மையேநாளும் வணங்கித்தொழுதிறைஞ்சி *
தம்மையேபற்றா மனத்துஎன்றும்வைத்தோமே. (ரு)

வைத்தார்அடியார் மனத்தினில்வைத்து * இன்பம்
உற்றார்ஒளிவிசும்பில் ஓரடிவைத்து * ஓரடிக்கும்
எய்த்தாதுமண்ணென்று இமையோர்† தொழுதிறைஞ்சி *
கைத்தாமரைகுவிக்கும் கண்ணன்என்கண்ணையே. (சு)

கண்ணன் மனத்துள்ளேநிற்கவும் * கைவளைகள்
என்னோகழன்ற? இவைஎன்னமாயங்கன்? *
பெண்ணுளோம் பெண்மையோம்பிற்க * அவன்மேய
அண்ணல்மலையும் அரங்கமும்பாடோமே. (எ)

பாடோமே? எந்தைபெருமானே * பாடிநின்று
ஆடோமே? ஆயிரம்பேராணை * பேர்நினைந்து
சூடோமே? சூடுந்நுழாயலங்கல்கூடி * நாம்
கூடோமே? கூடக்குறிப்பாகில் நன்னெஞ்சே! (அ)

நன்னெஞ்சே! நம்பெருமான் நாளும்இனிதமரும் *
அன்னம்சேர்கானல் அணியாலிகைதொழுது *
முன்னம்சேர்வல்வினைகள்போக முகில்வண்ணன் *
பொன்னஞ்சேர்சேவடிமேல் போதணியப்பெற்றோமே. (ஆ)

பெற்றாரார் ஆயிரம்பேராணை * பேர்பாடப்
பெற்றான் கலியனொலிசெய்தமிழ்மலை *
கற்றார்ஓ! முற்றுலகாள்வர் இவைகேட்க
ஹற்றார்க்கு* உறுதுயரில்லை உலகத்தே. (க0)

அடிவரவு:—மன்னிலங்கு இருந்தான் அன்னே அறியோம் தம்மை வைத்தார்
கண்ணன் பாடோமே நன்னெஞ்சே பெற்றாரார் நிலை.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருமொழி - நிலையிடம்.

[அவதாரங்களின் மகிமை.]

எண்ணீராசிரியவநுத்தம். (அடாணாராகம் - தீர்புடைதாளம்.)

‡‡ நிலையிடமெங்குமின்றி, நெடுவெள்ளம்உம்பர்

வளநாடுமூட, இமையோர் *

தலையிடமற்றெமக்குலர்சரணில்லையென்ன

அரணுவனென்னும்அருளால் *

அலைகடல்நீர்குழம்பஅகடாடவோடி

அகல்வானுரிஞ்ச * முதுகில்

மலைகளையீதுகொண்டெவருமீனமலை

மறவாதுஇறைஞ்சுளன்மனனே !

(க)

செருமிகுவாளெயிற்றஅரவொன்றுசுற்றித்

திசைமண்ணும்விண்ணும்உடனே *

வெருவரவெள்ளைவெள்ளம்முழுதம்குழம்ப

இமையோர்கள்நின்றுகடைய *

பருவரையொன்றுநின்றுமுதுகில்பரந்து

சுழலக்கிடந்துதுயிலும் *

அருவரையன்னதன்மையடலாமையான

திருமால்நமக்குலரரணே.

(உ)

தீதறுதிங்கள்பொங்குசுடரும்பரும்பர்

உலகேழினோடும்உடனே *

மாதிரமண்சுமந்தவடகுன்றும்நின்ற

மலையாறும்ஏழுகடலும் *

பாதமர்குழ்குளம்பினகமண்டலத்தின்

ஒருபாலொடுங்க, வளர்சேர் *

ஆதிமுன்னனமாகிஅரணுமூர்த்தி

யது நம்மையாளுமரசே.

(ங)

தளையவிழ்கோதைமலைஇருபால்தயங்க

ளரிகான்றிரண்டிதறுகண் *

அளவெழுவெம்மைமிக்கஅரியாகி

அன்றுபரியோன்சினங்களவிழ *

வளையுகிராளிமொய்ம்பின்மறவோனதாகம்
மதியாதுசென்றுஒருகிரால் *
பிளவெழவிட்டகுட்டமது, வையமுடி
பெருநீரின்மும்மைபெரிதே.

(ச)

வெந்திறல்வாணன்வேள்வியிடமெய்தி
அங்குலர்குறளாகிமெய்ம்மையுணர *
செந்தொழில்வேதநாவின்முனியாகி
வையம் அடிமூன்றிரந்துபெறினும் *
மந்தரமீதுபோகிமதிநின்றிறைஞ்ச
மலரோன்வணங்க, வளர்ச்சேர் *
அந்தாமேழினாடுசெலவுய்த்தபாத
மது நம்மையாளுமரசே.

(ரு)

இருநிலமன்னர்தம்மைஇருநாலுமெட்டும்
ஒருநாலுமொன்றும்உடனே *
செருதுதலாடிபோகிஅவராவிமங்க
மழுவாளில்வென்றதிறலோன் *
பெருநிலமங்கைமன்னர்மலர்மங்கைநாதர்
புலமங்கைகேள்வர்புகழ்ச்சேர் *
பெருநிலமுண்டிமிழ்ந்தபெருவாயராகி
அவர்நம்மைஆள்வர்பெரிதே.

(ள)

இலைமலிபள்ளியெய்திஇதுமாயமென்ன
இனமாயமான்பின், எழில்சேர் *
அலைமலிவேற்கணுனை அகல்விப்பதற்கு
ஒருருவாயமானையமையா *
கொலைமலியெய்துவித்தகொடியோனிலங்கை
பொடியாக, வென்றியமருள் *
கிலைமலிசெஞ்சரங்கள்செலவுய்த்த நங்கள்
திருமால்நமக்குஒரரணே.

(எ)

முன்னுலகங்களேமும்இருள்மண்டியுண்ண
முதலோடுவீடுமறியாது *
என்னிது? வந்ததென்னஇமையோர்திசைப்ப
எழில்வேதமின்றிமறைய *

† பின்னும்வானவர்க்கும்முனிவர்க்கும்நல்கி

இருள்தீர்ந்துஇவ்வையம்மகிழ *

அன்னமதாயிருந்து அங்கறநூ லுரைத்த

அநாமம்மையாளுமாசே.

(அ)

துணைநிலைமற்றெமக்கொருளதென்றிராது

தொழுமின்கள்தொண்டர் ! தொலைய *

உணமுலைமுன் கொடுத்தஉரவோளதாவி

உகவுண்டிவெண்ணெய்மருவி *

பணைமுலையாயர்மாதர் உரலோடுகட்ட

அதனோடுமோடி, அடல்சேர் *

இணைமருதிற்றுவிழநடைகற்றதெற்றல்

வினைபற்றறுக்கும்விதியே.

(க)

‡ கொலைகெழுசெம்முகத்தகளிரென்றுகொன்று

கொடியோனிலங்கைபொடியா *

சிலைகெழுசெஞ்சாங்குள்செலவுய்த்த நங்கள்

திருமலை, வேலைபுடைசூழ *

கலிகெழுமாடவீதிவயல்மங்கைமன்னு

கலிகன் றிசொன்னபனுவல் *

ஒலிகெழுபாடல்பாடியுழல்கின்றதொண்டரவர்

ஆள்வர்உம்பருலகே.

(க௦)

அடிவரவு:—நிலை செரு தீது தனை வெந்திறல் இருநிலம் இலைமலி முன்
துணை கொலை மான்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருமொழி - மானமரும்.

[இரண்டுதோழியர் எம்பெருமானது ஸௌலப்யத்தையும் பரத்வத்தையு
யும் எதிரோதிராகக் கூறுதல்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா. (கண்டாராகம் - ஆதிதாளம்.)

‡ மானமருமென்னோக்கி வைதேவியின் துணையா *

கானமரும்கல்லதர்போய்க் காடுறைந்தான்காணேடி! *

கானமரும்கல்லதர்போய்க் காடுறைந்தபொன்னடிக்கள் *

வானவர்தம் சென்னிமலர்கண்டாய்சாழலே!

(க)

† 'பின்னும்,' 'பின்னையும்' என்பன பாடபேதங்கள்.

தந்தைதனைகழலத் தோன்றிப்போய் * ஆய்ப்பாடி
நந்தன்குலமதலையாய் வளர்ந்தான்காணே ! *

நந்தன்குலமதலையாய்வளர்ந்தான் நான்முகற்குத்
தந்தைகாண் * எந்தைபெருமான்காண் சாழலே ! (௨)

ஆழ்கடல்குழுவையகத்தார் ஏசப்போய் * ஆய்ப்பாடித்
தாழ்குழலார்வைத்த தயிருண்டான்காணே ! *

தாழ்குழலார்வைத்த தயிருண்டபொன்வயிறு * இவ்
வேழலகுமுண்டும் இடமுடைத்தால்சாழலே ! (௩)

அறியாதார்க்கு ஆனாயனாகிப்போய் * ஆய்ப்பாடி
உறியார்நறுவெண்ணெய் உண்டிகந்தான்காணே ! *

உறியார்நறுவெண்ணெய் உண்டிகந்தபொன்வயிற்றுக்கு *
எறிநீருலகனைத்தும் எய்தாதால்சாழலே ! (௪)

வண்ணக்கருங்குழல் ஆய்ச்சியால்மொத்துண்டு *
கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டான்காணே ! *

கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டானாகிலும் *
எண்ணற்கரியன் இமையோர்க்கும்சாழலே ! (௫)

கன்றப்பறைகறங்கக் கண்டவர்தம்கண்களிப்ப *
மன்றில்மரக்கால்கூத்து ஆடினான்காணே ! *

மன்றில்மரக்கால்கூத்து ஆடினாகிலும் *
என்றும்அரியன் இமையோர்க்கும்சாழலே ! (௬)

கோதைவேல்ஐவர்க்காய் மண்ணகலம்கூறிடுவான் *
தூதனாய், மன்னவனால் சொல்லுண்டான்காணே ! *

தூதனாய், மன்னவனால் சொல்லுண்டானாகிலும் *
ஒதநீர்வையகம் முன்னுண்டுஉமிழ்ந்தான்சாழலே ! * (௭)

பார்மன்னர்மங்கப் படைதொட்டுவெஞ்சமத்து *
தேர்மன்னர்க்காய் அன்றுதேருர்ந்தான்காணே ! *

தேர்மன்னர்க்காய் அன்றுதேருர்ந்தானாகிலும் *
தார்மன்னர்தங்கள் தலைமேலான்சாழலே ! (௮)

கண்டார்இரங்கக் கழியக்குறளுருவாய் *
வண்தாரான்வேள்வியில் மண்ணிரந்தான்காணே ! *

வண்தாரான்வேள்வியில் மண்ணிரந்தானாகிலும் *
வண்டேழலகுக்கும் மிக்கான்காண்சாழலே ! (௯)

‡‡ கள்ளத்தால்மாவலியை முவடிமண்கொண்டளந்தான் *
வெள்ளத்தான்வேங்கடத்தான் என்பரால்காணே ! *
வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தானேலும் * கலிகன்றி
உள்ளத்தினுள்ளே உளன்கண்டாய்சாழலே ! (க௦)

அடிவரவு:—மானமரும் தந்தை ஆழ்கடல் அறியாதார்க்கு வண்ணம் கன்ற
கோதை பார்மன்னர் கண்டார் கள்ளத்தால் மைந்நின்ற.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௬ - ஆந் திருமொழி - மைந்நின்ற.

[ப்ரளயாபத்தில் பாதுகாத்த எம்பெருமானையே ஆசிரயிக்கும்படி
உலகத்தார்க்கு உபதேசித்தல்.]

அறுசீர்க்கடிநெடிலடியாசிரியவிரந்தம். (நீலாம்புராகம் - அடதாளம்.)

‡‡ மைந்நின்றகருங்கடல்வாயுலகின்றி வானவரும்பாமுமெல்லாம்*
நெய்நின்றசக்கரத்தன்திருவயிற்றில் நெடுங்காலம்கிடந்ததுஒரீர் *
எந்நன்றிசெய்தாரா ஏதிலோர்தெய்வத்தைவத்துகின்றீர் ? *
செய்நன்றிசுன்றேன்மின் தொண்டர்காள் ! அண்டனையே ஏத்தீர்களே, (க)

நில்லாதபெருவெள்ளம் நெடுவிசும்பின்மீதோடிநியிர்ந்தகாலம் *
மல்லாண்டதடக்கையால் பகிரண்டமகப்படுத்தகாலத்து * அன்று
எல்லாரும்அறியாரோ? எம்பெருமானுண்டமிழ்தளச்சில்லேவர் *
அல்லாதார்தாமுளரோ? அவனருளேஉலகாவது அறியீர்களே? (உ)

நெற்றிமேல்கண்ணனும் நிறைமொழிவாய்நான்முகனும் நீண்டநால்வாய் *
ஒற்றைக்கைகவெண்பகட்டினொருவனையும் உள்ளிட்டஅமுரரோடும்*
வெற்றிப்போர்க்கடலரைய எவ்விழங்கர்மல் தான்விழங்கியயக்கொண்ட *
கொற்றப்போராழியான் குணம்பரவாச்சிறுதொண்டர் கொடியவாதே ! (ங)

பணிப்பரவைத்திரைதனும்பப் பாரெல்லாம்நெடுங்கடலேயானகாலம் *
இனிக்களைகணிவர்க்கில்லையென்று உலகமேழிளையும்ஊழில்வாங்கி *
முனித்தலைவன், முழங்கொளிகேர் திருவயிற்றில்வைத்து உம்மையுய்யக்கொண்
கணிக்களவத்திருவுருவத்தொருவனையே கழல்தொழுமாகல்லீர்களே. [உ*

பாராரும்காணுமே பரவைமாரெடுங்கடலேயானகாலம் *
ஆரானும்அவனுடையதிருவயிற்றில் நெடுங்காலம்கிடந்தது * உள்ளத்
தோராதவுணர்விலீர் ! உணருதிரேல், உலகளந்தஉம்பர்கோமான் *
பேராளன்பேரான பேர்களாயிரங்களுமேபேசீர்களே. (ஊ)

பேயிருக்கும்நெடுவெள்ளம் பெருவிசம்பின்மீதோடிப்பெருகூலம்*
தாயிருக்கும்வண்ணமே உம்மைத்தன்வயிற்றிருத்திடய்யக்கொண்டான் * [ம
பேயிருக்க, மற்றிற்கோர்புதுத்தெய்வம் கொண்டாட்டம்தொண்டர் ! * பெற்
தாயிருக்கமனைவெந்நீராட்டிதிரோ ? மாட்டாததகவற்றீரே. (சு)

மண்ணுடும்விண்ணுடும் வானவரும்தானவரும்மற்றுமெல்லாம் *
உண்ணுதபெருவெள்ளம் உண்ணுமல் தான்விழுங்கிடய்யக்கொண்ட*
கண்ணுளன்கண்ணமங்கைநகராளன் கழல்கூடி * அவனைஉள்ளத்து
எண்ணுதமானிடத்தை எண்ணுதபோதெல்லாம்இனியவர்தே. (எ)

மறம்கிளர்ந்துகருங்கடல்நீர் உரந்துரந்துபரந்தேறிஅண்டத்தப்பால்*
புறம்கிளர்ந்தகாலத்துப் பொன்னுலகமேழினையும்ஊழில்வாங்கி *
அறம்கிளர்ந்ததிருவயிற்றின் அகம்படியில்வைத்துஉம்மைஉய்யக்கொண்ட *
நிறம்கிளர்ந்தகருஞ்சோதிநெடுந்தகையை நினையாதார்நீசர்தாமே. (அ)

அண்டத்தின்முகடமுந்த அலைமுந்நீர்த்திரைததும்படி! ஆ! வென்று*
தொண்டார்க்கும்.அமரார்க்கும் முனிவர்க்கும்தானருளி* உலகமேழும்
உண்டொத்ததிருவயிற்றின் அகம்படியில்வைத்துஉம்மைஉய்யக்கொண்ட*
கொண்டற்கைமணிவண்ணன் தண்குடந்தைநர்பாடியாடர்களை. (இ)

ஃ தேவரையும்அசுரரையும் திசைகளையும்கடல்களையும்மற்றும்முற்றும்*
யாவரையும்ஒழியாமே எம்பெருமானுண்டிமிழந்ததறிந்துசொன்ன*
காவளரும்பொழில்மங்கைக் கவிநன்றியொலிமாலேகற்றுவல்லார் *
பூவளரும்திருமகளாலருள்பெற்றுப் பொன்னுலகிற்பொலிவர்தாமே. (ஓ)

அடிவரவு:—மை நில்லாத நெற்றி பனி பாராரும் பேய் மண் மறம் அண்டத்
தின் தேவரை நீள்நாகம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருமொழி - நீள்நாகம்.

[‘எம்பெருமான்திறத்தில் உதவாத அவயவங்கள் பயனற்றன’ என்றல்.]

தரவுகொச்சகக்கல்பா. (வராளிராகம் - ருபகநாளம்.)

ஃ நீள்நாகம்சுற்றி நெடுவரைநட்டு * ஆழ்கடலைப்
பேணுன்கடைந்து அமுதம்கொண்டுகந்தபெம்மாளை *
பூணாமார்வனைப் புள்ளாரும்பொன்மலையை *
காணுதார்க்குள்ளும் கண்ணல்லகண்டாமே. (க)

நீள்வாங்குறஞருவாய் நின்றிரந்துமாவலிமண் *
தாளால் அளவிட்ட தக்கணைக்குமிக்கானை *
தோளாதமாமணியைத் தொண்டர்க்கினியானை *
கேளாச்செவிகள் செவியல்லகேட்டாமே.

(2)

தூயானைத் தூயமறையானை * தென்னாவி
மேயானை மேவாளுயிருண்டு அமுதுண்ட
வாயானை * மாலைவணங்கி அவன்பெருமை
பேசாதார் * பேச்சுஎன்றும் பேச்சல்லகேட்டாமே.

(1௩)

கூடாஇரணியனைக் கூருகிரால்மார்விடந்த *
ஓடாஅடலரியை உம்பரார்கோமானை *
தோடார்நறுந்துழாய் மார்வனை, ஆர்வத்தால் *
பாடாதார்பாட்டுஎன்றும் பாட்டல்லகேட்டாமே.

(௪)

மையார்கடலும் மணிவரையும்மாழுகிலும் *
கொய்யார்குவனையும் காயாவும்போன்றுஇருண்ட
மெய்யானை * மெய்யமலையானைச் சங்கேந்தும்
கையானை * கைதொழாக் கையல்லகண்டாமே.

(1௫)

கள்ளார்துழாயும் கணவலரும்கூவினையும் *
முள்ளார்முளரியும் ஆம்பலும்முன்கண்டக்கால் *
புள்ளாய்ஒரேனமாய்ப் புக்கிடந்தான்பொன்னடிக்கென்று *
உள்ளாதாருள்ளத்தை உள்ளமாக்கொள்ளோமே.

(௬)

கனையார்கடலும் கருவினையும்காயாவும்
அனையானை * அன்பினால் ஆர்வத்தால் * என்றும்
சனையார்மலரிட்டுத் தொண்டராய்நின்று
நினையாதார் * நெஞ்சுஎன்றும் நெஞ்சல்லகண்டாமே.

(௭)

வெறியார்கருங்கூந்தல் ஆய்ச்சியர்வைத்த *
உறியார்நறுவெண்ணெய் தானுகந்துஉண்ட
சிறியானை * செங்கெண்டியானைச் சிந்தித்து
அறியாதார் * என்றும் அறியாதார்கண்டாமே.

(௮)

†: தேனெடுவண்டாலும் திருமாலிருஞ்சோலை *
தானிடமாக்கொண்டான் தடமலர்க்கண்ணிக்காய் *
ஆன்விடையேழன்றடர்த்தாற்கு ஆளானரல்லாதார் *
மானிடவரல்லரென்று என்மனத்தேவைத்தேனே.

(௯)

ஃ மெய்நின்ற பாவம்அகல * திருமாலைக்
கைநின்றஆழியான் சூழும்கழல்சூடி *
கைநின்றவேற்கைக் கலியனொலிமலை *
ஐயொன்றுமைந்தும் இவைபாடியாடிமினே. (க௦)

அடிவரவு:—நீள்நாகம் நீள்வான் தூயான் கடடா மையார் கள்ளார் களை
வெறி தேனெடு மெய் மாற்றம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருமொழி - மாற்றமுள

[‘தேஹஸம்பந்தத்தை அறுத்துத் தந்தருளவேண்மே’ என்று
ஆழ்வார் எம்பெருமானைப் பிரார்த்தித்தல்.]

கலிவந்தம். (மாஜ்சீராகம் - அடநாளம்.)

ஃ மாற்றமுள ஆகிலும்சொல்லுவன் * மக்கள்
தோற்றக்குழி தோற்றுவிப்பாய்கொல்? என்றுஇன்னம் *
ஆற்றங்கரைவாழ்மரம்போல் அஞ்சுகின்றேன் *
நாற்றச்சுவை ஊறுஒலியாகியநம்பீ ! (க)

சீற்றமுள ஆகிலும்செப்புவன் * மக்கள்
தோற்றக்குழி தோற்றுவிப்பாய்கொலென்றஞ்சி *
காற்றத்திடைப்பட்ட கலவர்மனம்போல் *
ஆற்றத்துளங்காநிற்பன் ஆழிவலவா ! (உ)

தூங்கார்பிறவிக்கள் இன்னம்புகப்பெய்து *
வாங்காயென்றுசிந்தித்து நான்அதற்குஅஞ்சி *
பாம்போடுஒருகூரையிலே பயின்றாற்போல் *
தாங்காதுஉள்ளம்தள்ளும் என்நாமரைக்கண்ணு ! (ங)

உருவார்பிறவிக்கள் இன்னம்புகப்பெய்து *
திரிவாயென்றுசிந்தித்தி என்றதற்கஞ்சி *
இருபாடெரிகொள்ளியினுள் ஏறும்பேபோல் *
உருகாநிற்கும் என்னுள்ளம்ஊழிமுதல்வா ! (ச)

கொள்ளக்குறையாத இடம்பைக்குழியில் *
தள்ளிப்புகப்பெய்திகொல்? என்றுஅதற்குஅஞ்சி *
வெள்ளத்திடைப்பட்ட நரியினம்போலே *
உள்ளம்துளங்காநிற்பன் ஊழிமுதல்வா ! (ரு)

படைநின்ற பைந்தாமரையோடு * அணிநீலம்
மடைநின்று அலரும் வயலாலிமணாளா ! *
இடையனெறிந்தமாமே ஒத்திராமே *
அடைய அருளாய் எனக்கு உன் தனருளே.

(க)

ஃ வேம்பின்புழு வேம்பன்றியுண்ணுது * அடியேன்
நான்பின்னும் உன்சேவடியன்றியவேன் *
தேம்பலிளந்திங்கள் சிறைவிடுத்த * ஐவாய்ப்
பாம்பினனைப் பள்ளிகொண்டாய்பாஞ்சோதி !

(எ)

ஃ அணியார்பொழில்சூழ் அரங்கநகரப்பா ! *
துணியேன்இனி நின்னருளல்லது எனக்கு *
மணியே ! மணிமாணிக்கமே ! மதுகுதா ! *
பணியாய் எனக்கு உய்யும்வகை பரஞ்சோதி !

(அ)

ஃ நந்தாநாகத்து அழுந்தாவகை * நாளும்
எந்தாய் ! தொண்டரானவர்க்கு இன்னருள்செய்வாய் ! *
சந்தோகா ! தலைவனே ! தாமரைக்கண்ணு ! *
அந்தோ ! அடியேற்கு அருளாய் உன்னருளே.

(க)

ஃ குன்றமெடுத்து ஆநிலாகாத்தவன் தன்னை *
† மன்றில்புகழ் மங்கைமன்கலிகன்றிசொல் *
ஒன்றுநின்ற ஒன்பதும் வல்லவர்தம்மேல் *
என்றும்வினையாயின சாரகில்லாவே,

(க௦)

அடிவரவு:—மாற்றம் சேற்றம் தூங்கார் உருவார் கொள்ள படை வேம்பின்
அணியார் நந்தா குன்றம் நிதியினே,

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி ஸம்பூர்ணம்.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருக் குறுந்தாண்டகம்.

அறுநீர்க்குந்நெடிலடிபாசிரியவ்ருந்தம், (தோடி ராகம் - ருபகநாளம்.)

ஃ நிதியினைப்பவளத்தானை நெறிமையால்நினையவல்லார் *
கதியினைக்கஞ்சன்மாளக் கண்டுமுன் அண்டமானும் *
மதியினைமால்வாழ்த்தி வணங்கிஎன்மனத்துவந்த *
விதியினைக்கண்டுகொண்ட தொண்டனைன்விடுகிலேனே. (க)

காற்றினைப்புனலைத்தீயைக் கடிமதிளிலங்கைசெற்ற
ஏற்றினை * இமயம்மேய எழில்மணித்திரனை * இன்ப
வாற்றினை அமுதந்தன்னை அவுணஞ்ஞயிரையுண்ட
கூற்றினை * குணங்கொண்டு உள்ளம் ! கூறுநீகூறுமாதே. (உ)

பாயிரும்பாவைதன்னுள் பருவரைதிரித்து * வாறோர்க்
காயிருந்து அமுதம்கொண்ட அப்பனைஎம்பிரானை *
வேயிருஞ்சோலைசூழ்ந்து விரிகதிரிரியநின்ற *
மாயிருஞ்சோலைமேய மைந்தனைவணங்கினேனே. (ங)

கேட்கயானுற்றதுண்டு கேழலாபுலகங்கொண்ட *
பூக்கெழுவண்ணஞரைப் போதரக்கனவில் கண்டு *
வாக்கினால்கருமந்தன் னால் மனத்தினால்கிரத்தைதன்னால் *
வேட்கைமீ தூரவாங்கி விழுங்கினேற்குஇனியவாதே. (ச)

இரும்பனன்றுண்டநீர்போல் எம்பெருமானுக்கு * என் தன்
அரும்பெறவன்புபுக்கிட்டு அடிமைபூண்டு உய்ந்துபோனேன் *
வரும்புயல்வண்ணஞரை மருவிஎன்மனத்துவைத்து *
கரும்பினின்சாறுபோலப் பருகினேற்குஇனியவாதே. (ரு)

மூவரில்முதல்வனாய் ஒருவனை, உலகம்கொண்ட *
கோவினைக்குடந்தைமேய குருமணித்திரனை * இன்பப்
பாவினைப்பச்சைத்தேனைப் பைம்பொன்னை அமர்ச்சென்னிப்
பூவினை * புகழும் தொண்டர் என்சொல்லிப்புகழ்வார்தாமே ? (சு)

இம்மையைமறுமைதன்னை எமக்குளிடாகிநின்ற *
மெய்ம்மையைவிரிந்தசோலை வியன்திருவரங்கம்மேய *
செம்மையைக்கருமைதன்னைத் திருமலையொருமையானே *
தன்மையைநினைவார். என் தன் தலைமிசைமன்னுவாரே. (எ)

வானிடைப்புயலேமலை வரையிடைப்பிரசம்சன்ற *
தேனிடைக்கரும்பின்சாற்றைத் திருவினைமருவிவாழார் *
மானிடப்பிறவிஅந்தோ ! மதிக்கிலர்கொள்க * தந்தம்
ஊனிடைக்குரம்பைபவாழ்க்கைக்கு உறுதியேவேண்டினாரே. (அ)

உள்ளமோ ! ஒன்றில்நில்லாது ஒசையிலெரிநின்றனும் *
கொள்ளிமேலெறும்புபோலக் குழையுமால்என்தனுள்ளம் *
தெள்ளியீர் ! தேவர்க்கெல்லாம் தேவராய்உலகம்கொண்ட *
ஒள்ளியீர் ! உம்மையல்லால் எழுமையும்துணையிலோமே. (க)

சித்தமும்செவ்வைநில்லாது என் செய்கேந்தீவினையேன் ? *
பத்திமைக்கன்புடையேனாவதே? பணியாய்எந்தாய் ! *
முத்தொளிமரகதமே ! முழங்கொளிமுகில்வண்ணு ! * என்
அத்த ! நின்னடிமையல்லால் யாதுமொன்றறிகிலேனே. (க௦)

தொண்டெல்லாம்பரவிநின்னைத் தொழுதுஅடிபணியுமாறு
கண்டு * தான்கவலைதீர்ப்பான்ஆவதே? பணியாய்எந்தாய் ! *
அண்டமாய்என்திசைக்கும் ஆதியாய் ! நீதியான *
பண்டமாம்பரமசோதி ! நின்னையேபரவுகேவனே. (க௧)

ஆவியைஅரங்கமலை அழுக்குடம்பெச்சில்வாயால் *
தூய்மையில்தொண்டனென்னான் சொல்லினென்தொல்லைநாமம் *
பாவியேன்பிழைத்தவாறென்று அஞ்சினேற்குஅஞ்சலென்று *
காவிபோல்வண்ணார்வந்து என்கண்ணுளேதோன்றினாரே. (க௨)

இரும்பனன்றுண்டநீரும் போதரும்கொள்க * என் தன்
அரும்பிணிபாவமெல்லாம் அகன்றனஎன்னைவிட்டு *
எரும்பமர்சோலைசூழ்ந்த அரங்கமாகோயில்கொண்ட *
கரும்பினைக்கண்டுகொண்டு என்கண்ணினைகளிக்குமாறே ! (க௩)

காவியைவென்றகண்ணார் கலவியேகருதி * நாளும்
பாவியேனுகளண்ணி அதனுள்ளேபழுத்தொழிந்தேன் *
தூவிசோன்னம்மன்னும் சூழ்புனல்குடந்தையானே *
பாவியேன்பாவியாது பாவியேனாயினேனே. (க௪)

† முன்பொலாஇராவணன்தன் முதுமதிளிலங்கைவேவித்து *
அன்பினால் அனுமன்வந்து ஆங்கடியிணைபணியரின்றார்க்கு *
என்பெலாம் உருகியுக்கிட்டு என்னுடைநெஞ்சமென்னும் *
அன்பினால் ஞானரீர்கொண்டு ஆட்டுவன் அடியனேனே. (கரு)

† மாயமான் மாயச்செற்று மருதிறநடந்து * வையம்
தாயமாபரவைபொங்கத் தடவரை திரித்து * வானோர்க்கு
நாயுமால் எம்பிரானார்க்கு என்னுடைச்சொற்களென்னும் *
தூயமாமாலேகொண்டு சூட்டுவன் தொண்டனேனே. (கசு)

பேசினாற்பிறவிரீத்தார் பேருளான்பெருமைபேசி *
ஏசினாற்பயந்துபோனாள் என்பது இவ்வுலகின் வண்ணம் *
பேசினேன் ஏசமாட்டேன் பேதையேன்பிறவிரீத்தற்கு *
ஆசையோபெரிதுகொள்க அலைகடல்வண்ணர்பாலே. (கசு)

இளைப்பினை இயக்கம் நீக்கி இருந்துமுன் இமையைக்கூட்டி *
அளப்பிலைம்புலனடக்கி அன்பு அவர்கண்ணேவைத்து *
துளக்கமில்லிந்தைசெய்து தோன்றலும் சுடர்விட்டு * ஆங்கே
விளக்கினை விதியின்காண்பார் மெய்ம்மையைக்காண்கிற்பாரே. (கஅ)

‡ பிண்டியார் மண்டையேந்திப் பிறர்மனை திரிதந்துண்ணும்
† முண்டியான் * சாபம்தீர்த்த ஒருவனார் * உலகமேத்தும்
கண்டியூர் அரங்கம் மெய்யம் கச்சிபேர்மல்லையென்று
மண்டினார் * உய்யலல்லால் மற்றையார்க்கு உய்யலாமே? (கசு)

‡ வானவர்தங்கள் கோனும் மலர்மிசையயனும் * நானும்
தேமலர் தூவியேத்தும் சேவடிச்செங்கண்மாலே *
மானவேல்கலியன் சொன்ன வண்தமிழ்மாலேநாலேந்தும் *
ஊனமதின்றிவல்லார் ஒளிவிசம்பாள்வர்தாமே. (உ௦)

அடிவரவு:—பிதியனை காற்றினை பாயிரும் கேட்க இரும்பு மூவரிட
இம்மையை வானிடை உள்ளம் சித்தம் தொண்டு ஆவியை
இரும்பு காவியை முன்பொலா மாயம் பேசினார் இளைப்பினை
பிண்டியார் வானவர் மின்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† இந்த இரண்டு பாசரங்களும்-திருமஞ்சளகாலத்தில் ஸேவக்கப்படுவன.

‡ 'உண்டியான், என்றும் கூறுவர்.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த
திருநெடுந்தாண்டகம்.

[முதற் பத்துப்பாசுரங்கள் - ஆழ்வார் தாமானதன்மையில் அருளிச் செய்வன.]

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநந்தம்.

(கல்யாணிராகம் - அடதாளம்.)

மின்னுருவாய்முன்னுருவில்வேதம்நான்காய்
விளக்கொளியாய்முனைத்தெழுந்ததிங்கள்தானாய் *
பின்னுருவாய்முன்னுருவிற்பிணிமூப்பில்லாப்
பிறப்பிலியாய்இறப்பதற்கேளண்ணாது * எண்ணும்
பொன்னுருவாய்மணியுருவிற்பூதமைந்தாய்ப்
புனலுருவாய்அனலுருவில்திகழும்சோதி *
தன்னுருவாய்என்னுருவில்நின்றஎந்நைத
தளிர்புரையும்திருவடிஎன்தலைமேலவே. (க)

பாருருவிரீரெரிகால்விசம்புமாகிப்
பல்வேறுசமயமுமாப்பரந்துநின்ற *
ஏருருவில்மூவருமேயெனநின்ற
இமையவர்தம்திருவுருவேநெண்ணும்போது *
ஒருருவம்பொன்னுருவம்ஒன்றுசெந்தீ
ஒன்றுமாகடலுருவம்ஒத்துநின்ற *
மூவுருவும்கண்டபோதுஒன்றும்சோதி
முகிலுருவம்எம்மடிகளுருவந்தானே. (உ)

(தோடிராகம் - ரூபக்தாளம்.)

திருவடிவிற்கருநெடுமால்சேயனென்றும்
திரேதைக்கண்வளையுருவாய்த்திகழ்ந்தானென்றும் *
பெருவடிவிற்கடலமுதம்கொண்டகாலம்
பெருமானைக்கருநீலவண்ணன்தன்னை *
ஒருவடிவத்தோருருவென்றுஉணரலாகாது
ஊழிதோறுழிரின்றேத்தலல்லால் *
கருவடிவிற்கெங்கண்ணவண்ணன்தன்னைக்
கட்டுரையேயாரொருவர்காண்கிற்பாரே ?

இந்திரற்கும்பிரமற்கும்முதல்வன் தன்னை
 இருநிலம்கால்தீர் விண்பூதமைந்தாய் *
 செந்திறத்ததமிழோசைவடசொல்லாகித்
 திசைளான்குமாய்த் திங்கள் ஞாயிராகி *
 அந்தரத்தில்தேவர்க்கும் அறியலாகா
 அந்தணனை அந்தணர்மாட்டு அந்திவைத்த
 மந்திரத்தை * மந்திரத்தால் மறவாது என்றும்
 வாழதியேல் வாழலாம் மடநெஞ்சமே !

(ச)

(தோடிகாரகம் :- திரிபுடைநாளம்.)

ஒண்மிதியிற்புனலுருவி ஒருகால்நிற்ப
 ஒருகாலும்காமருசீரவுண்ணுள்ளத்து *
 எண்மதியும்கடந்து அண்டமீதுபோகி
 இருவிசும்பினாடுபோயெழுந்து * மேலேத்
 தண்மதியும்கதிரவனும் தவிரவோடித்
 தாரகையின்புறம்தடவி அப்பால்மிக்கு *
 மண்முழுதும் அகப்பித்துநின்ற எந்தை
 மலர்புரையும் திருவடியே வணங்கினேனே.

(ரு)

அலம்புரிந்தநெடுந்தடக்கை அமரர்வேந்தன்
 அஞ்சிதைப்புள் தனிப்பாகன், அவுணர்க்கு என்றும் *
 சலம்புரிந்தங்கருளில்லாத்தன்மையாளன்
 தானுகந்தனரெல்லாத்தன் தாள்பாடி *
 நிலம்பரந்துவரும் கலுழிப்பெண்ணையீர்த்த
 நெடுவேய்கள் படுமுத்தமுந்தவுந்தி *
 புலம்பரந்துபொன்விளைக்கும் பொய்கைவேலிப்
 பூங்கோவலூர்தொழுதும் போது நெஞ்சே !

(சு)

வற்புடையவரை நெடுந்தோள் மன்னர் மாள
 வடிவாயமருவேந்தி உலகமாண்டு *
 வெற்புடைய நெடுங்கடலுள் தனிவேலுய்த்த
 வேள்முதலாவென்ற ஞார், வந்தம்மேய *
 சுற்புடைய மடக்கன் னிகாவல்பூண்ட
 கடிபொழில்சூழ்நெடுமறுகில்கமலவேலி *
 பொற்புடையமலையையன்பணியநின்ற
 பூங்கோவலூர்தொழுதும் போது நெஞ்சே !

(எ)

(५)

(क)

(50)

B - 28

மட்டுவிக்கிமணிவண்டுமூரலும்கூந்தல்
மடமானை இதுசெய்தார்தம்மை * மெய்யே
கட்டுவிச்சிசொல்லென்னச்சொன்னாள், நங்காய் ! *

(கக)

நெஞ்சருகிக்கண்பணிப்பநிற்கும்சோரும்
நெடிதுயிர்க்கும்உண்டறியாள்உறக்கம்பேணாள் *

நஞ்சாவிஸ்துயிலமர்ந்தநம்பி! என்னும் *
வம்பார்! பூம்வயலாலிணைந்தா! என்னும் *
அஞ்சிறையபுட்கொடியேஆடிம்பாடும்
அணியரங்கமாடுதுமோ? தோழி! என்னும் *
என்சிறகின்கீழடங்காப்பெண்ணைப்பெற்றேன்
இருநிலத்துலர்பழிபடைத்தேன்ஏ! பாவமே.

(கஉ)

கல்லெடுத்துக்கல்மாரிகாத்தாய்! என்றும்
காமருபூங்கச்சியூரகத்தாய்! என்றும் *
வில்லிறுத்துமெல்லியல்தோள்தோய்ந்தாய்! என்றும்
வெஃகாவிஸ்துயிலமர்ந்தவேந்தே! என்றும் *
மல்லடர்த்துமல்லரைஅன்றுஅட்டாய்! என்றும்
மாகீண்டகைத்தலத்துஎன்மைந்தா! என்றும் *
சொல்லெடுத்துத்தன்கிளியைச்சொல்லேயென்று
துணைமுலைமேல்துளிசோரட்சோர்கின்றாளே.

(கங)

(ஸாவேரி ராகம் - ருபகதாளம்.)

முனைக்கதிரைக்குறுங்குடியுள்முகிலை மூவா
மூவுலகம்கடந்துஅப்பால்முதலாய்நின்ற *

அளப்பரியஆரமுதைஅரங்கம்மேய
அந்தணை அந்தணர்தம்சிந்தையாணை *
விவக்கொளியைமாதகத்தைத்திருத்தண்காவில்
வெஃகாவில்திருமலைப்பாடக்கேட்டு *
வளர்த்ததனாஸ்பயன்பெற்றேன்வருகவென்று
மடக்கிளியைக்கைகூப்பிவணங்கினாளே.

(கசு)

கல்லுயர்ந்தநெடுமதிள்சூழ்கச்சிமேய
களிது! என்றும் கடல்கிடந்தகனியே! என்றும் *
அல்லியம்பூமலர்ப்பொய்கைப்பழனவேலி
அணியமுந்நூர்நின்றுகந்தஅம்மாண்! என்றும் *

சொல்லுயர்ந்தநெடுவீணைமுலைமேல்தாங்கித்
தூமுறுவல்நகைஇறையேதோன்றநக்கு *
மெல்விரல்கள்சிவப்பெய்தத்தடவிஆங்கே
மென்கிளிபோல்மிகமிழற்றும்என்பேதையே. (கரு)

‡ கன்றுமேய்த்துஇனிதுகந்தகாளாய் ! என்றும்.
கடிபொழிக்குழ்கணபுரத்துஎன்கணியே ! என்றும் *
மன்றமரக்கூத்தாடிமகிழ்ந்தாய் ! என்றும்
வடதிருவேங்கடம்மேயமைந்தா ! என்றும் *
வென்றசுரர்குலம்களைந்தவேந்தே ! என்றும்
விரிபொழிக்குழ்திருநறையூர்நின்றாய் ! என்றும் *
துன்றுகுழல்கருநிறத்துஎன்துணையே ! என்றும்
துணைமுலைமேல்துளிசோரச்சோர்கின்றாளே. (கசு)

(யதுகுலகாம்போதிராகம் - ஜம்பைநாளம்.)

பொங்கார்மெல்லிளங்கொங்கைபொன்னேபூப்பப்
பொருகயல்கண்ணீரரும்பப்போந்துகின்று *
செங்காலமடப்புறவம்பெடைக்குப்பேசும்
சிறுகுரலுக்குஉடலுருகிச்சிந்தித்து * ஆங்கே
தண்காலும்தண்குடந்தைநகரும்பாடித்
தண்கோவலூர்பாடியாடக்கேட்டு *
நங்காய் ! நங்குடிக்குஇதுவோநன்மை? என்ன
நறையூரும்பாடிவாள்நவில்கின்றாளே. (கசு)

(பந்துவராளிதாகம் - திரிபுடைநாளம்.)

கார்வண்ணந்திருமேனிகண்ணும்வாயும்
கைத்தலமும்அடியிணையும்கமலவண்ணம் *
பார்வண்ணமடமங்கைபத்தர் பித்தர்
பனிமலர்மேற்பாவைக்குப்பாவம்செய்தேன் ! *
ஏர்வண்ணவென்பேதைஎன்சொல்கேளாள்
எம்பெருமான்திருவரங்கம்எங்கே? என்னும் *
நீர்வண்ணன்நீர்மலைக்கேபோவேனென்னும்
இதுவன்றோ † நிறையழிந்தார்நிற்குமாதே! (கசு)

முற்றாராவனமுலையாள்பாவை மாயன்
மொய்யகலத்துள்ளிருப்பாள்அஃதும்கண்டு
அற்றாள் * தன் † நிறையழிந்தாள்ஆவிக்கின்றாள்
அணியரங்கமாடுதுமோ? தோழி! என்னும் *

† 'நிறையு' என்று வழங்குவர்.

பெற்றேன்வாய்ச்சொல்இறையும்பேசக்கேளாள்
 பேர்பாடித்தண்குடந்தைநகரும்பாடி *
 பொற்றாமரைக்கயம்நீராடப்போனாள்
 பொருவற்றாள்ளன்மகள்உம்பொன்னும்அஃதே. (௧௯)

(அடானாராகம் - ஆதிதாளம்.)

தேராளம்வாளாக்கன்செல்வம்மாளத்
 தெவ் னிலங்கைமுன்மலங்கச்செந்தீயொல்கி *
 போராளனாயிரந்தோள்வாணன்மாள்பு
 பொருகடலைஅரண்கடந்துபுக்குமிக்க
 பாராளன் * பாரிடந்துபாரையுண்டு
 பாருமிழ்ந்துபாரளந்து பாரையாண்ட
 பேராளன் * பேரோதும்பெண்ணை மண்மேல்
 பெருந்தவத்தளென்றல்லால்பேசலாமே ? (௨௦)

[இதுமுதல் ஐந்துபாசுரங்கள்-தலைவி தோழிக்கு அறத்தோடுநிற்றல்.]

ஃஃ மைவண்ணநறுங்குஞ்சிக்குழல்பின்தாழ
 மகரம்சேர்குழைஇருபாடுஇலங்கியாட *
 எவ்வண்ணவெஞ்சிலையேதுணையா இங்கே .
 இருவராய்வந்தார்என்முன்னேநின்றார் *
 கைவண்ணம்தாமரைவாய்கமலம்போலும்
 கண்ணிணையும்அரவிந்தம் அடியும்அஃதே *
 அவ்வண்ணத்தவாரிலைமைசெண்டும்தோழி!
 அவரைநாம்தேவரென்றுஅஞ்சினேமே. (௨௧)

(ஆநந்தபைரவராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

வைவளமொன்றாராயாநம்மைநோக்கா
 நாணிநூர்போல்இறையேநயங்கள்பின் னும் *
 செய்வளவில்என்மனமும்கண்ணும்ஓடி
 எம்பெருமான்திருவடிக்கீழ்நைய * இப்பால்
 கைவளையும்மேகலையும்காணேன் கண்டேன்
 கனமகரக்குழையிரண்டும்நான்குதோளும் *
 எவ்வளவுண்டிஎம்பெருமான்கோயில்? என்றேற்கு *
 இதுவன்றோஎழிலாளிஎன்றார்தாமே. (௨௨)

(காம்பூஜாராகம் - தீர்புடைதாளம்.)

உள்ளூரும்சிந்தைநோய்எனக்கேதந்து என்
 ஒளிவளையும்மாநிறமும்கொண்டார்இங்கே *
 தெள்ளூரும்இளந்தெங்கின்தேறல்மாந்திச்
 சேலுகளும்திருவரங்கம் † நம்மூரென்ன *
 கள்ளூரும்பைந்துழாய்மாலையானைக்
 கனவிடத்தில்யான்காண்பன், கண்டபோது *
 புள்ளூரும்கள்வா ! நீபோகேலென்பன்
 என்றாலும்இதுநமக்கோர்புலவிதானே. (௨௩)

(வராளிராகம் - நுபகதாளம்.)

இருகையில்சங்கிவைநில்லாஎல்லேபாவம் !
 இலங்கொலிநீர்ப்பெரும்பெளவம்மண்டியுண்ட *
 பெருவயிற்றகருமுகிலேயொப்பர்வண்ணம்
 பெருந்தவத்தர்அருந்தவத்துமுனிவர்குழ *
 ஒருகையில்சங்குஒருகைமற்றாழியேந்தி
 உலகுண்டபெருவாயர்இங்கேவந்து * என்
 பொருகயற்கண்நீரரும்பப்புலவிதந்து
 புனலரங்கம்ஊரென்றுபோயினாரே. (௨௪)

மின்னிலங்குதிருவுருவும்பெரியதோளும்
 கரிமுனிந்தகைத்தலமும்கண்ணும்வாயும் *
 தன்னலர்ந்தநறுந்துழாய்மலரின்கீழே
 தாழ்ந்திலங்குமகம்சேர்குழையும்காட்டி *
 என்னலனும்என்னிறைவும்என்சிந்தையும்
 என்வளையும்கொண்டு என்னையாளும்கொண்டு *
 பொன்னலர்ந்தநறுஞ்செருந்திப்பொழிலினூடே
 புனலரங்கம்ஊரென்றுபோயினாரே. (௨௫)

[வண்ணீவீதோது.]

(கேதாரகௌளராகம் - நுபகதாளம்.)

தேமருவுபொழிலிடத்துமலர்ந்தபோதைத்
 தேனதனைவாய்மடித்து, உன்பெடையும்நீயும் *
 பூமருவிஇனிதமர்ந்துபொறியிலார்ந்த
 அறுகாலசிறுவண்டே! தொழுதேன்உன்னை *

† 'நம்மூரென்' என்றும் பாடம்

ஆமருவிரைமேய்த்த அமரர்கோமான்
அணியமுந்தூர்நின்றானுக்குஇன்றேசென்று *
நீமருவியஞ்சாதேநின்றனூர்மாதா
நின்நயந்தாளென்றுஇறையேஇயம்பிக்கானே. (உசு)

[நாரைவிதோது.]

(சாரங்கராகம் - ருபகதாளம்.)

ஃ செங்காலமடநாராய் ! இன்றேசென்று
திருக்கண்ணபுரம்புக்குஎன்செங்கண்மாலுக்கு *
என்காதல்என்னுணைவர்க்குஉரைத்தியாகில்
இதுவொப்பதுஎமக்கின்பமில்லை * நாளும்
பைங்கானமீதெல்லாம்உனதேயாகப்
பழனமீன்கவர்துண்ணத்தருவன் * தந்தால்
இங்கேவந்துஇனிநிருந்துஉன்பெடையும்நீயும்
இருநிலத்திலுனிநின்பமெய்தலாமே. (உஎ)

[பறவைகளைத் தூதுவிடுத்த தலைவி தலைவன்வரக் காணாமையால்
அவனைப்பற்றி ஊடல்கொண்டு தோழிக்குக் கூறிய பாசுரம்.]

(மோஹநராகம் - அடதாளம்.)

தென்னிலங்கையாண்சிதறிஅவுணன்மாளச்
சென்றுஉலகம்மூன்றினையும்திரிந்தோர்தேரால் *
மன்னிலங்குபாரதத்தைமாளவூர்ந்த
வரையுருவின்மாகுநிறைத்தோழி ! * என் தன்
பொன்னிலங்குமுலைக்குவட்டிப்பூட்டிக்கொண்டு
போகாமைவல்லேனாய்ப்புலவியெய்தி *
என்னிலங்கமெல்லாம்வந்துஇன்பமெய்த
எப்பொழுதும்நினைந்துருகியிருப்பன்நானே. (உஅ)

[இந்த இரண்டு பாசுரங்களும் - ஆழ்வார் தாமான தன்மையில்
அருளிச்செய்வன.]

(மோஹநராகம் - ஜம்பைதாளம்.)

ஃ அன்றாயர்குலமகளுக்கரையன்தன்னை
அலைகடலைக்கடைந்தடைத்தஅம்மான் தன்னை *
குன்றதவலியரக்கர்கோனைமாளக்
கொடுஞ்சிலையச்சரந்துரந்துகுலங்களைந்து

வென்றானே * குன்றெடுத்ததோளினை

விரிதிரைநீர்விண்ணகரம்மருவிநாளும்

நின்றானே * தண்குடந்தைக்கிடந்தமலை

நெடியானே அடிநாயேன்நினைந்திட்டேனே .

(௨௬)

‡:‡ மின்னுமாமழைதவழும்மேகவண்ணை !

விண்ணவர்தம்பெருமானே ! அருளாயென்று *

அன்னமாய்முனிவரோடு அமரரேத்த

அருமறையைவெளிப்படுத்த அம்மான் தன்னை *

மன்னுமாமணிமாடமங்கைவேந்தன்

மானவேல்பரகாலன்கலியன்சொன்ன *

பன்னியநூல்தமிழ்மலைவல்லார் தொல்லைப்

பழவினையைமுதலரியவல்லார்தாமே.

(௩௦)

அடிவரவு:—மின் பார் திருவடிலில் இத்திரற்கும் ஒன்மிதி அலம் வற்பு
நீரகம் வங்கத்தால் பொன் பட்டு நெஞ்சு கல் முனை கல்லுயர்ந்த
கன்று பொங்கு கார் முற்று தேராளும் மை கைவளம் உள்ளு-
ரும் இருகை மின் தேமருவு செங்கால தென்னிலங்கை அன்
றாயர் மின்னுமா வையம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே ஸ்ரணம்.

திருநெடுந்தாண்டகம் ஸம்பூர்ணம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
கக	௨௮	படாம்	பாடம்
௨௨	௩	திரையமலமர	திரையலமர
௫௨	௩௧	முரன்மழும்	முரன்மெழும்
௫௩	௧௬	குரக்கிம்ன	குரக்கினம்
௬௪	௭	நிலையாளா	நிலையாளா
௭௨	௩	வோல்குல்	வேல்குல்
௮	௬	வாளரிபின்	வாளரியின்
௭௮	௮	அருளினை	அருளினை
௧௧௦	௧௭	காண்தோர்	காண்பதோர்
௧௨௮	௧௨	மதிக்குக்	தமக்குக்
௧௭௧	௧௭	சொல்லி	சொல்லில்
௧௭௨	௬	இரங்கார்	இரங்கான்
௧௮௭	௭	தாழத்தானுகர்	தாழத்தானுகர்
௧௯௦	௨௦	மலையேழ்	மலையேழ்
௧௯௧	௨	மாவலியை	மாவலியை
௧௯௭	௫	என்செய்வது	என்செய்வது

பெரிய திருமொழிச்செய்புளகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.
அகில்குறமும்சந்தனமும்	க௨ச	அல்லிமாதரமருந்	க௮
அங்கும்புலியினதனும்	க௭௨	அறியாதார்க்கானுயனாகி	௨௦௬
அங்கண்ஞாலமஞ்ச	௨௪	அறியோமேயென்று	௨௦௨
அங்கவ்வானவர்க்காகுலம்	க௮௫	அறிவதரியாணைத்துலகும்	க௨
அங்கையாலடிமூன்று	௭௬	அன்றாயர்குலக்கொடியோடு	௩௬
அங்கோராய்க்குலத்துள்	க௯௧	அன்றாயர்குலமகளுக்கு	௨௨௨
அங்கோராளரியாய்	க௯௧	அன்றியவாணனுயிரம்	௭௮
அங்கனந்திமைகள்	க௯௪	அன்றுபாரதத்தைவர்	க௯௧
அச்சந்தினைத்தனையிலை	க௯௪	அன்றுகமூன்றினையுமளந்	க௯௧
அஞ்சுவன்சொல்லியழைத்திட	க௯௪	அன்னநடைமடவாய்ச்சி	க௯௪
அஞ்சுவன்வெஞ்சொல்	௯௪	அன்னமன்னுபைம்பூம்	க௪௦
அடித்தலமும்தாமரையே	க௪௮	அன்னமும்கேழலும்	க௯௭
அடித்தார்த்தெழுந்தாள்	௨௦	அன்னமுமினுமாமையும்	௪௫
அணியார்பொழிசூழ்	௨௧௧	அன்னையிவரையறிவன்	௨௦௧
அண்டத்திள்முகடமுந்த	௨௦௮	அன்னைமுனிவதும்	௨௦௦
அண்டமுயிவ்வலைகட ^{௩௯} அமுது	௭௯	அன்னையுமத்தனும்	௯௫
அண்டமுயிவ்வலைகட ^{௩௯} குலவ	௭௪	ஆங்குயாவலிவேள்வி ^{௩௯} மளந்து	௫௩
அண்டமுமெண்டிசையும்	௪௮	ஆங்குமாவலிவேள் ^{௩௯} முழுதினை	௯௬
அண்டராவைவரவானவர்	௭௫	ஆங்குவெந்நரகத்தழந்தும்	௧௩௧
அண்டர்கோனென்னுனை	௮௭	ஆசைவழுவாதேத்தம்	௮௯
அண்ணல்செய்தலைகடல்	௧௧௦	ஆடியசைந்தாய்மடவாரொடு	௧௧௫
அத்தாவரியேயென்று	௧௨௮	ஆசிரைமேய்த்தன்று	௯௦
அத்தகன்சிறுவன்	௩௪	ஆமருவிரைமேய்த்த	௧௦௧
அம்பரமனல்கால்நிலம்	௨௬	ஆமையாகியரியாகி	௧௫௫
அம்பரமும்பெருநிலனும்	௧௧௮	ஆயன்மாயமேயன்றி	௧௫௩
அம்புருவவரிநெடுங்கண்	௧௩௩	ஆயிரங்கண்ணுடை	௧௯௩
அம்பொருளுலகமேமும்	௧௦௮	ஆயிரம்குன்றம்சென்று	௧௦௩
அர்க்கராவிமாள அன்று	௮௭	ஆய்ச்சியரழைப்ப	௯௦
அர்க்கியராகம்புல்லென	௧௯௭	ஆர்மலியாழிசுக்கொடுபற்றி	௧௯௬
அரவுநீர்கொடியோன்	௧௯௪	ஆலுமாவலவன்கலிகன்றி	௧௮௧
அரிவிரவுமுதிர்கணத்தால்	௧௫௦	ஆவர் இவைசெய்தறிவார்	௫௭
அருமாரிலமன்மளப்பான்	௫௫	ஆவியேயமுதேயென	௧௧
அருவிசோர்வேங்கடம்	௧௪௧	ஆவியையரங்கமாலை	௨௧௩
அலங்கெழுதடக்கை	௪௪	ஆழியந்திண்டேர்	௧௯௭
அலமன்னுமடல்	௩௬	ஆழியுஞ்சங்குமுடைய	௨௦௦
அலமுமாழிப்படையும்	௧௯௧	ஆழ்கடல்குழ்வையகத்தார்	௨௦௬
அலம்புரிந்தநெடுந்தடக்கை	௨௧௬	ஆளும்பணியுமடியேனை	௧௨௧
அலைத்தபேழ்வாய்	௨௪	ஆறதசினத்தின்மிகு	௭௦
அல்லிக்கமலக்கண்ணனை	௧௧௬	ஆறினோடொருநான்குடை	௯௬

	பக்கம்.		பக்கம்.
ஆதும்பிறையும்	௧௨௨	உண்ணும்நாளில்லை	௧௪௧
ஆனாயருமாநிரையும்	௧௬௫	உந்தமடிகள்முனிவர்	௧௮௮
ஆனைப்புரவிதேரோடு	௧௬௭	உந்திமெல்லநான்முகனை	௧௭௭
ஆக்கேபோதங்கொலோ	௧௬௮	உம்பருமிவ்வேழலகும்	௭௧
இடம்பையாலடர்ப்புண்டு	௨௨	உம்பருலகேமுகடலேழு	௧௦௬
இணைமலிமருதினாடு	௧௫௬	உம்பருலகோடுயிரெல்லாம்	௧௨௩
இண்டைகொண்டு	௩௩	உய்யும்வகையுண்டு	௧௦௬
இண்டையாயின	௩௦	உரக்களாலியன்ற	௧௩௧
இண்டையுமபுனலும்	௧௭௫	உரந்தருமெல்லனை	௪௭
இந்திரற்கும்பிரமற்கும்	௨௬௭	உருகிறெஞ்சேரினைந்து	௧௬௮
இந்திரனுக்கென்று	௩௪	உருக்குறுநறுநெய்	௧௧௧
இந்திரனியமையவரும்	௭௪	உருத்தேழுமாலி	௮௪
இந்திரன்பிரமணீசன்	௧௦௨	உருவார்பிறவிக்கள்	௨௧௦
இந்துவார்சுடையீசனை	௭௬	உருவினார்பிறவிசேர்	௧௭௪
இம்மையிடர்கெடவேண்டி	௧௮௮	உலகமேத்துமொருவன்	௮௮
இம்மையைமறுமைதன்னை	௨௧௩	உலவுதிரைக்கடல்	௬௨
இரக்கமின்றியெங்கோன	௧௮௨	உலவுதிரையுக்குலவரையும்	௨௦
இரவுகூர்ந்திருள்	௧௫	உளக்கனிந்திருக்கும்	௪௪
இருகையிற்சங்கிவைநில்லா	௨௨௧	உனைந்தவரியுமமானிடமும்	௧௫௮
இருக்கைகம்மாகரிமுனிந்து	௫௧	உனைந்திட்டெழுந்த	௧௬௦
இருநிலமன்னர்தம்மை	௨௦௪	உளையவொண் திறல்	௭௬
இருந்தன்மாளிலம்	௫௨	உள்ளமோவொன்றில்நில்லா	௨௬௩
இருந்தானென்னுள்ளது	௨௦௧	உள்ளாரும்சிறந்தைநோய்	௨௨௧
இரும்பனன்றுண்ட - போல்	௨௧௨	உறவாதுமில்லென்று	௬௬
இரும்பனன்றுண்ட - ம்	௨௧௩	உறவுசுற்றமென்றொன்றிலா	௩௦
இலகியநீண்முடி	௪௮	உறிகள்போல்மெய்ந்நரம்பு	௧௫
இலங்குமுத்தம்	௧௬௬	உறியார்ந்தநறுவெண்ணெய்	௫௧
இலங்கைப்பதிக்கன்று	௨௮	உறியார்வெண்ணெயுண்டு	௧௧௭
இலங்கையும்கடலும்	௧௭	ஊடேறுகஞ்சனெடு	௧௪௨
இலைமலிபள்ளியெய்தி	௨௦௪	ஊரான்குடந்தையுத்தமன்	௨௦
இலையார்மலர்ப்பூம்பொய்கை	௧௫௫	ஊழியாயோமத்துச்சியாய்	௧௦௩
இழையாடுகொங்கை	௬௬	ஊழியின்பெரிதால்நாழிகை	௪௩
இளைப்பினைஇயக்கம்நீக்கி	௨௧௪	ஊனமர்தலையொன்நேந்தி	௧௦௭
இறிபிறப்பியீர்	௧௨	ஊனிடையச்சுவர்வைத்து	௨௩
இனியெய்ப்பாவம்	௧௩௨	ஊனேராக்கைதன்னை	௧௩௦
இன்றுனைப்பதுமத்தலர்	௩௪	ஊன்வாடவுண்ணுது	௫௪
இன்றுரைநறியென்	௧௬௮	எங்களுக்கருள்செய்கின்ற	௧௪௫
ஈசுபோயினீங்கிரேன்மின்	௧௬	எங்கொளம்மிறையெம்பிரான்	௧௭௬
ஈடும்வலியுமுடைய	௧௬௩	எங்கள்கதியே	௧௦
உடம்புருவில்முன்றொன்றாய்	௩௬	எங்காணுமீதொப்பதோர்	௧௬௦
உடையானையொலிநீருலகங்க	௧௩௬	எங்குணும்நாமிவர்	௪௬
உணரினுள்ளம்சுமொல்	௧௬௮	எங்குனையுய்வார்தானவர்	௧௦௨
உண்டாயுறிமெல்லநறுநெய்	௨௬	எஞ்சலிலிலங்கைக்கிறை	௧௮௩
உண்டுலகேழினையும்	௧௭௮	எஞ்சாவெந்நரகத்து	௧௬௦
உண்ணுதுவெங்குற்றம்	௧௩௪	எட்டனைப்பொழுதாதினும்	௧௩௧

	பக்கம்.		பக்கம்.
எண் டிசைசகளுமேழுலகமு	௨௪	ஒருநல்சுற்ம்	௧௮௧
எண் டிசையுமெறிநீர்	௧௬௭	ஒருவனையுந் திப்பூமேல்	௧௦௭
எண் ணிலினைவெய்தி	௧௦௧	ஒளியாவெண்ணெய்	௧௨௧
எந்தாதைதாதை	௧௨௬	ஒளியகருமம்	௬௧
எந்தைதந்தைதம்மாள்	௮௬	ஒற்றைக்குழையும்	௧௫௧
எப்பாவம்பலவுமிவையே	௨௭	ஓடாதவாளரியினுருவமது	௭௨
எப்போதும்பொன்மலரிட்டு	௧௩௦	ஓடாதவாளரியினுருவாகி	௭௪
எம்பிரானெந்தை	௧௨	ஓடாவரியாயிரணியனை	௧௨௩
எம்பிரானேயென்னையாள்	௧௮௫	ஓடாவாளரியினுருவாய்மரு	௧௨௬
எம்மானுமெம்மனையும்	௧௨௬	ஓதமாகடலைககடந்தேறி	௧௮௪
எய்த்தசொல்லோடு	௧௬	ஓதிநாயங்குளித்து	௧௬௬
எய்யச்சிதைந்தது	௫௭	ஓதியாயிரநாமங்கள்	௧௫
எரிந்தபைங்கணிலங்குபேழ்	௨௪	ஓதியாயிரநாமமும்	௬௨
எல்லியும்நன்பகலும்	௧௭௧	ஓதிலுமுன்பேரன்றி	௪௪
எவ்வநொய்தவிர்ப்பாள்	௧௮௦	ஓதுவாய்மையும்	௧௦௬
எவ்வம்வெவ்வேல்	௨௪	கஞ்சனைக்காயந்தானை	௧௩௬
என்கிறெஞ்சேரினைந்து	௧௬௮	கஞ்சன்நெஞ்சம்	௬௮
என்செய்கேள் அடியேன்	௧௩௨	கஞ்சன்விட்டவெஞ்சினத்த	௮௭
என்துணையென்மெடுத்	௬௫	கடஞ்சூழ்கரியும்பரிமாவும்	௨௦
என்னைம்புலனும்	௧௩௫	கடிக்கமுநெடுமறுகில்	௪௨
ஏழிலங்குதாமரைபோல்	௧௩௫	கடிகொள்பூம்பொழில்	௧௦௫
ஏடொத்தேந்தும்நீளிலவே	௧௮௬	கடுங்கால்மாரி	௧௨௬
ஏதம்வந்தனுகாவண்ணம்	௨௩	கடுவிடமுடையகாளியன்	௬௦
ஏதலர்நகைசெயஇனியவர்	௧௫௭	கட்டேறுநீள்சோலை	௧௨௩
ஏதவன்தொல்பிறப்பு	௬௪	கண்மருவுமயிலகவு	௧௫௧
ஏதுசெய்தால்மறக்கேள்	௧௬௮	கண்சோரவெங்குருதி	௧௩௩
ஏத்தியுள்சேவடி	௧௭௧	கண்டசீர்க்கண்ணபுரம்	௧௬௨
ஏத்துகின்றோம்நாத்தழும்	௧௮௫	கண்டவர்தம்மனம்மகிழ்	௭௨
ஏய்ந்தபேழ்வாய்	௨௪	கண்டாரிரங்கக்கழியக்குறள்	௨௦௬
ஏரார்பொழில்சூழ்	௮௬	கண்ணமங்கையுள்	௧௪௭
ஏரார்மலரெல்லாம்	௧௫௨	கண்ணனூர்கண்ணபுரம்	௧௪௬
ஏவிளங்கன்னிக்காகி	௮௫	கண்ணனென்றும்	௮௮
ஏவினார்கலியார்நலிக	௨௩	கண்ணன்மனத்துள்ளே	௨௦௨
ஏழுமாமரம்துன்பட	௧௫௪	கண்ணையேழுலகுக்கு	௨௮
ஏழுலகும்தாழ்வரையும்	௮௧	கண்ணார்கடல்சூழ்	௨௮
ஏழையேதல்கீழ்மகள்	௧௦௪	கண்ணார்கடல்போல்	௮௫
ஏறுமேறியிலங்கு	௧௮௦	கண்ணார்கண்ணபுரம்	௧௬௦
ஏற்றினையியமத்துளெம்மீசனை	௧௬௫	கண்ணும்சுழன்று	௧௧௫
ஏனத்தினுருவாகிரிலமங்கை	௪௧	கதியேலிலலை	௧௨௮
ஏனமினாமையோடு	௬௮	கந்தாமலரெட்டுமிட்டு	௬௨
ஏனமுனுகியிருநிலமிடந்து	௧௭	கம்பமாகடலடைத்து	௭௫
ஏனுகியுலகிட்டு	௧௦௦	கம்பமாகளிறு	௧௮௨
ஏனோரஞ்சுவெஞ்சுமத்துள்	௨௦	கயங்கொள்புண்தலை	௧௫௪
ஒண்மிதியிழ்ப்புனலுருவி	௨௧௬	கரியமாழுகிற்படலங்கள்	௧௫
ஒருகுதளாயிருநிலம்	௫௮	கருத்தண்கடலும்	௬௫

	பக்கம்.
கருமகளிலங்கையாட்டி	௮௩
கருமணிபூண்டு	௧௪௧
கருமாமுதிலுருவா	௧௪௪
கருமாமுதில்தோய்	௧௫௬
கருமுகில்போல்வதோர்	௫௮
கருளக்கொடியொன்றுடையீர்	௧௬௫
கரைசெய்மாக்கடல்	௧௪
கரையாய்காக்கைப்பிள்ளாய்	௧௬௭
கரையெடுத்தசரிசங்கும்	௧௫௦
கலங்கமாக்கடலிரிகுலம்	௧௪
கலங்கமாக்கடல்கடைந்து	௧௫௪
கலங்கமுந்நீர்கடைந்தமுதம்	௧௧௭
கலயாமிகலி	௧௮
கலைகளும்வேதமும்	௪௪
கலையாளாவகலங்குல்	௬௬
கலையிலங்குமகலங்குலாக்	௬௬
கலையிலங்குமகலங்குலகம்	௮௦
கலையுங்கரியும்பரிமாவும்	௧௬
கலையுடுத்தவகலங்குல்	௬௮
கலையுலாவல்குல்	௧௬௪
கலையாழ்பிணையோடு	௬௫
கல்லார்மதின்குழகச்சி	௧௨௬
கல்லார்மதின்குழகடி	௧௨௩
கல்லாந்தகடலை	௮௬
கல்லாவைம்புலன்கள்	௧௧௩
கல்லின்முந்நீர்மாந்திவந்து	௧௮௬
கல்லுயர்ந்தநெடுமதிள்	௨௧௮
கல்லெடுத்தகல்மாரி	௨௧௮
கவளமாகத்தகரி	௧௬௨
கவளயானைக்கொம்பு	௮௭
கவளயானைபாய்	௧௮௬
கவ்வைக்களிற்றுமன்னர்	௧௭௩
கவ்வைவாளெயிற்று	௮௨
கழியாரும்கனசங்கம்	௧௨௪
களங்கனிவண்ணு	௭௧
களவனோளுனென்	௧௨
களவன்கொல்பானறியேன்	௬௪
களளக்குழுவியாய்	௧௮௧
களளக்குதளாய்மாவலியை	௬௩
களளத்தால்மாவலியை	௨௦௭
களளத்தேன்பொய்யகத்தேன்	௧௩௪
களளம்மனம்விள்ளும்	௧௪௩
களளார்துழாயும்	௨௦௬
கதவாமடநாகு	௧௨௭
கதவைமுன்காத்து	௬௦

	பக்கம்.
கறுத்துக்கஞ்சனை	௧௩௬
கறையார்நெடுவேல்	௬௩
கறையளர்வேற்கரள்முதலா	௫௧
கற்றமுறித்து	௬௩
கற்றார்பந்தறுக்கும்	௧௬௦
கற்றிலேன்கலைகள்	௧௩
கனஞ்செய்மாமதிள்	௧௫௪
கனிசேர்ந்திலங்கு	௧௧௬
கனையாரிடிசூரலின்	௧௭௦
கனையார்கடலும்	௨௦௭
கன்றதனூல்விளவு	௭௩
கன்றப்பறைகந்தக	௨௦௭
கன்றுகொண்டுவிளங்கனி	௧௮௦
கன்றுமேய்த்தின்றுகந்த	௨௧௧
காசையாடைமூடியோடி	௩௧
காண்டாவனமென்பதோர்	௩௬
காதல்செய்தினையவர்	௧௧௧
காதிக்கடிப்பிட்டு	௧௧௪
காமற்கென்கடவேள்	௧௬௮
காமன்கணைக்கோர்	௨௦௧
காமன்தனக்குமுறை	௨௦௦
காமோடுநீடுகனியுண்டு	௫௪
காரார்ந்ததிருமேனி	௭௫
காரார்புயற்கைக்கலிகன்றி	௧௮௬
காரும்வார்பனிக்கடலும்	௧௬௮
கார்கெழுகடல்களும்	௧௧௧
கார்கொள்வேங்கைகள்	௧௪
கார்மலிகண்ணபுரத்து	௧௫௦
கார்மன்னுநீள்விசம்பும்	௪௭
கார்வண்ணம்திருமேனி	௨௧௧
காலையும்மாலையொத்துண்டு	௧௭௧
காலையெழுந்துகடைந்த	௧௬௩
காவலனிலங்கைக்கிணை	௧௮௦
காவார்மடம்பெண்ணை	௧௬௬
காவீப்பெருநீர்வண்ணன்	௬௫
காவியங்கண்ணியெண்ணில்	௬௫
காவியைவென்றகண்ணார்	௨௧௩
காற்றிடைப்பூனை	௬௧
காற்றினைப்புனை	௨௧௨
கானளன்கும்சூரக்கும்	௧௨௬
கானூர்கனிகொம்ப	௮௬
கானிடையுருவைச்சூசரம்	௧௭
கீடந்தரம்பிகுடந்தைமேலி	௧௨௫
கிடந்தானைத்தடங்கடலுள்	௪௦
குடிசூடியாகக்கூடிநீள்சுமார்	௬௨

பக்கம்.

பக்கம்.

குடைத்திதல்மன்னவன்	சக
குடையாவரையால்	கஉச
குடையாலிங்கல்	க௩
கும்பயிசுமதயானை	௭௫
கும்பயிசுமதவேழம்	கசஉ
குயிலாலும்வளர்பொழில்சூழ்	௬௩
குலத்தலையமதவேழம்	கசக
குலந்தருஞ்செல்வம்	க௩
குலந்தானெத்தனையும்	உ௭
குலையார்ந்தபழுக்காயும்	கஉ௫
குழல்நிதவண்ணநிள்கூறு	கக௦
குன்றமும்வானும்	அ௩
குன்றமெடுத்தாரிரை	உகச
குன்றமெடுத்தமழைதடுத்த	உ௦௦
குன்றமொன்றெடுத்த	ககஅ
குன்றல்லுளிர்மாரிதடுத்து	அ௫
குன்றல்லுமாரிதடுத்தவனை	க௩௬
குன்றல்லுமாரிபழுதாக்கி	க௫௬
குன்றொன்றும்த்தாவரவம்	கக௦
கூடாவிர்ணியனை	உ௦௬
கூடியாடியுரைத்ததே	௩௩
கூந்தலார்மகிழ்கோவலனாய்	கஅஉ
கூவாய்ப்பூங்குயிலே	க௬அ
கூந்தேருருவிந்ருதனாய்	௬ச
கூலாலியமடந்தை	௫௩
கேண்டையும்ருதனும்	அ௩
கேண்டையொண்கணும்	க௬௬
கேட்கயானுந்ததன்னு	உகஉ
கேவலமன்றுகடலினோசை	௬௭உ
கேவலமன்றுவையிறு	கஅ௬
கைம்மானமதயானை	க௫௬
கைம்மானமழகனிந்தை	௬௦௦
கையிலங்காழிசங்கன்	௬௦௭
கோங்கலார்ந்தமலர்க்குருந்தம்	உ௫
கொங்கார்குழலார்	கக௫
கொங்குண் குழலார்	கக௫
கொங்குண்வண்டே	க௬அ
கொங்குமலிகருங்குவனை	க௫௬
கொட்டாய்பல்லிக்குட்டி	க௬அ
கொண்டரவத்திரை	௬௩
கொண்டல்மாருதங்கள்	௬௬
கொந்தலார்ந்ததனாந்தழாய்	௫௦
கொந்தார்துளவமலர்	அ௫
கொம்புமரவழும்	கக௬
கொலைகெழுசெம்முகத்த	உ௦௫

கொலைப்புண்டலை	௬௬
கொல்லையானுள்	அ௭
கொழுங்கயலாய்நெடுவெள்	ககஅ
கொழுந்தலருமலர்ச்சோலை	௫௦
கொள்ளக்குறையாத	உக௦
கொற்றப்புள்ளொன்றேறி	கசஅ
கொன்றேன்பல்லுயிரை	உ௭
கோடியமனத்தால்	உஉ
கோதைவேல்ஐவர்க்காய்	உ௦௬
கோமங்கவங்கக்கடல்	௫௫
கோலால்நிரைமேய்த்த	அ௬
கோவாயைவென்றெய்	க௩௬
கோவானுர்மடிய	க௩௬
கோவையின்தமிழ்	கஅ௦
கோழிகூவென்னுமால்	க௬அ
கோழியுங்கூடலும்	க௬௬
சங்குதங்குதடங்கடல்	௬௨
சங்குமலிதண்டுமுதல்	௭௦
சங்குமாம்பையும்	க௬௬
சங்கையும்துணியும்	அ௩
சந்தமலர்க்குழல்தாழ்	கஅ௭
சந்தமாய்ச்சமயமாகி	அ௫
சலங்கொண்டவிரணியன	௬அ
சாடுபோய்விழ	௭௬
சாதலும்பிறத்தலும்	கக௬
சாந்தமும்பூனும்	௬௩
சாந்தேந்திமென்முலை	ககச
சிங்கமதாயவுணன்சங்க	௬௩௬
சிங்கமதாயவுணன்பங்	௬௭அ
சித்தமும்செவ்வைநில்லாது	உக௩
சிந்தனையைத்தவநெறியை	௬௦௬
சிந்தைதன்னுள்ளிங்கா	அஅ
சிரமுனைந்துமைந்தும்	௬௭௩
சிலம்படியுருவில்	உ௬
சிலம்பினிடே	அ௬
சிலம்புமுதற்கலன்	கச௬
சிலையாலிலங்கை	௬௭௩
சிலையிலங்குபொன்னுழி	கச௭
சிறியாயோர்பின்னை	௬௨௬
சிறையாருவணப்புள்	௬௬
சினாமேவுமடலரியின்	கச௬
சினவிந்தென்கணரக்கர்	௬௩௦
சீரணிந்தமணிமாடம்	அஉ
சீராரநெடுமறுகில்	கச௬
சீரார்பொழில்சூழ்ந்து	௫௬

	பக்கம்.		பக்கம்.
சீர்தழைத்தகதிர்	கஉரு	ஞாலமுற்றுமுண்டு	அ௮
சீற்றமுளவாகிலும்	உக௦	ஞாலமெல்லாமமுது	௭௪
சுடலையிற்சுடுநீர்	கஅக	நக்கன்வேள்விதகர்த்த	கூரு
சுரிகுழற்கனிவாய்	க௦௩	தஞ்சமிவர்க்கென்	௪௬
சுரிந் திட்டசெங்கேழ்	ககஉ	தஞ்சினத்தைத்தவிர்த்து	க௦க
சுழன்றிலங்குவெங்க திரோன்	க௭௦	தண்டகாரணியம்புகுந்து	கஅ௩
சுனாகொண்டபலங்கனி	கஉ௪	தந்தைகாலில்பெருவிலங்கு	க௩௪
சுற்றுங்குழல்தாழ	ககரு	தந்தைகாலில்விலங்கற	கரு௩
சூதினைப்பெருக்கி	உக	தந்தைதனாகழல	உ௦௬
சூர்மையிலாயபேய்முலை	க௭௬	தந்தைதாய்மக்களே	க௭௪
சேங்கணுளியிட்டிறைஞ்சும்	உரு	தந்தைபுகுந்திலன்	கக௩
செங்கணெடியகரியமேனி	க௭க	தந்தைமனமுந்துதுயர்	க௦௬
செங்கமலத்தயனனைய	௬௦	தம்பரமல்லன	க௬௪
செங்கமலத்திருமகளும்	க௪௦	தம்பியொடுதாமொருவர்	க௦௬
செங்கயல்தினைக்குஞ்சனை	உ௬	தம்மையேநானும்	உ௦உ
செங்காலமடநாராய்	உஉஉ	தரங்கநீர்பேசினும்	க௪௬
செம்பொனிலங்கு	௪௬	தருக்கினம்சமன்செய்து	௩௬
செம்பொன்நீண்முடி	கஅ௩	தருமானமழமுகிலை	கரு௬
செம்பொன்மதின்குழ்	க௩ரு	தவளவிளம்பிறை	க௭க
செம்மொழிவாய்	கஉ௦	தளர்ந் திட்டிமையோர்	கக௦
செருநீர்வேல்வலவன்	க௬௦	தனைக்கட்டவிழ்தாமரை	௬௭
செருநீர்வேற்கண்	ரு௬	தனையவிழ்கோதை	உ௦௩
செருயிருவாளையிற்ற	உ௦௩	தன்குடிக்கேதும்	௪௪
செருவரைமுன்னுசுறுத்த	க௪௭	தன்மகனாகவன் பேய்ச்சி	கஅ௭
செருவழியாதமன்னர்கள்	க௬௬	தன்னுலேதன்னுருவம்	க௬௬
செவ்வரத்தவுடையாடை	க௪அ	தன்னனைவைவிக்கிலேன்	க௬அ
செழுநீர்மலர்க்கமலம்	௪உ	தாங்கருஞ்சினத்து	அ௩
செறுந்தின் திமிலேறுடைய	௬௪	தாங்கரும்போர்மாலி	ரு௦
செற்றவன் தென்னிலங்கை	க௭உ	தாங்காததொராளரியாய்	௩௬
சென்றுசினவிடையேழும்	௭௩	தாதவிழ்மல்லிகை	க௭க
சென்றுவார்சிலைவனைத்து	க௬௬	தாதாடுவனமாவை	௬௬
சேமமேவேண்டி	க௬	தாந்தம்பெருமை	௬௪
சேயனணியனெனசின்தை	உ௬	தாமத்துளபரீண்முடி	க௬அ
சேயனணியன்சிறியன்	௩௬	தாமோருருட்டி	கஅ௬
சேயனென்றும்பிக	௬அ	தாயர்மனங்களைத்தடிப்ப	கஅஅ
சேயோங்குதண்	க௪௪	தாயாய்வந்தபேய்	உ௦
சேலுகளுமவயல்	க௦௦	தாயெனையென்று	௬௪
சோல்லாதொழியகில்லேன்	அ௬	தாயேதந்தையென்றும்	உ௭
சொல்லாய்திருமார்வா	ககரு	தாய்நினைந்தகன்றே	க௩௦
சொல்லாய்பைங்கிளியே	க௬அ	தாய்மனம்நின்று	௬ரு
சொல்லுவன்சொற்பொருள்	௪௭	தாய்வாயிற்சொற்கேளாள்	௬௬
சோத்தநம்பியென்று	௩உ	தாராயதன்னுளப-ளால்	க௪அ
சோத்தெனநின்று	க௭உ	தாராயதன்னுளவ-பன்	௬௩
சோத்தெனநினை	கஅ௬	தாரார்மலர்க்கமலத்	ககரு
ஞாலமாளுமுங்கள்	கஅரு	தாராவாரும்வயல்குழந்த	உ௬

பக்கம்.

தாராளன் தண்ணரங்க	௧௨௦
தாரேன்பிறர்க்கு	௧௨௭
தாவளந்துலகமுற்றும்	௮௪
தாழமின்றிமுந்நீரை	௧௮௪
தானவன்வேள்வி	௧௭௮
தானாகநினையானேல்	௬௩
தான்போலுமேன்று	௮௧
திங்களப்புவானெரிகால்	௩௨
திங்கள்தோய்மாட	௮௩
திடவிசும்பெரிநீர்	௭௭
திண்களகமதிப்புடைசூழ்	௧௨௫
திண்டி. மிலேற்றின்	௧௭௧
திண்ணியதோரரி	௬௮
திண்படைக்கோளரி	௪௮
திரிபுரமூன்றெரித்தானும்	௪௫
திருத்தனைத்திசைநான்முக	௧௪௬
திருத்தாய்செம்போத்தே	௧௬௭
திருமடந்தைமண்மடந்தை	௭௧
திருவடிவிற்கருநெடுமால்	௨௧௫
திருவாழ்மார்வன் தன்னை	௧௩௭
திருவிம்பொலிந்தவெழிலார்	௧௮௭
திருவுக்குந்திருவாகிய	௧௩௭
திவளும்வெண்மதிபோல்	௪௩
திமல்முருகனையார்	௧௩௭
திதறுதின்கள் பொங்குசுடர்	௨௦௩
திதறுநிலத்தொடெரிகாலி	௧௦௮
திநீர்வண்ணமாமலர்கொண்டு	௧௭௩
திமனத்தரக்கர் திமல்	௭௮
திமனத்தார்கஞ்சன்	௭௨
தியெம்பெருமான்	௮௬
திவாய்வல்லினையார்	௧௧௩
துங்கமாமணிமாடநெடுமுக	௧௫௦
துங்காரவத்திரைவந்து	௧௭௨
துடி கொள்ளுண்ணிடை	௧௪
துணிவினியுன்க்குச்சொல்லுவ	௧௭
துணைநிலைமற்றெமக்கு	௨௦௫
துப்பனைத்தரங்கம்பட	௧௪௬
துவராதையுடுத்து	௧௬௫
துவரிக்கனிவாய்	௧௫௬
துவரித்தவுடையவர்க்கும்	௧௦௧
துவரியாடையர்மட்டையர்	௩௦
துளக்கமில்சுடரை	௧௮௧
துளங்குநீன்முடி	௧௦௬
துளம்படுமுதுவல்தோழியர்க்	௪௩
துளையார்கருமென்	௬௭

பக்கம்.

துறந்தேனூர்வச்செற்ற	௧௧௪
துறப்பேளல்லேன்	௧௧௪
துன்றோளித்ததுற்படலம்	௧௨௪
துன்னிமண்ணும்	௬௩
துன்னுமாமணிமுடிமேல்	௧௪௭
துங்கார்விதவிக்கள்	௨௧௦
துணையதனாடரியாய்	௨௬
தும்புடைக்கைவேழம்	௧௭௦
தும்புடைத்திண்கை	௪௮
தும்புடைப்பனைக்கை	௮௨
துயாய்சுடர்மாமதிடோல்	௧௨௮
துயானைத்துயாமறையானை	௨௦௬
துவடிவிம்பார்மகள் பூமங்கை	௫௨
துவாயபுள்ளூர்ந்துவந்து	௧௨௩
துவிரியமலருழககி	௬௨
துேரியேன்பாலகனாய்	௨௭
தெருவில் திரிசிதுநோன்பியர்	௧௪௩
தெவ்வாயமறமன்னர்	௫௬
தெள்ளார்கடல்	௧௨௧
தெள்ளியவாய்ச்சிறி	௧௬௩
தெள்ளியீர்தேவர்க்கும்	௧௪௬
தென்னிலங்கையரன்சிதறி	௨௨௨
தேடற்கரியவனை	௧௭௬
தேமருவுபொழிலிடத்து	௨௨௧
தேமருவுபொழில்புடைசூழ்	௧௫௧
தேரணங்கல்குல்	௧௮
தேரானும்வாளரக்கன் தென்	௧௩௩
தேரானும்வாளரக்கன் செல்	௨௨௦
தேவரையுமசுரரையும்	௨௦௮
தேனமர்சோலைநாங்கை	௭௬
தேனமர்பூம்பொழில்	௫௮
தேனூர்பூம்புறவில்	௧௧௩
தேனுகனவிபோயுக	௧௭௭
தேனெடுவண்டாலும்	௨௦௬
தையலாள்மேல்காதல்	௩௨
தொண்டருமமரரும்	௧௫௭
தொண்டர்பரவ	௬௪
தொண்டாமினமும்	௨௦
தொண்டாயார்தாம்பரவும்	௪௦
தொண்டிருய்யும்வகைகண்	௧௫௫
தொண்டர்பாடுமினோ	௧௬௮
தொண்டெல்லாமிந்நீனடியே	௧௫௦
தொண்டெல்லாம்பரவி	௨௧௩
தொழநீர்வடிவில்	௧௫௮
தோடவிழ்நீலமணம்	௬௩௫

	பக்கம்.		பக்கம்.
தோடுவிண்டலர்ழம்	௧௩௨	நீள்வான்றகுறஞுவாய்	௨௦௯
தோயாவின்தயிர்நெய்	௧௩௬	நும்மைத்தொழுதோம்	௮௮
தோய்த்ததயிரும்நறுநெய்யும்	௧௪௩	நெஞ்சினுல்லினைந்தும்	௨௨
நஞ்சுசோர்வதோர்	௧௪௫	நெஞ்சுக்கிருள்கடி	௪௦
நண்ணுதவாளவுணர்	௪௧	நெஞ்சுறுக்கிண்பனிப்ப	௨௧௮
நந்தனமதலைநிலங்கை	௧௫௩	நெடியானேகடிஆர்	௧௩௬
நந்தாநாகத்தழும்ந்தாவகை	௨௧௧	நெடமாலவன்மேவிய	௩௮
நந்தாநெடுநகத்து	௧௪௩	நெய்யாராழியும்சங்கழும்	௧௩௮
நந்தாவிளக்கேயளத்தற்கு	௬௫	நெய்வாயழலம்புதுரந்து	௫௫
நல்லன்புடைவேதியர்	௮௬	நெல்லிற்சுவனைகண்காட்ட	௧௩௬
நல்லெநெஞ்சேநாந்தொழு	௨௫	நெறித்திட்டமென்குழை	௧௯௧
நதைசெய்பொழில்மழை	௧௧௦	நெற்றிமேற்கண்ணுனும்	௨௦௭
நன்மையுடையமரையோர்	௧௨௨	நென்னல்போய்வரும்	௬௧
நன்னீர்வயல்புடைசூழ்	௧௩௦	நேசமிலாதலர்க்கும்	௧௭௩
நன்னெஞ்சேநம்பெருமான்	௨௦௨	நைவனமொன்றாராயா	௨௨௦
நாடியெய்ந்தனுள்ளம்	௮௭	நோயெல்லாம்பெய்ததோர்	௧௭௪
நாட்டினுயென்னையுனக்கு	௧௬௨	நோத்தேன்பல்பிறவி	௨௮
நாத்தழும்பநாள்முகனும்	௨௫	பகலுமிரவும்தானேயாய்	௧௩௫
நாமம்பலவுமுடை	௧௬௫	பசுவாய்வன் பேய்	௧௧௭
நாராரின்டைநாண்மலர்	௧௭௩	பஞ்சிச்சிறுகூழை	௪௨
நால்வகைவேதம்	௧௦௮	பஞ்சியமெல்லடிப்பின்னை	௫௧
நான்முகனாழ்விகைத்	௫௮	படநாகத்தனைக்கிடந்து	௪௧
நிதியினைப்பவளத்தானை	௨௧௨	படலடைத்தசிறுசூரம்பை	௮௦
நிலவொடுவெயில்	௧௧௧	படவரவுச்சிதன்மேல்	௮௪
நிலையாளாகவென்னை	௧௩௭	படிபுல்குமடியினை	௧௫௭
நிலையாளாநின்வணங்க	௬௩	படைத்திட்டதிவ்வையம்	௧௧௧
நிலையிடமெங்குமின்றி	௨௦௩	படைநின்றபைந்தாமரை	௨௧௧
நில்லாதபெருவெள்ளம்	௨௦௭	பட்டரவேரகலங்குல்	௬௦
நின் தமாமருதித்துவீழ	௨௫	பட்டுடுக்குமயர்த்திரங்கும்	௨௧௭
நின் மவரையும்	௧௨௬	பணக்களாயிரமுடைய	௧௪
நின் தவினையும்	௧௩௩	பண்டுவனையன்நங்காய்	௬௪
நின்றார்முகப்புச்சிந்தும்	௧௧௨	பண்டிவன்வெண்ணெய்	௫௭
நீடுபன்மலர்மாலையிட்டு	௬௧	பண்டிவ்வையம்	௬௭
நீணுகம்சுற்றிநெடுவரை	௨௦௮	பண்டுகாமரானவாரும்	௧௬
நீணிலாழுத்தத்து	௪௪௧	பண்டுமுனைனமாகி	௧௨
நீண்டாயைவானவர்	௧௨௬	பண்டேனமாயுலகை	௧௩௪
நீண்டான்குறளாய்	௧௧௧	பண்டைநான்மறையும்	௧௦௧
நீரகத்தாய்நெடுவரையின்	௨௧௭	பண்ணினின்மொழியாழ்	௧௩௨
நீரழலாய்நெடுநிலைய்	௧௦௦	பண்ணினைப்பண்ணில்	௧௪௬
நீரழல்வாணய்நெடுநிலம்	௧௧௭	பண்ணுலாமென்மொழி	௧௭௪
நீரார்கடலும்நிலனும்	௨௮	பண்ணோர்மொழியாய்ச்சி	௬௭
நீர்மல்கிஊர்ததோர்	௧௫௨	பத்தராலியைப்பான்மதி	௧௮௨
நீர்வானம்மண்ணெரிகாலாய்	௬௩	பத்துநீண்முடியும்	௧௮௩
நீலத்தடவரை	௬௧	பந்தனைந்தமெல்லிரலாள்சீவத்	௧௪௨
நீலமலர்கள்நெடுநீர்	௧௫௩	பந்தனைந்தமெல்லிரலாள்பாவை	௩௨

பக்கம்.

பக்கம்.

பந்தார்மெல்விரல்	௧௩௮
பந்தார்விரலாள்	௧௨௨
பந்திருக்கும்மெல்விரலாள்	௩௨
பந்தோடுகழல்மருவாள்	௧௧௧
பப்பஅப்பர்மூத்தவாறு	௧௬
பரதனும்தம்பிசத்தருக்கனனு	௩௪
பரவிறெஞ்சேதொழுதும்	௧௬௮
பரனேபஞ்சவன்பொழியள்	௧௩௮
பரிதியொடகிமிதி	௧௩௭
பரியவிரணியனதாகம்	௧௭௦
பருக்கையானையின்	௭௬
பருவக்கருமுகிலொத்து	௩௭
பல்லவம் திகழ்	௭௩
பல்வநீருடையாடை	௧௧௧
பழித்திட்டலின்பப்பயன்	௧௧௧
பள்ளியாவதுபாற்கடல்	௨௩
பள்ளியிலோ திவந்த	௩௩
பறையுமின்தொழுது	௧௪௩
பற்றேலொன்றுமிலேன்	௨௮
பணிப்பரவைத்திரைததும்ப	௨௦௭
பணியேய்ப்பாற்குன்றின்	௧௨௮
பன்றியாய்மின்கு	௧௪௨
பன்னியபாரம்	௧௬௪
பாடோமேயெந்தைபெருமா	௨௦௨
பாண்டேன்வண்டு	௧௧௩
பாயிரும்பரவைதன்னுள்	௨௧௨
பாய்ந்தானைத்திரிசகடம்	௩௧
பாராயதுண்டுமிழந்த	௩௮
பாராரளவும்முதுமுந்நீர்	௧௩௮
பாராரும்காணமே	௨௦௭
பாராருலகும்பனிமால்வரை	௩௭
பாரித்தெழுந்தபடைமன்னர்	௧௩௩
பாரினை யுண்டு	௧௧
பாருநீரெரிகாந்தினோடு	௨௬
பாருருவிநீரெரிகால்	௨௧௩
பாருள்ளல்லமைதயோர்	௮௮
பாருமுகடலெழுமலையெழு	௧௧௧
பாருபெரும்பாரந்தீர்ப்	௩௧
பாருய்யும்பாரம்	௧௧௮
பார்த்தகாயன்ருபாரதம்	௨௬
பார்த்தனக்கன்று	௧௭௧
பார்மன்னர்மங்கப்படை	௨௦௭
பார்மன்னுதொல்புகழ்	௪௧
பார்வண்ணமடமங்கை	௪௧
பாலனுகுஞாலமேழுமுண்டு	௩௨

பாவமும்அதமும்வீடும்	௮௩
பாவியாதுசெய்தாயென்றெஞ்ச	௩௦
பிச்சச்சிறுபீலிச்சமண்குண்டர்	௪௨
பிச்சச்சிறுபீலிபிடித்து	௩௭
பிணங்களிடுகாடதனுள்	௪௨
பிணியலிழந்நூல்	௬௩
பிணியலிழந்தாமரை	௧௬௬
பிணியவளரக்கை	௧௭௬
பிண்டியார்மண்டையேந்தி	௨௧௪
பிள்ளைகள்செய்வனசெய்யா	௧௮௭
பிள்ளையுருவாய்த்தயிருண்டு	௧௬
பிறப்பொடுமூப்பொன்றில்ல	௭௭
பிறந்தேன்பெற்றமக்கள்	௧௧௨
பிறைசேர்நுதலார்	௧௧௬
பிறைதங்குசுடையானை	௬௦
பிறையினொளியெயிறிலக	௧௦௧
பிறையுடைவாணுதல்	௪௧
பீனசோரக்கண்ணிடுங்கி	௧௬
புகராருருவாகிமுனிந்தவனை	௩௭
புக்காடரவம்பிடித்தாட்டும்	௧௧௩
புதமிகுவிசும்பிப்புணரி	௧௭௭
புந்தியில்சமணர்	௧௭௭
புயலுறுவரைமழை	௧௩௬
புரங்கன்மூன்றும்	௧௮௪
புலங்கொன்றிதிக்குவையோடு	௪௨
புலமனாமலர்மிசை	௧௩௭
புலன்களையெமய்யில்	௧௬
புல்லவண்டறையும்	௬௨
புள்வாய்பிளந்தபுனிதா	௧௨௭
புள்ளாயேனமுமாய்	௧௨௧
புள்ளினைவாய்பிளந்துபூங்	௧௮௬
புள்ளினைவாய்பிளந்துபொரு	௧௭௧
புள்ளருவாகிள்ளிருள்வந்த	௧௬௬
புனைவளர்பூம்பொழிலார்	௧௭௮
பூங்குருந்தொசித்தானைகாய்ந்	௨௦௦
பூங்குருந்தொசித்து—அடியே	௧௮௦
பூங்கோதையாய்ச்சி	௧௮௮
பூனாதனலும்தறுகண்வேழம்	௧௨௬
பூனுலாமென்முலை	௧௭௪
பூண்டவத்தம்பிதர்க்கடைந்து	௩௬
பூன்முலைமேல்	௧௬
பூமருபொழிலணி	௧௧௨
பூமாணசேர்கருங்குழல்	௧௩௪
பூவார்திருமாமகள்	௮௬
பூவைவண்ணனார்	௧௧௧

பக்கம்.	பக்கம்.
பெடையடர்த்தமடவன்னம்	க௨௪
பெண்ணுகியின்னமுதம்	௪௦
பெண்ணுள்ளபேரிளம்	௧௬௧
பெண்மையிசுவடிவுகொடு	௧௬௧
பெரியானையமர்த்தலைவற்கும்	௧௩௭
பெருகுகாதலடியேன்	௧௩௫
பெருநீரும்விண்ணும்	௧௬௧
பெரும்புறக்கடலை	௧௪௪
பெற்றத்தலைவனென்கோமான்	௧௮௮
பெற்றமாளியை	௧௮௨
பெற்றாராயிரம்பேராளை	௨௦௨
பெற்றரும்சுற்றமும்	௧௬௧
பெற்றார்தலைகழலப்பேர்ந்து	௧௮௬
பெற்றார்பெற்றொழிந்தார்	௧௬௦
பேசினார்பிறவீர்த்தார்	௨௧௪
பேசுகின்றதிதுவே	௮௮
பேசுமளவன்றிது	௩௮
பேசியின்றிருநாமம்	௨௬
பேணுதவலியரக்கர்மெலிய	௪௦
பேயிடைக்கிருந்துவந்த	௧௮
பேயிருக்குநெடுவெள்ளம்	௨௦௮
பேயிலார்முலையுண்	௧௦௩
பேய்த்தாயைமுலையுண்ட	௩௧
பேய்க்கள்கொண்கைஞ்சு	௫௭
பேய்முலைத்தலைஞ்சுண்ட	௧௪௫
பேரணிர்துலகத்தவர்	௭௭
பேராயிரமுடையபேராளன்	௧௪௮
பேராளைக்குடந்தை	௧௩௭
பேராளைக்குறுக்குடி	௧௦௦
பைக்கணாளியிருவாய்	௧௧௧
பைக்கணவிறல்	௫௧
பைக்கணவிறற்செம்முகத்து	௫௧
பைவிரியும்வரியரவில்	௧௩௪
பொங்கார்டெண்ணிளங்கொங்	௨௧௧
பொங்கியமரிவலாருகால்	௫௮
பொங்கிலங்குபுரிதூலும்	௮௧
பொங்குபுணரிக்கடல்	௧௨௬
பொங்குநீண்முடியமரர்	௧௬
பொங்குபோதியும்	௩௦
பொங்கேறுநீள்சோதி	௧௨௩
பொய்வண்ணம்மனத்தக	௧௦௧
பொருந்தலனுகம்புள்ளுவர்	௧௧௭
பொருந்தாவரக்கர்	௧௫௫
பொருந்தாமரமேழம்	௨௦௦
பொருவில்வலம்புரியரக்கள்	௬௦
பொறுத்தேன்புன்சொல்	௧௧௨
பொற்றொழுத்தோள்	௮௦
பொன்ஞலாம்பயலேபுத்தல்	௪௫
பொன்முத்துமரியுகிரும்	௧௨௫
பொன்னலரும்புண்ணெழு	௧௭௦
பொன்னையம்பொழிலேழம்	௨௧௭
பொன்னிவர்மேனிமரகதம்	௧௬௫
பொன்னும்மாமணியும்	௧௦௪
பொன்னை மாமணியை	௧௮௧
போதலாந்தபொழில்	௭௪
போதார் தாமரையாள்	௧௧௩
மக்கள்பொறுதவம்போலும்	௧௮௭
மஞ்சாடுவரையேழும்	௫௦
மஞ்சசேர்வானெரிநீர்நிலம்	௧௭௫
மஞ்சதோய்வெண்குடை	௧௭௪
மஞ்சயர்மாமணிக்குன்றம்	௪௬
மஞ்சயர்மாமணிதிண்ட	௧௬௭
மஞ்சலாஞ்சோலைவண்ட	௧௩
மஞ்சலாமணிமாட	௧௭
மஞ்சறுயாலிருஞ்சோலை	௨௦௧
மடவெடுத்தெடுந்தாழை	௧௫௧
மணங்கள்ளாறும்வார்குழலார்	௧௮௬
மண்ணும்விண்ணும்	௨௦௮
மண்ணுநீரெரிகால்	௨௭
மண்ணிடந்தேனாமாகி	௮௪
மண்ணின்மீபாரம்	௧௨௩
மண்ணுளார்புகழ்	௭௭
மண்மகள்கேள்வன்	௧௧௩
மலங்குவிடைக்குநெடுவெள்ளம்	௧௫௮
மலிபுகழ்க்கணபுரம்	௧௫௭
மல்கியதோளும்மானுரி	௧௧௬
மல்லரையட்டுமாள்	௮௪
மல்லோபொருத்திரடோள்	௧௬௫
மல்லோமாழநீர்	௭௮
மல்லோமுந்நீரதர்பட	௧௫௫
மல்லோடுகஞ்சனும்	௨௦௦
மழுவியல்படையுடையவன்	௧௫௭
மழுவிலாவணி	௧௬௩
மறங்கிளர்ந்துகருங்கடல்	௨௦௮
மறக்கொளாளரியருவென	௧௪
மறத்தேனுள்ளேமுன்னம்	௧௧௨
மறையாரும்பெருவேள்வி	௧௨௫
மறையலார்குறையலார்	௧௭௫
மற்றுமோர்தெய்வமுளதென்று	௧௬௧
மற்றோர்தெய்வம்	௧௧௫

	பக்கம்.		பக்கம்.
மனங்கொண்டேறும்	௧௮௪	மின்னிலங்குதிருவுருவம்	௨௨௧
மன்றில் மலிந்து	௧௯௬	மின்னின் துண்ணிடை	௫௩
மன்னஞ்சுவாயிரம்	௧௨௬	மின்னின் மன்னுதடங்கி	௬௧
மன்னவன் தொண்டையர்	௪௭	மின்னின் என்ன துண்மருங்குல்	௬௩
மன்னவன்பெரிய	௧௯௩	மின்னுமாமழைதவழும்	௨௨௩
மன்னு இம்மனிசப்பிறவி	௨௬	மின்னுமாமுகில்	௩௧
மன்னிலங்குபாரதத்து	௨௦௧	மின்னுமாவல்லியும்	௧௭௪
மன்னுதன்பொழிலும்	௩௫	மின்னுமாழியங்கை	௫௩
மன்னுநான்மறை	௧௦௫	மின்னுருவாய்முன்னுருவில்	௨௧௫
மன்னுமதுரை	௧௨௪	மின்னேரிடையார்	௧௧௬
மன்னுமாதிலனும்	௧௦௨	மீதோடிவாளையிது	௧௩௩
மாகமாதிலம்முழுதும்	௧௦௫	மீனம்பொய்கைநாண்மலர்	௩௫
மாடமாளிகைகூழ்	௧௦௬	மீனோடாமைகேழலரிசுற	௧௫௬
மாட்டிரானீர்ப்பணிரீர்கொள்	௮௬	முடியுடையமரர்க்கு	௬௧
மாணிகைவயமளந்ததுவும்	௧௬௨	முதலைத்தனிமாமுரண்தீர	௬௬
மாத்தொழில்மடங்க	௮௨	முதுகுபற்றிக்கைத்தலத்தால்	௧௫
மாயமான்மாயச்செற்று	௨௧௪	முந்துளும்முப்புரினாலும்	௧௧௭
மாயிருங்குன்றம்	௧௦௨	முந்துறுகைக்கேள்	௧௭௫
மாரிமாக்கடல்வளைவணற்	௧௫௩	முந்நீரைமுன்னாள்	௧௨௩
மார்வில் திருவன்	௧௫௨	முரியும்வெண் திரை	௧௫௪
மாலாய்மனமே	௧௫௬	முருக்கிலங்ககனித்துவர்	௧௨௦
மாலினந்துழாய்	௧௧௬	முலைத்தடத்தஞ்சுண்டு	௧௨௦
மாலுங்கடலாரமலை	௩௭	முழுசிவண்டாடியதன்	௪௬
மாலுத்தனியே	௧௦	முழுதிவ்வையகம்முறைகெட	௧௫௪
மாலுப்புகுந்துமலரணைமேல்	௧௩௫	முழுநீலமுமலராம்பலும்	௧௪௪
மாவளம்பெருகி	௮௫	முளிந்தீந்தவெங்கடத்து	௧௧௫
மாவளருமென்னோக்கி	௧௪௮	முளைக்கதிரைக்குறுங்குடி	௨௧௮
மாவாயினங்கம்மதியாது	௫௬	முன்னெயிறெய்ந்தில	௧௫௦
மாறுகொண்டுடன்மெதிர்ந்த	௫௩	முற்றமுத்துக்கோல்துணை	௧௫
மாற்றமாவதித்தனையே	௧௮௬	முற்றராவனமுலையாள்	௨௧௬
மாற்றமுளவாகிலும்	௨௧௦	முற்றிலும்பைக்கிளியும்	௬௫
மாற்றரசர்மணிமுடியும்	௭௬	முனியாய்வந்துழுவெழுகால்	௧௨௧
மானமருமென்னோக்கி	௨௦௫	முனிவன்மூர்த்திமூவராகி	௩௨
மானமுடைத்துங்கள்	௧௧௨	முனைத்தசீற்றம்விண்ணுடட	௨௪
மானவேலொண்கண்மடவரல்	௬௬	முனைமுகத்தரக்கள்	௮௪
மானுயமென்னோக்கி	௬௬	முனையார்சீயமாகி	௧௧௭
மானேய்கண்மடவார்	௨௭	முன்பொலாவிராவணன்	௨௧௪
மானேய்நோக்கியர்தம்	௧௧௨	முன்னம்முறநுருவாய்	௧௬௬
மானேய்நோக்குமல்லார்	௧௧௪	முன்னிவ்வுலகேழுமிறுள்	௧௪௦
மானேய்மடநோக்கி	௨௧	முன்னிவ்வேழுலகு	௬௬
மாண்கொண்டதோல்	௧௨௨	முன்னுலகங்கள்	௨௦௪
மாணமுனிந்தொருகால்	௧௮	முன்னைவண்ணம்பாலின்	௮௬
மிக்கானைமறையாய்விரிந்த	௧௬௦	முன்னோர் துவானைத்தின்	௩௨
மிடையாவந்தவேல்மன்னர்	௧௨௨	முத்தவற்கரசு	௮௪
மின்னையதுண்மருங்குல்	௬௬	முவராகியவொருவனை	௫௪

பக்கம்.

பக்கம்.

மூவரில்முதல்வனாவொருவ ௨௧௨
 மூவரில்முன்முதல்வன் ௧௭௮
 மூளவெரிசிந்திமுனி ௧௦௯
 மெய்ந்நலத்தவத்தை ௧௪௫
 மெய்ந்நின் பபாவமகல ௨௧௦
 மென் பபேழ்வாய் ௨௪
 மேவாவரக்கர்தேன்னிலங் ௯௩
 மேவியெப்பாலும் ௪௬
 மைத்தகருங்குஞ்சிமைந்தா ௧௮௭
 மைந்நம்பு வேதகணல்லாள் ௧௯௩
 மைந்நின் தகருங்கடல் ௨௦௭
 மையார்தடலும்மணிவரை ௨௦௯
 மையார்தடங்கண் கருங்கூந் ௯௩
 மையார்வரிநீலம் ௧௪௪
 மையிலங்குகருங்குவளை ௬௪
 மையொண் கருங்கடலும் ௧௧௫
 மைவண்ணநறுங்குஞ்சி ௨௨௦
 மேளவற்குழலாய்ச்சி ௫௫
 யாயும்பி தருமறியாத ௧௮௯
 யாவருமாயாவையுமாய் ௭௪
 வக்கரன்வாய்முன்கீண்ட ௧௦௭
 வங்கத்தால்மாமணிவந்து ௨௧௭
 வங்கமலிதடங்கடலுள் ௭௦
 வங்கமலிபொளவமது ௧௦௯
 வங்கமறிகடல்வண்ண ௧௮௭
 வங்கமாகடல்வண்ணன் ௧௮௦
 வங்கமாமுந்நீர்வரிநிதப் ௧௬௨
 வங்கமார்தடல்களேழும் ௧௦௭
 வசையறுகுறளாய் ௭௭
 வசையில்நான்மறை ௯௬
 வஞ்சனைசெய்யுத்தாயுரு ௩௩
 வஞ்சனையால்வந்தவந்தன் ௭௩
 வஞ்சிமருங்குல் ௧௩௫
 வடவரைநின்றும்வந்து ௧௪௯
 வடிவாய்மழுவே ௧௫௮
 வணங்கலிலரக்கன் ௧௭௬
 வண்கையானவுணர்க்கு ௨௬
 வண்டமருஞ்சோலை ௧௫௩
 வண்டமரும்மலர்ப்புள்ளை ௧௫௧
 வண்டமரும்வனமலை ௧௪௮
 வண்டமர்சாரல் ௧௭௭
 வண்டதைபொழில் ௧௦௮
 வண்டார்பூமாமலர்மங்கை ௧௬௧
 வண்டார்பொழில்சூழ்ந்தழகாய ௬௮
 வண்டார்பொழில்சூழ்நறை ௧௨௮

வண்டுணுநறுமலர் ௧௧௦
 வண்டுதண்டேனுண்டு ௧௬
 வண்ணக்கருங்குழலாய்ச்சி ௨௦௬
 வந்தநாள்வந்தென்றெஞ்சிடம் ௧௩௧
 வந்தாயென்மனத்தே ௧௬௦
 வந்தாயென்மனம்புகுந்தாய் ௨௯
 வந்திக்கும்மற்றவர்க்கும் ௧௩௩
 வந்துளதடியேன் ௬௧
 வம்பலிழந்தழாய் ௧௬௬
 வம்புலாங்கூந்தல்மண்டோதரி ௯௭
 வம்புலாங்கூந்தல்மனைவியை ௨௨
 வருந்தாதிருநீமடநெஞ்சே ௧௫௫
 வருந்திரைமணிநீர்க்கங்கையின் ௧௧
 வலம்புரியாழியனை ௧௭௯
 வல்லிச்சிறுதுண்ணிடையார் ௧௭௩
 வல்லியிடையாள்பொருட் ௧௫௫
 வவ்வித்துழாயதன்மேல் ௧௬௬
 வளர்த்தவனை ௧௦௦
 வளைக்கைநெடுங்கண்மடவார் ௫௭
 வள்ளிகொழுநன் ௧௨௨
 வற்புடையவரைநெடுந்தோள் ௨௧௬
 வற்றமுதுநீரோடு ௧௨௭
 வாடமருதிடைபோகி ௫௭
 வாடினேன்வாடிவருந்தினேன் ௧௧
 வாணிலாமுறுவல் ௨௧
 வாணெடுங்கண் ௭௨
 வாதமாமகன்மார்க்கடம் ௧௦௪
 வாதைவந்தடர ௧௬௩
 வாமனன்கற்கி ௧௫௨
 வாம்பரியுத ௬௬
 வாயெடுத்தமந்திரத்தால் ௧௫௧
 வாரணங்கொளிடர்கழந்த ௫௨
 வாராகமதாகியிம்மண்ணை ௮௬
 வாராருமிளங்கொங்கை ௭௫
 வாராரும்முலைமடவாள் ௮௦
 வாராருமிளங்கொங்கைநெடும் ௧௫௧
 வாராருமிளங்கொங்கைவண் ௯௯
 வார்கொள்மென்முலை ௧௫௪
 வாலிமாவலத்து ௧௪
 வாவித்தடஞ்சூழ்மணி ௧௨௭
 வாழக்கண்டோம் ௧௭௨
 வாழிபரகாலன் ௧௦
 வாளாயகண்பணிப்ப ௬௩
 வானையார்தடங்கண் ௭௬
 வானொண்கண்நல்லார் ௧௧௬

	பக்கம்.		பக்கம்.
வான்வர்தங்கள்கோனும்	௨௧௪	வெந்திதல்வாணன்	௨௦௪
வான்வர்தங்கள்சிந்தைபோல	௩௦	வெந்திதல்வீரரில்	௪௬
வான்வர்தம்துயர்தீரவந்து	௧௪௧	வெம்புஞ்சினத்துப்புனம்	௩௪
வானுடும்மண்ணுடும்	௭௪	வெய்யனாபுலகேழுடன்	௬௬
வானுடும்திபொதியுஞ்சடை	௧௪௩	வெருவாதான்வாய்வெருவி	௬௮
வானிடைப்புயலைமாலை	௨௧௩	வெள்ளத்துள்ளோர்	௧௩௩
வானுளாரவரை	௧௬௪	வெள்ளியார்பிண்டியார்	௧௭௩
வானையாறமுத்தந்தவள்ள	௧௮௨	வெள்ளியான்கரியான்	௧௮௦
வானேராவும்முதுமுந்நீர்	௧௩௮	வெள்ளைநீர்வெள்ளத்து	௧௬௧
விடங்கலந்தமரந்த	௧௭௬	வெள்ளைப்புரவித்	௧௧௮
விடந்தானுடையவரவம்	௧௨௬	வெறியார்கருங்கூந்தல்	௨௦௬
விடையேழன்மடர்த்து	௧௩௬	வெற்பால்மாரிபழுதாக்கி	௬௩
விடையேழுவென்று	௧௧௭	வென்மதொல்சீர்த்தென்னில	௧௮௬
விடையோடவென்று	௬௭	வென்றிசேர்திண்மை	௧௬௩
விண்டமலரெல்லாம்	௧௩௨	வென்றிதந்தோம்	௧௮௬
விண்டாரைவென்றாவி	௪௨	வென்றிமாமழுவேந்தி	௬௩
விண்டான்விண்புக	௧௩௮	வென்றிமிருந்ரகன்	௭௧
விண்ணவர்தங்கள்பெருமான்	௧௩௨	வென்றியேவேண்டி	௧௨
வியமுடைவிடையினம்	௧௩௬	வென்றிவிடையுடன்	௨௦௧
விரைகமழ்ந்தமென்கருங்	௩௩	வேடார்திருவேங்கடம்	௮௬
விலங்கலாற்கடலடைத்து	௧௦௮	வேட்டத்தைக்கருதாது	௧௬௭
விலங்கும்கயலும்	௧௧௬	வேதத்தைவேதத்தின்	௩௩
வில்லார்மலிவேங்கடம்	௨௬	வேதமுதல்வன்விளங்கு	௧௩௨
வில்லார்விழவில்	௧௨௧	வேதமும்வேள்வியும்	௧௭௦
வில்லாலிலங்கைமலங்கச்சர	௧௭௦	வேதவாய்மொழியந்தணன்	௧௦௬
வில்லோர்நுதலார்	௧௧௬	வேம்பின்புழுவேம்பன்றி	௨௧௧
வில்லோர்நுதல்வேல்	௧௨௮	வேயிருஞ்சோலை	௧௬௩
விளங்கனியையினங்கள்	௭௦	வேலையாலிலைப்பள்ளி	௧௮௧
வினைத்தவெம்போர்	௬௭	வேல்கொள்கைத்தலத்து	௩௩
வின்பெருவிழவும்கஞ்சனும்	௩௩	வேறுயானிரந்தேன்	௧௧௩
வேஞ்சினக்களிறும்	௭௮	வேதேகூறுவதுண்டு	௧௧௪
வேஞ்சினக்களிற்றை	௧௪௬	வைத்தாரடியார்மனத்தினில்	௨௦௨
வேஞ்சினவேழம்	௧௬௬	வையணைந்ததுதிக்கோட்டு	௩௬
வெண்ணெய்தான்முது	௧௦௮	வையமுன்டாலிலைமேவு	௬௭
வெந்தாரென்புஞ்சூரீதும்	௨௦	வையமெல்லாமுடன்வணங்	௧௩௮
வெந்திதல்களிறும்வேலைவா	௧௮	வையமேழுமுன்டாலிலை	௩௩

பேரியதிருமொழிச் செய்யுளகராதி ஸம்பூர்ணம்.

க. பொய்கையாழ்வார்.

துறையா ஸ்வணைஜாதம் காணுங்காணுநவாரிஜாக் |
அவரெவா ஸ்ரீஜாதம் ஸரொயொயிநகாஸ்யெ ||

சுலயாஸ்ச்ரீஜாதம் காணுங்காணுநவாரிஜாக் |

சுலயாஸ்ச்ரீஜாதம் காணுங்காணுநவாரிஜாக் |

துறையா ஸ்வணைஜாதம் காணுங்காணுநவாரிஜாத்-
தவாபரேபாஞ்சஜந்யாம்ஸம் ஸரோயோகிநமாஸ்யே.

சிலவளம் சலவளம் முதலிய பலவளங்களும் மலிந்து இந்நிலவுலகத்துக் குத் திலகம்போன்றுள்ள தொண்டைமண்டலத்திலே, புண்ணியக்ஷேத்திரங்கள் பலவற்றுள்ளும் மிகச்சிறந்த ஸ்தயவ்ரதக்ஷேத்தரத்திலே, “காசிமுதலாகிய நன்னகரியெல்லாம் கார்மேனியருளாளர்கச்சிக்கு ஒவ்வா” என்றபடி முத்திதரும் நகரமேழனுள் முக்கியமானதாய் வேகவதியென்னும் புனிதநதி பாயப்பெற்றுக் கண்டவர்கண்கவருந் கச்சித்திருப்பதியிலே, திருவெஃகாவென்னுந் திவ்வியதலத்தின் வடபுறத்தில், சான்றோருள்ளம்போல ஆழ்ந்து தெளிந்துள்ள தொரு பொற்றாமரைப்பொய்கை உண்டு. அதில் பூத்ததொரு கமலமலரிலே, ஐப்பசிமாதத்தில் விஷ்ணுநக்ஷத்திரமான திருவோணத்திலே தேவிந் சிறந்த திருமாலின் திவ்வியபஞ்சாயுதங்களுள் பாஞ்சஜந்ய மென்னுந் திருச்சங்கின் அம்சமாய், ஒருவர் அன்புவெள்ளத்தினகத்திருந்து தியானிக்கின்ற அடியார்களது உள்ளப்பதுமப்போதில் அவர்நினைந்தவடிவோடு எம்பெருமான் விரைந்து தோன்றுதல் போலவும், பிரளயப்பெருங்கடலில் மலர்ந்த அப்பெருமானது உந்தியந்தாமரையில் நான்முகக்கடவுள் உற்பவித்தது போலவும் திருவவதரித்தார்.

அத்தத்தின்புத்தாநாள் தோன்றிய இவர்க்கு, பொய்கையிலவதரித்தது காரணமாக ‘பொய்கையாழ்வார்’ என்று திருநாமமாயிற்று.

செய்யதுலாவோணத்திந்செகத்துதித்தான்வாழியே
திருக்கச்சிமாநகரம்செழிக்கவந்தேன்வாழியே
வையந்தகளிநூலும்வகுத்துரைத்தான்வாழியே
வன்சமலர்க்கருவதனில்வளர்ந்தமைந்தன்வாழியே
வெய்யகதிரோன் தன்னைவிளக்கிட்டான்வாழியே
வேங்கடவர்திருமலையை விரும்புமவன்வாழியே
பொய்கைமுனிவடிவழகும்பொற்பதமும்வாழியே
பொன்முடியும் திருமுகமும் இப்பூதலத்தின்வாழியே.

உ. பூதத்தாழ்வார்.

துறையா ஸ்வணைஜாதம் காணுங்காணுநவாரிஜாக் |
தீரெமொயொதுதெயொ வுயபூதீயெயொகா ||

சுலயாஸ்ச்ரீஜாதம் காணுங்காணுநவாரிஜாக் |

சுலயாஸ்ச்ரீஜாதம் காணுங்காணுநவாரிஜாக் |

துலாதநிஷ்டாஸம்பூதம் பூதம்கல்லோலமாலிந:—
தீரேபுல்லோத்பலேமல்லா புர்யாமீடேகதாம்ஸகம்.

“தெண்ணீர்வயல் தொண்டைநன்னாடு சான்றோருடைத்து” என்று ஓனாவையார் பாடியபடி கல்லிகேள்வி யறிவொழுக்கங்களா லான்றவர் பலரை யுடையதும், “ஆரோடிரெட்டுத் தொண்டை” என்றவாறு நூற்றெட்டுத்திரு மால்திருப்பதிகளுள் இருபத்திரண்டுள்ளது மாண அந்தத் தொண்டைவள நாட்டிலே, கீழ்கடற்கரையிலுள்ள திருக்கடல்மல்லையென்கிற மஹாபலிபுரத் திலே, குருக்கத்திப்பந்தரிலே, ஒருகுருக்கத்திமலரிலே, கௌமோதகி யென் னுங் கதாயுதத்தினர் அம்சமாய், ஐப்பசிமாதத்தில் அவிட்டரசுஷத்திரத்திலே, ஒருவர் திருவவதாரஞ் செய்தார். “கடல்வண்ணன்பூதம்,” “மறுத்திருமார்ப னாவன் தன்பூதம்” என்றவாறு எம்பெருமானே அறிதலாலே தமது உளநு கையையுடையவ ராதலால், இவர்க்கு “பூதத்தாழ்வார்” என்று திருநாமம்.

அன்பேதகளினாறுமருளிணர்வாழியே
ஐப்பசியிலவிட்டத்திலவதரித்தான்வாழியே
நல்புகழ்சேர்குருக்கத்திநாண்மலரோன்வாழியே
நல்லதிருக்கடல்மல்லையார்தனார்வாழியே
இன்புருகுசந்தைதிரியிட்டபிரான்வாழியே
எழில்நூர்ச்சுடர்விளக்கையேற்றினான்வாழியே
பொன் புறையும் திருவரங்கர்புகழரைத்தான்வாழியே
பூதத்தார்தாளிணைகள் இப்பூதலத்தில்வாழியே.

௩. பேயாழ்வார்.

தூயாஸ்தலிஷ்ஜாதம் உயாசுவாஸிகொவாஸு |
உஹாஸம்உஹாஸாஸாதம் வநெஸ்ரீ மஹாஸாகு ||

ஸுஸாஸநிஷ்ஜாதம் ஸுஸுஸாஸாதம் ||

ஸுஸாஸநிஷ்ஜாதம் ஸுஸுஸாஸாதம் ||

தூயாஸ்தலிஷ்ஜாதம் மயூரபுரிகொவாத்-
மஹாஸ்தம்மஹாஸாகுதம் வந்தேஸ்ரீநந்தகாம்ஸாகம்.

தூண்டிரமண்டலமென்று ப்ரஸித்தமான அத்தொண்டைநன்னாட்டிலே, ப்ருந்தாரண்யசேஷத்திரத்திலே, “ஞாவமே கமமுங் குளிர்வொழிலாடு குயிலொடு மயில்கள் நின்று ஆல, இரவியின்கதிர்கள் நுழைதல்செய்தறியா” த திருவல்லிக்கேணியென்னுந் திவ்வியதேசத்துக்குத் தென்திசையிலுள்ள திருமயிலைநகரியில், ஆதிசேசவப்பெருமாள் கிணற்றிலே யுண்டான தொரு செவ்வல்லிப்பூவிலே நந்தகமென்கிற வாட்டபடையின் அம்சமாய், ஒருவர், ஐப்பசிமாதத்துச் சதயதாரகையிலே அவதரித்தார்.

இவர், பகவத்பத்தியாற் பரவசப்பட்டு நெஞ்சுழிதல் கண்குழலுதல் அமுதல் சிரித்தல் தொழுதல் மகிழ்தல் ஆடுதல் பாடுதல் அலறுதல் முதலிய தொழில்களையே அவ்வரதஞ் செய்துகொண்டு, காண்பவர்பேய்பிடித்தவ ரென்றும்படி யிருந்ததனால், ‘பேயாழ்வார்’ என்று பெயர்பெற்றனர். பரம பக்தி தலையெடுத்தலா லுண்டாகின்ற பகவததுபவாதிசயம் மந்தையாவரி னும் இவர்க்கு மகத்தாயிருந்ததனாலும், இவர் தாம் எம்பிரானுக்கு ஆட்டப் பட்ட மாத்திரமேயன்றித் திருமழிசையாழ்வாரைத் திருத்திப் பணிகொண்ட மகானுதலாலும், இவர்க்கு ‘மஹாதாழ்வாயர்’ என்றும் ஒருதிருநாமம் உண்டு.

திருக்கண்டேனெனு நூ றும்செப்பினுள்வாழியே
 சிறந்தவைப்பசியில்சதயம்சனித்தவள்ளல்வாழியே
 மருக்கமழும்மயிலைநகர்வாழ்வந்தோன்வாழியே
 மலர்க்கரியநெய்தல்தனில்வந்துதித்தான்வாழியே
 நெருக்கிடவேயிடைகழியில்நின் தசெல்வன்வாழியே
 நேமிசங்கன்வடிவழகைநெஞ்சில்வைப்பேன்வாழியே
 பெருக்கமுடன் திருமழிசைப்பிரான்சொழுவோன்வாழியே
 பேயாழ்வார்தாளினை இப்பெருநிலத்தில்வாழியே.

அயோநிஜரும் ஸ்ரீராமபரதஸக்தமணர்போல அடுத்த நாள்களில் அவ தரித்தவர்களுமாகிய இவர்கள்மூவர்க்கும், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனது நியமனத் தின்படி, பரமபதத்திலுள்ள நித்யமுகத்தார்களின் திரளுக்குத் தலைவராதலாம் சேனைமுதலியா ரென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற விஷுவக்ஸேநர், பெருங்கருணையுடன் அங்குநின்று இங்குவந்து, பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களை யிட்டருளி, பெரியதிருமந்திரம் முதலாக எல்லாமந்திரவிசேஷங்களையும், அவற் றின் விசேஷநார்த்தங்களனைத்தையும் குறைவற உபதேசித்தருளினார். அத ளால் இவர்கள் ராஜஸ்தாமஸகுணங்களின் தொடர்பில்லாமல் சுத்தஸாத்விக குணமே தலையெடுத்து அந்தக்குணமயானது புண்டரீகாக்ஷனுக்கு அடிமை செய்தலையே பணியாகக்கொண்டு ஞானபக்திவரைக்கியங்கள் பூமிக்குத் துறவறவொழுக்கம் பூண்டு அந்நபாநாதிகளை யொழித்துப் பகவத்தியானமே தாரகமாக உண்டியே யுடையே உகந்தோடும் இம்மண்டலத்தாரோடு கலவா மல் ஒருநாளிருந்தவிடத்தில் மற்றொருநாளிராதபடி க்ராமைகராத்ரமாய்த் தம்மில் ஒருவரையொருவர் அறியாமல் தனித்தனியே சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில் ஸர்வேசுவரன் இம்மூவரையும் ஓரிடத்திலே சேர்த்து ஆட் கொண்டு இவர்களால்உலகத்தை உய்விக்கவேண்டுமென்று நினைத்தருளினான்.

ஸத்யஸங்கல்பனை அந்த முகுந்தனது திருவுள்ளக் கொள்கையின்படி ஒருநாள் ஸஞ்ரியர்ஸ்தமநமானபின் போய்கையாழ்வார் நடுநாட்டுத் திருப் பதிகளிற் பெண்ணையாற்றங்கரையி லுள்ள திருக்கோவலூரை யடைந்து அங்கு மிருகண்டுமகாழனிவரது திருமாளிகையிற் சென்று அதன் இடை கழியிற் சயனித்துக்கொண்டிருந்தார். பின்னர்ப் பூதத்தாழ்வாரும் அவ்விடத் திலே சென்றுசேர, இருவரும் ஒருவரை யொருவர் கண்ட பொழுதே முறை ப்படி வந்தனைவழிபாடுகள் செய்தவுடன், போய்கையாழ்வார் 'இவ்விடம் ஒருவர் படுக்கலாம், இருவர் இருக்கலாம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தபின்பு, அவ்வாறே அவ்விருவரும் அங்கு திருந்தனர். அதன்பிறகு பேயாழ்வாரும் அவ் விடத்தையே அடைந்திட, ஒருவர்க்கொருவர் ப்ரணமம் முதலியன நிகழ்ந்த பின், முன்னையிருவரும் 'இவ்விடம் ஒருவர் படுக்கலாம், இருவர் இருக்க லாம், மூவர் நிற்கலாம்' என்று கூற, இவரும் அதற்கு உடன்படலும், இம் மூவரும் அவ்விடத்திலே நின்றுகொண்டு, பரஸ்பரம் பகவத்குணங்களைச் சொல்லுதலும் கேட்டலும் செய்து மகிழ்ந்திருந்தனர். அப்பொழுது, திரி விக்கிரமமூர்த்தி அவர்களை அதுக்கிரகித்தற்பொருட்டுப் பேரிருளையும் பெரு மழையையும் உண்டாக்கி, பெரியவழுவத்தோடு அவர்களிடத்திற் சென்று நின்று, பொறுக்கவொண்ணாத மிக்க நெருக்கத்தைச் செய்தருளினான். இவர் கள் 'முன்னில்லாத நெருக்கம் இப்பொழுது உண்டாயது என்னை? பிறரெவ ரேனும் புகுந்தவருண்டோ?' என்று சங்கிக்கையில், போய்கையாழ்வார் பூமி யாகிய தகழியில் கடல்நீரையே நெய்யாகக் கொண்டு சூரியனை விளக்காக

ஏற்ற, பூதத்தாழ்வார் அன்பாகிய தகழியில் ஆர்வத்தை நெய்யாகவும் சிந்தை யைத் திரியாகவும் கொண்டு ஞானதீபத்தை ஏற்ற, இவ்விரண்டி னொன்று யும் இருளற்றதனால், பேயாழ்வார் பெருமானைத் தாம் கண்டமை கூறியவள விலே, மூவரும் ஆழியஞ்செல்வனுடைய சொருபத்தை அறிந்து அனுபவித்து ஆனந்தமடைந்து, அப்பெருங்களிப்பு உள்ளடங்காமையால் அதனைப் பிரபந்த முகமாக வெளியிட்டு உலகத்தாரை வாழ்விக்கக் கருதினார்கள்.

அப்பொழுது, பொய்கையாழ்வார்,—“வையந்தகளியா” என்று தொடங்கி முதல்திருவந்தாதியைப் பாடியருளினார்.

பூதத்தாழ்வார்,—“அன்பேதகளியா” என்று தொடங்கி இரண்டாந் திருவந்தாதியை அருளிச்செய்தார்.

பேயாழ்வார்,—“திருக்கண்டேன்” என்று தொடங்கி மூன்றாந் திருவந்தாதியைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

பின்பு இத்தயோகிகள் மூவரும் தேகனிசனைத் திருவடிதொழுது விடை பெற்றுப் பலகாலம் திவ்வியதேசயாத்திரை செய்துகொண்டு சென்று, திரு மழிசையாழ்வாயரக் கண்டு பேசி அவரோடு கூடிக் களித்து யோகுசெய்து நின்று, இங்ஙனம் மண்ணுலகத்தில் மூவாயிரத்து முந்தூற்று இருபத்தைந்து வருஷம் யோகபலத்தால் வாழ்ந்திருந்து, முடிவில் திருக்கோவலூரையே யடைந்து, முடிவில்பேரின்பத்து அழிவில் வீட்டை யுற்றனர்.

இவர்கள் மூவரும், ஆழ்வார்களெல்லார்க்கும் முன்னோ திருவவதரித்தத னாலும், பின்பு உண்டாகும் பிரபத்தங்கட்கெல்லாம் இலக்கணமாம்படி ஆதியில் திருவந்தாதித் திவ்வியப்பிரபந்தங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தனாலும், முதலாழ்வார்கள் என்று பெயர்பெற்றனர்.

பொய்கையாழ்வார்.

பூதத்தாழ்வார்.

பேயாழ்வார்.

முதலாழ்வார்கள் முதலானோர் அருளிச்செய்த

இயற்பா.

பொய்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

முதல்திருவந்தாதி.

தனியன்.

(முதலியாண்டான் அருளிச்செய்தது.)

நேரிசைவேண்பா.

கைதைசேர் பூம்பொழில்சூழ்கச்சிநகர்வந்ததித்த *
பொய்கைப்பிரான்கவிஞர்போரேறு *—வையத்து
அடியவர்கள்வாழ † அருந்தமிழ்தூற்றந்தாதி *
படிவிளங்கச்செய்தான்பரிந்து.

(ஸஹாநாராகம் - தீர்புடைதாளம்.)

‡‡ வையம்தகளியா வார்கடலேநெய்யாக *
வெய்யகதிரோன்விளக்காக *—செய்ய
சுடராழியானடிக்கே சூட்டினேன்சொல்மாலை *
இடராழி ‡ நீங்குகவேயென்று

(க)

என்றுகடல்கடைந்தது ? எவ்வுலகம்நீரேற்றது ? *
ஒன்றும்அதனைஉணரேன்நான் *—அன்றுஅது
அடைத்துடைத்துக் கண்படுத்தஆழி * இதுநீ
படைத்திடந்துஉண்டிமிழந்தபார்.

(உ)

பாரளவும்ஓரடிவைத்து ஓரடியும்பாருடுத்த *
நீரளவும்செல்லநிமிர்ந்ததே * —சூருருவின்
பேயளவுகண்ட பெருமான் ! அறிகிலேன் *
நீயளவுகண்டநெறி.

(ங)

† இங்கு வெண்டளை தவறுகின்றது; 'அருந்தமிழந்தாதி' என்னும் பாடம் தளைக்குப் பொருந்தும். ‡ 'நீங்கவே' என்பதும் பாடம்.

நெறிவாசல் தானேயாய்நின்றானே * ஐந்து
பொறிவாசல் † போர்க்கதவம்சார்த்தி *—அறிவானும்
ஆலமாரீழல் அறம்நால்வர்க்கு அன்றுரைத்த *
ஆலமமர்கண்டத்தான். (அ)

அரன்நாரணன்நாமம் ஆன்விடைபுள்ளார்தி *
உரைநூல்மறையுறையும்கோயில் *—வரைநீர்
கருமம் அழிப்பு அளிப்புக் கையதுவேல்நேமி *
உருவமெரிகார்மேனியொன்று. (ஆ)

ஒன்றும்மறந்தறியேன் ஒதநீர்வண்ணனைநான் *
இன்றுமறப்பனே? ஏழைகாள்! *—அன்று
கருவரங்கத்துள்கிடந்து கைதொழுதேன்கண்டேன் *
திருவரங்கமேயான்திசை. (அ)

திசையும் திசையுறுதெய்வமும் * தெய்வத்
திசையும்கருமங்குளெல்லாம் *—அசைவில்சீர்க்
கண்ணன்நெடுமால் கடல்கடைந்த * காரோத
வண்ணன்படைத்தமயக்கு. (எ)

மயங்கவலம்புரி வாய்வைத்து * வானத்து
இயங்கும்எறிகதிரோன்தன்னை *—முயங்குஅமருள்
தேராழியால்மறைத்தது என்? நீ திருமாலே! *
போராழிக்கையால் பொருது. (அ)

பொருகோட்டோரேனமாய்ப் புக்கிடந்தாய்க்கு * அன்றுஉன்
ஒருகோட்டின்மேல்கிடந்ததன்றே *—விரிதோட்ட
சேவடியைநீட்டித் திசைநடுங்கவின்துளங்க *
மாவடிவின்நீயளந்தமண். (சு)

மண்ணும்மலையும் மறிகடலும்மாருதமும் *
விண்ணும்விழுங்கியதுமெய்யென்பர் *—எண்ணில்
அலகளவுகண்ட சீராழியாய்க்கு * அன்றுஇவ்
வுலகளவும்உண்டோ? உன்வாய். (க)

வாய்அவனையல்லது வாழ்த்தாது * கைஉலகம்
தாயவனையல்லது தாம்தொழா *—பேய்முலைஞ்ச
ஊணுகவுண்டான் உருவொடுபேரல்லால் *
காணுகண் கேளாசெவி. (கக)

† 'போர்க்கதவம்' என்று பாடம்.

செவ்வாய்கண்மூக்கு உடலென்றைம்புலனும் * செந்தி
புவினால் நீர்விண்பூதமைந்தும் *—அடியாத
ஞானமும்வேள்வியும் நல்லறமும்என்பரே *
ஏனமாய்நின்றற்குஇயல்வு. (கஉ)

இயல்வாக ஈன்துழாயானடிக்கேசெல்ல *
முயல்வார்இயலமார்முன்னம் *—இயல்வாக
நீதியாலோதி நியமங்களால்பரவ *
ஆதியாய்நின்றரவர். (கங)

அவரவர்தாந்தாம் அறிந்தவாறேத்தி *
இவரிவரெம்பெருமானென்று *—சுவர்மிசைச்
சார்த்தியும் வைத்தும்தொழுவர் * உலகளந்த
மூர்த்தியுருவேமுதல். (கச)

முதலாவார்மூவரே * அம்மூவருள்ளும்
முதலாவான் மூரிநீர்வண்ணன் * —முதலாய
நல்லானருளல்லால் நாமநீர்வையகத்து *
பல்வாரருளும்பழுது. (கரு)

பழுதேபலபகலும் போயினவென்று * அஞ்சி
அழுதேன் அரவணைமேல்கண்டு—தொழுதேன் *
கடலோதம்காலலைப்பக் கண்வளரும் * செங்கண்
அடலோதவண்ணரடி. (கக)

அடியும் படிகடப்பத் தோள்திசைமேல்செல்ல *
முடியும்விசம்பளந்ததென்பர் *—வடியுகிரால்
நர்ந்தான் இரணியனதாகம் * இருஞ்சிறைப்புள்
ஊர்ந்தான் உலகளந்தநான்று. (கௌ)

நான்றமுலைத்தலை நஞ்சுண்டு * உறிவெண்ணெய்
தோன்றஉண்டான் வென்றிகுழ்களிற்றை—ஊன்றி *
பொரு † துடைவுகண்டானும் ‡ புள்ளின்வாய்கீண்டானும் *
மருதிடைபோய்மண்ணளந்தமால். (கஅ)

மாலும்கருங்கடலே! என்னோற்றாய் ? * வையகமுண்டு
ஆலினிலைத்துயின்றஆழியான் *—கோலக்
கருமேனிச் செங்கண்மால்கண்படையுள் * என்றும்
திருமேனி நீதீண்டப்பெற்று. (கசு)

† 'இடைவு' என்பதும் பாடம்.

‡ 'புள்வாய்' என்னும் பாடமே வெண்டனைக்குப் பொருந்தும்.

பெற்றூர்தனை கழலப் † பேர்ந்துலர்குறளுருவாய் *
செற்றூர்பழிகடந்தசெங்கண்மால் *—நற்றூ
மரைமலர்ச்சேவடியை வானவர்கைகூப்பி *
நிரைமலர்கொண்டு ‡ ஏத்துவரால் நின்றது. (௨௦)

நின்றநிலமங்கை நீரேற்றுமூவடியால் *
சென்றுதிசையளந்தசெங்கண்மாற்கு *—என்றும்
படையாழிபுள்ளூர்நி பாம்பணையான்பாதம் *
அடையாழிநெஞ்சே ! அறி. (௨௧)

அறியும்உலகெல்லாம் யானேயுமல்லேன் *
பொறிகொள்சிறையுலகமூர்ந்தாய் *—வெறிகமழும்
காம்பேய்மென்தோளிகடைவெண்ணெயுண்டாயை *
தாம்பேகொண்டுஆர்த்ததழும்பு. (௨௨)

தழும்பிருந்தசார்ங்கநாண் தோய்ந்தவாமங்கை *
தழும்பிருந்த தாள்சகடம்சாடி *—தழும்பிருந்த
பூங்கோதையாள்வெருவப் பொன்பெயரோன்மார்பிடந்த *
வீங்கோதவண்ணர்விரல். (௨௩)

விரலொடுவாய்தோய்ந்த வெண்ணெய்கண்டு * ஆய்ச்சி
உரலோடுஉறப்பிணித்தநான்று—* குரலோவாது
ஏங்கினினைந்து அயலார்காணஇருந்திலையே ? *
ஒங்கோதவண்ண ! உரை. (௨௪)

உரைமேல்கொண்டு என்னுள்ளம்ஓவாது * எப்போதும்
வரைமேல் மரதகமேபோல *—திரைமேல்
கிடந்தாணைக் கீண்டாணை * கேழலாய்ப்பூமி
யிடந்தாணை யேத்தியெழும். (௨௫)

எழுவார்விடைகொள்வார் ஈன்துழாயாணை *
வழுவாவகைநினைந்து வைகல்—தொழுவார் *
வினைச்சுடரைந்துவிக்கும் வேங்கடமே * வானோர்
மனச்சுடரைத் தூண்டும்மலை. (௨௬)

மலையால்குடைகவித்து மாவாய்பிளந்து *
சிலையால் மராமரமேழ்செற்று †—கொலையாணைப்
போர்க்கோடொசித்தனவும் பூங்குருந்தம்சாய்த்தனவும் *
கார்க்கோடுபற்றியான்கை. (௨௭)

கையவலம்புரியும்நேமியும் * கார்வண்ணத்து
ஐய ! மலர்மகள்நின் ஆகத்தாள் *—செய்ய
மறையான் நின் உந்தியான் மாமதிள்மூன்றெய்த *
இறையான் நின்னாகத்திறை.

(உஅ)

இறையும்நிலனும் இருவிசும்பும்காற்றும் *
அறைபுனலும்செந்தீயுமாவான் *—பிறைமருப்பின்
பைங்கண்மால்யானை படுதுயரம்காத்தளித்த *
செங்கண்மால்கண்டாய்தெளி.

(உக)

தெளிதாக உள்ளத்தைச்செந்நீர்து * ஞானத்
தெளிதாக நன்குணர்வார்சிந்தை *—எளிதாகத்
தாய்நாடுகன்றேபோல் தண் † துழாயானடிக்கே *
போய்நாடிக்கொள்ளும்புரிந்து.

(உ௦)

புரியொருகைபற்றி ஓர்பொன்னுழியேந்தி *
அரியுருவும்ஆளுருவுமாகி *—எரியுருவ
வண்ணத்தான்மார்பிடந்த மாலடிபையல்லால் * மற்று
எண்ணத்தானுமோ? இமை.

(உ௧)

இமையாதகண்ணால் இருளகலநோக்கி *
அமையாப்பொறிபுலன்க னோந்தும்—நமையாமல்*
ஆகத்தனைப்பார் அணைவரே * ஆயிரவாய்
நாகத்தனையான்நகர்.

(உ௨)

நகரமருள்புரிந்து நான்முகற்குப்பூமேல் *
பகரமறையந்தபண்பன் *—பெயரினையே
புந்தியால்சிந்தியாது ஒதியுருவெண்ணும் *
அந்தியாலாம்பபனங்கன் ?

(உ௩)

என்னொருவர்மெய்யென்பர் ஏழுலகுண்டு * ஆலிலையில்
முன்னொருவரைய முகில்வண்ண ! *—நின்னுருகிப்
பேய்த்தாய்முலைதந்தாள் பேர்ந்திலளால் * பேரமார்க்கண்
ஆய்த்தாய் முலைதந்தவாறு !

(உ௪)

ஆறியவன்பில் அடியார்தமார்வத்தால் *
கூறியகுற்றமாக்கொள்ளல்—தேறி *
நெடியோய்! அடி அடைதற்கன்றே * ஈரைந்து
முடியான்படைத்தமுரண்.

(உ௫)

† 'துழாயானடியே' என்றும் பாடம்.

† முரணவலி தொலைதற்கு † ஆமென்றே * முன்னம்
தரணிதனதாகத்தானே *—இரணியனைப்
புணர்நிர்ந்தவள்ளுகிரால் பொன்னாழிக்கையால் * நீ
மண்ணி ரந்துகொண்டவகை.

(௩௬)

வகையறுநுண்கேள்வி வாய்வார்கள் * நானும்
புகைவிளக்கும் பூம்புனலும்ஏந்தி *—திசைதிசையின்
வேதியர்கள் சென்றிறைஞ்சும்வேங்கடமே * வெண்சங்கம்
ஊதியவாய் மாலுகந்தலூர்.

(௩௭)

ஊரும்வரியரவம் ஒண்குறவர்மால்யானை *
பேரவெறிந்த பெருமணியை *—காருடைய
மின்னென்று புற்றடையும்வேங்கடமே * மேலசுரர்
‡ எம்மென்னுமாலதிடம்.

(௩௮)

இடந்ததுபூமி எடுத்ததுகுன்றம் *
கடந்ததுகஞ்சனைமுன்னஞ்ச *—கிடந்ததுவும்
நீரோதமாகடலே நின்றதுவும்வேங்கடமே *
பேரோதவண்ணர்பெரிது.

(௩௯)

பெருவில்பகழிக் குறவர்கைச்செந்தி *
வெருவிப்புனம் துறந்தவேழம் *—இருவிசம்பில்
மீன்வீழக் கண்டுவுஞ்சும்வேங்கடமே * மே லசுரர்
கோள்வீழக்கண்டுகந்தான்குன்று.

(௪0)

குன்றனையகுற்றம்செயினும் குணங்கொள்ளும் *
இன்றுமுதலாகளன்றெஞ்சே ! *—என்றும்
புறனுரையேயாயினும் பொன்னாழிக்கையான் *
திறனுரையேசிந்தித்திரு.

(௪௧)

திருமகளும்மண்மகளும் ஆய்மகளும்சேர்ந்தால் *
திருமகட்கேதீர்ந்தவாறுஎன்கொல் ? *—§ திருமகள்மேல்
பாலோதம்சிந்தப் படநாகணைக்கிடந்த *
மாலோதவண்ணர்மனம்.

(௪௨)

மனமாசதீரும் அருவினையும்சாரா *
தனமாய் § தானே கைகூடும்*—புனமேய
பூந்துழாயானடிக் கே போதொடுநீரேந்தி *
தாம்தொழாநிற்பார்தமர்.

(௪௩)

† 'முரணை' என்றும் † ஆமென்றே என்றும் பாடம் ஒதுவர். ‡ 'எம்
மென்ற' 'என்னென்ற' 'என்னென்னும்' என்பன - பாடபேதங்கள். § 'திரு
முகமேல்' என்ற பாடம் வ்யாக்யாநத்துக்குச் சேரும். § 'தாமே' எனவும்
பாடமோதுவர்.

தமருகந்ததுஎவ்வுருவம் அவ்வுருவம்தானே *
தமருகந்ததுஎப்பேர் மற்றப்பேர் *—தமருகந்து
எவ்வண்ணம்சிந்தித்து இமையாதிருப்பரே *
அவ்வண்ணமாழியானும்.

(௪௪)

ஆமேஅமரர்க்குஅறிய? அதுநிற்க *
நாமேஅறிகிற்போம் நல்நெஞ்சே! *—பூமேய
மாதவத்தோன்தான்பணிந்த வாளரக்கன்நீள்முடியை *
பாதமத்தால்எண்ணினுன்பண்பு.

(௪௫)

பண்புரிந்தநான்மறையோன் சென்னிப்பலியேற்ற *
வெண்புரிநூல்மார்பன்வினேதீர *—புண்புரிந்த
ஆகத்தான் தாள்பணிவார்கண்டீர் * அமரர்தம்
† போகத்தால் பூமியாள்வார்.

(௪௬)

வாரிசுருக்கி மதக்களிறைந்துனையும் *
சேரிதியாமல் செந்நீஇ *—கூரிய
மெய்ஞ்ஞானத்தால் உணர்வார்காண்பரே * மேலொருநாள்
கைந்நாகம்காத்தான்கழல்.

(௪௭)

கழலொன்றெடுத்தது ஒருகைசுற்றிலர்கைமேல் *
சுழலும்சுராசுரர்கள்அஞ்ச *—அழலும்
செருவாழியேந்தினுன் சேவடிக்கேசெல்ல *
மருவாழிநெஞ்சே! மகிழ்.

(௪௮)

மகிழலகொன்றேபோல் மாறும்பல்யாக்கை *
நெகிழமுயல்கிற்பார்க்கல்லால் *—முகிழ்விரிந்த
சோதிபோல்தோன்றும் சுடர்பொன்றெடுமுடி * எம்
ஆதிகாண்பார்க்கும்அரிது.

(௪௯)

அரியபுலனைந்தடக்கி ஆய்மலர்கொண்டு * ஆர்வம்
‡ புரியப் பரிசினுல்புல்கில் *—பெரியனும்
மாற்றாதுவீற்றிருந்த மாவலிபால் * வண்கைநீர்
ஏற்றானைக் காண்பதுஎளிது.

(௫௦)

எளிதில்இரண்டடியும் காண்பதற்கு * என்னுள்ளம்
தெளியத் தெளிந்தொழியும்செவ்வே *—களியில்
பொருந்தாதவனைப் பொரலுற்று * அரியாய்
இருந்தான் திருநாமம்எண்.

(௫௧)

† 'போகத்தார்' என்ற பாடம் பொருந்தும். ‡ 'புரிந்த' என்ற பாடம் சேரும்.

எண்மர்பதினொருவர் ஈரறுவர்ஒரிருவர் *
 வண்ணமலரேந்திவைகளும் * —நண்ணி
 ஒருமாலையால் பரவிடோவாது * எப்போதும்
 திருமலைக்கைதொழுவர்சென்று. (ருஉ)

ஃஃ சென்றால்குடையாம் இருந்தால்சின்காசனமாம் *
 நின்றால்மரவடியாம் நீள்கடலுள் * —என்றும்
 புணையாம்மணிசின்காம் பூம்பட்டாம்புல்கும்
 அணையாம் * திருமாற்குஅரவு. (ருங)

அரவம்அடல்வேழம் ஆன்ருந்தம்புள்வாய் *
 குரவைகுடமுலைமற்குன்றம் * —கரவின்றி
 விட்டிதுத்துமேய்த்தொசித்துக் கீண்டுகோத்தாடி * உண்
 டட்டெடுத்தசெங்கணவன். (ருச)

அவன்தமர் எவ்வினையராகிலும் * எங்கோ
 னவன்தமரே என்றொழிவதல்லால் * —நமன்தமரால்
 ஆராயப்பட்டு அறியார்கண்டிர் * அரவனைமேல்
 பேராயற்குஆட்டப்பட்டார்பேர். (ருரு)

பேரேவரப் பிதற்றலல்லால், என்பெம்மானை *
 ஆரேயறிவார்? அதுநிற்க * —நேரே
 கடிக்கமலத்துள்ளிருந்தும் காண்கிலான் * கண்ணன்
 அடிக்கமலந்தன்னை அயன். (ருசு)

அயல்நின்றவல்வினையை அஞ்சினேன்அஞ்சி *
 உயநின்றிருவடியேசேர்வான் * —நயம்நின்ற
 நன்மாலேகொண்டு நமோநாரணாவென்னும் *
 சொல்மாலேகற்றேன்தொழுது. (ருள)

தொழுதுமலர்கொண்டு தூபங்கையேந்தி*
 எழுதும்எழுவாழிநெஞ்சே ! * —பழுதின்றி
 மந்திரங்கள்கற்பனவும் மாலடியேகைதொழுவான் *
 அந்தரமொன்றில்லையடை. (ருஅ)

அடைந்தஅருவியேயோடு அல்லல்நோய்பாவம் *
 மிடைந்தவைமீண்டொழியவேண்டில் * —துடங்கிடையை
 முன்இலங்கைவைத்தான் முரணழிய * முன்னொருநாள்
 தன் வில்அங்கைவைத்தான்சரண். (ருக)

சராணுமறையந்த தாமரையானோடு *
மரணுமன்னுயிர்கட்கெல்லாம் *—அரணு
பேராழிகொண்ட பிரானன்றிமற்றறியாது *
ஓராழிகுழந்தஉலகு. (கூ௦)

உலகும்உலகிறந்தவழியும் * ஒண்கேழ்
விலகுகருங்கடலும்வெற்பும் *—உலகினில்
செந்தீயும் மாருதமும்வானும் * திருமால்தன்
புந்தியிலாயபுணர்ப்பு. (கூ௧)

புணர்மருதினாடுபோய்ப் பூங்குருந்தம்சாய்த்து *
மணமருவமால்விடையேழ்செற்று *—கணம்வெருவ
ஏழலகும்தாயினவும் எண்ணிசையும்போயினவும் *
சூழாவப்பொங்கணையான்தோள். (கூ௨)

தோள் அவனையல்லாத்தொழா * என்செவியிரண்டும்
கேளவனது இன்மொழியேகேட்டிருக்கும் *—நாநாளும்
கோணுகணையான் குரைகழலேகூறுவதே *
நாணுமைநள்ளேன்நயம். (கூ௩)

நயவேன்பிறர்பொருளை நள்ளேன்கீழாரோடு *
உயவேன்உயர்ந்தவரோடல்லால் *—வியவேன்
திருமாலையல்லது தெய்வமென்றேத்தேன் *
† வருமாறுஎன்றம்மேல்வினை ? (கூ௪)

வினையால் அடர்ப்படார் வெந்நரகில்சேரார் *
தினையேனும் திக்கதிக்கண்செல்லார் *—நினைதற்
கரியானைச் சேயானை * ஆயிரம்பேர்ச்செங்கண்
கரியானைக் கைதொழுதக்கால். (கூ௫)

காலையெழுந்து உலகம்கற்பனவும் * கற்றுணர்ந்த
மேலைத்தலைமறையோர் லேட்பனவும் *—வேலைக்கண்
ஓராழியானடியே ஓதுவதும்ஓர்ப்பனவும் *
பேராழிகொண்டான்பெயர். (கூ௬)

பெயரும்கருங்கடலே நோக்கும்ஆறு * ஒண்பூ
உயரும்கதிரவனேநோக்கும் *—உயிரும்
தருமனையேநோக்கும் ஒண்தாமரையாள்கேள்வன் *
ஒருவனையேநோக்கும்உணர்வு. (கூ௭)

† 'வருமாறென்னென்மேல்வினை' என்றும் பாடம்.

உணர்வாரார் உன்பெருமை ? ஊழிதோறுழி *
 உணர்வாரார் உன்னுருவந்தன்னை ? —* உணர்வாரார் ?
 விண்ணகத்தாய்! மண்ணகத்தாய்! வேங்கடத்தாய்! * நால்வேதப்
 பண்ணகத்தாய் ! நீகிடந்தபால். (சுஅ)

பாலன்தனதுருவாய் ஏழலகுண்டு * ஆலிலையின்
 மேலன்று நீவளர்ந்தமெய்யென்பர் *—ஆலன்று
 வேலைநீருள்ளதோ ? விண்ணதோ ? மண்ணதோ ? *
 சோலைசூழ்குன்றெடுத்தாய் ! † சொல்லு. (சுஆ)

சொல்லுந்தனையும் தொழுமின்விழுமுடம்பு *
 செல்லுந்தனையும் திருமலை *—நல்லிதழ்த்
 தாமத்தால்வேள்வியால் தந்திரத்தால்மந்திரத்தால் *
 நாமத்தால்வத்துதிநேர்நன்று. (எ௦)

நன்றுபிணிமூப்புக் கையகற்றிநான்கூழி *
 நின்றநிலமுழுதும் ஆண்டாலும் *—என்றும்
 விடலாழிநெஞ்சமே! வேண்டினேன்நண்டாய் *
 அடலாழிகொண்டான்மாட்டிஅன்பு. (எக)

அன்புஆழியானை அணுகென்னும் * நாஅவன்தன்
 பண்பாழித்தோள்பரவியேத்தென்னும் *—முன்பூழி
 காணனைக்காணென்னும்கண் செவிகேளென்னும் *
 பூணாம்பூண்டான்புகழ். (எஉ)

புகழ்வாய்பழிப்பாய்நீ பூந்துழாயானை *
 இகழ்வாய்கருதவாய் † நெஞ்சே ! *—திகழ்நீர்க்
 கடலும்மலையும் இருவிசம்பும்காற்றும் *
 உடலும்உயிருமேற்றான். (எங)

ஏற்றுன்புள்ளாரந்தான் எயிலெரித்தான்மார்விடந்தான் *
 நீற்றான்நிழல்மணிவண்ணத்தான் *—கூற்றொருபால்
 மங்கையான் பூமகளான்வார்சடையான் * நீள்முடியான்
 கங்கையான் நீள்கழலான்காப்பு. (எச)

காப்புஉன்னையுன்னக் கழியும் * அருவினைகள்
 ஆப்புஉன்னையுன்ன அவிழ்ந்தொழியும் *—மூப்புஉன்னைச்
 சிந்திப்பார்க்கில்லை திருமலை ! * நின்னடியை
 வந்திப்பார் காண்பர்வழி. (எடு)

† 'சொல்' எனவும் ஓதுவர். ‡ 'என்னெஞ்சே' என்றும் பாடம்.

வழிநின்று நின்னைத்தொழுவார் * வழுவா
மொழிநின்ற மூர்த்தியரேயாவார் *—பழுதொன்றும்
வாசாதவண்ணமே விண்கொடுக்கும் * மண்ணளந்த
சீரான் திருவேங்கடம். (எசு)

வேங்கடமும் விண்ணகரும்வெஃகாவும் * அஃகாத
பூங்கிடங்கின் நீள்கோவல்பொன்னகரும் *—நான்கிடத்தும்
நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் நடந்தானே *
என்றால்கெடுமாம் இடர். (எஎ)

இடர்ஆர்படுவார்? எழுநெஞ்சே! * வேழம்
தொடர்வான் கொடுமுதலேசூழ்ந்த *—படமுடைய
பைந்நாகப்பள்ளியான் பாதமேகைதொழுவும் *
கொய்ந்நாகப்பூம்போதுகொண்டு. (எஅ)

கொண்டானையல்லால் கொடுத்தாரையார்பழிப்பார்? *
மண்தாவெனவிரந்து மாவலியை *—ஒண்தாரை
நீரங்கைதோய நிமிர்ந்திலையே? * நீள்விசும்பில்
ஆரங்கைதோயவடுத்து. (எசு)

அடுத்தகடும்பகைஞற்கு ஆற்றேனென்றேடி *
படுத்தபெரும்பாழிகூழ்ந்த—விடத்தரவை *
வல்லாளன்கைக்கொடுத்த மாமேனிமாயவனுக்கு *
அல்லாதுமாவரோஆள்? (அ0)

ஆளமர்வென்றி அடுகளத்துள் அஞ்ஞான்று *
வாளமர்வேண்டிவரைநட்டு *—நீளவவைச்
சுற்றிக்கடைந்தான் பெயரன்றே? * தொல்நாகைப்
பற்றிக்கடத்தும்படை. (அக)

படையாரும்வாட்கண்ணார் பாரசினாள் * பைம்பூந்
தொடையலோடு ஏந்தியதூபம் *—இடையிடையில்
மீன்மாய மாசுணும்வேங்கடமே * மேலொருநாள்
மான்மாயவெய்தான்வரை. (அஉ)

வரைகுடைதோள்காம்பாக ஆநிரைகாத்து * ஆயர்
நிரைவியையேழ்செற்றவாறென்னே! *—உரவுடைய
நீராழியுள்கிடந்து நேராநிசாசரர்மேல் *
பேராழிகொண்டபிரான்! (அங)

பிரான் ! உன்பெருமை பிறர்ஆர்அறிவார் ? *
உராய்உலகளந்தனான்று *—வராகத்
தெயிற்றளவு போதாவாறு என்கொலோ ? * எந்தை
அடிக்களவுபோந்தபடி.

(அச)

படிகண்டறிதியே ? பாம்பணையினான் * புள்
கொடிகண்டறிதியே ? கூராய் *—வடிவிற
பொறியைந்தும்உள்ளடக்கிப் போதொடுநீரேந்தி *
நெறிநின்றநெஞ்சமே ! நீ

(அரு)

நீயும்திருமகளும் சின்ருயால் * குன்றெடுத்துப்
பாயும் பணி † மறைத்தபண்பாளா ! *—‡ வாசல்
கடைநழியாஉள்புகாக் காமர்பூங்கோவல் *
இடைகழியேபற்றியினி.

(அசு)

இனியார்புகுவார் எழுநரகவாசல் ? *
முனியாதுமுரித்தாள்கோமின் *—கனிசாயக்
கன்றெறிந்ததோளான் கனைகழலேகாண்பதற்கு *
நன்கறிந்தநாவலஞ்சூழ்நாடு.

(அஎ)

நாடினும் நின்னடிபேநாடுவன் * நாள்தோறும்
பாடினும் நின்புகழேபாடுவன் *—சூடினும்
பொன்னாழியேந்தினான் பொன்னடியேசூடுவேற்கு *
என்னுகில்என்னே எனக்கு ?

(அஅ)

எனக்காவார் ஆரொருவரே ! * எம்பெருமான்
தனக்காவான் தானேமற்றல்லால் *—புனக்காயாம்
பூமேனிகாணப் பொதியவிழும்பூவைப்பூ *
மாமேனிகாட்டிம்வரம்.

(அக)

வரத்தால்வலிநினைந்து மாதவ ! நின்பாதம் *
சிரத்தால் நீ வணங்கானுமென்றே ? *—உரத்தினால்
ஈரரியாய் நேர்வலியோனாயிரணியனை *
ஓரரியாய்நீயிடந்ததுன்.

(கூ0)

ஊனக்குரம்பையின் உள்புக்குஇருள்நீக்கி *
ஞானச்சுடர்கொளீஇ நாள்தோறும் *—ஏனத்
துருவாய்லகிடந்த ஊழியான்பாதம் *
மருவாதார்க்குஉண்டாமோவான் ?

(கூக)

வானுகித்தீயாய் மறிகடலாய்மாருதமாய் *
தேனுகிப்பாலாம் திருமாலே ! *—ஆனாய்ச்சி
வெண்ணெய்விழுங்க நிறையுமே ? * முன்னொருநாள்
மண்ணையுமிழ்ந்தவயிறு.

(கூஉ)

† 'மறுத்த' என்பதம் பாடம். ‡ 'வாயில்' என்றும் ஓதுவர்.
§ 'வணங்கானுமென்னே !' என்ற பாடம் சேரும்.

வயிறழலவாளுருவி வந்தானையஞ்சு *
எயிறிலகவாய்மடித்ததென்றீ ?* —பொறியுகிரால்
புவடிவையீடழித்தபொன்னாழிக்கையா ! * நின்
சேவடிமேலீடழியச்செற்று.

(கூஉ)

செற்றெழுந்துதீவிழித்துச் சென்றவிந்தவேழலகும் *
† மற்றிவைஆவென்று வாயங்காந்து *—முற்றும்
‡ மறையவற்குக்காட்டிய மாயவனையல்லால் *
இறையேனும்எத்தா துளன்நா.

(கூச)

நாவாயிலுண்டே நமோநாரணுவென்று *
ஓவாதுரைக்கும்உரைபுண்டே *—மூவாத
மாக்கதிக்கண்செல்லும் வகையுண்டே * என்னொருவர்
திக்கதிக்கண்செல்லுந்திறம் ?

(கூரு)

திறம்பாதுளன்னெஞ்சமே ! செங்கண்மால்கண்டாய் *
அறம்பாவமென்றிரண்டிமாவான் *—புறந்தான்இம்
மண்தான் மறிகடல்தான்மாருதந்தான் * வான்தானே
கண்டாய் கடைக்கட்பிடி.

(கூசு)

பிடிசேர் களிறளித்தபேராளா ! *உன்தன்
அடிசேர்ந்தருள்பெற்றாளன்றே *—பொடிசேர்
அனற்கங்கையெற்றான் அவிர்சடைமேல்பாய்ந்த *
புனற்கங்கையென்னும்பேர்ப்பொன்.

(கூள)

பொன்திகழுமேனிப் புரிசடையம்புண்ணியனும் *
நின்றுலகம்தாயநெடுமாலும் *—என்றும்
இருவரங்கத்தால் திரிவரேலும் * ஒருவன்
ஒருவனங்கத் துன்றுமுளன்.

(கூழ)

‡‡ உளன்கண்டாய்நன்னெஞ்சே ! உத்தமனென்றும்
உளன்கண்டாய் * உள்ஒருவாருள்ளத்து—உளன்கண்டாய் *
வெள்ளத்தினுள்ளானும் வேங்கடத்துமேயானும் *
உள்ளத்தினுள்ளானென்றுவர்.

(கூக)

‡‡ ஓரடியும்சாடுதைத்த ஒண்மலர்ச்சேவடியும் *
நாடியும்காணலாம் என்னெஞ்சே ! *—ஓரடியின்
தாயவனைக்கேசவனைத் தண்துழாய்மாலேசேர் *
மாயவனையேமனத்துவை.

(கூஓ)

தசகஅடிவரவு:—வையம் வாய் நின்று புரி குன்று எளிதில் உலகும் நன்று
ஆள் ஊன் அன்பு.

பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

†‘மற்றிவையாமென்று’ என்பதும் பாடம். ‡‘மறையவர்க்கு’ என்றும் பாடம்.

பூதத்தாழ்வார் அருளிச்செய்த
இரண்டாந்திருவந்தாதி.

தனியன்.

(திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் அருளிச்செய்தது.)

நேரிசைவேண்பா.

என்பிறவிதீரஇறைஞ்சினேன் இன்னமுதா *
அன்பேதகளியளித்தானே *—நன்புகழ்சேர்
சீதத்தார்முத்துக்கள்சேரும் * கடல்மல்லைப்
பூதத்தார்பொன்னங்கழல்.

(பைரவிராகம் - திரிபுடைநாளம்.)

ஃ அன்பேதகளியா ஆர்வமேநெய்யாக *
இன்புருகுசின்தையிடுதிரியா *—நன்புருகி
ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன், நாரணற்கு *
ஞானத்தமிழ்புரிந்தான்.

(க)

ஞானத்தால்நன்குணர்ந்து நாரணன்தன்நாமங்கள் *
தானத்தால்மற்றவன்பேர்சாற்றினால் *—வானத்
தணியமார் ஆக்குவிக்கும்தன்றே ? * நங்கள்
பணியமர்கோமான்பரிசு.

(உ)

பரிசுநறுமலரால் பாற்கடலான்பாதம் *
புரிவார்புகப்பெறுவர்போலாம் *—புரிவார்கள்
தொல்லமரர்கேள்வித் துலங்கொளிசேர்தோற்றத்து *
நல்லமரர்கோமான் நகர்.

(ங)

நகரிழைத்துநித்திலத்து நாள்மலர்கொண்டு * ஆங்கே
நிகழாமணிவயிரம்சேர்த்து *—நிகரில்லாப்
பைங்கமலமேந்திப் பணிந்தேன்பணிமலரான் *
அங்கம்வலங்கொண்டா னடி.

(ச)

அடிமூன்றில்இவ்வுலகம் அன்றுஅளந்தாய்போலும் *
அடிமூன்றிரந்துஅவனிகொண்டாய் *—படிநின்ற
நீரோதமேனி நெடுமாலே ! * நின்னடியை
யாரோதவல்லார்அறிந்து ?

(ஊ)

அறிந்துஐந்தும்உள்ளடக்கி ஆய்மலர்கொண்டு * ஆர்வம்
செறிந்தமனத்தராய்ச்செவ்வே*—அறிந்துஅவன்தன்
பேரோதியேத்தும் பெருந்தவத்தோர்காண்பரே *
காரோதவண்ணன்கழல்.

(௬)

கழலெடுத்துவாய்மடித்துக் கண் டசுழன்று * மாற்றார்
அழலெடுத்த சிந்தையராய்அஞ்ச *—தழலெடுத்த
போராழியேந்தினான் பொன்மலர்ச்சேவடியை *
ஓராழிநெஞ்சே ! உகந்து.

(௭)

உகந்துஉன்னைவாங்கி ஒளிறிறங்கொள்கொங்கை *
அகங்குளிரஉண்ணென்றாளாவி*—உகந்து
முலையுண்பாய்போலே முனிந்துண்டாய் * நீயும்
அலை ‡ பண்பா லானமையாலன்று.

(௮)

அன்றதுகண்டஞ்சாத ஆய்ச்சிஉனக்கிரங்கி *
நின்றுமுலைதந்த இந்நீர்மைக்கு*—அன்று
வரன்முறையால்நீயளந்த மாகடல்குழந்தாலம்*
பெருமுறையாலெய்துமோபேர்த்து ?

(௯)

பேர்த்தனை மாசகடம் பிள்ளையாய் * மண்ணிரந்து
காத்தனை பல்லுயிரும்காவலனே !—* ஏத்திய
நாவுடையேன்பூவுடையேன் நின்னுள்ளிரின்றமையால் *
காஅடியேன்பட்டகடை.

(௧௦)

கடைநின்றுஅமரர் கழல்தொழுது * நாளும்
இடைநின்ற இன்பத்தராவர் *—புடைநின்ற
நீரோதமேனி நெடுமாலே ! * நின்னடியை
யாரோதவல்லாரவர் ?

(௧௧)

அவரிவரென்றில்லை அரவணையான்பாதம் *
எவர்வணங்கி யேத்தாதாரெண்ணில் *—பவரும்
செழுங்கதினோன்ஒண்மலரோன் கண்ணுதலோன்னேறே? *
தொழுந்தகையார் நாளும்தொடர்ந்து.

(௧௨)

தொடரெடுத்தமால்யானை சூழ்கயம்புக்கஞ்சி *
படரெடுத்தபைங்கமலங்கொண்டு *—அன்றுஇடரடிக்க
ஆழியான் பாதம்பணிந்தன்றே? * வானவர்கோன்
பாழிதா நெய்திற்றுப்பண்ணி.

(௧௩)

பண்டுஇப்பெரும்பதியையாக்கி * பழிபாவம்
கொண்டுஇங்குவாழ்வாரைக்கூறுதே*—எண்நிசையும்
டேர்த்தகரம்நான்குடையான் பேரோதிப்பேதைகள் ! *
தீர்த்தகராமின்திரிந்து. (கசு)

திரிந்ததுவெஞ்சுமத்துத் தேர்கடவி * அன்று
பிரிந்தது சீதையைமான்பின்போய் *—புரிந்ததுவும்
கண்பள்ளிகொள்ள, அழகியதே ! *நாகத்தின்
தண்பள்ளிகொள்வான் தனக்கு. (கரு)

தனக்கழமைபட்டது தானறியானேலும் *
மனத்தடைய வைப்பதாம்மாலே*—வனத்திடரை
ஏரியாம்வண்ணம் இயற்றுமிதுவல்லால் *
மாரியார்பெய்கிற்பார்மற்று ? (கசு)

மற்றறியலாவார்? வானவர்கோன்மாமலரோன் *
சுற்றும்வணங்கும்தொழிலானே*—ஒற்றைப்
பிறையிருந்த செஞ்சடையான்பின்சென்று * மாலைக்
குறையிரந்து தான்முடித்தான்கொண்டு. (கசு)

கொண்டதுலகம் குறளுருவாய், கோளரியாய் *
ஒண்திறலோன்மார்வத்துகிர்வைத்தது*—உண்டதுவும்
தான்கடந்தவமுலகே தாமரைக்கண்மால்ஒருநாள் *
வான்கடந்தான் செய்தவழக்கு. (கசு)

வழக்கன்றுகண்டாய் வலிசகடம்செற்றாய் *
வழக்கென்றுநீமதிக்கவேண்டா*—குழக்கன்று
தீவிளவின்காய்க்கெறிந்த தீமைதிருமாலே ! *
பார்விளங்கச்செய்தாய்பழி. (கசு)

பழிபாவம்கையகற்றிப் பல்காலும்நின்னை *
வழிவாழ்வார் வாழ்வராம்மாதோ*—வழுவின்றி
நாரணன்தன்நாமங்கள் நன்குணர்ந்துநன்கேத்தும் *
† காரணங்கள்தாமுடையார்தாம். (20)

தாமுளரே தம்முள்ளமுள்ளுளதே * தாமரையின்
பூவுளதே ஏத்தும்பொழுதுண்டே*—வாமன்
திருமருவு தாள்மருவுசென்னியரே*செவ்வே
அருநாகம்சேர்வதரிது. (2க)

அரியதுளளிதாகும் ஆற்றலால்மாற்றி *

பெருகமுயல்வாரைப் பெற்றால்*—கரியதோர்

வெண்கோட்டுமால்யானை † வென்றிமுடித்தன்றே *

‡ தண்கோட்டுமாமலரால்தாழ்ந்து.

(௨௨)

தாழ்ந்துவரங்கொண்டு தக்கவகைகளால் *

வாழ்ந்துகழிவாரை வாழ்விக்கும்*—தாழ்ந்த

விளங்கணிக்குக் கன்றெறிந்துவேற்றுருவாய் * ஞாலம்

அளந்து அடிக்கீழ்க்கொண்டஅவன்.

(௨௩)

அவன்கண்டாய்நன்னெஞ்சே ! ஆரருளும்கேடும் *

அவன்கண்டாய் ஐம்புலனாய்நின்றான்* —அவன்கண்டாய்

காற்றுத்தீநீர்வான் கருவரைமண்காரோதச் *

சீற்றத்தியாவானும்சென்று.

(௨௪)

சென்றதுஇலங்கைமேல் செவ்வேதன்சீற்றத்தால் *

கொன்றதுஇராவணனைக்கூறுங்கால்* —நின்றதுவும்

வேயோங்குதன்சாரல் வேங்கடமே * விண்ணவர்தம்

வாயோங்குதொல்புகழான்வந்து.

(௨௫)

வந்தித்தவனை வழிநின்றவைம்பூதம் *

ஐந்தும்அகத்தடக்கி ஆர்வமாய்* — உந்திப்

படியமரர்வேலையான் பண்டுஅமரர்க்கீந்த *

படியமரர்வாழும்பதி.

(௨௬)

பதியமைந்துநாடிப் பருத்தெழுந்தசிந்தை *

மதியுரிஞ்சிவான்முகடுநோக்கி* — டி கதிமிகுத்துஅம்

கோல்தேடியோடும் கொழுந்ததேபோன்றதே *

மால்தேடியோடும்மனம்.

(௨௭)

மனத்துள்ளான்வேங்கடத்தான் மாகடலான் * மற்றும்

நினைப்பரிய நீரளங்கத்துள்ளான்*— எனைப்பலரும்

தேவாதிதேவ நெனப்படுவான் * முன்னொருநாள்

மாவாய்பிளந்தமகன்.

(௨௮)

மகனாகக்கொண்டெடுத்தாள் மாண்பாய்கொங்கை *

அகனாவுண்பனென்றுண்டு*—மகனைத்தாய்

தேருதவண்ணம் திருத்தினாய் * தென்னிலங்கை

நீருகவெய்தழித்தாய்! நீ.

(௨௯)

† 'வென்ற' என்று சிலர். ‡ 'தண்தோட்டு' என்பதும் பாடம்.

§ 'கதிர்' என்பதும் பாடம்.

நீயன்றுலகளந்தாய் நீண்டதிருமாலே! *
 நீயன்றுலகிடந்தாயென்பரால் *—நீயன்று
 காரோதம்முன்கடைந்து பின்னடைத்தாய்மகடலை *
 பேரோதமேனிப்பிரான் ! (௩௦)

பிரானென்றுநாளும் பெரும்புலரியென்றும் *
 குராதந்தெழும்போதுகொண்டு *—வராகத்து
 அணியுருவன் பாதம்பணியுமவர்கண்டிர் *
 மணியுருவம்காண்பார்மகிழ்ந்து. (௩௧)

மகிழ்ந்ததுசிற்தை திருமாலே! * மற்றும்
 மகிழ்ந்தது உன்பாதமேபோற்றி *—மகிழ்ந்தது
 அழலாழிசங்க மவைபாடியாடும் *
 தொழிலாகம் சூழ்ந்துதுணிந்து. (௩௨)

துணிந்ததுசிற்தை துழாயலங்கல் * அங்கம்
 அணிந்தவன்பேர் உள்ளத்துப்பல்கால் *—பணிந்ததுவும்
 வேய்பிறங்குசாரல் விறல்வேங்கடவனையே *
 வாய்திறங்கள்சொல்லும்வகை. (௩௩)

வகையால்அவனி இரந்தளந்தாய்பாதம் *
 புகையால்நறுமலரால்முன்னே *—மிகவாய்ந்த
 அன்பாக்கியேத்தி அடிமைப்பட்டேன்உனக்கு *
 என்பாக்கியத்தால்இனி. (௩௪)

இனிதென்பர்காமம் அதனிலும்ஆற்ற *
 இனிதென்பர் தண்ணீரும்எந்தாய்!— * இனிதென்று
 காமநீர்வேளாது நிற்பெருமைவேட்பரேல் *
 சேமநீராகும்சிறிது. (௩௫)

சிறியார்பெருமை சிறிதின்கணெய்தும் *
 அறியாரும் தாமறியாராவர் *—அறியாமை
 மண்கொண்டுமண்ணுண்டு மண்ணுமிழ்ந்தமாயனென்று *
 எண்கொண்டுஎன்னெஞ்சே! இரு. (௩௬)

இருந்தண்கமலத் திருமலரினுள்ளே *
 திருந்துதிசைமுனைத்தந்தாய்! *—பொருந்தியநின்
 பாதங்களேத்திப் பணியாவேல் * பல்பிறப்பும்
 ஏதங்களைல்லாம்எமக்கு. (௩௭)

எமக்கென்று இருநிதியம் ஏமாந்திராதே *
தமக்கென்றும் † சார்வமறிந்து *—நமக்கென்றும்
மாதவனேயென்னும் மனம்படைத்து * மற்றவன்பேர்
ஒதுவதே நாவினாலோத்து. (௩௮)

ஒத்தின்பொருள்முடிவும் இத்தனையே * உத்தமன்பேர்
ஏத்தும் திறமறிமின் ஏழைகள் ! *—ஒத்ததனை
வல்லீரேல் நன்று, அதனைமாட்டிரேல் * மாதவன்பேர்
சொல்லுவதே ஒத்தின்புருக்கு. (௩௯)

சுருக்காகவாங்கிச் சுவாவிநின்று * ஐயார்
நெருக்காமுன் நீர்நினைமின்கண்டர் *—திருப்பொலிந்த
ஆகத்தான் பாதமறிந்தும் அறியாத *
போகத்தாலில்லைபொருள். (௪௦)

பொருளால் அமருலகம் புக்கியல்லாகாது *
‡ அருளால் அமருளுமன்றே ? *—அருளாலே
மாமறையோர்க்கீந்த மணிவண்ணன்பாதமே *
நீமறவேல்நெஞ்சே ! நினை. (௪௧)

நினைப்பன் திருமலை நீண்டதோள்காண *
நினைப்பார் ‡ பிறப்பொன்றும்நேரார் *—மனைப்பால்
பிறந்தார்பிறந்தெய்தும் பேரின்பமெல்லாம் *
துறந்தார்தொழுதாரத்தோள். (௪௨)

தோளிரண்டெட்டேழும் மூன்றும்முடியனைத்தும் *
தாளிரண்டும்வீழ்ச் சரந்தாரந்தான்—தாளிரண்டும் *
ஆர்தொழுவார் பாதமவைதொழுவதன்றே ? * என்
சீர்கெழுதோள் செய்யும்சிறப்பு. (௪௩)

சிறந்தார்க்கெழுதுணையாம் செங்கண்மால்நாமம் *
மறந்தாரைமானிடமாவையேன் *—அறந்தாங்கும்
மாதவனே ! என்னும் மனம்படைத்து * மற்றவன்பேர்
ஒதுவதே நாவினாலுள்ளு. (௪௪)

உளதென்றிறுமாவார் உண்டில்லையென்று *
தளர்தலதனருகுஞ்சாரார் *—அளவரிய
வேதத்தான் வேங்கடத்தான் விண்ணோர்முடிதோயும் *
பாதத்தான் பாதம்பயின்று. (௪௫)

† 'சார்வென்றறிந்து' என்னும் பாடம் பொருந்தும். ‡ 'அருளான்' என்பும்பாடம். § 'பிறப்பென்றும்' என்னும் பாடம்.

பயின்றது அரங்கம் திருக்கோட்டி * பன்னாள்
பயின்றதுவும் வேங்கடமே * பன்னாள்—பயின்றது
அணிதிகழும்சோலை அணிநீர்மலையே *
மணிதிகழும்வண்தடக்கைமால். (௪௬)

மாலையரியுருவன் பாதமலரணிந்து *
கால்தொழுதெழுமின் கைகோலி *—ஞாலம்
அளந்திடந்து உண்டிமிழ்ந்த அண்ணலை† மற்றல்லால் *
உளங்கிடந்தவாற்றால் உணர்ந்து. (௪௭)

உணர்ந்தாய்மறைநான்கும் ஒதினாய்நீதி *
மணந்தாய்மலர்மகள் தோள்மாலே ! *—மணந்தாய்போய்
வேயிருஞ்சாரல் வியலிருஞ்ஞாலம்குழ் *
மாயிருஞ்சோலைமலை. (௪௮)

மலையேழும் மாநிலக்களேழும் அதிர *
குலைகுழ் குரைகடல்களேழும் *—முலைகுழ்ந்த
நஞ்சாத்துப்பெண்ணை நவின்முண்டநாவனென்று *
அஞ்சாதுஎன்னெஞ்சே ! அழை. (௪௯)

அழைப்பன்திருமலை ஆங்கு அவர்கள் சொன்ன *
பிழைப்பில் பெரும்பெயரேபேசி *—இழைப்பரிய
ஆயவனே ! யாதவனே ! என்றவனையார்முகப்பும் *
மாயவனே ! என்றுமதித்து. (௫௦)

மதிக்கண்டாய்நெஞ்சே ! மணிவண்ணன்பாதம் *
மதிக்கண்டாய் மற்றவன்பேர்தன்னை *—மதிக்கண்டாய்
பேராழிநின்று பெயர்ந்து கடல்கடைந்த *
நீராழிவண்ணன்றிறம். (௫௧)

நிறம்கரியன் செய்யநெடுமலரான் மார்வன் *
அறம்பெரியன் ஆரதறிவார் ? *—மறம்புரிந்த
வாளரக்கன்போல்வாளை வானவர்கோன்தானத்து *
நீளிருக்கைக்குய்த்தான்நெறி. (௫௨)

நெறியார்குழற்கற்றை முன்னின்றுபின்தாழ்ந்து *
அறியாதிளங்கிரியென்றெண்ணி *—பிறியாது
பூங்கொடிக்கள்வையும் பொருபுனற்குன்றென்னும் *
வேங்கடமே யாம்விரும்பும்வெற்பு. (௫௩)

வெற்பென்றிருஞ்சோலை வேங்கடமென்றிவ்விரண்டும் *
நிற்பென்று நீமதிக்கும்நீர்மைபோல் *—நிற்பென்று
உளங்கோயில் உள்ளம்வைத்துள்ளினேன் * வெள்ளத்
திளங்கோயில் கைவிடேலென்று. (௫௪)

என்றும்மறந்தறியேன் ஏழ்பிறப்பும்எப்பொழுதும் *
நின்றுநினைப்பொழியாநீர்மையால் *—வென்றி
அடலாழிகொண்ட அறிவனே ! * இன்பக்
கடலாழி நீயருளிக்காண். (௫௫)

காணக்கழிகாதல் கைமிக்குக்காட்டினால் *
நாணப்படுமென்றால்நாணுமே ? *—பேணிக்
கருமாலைப் பொன்மேனிகாட்டாமுன்காட்டும் *
திருமாலை நங்கள்திரு. (௫௬)

திருமங்கைநின்றருளும்தெய்வம் நாவாழ்த்தும் *
கருமம் கடைப்பிடிமின்கண்டிர் *—உரிமையால்
ஏத்தினோம்பாதம் இருந்தடக்கையெந்தைபேர் *
நால்திசையும்கேட்டிரே ? நாம். (௫௭)

நாம்பெற்றநன்மையும் நாமங்கைநன்னெஞ்சத்து *
ஒம்பியிருந்துளம்மையோதுவித்து *—வேம்பின்
பொருள்நீர்மையாயினும் பொன்னாழிபாடென்று *
அருள்நீர்மைதந்த அருள். (௫௮)

அருள்புரிந்தசிறந்த அடியார்மேல்வைத்து *
பொருள்தெரிந்துகாண்குற்றஅப்போது *—† இருள்திரிந்து
நோக்கினேன்னோக்கி நினைந்தேனதொண்கமலம் *
ஒக்கினேன்னன்னையுமங்கோர்ந்து. (௫௯)

ஒருருவனல்லை ஒளியுருவம்நின்னுருவம் *
நருருவனென்பர் இருநிலத்தோர் *—ஒருருவம்
ஆதியாம்வண்ணம் அறிந்தாரவர்கண்டிர் *
நீதியால் மண்காப்பார்நின்று. (௬௦)

நின்றதோர்பாதம் நிலம்புதைப்ப * நீண்டதோள்
சென்றளந்ததென்பர் திசையெல்லாம் *—ஆன்று
கருமாணியாய்இரந்தகள்வனே ! * உன்னைப்
பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு ! (௬௧)

† 'இருளிரிந்து' என்னும் பாடம் வ்யாக்யாஸத்துக்கு நன்கு பொருந்தும்.

பேரென்றுமுன்னறியேன் பெற்றறியேன்பேதைமையால் *
 மாறென்றுசொல்லிவணங்கினேன் *—ஏறின்
 பெருத்தெருத்தங்கோடொசியப் பெண்ணசையின்பின்போய்*
 எருத்திறுத்தநல்லாயரோறு. (௬௨)

ஏறேழும் வென்றுஅடர்த்தஎந்தை * எரியுருவத்து
 ஏறேறி பட்டவிசொபம் *—பாறேறி
 உண்டதலைவாய்நிறையக் கோட்டங்கையொண்குருதி *
 கண்டபொருள்சொல்லின்கதை. (௬௩)

† கதையின்பெரும்பொருளும் கண்ணா! * நின்பேரே
 இதயமிருந்தவையேடேத்தில் *—கதையும்
 திருமொழியாய் நின்றதிருமாலே! * உன்னைப்
 பருமொழியால்காணப்பணி. (௬௪)

பணிந்தேன்திருமேனி பைங்கமலம்கையால் *
 அணிந்தேன்உன்சேவடிமேல்அன்பாய் *—துணிந்தேன்
 புரிந்தேத்தி உன்னைப்புகலிடம்பார்த்து * ஆங்கே
 இருந்தேத்திவாழ்மிது. (௬௫)

இதுகண்டாய்நன்னெஞ்சே! இப்பிறவியாவது *
 இதுகண்டாய் எல்லாம்நாமுற்றது *—இதுகண்டாய்
 நாரணன்டேளோதி நரகத்தருகணையா *
 காரணமும்வல்லையேல்காண். (௬௬)

கண்டேன்திருமேனி யான்கனவில் * ஆங்கவன்கைக்
 கண்டேன் கனலும்சுடராழி—கண்டேன் *
 உறுநோய்வினையிரண்டும்ஒட்டுவித்து * பின்னும்
 மறுநோய்செறுவான்வலி. (௬௭)

வலிமிக்கவாளெயிற்று வாளவுணர்மான *
 வலிமிக்க வாள்வரைமத்தாக *—வலிமிக்க
 வாளநாகம்சுற்றி மறுகக்கடல்கடைந்தான் *
 கோள்நாகக்கொம்பொசித்தகோ. (௬௮)

கோவாகி மாநிலங்காத்து * நங்கண்முகப்பே
 மாவேகிச்செல்கின்ற மன்னவரும் *—‡ பூமேவும்
 செங்கமலநாபியான் சேவடிக்கேஏழ்பிறப்பும் *
 தண்கமலமேய்ந்தார்தமர். (௬௯)

† 'கதையும்' என்பதும் பாடம். ‡ 'பூவேகும்' என்று உரையின் பாடம்.

தமருள்ளம்தஞ்சை தலையாங்கம்தண்கால் *
தமருள்ளந்தண்பொருப்புவேலை *—தமருள்ளும்
மாமல்லேகோவல் மதிட்குடந்தையென்பரே *
ஏவல்லஎந்தைக்குஇடம்.

(௭௦)

இடங்கை வலம்புரிநின்றார்ப்ப * எரிகான்று
அடங்கார் ஒடுங்குவித்ததாழி *—விடங்காலும்
திவாயரவணைமேல்தோன்றல், திசையளப்பான் *
பூவாரடி நியிர்த்தபோது.

(௭௧)

போதறிந்துவானரங்கள் பூஞ்சனையுக்கு * ஆங்கலர்ந்த
போதறிந்துகொண்டேத்தும் * போதுஉள்ளம்!—போது
மணிவேங்கடவன் மலாடிக்கேசெல்ல *
அணிவேங்கடவன்பேராய்ந்து.

(௭௨)

ஆய்ந்துரைப்பன்ஆயிரம்பேர் ஆதிநடுவந்திவாய் *
வாய்ந்தமலர்தூவிவைகலும் *—ஏய்ந்த
பிறைக்கோட்டுச் செங்கண்கரிவிடுத்தபெம்மான் *
இறைக்குஆட்படத்துணிந்தயான்.

(௭௩)

யானேதவஞ்செய்தேன் ஏழ்பிறப்பும்எப்பொழுதும் *
யானேதவமுடையேன் எப்பெருமான்! *—யானே
இருந்தமிழ்நன்மாலை இணையடிக்கேசொன்னேன் *
பெருந்தமிழ்நன்மலேன்பெரிது.

(௭௪)

பெருகுமதவேழம் மாப்பிடிக்குமுன்னின்று *
இருகணிளமூங்கில்வாங்கி *—அருகிருந்த
தேன்கலந்துநீட்டித் திருவேங்கடம்கண்டிர் *
வான்கலந்தவண்ணன்வரை.

(௭௫)

வரைச்சந்தனக்குழம்பும் வான்கலனும்பட்டிம் *
விரைப்பொலிந்த வெண்மல்லிகையும்—நிரைத்துக்கொண்டு *
ஆதிக்கண்ணின்ற அறிவனடியிணையே *
ஒதிப்பணிவதுறும்.

(௭௬)

உறுங்கண்டாய்நன்னெஞ்சே! உத்தமன்நற்பாதம் *
உறுங்கண்டாய் ஒண்கமலந்தன்னால் *—உறுங்கண்டாய்
ஏத்திப்பணிந்தவன்பேர் ஈரைஞ்ஞாறுஎப்பொழுதும் *
† சார்த்தியுரைத்தல்தவம்.

(௭௭)

தவஞ்செய்து நான்முகனேபெற்றான் * தரணி
நிவந்தளப்ப நீட்டியபொற்பாதம் *—சிவந்ததன்
கையனைத்தும் ஆரக்கமுவினான் * கங்கைநீர்
பெய்தனைத்துப்பேர்மொழிந்துபின்.

(எஅ)

பின்னின்று தாயிரப்பக்கேளான் * பெரும்பனைத்தோள்
முன்னின்று தானிரப்பாள்மொய்ம்மலரான் *—சொல்லின்ற
தோள்நலந்தான் நேரில்லாத்தோன்றல் * அவனளந்த
நீர்நிலந்தான்அத்தனைக்குமநேர்.

(எக)

நேர்ந்தேன்அடிமை நினைந்தேனதொண்கமலம் *
ஆர்ந்தேன்உன்சேவடிமேலன்பாய் *—ஆர்ந்த
அடிக்கோலம் கண்டவர்க்குளன்கொலோ ? * முன்னைப்
படிக்கோலம்கண்டபகல்.

(அ௦)

பகல்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன் * கனவில்
மிகக்கண்டேன் மீண்டுஅவனைமெய்யே—மிகக்கண்டேன் *
ஊன்திகழும்நேமி ஒளிதிகழும்சேவடியான் *
வான்திகழும் சோதிவடிவு.

(அக)

வடிக்கோலவாள்நெடுங்கண் மாமலரான் * செவ்விப்
படிக்கோலம்கண்டு அகலாள்பல்நாள் *—அடிக்கோலி
ஞாலத்தாள் பின்னும்நலம்புரிந்ததுளன்கொலோ ? *
கோலத்தால்இல்லேகுறை.

(அ௨)

குறையாகவெஞ்சொற்கள் கூறினேன்கூறி *
மறையாங்கெனவுரைத்தமலை *—இறையேனும்
ஈயுங்கொல் ! என்றே இருந்தேன்னைப்பகலும் *
மாயன்கண்சென்றவரம்.

(அ௩)

வரங்கருதித்தன்னை வணங்காதவன்மை *
உரங்கருதிமூர்க்கத்தவனை *—உரங்கலந்த
சிங்கமாய்க்கீண்ட திருவனடியினையே *
அங்கண்மாஞாலத்துஅமுது.

(அ௪)

அமுதென்றும்தேனென்றும் ஆழியானென்றும் *
அமுதன்கொண்டுகந்தானென்றும் *—அமுதன்ன
சொல்மாலையேத்தித் தொழுதேன்சொலப்பட்ட *
நல்மாலையேத்திநவீன்று.

(அ௫)

நவின் றுரைத்தநாவலர்கள் நாள்மலர்கொண்டு * ஆங்கே
பயின்றதனால் பெற்றபயனென்கொல் ? *—பயின்றார்தம்
மெய்த்தவத்தால் காண்பரியமேநமணிவண்ணை * யான்
எத்தவத்தால்காண்பன்கொல் இன்று ? (அ௯)

இன்று அறிகின்றேனல்லேன் * இருநிலத்தைச்
சென்று ஆங்குளந்த திருவடியை *—அன்று
கருக்கோட்டியுள்கிடந்து கைதொழுதேன், கண்டேன் *
திருக்கோட்டியெந்தைதிறம். (அ௭)

திறம்பிற்று இனியநிந்தேன் தென் னரங்கத்தெந்தை *
திறம்பாவழிசென்றார்க்கல்லால் *—திறம்பாச்
செடிநரகைக்கித் தாம்செல்வதன்முன் * வாறோர்
கடிநகரவாசற்கதவு. (அ௮)

கதவிக் † கதஞ்சிறந்த கஞ்சனைமுன்காய்ந்து *
அதவிப்போர்யானையொசித்து *—பதவியாய்ப்
பாணியால்நீரேற்றுப் பண்டொருகால்மாவலியை *
மாணியாய்க்கொண்டிலையேமண் ? (அ௯)

மண்ணுலகம்ஆளேனே ? வானவர்க்கும்வானவனாய் *
விண்ணுலகந்தன்னகத்துமேவேனே ? *—நண்ணித்
திருமலைச் செங்கண்நெடியானை * எங்கள்
பெருமானைக் கைதொழுதபின். (௯௦)

பின்னால் அருநரகம் சேராமல், பேதுறுவீர் *
முன்னால்வணங்கமுயன்மினோ *—பல்தூல்
‡ அளந்தானைக் கார்க்கடல்சூழ்ஞாலத்தை * எல்லாம்
அளந்தானவன்சேவடி. (௯௧)

அடியால் முன்கஞ்சனைச்செற்று * அமரேத்தும்
படியான் கொடிமேல்புள்கொண்டான் *—நெடியான்தன்
நாமமே ஏத்துமின்கள், ஏத்தினால் * தாம்வேண்டும்
காமமே காட்டிம்கடிது. (௯௨)

கடிதுகொடுநரகம் பிற்காலும்செய்கை *
கொடிதென்று § அதுகூடாமுன்னம் *—வடிசங்கம்
கொண்டானைக் கூந்தல்வாய்கீண்டானை * கொங்கைநஞ்சு
உண்டானை ஏத்துமினோஉற்று. (௯௩)

† 'கதஞ்சிறந்து' என்பதும் பாடம். ‡ 'அளந்தானிக்கார்க்கடல்'
என்பதும் பாடம். § 'அவை' என்ற பாடம் ஏற்கும்.

உற்றுவணங்கித்தொழுமின் * உலகேழும்
முற்றும்விழுங்கும் முகில்வண்ணன் *—பற்றிப்
பொருந்தாதான்மார்பிடந்து பூம்பாடகத்துள்
இருந்தானே * ஏத்தும்என்றெஞ்சு. (சூசு)

என்னெஞ்சம்மேயான் என்சென்னியான் * தானவனை
வன்னெஞ்சம்மீண்ட மணிவண்ணன் *—முன்னம்சேய்
ஊழியான் ஊழிபெயர்த்தான் * உலகேத்தும்
ஆழியான் அத்தியூரான். (சூரு)

‡: அத்தியூரான் புள்ளையூர்வான் * அணிமணியின்
அத்திசேர் நாகத்தின்மேல்துயில்வான் *—† முத்தி
மறையாவான் மாகடல்நஞ்சுண்டான்தனக்கும் *
இறையாவான் எங்கள்பிரான். (சூசு)

எங்கள்பெருமான் ! இமையோர்தலைமகன் ! நீ *
செங்கண்நெடுமால் ! திருமார்பா ! *—பொங்கு
படமூக்கினாயிரவாய்ப் பாம்பிணைமேல்சேர்ந்தாய் *
‡ குடமூக்குக் கோயிலாக்கொண்டு. (சூசு)

கொண்டுவளர்க்கக் குழவியாய்த்தான்வளர்ந்தது *
உண்டதுஉலகேழும் உள்ளொடுங்க *—கொண்டு
குடமாடிக் கோவலனாய்மேவி * என்னெஞ்சம்
இடமாகக்கொண்டஇறை. (சூஅ)

‡: இறையெம்பெருமான் ! அருளென்று * இமையோர்
முறைநின்று மொய்ம்மலர்கள் தூவ *—அறைகழல
சேவடியான் செங்கணையான் * குறஞருவாய்
‡ மாவடிவில்மண்கொண்டான்மால். (சூசு)

‡: மாலே ! நெடியோனே ! கண்ணனே ! விண்ணவர்க்கு
மேலா ! * வியன்துழாய்க்கண்ணியனே ! *—மேலால்
விளவீன்காய் கன்றினால்வீழ்த்தவனே ! * என்தன்
அளவன்றால் யானுடையஅன்பு. (கூூ)

தசகாடிகவரவு:—அன்பு கடை தாம் பிரான் பொருள் மதி நின்றது
இடங்கை பகல் பின்னால் திரு.

புத்தந்தாழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

† 'முத்தி' என்பதும் பாடம். ‡ 'குடமூக்கில்' என்றும் பாடம்.
‡ 'மாவலியை' என்பதும் பாடம்.

பேயாழ்வார் அருளிச்செய்த
மூன்றாந் திருவந்தாதி.

தனியன்.

(குருகைகாவலப்பன் அருளிச்செய்தது.)

நேரிசைவேண்பா.

சீராரும்மாடத்திருக்கோவலூரதனுள் *
காரார்கருமுகிலேக்காணப்புக்கு *—ஒராத்
திருக்கண்டேனென்றுரைத்த சீரான்கழலே *
உரைக்கண்டாய்நெஞ்சே ! உகந்து.

(மோஹநராகம் - திரிபுடைதாளம்.)

‡ திருக்கண்டேன் பொன்மேனிகண்டேன் * திகழும்
அருக்கனணிநிறமும்கண்டேன் *—செருக்கிளரும்
பொன்னுழிகண்டேன் புரிசங்கம்கைக்கண்டேன் *
என்னுழிவண்ணன்பால்இன்று. (க)

இன்றேகழல்கண்டேன் ஏழ்பிறப்பும்யானறுத்தேன் *
பொன்தோய்வரைமார்பில்பூந்துழாய் *—அன்று
திருக்கண்டுகொண்ட திருமாலே ! * உன்னை
மருக்கண்டுகொண்டென்மனம். (உ)

மனத்துள்ளான் மாகடல்நீருள்ளான் * மலரான்
தனத்துள்ளான் தண்துழாய்மார்பன் *—சினத்துச்
செருநருகச்செற்றுக்கந்த தேங்கோ தவண்ணன் *
வருநராகம்தீர்க்கும்மருந்து. (ங)

மருந்தும்பொருளும் அமுதமும்தானே *
திருந்தியசெங்கண்மாலாங்கே *—† பொருந்தியும்
நின்னலகமுண்டிமிழ்ந்தும் நீரேற்றும்மூவடியால் *
அன்னலகந்தாயோனடி. (ச)

† 'பொருந்திய' என்றும் வழங்குவார்.

அடிவண்ணம்தாமரை அன்னுஉலகம்தாயோன் *
படிவண்ணம் † பார்க்கடல்நீர்வண்ணம் *—முடிவண்ணம்
ஓராழிவெய்யோன் ஒளியும் அஃதன்றே *
ஆராழிகொண்டாற்கு அழகு. (௩)

அழகன்றே ஆழியாற்கு ஆழிநீர்வண்ணம் *
அழகன்றே அண்டங்கடத்தல் *—அழகன்றே
அங்கைநீரேற்றாற்கு அலர்மேலோன்கால்கழுவ *
கங்கைநீர்கான்றகழல். (௪)

கழல்தொழுதும்வாநெஞ்சே ! கார்க்கடல்நீர்வேலை *
பொழிலளந்தபுள்ளூர் திச்செல்வன் *— ‡ எழிலளந்தங்கு
எண்ணற்கரியானை எப்பொருட்கும்சேயானை *
நண்ணற்கரியானைநாம். (௫)

நாமம்பலசொல்லி நாராயணுவென்று *
நாமங்கையால்தொழுதும்நன்னெஞ்சே !—வா * மருவி
மண்ணுலகமுண்டிமிழந்த வண்டறையுந்தண்துழாய் *
கண்ணையேகாண்கநங்கண். (அ)

கண்ணும் கமலம்கமலமேகைத்தலமும் *
மண்ண ளந்தபாதமும் மற்றவையே *—எண்ணின்
கருமாழுகில்வண்ணன்கார்க்கடல்நீர்வண்ணன் *
திருமாமணிவண்ணன்தேசு. (க)

தேசம்திறலும் திருவும்உருவமும் *
மாசில்குடிப்பிறப்பும் மற்றவையும்—பேசில் *
வலம்புரிந்தவான்சங்கம் கொண்டான்பேரோத *
நலம்புரிந்துசென்றடையும்நன்கு. (க௦)

நன்கோதும் நால்வேதத்துள்ளான் * நறவிரியும்
பொங்கோதருவிப்புனல்வண்ணன் *—சங்கோதப்
பாற்கடலான் பாம்பணையின்மேலான் * பயின்றுரைப்பார்
நாற்கடலான் நுண்ணறிவினான். (க௧)

அறிவென்னும்தாள்கொளுவி ஐம்புலனும் தம்மில் *
செறிவென்னும்திண்தவம்செம்மி *—மறையென்றும்
நன்கோதி நன்குணர்வார்காண்பேரே * நாள்தோறும்
பைங்கோதவண்ணன்படி. (க௨)

† 'பார்க்கடல்' என்பதும் பாடம். ‡ 'எழிலளந்தும்' என்றும் பாடம்.

படிவட்டத்தாமரை பண்டுலகம்நீரேற்று *
அடிவட்டத்தாலளப்ப நீண்ட—முடிவட்டம் *
ஆகாயமுடறுத்து அண்டம்போய்நீண்டதே *
மாகாயமாய்நின்றமாற்கு.

(க௩)

மாற்பால்மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர்தோள்கைவிட்டு *
நூற்பால்மனம்வைக்கொய்விதாம் *—நாற்பால
வேதத்தான்வேங்கடத்தான் விண்ணோர்முடிதோயும் *
பாதத்தான்பாதம்பணிந்து.

(க௪)

பணிந்துயர்ந்தபௌவப் படுதிரைகள்மோத *
பணிந்தபணமணிகளாலே—அணிந்து * அங்கு
அனந்தனணைக் கிடக்கும்அம்மான் * அடியேன்
மனந்தனணைக்கிடக்கும்வந்து.

(க௫)

ஃ வந்துதைத்தவெண்திரைகள் செம்பவளம்வெண்முத்தம் *
அந்திவிளக்குமணிவிளக்காம் *—எந்தை
ஒருவல்லித்தாமரையாள் ஒன்றியசீர்மார்வன் *
திருவல்லிக்கேணியான்சென்று.

(க௬)

சென்றநாள்செல்லாத செங்கண்மால்எங்கள்மால் *
என்றநாளெந்நாளும்நாளாகும் *—என்றும்
இறவாதஎந்தை இணையடிக்கேயாளாய் *
மறவாதுவாழ்த்துகளன்வாய்.

(க௭)

வாய்மொழிந்துவாமனனாய் மாவலிபால் * மூவடிமண்
நீயளந்துகொண்டநெடுமாலே! *—தாவியநின்
எஞ்சாஇணையடிக்கே ஏழ்பிறப்பும்ஆளாகி *
அஞ்சாதிருக்கஅருள்.

(க௮)

அருளாதொழியுமே? ஆலிலேமேல் * அன்று
தெருளாதபின்னையாய்ச்சேர்ந்தான் *—இருளாத
சிந்தையராய்ச்சேவடிக்கே செம்மலர்தூய்க்கைதொழுது *
முந்தையராய்நிற்பார்க்குமுன்.

(க௯)

முன்னுலகம் உண்டிமிழ்ந்தாய்க்கு * அவ்வுலகம்ஈரடியால்
பின்னளந்துகோடல் பெரிதொன்றே? *—என்னே!
திருமாலே! செங்கணையானே! * எங்கள்
பெருமானே! நீஇதனைப்பேசு.

(௨௦)

பேசுவார் எவ்வளவுபேசுவார் * அவ்வளவே
வாசமலர்த்துழாய்மாலையான் *—தேசுடைய
சக்கரத்தான் சங்கினுன்சார்ங்கத்தான் * பொங்கரவ
வக்கரனைக்கொன்றன்வடிவு. (உக)

வடிவார்முடிக்கோட்டி வானவர்கள் * நானும்
கடியார்மலர் தூவிக் காணும்—படியானே *
செம்மையால்உள்ளுருகிச் செவ்வனெனெஞ்சமே! *
மெய்ம்மையேகாணவிரும்பு. (உஉ)

விரும்பிவிண்மண்ணளந்த அஞ்சிறையவண்டார் *
சுரும்புதொளையில்சென்றாத *—அரும்பும்
புனந்துழாய்மாலையான் பொன்னங்கழற்கே *
மனந்துழாய்மாலாய்வரும். (உங)

வருங்கால்இருநிலனும் மால்விசம்பும்காற்றும் *
நெருங்குதீந்ருருவுமான *—பொருந்தும்
சுடராழி யொன்றுடையான்குழ்கழலே * நானும்
தொடராழிநெஞ்சே! தொழுது. (உச)

தொழுதால்பழுதுண்டே? தூந்ருலகம் *
முழுதுண்டுமொய்குழலாளாய்ச்சி*—† இழுதுண்ட
வாயானே மால்விடையெழ்செற்றானே * வானவர்க்கும்
சேயானே நெஞ்சே! சிறந்து. (உரு)

சிறந்தஎன்சிந்தையும் செங்கணரவும் *
நிறைந்தசீர்நீள்கச்சியுள்ளும்*—உறைந்ததுவும்
வேங்கடமும்வெஃகாவும் வேளுக்கைப்பாடியுமே *
தாங்கடவார்தண் துழாயார். (உசு)

ஆரே துயருழந்தார்? துன்புற்றாராண்டையார்*
காரே மலிந்தகருங்கடலை*—நேரே
கடைந்தானைக் காரணனை * நீரணைமேல்பள்ளி
அடைந்தானே நானுமடைந்து. (உசு)

அடைந்ததரவணைமேல் ஐவர்க்காய் * அன்று
மிடைந்தது பாரதவெம்போர் *—உடைந்ததுவும்
ஆய்ச்சிபால்மத்துக்கே அம்மனே *! வாளெயிற்றுப்
பேய்ச்சிபாலுண்டபிரான். (உசு)

பேய்ச்சிபாலுண்ட பெருமானைப்பேர்ந்தெடுத்து *
ஆய்ச்சிமுலைகொடுத்தாள் அஞ்சாதே * —வாய்த்த
இருளார்திருமேனி இன்பவளச்செவ்வாய் *
தெருளாமொழியானைச்சேர்ந்து.

(௨௯)

சேர்ந்தநிருமால் கடல்குடந்தைவேங்கடம் *
நேர்ந்தஎன்சிந்தை நிறை † விசம்பு * —வாய்ந்த
மறைபாடகம் அனந்தன் வண்துழாய்க்கண்ணி *
இறைபாடியாயிவை

(௩௦)

இவையவன்கோயில் இரணியனதாகம் *
அவைசெய்தரியுருவமானான் * —செவிதெரியா
நாகத்தான் நால்வேதத்துள்ளான் * நறவேற்றான்
பாகத்தான்பாற்கடலுளான்.

(௩௧)

பாற்கடலும்வேங்கடமும் பாம்பும்பனிவிசம்பும் *
துற்கடலும்துண்ணூலதாமரைமேல் * —பாற்பட்
முருந்தார்மனமும் இடமாகக்கொண்டான் *
குருந்தொசித்தகோபாலகன்.

(௩௨)

பாலகனாய் ஆலிலைமேல்பைய * உலகெல்லாம்
மேலொருளான் உண்டவனே ! மெய்ம்மையே * —மாலவனே !
மந்தரத்தால் மாநீர்க்கடல்கடைந்து * வானமுதம்
அந்தரத்தார்க்குநந்தாய்நீ அன்று.

(௩௩)

அன்றிவ்வுலகம் அளந்தஅசைவேகொல் ? *
நின்றிருந்துவேளுக்கைநீள்நகர்வாய் * —அன்று
கிடந்தானைக் கேடில்சீரானை * முன்கஞ்சைக்
கடந்தானை நெஞ்சமே ! காண்.

(௩௪)

காண்காணென விரும்பும்கண்கள் * கதிரிலகு
பூண்தாரகலத்தான் பொன்மேனி * —பாண்கண்
தொழில்பாடி வண்டறையும்தொங்கலான் * செம்பொன்
கழல்பாடியாம்தொழுதும்கை.

(௩௫)

கையகனலாழி கார்க்கடல்வாய்வெண்சங்கம் *
வெய்யகதைசார்ங்கம் வெஞ்சுடர்வாள் * —செய்ய
படைபரவைபாழி பனிநீருலகம் *
அடியாளந்த ‡ மாயரவர்க்கு.

(௩௬)

† 'விசம்பும்' எனறும் பாடமோதுவார்கள்.

‡ 'மாயனவற்கு' என்பதும் பாடமாம்.

அவற்கு அடிமைப்பட்டேன் அகத்தான்புறத்தான் *
உவர்க்கும் கருங்கடல்நீருள்ளான் *— துவர்க்கும்
பவள்வாய்ப்பூமகளும் பன்மணிப்பூனாரம் *
திகழும் திருமார்பன் தான். (188)

தானே தனக்கு உவமன் தன்னுருவே எவ்வுருவும் *
தானே தவவுருவும் தாரகையும் *— தானே
எரிசுடரும் மால்வரையும் எண்ணிசையும் * அண்டத்து
இருசுடருமாய இறை. (189)

இறையாய் நிலனாகி எண்ணிசையும் தானாய் *
மறையாய் மறைப்பொருளாய்வானாய் *— பிறைவாய்ந்த
வெள்ளத்தருவி விளங்கொலிநீர்வேங்கடத்தான் *
உள்ளத்தினுள்ளே உளன். (190)

உளன் கண்டாய் நல்நெஞ்சே ! உத்தமனென்றும்
உளன் கண்டாய் * உன்னொருவாருள்ளத்து— உளன் கண்டாய் *
விண்ணொடுங்கக்கோடியரும் வீங்கருவிவேங்கடத்தான் *
மண்ணொடுங்கத்தான ளந்தமன். (191)

மன்னுமணிமுடிநீண்டு அண்டம்போய் எண்ணிசையும் *
தன்னுபொழிலனை த்தும் சூழ்கழலே *— மின்னை
உடையாகக்கொண்டு அன்னுலகளந்தான் * குன்றம்
குடையாக ஆகாத்தகோ. (192)

கோவலனாய் ஆகிரைகள்மேய்த்துக்குழலாதி *
மாவலனாய்க்கீண்ட மணிவண்ணன் *— மேவி
† அரியுருவமாகி இரணியனதாகம் *
தெரியுகிரால்கீண்டான் சினம். (193)

சினமாமதகளிற்றின் திண்மருப்பைச்சாய்த்து *
புனமேயபூமியதனை *— தனமாகப்
பேரகலத்துள்ளொடுக்கும் பேராரமார்வனார் *
ஒரகலத்துள்ளது உலகு. (194)

உலகமும் ஊழியும் ஆழியும் * ஒண்கேழ்
அலர்கதிரும் செந்தீயுமாவான் *— பலகதிர்கள்
பாரித்த பைப்பொன்முடியான டியிணைக்கே *
பூரித்து என்னெஞ்சே ! புரி. (195)

புரிந்துமதவேழம் மாப்பிடியோடுஊடி *
 திரிந்துசினத்தால்பொருது *—விரிந்தசீர்
 வெண்கோட்டி முத்துதிர்க்கும்வேங்கடமே * மேலொருநாள்
 மண்கோட்டுக்கொண்டான்மலை. (சுரு)

மலைமுகடிமேல்வைத்து வாசுகியைபச்சுற்றி *
 தலைமுகடிதானொருகைபற்றி *—அலைமுகட்டி
 அண்டம்போய்நீர்தெறிப்ப அன்றுகடல்கடைந்தான் *
 பிண்டமாய்நின்றபிரான். (சுசு)

நின்றபெருமானே ! நீரேற்று * உலகெல்லாம்
 சென்றபெருமானே ! செங்கண்ணா ! *—அன்று
 தூரகவாய்கீண்ட துழாய்முடியாய் ! * நங்கள்
 நரகவாய்கீண்டாயும்நீ. (சுஎ)

நீயன்றேநீரேற்று உலகம்அடியளந்தாய் ? *
 நீயன்றே நின்றிறைமேய்த்தாய் ? *—நீயன்றே
 மாவாயுரம்பிளந்து மாமருதினாடுபோய் *
 தேவாசுரம்பொருதாய்செற்று? (சுஅ)

செற்றதுவும் சேராரூணியனை * சென்றேற்றுப்
 பெற்றதுவும் மாரிலம் பின்னைக்காய் *—முற்றல்
 முரியேற்றின் முன்னின்றுமொய்ம்பொழித்தாய் ! * மூரிச்
 சுரியேறுசங்கினாய்! சூழ்ந்து. (சுசு)

சூழ்ந்துதுழாயலங்கல் சோதிமணிமுடிமால் *
 தாழ்ந்தஅருவித்தடவரைவாய் *—ஆழ்ந்த
 மணிரீர்ச்சுனைவளர்ந்த மாமுதலைகொன்றான் *
 அணிரீலவண்ணத்தவன். (சுஓ)

அவனேஅருவரையால் ஆநிரைகள்காத்தான் *
 அவனே அணிமருதம்சாய்த்தான் *—அவனே
 கலங்காப்பெருநகரம் காட்டுவாண்கண்டிர் *
 இலங்காபுரமெரித்தானெய்து. (சுஔ)

எய்தான்மராமர மேழும்இராமனாய் *
 எய்தான்ம்மான் † மறியைஏந்திழைக்காய் *—எய்ததுவும்
 தென்னிலங்கைக்கோன்வீழ, சென்றுகுறளுருவாய் *
 முன்னிலங்கைக்கொண்டான்முயன்று. (சுஉ)

முயன்றுதொழுநெஞ்சே! மூரிநீர்வேலை *

இயன்றமரத்தாலிலையின்மேலால் *—பயின்றங்கோர்
மண்ணலங்கொள்வெள்ளத்து மாயக்குழவியாய் *
தண்ணலங்கல்மாலையான் தாள்.

(௩௩)

தாளால்சகடம் உதைத்துப்பகடுந்நி *

கீளாமருதிடைபோய்க்கேழலாய் *—மீளாது
மண்ணகல்மீண்டு அங்கோர்மானுகந்தமார்வற்கு *
பெண்ணகலம்காதல்பெரிது.

(௩௪)

பெரியவரைமார்பில் பேராரம்பூண்டு *

கரியமுகிலிடைமின்போல *—† தெரியுங்கால்
பாடுநெடுங்கு வண்டறையும்பங்கயமே *மற்றவன்தன்
நீர்நெடுங்கண்காட்டிம்நிறம்.

(௩௫)

நிறம்வெளிதுசெய்து பசிதுகரிதென்று *

இறையருவம்யாமறியோம்எண்ணில் *—‡ நிறைவுடைய
நாமங்கைதானும் நலம்புகழவல்லளே ? *
பூமங்கைகேள்வன்பொலிவு.

(௩௬)

பொலிந்திருண்டகார்வானில் மின்னேபோல்தோன்றி *

மலிந்துதிருவிருந்தமார்வன் *—§ பொலிந்த
கருடன்மேல்கொண்ட கரியான்கழலே *
தெருடன்மேல்கண்டாய்தெளி.

(௩௭)

தெளிந்தசிலாதலத்தின் மேலிருந்தமந்தி *

அளிந்தகடுவனையேநோக்கி *—விளங்கிய
வெண்மதியம் தாவென்னும்வேங்கடமே * மேலொருநாள்
மண்மதியில்கொண்டிகந்தான்வாழ்வு.

(௩௮)

வாழும்வகையறிந்தேன் மைபோல்நெடுவரைவாய் *

தாழாமருவிபோல்தார்கிடப்ப *—சூழும்
திருமாமணிவண்ணன் செங்கண்மால் * எங்கள்
பெருமானடிசேரப்பெற்று.

(௩௯)

பெற்றம்பிணைமருதம் பேய்முலைமாச்சகடம் *

முற்றக்காத்துடுபோயுண்டிதைத்து *—கற்றுக்
குணிலை விளங்குகிக்குக்கொண்டெறிந்தான் * வெற்றிப்
பணிலம்வாய்வைத்துகந்தான்பண்டு.

(௪௦)

† 'திரியுங்கால்' என்பது பாடாந்தரம். ‡ 'நிறமுடைய' என்பதும் பாடம்.
§ 'பொலிந்து' என்றும் பாடம்.

‡ பண்டெல்லாம்வேங்கடம் பாற்கடல்வெகுந்தம் *
கொண்டங்குறைவார்க்குக்கோயில்போல் *—வண்டி
வளங்கிளரும்நீள்சோலை வண்பூங்காழ்கை *
இளங்குமரன்தன்விண்ணகர்.

(௬௧)

விண்ணகரம்வெஃகா விரிதிரைநீர்வேங்கடம் *
மண்ணகரம்மாமாடவேளுக்கை *—மண்கத்த
தென்குடந்தை தேனூர்திருவரங்கம்தென்கோட்டி *
தன்குடங்கைநீரேற்றுன்தாழ்வு.

(௬௨)

தாழ்சடையும்நீள்முடியும் ஒன்மழுவும்சக்கரமும் *
சூழரவும்பொன்னாணும் தோன்றுமால் *—சூழும்
திரண்டருவிபாயும் திருமலைமேலெந்தைக்கு *
இரண்டிருவுமொன்றாயிசைந்து.

(௬௩)

இசைந்தஅரவமும் வெற்பும்கடலும் *
பசைந்தங்கமுது † படிப்ப *—அசைந்து
கடைந்தவருத்தமோ ? கச்சிவெஃகாவில் *
கிடந்திருந்துவின்றதுவும்அங்கு.

(௬௪)

‡ அங்கற்கிடரின்றி அந்திப்பொழுதத்து *
மங்கஇரணியனதாகத்தை *—பொங்கி
அரியுருவமாய்ப்பிளந்த அம்மானவனே *
கரியுருவம்கொம்பொசித்தான்காய்ந்து.

(௬௫)

காய்ந்திருனாமாற்றிக் கதிரிலகுமாமணிகள் *
ஏய்ந்தபணக்கதிர்மேல்வெவ்வுயிர்ப்ப *—வாய்ந்த
மதுகைடவரும் வயிறுருகிமாண்டார் *
அதுகேடவர்க்கிறுதியாங்கு.

(௬௬)

ஆங்குமலரும் குவியுமாலுந்திவாய் *
ஓங்கு ‡ கமலத்தினதொண்போது *—ஆங்கைத்
திகிரிசுடரென்றும் வெண்சங்கம் * வானில்
பகருமதியென்றும்பார்த்து.

(௬௭)

பார்த்தகடுவன் சுனைநீர்நிழல்கண்ம *
பேர்த்தோர்கடுவனெனப்பேர்ந்து *—கார்த்த
களங்கனிக்குக் கைநீட்டும்வேங்கடமே * மேல்நாள்
விளங்கனிக்குக் உன்றெறிந்தான்வெற்பு.

(௬௮)

† 'படைப்ப' என்பதும் பாடம். ‡ 'அங்கககிடரின்றி' என்பதும் பாடம்.
§ 'கமலத்தி னெண்போது' எனவும் பாடத்தில் வெண்டளைசிடையும்.

வெற்பென்று வேங்கடம்பாடிம் * வியன்துழாய்
கற்பென்றுசூடிம் கருங்குழல்மேல் * —மல்பொன்ற
நீண்டதோள்மால்கிடந்த நீள்கடல்நீராடுவான் *
பூண்டநாளெல்லாம்புகும். (எக)

புகுமதத்தால் வாய்பூசிக்கீழ்தாழ்ந்து * அருவி
உகுமதத்தால் கால்கழுவிக்கையால் * —மிகுமதத்தேன்
விண்டமலர்கொண்டு விறல்வேங்கடவனையே *
கண்டிவணங்கும்களிறு. (எ0)

களிறுமுகில்குத்தக் கையெடுத்தோடி *
ஒளிறுமருப்பொசுக்கையாளி—பிளிறி
விழ * கொன்றுநின்றதிரும் வேங்கடமே * மேல்நாள்
குழக்கன்கொண்டெறிந்தான்குன்று. (எக)

குன்றென்றினாய குறம்களீர்கோல்வளைக்கை *
சென்றுவினையாடித்தீங்கழைபோய் * —வென்று
விளங்குமநீரோள் விடுக்கும் வேங்கடமே * மேலை
இளங்குமரர்கோமானிடம். (எஉ)

இடம்வலமேழ்பூண்ட இரவித்தேரோட்டி *
வடமுகவேங்கடத்துமன்னும் * —குடம்நயந்த
கூத்தனய்நின்றான் குரைகழலேகூறுவதே *
நாத்தன்னொலுள்ளநலம். (எங)

நலமேவலிதுகொல் ? நஞ்சூட்டிவன்பேய் *
நிலமேபுரண்டுபோய்விழ * —சலமேதான்
வெங்கொங்கையுண்டாளை மீட்டாய்ச்சியூட்டிவான் *
தன்கொங்கைவாய்வைத்தாள்சார்ந்து. (எச)

சார்ந்தகமிதேய்ப்பத் தடாவின்கோட்டுச்சிவாய் *
ஊர்ந்தியங்கும்வெண்மதியிடுணைமுயலை * —சேர்ந்து
சினவேங்கைபார்க்கும் திருமலையே * ஆயன்
புனவேங்கைநாறும்பொருப்பு. (எரு)

பொருப்பிடையேநின்றும் புனல்குளித்தும் * ஐந்து
நெருப்பிடையேநிற்கவும்கீர்வேண்டா * —விருப்புடைய
வெண்காவேசேர்ந்தானை † மெய்ம்மலர்தூய்க்கைதொழுதால் *
அண்காவேதிவினைகளாய்ந்து. (எசு)

† 'மென்மலர்' என்பது சிலர்பாடம்.

ஆய்ந்தஅருமறைபோன் நான்முகத்தோன்நன்குறங்கில் *
வாய்ந்தகுழுவியாய்வாளர்க்கன் *—ஏய்ந்த

முடிப்போது மூன்றேழென்றெண்ணினான் * ஆர்ந்த
அடிப்போதுநங்கட்குஅரண். (எஎ)

அரணம்நமக்குளன்றும் ஆழிவலவன் *
முரணுள்வலஞ் ஠ சுழிந்தமொயம்பன் *—சரணமேல்
ஏதுகதி? ஏதுகிலை? ஏதுபிறப்பு? என்னுதே *
ஒதுகதி ஠ மாயனையேலுந்து. (எஅ)

லுர்த்தமனத்தராய் ஐந்தடக்கிஆராய்ந்து *
பேர்த்தால்பிறப்பேழும்பேர்க்கலாம் *—கார்த்த
விரையார்நறுந்துழாய் வீங்கோதமேனி *
நிரையாரமார்வனையேலின்று. (எக)

நின்றெதிராய நிரைமணித்தேர்வாணன்தோள் *
ஒன்றியாரைஞ்ஞாறுஉடன்துணிய *—வென்றிலங்கும்
ஆர்படுவான் நேமியரவணையான் * சேவடிக்கே
நேர்படுவான் தான்முயலும்நெஞ்சு. (அ0)

நெஞ்சால் நினைப்பரியனேலும் * நிலைபெற்றுஎன்
நெஞ்சமே! பேசாய் நினைக்குங்கால் *—நெஞ்சத்துப்
பேராதிற்கும் பெருமானைஎன்கொலோ? *
ஒராதிற்பதுஉணர்வு. (அக)

உணரில்உணர்வரியன் உள்ளம்புகுந்து *
புணரிலும்காண்பரியன்உண்மை *—இணரணையக்
கொங்கணைந்துவண்டறையும் தண் துழாய்க்கோமானை *
எங்கணைந்துகாண்டும்இனி? (அஉ)

இனியவன்மாயன் எனவுரைப்பரேலும் *
இனியவன்காண்பரியனேலும் *—இனியவன்
கள்ளத்தால்மண்கொண்டு விண்கடந்தபைங்கழலான் *
உள்ளத்தினுள்ளேஉள்ளன். (அங)

உளனாய நான்மறையின்உட்பொருளை * உள்ளத்
துளனாகத் தேர்ந்துணர்வரேலும் *—உளனாய
வண்தாமரைநெடுங்கண் மாயவனையாவரே? *
கண்டாருகப்பர்கவி. (அச)

† 'சுழித்த' என்ற பாடம் ஏற்கும். † 'மாதவனையோர்த்து' என்று சிலவிடங்
களில் பாடம்.

கனியினூர்கைபுனைந்து கண்ணூர்கழல்போய் *

செவியினூர்கேள்வியராய்ச்சேர்ந்தார் *—புவிபுவினூர்

போற்றியுரைக்கப் பொலியுமே? * பின்னைக்கா

ஏற்றியிரையட்டானெழில்.

(அரு)

† எழில்கொண்டு மின்னுக்கொடிபெடுத்து * வேகத்

தொழில்கொண்டு தான்முழங்கித்தோன்றும்*—எழில்கொண்ட

நீர்மேகமன்ன நெடுமால்நிறம்போல *

கார்வானம்காட்டிம்கலந்த.

(அசு)

கலந்துமணியிமைக்கும் கண்ணு! * நின்மேனி

மலர்ந்து மரதகமேகாட்டிம் *—நலந்திகழும்

கொந்தின்வாய்வண்டறையும் தண்துழாய்க்கோமானை *

அந்திவான்காட்டிமது.

(அசு)

அதுநன்றுஇதுதீதென்று ஐயப்படாதே *

மதுநின்றதண்துழாய்மார்வன் *—பொதுநின்ற

பொன்னங்கழலேதொழுமின் * முழுவினைகள்

முன்னம்கழலும்முடிந்து.

(அஅ)

முடிந்தபொழுதில் குறவாணர் * ஏனம்

படிந்துமுசால் பைந்தினைகள்வித்த *—தடிந்தெழுந்த

வேய்க்கழைபோய் விண்திறக்கும்வேங்கடமே*மேலொருநாள்

தீங்குழல்வாய்வைத்தான்சிலம்பு.

(அசு)

சிலம்பும்செறிகழலும் சென்றிசைப்ப * விண்ணறு

அலம்பியசேவடிபோய் * அண்டம்—புலம்பியதோள்

எண்திசையும்சூழ இடம்போதாதுஎன்கொலோ? *

வண்துழாய்மாலளந்தமண்.

(கூ)

மண்ணுண்டிம் பேய்ச்சிழுலையுண்டுமாற்றாதாய் *

வெண்ணெய்விழுங்கவெகுண்டு * ஆய்ச்சி—கண்ணிக்

கயிற்றினுல்கட்டத் தான்கட்டிண்டிருந்தான் *

வயிற்றினோடாற்றாமகள்.

(கூக)

மகனொருவர்க்கல்லாத மாமேனிமாயன் *

மகளும் அவன்மகன்தன்காதல்—மகனை *

சிறைசெய்தவாணன்தோள் செற்றன்கழலே *

சிறைசெய்துஎன்றெஞ்சே!நினை.

(கூஉ)

† 'எழில்கொண்ட' என்பதும் பாடம்.

நினைத்துஉலகில் ஆர்தெளிவார் ? நீண்டதிருமால் *
அனைத்துலகுமுள்ளொடுக்கிஆல்மேல் *—சுனைத்துலவு
வெள்ளத்தோர்பிள்ளையாய் மெள்ளத்துயின்றானே *
உள்ளத்தேவைநெஞ்சே ! உய்த்து.

(கூங)

உய்த்துணர்வென்னும் ஒளிகொள்விளக்கேற்றி *
வைத்தவனைநாடிவலைப்படுத்தேன் *—மெத்தெனவே
நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் என்னெஞ்சத்து *
பொன்றமைமாயன்புகுந்து.

(கூச)

புகுந்திலங்கும் அந்நிப்பொழுதத்து * அரியாய்
இகழ்ந்தஇரணியனதாகம் *—சுகிர்ந்தெங்கும்
சிர்தப்பிளந்த திருமால்திருவடியே *
வந்தித்துஎன்றெஞ்சமே ! வாழ்த்து.

(கூரு)

வாழ்த்தியவாயராய் வானோர்மணிமகுடம் *
தாழ்த்திவணங்கத்தழும்பாமே *—கேழ்த்த
அடித்தாமரை மலர்மேல்மங்கைமனாள் *
அடித்தாமரையாமலர்.

(கூசு)

அலரெடுத்தஉந்தியான் ஆங்கெழிலாய *
மலரெடுத்தமாமேனிமாயன் *—அலரெடுத்த
வண்ணத்தான் மாமலரான்வார்சடையான் *என்றிவர்கட்கு
எண்ணத்தானாமோ ? இமை.

(கூள)

இமங்குழம்மலையும் இருவிசம்பும்காற்றும் *
அமங்குழம் தறவிளங்கித்தோன்றும் *—நமங்குழ
நரகத்து நம்மைநனுகாமல்காப்பான் *
தூரகத்தவாய்பிளந்தான்தொட்டு.

(கூஅ)

ஃ தொட்டபடையெட்டிம் தோலாதவென்றியான் *
அட்டபுகரத்தான் அஞ்ஞான்று *—குட்டத்துக்
கோள்முதலேனஞ்சக் குறித்தெறிந்தசக்கரத்தான் *
தாள்முதலேநங்கட்குச்சார்வு.

(கூசு)

ஃ சார்வுநமக்குஎன்றும் சக்கரத்தான் * தண்துழாய்த்
தார்வாழ்வரைமார்பன் தான்முயங்கும் *—காரார்ந்த
வானமருமின்னிமைக்கும் வண்தாமரைநெடுங்கண் *
தேனமரும்பூமேல்திரு.

(கூ௦)

தசகஅடிவரவு:—திரு நன்கு பேசுவார் இவை மன்னும் அவனே பண்டு
களிது நெஞ்சால் மண்ணுண்டும் நான்முகன்.

பேயாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த நான்முகன் திருவந்தாதி.

தனியன்.

(சீராமப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது.)

நேரிசைவேண்பா.

நாராயணன்படைத்தான் நான்முகனை * நான்முகனுக்கு
ஏரார்சிவன்பிறந்தானென்னுஞ்சொல் *—சீரார்
மொழிசெப்பிவாழலாம் நெஞ்சமே ! * மொய்ப்பூ
மழிசைப்பரனடியேவாழ்த்து.

(அடானாராகம் -அடநாளம்.)

✠ நான்முகனை நாராயணன்படைத்தான் * நான்முகனும்
தான்முகமாய்ச்சங்கரனை த்தான்படைத்தான் *—யான்முகமாய்
அந்தாதிமேலிட்டு அறிவித்தேன் ஆழ்பொருளை *
சிந்தாமல்கொண்மின்றிர்தேர்ந்து. (க)

தேருங்கால்தேவன் ஒருவனையென்று உரைப்பர் *
ஆருமறியார் அவன்பெருமை *—ஒரும்
பொருள்முடிவும் இத்தனையே, எத்தவம்செய்தார்க்கும் *
அருள்முடிவதாழியாரன்பால். (உ)

பால்கிடந்தனவும் பண்டரங்கம்மேயதனும் *
ஆலித்துயின்றனவும் ஆரறிவார் ? *—ஞாலத்து
ஒருபொருளை வானவர்தம்மெய்ப்பொருளை * அப்பில்
அருபொருளை யான் அறிந்தவாறு. (ங)

— ஆறுசடைக்கரந்தான் அண்டர்கோன் தன்னோடும் *
கூறுடையனென்பதனும் கொள்கைத்தே *—வேறொருவர்
இல்லாமைநின்றானே எம்மானை * எப்பொருட்கும்
சொல்லானைச் சொன்னேன்தொகுத்து. (ச)

தொகுத்தவரத்தனய்த் தோலாதான்மார்வம் *
வகிர்த்தவனையுகிர்தோள்மாலே ! *—உகத்தில்
ஒருநான்றுநீயுயர்த்தி உள் ி வாங்கினியே *
அருநான்குமானாய் அறி. (ரு)

† 'வாங்கினியே' என்றும் பாடம்.

அறியார்சமணர் அயர்த்தார்பவத்தர் *
 சிறியார்சிவப்பட்டார்செப்பில் *—வெறியாய்
 மாயவனைமாலவனை மாதவனையேத்தாதார் *
 ஈனவரேயாதலால்இன்று.

(௭)

இன்றாக நானையேயாக * இனிச்சிறிதும்
 நின்றாக நின்னருள்ளன்பாலதே *—நன்றாக
 நான்உன்னை அன்றி இலேன்கண்டாய் * நாரணனே !
 நீயென்னையன்றியிலே.

(௮)

இலைதுணைமற்றென்னெஞ்சே ! ஈசனைவென்ற *
 சிலைகொண்டசெங்கண்மால்சேரா *—சூலைகொண்ட
 ஈரைந்தலையான் இலங்கையைபீடழித்த *
 கூரம்பனல்லால்குறை.

(௯)

குறைகொண்டிநான்முகன் குண்டுகைநீர்பெய்து *
 மறைகொண்டமந்திரத்தால் வாழ்த்தி *கறைகொண்ட
 கண்டத்தான் சென்னிமேலேறக்கமுவினான் *
 அண்டத்தான்சேவடியையாங்கு.

(௧௦)

ஆங்காரவாரமதுகேட்டு * அழலுமிழும்
 பூங்காரவணையான் பொன்மேனி *—யாங்காண
 வல்லமேயல்லமே? மாமலரான்வார்சடையான் *
 வல்லரேயல்லரே ? வாழ்த்து.

(௧௦)

வாழ்த்துகவாய் காண்ககண்கேட்கசெவி * மகுடம்
 தாழ்த்திவணங்குமின்கள் தண்மலரால் *—சூழ்த்த
 துழாய்மன்னுநீள்முடி என்தொல்லைமால்தன்னை *
 வழாவண்கைகூப்பிமதித்து.

(௧௧)

மதித்தாய்போய்நான்கின் மதியார்போய்வீழ *
 மதித்தாய், மதிகோள்விடுத்தாய்! *—மதித்தாய்,
 மடுக்கிடந்த மாமுதலேகோள்விடுப்பான் * ஆழி
 விடற்கிரண்டும்போயிரண்டின்வீடு.

(௧௨)

வீடாக்கும் பெற்றியறியாது * மெய்வருத்திக்
 கூடாக்கி நின்னுண்டுகொண்டிழல்வீர்! *—வீடாக்கும்
 மெய்ப்பொருள்தான் வேதமுதற்பொருள்தான் *விண்ணவர்க்கு
 நற்பொருள்தான் நாராயணன்.

(௧௩)

நாராயணன் என்னையாளி * நரகத்துச்
சேராமல்காக்கும்திருமால்தன் *—பேரான
பேசப்பெறாத பிணச்சமயர்பேசக்கேட்டு *
ஆசைப்பட்டு ஆழ்வார்பலர்.

(கசு)

பலதேவரேத்தப் படிக்கடந்தான்பாதம் *
மலரேறவிட்டிறைஞ்சிவாழ்த்த—வலராகில் *
மார்க்கண்டன்கண்டவகையே வரும்கண்டர் *
நீர்க்கண்டன்கண்டநிலை.

(கரு)

நிலைமன்னும்என்னெஞ்சம் அந்நான்று * தேவர்
தலைமன்னர்தாமே மாற்றாக *—பலமன்னர்
போர்மாள வெங்குரோன்மாயப்பொழிற்மறைய *
தேராழியால்மறைத்தாரால்.

(கசு)

ஆலநிழற்கீழ் அறநெறியை. * நால்வர்க்கு
மேலையுதன்குரைத்தான் மெய்த்தவத்தோன் *—ஞால
மளந்தானே ஆழிச்சுடந்தானே * ஆல்மேல்
வளர்ந்தானேத் தான்வணங்குமாறு.

(கசு)

மாறாயதானவனை வள்ளுகிரால் * மார்விரண்டு
கூறாகக் கீறியகோளாரியை *—வேறாக
ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே * மற்றவரைச்
† சார்த்தியிருப்பார்தவம்.

(கசு)

தவம்செய்து நான்முகனாற்பெற்றவரத்தை *
அவஞ்செய்த ஆழியாயன்றே *—உவந்துஎம்மைக்
காப்பாய்நீ காப்பதனையாவாய்நீ * வைகுந்தம்
ஈப்பாயும்எவ்வுயிர்க்கும்நீ.

(கசு)

நீயேஉலகெல்லாம் நின்னருளேநிற்பனவும் *
நீயே தவத்தேவதேவனும் *—நீயே
எரிசுடரும்மால்வரையும் எண்திசையும் * அண்டத்து
இருசுடருமாயஇவை.

(உ௦)

இவையா! பிலவாய் திறந்தெரிகான்ற *
இவையா! எரிவட்டக்கண்கள் *—இவையா!
எரிபொங்கிக்காட்டும் இமையோர்பெருமான் *
அரிபொங்கிக்காட்டிமழகு.

(உ௧)

அழகியான் தானே அரியுருவன் தானே *
பழகியான் தானே பணிமின் *—குழவியாய்த்
தானே மூலகுக்கும் தன்மைக்கும் தன்மைமயனே *
மீனாய் உயிரளிக்கும் வித்து. (௨௨)

வித்துமிடவேண்டுங்கொல்லோ? விடையடர்த்த *
பத்தியுழவன்பழம்புனத்து *—மொய்த்தெழுந்த
கார்மேகமன்ன கருமால்திருமேனி *
நீர்வானம்காட்டி மிகழ்ந்து. (௨௩)

மிகழ்ந்தாய் பால்பொன்பசப்புக் கார்வண்ணம்நான்கும் *
இகழ்ந்தாய் இருவரையும் வீய *—புகழ்ந்தாய்
சினப்போர்ச்சுவேதனைச் செனபதியாய் *
மனப்போர்முடிக்கும்வகை. (௨௪)

வகையால் மதியாது மண்கொண்டாய் * மற்றும்
வகையால் வருவதொன்றுண்டே ? *—வகையால்
வயிரங்குழைத்துண்ணும் டாவலிதானென்னும் *
வயிரவழக்கொழித்தாய்மற்று. (௨௫)

மற்றுத்தொழுவார் ஒருவரையும்தானின்மை *
கற்றைச்சடையான்கரிக்கண்டாய் *—எற்றைக்கும்
கண்டுகொள்கண்டாய் கடல்வண்ண! * யான்உன்னைக்
கண்டுகொள்கிற்குமாறு. (௨௬)

மால்தான்புருந்த மட † நெஞ்சம் * மற்றதுவும்
பேரூகக்கொள்வனோ? பேதைகள்! *—நீரூடி
தான்காணமாட்டாத தாரகலச்சேவடியை *
யான்காணவல்லேற்குஇது. (௨௭)

இதுவிலங்கையீடழியக் கட்டியசேது *
இதுவிலங்குவாலியை ‡ வீழ்த்ததுவும் *—இதுவிலங்கை
தானொடுங்கவில்லாடங்கத் தண்தாரிராவணனை *
ஊனொடுங்கவெய்தானுகப்பு. (௨௮)

உகப்புருவன் தானே ஒளியுருவன் தானே *
மகப்புருவன் தானே மதிக்கில் *—மிகப்புருவம்
ஒன்றுக்கொன்று ஒசையான்வீழ * ஒருகணையால்
அன்றிக்கொண்டெய்தானவன். (௨௯)

† 'நெஞ்சம்' என்று பாடங்கொள்ள இடமுண்டு.

‡ இங்கே தனை தட்டுகின்றது.

அவன்என்னைபாளி அரங்கத்து * அரங்கில்
அவன்என்னையெய்தாமல்காப்பான் *—அவன்என்னது
உள்ளத்து நின்றான்இருந்தான்கிடக்குமே *
வெள்ளத்தரவணையின்மேல், (௩௦)

மேல்நான்முகன் அரணையிட்டவிடுசாபம் *
தான்நாரணன்ஒழித்தான் † தாரகையுள் *—வானோர்
பெருமானே ஏத்தாதபேய்காள்! * பிறக்கும்
கருமாயம்பேசின்கதை, (௩௧)

கதைப்பொருள்தான் கண்ணன் திருவயிற்றினுள்ள *
உதைப்பளவு போதுபோக்கின்றி *—வதைப்பொருள்தான்
வாய்ந்தகுணத்துப் படாதது அடைமினோ *
ஆய்ந்தகுணத்தானடி, (௩௨)

அடிச்சகடம்சாடி அரவாட்டி * யானே
பிடித்தொசித்துப் பேய்முலைநஞ்சுண்டு *—வடிப்பவன
வாய்ப்பின்னேதோளிக்கா வல்லேற்றெருத்திறுத்து *
கோப்பின்னுமானுகுறிப்பு, (௩௩)

குறிப்புளனக்குக் கோட்டியூர்மேயானேயேத்த *
குறிப்புளனக்கு நன்மைபயக்க *—வெறுப்பனோ?
வேங்கடத்துமேயானே ‡ மெய்வினேநோய்எய்தாமல் *
தான்கடத்தும்தன்மையான்தான், (௩௪)

‡: தாளால் உலகம்அளந்தஅசைவேகொல்? *
வாளாகிடந்தருளும் வாய்திறவான் *—நீளோதம்
வந்தலைக்கும்மாமயிலை மாவல்லிக்கேணியான் *
ஐந்தலைவாய்நாகத்தனை, (௩௫)

நாகத்தனைக்குடந்தை வெஃகாதிருவெவ்வுள் *
நாகத்தனையாங்கம் போன்பில் *—நாகத்
தனைப்பாற்கடல்கிடக்கும் ஆதிநெடுமால் *
அனைப்பார்கருத்தனாவான், (௩௬)

வானுலவுதீவளி மாகடல்மாபொருப்பு *
தானுலவுவெங்கதிரும் தண்மதியும் *—மேல்லிலவு
கொண்டல்பெயரும் திசையெட்டிம்குழ்ச்சியும் *
அண்டந்திருமாலகைப்பு, (௩௭)

† 'தாரணியுள்' என்ற பாடம் சேரும், ‡ 'வெவ்வினேநோய்' என்பதும் பாடம்.

அகைப்பில்மனிசரை ஆறுசமயம்

புகைத்தான் * பொருகடல்நீர்வண்ணன் *—உகைக்குமேல்
எத்தேவர்வாலாட்டும் எவ்வாறுசெய்கையும் *

அப்போதொழியுமழைப்பு.

(௩௮)

அழைப்பன் திருவேங்கடத்தானைக்காண *

இழைப்பன் திருக்கூடல்கூட *—மழைப்பே

ரருவி மணி வரன்றிவந்திழிய * யானை

வெருவியரவொடுங்கும்வெற்பு.

(௩௯)

வெற்பென்று வேங்கடம்பாடினேன் * வீடாக்கி

நிற்கின்றேன் நின்றநினைக்கின்றேன் *—சுற்கின்ற

தூல்வலையில்பட்டிருந்த தூலாட்டிகேள்வனார் *

கால்வலையில்பட்டிருந்தேன்காண்.

(௪௦)

காணலுறுகின்றேன் கல்லருவிமுத்துதிர் *

ஒணவிழவிலொலியதிர் *—பேணி

வருவேங்கடவா! என்னுள்ளம்புகுந்தாய் *

திருவேங்கடமதனைச்சென்று.

(௪௧)

சென்றுவணங்குமினோ சேணுயர்வேங்கடத்தைத் *

நின்றவினை கெடுக்கும் நீர்மையால் *—என்றும்

கடிக்கமலநான்முகனும் கண்முன்றத்தானும் *

அடிக்கமலமிட்டேத்தும்அங்கு.

(௪௨)

மங்குல்தோய்சென்னி வடவேங்கடத்தானை *

கங்குல்புகுந்தார்கள் காப்பணிவான் *—திங்கள்

சடையேறவைத்தானும் தாமரைமேலானும் *

குடையேறத்தாங்குவித்துக்கொண்டு.

(௪௩)

கொண்டுகுடங்கால் மேல்வைத்தகுழவியாய் *

தண்டவரக்கன்தலைதாளால்—பண்டெண்ணி *

போம்குமரன்றிற்கும் பொழில்வேங்கடமலைக்கே *

போம்குமரருள்ளீர்! புரிந்து.

(௪௪)

புரிந்துமலரிட்டுப் புண்டரீகப்பாதம் *

பரிந்துபுகாடுகிற்ப *—தெரிந்தெங்கும்

தானோங்கிரிந்தின்றான் தண்ணருவிவேங்கடமே *

வானோர்க்கும்மண்ணோர்க்கும்வைப்பு.

(௪௫)

வைப்பன்மணிவிளக்கா மாமதியை * மாலுக்கென்று
எப்பொழுதும் கைநீட்டிம்பாணையை *—எப்பாடும்
வேடுவனைக்கக் குருவர்வில்லெடுக்கும்வேங்கடமே *
நாடுவனைத் † தாடுமேல்நன்று.

(சசு)

நன்மணிவண்ணனார் ஆளியும்கோளரியும் *
பொன்மணியும்முத்தமும் பூமாமும் *—பன்மணிநீ
ரோடு பொருதுருளும்கானமும்வானாமும் *
வேடுமுடைவேங்கடம்.

(சசு)

வேங்கடமே விண்ணோர் தொழுவதுவும் * மெய்ம்மையால்
வேங்கடமே மெய்வினைநோய்தீர்ப்பதுவும் *—வேங்கடமே
தானவரைவீழத் தன்னுழிப்படைதொட்டு *
வானவரைக்காப்பான்மலை.

(சசு)

மலையாமைமேல்வைத்து வாசுதியைச்சுற்றி *
தலையாமைதானொருகைபற்றி *—அலையாமல்
பிறக்கடைந்த பெருமான் திருநாமம் *
கூறுவதேயாவர்க்கும்கூற்று.

(சசு)

கூற்றமும்சாரா கொடுவினையும்சாரா * தீ
மாற்றமும்சாராவகையறிந்தேன் *—ஆற்றங்
கரைக்கிடக்கும் கண்ணன்கடல்கிடக்கும் * மாயன்
உரைக்கிடக்கும்உள்ளத்துஎனக்கு.

(௫௦)

எனக்காவார் ஆரொருவரே? * எம்பெருமான்
தனக்காவான் தானேமற்றல்லால் *—புனக்காயா
வண்ணனே! உன்னைப்பிறநியார் * என்மதிக்கு
விண்ணெல்லாமுண்டோவிலை?

(௫௧)

விலைக்காட்படுவர் விசாதியேற்றுண்பர் *
தலைக்காட்பலிதிரிவர்தக்கோர் *—முலைக்கால்
விடமுண்டவேந்தனையே ‡ வேறுவேத்தாதார் *
கடமுண்டார்கல்லாதவர்.

(௫௨)

கல்லாதவர் இலங்கைகட்டழித்த * காகுத்த
னல்லால் ஒருதெய்வம்யானிலேன் *—பொல்லாத
தேவரைத் தேவரல்லாரை * திருவில்லாத
தேவரைத் தேறேன்மின்தேவு.

(௫௩)

† 'சூதேமேல்' என்று வழங்குவர். ‡ 'வேறுக வேத்தாதார்' என்ற
பாட்டம் தனாதவரும்.

தேவராய்நிற்கும் அத்தேவும் * அத்தேவரில்
மூவராய்நிற்கும் முதுபுணர்ப்பும் *—யாவராய்
நிற்கின்றதெல்லாம் நெடுமாலென்றோராதார் *
கற்கின்றதெல்லாம்கடை.

(ருச)

கடைநின்றமரார் கழல்தொழுது * நானும்
இடைநின்றவின்பத்தராவர் *—புடைநின்ற
நீரோதமேனி நெடுமாலே! * நின்னடியை
யாரோதவல்லாரவர் ?

(ருரு)

அவரிவரென்றில்லை அனங்கவேள்தாதைக்கு *
எவரும்எதிரில்லைக்ண்டிர் *—உவரிக்
கடல்நஞ்சமுண்டான் கடனென்று * வாணற்கு
உடன்றின்றுதோற்றுந்நொங்கு.

(ருசு)

ஒருங்கிருந்தநல்வினையும் தீவினையுமாவான் *
பெருங்குருந்தம்சாய்த்தவனே பேசில் *—மருங்கிருந்த
வானவர்தாத்தானவர்தாம் தாரகைதான் * என்னெஞ்ச
மானவர்தாம் அல்லாததென் ?

(ருஎ)

என்னெஞ்சமேயான் இருள்நீக்கிஎம்பிரான் *
மன்னஞ்சமுன்னொருநான் மண்ணளந்தான்*—என்னெஞ்சம்
மேயானே இல்லாவிடையேற்றான் * வெவ்வினையீர்த்து
ஆயானுக்காக்கினேன் அன்பு.

(ருஅ)

அன்பாவாய் ஆரமுதமாவாய் * அடியேனுக்கு
இன்பாவாய் எல்லாமும்நீயாவாய் *—பொன்பாவை
கேள்வா! கிளரொளியென்கேசவனே! * கேடின்றி
ஆள்வாய்க்குஅடியேன்நானான்.

(ருக)

ஆட்பார்த்துழிதருவாய் கண்டுகொளென்று * நின்
தாட்பார்த்துழிதருவேன் தன்மையை *—கேட்பார்க்கு
அரும்பொருளாய் நின்றஅரங்கனே! * உன்னை
விரும்புவதே விள்ளேன்மனம்.

(சு0)

மனக்கேதம்சாரா மதுகுதன்தன்னை *
தனக்கேதான் தஞ்சமாக்கொள்ளில் *—எனக்கேதான்
இன்றொன்றிநின்றஉலகையேழ் ஆணையோட்டினான் *
சென்றொன்றிநின்றதிரு.

(சுக)

திருநின்றபக்கம் திறவிதென்றோரார் *
கருநின்றகல்லார்க்கு உரைப்பர் *—திருவிருந்த
மார்பின் சிரீதரன் தன்வண்டிலவுதண்துழாய் *
தார்தன்னைச் சூடித்தரித்து. (௬௨)

தரித்திருந்தேனாகவே தாராகணப்போர் *
விரித்துரைத்தவெந்நாகத்துன்னை *—தெரித்தெழுதி
வாசித்தும்நேட்டும் வணங்கிவழிபட்டும் *
பூசித்தும் போக்கினேன்போது. (௬௩)

போதான இட்டிறைஞ்சியேத்துமினோ * பொன்மகரக்
காதானை ஆதிப்பெருமானை *—நாதானை
நல்லானைநாரணனை நம்மேழ்பிறப்பறுக்கும்
சொல்லானை * சொல்லுவதேகுது. (௬௪)

சூதாவது என்நெஞ்சத்து எண்ணினேன் * சொல்மலை
மாதாய † மாலவனைமாதவனை *—யாதானும்
வல்லவா சிந்தித்திருப்பேற்கு * வைகுந்தத்து
இல்லையோசொல்லீர்இடம் ? (௬௫)

இடமாவது என்நெஞ்சம் இன்றெல்லாம் * பண்டு
படநாகனை நெடியமாற்கு *—திடமாக
வையேன் மதிசூழ்தன்னோடு * அயனைநான்,
வையேன் ஆட்செய்யேன்வலம். (௬௬)

வலமாக மாட்டாமைதானாக * வைகல்
குலமாக குற்றந்தானாக *—நலமாக
நாரணனைநாபதியை ஞானப்பெருமானை *
சீரணனையேத்தும் திறம். (௬௭)

திறம்பேன்மின்கண்டிர் திருவடிதன்நாமம் *
மறந்தும்புறந்தொழாமாந்தர் *—இறைஞ்சியும்
சாதுவராய்ப் போதுமின்களென்றான் * நமனும் தன்
நூதுவரைக்கூவிச்செவிக்கு. (௬௮)

செவிக்கின் பமாவதுவும் செங்கண்மால்நாமம் *
புவிக்கும்புவிவதுவேகண்டிர் *—கவிக்கு
‡ நிறைபொருளாய்வின்றானை நேரப்பட்டேன் * பார்க்கில்
மறைப்பொருளும் அத்தனையேதான். (௬௯)

† 'மாயவனை' என்பது சிலர் பாடம்.

‡ 'நிறைப்பொருளாய்' என்ற பாடம் செய்யுளோசைக்குச்சேரும்.

தானொருவனாகித் தரணியிடந்தெடுத்து *
ஏனொருவனாய் எயிற்றில்தாங்கியதும் *—யானொருவன்
இன்றா அறிகின்றேனல்லேன் * இருநிலத்தைச்
சென்றாங்கடிப்படித்தசேய். (௭௦)

சேயன் அணியன் சிறியன் மிகப்பெரியன் *
ஆயன் துவரைக்கோளாய்சின்ற—மாயன் * அன்று
ஒதிய வாக்கதனைக்கல்லார் * உலகத்தில்
ஏதிலராய் மெய்ஞ்ஞானமில். (௭௧)

† இல்லறமல்லேல் துறவறமில்லென்னும் *
சொல், அறமல்லனவும்சொல்லல்ல *—நல்லற
மாவனவும் நால்வேதமாத்தவமும் * நாரணனே
யாவது, ஈதன்மென்பாரார்? (௭௨)

ஆரேயறிவார்? அனைத்துலகும்உண்டமிழந்த *
பேராழியான்தன்பெருமையை *—கார்செறிந்த
கண்டத்தான் எண்கண்ணாண்காணன் * அவன்வைத்த
பண்டைத்தானத்தின்பதி. (௭௩)

பதிப்பகைஞர்க்காற்றாது பாய்திரைநீர்ப்பாழி *
மதித்தடைந்தவாளாவந்தன்னை *—மதித்தவன்தன்
வல்லாகத்தேற்றிய மாமேனிமாயவனை *
அல்லாது ஒன்றேத்தாதுஎன்றா. (௭௪)

நாக்கொண்டு மானிடம்பாடேன் * நலமாகத்
தீக்கொண்ட செஞ்சடையான்சென்று * என்றும்—பூக்கொண்டு
வல்லவாறு ஏத்தமகிழாத * வைகுந்தச்
செவ்வனார்சேவடிமேல்பாட்டு. (௭௫)

பாட்டிம்முறையும் படுகதையும்பல்பொருளும் *
ஈட்டியதீயும் இருவிசம்பும் *—கேட்ட
மனுவும் சுருதிமறைநான்கும் *மாயன்
தனமாயையில்பட்டதற்பு. (௭௬)

தற்பென்னைத் தானறியானேலும் * தடங்கடலைக்
கற்கொண்டு தூர்த்தகடல்வண்ணன் *—எற்கொண்ட
வெவ்வினையும்நீங்க விலங்காமனம்வைத்தான் *
எவ்வினையும்மாயுமால்கண்டு. (௭௭)

† 'இல்லறமில்லேல்' என்றும் பாடம்.

கண்டிவணங்கினுர்க்கு என்னுங்கொல் ? * காமனூடல்
கொண்டதவத்தாற்கு உமையுணர்த்த *—வண்டலம்பும்
தாரலங்கல்நீள்முடியான்தன் பெயரேகேட்டிருந்து * அங்
காரலங்கலானமையாலாய்ந்து. (எஅ)

ஆய்ந்துகொண்டு ஆதிப்பெருமானே * அன்பினால்
வாய்ந்தமனத்து இருத்தவல்லார்கள் *—ஏய்ந்ததம்
மெய்குந்தமாக விரும்புவரே * தாமும் தம்
வைகுந்தம்காண்பார்விரைந்து. (எக)

விரைந்தடைமின்மேலொருநான் வெள்ளம்பரக்க *
கரந்துலகம் நாத்தளித்தகண்ணன் *—பாந்துலகம்
பாடின, ஆடினகேட்டு *படுநாகம்
வீடினவாசற்கதவு. (அ௦)

கதவுமனமென்றும் காணலாமென்றும் *
குதையும்வினையாவிதீர்ந்தேன் *—விதையாக
நல்தமிழைவித்தி என்னுள்ளத்தைநீவினேத்தாய் *
கற்றமொழியாகிக்கலந்து. (அக)

கலந்தான் என்னுள்ளத்துக் காமவேள்தாளை *
நலந்தானும்ஈதொப்பனண்டே ? *—அலர்ந்தலர்கள்
இட்டேத்தும் ஈசனும்நான்முகனும் * என்றிவர்கள்
விட்டேத்தமாட்டாதவேந்து. (அ௨)

வேந்தராய்விண்ணவராய் விண்ணுகித்தண்ணளியாய் *
மாந்தராய்மாதாய் மற்றெல்லாமாய் *—சார்ந்தவர்க்குத்
தன்னுற்றுநீமியான் மால்வண்ணன் தான்கொடுக்கும் *
பின்னால்தான்செய்யும்பிதீர். (அ௩)

பிதிரும்மனமிலேன் பிஞ்ஞகன்தன்னோடு *
எதிர்வன் அவன்எனக்குநேரான் *—அதிரும்
கழற்காலமன்னையே கண்ணனையே * நானும்
தொழக்காதல்புண்டேன்தொழில். (அ௪)

தொழில்எனக்குத் தொல்லைமால் தன்னுமமேத்த *
பொழுதுஎனக்கு மற்றனவேபோதும் *—கழிசினத்த
வல்லாளன் † வானரக்கோன்வாலிமதனழித்த *
வில்லாளன்நெஞ்சத்துளன். (அ௫)

உளன்கண்டாய்நன்னெஞ்சே ! உத்தமனென்றும்
உளன்கண்டாய் * உன்னுவாருள்ளத்து—உளன்கண்டாய் *
தன்னொப்பான்தானாய் * உளன்காண்தமியேற்கும் *
என்னொப்பார்க்கீசனீமை. (அக)

இமயப்பெருமலைபோல் இந்திரனார்க்கிட்ட *
சமயவிருந்துண்டு ஆர்காப்பார் ? *—சமயங்கள்
கண்டான் அவைகாப்பான் கார்க்கண்டன்நான்முகனோடு *
உண்டானுலகோடியிர். (அஎ)

உயிர்கொண்டிடலொழிய ஓடும்போதோடி *
அயர்வென்றதீர்ப்பான் பேர்பாடி *—செயல்தீரச்
சிந்தித்து வாழ்வாரேவாழ்வார் * சிறுசமயப்
பந்தனையார்வாழ்வேல்பழுது. (அஅ)

பழுதாகாதொன்றறிந்தேன் பாற்கடலான்பாதம் *
வழுவாவகைநினைந்து வைகல்—தொழுவாரை *
கண்டிதைஞ்சிவாழ்வார் கலந்தறினேகெடுத்து *
விண்திறந்துவீற்றிருப்பார்மிக்கு. (அக)

வீற்றிருந்து விண்ணுளவேண்டிவார் * வேங்கடத்தான்
பால்திருந்துவைத்தாரே பல்மலர்கள் *—மேல்திருந்தி
வாழ்வார் வருமதிபார்த்து அன்பினராய் * மற்றவர்க்கே
தாழ்வாயிருப்பார்தமர். (அஃ)

தமராவார்யாவர்க்கும் தாமரைமேலாற்கும் *
அமரர்க்கும் † ஆடரவார்த்தாற்கும் *—அமரர்கள்
தாள்தாமரை மலர்களிட்டிறைஞ்சி * மால்வண்ணன்
தாள்தாமரையடைவோமென்று. (அஃ)

என்றும்மறந்தறியேன் என்னெஞ்சத்தேவைத்து *
நின்றும்இருந்தும் நெடுமாலை *—என்றும்
திருவிருந்தமார்பன் சிரீதரனுக்காளாய் *
கருவிருந்தநாள்முதலாக்காப்பு. (அஉ)

காப்புமறந்தறியேன் கண்ணனையென்றிருப்பன் *
ஆப்பு அங்கொழியவும் பல்லுயிர்க்கும் *—ஆக்கை
கொடுத்தளித்த கோனே ! குணப்பரனே ! * உன்னை
விடத்துணியார் மெய்தெளிந்தார்தாம். (அங)

மெய்தெளிந்தார் என்செய்யார் ? வேறா னார்நீராக *
கைதெளிந்து காட்டிக் களப்படித்து *—பைதெளிந்த
பாம்பினனையாய் ! அருளாய் அடியேற்கு *
வேம்பு ம்கறியாகுமேன்று.

(௯௪)

ஃஃ ஏன்றேன் அடிமை இழிந்தேன் பிறப்பிடும்பை *
ஆன்றேன் அமரர்க்கமராமை *—ஆன்றேன்
கடன்நாடு ம்மண்ணாடு ம் கைவிட்டு * மேலை
இடநாடு நாண இனி.

(௯௫)

ஃஃ இனியறிந்தேன் ஈசற்கும் நான்முகற்கும் தெய்வம் *
இனியறிந்தேன் எம்பெருமான் ! உன்னை *—இனியறிந்தேன்
காரணன்நீ கற்றவைநீ கற்பவைநீ * நற்கிரிசை
நாரணன்நீ நன்கறிந்தேன் நான்.

(௯௬)

நசுக அடிவரவு.—நான்முகன் வாழ்த்துக இவை மேல் காணல் எனக்கு
மனக்கேதம் சேயன் கதவு தமராவார் பொய்நின்ற.

திருமதிசைப்பிரான் திருவடிகளே சரணம்.

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த
ருக்வேதஸாரமான
திருவிருத்தம்.

† (கிடாம்பியாச்சான் அருளிச்செய்தது.)

கட்டளைக்கலித்துறை -

கருவிருத்தக்குழிநீத்தபின் காமங்கடுங்குழிவீழ்ந்து *
ஒருவிருத்தம்புக்குழலுறுவீர்! உயிரின் ‡ பொருள்கட்டு *
ஒருவிருத்தம்புகுதாமல் குருகையர்கோனுரைத்த *
திருவிருத்தத்து ஓரடிகற்றிரீர் திருநாட்டகத்தே.

தாமானதன்மைபில் அருளிச்செய்தது.

‡ பொய்நின்றனஞானமும் பொல்லாவொழுக்கும்அழுக்குடம்பும் *
இந்நின்றநீர்மைஇனியாமுறமை * உயிரளிப்பான்
எந்நின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாய்! இமையோர்தலைவா!
மெய்நின்றனுகேட்டருளாய் * அடியேன்செய்யும்விண்ணப்பமே. (க)

தலைவியின்வேறுபாடுகண்ட தோழி வியந்துரைத்தல்.

செழுநீர்த்தடத்துக் கயல்மிளிர்ந்தாலொப்ப * சேயரிக்கண்
அழுநீர்துளும்பஅலமருகின்றன * வாழியரோ
முழுநீர்முகில்வண்ணன்கண்ணன்விண்ணாட்டவர்மூதுவராம்
தொழுநீரிணையடிக்கே * அன்புகூட்டியசூழ்குழற்கே. (உ)

பிரிவாற்றாத தலைவி நெஞ்சுழிந்து உரைத்தல்.

குழற்கோவலர் மடப்பாவையும் மண்மகளும் * திருவும்
நிழற்போல்வனர்கண்டிநிற்குங்கொல்? மீளுங்கொல்? * தண்ணந்துழாய்
அழற்போலடுஞ்சக்கர த்தண்ணல்விண்ணோர்தொழக்கடவும்
தழற்போற்சினத்த * அப்புள்ளின்பின்போனதனிநெஞ்சமே. (ங)

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி வாதைக்கு ஆற்றது வந்ததிக் கூறுதல்.

தனிநெஞ்சம்முன்னவர் புள்ளைகவர்ந்தது * தண்ணந்துழாய்க்கு
இனிநெஞ்சம் இங்குக்கவர்வதுயாமிலம் * நீநடுவே
‡ முனிவஞ்சப்பேய்ச்சிமுலைசவைத்தான்முடிசூடுதுழாய்ப்
பனிநஞ்சமாருதமே! * எம்மதாவிபனிப்பியல்வே? (ச)

† சீராமப்பிள்ளை எனவும், ஆளவந்தார் எனவும் கூறுவாரு முளர்.

‡ 'பொருளுக்கு' என்பதும் பாடம். § 'முனிநஞ்சப்பேய்ச்சி' என்பதும் பாடம்.

வாறடக்கு நலிந்த தலைவியின் மாமைகண்டு தோழி ஓரங்குதல்.

பணிப்பியல்வாக உடையதண்வாடை! * இக்காலம்இவ்வூர்ப்
பணிப்பியல்வெல்லாம் தவிர்ந்துளளிலீசும் * அந்தண்ணந்துழாய்ப்
பணிப்புயல்சோரும்தடங்கண்ணிமாமைத்திறத்துக்கொலாம் ?
பணிப்புயல்வண்ணன் * செங்கோல்ஒருநான்றுதடாவியதே. (௫)

தலைவியினோழில்கண்டு வியந்த தலைவன்வார்த்தை.

தடாவியஅம்பும் முரிந்தசிலைகளும் போகவிட்டு *
கடாயிளகொண்டொல்கும் வல்லியிதேனும் * அசுரர்மங்கக்
கடாவியவேகப்பறவையின் பாகன்மதனசெங்கோல்
நடாவியகூற்றம்கண்டீர் * உயிர்காமின்களஞாலத்துள்ளே . (சு)

காலமயக்கு.

ஞாலம்பணிப்பச்செறித்து * நன்னீரிட்டுக்கால்சிறைந்து
நிலவல்லேறுபொரானின்றவானமிது * திருமால்
கோலஞ்சுமந்துபிரிந்தார்கொடுமைகுழறுதண்பூங்
காலங்கொலோ ? அறியேன் * வினையாட்டியேன்காண்கின்றவே. (எ)

தலைவன் பொருள்வழிப்பிற்றலைக் குறிப்பாலறிந்த
தலைவி தோழிக்கு உரைத்தல்.

காண்கின்றனகளும் கேட்கின்றனகளும்காணில் * இந்நாள்
பாண்குன்றநாடர்பயில்கின்றன * இதெல்லாம்அறிந்தோம்
மாண்குன்றமேந்திதண்மாமலைவேங்கடத்துஉம்பர்நம்பும்
சேண்குன்றம்சென்று * பொருள்படைப்பான்கற்றதிண்ணனவே.

தலைவன் தலைவியின் நீங்கலருமை கூறுதல்.

திண்பூஞ்சுடர்நுதி நேமியஞ்செல்வர் * விண்ணாடனைய
வண்பூமணிவல்லி யாரேபிரிபவர்தாம்? * இவையோ
கண்பூங்கமலம்கருஞ்சுடராடி வெண்முத்தரும்பி
வண்பூங்குவளை * மடமான்விழிக்கின்றமாயிதழே. (சு)

மதியுடம்படுக்கலுற்ற தலைவன் குறையுறவுரைத்தல்.

மாயோன் வடதிருவேங்கடநாட * வல்லிக்கொடிகாள்!
நோயோடரைக்கிலும் கேட்கின்றிலீர்உரையீர் * நுமது
வாயோ ? அதுவன்றிவல்லினையேனும்கிளியுமெள்ளும்
ஆயோ? அயிம்தொண்டையோ? * அறையோ ! இதறிவரிதே. (க௦)

பிரிவாற்றாத தலைவியின் வேறுபாடு கண்டு தலைவன் உரைத்தல்.
அரியனயாம்இன்றுகாண்கின்றன * கண்ணன் விண்ணையாய் !
பெரியனகாதம் பொருட்கோ? பிரிவென * ஞாலமெய்தற்கு
உரியனவொண்முத்தும்பைம்பொன்னுமேந்திலோரோகுடங்கைப்
பெரியனகெண்டைக்குலம் * இவையோவந்துபேர்சின்றவே. (கக)

தலைவ் நெஞ்சோடு கலாய்த்துத் தன் ஆற்றமை கூறுதல்.
பேர்கின்றது மணிமாமை * பிறங்கியள்ளற்பயலை
ஊர்கின்றது கங்குலாழிகளே * இதெல்லாமினவே
ஈர்கின்றசக்கரத்தெம்பெருமான்கண்ணன் தண்ணந்துழாய்
சார்கின்றநன்னெஞ்சினார் * தந்துபோனதனிவளமே. (கஉ)

பிரிவாற்றாத தலைவ் இருஞ்சூழும் வாடைக்கும் இரங்குதல்.
தனிவளர்செங்கோல்நடாவு * தழல்வாயரசவியப்
பனிவளர்செங்கோலிருள்வீற்றிருந்தது * பார்முழுதும்,
துனிவளர்காதல் துழாயைத்துழாவுதண்வாடைதடிந்து
இனிவளைகாப்பவரார் ? * எனையூழிகள்ஈர்வனவே. (கங)

நலம்பாராட்டு.

ஈர்வனவேலும்அஞ்சேலும் * உயிர்மேல்மிளிர்ந்திவையோ
பேர்வனவோவல்ல தெய்வநல்வேள்களை * பேரொளியே
சோர்வனநிலச்சுடர் விடுமேனியம்மான் விசம்பூர்
தேர்வன * தெய்வமன்னீரகண்ணோ ? இச்செழுங்கயலே. (கச)

தோழி தலைவனது கருத்தறிந்து உரைத்தல்.
கயலோ துமகன்கள் ? என்று களிறுவினவிநிற்றீர் *
அயலோரறியிலும் ஈதென்னவார்த்தை ? * கடல்கவர்ந்த
புயலோடுலாங்கொண்டல்வண்ணன்புனவேங்கடத்தெம்மொடும்
பயலோவினீர் * கொல்லைகாக்கின்றநாளும்பலபலவே. (கரு)

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவ் பாங்கையநோக்கி இருள்வயந்துரைத்தல்.
பலபலவழிகளாயிடும் * அன்றி ஓர்நாழிகையைப்
பலபலகூறிட்டகூராயிடும் * கண்ணன்விண்ணையாய் !
பலபலநாள் அன்பர்கூடினும்நீங்கிலும்யாம்மெலிதும்
பலபலகுழலுடைத்து * அம்ம! வாழிஇப்பாயிருளே. (கசு)

தலைவ் கடலைநோக்கித் தேர்வழி தூர லென்றல்.
இருள்விரிந்தாலன்ன * மாநீர்த்திறைகொண்டிவாழியோ
இருள்பிரிந்தாரன்பர் தேர்வழிதூரல் * அவனைமேல்
இருள்விரிநிலக்கருநாயிறுசுடர்கால்வதுபோல்
இருள்விரிசோதி * பெருமானுறையும்எறிகடலே ! (க௭)

கார்தண்டு நலிந்த தலைவியின் ஆற்றமைகண்டு பாங்கி இரங்குதல்.
கடல்கொண்டெழுந்ததுவானம் * அவ்வானத்தையன்றிச்சென்று
கடல்கொண்டொழிந்தவதனால்இது * கண்ணன்மண்ணும்விண்ணும்
கடல்கொண்டெழுந்தஅக்காலங்கொலோ ? புயற்காலங்கொலோ ?
கடல்கொண்டகண்ணீர் * அருவிசெய்யாநிற்கும்† காரிகையே. (கஅ)

சேவலி பறிக்குஇரங்குதல்; பாங்கி இரங்குதலுமாம்.

காரிகையார் நிறைகாப்பவரயாரென்று * கார்கொண்டுஇன்னே
மாரிகையேறி அறையிடுங்காலத்தும் * வாழியரோ
சாரிகைப்புள்ளர் அந்தண்ணந்துழாயிறைகூயருளார்
சேரிகையேறும் * பழியாய்வினாந்ததுஎன்சின்மொழிக்கே. (கக)

வேறிவிலக்கு.

சின்மொழிநோயோ கழிபெருந்தெய்வம் * இந்நோயினதென்று
இன்மொழிகேட்கும் இளந்தெய்வமன்றிது * வேல ! நில்நீ
என்மொழிகேண்மின்னன்னம்மனைமீர் ! உலகேழுமுண்டான்
சொல்மொழி * மாலையந்தண்ணந்துழாய்கொண்டிருட்டிமினே. (உ0)

ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாதல்.

‡ குட்டினன்மலைகள் தூயனவேந்தி * விண்ணோர்கள்நன்னீர்
ஆட்டி அந்துபந்தராநிற்கவேஅங்கு * ஓர்மாயையினால்
ஈட்டியவெண்ணெய்தொடுவுண்ணப்போந்திமிலேற்றுவன்கூன்
கோட்டிடையாடினேகூத்து * அடலாயர்தம்கொம்பினுக்கே. (உக)

தோழி தலைவனை நகையாடுதல்.

கொம்பார்தழைகை சிறுநாணெறிவிலம் * வேட்டைதொண்டாட்டு
அம்பார்களிறு வினவுவதுஐயர் * புள்ளுரும்கள்வர்
தம்பாரசுத்துஎன்றுமாடாதனதம்மில்சூடாதன
வம்பார்வினாச்சொல்லவோ * எம்மைவைத்ததுஇவ்வான்புனத்தே? ( )

தலைவன் குறையுறவுரைத்தல்.

புனமோ ? புனத்தயலே வழிபோகும்அருவியேயன் *
மனமோ ? மகளிர் ! நுங்காவல்சொல்லீர் * புண்டரீகத்தங்கேழ்
வனமோரனையகண்ணாண்கண்ணன்வாளுடமரும் தெய்வத்
தினமோரனையீர்களாய் * இவையோதும்மியல்வுகளே? (உஉ)

† 'காரிகைக்கே' என்பதும் பாடம்.

‡ இது, திருமஞ்சனகாலத்தில் லேவீக்கப்படுவது.

பிரிவாற்றந தலைவியின் ஈடுபாடுகண்ட செவ்வி இரங்குதல்.
இயல்வாயின வஞ்சனோய்கொண்டிலவாயும் * ஒரோகுடங்கைக்
கயல்பாய்வன பெருநீர்க்கண்கள்தம்மொடும் * குன்றமொன்றால்
புயல்வாயினநிரைகாத்தபுள்ளூர் திகளூருந்துழாய்க்
கொயல்வாய்மலர்மேல் * மனத்தொளென் னுங்கொல்எங்கோல்வளைக்கே ?

தலைமகனது தாரில் ஈடுபட்ட தலைவி ஆற்றது கூறுதல்.
எங்கோல்வளைமுதலாக் கண்ணன்மண்ணும்விண்ணும் அளிக்கும் *
செங்கோல்வளைவுவிளை விக்குமால் * திறல்சேரமார்
தங்கோனுடையதங்கோன் உம்பரெல்லாயவர்க்குந்தங்கோன்
நங்கோனுகக்கும் துழாய் * என்செய்யாது இனிநானிலத்தே ? (உரு)

நகர்காட்டுதல்.

நானிலம்வாய்க்கொண்டு நன்னீரறமென்றுகோதுகொண்ட *
வேனிலஞ்செல்வன்சுவைத்துமிழ்பாலை * கடந்தபொன்னே !
கால்நிலந்தோய்ந்துவிண்ணோர்தொழும்கண்ணன்வெஃகாவுது அம்பூந்
தேனிலஞ்சோலை அப்பாலது * எப்பாலைக்கும்சேமத்ததே. (உசு)

தலைவி தார்பெற்று மகிழ்தல்.

சேமம்செங்கோனருளே * செலுவாரும்நட்பாகுவரென்று
ஏமம்பெறவையம்சொல்லும்மெய்யே * பண்டெல்லாம் அறைகூய்
யாமங்கள்தோறெரிவீசும்நங்கண்ணன் தண்ணன் துழாய்த்
தாமம்புனைய * அவ்வாடையோவந்துதண்ணென்றதே. (உஎ)

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி வாடைக்கு வருந்தி யிரங்குதல்.

தண்ணந்துழாய் வளைகொள்வதுயாமிழப்போம் * நடுவே
வண்ணந்துழாவி ஓர்வாடையுலாவும் * வள்வாயலகால்
புள்நந்துழாமேபொருநீர்த்திருவாங்கா ! அருளாய்
எண்ணந்துழாவுமிடத்து * உளவோபண்டும்இன்னன்னவே? (உஅ)

தலைவி அன்னந்ததை வேறுத்துரைத்தல்.

இன்னன்ன துதுஎம்மை ஆளற்றப்பட்டார்ந்தாள் இவளென்று *
அன்னன்னசொல்லாப்பெடையொடும் போய்வரும் * நீலமுண்ட
மின்னன்னமேனிப்பெருமானுலகில்பெண்துதுசெல்லா
அன்னன்னநீர்மைகொலோ? * குடிச்சீர்மையிலன்னங்களை! (உக)

தலைவி அன்னங்கடையும் வண்டானங்கடையும் தூதுவேண்டுதல்.
அன்னம்செல்வீரும் வண்டானம்செல்வீரும் தொழுதிரந்தேன் *
முன்னம்செல்வீர்கள் மறவேன் மிகேன * கண்ணன்வைகுந்தினேடு
என்னெஞ்சிலுரைக்கண்டால்என்னைச்சொல்லி அவரிடைநீர்
இன்னம்செல்வீரோ? * இதுவோதகவென்று இசையின்களை! (உ௦)

நூறுசெல்லாத மேகங்களைக் குறித்துத் தலைவி இரங்குதல்.

இசைமின்கள் தூதென்று இசைத்தால் இசையிலம் * என் தலைமேல்
அசைமின்களென்றால் அசையுங்கொலாம்? * அம்பொன்மாமணிகள்
திசைமின்மினிரும் திருவேங்கடத்துவன்தான் சிமய
மிசைமின்மினிரியபோவான் * வழிக்கொண்டமேககங்ளே! (௩௧)

தலைவி போலிகண்டு உரைத்தல்.

மேகங்களுோ! உரையீர் * திருமால்திருமேனியொக்கும்
யோகங்கள் உங்களுக்குள்வாறுபெற்றீர்? * உயிரளிப்பான்
மாகங்களெல்லாத்திரிந்துநன்னீர்க்கள்சுமந்து துந்தம்
ஆகங்களனோவ * வருத்தும் தவமாம் அருள்பெற்றதே. (௩௨)

தலைவியினுற்றமைகண்ட நோழி தலைவனை வேறுத்துரைத்தல்.

அருளார் திருச்சக்கரத்தால் அகல்விசும்பும்நிலனும் *
இருளார்வினைகெடச் செங்கோல்நடாவுதீர் * ஈங்கோர்பெண்பால்
பொருளோவெனும் இகழ்வே? இவற்றின் புறத்தாளென்றெண்ணே?
தெருளோம் அரவணையீர்! * இவன் மாமைசிதைக்கின்றதே. (௩௩)

கூடலிழைத்துவருந்தும் தலைவி நிலையைப் பாங்கி தலைவற்கு உணர்த்தல்.

சிதைக்கின்றதாழி என்று ஆழியைச்சீறி * தன் † சேறடியால்
உதைக்கின்றநாயகந்தன்னொடுமாலே! * உனதுதண்தார்
ததைக்கின்றதண்ணந்துழாயணிவான் அதுவேமனமாய்ப்
பதைக்கின்றமாதின் திற்த்து * அறியேன் செயற்பாலதுவே. (௩௪)

தலைவி மாலைக்கு அற்றமை யின்மேல் வாடைக்கு இரங்குதல்.

பால்வாய்ப்பிறைப்பிள்ளை ஒக்கலைக்கொண்டு * பகலிழந்த
மேல்பால்திசைப்பெண் புலம்புறுமாலே * உலகளந்த
மால்பால்துழாய்க்குமனமுடையார்க்குரல்கிறறையெல்லாம்
சோல்வான் புகுந்து * இதுவோர்பணிவாடைதுழாகின்றதே. (௩௫)

தோழி தலைவன் கோடுமை கூறுதல்.

துழாநெடுஞ்சூழிருளென்று * தந்தண்தாரது, பெயரா
எழாநெடுவூதியெழுந்த இக்காலத்தும் * ஈங்கு இவனோ!
வழாநெடுந்துன்பத்தளென்றி ரங்கார் அம்மனோ! இலங்கைக்
குழாநெடுமாடம் * இடித்தபிராளுர்கொடுமைகளை! (௩௬)

நற்றாய் தன்மகள் சேன்ற சாத்தருமை கூறி இரங்குதல்.

கொடுங்கால்சிலையர் நிரைகோளுழவர் * கொலைபில்லெய்ய
கடுங்காலினோர் துடிபடும்கவ்வைத்து * அருவினையேன்
நெடுங்காலமும்கண்ணன்நீள்மலர்ப்பாதம்பரவிப்பெற்ற
தொடுங்காலொசியுமிடை * இளமான்சென்றகுழ்கடமே. (௩௭)

தலைவனப்பிரிந்த தலைவ் போலிகண்டு மகிழ்தல்.

கடமாயினகள்நழித்துத் தன்கால்வன்மையால் * பலநாள்
தடமாயினபுக்கு நீர்நிலைசின்றதவம்இதுகொல் ? *
குடமாடிஇம்மண்ணும்விண்ணும்குலுங்குலகளந்து
நடமாடியபெருமான் * உருவொத்தநிலைங்களே. (௩௮)

தலைவனது உருவெளிப்பாடு கண்ட தலைவ் தோழிகீதுக் கூறுதல்.

நிலத்தடவரைமேல் புண்டரீகநெடுத்தடங்கள்
போல * பொலிந்துளமக்குளல்லாவிடத்தவும் * பொங்குமுந்நீர்
ஞாலப்பிரான்விசும்புக்கும்பிரான்மற்றும்நல்லோர்பிரான்
கோலங்கரியபிரான் * எம்பிரான்கண்ணின்கோலங்களே. (௩௯)

இருங்கண்டிசங்கிய தலைவ் தோழிகீது வரைவு விருப்புரைத்தல்.

கோலப்பகல்களிறென்றுகல்புய்ய * குழாம்விரிந்த
நிலக்கங்குல்களிறெல்லாம் ‡ நிரைந்தன * நேரிழையீர் !
ஞாலப்பொன்மாதின்மண்ணான் துழாய்க்கங்குழ்குழற்கே
ஏலப்புனைந்துஎன்னைமார் * எம்மைநோக்குவதுஎன்றுகொலோ ? ( )

வாடைக்குவருந்திய தலைமகள் வார்த்தை.

என்றும்புன்வாடையிதுகண்டறிதும் * இவ்வாறுவெம்மை
ஒன்றும்உருவும்சுவடிம்தெரியிலம் * ஓங்கசுரர்
பொன்றும்வகைபுள்ளையூர்லான் அருளருளாதஇந்நாள்
மன்றில்நிறைபழிதூற்றி * நின்றுஎன்னைவன்காற்று அடிமே. (௪௧)

தலைவ் தலைவனது கண்ணழகி லீடுபட்டு வியந்துரைத்தல்.

வன்காற்றறைய ஒருங்கேமறிந்துகிடந்தலர்ந்த *
மென்கால்கமலத்தடம்போல்பொலிந்தன * மண்ணும்விண்ணும்
என்காற்கு அளவின்மைகாண்மினென்பானொத்துவான்நிமர்ந்த
‡ தன்காற்பணிந்தஎன்பால் * எம்பிரானதடங்கண்களே. (௪௨)

† 'தம்' என்பதும் பாடம். ‡ 'நிரைந்தன' என்பதும் பாடம்.

§ 'தன்பால்' என்றதும் பாடம்.

தலைவனது உருவேழிலுறாத் தலைமகள்வார்த்தை.

கண்ணும்செந்தாமரை கையும்அவை அடியோ அவையே *
வண்ணங்கரியதோர்மால்வரைபோன்று * மதிவிகற்பால்
விண்ணும்கடந்துஉம்பரப்பால்மிக்குமற்றெப்பால்யவர்க்கும்
எண்ணுமிடத்ததுவோ ? * எம்பிரானதுஎழில்நிறமே. (ச௩)

தலைவி தலைவனது பெருமை யுறாத் தலை.

நிறமுயர்கோலமும் பேரும்உருவும்இவையிவையென்று *
அறமுயல்நூனச்சமயிகள்பேசிலும் * அங்கங்கெல்லாம்
உறவுயர்நூனச்சுடர்விளக்காய்நின்றதன்றி ஒன்றும்
பெறமுயன்றாரில்லையால் * எம்பிரானபெருமையையே. (ச௪)

தலைவி தலைவனது நீரிடையுறவியை நினைந்துறாத் தலை.

பெருங்கேழலார் தம்பெருங்கண்மலர்ப்புண்டரீகம் * நம்மேல்
ஒருங்கேபிறழவைத்தார் இவ்வகாலம் * ஒருவர்நம்போல்
வருங்கேழ்பவருளரே ? தொல்லைவாழியம்சூழ்பிறப்பு
மருங்கேவரப்பெறுமே ? * சொல்லுவாழிமடநெஞ்சமே ! (ச௫)

நெஞ்சைநூதுவிட்ட தலைவி இரங்குதல்.

மடநெஞ்சமென்றும் தமதென்றும் * ஓர்கரும்கருதி
விடநெஞ்சையுற்றார் விடவோஅமையும் * அப்பொன்பெயரோன்
தடநெஞ்சம்கீண்டபிரானூர்தமதடிக்கீழ்விடப்போய்த்
திடநெஞ்சமாய் * எம்மைநீத்துஇன்றுதாலும்திரிகின்றதே. (ச௬)

பிரிவாற்றது வருந்தும் தலைவிநிலைகண்டு சேவிலி இரங்குதல்.

திரிகின்றது வடமாருதம் * திங்கள்வெந்தீமுகந்து
சொரிகின்றது அதுவும்அது * கண்ணன்விண்ணூர்தொழுவே
சரிகின்றதுசங்கம்தண்ணந்துழாய்க்குவண்ணம்பயலை
விரிகின்றது முழுமெய்யும் * என்னொங்கொள்ளன்மெல்லியற்கே ? (ச௭)

நளவீமீத்தங் கண்டு தான் ஆறிருந்தலைத் தலைவி தோடிகீதுக் கூறுதல்.

மெல்லியலாக்கைக்கிருமி * குருவில்மிரிந்தந்துஆங்கே
செல்லியசெல்கைத்து உலகைஎன்காணும் ? * என்னாலும்தன்னைச்
சொல்லியசூழல்திருமால்வன்கவியாதுகற்றேன் ?
பல்லேயின்சொல்லும்சொல்லா * கொள்வதோவுண்டிபண்டிபண்டே.

இருளூக்கு ஆற்றுக தலைவி நோழிக்குக் கூறுதல்.

பண்டும்பலபல வீங்கிருள்காண்டும் * இப்பாயிருள்போல்
கண்டிமறிவதும் கேட்பதும்யாமிலம் * காளவண்ண
வண்ணிண்துழாய்ப்பெருமான்மதுகுதனன்தாமோதரன்
உண்டும்உமிழ்ந்தும்கடாய * மண்ணேரன்னவொண்ணுதலே! (சுக)

தலைவன் மீண்டுவருகையில் பாசனோடு கூறுதல்.

ஒண்ணுதல்மாமை யொளிபயவாமை * விரைந்துநந்தேர்
நண்ணுதல்வேண்டும் வலவ ! கடாகின்று * தேன்நவின்ற
விண்முதல்நாயகன்நீள்முடிவெண்முத்தவாசிகைத்தாய்
மண்முதல்சேர்வுற்று * அருவிசெய்யாநிற்கும்மாமலைக்கே. (ரு)

கடலோசைக்கு ஆற்றுக தலைவி இரங்குதல்.

மலைகொண்டுமத்தாஅரவால்சுழற்றிய மாயப்பிரான் *
அலைகண்டிகொண்ட அமுதம்கொள்ளாதுகடல் * பரதர்
விலைகொண்டுதந்தசங்கம்இவைவேரித்துழாய்துணையாத்
துலைகொண்டுதாயம்கிளர்ந்து*கொள்வானொத்தழைக்கின்றதே.(ருக)

காலமயக்கு.

அழைக்கும்கருங்கடல் † வெண்திரைக்கைக்கொண்டுபோய் * அலர்வாய்
மழைக்கண்மடந்தை அரவீணையேற * மண்மாதர்விண்வாய்
அழைத்துப்புலம்பிமுலைமலைமேல்நின்றும்ஆறுகளாய்
மழைக்கண்ணீர் * திருமால்கொடியானென்றுவார்கின்றதே! (ருஉ)

கட்டுவிச்சி கூறுதல்.

வாராயினமுலையாளிவள் வாறோர்தலைமகளும் *
சீராயின தெய்வநன்னேயிது * தெய்வத்தண்ணந்துழாய்த்
தாராயினும்தழையாபினும்தண்கொம்பதாயினும் கீழ்
வேராயினும் * நின்றமண்ணுயினும்கொண்டு வீசமினே. (ருங)

வண்டுவிடுதாது.

வீசும்சிறகால்பறத்திர் * விண்ணுடுநங்கட்குளளிது
பேசும்படி யன்னபேசியும்போவது * நெய்தொடுவுண்டு
ஏசும்படியன்னசெய்யும்எம்மீசர்விண்ணோர்பிராநார்
மாசில்மலரடிக்கீழ் * எம்மைச்சேர்விக்கும்வண்டிகளே ! (ருச)

† 'வெண்டிரைக்கே' என்று சேவிப்பர்.

நலம்பாராட்டு.

வண்டிகளோ! வம்மின் நீர்ப்பூநிலப்பூமாத்திலொண்பூ *
உண்டிகளித்தழல்வீர்க்கு ஒன்றுரைக்கியம் * ஏனமொன்றாய்
மண்துகளாடிவைகுந்தமன்னாள் குழல்வாய்விரைபோல்
விண்டுகள்வாரும் * மலருளவோநும்வியலிடத்தே ? (௫௫)

தலைவர் இரவிடைக் கலந்தமைபைத் தலைநோழிக் கு உரைத்தல்.
வியலிடமுண்டபிரானார் விடுத்திருவருளால் *
உயலிடம்பெற்றுய்ந்தம் அஞ்சலம்தோழி! * ஒர்தண்தென்றல்வந்து
அயலிடையாரும் அறிந்திலர் அம்பூந்துழாயின்இன்தேன்
புயலுடைநீர்மையினால் * தடவிற்றுஎன் † புலன்கலனே. (௫௬)

தலைவர் பாங்கருக்குக் கழற்றெதிர்ப்புத்தல்.

‡ புலக்குண்டலப் புண்டரீகத்தபோர்க்கெண்டை * வல்லியொன்றால்
விலக்குண்டிலாகின்று வேல்விழிக்கின்றன * கண்ணன்கையால்
மலக்குண்டு அமுதம்சுரந்தமறிகடல்போன்றவற்றால்
கலக்குண்டநான்றுகண்டார் * எம்மைபாரும் கழறலரே. (௫௭)

தோழி தலைவர் பெருமைபை யுரைத்துத் தலைவியை ஆற்றுவதல்.

கழல்தலமொன்றே நிலமுழுதாயிற்று * ஒருகழல்போய்
நிழல்தர எல்லாவினம்புமிறைந்தது * நீண்டவண்டத்து
உழறலர்ஞானச்சுடர்விளக்காய் உயர்ந்தோரையிலலா
அழறலர்தாமரைக்கண்ணன் * என்னோஇங்கு அளக்கின்றதே? (௫௮)

இரவு நீடுதற்கு ஆற்றத் தலைவியைப்பற்றிச் சேவிலி இரங்குதல்.

அளப்பருந்தன்மைய ஊழியங்கங்குல் * அந்தண்ணந்துழாய்க்கு
உளப்பெருங்காதலின் நீளியவாயுள * ஒங்குமுந்நீர்
வளப்பெருநாடன்மதுகுதனனென்னும்வல்வினையேன்
தளப்பெருநீர்முறுவல் * செய்யவாயதடமுலையே. (௫௯)

தலைமகளினமைக்குச் சேவிலி இரங்குதல்.

‡‡ முலையோ முழுமுற்றும்போந்தில * மொய்ப்புக்குழல்சூறிய
கலையோ அரையில்லை நாவோகுழறும் * கடல்மண்ணெல்லாம்
விலையோ வெனயினிரும் கண்ணிவள்பரமே ? பெருமான்
மலையோ * திருவேங்கடமென்று கற்கின்றவாசகமே. (௬௦)

† 'பொலன்கலனே' என்பதும் பாடம். ‡ 'பொலக்குண்டலம்' என்பதும் பாடம்.

தோழி தலைவன் துநீர்மையைத் தலைவிக்குக் கூறுதல்.
வாசகம்செய்வது நம்பரமே ? * தொல்லைவானவர்தம்
நாயகன் நாயகரெல்லாம் தொழுமவன் * ஞாலமுற்றும்
வேயகமாயினும் சோராவகை இரண்டேயடியால்
தாயவன் * ஆய்க்குலமாய்வந்துதோன்றிற்றுநம்மிறையே. (சுக)

தலைவியின் ஆற்றமையைத் தோழி தலைவனுக்குக் கூறுதல்.
இறையோ இரக்கினும் ஈங்கோர்பெண்பால் எனவும் இரங்காது *
அறையோ ! என நின்ற திரும்புருங்கடல் * ஈங்கு இவள்தன்
நிறையோ இனியுன் திருவருளாலன்றிக் காப்பரிதால்
முறையோ ? * அரவணைமேல் பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே. ( )

தலைவனை இயற்படுத்தித் தோழிக்குத் தலைவி இயற்பட மொழிதல்.
வண்ணம்சிவந்தள வாடைமரும் குளிர்விழிய *
தண்மென்கமலத்தடம்போல் பொலிந்தன * தாமிவையோ
கண்ணன் திருமால் திருமுகந்தன்னொடிகாதல் செய்தேற்கு
எண்ண ம்புகுந்து * அடியெனொடு இக்காலமிருக்கின்றதே. (சுங)

தலைவன்பேர்கூறித்தீர்த்திருந்தலைத் தலைவி தோழிக்குக் கூறினாங்கல்.
இருக்கார் மொழியால் நெறியிழுக்காமை * உலகளந்த
திருத்தாளினை நில்த்தேவர்வணங்குவர் * யாமும் அவா
ஒருக்காவினையொடும் எம்மொடும் நொந்துகணியின்மையின்
கருக்காய்கடிப்பவர்போல் * திருநாமச்சொல்கற்றனமே. (சுச)

தலைமகள் தோக்கி லுடுபட்ட தலைவன் பாங்கனோடு கூறுதல்.
கற்றுப்பிணைமலர் கண்ணின் குலம்வென்று * ஓரோகருமம்
முற்றுப்பயின்று செவியொடு உசாவி * உலகமெல்லாம்
முற்றும்கிழங்கியுமிழ்ந்தபிரானார் திருவடிக்கீழ்
உற்றும்குறையும் * மிளிர்ந்தகண்ணாய் எம்மையுண்கின்றவே. (சுரு)

தலைவன் பாங்கனுக்குக் கழற்றெதிரீர்மறுத்தல்.
உண்ணாது உறங்காது உணர்வுறும் எத்தனையோகியர்க்கும் *
எண்ணாய் மிளிர் மியல்வினவாம் * எரிநீர்வளிவான்
மண்ணகிய எம்பெருமான் தனதுவைகுந்தமன்னாள்
கண்ணாய் அருவினையேன் * உயிராயின காவிகளே. (சுசு)

தலைவன் பாங்கனுக்குத் தன்வலியறிவு உரைத்தல்.
காவியும் நீலமும் வேலும் கயலும் பலபலவென்று *
ஆவியின்தன்மை அளவல்லபாரிப்பு * † அசுரைச்செற்ற
மாவியம்புள்வல்லமாதவன்கோவிந்தன் வேங்கடம்சேர்
தூவியம்பேடையன்னாள் * கண்களாயதுணைமலரே. (சுசு)

† 'அசுரைச்செற்ற' என்பதும் பாடம்.

காலமயக்கு.

மலர்ந்தேயொழிந்தில மாலைபும்மாலைப்பொன்வாசிகையும் *
புலந்தோய்தழைப்பந்தர் தண்டிறநாற்றி * பொருகடல்குழ்
நிலந்தாவியஎம்பெருமான் தனதுவைகுந்தமன்னாய் !
கலந்தார்வரவெதிர்கொண்டு * வன்கொன்றைகள் கார்த்தனவே. ( )

மாலைக்கிரங்கிய தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவதல்.

காரேற்றிருள்செகிலேற்றின் சுடருக்குஉளைந்து * வெல்வான்
போரேற்றெதிர்த்தது புன்தலைமாலை * புவனியெல்லாம்
நீரேற்றளந்தநெடியபிரான் அருளாவிடுமே ?
வாரேற்றிளமுலையாய் ! * வருந்தேல்உன்வளைத்திறமே. (சூசு)

தலைவ் இரவின் நெடுமைக்கு இரங்குதல்.

வளைவாய்த்திருச்சக்கரத்து எங்கள்வானவனாழ்முடிமேல் *
தளைவாய்நறுங்கண்ணித் தண்ணந்துழாய்க்குவண்ணம்பயலை *
விளைவான் மிகவந்துநாள் திங்களாண்டேழிநிற்க எம்மை
உளைவான்புகுந்து * இதுவோர்கங்குல்ஆயிரம்ஊழிகளே. (எ௦)

சேவிலி வெறுத்தலைத் தலைவ் தோழியர்க்கு உரைத்தல்.

ஊழிகளாய் உலகேழுமுண்டானென்றிலம் * பழங்கண்டு
ஆழிகளாம்பழவண்ணமென்றேற்கு * அஃதேகொண்டுஅன்னை
நாழிவளோவென்னும்னாவுமுண்டான் வண்ணம் சொல்லிற்றென்னும்
தோழிகளோ ! உரையீர் * எம்மைஅம்மனைகுழுகின்றவே. (எக)

இருளுக்கு ஆற்றாத தலைவ் இளம்பிறைகண்டு தளர்ந்து உரைத்தல்.

குழுகின்றகங்குல் சுருங்காவிருளின் கருந்திணிம்பை *
போழுகின்றதிங்களம்பிள்ளையும்போழ்க * துழாய்மலர்க்கே
தாழுகின்றநெஞ்சத்தொருதமியாட்டியேன் மாமைக்குஇன்று
வாழுகின்றவாறுஇதுவோ ? * வந்துதோன்றிற்றுவாலியதே. (எஉ)

பிறையுடைமாலைக்காற்றாத தலைவியின் தளர்ச்சிக்குப் பாங்கி இரங்கல்.
வால்வெண்ணிலவுஉலகாரச்சரக்கும் வெண்திங்களென்னும் *
பால்விண்ணரசுவி சரமுதிர்மாலை * பரிதிவட்டம்
போலும்சுடரடலாழிப்பிரான் பொழிலேழனிக்கும்
சால்பின்தகைமைகொலாம் ? * தமிழாட்டிதளர்ந்ததுவே. (எங)

தலைவனாறு தார்மணங் கொண்டுவருந் தேன்றலைத் தலைவ் மகிழ்ந்து
உரைத்தல்.

தளர்ந்தும்முறிந்தும் வருதிரைப்பாயல் * திருநெடுங்கண்
வளர்ந்தும்அறிவுற்றும் வையம்விழுங்கியுப் * மால்வரையைக்
இளர்ந்தும்றிதரக்கண்டெடுத்தான்முடிசூடுதுழாய்
அனைந்துண்சிறுபசுந்தென்றல் * அந்தோ ! வந்துலாகின்றதே. (எச)

மதியுடம்புக்கலுற்றதலைவன் தலைத்தோழியரைப் பதிவிலுதல்.
உலாகின்றகெண்டையொளியம்பு * எம்மாவியைஊடுருவக்
குலாகின்ற வெஞ்சிலைவாள்முகத்தீர் ! * குனிசங்கிடறிப்
புலாகின்றவேலைப்புணரியம்பள்ளியம்மான் அடியார்
நிலாகின்றவைகுந்தமோ ? * வையமோ ? நும்நிலையிடமே. (எரு)

மாலைபெறுது வருந்தும் தலைவ் மதிக்குவருந்தி நெஞ்சோடு கூறுதல்.
இடம்போய்விரிந்துஇவ்வுலகளந்தான் எழிலார்தண்துழாய் *
வடம்போதினையும்மடநெஞ்சமே ! * நங்கள்வெள்வளைக்கே
விடம்போல்விரிதல்இதுவியப்பே ? வியன்தாமரையின்
தடம்போதொடுக்க * மெல்லாம்பலவர்விக்கும்வெண்திங்களே. (எசு)

தலைவ் மாலைப்பொழுதுகண்டு வருந்துதல்.
திங்களம்பிள்ளைபுலம்ப * தன்செங்கோலரசுபட்ட
செங்களம்பற்றி நின்றென்குபுன்மாலை * தென்பாலிலங்கை
வெங்களம்செய்தநம்விண்ணோர்பிரானூர் துழாய்துணையா
நங்களை மாமைகொள்வான் * வந்துதோன்றிநலிகின்றதே. (எஎ)

பிரிவாற்றாத தலைவ் தலைவனுற்றலைக் கருதி நெஞ்சுநீந்து இரங்குதல்.
நலியும்நாகனை வீட்டிற்றும் * வாணன்துண்தோள் துணித்த
வலியும்பெருமையும் யான்சொல்லுமீர்த்தல்ல * மைவரைபோல்
பொலியுமுருவிற்பிரானூர்புனைபூந்துழாய்மலர்க்கே
மெலியும்மடநெஞ்சினூர் * தந்துபோயினவேதனையே. (எஅ)

தலைவனைப் பிரியாத மகளிரது சிறப்பைக் கூறித் தலைவ் இரங்குதல்.
வேதனை வெண்புரிநூலனை * விண்ணோர்பரவநின்ற
நாதனை ஞாலம்விழுங்கும்அநாதனை * ஞாலந்தத்தும்
பாதனைப்பாற்கடல்பாம்பனைமேல்பள்ளிகொண்டருளும்
சீதனையேதொழுவார் * விண்ணுளாரிலும்சீரியரே. (எசு)

பிரிவாற்றாத தலைவ் மாலைப்பொழுதுகண்டு இரங்குதல்.
சீரரசாண்டுதன்செங்கோல் சிலநாள்செலிஇக்கழிந்த *
பாரரசொத்து மறைந்ததுநாயிறு * பாராளந்த
பேரரசே ! எம்விசும்பரசே ! எம்மைநீத்துவஞ்சித்த
ஓரசே ! அருளாய் * இருளாய்வந்துஉறுகின்றதே. (அரு)

வேறிவிலக்துவிக்க நினைந்த தோழி இரங்குதல்.
உறுகின்றகனம்ங்கள் மேலனஒர்ப்பிலராய் * இவனைப்
பெறுகின்றதாயர் மெய்ந்நொந்துபெரூர்கொல் ? * துழாய்குழல்வாய்த்
துறுகின்றிலர்தொல்லேவெங்கடமாட்டவும்குழ்கின்றிலர்
துறுகின்றதால்இவளாகம் * மெல்லாவிவையிரிகொள்ளவே. (அக)

உருவெளிப்பாடு கண்ட தலைவி தலைவன்கண்ணழகுக்கு இரங்குதல்.
எரிகொள்செந்நாயிறு இரண்டிடனே உதயமலைவாய் *
விரிகின்றவண்ணத்த எம்பெருமான் கண்கள் * மீண்டவற்றுள்
எரிகொள்செந்தீவீழ்சுரரைப்போல எம்போலியர்க்கும்
விரிவசொல்லீர் இதுவோ ? * வையமுற்றும் விளரியதே. (அஉ)

அன்றிலின் குரலுக்கு ஆற்றாத தலைவியின் தளர்ச்சிகண்டு தோழி இரங்கல்.
விளரிக்குரலன்றில் மென்பெடைமேகின்ற முன்றில் பெண்ணை *
முளரிக்குரம்பை இது விதுவாக * முகில் வண்ணன்பேர்
கிளரிக்கிளரிப்பிதற்றும் மெல்லா வியும் நைவு மெல்லாம்
தளரிற் கொலோ? அறியேன் * உய்யலாவது இத்தையலுக்கே. (அங்)

தலைவி தலைவனைக் காண விரைதல்.

தையல் நல்லார்கள் குழாங்கள் குழியகுழுவின் னுளும் *
ஐயநல்லார்கள் குழிய விழுவின் னும் * அங்கங்கெல்லாம்
கையபொன்னாழி வெண்சங்கொடும் காண்பான் அவாவுவன் நான்
மையவண்ண! மணியே! * முத்தமே! என் தன்மாணிக்கமே! (அச)

மாலேப்பொழுதுகண்டு வருந்திய தலைவி இரங்குதல்.

மாணிக்கங்கொண்டு குரங்கெறிவொத்து இருளோடு முட்டி *
ஆணிப்பொன்னன்ன ஈடர்படுமலை * உலகளந்த
மாணிக்கமே! என்மாதகமே! மற்றொப்பாரையில்லா
ஆணிப்பொன்னே! * † அடியேனடியா வியடைக்கலமே! (அரு)

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி இரங்குதல்.

அடைக்கலத்தோங்கு கமலத்தலையன் சென்னியென்னும் *
முடைக்கலத்தான் முன் அரனுக்கு நீக்கியை * ஆழிசங்கம்
படைக்கலமேந்தியை வெண்ணெய்க்கு அன்றாய்ச்சிவன் தாம்புகளால்
‡ புடைக்கலந்தானே எம்மானே * என் சொல்லிப்புலம்புவனே! (அசு)

அன்றிற்கும் ஆநீக்கும் ஆற்றாத தலைவிக்குத் தோழி இரங்குதல்.

புலம்பும் ஓ கனகுரல் போழ்வாயவன்றிலும் * பூங்கழிபாய்ந்து
அலம்பும்கனகுரல் சூழ்திரையாழியும் * ஆங்கவைவின்
வலம்புள்ள துநலம்பாடுமிது குற்றமாக வையம்
சிலம்பும்படி செய்வதே? * திருமால் இத்திருவினையே. (அஏ)

† 'அடியேனடை' என்பதும் பாடம். ‡ 'புடைக்கலந்தானே' என்றும் பாடமுண்டு. ஓ 'கனகுரல்' என்பது சிலர் பாடம்.

போலிகண்டு அநிகிற தலைவி ஆற்றமைக்கு இரங்குதல்.
 திருமா லுருவொக்கும்மேரு * அம்மேருவில்செஞ்சடரோன்
 திருமால் திருக்கைத் திருச்சக்கரமொக்கும் * அன்னகண்டும்
 திருமாலுருவோடு அவன்சின்னமேடிதற்றாநிற்பது ஓர்
 திருமால் தலைக்கொண்டங்கட்கு * எங்கேவரும் தீவினையே ? (அஅ)

தலைவன்கலவிக்கு விராகிற தலைவி இரங்குதல்.

† தீவினைக்கு அருநஞ்சை நல்வினைக்கு இன்னமுதத்தினை *
 பூவினைமேவிய தேவிமணுளனை * புன்மையெள்காது
 ஆவினைமேய்க்கும்வல்லாயனை அன்றுவகீரடியால்
 தாவினஏற்றறைஎம்மானை * எஞ்ஞான்றுதலைப்பெய்வனே? (அக)

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி காலநீட்டிப்புக்கு ஆற்றது உரைத்தல்.
 தலைப்பெய்துயான் உன் திருவடிச்சூழிம்தகைமையினால் *
 நிலைப்பெய்தவாக்கைக்கு நோற்றஇம்மாயமும் * மாயம்செவ்வே
 நிலைப்பெய்திலாத நிலைமையும் காண்தோறு அசுரர்குழாம்
 தொலைப்பெய்தநேமியெந்தாய் ! * தொல்வியூழிசருங்கலதே. (க௦)

தோழிக்குத் தலைவி தன்கற்புணர்த்தி அறந்தோடுநிற்பல்.
 சுருங்குறிவெண்ணெய் தொடுவுண்டகள்வனை * வையம்முற்றும்
 ஒருங்குறவுண்டபெருவயிற்றாளனை * மாவலிமாட்டி
 இருங்குறளாகி இசையவோர்முவடிவேண்டிச்சென்ற
 பெருங்கிறியானையல்லால் * அடியேன் நெஞ்சம்பேணலதே. (க௧)

வேந்தற்குற்றாழிப் பிரிவில் தலைவனைக்குறித்துத் தலைவி இரங்குதல்.
 பேணலமில்லா அரக்கர் முந்நீர்பெரும்பதிவாய் *
 நீர்நகர்நீளெரிவைத் தருளாயென்று * நின்னைவிண்ணோர்
 தாள்நிலம்தோய்ந்துதொழுவர்நின்மூர்த்திபல்கூற்றிலொன்று
 காணலுமாங்கொல் ? என்றே * வைகல்மாலையும் காலையுமே. (க௨)

இருள்கண்டு அஞ்சுகிற தலைவி தோழிசேவிலியரை வேறுத்தல்.
 காலவெய்யோற்குமுன்னோட்டுக்கொடுத்த கங்குல்குறும்பர் *
 மாலவெய்யோன்பட வையகம்பாவுவர் * அன்னகண்டும்
 காலநல்லாநத் துறைபடிந்தாடிக்கண்போதுசெய்து
 மாலநல்லாநவில்கொள்ளார் * நினையார் அவன்மைப்படியே. (க௩)

தலைவியைக்கண்ட பாங்கன் தலைவனையடுத்தி வியந்துகூறுதல்.
 மைப்படிமேனியும் செந்தாமரைக்கண்ணும்வைதிகரே *
 மெய்ப்படியால் உன் திருவடிச்சூழிந்தகைமையினார் *
 எப்படிஊராமிலைக்கக்குருட்டாமிலைக்குமென்னும்
 அப்படியானும்சொன்னேன் * அடியேன்மற்றுமாதென்பனே? (க௪)

† இங்குத் தலை சிதைகின்றது ; 'தீவினை கட்கருநஞ்சினை நல்வினைக்
 கின்னமுதை' எனவும், 'தீவினைக்காருநஞ்சைநல்வினைக்கின்னமுதத்தினை'
 எனவும் பாடங் கொள்ளலுமாம்.

தலைவி அறநீநோடுநிற்கந் துணிதல்.

யாதானும் ஓராக்கையில்புக்கு * அங்காப்புண்டும் ஆப்பவிழ்ந்தும்
மூதாவியில்தடுமாறும் உயிர்முன்னமே * அதனால்
யாதானும்பற்றிநீங்கும்விரதத்தைநல்வீடுசெய்யும்
மாதாவினைப்பிதுவை * திருமாலேவணங்குவனே. (கூரு)

தலைவி வெறிவிலக்குவிக்க நினைத்தல்.

வணங்கும்.துறைகள் பலபலவாக்கி * மறிவிகற்பால்
பிணங்கும்சமயம் பலபலவாக்கி * அவையவைதோறு
அணங்கும்பலபலவாக்கினின்பூர்த்திபரப்பிவைத்தாய்
இணங்குமின்னோரையில்லாய் ! * நின்கண்வேட்கையெழுவிப்பனே.

தலைவன்பிரிவில் துயில்லீகொள்ளாத தலைவி இரங்குதல்.

எழுவதும்மீண்டே படுவதும்பட்டு * எனையூழிகள்போய்க்
கழிவதும் கண்டுகண்டுள்ளகலல்லால் * இமையோர்களுக்குழாம்
தொழுவதும்சூழ்வதும்செய்தொல்லைமலைக்கண்ணூரக்கண்டு
கழிவதோர்காதலுற்றார்க்கும் * உண்டோகண்கள்துஞ்சுதலே ? (கூ௭)

தலைவனதருமைநினைந்து கவல்கிற தலைவிக்குந் தோழிகூறுதல்.

தஞ்சாமுனிவரும்அல்லாதவரும் தொடரநின்ற *
தஞ்சாப்பிறவி பிடர்கடிவான் * இமையோர்தமக்கும்
† தன்சார்விலாததணிப்பெருமூர்த்திதன்மாயம்செவ்வே
நெஞ்சால்நினைப்பரிதால் * வெண்ணெயுண்ணென்னும்கனச்சொல்லே.

தலைவி தனக்குந் தலைவனிடம் துள்ள அலிப்புறுதியைத் தோழிகூறுதல்.

நனச்சொல்லாயினுமாக * எறிதிரைவையம்முற்றும்
ஏனத்தருவாய் இடந்திரான் * இருங்கற்பகம்சேர்
வானத்தவர்க்கும்அல்லாதவர்க்கும்மற்றெல்லாயவர்க்கும்
நானபிராணையல்லாலில்லை * நான்கண்டநல்லதுவே. (கூ௯)

நாற்பயன்.

நல்லார் நலில்குருகூர்நகரான் * திருமால்திருப்பேர்
வல்லா டாடிக்கண்ணிக்குடிய * மாறன்விண்ணப்பம்செய்த
சொல்லார்தொடையல்இந்நூறும்வல்லார் அமுந்தார்பிறப்பாம்
பொல்லாவருவினை * மாயவன்சேற்று அள்ளல்பொய்நிலித்தே. (கூ௦)

தசகஅடிவரவு:—பொய் அரியன சூட்டு இசை என்றும் மலை வாசகம் ஊழி
உறுகின்ற சுருங்கு செக்கர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவிருத்தம் ஸம்பூர்ணம்.

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

யஜுர்வேதஸாரமான

† திருவாசிரியம்.

தனியன்.

(அருளாளப்பெருமாளும்பெருமானார் அருளிச்செய்தது.)

கலிவிருந்தம்.

காசினியோர்தாம்வாழக் கலியுகத்தேவந்துதித்து *
ஆசிரியப்பாவதனால் அருமறைநூல்விரித்தானே *
தேசிகனைப்பராங்குசனைத் திகழ்வருளத்தாரானே *
மாசடையாமனத்துவைத்து மறவாமல்வாழ்த்துதுமே.

ஆசிரியப்பா. (தேசியராகம் - ஆதிதாளம்.)

‡ செக்கர்மாழுகிலுடுத்து மிக்கசெஞ்சுடர்ப்
பரிதிசூடி * அஞ்சுடர்மதியம் பூண்டு *
பலசுடர்புனைந்த பவளச்செவ்வாய் *
திகழ்பசுஞ்சோதி மரதகக்குன்றம் *
கடலோன்கைம்மிசைக் கண்வளர்வதுபோல்
பீதகவாடை முடிபூண்முதலா *
‡ மேதகுபல்கலனணிந்து * சோதி
வாயவும் கண்ணவும்சிவப்ப * மீதிட்டுப்
பச்சைமேனி மிகப்பகைப்ப *
நச்சவினைக்கவர்தலை யரவினமளியேறி *
எறிகடல்நடுவுள் அறிதுயிலமர்ந்து *
சிவனயனிந்திர னிவர்முதலனைத்தோர் *
தெய்வக்குழாங்கள் கைதொழக்கிடந்த *
தாமரையுந்தித் தனிப்பெருநாயக ! *
மூவுலகளந்த சேவடியோயே !

உலகுபடைத்துண்டளந்தை * அறைகழல்
சுடர்ப்பூந் தாமரைசூடுதற்கு * அவாவுஆ
ருயிருருகியுக்க * நேரியகாத
லன்பிலின்பின்தேறல் * அமுத

† இத்திருவாசிரியம் அந்தாதித்தொடையாய்வந்தது.

‡ 'மெய்தகு' என்றும் பாடம்.

(க)

வெள்ளத்தானும்சிறப்புவிட்டு * ஒருபொருட்டு
அசைவோர்அசைக * திருவொடும்ருவிய
இயற்கை * மாயாப்பெருவிறலுலகம்
மூன்றினொடு நல்விடெபெறினும் *
கொள்வதெண்ணுமோ தெள்ளியோர்குறிப்பே ?

(உ)

குறிப்பில்லகொண்டு நெறிப்பட * உலகம்
மூன்றுடன்வணங்கு தோன்றுபுகழ், ஆணை *
மெய்பெறநடாய தெய்வம்மூவரில்
முதல்வனாகி * சுடர்விளங்ககலத்து *
வரைபுரைதிரைபொர பெருவரை ‡ வெருவர *
உருமூரலொலிமலிநளிர்கடல் படவர
வரசுஉடல்தடவரைசுழற்றிய * தனிமாத்
தெய்வத்தடியவர்க்கு இனிநாம்ஆளாகவே
இசையுங்கொல் ? * ஊழிதோறாழி யோவாதே.

(ங)

ஊழிதோறாழி ஒவாது * வாழிய
வென்று யாத்தொழிசையுங்கொல் ? *
யாவகையுலகமும் யாவருமில்லா *
மேல்வரும் பெரும்பாழ்க்காலத்து * இரும்பொருட்
கெல்லாம் அரும்பெறல்தனிவித்து * ஒருநா
னாகித்தெய்வநான்முகக் கொழுமுனை
யின்று * முக்கணிசெனொடு தேவுபலநுதலி *
மூவுலகம் விளைத்தஉந்தி *
மாயக்கடவுள் மாமுதலடியே.

(ச)

மாமுதலடிப்போ தொன்றுகவிழ்த்தலர்த்தி *
மண்முழுது மகப்படுத்தி * ஒண்கடாடிப்போது
ஒன்றுவிண்செலீஇ * நான்முகப்புத்தேள்
நாடுவியந்துவப்ப * வானவர்முறைமுறை
வழிபடநெறீஇ * தாமரைக்காடு
மலர்க்கண்ணொடு கனிவாயுடையது
மாய் * இருநாயிறு ஆயிரம்மலர்ந்தன்ன *
கற்பகக்காவு பற்பலவன்ன *
முடிதோ ளாயிரந்தழைத்த *
நெடியோய்க் டு கல்லது அடியதோஉலகே?

(ரு)

† 'பொரு' என்று வழங்குவர். ‡ 'வெருவுத' என்றும் பாடம்.
§ 'அல்லதுமடியதோ' என்பதும் பாடம்.

ஓஓ ! உலகினதியல்வே ! * ஈன்றோளிருக்க
 மணைநீராட்டி * படைத்திடந்து உண்டிமிழந்
 தளந்து * தேர்ந்து உலகளிக்கும் முதற்பெருங்
 கடவுள்நிற்ப * புடைப்பலதானறி
 தெய்வம்பேணுதல் * தனது
 புல்லறிவாண்மை பொருந்தக்காட்டி *
 கொல்வனமுதலா அல்லனமுயலும் *
 இனையசெய்கை இன்புதுன்பளி *
 தொல்மாமாயப் பிறவியுள்ளீங்கா *
 பல்மாமாயத் தழுந்துமாநளிரந்தே.

(சு)

ஃஃ நளிர்திச்சடையனும் நான்முகக்கடவுளும் *
 தளிரொளியிமையவர் தலைவனும்முதலா *
 யாவகையுலகமும் யாவரும் அகப்பட *
 நிலம்நீர்தீகால் ஈடரிருவினம்பும் *
 மலர்ஈடர்பிறவும் சிறிதுடன்மயங்க *
 ஒருபொருள்புறப்பாடின்றி முழுவதும்
 அகப்படக்கூர்ந்து * ஓராலிலைச்சேர்ந்த எம்
 பெருமாமாயனையல்லது *
 ஒருமாதெய்வம் மற்றுடையமோயாமே?

(எ)

அடிவரவு:—செக்கர் உலகு குறிப்பு ஊழி மாமுதல் ஓஓஉலகு நளிர்
 முயற்றி.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

அ த ர் வ ண னே வ த ஸ ர ர ம ன

பெரியதிருவந்தாதி.

தனியன்.

(எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது.)

நேரிசைவேண்பா.

முந்தற்றநெஞ்சே ! முயற்றிதரித்துரைத்து *
வந்தித்து † வாயாரவாழ்த்தியே *—சந்த
முருகரும்சோலைசூழ் மொய்ப்பும்பொருநல் *
குருகூரன்மாறன்பேர்கூறு.

(செஞ்சுருட்டிராகம் - நபகநாளம்.)

ஃ முயற்றிசுமந்தெழுந்து முந்தற்றநெஞ்சே ! *
இயற்றுவாய் எம்மொடுநிகழ *—நயப்புடைய
நாவீன்தொடைக்கிளவியுள் பொதிவோம் * நற்பூவைப்
பூவீன்றவண்ணன்புகழ்.

(க)

புகழ்வோம்பழிப்போம் புகழோம் பழியோம் *
இகழ்வோம்மதிப்போம் மதியோம்—இகழோம் * மற்று
எங்கள்மால் ! செங்கண்மால் ! சிறல்நீதிவினையோம் *
எங்கள்மால் கண்டாய்இவை.

(உ)

இவையன்றேநல்ல இவையன்றேதீய *
இவையென் நிவைஅறிவனேலும் * —இவையெல்லாம்
என்னால்அடைப்புநீக்கொண்ணது இறையவனே ! *
என்னால் செயற்பாலதுஎன் ?

(ங)

என்னின் மிகுபுகழார்யாவரே ? * பின்னையும்மற்று
எண்ணில் மிகுபுகழேன்யானல்லால் *—என்ன
கருஞ்சோதிக் கண்ணன்,கடல்புரையும் * சீலப்
பெருஞ்சோதிக்கு என்நெஞ்சுஆள்பெற்று.

(ச)

† 'வாயாரவாழ்த்தி' என்ற பாடம் வெண்டளைக்குச்சேராது.

பெற்றதாய்நீயே பிறப்பித்ததந்தைநீ *
மற்றையாராவாரும் நீபேசில் *—எற்றேயோ !
மாய ! மாமாயவனாமாய முலைவாய்வைத்த *
நீயம்மா ! காட்டிம்நெறி. (௫)

நெறிகாட்டி நீக்குதியோ ? * நிற்பால்கருமா
முறிமேனி காட்டுதியோ ? * மேல்நாள் —அறியோமை
என்செய்வான் எண்ணினாய் ? கண்ணனே ! * ஈதரையாய்
என்செய்தால் என்படோம்யாம் ? (௬)

யாமே அருவியையோம்சேயோம் * என்னெஞ்சினார்
தாமே அணுக்கராய்ச்சார்ந்தொழிந்தார் *—பூமேய
செம்மாதை நின்மார்வில்சேர்வித்து * பாரிடந்த
அம்மா ! நிற்பாதத்தருகு. (௭)

அருகும்சுவடும் தெரிவுணரோம் * அன்பே
பெருகும்மிக இதுவென் ? பேசீர் *—பருகலாம்
பண்புடையீர் ! பாராளந்தீர் ! பாவியைக்கண்காண்பரிய *
நுண்புடையீர் ! நும்மைநுமக்கு. (௮)

நுமக்கடியோமென்றென்று நொந்துரைத்தென் ? * மாலார்
தமக்குஅவர்தாம் சார்வரியரானால் *—எமக்குஇனி
யாதானும் ஆகிகொண்நெஞ்சே ! * அவர்திறத்தே
யாதானும் சிந்தித்திரு. (௯)

இருநால்வர் ஈரைந்தின்மேலொருவர் * எட்டோ
டொருநால்வர் ஓரிருவரல்லால் *—திருமாற்கு
யாமார் ? வணக்கமார் ? ஏபாவம்நன்னெஞ்சே ! *
நாமா மிகவுடையோம்நாழ். (௧௦)

நாழாலமர்முயன்றவல்லாக்கனின்னுயிரை *
வாழாவகைவலிதல் நின்வலியே *—ஆழாத
பாரும்நீவானும்நீ காலும்நீதியும்நீ *
நீரும்நீயாய்நின்றநீ. (௧௧)

நீயன்றேஆழ்துயரில் வீழ்விப்பான்நின்றுஉழன்றாய் ? *
போயொன்றுசொல்லியென் ? போநெஞ்சே ! *—நீயென்றும்
காழ்த்துஉபதேசந்தரினும் கைக்கொள்ளாய் * கண்ணன்தான்
வாழ்த்துவதே கண்டாய்வழக்கு. (௧௨)

வழக்கொடுமாறுகொளன்று, அடியார்வேண்ட *
இழக்கவும்காண்டும் இறைவ !—இழப்புண்டே ? *
எம்மாட்கொண்டாகிலும் யான்வேண்ட * என்கண்கள்
தம்மால் காட்டுன்மேனிச்சாய். (க௩)

சாயால்கரியாணை உள்ளறியாராய்நெஞ்சே ! *
பேயார்முலைகொடுத்தார் பேயராய் *—நீயார்? போய்த்
தேம்புண்கனவத்து ஊனநிந்தறிந்தும் * தீவினையாம்
பாம்பார்வாய்க் கைநீட்டல்பார்த்தி. (க௪)

பார்த்தோர்எதிரிதா நெஞ்சே ! * படுதயரம்
பேர்த்தோதப் பீடழிவாம்பேச்சில்லை *—ஆர்த்தனாழ்தம்
தம்மேனிதாள் தடவத் தாங்கிடந்து * தம்முடைய
செம்மேனிக் கண்வளர்வார்சீர். (க௫)

சீரால்பிறந்து சிறப்பால்வளராது *
பேர்வாமனாகாக்கால் பேராளா ! —மார்பாப்
புல்கிளியுண்டுமிழ்ந்த பூமிநீரேற்பரிதே ? *
சொல்லுநீயாமறியச்சூழ்ந்து. (க௬)

சூழ்ந்தடியார்வேண்டினக்கால் தோன்றாதுவிட்டாலும் *
வாழ்ந்திடுவர்பின்னும் தம்வாய்திறவார் *—சூழ்ந்தெங்கும்
வாள்வரைகள் போலரக்கன் வன்தலைகள்தாம்பிடிய *
தாள்வரை வில்லேந்தினூர்தாம். (க௭)

தாம்பாலாப்புண்டாலும் அத்தழும்புதானிளக *
பாம்பாலாப்புண்டுபாடிற்றாலும் *—சோம்பாதுஇப்
பல்லுருவையெல்லாம் படர்வித்த வித்தா ! * உன்
தொல்லுருவை யாரறிவார் ? சொல்லு. (க௮)

சொல்லில்குறையில்லை சூதறியாநெஞ்சமே ! *
எல்லிபகலென்னாது எப்போதும் *—தொல்லைக்கண்
மாத்தானைக்கெல்லாம் ஓரைவரையேமாறாக *
காத்தானைக் காண்டும்நீகாண். (க௯)

காணப்புகில்அறிவு கைக்கொண்டநல்நெஞ்சம்
நாணப்படுமன்றே ? நம்பேசில் *—மாணி
யுருவாகிக்கொண்டு உலகம்நீரேற்றசீரான் *
திருவாகம்தீண்டிற்றுச்சென்று. (௨௦)

சென்றங்குவெந்நாகில் சேராமல்காப்பதற்கு *
இன்றிங்கென்னெஞ்சால் இடுக்குண்ட *—அன்றங்குப்
பாருருவும்பார்வனைத்தநீருருவும் கண்புதைய *
காருருவன் தான்நிமிர்த்தகால். (௨௧)

காலேபொதத்திரிந்து கத்துவராம் † இந்நான் *
மாலார்குடிபுகுந்தார்என்மனத்தே *—மேலால்
தருக்குமிடம்பாட்டினொடும் வல்வினையார்தாம் * வீற்
றிருக்குமிடம் காணுகினைத்து. (௨௨)

இளைப்பாய்இளையாப்பாய் நெஞ்சமே ! சொன்னேன் *
இளைக்கநமன்தமார்கள் பற்றி—இளைப்பெய்த *
நாய்தந்துமோதாமல் நல்குவான்நல்காப்பான் *
தாய்தந்தை எவ்வுயிர்க்கும்தான். (௨௩)

தானே தனித்தோன்றல் தன்னளப்பொன்றில்லாதான் *
தானேயிற்றர்கட்கும் தற்றோன்றல் *—தானே
இளைக்கில்பார்கீழ்மேலாம் மீண்டமைப்பானுனால் *
அளக்கிற்பார் பாரின்மேல்ஆர் ? (௨௪)

ஆரானும் ஆதானும்செய்ய * அகலிடத்தை
ஆராய்ந்து அதுதிருத்தலாவதே ? *—சீரார்
மனத்தலை வந்துன்பத்தைமாற்றினேன் * வானோ
ரினத்தலைவன் கண்ணனால்தான். (௨௫)

யானும்என்நெஞ்சம் இசைந்தொழிந்தோம் * வல்வினையைக்
கானும்மலையும் புகக்கடிவான் *—தானோர்
இருளன்னமாமேனி எம்மிறையார்தந்த *
அருளென்னுந்தண்டால் அடித்து. (௨௬)

அடியால் படிகடந்தமுத்தோ ? * அதன்றேல்
முடியால் விசும்பளந்தமுத்தோ ? *—நெடியாய் !
செறிகழல்கள் தாள்நிமிர்த்துச்சென்று உலகமெல்லாம் *
அறிகிலமால்நீயளந்தஅன்று. (௨௭)

அன்றேநம்கண்காணும் ஆழியான்காருருவம்*
இன்றேநாம் காணுதிருப்பதுவும் *—என்றேனும்
கட்கண்ணால் காணுதஅவ்வுருவை * நெஞ்சென்னும்
உட்கண்ணேல் காணும்உணர்ந்து. (௨௮)

உணரஒருவர்க்கு எளியனே ? செவ்வே *
 இணரும் துழாயலங்க லெந்தை *—உணரத்
 தனக்கெளியர் எவ்வளவர் அவ்வளவன் ஆனால் *
 எனக்கெளியன் எம்பெருமான் இங்கு. (௨௯)

இங்கில்லை பண்டுபோல்வீற்றிருத்தல் * என்னுடைய
 செங்கண்மால்சீர்க்கும் சிறிதுள்ளம் *—அங்கே
 மடியடக்கிறிப்பதனில் வல்வினையார்தாம் * மீண்டு
 அடியெடுப்பதன்றோ அழகு ? (௩௦)

அழகுமறிவோமாய் † வல்வினையைத்தீர்ப்பான் *
 நிழலும் அடிதாறுமானேம் *—சுழலக்
 குடங்கள் தலைமீதெடுத்துக்கொண்டாடி * அன்று அத்
 தடங்கடலை மேயார்தமக்கு. (௩௧)

தமக்கு அடிமைவேண்டுவார் தாமோதரனார்
 தமக்கு * அடிமைசெய்யென்றால் செய்யாது *—எமக்கென்று
 தாம்செய்யும் தீவினைக்கே தாழ்வுறுவார் நெஞ்சினார் *
 யாம்செய்வது இவ்விடத்திங்குயாது ? (௩௨)

யாதானுமொன்றறியில் தன்னுட்கில் என்கொலோ ? *
 யாதானும் நேர்ந்தனுகாவாறுதான் *—யாதானும்
 தேறுமாசெய்யா அசுரர்களை * நேமியால்
 பாறுபாறுக்கினுன்பால். (௩௩)

பாலாழி நீகிடக்கும்பண்பை * யாம்கேட்டேயும்
 காலாமும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும் *—நீலாழிச்
 சோதியாய் ! ஆதியாய் ! தொல்வினையெம்பால்கடியும் *
 நீதியாய் ! நிற்கார்ந்துநின்று. (௩௪)

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் திரிதந்தும் *
 ஒன்றுமோ ஆற்றான் என்றெஞ்சுகலான் *—அன்றங்கை
 வன்புடையால் பொன்பெயரோன் வாய்தகர்த்தமார்விடந்தான் *
 அன்புடையனன்றே அவன் ? (௩௫)

அவனும் இவனும் உவனும் * மற்று உம்ப
 ரவனும் அவனென்றிராதே *—அவனும்
 அவனேயெனத்தெளிந்து கண்ணனுக்கே தீர்ந்தால் *
 அவனே எவனே லுமாம். (௩௬)

† வல்வினையும்' என்பதம் பாடம். ‡ 'எமக்கென்றும்' என்று உரையிற் பாடம்.

ஆமாறுஅறிவுடையராவது அரிதன்றே ? *
நாமேஅதுவுடையோம் நன்னெஞ்சே ! *—பூமேய்
மதுகாமே தண்துழாய்மாலாரை * வாழ்த்தாம்
அதுகாமே அன்பாலமை.

(௩௭)

அமைக்கும்பொழுதுண்டே ? ஆராயில்நெஞ்சே ! *
இமைக்கும்பொழுதும் இடைச்சி—குமைத்திறங்கள் *
ஏசியேயாயினும் ஈன்துழாய்மாயனையே *
பேசியேபோக்காய்பிழை.

(௩௮)

பிழைக்கமுயன்றோமோ ? நெஞ்சமே ! பேசாய் *
தழைக்கும்துழாய் மார்வன்தன்னை *—அழைத்துஒருகால்
போயுபகாரம் பொலியக்கொள்ளாது * அவன்புகழே
வாயுபகாரம்கொண்டவாய்ப்பு.

(௩௯)

வாய்ப்போஇதுவொப்ப மற்றில்லவாநெஞ்சே ! *
போய்ப்போலும் வெந்நரகில்பூவியேல் *—தீப்பால
பேய்த்தாய் உயிர்கலாய்ப்பாலுண்டு * அவனாயிரை
மாய்த்தானை வாழ்த்தேவலி.

(௪௦)

வலியமெனநினைந்து வந்தெதிரந்தமல்லர் *
வலியமுடியிடியவாங்கி *—வலியநின்
பொன்னாழிக்கையால் புடைத்திடுகினாதே *
பல்நாளும்நிற்கும்இப்பார்.

(௪௧)

பாருண்டான்பாருமிழ்ந்தான் பாரிடந்தான்பாறளந்தான் *
பாரிடமுன்படைத்தா நென்பரால் *—பாரிட
மாவானும் தானானால் ஆரிடமே ? * மற்றொருவர்க்கு
ஆவான் புகாவாலவை.

(௪௨)

அவயமெனநினைந்து வந்தசுரர்பாலே *
நவையை நளிர்விப்பான்தன்னை *—கவையில்
மனத்துயரவைத்திருந்து வாழ்த்தாதார்க்குஉண்டோ ? *
மனத்துயரை மாய்க்கும்வகை.

(௪௩)

வகைசேர்ந்தநல்நெஞ்சம் நாவுடையவாயும் *
மிகவாய்ந்து வீழாவெனிலும் *—மிகவாய்ந்து
மலைத்தாம் வாழ்த்தாதிருப்பர்இதுவன்றே ? *
மேலைத்தாம்செய்யும்வினை.

(௪௪)

நீனையார் தரமுயலும் வெம்மை அஞ்சி *
 தினையாம் சிறிதளவும் செல்ல—நினையாது *
 வாசகத்தால் ஏத்தினேன் வாணோர் தொழுதிறைஞ்சும் *
 நாயகத்தான் பொன்னடிக்கள் நான். (சரு)

நான்குலும் கூற்றாலது இத்தனையே * நான்நாளும்
 தேங்கோதரிருருவன் செங்கண்மால் *—நீங்காத
 மாகதியாம் வெந்நரகில் சேராமல்காப்பதற்கு *
 நீகதியா நெஞ்சே ! நினே. (சக)

நினேத்திறைஞ்சிமானிடவர் ஒன்றிரப்பரென்றே *
 நினேத்திடவும் வேண்டாநீநேரே *—நினேத்திறைஞ்ச
 எவ்வளவர் எவ்விடத்தோர்மாலே ! * அதுதானும்
 எவ்வளவும் உண்டோ ? எமக்கு. (சஎ)

எமக்குயாம் விண்ணாட்டிக்கு உச்சமதாம் வீட்டை *
 அமைத்திருந்தோம் அஃதன்றேயாமாறு ? *—அமைப்பொலிந்
 மென்தோளிகாரணமா வெங்கோட்டேறேழுடனே * [த
 கொன்றனையே மனத்துக்கொண்டு. (சஅ)

கொண்டல்தான் மால்வரைதான் மாகடல்தான்குரிருள்தான் *
 வண்டரூப்புவைதான் மற்றுத்தான் *—கண்டநான்
 காருருவம்காண்தோறும் நெஞ்சலிடம் * கண்ணனார்
 பேருருவென் நெம்மைப்பிரிந்து. (சச)

பிரிந்தொன்றுநோக்காது தம்முடையபின்னே *
 திரிந்துழலும் சிந்தனையார்தம்மை *—புரிந்தொருகால்
 ஆவா ! எனஇரங்கார் அந்தோ ! வலிதேகொல் ? *
 மாவாய்பிளந்தார்மனம். (ரு)

மனமானும் ஓரைவர் வன்குறும்பர்தம்மை *
 சினமாள்வித்து ஓரிடத்தேசேர்த்து *—புனமேய
 தண்துழாயானடியைத் தான்காணுமஃதன்றே ? *
 வண்துழாஞ்சீரார்க்கு மாண்பு. (ருக)

மாண்பாவித்து அந்நான்று மண்ணிரந்தான் * மாயவள்ளஞ்ச
 ஊண்பாவித்துண்டானது ஒருருவம் *—காண்பான்நங்
 கண்ணவா மற்றொன்றுகாணுரு * சீர்பரவாது
 உண்ணவாய் தானுறுமோஒன்று ? (ருஉ)

ஒன்றுண்டுசெங்கண்மால் ! யானுரைப்பது * உன்னடியார்க்கு
என்செய்வனென்றே இருத்திநீ *—நின்புகழில்
வைகும் தம்சிந்தையிலும்மற்றினிதோ ? * நீ அவர்க்கு
வைகுந்தமென்றருளும்வான். (௫௩)

வானோ ? மறிகடலோ ? மாருதமோ ? தீயகமோ ? *
கானோ ? ஒருங்கிறுங்கண்டிலமால் *—ஆனீன்ற
கன்றுயரத்தாமெறிந்துகாயுதிர்த்தார் தாள்பணிந்தோம் *
வன்துயரை யாவா ! மருங்கு. (௫௪)

மருங்கோதம்மோதும் மணிநாகணையார் *
மருங்கே வரவரியரேலும் *—ஒருங்கே
எமக்குஅவரைக்காணலாம் எப்பொழுதும்உள்ளால் *
மனக்கவலைதீர்ப்பார்வரவு. (௫௫)

வரவாரென்றில்லையால் வாழ்வினிதால் * எல்லே!
ஒருவாறு ஒருவன்புகாவாறு *—உருமாறும்
ஆயவர்தாம்சேயவர்தாம் அன்றுஉலகம்தாய்வர்தாம் *
மாயவர்தாம்காட்டிமவழி. (௫௬)

வழித்தங்குவல்வினையை மாற்றானோ ? நெஞ்சே ! *
தழீஇக்கொண்டு போரவுணன்தன்னை *—சுழித்தெங்கும்
தாழ்விடங்கள்பற்றிப் புலால்வெள்ளந்தானுகள் *
வாழ்வடங்க மார்விடந்தமால். (௫௭)

மாலே ! படிச்சோதிமாற்றேல் * இனிஉனது
பாலேபோல்சீரில் பழுத்தொழிந்தேன் *—மேலால்
பிறப்பின்மைபெற்று அடிக்கீழ்க்குற்றேவலன்று *
மறப்பின்மை யான்வேண்டும்மாடு. (௫௮)

மாதே வரப்பெறுவராமென்றே * வல்வினையார்
காடானுமாதானும் கைக்கொள்ளார் *—ஊடேபோய்ப்
பேரோதம்சிந்து திரைக்கண்வளரும் * பேராளன்
பேரோதச் சிந்திக்கப்பேர்ந்து. (௫௯)

பேர்ந்தொன்றுநோக்காது பின்னிற்பாய்நில்லாப்பாய் *
என்துழாய்மாயனையே என்னெஞ்சே ! *—பேர்ந்தெங்கும்
தொல்லைமாவெந்நாகில் சேராமல்காப்பதற்கு *
இல்லைகாண்மற்றோரிதை. (௬௦)

இறைமுறையான்சேவடிமேல் மண்ணளந்தஅந்நாள் *
மறைமுறையால் வாளுடர்கூடி *—முறைமுறையின்
தாதுலகு பூத்தெளித்தால்ஒவ்வாதே ? * தாழ்விசும்பின்
மீதிலகித் தான்கிடக்கும்மீன். (சூக)

மீனென்னுங்கம்பில் வெறியென்னும்வெள்ளிவேய் *
வானென்னும் கேடிலா வான்குடைக்கு *—தானோர்
மணிக்காம்புபோல் நிமிர்ந்துமண்ணளந்தான் * நங்கள்
பிணிக்காம் பெருமருந்துபின். (சூஉ)

பின்தூக்கும்காற் † நிழந்த சூற்கொண்டல் பேர்ந்தும்போய்*
வந்துரைக்கண் வந்தனைந்தவாய்மைத்தே *—அன்று
திருச்செய்யநேமியான் தீயரக்கிழக்கும் *
பருச்செவியும் ஈர்ந்தபரன். (சூஉ)

பரனும்அவனாதல் பாவிப்பராகில் *
உரனல்ஒருமுன்றுபோதும் *—மரமேழன்று
எய்தானைப் புள்ளின்வாய்க்கிண்டானையே * அமரர்
கைதான் தொழாவேகலந்து ? (சூச)

கலந்துலியும் கடிந்துயரைநெஞ்சே ! *
மலங்கவடித்து மடிப்பான் *—விலங்கல்போல்
தொல்மாலைக்கேசுவனை நாரணனைமாதவனை *
சொல்மாலை எப்பொழுதும்சூட்டு. (சூரு)

சூட்டாயநேமியான் தொல்லரக்கனின்னுயிரை *
மாட்டேதுயரிழைத்த மாயவனை *—ஈட்ட
வெறிகொண்ட தண்துழாய்வேதியனை * நெஞ்சே !
அறிவண்டாய் சொன்னேன்அது. (சூக)

அதுவோன்றென்று அங்கமருலகோவேண்டில் *
அதுவோ பொருளில்லையன்றே ? *—அதுவொழிந்து
மண்ணின்றுஆள்வேனெனிலும் கூடும்மடநெஞ்சே ! *
கண்ணன்தாள்வாழ்த்துவதேகல். (சூஎ)

கல்லும்கனைகடலும் வைகுந்தவானாடும் *
புல்லென்றொழிந்தனகொல் ? ஏபாவம் ! *—வெல்ல
நெடியான்நிறம்கரியான் உள்புகுந்துநீங்கான் *
அடியேனது உள்ளத்தகம். (சூஅ)

அகம்சிவந்தகண்ணினராய் வல்வினையராவார் *
முகம்சிதைவராமன்றே ? முக்கி *—மிகுந்திருமால்
சீர்க்கடலையுள்பொதிந்த சிந்தனையேன்தன்னை *
ஆர்க்குஅடலாம் செவ்வேயடர்த்து ?

(௬௬)

அடர்பொன்முடியானை ஆயிரம்பேரானை *
சுடர்கொள் சுடராழியானை *—இடர்கடியும்
மாதாபிதாவாக வைத்தேன்னெனதுள்ளே *
யாதாகில் யாதேஇனி?

(௭௦)

இனிநின்றநின்பெருமை யானுரைப்பது என்னே ? *
தனிநின்ற சார்விலாமூர்த்தி ! *—பனிநீர்
அகத்துலவு செஞ்சடையான் ஆகத்தான் * நான்கு
முகத்தான் நின்னுந்திமுதல்.

(௭௧)

முதலாம்திருவுருவம் மூன்றென்பர் * ஒன்றே
முதலாகும் மூன்றுக்குமென்பர் *—முதல்வா !
நிகரிலகுகாருருவா ! நின்னகத்த தன்றே ? *
புகரிலகுதாமரையின்பூ.

(௭௨)

பூவையும்காயாவும் நீலமும்பூக்கின்ற *
காவிமலரென்றும் காண்தோறும் *—பாவிவேன்
மெல்லாவி மெய்மிகவேபூரிக்கும் * அவ்வவை
யெல்லாம் பிரானுருவேயென்று.

(௭௩)

என்றும்ஒருநாள் ஒழியாமையானிரந்தால் *
ஒன்றும்இரங்கார்உருக்காட்டார் *—குன்று
குடையாக ஆகாத்தகோவலனார் * நெஞ்சே !
புடைதான் பெரிதேபுவி.

(௭௪)

புவியும்இருவிசம்பும் நின்னகத்த * நீயென்
செவியின்வழிபுகுந்து என்னுள்ளாய் *—அவிவின்றி
யான்பெரியன்நீபெரியை என்பதனையாரறிவார் ? *
ஊன்பருகுநேமியாய்! உளரு.

(௭௫)

உள்ளிலும்உள்ளம்தடிக்கும் வினைப்படலம் *
விள்ள, விழித்துஉன்னை மெய்யுற்றால் *—உள்ள
உலகளவும் யானும்உளனாவனென்கொலோ ? *
உலகளந்தமூர்த்தி! உரை.

(௭௬)

உரைக்கிலோர்சுற்றத்தார் உற்றொன்றுஆரே ? *
இரைக்கும் கடல்கிடந்தளந்தாய் ! *—உரைப்பெல்லாம்
நின்னன்றி மற்றிலேன்கண்டாய் * எனதுயிர்க்கு ஓர்
சொல்நன்றியாகும்துணை. (எஎ)

துணைநாள்பெருங்கிளையும் தொல்குலமும் * சுற்றத்
துணைநாளும் இன்புடைத்தாமேலும் *—கணைநாணில்
ஓவாத்தொழிற்சார்ங்கன் தொல்சீரைநல்நெஞ்சே ! *
ஓவாததுணைகடனை. (எஅ)

உள்நாட்டுத்தேசன்றே! ஊழ்வினையை அஞ்சமே? *
விண்ணுட்டை ஒன்றாகமெச்சமே? *—மண்ணுட்டில்
ஆராகி எவ்விழிவிறகுனாலும் * ஆழியங்கைப்
பேராயற்கு ஆளாம்பிறப்பு. (எசு)

பிறப்பிறப்புமூப்புப் பிணிதுறந்து * பின்னும்
இறக்கவும் இன்புடைத்தாமேலும் *—மறப்பெல்லாம்
ஏதமே என்றல்லால்எண்ணுவனே? * மண்ணளந்தான்
பாதமே யேத்தாப்பகல். (அ௦)

பகலிராவென்பதுவும் பாவியாது * எம்மை
இகல்செய்து இருபொழுதும்ஆள்வர் *—தகவாத்
தொழும்பரிவார்சீர்க்கும் துணையிலரென்றோரார் *
செழும்பரவைமேயார் தெரிந்து. (அக)

தெரிந்துணர்வொன்றின்மையால் தீவினையேன் * வாளா
இருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாள்களெல்லாம் *—கரந்துருவின்
அம்மாணை அந்நான்றுபின்தொடர்ந்த * ஆழியங்கை
அம்மாணை யேத்தாதுஅயர்த்து. (அ௨)

அயர்ப்பாய்அயராப்பாய் நெஞ்சமே ! சொன்னேன் *
உயப்போம்நெறி இதுவேகண்டாய் *—செயற்பால
வல்லவேசெய்கிறுதி நெஞ்சமே? அஞ்சினேன் *
மல்லர்நாள்வவ்வினை வாழ்த்து. (அ௩)

வாழ்த்திஅவனடியைப் பூப்புனைந்து * நின்தலையைத்
தாழ்த்திருகைகூப்பென்றால் கூப்பாத—பாழ்த்தவிதி! *
எக்குற்றயென்றவனை ஏத்தாதுஎன்றெஞ்சமே ! *
தங்கத்தானுமேலுந் தங்கு. (அ௪)

தங்காமுயற்றியவாய்த் தாழ்விசம்பின்மீதுபாய்ந்து *
எங்கேபுக்கு எத்தவம்செய்திட்டனகொல் ? *—பொங்கோதத்
தண்ணம்பால்வேலைவாய்க் கண்வளரும் * என்னுடைய
கண்ணன்பால் நல்நிறம் கொள்கார். (அரு)

ஃஃ கார்கலந்தமேனியான் கைகலந்தஆழியான் *
பார்கலந்தவல்வயிற்றான் பாம்பணையான் *—சீர்கலந்த
சொல்நினைந்துபோக்காரேல் சூழ்வினையினுத்துயரை *
என்நினைந்துபோக்குவர் இப்போது ? (அசு)

ஃஃ இப்போதும்இன்னும் இனிச்சிறிதுநின்றாலும் *
எப்போதும்நதேசொல் என்றெஞ்சே ! *—எப்போதும்
கைகழலானேமியான் நம்மேல்வினைகழுவான் *
மொய்கழலேவத்தமுயல். (அள)

தசுகஅடிவாவு:—முயற்றி நாழ் சென்று அழகு வலியம் மனமானும் இறை
முறையான் இனி பகல் ஒருபேர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திரும்ங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த
கிரு வெ மு கூ ற் றி ரு க் கை க்.

(எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது.)

வாழிபரகாலன் வாழிகலிகன்றி *
வாழிகுறையலூர்வாழ்வேந்தன் * — வாழியரோ
மாயோனைவாள்வலியால் மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன் *
தூயோன்சுடர்மானவேல்.
† சீரார்திருவெமுகூற்றிருக்கையென்னும் செந்தமிழால் *
ஆராவமுதன்குடந்தைப்பிரான்தனடியிணைக்கீழ் *
ஏரார்மறைப்பொருளென்லாமெடுத்திவ்வுலகய்யவே *
சோராமல்சொன்ன அருண்மாரிபாதம், துணைநமக்கே.

ஆசிரியப்பா. (நேசியாகம் - ஆதிதாளம்.)

ஓஓ ஒருபெருந்தி இருமலர்த்தவிசில் *
ஒருமுறை அயனையின்றனை * ஒருமுறை
இருசுடர் மீதினில்இயங்கா * மும்மதிள்
இலங்கை இருகால்வளைய * ஒருசிலை
யொன்றியாசெயிற்றழல்வாய் வானியின்
அட்டனை * மூவடி நானிலம்வேண்டி *
முப்புரிநாலொடு மானுரியிலங்கு
மார்வினின் * இருபிறப்பு ஒருமாணடி *
ஒருமுறைநாடி மூவுலகளந்தனை *
நால்திசைநடுங்க அஞ்சிறைப்பறவை
யேறி * நால்வாய்மும்மதத்து இருசெவி
ஒருதனிவேழத்துஅரந்தைபை * ஒருநாள்
இருநீர் மடுவுள்தீர்த்தனை * முத்தீ
நான்மறை ஐவகைவேள்வி * அறுதொழில்
அந்தணர் வணங்கும்மதன்மையை * ஐம்புலன்
அகத்தினுள்செறுத்து * நான்குடனடக்கி
முக்குணத்துஇரண்டவையகற்றி * ஒன்றினில்

† இத்தலியார் பித்தியாக வரங்குவழியில்.

ஒன்றிநின்று * ஆங்கு இருபிறப்பறுப்போர்
 அறியும்தன்மையை * முக்கண்நால்தோள்
 ஐவாயரவோடு * ஆறுபொதிசடையோன்
 அறிவரும்தன்மைப்பெருமையுள்ளின்றனை *
 ஏழுலகுளயிற்றினில்கொண்டனை * கூறிய
 அறுசுவைப்பயனுமாயினை * சுடர்விடும்
 ஐம்படை அங்கையுளமர்ந்தனை * சந்தா
 நால்தோள்முந்நீர்வண்ண! * நின்னீரடி
 ஒன்றியமனத்தால் * ஒருமதிமுகத்து
 மங்கையரிருவரும் † மலரன * அங்கையின்
 முப்பொழுதும்வருடஅறிதுயிலமர்ந்தனை *
 நெறிமுறைநால்வகைவருணமுமாயினை *
 மேதகும்ஐம்பெரும்பூதமும்நீயே *
 அறுபதமுரலும்கூந்தல்காரணம் *
 ஏழ்விடையடங்கச்செற்றனை * அறுவகைச்
 சமயமும் அறிவருநிலையினை * ஐம்பா
 லோதியை ஆகத்திருத்தினை * அறம்முதல்
 நான்கவையாய்மூர்த்திமூன்றாய் *
 இருவகைப்பயனாய் ஒன்றாய்விநிந்து
 நின்றனை * குன்றமதுமலர்ச்சோலை
 வண்கொடிப்படப்பை * வருபுனல்பொன்னி
 மாமணியிலேக்கும் * செந்நெல்லொண்கழனித்
 திகழ்வனமுடித்த * கற்போர்புரிசைக்
 கனகமாளிகை * நிமிர்கொடிவிசம்பில்
 இளம்பிறைதுவக்கும் * ‡ செல்வம்மல்குதென்
 திருக்குடந்தை * அந்தணர்மந்திரமொழியுடன்
 வணங்க * ஆடரவமளியில் அறிதுயில்
 அமர்ந்தபரம! * நின்னடியிணைபணிவன் *
 வருமிடாகலமர்ந்றோவியே.

(க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

‡ இடங்கொண்டநெஞ்சத்திணங்கிக்கிடப்பன * என்றும் பொன்னித்
 தடங்கொண்டதாமரைகுழும்மலர்ந்ததன்பூங்குடந்தை *
 விடங்கொண்டவெண்பல் கருந்துத்திசெங்கண்தழலுமிழ்வாய் *
 படங்கொண்டபாம்பிணைப்பள்ளிகொண்டான் திருப்பாதங்களே.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† 'மலர்ரன' எனவும் ஒதுவர்.

‡ இப்பாட்டு கம்பரட்டாழ்வார் செய்த தென்பர்.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த சி றி ய தி ரு ம ட ல்.

தனியன்.

(பிள்ளைதிருநறையூரரையர் அருளிச்செய்தது.)

நேரிசை வேண்பா.

முள்ளிச்செழு † மலரோதாரான் முனைமதியம் *
கொள்ளிக்குளன்னுள்ளம்கொதியாமே *—வள்ளல்
திருவாளன்சீர்க்கலியன் கார்க்கலியைவெட்டி *
மருவாளன் தந்தான்மடல்.

கலிவேண்பா.

(நாநநாமக்கீர்திய ராகம் - ஆதிதாளம்.)

- ஃ காரார்வரைக்கொங்கை கண்ணார்கடலுடுக்கை *
சீரார்சுடர்ச்சுட்டி செங்கலுழிப்போற்று * (க)
பேராரமார்பின் பெருமாமழைக்கூந்தல் *
நீராரவேலி நிலமங்கையென்னும் * இப் (உ)
பாரோர்சொலப்பட்ட மூன்றன்றே *—அம்மூன்றும்
ஆராயில்தானே அறம்பொருளின்பமென்று * (ங)
ஆரார்இவற்றி னிடையதனைஎய்துவார் *
சீரா ரிருகலையும்எய்துவர் *—சிக்கெனமற்று (ச)
ஆரானுமுண்டென்பார் என்பதுதானதுவும் *
ஓராமையன்றே? உலகத்தார்சொல்லும்சொல் * (ரு)
ஓராமையாமாறு அதுவுரைக்கேன் † கேளாமே *
காரார்புரவியேழ் பூண்டதனியாழி * (சு)
தேரார்நிறைகதிரோன் மண்டலத்தைக்கிண்டிபுக்கு *
ஆராவமுதமங்கெய்தி *—அதினின்றும் (ள)
வாராதிதாழிவதொன்றுண்டே? * அதுநிற்க,
ஏரார்முயல்விட்டுக் காக்கைப்பின்போவதே? * (அ)
ஏராரிளமுலையீர்! என் தனக்கு உற்றதுதான் *
காரார் குழலெடுத்துக்கட்டி *—கதிர்முலையை (ஈ)

† 'மலரோர்' 'மலரோன்' என்பன பாடபேதங்கள்.

‡ 'கேளாமோ' என்று சிலர்.

- வராரவீக்கி மணிமேகலைதிருத்தி *
 ஆராயில்வேற்கண் அஞ்சனத்தின்நீறணிந்து * (க0)
- சீரார்செழும்பந்து கொண்டடியாநின்றேன்நான் *
 நீரார்மலம்போல் செங்கண்மாலென்றொருவன் * (கக)
- பாரோர்களெல்லாம் மகிழப்பறைகறங்க *
 சீரர்குடமிரண்டேந்து *—செழுந்தெருவே (க2)
- ஆராரெனச்சொல்லி ஆடுமதுகண்டு *
 ஏராரிளமுலையார் என்னையரும்எல்லாரும் * (க3)
- வாராயோவென்றார்க்குச் சென்றேன் என்வல்வினையால் *
 காரார்மணிநிறமும் கைவளையும்காணென்னான் * (க4)
- ஆரானும்சொல்லிற்றும்கொள்ளேன் *—அறிவழிந்து
 தீராவுடம்பொடு பேதுறுவேன்கண்டிரங்கி * (க5)
- ஏரார்கிளிக்கிளவி எம்மனைதான்வந்துஎன்னை *
 சீரார்செழும்புழுதிக்காப்பிட்டு *—செங்குறிஞ்சித் (க6)
- தாரார்நறுமலைச் சாத்தற்கு * தான்பின்னும்
 நேராதனவொன்றுநேர்ந்தாள் *—அதனாலும் (க7)
- தீராதுஎன்சிந்தைநோய் தீராதுஎன்பேதுறவு *
 வாராதுமாமை அதுகண்டுமற்றாங்கே * (க8)
- ஆரானும்முதறியும் அம்மனைமார்சொல்லுவார் *
 பாரோர்சொலப்படிம் கட்டுப்படுத்திரேல் * (க9)
- ஆரானும்மெய்ப்படுவனென்றார் *—அதுகேட்டிக்
 காரார்குழற்கொண்டைக் கட்டுவிச்சிகட்டேறி * (20)
- சீரார்சுளகில் சிலநெல்பிடித்தெறியா *
 வேராவிதிர்விதிரா மெய்சிலிராக்கைமோவா * (21)
- பேராயிரமுடையான் என்றான் *—பேர்த்தேயும்,
 காரார்திருமேனிகாட்டினான் * கையதுவும் (22)
- சீரார்வலம்புரியேஎன்றான் *—திருத்துழாய்த்
 தாரார்நறுமலை கட்டுரைத்தாங்கட்டுரையா * (23)
- நீரேதும்அஞ்சேன்மின் நும்மகளைநோய்செய்தான் *
 ஆரானுமல்லன் அறிந்தேன் அவனைநான் * (24)
- காரார்வேற்கண்ணார் ! உமக்குஅறியக்கூறுகேளு ? *
 ஆரால்இவ்வையம் அடியளப்புண்டதுதான் ? * (25)

- ஆரால்இலங்கை பொடிபொடியாவீழ்ந்தது ? * மற்று *
 ஆராலேகன்மாரிகாத்ததுதான் ? *—ஆழிநீர் (௨௬)
- ஆரால்கடைந்திடப்பட்டது ? * அவன்காண்மின்
 ஊராரிரைமேய்த்து உலகெல்லாம்உண்டுமிழ்ந்தும் * (௨௭)
- ஆராததன்மையனாய் ஆங்கொருநாள்ஆய்ப்பாடி *
 சீரர்கலையல்குல் சீரடிசெந்துவர்வாய் * (௨௮)
- வாரார்வனமுலையாள் மத்தாரப்பற்றிக்கொண்டு *
 ஏராரிடைநோவ எத்தனையோர்போதுமாய் * (௨௯)
- சீரார்தயிர்கடைந்து வெண்ணெய்திரண்டதனை *
 வேரார்நுதல்மடவாள் வேரோர்கலத்திட்டு * (௩௦)
- நாராருறியேற்றி நன்கமையவைத்ததனை *
 போரார்வேற்கண்மடவாள் போந்தனையும்பொய்யுறக்கம் * (௩௧)
- ஓராதவன்போல் உறங்கியறிவுற்று *
 தாரார்தடந்தோள்கள் உள்ளளவும்கைநீட்டி * (௩௨)
- ஆராதவெண்ணெய்விழுங்கி *—அருகிருந்த
 மோரார்குடமுருட்டி முன்கிடந்ததானத்தே * (௩௩)
- ஓராதவன்போல்கிடந்தானைக் கண்டவனும் *
 வாராத்தான்வைத்ததுகாணான் *—வயிறடித்துஇங்கு (௩௪)
- ஆரார்புகுதுவார்? ஐயரிவரல்லால் *
 நீராம்இதுசெய்தீர் என்றுஒர்நெடுங்கயிற்றால் * (௩௫)
- ஊரார்களெல்லாரும் காணஉரலோடே *
 தீராவெகுளியளாய்ச் சிக்கெனவார்த்தடிப்ப * (௩௬)
- ஆராவயிற்றிலேடி ஆற்றாதுதான் *—அன்றியும்,
 நீரார்நெடுங்கயத்தைச் சென்றலைக்கநின்றாரப்பி * (௩௭)
- ஓராயிரம்பணவெங் கோவியல்நாகத்தை *
 வாராயெனக்கென்று மற்றதன்மத்தகத்து * (௩௮)
- சீரார்திருவடியால்பாய்ந்தான் *—தன்சீதைக்கு
 நேராவனென்று ஓர்நிசாசரிதான்வந்தானே * (௩௯)
- கூரார்தவாளால் கொடிமூக்கும் காதிரண்டும் *
 ஈராவிடுத்து அவட்குமூத்தோனை *—வெந்நாகம் (௪௦)
- சேராவகையே சிலைகுனித்தான் * செந்துவர்வாய்
 வாரார்வனமுலையாள் வைதேவிகாமணமா * (௪௧)

- ஏரார்தடந்தோளிராவணனை *—ஈரைந்து
சீரார்சிரமறுத்துச் செற்றுக்கந்தசெங்கண்மால் * (௪௨)
- போரார்நெடுவேலோன் பொன்பெயரோனாகத்தை *
கூரார்ந்தவள்ளுகிரால்கிண்டு *—குடல்மாலை (௪௩)
- சீரார்திருமார்பின்மேல்கட்டி * செங்குருதி
சோராக்கிடந்தானைக் குங்குமத்தோள்கொட்டி * (௪௪)
- ஆராவெழுந்தான் அரியுருவாய் *—அன்றியும்,
பேர்வாமனனாகையகாலத்து * மூவடிமண் (௪௫)
- தாராய்எனக்கென்று வேண்டிச்சலத்தினால் *
நீரேற்றுஉலகெல்லாம் நின்றளந்தான்மாவலியை * (௪௬)
- ஆராதபோரில் அசுரர்களும்தானுமாய் *
காரார்வரைநட்டு நாகம்கயிறாக * (௪௭)
- பேராமல்தாங்கிக்கடைந்தான் *—திருத்துழாய்த்
தாரார்ந்தமார்வன் தடமால்வரைபோலும் * (௪௮)
- போராணைபொய்கைவாய்க் கோட்பட்டுநின்றலறி *
நீரார்மலர்க்கமலம்கொண்டு ஓர்நெடுங்கையால் * (௪௯)
- நாராயணவோ ! மணிவண்ணு ! நாகணையாய் ! *
வாராய்என்னுரிடரைநீக்காய் *—எனவெகுண்டு (௫௦)
- தீராதசீற்றத்தால் சென்றுஇரண்டுகூறாக *
ஈராஅதனை யிடர்கடிந்தான்எம்பெருமான் * (௫௧)
- பேராயிரமுடையான் பேய்ப்பெண்டிர் ! நும்மகளை *
தீரானோய்செய்தான் எனஉரைத்தான்*—சிக்கெனமற்று(௫௨)
- ஆரானுமல்லாமைகேட்டு எங்களம்மனையும் *
போரார்வேற்கண்ணீர் ! அவனாகிப்பூந்துழாய் * (௫௩)
- தாராதொழியுமே ? தன்னடிச்சியல்லனே ? * மற்று
ஆரானுமல்லனையென்றொழிந்தாள் *—நான் அவனைக் (௫௪)
- காரார்திருமேனி கண்டதுவேகாரணமா *
பேராப்பிதற்றாத் திரிதருவன் *—பின்னையும் (௫௫)
- ஈராப்புருதலும் இவ்வுடலைத்தண்வாடை *
சோராமறுக்கும்வகையறியேன் *—சூழ்குழலார் (௫௬)
- ஆரானுமேசுவ ரென்னுமதன்பழியை *
வாராமல்காப்பதற்கு வாளாஇருந்தொழிந்தேன் * (௫௭)

வாராய்மடநெஞ்சே ! வந்து *—மணிவண்ணன்
சீரார்திருத்துழாய்மலை நமக்கருளி * (௫௮)

தாரான் தருமென்று இரண்டத்தில் ஒன்றதனை *
ஆரானும் ஒன்னுதார் கேளாமே சொன்னக்கால் * (௫௯)

ஆராயுமேலும் பணிகேட்டு அதன்மெனிலும் *
போராதொழியாதே போந்திடுந்யென்றேற்கு * (௬௦)

காரார்கடல்வண்ணன் பின்போனநெஞ்சமும் *
வாராதே என்னைமறந்ததுதான் *—வல்வினையேன் (௬௧)

ஊராருகப்பதேயாயினேன் *—மற்றெனக்கிங்கு
ஆராய்வாரில்லை அழல்வாய்மெழுருபோல் * (௬௨)

நிராய்உருகும் என்னாவி *—நெடுங்கண்கள்
ஊராருறங்கிலும் தானுறங்கா * உத்தமன்தன் (௬௩)

பேராயினவே பிதற்றுவன் *—பின்னையும்,
காரார்கடல்போலும் காமத்தராயினார் * (௬௪)

ஆரேபொல்லாமையறிவார் ? * அதுநிற்க,
ஆரானுமாதானும் அல்லளவன்காணீர் * (௬௫)

வாரார்வனமுலை வாசவதத்தையென்று *
ஆரானும் சொல்லப்படுவான் *—அவனும் தன் (௬௬)

பேராயமெல்லாம் ஒழியப் பெருந்தெருவே *
தாரார்தடந்தோள் தனைக்காலன்பின்போனாள் * (௬௭)

ஊராரிகழந்திடப்பட்டாளே ? *—மற்றெனக்கிங்கு
ஆரானும்கற்பிப்பார்நாயகரே ? * நான் அவனைக் (௬௮)

காரார்திருமேனி காணுமளவும்போய் *
ஈஃ சீரார்திருவேங்கடமே திருக்கோவ (௬௯)

வாரே * மதிட்கச்சியூரகமே பேரகமே *
பேராமருதிறுத்தான் வெள்ளறையேவெஃகாவே * (௭௦)

பேராலிதண்கால் நறையூர்திருப்புலியூர் *
ஈஃ ஆராமம்குழந்த அரங்கம் *—கணமங்கை (௭௧)

காரார்மணிநிறக் கண்ணனார்விண்ணகரம் *
சீரார்கணபுரம் சேறைதிருவழுந்தூர் * (௭௨)

காரார்குடந்தை கடிக்ககடல்மல்லை *
ஊரார்பொழில்சூழ் இடவெந்தைநீர்மலை * (௭௩)

சீராரும்மாலிருஞ்சோலை திருமோகூர் *—

பாரோர்புகழும் வதாரிவடமதுரை *

(௭௪)

ஊராயவெல்லாம் ஒழியாமேநான் அவனை *

ஓராணைகொம்பொசித்து ஓராணைகோள்விடுத்த

(௭௫)

சீராணை * செங்கணெடியாணைத் தேன்துழாய்த்

தாராணை * தாமரைபோல்கண்ணாணை *—எண்ணருஞ்சீர்ப் ()

பீராயிரமும்பிதற்றி *—† பெருந்தெருவே

ஊராரிகழிலும் ஊராதொழியேன்நான் *

(௭௬)

வாரார்பூம்பெண்ணைமடல், †

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நேரிசைவேண்பா.

† ஊராதொழியேன் உலகறியஒண்ணுதலீர் ! *

சீரார்முலைத்தடங்கள்சேரளவும் *—பாரெல்லாம்

அன்றோங்கிநின்றளந்தான் நின்றதிருநறையூர் *

மன்றோங்கஊர்வன்மடல்.

† சிறியதிருமடலும் பெரியதிருமடலும் யாப்பிலக்கணத்தின்படி தனித் தனி ஒருபாட்டு. ‡ இது கம்பர் பாடியதென்பர்.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த பெரிய திருமடல்.

தனியன்.

(பிள்ளைதிருநறையூரையர் அருளிச்செய்தது.)

நேரிசை வேண்பா.

பொன்னுலகில்வானவரும் † பூமகனும்போற்றிச்செய்யும் *
நலந்தலீர் ! நம்பிநறையூரர் *—மன்னுலகில்
என்னிலைமைகண்டும் இரங்காரேயாமாகில் *
மன்னுமடலூர்வன்வந்து.

- கலிவேண்பா. (நாதநாமகீரியை ராகம்- ஆதிதாளம்.)
- †: மன்னியபல்பொறிசேர் ஆயிரவாய்வாளரவின் *
சென்னிமணிக்குடுமித் தெய்வச்சுடர்நடுவுள் * (க)
- மன்னியநாகத்தணைமேல் ஓர்மாமலைபோல் *
மின்னுமணிமகரகுண்டலங்கள்வில்விச * (உ)
- துன்னியதாரகையின் பேரொளிசேர்ஆகாசம் *
என்னும்விதானத்தின்மீழால் *—இருசுடரை (ங)
- மன்னும்விளக்காகஏற்றி * மறிகடலும்
பன்னுதிரைக்கவரிவிச *—நிலமங்கை (ச)
- தன்னைமுனநாள் அளவிட்டதாமரைபோல் *
மன்னியசேவடியை வானியங்குதாரகைமீன் * (ரு)
- என்னும்மலர்ப்பிணையலேயந்த *—மழைக்கூந்தல்
தென்னனுயர்பொருப்பும் தெய்வவடமலையும் * (ஈ)
- என்னும்இவையே முலையாவடிவமைந்த *
அன்னநடையஅணங்கே *—அடியிணையைத் (ஏ)
- தன்னுடையஅங்கைகளால் தான்தடவத்தான்கிடந்து * ஓர்
உன்னியயோகத்து உறக்கம்தலைக்கொண்ட (அ)
- பிள்ளை * தன்னாபிவலயத்துப் பேரொளிசேர் *
மன்னியதாமரை மாமலர்பூத்து * அம்மலர்மேல் (ஊ)
- முன்னம்திசைமுகனைத் தான்படைக்க * மற்றவனும்
முன்னம்படைத்தனன்நான்மறைகள்*—அம்மறைதான் {க௦}

† 'பூமகனும்' என்றும் பாடம்.

- மன்னும்அறம்பொருளின்பம் வீடென்றுஉலகில் *
- நன்னெறிமேம்பட்டன நான்கன்றே *—நான்கினிலும் (௧௧)
- பின்னையதுபின்னைப் பெயர்தருமென்பது * ஓர்
- தொன்னெறியேவேண்டிவார் வீழ்கனியும்ஊழிலையும் * (௧௨)
- என்னும்இவையேநுகர்ந்து உடலம்தாம்வருந்தி *
- துன்னும்இலைக்குரம்பைத்துஞ்சியும் *—வெஞ்சுடரோன் ()
- மன்னும்அழல்நுகர்ந்தும் வண்தடத்தினுட்கிடந்தும் *
- இன்னதோர்தன்மையராய் ஈங்குஉடலம்விட்டெழுந்து *(௧௩)
- தொன்னெறிக்கண்சென்ற ரெனப்படிம்சொல்லல்லால் *
- இன்னதோர்காலத்து இனையார்இதுபெற்றார் * (௧௪)
- என்னவும்கேட்டறிவதில்லை *—உளதென்னில்
- மன்னும்கடுங்கதிரோன் . மண்டலத்தின்நன்னடிவுள் * (௧௫)
- அன்னதோரில்லியினாடிபோய் *—வீடென்னும்
- தொன்னெறிக்கண்சென்றரைச்சொல்லுமின்கள், சொல்லாதே*
- அன்னதேபேசும் அறிவில்சிறுமனத்து * ஆங்கு
- அன்னவரைக் கற்பிப்போம்யாமே *—அதுநிற்க, (௧௬)
- முன்னம்நான்சொன்ன அறத்தின்வழிமுயன்ற *
- அன்னவர்தாங்கண்டீர்கள் ஆயிரக்கண்வானவர்கோன் * (௧௭)
- பொன்னகரம்புக்கு அமரர் † போற்றிசெப்ப *—பொங்கொளிரேர்
- கொல்நவிலும்கோளரிமாத் தான்சுமந்தகோலம்சேர் * (௨௦)
- மன்னியசிங்காசனத்தின்மேல் *—வாள்நெடுங்கண்
- நன்னியரால்இட்ட கவரிப்பொதியவிழ்ந்து * ஆங்கு (௨௧)
- இன்னிளம்பூந்தென்றலியங்க *—மருங்கிருந்த
- மின்னையதுண்மருங்குல் மெல்லியலார்வெண்முறுவல் * ()
- முன்னம்முகிழ்த்த முகிழ்நிலாவந்தரும்ப *
- அன்னவர்தம்மாறோக்க முண்டாங் கணிமலர்சேர் * (௨௨)
- பொன்னியல்கற்பகத்தின் காடுத்தமாடெல்லாம் *
- மன்னியமந்தாரம் பூத்தமதுத்திவலை * (௨௩)
- இன்னிசைவண்டமரும் சோலைவாய்மாலேசேர் *
- மன்னியமாமயில்போல்கூந்தல் *—மழைத்தடங்கண் (௨௪)
- மின்னிடையாரோடும் விளையாடிவேண்டிடத்து *
- மன்னுமணித்தலத்து மாணிக்கமஞ்சரியின் * (௨௫)

† 'போற்றிசெப்ப' என்று பாடாந்தரம்.

- மின்னினொளிகேர் பனிங்குவிளிம்படுத்த *
மன்னும்பவளக்கால் செம்பொன்செய்மண்டபத்துள் * (௨௭)
- அன்னநடைய ஆரம்பையர்தம்கைவளர்த்த *
இன்னிசையாழ்ப்பாடல்கேட்டுஇன்புற்று *—இருவிசம்பில் ()
- மன்னுமழைதவழும் வாணிவானீள்மதிதோய் *
மின்னினொளிகேர் விசம்பூரும்மானிகைமேல் * (௨௯)
- மன்னுமணிவிளக்கைமாட்டி *—மழைக்கண்ணார்
பன்னுவிசித்திரமாப் பாப்படுத்தபள்ளிமேல் * (௩௦)
- தன்னியசாலேகம் சூழ்கதவ்ம்தான்றிறப்ப *
அன்னம்உழக்க நெரிந்துக்கவாளீலச் * (௩௧)
- சின்னநறுந்தாதுகுடி *—ஓர்மந்தாரம்
தன்னுநறுமலரால் தோள்கொட்டி * கற்பகத்தின் (௩௨)
- மன்னுமலர்வாய் மணிவண்டுபின்தொடர *
இன்னிளம்பூந்தென் றல் புகுந்தாங்கினமுலைமேல் * (௩௩)
- நன்னறுஞ்சந்தனச்சேறு புலர்த்த *—தாங்கருஞ்சீர்
மின்னிடைமேல்கைவைத் திருந்துவந்தினமுலைமேல் * (௩௪)
- பொன்னரும்பாரம்புலம்ப *—அகங்குழைந்தாங்கு
இன்னவுருவின் இமையாத்தடங்கண்ணார் * (௩௫)
- அன்னவர்தம்மானோக்கமுண்டு ஆங்குஅணிமுறுவல் *
இன்னமுதம் மாந்தியிருப்பர் *—இதுவன்றே (௩௬)
- அன்னஅறத்தின் பயனாவது * ஒண்பொருளும்
அன்னதிமத்ததே யாதலால் *—காமத்தின் (௩௭)
- மன்னும்வழிமுறையே நிறும்நாம் * மாநோக்கின்
அன்னநடையார் அலரேசஆடவர்மேல் * (௩௮)
- மன்னுமடவாரா ரென்பதோர்வாசகமும் *
தென்னுரையில் கேட்டறிவதுண்டு *—அதனையாந்தெனியோம்
- மன்னும்வடநெறியேவேண்டினோம் * வேண்டாதார்
தென்னன்பொதியில் செழுஞ்சந்தனக்குழம்பின் * (௪௦)
- அன்னதோர்தன்மை அறியாதார் *—ஆயன்வேய்
இன்னிசையோசைக்கு இரங்காதார் * மால்விடையின் (௪௧)
- மன்னுமணிபுலம்ப வாடாதார் *—பெண்ணைமேல்
பின்னும்அவ்வன்றிற் † பேடைவாய்ச்சிறுகுரலுக்கு * (௪௨)

† 'பேடைவாய்' என்று பாடம் கொள்வாரு முளர்.

- உன்னியுடலுருகி நையாதார் * —உம்பர்வாய்த்
துன்னுமகியுருத்த தூநிலாநீள்நெருப்பில் * (சுந)
தம்முடலம்வேவத் தளராதார் *—காமவேள்
மன்னும்சிலைவாய் மலர்வாளிகோத்தெய்ய * (சச)
பொன்னெடுவீதி புகாதார் * —தம்பூவணமேல்
சின்னமலர்க்குழலும் அல்குலும்மென்முலையும் * (சரு)
இன்னிளவாடைதடவத் தாங்கண்துயிலும் *
பொன்னனையார் பின்னும்திருவுறுக *—போர்வேந்தன் (சசு)
தன்னுடையதாதை பணியால்அரசொழிந்து *
பொன்னகரம் பின்னேபுலம்ப, வலங்கொண்டு * (சுள)
மன்னும்வளநாடு கைவிட்டு *—மாதிரங்கள்
மின்னுருவில்விண்தேர் திரிந்துவெளிப்பட்டு * (சஅ)
† கல்நிறைந்துநீந்து கழையுடைந்து கால்சுழன்று *
பின்னும்திரைவயிற்றுப் பேயேதிரிந்துலவா * (சக)
கொன்னவிலும்வெங்கானத்தாடு *—கொடுங்கநிரோன்
துன்னுவெயில்வறுத்த வெம்பரல்மேல்பஞ்சடியால் * (ரு௦)
மன்னன்இராமன்பின் வைதேவியென்றுரைக்கும் *
அன்னநடைய அணங்குநடந்திலளே ? * (ருக)
பின்னும்கருநெடுங்கண் செவ்வாய்பிணைநோக்கின் *
மின்னனையதுண்மருங்குல் வேகவதியென்றுரைக்கும் (ரு௨)
கன்னி * தன்னின்னுயிராம் காநலனைக்காணாது *
தன்னுடையமுன்தோன்றல் கொண்டேகத்தான்சென்று* அங்கு
அன்னவணைநோக்காது அழித்தூரப்பி * —வாளமருள்
கல்நவில்ல்தோள்காணையைக் கைப்பிடித்தாமீண்டும்போய் * (ருச)
பொன்னவிலும்ஆகம் புணர்ந்திலளே ? *—பூங்கங்கை
முன்னம் புனல்பரக்கும் நல்நாடன் * மின்னாடும் (ருரு)
கொன்னவிலும்நீள்வேல் குருக்கள்குலமதலை *
தன்னிகரொன்றில்லாத வென்றித்தனஞ்சயனை * (ருசு)
பன்னுகராயன் மடப்பாவை *—பாவைதன்
மன்னியநாணச்சம் மடமென்றிவையகல * (ரு௭)
தன்னுடைய கொங்கைமுகம்நெரிய *—தான்அவன்தன்
பொன்வரையாகம் தழீஇக்கொண்டுபோய் * தனது (ருஅ)

† 'கன்னிரைந்து' என்பதும் டாடம். ‡ 'பொன்னவரை' என்பதும் பாடம்;

- நல்லகரம்புக்கு நயந்துஇனி துவாழ்ந்ததுவும் *
முன்னுரையில் கேட்டறிவதில்லையே ? *—சூழ்கடலுள் (ருசு)
- பொன்னகரம்செற்ற புரந்தரனோடேரொக்கும் *
மன்னவன்வாணன் அவுணர்க்குவாள்வேந்தன் * (சு0)
- தன்னுடையபாவை உலகத்துத்தன்னொக்கும் *
கன்னியரையில்லாத காட்சியாள் *—தன்னுடைய (சு1)
- இன்னுயிர்த்தோழியால் எம்பெருமானின் துழாய் *
மன்னுமணிவரைத்தோள் மாயவன் *—பாவியேன் (சு2)
- என்னை இதுவினை த்த ஈரண்டுமால்வரைத்தோள் *
மன்னவன் தன்காதலனை மாயத்தால்கொண்டிபோய் * (சு3)
- கன்னிதன்பால்வைக்க மற்றவனோடு எத்தனையோ *
மன்னியபேரின்பமெய்தினான் *—மற்றிவைதான் (சு4)
- என்னாலேகேட்டிரே ? ஏழைகாள் ! என்னுரைக்கேன்? *
மன்னுமலையுரையன் பொற்பாவை *—வாள்நிலா (சு5)
- மின்னுமணிமுறுவல் செவ்வாயுமையென்னும் *
அன்னநடையஅணங்கு, துடங்கிடைசேர் * (சு6)
- பொன்னுடம்புவாடப் புலனைந்தும்நொந்தகல *
தன்னுடையகூழைச் சடாபாரம்தான் தரித்து * ஆங்கு (சு7)
- அன்ன அருந்தவத்தி னாடிபோய் *—ஆயிரந்தோள்
மன்னுகாதலங்கள் மட்டித்து * மாதிரங்கள் (சு8)
- மின்னியெரிவீச மேலெடுத்தசூழ்கழற்கால் *
பொன்னுலகமேழும் கடந்துஉம்பர்மேல்சிலும்ப * (சு9)
- மன்னுகுலவரையும் மாருதமும் தாரகையும் *
தன்னினுடனே சுழலச்சுழன்றிடும் * (சு0)
- கொல்லவிலும்மூலிலேவேல் கூத்தன்பொடியாடி *
அன்னவன் தன்பொன்னகலம் சென்றாங்கணைந்திலனே? * (சு1)
- பன்னியுரைக்குங்கால் பாரதமாம் *—பாவியேற்கு
என்னுறுநோய் யான்உரைப்பக்கேண்மின் * இரும்பொழில்சூழ்
மன்னுமறைபோர் திருநறையூர்மாமலைபோல் *
பொன்னியலும்மாடக் கவாடம்கடந்துபுக்கு * (சு2)
- என்னுடையகண்களிப்ப நோக்கினேன் *—நோக்குதலும்
மன்னன் திருமார்பும் வாயும்அடியிணையும் * (சு3)

- பன்னுகாதலமும் கண்களும் *—பங்கயத்தின்
பொன்னியல்காடி ஓர்மணிவரைமேல்பூத்ததுபோல் * (எரு)
- மின்னியொளிபடைப்ப வீழ்நானும்தோள்வளையும் *
மன்னியகுண்டலமும் ஆரமும்நீள்முடியும் * (எசு)
- துன்னுவெயில்விரித்த சூளாமணியிமைப்ப *
மன்னுமரதகக் குன்றின்மருங்கே *—ஓர் (எஎ)
- இன்னிளவஞ்சிக்கொடியொன்று நின்றதுதான் *
அன்னமாய்மானாய் அணிமயிலாய் ஆங்கிடையே * (எஅ)
- மின்னாய்இளவேயிரண்டாய் இணைச்செப்பாய் *
முன்னாய்தொண்டையாய்க் கெண்டைக்குலமிரண்டாய் * (எசு)
- அன்னதிருவுருவம் நின்றதுஅறியாதே *
என்னுடையநெஞ்சம் அறிவும்இனவளையும் * (அ0)
- பொன்னியலும்மேகலையும் ஆங்கொழியப்போந்தேற்கு *
மன்னுமறிகடலும்ஆர்க்கும் *—மதியகுத்த (அக)
- இன்னிலாவின்கதிரும் என்தனக்கேவெய்தாகும் *
தன்னுடையதன்மை தவிரத்தானென்கொலோ ? * (அ2)
- தென்னன்பொதியில் செழுஞ்சந்தின் தாதளைந்து *
மன்னிவ்வுலகை மனங்களிப்பவந்தியங்கும் * (அங)
- இன்னிளம்பூந்தென்றலும் வீசும்எரிஎனக்கே *
முன்னியபெண்ணைமேல் முள்முளரிக்கூட்டகத்து * (அச)
- பின்னும்அவ்வன்றில் பேடைவாய்ச்சிறுகுரலும் *
என்னுடையநெஞ்சுக்கு ஓர்வாளாம் என்செய்கேன் ? * (அரு)
- கல்நவில்தோள்காமன் கருப்புச்சிலைவளைய *
கொல்நவிலும்பூங்கணைகள் கோத்துப்பொதவணைந்து * (அசு)
- தன்னுடையதோள்கழியவாங்கி *—தமியேன்மேல்
என்னுடையநெஞ்சே இலக்காகையகின்றான் * (அஎ)
- பின்னிதனைக் † காப்பிர்தாம்இல்லையே *—பேதையேன்
கல்நவிலும்காட்டகத்து ஓர்வல்லிக்கடிமலரின் * (அஅ)
- நல்நறுவாசம் மற்றுரானுமெய்தாமே *
மன்னும்வறுநிலத்து வாளாங்குகுத்ததுபோல் * (அசு)
- என்னுடையபெண்மையும் என்நலனும்என்முலையும் *
மன்னுமலர்மங்கைமைந்தன் *—கணபுரத்துப் (சு0)

† 'காப்பார்தாம்' என்றும் பாடமுண்டு.

- பொன்மலைபோல்நின்றவன்தன் பொன்னகலம்தோயாவேல்*
என்னிவைதான் ? வாளாஎனக்கேபொறையாகி * (கூக)
- முன்னிருந்துமூக்கின்று மூவாமைக்காப்பதோர் *
மன்னுமருந்தறிவீ ரில்லையே ? *—மால்விடையின் (கூஉ)
- தன்னுபிடரெருத்துத் தூக்குண்டு * வன்தொடரால்
கன்னியர்கண்மிளிரக் கட்டுண்டு * மாலேவாய்த் (கூங)
- தன்னுடையநாவொழியாது ஆடிம்தனிமணியின் *
இன்னிசையோசையும் வந்துஎன்செவிதனக்கே * (கூச)
- கொல்நவிலும்எஃகின் கொடிதாய்நெடிதாகும் *
என்னிதனைக்காக்குமா ? சொல்லீர் *—இதுவினைத்த (கூரு)
- மன்னன்நறுந்துழாய் வாழ்மார்பன் * மாமநிகோள்
முன்னம்விடுத்த முகில்வண்ணன் * காயாவின் (கூசு)
- சின்னநறும்பூந் திகழ்வண்ணன் * வண்ணம்போல்
அன்னகடலை மலையிட்டனைகட்டி * (கூஎ)
- மன்னனிராவணனை மாமண்டுபெஞ்சமத்து *
பொன்முடிகளபத்தும் புரளச்சரம்துரந்து * (கூஅ)
- தென்னுலகம்ஏற்றுவித்த சேவகனை *—ஆயிரக்கண்
மன்னவன்வானமும் வானவர்தம்பொன்னுலகும் * (கூக)
- தன்னுடையதோள்வலியால் கைக்கொண்டதானவனை *
பின்னோரரியருவமாகி எரிவிழித்து * (கூ00)
- கொல்நவிலும்பெஞ்சமத்துக் கொல்லாதே *—வல்லாளன்
மன்னுமணிக் குஞ்சிபற்றிவரவீர்த்து * (கூ0க)
- தன்னுடையதாள்மேல்கிடாத்தி— * அவனுடைய
பொன்னகலம்வள்ளுகிரால் போழ்ந்துபுகழ்படைத்த * (கூ0உ)
- மின்னிலங்கும்ஆழிப் படைத்தடக்கைவீரனை *
மன்னிவ்வகலிடத்தை மாமுதுநீர்தான்விழுங்க * (கூ0ங)
- பின்னும்ஒரேனமாய்ப் புக்குவனாமருப்பில் *
கொல்நவிலும்சூர்நுதிமேல் வைத்தெடுத்தகூத்தனை * (கூ0ச)
- மன்னும்வடமலையை மத்தாகமாசணத்தால் *
மின்னும்இருசுடரும் விண்ணும்பிறங்கொளியும் * (கூ0ரு)
- தன்னிலுடனேசுழல மலைதிரித்து * ஆங்கு
இன்னமுதம் வானவரையூட்டி * அவருடைய (கூ0சு)

மன்னும்துயர்கடிந்த வள்ளலை * —மற்றன்றியும்,
தன்னுருவம்ஆரும்அறியாமல் தானங்கோர் * (க௦௭)

மன்னும்குறளுருவின் மாணியாய் * —மாவலிதன்
பொன்னியலும்வேள்விக்கண் புக்கிருந்து*போர்வேந்தர்(க௦௮)

மன்னைமனங்கொள்ள வஞ்சித்துநெஞ்சருக்கி *
என்னுடையபாதத்தால் யானளப்பமுவடிமண் * (க௦௯)

மன்னு ! தருகென்று வாய்திறப்ப * —மற்றவனும்
என்னுல்தரப்பட்டது என்றலுமே * அத்துணைக்கண் (க௧௦)

மின்னார்மணிமுடிபோய் விண்தடவ * —மேலெடுத்த
பொன்னார்களைகழற்கால் ஏழலகும்போய்க்கடந்து * அங்கு()

ஒன்னாஅசுரர் துளங்கச்செலநீட்டி *
மன்னிவ்வகலிடத்தை மாவலியைவஞ்சித்து * (க௧௧)

தன்னுலகமாக்குவித்த தாளானை * —தாமரைமேல்
மின்னிடையாளநாயகனைவிண்ணகருள்பொன்மலையை* (க௧௨)

பொன்னிமணிகொழிக்கும் பூங்குடந்தைப்போர்விடையை *
தென்னன்குறுங்குடியுள் செம்புவளக்குன்றினை * (க௧௩)

மன்னியதன்சேறை வள்ளலை * —மாமலர்மேல்
அன்னம்துயிலும் அணிநீர்வயலாலி * (க௧௪)

என்னுடையஇன்னமுதை எவ்வுள்பெருமலையை *
கன்னிமதிள்குழ் கணமங்கைக்கற்பகத்தை * (க௧௫)

மின்னைஇருசுடரை வெள்ளறையுள்கல்லறைமேல்
பொன்னை * மரதகத்தைப் புட்குழியெம்போரேற்றை * (க௧௬)

ஃஃ மன்னுமாங்கத்து எம்மாமணியை * —வல்லவாழ்ப்
பின்னைமணாளனைப் பேரில்பிறப்பிலியை * (க௧௭)

தொன்னீர்க்கடல்கிடந்த தோளாமணிச்சுடரை *
என்மனத்துமலை இடவெந்தையீசனை * (க௧௮)

மன்னுங்கடல்மல்லை மாயவனை * —வானவர்தம்
சென்னிமணிச்சுடரைத் தண்கால்திறல்வலியை * (க௧௯)

தன்னைப்பிறறறியாத் தத்துவத்தைமுத்தினை *
அன்னத்தைமீனை அரியைஅருமறையை * (க௨௦)

முன்னிவ்வுலகுண்ட மூர்த்தியை * —கோவலூர்
மன்னும்இடைகழி யெம்மாயவனை * பேயலறப் (க௨௧)

- பின்னும்முலையுண்ட பிள்ளையை *—அள்ளல்வாய்
அன்னம்இரைதேர் அமுந்தாரெழுஞ்சுடரை * (கஉங)
- † தென்னில்லைச் சித்திரகூடத்துளன்செல்வனை *—
மின்னிமழைதவழும் வேங்கடத்துளம்வித்தகளை * (கஉச)
- மன்னனை மாலிருஞ்சோலைமணளை *
கொல்நவிலும்ஆழிப்படைபாளை *—கோட்டியூர் (கஉரு)
- அன்னவுருவினரியை * திருமெய்யத்து
இன்னமுதவெள்ளத்தை இந்தரூரந்தணை * (கஉசு)
- மன்னுமதின்கச்சி வேளுக்கையாளரியை *
மன்னியபாடகத்து எம்மைந்தனை *—வெண்காவில் (கஉஎ)
- உன்னியயோகத்துறக்கத்தை * ஊரகத்துள்
அன்னவனை அட்டபுகரத்தெம்மானேற்றை * (கஉஅ)
- என்னைமனங்கவர்ந்தாசனை *—வானவர்தம்
முன்னவனை முழிக்களத்து † விளக்கினை * (கஉக)
- அன்னவனை ஆதனாராண்டளக்கும்ஐயனை *
நென்னலைஇன்றினை நானையை *—நீர்மலைமேல் (கஉ௦)
- மன்னுமறைநான்குமானை * புல்லாணித்
தென்னன்தமிழை வடமொழியை * நாங்கூரில் (கஉக)
- மன்னுமணிமாடக் கோயில்மணளை *
நல்நீர்த் தலைச்சங்கநாண்மதியை *—நான்வணங்கும் (கஉஉ)
- கண்ணனைக் கண்ணபுரத்தானை * தென்னறையூர்
மன்னுமணிமாடக் கோயில்மணளை * (கஉங)
- கல்நவில்தோள்கானையைக் கண்டாங்குக்கைதொழுது *
என்னிலைமையெல்லாம் அறிவித்தால்எம்பெருமான் * (கஉச)
- தன் அருளும்ஆகமும் தாரானைல் *—தன்னைநான்
மின்னிடையார்சேரியிலும் வேதியர்கள்வாழ்விடத்தும் * ( )
- தன்னடியார்முன்பும் தரணிமுழுதாளும் *
கொல்நவிலும்வேல்வேந்தர்கூட்டத்தும்நாட்டகத்தும் * (கஉசு)
- தன்னிலைமையெல்லாம் அறிவிப்பன் *—தான்முனநான்
மின்னிடையாய்ச்சியர்தம் சேரிக்களவிற்கண் * (கஉஎ)
- தன்னுபடல்திறந்துபுக்கு *—தயிர்வெண்ணெய்
தன்வயிரூரவிழுங்க * கொழுங்கயற்கண் (கஉஅ)

மன்னுமடவோர்கள் பற்றிலர்வான்கயிற்றால் *
 பின்னும்உரலோடு கட்டுண்டபெற்றிமையும் * (க௩௯)
 அன்னதோர்பூதமாய் ஆயர்விழவின்கண் *
 துன்னுசகடத்தால் புக்கபெருஞ்சோற்றை * (க௪௦)
 முன்னிருந்துமுற்றத்தான் துற்றியதெற்றெனவும் *
 மன்னர்பெருஞ்சவையுள் வாழ்வேந்தர்தூதனாய் * (க௪௧)
 தன்னையிகழ்ந்துரைப்பத் தான்முனநாள்சென்றதுவும் *
 மன்னுபறைகறங்க மங்கையர்தம்கண்களிப்ப * (க௪௨)
 கொன்னவிலும்சூத்தனாய்ப் பெயர்த்தும்குடமாடி *
 என்னிவன் ? என்னப்படுகின்றஈடறவும் * (க௪௩)
 தென்னிலங்கையாட்டி அரக்கர்குலப்பாவை *
 மன்னனிராவணன்தன் நல்தங்கை *—வாளெயிற்றுத் (க௪௪)
 துன்னுசுடுகினத்துச் சூர்ப்பணகா சோர்வெய்தி *
 பொன்னிறங்கொண்டு புலர்ந்தெழுந்தகாமத்தால் * (க௪௫)
 தன்னையந்தானைத் தான்முனிந்துமூக்கரிந்து *
 மன்னியதிண்ணெனவும், வாய்த்தமலைபோலும் * (க௪௬)
 தன்னிகரொன்றில்லாத தாடகையை*—† மாமுனிக்காத்
 தென்னுலகமேற்றுவித்த திண்திறலும் * மற்றிவைதான் ( )
 உன்னியுலவாஉலகறிய ஊர்வன்நான் *
 முன்னிமுனைத்தெழுந்து ஒங்கியொளிபரந்த * (க௪௭)
 மன்னியபூம்பெண்ணைமடல்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நேரிசை வெண்பா.

† என்னிலையெல்லாம் அறிவித்தால் எம்பெருமான் *
 தன்னருளும்ஆகமும்தாரானேல் *—பின்னைப்போய்
 ‡ ஒண்துறைநீர்வேலை உலகறியஊர்வன்நான் *
 வண்டறைபூம்பெண்ணைமடல்.
 ** மண்ணிற்பொடிப்பூசி வண்டிறைக்கும்பூச்சுடி *
 பெண்ணைமடல்பிடித்துப் § பின்னை *—அண்ணல்
 திருநறையூர்நின்றபிரான் தேர்போகும்வீதி *
 பொரு § முறையால்செல்வம்புரிந்து.

† இப்பாட்டுக் கம்பரபாடிய தென்பர். ‡ 'ஒண்டிறை' § 'பின்பின்னை',
 § 'மறையாய்' என்பன பாடபேதங்கள். ** இது மிகுதியாக வழங்குவதில்லை.

இயற்பாச் செய்யுளகராதி.

	பக்கம்,		பக்கம்.
அகஞ்சிலந்தகண்ணின் ராய்	அரு	அழகன் தேயர்ப்பியாற்கு	௩௨
அகைப்பிலம்னிதரை	சக	அழகியான் தானே அரியிருவன்	சௌ
அங்கத்திடமின்றி	௩௬	அழகுயறிவோமாய்	அ௦
அடர்பொன்முடியாணை	அரு	அழைக்குங்கருங்கடல்	௬௫
அடிச்சகடம்சாடி அரவாட்டி	சஅ	அழைப்பன் திருமலை	௨௪
அடிமுன் நிலிவ்வுலகம்	கஅ	அழைப்பன் திருவேங்கடத்தானே	சக
அடியால்படி கடந்தமுத்தோ	௭௬	அளப்பருந்தன்மைய	௬௬
அடியால்முன் கஞ்சனைச்செற்று	௨௬	அறிந்தைத் துமுள்ளடக்கி	௨௬
அடியும்படி கடப்ப	௭	அறியார் சமணர் அயர்த்தார்	சரு
அடிவண்ணம் தாமரை	௩௨	அறியுமுலகெல்லாம்	அ
அடுத்தகடும்பகைருங்கு	கரு	அறிவென்னும் தாள் கொளுவி	௩௨
அடைக்கலத்தோங்கு	௭௦	அன்பாவாய் ஆரமுதமாவாய்	ருக
அடைந்ததரவணை மேல்	௩௪	அன்பாழியாணை	கச
அடைந்தவருவினையோடு	க௨	அன்பே தகனியா	கஅ
அதுநன்று இதுநீதென்று	ச௨	அன்றதுகண்டஞ்சாத	கக
அதுவோநன்றென்று	அச	அன்றிவ்வுலகம் அளந்த	௩௫
அத்தியூரான் புன்னையூர்வான்	௩௦	அன்றே நம்கண் காணும்	௭௬
அமுதென்றும் தேனென்றும்	௨அ	அன்னஞ்செல்வீரும்	௬௬
அமைக்கும் பொழுதுண்டே	அக	ஆங்காரவாரமதுகேட்டு	சரு
அயர்ப்பாயயராப்பாய்	அ௬	ஆங்குமலரும் குவியும்	௩௬
அயல்நின்ற வல்லினைய	க௨	ஆட்பார்த்துழிதருவாய்	ருக
அரணும் நமக்கென்றும்	சக	ஆமா மறிவுடையராவது	அக
அரவமடல்வேழம்	க௨	ஆமே அமரர்க்கு	கக
அரன்நாரணன்நாமம்	௬	ஆய்ந்தவருமறையோன்	சக
அரியதெளிதாகும் ஆம்மலால்	௨௬	ஆய்ந்தகொண்டு ஆதி	ருச
அரியபுலனைந்தடக்கி	கக	ஆய்ந்துரைப்பனயிரம்பேர்	௨௭
அரியனயாமின்று காண்கின்றன	ருக	ஆராலுமாதானும் செய்ய	௭௬
அருகும் சுவடும் தெரிவுணரோம்	௭௭	ஆரே தயருழந்தார்	௩௪
அருளாதொழியுமே	௩௩	ஆரேயறிவார் அனைத்துலகம்	ரு௩
அருளார் திருச்சக்கரத்தால்	௬௨	ஆலநிழற்கீழ் அமரெறிய	ச௬
அருள் புரிந்தசிறந்த	௨௫	ஆளமர்வென்றி	கரு
அலரெடுத்தவுந்தியால்	ச௩	ஆறியவன்பில்	௬
அவயமெனநினைந்துவந்த	அக	ஆறுசடைக்கரந்தான்	சச
அவரவர்தாம்தாம்	௭	இங்கில்லைபண்டுபோல்	அ௦
அவரிவரென்றில்லை அரவணை	கக	இசைந்தஅரவமும்	௩௬
அவரிவரென்றில்லை அனங்கவேள்	ருக	இசையின்கண்டதென்று	௬௨
அவற்கடிமைப்பட்டேன்	௩௬	இடங்கைவலம்புரிநின்றூர்ப்ப	௨௭
அவனாயிவனமுதலும்	அ௦	இடங்கொண்டநெஞ்சத்து	அக
அவனென்னையாளி	சஅ	இடந்ததுபூமி எடுத்ததுகுன்றம்	க௦
அவனே அருவரையால்	௩௭	இடமாவது என்னெஞ்சம்	ரு௨
அவன்கண்டாய்நன்னஞ்சே	௨௬	இடம்போய்விந்து	௬௬
அவன்தமர்	க௨	இடம்வலமேழ்பூண்ட	ச௦

	பக்கம்.
இடரார்படுவார்	கரு
இதுகண்டாய்நன்னெஞ்சே	உசு
இதுவிலக்கையீடழிய	ச௭
இப்போதும்இன்னும்	அ௭
இம்மஞ்சும்மலையும்	ச௩
இமயப்பெருமலைபோல்	ருரு
இமையாதகண்ணால்	சு
இயல்வாகநன் துழாய்நாடி	௭
இயல்வாயினவஞ்சனோய்	சுசு
இருக்கார்மொழியால்	சு௭
இருநால்வாள்நரைந்து	௭௭
இருந்தன் கமலத்	உஉ
இருள்விரிந்தாலன்ன	ருசு
இலைதுணைமற்றென்னெஞ்சே	சரு
இல்லமல்லேல்	ரு௩
இவையவன்கோயில்	௩ரு
இவையன்றேநல்ல	௭சு
இவையாபிலவாய்திறந்து	சசு
இளைப்பாயினையர்ப்பாய்	௭சு
இதழமுதையான்சேவடி	அசு
இதையாய்நிலனாகி	௩சு
இதையும்நிலனும்	சு
இதையெம்பெருமான்	௩௦
இதையோஇரக்கினும்	சு௭
இனிதென்பர்காமம்	உஉ
இனிரிந்துநின்பெருமை	அரு
இனியவன்மாயன்	சசு
இனியநிந்தேன்சுசும்கும்	ருசு
இனியார்புகுவார்	கசு
இன்றாகநானையேயாக	சரு
இன்றாவதிகின்றேனல்லேன்	உசு
இன்றேகழல்கண்டேன்	௩சு
இன்னன்னதுதெம்மை	சுசு
நர்வனவேலுமஞ்சேலும்	ருசு
நன்சொல்லாயினுமாக	௭உ
உகந்துன்னைவாங்கி	கசு
உகப்புருவன் தானே	ச௭
உணரவொருவர்க்கு	அ௦
உணரிலுணர்வரியன்	சசு
உணர்ந்தாய்மநைநான்கும்	உசு
உணர்வாராருன்பெருமை	கசு
உண்ணுதுமக்காதுஉணர்வுதும்	சு௭
உயிர்கொண்டெலாழிய	ருரு
உய்த்துணர்வென்னும்	ச௩
உரைக்கிலேர்ச்சுமத்தார்	அசு

	பக்கம்.
உரைமேற்கொண்டு	அ
உலகமும்ஊழியுமாழியும்	௩சு
உலகுபடைத்துண்டவெந்தை	௭௩
உலகும்உலகிறந்தலுழியும்	க௩
உலாகின்றகெண்டை	சுசு
உளதென்றிதுமாவார்	உ௩
உளையநான்மறையின்	சசு
உளன்கண்டாய்தன்	ருரு
உளன்கண்டாய்வின்	௩சு
உளன்கண்டாய்வென்	க௭
உள்ளாட்டுத்தேசன்றே	அசு
உள்ளிலுமுள்ளம்	அரு
உறுகின்றகண்மங்கள்	சுசு
உறுங்கண்டாய்நன்னெஞ்சே	உ௭
உற்றுவணங்கித்தொழுவின்	௩௦
ஊராதொழியேன்	சுரு
ஊரும்வரியரவம்	க௦
ஊழிகளாய்உலகேழும்	சுஅ
ஊழிதோறுழியோவாது	௭சு
ஊனக்குரம்பையின்	கசு
எங்கள்பெருமான் இமையோர்	௩௦
எங்கோல்வனைமுதலா	சுசு
எண்மர்பதினொருவர்	க௨
எயக்குயாம்விண்ணுட்டுக்கு	அஉ
எமக்கென்றிருநிதியம்	உ௩
எய்தான்மராமரமேழும்	௩௭
எரிகொள்சென்றாயிது	௭௦
எழில்கொண்டமின்னுக்கொடி	சஉ
எழுவதும்மீண்டேபடுவதும்	௭உ
எழுவார்விடைகொள்வார்	அ
எளிதிலிரண்டடியும்	கசு
எனக்காவார்ஆரொருவரேபூ	கசு
எனக்காவார்வன்	ரு௦
என்பிதவிர	கஅ
என்றுகடல்கடைந்தது	ரு
என்றுமொருநாள்	அரு
என்றும்புன்வாடை	ச௩
என்றும்மந்தறியேன்என்	ருரு
” ” ஏழிபிதப்பு	உரு
என்னிலைமையெல்லாம்	க௦ரு
என்னின்மிகுபுகழார்	௭சு
என்னெஞ்சமேயான் இருள்	ருசு
என்னெஞ்சமேயான்என்	௩௦
என்றொருவர்க்குமெய்யென்பர்	சு
ஏதேழும்வென்றுஅடர்த்த	உசு

பக்கம்.

ஏற்றுள் புள்ளூர்ந்தான்	கச
என்றேனடிமை	ருசு
ஒண்ணுதல்மாமை	சுரு
ஒருங்கிருந்தல்வினையும்	ருக
ஒருபேருந்நியிருமலர்த்தவியில்	அஅ
ஒன்றும்மதந்தறியேன்	சு
ஒன்றன் ஓசைக்கண்மால்	அரு
ஒலுஉலகின நியல்வே	எரு
ஒத்தின்பொருள்முடிவும்	உரு
ஒரடியும்சாடுதேத்த	கஎ
ஒருருவனல்லெனியுருவம்	உரு
ஒர்த்தமனத்தராய்	சக
கடமாயினாகள்கழித்து	கரு
கடல்கொண்டெழுந்தது	க௦
கடிதுகொடுநரகம்	உசு
கடைநின்மமரர்கழல்தொழுது	கசு
கடைநின்மமர்	ருக
கண்மேலணங்கினுர்க்கு	ருசு
கண்டேன் திருமேனி	உசு
கண்ணும்கமலம்	ருஉ
கண்ணும்செந்தாமரை	சுசு
கதவிக்கதஞ்சிமந்த	உசு
கதவுமனமென்றும்	ருசு
கதைப்பொருள்தான்	சஅ
கதையின்பெரும்பொருளும்	உசு
கயலோநும்கள்கள்	ருசு
கருவிருத்தக்குழி	ருஎ
கலந்தானென்னுள்ளத்து	ருசு
கலந்தவலியுங்கெடுத்துரை	அசு
கலந்தமணியிமைக்கும்	சஉ
கல்லாதவர்இலங்கை	ரு௦
கல்லும்களைகடலும்	அசு
கவியினுர்கைபுனைந்து	சஉ
கழலெடுத்தவாய்மடித்து	கசு
கழலொன்றெடுத்தது	கக
கழல்தலமொன்றே	சுசு
கழல்தொழுதும்வா	ருஉ
களிறுமுகில்குத்த	ச௦
கற்றுப்பிணைமலர்	எஎ
காசினியோர்தாம்வாழ	எரு
காணக்கழிகாதல்	உரு
காணப்புவிழறிவு	எஅ
காணலுதுகின்றேன்	சக
காண்காணெனவிரும்பும்	ருரு
காண்கின்றனகளும்	ருஅ

பக்கம்.

காப்புமதந்தறியேன்	ருரு
காப்புன்னையுன்னக்கழியும்	கசு
காய்த்திருனோமாற்றி	ருசு
காராவரைக்கொங்கை	ச௦
காரிகையார்நிறைமகாப்பவர்	ச௦
காரேற்றிருள்செகிலேற்றின்	சுஅ
கார்கலந்தமேனியான்	அஎ
காலேபொத்திரிந்து	எசு
காலையெழுந்துஉலகம்	கரு
காலையெய்யோற்குமுன்	எக
காலியும்நீலமும்வேலும்	சுஎ
குழந்தோவலர்மடப்பாவை	ருஎ
குறிப்பில்கொண்டுநெறி	எசு
குறிப்பெனக்குக்கோட்டியூர்	சஅ
குறைகொண்டோள்முகன்	சரு
குறையாகவெஞ்சொற்கள்	உஅ
குன்றனையகுற்றம்செயினும்	க௦
குன்றொன்றினியை	ச௦
கூற்றமும்சாரா	ரு௦
கைதேசோழும்பொழில்	ரு
கையகனலாழி	ருரு
கையவலம்புரியும்	சு
கோடுங்காற்சிலையர்	சுரு
சொண்டதுலகம்	உ௦
கொண்டல்தான்மால்வரைதான்	அஉ
கொண்டானையல்லால்	கரு
கொண்டுருடங்கால்மேல்	சக
கொண்டவளர்க்கக்குழவி	ரு௦
கொம்பார்த்தழைகை	ச௦
கோலப்பகல்களிறு	சுரு
கோவலனாய்ஆரிகைகள்	ருசு
கோவாடிகுமாரிலங்காத்து	உசு
சரணுமதையந்த	கரு
சாயால்கரியனை	எஅ
சார்ந்தகடுதேய்ப்பு	ச௦
சார்வுநமக்கென்றும்	சரு
சீதைக்கின்றதாழி	சுஉ
சிலம்பும்செறிகழலும்	சஉ
சிறந்தவென்சிற்தையும்	ருசு
சிறந்தார்க்கெழுதுணையாம்	உரு
சிறியார்பெருமை	உஉ
சினமாமதகளிற்றின்	ருசு
சின்மொழிநோயோ	ச௦
சீரரசாண்டுதன்செங்கொல்	சுசு
சீராரும்மாடத்திருக்கோவலார்	ருசு

பக்கம்.	பக்கம்.
சீரார்திருவெழுசு.த்திருக்கை	அஅ
சீரால்பிறந்துசிதப்பால்	எஅ
சுருக்காகவாங்கிச்சுலாவியின்	உந
சுருங்குதிலெண்ணெய்	எக
சூட்டாயநேமியார்	அச
சூட்டுநன்மால்கள்	க0
சூதாவதுஎன்னெஞ்சத்	ருஉ
சூழ்கின் மகங்குலச்சுருங்கா	கஅ
சூழ்ந்தடியார்வேண்டின	எஅ
சூழ்ந்ததுழாயலங்கல்	நஎ
சேக்கர்மாமுகிலுதித்து	எந
செலிக்கின்பமாவதுவும்	ருஉ
செலிவாய்கண்மூக்கு	எ
செழுநீர்த்தடத்து	ருஎ
செற்றதுவும்சேராவிரணி	நஎ
செற்றெழுந்துதிவிழித்து	கஎ
சென்றங்குவெந்நரகில்	எக
சென்றதிலங்கை	உக
சென்றநாள்செல்லாத	நந
சென்றால்குடையாம்	கஉ
சென்றவணங்குமினோ	சக
சேமம்செங்கோளருளே	கக
சேயனணியன்சிறியன்	ருந
சேர்ந்ததிருமால்	நரு
சோல்லிற்சுறையிலலை	எஅ
சொல்லுந்தனையும்	கச
ஞாலம்பணிப்பச்செறித்து	ருஅ
ஞானத்தால்நன்குணர்ந்து	கஅ
தங்காமுயற்றியவாய்	அஎ
தடாவியவம்பும்	ருஅ
தண்ணந்தழாய்வனை	கக
தமக்கடிமைவேண்டுவார்	அ0
தமராவார்பாவர்க்கும்	ருரு
தமருகந்ததுஎவ்வுருவம்	கக
தமருள்ளத்தஞ்சை	உஎ
தரித்திருந்தேனுகவே	ருஉ
தலைப்பெய்துயான்உன்	எக
தவஞ்செய்துநான்முகனால்	சக
தவஞ்செய்துநான்முகனோ	உஅ
தழும்பிருந்தசார்க்கநான்	அ
தளர்த்தும்முறித்தும்	கஅ
தம்பெண்ணைத்தானடியான்	ருந
தனக்கடிமைப்பட்டது	உ0
தனிநெஞ்சம்முன்னவர்	ருஎ
தனிவளர்செங்கோல்	ருக
தாமுளரே தம்முள்ளம்	உ0
தாம்பாலாப்புண்டாலும்	எஅ
தாழ்சடையும்நீள்முடியும்	நக
தாழ்ந்துவரங்கொண்டு	உக
தாளால்உலகம்அளந்த	சஅ
தாளால்சகடம்உதைத்து	நஅ
தானோதனக்குவமன்	நக
தானோதனித்தோன்மல்	எக
தானொருவனாகி	ருந
திங்களம்பிள்ளைபுலம்ப	கக
திசையும்திசையு	க
திண் பூஞ்சுடர்நுதி	ருஅ
திரிகின் மதுவடமாருதம்	கச
திரிந்ததுவெஞ்சுமத்து	உ0
திருக்கண்டேன்	நக
திருநின் மபக்கம்	ருஉ
திருமகனும்மண்மகளும்	க0
திருமங்கைநின் மருளும்	உரு
திருமாலுருவொக்கும்	எக
திமம்பாடுதன்னெஞ்சமே	கஎ
திமப்பிற்றினியறிந்தேன்	உக
திமப்பென்மின்கண்டார்	ருஉ
திவினைக்கருநஞ்சை	எக
துஞ்சாமுனிவரும்அல்லாத	எஉ
துணிந்ததுசிறந்த	உஉ
துணைநாள்பெருங்கிளையும்	அக
துழாநெடுஞ்சூழிருளென்று	கஉ
துளிர்துணர்வொன்று	அக
தெளிதாகவுள்ளத்தை	க
தெளிந்தசிலர்தலத்தின்	நஅ
தேசந்திதலுந்திருவும்	நஉ
தேருங்கால்தேவன்	சச
தேவராய்நிற்கும்அத்தேவும்	ருக
தையல்லல்லார்கள்குழாங்கள்	எ0
தொகுத்தவரத்தையு	சச
தொடரெடுத்தமால்யானை	கக
தொட்டபடையெட்டும்	சந
தொழிலெனக்குத்தொல்லை	ருச
தொழுதால்பழுதுண்டே	நச
தொழுதுமலர்கொண்டு	கஉ
தோளவனையல்லாத்தொழார்	கந
தோளிரண்டெட்டேழும்	உந
நகரமருள்புரிந்து	க
நகரிழைத்துநித்திலத்து	கஅ
நயவேன்பிறப்பொருளை	கந

	பக்கம்.		பக்கம்.
நலமேவலி துகொல்	௪௦	நேர்ந்தேனடிமை	௨௮
நலியும்நரகனைவீட்டிற் றும்	௬௧	பகலிராவென்பதுவும்	௮௬
நல்லார்நலில்குருகூர்	௭௨	பகல்கண்டேன்நாரணனை	௨௮
நலின்னுரைத்தநாவலர்கள்	௨௧	படிகண்டறிதியே	௧௬
நளிர்மதிச்சுடையதும்	௭௫	படிவட்டத்தாமரை	௩௩
நன்கோதும்நால்வேத்த்துள்	௩௨	படையாரும்வாள்கண்ணார்	௧௫
நன்மணிவண்ணனார்	௫௦	பணிந்துயர்ந்தபெளவ	௩௩
நன்றுபிணிமூப்பு	௧௪	பணிந்தேன் திருமேனி	௨௬
நாகத்தனைக்குடந்தை	௪௮	பண்டிப்பெரும்பதியை	௨௦
நாக்கொண்மொலிடம்	௫௩	பண்டும்பலபலவீங்கிருள்	௬௫
நாடினும்நினைடியே	௧௬	பண்டெல்லாம்வேங்கடம்	௩௬
நாமம்பலசொல்லி	௩௨	பண்புரிந்தநான்மறையோன்	௧௧
நாம்பெற்றநன்மையும்	௨௫	பதிப்பகைஞர்க்காற்றது	௫௩
நாராயணன்என்னையாளி	௪௬	பதியமைந்துகாடி	௨௧
நாராயணன்படைத்தான்	௪௪	பயின்றதுஅரங்கத்திருக்கோட்டி	௨௪
நாவாயிலுண்டே	௧௭	பரனுவனதல்பாவிப்பர்	௮௪
நாழாலமர்முயன்ற	௭௭	பரிசுந்நுமலரால்	௧௮
நானிலம்வாய்க்கொண்டு	௬௧	பலதேவரேத்தப்படி கடந்தான்	௪௬
நான்குநும்குற்றுவது	௮௨	பலபலவழிகளாயிடம்	௫௬
நான்முகனைநாராயணன்	௪௪	பழிபாவங்கையகற்றி	௨௦
நான்மறழைத்தலைநஞ்சுண்டு	௭	பழுதாக்காதொன்மறிந்தேன்	௫௫
நிகழ்ந்தாய்பாஸ்பொன்பசு	௪௭	பழுதேதலபகலும்	௭
நிலைமன்னுமென்னெஞ்சம்	௪௬	பணிப்பியல்வாகடைய	௫௮
நிதங்கரியன்செய்ய	௨௪	பாட்டும்முறையும	௫௩
நிதமுயர்கோலமும்	௬௪	பாரளவும்	௫
நிதம்வெளிதுசெய்து	௩௮	பாருண்டான்பாருமிழ்ந்தான்	௮௧
நினைத்திதமஞ்சிமொலிடவர்	௮௨	பார்த்தகடுவன்சுனைநீர்	௩௬
நினைத்துலகிலார்தெளிவார்	௪௩	பார்த்தோரெதிரிதாநெஞ்சே	௭௮
நினைப்பன் திருமலை	௨௩	பாலகனைய ஆலிலேமேல்	௩௫
நின்றதேதார்பாதம்	௨௫	பாலன் தன் துருவாய்	௧௪
நின்றபெருமாளேநீரேற்று	௩௭	பாலாழிநீகிடக்கும்	௮௦
நின்றநிலமங்கை	௮	பாலிந்திடந்ததுவும்	௪௪
நின்றயுந்நுந்தும்கிடந்தும்	௮௦	பால்வாய்ப்பினைதப்பிர்னை	௬௨
நின்றெதிராயநிரைமணி	௪௧	பாற்கடலும்வேங்கடமும்	௩௫
நீயன்னுலககந்தாய்	௨௨	பிடிசேர்க்களிமளித்தபேராளர்	௧௭
நீயன்றேநீரேற்று	௩௭	பிதிருமனமிலேன்	௫௪
நீயன்றேயாழ்துயரில்	௭௭	பிரான்உன்பெருமை	௧௬
நீயும்திருமகளும்	௧௬	பிரானென்றுநானும்	௨௨
நீயேயுலகெல்லாம்	௪௬	பிரிந்தொன்றுநோக்காது	௮௨
நிலத்தடவரைமேல்	௬௩	பிணைக்கமுயன்றோமோ	௮௧
நுமக்கடியோமென்றென்று	௭௭	பிதப்பிதப்புமூப்புப்பிணி	௮௬
நெஞ்சால்நினைப்பரிய	௪௧	பின்னாக்கும்காற்றிழந்த	௮௪
நெறிகாட்டிநீக்குதியோ	௭௭	பின்னாலுந்நரகம்	௨௬
நெறியார்குழல்கததை	௨௪	பின்னின்றுதாயிர்ப்ப	௨௮
நெறிவாசல்தானையாய்	௬	புகழ்வாய்பழிப்பாய்நீ	௩௪

	பக்கம்.		பக்கம்.
புகழ்வோம்பழிப்போம்	௭௬	மண்ணும்மலையும்மறிகடல்	௬
புகுந்திலங்கும் அந்திப்பொழு	௪௩	மண்ணுலகம் ஆளேனோ	௨௬
புகுமத்தால்வாய்ப்பூசி	௪௦	மதிக்கண்டாய்நெஞ்சே	௨௪
புணர்மருதினாடுபோய்	௧௩	மதித்தாய்போய்நான்கின்	௪௫
புரிந்தமதவேழம்	௩௭	மயங்கவலம்புரிவாய்வைத்து	௬
புரிந்தமலரிட்டு	௪௬	மருங்கோதம்மோதும்	௮௩
புரியொருகைபற்றி	௯	மருந்தும்பொருளும்	௩௧
புலக்குண்டலப்புண்டரீகத்	௬௬	மலர்ந்தேயொழிந்தில	௬௮
புலம்புக்கனஞரல்	௭௦	மலேகொண்டுமத்தாவரவால்	௬௫
புலியுயிருவிசும்பும்	௮௫	மலேமுகடுமேல்வைத்து	௩௭
புனமோபுனத்தயலே	௬௦	மலையாமைமேல்வைத்து	௫௦
பூவையும்காயாவும்	௮௫	மலையாற்குடைகவித்து	௮
பேயருங்கருகடலே	௧௩	மலையேழும்மாரிலங்களேழும்	௨௪
பெரியவரைமார்பில்	௩௮	மற்றரியலாவார்வானவர்	௨௦
பெருகுமதவேழம்	௨௭	மற்றுத்தொழுவார்	௪௭
பெருங்கேழலார்தம்	௬௪	மனக்கேதஞ்சாராமதுஞ்ஞதன்	௫௧
பெருவில்பகழிக்குறவர்கை	௧௦	மனத்துள்ளான்மாதல்நீர்	௩௧
பெற்றதாய்நீயே	௭௭	மனத்துள்ளான்வேங்கடத்தான்	௨௧
பெற்றம்பிணைமருதம்	௩௮	மனமாசுதீரும்	௧௦
பெற்றார்தனாகழல	௮	மனமாளுமோரைவர்	௮௨
பேசுவார்எவ்வளவுபேசுவர்	௩௪	மன்னியபல்பொறிசேர்	௬௬
பேணலமில்லாவரக்கர்	௭௧	மன்னுமணிமுடிநீண்டு	௩௬
பேய்ச்சிபாலுண்டபெருமானை	௩௫	மாடேவரப்பெறுவராமென்றே	௮௩
பேரேவரப்பிதற்றலல்லால்	௧௨	மாணிக்கங்கொண்டு	௭௦
பேர்கின்றதுமணிமாமை	௫௬	மாண்பாவித்துஅந்நான்று	௮௨
பேர்த்தனைமாசகடம்	௧௧	மாமுதலடிப்போதென்று	௭௪
பேர்த்தொன்றுநேர்க்காது	௮௩	மாயோன்வடதிருவேங்கட	௫௮
பேறென்றுமுன்னறியேன்	௨௬	மாலுங்கருங்கடலே	௭
பொய்நீரின்மஞானமும்	௫௭	மாலேநெடியோனே	௩௦
பொருகோட்டோரேனமாய்	௬	மாலேபடிச்சோதிமாற்றேல்	௮௩
பொருட்பிதையேநின்றும்	௪௦	மாலையரியுருவன்பாதமலர்	௨௪
பொருளாலமருலகம்	௨௩	மால்தான்புகுந்த	௪௭
பொலிந்திருண்டகார்வானில்	௩௮	மாறாய்தான்வனைவள்ளுகி	௪௬
பொன் திகழுமேனி	௧௭	மாற்பால்மனஞ்சுழிப்ப	௩௩
பொன்னுலகில்வானவரும்	௬௬	மீனென்னுங்கம்பில்	௮௪
போதறிந்துவானரங்கள்	௨௭	முடிந்தபொழுதில்குறவாணர்	௪௨
போதானிட்டினைஞ்சி	௫௨	முதலாந்திருவுருவம்	௮௫
மகனாகக்கொண்டெடுத்தான்	௨௧	முதலாவார்முலவே	௭
மகனொருவர்க்கல்லாத	௪௨	முந்துற்றநெஞ்சே	௭௬
மகிழலகொன்றேபோல்	௧௧	முயற்றிசுமந்தெழுந்து	௭௬
மகிழ்ந்ததுசின்தைதிருமாலே	௨௨	முயன்றுதொழுவநெஞ்சே	௩௮
மங்குல்தோய்சென்னி	௪௬	முரணவலிதொலைதற்கு	௧௦
மடநெஞ்சமென்றும்	௬௪	முலையோமுழுமுற்றும்	௬௬
மண்ணிற்பொடிபூசி	௧௦௫	முள்ளிச்செழுமலரோர்	௬௦
மண்ணுண்டும்பேய்ச்சிமுலை	௪௨	முன்னுலகம்உண்டுமிழ்ந்தாய்	௩௩

பக்கம்.		பக்கம்.	
மேய்தெளிந்தார்என்செய்யார்	௫௬	வாசகஞ்செய்வதுநம்பரமே	௬௭
மெல்லியலாக்கைக்கிருமி	௬௪	வாயவனையல்லதுவாழ்த்தாது	௬
மேகங்களோவுரையீர்	௬௨	வாய்ப்போதுவொப்ப	அக
மேல்நாள்முகன் அரணையிட்ட	௪௮	வாய்மொழிந்துவாமனனாய்	௩௩
மைப்படிமேனியும்	௭௧	வாராயின்முலையாளிவன்	௬௫
யாதானுமொன்றறியில்	௮௦	வாரிசுருக்கிமதக்களிறை	கக
யாதானுமொன்றாக்கையில்	௭௨	வால்வெண்ணிலவுலகார	௬௮
யாமேயருவினையோம்	௭௭	வாழிபரகாலன்	௮௮
யானுள்ளன்னஞ்சும்	௭௬	வாழும்வகையறிந்தேன்	௩௮
யானேதவஞ்செய்தேன்	௨௭	வாழ்த்தியவனடியை	௮௬
வகைசேர்ந்தல்லநஞ்சும்	அக	வாழ்த்தியவாயராய்	௪௩
வகையறுநுண்கேள்வி	௧௦	வாழ்த்துகவாய்காண்ககண்	௪௫
வகையாலவளிஇரந்து	௨௨	வாணுகித்தீயாய்	௧௬
வகையால்மதியாது	௪௭	வானுலகுதீவளிமாகடல்	௪௮
வடிக்கோலவாள்நெடுங்கண்	௨௮	வானோமறிகடலோ	௮௩
வடிவார்முடிக்கோட்டி	௩௪	விண்ணகரம்வெஃகா	௩௬
வணங்குந்நுதைகள்	௭௨	வித்துமிடவேண்டுங்கொல்லோ	௪௭
வண்டுகளேநவம்மின்	௬௬	வியலிடமுண்டபிராணர்	௬௬
வண்ணஞ்சிவந்தாள்	௬௭	விரலொடுவாய்தோய்ந்த	அ
வந்தித்தவனேவழிநின்ற	௨௧	விரும்பிவிண்மண்ணளந்த	௩௪
வந்துதைத்தவெண்டினா	௩௩	விரைந்தடைமின்மேலொரு	௫௪
வயிற்முலவாளுருவிவந்தானே	௧௭	விசைக்காட்படுவர்	௫௦
வரங்கருதித்தன்னைவணங்காத	௨௮	விளரிக்குரலன்றில்	௭௦
வரத்தால்வலிநினைந்து	௬௬	வினையார்தரமுயலும்	௮௨
வரவாறொன்றில்லையால்	௮௩	வினையாலடர்ப்படார்	௧௩
வருங்காலிருநிலனும்	௩௪	விசும்சிதகால்பதத்திர்	௬௫
வரைகுடைதோள்காம்பாக	௧௫	வீடாக்கும்பெற்றியறியாது	௪௫
வரைச்சந்தனக்குழம்பும்	௨௭	வீற்றிருந்துவிண்ணை	௫௫
வலமாகமாட்டாமைதானாத	௫௨	வேற்பென்றிருஞ்சோலை	௨௫
வலிமிக்கவாளையிற்று	௨௬	வெற்பென்றுவேங்கடம்பாடி	௪௬
வலியமென்றினைந்து	அக	வெற்பென்றுவேங்கடம்பாடும்	௪௦
வழக்கன்றுகண்டாய்	௨௦	வேங்கடமும்விண்ணகரும்	௧௫
வழக்கொமொறுகொள்ளு	௭௮	வேங்கடமேவிண்ணோர்	௫௦
வழித்தங்குவல்வினையை	௮௩	வேதனைவெண்புரிநூலனை	௬௬
வழிநின்றாநினைத்தொழு	௧௫	வேந்தராய்விண்ணவராய்	௫௪
வனையாய்த்நிஞ்சக்கரத்து	௬௮	வைப்பன்மணிவிளக்கா	௫௦
வன்காற்றையொருங்கே	௬௩	வையம்தகளியா	௫

இயற்பாச் செய்யுளகராதி ஸம்பூர்ணம்.

௧. முதல்திருவந்தாதி	௧௦௦	௬. திருவாசிரியம்	௭
௨. இரண்டாந்திருவந்தாதி	௧௦௦	௭. பெரியதிருவந்தாதி	௮௭
௩. மூன்றாந்திருவந்தாதி	௧௦௦	௮. திருவெழுக்கற்றிருக்கை	௧
௪. நான்காந்திருவந்தாதி	௬௬	௯. சிறியதிருமடல்	௭௭½
௫. திருவிருத்தம்	௧௦௦	௧௦. பெரியதிருமடல்	௧௪௮½

நம்மாழ்வார் வைபவம்.

வழுவுவெதுவிசாவாயாம் கும்பகாபுரிகாரிஜம் |
வாண்பெச்செகடுநாடள ஸாரிம்வெந்நு வம்வெஜ ||

వ్యవ భేతువిశ్వాసాయాం కురుకాపురికారిజం ।

పాణ్డ్యదేశకలరాదా శతాంఘ్రిన్యపంభజే॥

வ்ருஷபேதுவிஸாகாயாம் குருகாபுரிகாரிஜம் -

பாண்டியதேவரகலேராதெள ஸுடாரிம்ஸையபம்பஜே -

“பூழியர்கோன் தென்னாடு முத்துடைத்து” என்ற முதியார்மொழியின் படி முத்துவளத்தை மிகுதியாகவுடையதும், செந்தமிழ்நாடென்று சிறப்புற்றதும், “ஈரோன்பதாம் பாண்டி” என்றவாறு பதினெட்டுத் திருப்பதிகளையுடையது மான பாண்டிநாட்டிலே, கங்கை யமுனை முதலிய புண்யநதிகள் பலவற்றினும் மகிமையுடைய தாம்ரபர்ணியென்னும் பொருநையாற்றின் கரையில் திருநகரியென்பது ஒருதிவ்யதேசம். அத்திருக்குருகூரிலே வேளாள வருணத்திலே வம்சபரம்பரையாகத் திருமாலடிக்கே தொண்டிபூண்டொழு குஞ் சிறந்த குலத்திலே திருவழுதிவனநாடரென்னும் பாகவதரது புத்திரரான அறந்தாங்கியா ரீன்ற சக்கரபாணியாரது தநயராகிய அச்சுததைத் தந்தையாகவுடையவர் செந்தாமரைக்கண்ணர். அவர்பாலுதித்த செங்கண்ணரது குமாரரான பொற்காரியார், தமதுபுதல்வராய்த் தோன்றிய காரியார்க்குக் கல்யாணஞ்செய்விக்கக் கருதி மலையமாநாட்டில் திருவண்பரிசாரமென்னுந் திருப்பதியி லுள்ள திருவாழ்மார்ப ரென்னும் பகவத்பக்தரது தநைய யான உடையநங்கையாரை மணம்பேசி முடிக்க, இருவர்க்கும் அவ்வுரில் வெகு ஸம்பீரமமாக விவாகமகோத்ஸவம் நடந்தேறிற்று.

பின்னர் இத்தம்பதிகள் திருக்குருகூர்க்குவந்து சிறப்பாகப் பலவாண்டு இல்லறம் நடத்துகையில், ஒருநாள், மாமனார்வேண்டுகோளின்படி, காரியார் தமதுவாழ்க்கைத்துணைவியுடனே திருவண்பரிசாரத்தை யடைந்து, அங்குச் சிலகாலம் வசித்திருந்தார். பிறகு தமது இல்லாளோடு தம்மீனர்க்கு மீண்டு வருகையில், திருக்குறுங்குடியென்னுந்திருப்பதியை யடைந்து அங்கு எழுந்த ருளியிருக்கிற நம்பியென்னுந் திருநாமமுடைய எம்பெருமானை வந்தித்து வாழ்த்தி 'அடியேங்களுக்கு ஒருமகப்பேற்றை அளித்தருளவேணும்' என்று பிரார்த்திக்க, அவ்வாதிமுர்த்தி 'நாமே வந்து பிறக்கிறோம்' என்று பெருந் கருணையுடன் அர்ச்சகமுகமாகச் சொல்லியருளித் தமது தீர்த்தம் திருமாலை பரியட்டம் முதலியவற்றைப் பிரசாதித்தருளினான். இங்ஙனம் பெற்ற அவர்,

திருநகரியிற் சென்று வாழ்கையில், உடையநங்கையார் கர்ப்பவதியாக, அவரது திருவயிற்றினின்று, பகவானது அம்சமும் ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தினது அம்சமும் சேனைமுதலியாரது அம்சமுமாக, ஒருகுமாரர், கலியுகம்பிறந்த நார்பத்துமூன்றும்நாளான பிரமாதுவருஷத்து வைகாசிமாதத்துப் பெளர்ணமி கூடிய வெள்ளிக்கிழமையில் கடகலக்நத்தில் திருவவதரித்தார்.

இப்படி ஒருவர் மூவரது அம்சமாக இருக்கக்கூடுமோவென்னில்?—சக்கரவர்த்தியான அரசன் அஷ்டதிக்கபாலகர்களின் அம்சங்கள் கூடிப் பிறந்தவனென்றும், இனியபெருமாளும் நம்பிமுத்தபிரானும் தனித்தனி ஆதிசேஷாம் சத்தோடு பகவானது அம்சமும் பொருந்தியவரென்றும், அதுமான் வாயுவின் அம்சத்துடன் ருத்ராம்சமு முடையவரென்றும் நூல்கள் கூறுதலால், அவைபோலவே இதுவும் ஒக்கு மென்க.

இப்படி பகவான் அவதாரஞ்செய்தற்கு முன்னமே, அவனுக்குப் பலவாற்றும் அடிமைசெய்தலையே உரியதொழிலாகக்கொண்ட திருவனந்தரீழ்வான் இக்குமாரரீது வெயில் மழை முதலியன படாதிருக்குமாறு வந்து ஒரு புளியமரமாக அவதரித்து வளர்த்திருந்தனர்.

நம்பி தந்தருளிய வரத்தின்படி யுகித்த குமாரர் பிறந்தபொழுதே தொடங்கி அமுதல் பாலுண்ணுதல் முதலிய லோகவியாபாரமொன்று மின்றியும் வாட்டமில்லாது பரிபூர்ணராயிருக்க, அவ்வதிசயத்தைக் கண்ட தாய் தந்தையர் எம்பெருமாள்பக்கலில் பார்த்தை வைத்திட்டுத் தாம் சிறிதும் கவலைப்படாமல், பிறந்த பன்னிரண்டாநாளில் அத்திருநகரியிலுள்ள திருக்கோயிலுக்கு அக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டுபோய், அங்கு எழுந்தருளியிருக்கின்ற பொலிந்துநின்றபிரானைச் சேவிக்கப் பண்ணுவித்து, அப்பெருமானது திருமுன்பே, அந்தத் தெய்வக்குழவிக்கு, உலகநடைக்கு மாறாக இருந்ததனால், 'மாறன்' என்று திருநாமம் சாத்தி, அருகிலிருந்த திருப்புளியமரத்தி னடியிலே ஆணிப்பொன்னுந்தெய்த வண்ணச்சிறுத்தொட்டிலில் வளர்த்திப் போற்றி வந்தார்கள்.

கர்ப்பத்திலிருக்கும்பொழுது ஞானமுடையனவாயிருக்கின்ற குழந்தைகளைப் பிறந்தவுடனே தனதுபரிசுத்தால் அஜ்ஞாநத்துக்கு உள்ளாக்கி அமுதல் அரற்றுதல் முதலியன செய்யும்படி பண்ணிவிடுந் தன்மையதான சடமென்னும் வாயு இவரையும் பிறந்தபொழுது தொடுத்தற்கு வர அப்பொழுது இவர் அதனை ஹும்ங்காரத்தால் ஒதுத்து ஓட்டி ஒழித்ததனால், இவர்க்கு 'சுடகோபர்' என்று திருநாமமாயிற்று.

"நம்சடகோபண்ப்பாடினையோவென்று நம்பெருமாள், விஞ்சியவாதரத்தாத்கேட்பு" என்று பின்புள்ளாரும் கொண்டாடும்படி இவர் நம்பெருமானால் 'நம்ஆழ்வார்' என்று அபிமானித்து விசேஷகடாசுஷன் செய்யப்பட்டு மந்தையாழ்வார்களையினும் உயர்வுற்றதனால், 'நம்மாழ்வார்' என்று ஒரு திருப்பெயர் பெற்றனர்.

இத்தன்மையான ஆழ்வார் பதினாற்பிராயமளவும் கண்விழியாமல் மொன்னத்தோடு எழுந்தருளியிருக்க, அதுநோக்கிய நங்கையாரும் அவர்கொழு

நரும், 'இவர், தம்மைப்போன்ற நிலையுடையா ரெவரையும் உலகத்திற் கர்ண மையால், யாரோடும் பேசாமலிருக்கின்றார்' என்று அறியாமல், 'எம்பெரு மாள்விஷயத்தில் நாம் செய்த அபராதம் ஏதேனும் உண்டோ?' என்று கரு திக் கலங்கியிருந்தனர்.

அப்பொழுது பரமபதநாதனது நியமனத்தாற் சேனைத்தலைவர் ஏகாந்த மாக எழுந்தருளி இவர்க்குத் திருவிலச்சினைசெய்து ஸகலமந்திரார்த்தங்களை யும் உபதேசித்தருளினார்.

இப்படி பெற்ற இவர் பதினாறுகலைகளும் நிறைந்த சந்திரன்போலப் பதினாறுபருவம் நிரம்பி உறங்காப்புளிநிழலிலே பதுமாசனம் கொண்டு வீற் றிருந்து பாதத்தவத்தைத் தியானஞ்செய்து ஞானமுத்திரை கைக்கொண்டிருந்த காலத்தில், திவ்வியதேசயாத்திரையாகச் சென்றிருந்த மதுரகவியாழ்வார், இவரது வைபவத்தைக் கேட்டும் இவரது திவ்வியஒளியைக் கண்டும் திருவயோத்தியினின்று புறப்பட்டு வந்து அருகில் நின்று 'இவர்க்கு உணர்ச்சி உளதோ? இலதோ?' என்று சோதித்தற்பொருட்டு இவர்முன்னிலையிலே ஒரு சிறுகல்லை யெடுத்துப் போகடி, அது விழுந்த ஒலியைக் கேட்டவுடனே இவர் திருக்கண்களை விழித்துப் பார்த்தருளினார். உடனே, மதுரகவிகள் 'இவர்க்கு வாக்கு உண்டோ? இன்றோ? அறிவோம்' என்று எண்ணி இவரை நோக்கி 'அசித்தாகிய சரீரத்திலே அனுவளவினதான ஆத்மா சம்பந்தித்தால், அது எதனை அனுபவித்து எங்கு இருக்கும்?' என்னும் கருத்தை யமைத்து 'செத்தத்தின்வயிற்றிற் சிறியது பிறந்தால், எத்தைத்தின்று எங்கே கிடக்கும்?' என்று வினா, ஆழ்வார் 'அச்சரீரத்தைச் சார்ந்த சுகதுக்கங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு அதனையே ஆசிரயித்திருக்கும்' என்ற கருத்தை யமைத்து 'அத்தைத்தின்று அங்கே கிடக்கும்' என்று விடையருளிச்செய்தார். அது கேட்டு மதுரகவிகள் மிகமகிழ்ந்து சடகோபமுனிவரது ஞானத்தைக் கொண்டாடி, இவரையடைந்து தாம் கடைத்தேறக் கருதி, இவர் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்கப்ரணம் மாகத் தாளும் தடக்கையும் கூப்பி விழுந்து, தண்ட னிட்டு இவரது இணையடித்தாமரைகளைத் தியானித்தலும் திருநாமங்களை வழுத்துதலும் செய்துகொண்டு இவரை ஆசிரயித்து 'அடியேனுக்குத் தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களை விளக்கியருளவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தார்.

அவ்வாறிருக்கையில், ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் ஆழ்வாரது ஞானக்கண்ணுக்குச் சேவைசாதிக்கத் திருவுளங்கொண்ட வளவிலே, பெரியதிருவடியும் தனது பக்ஷபாதம்தோன்ற முன்வந்து நின்றலும், பெருமாள் பிரியாப்பிரிய முடைய பிராட்டியுடனே கருடவாகனருடனாய் எழுந்தருளி எதிர்வந்துநிற்க, கருமுகில் தாமரைக்காடுபூத்து நீடிருசுடர் இருபுறத்தேந்தி ஏடவிழ்திருவொடும் பொலிய ஓர் செம்பொற்குன்றின்மேல் வருவபோல் கலுழன்மேல் வந்து தோன்றிய அம்முகில்வண்ணனது திருமேனியழகைச் சேவித்துக் கண்கள் ஆனந்தவருவி சொரிய உடம்பு உரோமாஞ்சங்கொள்ள ஆனந்த வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்தார். அந்தரம் தூற்றெட்டுத்திருப்பதியெம்பெருமான் களும் அங்கு எழுந்தருளிக் காட்சிகொடுக்க, அவர்களைத் தரிசித்து அவர்கள் திவ்வியகுணங்களை அனுபவித்து அவ்வனுபவத்தாலுண்டான பிரீதி உள்

ளடங்கர்மல் அதனைப் பிரபந்த முகமாக வெளியிடக்கருதி, நான்கு வேதங்களுள் இருக்கு யஜுஸ் அதர்வணம் என்ற மூன்று வேதங்களின் ஸாரார்த்தத்தைத் திருவிருந்தம் திருவாசிரியம் பேரியதிருவந்தாதி யென்ற மூன்று பிரபந்தங்களின் மூலமாக வெளியிட்டு, அவ்வேதங்களுள்சிறந்ததும் பகவானதுசொருபமாகவே யுள்ளதுமான ஸாம வேதத்தின் தத்துவப்பொருளைச் சரமப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியால் அருளிச்செய்து, அவற்றை மதுராகவிகளுக்கு உபதேசித்தருளினார்.

அக்காலத்தில் நியத்யுரிகளும், சுவேதத்தீபவாசிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவ சிரேஷ்டடர்களும் காரிமாறப்பிரானது மகிமையைக் காணுதற்பொருட்டு முன்வந்து சேர, மாறார் அவர்களைத் தமது பிரபந்தத்திலே “பொலிக பொலிக” என்று வாழ்த்தியருளினார்.

தம்பக்கல் திருவுள்ளமுவந்து பொலிந்துநின்றபிரான் பிரசாதித்தருளின மகிழ்மலர்மாலையைத் தரித்ததனால் ‘வருளாபரணர்’ என்றும், பிறமதங்களாகிய யானைகளைத் தமது பிரபந்தங்களிற் கூறிய தத்துவார்த்தங்களாற் செருக்கடக்கி அவற்றிற்கு மாவெட்டியென்னும் கருவிபோல இருத்தலால் ‘பராங்குசர்’ என்றும் திருநாமம்பெற்ற குருகைப்பிரான் பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமும், ஜீவாத்மாவினது தன்மையும், பரமாத்மாலையடையும் உபாயமும், அகனனம் அடைதலின் பயனும், அச்சரணுகதிக்குப்பகையும் என்று ஸகலவேதசாஸ்திரங்களிலும் ஸாரமாகச்சொல்லப்பட்ட அர்த்தபஞ்சகத்தையும், மந்திர சிரேஷ்டமானத்வயமென்னும்சரணுகதிமந்திரத்தின் அர்த்தத்தையும் பிரபந்த ரூபமாக யாவரும் எளிதில்அறியத் தெரிவித்தருளி, “நளிரம்திச்சுடையனும் நான்முகக்கடவுளும், தளிரொளியிமையவர் தலைவனும் முதலா, யாவகையுலகமும் யாவரு மகப்பட, நிலம்நீர்திகால் சுடரிருவிசும்பும், மலர்சுடர்பிறவுஞ் சிறிதுடன்மயங்க, ஒருபொருள்புறப்பாடின்றி முழுவதும், அகப்புட்கார்தோராலிலைச்சேர்ந்த எம், பெருமா மாயனையல்லது, ஒருமாதெய்வம் மற்றுடையமோயாமே?” என்று தமது சித்தாந்தத்தின் தவ்வத்தை நன்குவெளியிட்டுத் தமது வாழ்நாள்முழுவதிலும் பிறிதொன்றில் சிந்தைசெலுத்தாது பரமனையே சிந்தித்துப் பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளை யுடையராய்க் கொண்டு, உலகநடையாட்டம் சற்றுந் தொடராத, முப்பத்தைந்து திருநகூத்திரம் வாழ்ந்திருந்து, அப்பால், இமையவர் எதிர்கொள்ள, கின்னரகந்தருவாதியர் சேதம்பாட, தேவர்கள் தோத்திரஞ்செய்ய, வைகுந்தமாநகர்புக்குத் திருமாமணிமண்டபத்தில் ஆந்தயில்பேரின்பத்து அமர்ந்தனர்.

இவர், மந்தையாழ்வார்கள்போல இவ்வுலகவுணர்ச்சி நடையாடாநிற்க எம்பிரானருளால் ஒருகாலவிசேஷத்தில் தத்துவஞானம் முதலியன தோன்றப்பெற்று அனுபவித்தவரன்றி, திருத்துழாய் பரிமளத்தோடே அங்குரிக்கு மாபோல அவதரிக்கும்பொழுதே இயற்கையில் ஞானபக்திகளையுடையராய் அந்நிலை என்றும் மாறுதிருத்ததனால் தலைவராகக் கூறப்படுவர். இதுவே, இவரை அவயவியாகவும், மந்தையாழ்வார்களை இவர்க்கு அவயவமாகவும் விருபித்தற்கு ஏற்ற காரணம்.

அங்கனம் உருவகப்படுத்துமிடத்து, இவர்க்கு, பூதத்தாழ்வரைச் சிரமமாகவும், பொய்கைபேயாழ்வார்களைக் கண்களாகவும், பெரியாழ்வரை முகமாகவும், திருமழிசையாழ்வரைக் கழுத்தாகவும், குலசேகராழ்வாரையும் திருப்பாழ்வாரையும் கைகளாகவும், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வரை மார்பாகவும், திருமங்கையாழ்வரைக் கொப்பூழாகவும் மதுரகவிபாழ்வரைப் பாதமாகவும் உரைப்பது மரபு.

இப்படி ஒப்புயர்வற்ற இவ்வாழ்வார் எம்பெருமானது திருவடிகளுக்கு மிகவும் அந்தரங்கராக இருந்ததனால், பெருமானது பாதுகை, 'ஸ்ரீ சீடகோபன்' என்று இவரது திருநாமத்தையிட்டு வழங்கப்படுகின்றது.

ஆன திருவிருத்தம்நூறும் அருளிஞன் வாழியே

ஆசிரியமேழுபாட்டும் அளித்தபிரான் வாழியே *

நன்மதவந்தாதி யெண்பத்தேழீந்தான் வாழியே

வாழியே *

இலகு திருவாய்மொழி யாயிரத்தொருநாற்றிரண்டு ரைத்தான்

வாணணியும்மாமாடக் குருகைமன்னன் வாழியே

வைகாசிவிசாகத்தில் வந்துதித்தான் வாழியே *

சேனையர்கோனவதாரம் செய்தவள்ளல் வாழியே

திருக்குருகைச்சடகோபன் திருவடிகள் வாழியே.

மேதிரியில் வைகாசிவிசாகத்தோன் வாழியே

வேதத்தைச் செந்தமிழால் விரித்துரைத்தான் வாழியே *

ஆதிசூருவாய் அம்புலியி லவதரித்தான் வாழியே

அனவரதம் சேனையர்கோ னடிதொழுவோன் வாழியே *

நாதனுக்கு நாலாயிர முரைத்தான் வாழியே

நன்மதுரகவிவணங்கும் நாவீறன் வாழியே *

மாதவன்பொற்பாதுகையாய் ஊர்ந்தருள்வோன் வாழியே

மகிழ்மாறன் சடகோபன் வையகத்தில் வாழியே.

திருக்குருகைப்பெருமாஸ்தன் திருத்தாள்கள் வாழியே

திருவான திருமுகத்துச் செவியென்றும் வாழியே *

இருக்குமொழி என்னெஞ்சில் தேக்கினான் வாழியே

எந்தை யெதிராசர்க் கிதைவனார் வாழியே *

கருக்குழியில் புகாவண்ணம் காத்தருள்வோன் வாழியே

காசினியில் ஆரியனாய்க் காட்டினான் வாழியே *

வருத்தமற வந்தென்னை வாழ்வித்தான் வாழியே

மதுரகவிதம்பிரான் வாழி வாழி வாழியே.

நம்மாழ்வார்.

வகுளாபரணம்வந்தே ஜகதாபரணம்முநிம்
யஸ்ஸுருதேருத்தரம்பாகம் சக்ரேத்ராவிடபாஷையா.

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி.

தனியன்கள்.

(நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது.)

லகூஜை தவிழ்நா நுனொடிநம்
வவபூஷணம் ஸங்கொவவாஜ்யம் |
வஹஸு ஸாவொவ நிஷுதஜாமம்
நாஜஹ்நாவிவவவவாநா ||

ஐத்யுதம் விஷ்ணுநாமம் நாமம் ஸ்ரீரக்ஷணம் !
நாமம் ஸ்ரீரக்ஷணம் நாமம் நாமம் நாமம் ||

பக்தாம்ருதம்விஸ்வஜநாநாமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம் ஸ்ரீஸடகோபவாங்கமம் |
ஸஹஸ்ரஸாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம்த்ராவிடவேதஸாகரம்.

(ஈச்வரமுனிகள் அருளிச்செய்தது.)

இருவிகற்ப நேரிசை வேண்பா.

திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும் *
மருவினியவண்பொருநலென்றும் *—அருமறைகள்
அந்தாதிசெய்தானடியிணையே எப்பொழுதும் *
சிந்தியாய்நெஞ்சே! தெளிந்து.

(சோட்டைநம்பிகள் அருளிச்செய்தது.)

மனத்தாலும்வாயாலும் வண்குருகூர்பேணும் *
இனத்தாரையல்லா திறைஞ்சேன் *—தனத்தாலும்
ஏதும்குறைவிலேன் *எந்தைசடகோபன்
பாதங்களையாமுடையபற்று.

(அனந்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது.)

ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தியிராமானுசமுனிதன் *
வாய்ந்தமலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்*—ஆய்ந்தபெருஞ்
சீரார்சடகோபன்செந்தமிழ்வேதம்தரிக்கும் *
பேராதவுள்ளம்பெற.

(பட்டர் அருளிச்செய்தது.)

வான் திகழும்சோலைமதிளரங்கர்வண்புகழ்மேல் *
ஆன்றதமிழ்மறைகளாயிரமும் *—ஈன்ற
முதல்தாய்சடகோபன் * மொய்ம்பால்வளர்த்த
இதத்தாய்இராமானுசன்.

மிக்கவுறைநிலையும் மெய்யாமுயிர்நிலையும் *
தக்கநெறியும் தடையாகித்—தொக்கியலும் *
ஊழ்வினையும்வாழ்வினையும் ஒதம்குருகையர்கோன் *
யாழினிசைவேதத்தியல்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்,

மு த ற் ப த் து.

கைங்கர்யமே புருஷார்த்த மேன்று அறுதியிடுதல்.

† க-ஆந் திருவாய்மொழி—உயர்வறவுயர்நலம்.

[எம்பெருமான் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யம் பண்ணும்படி ஆழ்வார் தம் திருவுள்ளத்துக்கு உபதேசித்தல்.]

க லி லி நு த் த ம்.

பண்-முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம்-ஏழொத்து. கமாஸ்ராகம்-ஆதிதாளம்.

‡:‡ உயர்வறவுயர்நலம் உடையவன் ‡: யவனவன் *
மயர்வறமதிநலம் அருளினன்யவனவன் *
அயர்வறமமரர்கள் அறிபதியவனவன் *
துயரதுகடரடி தொழுதெழுளன்மனனே ! (க)

மனனகமலமற மலர்மிசையெழுதரும் *
மன்னுணர்வளவிலன் பொறியுணர்வவையிலன் *
இன்னுணர்முழுநலம் எதிர்நிகழ்கழிவினும் *
இன்னில னென்னுயிர்மிசுநரையிலனே. (உ)

இலனதுஉடையனிது எனநினைவரியவன் *
நிலனிடையிசும்பிடை உருவினன் அருவினன் *
புலனெடுபுலனலன் ஒழிவிலன் பார்த * அந்
நலனுடையொருவனை நணுகினம்நாமே. (ங)

நாமவனிவனுவன் அவளிவனுவனெவன் *
தாமவரிவருவர் அதுவிதுவுதுவெது *
வீமவையிவையுவை அவைநலம்தீங்கவை *
ஆமவையாயவை ஆய்நின்றஅவரே. (ச)

அவரவர்தமதமது அறிவறிவகைவகை *
அவரவர்இறையவர் எனஅடியடைவர்கள் *
அவரவர்இறையவர் குறைவிலர் இறையவர் *
அவரவர்விதிவழி அடையநின்றனரே.

† இந்தத்திருவாய்மொழி, கோயில்திருவாய்மொழியைச் சேர்ந்தது.

‡ 'யவனவன்' என்றும் பாடம் கூறுவர் ; மேலும் இப்படியே.

நின்றனர் இருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்தனர் *
 நின்றிலர் இருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலர் *
 என்றுமொரியல்வினர் எனநினைவரியவர் *
 என்றுமொரியல்வொடு நின்றவெந்திடரே.

(சு)

திடவிசும்பெரிவளி நீர்நிலம் இவையிசை *
 படர்பொருள் முழுவதும் அவையவைதொறும் *
 உடல்மிசை உயிரெனக் கரந்துளங்கும்பரந்துளன் *
 சுடர்மிகுசுருதியுள் இவையுண்டகரனே.

(எ)

சுரரறிவருநில விண்முதல் முழுவதும் *
 வரன்முதலாயவை முழுதுண்டபரபரன் *
 புரமொருமூன்றெரித்து அமரர்க்கும் அறிவியந்து *
 அரனயனென உலகழித்தமைத்துளனே.

(அ)

உளனெனில் உளன் அவனருவம் இவ்வுருவுகள் *
 உளனலனெனில் அவனருவம் இவ்வருவுகள் *
 உளனென இலனென இவைகுணமுடைமையில் *
 உளனிருதகைமையொடு ஒழிவிலன்பரந்தே.

(க)

பரந்ததண்பரவையுள் நீர்தொறும்பரந்துளன் *
 பரந்த அண்டமிதென நிலவிசும்பொழிவற *
 கரந்தசிலிடந்தொறும் இடம்திகழ்பொருள்தொறும் *
 கரந்தெங்கும்பரந்துளன் இவையுண்டகரனே.

(க௦)

ஃஃ கரவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவையிசை *
 வரனவில் திறல்வளி அளிபொறையாய்நின்ற *
 பரனடிமேல் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
 நிரனிறையாயிரத்து இவைபத்தும்வீடே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† ௨ - ஆந் திருவாய்மொழி—வீடுமின்.

[‘பகவத்பக்தியைப்பண்ணி ஆச்ரயியுங்கோள்’ என்று
பரோபதேசஞ்செய்தல்.]

வஞ்சித்துறை.

பண்-முநிரந்தகுநிஞ்சி, -நாளம்-ஏறொத்து. செஞ்சுருட்டி. ராகம்-அடநாளம்.

- ‡: வீடுமின்முற்றவும் * பற்றிலையாய் * அவன்
வீடுசெய்து * உம்முயிர் முற்றிலடங்கே. (கா)
- வீடுடையானிடை *
‡: வீடுசெய்ம்மினே. (க) அடங்கெழில்சம்பத்து *
அடங்கக்கண்டு * ஈசன்
மின்னின்நிலையில * அடங்கெழில்அஃதென்று *
மன்னுயிராக்கைகள் * அடங்குகஉள்ளே. (எ)
- என்னுமிடத்து * இறை உள்ளம்உரைசெயல் *
உன்னுமின்றிரே. (உ) உள்ளஇம்மூன்றையும் *
உள்ளிக்கெடுத்து * இறை
நீர்நுமதென்றிவை * யுள்ளிலொடுங்கே. (அ)
- வேர்முதல்மாய்த்து * இறை
சேர்மின், உயிர்க்கு * அதன் ஒடுங்கஅவன்கண் *
நேர்நிறையில்லே. (ங) ஒடுங்கலும்எல்லாம் *
விடும்பின்னும்ஆக்கை *
இல்லதும்உள்ளதும் * விடும்பொழுதுஎண்ணே. (சு)
- அல்லதுஅவனுரு *
எல்லையில்அந்நலம் * ஒண்பொருக்குஅந்நலத்து
புல்குபற்றற்றே. (ச) ஒண்பொருள்நில *
அற்றதுபற்றெனில் * வண்புகழ் நாரணன் *
உற்றதுவீடுஉயிர் * திண்கழல்சேரே. (க௦)
- செற்றதுமன்னுநில *
அற்றிறைபற்றே. (ரு) ‡: சேர்த்தடத் * தென்குரு
கூர்ச்சடகோபன்சொல் *
பற்றிலன்ஈசனும் * சீர்த்தொடையாயிரத்து *
முற்றவும்நின்றனன் * ஓர்த்தஇப்பத்தே. (கக)

† இது, கோயில் திருவாய்மொழி.

‡ ‘வீடிசைமினே’ என்று பாடாந்தரம்.

௩-ஆந் திருவாய்மொழி—பத்துடை.

[எம்பெருமானது ஸ்ஸ்ஸல்ப்யத்தை அருளிச்செய்தல்.]

கலிநிலைந்நுறை.

- பண்-நட்டபாடை. நாளம் - ஏழொத்து. அபநுபராகம் - ரூபகநாளம்.
 பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக்கரிய
 வித்தகன் * மலர்மகளிவிரும்பும் நம் அரும்பெறலடிகள் *
 மத்துறுகடைவெண்ணெய் களவினில்உரவிடையாப்புண்டு *
 எத்திறம்! உரவினொடு இணைந்திருந்தேங்கியளனிவே. (க)
 எளிவரும்இயல்வினன் நிலைவரம்பிலபலபிறப்பாய் *
 ஒளிவருமுழுநலம் முதலிலகேடிலவீடாம் *
 தெளிதருநிலைமையதுஒழிவிலன் முழுவதும்இறையோன் *
 அளிவரும்அருளினொடு அகத்தனன்புறத்தனன் அமைந்தே. (உ)
 அமைவுடைஅறநெறி முழுவதும்உயர்வறவுயர்ந்து *
 அமைவுடைமுதல்கெடல் ஒடிவிடையறநிலமதுவாம் *
 அமைவுடைஅமரரும் யாவையுமயாவரும்தானும் *
 அமைவுடைநாரணன்மாயையை அறிபவ்யாரே? (ங)
 யாரும்ஒர்நிலைமையனென அறிவரியஎம்பெருமான் *
 யாரும்ஒர்நிலைமையனென அறிவெளியஎம்பெருமான் *
 பேரும்ஒராயிரம் பிறபலவுடையஎம்பெருமான் *
 பேரும்ஒருருவமும் உளதில்லைஇலதில்லைபிணக்கே. (ச)
 பிணக்கற அறுவகைச்சமயமும் நெறியுள்ளியுரைத்த *
 கணக்கறுநலத்தனன் அந்தமிலாதியம்பகவன் *
 வணக்குடைத்தவநெறி வழிநின்றபுறநெறிகளைகட்டு *
 உணக்குமின்பசையற அவனுடையுணர்வுகொண்டிணர்ந்தே. (ரு)
 உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்று உயர்ந்துருவியந்தஇந்நிலைமை *
 உணர்ந்துணர்ந்துணரிலும் இறைநிலைஉணர்வரிதுஉயிர்காள்! *
 உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து அரியயனரனென்னும்இவரை *
 உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்துஇறைஞ்சுமின்மனப்பட்டதொன்
 னன்றெனப்பலவென அறிவரும்வடிவினுள்ளின்ற * [நே.
 நன்றெழில்நாரணன் நான்முகன்அரனென்னும்இவரை *
 ஒன்றதும்மனத்துவைத்து உள்ளிதும்இருபசையறுத்து *
 நன்றெனநலம்செய்வது அவனிடைநம்முடைநாளே. (எ)

நாளும்நின்றடுமபழமை அங்கொடுவினையுடனே
 மாளும் * ஓர்குறைவில்லை மன்னகமலமறக்கமுவி *
 நாளும்நந்திருவுடையடிகள்தம் நலங்கழல் † வணங்கி *
 மாளும்ஓரிடத்திலும் வணக்கொடுமாள்வதுவலமே. (அ)

வலத்தனன் திரிபுரமெரித்தவன் இடம்பெறத்துந்நித்
 தலத்து * எழுதிசைமுகன்படைத்த நல்லுலகமும் தானும்
 புலப்பட. * பின்னும் தன்னுலகத்தில் அகத்தனன் தானே
 சொலப்புகில் * இவைபின்னும் வயிற்றுள இவை அவன் துயக்கே. (க)

துயக்கறுமதியில்நன்ஞானத்துள் அமரரைத்துயக்கும் *
 மயக்குடைமாயைகள் வானிலும்பெரியனவல்லன் *
 புயற்கருகிறத்தனன் பெருநிலம்கடந்தநல்லடிப்போது *
 அயர்ப்பிலன் அலற்றுவன் தழுவுவன் வணங்குவன் அமர்ந்தே. (க0)

† அமரர்கள் தொழுதெழ அலைகடல்கடைந்தவன் தன்னை *
 அமர்பொழில்வளங்குருகூர்ச் சடகோபன் ‡ குற்றேவல்கள் *
 அமர்சுவையாயிரத்து அவற்றினுள் இவைபத்தும்வல்லார் *
 அமரரோடு உயர்வில்சென்று அறுவர்தம்பிறவியஞ்சிறையே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச-ஆந் திருவாய்மொழி—அஞ்சிறைய.

[எம்பெருமானது பிழைபோறுத்தலைப் பற்றாசாக்கொண்டு தலைமகள்
 பறவை முதலியவற்றைத் தூதுசெல்ல விடும் பாசரம்.]

தாவுகோச்சகக்கலிப்பா.

பண் - நட்டபாடை, தாளம் - ஏழோத்து. கண்டாராகம் - ஆதிதாளம்.
 † அஞ்சிறையமடநாராய்! அளியத்தாய்! * நீயும்நின்
 அஞ்சிறையசேவ்லுமாய் ஆவா! என்றுஎனக்கருளி *
 வெஞ்சிறைப்புள்ளாயர்த்தார்க்கு என்விதிதூதாய்ச்சென்றக்கால் *
 வன்சிறையில் அவன்வைக்கில் வைப்புண்டால்என்செய்யுமோ? (க)
 என்செய்யதாமரைக்கண் பெருமாளுக்குஎன் தூதாய் *
 என்செய்யும்உரைத்தக்கால்? இனக்குயில்காள்! நீரலிரே? *
 முன்செய்தமுழுவினையால் திருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல் *
 முன்செய்யமுயலாதேன் அகல்வதுவோ? விதியினமே. (உ)

† 'வணங்கி' என்பது உரையின் பாடம்.

‡ 'குற்றேவல்' என்னும் பாடம் செய்யுள்கைக்குச் சேரும்.

விதியினால்பெடைமணக்கும் மென்னடைய அன்னங்காள் ! *
மதியினால்குறள் மாணாய் உலகிரந்தகள்வர்க்கு *
மதியிலென்வல்வினையே மாளாதோ? என்று * ஒருத்தி
மதியெலாம் உள்கலங்கி மயங்குமால் என்னீரே. (ந)

என்றீர்மைகண்டி ரங்கி இதுதகாதென்றோத *
என்றீர்முகில்வண்ணற்கு என்சொல்லியான் சொல்லுகேனோ ? *
நன்னீர்மையினியவர்கண் தங்காதென்றொருவாய்ச்சொல் *
நன்னீர்மகன் தில்காள் ! நல்குதிரோ ? நல்கிரோ ? (ச)

நல்கித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேமும் வினையேற்கே *
நல்கத்தானுகாதோ ? நாரணனைக்கண்டக்கால் *
மல்குநீர்ப்புறப்படப்பை இரைதேர்வண்சிறுகருகே ! *
மல்குநீர்க்கண்ணேற்கு ஓர்வாசகங்கொண்டருளாயே. (ரு)

அருளாதீர் அருளி அவராவிதுவராமுன் *
அருளாழிப்புள்கடவீர் அவர்வீதிஒருநாளென்று *
அருளாழியம்மானைக் கண்டக்கால்இதுசொல்லி
யருள் * ஆழிவரிவண்டே! யாமும்என்பிழைத்தோமே? (சு)

என்பிழைகோப்பதுபோலப் பணிவாடை † ஈர்கின்றது *
என்பிழையேநினைந்தருளி அருளாததிருமாலார்க்கு *
என்பிழைத்தாள் திருவடியின் தகவினுக்கு என்று ஒருவாய்ச்சொல் *
என்பிழைக்கும்இளங்கிளியே! யான்வளர்த்தநீயலையே? (எ)

நீயலையே? சிறுபூவாய்! நெடுமாலார்க்குஎன் தூதாய் *
நோயெனதுதுவ்வென்ன துவலாதே இருந்தொழிந்தாய் *
சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேன்நான் *இனிஉனது
வாயலகில்இன்னடிசில் வைப்பாரைநாடாயே. (அ)

நாடாதமலர்நாடி நாஸ்தோறும்நாரணன்தன் *
வாடாதமலராடிக்கீழ் வைக்கவேவகுக்கின்று *
வீடாடிவீற்றிருத்தல் வினையற்றதென் செய்வதோ? *
ஊடாடுபணிவாடாய்! உரைத்தீராய் எனதுடலே (ஊ)

உடலாழிப்பிறப்புவிடு உயிர்முதலாமுற்றுமாய் *
கடலாழிநீர்தோற்றி அதனுள்ளேகண்வளரும் *
அடலாழியம்மானைக் கண்டக்கால்இதுசொல்லி*
விடல் ஆழிமடநெஞ்சே! வினையோம்ஒன்றாமளவே. (க)

அளவியன்ற எழுலகத்தவர் பெருமான் கண்ணனை *
 வளவயல்கூழ் வண்குருகூர்ச் சடகோபன் வாய்ந்துரைத்த *
 அளவியன்ற அந்தாதி ஆயிரத்தாள் இப்பத்தின் *
 வளவுரையால் பெறலாகும் வானோங்கு பெருவளமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

௫ - ஆந் திருவாய்மொழி—வளவேழ்.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானது பரத்வத்தை அநுஸந்தித்து அகலத் தேட,
 எம்பெருமான் தன்னுடைய சீலகுணத்தாலே ஆழ்வாரைச்
 சேர்த்துக்கொள்ளுதல்.]

அறுவீரீகீகழிநெடி லடியாசிரியவ்ருந்தம்.

பண் - செருந்தி. தாளம் - ஏழோத்தூ. கல்பாணி ராகம் - ஆதிதாளம்.

அளவேழுலகின் முதலாய வானோரிறையை, அருவினையேன் *
 களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட கள்வா ! என்பன்பின்னையும் *
 தளவேழ்முதுவல்பின்னைக்காய் வல்லானாய் தலைவனாய் *
 இளவேறேழும் தழுவி யந்தாய் ! என்பன் † நினைந்துரைந்தே. (க)

நினைந்துரைந்து உள்கரைந்துருகி இமையோர்பலரும் முனிவரும் *
 புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம் புகையோடு வந்திவணங்கினால் *
 நினைந்த எல்லாப் பொருள்கட்கும் வித்தாய் முதலில் சிதையாமே *
 மனம் செய்ஞானத்து உன்பெருமை மாகுணத்தோ ? மாயோனே ! (உ)

மாயோனிகளாய் நடைகற்ற வானோர்பலரும் முனிவரும் *
 நியோனிகளைப் படையென்று நிறைநான் முகனைப்படைத்தவன் *
 சேயோன் எல்லாவறிவுக்கும் திசைகளெல்லாம் திருவடியால்
 தாயோன் * எல்லாவெவ்வுயிர்க்கும் தாயோன் தானோருருவனே. (ங)

தானோருருவே தனிவித்தாய்த் தன்னில் மூவர் முதலாய் *
 வானோர்பலரும் முனிவரும் மற்றும் மற்றும் முற்றுமாய் *
 தானோர்பெருநீர் தன்னுள்ளே தோற்றி அதனுள் கண்வளரும் *
 வானோர்பெருமான் மாயன் வைகுந்தன் எம்பெருமானே. (ச)

† 'இனைந்துரைந்தே' என்பது சிலர் பாடம்.

மானேய் † நோக்கிமடவாளை மார்வில்கொண்டாய் ! மாதவா ! *
கூனேசுதையுண்டைவில் நிறத்தில்தெறித்தாய் ! கோவிந்தா ! *
வாணர்சோதிமணிவண்ணு ! மதுகுதா ! நியருளாய் * உன்
தேனேமலரும் திருப்பாதம் சேருமாறுவினையேனே. (௫)

வினையேன்வினே தீர்மருந்தாலாய் ! விண்ணோர்தலைவா ! கேசவா ! *
மனேசேர் ஆயர்குலமுதலே ! மாமாயனே ! மாதவா ! *
சினையேய்தழையமராமரங்கள் ஏழும்எய்தாய் ! சிரீதரா ! *
இனையாய் ! இனையபெயரினாய் ! என்றுரைவன் அடியேனே. (சு)

அடியேன்சிறியனான த்தன் அறிதல்ஆர்க்கும் அரியானே *
கடிசேர்தண்ணந்துழாய்க் கண்ணிபுனைந்தான் தன்னைக்கண்ணனை *
செடியாராக்கை அடியாரைச் சேர்தல்தீர்க்கும் திருமாலே *
அடியேன்காண்பானலற்றுவன் இதனில்மிக்கோரயர்வுண்டே? (எ)

உண்டாய் உலகேழ்முன்னமே உமிழ்ந்துமாயையால்புக்கு *
உண்டாய்வெண்ணெய்சிறுமனிசர் உவலையாக்கைகிலைஎய்தி *
மண்தான்சோர்ந்ததுண்டேலும் மனிசர்க்காகும்பீர் * சிறிதும்
அண்டாவண்ணம்மண்கரைய ரெய்யுண்மருந்தோர்? மாயோனே! (அ)

மாயோம்தீயவலவலைப் பெருமாவஞ்சப்பேய்வீய *
தூயகுழவியாய்விடப்பாலமுதா அமுதுசெய்திட்ட
மாயன் * வாணோர்தனித்தலைவன்மலரான்மைந்தன் எவ்வுயிர்க்கும்
தாயோன் * தம்மான்என்னம்மான் அம்மாமூர்த்தியைச்சார்ந்தே. (க)

சார்ந்திருவல்வினைகளும்சரித்து மாயப்பற்றறுத்து *
தீர்ந்துதன்பால்மனம்வைக்கத்திருத்தி வீடுதிருத்துவான் *
ஆர்ந்தனானச்சடராகி அகலம்கீழ்மேலளவிறந்து *
நேர்ந்தஉருவாய் அருவாகும் இவற்றினுயிராம்நெடுமாலே! (க௦)

ஃ மாலை ! மாயப்பெருமானே ! மாமாயனே ! என்றென்று *
மாலேயேறிமால்ருளால் மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன் *
பாலேய்தமிழர்இசைகாரர் பத்தர்பரவும் ஆயிரத்தின்
பாலேபட்ட * இவைபத்தும்வல்லார்க்கு இல்லைபரிவதே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ-ஆந் திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

[‘எம்பெருமான் சுகமாக ஆராதிக்கத்தக்கவன்’ என்று உபதேசித்தல்.]

வஞ்சிவநீருந்நம்.

பண்-மதிர்ந்தகுநிஞ்சி, நாளம்-எழொந்து.

நாதநாமகீரியைபாகம்-அடநாளம்.

‡ பரிவதில் ஈசனைப்பாடி *
 விரிவதுமேவலுறுவீர் *
 பிரிவகையின்றி நன்னீர்தூய் *
 † புரிவதுவம்புகைபூவே. (க)
 ‡ மதுவார்தண்ணந்துழாயான் *
 முதுவேதமுதல்வனுக்கு *
 எதுவேது? என்பணி?என்னது *
 அதுவேஆட்செய்யுமீடே. (உ)
 ஈடும்எடுப்புமில்ஈசன் *
 மாடுவிடாது என்மன்னே *
 பாடும்என்நா அவன்பாடல் *
 ஆடும்என்அங்கம்அணங்கே. (ஈ)
 அணங்கென ஆடும்எனங்கம் *
 வணங்கிவழிபடும்ஈசன் *
 பிணங்கி அமர்பிதற்றும் *
 குணங்கெழுகொள்கையினானே,
 கொள்கைகொளாமைஇலாதான் *
 எள்கல்இராகம்இலாதான் *
 விள்கைவிள்ளாமைவிரும்பி *
 உள்கலந்தார்க்கு ஓரமுதே. (ஐ)
 அமுதம் அமரர்கட்கீந்த *
 நிமிர்சுடர் ஆழிநெடுமால் *

அமுதிலும் ஆற்றினியன் *
 நிமிர்நிறை நீள்கடலானே. (சு)
 நீள்கடல்குழ் இலங்கைக்கோன் *
 தோள்கள்தலைதுணிசெய்தான் *
 தாள்கள்தலையில்வணங்கி *
 நாள்கடலைக்கழிமினே. (ஏ)
 கழிமின்தொண்டர்கள்! கழித்து *
 தொழுமின் அவனைத்தொழுதால் *
 வழிநின்றவல்வினைமாள்வித்து *
 அழிவின்றி ஆக்கம்தருமே. (அ)
 தருமவரும் பயனைய *
 திருமகளார் தனிக்கேள்வன் *
 பெருமையுடைய பிரானார் *
 இருமைவினை கடிவாரே. (ஊ)
 கடிவார்தீயவினைகள் *
 நொடியாரும் அளவைக்கண் *
 கொடியாஅடுபுள்உயர்த்த *
 வடிவார் மாதவனாரே. (கஃ)
 ‡ மாதவன்பால் சடகோபன் *
 தீதவமின்றி உரைத்த *
 ஏதமில்ஆயிரத்துஇப்பத்து *
 ஒதவல்லார் பிறவாரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† ‘புரிவதுமாவதுபூவே’ என்பது உரையின் பாடம்.

‡ ‘வதுவார்’ என்பது ஈட்டின் பாடம்.

எ-ஆந் திருவாய்மொழி—பிறவித்துயர்.

[ஈச்வரானுடைய ஆச்ரயணம் போகருபமா யிருக்குமெனல்.]

கலிவநந்தம்.

பண்-வியந்தம், தாளம் - ஏழோத்தும். மநீயமாவதிராகம் - அடதாளம்.

பிறவித்துயரற ஞானத்துள்ளின்று *
துறவிச்சுடர்விளக்கம் தலைப்பெய்வார் *
அறவனை ஆழிப்படை அந்தணனை *
மறவியையின்றி மனத்துவைப்பாரே. (க)

வைப்பாம்மருந்தாம் அடியரை * வல்வினைத்
துப்பாம்புலனைந்தும் தஞ்சக்கொடான் அவன் *
எப்பால்யவர்க்கும் நலத்தால்உயர்ந்துயர்ந்து *
அப்பாலவன் எங்களாயர்கொழுந்தே. (உ)

ஆயர்கொழுந்தாய் அவரால்புடையுண்ணும் *
மாயப்பிரானை என்மாணிக்கச்சோதியை *
தூயஅமுதைப் பருகிப்பருகி * என்
மாயப்பிறவி மயர்வறுத்தேனே. (ங)

மயர்வறஎன்மனத்தே மன்னினுன்தன்னை *
உயர்வினையேதரும், ஒண்சுடர்க்கற்றையை *
அயர்வில்அமரர்கள் ஆதிக்கொழுந்தை * என்
இசைவினை என்சொல்லியான்விடுவேனோ? (ச)

விடுவேனோ? என்விளக்கை என்னுவியை *
நடுவேவந்து உய்யக்கொள்கின்றநாதனை *
தொடுவேசெய்து இளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள் *
விடவேசெய்து விழிக்கும்பிரானையே. (ரு)

பிரான் பெருநிலம்கீண்டவன் * பின்னும்
விராய்மலர்த்துழாய் வேய்ந்தமுடியன் *
மராமரம் எய்தமாயவன் * என்னுள்
இராணெனில் பின்னையானொட்டிவேனோ? (க்)

யானொட்டி என்னுள்இருத்துவமென்றிலன் *
தானொட்டிவந்து என்தனிரெஞ்சைவஞ்சித்து *
ஊனொட்டிநின்று என்னுயிரில்கலந்து * இயல்
வானொட்டிமோ? இனிஎன்னைநெகிழ்க்கவே. (எ)

என்னைநெகிழ்க்கிலும் என்னுடைநல்நெஞ்சந்
தன்னை * அகல்விக்கத் தானும்கில்லான்இனி *
பின்னைநெடும்பனைத்தோள் மகிழ்பிடுடை *
முன்னைஅமார் முழு † முதலானே. (அ)

அமார்முழுமுதல் ஆகியஆதியை *
அமார்க்குஅமுதீந்த ஆயர்கொழுந்தை *
அமரவழும்பத் துழாவிஎன்னாவி *
அமரத்தழுவிற்று இனிஅகலுமோ ? (ஆ)

அகலில்அகலும் அணுகில்அணுகும் *
புகலும்அரியன் பொருவல்லன் எம்மான் *
நிகரில்அவன்புகழ் பாடிஇளைப்பிலம் *
பகலும்இரவும் படிந்துகுடைந்தே. (க)

ஃ குடைந்துவண்டிண்ணும் துழாய்முடியானே *
அடைந்த தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
மிடைந்தசொல்தொடை ஆயிரத்துஇப்பத்து *
உடைந்துநோய்களை ஒடுவிக்குமே. (கக)

அழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

அ-ஆந் திருவாய்மொழி—ஒடும்புள்.

[ஈச்வரன் யாவரிடத்திலும் வாசியில்லாமல் ஆர்ஜவகுணமுடையவ
னென்று அருளிச்செய்தல்.]

வ ள் ி த் து ன ற .

பண் - ஓந்நளம், தாளம் - ஏழோந்நு. தேசியராகம் - ஆதிதாளம்.

ஃஒடும்புள்ளேறி *	கண்ணாவான்என்றும் *
சூடிம்தண்துழாய் *	மண்ணோர்விண்ணோர்க்கு *
நிடுநின்றுஅவை *	தண்ணோர்வேங்கட *
ஆடும்அம்மானே. (க)	விண்ணோர்வெற்பனே. (ங)
அம்மானாய்ப்பின்னும் *	வெற்பையொன்றெடுத்து *
எம்மாண்பும்ஆனான் *	ஒற்கமின்றியே*
வெம்மாவாய்கீண்ட *	நிற்கும்அம்மான்சீர் *
செம்மாகண்ணனே. (உ)	கற்பன்வைகலே. (ஈ)

† 'முழுமுதல்தானே' என்பதும் பாடம்.

வைகலும்வெண்ணெய் *
கைகலந்துஉண்டான் *
பொய்கலவாது * என்
மெய்கலந்தானே. (ரு)

கலீந்துஎன்னாவி *
நலங்கொள்நாதன் *
புலன்கொள்மாணய் *
நிலம்கொண்டானே. (சு)

கொண்டான்ஏழ்விடை *
உண்டான்ஏழ்வையம் *
தண்தாமம்செய்து * என்
எண்தானானே. (எ)

ஆனானையன் *
மீனோடுவனமும் *

தானானான் என்னில் *
தானாயசங்கே. (அ)

சங்குசக்கரம் *
அங்கையில்கொண்டான் *
எங்கும்தானாய *
நங்கள்நாதனே. (கூ)

நாதன்நூலம்கொள் *
பாதன்என்னம்மாள் *
ஓதம்போல்கிளர் *
வேதநீரனே. (கௌ)

நீர்புரைவண்ணன் *
சீர்சடகோபன் *
நேர்தலாயிரத்து *
ஓர்தலிவையே. (கக)

கூ-ஆந் திருவாய்மொழி—இவையுமவையும.

[ஈசுவரன் தம்மோடு கலந்து அநுபவித்த கலவியை ஆழ்வார்
அருளிச்செய்தல்.]

அறுதீர்க்குந்நெடிலடியாசிரியவநந்தம்.

பண் - கொல்லி, தாளம் - ஏறோத்து. மோவறநராகம் - ஆதிநாளம்.

ஈஈஇவையும்அவையும்உவையும் இவரும்அவரும்உவரும் *
எவையும்யவரும்தன்னுள்ளே ஆகியும்ஆக்கியும்காக்கும் *
அவையுள்தனிமுதல்எம்மான் கண்ணபிரான் என்னமுதம் *
சுவையன் திருவின்மணுளன் என்னுடைச்சூழலுளானே. (க)

சூழல்பலபலவல்லான் தொல்லையங்காலத்துஉலகை *
கேழலொன்றாகியிடந்த கேசவன்என்னுடைஅம்மான் *
வேழமருப்பையொசித்தான் விண்ணவர்க்குளண்ணலரியான் *
ஆழநெடுங்கடல்சேர்ந்தான் அவன்என்னருகலிலானே. (உ)

அருகலிலாயபெருஞ்சீர் அமரர்களாதிமுதல்வன் *
கருகியநீலநன்மேனிவண்ணன் செந்தாமரைக்கண்ணன் *
பொருகிறைப்புள்ளுவந்தேறும் பூமகளார்தனிக்கேள்வன் *
ஓருகதியின்சுவைதந்திட்டு ஒழிவிலன்என்னோடுஉடனே. (ஈ)

உடனமர்காதல்மகளிர் திருமகள் மண்மகள் ஆயர்
மடமகள் * என்றிவர்முவர் ஆளும் உலகமும்மூன்றே *
உடனவையொக்கவிழுங்கி ஆலிலைச்சேர்ந்தவன் எம்மான் *
கடல்மலிமாயப்பெருமான் கண்ணன் என் ஓக்கலையானே. (ச)

ஓக்கலைவைத்துமுலைப்பாலுண்ணென்று தந்திடவாங்கி *
செக்கஞ்செகஅன்று அவள்பால்உயிர்செகஉண்டபெருமான் *
நக்கபிரானோடி அயனும்இந்திரனும்முதலாக *
ஓக்கவும்தோற்றியாசன் மாயன்என் நெஞ்சினுளானே. (ரு)

மாயன்என்னெஞ்சினுள்ளான் மற்றுமயவர்க்கும் † அஃதே *
காயமும்சீவனும்தானே காலும்எரியும்அவனே *
சேயன் அணியன்யவர்க்கும் சிந்தைக்கும்கோசரமல்லன் *
தூயன் தூயக்கன்மயக்கன் என்னுடைத்தோளிணையானே. (சு)

தோளிணைமேலும்நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும் *
தாளிணைமேலும்புனைந்த தண்ணந்துழாயுடையம்மான் *
கேளிணையொன்றுமிலாதான் கிளரும்சுடரொளிமூர்த்தி *
நாளிணைந்தொன்றும்அகலான் என்னுடைநாவினுளானே. (எ)

நாவினுள்ளின்றுமலரும் ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம் *
ஆவியும்ஆக்கையும்தானே அழிப்போடிஅளிப்பவன்தானே *
பூவியல்நால்தடந்தோளன் பொருபடையாழிசங்கேந்தும் *
காவிரன்மேனிக்கமலக்கண்ணன் என்கண்ணினுளானே. (அ)

கமலக்கண்ணன் என்கண்ணினுள்ளான் காண்பன் அவன்கண்களா
அமலங்களாகவிழிக்கும் ஐம்புலனும் அவன்மூர்த்தி * [லே *
கமலத்தயன்நம்பிதன்னைக் கண்ணுதலானொடும்தோற்றி *
அமலத்தெய்வத்தோடி உலகமாக்கி என்நெற்றியுளானே. (க)

நெற்றியுள்ளின்றுஎன்னையாளும் நிரைமலர்ப்பாதங்கள்சூடி *
கற்றைத்துழாய்முடிக்கோலக் கண்ணபிரானைத்தொழுவார் *
ஓற்றைப்பிறையணிந்தானும் நான்முகனும்இந்திரனும் *
மற்றையமாரும் எல்லாம்வந்து எனதுஉச்சியுளானே. (க௦)

ஃஃஃஉச்சியுள்ளேநிற்கும்தேவதேவற்குக் கண்ணபிராற்கு *
இச்சையுள்செல்லஉணர்த்தி வண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
இச்சொன்னஆயிரத்துள் இவையும்கூப்பத்துஎம்பிராற்கு *
நிச்சலும்விண்ணப்பம்செய்ய நீசுகழல்சென்னிபொருமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† 'அதுவே' என்பதும் பாடம்.

திருவாய்மொழி—க - ப. ௧௦ - தி. பொருமானீள்படை. ௨௧

௧௦ - ஆந் திருவாய்மொழி—பொருமானீள்படை.

[ஈச்வரனுடைய நிர்ஹேதுக உபகாரத்வத்தை அருளிச்செய்தல்.]

சுலிவ்ருந்தம்.

பண் - தக்கராகம், தாளம் - ஏழோநீது. பைரவீராகம் - ஆதிதாளம்.

ஃ பொருமானீள்படை ஆழிசங்கத்தொடி *

திருமானீள்கழல் ஏழலகும்தொழி *

ஒருமாணிக் குறளாகிரியிர்ந்த * அக்

கருமாணிக்கம் என்கண்னுளதாருமே.

(௧)

கண்னுள்ளேநிற்கும் காதன்மையால்தொழில் *

எண்ணிலும்வரும் என்னினிவேண்டுவம் ? *

மண்ணும்நீரும் எரியும்நல்வாயுவும் *

விண்ணுமாய்விரியும் எம்பிரானேயே.

(௨)

எம்பிரானே எந்தைதந்தைதந்தைக்கும்

தம்பிரானே * தண்தாமரைக்கண்ணனை *

கொம்பராவு நுண்ணேரிடைமார்வனை *

எம்பிரானேத்தொழாய் மடநெஞ்சமே !

(௩)

நெஞ்சமே ! நல்லைநல்லை உன்னைப்பெற்றால்

என்செய்யோம் ? * இனிஎன்னகுறைவினம் ? *

மைந்தனை, மலராளமணவாளனை *

துஞ்சம்போதும் விடாதுதொடர்கண்டாய்.

(௪)

கண்டாயேநெஞ்சே ! கருமங்கள்வாய்க்கின்ற * ஓர்

எண்தானும்இன்றியே வந்தியலுமாறு *

உண்டானே உலகேழும்ஓர்மூவடி.

கொண்டானே * கண்டுகொண்டனைநீயுமே.

(௫)

நீயும்நானும் இந்நேர்நிற்கில் * மேல்மற்றோர்

நோயும்சார்கொடான் நெஞ்சமே ! சொன்னேன் *

தாயும்தந்தையுமாய் இவ்வுலகினில் *

வாயும்ஈசன் மணிவண்ணன்எந்தையே.

(௬)

எந்தையே ! என்றும் எம்பெருமான் ! என்றும் *

சிந்தையுள்வைப்பன் சொல்லுவன்பாவினேன் *

எந்தை ! எம்பெருமான் ! என்றுவானவர் *

சிந்தையுள்வைத்துச் சொல்லும்செல்வனேயே.

(௭)

செல்வன்நாரணனென்ற சொல்கேட்டலும் *
மல்கும்கண்பணி நாடுவன்மாயமே *
அல்லும்நன்பகலும் இடைவீழின்றி
நல்கி * என்னைவிடான் நம்பிநம்பியே.

(அ)

ஃஃ நம்பியைத் தென்குறுங்குடிநின்ற * அச்
செம்பொனெதிகழும் திருமூர்த்தியை *
உம்பர்வானவர் ஆதியஞ்சோதியை *
எம்பிரானே என்சொல்லிமறப்பனே?

(ஆ)

மறப்பும்ஞானமும் நானொன்றுணர்ந்திலன் *
மறக்குமென்று செந்தாமரைக்கண்ணெடு *
மறப்பறஎன்னுள்ளே மன்னினுன்தன்னை *
மறப்பனே? இனி யான்என்மணியையே.

(கா)

ஃஃ மணியைவானவர்கண்ணனைத் தன்னதோ
ரணியை * தென்குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
பணிசெயாயிரத்துள் இவைபத்துடன் *
தணிவிலர்கற்பரேல் கல்விவாயுமே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவாயுளே ஈரணம்.

இரண்டாம்பத்து.

பகவத்கைங்கர்யத்தில் நோர்ந்த களையை அறுத்தல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—வாயுந்திரை.

[எம்பெருமான் மறையநிற்க, ஆழ்வார் ஒரு பிராட்டியவஸ்தை
யடைந்து அசேதநங்களையும் தீர்யக்குகளையும் தம்மோடு ஸம
தஃ கிகளாக எண்ணி ப்ரலாபித்தல்.]

நாவு கோச்சகக்கலிப்பா.

பண் - புறநீர்மை, நாளம் - இடையோத்து.

யதுதலகாம்போதிராகம் - ஆதிநாளம்.

ஃஃ வாயுந்திரையுளும் கானல்மடநாராய்! *
ஆயும் அமுருலகும் துஞ்சிலும்நீதுஞ்சாயால் *
நோயும்பயலைமையும் மீதுரஎம்மேபோல் *
நீயுந்திருமாலால் நெஞ்சம்கோடப்பட்டாயே?

(க)

கோட்பட்ட சிந்தையையாய்க் கூர்வாய அன்றிலே ! *
சேட்பட்டயாமங்கள் சேராத இரங்குதியால் *
ஆட்பட்ட எம்மேபோல் நீயும் அரவணையான் *
தாட்பட்ட தண் துழாய்த்தாமம் காழுற்றாயே ? (உ)

காழுற்றகையறவோடு எல்லே ! இராப்பகல் *
நீழுற்றக்கண் துயிலாய் நெஞ்சருகிவங்குதியால் *
தீழுற்றத்தென்னில்ங்கை ஊட்டினான் தாள்நயந்த *
யாழுற்றது உற்றாயோ ? வாழிகளைகடலே ! (ங)

கடலும்மலையும் விசும்பும் துழாய் எம்போல் *
சுடர்கொள் இராப்பகல் தஞ்சாயால்தண்வாடாய் ! *
அடல்கொள் படையாழி அம்மாளைக்காண்பான் நீ *
உடலம்நோயுற்றாயோ ? ஊழிதோறுழியே. (ச)

ஊழிதோறுழி உலகுக்குநீர்கொண்டு *
தோழியரும்யாமும்போல் நீராய்கெழிங்கின்ற *
வாழியவானமே ! நீயும்மதுகுதன் *
பாழிமையில்பட்டு அவன்கண்பாசத்தால்நைவாயே ? (ரு)

நைவாய எம்மேபோல் நாள்மதியே ! நீஇந்நாள் *
மைவானிருளகற்றாய் மாழாந்துதேம்புதியால் *
ஐவாயரவணைமேல் ஆழிப்பெருமானார் *
மெய்வாசகம்கேட்டு உன்மெய்நீர்மைதோற்றாயே ? (சு)

தோற்றோம்மடநெஞ்சம் எம்பெருமான்நாரணற்கு * எம்
ஆற்றமைசொல்லி அழுவோமைநீநடுவே *
வேற்றோர்வகையில் கொடிதாய்எனையூழி *
மாற்றாண்மைநின்றியோ ? வாழிகளையிருளே ! (ஏ)

இருளின் திணிவண்ணம் மாநீர்க்கழியே ! போய் *
மருளுந்து இராப்பகல் தஞ்சிலும்நீ தஞ்சாயால் *
உருளும்சகடம் உதைத்தபெருமானார் *
அருளின் பெருநசையால் ஆழாந்துநொந்தாயே ? (அ)

நொந்தாராக்காதல்நோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த *
நந்தாவிளக்கமே ! நீயும் அளியத்தாய் *
செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாயெம்பெருமான் *
அந்தாமத்தண் துழாய் ஆசையால்வேவாயே ? (ஈ)

வேவாராவேட்கைநாய் மெல்லாவிடும் ஞாலர்த்த *
 ஒவாதுஇராப்பகல் உன்பாலேவீழ்த்தொழிந்தாய் *
 மாவாய்பிளந்து மருதிடைபோய்மண்ணளந்த *
 மூவாமுதல்வா ! இனிஎம்மைச்சோரேலே.

(க௦)

ஃஃ சோராதளப்பொருட்கும் ஆதியாம்சோதிக்கே *
 ஆராதகாதல் குருகூர்ச்சடகோபன் *
 ஓராயிரம்சொன்ன அவற்றுள் இவைபத்தும் *
 சோரார்விடார்கண்மீர் வைகுந்தம் திண்ணெனவே.

(கக)

அழ்வார் திருவிடிகளே சரணம்.

௨ - ஆந் திருவாய்மொழி—திண்ணன்வீடு.

[எம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை அவதாரத்திலே அநுஸந்தித்தப்
 பரோபதேசம்செய்தல்.]

கலிவந்தம்.

பண் - தக்கராகம், தாளம் - ஏழோந்து. சுருட்டிராகம் - ருபகதாளம்.

ஃஃ திண்ணன்வீடு முதல்முழுதுமாய் *
 எண்ணின்மீதியன் எம்பெருமான் *
 மண்ணும்விண் ணுமெல்லாம் உடனுண்ட * நம்
 கண்ணன்கண்ணல்லது இல்லையோர்கண்ணே.

(க)

ஏபாவம் ! பரமே ! ஏழலகும் *
 ஈபாவம்செய்து அருளால் அளிப்பாரார் ? *
 மாபாவம்விட அரற்குப்பிச்சைபெய் *
 கோபாலகோளரி ஏறன்றியே.

(௨)

ஏறனைப்பூவனைப் பூமகள்தன்னை *
 வேறின்றிவிண்தொழத் தன்னுள்வைத்து *
 மேல்தன்னைமீதிட நிமிர்ந்துமண்கொண்ட *
 மால்தனில்மிக்கும்ஓர் தேவும் உளதே ?

(௩)

தேவும் எப்பொருளும்படைக்க *
 பூவில்நான்முகனைப்படைத்த *
 தேவன் எம்பெருமானுக்கல்லால் *
 பூவும் பூசனையும் தகுமே ?

(௪)

தகும்சீர்த் தன்தனிமுதலினுள்ளே *

மிசுந்தேவும் எப்பொருளும்படைக்க *

தகும்கோலத் தாமரைக்கண்ணென்மான் *

மிசுஞ்சோதி மேலறிவார்யவரே ?

(ரு)

யவரும்யாவையும் எல்லாப்பொருளும் *

கவர்வின் நித் தன்னுளொடுங்குகின்ற *

பவர்கொள்ளான வெள்ளச்சுடர்மூர்த்தி *

அவர் எம்மாழி அம்பள்ளியாரே.

(சு)

பள்ளியாலிலை ஏழலகும்கொள்ளும் *

வள்ளல் வல்வயிற்றுப்பெருமான் *

உள்ளாளார் அறிவார்? அவன்தன் *

கள்ளமாய மனக்கருத்தே.

(எ)

கருத்தில்தேவும் எல்லாப்பொருளும் *

வருத்தித்த மாயப்பிரானையன்றி * ஆரே

திருத்தித் திண்ணிலேழுவுலகும் * தம்முள்

இருத்திக்காக்கும் இயல்வினரே ?

(அ)

காக்கும்இயல்வினன் கண்ணபெருமான் *

சேர்க்கைசெய்து தன்னுந்தியுள்ளே *

வாய்த்ததிசைமுகன் இந்திரன்வானவர் *

ஆக்கினான் தெய்வவுலகுகளே.

(சு)

கள்வா! எம்மையும் ஏழலகும் * நின்

னுள்ளேதோற்றிய இறைவ ! என்று *

வெள்ளேறன்நான்முகன் இந்திரன்வானவர் *

புள்ளூர்தி கழல்பணிந்தேத்துவரே.

(கரு)

ஃஃ ஏத்தஏழலகும்கொண்ட. கோலக்

கூத்தனை * குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *

வாய்த்தஆயிரத்துள் இவைபத்துடன் *

ஏத்தவல்லவர்க்கு இல்லையோருனமே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௩-ஆந் திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

[பகவதநுபவத்தைப் பூர்ணமாகப்பெற்று, உசாத்துணையான
நித்யஸூரிகளோடு எப்போது கூடப்போகிறோ மென்று
ப்ரார்த்தித்தல்.]

கலிவருந்தம்.

பண்-நாட்டம், நாளம்-ஏழோத்து. முகாரிராகம்-அட.நாளம்.

ஃஃஊனில்வாழியிரே! நல்லைபோ உன்னைப்பெற்று *
வானுளார்பெருமான் மதுகுதன் என்னம்மான் *
தானும்யானுமெல்லாம் தன்னுள்ளேகலந்தொழிந்தோம் *
தேனும்பாலும்நெய்யும் கன்னலும்அமுதுமொத்தே. (க)

ஒத்தார்மிக்காரை இலையாயமாமாயா! *
ஒத்தாய் எப்பொருட்கும்உயிராய் * என்னைப்பெற்ற
அத்தாயாய்த்தந்தையாய் அறியாதன† அறிவித்த *
அத்தா! நீசெய்தன அடியேன் அறியேனே. (உ)

அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து *
அறியர்மாமாயத்து அடியேனைவைத்தாயால் *
அறியாமைக்குறளாய் நிலம்மாவலி! மூவடியென்று *
அறியாமைவஞ்சித்தாய் எனதாவியுள்கலந்தே. (ங)

எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கைம்மாறு *
எனதாவிதந்தொழிந்தேன் இனிமீள்வதென்பதுண்டே? *
எனதாவியாவியும்நீ பொழிலேழுமுண்டஎந்தாய்! *
எனதாவியார்? யான் ஆர்? தந்தநீகொண்டாக்கினேயே. (ச)

இனியார்ஞானங்களால் எடுக்கலெழாதஎந்தாய்! *
கனிவார்வீட்டின்பமே! என்கடல்படாஅமுதே! *
தனியேன்வாழ்முதலே! பொழிலேழும்ஏனமொன்றாய் *
நுனியார்கோட்டில்வைத்தாய்! உனபாதம்சேர்ந்தேனே. (ரு)

சேர்ந்தார்தீவினைகட்கு அருநஞ்சைத்திண்மதியை *
தீர்ந்தார்தம்மனத்துப் பிரியாதவருயிரை *
சேர்ந்தேபோகல்கொடாச்சுடரை அரக்கியைமூக்கு
நர்ந்தாயை * அடியேன் அடைந்தேன் முதல்முன்னமே. (ஈ)

முன்னல்யாழ்ப்பயில் நூல் நரம்பின்முதிர்சுவைபே ! *
பன்னலார்பயிலும் பரனே ! பவித்திரனே ! *
கன்னலே! அமுதே ! கார்முகிலே ! என்கண்ணா ! *
நின்னலால் இலேன்காண் என்னைநீகுறிக்கொள்ளே. (எ)

குறிக்கொள்ளானங்களால் என்னையுழிசெய்தவமும் *
கிறிக்கொண்டு இப்பிறப்பே சிவநாளில் எய்தினன்யான் *
உறிக்கொண்ட வெண்ணெய்பால் ஒளித்துண்ணுமம்மான் பின் *
நெறிக்கொண்ட நெஞ்சரூயப் பிறவித்துயர்கடிந்தே. (அ)

கடிவார்தண்ணந்துழாய்க் கண்ணன் விண்ணவர் பெருமான் *
படிவார்நயிந்த பரமன்பவித்திரன்சீர் *
செடியார்நோய்கள்கெடப் படிந்துகுடைந்தாடி *
அடியேன்வாய்மடித்துப் பருகிக்களித்தேனே. (க)

களிப்பும்கவர்வும் அற்றுப் பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்று *
ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய் உடன்கூடுவதுளன்றுகொலோ ? *
துளிக்கின்றவானிந்நிலம் சுடராழிசங்கேந்தி *
அளிக்கின்றமாயப்பிரான் அடியார்கள் குழாங்களையே. (க௦)

ஃஃ குழாங்கொள்பேரரக்கன் குலம்வீயமுனிந்தவனை *
குழாங்கொள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்தெரிந்துரைத்த *
குழாங்கொளாயிரத்துள் இவைபத்தும் உடன்பாடி *
குழாங்களாய் அடியிருடன் கூடிநின்றாடுமினே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—ஆடியாடி.

[தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் ஆற்றுமை கண்ட தாய்
தலைவனைநோக்கி இரங்கிக்கூறும் பாசுரம்.]

வஞ்சிவநந்தம்.

பண்-நாட்டம், தாளம்-ஏழோத்து. யழநாகல்யாணிராகம் -
திரிபுடைதாளம்.

ஃஃ ஆடியாடி அகம்கரைந்து * இசை
பாடிப்பாடிக் கண்ணீர்மல்கி * எங்கும்
நாடிநாடி நரசிங்கா ! என்று *
வாடிவாடும் இவ்வாணுதலே. (க)

வாணுதல் இம்மடவரல் * உம்மைக்
காணும்ஆசையுள் நைகின்றாள் * விறல்
வாணன் ஆயிரம்தோள் துணித்தீர் ! * உம்மைக்
காணநீர் இரக்கமிலீரே.

(௨)

இரக்கமனத்தோடி எரியணை *
அரக்கும்மெழுகும் ஒக்கும்இவள் *
இரக்கமெழீர் இதற்குள்ளெய்கேன் ? *
அரக்கனிலங்கை செற்றிருக்கே.

(௩)

இலங்கைசெற்றவனே ! என்னும் * பின்னும்
வலங்கொள் புள்ளாய்த்தாய் ! என்னும் * உள்ளம்
மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும் * கண்ணீர்மிகக்
கலங்கிக் கைதொழும்பின்றுஇவளே.

(௪)

இவள்இராப்பகல் வாய்வெரிஇ * தன
சுவனையொண் கண்ணநீர்கொண்டாள் * வண்டு
திவனும் தண்ணந்தழாய்கொடர் * என
தவளவண்ணர் தகவுகளே.

(௫)

தகவுடையவனே ! என்னும் * பின்னும்
மிகவிரும்பும் பிரான்என்னும் * எனது
அகவுயிர்க்கு அமுதே ! என்னும் * உள்ளம்
உகஉருகிபின்று உள்ளானே.

(௬)

உள்ளாளாவி உலர்ந்துலர்ந்து * என
வள்ளலே ! கண்ணனே ! என்னும் * பின்னும்
வெள்ளநீர்க் கிடந்தாய் ! என்னும் * என
கள்விதான்பட்ட வஞ்சனையே !

(௭)

வஞ்சனே ! என்னும் கைதொழும் * தன
நெஞ்சம்வேவ நெடிதுயிர்க்கும் * விறல்
கஞ்சனே வஞ்சனேசெய்தீர் ! * உம்மைத்
தஞ்சமென்று இவள்பட்டனவே !

(௮)

பட்டபோது எழுபோதறியாள் * விரை
மட்டலர் தண்துழாயென்னும் * சுடர்
வட்டவாய் நுதிநேமியீர் ! * நுமது
இட்டம்என்கொல் இவ்வேழைக்கே ?

(௯)

ஏழைபேதை இராப்பகல் * தன

கேழில் ஒண்கண்ணநீர்கொண்டாள் * கிளர்

வாழ்வைவேவ இலங்கைசெற்றீர் ! * இவள்

மாழைநோக்கு ஒன்றும்வாட்டேன்மினே.

(க௦)

ஃஃ வாட்டமில்புகழ் வாமனனே * இசை

கூட்டி வண்சடகோபன்சொல் * அமை

பாட்டு ஓராயிரத்துஇப்பத்தால் * அடி

சூட்டலாகும் அந்தாமமே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருவாய்மொழி—அந்தாமத்தன்பு.

[ஈச்வரன் தனது திவ்யபூஷண திவ்யாயுத திவ்யாவயவ ஸௌந்
தர்யங்களோடு வந்து கலக்க, அதனால் ஹ்ருஷ்டராதல்.]

நரவுகோச்சகக்கலிப்பா.

பண் - சீகாமரம், தாளம் - ந்றையொந்து. பைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.

ஃஃ அந்தாமத்தன்புசெய்து என்னாவிசேர் அம்மானுக்கு *

அந்தாம † வாழ்முடிசங்கு ஆழிநூல்ஆரமுள் *

செந்தாமரைத்தடம்கண் செங்கனிவாய்செங்கமலம் *

செந்தாமரையடிக்கள் செம்பொன்திருவுடம்பே.

(க)

திருவுடம்புவான்சுடர் செந்தாமரைகண்கைகமலம் *

திருவிடமேமார்பம் அயனிடமேகொப்பூழ் *

ஒருவிடமும்எந்தைபெருமாற்கு அரனேயோ ! *

ஒருவிடமொன்றின்றி என்னுள்கலந்தானுக்கே.

(உ)

என்னுள்கலந்தவன் செங்கனிவாய்செங்கமலம் *

மின்னும்குடர்மலைக்குக் கண்பாதம்கைகமலம் *

மன்னுமுழுவேமுலகும் வயிற்றினுள் *

தன்னுள்கலவாதது எப்பொருளும்தானிலையே.

(ங)

எப்பொருளும்தானாய் மரதகக்குன்றமொக்கும் *

அப்பொழுதைத்தாமரைப்பூக் கண்பாதம்கைகமலம் *

எப்பொழுதும்நாள்திங்கள் ஆண்டுஊழியுழிதொறும் *

அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்றாவமுதமே.

(ச)

† 'வாண்முடி' என்பதும் பாடம்.

ஆராவமுதமாய் அல்லாவியுள்கலந்த *
 காரார்கருமுகில்போல் என்னம்மாண்கண்ணனுக்கு *
 நேராவாய்செம்பவளம் கண்பாதம்கைகமலம் *
 பேராரநீள்முடிநான் பின்னும்இழைபலவே. (௫)

பலபலவேஆபரணம் பேரும்பலபலவே *
 பலபலவேசோதிவடிவு பண்புளண்ணில் *
 பலபலகண்டிண்டு கேட்டுற்றுமோந்தின்பம் *
 பலபலவேஞானமும் பாம்பணைமேலாற்கேயோ ! (கூ)

பாம்பணைமேல்பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும் *
 காம்பணைதோள்பின்னைக்கா ஏறுடனேழ்செற்றதுவும் *
 தேம்பணையசோலை மராமரமேழெய்ததுவும் *
 பூம்பிணையதன் துழாய்ப் பொன்முடியம்போரேறே. (எ)

பொன்முடியம்போரேற்றை எம்மானை, நால்தடந்தோள் *
 தன்முடிவொன்றில்லாத தன் துழாய்மாலையனை *
 என் முடிவுகாணாதே என்னுள்கலந்தானை *
 சொல்முடிவுகாணேன்நான் சொல்லுவதுஎன்? சொல்லீரே. ( )

சொல்லீர்என்னம்மானை என்னுவியாவிதனை *
 எல்லையில்கீர் என்கருமாணிக்கச்சுடரை *
 நல்லு அமுதம் பெற்றகரியவீடுமாய் *
 அல்லிமலர்விரையொத்து ஆணல்லன்பெண்ணல்லனே. (கூ)

ஆணல்லன்பெண்ணல்லன் அல்லாஅவியுமல்லன் *
 காணலுமாகான் உளனல்லன்இல்லையல்லன் *
 பேணுங்கால்பேணும் உருவாகும்அல்லனுமாம் *
 கோணைபெரிதுடைத்து எம்பெம்மானைக்கூறுதலே. (க௦)

ஃஃ கூறுதலொன்றாராக் குடக்கூத்தஅம்மானை *
 கூறுதலேமேவிக் குருகூர்ச்சுடகோபன் *
 கூறின அந்தாதி ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும் *
 கூறுதல்வல்லாருளரேல் கூடுவர்வைகுந்தமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சு - ஆந் திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

[ஆழ்வாரது நைச்யத்தைக் கண்டு எம்பெருமான் இவரது பிரிவைச் சங்கிக்க, ஆழ்வார் அச்சங்கையைப் போக்குதல்.]

ஆசிரியத்துறை.

பண் - பழந்தக்கராகம், தாளம் - ஏழோந்து.

ஆநந்தபரவிராகம் - ஆதிதாளம்.

ஃஃவைகுந்தா ! மணிவண்ணனே ! என்பொல்லாத்திருக்குறளா ! என்
வைகும்வைகல்தோறும் அமுதாயவானேமே ! * [னுள்மன்னி *
செய்குந்தாவருந்திமை உன்னடியார்க்குத்தீர்த்து அசுரர்க்குத்தீமைகள்
செய்குந்தா ! * உன்னைநான்பிடித்தேன்கொள் சிக்கெனவே. (க)

சிக்கெனச்சிறிதோரிடமும் புறப்படாத்தன்னுள்ளே * உலகுகள்
ஒக்கவேவிழுங்கிப் புகுந்தான்புகுந்ததற்பின் * [கும்
மிக்கஞானவள்ளச்சுடர்விளக்காய்த் துளக்கற்று அமுதமாய் * எங்
பக்கம்நோக்கறியான் என்பைந்தாமரைக்கண்ணனே. (உ)

தாமரைக்கண்ணனே விண்ணோர்பரவும்தலைம்களை * துழாய்விரைப்
பூமருவுகண்ணி எம்பிரானைப்பொன்மலையை *
நாமருவிநன்கேத்தி உள்ளிவணங்கி நாம்மகிழ்ந்தாட. * நாவலர்
பாமருவிறிகத்தந்த † பான்மையே வள்ளலே ! (ங)

வள்ளலே ! மதுகுதனா ! என்மரதகமலையே ! * உனைநினைந்து
எள்கல்தந்தஎந்தாய் ! உன்னை எங்ஙனம்விடுகேன் ? *
வெள்ளமேபுரைநின் புகழ்குடைந்தாடிப்பாடிக்களித்து உகந்துகந்து *
உள்ளநோய்களெல்லாம் துரந்து உய்ந்துபோந்திருந்தே. (ச)

உய்ந்துபோந்து என்னுலப்பிலாத வெந்தீவினைகளைநாசஞ்செய்து *
அந்தமிலடிமை அடைந்தேன் விடுவேனோ ? * [உனது
ஐந்துபைந்தலையாடரவணமேவிப் பாற்கடல்யோகநித்திரை *
சிந்தைசெய்த எந்தாய் ! உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்தே. (ரு)

உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து உன்நெடுமாமொழிஇசைபாடியாடி *
முன்னைத்தீவினைகள் முழுவேரரிந்தனன்யான் * [என்
உன்னைச்சிந்தையினாலிகழ்ந்த இரணியனகல்மார்வம்கீண்ட * என்
முன்னைக்கோளரியே ! முடியாததென்னெக்கே ? (சு)

முடியாததென் எனக்கேல் இனி ? முழுவேழலகும் உண்டான் * உ
அடியேனுள்புகுந்தான் அகல்வானுமல்லன் இனி * [கந்துவந்து
செடியார்நோய்களெல்லாம் துரந்து எமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும் *
விடியாவெந்நாகத்து என்றும்சேர்தல்மாறினரே. (எ)

மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து அடியையடைந்துள்ளம்தேறி *
ஈறிவின்பத்திருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன் *
பாறிப்பாறி அசுரார்தம் பல்சூழாங்கள்நீறெழ * பாய்பறவையொன்று
ஏறிவீற்றிருந்தாய் ! உன்னைஎன்னுள்நீக்கேல்எந்தாய் ! (அ)

எந்தாய் ! தண்திருவேங்கடத்துள் நின்றாய் ! இலங்கைசெற்றாய் ! *
பைந்தாளேழுருவ ஒருவானிகோத்தவில்லா ! * [மராமரம்
கொந்தார்தண்ணந்துழாயினாய் ! அமுதே ! உன்னைஎன்னுள்ளேரு
மைந்தா ! * வானேறே ! இனிஎங்குப்போகின் றதே ? [ழைத்தளம்

போகின்றகாலங்கள்போய்காலங்கள் போருகாலங்கள் * தாய்தந்தை
ராகின்றாய் ! உன்னைநான் அடைந்தேன்விடுவேனோ ? * [யுயி
பாகின்றதொல்புகழ்மூவுலகுக்கும் நாதனே ! பரமா ! * தண்வேங்க
மேகின்றாய் ! தண்துழாய்விரைநாகுண்ணியனே ! [டம்

ஈஈகண்ணித்தண்ணந்துழாய்முடிக் கமலத்தடம்பெருங்கண்ணனை *
நண்ணித்தென்றருகூர்ச்சடகோபன் மாறன்சொன்ன * [புகழ்
எண்ணில்சோர்விலந்தாதிஆயிரத்துள் இவையும் ஒர்பத்திசையொடும் *
பண்ணின்பாடவல்லாரவர் கேசவன்தமரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருவாய்மொழி—கேசவன்தமர்.

[எம்பெருமானது திருவருளால் தமது ஏழேழு தலைமுறையோரும்
பெருமைபெற்று ரேனல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - தக்கராகம், தாளம்-ஏழோத்து. கல்யாணிராகம்-ரூபகதாளம்.

ஈஈ கேசவன்தமர் கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பும் *
மாசுதிரிதுபெற்று நம்முடைவாழ்வாய்க்கின்றவா ! *
ஈசன்என்கருமாணிக்கம் என்செங்கோலக்கண்ணன்விண்ணோர்
நாயகன் * எம்பிரான்எம்மான் நாராயணனாலே. (க)

நாரணன்முழுவேழுலகுக்கும்நாதன் வேதமயன் *
காரணம்கிரிசைகருமமிவை முதல்வன்எந்தை *
சீரணங்கமார்பிற்பலரும் தொழுதேத்தநின்று *
வாரணத்தைமருப்பொசித்தபிரான் என்மாதவனே. (உ)

மாதவனென்றதேகொண்டு என்னைஇனிஇப்பால்பட்டது *
யாதவங்களும்கேர்கொடேனென்று என்னுள்புகுந்திருந்து *
தீதவங்கெடுக்கும்அமுதம் செந்தாமரைக்கண்குன்றம் *
கோதவமிலென்கண்ணற்கட்டி எம்மான்என்கோவிந்தனே. (ங)

கோவிந்தன்குடக்கூத்தன் கோவலனென்றென்றேகுனித்து *
தேவும்தன்னையும் பாடியாடத்திருத்தி*என்னைக்கொண்டிஎன்
பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத்து எமரேழெழுபிறப்பும் *
மேவும்தன்மையமாக்கினான் வல்லன்எம்பிரான்விட்டுவே. (ச)

விட்டிலங்குசெஞ்சோதித் தாமரைபாதம்கைகள்கண்கள் *
விட்டிலங்குகருஞ்சுடர் மலையேதிருவுடம்பு *
விட்டிலங்குமதியம்சீர்சங்கு சக்கரம்பரிதி *
விட்டிலங்குமுடியம்மான் மதுசூதனன்தனக்கே. (ரு)

மதுசூதனையன்றிமற்றிலேனென்று எத்தாலும்கருமமின்றி *
துதிசூழ்ந்தபாடல்கள் பாடியாடநின்றுஊழியூழிதொறும் *
எதிர்சூழல்புக்குளனைத்தோர்பிறப்பும் எனக்கேஅருள்கள்செய்ய *
விதிசூழ்ந்ததால்எனக்கேல் அம்மான் திரிவிக்கிரமனையே. (சு)

திரிவிக்கிரமன்செந்தாமரைக்கண்எம்மான் என்செங்கனிவாய் *
உருவிற்பொலிந்தவெள்ளைப்பளிங்கு நிறத்தனென்றென்று * உள்
பரவிப்பணிந்து பல்லாழியூழிநின்பாதபங்கயமே * [ளிப்
மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய் வல்லகாண்என்வாமனனே ! (எ)

வாமனன் ! என்மாதகவண்ணன் ! தாமரைக்கண்ணினன் !
காமனைப்பயந்தாய் ! * என்றென்று உன்கழல்பாடியேபணிந்து *
தூமனத்தனனாய்ப் பிறவித்துழதிநீங்க * என்னைத்
தீமனம்கெடுத்தாய் உனக்குஎன்செய்கேன் ? என்சிரீதரனே ! (அ)

சிரீஇதரன்செய்யதாமரைக்கண்ணன் என்றென்று இராப்பகல்வாய்
வெரீஇ * அலமந்துகண்கள்நீர்மல்கி வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து *
மரீஇயதீவினைமாளஇன்பம்வளர வைகல்வைகல்
இரீஇ * உன்னைஎன்னுள்வைத்தனை என்னிருடகேசனே ! (ஈ)

இருடிகேசன்எம்பிரான் இலங்கையரக்கர்குலம் *
முருடீர்த்தபிரான்எம்மான் அமரர்பெம்மானென்றென்று *
தெருடியாகில்நெஞ்சேவணங்கு திண்ணம்அறிஅறிந்து *
மருடியேலும்விடேல்கண்டாய் நம்பிபற்பநாபனையே. (க௦)

பற்பநாபன் உயர்வறவுயரும்பெருந்திறலோன் *
எற்பான்என்னையாக்கிக்கொண்டு எனக்கேதன்னைத்தந்த
கற்பகம் * என்அமுதம்கார்முகில்போலும் வேங்கடநல்
வெற்பன் * விசும்போர்பிரான் எந்தைதாமோதரனே. (க௧)

தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை *
ஆமோதரமறிய ஒருவர்க்கென்றேதொழுமவர்கள் *
தாமோதரனுருவாகிய சிவற்கும்திசைமுகற்கும் *
ஆமோதரமறியஎம்மானே என்னுழிவண்ணனையே. (க௨)

ஃஃ வண்ணமாமணிச்சோதியை அமரர்தலைமகனை *
கண்ணனைநெடுமாலேத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
பண்ணியதமிழ்மாலே ஆயிரத்துள்இவைபன்னிரண்டும் *
பண்ணிற்பன்னிருநாமப்பாட்டு அண்ணல்தாள்அணைவிக்குமே. (க௩)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ-ஆந் திருவாய்மொழி—அணைவது.

[எம்பெருமானது மோகுகமளிக்குந் தன்மையை உலகத்தார்க்கு
உபதேசித்தல்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பண்-இந்தளம், நாளம்- ஏழோத்து. ஸௌராஷ்டிரராகம்-அடநாளம்.

ஃஃ அணைவதுஅரவணைமேல் பூம்பாவையாகம்
புணர்வது * இருவரவர்முதலும் தானே *
இணைவனும்எப்பொருட்கும், வீடுமுதலாம் *
புணைவன் பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கே. (க)

நீந்தும்துயர்ப்பிறவி உட்படமற்றெவ்வெவையும் *
நீந்தும்துயரில்லா வீடுமுதலாம் *
பூந்தண்புனல்பொய்கை யானையிடர்கடிந்த *
பூந்தண்துழாய் எந்தனிநாயகன்புணர்ப்பே. (உ)

புணர்க்கும்அயனும் அழிக்கும்அரனும் *
புணர்த்ததன்னுந்தியோடு ஆகத்துமன்னி *
புணர்த்ததிருவாகித் தன்மார்வில்தான்சேர் *
புணர்ப்பன்பெரும்புணர்ப்பு எங்கும்புலனே.

(௩)

புலனைந்துமேயும் பொறியைந்தும்நீங்கி *
நலமந்தமில்லது ஓர்நாடுபுகுவீர் *
அலமந்துவீய † அசுரைச்செற்றான் *
பலமுந்துசீரில் படிமின்ஓவாதே.

(௪)

ஓவாத்துயர்ப்பிறவி உட்படமற்றெவ்வெவையும் *
மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகும்காவலோன் *
மாவாகிஆமையாய் மீனாகிமானிடமாம் *
தேவாதிதேவபெருமான் என்தீர்த்தனே.

(௫)

தீர்த்தனுலகளந்த சேவடிமேல்பூந்தாமம் *
சேர்த்திஅவையே சிவன்முடிமேல்தான்கண்டு *
பார்த்தன்தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்பெருமை *
பேர்த்தும்ஒருவரால் பேசக்கிடந்ததே ?

(௬)

கிடந்திருந்துநின்றளந்து கேழலாய்க்கீழ்புக்கு
இடந்திடும் * தன்னுள்காக்கும் உமிழும் *
தடம்பெருந்தோளாரத்தமுவும் பாரென்னும்
மடந்தையை * மால்செய்கின்றமால் ஆர்காண்பாரே ?

(௭)

காண்பாரார் ? எம்மீசன் கண்ணனை என்காணுமாறு ? *
ஊண்பேசில் எல்லாவுலகும்ஓர்துற்றாற்று *
சேண்பாலவீடோ உயிரோமற்றெப்பொருட்கும் *
ஏண்பாலும்சோரான் பரந்துளனும்எங்குமே.

(௮)

எங்குமுளன்கண்ணனென்ற மகனைக்காய்ந்து *
இங்கில்லையாலென்று இரணியன் தூண்புடைப்ப *
அங்குஅப்பொழுதே அவன்வீயத்தோன்றிய * என்
சிங்கப்பிரான்பெருமை ஆராயும்சீர்மைத்தே ?

(௯)

சீர்மைகொள்வீடு சுவர்க்கம்நாகீரு *
ஈர்மைகொள்தேவர்நடுவா மற்றெப்பொருட்கும் *
வோர்முதலாய்வித்தாய்ப் பரந்துதனிநின்ற *
கார்முகில்போல்வண்ணன் என்கண்ணனைநான்கண்டேனே.

ஃஃகண் தலங்கள்செய்ய கருமேனியம்மானே *
 வண்டலம்பும்சோலை வழுதிவளநாடன் *
 பண்தலையில்சொன்னதமிழ் ஆயிரத்துஇப்பத்தும்வல்லார் *
 விண்தலையில்வீற்றிருந்தாள்வர் எம்மாவீடு. (கக)
 ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

௯ - ஆந் திருவாய்மொழி—எம்மாவீடு.

[புருஷார்த்த நிஷ்கர்ஷம் பண்ணுதல்.]

கலிவிருந்தம்.

பண் -முதிர்ந்ததறிஞ்சி, தாளம் - ஏழொந்து. ஆந்நதபரவீராகம் -
 ஆந்நாளம்.

ஃஃஎம்மாவீட்டுத் திறமும்செப்பம் * நின்
 செம்மாபாதபற்புத் தலைசேர்த்துஒல்லை *
 கைம்மாதுன்பம் கடிந்தபிரானே ! *
 அம்மா ! அடியேன் வேண்டுவதுஈதே. (க)

† ஈதேயானுன்னைக் கொள்வதுஎஞ்ஞான்றும் * என்
 மைதோய்சோதி மணிவண்ணை! நந்தாய் ! *
 எய்தாநின்கழல் யானெய்த * ஞானக்
 கைதா காலக்கழிவுசெய்யேலே. (உ)

செய்யேல்தீவினையென்று அருள்செய்யும் * என்
 கையார்ச்சக்கரக் கண்ணபிரானே ! *
 ஐயார் கண்டம்அடைக்கிலும்*நின்கழல்
 எய்யாதுஏத்த அருள்செய்எனக்கே. (ஈ)

எனக்கேயாட்செய் எக்காலத்தும்என்று * என்
 மனக்கேவந்து இடைவீடின்றிமன்னி *
 தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளும்ஈதே *
 எனக்கேகண்ணனை யான்கொள்சிறப்பே. (ச)

சிறப்பில்வீடு சுவர்க்கம்நரகம் *
 இறப்பிலெய்துக எய்தற்க * யானும்
 பிறப்பில் பல்பிறவிப்பெருமானே *
 மறப்பொன்றின் நி என்றும்மகிழ்வேனே. (ரு)

† 'இதேயான்' என்ற பாடம் செய்யுளிலக்கணத்துக்குச் சேரு மென்பர்.

மகிழ்கொள்தெய்வம் உலோகம் அலோகம் *
 மகிழ்கொள்சோதி மலர்ந்த அம்மானே ! *
 மகிழ்கொள்கிந்தை சொல்செய்கைகொண்டு * என்றும்
 மகிழ்வுற்று உன்னைவணங்கவாராயே. (கா)

வாராய் உன் திருப்பாதமலர்க்கீழ் *
 பேராதேயான்வந்து அடையும்படி
 தாராதாய் ! * உன்னை என்னுள்வைப்பில் என்றும்
 ஆராதாய் ! * எனக்கு என்று எக்காலே. (எ)

எக்காலத்தெந்தையாய் என்னுள்மன்னில் * மற்று
 எக்காலத்திலும் யாதொன்றும் வேண்டேன் *
 மிக்கார் வேதவிமலர்விழுங்கும் * என்
 அக்காரக்கணியே ! உன்னையானே. (அ)

யானேஎன்னை அறியகிலாதே *
 யானேஎன்தனதே என்றிருந்தேன் *
 யானேநீ என்னுடைமையும்நீயே.*
 வானேயேத்தும் † எம்வானவரேறே ! (க)

ஏறேல் ஏழும்வென்று ஏர்கொளிலங்கையை *
 நீறேசெய்த நெடுஞ்சுடர்ச்சோதி ! *
 தேறேல்என்னை உன்பொன்னடிச்சேர்த்து ஒல்லே *
 வேறேபோக எஞ்ஞான்றும்விடலே. (க௦)

‡ விடலில் சக்கரத்தண்ணலை * மேவல்
 விடலில் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
 கெடலிலாயிரத்துள் இவைபத்தும் *
 கெடலில் வீடுசெய்யும் கிளர்வார்க்கே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவாய்மொழி களே சரணம்.

† ௧௦ - ஆந் திருவாய்மொழி—கிளரொளி.

[கீழ் நிஷ்கர்ஷித்த புருஷார்த்தத்தைப் பெறும்பொருட்டுத் திருமா லிருஞ்சோலைமலையை ஆச்ரயிக்கும்படி பரோபதேசஞ்செய்தல்.]

கலிவந்தம்.

பண்-நாட்டம், தாளம்-ஏழோத்து. கேதாரகௌளராகம்-ஆதிதாளம்.

‡ கிளரொளியிளமை கெடுவதன்முன்னம் *
வளரொளிமாயோன் மருவியகோயில் *
வளரிளம்பொழில்கூழ் மாலிருஞ்சோலை *
தளர்வில ‡ ராகில் சார்வதுசதிரே. (௧)

சதிரிளமடவார் தாழ்ச்சியைமதியாது *
அதிர்குரல்சங்கத்து அழகர்தம்கோயில் *
மதிதவழ்குடிமி மாலிருஞ்சோலை *
பதியதுவத்தி எழுவதுபயனே. (௨)

பயனல்லசெய்து பயனில்லைநெஞ்சே ! *
புயல்மழைவண்ணர் புரிந்துறைகோயில் *
மயல்மிகுபொழில்கூழ் மாலிருஞ்சோலை *
அயல்மலையடைவது அதுகருமமே. (௩)

கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யவே *
பெருமலையெடுத்தான் பீடுறைகோயில் *
வருமழைதவழும் மாலிருஞ்சோலை *
திருமலையதுவே அடைவதுதிறமே. (௪)

திறமுடைவவத்தால் தீவினைபெருக்காது *
அறமுயலாழிப் ப்டையவன்கோயில் *
மறுவில்வண்குணகூழ் மாலிருஞ்சோலை *
புறமலைசாரப் போவதுகிறியே. (௫)

கிறியெனநினைமின் கீழ்மைசெய்யாதே *
உறியமர்வெண்ணெய் உண்டவன்கோயில் *
மறியொடுபிணைசேர் மாலிருஞ்சோலை *
நெறிபடஅதுவே நினைவதுநலமே. (௬)

நலமெனநினைமின் நரகமுந்தாதே *
 நிலமுனமிடந்தான் நீடுறைகோயில் *
 மலமறுமதிசேர் மாலிருஞ்சோலை *
 வலமுறையெய்தி மருவுதல்வலமே. (எ)

வலஞ்செய்துவைகல் வலங்கழியாதே *
 வலஞ்செய்யும் ஆயமாயவன்கோயில் *
 வலஞ்செய்யும்வானோர் மாலிருஞ்சோலை *
 வலஞ்செய்துநானும் மருவுதல்வழக்கே. (அ)

வழக்கெனநினைமின் வல்வினைமூழ்காது *
 அழக்கொடியட்டான் அமர்பெருங்கோயில் *
 மழக்களிற்றினம்சேர் மாலிருஞ்சோலை *
 தொழக்கருதுவதே துணிவதுகுதே. (க)

குதென்று களவும்கூதும்செய்யாதே *
 வேதமுன்விரித்தான் விரும்பியகோயில் *
 மாதுறுமயில்சேர் மாலிருஞ்சோலை *
 போதவிழ்மலையே புகுவதுபொருளே. (கௌ)

புப்பொருளென்று இவ்வுலகம் படைத்தவன்புகழ்மேல் *
 மருளில்வண்குருகூர் வண்சடகோபன் *
 தெருள்கொள்ளச்சொன்ன ஓராயிரத்துள் இப்பத்து *
 அருளுடையவன்தான் அணைவிக்கும்முடித்தே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முன்றும்பத்து.

கைங்கர்யஸ்வரூபம் - பாகவதஸோஷத்வ பர்யந்தமான பகவத்
 கைங்கர்ய மென்னுதல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—முடிச்சோதி.

[திருமாலிருஞ்சோலை அழகரது திவ்யஸௌந்தர்யத்தை அநுபவித்தல்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பண்-இந்தளம், தாளம்-நடையோத்து. குண்டக்கிரியைராகம்-நுபக
 தாளம்.

புமுடிச்சோதியாய் உனதுமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ? *

அடிச்சோதிநீநின்ற தாமரையாய் அலர்ந்ததுவோ? *

படிச்சோதியாடையொடும் பல்கலனாய் * நின்பைம்பொன்

கடிச்சோதிகலந்ததுவோ? திருமாலே! கட்டுரையே.

(க)

கட்டுரைக்கில்தாமரை நின்கண்பாதம்கையொவ்வா *
 சுட்டுரைத்தநன்பொன் உன் திருமேனியொளியொவ்வாது *
 ஓட்டுரைத்து இவ்வுலகு உன்னேப் புகழ்வெல்லாம்பெரும்பாலும் *
 பட்டுரையாய்ப்புகழ்கென்றே காட்டுமால்பரஞ்சோதி ! (உ)

பரஞ்சோதிநீபரமாய் நின்னிகழ்ந்துபின் * மற்றோர்
 பரஞ்சோதியின்மையின் படியோவிரிகழ்கின்ற *
 பரஞ்சோதிநின்னுள்ளே படருலகம்படைத்த * எம்
 பரஞ்சோதி ! கோவிந்தா ! பண்புரைக்கமாட்டேனே. (ங)

மாட்டாதேயாகிலும் இம்மலர்தலைமாஞாலம் * நின்
 மாட்டாயமலர்புரையும் திருவுருவம்மனம்வைக்க *
 மாட்டாதபலசமய மதிகொடுத்தாய் * மலர்த்துழாய்
 மாட்டேநீமனம் † வைத்தாய் மாஞாலம்வருந்தாதே ? (ச)

வருந்தாத அருந்தவத்த மலர்கதிரின்சுடருடம்பாய் *
 வருந்தாதஞானமாய் வரம்பின்றிமுழுதியன்றாய் ! *
 வருங்காலம்நிகழ்காலம் கழிகாலமாய் * உலகை
 ஒருங்காக அளிப்பாய் ! சீர் எங்கு உலக்கலதுவனே ? (ரு)

ஒதுவாரோத்தெல்லாம் எவ்வுலகத்து எவ்வெவையும *
 சாதுவாய்நின்புகழின் தகையல்லால்பிறிதில்லை *
 போதுவாழ்புனர்துழாய் முடியினாய் ! * பூவின்மேல்
 மாதுவாழ்மார்பினாய் ! என்சொல்லியான் வாழ்த்துவனே ? (சு)

வாழ்த்துவார்பலராக நின்னுள்ளேநான்முகனே *
 மூழ்த்தநீருலகெல்லாம் படையென்றுமுதல்படைத்தாய் ! *
 கேழ்த்தசீர் அரன்முதலாக் கிளர்தெய்வமாய்க்கிளர்ந்து *
 சூழ்த்தமரர்துதித்தால் உன்தொல்புகழ்மாகுணாதே ? (ஏ)

மாகுணச்சுடருடம்பாய் மலராதுகுவியாது *
 மாகுணஞானமாய் முழுதுமாய்முழுதியன்றாய் ! *
 மாகுணவான்கோலத்து அமரர்கோன்வழிப்பட்டால் *
 மாகுணஉனபாதம் மலர்ச்சோதிமுங்காதே ? (அ)

மழுங்காதவைந்துதிய சக்கரநல்வலத்தையாய் *
 தொழுங்காதல்களிறளிப்பான் புள்ளூர்ந்துதோன்றினையே *
 மழுங்காதஞானமே படையாக * மலருலகில்
 தொழும்பாயர்க்கு அளித்தால் உன்சுடர்ச்சோதிமறையாதே ? (ஈ)

மறையாயநால்வேதத்துள்ளின்ற மலர்ச்சுடரே ! *

முறையால்இவ்வுலகெல்லாம் படைத்திடந்துண்டிமிழந்தளந்தாய் ! *

பிறையேறுசடையானும் நான்முகனும்இந்திரனும் *

இறையாதல்அறிந்தேத்த வீற்றிருத்தல்இதுவியப்பே ? (க௦)

ஃஃ வியப்பாயவியப்பில்லா மெய்ஞ்ஞானவேதியனை *

சயப்புகழார்பலர்வாமும் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன் *

துயக்கின்றித்தொழுதுரைத்த ஆயிரத்துள்இப்பத்தும் *

உயக்கொண்டிபிறப்பறுக்கும் ஒலிமுந்நீர்ஞாலத்தே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௨-ஆந் திருவாய்மொழி—முந்நீர்ஞாலம்.

[ஆழ்வார் அழகரைப் பூர்ணாபவம் பண்ண முடியாமல் வருந்த, எம்பெருமான் இவரது கலக்கத்தைத் தீர்த்தல்.]

கலிவருத்தம்.

பண்-சீகாமரம், தாளம்-ஏழோந்து. முகாரிராகம்-அட்தாளம்.

ஃஃ முந்நீர்ஞாலம்படைத்த எம்முகில்வண்ணனே ! *

அந்நாள்நீதந்த ஆக்கையின்வழிஉழல்வேன் *

வெந்நாள்நோய்வீய வினைக்களைவேரறப்பாய்ந்து *

எந்நாள்யான்உன்னை இனிவந்துகூடுவனே ? (க)

வன்மாவையமளந்த எம்வாமனா ! * நின்

பன்மாமாயப் பல்பிறவியில்படிகின்றயான் *

தொன்மாவல்வினைத் தொடர்களைமுதலரிந்து *

நின்மாதாள்சேர்ந்து நிற்பதுஎஞ்ஞான்றுகொலோ ? (உ)

கொல்லாமாக்கோல் கொலைசெய்து, பாரதப்போர் *

எல்லாச்சேனையும் இருநிலத்துஅவித்தளந்தாய் ! *

பொல்லாவாக்கையின் புணர்வினையறுக்கலறா *

சொல்லாய்யான்உன்னைச் சார்வதோர்குழ்ச்சியே. (ங)

குழ்ச்சிஞானச் சுடரொளியாகி * என்றும்

ஏழ்ச்சிக்கேடின்றி எங்கணும்நிறைந்தளந்தாய் ! *

தாழ்ச்சிமற்றெங்கும்தவிர்ந்து நின்தாளிணைக்கீழ்

வாழ்ச்சி * யான்சேரும்வகை அருளாய்வந்தே. (ச)

வந்தாய்போலே வந்தும்என்மனத்தினைநீ *
 சிந்தாமல்செய்யாய் இதுவேஇதுவாகில் *
 கொந்தார்காயாவின் கொழுமலர்த்திருநிறத்த
 எந்தாய் ! * யான்உன்னை எங்குவந்தணுகிற்பனே ? (௫)

கிற்பன்கில்லேனென்றிலன் முனநாளால் *
 அற்பசாரங்களவை சுவைத்தகன்றொழிந்தேன் *
 பற்பல்லாயிரம் உயிர்செய்தபரமா ! * நின்
 நற்பொற்சோதித்தாள் நணுகுவதுஎஞ்ஞான்றே ? (௬)

எஞ்ஞான்றுநாம் இருந்திருந்துஇரங்கிநெஞ்சே ! *
 மெய்ஞ்ஞானமின்றி வினையியல்பிறப்பழுந்தி *
 எஞ்ஞான்றும்எங்கும் ஒழிவறநிறைந்துநின்ற *
 மெய்ஞ்ஞானச்சோதிக் கண்ணனைமேவுதுமே ? (௭)

மேவுதுன்பவினைகளை விடுத்தியிலேன் *
 ஒலுதலின்றி உன்கழல்வணங்கிற்றிலேன் *
 பாவுதொல்சீர்க்கண்ணா ! என்பாஞ்சுடரே ! *
 கூவுகின்றேன்காண்பான் எங்கெய்தக்கூவுவனே ? (௮)

கூவிக்கூவிக் கொடுவினைத்தூற்றுள்ளின்று *
 பாவியென்பலகாலம் வழிதிகைத்துஅலமர்கின்றேன் *
 மேவியன்றாநிரைகாத்தவன் உலகமெல்லாம் *
 தாவியஅம்மாளை எங்குஇனித்தலைப்பெய்வனே ? (௯)

தலைப்பெய்காலம் நமன்தமர்பாசம்விட்டால் *
 அலைப்பூணுண்ணும் அவ்வல்லலெல்லாம்அகல *
 கலைப்பல்ஞானத்து என்கண்ணனைக்கண்டுகொண்டு *
 நிலைப்பெற்றுஎன்னெஞ்சம்பெற்றது நீடுயிரே. (௧௦)

ஃஃ உயிர்களெல்லா வுலகமுமுடையவனை *
 ருயில்கொள்சோலைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
 செயிரில்சொல்லிசைமலை ஆயிரத்துள் இப்பத்தும் *
 உயிரின்மேலாக்கை ஊனிடையொழிவிக்குமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† ௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—ஒழிவில்காலம்.

[திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளில் நிரந்தர கைங்கர்யம்
செய்யப் பாரித்தல்.]

கலிவ்ருத்தம்.

பண் - பழந்தக்கராகம், நாளம் - ஏழோத்து. ஸௌரராகம் -
அடநாளம்.

ஃஃ ஒழிவில்காலமெல்லாம் உடனாய்மன்னி *
வழுவினா அடிமைசெய்யவேண்டும்நாம் *
தெழிசூரலருவித் திருவேங்கடத்து *
எழில்கொள்சோதி எந்தைதந்தைதந்தைக்கே. (க)

எந்தைதந்தைதந்தை. தந்தைதந்தைக்கும்
முந்தை * வானவர் வானவர்கோனெடும் *
சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடத்து *
அந்தமில்புகழ்க் காரெழிலண்ணலே. (உ)

அண்ணல்மாயன் அணிகொள்செந்தாமரைக்
கண்ணன் * செங்கனிவாய்க் கருமாணிக்கம் *
‡ தெண்ணிறைச்சுனைநீர்த் திருவேங்கடத்து *
எண்ணில்தொல்புகழ் வானவரிசனே. (ங)

ஈசன்வானவர்க்கென்பன் என்றால் * அது
தேசமோ திருவேங்கடத்தானுக்கு? *
நீசனேன் நிறைவொன்றுமில்லை * என்கண்
பாசம்வைத்த பரஞ்சடர்ச்சோதிக்கே. (ச)

சோதியாகி எல்லாவுலகும்தொழும் *
ஆதிமூர்த்தியென்றால் அளவாகுமோ? *
வேதியர் முழுவேதத்தமுதத்தை *
தீதில்சீர்த் திருவேங்கடத்தானேயே. (ரு)

வேங்கடங்கள், மெய்ம்மேல்வினைமுற்றவும் *
தாங்கள் தங்கட்கு நல்லனவேசெய்வார் *
வேங்கடத்துறைவார்க்கு நமவென்ன
லாங்கடமை * அதுசுமந்தார்கட்கே. (க்)

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி.

‡ 'தெண்ணிறச்சுனை' என்பதும் பாடம்.

சுச திருவாய்மொழி—௩ - ப. ச - தி. புகழநல்லோருவன்.

சுமந்துமாமலர் நீர்சுடர் தூபம்கொண்டு *
அமர்ந்துவானவர் வானவர்கோனெனும் *
நமன்றெழும் திருவேங்கடம்நங்கட்கு *
சுமன்கொள்வீதிதரும் தடங்குன்றமே. (எ)

ஃஃ குன்றமேந்திக் குளிர்மழைகாத்தவன் *
அன்றுஞாலம் அளந்தபிரான் * பரன்
சென்றுசேர் திருவேங்கடமாமலை *
ஒன்றுமேதொழ நம்வினைஒயுமே. (அ)

ஒயும்மூப்புப் பிறப்புஇறப்புப் பிணி *
வீயுமாறுசெய்வான் திருவேங்கடத்து
ஆயன் * நான்மலராம்: அடித்தாமரை *
வாயுள்ளும்மீனத்துள்ளும் வைட்பார்கட்கே. (க)

வைத்தநாள்வரை எல்லேகுறுகிச்சென்று *
எய்த்தினைப்பதன்முன்னம் அடைபிடு *
பைத்தபாம்பணையான் திருவேங்கடம் *
மெய்த்தசோலை மொய்பூந்தடம்சாழ்வரே. (கௌ)

ஃஃ தாள்பரப்பி மண்தாவிநசனை *
நீன்பொழில் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
கேழிலாயிரத்து இப்பத்துமல்லவர் *
வாழ்வர்வாழ்வெய்தி ஞாலம்புகழுவே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—புகழநல்லோருவன்.

[எம்பெருமானது ஸர்வாத்மபாவத்தைப் பேசி அடிமைசெய்தல்.]

அறிவீர்க்குநேடிவடிவாசிரியவந்தம்.

பண்-நாட்டம், தாளம்-ஒன்பதோத்து. யமுநாகல்யாணிராகம் -
ரூபகதாளம்.

ஃஃ புகழும்நல்லோருவனென்கோ? பொருவில்சீர்ப்பூமியென்கோ? *
திகழும்தண்பரவையென்கோ? தீயென்கோ? வாயுவென்கோ? *
நிகழும்ஆகாசமென்கோ? நீர்சுடரிரண்டுமென்கோ? *
இகழ்வில்இவ்வனைத்துமென்கோ? கண்ணனைக்கவுமாதே. (க)

கூவுமாறறியமாட்டேன் குன்றங்களனைத்துமென்கோ ? *
மேவுசீர்மாரியென்கோ ? விளங்குதாரகைகளென்கோ ? *
நாவியல்கலைகளென்கோ ? ஞானநல்லாவியென்கோ ? *
பாவுசீர்க்கண்ணன்எம்மான் பங்கயக்கண்ணனையே. (௨)

பங்கயக்கண்ணனென்கோ ? பவளச்செவ்வாயனென்கோ ? *
அங்கதிரடியனென்கோ ? அஞ்சனவண்ணனென்கோ ? *
செங்கதிர்முடியனென்கோ ? திருமறுமார்வனென்கோ ? *
சங்குசக்கரத்தனென்கோ ? சாதிமாணிக்கத்தையே. (௩)

சாதிமாணிக்கமென்கோ ? சவிகொள்பொன்முத்தமென்கோ ? *
சாதிநல்வயிரமென்கோ ? தவிவில்சீர்விளக்கமென்கோ ? *
ஆதியஞ்சோதியென்கோ ? ஆதியம்புருடனென்கோ ? *
ஆதுமில்லாதத்தெந்தை அச்சதன் அமலனையே. (௪)

அச்சதனமலனென்கோ ? அடியவர்வினைகெடுக்கும் *
நச்சுமாமருந்தமென்கோ ? நலங்கடலமுதமென்கோ ? *
அச்சவைக்கட்டியென்கோ ? அறுசுவையடிசிலென்கோ ? *
நெய்ச்சுவைத்தேறலென்கோ ? கனியென்கோ ? பாலென்கேனோ ? (௫)

பாலென்கோ ? நான்குவேதப்பயனென்கோ ? * சமயநீதி
நூலென்கோ ? நூடங்குகேள்வியிசையென்கோ ? * இவற்றுள்நல்ல
மேலென்கோ ? வினையின்மிக்கபயனென்கோ ? * கண்ணனென்கோ ?
மாலென்கோ ? மாயனென்கோ ? வானவராதியையே. (௬)

வானவராதியென்கோ ? வானவர்தெய்வமென்கோ ? *
வானவர்போகமென்கோ ? வானவர்முற்றுமென்கோ ? *
ஊனமில்செல்வமென்கோ ? ஊனமில்சுவர்க்கமென்கோ ? *
ஊனமில்மோக்கமென்கோ ? ஒளிமணிவண்ணனையே. (௭)

ஒளிமணிவண்ணனென்கோ ? ஒருவனென்றேத்தநின்ற *
நளிர்ப்திச்சடையென்கோ ? நான்முகக்கடவுளென்கோ ? *
அளிமகிழ்ந்துஉலகமெல்லாம் படைத்தவையேத்தநின்ற *
களிமலர்த்துளவன்எம்மான் கண்ணனைமாயனையே. (௮)

கண்ணனைமாயன் தன்னைக் கடல்கடைந்து அமுதம்கொண்ட *
அண்ணலை அச்சதனை அனந்தனை அனந்தன் தன்மேல் *
நண்ணிநன்குறைகின்றானே ஞாலமுண்டிமிழ்ந்தமலை *
எண்ணுமாறு அறியமாட்டேன் யாவையும்வரும்தானே. (௯)

யாவையும்யவரும்தானாய் அவரவர்சமயந்தோறும் *
தோய்விலன்புலனைந்துக்கும் சொல்படான்உணர்வின்மூர்த்தி *
ஆவிசேருயிரினுள்ளால் ஆதுமோர்பற்றிலாத *
பாவனையதனைக்கூடில் அவனையும்கூடலாமே. (க௦)

ஃஃ கூடிவண்டறையும்தண்தார்க் கொண்டல்போல்வண்ணன்
மாடலர்பொழில் குருகூர்வண்சடகோபன்சொன்ன * [தன்னை *
பாடலோராயிரத்தாள் † இவையும் ஒருபத்தும்வல்லார் *
வீடிவபோகமெய்தி விரும்புவர்அமரர்மொய்த்தே. (க௧)

அழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருவாய்மொழி—மொய்ம்மாம்.

[பகவத்கைங்கர்யம் பண்ணுகிறபேரைக் கொண்டாடியும், அல்லா
தாரை நிந்தித்தும் அருளிச்செய்தல்.]

அருளீர்க்குந்நெடிலடி யாசிரிய விருந்தம்.

பண் - சீகாமாம்: நாளம் - ஓடையொந்து. நாதநாமகீரைய ராகம் -
அடநாளம்.

ஃஃ மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்பொய்கைமுதலைச்சிறைப்பட்டினிற் *
கைம்மாவுக்குஅருள்செய்த கார்முகில்போல்வண்ணன்கண்ணன் *
எம்மாணைச்சொல்லிப்பாடி எழுந்தும்பறந்தும்துள்ளாதார் *
தம்மால், கருமமென்? சொல்லீர் தண்கடல்வட்டத்துள்ளீரே! (க)

தண்கடல்வட்டத்துள்ளாரைத் தமக்கிரையாத்தடிந்துண்ணும் *
திண்கழற்காலசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்கும்திருமலை *
பண்கள்தலைக்கொள்ளப்பாடிப் பறந்தும்குனித்துழலாதார் *
மண்கொளுலகில்பிறப்பார் வல்வினைமோதமலைந்தே. (உ)

மலையைஎடுத்துக்கல்மாரிகாத்துப் பசுநிறை தன்னை *
தொலைவுதவிர்த்தபிரானைச் சொல்லிச்சொல்லின்னுளப்போதும் *
தலையினோடாதனம்தட்டத் தடுகுட்டமாய்ப்பறவாதார் *
அலைகொள்ளரகத்தழுந்திக் கிடந்துழைக்கின்றவம்பரே. (ங)

வம்பவிழ்கோதைபொருட்டா மால்விடையேழும்அடர்த்த *
செம்பவளத்திரள்வாயன் சிரீதரன்தொல்புகழ்பாடி *
கும்பிடுநட்டமிட்டாடிக் கோகுகட்டுண்டிழலாதார் *
தம்பிறப்பால்பயனென்னே? சாதுசனங்குளிடையே. (ச)

† 'இடையொருபத்தம்' என்ற பாடம் பொருந்தும்.

சாதுசனத்தைநலியும் கஞ்சனைச்சாதிப்பதற்கு *
ஆகியஞ்சோதியுருவை அங்குவைத்துஇங்குப்பிறந்த *
வேதமுதல்வனைப்பாடி வீதிகள்தோறும்னுள்ளாதார் *
ஓதியுணர்ந்தவர்முன்னு என்சவிப்பார்மனிசரே ? (௩)

மனிசரும்மற்றும்முற்றுமாய் மாயப்பிறவிபிறந்த *
தனியன்பிறப்பிலிதன்னைத் தடங்கடல்சேர்ந்தபிரானை *
கனியைக்கரும்பினின்சாற்றைக் கடடியைத்தேனை அமுதை *
முனிவின்றியேத்திக்குணிப்பார் முழுதுணர்நீர்மையினரே. (௪)

நீர்மையில்நூற்றுவர்விய ஐவர்க்குஅருள்செய்துநின்று *
பார்மல்குசேனையவித்த பரஞ்சடரைநினைந்தாடி *
நீர்மல்குகண்ணினராகி நெஞ்சம்குழைந்துநையாதே *
ஊன்மல்கிமோடுபருப்பார் உத்தமர்கட்குஎன்செய்வாரே ? (௫)

வார்புனலந்தணருவி வடதிருவேங்கடத்தெந்தை *
பேர்பலசொல்லிப்பிதற்றிப் பித்தரென்றேபிறர்கூற *
ஊர்பலபுக்கும்புகாதும் உலோகர்சிரிக்கநின்றாடி *
ஆர்வம்பெருகிக்குணிப்பார் அமரர்தொழப்படுவாரே. (அ)

அமரர்தொழப்படுவானை அனைத்துலகுக்கும்பிரர்னை *
அமரமனத்தினுளையோகுபுணர்ந்து அவன்தன்னோடுஒன்றாக *
அமரத்துணியவல்லார்களொழிய அல்லாதவரெல்லாம் *
அமரநினைந்தெழுந்தாடி அலற்றுவதேகருமமே. (ஆ)

கருமமும்கருமபலனுமாகிய காரணன்தன்னை *
திருமணிவண்ணனைச்செங்கண்மாலினைத் தேவபிரானை *
ஒருமைமனத்தினுள்வைத்து உள்ளம்குழைந்தெழுந்தாடி *
பெருமையும்நாணும்தவிர்ந்து பிதற்றுமின்பேதைமைதீர்ந்தே. (க)

ஃஃ தீர்ந்தஅடியவர்தம்மைத் திருத்திப்பணிகொள்ளவல்ல *
ஆர்ந்தபுகழ்ச்சதனை அமரர்பிரானைஎம்மானை *
வாய்ந்தவளவயல்கூழ் தண்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன் *
நேர்ந்தஓராயிரத்துஇப்பத்து அருவினைநீறுசெய்யுமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சு-ஆந் திருவாய்மொழி—செய்யதாமரை.

[கைங்கர்யத்தக்குப் பர வ்யூஹ விபவங்களைக்காட்டிலும்
அர்ச்சாவதாரமே ஸுலபவிஷயமென்று அருளிச்செய்தல்.]

எழுதிர்க்குறிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

பண்-நக்கராகம், நாளம்-ஏழொத்து. ஸௌராஷ்டிரராகம்-ஆதிநாளம்.
செய்யதாமரைக்கண்ணனாய் உலகேழும்உண்டஅவன்கண்டர் *
வையம்வானம்மணிசர்தெய்வம் மற்றும்மற்றும்மற்றும்முற்றுமாய் *
செய்யகுழ்சுடர்ஞானமாய் வெளிப்பட்டிவைபடைத்தான் * பின்னும்
மொய்கொள்சோதியோடாயினான் ஒருமூவராகியமூர்த்தியே. (க)

மூவராகியமூர்த்தியை முதல்மூவர்க்கும்முதல்வன்தன்னை *
சாவமுள்ளனநீக்குவானைத் தடங்கடல்கிடந்தான் தன்னை *
தேவதேவனைத் தென்னிலங்கையெரியெழுச்செற்றவில்லியை *
பாவநாசனைப் பங்கயத்தடங்கண்ணனைப்பாவுமினே. (உ)

பரவிவானவரேத்தநின்ற பரமனைப்பரஞ்சோதியை *
குரவைகோத்தகுழகனை மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை *
அரவமேறிஅலைகடலமரும் துயில்கொண்டஅண்ணலை *
இரவும்நன்பகலும்விடாதுஎன்றுமஞ்ஞதல் மனம்வைய்மினே. (ங)
வைய்மின் தும்மனத்தென்று யானுரைக்கின் மமாயவன்சீர்மையை *
எம்மனோர்கள் உரைப்பதென் ? அதுநிற்கநாள்தொறும் * வானவர்
தம்மையாளுமவனும் நான்முகனும்சடைமுடியண்ணலும் *
செம்மையால்அவன்பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித்திரிவரே. (ச)

திரியும்காற்றோடு அகல்விசம்பு திணிந்தமண்கிடந்தகடல் *
எரியும்தீயோடுஇருசுடர்தெய்வம் மற்றும்மற்றும்முற்றுமாய் *
கரியமேனியன்செய்யதாமரைக்கண்ணன்கண்ணன்விண்ணோரிறை *
சரியும்பல்கருங்குஞ்சி எங்கள்சுடர்முடியண்ணல்தோற்றமே. (ரு)

தோற்றக்கேடவையில்லவனுடையான் அவன்ஒருமூர்த்தியாய் *
சீற்றத்தோடருள்பெற்றவனடிக்கீழ்ப் புகனின்றசெங்கண்மால் *
நாற்றத்தோற்றச்சவையொலி உறலாகிநின்ற * எம்வானவ
ரேற்றையேயன்றி மற்றொருவரையானிலேன்எழுமைக்குமே. (சு)

எழுமைக்கும்எனதாவிக்கு இன்னமுதத்தினை, எனதாருயிர் *
கெழுமியகதிர்ச்சோதியை மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை *
விழுமியஅமார்முனிவர்விழுங்கும் கன்னற்கணியினை *
தொழுமின் தூயமனத்தராய் இறையும்நில்லாதுயரங்களே. (ஏ)

தயரமேதருதுன்பவின் பவினைகளாய் அவையல்லனாய் *
உயரகின்றதோர்சோதிபாய் உலகேழும் உண்டிமிழந்தான் தன்னை *
அயரவாங்குநமன் தமார்க்கு அருநஞ்சினை அச்சுதன் தன்னை *
தயரதற்குமகன் தன்னையன்றி மற்றிலேன் தஞ்சமாகவே. (அ)

தஞ்சமாகியதந்தைதாயொடு தானுமாய் அவையல்லனாய் *
எஞ்சலில் அமரர்குலமுதல் மூவர்தம்முள்ளுமாதியை *
அஞ்சிநீருலகத்துள்ளீர்கள் அவனிவனென்று † கூழேன்மின் *
நெஞ்சினுல்நினைப்பான்யவன் அவனாகும்நீள்கடல்வண்ணனே. (ஆ)

கடல்வண்ணன்கண்ணன் விண்ணவர்கருமாணிக்கம் என தாருயிர் *
படவர வினணைக்கிடந்த பாஞ்சுடர், பண்டிநுற்றுவர் *
அடவரும்படைமங்க ஐவர்கட்காகிவெஞ்சமத்து * அன்றுதோர்
கடவியபெருமான் கனைகழல் காண்பது என்று கொல்கண்களே ?

‡ கண்கள்காண்டற்கரியனாய்க் கருத்துக்குநன்றுமெளியனாய் *
மண்கொள்ளாலத்து உயிர்க்கெல்லாம் அருள் செய்யும்வானவரீசனை *
பண்கொள்சோலைவழுதிநாடன் குருநைக்கோன்சட்கோபன்சொல் *
பண்கொளாயிரத்தது இப்பத்தால் பத்தராகக்கூடும் ‡ பயிலுமினே ( )

ஆழ்வார் திருவாய்களே சரணம்.

எ - ஆந் திருவாய்மொழி—பயிலும்.

[பாகவதர்களிடத்தில் ஆளாணர்குத் தாம் ஓடிவாயிருத்தலை
அருளிச்செய்தல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - நாட்டம், நாளம் - ஏதோத்து. ஸ ஹாநாராகம் - அடநாளம்.
‡ பயிலும்சுடரொளிமூர்த்தியைப் பங்கயக்கண்ணனை *
பயிலினிய நம்பாற்கடல்சேர்ந்தபரமனை *
பயிலும்திருவுடையார் யவ்ரேலும் அவர்கண்டீர் *
பயிலும்பிறப்பிடைதோறு எம்மையாளும்பரமரே. (க)

ஆளும்பரமனைக்கண்ணனை ஆழிப்பிரான்தன்னை *
தோளும் ஓர்நான்குடைத் தூமணிவண்ணன் எம்மான் தன்னை *
தாளும் தடக்கையும் கூப்பிப் பணியுமவர்கண்டீர் *
நாளும்பிறப்பிடைதோறு எம்மையாளுடைநாதரே. (உ)

† 'கூழேன்மின்' என்றும் பாடமொதுவர். ‡ 'பயிலுமினே' என்பதும் பாடம்.

நாதனைஞாலமும்வானமும்ஏத்தும் நறுந்துழாய்ப்
போதனை * பொன்றெடுஞ்சக்கரத்து எந்தைபிரான்தன்னை *
பாதம்பணியவல்லாரைப் பணியுமவர்கண்டீர் *
ஒதம்பிறப்பிடைதோறு எம்மையாளுடையார்களே. (௩)

உடையார்ந்தவாடையன் கண்டிகையன்உடைநாணினை *
புடையார்பொன்னாவினை பொன்முடியன், மற்றும்பல்கலன் *
நடையாவுடைத்திருநாரணன் தொண்டர்தொண்டர்கண்டீர் *
இடையார்பிறப்பிடைதோறு எமக்குஎம்பெருமக்களே. (௪)

பெருமக்க ஞள்ளவார்தம்பெருமானே * அமரர்கட்கு
அருமையொழிய அன்றுஆரமுதாட்டியஅப்பனை *
பெருமைபிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர்கண்டீர் *
வருமையும்இம்மையும் நம்மையளிக்கும்பிராக்களே. (௫)

அளிக்கும்பரமனைக்கண்ணனை ஆழிப்பிரான்தன்னை *
துளிக்கும்நறுங்கண்ணித் தாமணிவண்ணன்எம்மான் தன்னை *
ஒளிக்கொண்டசோதியை உள்ளத்துக்கொள்ளுமவர்கண்டீர் *
சலிப்பின்றியாண்டிஎம்மைச் சன்மசன்மாந்தரம்காப்பேரே. (௬)

சன்மசன்மாந்தரம்காத்து அடியார்களைக்கொண்டிபோய் *
தன்மைபெறுத்தித் தன்தாவினைக்கீழ்க்கொள்ளும்அப்பனை *
தொன்மைபிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர்கண்டீர் *
நன்மைபெறுத்துஎம்மை நாளுய்யக்கொள்கின்றநம்பேரே. (௭)

நம்பனைஞாலம்படைத்தவனைத் திருமார்பனை *
உம்பருலகினில்யார்க்கும் உணர்வரியான்தன்னை *
கும்பிரகர்க்களேத்துவரேலும் அவர்கண்டீர் *
எம்பல்பிறப்பிடைதோறு எம்தொழுகுலம்தாங்களே. (௮)

குலம்தாங்குசாதிகள் நாலிலும்கீழிழிந்து * எத்தனை
நலந்தானிலாத சண்டாளசண்டாளர்களாகிலும் *
வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளென்றுஉள்
கலந்தார் * அடியார்தம்அடியார் எம்மடிகளே. (௯)

அடியார்ந்தவையமுண்டு ஆலிலையன்னவசஞ்செய்யும் *
படியாதுமில்லுழவிப்படி எந்தைபிரான்தனக்கு *
அடியாரடியார்தம்மடியாரடியார் தமக்
கடியாரடியார்தம் * அடியாரடியோங்களே. (௧௦)

‡ அடியோங்குதூற்றுவர்வீய அன்றுஐவர்க்கு அருள்செய்த
நெடியோனை * தென்குருகூர்ச்சடகோபன் குற்றேவல்கள் *
அடியார்ந்தஆயிரத்தான் இவைபத்து அவன்தொண்டர்மேல்
முடிவு * ஆரக்கிற்கிற்கில் சன்மம்செய்யாமைமுடியுமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருவாய்மொழி—முடியானே.

[கரணங்களும் தாமும் பெருவிடாய்ப்பட்டுப் பேசுதல்.]

கலிவந்தம்.

பண் - இந்தளம், தாளம் - ஏழொத்த. ஆனந்தபரவராகம் -
ஆதிதாளம்.

‡ முடியோன ! மூவுலகும்தொழுதேத்தும் சீ
ரடியானே ! * ஆழ்கடலைக்கடைந்தாய் ! புள்ளூர்
கொடியானே ! * கொண்டல்வண்ணு ! அண்டத்துஉம்பரில்
நெடியானே ! * என்றுகிடக்கும் என்நெஞ்சமே. (க)

நெஞ்சமேநீள்நகராக இருந்தான்
தஞ்சனே ! * † தண்ணிலங்கைக்கு இறையைச்செற்ற
நஞ்சனே ! * ஞாலம்கொள்வான் குறளாகிய
வஞ்சனே ! * என்னும் எப்போதும்என்வாசகமே. (உ)

வாசகமேயேத்தஅருள்செய்யும் வானவர்தம்
நாயகனே ! * நாளிளந்திங்களைக் கோள்விடுத்து *
வேயகம்பால்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட ஆனாயர்
தாயவனே ! * என்றுதடவும் என்கைகளே. (ங)

கைகளாலாத் தொழுதுதொழுதுஉன்னை *
வைகலும்மாத்திரைப்போதும் ஓர்வீடின்றி *
பைகொள்பாம்பேறி உறைபரனே ! * உன்னை
மெய்கொள்ளக்காண விரும்பும்என்கண்களே. (ச)

கண்களால்காண வருங்கொல் ? என்றுஆசையால் *
மண்கொண்டவாமனன் ஏறமகிழ்ந்துசெல் *
பண்கொண்டபுள்ளின் சிறகொலிபாவித்து *
திண்கொள்ளுர்க்கும் கிடந்துஎன்செவிகளே. (ரு)

செவிகளாலா நின்றுநீர்த்திக்கனியென்னும்
கவிகளே * காலப்பண்தேன் உறைப்பத்துற்று *
புனியின்மேல் பொன்னெஞ்சக்கரத்துஉன்னையே *
அனிவின்நிஆதரிக்கும் எனதாயியே. (சு)

ஆனியே ஆரமுதே ! என்னையாளுடை *
நூனியம்புள்ளுடையாய் ! சுடர்நேமிபாய் ! *
பானியென்றெஞ்சம் புலம்பப்பலகாலும் *
கூனியும்காணப்பெறேன் உனகோலமே. (எ)

கோலமே ! தாமரைக்கண்ணதுஞ்சுந
கீலமே ! * நின்றுஎனதானியை ஈர்கின்ற
சீலமே ! * சென்றுசெல்லாதன முன்னிலாம்.
காலமே ! * உன்னைஎந்நான் கண்டிகொள்வனே ? (அ)

கொள்வன்னான்மாவலி ! மூவடிதாவென்ற
கள்வனே ! * கஞ்சனைவஞ்சித்து வாணனை
உள்வன்மைதீர * ஓராயிரம்தோள் துணித்து
புள்வல்லாய் ! * உன்னைஎஞ்ஞான்று பொருந்துவனே ? (சு)

பொருந்தியமாமருதினிடையபோ எம்
பெருந்தகாய் ! உன்கழல்காணிய பேதுற்று *
வருந்தினான் வாசபமால்கொண்டு * உன்னையே
இருந்திருந்து எத்தனைகாலம்புலம்புவனே ? (க0)

ஃ புலம்புசீர்ப் பூமியளந்தபெருமானே
நலம்கொள்சீர் நன்குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
வலம்கொண்டஆயிரத்துள் இவையும்ஒர்ப்பத்து
இலங்குவான் * யாவரும் ஏறுவர் சொன்னாலே. (கக)

ஆழ்வார் நினைவுகளே சான்றம்.

சு - ஆந் திருவாய்மொழி—சொன்னால்.

[நரகவநம் பெய்யாது எம்பெருமானை ஸ்துதிக்கும்படி உபதேசஞ்
செய்தல்.]

கவிநல்லதுறை.

பண் - முநிர்முதுநெடும, தாளம் - ஏழோத்து. ஸவறாநாராகம் -
ஆத்தாளம்.

ஃ சொன்னால்ஹீரோதமிது ஆகிலும்சொல்லுவன்கேண்மினே *
என்னாவினிகவி யானொருவர்க்கும்கொடுக்கிலேன் *
தென்னுதெனவென்று வண்டுமுடித்திருவேங்கடத்து *
என்னானைஎன்னப்பன் எம்பெருமான்உளனாகவே. (க)

உளனாகவேஎண்ணித் தன்னை ஒன்றாகத்தன்செல்வத்தை *
வளனாதிக்கும் இம்மானிடத்தைக்கவிபாடியென் ? *
குளனார்கழனிசூழ் கண்ணன்குறுங்குடிமெய்ம்மையே *
உளனாயஎந்தையை எந்தைபெம்மானையொழியவே. (உ)

ஒழிவொன்றில்லாத பல்லாழிதோறுழிநிலாவ * போம்
வழியைத்தரும் நங்கள்வானவரிசனைநிற்கப்போய் *
கழியமிகநல்லவாண்கவிகொண்டி புலவீர்காள் ! *
இழியக்கருதி ஒர்மானிடம்பாடல்என்னாவதே ? (ங)

என்னாவது ? எத்தனைநாளைக்குப்போதும் ? புலவீர்காள் ! *
மன்னுமணிசரைப் பாடிப்படைக்கும்பெரும்பொருள் *
மின்னார்கழனிசூழ் விண்ணவர்தாதையைப்பாடினால் *
தன்னாகவேகொண்டி சன்மஞ்செய்யாமையும்கொள்ளுமே. (ச)

கொள்ளும்பயனில்லைக் குப்பைகிளர்த்துள்ளசெல்வத்தை *
வள்ளல்புகழ்ந்த நம்வாய்மையிழக்கும்புலவீர்காள் ! *
கொள்ளக்குறைவிலன் னேண்டிற்றெல்லாம்தரும்கோதில் * என்
வள்ளல்மணிவண்ணன் தன்னைக் கவிசொல்லவம்மினே. (ரு)

வம்மின்புலவீர் ! நம்மெய்வருத்திக்கைசெய்துஉய்ம்மினே *
இம்மன்னுலகில்செல்வர் இப்போதில்லைநீராக்கினேம் *
நம்இன்கவிகொண்டி நம்நம்இடத்தெய்வமேத்தினால் *
செம்மின்சுடர்முடி என்திருமாலுக்குச்சேருமே. (சு)

சேரும்கொடைபுகழ் எல்லையிலானே * ஓராயிரம்
பேருமுடையிரானையல்லால் மற்றுயான்கிலேன் *
மாரியனையகை மால்வரையொக்கும்நினைதோளென்று *
பாரிலோர்பற்றையைப் பச்சைப்பசும்பொய்கள்பேசவே. (ஏ)

வேயின்மலிபுரைதோளி பின்னைக்குமணானை *
ஆயபெரும்புகழ் எல்லையிலாதனபாடிப்போய் *
காயம்கழித்து அவன்தானிணக்கீழ்ப்புகும்காதலன் *
மாயமணிசரை என்சொல்லவல்லேன் என்வாய்கொண்டே ? (அ)

வாய்கொண்டமானிடம்பாடவந்த கவியேனல்லேன் *
ஆய்கொண்டசீர்வள்ளல் ஆழிப்பிரான்எனக்கேஉளன் *
சாய்கொண்டஇம்மையும்சாதித்து வானவர்காட்டையும் *
நீகண்டுகொள்ளென்று வீடும்தரும்நின்றுநின்றே. (ஈ)

நின்றாநின்றாபலநாளுக்கும் இவ்வுடல்நிங்கிப்போய் *
சென்றசென்றாறென்கண்டு சன்மம்கழிப்பாடுண்ணி *
ஒன்றியொன்றியுலகம்படைத்தான் கனியாடிகேற்றகு *
என்றுமென்றும்இனி மற்ருருவர்கவியேற்குமே ? (௧௦)

ஈஃ ஏற்கும்பெரும்புகழ் வானவீசன்கண்ணன்தனக்கு *
ஏற்கும்பெரும்புகழ் வன்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல் *
ஏற்கும்பெரும்புகழ் ஆயிரத்துள்இவையுமூர்பத்து *
ஏற்கும்பெரும்புகழ் சொல்லவல்லார்க்குஇல்லைசன்மமே. (௧௧)

புதுவார் திருவடிகளே சாணம்.

௧௦-ஆந் திருவாய்மொழி—சன்மம்பலபல.

[எம்பெருமானது அவநாரகுணசேஷத்தங்களை அநுபவிக்கையாலே
தமக்கு ஓர் குறையுமின்றி ஸர்வாபீஷ்டங்களும்
உண்டாவமையை அருளிச்செய்தல்.]

அவநீர்க்கத்தெயுலையாசிரியநுத்தம்.

பண்நாட்டிநாணம்-என்போற்பு. அடாநாராகம்- திரிபுடைநாளம்.
ஈஃ சன்மம்பலபலசெய்துவெளிப்பட்டுச் சங்கொடுசக்கரம்வில் *
ஒண்மையுடையஉலகைஒள்வான் தண்டுகொண்டுபுள்ளார்ந்து * உ
வன்மையுடையஅரக்கர் அசுரரை மாளப்படைபொருத * [வகில்
நன்மையுடையவன்சீர்பாவப்பெற்ற நான்ஓர்குறையிலனே. (௧)

குறையில்தடங்கடல்கோளாவேறித் தன்கோலச்செந்தாமரைக்கண் *
உறைபவன்போலஒயோகுபுணர்ந்தஒளிமணிவண்ணன்கண்ணன் *
கறையணிமூக்குடைப்புள்ளைக்கடாவி அசுரரைக்காய்ந்தஅம்மான் *
நிறைபுகழேத்தியும்பாடியும்ஆடியும் யான்ஓருமுட்டிலனே. (௨)

முட்டில்பல்போகத்தொருதனிநாயகன் மூவுலகுக்குரிய *
கட்டியைத்தேனையமுறை நன்பாலைக்கணியைக்கரும்புதன்னை *
மட்டவிழ்தண்ணந்துழாய்முடியானைவணங்கி அவன்திறத்துப்
பட்டபின்னை * இறையாகிலும் யான்என்மனத்துப்பரிவிலனே. (௩)

பரிவின்றிவாணனைக்காத்துமென்று அன்மபடையோடெவ்ந்தேறிந்த *
திருபுரம்செற்றவனும்மகனும் பின்னும்அங்கியும்போர்தொலைய *
பொருசிறைப்புள்ளைக்கடாவி மாயனைஆயனைப்பொற்சக்கரத்து
அரியனை * அச்சதனைப்பற்றி யான்இறையேனும்இடரிலனே. (௪)

இடரின்றியே ஒருநாளொருபோழ்தில் எல்லாவுலகம்கழிய *
படர்புதழ்ப்பார்த்தனும்வைதிகளும் உடனேறத்திண்தோர்கடவி *
சுடரொளியாய்நின்றதன்னுடைச்சோதியில் வைதிகன்பிள்ளைசனை *
உடலொடும்கொண்டுகொடுத்தவனைப்பற்றி ஒன்றும் துயரிலனே. (௫)

துயரில்சுடரொளிதன்னுடைச்சோதி நின்றவண்ணம்நிற்கவே *
துயரில்மலியும்மனிசர்பிறவியில் தோன்றிக்கண்காணவந்து *
துயரங்கள்செய்துதன் தெய்வநிலையுலகில் புகவுய்க்கும் அம்மான் *
துயரமில்சீர்க்கண்ணன்மாயன்புகழ்துற்ற யான்ஓர் துன்பமிலனே. (௬)

துன்பமும்இன்பமுமாகிய செய்வினையாய்உலகங்களுமாய் *
இன்பமில்வெந்நரகாகி இனியநல்வாண்சுவர்க்கங்களுமாய் *
மன்பல்லுயிர்களுமாகிப் பலபலமாயமயக்குக்களால் *
இன்புதும்இவ்வினையாட்டிடையானைப்பெற்று ஏதும்அல்லலிலனே.

அல்லலிலின்பமளவிறந்தெங்கும் அழகமர்குழொளியன் *
அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்கள் ஆகியும்கிற்கும் அம்மான் *
எல்லையில்லாதத்தன்ஞாநமஃதேகொண்டு எல்லாங்கருமங்களும்செய்
எல்லையில்மாயனைக்கண்ணனைத்தாள்பற்றி யான்ஓர் துக்கமிலனே. (௭)

துக்கமில்ஞானச்சுடரொளிமூர்த்தி துழாயலங்கல்பெருமான் *
மிக்கபல்மாயங்களால்விகிர்ந்தம்செய்து வேண்டுமுருவுகொண்டு *
நக்கபிரானோடு அயன்முதலாக எல்லாரும்எவையும் * தன்னுள்
ஒக்கவொடுங்கவிழுங்கவல்லானைப்பெற்று ஒன்றும்தளர்விலனே. (௮)

தளர்வின்றியேஎன்றும்எங்கும்பரந்த தனிமுதல்ஞானமொன்றாய் *
அளவுடைஐம்புலன்கள் அறியாவகையால் அருவாகிற்கும் *
வளரொளியீசனைமூர்த்தியைப் புதங்களைந்தைஇருசுடரை *
கிளரொளிமாயனைக்கண்ணனைத்தாள்பற்றி யான்என்றும்கேட்கலனே.

†† கேடில்விழுப்புதழ்க்கேசவனைக் குருகூர்ச்சுடகோபன்சொன்ன *
பாடலோராயிரத்துள் † இவைபுமொருபத்தும்பயிற்றவல்லார்கட்கு *
நாடுநகரமும் நன்குடன்காண நலனிடையூர்திபண்ணி * [அவன்
வீடும்பெறுத்தித்தன்முவுலகுக்கும்தரும் ஒருநாயகமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

காண்காம்பத்து.

பகவத்கைங்கர்யத்துத் த விரோதி ஐச்வர்ய கைவல்யங்களென்னுதல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—ஒருநாயகம்.

[ஐச்வர்யத்தின் நிலையில்லாமையையும், ஆத்மாநுபவத்தின் தண்மையையும், பகவதனுபவமே பரமபுருஷார்த்த மென்பதையும் பரோபதேசஞ்செய்தல்.]

கவிநிலைநுறை.

பண் - நாட்டம், நாயகம் - எழுநாயகம் - திருநாயகம்.

ஃ ஒருநாயகமாய் ஓடவுலகுடனுண்டவர் **
கருநாயகவந்தகாலர் சிதைதியபானையர் **
பெருநாடுகாண இம்மைமலேபிச்சைதாங்கொன்வர் **
திருநாணந்தான் காலம்பெறச்சிந்தித்தாய்ம்மிதே. (க)

உய்ம்மின்திதைகொணர்ந்து என்றுஉலகாண்டவர் ** இம்மைபே
தம்மின்சுவைமடவாரைப் பிறர்கொள்ளத்தாங்கிட்டு **
வெம்மினொளிவெயில் காணகம்போய்க்குமைதின்பர்கள் **
செம்மின்முடித்திருமலை விரைந்தடிசேர்மிதே. (உ)

அடிசேர்முடியினராகி அரசர்கள்தாந்தொழ **
இடிசேர்முடிசங்கன் முற்றத்தியம்பிருந்தவர் **
பொடிசேர்நாளாய்ப்போவார்கள் ஆதலின்கொக்கென **
கடிசேர் தழாய் முடிச் சண்ணன்கழல்கள்நினைமிதே. (ங)

நினைப்பான்புயில் கடலெக்கலின் துண்மணலின்பலர் **
எனைந்தோருகங்கனும் இவ்வுலகாண்டுகழிந்தவர் **
மனைப்பால்மருந்தற மாய்தலல்லால்மற்றுக்கண்டிலம் **
பனைத்தாள்மதகலிறட்டவன் பாழம்பணிமிதே. (ச)

பணியின் திருவருளென்னும் அம்சிதப்பைம்பும்பள்ளி **
அணியென்குழலார் இன்பக்கலையமுதுண்டார் **
துணிமுன்புநாலப் பல்லேழைபுர்தாம் இழிப்பச்செல்வர் **
மணியின்னுமேனி நம்மாயவன்பேர்சொல்லிவாழ்மிதே. (ரு)

வாழ்த்தார்கள்வாழ்த்து மாமழை † மொக்குளின்மாய்க்குமாய்ந்து **
ஆழ்த்தாரென்றல்லால் அன்றுமுதலின்றறுதியா **
வாழ்த்தார்கள்வாழ்த்தேறிநர் என்பதில்லை, சிற்றுகில் **
ஆழ்த்தார்கடற்பள்ளி அண்ணலடியவாராமிதே. (சு)

ஆமின்சுவையவை ஆரோடடிசிலுண்டார்ந்தபின் *
 துமென்மொழிமடவாரிரக்கப் பின்னும் துற்றுவார் *
 ஈமினெமக்கொருதுற்றென்று இடறுவராதலின் *
 கோமின் துழாய்முடி ஆதியஞ்சோதிசுணங்கனே. (எ)

குணங்கொள்ளிறைபுகழ்மன்னர் கொடைக்கடன்பூண்டிருந்து *
 இணங்கியுலகுடனாக்கிலும் ஆங்கவனையிலலார் *
 மணங்கொண்டபோகத்துமன்னியும் மீள்வர்கள்மீள்விலை *
 பணங்கொளரவனையான் திருநாமம்படிமினே. (அ)

படிமன்னுபல்கலன் பற்றோடறுத்துஐம்புலன்வென்று *
 செடிமன்னுகாயம்செற்றார்களும் ஆங்கவனையிலலார் *
 குடிமன்னுமின்சுவர்க்கமெய்தியும் மீள்வர்கள்மீள்விலை *
 கொடிமன்னுபுள்ளுடை அண்ணல்கழல்கள்குறுகுமினே. (சு)

குறுகமிகவுணர்வத்தொடுநோக்கி எல்லாம்விட்ட *
 இறுகலிறப்பென்னும்ஞானிக்கும் அப்பயனிலையேல் *
 சிறுகநினைவதோர்பாசமுண்டாம் பின்னும்வீடிலை *
 மறுகலிவீசனைப்பற்றி விடாவிடிலீடஃதே. (க௦)

‡:‡ அஃதேஉய்யப்புகுமாறென்று கண்ணன்கழல்கள்மேல் *
 †கொய்ப்பும்பொழில்குழ் குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல் *
 செய்கோலத்தாயிரம் சீர்த்தொடைப்பாடலிவைபத்தும் *
 அஃகாமல்கற்பவர் ஆழ்துயர்போய்உயற்பாலரே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

௨ - ஆந் திருவாய்மொழி—பாலனாய்.

[எம்பெருமானது காலதேசங்களாற் கைகழிந்தநிலைகளைப்பெற விரை
 கின்ற தலைமகளின் தன்மை கண்டு தாய் இரங்கிக்கூறும் பாசரம்.]
 கலிவருத்தம்.

பண் - நடீடபாஷை, தாளம் - ஒன்பநொத்து. ஸ்ரீராகம் - ஆதிதாளம்.

‡:‡ பாலனாய் ஏழுலகுண்டுபரிவின்றி *
 ஆலிலைஅன்னவசஞ்செய்யும் அண்ணலார் *
 தாளிணைமேலணி தண்ணந்துழாயென்றே
 மாலுமால் * வல்வினையேன்மடவல்லியே. (க)

† 'கொய்ப்பும்பொழில்குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்கள்' என்பதும்பாடம்.

வல்லிசேர் நுண்ணிடை ஆய்ச்சியர் தம்மொடும் *
கொல்லைமைசெய்து ஞானைபிணைந்தவர் *
நல்லடிமேலணி நாறு துழாயென்றே
சொல்லுமால் * சூழ்வினையாட்டியேன்பா வையே. (௨)

பாவியல்வேத நன்மலைபலகொண்டு *
தேவர்கள் மாமுனிவர் இறைஞ்சுநின்ற *
சேவடிமேலணி செம்பொன் துழாயென்றே
கூவுமால் * கோள்வினையாட்டியேன்கோதையே. (௩)

கோதிலவண்புகழ் கொண்டுசமயிகள் *
பேதங்கள் சொல்லிப் பிதற்றும் பிரான்பரன் *
பாதங்கள் மேலணி பைம்பொன் துழாயென்றே
ஓதுமால் * ஊழ்வினையேன் தடந்தோளியே. (௪)

தோளிசேர் பின்னைபொருட்டு எருதேழ்த்தழீஇக்
கோளியார் * கோவலனார் குடக்கூத்தனார் *
தாளினை மேலணி தண்ணந்துழாயென்றே
நாளுநான் * நைகின்றதால் என் தன்மாதரே. (௫)

மாதர் மாமண்மடந்தைபொருட்டு ஏனமாய் *
ஆநியங்காலத்து அகலிடம்கீண்டவர் *
பாதங்கள் மேலணி பைம்பொன் துழாயென்றே
ஓதும்மால் * எய்தினள் என் தன்மடந்தையே. (௬)

மடந்தையை வண்கமலத்திருமாதீனை *
தடங்கொள்தார் மார்பினில் வைத்தவர் தாளின்மேல் *
வடம்கொள்பூந்தண்ணந்துழாய்மலர்க்கே இவள்
மடங்குமால் * வானுதலீர்! என்மடக்கொம்பே. (௭)

கொம்புபோல் சீதைபொருட்டு இலங்கைநகர் *
அம்பெரியுய்த்தவர் தாளினை மேலணி *
வம்பவிழ்தண்ணந்துழாய்மலர்க்கே இவள்
நம்புமால் * நான் இதற்கு என் செய்கேன்? நங்கைமீர்! (௮)

நங்கைமீர்! நீரும் ஒர்பெண்பெற்றுநல்கினீர் *
எங்குனே சொல்லுகேன்? யான்பெற்ற ஏழையை *
சங்கென்னும் சக்கரமென்னும் துழாயென்னும் *
இங்குனே சொல்லும் இராப்பகல் என் செய்கேன்? (௯)

திருவாய்மொழி—சு - ப. ந. - தி. கோவைவாயாள். ௩௯

என்செய்கேன் ? என்னுடைப்பேதை என்கோமளம் *
என்சொல்லும் என்வசமுமல்லநங்கைமீர் ! *
மின்செய்பூண்மார்பினன் கண்ணன்கழல்துழாய் *
பொன்செய்பூண்மென்முலைக்கென்று மெலியுமே. (க௦)

ஃஃ மெலியும்நோய்தீர்க்கும் நம்கண்ணன்கழல்கள்மேல் *
மலிபுகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
ஒலிபுகழாயிரத்து இப்பத்தும்வல்லவர் *
மலிபுகழ்வானவர்க்காவர் நற்கோவையே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ந - ஆந் திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

[அர்த்தித்தபடியே எம்பெருமான் தன்னைக்காட்ட, ஆழ்வார் அவனது
ப்ரணயிதவகுணத்தில் ஈபெட்டு அருளிச்செய்தல்.]

அறுதீர்க்குந்நெடியடியாசிரிய விருந்தம்.

பண் - தக்கேசீ, தாளம் - ஏழோந்து. ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.

ஃஃ கோவைவாயாள்பொருட்டு ஏந்தெனருத்தமிறுத்தாய் ! *மதினிலங்கைக்
கோவைவீயச்சிலைகுனித்தாய் ! குலநல்யானைமருப்பொசித்தாய் ! *
பூவைவீயாநீர் தூவிப் போதால்வணங்கேனேலும் * நின்
பூவைவீயாம்மேனிக்குப் பூசும்சாந்துஎன்னெஞ்சமே. (க)

பூசும்சாந்துஎன்னெஞ்சமே புனையும்கண்ணிஎனதுடைய *
வாசகம்செய்மாலையே வான்பட்டாடையும்அஃதே *
தேசமான அணிகலனும் என்கைகூப்புச்செய்கையே *
ஈசன்ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த எந்தைவகமூர்த்திக்கே. (௨)

ஏகமூர்த்திஇருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி
யாகி * ஐந்துபூதமாய் இரண்டிசுடராய் அருவாகி *
நாகமேறிநடுக்கடலுள்துயின்ற நாராயணனே ! * உன்
ஆகமுற்றும்மகத்தடக்கி ஆவியல்லல்மாய்த்ததே. (ந.)

மாய்த்தலெண்ணிவாய்முலைதந்த மாயப்பேயுயிர்
மாய்த்த * ஆயமாயனே ! வாமனனே ! மாதவா ! *
பூத்தண்மாலெகொண்டு உன்னைப் போதால்வணங்கேனேலும் * நின்
பூத்தண்மாலெகெடுமுடிக்குப் புனையும்கண்ணிஎனதுயிரே. (ச)

கண்ணிளனதுயிர் காதல்கனகச்சோதிமுடிமுதலா *
எண்ணில்பல்கலன்களும் ஏலுமாதையும்அஃதே *
நண்ணிமூவுலகும் நவீற்றும்கீர்த்தியும்அஃதே *
கண்ணனெம்பிரானெம்மான் காலசக்கரத்தானுக்கே. (௫)

காலசக்கரத்தொடி வெண்சங்கம்கையேந்தினும் ! *
ஞாலமுற்றும்உண்டுவிழ்ந்த நாராயணனே ! என்றென்று *
ஓலமிட்டினானழைத்தால் ஒன்றும்வாராயாகிலும் *
கோலமாம்என்சென்னிக்கு உன்கமலமன்னகுரைகழலே. (௬)

குரைகழல்கள்நீட்டி மண்கொண்டகோலவாமனா ! *
குரைகழல்கைகூப்புவார்கள் கூடநின்றமாயனே ! *
விரைகொள்பூவும்நீரும்கொண்டு ஏத்தமாட்டேனேலும் * உன்
உரைகொள்சோதித்திருவுருவம் என்னதாவிமேலதே. (௭)

என்னதாவிமேலையாய் ஏர்கொளேமுலகமும் *
ஊன்னிமுற்றுமாகிநின்ற சோதிஞானமூர்த்தியாய் *
உன்னதென்னதாவியும் என்னதுன்னதாவியும் *
இன்னவண்ணமேநின்றாய் என்றுரைக்கவல்லேனே? (௮)

உரைக்கவல்லேனல்லேன் உன்னுலப்பில்கீர்த்திவெள்ளத்தின் *
† கரைக்கணென்றுசெல்வன்நான் ? காதல்மையலேறினேன் *
புரைப்பிலாதபரம்பரனே ! பொய்யிலாதபரஞ்சுடரே ! *
இரைந்துநல்லமேல்மக்களேத்த யானுமேத்தினேன். (௯)

யானுமேத்தி ஏழுலகும்முற்றுமேத்தி * மின்னையும்
தானுமேத்திலும் தன்னையேத்தவேத்தளங்கெய்தும் ? *
தேனும்பாலும்கன்னலும் அமுதுமாகித்தித்திப்ப *
யானும்எம்பிரானையேஏத்தினேன் யானுய்வானே. (௧௦)

‡ உய்வுபாயம்மற்றின்மைதேறிக் கண்ணனொண்கழல்கள்மேல் *
செய்யதாமரைப்பழனத் தென்னன்குருகூர்ச்சடகோபன் *
பொய்யில்பாடலாயிரத்துள் இவையும்பத்தும்வல்லார்கள் *
வையம்மன்னிவீற்றிருந்து வீண்ணும்ஆள்வர் ‡ மண்ணாடே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† 'கரைக்கணிச் செல்வ', எனவும் பாடம்.

‡ 'மண்ணாடே' என்றும் பாடம்.

ச-ஆந் திருவாய்மொழி—மண்ணை.

[பிரிவாற்றாத நிலையில் போலிகண்டு வருந்தும் தலைவியின் நிலையைத் தாய் உரைக்கும்பாசரம்.]

அறுசீர்க்குந்நெடியடியாசிரியவிறந்தம்.

பண்-பஞ்சமம், நாளம்-ஓடையொத்து. பிலஹிராகம்-அடதாளம்.

ஃஃ மண்ணையிருந்துதுழாவி வாமனன்மண்ணிதுவென்னும் *
விண்ணைத்தொழுது அவன்மேவு வைகுந்தமென்றுகைகாட்டும் *
கண்ணையுண்ணீர்மல்ககின்று கடல்வண்ணனென்னும் அன்னே! * என்
பெண்ணைப்பெருமயல்செய்தாற்கு என்செய்கேன்? பெய்வளையிரே!

பெய்வளைக்கைகளைக்கூப்பிப் பிரான் கிடக்கும்கடலென்னும் *
செய்யதோர்ஞாயிற்றைக்காட்டிச் சிரீதரன்மூர்த்திதென்னும் *
நையும்கண்ணீர்மல்ககின்று நாரணனென்னும் அன்னே! * என்
தெய்வவுருவிற்கிறுமான் செய்கின்றதென்றறியேனே. (உ)

அறியும்செந்தீயைத்தழுவி அச்சதனென்னும்மெய்வேவாள் *
எறியும்தண்காற்றைத்தழுவி என்னுடைக்கோவிந்தனென்னும் *
வெறிகொள்துழாய்மலர்நாறும் வினையுடையாட்டியேன்பெற்ற *
செறிவளைமுன்கைச்சிறுமான் செய்கின்றதென்கண்ணுக்கொன்றே.

ஒன்றியதிங்களைக்காட்டி ஒளிமணிவண்ணனேயென்னும் *
கின்றகுன்றத்தினைநோக்கி நெடுமாலே! வாவென்றுகூவும் *
நன்றுபெய்யும்மழைகாணில் நாரணன்வந்தானென்றுஆலும் *
என்றினமையல்கள்செய்தார் என்னுடைக்கோமளத்தையே. (ச)

கோமளவான்கன்றைப்புல்கிக் கோவிந்தன்மேய்த்தனவென்னும் *
போமிளங்கத்தின்பின்போய் அவன்கிடக்கைகாதென்னும் *
ஆமளவொன்றுமறியேன் அருவினையாட்டியேன்பெற்ற *
கோமளவல்லியையமாயோன் மால்செய்துசெய்கின்றகூத்தே. (ரு)

கூத்தர்குடமெடுத்தாடில் கோவிந்தனுமெனாஓடும் *
வாய்த்தகுழலோசைகேட்கில் மாயவனென்றுமையாக்கும் *
ஆய்ச்சியர்வெண்ணெய்கள்காணில் அவனுண்டவெண்ணெய்சாதென்
பேய்ச்சிமுலைசுவைத்தாற்கு என்பெண்கொடியேறியபித்தே! [னும்*

ஏறியபித்தினோடு எல்லாவுலகும் கண்ணன்படைப்பென்னும் *
நிறுசெவ்வெயிடக்காணில் நெடுமாலடியாரென்றோடும் *
நாறுதழாய்மலர்காணில் நாரணன்கண்ணிதென்னும் *
தேறியும்தேறாது மாயோன் திறத்தனளே இத்திருவே. (எ)

திருவுடைமன்னரைக்காணில் திருமலைக்கண்டேனையென்னும் *
உருவுடைவண்ணங்கங்காணில் உலகாளந்தானென்றுதள்ளும் *
கருவுடைத்தேவில்கொல்லாம் கடல்வண்ணன்கோயிலையென்னும் *
வெருவினும்வீழ்வினும் † மோவாக் கண்ணன்கழல்கள்விரும்புமே. (அ)

விரும்பிப்பகவரைக்காணில் வியலிடமுண்டானையென்னும் *
கரும்பெருமேகங்கங்காணில் கண்ணனென்றேறப்பறக்கும் *
பெரும்புலவாரிசைகாணில் பிரானுளனென்றுபின்செல்லும் *
அரும்பெறல்பெண்ணினைமாயோன் அலற்றியயர்ப்பிக்கின்றானே. ( )

அயர்க்கும்சுற்றுப்பற்றிநோக்கும்அகலவேநிள்நோக்குக்கொள்ளும் *
வியர்க்கும்மழைக்காண்துளும்ப வெவ்வுயிர்கொள்ளும்மெய்சோரும் *
பெயர்த்தும்கண்ணுள்ளனுபேசும் பெருமானே! வாவென்றுகூவும் *
மயல்பெருங்காதலென்பேதைக்கு என்செய்கேன்? வல்வினையேனே.

‡ வல்வினையீர்க்கும்கண்ணனை வண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
சொல்வினையால்சொன்னபாடல் ஆயிரத்துள்இவைபத்தாம் *
நல்வினையென்றுகற்பார்கள் † நலனிடவைகுந்தம்நண்ணி *
தொல்வினையீரெல்லாரும் தொழுதெழுவீற்றிருப்பாரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫-ஆந் திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

[ஸர்வேச்வரன் தனது பெருமையெல்லாம் தோன்ற ஸாந்தியம் பண்ணுகையில் ஆழ்வார் மங்களாசாஸனம்பண்ணி பீர்தியடைதல்.]

கலிநிலத்துறை.

பண்-குந்தளம்-குந்தீர்தாளம்-தூர்பதோந்து.தோடி.ராகம்-ரூபகதாளம்.
‡ வீற்றிருந்துஏழுலகும் தனிக்கோல்செல்ல, வீவில்தீர் *
ஆற்றல்மிக்கானும்அம்மானை வெம்மாபிளந்தான்தன்னை *
போற்றியென்றேகைகளாரத் தொழுதுசொல்மாலைகள் *
ஏற்றநோற்றேற்கு இனியென்னகுறைஎழுமையுமே ? (க)

† 'தூர்ப' என்பது உரையின் பாடம். ‡ 'கோக்கு' என்பது குறுகியபடி.
§ 'கலிநில' என்பது குறுகியபடிக்கும் பன்னிரண்டிக்கும் பாடம்.

மையகண்ணுள்மலர்மேலுறைவான் உறைமார்பினன் *
செய்யகோலத்தடங்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான் தன்னை *
மொய்யசொல்லால்இசைமாலேகளேத்தி உள்ளப்பெற்றேன் *
வெய்யநோய்கள்முழுதும் வியன்ஞாலத்துவியலே. (உ)

வீவிலின்பம்மிக எல்லேநிகழ்ந்தநம்அச்சுதன் *
வீவில்சீரன்மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான் தன்னை *
வீவில்காலமிசைமாலேகளேத்தி மேவப்பெற்றேன் *
வீவிலின்பம்மிக எல்லை † நிகழ்ந்தனன்மேவியே. (ங)

மேவிநின்றுதொழுவார் வினைபோகமேவும்பிரான் *
தூவியம்புள்ளுடையான் அடலாழியம்மான் தன்னை *
நாவியலால்இசைமாலேகளேத்தி நண்ணப்பெற்றேன் *
ஆவியென்னுவினைய யானறியேன்செய்தவாற்றையே. (ச)

ஆற்றநல்லவகைகாட்டிம் அம்மானை * அமரர்தம்
ஏற்றை எல்லாப்பொருளும்விரித்தானை எம்மான் தன்னை *
மாற்றமாலேபுனைந்தேத்தி நாளும்மகிழ்வெய்தினேன் *
காற்றின்முன்னம்முகி வினைநோய்கள்கரியலே. (ரு)

கரியமேனிமிசை வெவியநீறுசிறிதேயிடும் *
பெரியகோலத்தடங்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான் தன்னை *
உரியசொல்லால்இசைமாலேகளேத்தி உள்ளப்பெற்றேற்கு *
அரியதுண்டோஎனக்கு ? இன்றுதொட்டிம்இனியென்றுமே. (சு)

என்றுமொன்றாகி ஒத்தாரும்மிக்கார்களும் * தன் தனக்கு
இன்றிநின்றானை எல்லாவுலகும்உடையான் தன்னை *
குன்றமொன்றால்மழைகாத்தபிரானைச் சொல்மாலேகள் *
நன்றுசூட்டிம்விதியெய்தினம் என்னகுறைநமக்கே ? (ஏ)

நமக்கும்பூவின்மிசைநங்கைக்கும் இன்பனை * ஞாலத்தார்
தமக்கும் வானத்தவர்க்கும்பெருமானை * தண்தாமரை
சுமக்கும்பாதப்பெருமானைச் சொல்மாலேகள் * சொல்லுமாறு
அமைக்கவல்லேற்கு இனியாவர்நிகர்அகல்வானத்தே ? (அ)

வானத்தும்வானத்துள்ளும்பரும் மண்ணுள்ளும்மண்ணின்கீழ்த்
தானத்தும் * எண்ணிசையும் தவிராதுநின்றான் தன்னை *
கூனற்சங்கத்தடக்கையவனைக் குடமாடியை
‡ வானக்கோனை * கவிசொல்லவல்லேற்கு இனிமாறுண்டே ? (ஈ)

† 'நிகழ்ந்தன' என்பது உரையின் பாடம்.

‡ 'வானக்' என்பதை முன்னுமடியிற் சேர்த்தும் கூறுவர்.

உண்டும்உமிழ்ந்தும்கடந்தும்இடந்தும் கிடந்தும்நின்றும் *
கொண்டகோலத்தொடுவீற்றிருந்தும் மலனங்கூடியும் *
கண்டவாற்றால் தனதேயுலகெனநின்றான் தன்னை *
வண்தமிழ்தூங்கநோற்றேன் அடியார்க்குஇன்பமாரியே. (க௮)

ஃஃ மாரிமாறாததண்ணம்மலை வேங்கடத்தண்ணலை *
வாரிமாறாதபைம்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்நகர் *
காரிமாறன்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துஇப்பத்தால் *
வேரிமாறாதபூமேலிருப்பான் வினைதீர்க்குமே. (க௯)

ஆர்வார் திருவாய்களே சரணம்.

௬ - ஆந் திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

[வேறிவிலக்கு.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - னிகாமாம், பழந்தக்கராகம், தாளம் - ஓட்டையொத்தது.

பத்துவாரளி ராகம் - அடதாளம்.

ஃஃ தீர்ப்பாரையாம்இனி எங்ஙனம்நாடுதும் ? அன்னையீர் ! *
ஓர்ப்பால்இவ்வொண்ணுதல் உற்றநலனோயிதுதேறினோம் *
போர்ப்பாகுதான்செய்து அன்றைவரைவெல்வித்த * மாயப்போர்த்
தேர்ப்பாகனார்க்கு இவன்சிந்தைதுழாய்த்திசைக்கின்றதே. (க)

திசைக்கின்றதேஇவள்ளோய் இதுமிக்கபெருந்தெய்வம் *
இசைப்பின்றி நீரணங்காடும்இளந்தெய்வமன்றிது *
திசைப்பின்றியே சங்குசக்கரமென்றிவன்கேட்க * நீர்
இசைக்கின்றிராகில் நன்றேஇல்பெறுமிதுகாண்மினே. (உ)

இதுகாண்மின் அன்னையீர் ! இக்கட்டுவிச்சிசொற்கொண்டு * நீர்
எதுவானும்செய்து அங்கோர்களும் இறைச்சியும் தூவேன்மின் *
மதுவார்துழாய்முடி மாயப்பிரான் கழல்வாழ்த்தினால் *
அதுவேஇவனாற்றநோய்க்கும் அருமருந்தாகுமே. (ங)

மருந்தாகுமென்று அங்கோர்மாயவலவைசொற்கொண்டு * நீர்
கருஞ்சோறும்மற்றைச்செஞ்சோறும் களனிழைத்தென்பயன் ? *
ஒருங்காகவேஉலகேழும் விழுங்கியுமிழ்த்திட்ட *
பெருந்தேவன்பேர்சொல்லகிற்கில் இவனைப்பெறுதிரே. (ச)

இவளைப்பெறும்பரிசு இவ்வணங்காடுதலன்றந்தோ ! *
 குவளைத்தடங்கண்ணும் கோவைச்செவ்வாயும்பயந்தனள் *
 கவளக்கடாக்களிற்றட்டிரான் திருநாமத்தால் *
 தவளப்பொடிக்கொண்டு நீர்இட்டிமின்தணியுமே. (ரு)

தணியும் † பொழுதில்லை நீரணங்காடுதீர்அன்னைமீர் ! *
 பிணியும்ஒழிகின்றதில்லை பெருகும்இதுவல்லால் *
 மணியினணிநிறமாயன் தமரடிநீறுகொண்டு *
 அணியமுயலின் மற்றில்லைகண்டீர்இவ்வணங்குக்கே. (சு)

அணங்குக்கருமருந்தென்று அங்கோராடிகள்என்பராய் *
 ‡ சுணங்கையெறிந்து நும்தோள்குலைக்கப்படும்அன்னைமீர் ! *
 உணங்கல்செடக் கழுதையுதடாட்டம்கண்டிஎன்பயன் ? *
 வணங்கீர்கள்மாயப்பிரான்தமர் வேதம்மல்லாரையே. (எ)

வேதம்வல்லார்சுளைக்கொண்டு விண்ணூர்பெருமான் திருப்
 பாதம்பணிந்து * இவள்ளோயிது தீர்த்துக்கொள்ளாதுபோய் *
 ஏதம்பறைந்துஅல்லசெய்து கள்ளுடுகலாய்த்தாய் *
 கீதமுழவிட்டு நீரணங்காடுதல்கீழ்மையே. (அ)

கீழ்மையினால்அங்கு ஓர்கீழ்மகனிட்டமுழவின்கீழ் *
 நாழ்மைபலசொல்லி நீரணங்காடும்பொய்காண்கிலேன் *
 ஏழ்மைப்பிறப்புக்கும்சேமம் இந்நோய்க்கும்மாதேமருந்து *
 ஊழ்மையில்கண்ணபிரான் கழல்வாழ்த்துமின்உன்னித்தே. (சு)

உன்னித்தமற்றொருதெய்வம்தொழாள் அவனையல்லால் *
 நும்ச்சைசொல்லி நும்தோள்குலைக்கப்படும்அன்னைமீர் ! *
 மன்னப்படுமறைவாணனை வண்தவராபதி
 மன்னனை * ஏத்துமின் ஏத்துதலும்தொழுதாடுமே. (க0)

‡ தொழுதாடித்தாமணிவண்ணனுக்கு ஆட்செய்துநோய்தீர்ந்த *
 வருவாததொல்புகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
 வருவாதஆயிரத்துள் இவைபத்துவெறிகளும் *
 தொழுதாடிப்பாடவல்லார் துக்கசீலமிலர்களே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† 'பொழுதின்றி' என்பது பன்னிராயிரப்படி.

‡ 'துணங்கை' என்றும் பாடம்.

எ - ஆந் திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானது திருமேனியைக் கண்டு மேவும்படி
அஹேறாராத்ரம் வருந்திக் கூப்பிடுதல்.]

அறுநீர்க்குநீறெடியடியாசிரியயிருந்தம்.

பண் - பழந்தகைகாராகம், நானாய் - ஏழொத்த. கண்டாராகம்-ஆதிநாளம்.

ஃஃ சீலமில்லாச்சிறியனேனும் செய்வனையோபெரிதால் *
ஞாலமுண்டாய் ! ஞானமூர்த்தி ! நாராயண ! என்றென்று *
காலந்தோறும்யானிருந்து கைதலேபூசலிட்டால் *
கோலமேனிகாணவாராய் கூவியும்கொள்ளாயே. (க)

கொள்ளமானாஇன்பவெள்ளம் கோதுலதந்திதம் * என்
வள்ளலேயோ ! வையம்கொண்ட வாமனாவோ ! என்றென்று *
நள்ளிராவும்நன்பகலும் நானிருந்தோலமிட்டால் *
கள்ளமாயா ! உன்னை என்கண்காணவந்தியாயே. (உ)

நவிலாததீவினைகள் எத்தனைசெய்தனன்கொல் *
தானிவையம்கொண்டஎந்தாய் ! தாமோதரா ! என்றென்று *
கூவிக்கூவிநெஞ்சருகிக் கண்பனிசோரமின்றால் *
பாவிந்யென்றுஒன்றுசொல்லாய் பாவியென்காணவந்தே. (ங)

காணவந்துஎன்கண்முகப்பே தாமரைக்கண்டிற்ற *
ஆணிசெம்பொன்மேனியெந்தாய் ! நின்றருளாயென்றென்று *
நாணமில்லாச்சிறுதகையென் நானிங்கலற்றுவதென் ? *
பேணிவானோர்காணமாட்டாப் பிடுடையப்பனையே. (ச)

அப்பனே ! அடலாழியானே ! ஆழ்கடலைக்கடைந்த
துப்பனே ! * உன்தோள்கள்நான்கும் கண்டிடக்கூடுங்கொல்? என்று *
எப்பொழுதும்கண்ணீர்க்கொண்டு ஆவிதுவாந்துதுவாந்து *
இப்பொழுதேவந்திடாயென்று ஏழையே ந் நோக்குவனே. (ரு)

நோக்கிநோக்கிஉன்னைக்காண்பான் யான்எனதாவிடுள்ளே *
நாக்குநீள்வன்ஞானமில்லை நாஸ்தோறும்என்னுடைய *
ஆக்கையுள்ளும்ஆவியுள்ளும் அல்லபுறத்தினுள்ளும் *
நீக்கமின்றிஎங்கும்மின்றாய் ! நின்னையறிந்தறிந்தே. (சு)

அறிந்தறிந்துதேறித்தேறி யான்எனதாவியுள்ளே *
 நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயை நின் மலமாகவைத்து *
 பிறந்தும்செத்துமின்றிடறும் பேதைமைதீர்ந்தொழிந்தேன் *
 நறுந்துழாயின் கண்ணியம்மா ! நானுண்ணைக்கண்டுகொண்டே. (எ)

கண்டுகொண்டென்கைகளார நின்றிருப்பா தங்கள்மேல் *
 எண்ணிசையுமுள்ள பூக்கொண்டு ஏத்தியுகந்துகந்து *
 தொண்டரோங்கள் பாடியாடச் சூழ்கடல் ஞாலத்துள்ளே *
 வண்துழாயின்கண்ணிவேந்தே! வந்திடகில்லாயே. (அ)

இடகிலேன்ஒன்றட்டகில்லேன் ஐம்புலன்வெல்லகில்லேன் *
 கடவனாகிக்காலந்தோறும் பூப்பறித்தேத்தகில்லேன் *
 மடவன்னெஞ்சம்காதல்கூர வல்வினையேன் அயர்ப்பாய் *
 தடவுகின்றேன்எங்குக்காண்பன் சக்கரத்தண்ணலையே ? (சு)

சக்கரத்தண்ணலே! என்று தாழ்ந்துகண்ணீர்ததும்ப *
 பக்கம்சோக்கிரின் மலந்தேன் பாவியேன்காண்கின்றிலேன் *
 மிக்கஞானமூர்த்தியாய வேதவிளக்கினை * என்
 தக்கஞானக்கண்களாலே கண்டிதழுவுவனே. (கௌ)

ஃஃ தழுவியின்றகாதல்தன்னால் தாமரைக்கண்ணன்தன்னை *
 குழுவுமாடத்தென்குருகூர் மாறன்சடகோபன் * சொல்
 வழுவிவாதவொண்தமிழ்கள் ஆயிரத்துள் இப்பத்தும் *
 தழுவப்பாடியாடவல்லார் வைகுந்தமேறுவரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருவாய்மொழி—ஏறாளம்.

[ஆழ்வார் 'எம்பெருமான்வேண்டாத ஆத்ம ஆத்மியங்கள் தமக்கும்
 வேண்டா' என்பதைத் தலைவிபாசுரத்தாற் பேசுதல்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பர்.

பண்-நாட்டம், நாளம்-ஏறொந்து. ஸாரங்கராகம்-ஆதிநாளம்.

ஃஃ ஏறாளம்இறையோனும் திசைமுகனும் திருமகளும் *
 கூறாளம்தனியுடம்பன் குலங்குலமா அசுரர்களை *
 நீராகும்படியாக நிருமித்துப்படைதொட்ட *
 மாறாளன்கவராத மணிமாமைகுறைவில்மே. (க)

மணிமாமைமகுறைவில்லா மலர்மாதருறைமார்பன் *
அணிமானத்தடவரைத்தோள் அடலாழித்தடக்கையன் *
பணிமானம்பிழையாமே அடியேனைப்பணிகொண்ட *
மணிமாயன்கவராத மடநெஞ்சால்குறைவில்லே. (உ)

மடநெஞ்சால்குறைவில்லா மகஸ்தாய்செய்தொருபேய்ச்சி *
விடநஞ்சமுலைசுவைத்த மிகுஞானச்சிறுகுழவி *
படநாகத்திணைக்கிடந்த பருவரைத்தோள்பரம்புருடன் *
நெடுமாயன்கவராத நிறையினால்குறைவில்லே. (ங)

நிறையினால்குறைவில்லா நெடும்பிணைத்தோள்மடப்பின்னை *
பொறையினால்முலையிணைவான் பொருவிடையேழடர்த்துகந்த *
கறையினார்குவருகிக்கை கடையாவின்கழிகோல்கை *
சறையினார்கவராத தளிர்நிறத்தால்குறைவில்லே. (ச)

தளிர்நிறத்தால்குறைவில்லாத தனிச்சிறையிலிளப்புற்ற *
கிளிமொழியாள்காரணமாக் கிளரர்க்குந்கரெரித்த *
களிமலர்த்துழாயலங்கல் கமழ்முடியன்கடல்ஞாலத்து *
அளிமிக்கான்கவராத அறிவினால்குறைவில்லே. (ரு)

அறிவினால்குறைவில்லா அகல்ஞாலத்தவரறிய *
நெறியெல்லாமெடுத்தினைநூனத்தொருமூர்த்தி *
குறியமாணுருவாகிக் கொடுங்கோளால்நிலம்கொண்ட *
கிறியம்மான்கவராத கிளரொளியால்குறைவில்லே. (சு)

கிளரொளியால்குறைவில்லா அரியுருவாய்க்கிளர்ந்தெழுந்து *
கிளரொளியஇரணியினது அகல்மார்பம்கிழித்துகந்த *
வளரொளியகனலாழி வலம்புரியன், மணிநில *
வளரொளியான்கவராத வரிவளையால்குறைவில்லே. (ஊ)

வரிவளையால்குறைவில்லாப் பெருமுழக்கால்அடங்காரை *
ளரியழலம்புகவூதி இருநிலமுன்னுயர்தவிர்த்த *
தெரிவரியசிவன்பிரமன் அமரர்கோன்பணிந்தேத்தும் *
விரிபுகழான்கவராத மேகலையால்குறைவில்லே. (அ)

மேகலையால்குறைவில்லா மெலிவுற்றவகலங்குல் *
போகமகள்புகழ்த்தந்தை விறல்வாணன்புயம்துணித்து *
நாகமிசைத்துயில்வான்போல் உலகெல்லாநன்கொடுங்க *
யோகனைவான்கவராத உடம்பினால்குறைவில்லே. (ஈ)

உடம்பினுல்குறைவில்லா உயிர்பிரிந்தமலைத்துண்டம் *
கிடந்தனபோல்துணிபலவா அசுரர்குழாந்துணித்துகந்த *
தடம்புனலசடைமுடியன் தனியொருகூறமர்ந்துறையும் *
உடம்புடையான்கவராத உயிரினுல்குறைவில்லே. (௧௦)

ஃஃ உயிரினுல்குறைவில்லா உலகேழ்தன்னுள்ளெர்க்கி *
தாழ்வெண்ணெயுண்டானைத் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன் *
செயிரில்சொல்லிசைமாலை ஆயிரத்துள்இப்பத்தால் *
வயிரம்சேர்பிறப்பறுத்து வைகுந்தம்நண்ணுவரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ-ஆந் திருவாய்மொழி—நண்ணுதார்.

[ஆழ்வார் உலகவியற்கையில் வேறுப்புக்கொண்டு தம்மைத் திருவடியிற் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு எம்பெருமானைப் பிரார்த்தித்தல்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பண்-நட்டபா. ௨௩. நாளம்-இடையொந்நு. தந்யாசிராகம்-நபகநாளம்.

ஃஃ நண்ணுதார்புறவலிப்ப நல்லுற்றார்கரைந்தேங்க *
எண்ணுராததுயர்வினாக்கும் இவையென்னஉலகியற்கை ? *
கண்ணளா ! கடல்கடைந்தாய் ! உனகழற்கேவரும்பரிசு *
தண்ணுவாதடியேனைப் பணிகண்டாய்சாமாதே. (௧)

சாமாறும்கெடுமாறும் தமருற்றார்தலைத்தலைப்பெய்து *
ஏமாறிக்கிடந்தலற்றும் இவையென்னஉலகியற்கை ? *
ஆமாறென்றறியேன்நான் அரவணையாய் ! அம்மானே ! *
கூமாறேவிரைகண்டாய் அடியேனைக்குறிக்கொண்டே. (௨)

கொண்டாட்டிம்குலம்புனைவும் தமருற்றார்விழுநிதியும் *
வண்டார்பூங்குழலாரும் மனையொழியுயிர்மாய்தல் *
கண்டாற்றேன்உலகியற்கை கடல்வண்ண ! அடியேனை *
பண்டேபோல்கருதாது உன்னடிக்கேகூய்ப்பணிகொள்ளே. (௩)

கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம்நெருப்பாக *
கொள்ளென்றுதமம்மூடும் இவையென்னஉலகியற்கை ? *
வள்ளலே ! மணிவண்ண ! உனகழற்கேவரும்பரிசு *
வள்ளல்செய்துஅடியேனை உனதருளால்வாங்காயே. (௪)

வாங்குநீர் மலருலகில் நிற்பனவும்திரிவனவும *
ஆங்குஉயிர்கள் பிறப்பிறப்புப் பிணிமூப்பால்தகர்ப்புண்ணும் *
நாங்குஇதன்மேல்வெந்நரகம் இலையென்ன உலகியற்கை ? *
வாங்குஎனைநீமணிவண்ணா ! அடியேனைமறுக்கேலே. (ரு)

மறுக்கிவல்வலைப்படுத்திக் குமைத்திட்டுக்கொன்றுண்பர் *
அறப்பொருளையறிந்தோரார் இலையென்ன உலகியற்கை ? *
வெறித்துளாவமுடியானே ! வினையேனை உனக்கடிமை
அறக்கொண்டாய் * இனிஎன்னா முதே ! கூயருளாயே. (சு)

ஆயே ! இவ்வுலகத்து நிற்பனவும்திரிவனவும *
நீயேமற்றொருபொருளும் இன்றிநின்றமையால் *
நோயேமூப்பிறப்பிறப்புப் பிணியேயென்றிவையொழிய *
கூயேகொள் அடியேனைக் கொடுவுலகம்காட்டேலே. (எ)

காட்டிநிகரத்துமிழும் நிலம்நீர்த் திசும்புகால் *
நாட்டிநிலைத்தமைத்த இமையோர்வாழ்தனிமுட்டை *
† கோட்டையிலிங்குழித்து என்னை உன்கொழுஞ்சோதியுயரத்து *
கூட்டரியதிருவடிக்கள் எஞ்ஞான்றுகூட்டுதியே ? (அ)

கூட்டுதின்குரைகழல்கள் இமையோரும் தொழாவகைசெய்து *
ஆட்டுதிநீ அரவணையாய் ! அடியேனு ‡ மஃதறிவன் *
வேட்கையெல்லாம்விடுத்து என்னை உன்திருவடியேசுமந்துழல *
கூட்டரியதிருவடிக்கள் கூட்டினைநான்கண்டேனே. (சு)

கண்டுகேட்டுற்றுமோந்துண்டுழலும் ஐங்கருவி
கண்டஇன்பம் * தெரிவரிய அளவில்லாச்சிற்றின்பம் *
ஓண்டுதொடியான் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப *
கண்டசதிர்கண்டொழிந்தேன் அடைந்தேன் உன்திருவடியே. (க௦)

‡ திருவடியைநாரணனைக் கேசவனைப்பரஞ்சுடரை *
திருவடிசேர்வதுகருதிச் செழுங்குருகூர்ச்சடகோபன் *
திருவடிமேலுரைத்ததமிழ் ஆயிரத்துள் இப்பத்தும் *
திருவடியே அடைவிக்கும் திருவடிசேர்ந்தொன்றுமினே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† பண்ணாரப்படிக்கு 'கோட்டையின்' என்பது பாடம்.

‡ "அருவநீவன்" என்றும் பாடம்.

† ௧௦ - ஆந் திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்.

[‘ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதேவதையாகையால் தேவதாந் தரத்தைவிட்டு அவனையே ஆச்ரயியுங்கோள்’ என்று

முதலித்துப்பேசுதல்.]

அறுதீர்க்கதிநேடிலடிபாசிரியநிந்தம்.

பண்-நாட்டம். நாளம் - ஏழொத்து. சுருட்டி.ராகம் - ருபகநாளம்.

ஃஃ ஒன்றும்தேவும்உலகும்உயிரும்மற்றும் யாதாமில்லா
அன்று * நான்முகன்தன்னொடு தேவருலகோடுஉயிர்படைத்தான் *
குன்றம்போல்மணிமாடநீடு திருக்குருகூரதனுள் *
நின்றஆதிப்பிரான்கிதக ‡. மற்றைத்தெய்வம்நாடுதிரே. (௧)

நாடிநீர்வணங்கும்தெய்வமும் உம்மையும்முன்படைத்தான் *
வீழ்சீர்புகழாதிப்பிரான் அவன்மேவியுறைகோயில் *
மாடமாளிகைகுழந்தழகாய திருக்குருகூரதனை *
பாடியாடிப்பரவிச்சென்மின்கள் பல்லுலகீர்! பரந்தே. (௨)

பரந்ததெய்வமும்பல்லுலகும்படைத்து அன்றுஉடனேவிழுங்கி *
கரந்துமிழ்ந்துகடந்திடந்தது கண்டிம்தெளியகில்லீர் *
சிரங்களால்அமரர்வணங்கும் திருக்குருகூரதனுள் *
பரன் திறமன்றிப்பல்லுலகீர்! தெய்வம்மற்றில்லைபேசுமினே. (௩)

பேசுநின்றசிவனுக்கும்பிரமன்தனக்கும் பிறர்க்கும்
நாயகன்அவனே * கபாலன்மோக்கத்துக் கண்டுகொண்மின் *
தேசமாமதின்குழந்தழகாய திருக்குருகூரதனுள் *
ஈசன்பாலோரவம்பறைதல் என்னுவதுஇலிங்கியர்க்கே? (௪)

ஃஃ இலிங்கத்திட்டபுராணத்திரும் சமணரும்சாக்கியரும் *
ஐ வலிந்துவாதுசெய்வீர்களும் மற்றுநுந்தெய்வமுமாகிநின்றான் *
மலிந்துசெந்நெல்கவரிவீசம் திருக்குருகூரதனுள் *
பொலிந்துநின்றபிரான்கண்டீர் ஒன்றும்பொய்யில்லைபோற்றுமினே.
போற்றிமற்றோர்தெய்வம் பேணப்புறத்திட்டு * உம்மையின்னே
தேற்றிவைத்தது எல்லீரும்வீடுபெற்றால்உலகில்லையென்றே *
சேற்றில்செந்நெல்கமலமோங்கு திருக்குருகூரதனுள் *
ஆற்றவல்லவன்மாயம்கண்டீர் அதுஅறிந்தறிந்தோடுமினே. (௫)

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி. ‡ ‘மற்றைத்தெய்வம்’ என்பதும்
சிலர்க்குப் பாடம். § ‘மலிந்து’ என்றும் பாடம்.

௭௨ திருவாய்மொழி—௫ - ப. க - தி. கையார்ச்சக்கரத்து.

ஓடியோடிப்பல்லிதற்பும்பிறந்து மற்றோர்தெய்வம் *
 பாடியாடிப்பணிந்து பல்படிசால்வழியேறிக்கண்டிர் *
 கூடிவானவரோத்தரின்ற திருக்குருகூரதனுள் *
 ஆடுபுட்கொடியாநிலூர்த்திக்கு அடிமைபுகுவதுவே. (௭)
 புக்கடிமையினுல்தன்னைக்கண்ட மார்க்கண்டேயன்வனை *
 நக்கபிரானும் அன்றுஉய்யக்கொண்டது நாராயணனருளே *
 கொக்கலர்தடந்தாழைவேலித் திருக்குருகூரதனுள் *
 மிக்கஆதிப்பிரானிந்த மந்தைத்தெய்வம்விளம்புதிரே. (௮)
 விளம்பும்ஆறுசமயமும் அவையாகியும்மற்றும்தன்பால் *
 அளந்துமாண்டற்கரியனாகிய ஆதிப்பிரானமரும் *
 வளம்கொள்தண்பனைகுழந்தழகாய திருக்குருகூரதனை *
 உளம்கொள்ளுனத்துவைம்மின்உம்மைஉய்யக்கொண்டிபோகுறிலே.
 உறுவதாவதுஎத்தேவும் எவ்வுலகங்களும்மற்றும்தன்பால் *
 மறுவில்லூர்த்தியோடொத்து இத்தனையும்நின்றவண்ணம்நிற்கவே *
 செறுவில்செந்நெல்சரும்பொடோங்கு திருக்குருகூரதனுள் *
 குறியமாணுருவாகிய நீள்குடக்கூத்தனுக்குஆட்செய்வதே. (௧௦)
 ஃ ஆட்செய்துஆழிப்பிரானைச்சேர்ந்தவன் வண்குருகூர்நகரான் *
 நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பினன் மாறன்சடகோபன் *
 வேட்கையாற்சொன்னபாடல் ஆயிரத்துள்இப்பத்தும்வல்லார் *
 மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர் மற்றதுகையதுவே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம்பத்து.

‘விரோதியைப் போக்குபவனும் அவனே’ என்னுதல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—கையார்ச்சக்கரத்து.

[உண்மையான பத்தியில்லாதிருக்கையிலும் பொய்யாகப்பேசிய
 தமக்குப் பேறளித்தானென்று, எம்பெருமானது பரம
 க்ருபையைப் பேசுதல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - குறிஞ்சி, தாளம் - ஏழோத்து. முகாரிராகம் - அடநாளம்.

ஃ கையார்ச்சக்கரத்து என்கருமாணிக்கமே ! என்றென்று *
 பொய்யேகைம்மைசொல்லிப் புறமேபுறமேயாடி *
 மெய்யேபெற்றொழிந்தேன் விதிவாய்க்கின்னுகாப்பாரார் ? *
 ஐயோ ! கண்ணபிரான் ! அறையோ ! இனிப்போனாலே. (௧)

போனாய் ! மாமருதின்றடிவே என்பொல்லாமணியே ! *

தேனே ! இன்னமுதே ! என்றென்றேசில † கூத்துச்சொல்ல *
தானேல்எம்பெருமான் அவன்என்னாகியொழிந்தான் *
வானேமானிலமே மற்றுமுற்றும்என்னுள்ளனவே. (உ)

உள்ளனமற்றுளவாப் புறமேசிலமாயம்சொல்லி *
வள்ளல் ! மணிவண்ணனே ! என்றென்றேஉன்னையும்வஞ்சிக்கும் *
கள்ளமனம்மதவிரந்தே உன்னைக்கண்டுமொண்டியந்தொழிந்தேன் *
வெள்ளத்தனைக்கிடந்தாய் ! இனிஉன்னைவிட்டுஎன்கொள்வனே?(ங)
என்கொள்வன் ? உன்னைவிட்டென்னும் வாசகங்கள்சொல்லியும் *
வன்கள்வனேன்மனத்தைவலித்துக் கண்ணநீர்காரந்து *
நின்கண்ணெருங்கவைத்தே எனதாவியைநீக்ககில்லேன் *
என்கண்மலினமறுத்து என்னைக் ‡ கூவியருளாய்கண்ணனே ! (ச)

கண்ணபிரானே விண்ணோர்கருமானிக்கததை அமுதை *
நண்ணியும்நண்ணகில்லேன் நடிவேயோருடம்பிலிட்டு *
திண்ணமழுந்தக்கட்டிப் பலசெய்வினைவன்கயிற்றால் *
புண்ணைமறையவரிந்து என்னைப்போரவைத்தாய்புறமே. (ரு)

புறமறக்கட்டிக்கொண்டு இருவல்வினையார்குமைக்கும் *
முறைமுறையர்க்கைபுகலொழியக் கண்டுகொண்டொழிந்தேன் *
நிறமுடைநால்தடந்தோள் செய்யவாய்செய்யதாமரைக்கண் *
அறமுயலாழியங்கைக் கருமேனியம்மான்தன்னையே. (சு)

அம்மான்ஆழிப்பிரான் அவன்எவ்விடத்தான் ? யான்ஆர் ? *
எம்மாபாவிர்க்கும் விதிவாய்க்கின் றுவாய்க்கும்கண்டீர் *
கைம்மாதுன்பொழித்தாய் ! என்று கைதலைபூசலிட்டே *
மெய்ம்மாலாயொழிந்தேன் எம்பிரானும்என்மேலானே. (எ)

மேலாத்தேவர்களும் நிலத்தேவரும்மேவித்தொழும் *
மாலார் வந்து ஓ இனநாள் அடியேன்மனத்தேமன்னினார் *
சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்நன்மக்களும் *
மேலாத்தாய்தந்தையும் அவரேஇனியாவாரே. (அ)

ஆவாரார்துணை ? என்று அலைநீர்க்கடலுளமுந்தும்
நாவாய்போல் * பிறவிக்கடலுள் நின்றநான்துளங்க *
தேவார்கோலத்தொடும் திருச்சக்கரம்சங்கிளையும் *
ஆவா ! என்றுஅருள்செய்து அடியேனொடும்ஆனனே. (ஈ)

† 'கூத்து' என்பது உரையின் பாடம். ‡ 'கூவியருளாய்' என்றும் பாடம்.

§ 'இந்நாள்' என்பதும் பாடம்.

எ.சா திருவாய்மொழி—ரு . ப. ௨ - தி. பொலிகபொலிக.

ஆனானுடையானென்று அஃதேகொண்டுகந்துவந்து *
தானேநின்னருள்செய்து என்னைமுற்றவும்தானானுன் *
மீனாய்ஆமையுமாய் நரசிங்கமுமாய்க்குறளாய் *
கானுரேனமுமாய்க் கற்கியாம்இன்னம்கார்வண்ணனே, (க௦)

ஃஃ கார்வண்ணன் கண்ணபிரான் கமலத்தடங்கண்ணன்தன்னை *
ஏர்வளவொண்கழனிந் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
சீர்வண்ணவொண்தமிழ்கள் இவையாயிரத்துள்இப்பத்தும் *
ஆர்வண்ணத்தால்உரைப்பார் அடிக்கீழ்புகுவார்பொலிந்தே. (க௧)

ஆர்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

௨-ஆந் திருவாய்மொழி—பொலிகபொலிக.

[புநீ வைஷ்ணவரீரளைக் கண்டு வாழ்த்தி, அல்லர்தாரைத்
நிருந்துமாறு உபதேசித்தல்.]

அறுநீர்க்கறிநெடிலடியாசிரியநிந்தம்.

பொன்-ஈ காமாம்: தாளம்-ஒடையோந்து. கல்யாணிராகம்
நிர்ப்புடைதாளம்.

ஃஃ பொலிகபொலிகபொலிக போயிற்றுவுல்லையிர்ச்சாபம் *
கலியும்நாகமும்நைந்த நமனுக்குஇங் குயாதொன்றுமில்லை *
கலியும்கெடும்கண்டுகொண்மின் கடல்வண்ணன்பூதங்கள்மண்மேல்*
மலையிப்புருந்துஇசைபாடி ஆடியுழிதரக்கண்டோம். (க)

கண்டோம்கண்டோம்கண்டோம் கண்ணுக்கினியனகண்டோம் *
தொண்டர் ! எல்லீரும்வாரீர் தொழுதுதொழுதுகின்றார்த்தம் *
வண்டார்தண்ணந்துழாயான் மாதவன்பூதங்கள்மண்மேல் *
பண்தான்பாடிநின்றாடிப் பரந்துதிரிகின்றனவே. (௨)

திரியும்கலியுகம்நிங்கித் தேவர்கள்தாமும்புருந்து**
பெரியகிதயுகம்பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம்பெருக *
கரியமுகில்வண்ணன் எம்மான் கடல்வண்ணன்பூதங்கள்மண்மேல் *
இரியிப்புருந்துஇசைபாடி எங்கும்இடம்கொண்டனவே. (௩)

இடங்கொள்சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைவனபோலே *
தடங்கடல்பள்ளிப்பெருமான்தன்னுடைப் பூதங்களேயாய் *
கிடந்தும்இருந்தும்எழுந்தும் கீதம்பலபலபாடி *
நடந்தும்பறந்தும்குனித்தும் நாடகம்செய்கின்றனவே. (௪)

செய்கின்றதுஎன் கண் ணுக்கொன்றே ஸ்க்கின்றதுஇவ்வுலகத்து *
வைகுந்தன்பூதங்களேயாய் மாயத்தினுள்ளுக்கும்மன்னி *
ஐயமொன்றில்லை அரக்கர்அசுரர்பிறந்தீருள்ளீரேல் *
உய்யும்வகையில்லைதொண்டர் ! ஊழிபெயர்த்திடும்கொன்றே. (௫)

கொன்றுயிருண் ணும்விசாதி பகைபரிதீயனவெல்லாம் *
நின்றுஇவ்வுலகில்கடிவான் நேமிப்பிரான்தமர்போந்தார் *
நன்றிசைபாடியும்துள்ளியாடியும் ஞாலம்பரந்தார் *
சென்றுதொழுதுய்ம்மின்தொண்டர் ! சிந்தையைச்செந்நிறுத்தியே. (௬)

நிறுத்திடும்முள்ளத்துக்கொள்ளும் தெய்வங்கள்உம்மையுய்யக்கொள் *
மறுத்தும்அவனோடேகண்டார் மார்க்கண்டேயனும்கரியே *
கறுத்தமனமொன்றும்வேண்டா கண்ணனல்லாஸ்தெய்வமில்லை *
இறுப்பதெல்லாம் அவன்மூர்த்தியாயவர்க்கேஇறுமினே. (௭)

இறுக்கும்இறையிறுத்துண்ண எவ்வுலகுக்கும்தன்மூர்த்தி *
நிறுத்தினுன்தெய்வங்களாக அத்தெய்வநாயகன்தானே *
மறுத்திருமார்வனவன்தன் பூதங்கள்கீதங்கள்பாடி *
வெறுப்பின்றிஞாலத்துமிக்கார் மேவித்தொழுதுய்ம்மின்றீரே. (௮)

மேவித்தொழுதுய்ம்மினீர்கள் வேதப்புனிதவிருக்கை *
நாவில்கொண்டுஅச்சுதன்தன்னை ஞானவிதிபிழையாமே *
பூவில்புகையும்விளக்கும் சாந்தமும்நீரும்மலிந்து *
மேவித்தொழும்அடியாரும் பகவரும்மிக்கதுலகே. (௯)

மிக்கஉலகுகள்தோறும் மேவிக்கண்ணன் திருமூர்த்தி *
நக்கபிரானோடி அயனும்இந்திரனும்முதலாக *
தொக்கஅமரர்குழாங்கள் எங்கும்பரந்தனதொண்டர் ! *
ஒக்கத்தொழுகிறிறாகில் கலியுகமொன்றுமில்லையே. (௧௦)

ஃகலியுகமொன்றுமின்றிக்கே தன்னடியார்க்குஅருள்செய்யும் *
மலியும்சுடரொளிமூர்த்தி மாயப்பிரான்கண்ணன்தன்னை *
கலிவயஸ்தென்னன்குருகூர்க் காரிமாறன்சடகோபன் *
ஒலிபுகழாயிரத்துஇப்பத்து † உள்ளத்தைமாசறுக்குமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவாய்மொழி சரணம்.

எக. திருவாய்மொழி—௫ - ப. ௩ - தி. மாசறுசோதி.

௩-ஆந் திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி.

[எம்பெருமானது விச்வேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல், ஆழ்வார்,
தலைமகள் ஆசைமேலீட்டினால் பழிக்கு அஞ்சாமல் மட
வூரத்தணிந்ததாகக் கூறும் பாசுரம்.]

கலிவிநீதம்.

பண் - நட்ப்பாலை, தாளம் - ஏழோத்தி. பிராகடை ராகம் -
திரிபுடைதாளம்.

||: மாசறுசோதி என்செய்யவாய்மணிக்குன்றத்தை *

ஆசறுசிலனை ஆகிபூர்த்தியைநாடியே *

பாசறவெய்தி அறிவிழந்துஎனைநாளையம் ? *

ஏசறம்ஊரவர்கவ்வை தோழி ! என்செய்யுமே ? (க)

என்செய்யும்ஊரவர்கவ்வை ? தோழி ! இனிநம்மை *

என்செய்யதாமரைக்கண்ணன் என்னைநிறைகொண்டான் *

முன்செய்யமாமையிழந்து மேனிமெலிவெய்தி *

என்செய்யவாய்க்கருங்கண்ணனும் பயப்பூர்ந்தவே. (உ)

ஊர்ந்தசுகடம் உதைத்தபாதத்தன் * பேய்முலை

சார்ந்துகவைத்தசெவ்வாயன் என்னைநிறைகொண்டான் *

பேர்ந்தும்பெயர்ந்தும் அவனோடன்றிஒர்சொல்லிலேன் *

தீர்ந்தஎன்தோழி ! என்செய்யும்ஊரவர்கவ்வையே ? (ங)

ஊரவர்கவ்வையெருவிட்டு அன்னைசொல்லிர் † பதித்து *

ஈரநெல்வித்திமுனைத்த நெஞ்சப்பெருஞ்செய்யுள் *

பேரமர்காதல் கடல்புரையவினைவித்த *

காரமர்மேனி நம்கண்ணன்தோழி ! கடியனே. (ச)

கடியன்கொடியன்கொடியமால் உலகம்கொண்ட

அடியன் * அறிவருமேனிமாயத்தன் * ஆகிலும்

கொடியஎன்னெஞ்சம் அவனென்றேகிடக்கும்எல்லே ! *

துடிக்கொளிடைமடத்தோழி ! அன்னைஎன்செய்யுமே ? (ரு)

அன்னைஎன்செய்யில்என் ? ஊர்என்சொல்லில்என் ? தோழியீர் ! *

என்னைஇனிஉமக்காசையில்லை அகப்பட்டேன் *

முன்னையமார்முதல்வன் வண்துவராபதி

மன்னன் * மணிவண்ணன் வாசுதேவன்வலையுளே. (சு)

† 'மேத்து' என்றும் பாடம்.

வலையுளகப்படுத்து என்னைநல்நெஞ்சம்கூவிக்கொண்டு *
அலைகடற்பள்ளி † யம்மாணை ஆழிப்பிராந்தன்னை *
கலைகொளகலங்குல்தோழி ! நம்கண்களால்கண்டு *
தலையில்வணங்கவும்ஆங்கொலோ ? தையலார்முன்பே. (எ)

பேய்முலையுண்டிசுகடம்பாய்ந்து மருதிடைப்
போய்முதல்சாய்த்து * புள்வாய்பிளந்து களிற்றட்ட *
தூமுறுவல் தொண்டைவாய்ப்பிராணை எந்நாள் கொலோ ? *
யாம்உறுகின்றதுதோழி ! அன்னையர்நாணவே. (அ)

நாணும்நிறையும்கவர்ந்து என்னைநல்நெஞ்சம்கூவிக்கொண்டு *
சேணுயர்வானத்திருக்கும் தேவபிராந்தன்னை *
ஆணைஎன் ? தோழி ! உலகுதோறுஅலர் தூற்றி * ஆம்
கோணைகள்செய்து குதிரியாய்மடலூர்துமே. (சு)

யாம்மடலூர்ந்தம் எம்ஆழியங்கைப்பிரானுடை *
தூமடல்தண்ணந்துழாய் மலர்கொண்டோடுமிவோம் *
யாம்மடமின். நித் தெருவுதோறுஅயல்தையலார் *
நாமடங்காப்பழிதூற்றி நாடிம்இரைக்கவே. (க)

ஃஃஇரைக்கும்கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிராந்தன்னை *
விரைக்கொள்பொழில் ‡ குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
நிரைக்கொளந்தாதி ஓராயிரத்துள்இப்பத்தம் *
உரைக்கவல்லார்க்கு வைகுந்தமாகும்தம்மூரெல்லாம். (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—ஊரெல்லாம்.

[மடலூர்தற்கு அசக்யமாய்த் தலைவி இரவுநீட்டிப்புக்கு
வருந்திக் கூறல்.]

§ கலிவந்தம்.

பண் - புறநீர்மை, தாளம் - நடையொத்து. கண்டாராகம் -
திரிபுடைதாளம்.

ஃஃ ஊரெல்லாம்தஞ்சி உலகெல்லாம்பள்ளிருளாய் *
நீரெல்லாம்தேறி ஓர்நீளிரவாய்நீண்டதால் *
பாரெல்லாம்உண்ட நம்பாம்பணையான்வாரானால் *
ஆர் ? எல்லே ! வல்வினையேன் ஆவ்காப்பார்இனியே. (க)

† 'எம்மாணை' என்பது உரையின் பாடம்.

‡ 'குருகூர்ச்சடகோபன்' என்றும் பாடம்.

§ பெரும்பாலும் வெண்டனையால் வந்தது.

ஆனிகாப்பார்இனியார் ? ஆழ்கடல்மண்ணின்மூடி *
 மானிகாரமாய் ஓர்வல்லிவாய்நீண்டதால் *
 காவிசேர்வண்ணன் என்கண்ணனும்வாரானால் *
 பாணியேன்நெஞ்சமே ! நீயும்பாங்கல்லைபே. (௨)

நீயும்பாங்கல்லைகாண் நெஞ்சமே ! நீளிரவும் *
 ஓயும்பொழுதின்றி ஊழியாய்நீண்டதால் *
 காயும்கடுஞ்சிலை என்காருத்தன்வாரானால் *
 மாயும்வகையறியேன் வல்வினையேன்பெண்பிறந்தே. (௩)

பெண்பிறந்தாரெய்தும் பெருந்துயர்காண்கிலேனென்று *
 லுண்டமோன் வாராதொளித்தான் * இம்மண்ணளந்த
 கண்பெரியசெவ்வாய் எங்காமேறுவாரானால் *
 எண்பெரியசிறந்தையோ தீர்ப்பார்ஆர்என்னையே ? (௪)

ஆர்என்னையோராய்வார் ? அன்னையரும்தோழியரும் *
 நீரெண்ணோ ? காணாதே நீளிரவும்துஞ்சுவரால் *
 காரன்னமேனி நம்மண்ணனும்வாரானால் *
 பேரென்னையோமாய்தால் வல்வினையேன்பின்னின்தே. (௫)

† மின்னின்றகாதல்நோய் நெஞ்சம்பெரிதடுமால் *
 முன்னின்றதுஜராலுழி கண்புதையமூடிற்றால் *
 மன்னின்றசக்கரத்து எம்மாயவனும்வாரானால் *
 இந்நின்றநீளாவி காப்பார்ஆர்இவ்விடத்தே ? (௬)

காப்பார்ஆர்இவ்விடத்து ? கங்கிருளின்நுண்துளியாய் *
 சேட்பாலதூழியாய்ச் செல்கின்றகங்குல்வாய் *
 தூப்பாலவெண்சங்கு சக்கரத்தன்தோன்றானால் *
 தீப்பாலவல்வினையேன் தெய்வங்கான் ! என்செய்கேனோ ? (௭)

தெய்வங்கான் ! என்செய்கேன் ? ஓளிரவுமுழியாய் *
 மெய்வந்துகின்று எனதாவிமெலிவிக்கும் *
 கைவந்தசக்கரத்து என்கண்ணனும்வாரானால் *
 தைவந்ததன்தென்றல் வெஞ்சுடரில்தானடுமே. (௮)

வெஞ்சுடரில்தானடுமால் வீங்கிருளின்நுண்துளியாய் *
 அஞ்சுடரவெய்யோன் அணிநெடுந்தேர்தோன்றானால் *
 செஞ்சுடர்த்தாமரைக்கண் செல்வனும்வாரானால் *
 நெஞ்சிடர்தீர்ப்பார்இனியார் ? நின்றுருகுகின்றேனே. (௯)

† 'மின்னி' என்றும் டாடம்.

நின் னுருகுகின்றேனேபோல நெடுவானம் *

† சென்றுருகிநுண் துளியாய்ச் செல்கின்ற கங்குல்வாய் *
அன்று ஒருகால்வையம் அளந்தபிரான்வாரானென்று *
ஒன்றொருகால்சொல்லாது உலகோஉறங்குமே. (க௦)

‡ உறங்குவான்போல் யோகுசெய்தபெருமானை *
சிறந்தபொழில்கும் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
நிறம்விளர்ந்தஅந்தாதி ஆபிரத்தினுப்பத்தால் *
இறந்துபோய்வைகுந்தம் சேராவாறுஎங்ஙனேயோ ? (க௧)

ஆழ்வார் நிநாடிகளே சுரணம்.

ரு - ஆந் திருவாய்மொழி—எங்ஙனேயோ.

[உருவேளிப்பாகேண்டி]தலைவி தாயை மறுத்துரைத்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியநீந்தம்.

பண் - கைசீகம், நாளம்.- ஏழொன்று, செஞ்சுருட்டிராகம் - நுபகநாளம்.
‡ எங்ஙனேயோ அன்னைமீர்காள் ! என்னைமுனிவதாரீ ? *
நங்கள்கோலத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
சங்கினோடும்நேமியோடும் தாமரைக்கண்களோடும் *
செங்கனிவாயொன்றினோடும் செல்கின்றதுஎன்நெஞ்சமே. (க)

என்நெஞ்சினால்நோக்கிக்காணீர் என்னைமுனியாதே *
தென்னன்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
மின்னுநாலும் குண்டலமும் மார்வில்திரும்புவும் *
மன்னுபூணும்நான்குதோளும் வந்துஎங்கும்நின்றிடுமே. (உ)

நின்றிடும்திசைக்கும்நையுமென்று அன்னையரும்முனிதீர் *
குன்றமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
வென்றிவிலும்தண்டும்வானும் சக்கரமும்சங்கமும் *
நின்றுதோன்றிக்கண்னுள்ளீங்கா நெஞ்சுள்ளும்நீங்காவே. (ங)

நீங்கநில்லாகண்ணீர்களைன்று அன்னையரும்முனிதீர் *
தேங்கொள்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
பூந்தண்மாலேத்தண்துழாயும் பொன்முடியும்வடிவும் *
பாங்குதோன்றும்பட்டும்நாணும் பாணியென்பக்கத்தவே. (ச)

† 'சென்றுருகு' என்பது உரையின் பாடம்.

பக்கம்நோக்கி நிற்கும்நையுமென்று அன்னையரும்முனிதிர் *
தக்கநீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
தொக்கசோதித்தொண்டைவாயும் நீண்டபுருவங்களுந் *
தக்கதாமரைக்கண்ணும் பாணியேனுவியின்மேலனவே. (௫)

மேலும்வன்பழிநங்குடிக்குஇவளென்று அன்னைகாணகொடாள் *
சோலைகுழ்தண் றிருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
கோலிள்கொடிமுக்கும் தாமரைக்கண்ணும்கனிவாயும் *
நிலமேனியும்நாங்குதோளும் என்நெஞ்சம்நிறைந்தனவே. (௬)

நிறைந்தவன்பழிநங்குடிக்குஇவளென்று அன்னைகாணகொடாள் *
சிறந்தநீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
நிறைந்தசோதிவள்ளம்முழந்த நீண்டபொன்மேனியொடும் *
நிறைந்துஎன்னுள்ளேநின்றொழிந்தான் நேமியங்கையுளதே. (௭)

கையுள்ளன்முகம்வைக்கும்நையுமென்று அன்னையரும்முனிதிர் *
மைகொள்மாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
செய்யதாமரைக்கண்ணும் அல்குவும் சிற்றிடையும்வடிவும் *
†மொய்யநீர்குழல்தாழ்த்ததோள்களும் பாணியேன்முன்நிற்குமே. (௮)

முன்னின்றயென்றுதோழிமார்களும் அன்னையரும்முனிதிர் *
மன்னுமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
சென்னிநீர்முடி ஆதியாய உலப்பிலணிகலத்தன் *
கண் ணல்பாலமுதாவிவந்து என்நெஞ்சம்கழியானே. (௯)

கழியமிக்கதோர்காதலனிவளென்று அன்னைகாணகொடாள் *
வழுவிவீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
குழுமித்தேவர்குழாங்கள் கைதொழச்சோதிவள்ளத்தினுள்ளே *
எழுவதோருருள்என்னெஞ்சள்ளெழும் ஆர்க்கும்அறிவரிதே. (௧௦)

ஃஅறிவரியபிரானே ஆழியங்கையனையே அலற்றி *
நதியநல்மலர்நாடி நன்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
குறிகொள்ஆயிரத்துள்ளவைபத்தும் திருக்குறுங்குடியதன்மேல் *
அறியக்கற்றுவல்லார்வைட் ணவர் ஆழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே. (௧௧)

ஆர்வார் திருவடிகளே சரணம்.

• திருவாய்மொழி—ரு - ப. ஸ - தி. கடல்ஞாலம். அக

ஸ - ஆந் திருவாய்மொழி—கடல்ஞாலம்.

[பிரிவாற்றாது தலைவன்தன்மைகளை அங்குறித்துத் தரிசுக்கப் பார்க்கிற
தலைவியின் நிலைகண்ட தாய் 'ஆவேசமோ?' என்று
நொந்து கூறும் பாசரம்.]

எண்ணிக்கழிநெடிலடி யாசிரியநீநம்.

பண் - சீகாமரம், நாளம் - ஏழொந்த. யதுதலகாம்போதிராகம் -
ஆதிநாளம்.

கடல்ஞாலம்செய்தேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலமாவேனும்யானேயென்னும் *
கடல்ஞாலம்கொண்டேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலம்கீண்டேனும்யானேயென்னும் *
கடல்ஞாலம்உண்டேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலத்தீசன்வந்தேறக்கொலோ ? *
கடல்ஞாலத்தீர்க்குஇவையென் சொல்லுகேன் ?
கடல்ஞாலத்துஎன்மகள்கற்கின்றவே.

(க)

கற்கும்கல்விக்குளல்லையிலனேயென்னும்
கற்கும்கல்வியாவேனும்யானேயென்னும் *
கற்கும்கல்விசெய்வேனும்யானேயென்னும்
கற்கும்கல்விதீர்ப்பேனும்யானேயென்னும் *
கற்கும்கல்விச்சாரமும்யானேயென்னும்
கற்கும்கல்விநாதன்வந்தேறக்கொலோ ? *
கற்கும்கல்வியீர்க்குஇவையென் சொல்லுகேன் ?
கற்கும்கல்விஎன்மகள்காண்கின்றவே.

(உ)

காண்கின்றநிலமெல்லாம்யானேயென்னும்
காண்கின்றவிசும்பெல்லாம்யானேயென்னும் *
காண்கின்றவெந்தியெல்லாம்யானேயென்னும்
காண்கின்றஇக்காற்றெல்லாம்யானேயென்னும் *
காண்கின்றகடலெல்லாம்யானேயென்னும்
காண்கின்றகடல்வண்ணனேறக்கொலோ ? *
காண்கின்றஉலகத்தீர்க்குஎன் சொல்லுகேன் ?
காண்கின்றஎன்காரிகைசெய்கின்றவே.

(ங)

செய்கின்றதிதியெல்லாம்யானேயென்னும்

செய்வானின்றனகளும்யானேயென்னும் *

செய்துமுன்இறந்தவும்யானேயென்னும்

செய்கைப்பயனுண்பேனும்யானேயென்னும் *

செய்வார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும்

செய்யகமலக்கண்ணனேறக்கொலோ ? *

செய்யஉலகத்தீர்க்குஇவையென்சொல்லுகேன் ?

செய்யகளிவாயினமான்நிறத்தே.

(சு)

திறம்பாமல்மண்காக்கின்றேன்யானேயென்னும்

திறம்பாமல்மலையெடுத்தேனேயென்னும் *

திறம்பாமல்அசுரரைக்கொன்றேனேயென்னும்

திறம்காட்டிஅன்றுஐவரைக்காத்தேனேயென்னும் *

திறம்பாமல்கடல்கடைந்தேனேயென்னும்

திறம்பாதகடல்வண்ணனேறக்கொலோ ? *

திறம்பாதஉலகத்தீர்க்குஎன்சொல்லுகேன் ?

திறம்பாதுஎன்நிருமகள்எய்தினவே.

(ரு)

இனவேய்மலையேந்தினேன்பானேயென்னும்

இனவேறுகள்செற்றேனும்யானேயென்னும் *

இனவான்கன்றுமேய்த்தேனும்யானேயென்னும்

இனவாநிரைகாத்தேனும்யானேயென்னும் *

இனவாயர்தலைவனும்யானேயென்னும்

இனத்தேவர்தலைவன்வந்தேறக்கொலோ ? *

இனவேற்கண்நல்லீர்க்குஇவையென்சொல்லுகேன் ?

இனவேற்கண்ணிஎன்மகள்உற்றனவே.

(சு)

உற்றார்கள்எனக்குஇல்லையாருமென்னும்

உற்றார்கள்எனக்கிங்கெல்லாருமென்னும் *

உற்றார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும்

உற்றார்களையழிப்பேனும்யானேயென்னும் *

† உற்றார்களுக்குஉற்றேனும்யானேயென்னும்

உற்றரிமாயன்வந்தேறக்கொலோ ? *

உற்றீர்கட்குஎன்சொல்லிச்சொல்லுகேன்யான் ?

உற்றுஎன்னுடைப்பேதைஉரைக்கின்றவே.

(எ)

உரைக்கின்றமுக்கண்பிரான்யானேயென்னும்

உரைக்கின்றதிசைமுகன்யானேயென்னும் *

உரைக்கின்றஅமரரும்யானேயென்னும்

உரைக்கின்றஅமரர்கோன்யானேயென்னும் *

உரைக்கின்றமுனிவரும்யானேயென்னும்

உரைக்கின்றமுகில்வண்ணனேறக்கொலோ ? *

உரைக்கின்றஉலகத்தீர்க்குளன்சொல்லுகேன் ?

உரைக்கின்றதன்கோமளவொண்கொடிக்கே.

(அ)

கொடியவினையாதுமில்லையென்னும்

கொடியவினையாவேனும்யானேயென்னும் *

கொடியவினைசெய்வேனும்யானேயென்னும்

கொடியவினைதீர்ப்பேனும்யானேயென்னும் *

கொடியானிலங்கைசெற்றேனேயென்னும்

கொடியபுள்ளுடையவனேறக்கொலோ ? *

கொடியஉலகத்தீர்க்குஇவையென்சொல்லுகேன் ?

கொடியேன்கொடிஎன்மகன்கோலங்களே.

(ஆ)

கோலம்கொள்சுவர்க்கமும்யானேயென்னும்

கோலமில்நரகமும்யானேயென்னும் *

கோலம்திகழ்மோக்கமும்யானேயென்னும்

கோலம்கொளுயிர்களும்கோலேயென்னும் *

கோலம்கொள்தனிமுதல்யானேயென்னும்

கோலம்கொள்முகில்வண்ணனேறக்கொலோ ? *

கோலம்கொளுலகத்தீர்க்குளன்சொல்லுகேன் ?

கோலம்திகழ்கோதைதன்கூந்தலுக்கே.

(கா)

‡ கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும்மண்மடந்தைக்கும்

குலவாயர்கொழுந்துக்கும்கேள்வன்தன்னே *

வாய்ந்தவழுதிவளநாடன் மன்னு

குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்செய்து *

ஆய்ந்ததமிழ்மலைஆயிரத்தன்

† இவையும்கூர்மத்தும்வல்லார் * உலகில்

‡ ஏந்துபெருஞ்செல்வத்தராய்த் திருமா

லடியார்களைப்பூசிக்கநோற்றார்களே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அசு நிருவாய்மொழி—௫ - ப. ௭ - தி.நோற்றநோன்பு.

௭ - ஆந் நிருவாய்மொழி—௫ நாற்றநோன்பு.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானையன்றித் தாம்தரியாத தமதுஅநந்ய
கதித்வத்தை யெடுத்துக்கூறி வானமாமலைப்பெருமா
ஸிடத்தில் ப்ரபத்தி பண்ணுதல்.]

ஆசிரியத்துறை.

பண்-௧ காமாம், நானாம் - ஏழொத்து. ஸாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

‡ நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன்* ஆகிலும்இனிஉன்னை
ஆற்றுகின்றனிலேன் அரவினனையம்மானே ! * [விட்டுடொன்றும்
சேற்றுத்தாமரைசெந்நெலாடுமலர் சிரீவரமங்கலநகர் *
வீற்றிருந்தாந்தாய் ! உனக்குமிகையல்லேனங்கே. (க)

அங்குற்றேனல்லேன் இங்குற்றேனல்லேன் உன்னைக்காணுமவாவில்
எங்குற்றேனாமல்லேன் இலங்கைசெற்றஅம்மானே ! * [விழுந்து *நாடர்
திங்கள்சேர்மணிமாடநீடு சிரீவரமங்கலநகருறை *
சங்குசக்கரத்தாய் ! தமிழேனுக்கு அருளாயே. (உ)

கருளப்புட்கொடிசுக்கரப்படை வானநாட ! என்கார்முகில்வண்ண !*
பொருளல்லாதஎன்னைப்பொருளாக்கி அடிமைகொண்டாய் ! *
தெருள்கொள்நான்மறைவல்லவர்பலர்வாழ் சிரீவரமங்கலநகர்க்கு*
அருள்செய்துஅங்குருந்தாய் ! அறியேன்ஒருகைம்மாறே. (ங)

மாறுசேர்படை நூற்றுவர்மங்க ஒரைவர்க்காய் நமாயப்போர்பண்ணி*
நிறுசெய்தஎந்தாய் ! நிலங்கிண்டஅம்மானே ! *
தேறுஞானத்தீர்வேதவேள்வியரூச் சிரீவரமங்கலநகர் *
ஏறிவீற்றிருந்தாய் ! உன்னை எங்கெய்தக்கூவுவனே ? (ச)

எய்தக்கூவுதலாவதேஎனக்கு ? எவ்வதெவ்வத்துளாயுமாய்நின்று *
கைதவங்கள்செய்யும் கருமேனியம்மானே ! *
செய்தவேள்வியர்வையத்தேவரூச் சிரீவரமங்கலநகர் *
கைதொழிஇருந்தாய் அதுநானும்கண்டேனே. (ரு)

‡‡ ஏனமாய்நிலம்கிண்டஎன்னப்பனே ! கண்ண ! என்றும்என்னை
வானநாயகனே ! மணிமாணிக்கச்சுடரே ! * [யாளுடை *
தேனமாம்பொழில்தண்சிரீவரமங்கலத்தவர் கைதொழவுறை *
வானமாமலையே ! அடியேன்தொழுவந்தருளே. (சு)

வந்தருளிஎன்னெஞ்சிடங்கொண்ட வானவர்கொழுந்தே ! * உலகுக்
முந்தைத்தாய்தந்தையே ! முழுவேழலகுமுண்டாய் ! * [கோர்
செந்தொழிலவர்வேதவேள்வியரூச் சிரீவரமங்கலநகர் *
அந்தமில்புகழாய் ! அடியேனை அகற்றேலே. (எ)

அகற்றிவைத்தமாயவல்லைம்புலன்களாமவை நன்கறிந்தனன் *
அகற்றிஎன்னையும்நீ அருஞ்சேற்றில்வீழ்த்திகண்டாய் *
பகற்கதிர்மணிமாடநீடு சிரீவரமங்கைவாணனே ! * என்றும்
புகற்கரியஎந்தாய் ! புள்ளின்வாய்பிளந்தானே ! (அ)

புள்ளின்வாய்பிளந்தாய் ! மருதிடைபோயினும் ! எருதேழடர்த்த * என்
கள்ளமாயவனே ! கருமாணிக்கச்சுடரே ! *

தெள்ளியார்திருநான்மறைகள்வல்லார் மலிதண்சிரீவரமங்கை
யுள் * இருந்தஎந்தாய் ! அருளாய் உய்யுமாறு எனக்கே- (சு)

ஆறெனக்குநின்பாதமே சரணுகத்தந்தொழிந்தாய் * உனக்குலூகை
மாறுநாடுஎன்றிலேன் எனதாவியும் உனதே * [ம்

சேறுகொள்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் மலிதண்சிரீவரமங்கை *
நாறுபூந்தண்துழாய்முடியாய் ! தெய்வநாயகனே ! (க௦)

தெய்வநாயகன் நாரணன் திரிவிக்கிரமனடிபிணைமிசை *
கொய்கொள்பும்பொழிலசூழ் குருகூர்ச்சடகோபன் *
செய்தஆயிரத்துள்ளிவை தண்சிரீவரமங்கைமேயபத்துடன் *
வைகல்பாடவல்லார் வாணோர்க்கு ஆராவமுதே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† அ - ஆந் திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

[பலஸ்த்தியாகாமையால் ஆராவமுதாழ்வாரிடத்தில் ஆழ்வார்
தீராத ஆசையுடன் ஆற்றாமைபேசி அலமருதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவநுத்தம்.

பண் - காந்தாரம், தாளம் - ஏழோத்து. நந்யாசிராகம் - ஆநிதாளம்.

ஆராவமுதே ! அடியே ! னுடலம் நின்பாலன்பாயே *
நீராயலைந்துகரைய உருக்குகின்றநெடுமாலே ! *
சீரார்செந்நெல்கவரிவிசும் செழுநீர்த்திருக்குடந்தை *
ஏரார்கோலம்திகழக்கிடந்தாய் ! கண்டேன் எம்மானே ! (க)

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி. ‡ 'உடலும்' எனக் கொள்ளவும் இடமுண்டு.

அகர்   நிருவாய்மொழி—௫ - ப. அ - தி. ஆராவமுதே.

எம்மானே ! என்வெள்ளைமூர்த்தி ! என்னையாள்வானே ! *
எம்மாவுருவும்வேண்டுமாற்றால் ஆவாய் ! எழிலேறே ! *
செம்மாகமலம்செழுநீர்மிசைக்கண்மலரும் திருக்குடந்தை *
அம்மாமலர்க்கண்வளர்கின்றானே ! என்னான்செய்கேனே ? (உ)

என்னான்செய்கேன் ? யாரேகளைகண் ? என்னைஎன்செய்கின்றாய் ? *
உன்னாலல்லால்யாவராலும் ஒன்றும்குறையேண்டேன் *
கன்னாமிதின்குழங்குடந்தைக்கிடந்தாய் ! அடியேனருவானாள் *
சென்னாள்எந்நாள் ? அந்நாள் உனதாள்பிடித்தேசெலக்கானே, (ங)

செலக்காண்கிற்பார்காணுமளவும் செல்லும்கீர்த்தியாய் ! *
உலப்பிலானே ! எல்லாவுலகுமுடையஒருமூர்த்தி ! *
நலத்தால்மிக்கார்குடந்தைக்கிடந்தாய் ! உன்னைக்காண்பான்நான்
அலப்பாய் * ஆகாசத்தைநோக்கி அழுவன்தொழுவனே. (ச)

அழுவன்தொழுவன்ஆடிக்காண்பன் பாடியலற்றுவன் *
தழுவல்வினையால்பக்கம்நோக்கி நானிக்கவிழ்ந்திருப்பன் *
செழுவொண்பழனக்குடந்தைக்கிடந்தாய் ! செந்தாமரைக்கண்ணா ! *
தொழுவனேனைஉனதாள் சேரும்வகையேகுழ்கண்டாய். (ரு)

குழ்கண்டாய்என்தொல்லேவினையையறுத்து உன்னடிசேரும்
ஊழ்கண்டிருந்தே * தூராக்குழிதூர்த்து எனைநாளகன்றிருப்பன் ? *
வாழ்தொல்புகழார்குடந்தைக்கிடந்தாய் ! வானோர்கோமானே ! *
யாழினிசையே ! அமுதே ! அறிவின்பயனே ! அரியேறே ! (சு)

அரியேறே ! என்னம்பொற்சுடரே ! செங்கண்கருமுகிலே ! *
எரியே ! பவளக்குன்றே ! நால்தோளெந்தாய் ! உனதருளே *
பிரியாஅடிமைஎன்னைக்கொண்டாய் ! குடந்தைத்திருமாலே ! *
தரியேன் இனிஉன்சரணம்தந்து என்சன்மம்களையாயே. (ஊ)

களைவாய்துன்பம்களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன் *
வளைவாய்நேமிப்படையாய் ! குடந்தைக்கிடந்தமாமாயா ! *
தளராயுடலம் எனதாவி சரிந்துபோம்போது. *
இளைபாதுஉனதாள்ஒருங்கப்பிடித்துப் போதஇசைநீயே. (அ)

இசைவித்துஎன்னை உன்தாவினைக்கீழ்இருத்தும்அம்மானே ! *
அசைவிமரர்தலைவர்தலைவா ! ஆகிப்பெருமூர்த்தி ! *
நிசைவில்விசும்செழுமாமணிகள்சேரும் திருக்குடந்தை *
அசைவிலுலகம்பரவக்கிடந்தாய் ! காணவாராயே. (ஈ)

ஃஃ வாராவருவாய்வருமென்மாயா ! மாயாமூர்த்தியாய் ! *
 ஆராவமுதாய் அடியேனாவி அகமேதித்திப்பாய் *
 தீராவினைகள் தீரஎன்னையாண்டாய் ! திருக்குடந்தை
 ஊரா ! * உனக்காட்பட்டிம் அடியேன்னின்னும் உழல்வேனோ ? (க௦)
 ஃஃ உழலையென்பின்பேய்ச்சிமுலையுடு அவனை உயிருண்டான் *
 கழல்களவையேசரணுகக்கொண்ட குருகூர்ச்சடகோபன் *
 குழலின்மலியச்சொன்ன ஓராயிரத்துள் இப்பத்தும் *
 மழலைதீரவல்லார் காமர்மானேய்நோக்கியர்க்கே. (கக)
 ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

[திருவல்லவாழ்செல்ல ஒருப்பட்ட தலைவி விடாய்த்துப் புறச்சோலை
 யில் விழுந்து தடுக்குந் தோழியரை நல்வார்த்தைகூறி 'அந்தத்
 திருவல்லவாழ்ப்பிரானே என்று அடைவேன் ?'
 என்று கூறும் பாசுரம்.]

கலிநிலைந்துறை.

பண் - பஞ்சமம், நாளம்-ஏழொத்து. முகாரிராகம்-அட.நாளம்.

ஃஃ மானேய்நோக்குருல்லீர் ! வைகலும்வினையேன்மெலிய *
 வாளுர்வண்கமுகும் மதுமல்லிகைகமழும் *
 தேனார்சோலைகள்குழ் திருவல்லவாழ்நறையும்
 கோனாரை * அடியேன் அடிகூடுவதுஎன்றுகொலோ ? (க)
 என்கொல் ? தோழியீர்காள் ! எம்மைநீர்நலிந்துஎன்செய்தீரோ ? *
 பொன்திகழ்புன்னைமகிழ் புதுமாதவிமீதணவி *
 தென்றல்மணங்கமழும் திருவல்லவாழ்நகருள்
 நின்றபிரான் * அடிகூறு அடியோம்கொண்டிருடுவதே. (உ)
 சூடுமலர்க்குழலீர் ! துயராட்டியேனெமெலிய *
 பாடுநல்வேதவொலி பரவைத்திரைபோல்முழங்க *
 மாடியர்ந்தோமப்புக்கைகமழும் தண்திருவல்லவாழ் *
 நீடுறைகின்றபிரான் கழல்காண்டிங்கொல்சிச்சலுமே ? (ங)
 நிச்சலும் தோழியீர்காள் ! எம்மைநீர்நலிந்துஎன்செய்தீரோ ? *
 பச்சிலைநீள்கமுகும் பலவும் தெங்கும் வாழைகளும் *
 மச்சணிமாடங்கள்மீதணவும் தண்திருவல்லவாழ் *
 நச்சரவினணைமேல் நம்பிரானதுநன்னலமே. (சு)

அ-அ திருவாய்மொழி—௫ -- ப. சூ - தி. மானேய்நோக்கு.

நன்னலத்தோழியீர்காள் ! நல்லஅந்தணர்வேள்விப்புகை *
மைந்நலங்கொண்டெயர்விண்மறைக்கும் தண்திருவல்லவாழ் *
நன்னலங்கட்டிதன்னைக் கனியைஇன்னமுதந்தன்னை *
என்னலங்கொள்சுடரை என்றுகொல்கண்கள்காண்பதுவே ? (௫)

காண்பதுஎன்றொன்றுகொலோ ? வினையேன்கனிவாய்மடவீர் ! *
பாண்கூர்வண்ணிடுகு பசுந்தென் தறுமாகிளங்கும் *
சேண்கிணையோங்குமரச் செழுங்கானல்திருவல்லவாழ் *
மாண்குறள்கோலப்பிரான் டலர்த்தாமரைப்பாதங்களே, (சு)

பாதங்கள்மேலணி பூந்தொழக்கூடுங்கொல் ? பாவைநல்லீர் ! *
ஒதநெடுந்தடத்துள் உயர்தாமரைசெங்கழுநீர் *
மாதர்கள்வாண்முதமும் கண்ணுமேந்தும்திருவல்லவாழ் *
நாதன்இத்தொலமுண்ட நம்பிரான் தன்னைநாள் தொறுமே, (எ)

நாள் தொறும்வீழ்ந்நியே தொழக்கூடுங்கொல் ? நல்துதலீர் ! *
ஆடுறுதிங்கரும்பும் விளைசெந்நெலுமாகிளங்கும் *
மாடுறுபூந்தடம்சேர் வயல்குழ்தண்திருவல்லவாழ் *
நிடுறைகின்றபிரான் நிலம்தாவிபடுங்கழலே, (அ)

கழல்வளைபூரிப்பயாம்கண்டு கைதொழக்கூடுங்கொலோ ? *
குழலென்னயாழுமென்னக் குளிர்சோலையுள்தேனருந்தி *
மழலைவரிவண்டுகனிசைபாடும் திருவல்லவாழ் *
சுழலின்மலிசக்கரப்பெருமானது தொல்லருளே, (சு)

தொல்லருள்நல்வினையால் சொலக்கூடுங்கொல் ? தோழியீர்காள் ! *
தொல்லருள்மண்ணும்விண்ணும் தொழுகின்றதிருநகரம் *
நல்லருளாயிரவர் நலனைந் தும்திருவல்லவாழ் *
நல்லருள்நம்பெருமான் நாராயணன்நாமங்களே, (க௦)

ஃ நாமங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடிமேல் *
சேமங்கொள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்தெரிந்துரைத்த *
நாமங்களாயிரத்துள் இவைபத்தும்திருவல்லவாழ் *
சேமங்கொள்தென்னகர்மேல் செப்புவார்சிறந்தார்பிறந்தே, (கக)

ஆய்வார் நிதவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி—௩ - ப. ௧௦ - தி. பிறந்தவாறும். அக

௧௦ - ஆந் திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறும்.

[ஆழ்வார் குணபவத்தால் தாம் சிதிலராகாது சேர்ந்து
அனுபவிப்பிக்குமாறு எம்பெருமானே வேண்டேல்.]

ஆசிரியத்துறை.

பண் - காந்தாரம், தாளம் - எழொந்து. மோவந்நாரகம் - ஆதிதாளம்.

ஈஃ பிறந்தவாறும்வளர்ந்தவாறும் பெரியபாரதங்கைசெய்து * ஐவர்க்
திறங்கன்காட்டியிட்டுச் செய்துபோனமாயங்களும் * [குத்
நிறந்தனாடுபுக்குளனதாலியை நின்னுநின்றுஉருக்கியுண்கின்ற * இச்
சிறந்தவாள்சுடரே ! உன்னைஎன்றுகொல்சேர்வதுவே ? (௧)

வதுவைவார்த்தையுளேறுபாய்ந்ததும் மாயமாவினாவாய்பிளந்ததும் *
மதுவைவார்குழலார் குரவைபிணந்தகுழகும் *

அதுவிதுவுதுவென்னலாவனவல்ல என்னைஉன்செய்கைகைவிக்கும்*
முதுவையமுதல்வா ! உன்னைஎன்றுதலைப்பெய்வனே ? (௨)

பெய்யும்பூக்குழல்பேய்முலையுண்ட பிள்ளைத்தேற்றமும்*பேர்ந்தோர்
செய்யபாதமொன்றால் செய்தநினைச்சிறுச்சேவகமும் * [சாடிற்ச

நெய்யுண்வார்த்தையுள் அன்னைகோல்கொள்ள நீஉன் தாமரைக்கண்கள்
பையவேலிலையும்வந்து என்னெஞ்சைஉருக்குங்களே. (௩) [நீர்மல்க*

கள்ளவேடத்தைக்கொண்டிபேய்ப் புரம்புக்கவாறும்* கலந்தசுரரை
உள்ளம்பேதம்செய்திட்டு உயிருண்டஉபாயங்களும் *

வெள்ளநீர்ச்சடையானும் நின்னரிடைவேறலாமைவிளங்குகின்றதும் *
உள்ளமுள்குடைந்து என்னுயிரைஉருக்கியுண்ணுமே. (௪)

உண்ணவானவர்கோனுக்கு ஆயரொருப்பித்தவடிசிலுண்டதும் *
வண்ணமால்வரையையெடுத்து மழைகாத்ததும் *

மண்ணெழும்படைத்துண்டிமிழ்ந்து கடந்திடந்துமணந்தமாயங்கள்*
எண்ணுந்தோறும்என்னெஞ்சு எரிவாய்மெழுகொக்கும்நின்றே. (௫)

நின்றவாறும்இருந்தவாறும் கிடந்தவாறும்நினைப்பரியன *

ஒன்றலாஉருவாய் அருவாயநின்மாயங்கள் * [யேற்கு
நின்றுநின்றுநினைகின்றேன் உன்னைஎங்குநம்நினைகிற்பன் ? * பாவி
ஒன்றுநன்குரையாய் உலகமுண்டவொன்சுடரே ! (௬)

ஒன்சுடரோடிருளுமாய்நின்றவாறும் உண்மையோடிண்மையாய்வந்
கண்கொளாவகை நிகரந்துஎன்னைச்செய்கின்றன * [து*என்

எண்கொள்சிந்தையுள்ளைகின்றேன் என்கரியமாணிக்கமே!* என்
திண்கொள்ளுருநாள் அருளாய்உன்றிருவுருவே. (௭) [கண்கட்குத்

கூ0 திருவாய்மொழி—சு - ப. க - தி. வைகல்பூங்கழி.

திருவுருவுகிடந்தவாறும் கொப்பூழ்ச்செந்தாமரைமேல்* திசைமுகன்
கருவுள்வீற்றிருந்து படைத்திட்டகருமங்களும்து *
பொருவிலுன்தனிநாயகமவை கேட்குந்தோறும் என்னெஞ்சம்நின்று
அருவிசோரும் கண்ணீர் என்செய்கேன் அடியேனே? (அ) [நெக்கு*

அடியைமூன்றைஇரந்தவாறும் அங்கேநின்றழகடலும் மண்ணும்வி
முடிய * ஈரடியால் முடித்துக்கொண்ட முக்கியமும் * [ண்ணும்
கொடியுமாதவைகேட்குந்தோறும் என்னெஞ்சம்நின்று தனக்கேகரைந்துகும் *
கொடியவல்வினையேன் உன்னை என்று கொல்குடிவதே? (கூ)

கூடியீரைக்கடைந்தவாறும் அமுதம்தேவருண்ண * அசுரரை
விடும்வண்ணங்களே செய்துபோனவித்தகமும் *
ஊடுபுகுளுனதாவியை உருக்கியுண்டிடுகின்ற * நின்தன்னை
நாடும்வண்ணம் சொல்லாய் நச்சுநாகணையானே! (க0)

ஈஈ நாகணையிசைநம்பிரான்சரணே சரணநமக்கென்று* நாள்தொறும்
ஏகசிந்தையனாய்க் குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன் *
ஆகனாற்றவந்தாதி ஆயிரத்துள் இவையும் ஓர்பத்தும் வல்லார் *
மாகவைகுந்தத்து மகிழ்வெய்துவர்வைகலுமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ ரு ம் ப த் து.

விரோதி நிரஸந சீலனானவனது திருவடிகளில் சரணம்புகுதல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—வைகல்பூங்கழி.

[தலைவி திருவண்வண்ணீரிலே சக்ரவர்த்தித்திருமுகன் விஷயமாகப்
புகழிகளைத் தூதுவிட்டதை அருளிச்செய்யும் பாசுரம்.]

கலிதலைத்துறை.

பண் - நடீடராகம், தாளம் - ஏழோத்து. அஸாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

ஈஈ வைகல்பூங்கழிவாய், வந்துமேயும்குருகினங்களாள்! *
செய்கொள்செந்நெலுயர் திருவண்வண்ணீருறையும் *
கைகொள்சக்கரத்து என்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு *
கைகள் கூப்பிச்சொல்லீர் வினையாட்டியேன்காதன்மையே. (க)

காதல்மென்பெடையோடு உடன்மேயும்கருநாராய் ! *
வேதவேள்வியொலிமுழங்கும் தண்திருவண்வண்ணீர் *
நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானைக்கண்டு *
பாதம்கைதொழுதுபணியீர் அடியேன்திறமே.

(உ)

திறங்களாகிஎங்கும் செய்களுடுமில்புள்ளினங்காள் ! *
சிறந்தசெல்வம்மல்கு திருவண்வண்ணீருறையும் *
கறங்குசக்கரக்கைக் கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு *
இறங்கிநீர்தொழுதுபணியீர் அடியேனிடரே.

(ங)

இடரில்போகம்முழுகி இணைந்தாடும்மடவன்னங்காள் ! *
விடலில்வேதவொலிமுழங்கும் தண்திருவண்வண்ணீர் *
† கடலின்மேனிப்பிரான் கண்ணனைநெடுமலைக்கண்டு *
உடலம்நைந்துஒருத்தி உருகுமென்றுஉணர்த்துமினே.

(ச)

உணர்த்தலுடலுணர்ந்து உடன்மேயும்மடவன்னங்காள் ! *
திணர்த்தவண்டல்கள்மேல் சங்குசேரும்திருவண்வண்ணீர் *
புணர்த்தபூந்தண்துழாய்முடி நம்பெருமானைக்கண்டு *
புணர்த்தகையினராய் அடியேனுக்கும்போற்றுமினே.

(ரு)

போற்றியான்இரந்தேன் புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள் ! *
சேற்றில்வானை துள்ளும் திருவண்வண்ணீருறையும் *
ஆற்றலாழியங்கை அமரார்பெருமானைக்கண்டு *
மாற்றம்கொண்டருளீர் மையல்தீர்வதொருவண்ணமே.

(சு)

ஒருவண்ணம்சென்றுபுக்கு எனக்கொன்றுரைஒண்கினியே ! *
செருவொண்பூம்பொழில்சூழ் செக்கர்வேலைத்திருவண்வண்ணீர் *
கருவண்ணம்செய்யவாய் செய்யகண்ணெய்யுகைசெய்யகால் *
செருவொண்சக்கரம்சங்கு அடையாளம்திருந்தக்கண்டே.

(எ)

திருந்தக்கண்டுஎனக்கொன்றுரையாய் ஒண்சிறுபூவாய் ! *
செருந்திஞாழல்மகிழ் புன்னைசூழ்தண்திருவண்வண்ணீர் *
பெருந்தண்தாமரைக்கண் பெருநீர்முடிநால்தடந்தோள் *
கருந்திண்மாறுகில்போல் திருமேனியடிகளையே.

(அ)

அடிகள்கைதொழுது அவர்மேலசையும்அன்னங்காள் ! *
விடிவைசங்கொலிக்கும் திருவண்வண்ணீருறையும் *
கடியமாயன்தண்ணைக் கண்ணனைநெடுமலைக்கண்டு *
கொடியவல்வினையேன் திறம்சூறுமின்வேறுகொண்டே.

(சு)

கூஉ திருவாய்மொழி—சு - ப. உ - தி. மின்னிடையவர்கள்.

வேறுகொண்டெம்மையான் இரந்தேன் வெறிவண்டினங்காள்! *
தேறுநீர்ப்பம்பை வடபாலைத்திருவண்வண்டீர் *
மாறிப்போரரக்கன் மதிநீர்மெழச்செந்துகந்த *
ஏறுசேவகனார்க்கு என்னையும்உளளென்மின்களே. (க0)

ஃஃமின்கொள்சேர்புரிநாற்குறளாய் அகல்ஞாலம்கொண்ட *
வந்கள்வனாழமேல் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
பண்கொளாயிரத்துள்இவைபத்தும் திருவண்வண்டீர்க்கு *
இன்கொள்பாடல்வல்லார் மதனார்மின்னிடையவர்க்கே. (கக)

ஆழ்வார் திருவாய்மொழி—சு - ப. உ - தி. மின்னிடையவர்கள்.

† உ - ஆந் திருவாய்மொழி—மின்னிடையவர்கள்.

[எம்பெருமான் விளம்பித்து வரக்கண்ட தலைவி 'உமக்கு வேண்டின
ஸ்திரிகள்' இருக்க இங்கே வரவேண்டா' என்று ஊடல் திறத்தினால்
திரஸ்காரம் பண்ணினதை அருளிச்செய்தல்.]

ஆசிரியநிறை.

பண் - ிகாமாம், நாளம்-எனொத்து. சோகவராசிராகம்-ஆதிநாளம்.
ஃஃமின்னிடையவர்கள்நின்னருள்குதிவார் முன்புநானதஞ்சுவன்*
மன்னுடையிலங்கை அரண்காய்ந்தமாயவனே! *
உன்னுடையசுண்டாயம்நானறிவன்இனிஅதுகொண்டெய்வதென்? *
என்னுடையபந்தம்கழலும் தந்துபோகும்பீ ! (க)

போகும்பீ ! உன்தாமரைபுரைகண்ணினையும்செவ்வாய்முறுவலும் *
ஆகுலங்கள்செய்ய அழிதற்கேநோற்றோமேயாம் ? *
தோகைமாமயிலார்கள்நின்னருள்குதிவார் செவியோசைவைத்தெழ *
ஆகள்போகவிட்டுக் குழலாதுபோயிருந்தே. (உ)

போயிருந்துகின்புள்ளுவம் அறியாதவர்க்குஉரைம்பீ ! * நினைசெய்ய
வாயிருங்கனியும்கண்களும் விபரீதம்இந்நாள் *
வேயிருந்தடந்தோளிநர் இத்திருவருள்பெறுவார்யவர்கொல் ? *
மாயிருங்கடலைக்கடைந்த பெருமானாலே. (ஊ)

† இந்தத் திருவாய்மொழி, சாக்கிமார் பிரணயகலத்தில் ஸேவிக்கப்
படுவது.

ஆவினீனிலையேமுலகமுண்டு அன்றுநிகடந்தாய் * உன்மாயங்கள்
மேலேவானவரும்அறியார் இனிஎம்பரமே ? *

வேலினேர்தடங்கண்ணினார் வினையாடுகுழலைச்சூழவேநின்று **
காலிமேய்க்கவல்லாய் ! எம்மைநிகழறேலே. (ச)

கழறேல்நம்பி ! உன்கைதவம்மண்ணும்விண் ணும்புகழையும்* தின்சக்கா
நிழறுதொல்படையாய் ! உனக்குஒன்றுஉணர்த்துவன்னான் *
மழறுதேன்மொழியார்கள்நின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடிநிற்க*எம்
குழறுபூவையொடும் கினியோடும்குழகேலே. (ரு)

குழகிளங்களுக்குமணன்கொண்டு கோயின்மைசெய்துகண்மொழில்லை*
பழகியாமிருப்போம் பரமேஇத்திருவருள்கள் ? *

அழகியார்இவ்வுலகமூன்றுக்கும் தேவிமைதருவார்பலருளர் *
கழகமேறேல்நம்பி ! உனக்கும்இளைதேகன்மமே. (சு)

கன்மமன்றுஎன்கள்கையிற்பாவைபறிப்பது கடல்ஞாலமுண்டிட்ட*
நின்மலா ! நெடியாய் ! உனக்கேலும்பிழைபிழையே *
வன்மமேசொல்லிஎம்மைநிவினையாடுதி அதுகேட்கில்என்னேமார் *
தன்மபாவமென்றார் ஒருநான்றுதடிபிணக்கே. (எ)

பிணக்கியாவையும்யாவரும் பிழையாமல்பேதித்தும்பேதியாதது*ஓர்
கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளக் கதிர்ஞானமூர்த்தியினாய் ! *

இணக்கிம்மைஎத்தோழிமார் வினையாடப்போதுமின்னொன்போந்தோமை
உணக்கிநிலை த்தால் என்சொல்லார்உகவாதவரே ? (அ)

உகவையால்நெஞ்சமுள்ளருகி உன்தாமரைத்தடங்கண்விழிகளின்*
அகவலைப்படுப்பான் அழித்தாய்உன்திருவடியால் *

தகவுசெய்திலைஎன்கள்சிற்றிலும் யாமடுகிறுசோறும்கண்டு * நின்
முகவொளிகிழ முறுவல்செய்துநின்றிலையே. (ஆ)

நின்றிலங்குமுடியினாய் ! இருபத்தோர்கால்அரசுகளைகட்ட *
வென்றிரீள்முழுவா ! வியன்ஞாலம்முன்படைத்தாய் ! *

இன்றுஇவ்வாயர்குலத்தை வீடிய்யத்தோன்றியகருமாணிக்கச்சுடர்!*
நின்தன்னுல்நலிவேபடுவோம்என்றும் ஆய்ச்சியோமே. (க)

ஆய்ச்சியாகியஅன்னையால் அன்றுவெண்ணெய்வார்த்தையுள் *
கூத்தஅப்பன்தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன் * [சீற்றமுண்டழு

ஏத்தியதமிழ்மலை ஆயிரத்துள்இவையுமோர்ப்பத்துஇசையொடும் *
நாத்தன்னுல்நலிலுரைப்பார்க்கு இல்லைநல்குரவே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—நல்குரவும்.

[‘ப்ரணயகலஹத்தில் விருத்தரான தம்மை வசிகரித்தவன் விருத்த விபூதிகளுள் ஸர்வேச்வரன்’ என்று அருளிச்செய்தல்.]

கலிபைந்நுறை.

பின்-நட்டராகம், தாளம்-நடையோத்த. உசேவிராகம்-நபக்தாளம்.

நல்குரவும்செல்வம் நரகம்சுவர்க்கமுமாய் *
வெல்பகையும்நட்பும் விடமும்அமுதமுமாய் *
பல்வகையும்பரந்த பெருமான்என்னையாள்வானை *
செல்வம்மல்குழுந் திருவிண்ணகர்க்கண்டேனே. (க)

கண்டஇன்பம்துன்பம் கலக்கங்கனும்தேற்றமுமாய் *
தண்டமும்தண்மையும் தழுவும்நிழலுமாய் *
கண்டிகோடற்கரிய பெருமான்என்னையாள்வானார் *
தெண் திரைப்புணல்சூழ் திருவிண்ணகர்நன்னகரே. (உ)

நகரமும்நாடுகளும் ஞானமும்மூடமுமாய் *
நிகரில்குழ்சுடராய்இருளாய் நிலனாய்விசும்பாய் *
சிகரமாடங்கள்கூழ் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான் *
புகர்கொள்கீர்த்தியல்லாலில்லை யாவர்க்கும்புண்ணியமே. (௩)

புண்ணியம்பாவம் புணர்ச்சிபிரிவென்றிவையாய் *
எண்ணமாய்மறப்பாய் உண்மையாய்இன்மையாய்அல்லனாய் *
திண்ணமாடங்கள்கூழ் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான் *
கண்ணனின்னருளே கண்டிகொண்மின்கன்கைதவமே. (சு)

கைதவம்செம்மை கருமைவெளுமையுமாய் *
மெய்பொய்இளமைமுதுமை புதுமைபழமையுமாய் *
செய்ததிண்மதின்கூழ் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான் *
பெய்தகாவுகண்டிர் பெருந்தேவுடைமூவுலகே. (ரு)

மூவுலகங்களுமாய்அல்லனாய் உகப்பாய்முனிவாய் *
பூவில்வாழ்மகளாய்த்தவ்வையாய்ப் புகழாய்ப்பழியாய் *
தேவர்மேவித்தொடும் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான் *
பாஷ்யேன்மனத்தே உறைகின்றபரஞ்சுடரே. (சு)

பரஞ்சுடருடம்பாய் அழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய் *
கரந்தும்தோன்றியும்நின்றும் கைதவங்கள்செய்தும் * விண்ணோர்
சிரங்களால்வணங்கும் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான் *
வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லை யாவர்க்கும்வன்சரணே. (எ)

வன்சரண்சரர்க்காய் அசரர்க்குவெங்கூற்றமுமாய் *
தன்சரணிழற்கீழ் உலகம்வைத்தும்வையாதும் *
தென்சரண்திசைக்குத் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான் *
என்சரண்என்கண்ணன் என்னையாளுடைஎன்னப்பனே. (அ)

என்னப்பன்எனக்காயிகுளாய் என்னேப்பெற்றவளாய் *
பொன்னப்பன்மணியப்பன் முத்தப்பன்என்னப்பனுமாய் *
மின்னப்பொன்மதிள்ளுழ் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தஅப்பன் *
தன்னொப்பாரில்லப்பன் தந்தனன்தனதாளிமிழலே. (சு)

நிழல்வெய்யில்சிறுமைபெருமை குறுமைநெடுமையுமாய் *
சுழல்வனநிற்பன மற்றுமாய்அவையல்லனுமாய் *
மழலையாய்வண்டுவொழ் திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான் *
கழல்களன்றி மற்றோர்களைகணிலம்காண்மின்களே. (க)

‡ காண்மின்கள்உலகீர் ! என்று கண்முகப்பேரிமிர்ந்த *
தாளினையன் தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
ஆணையாயிரத்துத் திருவிண்ணகர்ப்பத்தும்வல்லார் *
கோணையின் நிவிண்ணோர்க்கு என்றுமாவர்குரவர்களே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—குரவையாய்ச்சியர்.

[கண்ணனுடைய குணசேஷ்டிதங்களை எப்பொழுதும் பேசப்பெற்ற
மைக்குக் களித்தல்.]

அலுசீர்க்குந்நெடிலடி.யாசீரியவிருத்தம்.

பண்-தக்கராகம், தாளம்-ஏழோத்து. யமுநாகல்யாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡ குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததும் குன்றமொன்றேந்தியதும் *
உரவுநீர்ப்பொய்கைநாகம்காய்ந்ததும் உட்படமற்றும்பல *
அரவிற்பள்ளிப்பிரான்தன் மாயவினைகளையேஅலற்றி *
இரவும்நன்பகலும் † தவிர்கிலம் என்னகுறைவுஎனக்கே ? (க)

கேயத்திங்குழலாதிற்றும் நிரைமேய்த்ததும்*கெண்டையொண்கண்
வாசப்பூங்குழல்பின்னைதோள்கள்மணந்ததும் மற்றும்பல *
மாயக்கோலப்பிரான்தன் செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து *
நேயத்தோடுகழிந்தபோது எனக்குஎவ்வுலகம்நிகரே (உ)

† 'தவிர்கிலமென்னகுறைமக்கே' என்பதும் பாடம்.

சுருதிருவாய்மொழி—சு - ப. ச - தி. குரவையாய்ச்சியர்.

நிகரில்மல்லரைச்செற்றதும் நிரைமேய்த்ததும், நீநெடுங்கை *,
சிகரமாகளிற்றட்டதும் இவைபோல்வனவும்கிறவும் *
புகர்கொள்சோழிப்பிரான்தன் செய்கைநினைந்துபுலம்பி * என்றும்
நுகரவைகல்வைகப்பெற்றேன் எனக்குஎன்னினினோவதுவே ? (ங)

நோவஆய்ச்சிஉரலோடார்க்க இரங்கிற்றும், வஞ்சப்பெண்ணை *
சாவப்பாவுண்டதும் ஊர்சகடமிறச்சாடியதும் *
தேவக்கோலப்பிரான்தன் செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து *
மேவக்காலங்களுக்கடினேன் எனக்குஎன்னினிவேண்டுவதே ? (ச)

வேண்டித்தேவிராக்கவந்துபிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய்
பூண்டு*அன்றுஅன்னேபுலம்பப்போய் அங்குஒராய்க்குலம்புக்கதும்*
காண்டலின் திவளர்ந்து கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சம்செய்ததும் *
நாண்டிநான் அலற்றப் பெற்றேன் எனக்குஎன்னஇவனுளதே ? (ரு)

இகல்கொள்புள்ளிப்பிளந்ததும் இமிலேறுகள்செற்றதாவும் *
உயர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்ததும் உட்படமற்றும்பல *
அகல்கொள்வையமளந்தமாயன் என்னப்பன் தன்மாயங்களே*
பகவிராப்பாவப்பெற்றேன் எனக்குஎன்னமனப்பரிப்பே ? (சு)

மனப்பரிப்போடு அழுக்குமானிடசாதியில்தான் பிறந்து *
தனக்குவேண்டுருக்கொண்டு தான் தனசீற்றத்தினைமுடிக்கும் *
புனத்துழாய்முடி மாலேமார்பன் என்னப்பன் தன்மாயங்களே *
நினைக்கும்நெஞ்சடையேன் எனக்குஇனியாரிசுநீணிலத்தே ? (எ)

நீணிலத்தொடுவான்வியப்ப நிறைபெரும்போர்கள்செய்து *
வாணனாயிரந்தோள்குணித்ததும் உட்படமற்றும்பல *
மானியாய்விலம்கொண்டமாயன் என்னப்பன் தன்மாயங்களே *
காணும்நெஞ்சடையேன் எனக்குஇனியென்னகலக்கமுண்டே ? (அ)

கலக்கவுழ்கடல்ஏழ்மலை உலகேழும்கழியக்கடாய் *
உலக்கத்தேர்கொடுசென்றமாயமும் உட்படமற்றும்பல *
வலக்கையாழிஇடக்கைச்சங்கம் இவைவயுடைமால்வண்ணனை *
மலக்குநாவுடையேற்கு மாறுளதோ இம்மண்ணின்மிசையே ? (ஆ)

மண்மிசைப்பெரும்பாரம்நீங்க ஓர்பாரதமாபெரும்போர்
பண்ணி*மாயங்கள்செய்து சேனையைப்பாழ்படநாற்றிட்டுப்போய் *
விண்மிசைத்தனதாமமேபுக மேவியசோதிதன்தான் *
நண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றேன் எனக்குஆர்பிறர்நாயகரே ? (க)

‡ நாயகன்முழுவேழலுக்குமாய் முழுவேழலகும் * தன்
வாயகம்புகவைத்துமிழ்ந்தவையாய் அவையல்லனுமாம் *
கேசவனடியிணைபிசைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
நாயவாயிரத்துஇப்பத்தால் பத்தராவர்துவளின்றியே, (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருவாய்மொழி—துவளில்.

[தோழி தாய்மாரைநோக்கிக் கூறும் பாசுரத்தாலே, ஆழ்வார் எம்
பெருமானிடத்து ஈடுபட்டமையைப் பேசுதல்.]

எழுகீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியநந்தம்.

பண் - பஞ்சமம், தாளம் - ஏழோத்து. சங்கராபரணராகம் - அடநாளம்.

‡ துவளில்மாமணிமாடமோங்கு

† தொலைவில்லிமங்கலம்தொழும்

இவளை * நீர்இனிஅன்னைமீர் !

உமக்காசையிலலைவிடுமினே *

தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும்

தாமரைத்தடங்கணென்றும் *

சுவளையொண்மலர்க்கண்கள்நீர்மல்க

நின்றுநின்றுகுமுறுமே.

(க)

குமுறுமோசைவிழவொலித்

தொலைவில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு *

அமுதமென்மொழியானை நீர்உமக்கு

ஆசையின்றியகற்றினீர் *

திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்கும் மற்றிவள்

தேவதேவபிரானென்றே *

நிமியும்வாயொடுகண்கள்நீர்மல்க

நெக்கொசிந்துகரையுமே.

(உ)

கரைகொள்பைம்பொழில்தண்பனைத் தொலை

வில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு *

உரைகொளின்மொழியானை நீர்

உமக்காசையின்றியகற்றினீர் *

† 'தொலைவில்லிமங்கலம்' என்றும் கூறுவர்.

நிரைகொள்பௌவத்துச்சேர்ந்த நம்
நிசைஞாலம்தாவியளந்ததும் *
நிரைகள்மேய்த்ததாமேபிதற்றி
நெடுங்கண்ணீர்மல்கநிற்குமே.

(௩)

நிற்கும்நான்மறைவாணர்வாழ்
தொலைவில்லிமங்கலம்கண்டபின் *
அற்கமொன்றுமஅறிவுறாள்
மலிந்தாள்கண்டீர்இவள்அன்னைமீர் ! *
கற்கும்கல்லியெல்லாம் கருங்கடல்
வண்ணன்கண்ணபிரானென்றே *
ஓற்கமொன்றுமில்ள் உகந்துகந்து
உள்மகிழ்ந்துகுழையுமே.

(௪)

குழையும்வாள்முகத்தேழையைத்
தொலைவில்லிமங்கலம்கொண்டபுக்கு *
இழைகொள்சோதிச்செந்தாமரைக்கண்பிரான்
இருந்தமைகாட்டிலீர் *
மழைபெய்தாலொக்கும்கண்ணநீரினொடு
அன்றுதொட்டிம்மையாந்து * இவள்
நுழையும்சிந்தையள்அன்னைமீர் ! தொழும்
அத்திசையுற்றுநோக்கியே.

(௫)

நோக்கும்பக்கமெல்லாம் கரும்பொடி
செந்நெலோங்குசெந்தாமரை *
வாய்க்கும்தண்பொருநல் வடகரை
வண்தொலைவில்லிமங்கலம் *
நோக்குமேல்அத்திசையல்லால்
மறுநோக்கிலன்வைகல்நாள்தொறும் *
வாய்க்கொள்வாசகமும் மணிவண்ணன்
நாமமேஇவள்அன்னைமீர் !

(௬)

அன்னைமீர் ! அணிமாமயில் சிறுமானிவள்
நம்மைக்கைவலிந்து *
என்னவார்த்தையும்கேட்குறாள்
தொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால் *

முன்னம்நோற்றவிதிகொலோ ? முகில்
வண்ணன்மாயங்கொலோ ? * அவன்
சின்னமும்திருநாமமும் இவள்
வாயனகஸ்திருந்தவே.

(எ)

திருந்துவேதமும்வேள்வியும்
திருமாமகளிரும்தாம் * மலிந்
திருந்துவாழ்பொருநல்
வடகரைவண்தொலைவில்லிமங்கலம் *
கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுத
அந்நாஸ்தொடங்கிஇந்நாஸ்தொறும் *
இருந்திருந்துஅரவிந்தலோசன !
என்றென்றேநைந்திரங்குமே.

(அ)

இரங்கிநாஸ்தொறும்வாய்வெரீஇ
இவள்கண்ணநீர்களாலமர *
மரங்களுமீரங்கும்வகை
மணிவண்ணவோ ! என்றுகூவுமால் *
தூரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை
தொலைவில்லிமங்கலமென்று * தன்
கரங்கள்கூப்பித்தொழும் அவ்வூர்த்
திருநாமம்கற்றதற்பின்னையே.

(சு)

பின்னகொல் ? நிலமாமகள்கொல் ?
திருமகள்கொல் ? பிறந்திட்டாள் *
என்னமாயங்கொலோ ? இவள்கொடுமா
லென்றேநின்றகூவுமால் *
முன்னிவந்தவன்நின் திருந்துறையும்
தொலைவில்லிமங்கலம்
சென்னியால்வணங்கும் * அவ்வூர்த்திருநாமம்
கேட்பதுசிந்தையே.

(க௦)

ஃஃ சிந்தையாலும்சொல்லாலும்
செய்கையினாலும் தேவபிரானையே *
தந்தைதாயென்றடைந்த
வண்குருகூரவர்சடகோபன் *

முந்தையாயிரத்துள்ளிவை

தொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன *

செந்தமிழ்ப்பத்தும்வல்லார்

அடிமைசெய்வார்திருமாலுக்கே.

(௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

சு - ஆந் திருவாய்மொழி—மாலுக்கு.

[ஆழ்வார் பகவதநுபவத்தின் அலாபத்தால் வந்த பாரவஸ்யத்தை,
பிரிந்து வருந்தும் தலைமகளைக் குறித்துத் தாய் இறங்கும்
பாகரத்தால் அருளிச்செய்தல்.]

பண்-முதிர்ந்தகுறியீசி, நாளம்-ஏழோற்று, காபிராகம்-ருபகநாளம்.

கலிநுந்தம்.

ஃ மாலுக்கு வையமளந்தமணுளற்கு *

நிலக்கருநிற மேகநியாயற்கு *

கோலச்செந்தாமரைக் கண்ணற்கு * என்கொங்கல

ரோலக்குழலி இழந்ததுசங்கே.

(௧)

சங்குவில்வாஸ்தண்டி சக்கரக்கையற்கு *

செங்கனிவாய்ச் செய்யதாமரைக்கண்ணற்கு *

கொங்கலர்தண்ணந்துழாய் முடியானுக்கு * என்

மங்கையிழந்தது மாமைநிறமே.

(௨)

நிறங்கரியானுக்கு நிலெகுண்ட *

திறங்கிளர்வாய்ச் சிறுக்கள்வனவற்கு *

கறங்கியசக்கரக் கையவனுக்கு * என்

பிறங்கிருங்கூந்தல் இழந்ததுபீடே.

(௩)

பீடுடைநான்முகனைப் படைத்தானுக்கு *

மாடுடைவையம் அளந்தமணுளற்கு *

நாடுடைமன்னர்க்குத் † தூதுசெல்நம்பிக்கு * என்

பாடுடையல்குல் இழந்ததுபண்பே.

(௪)

பண்புடைவேதம் பயந்தபரனுக்கு *
மண்புரைவையம் இடந்தவராகற்கு *
தெண்புனற்பள்ளி எம்தேவபிரானுக்கு * என்
கண்புணைகோதை இழந்ததுகற்பே.

(ரு)

கற்பகக்காவன நற்பலதோளற்கு *
பொற்சுடர்க்குன் றன்ன பூந்தண்முடியற்கு *
நற்பலதாமரை நாள்மலர்க்கையற்கு * என்
விற்புருவக்கொடி தோற்றதுமெய்யே.

(சு)

மெய்யமர்பல்கலன் நன்கணிந்தானுக்கு *
பையரவினனைப் பள்ளியினனுக்கு *
கையொடுகால்செய்ய கண்ணபிரானுக்கு * என்
தையல்இழந்தது தன்னுடைச்சாயே.

(எ)

சாயக்குருந்தம் ஒளித்ததமியற்கு *
மாயச்சகடம் உதைத்தமணளற்கு *
பேயைப்பிணம்படப் பாலுண்டிரானுக்கு * என்
வாசக்குழலி இழந்ததுமாண்பே.

(அ)

மாண்பமைகோலத்து எம்மாயக்குறளற்கு *
சேண்சுடர்க்குன் றன்ன செஞ்சுடர்மூர்த்திக்கு *
காண்பெருந்தோற்றத்து எம்காகுத்தநம்பிக்கு * என்
பூண்புணைமென்முலை தோற்றதுபொற்பே.

(க)

பொற்பமைநீள்முடிப் பூந்தண்துழாயற்கு *
மற்பொருதோளுடை மாயப்பிரானுக்கு *
நிற்பனபல்லுருவாய் நிற்குமாயற்கு * என்
கற்புடையாட்டி இழந்ததுகட்டே.

(கௌ)

கட்டெழில்சோலை நல்லேங்கடவாணனை *
கட்டெழில்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் *
கட்டெழிலாயிரத்து இப்பத்தும்வல்லவர் *
கட்டெழில்வானவர் போகமுண்பாரே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

க02 திருவாய்மொழி—சு - ப. எ - தி. உண்ணுஞ்சோறு.

எ - ஆந் திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

[ஆழ்வார் தாரக போஷக போக்யங்கள் கண்ணனென்று உணர்ந்து
திருக்கோளுரி லீபேட்டதை, தலைவன்நகர்நோக்கிச்சென்று
தலைமகளைப் பற்றித் தாய் இரங்கும் பாசுரத்தாலே அருளிச்செய்தல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - பழஞ்சரம், நாளம்-ஏழோந்து. காம்போஜராகம்-ஆதிதாளம்.

ஃஃ உண்ணும்சோறுபருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம்
கண்ணன் * எம்பெருமானென்றென்றே கண்களநீர்மல்கு *
மண்ணினுள் அவன்சீர் வளம்மிக்கவனார்வினவி *
திண்ண ம்ளன் இளமான்புகுமூர் திருக்கோளுரே. (க)

ஊரும்நாடும்உலகமும் தன்னைப்போல் * அவனுடைய
பேரும்தார்களுமேபிதற்றக் கற்பவானிடறி *
சேரும்நல்வளஞ்சேர் பழனத்திருக்கோளுர்க்கே *
போருங்கொல் ? உரையீர் கொடியேன்கொடியவைகளே ! (உ)

பூவைபைங்கிளிகள் பந்துதூதைபூம்புட்டில்கள் *
யாவையும்திருமால் திருநாமங்களேகூவியெழும் * என்
பாவைபோய்இனித் தன்பழனத்திருக்கோளுர்க்கே *
கோவைவாய்துடிப்ப மழைக்கண்ணொளிகள்செய்யுங்கொலோ? (ங)

கொல்லையென்பர்கொலோ ? குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோ ? *
சில்லையாய்ப்பெண்டிகள் அயற்சேரியுள்ளாரும்எல்லே ! *
செல்லம்மல்கி அவன்கிடந்த திருக்கோளுர்க்கே *
மெல்லிடைநுடங்க இளமான்பெல்லமேவினளே. (ச)

மேவிநைந்துநைந்துவினையாடலுறள் என்சிறுத்
தேவிபோய் * இனித்தன்திருமால் திருக்கோளூரில் *
பூவியல்பொழிலும் தடமும்அவன்கோயிலும்கண்டு *
ஆவியுள்குளிர எங்ஙனேஉகக்குங்கொல்இன்றே? (ரு)

இன்று எனக்குஉதவாதகன்ற இளமான்புனிப்போய் *
தென்திசைத்திஸ்தமனைய திருக்கோளுர்க்கே
சென்று * தன்திருமால்திருக்கண்ணும் செவ்வாயும்கண்டு *
நின்றுநின்றுநையும் நெடுங்கண்கள் பனிமல்கவே. (சு)

மல்குநீர்க்கண்ணெடு மையலுற்றமனத்தனளாய் *
அல்லும்நன்பகலும் நெடுமாலென்றழைத்து, இனிப்போய் *
செல்வம்மல்கி அவன்கிடந்த திருக்கோளுர்க்கே *
ஒல்கியொல்கிடந்து எங்குனேபுகுங்கொல்லொசிந்தே ? (௭)

ஒசிந்தநுண்ணிடைமேல் கையைவைத்துநொந்துநொந்து *
கசிந்தநெஞ்சினளாய்க் கண்ணநீர்துளும்பச்செல்லுங்கொல் ? *
ஒசிந்தவொண்மலராள்கொழுநன் திருக்கோளுர்க்கே *
கசிந்தநெஞ்சினளாய் எம்மைந்ததளம்காரிகையே, (௮)

காரியம்நல்லனகலைகாணில் என் கண்ணனுக்கென்று *
நரியாயிருப்பாள் இதெல்லாங்கிடக்க, இனிப்போய் *
சேரிபல்பழி தூயிரைப்பத் திருக்கோளுர்க்கே *
நேரிழைநடந்தாள் எம்மைஒன்றும் நினைத்திலை, (௯)

நினைக்கிலேன் தெய்வங்காள் ! நெடுங்கணிளமான் இனிப்போய் *
அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசனனை *
தினைத்தனையும்விடாள் அவன்சேர்திருக்கோளுர்க்கே *
மனைக்குவான்பழியும்நினையாள் செல்லவைத்தனளே, (௧௦)

ஃ வைத்தமாரிதியாம் மதுசூதனையேயலற்றி *
கொத்தலர்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
பத்துநூற்றுள் இப்பத்து அவன்சேர்திருக்கோளுர்க்கே *
சித்தம்வைத்துரைப்பார் திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே, (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

[எம்பெருமானது ஆச்சரிதரோடு கலந்திருக்குங் குணமே பற்றுகஆக,
பரத்வம் முதலியவற்றில் பறவைகளைத் தூதுவிடும்
தலைமகள்பாசுரம்.]

கலநிலைந்துறை.

பண் - குறிஞ்சி, தாளம் - ஏழோத்தி. நவஜாவந்தி ராகம்-ஆதிதாளம்.

ஃ பொன்னுலகாளீரோ ? புவனிமுழுதாளீரோ ? *
நன்னல்புள்ளினங்காள் ! வினையாட்டியேன்றான் இரந்தேன் *
முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்த முகில்வண்ணன்கண்ணன் *
என்னலம்கொண்டபிரான்தனக்கு என்நிலைமையுரைத்தே. (௧)

மையமர்வாள் நெடுங்கண் மங்கைமார்முன்பு என்கையிருந்து *
நெய்யமர்இன்னடிசில் நிச்சல்பாலொடுமேவீரோ ? *
கையமர்சங்கரத்து என்கணிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு *
மெய்யமர்காதல்சொல்லிக் கிளிகாள் ! விரைந்தோடிவந்தே. (உ)

ஒடிவந்துஎன் குழல்மேல் ஒளிமாமலர்ஊதினோ ? *
கூடியவண்டினங்காள் ! குருநாடுடைஐவர்கட்காய் *
ஆடியமாநெடுந்தேர்ப்படை நீறெழச்செற்றபிரான் *
சூடியதண் துளவமுண்ட தாமதுவாய்கள்கொண்டே. (ங)

தாமதுவாய்கள்கொண்டிவந்து என்முல்லைகள்மேல்தும்பிகாள் ! *
பூமதுவண்ணச்செல்லில் வினையேனைப்பொய்செய்தகன்ற *
மாமதுவார்தண் துழாய்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு *
யாம்இதுவோதக்கவாறு ? என்னவேண்டிங்கண்டிருங்கட்கே. (ச)

நங்கட்குயானுரைக்கேன்வம்மின் யான்வளர்த்தகிளிகாள் ! *
வெங்கண்புள்ளொந்துவந்து வினையேனைநெஞ்சங்கவரந்த *
செங்கண்கருமுகிலைச் செய்யவாய்ச்செழுங்கற்பகத்தை *
எங்குச்சென்றுகிலும்கண்டு இதுவோதக்கவாறு? என்பினே. (ரு)

என்மின்னுதால்மார்வன் என்கரும்பெருமான்என்கண்ணன் *
தன்மன்னுநீன்கழல்மேல்தண் துழாய் நமக்கன்றிறல்கான் *
கன்மின்களென்றுஉம்மையான் கற்பியாவைத்தமாற்றம்சொல்லி *
சென்மின்கள்தீவினையேன் வளர்த்தசிறுபூவைகளே ! (சு)

பூவைகள்போலநிறத்தன் புண்டரீகங்கள்போலும்கண்ணன் *
யாவையும்பாவருமாய் நின்றமாயன்என்னாழிப்பிரான் *
மாவைவல்வாய்பிளந்த மதுகுதற்குஎன்மாற்றம்சொல்லி *
பாவைகள் ! தீர்க்கிறிறே வினையாட்டியேன்பாசறவே. (ஏ)

பாசறவெய்திஇன்னே வினையேன்எனையுழிவைவேன்? *
ஆசறுதுவிவென்னைக்குருகே ! † அருள்செய்துஒருநாள் *
மாசறுநீலச்சுடர்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு *
ஏசறும்நம்மையல்லால் மறுநோக்கிலன்பேர்த்துமற்றே. (அ)

பேர்த்துமற்றேரர்களைகண் வினையாட்டியேன்நான்ஒன்றிலேன் *
நீர்த்திரைமேலுலவி இரைதேரும்புதாவினங்காள் ! *
கார்த்திரள் மாமுகில்போல் கண்ணன்விண்ணவர்கோனைக்கண்டு *
வார்த்தைகள்கொண்டருளியுரையீர் வைகல்வந்திருந்தே. (ஈ)

வந்திருந்து உம்முடைய மணிச்சேவலும் நீருமெல்லாம் *
அந்தரமொன்றுமின்றி அலர்மேலசையும் அன்னங்காள் ! *
என்திருமார்வற்குள்ளே இன்னவாறு இவள்காண்மினென்று *
மந்திரத்தொன்று உணர்த்தியுரையீர் மறுமாற்றங்களே.. (க௦)

✠✠ மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டு மதுகுதிரானடிமேல் *
நாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
தோற்றங்களாயிரத்துள் இவையுமொருபத்தும்வல்லார் *
ஊற்றின்கண் துண்மணல்போல் உருகாரிற்பர்நீராயே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

சு-ஆந் திருவாய்மொழி—தீராய்.

[கேட்டவர்கள் நெஞ்சு நீராய்க்கரையவும், திருமாலுக்கும் பரமபதத்
தில் இருப்பு அரிதாகவும் ஆழ்வார் பேரவாவோடு கூப்பிடுதல்.]

க லி ந் தி லே த் து தை.

பண் - காந்தாரம், தாளம் - ஏழோத்து. ஸாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

✠✠ நீராய்நிலனாய்த் தீராய்க்காலாய்நெடுவானாய் *
சீரார்சுடர்களிரண்டாய்ச் சிவனாய் அயனனாய் ! *
கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்
வாராய் * ஒருநாள் மண்ணும்விண்ணும்மகிழுவே. (க)

மண்ணும்விண்ணும்மகிழக் குறளாய்வலங்காட்டி *
மண்ணும்விண்ணும்கொண்ட மாயஅம்மானே ! *
நண்ணிஉனைநான் கண்டுகந்துகூத்தாட *
நண்ணிஒருநாள் ஞாலத்தூடேநடவாயே. (உ)

ஞாலத்தூடேநடந்தீம்மின்றும் கிடந்திருந்தும் *
சாலப்பலநாள் உகந்தோறுஉயிர்கள் காப்பானே ! *
கோலத்திருமாமகளோடு உன்னைக்கூடாதே *
சாலப்பலநாள் அடியேன்னின்னும் தளர்வேனோ ? (ங)

தளர்ந்தும்முறிந்தும் சுகடவசுரர்உடல்வேறா *
பிளந்துவீயத் திருக்காலாண்டபெருமானே ! *
கிளர்ந்துபிரமன்சிவன் இந்திரன்விண்ணவர்க்கும் *
விளங்கஒருநாள் காணவாராய்விண்மீதே. (ச)

விண்மீதிருப்பாய் ! மலைமேல்சிற்பாய் ! கடற்சேர்ப்பாய் ! *
மண்மீதுழல்வாய் ! இவற்றுளெங்கும்மறைந்துறைவாய் ! *
எண்மீதியன்றபுறவண்டத்தாய் ! எனதாவி *
உள்மீதாடி உருக்காட்டாதேஒளிப்பாயோ ? (௫)

பாயோரடிவைத்து அதன்கீழ்ப்பரவைநிலமெல்லாம்
தாய் * ஓரடியால் எல்லாவுலகும்தடவந்த
மாயோன் ! * உன்னைக்காண்பான் வருந்தினனைநாளும் *
தீயோகிடென்சேர்மெழுகாய் உலகில்திரிவேனோ ? (௬)

உலகில்திரியும்கருமகதியாய் உலகமாய் *
உலகுக்கேஒருயிருமாளாய் ! புறவண்டத்து *
அலகில்பொலிந்த திசைபத்தாய அருவேயோ ! *
அலகில்பொலிந்த அறிவிலேனுக்கு அருளாயே. (௭)

அறிவிலேனுக்கு அருளாய் அறிவாருயிராளாய் ! *
வெறிகொள்சோதிழர்த்தி ! அடியென்றெடுமாலே ! *
கிறிசெய்துஎன்னைப்புறத்திட்டு இன்னம்கெடுப்பாயோ ? *
பிறிதொன்றறியா அடியேன் ஆவிதிசைக்கவே. (௮)

ஆவிதிசைக்க ஐவர்குமைக்கும்சிற்றின்பம் - *
பாவியேனைப் பலநிகாட்டிப்படுப்பாயோ ? *
தாவியையம்கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே *
கூவிக்கொள்ளும்காலம் இன்னம்குறுகாதோ ? (௯)

குறுகாநீளா இறுதிகூடாஎனையூழி *
சிறுகாபெருகா அளவிலின்பம்சேர்ந்தாலும் *
மறுகாலின்றிமாயோன் ! உனக்கேயாளாகும் *
சிறுகாலத்தையுறுமோ ? அந்தோ ! தெரியிலே. (௧௦)

தெரிதல்நினைதல் எண்ணலாகாத்திருமாலுக்கு *
உரியதொண்டர்தொண்டர் தொண்டன்சடகோபன் *
தெரியச்சொன்ன ஓராயிரத்துள்இப்பத்தம் *
உரியதொண்டராக்கும் உலகமுண்டாற்கே. (௧௧)

ஆட்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† க௦ - ஆந் திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

[அலர்மேல்மங்கை புருஷகாரமாகத் திருவேங்கடமுடையானது
திருவடிகளில் சரணம்புகுதல்.]

அறுதீர்க்குந்நெடிலடியாசிரியநிந்தம்.

பண் - பழம்பஞ்சரம், நாளம் - ஏழோந்து. நாதநாமகீரியைராகம் -
ஆதிநாளம்.

‡ உலகமுண்டபெருவாயா ! உலப்பில்கீர்த்தியம்மானே ! *
நிலவும்சுடர்குழொளிமூர்த்தி ! நெடியாய் ! அடியேனருயிரே ! *
திலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்துளம்பெருமானே ! *
குலதொல்லடியேன்உனபாதம் கூடுமாறுகூறாயே. (க)

கூறாய்நீராய்நிலனாகிக் கொடுவல்லசார்குலமெல்லாம் *
சீரூளறியுத்திருநேயிவலவா ! தெய்வக்கோமானே ! *
சேரூர்சனைத்தாமரைசெந்தீமலரும் திருவேங்கடத்தானே ! *
ஆறவன்பிலடியேன் உன்னடிசேர்வண்ணம்அருளாயே. (உ)

வண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ண ! மாயவம்மானே ! *
எண்ணம்புகுந்துதித்திக்கும்அமுதே ! இமையோரதிபதியே ! *
தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்கும் திருவேங்கடத்தானே ! *
அண்ணலே ! உன்னடிசேர ‡ அடியேற்குஆவாவென்னாயே. (ங)

ஆவா ! என்னாதுஉலகத்தையலைக்கும் அசரர்வாணஸ்மேல் *
தீவாய்வாளிமழைபொழிந்தசிலையா ! திருமாமகள்கேள்வா !
தேவா ! *சார்க்கள்முனிக்கணங்கள் விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே ! *
பூவார்கழல்கள்அருவினையேன் பொருந்துமாறுபுணராயே. (ச)

புணராரின்றமரமேழ் அன்றெய்தலுருவில்வலவாவோ ! *
புணரேய்நின்றமரமிரண்டின் நடுவேபோனமுதல்வாவோ ! *
தினரார்மேகமெனக்களிறுசேரும் திருவேங்கடத்தானே ! *
தினரார்சார்ங்கத்துஉனபாதம் சேர்வதடியேனெந்நானே ? (ரு)

எந்நானே ? நாம்மண்ணளந்த இணைத்தாமரைகள்காண்பதற்கென்று *
எந்நாளுமின்றுஇமையோர்களைத்தி இறைஞ்சினினமினமாய் *
மெய்நாமனத்தால்வழிபாடுசெய்யும் திருவேங்கடத்தானே ! *
மெய்நான்பெய்தினநாள் ‡ உன்னடிக்கண் அடியேன்மேவுவதே ? (சு)

அடியேன்மேவியமர்கின்ற அமுதே ! இமையோரதிபதியே ! *
கொடியாவடிபுள்ளுடையானே ! கொலக்கனிவாய்ப்பெருமானே ! *
செடியார்வினைகள்தீர்மருந்தே ! திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே ! *
நொடியார்பொழுதும்உனபாதம் காண்கோலாதாற்றேனே. (ஏ)

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி. ‡ 'அடியோர்க்கு', 'உன்னடிக்கண்' என்றும்
பாடம்.

க௦அ திருவாய்மொழி—எ - ப. க - தி. உண்ணிலாவிய.

நோலாதாற்றேன் உனபாதம் காணவென்று நுண்ணுணர்வின் *
நீலார்கண்டத்தம்மானும் நிறைநான்முகனும் இந்திரனும் *
சேலேய்கண்ணூர்பலர்குழவிற்கும்பும் திருவேங்கடத்தானே ! *
மாலாய்மயக் கிஅடியேன்பால் வந்தாய்போலேவாராயே. (அ)

வந்தாய்போலேவாராதாய் வாராதாய்போல்வருவானே ! *
செந்தாமரைக்கண்செங்குனிவாய் நால்தோளமுதே! எனதுயிரே ! *
சுந்தாமணிகள் பகரல்லைப்பகல்செய் திருவேங்கடத்தானே ! *
அந்தோ ! அடியேன் உனபாதம் அகலகில்லேன் இறையுமே. (ஆ)

அகலகில்லேன் இறையுமென்று அவர்மேல்மங்கையுறைமார்பா ! *
நிகரில்புகழாய் ! உலகம்மூன்றுடையாய் ! என்னையாள்வானே ! *
நிகரிலமரர்முணிக்கணங்கள்விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே ! *
புகலொன்றில்லா அடியேன் உன்னடிக்கீழ்அமர்ந்துபுகுந்தேனே. (இ)

அடிக்கீழ்மர்ந்துபுகுந்து அடியீர் ! வாழ்மினென்றென்றருள்கொடு
படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப்பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன்* [க்கும்*
முடிப்பான் சொன்ன ஆயிரத்துத் திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும்*
பிடித்தார் பிடித்தார் வீற்றிருந்து பெரியவானுள்நிலாவுவரே. (க)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து.

பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாகச் சரணம்புக்கவிடத்திலும் ஸம்
ஸாரம் அநுவர்த்திக்கீழ்படியைக்கண்டு ஆழ்வார் வீஷ்ணுண்ணராதல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

['எம்பெருமான் தன்திருவடிகளில் சேராதபடி இன்னும் இந்திரியங்க
ளாலே எத்தனைநாள் பாதிப்பனோ ?' என்று ஆழ்வார் ஓலமிதேல்.]

ஆசிரியந்நுறை.

பண் - பழம்பஞ்சுரம், நாளம் - ஏழோத்து. ஸாரங்கராகம்-ஆதிநாளம்.
உண்ணிலாவியுடையவரால்குமைதீற்றி என்னை உன்பாதபங்கயம் *
நண்ணிலாவகையே நலிவான் இன்னுமெண்ணுகின்றாய் * [டை *
எண்ணிலாப்பெருமாயனே ! இமையோர்களேத்தும் உலகம்மூன்று
அண்ணலே ! அமுதே ! அப்பனே ! என்னையாள்வானே ! (க)

என்னையாரும்வன்கோஓரைந்திவைபெய்து இராப்பகல்மோதுவித்
உன்னையான் அணுகாவகை செய்துபோதிகண்டாய் * [திட்டு *
கன்னலே! அமுதே! கார்முகில்வண்ணனே! கடல்ஞாலம்காக்கின்ற *
மின்னுநெயியினாய்! வினையேனுடைவேதியனே! (௨)

வேதியாநிற்கும்ஐவரால் வினையேனேமோதுவித்து * உன் திருவடிச்
சாதியாவகைநீ தடுத்தான் பெறுதி? அந்தோ! *
ஆதியாகி அகலிடம்படைத்து உண்டிமிழ்ந்துகடந்திடந்திட்ட *
சோதிநீள்முடியாய்! தொண்டனேன்மதுகுதனனே! (௩)

குதுநான் அறியாவகை சுழற்றிஓரைவரைக்காட்டி * உன்னடிப்
போதுநான் அணுகாவகை செய்துபோதிகண்டாய் *
யாதும்யாவருமின் திரின்னகம்பாலொடுக்கி ஓராலின்நீளிலை *
யிதசேர்குழவி! வினையேன்வினையீர்மருந்தே! (௪)

தீர்மருந்தின் திறந்துநோயநிம் செக்கிலிட்டித்திரிக்கும்ஐவரை *
நேர்மருங்குடைத்தாவடைத்து நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய் *
ஆர்மருந்துஇனியாகுவார்? அடலாழியேந்தி அசுரர்வன்குலம்*
வேர்மருங்கறுத்தாய்! விண்ணுளார்பெருமானேயோ! (௫)

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையும்செறும் ஐம்புலனிலை*
மண்ணுளென்னேப்பெற்றால் என்செய்யாமற் றநீயும்விட்டால்? * [தென்
பண்ணுளாய்! கவிதன்னுளாய்! பத்தியினுள்ளாய்! பரமீசனே! * வந்
கண்ணுளாய்! நெஞ்சுளாய்! சொல்லுளாய்! ஒன்றுசொல்லாயே. (௬)

ஒன்றுசொல்லிஒருத்தினிலிந்கிலாத ஓரைவர்வன்கயவரை *
என்றுயான்வெல்கிற்பன் உன் திருவருளில்லையேல்? *
அன்றுதேவர் அசுரர்வாங்க அலைகடலரவமளாவி * ஓர்
குன்றம்வைத்தஎந்தாய்! கொடியேன்பருகுன்னமுதே! (௭)

இன்னமுதெனத்தோன்றி ஓரைவர்யாவரையும்மயக்க * நீவைத்த
† முன்னமாயமெல்லாம் முழுவேரரிந்து * என்னையான்
சின்னமும் திருமூர்த்தியும் சிந்தித்தேத்திக்கைதொழுவே அருளெனக்கு*
என்னம்மா! என்கண்ணு! இமையோர்தம்குலமுதலே! (௮)

குலமுதலிடம்தீவினைக் கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவரை *
வலமுதல்கெடுக்கும் ‡ வரமேதந்தருள்கண்டாய் *
நிலமுதலினிஎவ்வுலகுக்கும் நிற்பனசெல்வனவென * பொருள்
பலமுதல்படைத்தாய்! என்கண்ணு! என்பாஞ்சுடரே! (௯)

கக௦ திருவாய்மொழி—எ - ப. ௨ - தி. கங்குலும்பகலும்.

என்பாஞ்சுடரே! என்றுஉன்னையலற்றி உன்இணைத்தாமரைகட்டு*
அன்புருகிநிற்கு மதுநிற்கச்சுமதிதந்தாய் *
வன்பாங்களைடுத்து ஐவர்திசைதிசைவலித்தெற்றுநின்றனர் *
முன்பாவைகடைந்து அமுதம்கொண்டமூர்த்தியோ! (க௦)

ஃஃ கொண்டமூர்த்திஓர்மூவராய்க் குணங்கள்படைத்தனித்துக்கெடுக்
புண்டரீகக்கொப்பூழ்ப் புனற்பள்ளியப்பனுக்கே * [கும் * அப்
தொண்டர்தொண்டர்தொண்டர் தொண்டர்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள்
கண்டிபாடவல்லார் வினைபோம்கங்குலும்பகலே. (கக) [இப்பதும்*

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† ௨-ஆம் திருவாய்மொழி—கங்குலும்பகலும்.

[ஆழ்வார் பெரியபெருமானிடத்து மோஹித்திருப்பதை, 'இந்நாயகி
விஷயமாக ஏதுசங்கல்பித்திருக்கிறீர்?' என்று திருத்தாயார்
கேட்கும் பாசுரத்தால் அருளிச்செய்தல்.]

எழுநீர்க்கழந்நெடிலடியாசிரியநீந்தம்.

பண் - நக்கராகம், நாளம்-ஒலிப்பதோத்து.நிலாம்புரிராகம்-ஆதிநாளம்.

ஃஃ கங்குலும்பகலும்கண்ணுயிலறியாள்
கண்ணீர்கைகளால்இறைக்கும் *
சங்குசக்கரங்களென்றுகைகூப்பும்
தாமரைக்கண்ணென்றேதளரும் *
எங்குனே தரிக்கேன்உன்னை விட்டி? என்னும்
இருநிலம்கைதுழாவிருக்கும் *
செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாய்!
இவன் நிறத்துஎன்செய்கின்றாயே? (க)

என்செய்கின்றாய்? என் தாமரைக்கண்ணா!
என்னும் கண்ணீர்மல்கிருக்கும் *
என்செய்கேன்? எறிநீர்த்திருவரங்கத்தாய்!
என்னும் வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகும் *

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி.

முன்செய்தவினையே ! முகப்படாயென்னும்
 முகில்வண்ண ! † தகுவதோ ? என்னும் *
 முன்செய்துஇவ்வுலகமுண்டமிழ்ந்தளந்தாய் !
 என்கொலோமுடிகின்றதுஇவட்கே ? (௨)

வட்கிலள்இறையும்மணிவண்ண ! என்னும்
 வானமேநோக்கும்மையாக்கும் *
 உட்குடையசுரநயிரெல்லாமுண்ட
 ஒருவனே ! என்னும்உள்ளுருகும் *
 சட்கிலீ ! உன்னைக்காணுமாறுஅருளாய்
 காகுத்தா ! கண்ணனே ! என்னும் *
 திட்கொடிமதிள்குழ்திருவரங்கத்தாய் !
 இவள்திறத்துஎன்செய்திட்டாயே ? (௩)

இட்டகாலிட்ட ‡ கையளாயிருக்கும்
 எழுந்துலாய்மயங்கும்கைகூப்பும் *
 கட்டமேகாதலென்றுமூர்ச்சிக்கும்
 கடல்வண்ண ! கடியைகாணென்னும் *
 வட்டவாய்நேயிலவலங்கையா ! என்னும்
 வந்திடாயென்றென்றேமயங்கும் *
 சிட்டனே ! செழுநீர்த்திருவரங்கத்தாய் !
 இவள்திறத்துஎன்சிந்தித்தாயே ? (௪)

சிந்திக்கும்திசைக்கும்தேறும்கைகூப்பும்
 திருவரங்கத்துள்ளாய் ! என்னும்
 வந்திக்கும் * ஆங்கேமழைக்கண்ணீர்மல்க
 வந்திடாயென்றென்றேமயங்கும் *
 அந்திப்போதுஅவுணனுடவிடந்தானே !
 அலைகடல்கடைந்தஆரமுதே ! *
 சந்தித்துஉன்சரணம்சார்வதேவலித்த
 தையலைமயல்செய்தானே ! (௫)

மையல்செய்துஎன்னைமனங்கவர்ந்தானே !
 என்னும் மாமாயனே ! என்னும் *
 செய்யவாய்மணியே ! என்னும் தண்புனல்குழ்
 திருவரங்கத்துள்ளாய் ! என்னும் *

ககஉ திருவாய்மொழி—எ - ப. ௨ - தி. கங்தலு ம்பகலும்.

வெய்யவாள்தண்டுசங்குசக்கரம்வில்லேந்தும்
விண்ணோர்முதல் ! என்னும் *
பைகொள்பாம்பணையாய் ! இவள்திறத்தருளாய்
பாணியேன்செயற்பாலதுவே.

(சு)

பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய் !
பற்றிலார்பற்றநின்றானே ! *
காலசக்கரத்தாய் ! கடலிடம்கொண்ட
கடல்வண்ண ! கண்ணனே ! என்னும் *
சேல்கொள் தண்புனல்குழ்திருவரங்கத்தாய் !
என்னும் என்தீர்த்தனே ! என்னும் *
கோலமாமழைக்கண்பனிமல்கஇருக்கும்
என்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே.

(எ)

கொழுந்துவானவர்கட்கு ! என்னும் குன்றேந்திக்
கோநிரைகாத்தவன் ! என்னும் *
அழும்தொழும்ஆவியனலவெவ்வுயிர்க்கும்
அஞ்சனவண்ணனே ! என்னும் *
எழுந்துமேல்நோக்கிஇமைப்பிலாநிருக்கும்
எங்ஙனேநோக்குகேன் ? என்னும் *
செழுந்தடம்புனல்குழ்திருவரங்கத்தாய் !
என்செய்கேன்என்திருமகட்கே ?

(அ)

ஃஃ என்திருமகள்சேர்மார்வனே ! என்னு
மென்னுடையாவியே ! என்னும் *
நின்திருவெயிற்றால்இடந்தரீகொண்ட
நிலமகள்கேள்வனே ! என்னும் *
† அன்றுருவெழும்புமுவிநீகொண்ட
ஆய்மகளன்பனே ! என்னும் *
தென்திருவரங்கம்கோயில்கொண்டானே !
தெனிலேன்முடிவுஇவள்தனக்கே.

(சு)

முடிவுஇவள்தனக்குஒன்றறிகிலேனென்னும்
முவுலகாளியே ! என்னும் *
கழகமழ்கொன்றைச்சடையனே ! என்னும்
நான்முகக்கடவுளே ! என்னும் *

† 'அன்றுருமேழும்' என்பதும் பாடம்.

திருவாய்மொழி—எ - ப. ௩ - தி. வெள்ளைச்சுரிசங்கு. கக௩

வடிவுடைவானோர்தலைவனே ! என்னும்

வண்ணிருவரங்கனே ! என்னும் *

அடியடையாதாள்பால்இவளணுகி

யடைந்தனள் முகில்வண்ணையடியே.

(க௦)

‡‡ முகில்வண்ணையடியடைந்துஅருள்சூடி

யுயர்ந்தவன் மொய்புனல்பொருநல் *

துகில்வண்ணத்தூநீர்ச்சேர்ப்பன் வண்பொழில்கூழ்

வண்குருகூர்ச்சடகோபன் *

முகில்வண்ணையடிமேல்சொன்னசொல்மலை

ஆயிரத்துஇப்பத்தும்வல்லார் *

முகில்வண்ணவானத்துஇமையவர்கூழ்

இருப்பர் பேரின் பவெள்ளத்தே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

[தாய்மாரும் தோழிமாரும் தடுக்கவும், தலைவி திருப்பேரைக்குச்
செல்வேனென்று துணிந்ததைக் கூறும் பாசுரம்.]

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - நீட்டபாஷை, தாளம் - ஏமோத்து. ஆநந்தபரவிராகம் -

ஆந்தாளம்.

‡‡ வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தித்

தாமரைக்கண்ணன்என்னெஞ்சினூடே *

புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றைக்காணீர்

என்சொல்லிச்சொல்லுகேன் ? அன்னையீர்காள் ! *

வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்த

வேதவொலியும்விழாவொலியும் *

பிள்ளைக்குழாவியாட்டொலியும்அருத்

திருப்பேரையில்சேர்வன்நானே.

(க)

நானக்கருங்குழல்தோழியீர்காள் !

அன்னையீர்காள் ! அயற்சேரியீர்காள் ! *

நான்இத்தனிரெஞ்சம்காக்கமாட்டேன்

என்வசமன்றிது, இராப்பகல்போய் *

ககச திருவாய்மொழி - எ - ப. ஈ - தி. வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

தேன்மொய்த்தபூம்பொழில் தண்பனைசூழ்

தென் திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த *

வானப்பிரான் மணிவண்ணன் கண்ணன்

செங்கனிவாயின் திறத்ததுவே.

(உ)

செங்கனிவாயின் திறத்ததாயும்

செஞ்சடர்நீள் முடித்தாழ்ந்ததாயும் *

சங்கொசுநீரம் கண்டுகந்தும்

தாமரைக்கண்களுக்கு அற்றுத்தீர்ந்தும் *

திங்களும்நாளும் விழாவறாத

தென் திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த *

நங்கள் பிரானுக்கு என் னெஞ்சம் தோழி !

நாணும் நிறையும் இழந்ததுவே.

(ஈ)

இழந்த எம் மாமை திறத்துப்போன

என் னெஞ்சினரும் அங்கேயொழிந்தார் *

உழந்து இனியான் சங்கொண்டென் உசாகோ ?

ஒதக்கடலொலிபோல * எங்கும்

எழுந்த நல்வேதத்தொலிநின்றோங்கு

தென் திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த *

முழங்குசங்கக்கையன் மாயத்தாழ்ந்தேன்

அன்னையர்காள் ! என்னை என் முனிந்தே ?

(ச)

முனிந்து சுகடமுதைத்து மாயப்பேய்

முலையுண்டெருதிடைபோய் *

கனிந்த விளவுக்குக்கன்றெறிந்த

கண்ண பிரானுக்கு என் பெண்மை தோற்றேன் *

முனிந்து இனியென் செய்தீர் ? அன்னையர்காள் !

முன்னி அவன் வந்து வீற்றிருந்த *

கனிந்த பொழில் திருப்பேரையிற்கே

காலம்பெற என்னைக்காட்டுமினே.

(ரு)

காலம்பெற என்னைக்காட்டுமின்கள்

காதல்கடலின் மிகப்பெரிதால் *

நீலமுகில்வண்ணத்தெம்பெருமான்

நிற்கும் முன்னே வந்து என்னைக்கும் எய்தான் *

திருவாய்மொழி—எ - ப, ௩ - தி. வெள்ளைச்சரிசங்கு. ககரு

ஞாலத்து அவன்வந்துவீற்றிருந்த
நான்மறையாளரும்வேள்வியோவா *
கோலச்செந்தெற்கள்கவரிவீசும்
கூடுபுனல்திருப்பேரையிற்கே. (சு)

பேரெயில்குழுகடல் தென்னிலங்கை
செற்ற பிரான்வந்துவீற்றிருந்த*
பேரையிற்கேபுக்குளன்னெஞ்சம்நாடிப்
பேர்த்துவரவெங்கும்காணமாட்டேன் *
ஆரைஇனிஇங்குடையம்? தோழி!
என்னெஞ்சம்கூவவல்லாரும்இல்லை *
ஆரைஇனிக்கொண்டிஎன்சாதிக்கின்றது? 0
என்னெஞ்சம்கண்டதுவேகண்டேனே. (எ)

கண்டதுவேகொண்டிஎல்லாரும்கூடிக்
கார்க்கடல்வண்ணனோடுஎன்றிறத்துக்
கொண்டு * அலர் தூற்றிற்றதுமுதலாக்
கொண்டஎன்காதல்உரைக்கில்ல்தோழி! *
மணிதிணிஞாலமும்ஏழ்கடலும்
நீள்விசம்பும்கழியப்பெரிதால் *
தெண்ணிரைகூழ்ந்துஅவன்வீற்றிருந்த
தென்திருப்பேரையில்சேர்வன்சென்றே. (அ)

சேர்வன் சென்றுஎன்னுடைத்தோழியீர்காள்!
அன்னையார்கள்! என்னைத்தேற்றவேண்டா *
நீர்களுரைக்கின்றதுஎன்னிதற்கு?
நெஞ்சம்நிறைவும்எனக்கிங்கில்லை *
கார்வண்ணன்கார்க்கடல்ஞாலமுண்ட
கண்ணபிரான்வந்துவீற்றிருந்த*
ஏர்வளவொண்கழனிப்பழனத்
† தென்திருப்பேரையின்மாநகரே. (சு)

நகரமும்நாடும்பிறவும்தேர்வேன்
நாணெனக்கில்லைஎன்தோழியீர்காள்! *
சிகரமணிநெடுமாடநீடு
தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த *

† 'தென்திருப்பேரையின்மாநகரே' என்றும் பாடம்.

மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயன்

நூற்றுவரை அன்றுமங்கநூற்ற *

நிகரில்முகில்வண்ணன்நெயியான் என்

நெஞ்சம்கவர்ந்துளையூழியானே?

(க0)

. ஃஃ ஊழிதோறாழிஉருவும்பேரும்

செய்கையுமவேறவன்வையம்காக்கும் *

ஆழிநீர்வண்ணனை அச்சுதனை

அணிகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *

தேழிலந்தா திரொயிரத்துள்இவை

திருப்பேரையில்மேயபத்தும் *

ஆழியங்கையனை ஏத்தவல்லாரவர்

அடிமைத்திறத்தாழியாரே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச1-ஆந் திருவாய்மொழி—ஆழிபெழ.

[எம்பெருமானது விஜயபரம்பரைகளைப் பேசுதல்.]

கலிநிநுந்தம்.

பண் - காந்தாரம், தாளம் - ஏழோர்து. மோவறநாகம் - அடதாளம்.

. ஃஃ ஆழியெழச் சங்கும்வில்லுமெழ *

வாழியெழத் தண்டும்வாளுமெழ *

மோழையெழ முடிபாதமெழ *

அப்பன் ஊழியெழ உலகம்கொண்டவாறே.

(க)

ஆறுமலைக்கு எதிர்த்தோடுமொலி *

ஆறுசலாய் மலேதேய்க்குமொலி *

மாறுசுழன்று அழைக்கின்றவொலி *

அப்பன் சாறுபட அமுதம்கொண்டநான்தே.

(உ)

நான்நில ஏழ்மண்ணும்தானத்தவே *

நான்நில ஏழ்மலைதானத்தவே *

நான்நில ஏழ்கடல்தானத்தவே *

அப்பன் ஊன்றியிடந்து எயிற்றில்கொண்டநாளே.

(ஈ)

நாளுமெழ நிலநீருமெழ * விண்ணும்
கோளுமெழ எரிகாலுமெழ * மலை
தாளுமெழச் சுடர்தானுமெழ * அப்பன்
ஊளியெழ உலகமுண்டவூணே. (ச)

ஊனுடைமல்லர் † ததைந்தவொலி * மன்னர்
ஆனுடைச்சேனை நடுங்குமொலி * விண்ணுள்
ஏனுடைத்தேவர் வெளிப்பட்டவொலி * அப்பன்
காணுடைப்பாரதம் கையறைபோழ்தே. (ரு)

போழ்துமெலிந்த புன்செக்கரில் * வான் திசை
சூழுமெழுந்து உதிரப்புனலா * மலை
கீழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததால் * அப்பன்
ஆழ்துயர்செய்து ‡ அசுரரைக்கொல்லுமாதே. (சு)

மாறுநிரைத்து இரைக்கும்சரங்கள் * இன
நூறுபிணம் மலைபோல்புரள * கடல்
ஆறுமடித்து உதிரப்புனலா * அப்பன்
நீறுபட இலங்கைசெற்றநேரே. (எ)

நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழிகொண்டான் * பின்னும்
நேர்சரிந்தான் எரியும்அனலோன் * பின்னும்
நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்திகண்டிர் * அப்பன்
நேர்சரிவாணன் திண்தோள்கொண்டவன்றே. (அ)

அன்றுமண்ணிரொளிகால் விண்மலைமுதல் *
அன்றுசுடர்இரண்டிபிறவும் * பின்னும்
அன்று மழையுயிர்தேவும்மற்றும் * அப்பன்
அன்றுமுதல் உலகம்செய்ததுமே. (ஈ)

மேய்நிரைகீழ்புக மாபுரள * சுனை
வாய்நிறைநீர் பிளிநிச்சொரிய * இன
ஆநிரைபாடி அங்கேயொடுங்க * அப்பன்
தீமழைகாத்துக் குன்றமெடுத்தானே. (க)

‡‡ குன்றமெடுத்தபிரான் அடியாரொடும் *
ஒன்றிநின்ற சடகோபனுரைசெயல் *
நன்றிபுனைந்த ஓராயிரத்துள்இவை *
வென்றிதரும்பத்தும் மேவிக்கற்பார்க்கே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫-ஆந் திருவாய்மொழி—கற்பார்.

['விஜயங்களுக்கு அடியாண் விபவாவதாரகுணங்களை இழக்கிறார்களே !' என்று உலகத்தாரைநோக்கி ஆழ்வார் இரங்குதல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண்-நாட்டாராகம், தாளம்-ஏறோத்து. ஸ்ரெறாநாராகம்-அடதாளம்.

ஃ கற்பார்இராமபிரானையல்லால் மற்றும்கற்பரோ ? *

புற்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாதிஒன்றின்றியே *

நற்பாலயோத்தியில்வாமும் சராசரம்முற்றவும் *

நற்பாலுக்குஉய்த்தனன் நான்முகனாற்பெற்றநாட்டுளே. (க)

நாட்டில்பிறந்தவர் நாரணற்காளன்றியாவரோ? *

நாட்டில்பிறந்து படாதனபட்டுமனிசர்க்கா *

நாட்டைநலியும்அரக்கரை நாடித்தடிந்திட்டு *

நாட்டையனித்துஉய்யச்செய்து நடந்தமைகேட்டுமே. (உ)

கேட்பார்கள் கேசவன்கீர்த்தியல்லால் மற்றும்கேட்பரோ? *

கேட்பார்செவிசுடி கீழ்மைவசைவுகளேவையும் *

சேட்பால்பழம்பகைவன் சிசுபாலன் * திருவடி

தாட்பாலடைந்து தன்மைஅறிவாரைஅறிந்துமே. (ங)

தன்மையறிபவர்தாம் அவற்காளன்றியாவரோ? *

பன்மைப்படர்பொருள் ஆனாமில்பாழ்நெடுங்காலத்து *

நன்மைப்புனல்பண்ணி நான்முகனைப்பண்ணி * தன்னுள்ளே

தொன்மைமயக்கியதோற்றிய சூழல்கள்சிந்தித்தே. (ச)

சூழல்கள்சிந்திக்கில் மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோ? *

ஆழப்பெரும்புனல்தன்னுள் அழுந்தியனாலத்தை *

தாழப்படாமல் தன்பால்ஒருகோட்டிடைத்தான்கொண்ட. *

கேழல்திருவுருவாயிற்றுக் கேட்டுமுணர்ந்துமே. (ரு)

கேட்டுமுணர்ந்தவர் கேசவற்காளன்றியாவரோ? *

வாட்டமிலாவன்கை மாவலிவாதிக்கவாதிப்புண்டு *

ஈட்டங்கொள்தேவர்கள் சென்றிரந்தார்க்குஇடர்நீக்கிய *

கோட்டங்கைவாமனனாய்ச் செய்தகூத்துக்கள்கண்டுமே. (சு)

கண்டும்தெளிந்தன்கற்றார் கண்ணற்காளன்றியாவரோ? *

வண்டுண்மலர்த்தொங்கல் மார்க்கண்டேயனுக்குவாழ்நாள் *

இண்டைச்சடைமுடி ஈசனுடன்கொண்டுகாச்செல்ல *

கொண்டங்குத்தன்னொடிகொண்டு உடன்சென்றதனார்ந்துமே. (ஊ)

செல்லவுணர்ந்தவர் செல்வன்தன்சீரன்றிக்கற்பரோ ? *
எல்லையிலாதபெருந்தவத்தால் பலசெய்ம்மிறை *
அல்லலமரரைச்செய்யும் இரணியனாகத்தை *
மல்லலரியுருவாய்ச் செய்தமாயம்அறிந்துமே. (அ)

மாயமறிபவர் மாயவற்காளன்றியாவரோ ? *
தாயம்செறும்ஒருநூற்றுவர்மங்க ஓரைவர்க்காய் *
தேசமறியுந்சாரதியாய்ச்சென்று சேனையை
நாசம்செய்திட்டு * நடந்தநல்வார்த்தையறிந்துமே. (சு)

ஃ வார்த்தையறிபவர் மாயவற்காளன்றியாவரோ ? *
போர்த்தபிறப்பொடுநோயொடுமூப்பொடு இறப்பிவை
பேர்த்து * பெருந்துன்பம்வேரநீக்கித் தன்தாளின்கீழ்ச்
சேர்த்து * அவன்செய்யும்சேமத்தைஎண்ணித் தெளிவுற்றே. (கௌ)

ஃ தெளிவுற்றுவினநின்றவர்க்கு இன்பக்கதிசெய்யும் *
தெளிவுற்றகண்ணைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
தெளிவுற்றஆயிரத்துள் இவைபத்துமல்லலரவர் *
தெளிவுற்றசின்தையர் பாமருமுவுலகத்துள்ளே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சு - ஆந் திருவாய்மொழி—பாமருமுவுலகம்.

[எம்பெருமானது குணம் அழகு முதலியவற்றை எண்ணிப் பரத்யக்ஷ
மாக அனுபவிக்கும்படி ஆழ்வார் மனமுருகிக் கூப்பிடுதல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண்-பாலையாழ், தாளம்-ஏழோத்து, தோடிசாகம்- ருபகநாளம்.

ஃபாமருமுவுலகும்படைத்த பற்பநாபாவோ ! *
பாமருமுவுலகமுளந்த பற்பபாதாவோ ! *
தாமரைக்கண்ணாவோ ! தனியேன்தனியாளாவோ ! *
தாமரைக்கையாவோ ! உன்னைஎன்றுகொல்சேர்வதுவே ? (க)

என்றுகொல் ? சேர்வதுஅந்தோ ! அரன்நான்முகனேத்தும் * செய்ய
நின்றிருப்பாதத்தையான் நிலம்நீரொரிகால் * விண்ணாயிர்
என்றிவைதாம்முதலாமுற்றுமாய் நின்றளந்தாயோ ! *
குன்றெடுத்திதுஆசிரைமேய்த்து அவைகாத்தளம்கூத்தாவோ ! (உ)

காத்தளங்கூத்தாவோ ! மலையேந்திக்கல்மாரிதன்னை *
 பூத்தன் துழாய்முடியாய் ! புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய் ! *
 வாய்த்தளன்னாண்முகனே ! வந்துளன்னாருயிர்நியானால் *
 ஏத்தரும்கீர்த்தியினாய் ! உன்னைஎங்குத்தலைப்பெய்வனே ? (ங)

எங்குத்தலைப்பெய்வன்னான் ? எழில்முவுலகும்நீயே *
 ஷங்குஉயர்முக்கண்பிரான் பிரம்பெருமானவன்நீ *
 வெங்குதிர்வச்சிரக்கை இந்திரன்முதலாததெய்வமநீ *
 கொங்கலர் தண்ணன்துழாய்முடி என்னுடைக்கோவலனே ! (ச)

என்னுடைக்கோவலனே ! என்பொல்லாக்கருமானிக்கமே ! *
 உன்னுடைஉந்திமலர் உலகமவைமூன்றும்பரந்து *
 உன்னுடைச்சோதிவெள்ளத்து அகம்பாலுள்ளைக்கண்டுகொண்டிடு *
 என்னுடையாருயிரார் எங்ஙனேகொல்வந்தெய்துவரே ? (ரு)

வந்தெய்துமாறு அறியேன் மல்குநீலச்சுடர்தழைப்ப *
 'செஞ்சுடர்ச்சோதிகள் பூத்து ஒருமாணிக்கமச்சேர்வதுபோல் *
 அந்தரமேல்செம்பட்டோடு அடிஉந்திகைமார்வுகணவாய் *
 செஞ்சுடர்ச்சோதிவிடவுறை என்னிருமார்பினையே. (கூ)

என்னிருமார்பன்தன்னை என்மலைமகள் கூறன்தன்னை *
 என்றும்என்னாமகளை அகம்பால்கொண்டநான்முகனே *
 நின்றசசிபதியை நிலங்கீண்டுஎயில்முன்றறித்த *
 வென்றுபுலம்துரந்த விசும்பாளியைக்காணேனோ ? (எ)

ஆளியைக்காண்பரியாய் அரிசாண்நரியாய் * அரக்கர்
 ஊனையிட்டுஅன்றுஇலங்கைகூடந்து பிலம்புக்கொளிப்ப *
 மீளியம்புள்ளைக்கடாய் விறல்மாலியைக்கொன்று * பின்னும்
 ஆளுபர்குன்றங்கள்செய்து அடர்த்தானையும்காண்டுகொலோ ? (இ)

காண்டுகொலோ ? நெஞ்சமே ! கடியவினையேமுயலும் *
 ஆண்திறல்மீளிமொய்ம்பின் அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து *
 மீண்டும்அவன்தம்பிக்கே விரிநீரிலங்கையருளி *
 ஆண்டுதன்சோதிபுக்க அமராரியேற்றினையே. (ஊ)

ஏற்றருமவைகுந்தத்தை அருளும்நமக்கு * ஆயர்குலத்து
 ஈற்றிளம்பிள்ளையொன்றாய்ப்புக்கு மாயங்களேஇயற்றி *
 கூற்றியல்கஞ்சனைக்கொன்று ஐவர்க்காய்க்கொடுஞ்சேனைதடிந்து *
 ஆற்றல்மிக்கான் பெரியபாஞ்சோதிபுக்கஅரியே. (க௦)

- * ஃ புக்க அரியருவாய் அவுண்ணுடல்கீண்டுகந்த *
சக்கரச்செல்வன்தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
மிக்கஒராயிரத்துள் இவைபத்தும்வல்லாரவரை *
தொக்குப்பல்லாண்டிசைத்துக் கவரிசெய்வர்ஏழையரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருவாய்மொழி—ஏழையர்.

[எம்பெருமானது தீவ்யாவயவஸௌந்தர்யம் உருவெளித்தோற்றத்தில் காணப்பட, அதனால் வருந்தும் தலைவி சோல்லிய பாசரம்.]

கலிநிலைநுறை.

பண் - பாலையாழ், தாளம் - ஏழோந்நு. முகாரிராகம் - அடநாளம்.

* ஏழையராவியுண்ணும் இணைக்கூற்றங்கொலோ ? அறியேன் *
ஆழியங்கண்ணபிரான் திருக்கண்கள்கொலோ ? அறியேன் *
குழவும்தாமரைநாண்மலர்போல் வந்துதோன்றும்கண்டிர் *
தோழியர்காள் ! அன்னைமீர் ! என்செய்கேன் ? துயராட்டியேனே(க)

ஆட்டியும்துற்றியும்நின்று அன்னைமீர் ! என்னைநீர்நலிந்துஎன் ? *
மாட்டியர்கற்பகத்தின் வல்லியோ ? கொழுந்தோ ? அறியேன் *
மாட்டியவெண்ணெயுண்டான் திருமூக்கு, எனதாவிபுள்ளே *
மாட்டியவல்விளக்கின் சுடராய்நிற்கும்வாலியதே. (உ)

வாலியதோர்கனிகொல் ? வினையாட்டியேன்வல்வினையொல் ? *
கோலந்திரள்பவளக் கொழுந்துண்டங்கொலோ ? அறியேன் *
நீலநெடுமுகில்போல் திருமேனியம்மான்தொண்டைவாய் *
ஏனும் திசையுளெல்லாம் வந்துதோன்றும்என்னின்னுயிர்க்கே(ங)

இன்னுயிர்க்குஏழையர்மேல் வளையும்இணைநீலவிற்கொல் ? *
மன்னியசீர்மதனன் கருப்புச்சிலைகொல் ? * மதனன்
தன்னுயிர்த்தாதை கண்ணபெருமான்புருவமவையே *
என்னுயிர்மேலனவாய் அடுகின்றனவென்றுநின்றே. (ச)

என்றுநின்றேதிகழும் செய்யவீன்சுடர்வெண்மின்னுக்கொல் ? *
அன்றிஎன்னாவியடம் அணிமுத்தங்கொலோ ? அறியேன் *
குன்றமெடுத்தபிரான்முறுவல் என்தாவியடம் *
ஒன்றும்அறிகின்றிலேன் அன்னைமீர் ! எனக்குஉய்விடமே. (ரு)

† 'திசைகளெல்லாம்' என்றும் பாடம்.

உய்விடம் ஏழையார்க்கும் அசுரார்க்கும் அரக்கர்கட்கும் *
எய்விடம் ? என்றிலங்கி மகரம் தழைக்கும் தளிர்கொல் ? *
பைவிட ப்பாம்பணையான் திருக்குண்டலக் காதுகளே *
கைவிட லொன்றுமின்றி அடுகின்றன காண்மின்களே. (சு)

காண்மின்கள் அன்னையர்காள் ! என்று காட்டும் வகையறியேன் *
நாள் மன்னுவெண்ணிங்கள் கொல் ? நயந்தார்கட்கு நச்சிலை கொல் ? *
சேண்மன்னுநால்தடந்தோள் பெருமான் தன் திருறுதலே *
கோள் மன்னி ஆவியும் கொடியேனாயிர்கோளினழைத்தே. (எ)

கோளிறைத்தாமரையும் கொடியும் பவளமும் வில்லும் *
கோளிறைத்தண்முத்தமும் தளிரும் குளிர்வான்பிறையும் *
கோளிறையாவுடைய கொழுஞ்சோதிவட்டங்கொல் ? * கண்ணன்
கோளிறைவாண்முகமாய்க் கொடியேனாயிர்கோளின்கின்றதே. (அ)

கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்த்திட்ட கொழுஞ்சுருளின் *
உள்கொண்டநிலநன்னூல்தழைக்கொல் ? அன்றுமாயன்குழல் *
விள்கின்ற பூந்தண் தழாய் விரைநாறவந்து என்னுயிரை *
கள்கின்றவாறு அறியீர் அன்னைமீர் ! கழறாநிறற்றே. (சு)

நிறற்றிமுற்றத்தனென்று நெரித்தகையராய் * என்னேநீர்
சுற்றியும் சூழ்ந்து மவைநீர் சுடர்ச்சோதி மணிநிறமாய் *
முற்றஇம்மூவுலகும் விரிகின்ற சுடர்முடிக்கே *
ஒற்றுமைகொண்டது உள்ளம் அன்னைமீர் ! நசையென்றுங்கட்கே ?

ஃ கட்கரியபிரமன்சிவன் இந்திரனென்று இவர்க்கும் *
கட்கரியகண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன *
உட்குடையாயிர்த்துள் இவையுமொருபத்தும் வல்லார் *
உட்குடைவானவரோடு உடனாய் என்றும் மாயாரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ-ஆந் திருவாய்மொழி—மாயாவாமனனே.

[உபத்திரவப்படும்படி தம்மைவைத்த விசித்திரசக்தியால் எம்பெருமானது விசித்திரவிபூதியைக் கண்டு ஆழ்வார் ஆச்சரியப்படுதல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண்-பாலையாழ், தாளம்-ஏழொந்து. பந்துவராரி ராகம்-ரூபகதாளம்.

ஃ மாயா ! வாமனனே ! மதுசூதா ! நீயருளாய் *
தீயாய்நீராய்நிலனாய் விசும்பாய்க்காலாய் *
தாயாய்த்தந்தையாய்மக்களாய் மற்றுமாய்முற்றுமாய் *
நீயாய்நீநின்றவாறு இவையென்னநியாயங்களே ! (௧)

அங்கண்மலர்த்தண் துழாய்முடி அச்சதனே ! அருளாய் *
திங்கனும்ஞாயிறுமாய்ச் செழும்பல்கடராய்இருளாய் *
பொங்குபொழிமழையாய்ப் புகழாய்ப்பழியாய்ப்பின்னும்நீ *
வெங்கண்வெங்கூற்றமுமாம் இவையென்னவிசித்திரமே ! (௨)

சித்திரத்தோர்வலவா ! திருச்சக்கரத்தாய் ! அருளாய் *
எத்தனையோருகமும் அவையாய்அவற்றுள்இயலும் *
ஒத்தவொண்பல்பொருள்கள் உலப்பில்லனவாய்விவவாய் *
† வித்தகத்தாய்நிற்றிநீ இவையென்னவிடமங்களே ! (௩)

கள்ளவிழ்தாமரைக்கண் கண்ணனே ! எனக்குஒன்றுஅருளாய் *
உள்ளதும்இல்லதாமாய் உலப்பில்லனவாய்விவவாய் *
வெள்ளத்தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல்மருவி *
உள்ளப்பல்யோகுசெய்தி இவையென்னஉபாயங்களே ! (௪)

பாசங்கள்நீக்கி என்னைஉனக்கேஅறக்கொண்டிட்டு * நீ
வாசமலர்த்தண் துழாய்முடி மாயவனே ! அருளாய் *
காயமும்சீவனுமாய்க் கழிவாய்ப்பிறப்பாய், பின்னும்நீ *
மாயங்கள்செய்துவைத்தி இவையென்னமயக்குக்களே ! (௫)

மயக்கா ! வாமனனே ! மதியாம்வண்ணம்ஒன்றுஅருளாய் *
அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாய் அழலாய்க்குளிராய்விவவாய் *
வியப்பாய்வென்றிகளாய் வினையாய்ப்பயனாய், பின்னும்நீ *
துயக்காய்நீநின்றவாறு இவையென்னதுயரங்களே ! (௬)

கஉச திருவாய்மொழி—எ - ப. கூ - தி. என்றைக்கும்.

துயரங்கள்செய்யும்கண்ணை ! சுடர்நீள்முடியாய் ! அருளாய் *

துயரம்செய்மானங்களாய் மதனாகிடகவைகளாய் *

துயரம்செய்காமங்களாய்த் துலையாய்நிலையாய்நடையாய் *

துயரங்கள்செய்துவைத்தி இவையென்னசுண்டாயங்களே! (எ)

† என்னசுண்டாயங்களால் நின்றிட்டாய் ? என்னையாளும்கண்ணை ! *

இன்னதோர்தன்மையையென்று உன்னையாவர்க்கும்தேற்றரியை *

முன்னியமூவுலகுமவையாய் அவற்றைப்படைத்து *

பின்னும்உள்ளாய் ! புறத்தாய் ! இவையென்னஇயற்கைகளே ! (அ)

‡ என்னஇயற்கைகளால் எங்குநேரின்றிட்டாய் ? என்கண்ணை ! *

துன்னுகரசரணம்முதலாக எல்லாவுறுப்பும் *

உன்னுசுவையொளி ஊரெலிநாற்றம்முற்றும்நீயே *

உன்னையுணரவுறில் உலப்பில்லைதுணுக்கங்களே ! (கூ)

இல்லையுணுக்கங்களே இதனிற்பிறிதென்னும்வண்ணம் *

தொல்லேநன்னூலில்சொன்ன உருவும்அருவும்நீயே *

• அல்லித்துழாயலங்கல் அணிமார்ப ! என்அச்சுதனே ! *

வல்லதோர்வண்ணம்சொன்னால் அதுவேஉனக்குஆம்வண்ணமே.(கௌ)

‡ ஆம்வண்ணம்இன்னதொன்றென்று அறிவதரியஅரியை *

ஆம்வண்ணத்தால் குருகூர்ச்சடகோபன்அறிந்துரைத்த *

ஆம்வண்ணவொண் தமிழ்கள் இவையாயிரத்துள்இப்பத்தும் *

ஆம்வண்ணத்தாலுரைப்பார் அமைந்தார்தமக்கென்றைக்குமே.(கக)

அழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருவாய்மொழி—என்றைக்கும்.

[எம்பெருமான் தனக்கும் ததீயர்க்கும் இனிதாகக் கவிபாடும்படி
தம்மை இங்குவைத்ததற்குக் கைம்மாறில்லாமையை ஆழ்வார்
அருளிச்செய்தல்.]

கலிவந்தம்.

பண்-நட்டபாணை, தாளம்-ஒர்ப்பதோத்து. ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.

‡ என்றைக்கும்என்னை உய்யக்கொண்டுபோகிய *

அன்றைக்கன்றென்னைத் தன்னுக்கொள்ளுல்தன்னை *

இன்தமிழ்பாடியசனை ஆதியாய்

நின்றஎன்சோதியை * என்சொல்லிநிற்பனே ? (க)

† 'என்னசுண்டாயங்களாலெக்கனேரின்றிட்டாயென்கண்ணை' என்பதும்பாடம்.

‡ 'என்னவியற்கைகளால்நின்றிட்டாயென்னையாளுங்கண்ணை' என்பதும்பாடம்.

என் சொல்லிநிற்பன் ? என்னின்னுயிரின்றொன்றாய் *
என் சொல்லால்யான் சொன்ன இன்கவியென்பித்து *
தன் சொல்லால்தான் தன்னைக் கீர்த்தித்தமாயன் *. என்
முன் சொல்லும் மூவுருவாம்முதல்வனே. (உ)

ஆமுதல்வன் இவனென்று தன்தேற்றி * என்
நாமுதல்வந்துபுகுந்து நல்லின்கவி *
தாமுதல்பத்தர்க்குத் தான் தன்னைச் சொன்ன * என்
வாய்முதல்பனை என்றுமறப்பனே ? (ங)

அப்பனை என்றுமறப்பன் ? என்னாகியே *
தப்புதலின்றித் தனைக்கவிதான் சொல்லி *
ஒப்பிலாத் தீவினையேனே உய்யக்கொண்டு *
செப்பமேசெய்து திரிகின்றசீர்கண்டே. (ச)

சீர்கண்டுகொண்டு திருந்துநல்லின்கவி *
நேர்படயான் சொல்லும் நீர்மையிலாமையில் *
ஏர்விலாஎன்னைத் தன்னாக்கிஎன்னால்தன்னை *
பார்பரவின்கவி பாடும்பரமரே. (ரு)

இன்கவிபாடும் பரமகவிகளால் *
தன்கவிதான் தன்னைப்பாடுவியாது * இன்று
நன்குவந்து என்னுடனாக்கி என்னால்தன்னை *
வன்கவிபாடும் என்வைகுந்தநாதனே. (சூ)

வைகுந்தநாதன் எனவல்லினைமாய்ந்தற *
செய்குந்தன்தன்னை என்னாக்கிஎன்னால்தன்னை *
வைகுந்தனாகப்புகழ வண்தீங்கவி *
செய்குந்தன்தன்னை எந்நாள்சிந்தித்தார்வனே ? (எ)

ஆர்வனே ? ஆழியங்கை எம்பிரான்புகழ் *
பார்விண்நீர்முற்றும் கலந்துபருகிலும் *
ஏர்விலாஎன்னைத் தன்னாக்கிஎன்னால்தன்னை *
சீர்பெறஇன்கவி சொன்னதிறத்துக்கே. (அ)

திறத்துக்கே † துப்புரவாம் திருமாவின்சீர் *
இறப்புஎதிர்காலம் பருகிலும்ஆர்வனே ? *
மறப்பிலாஎன்னைத் தன்னாக்கிஎன்னால்தன்னை *
உறப்பலஇன்கவி சொன்னஉதவிக்கே. (ஈ)

உதவிக்கைம்மாறு என்னுயிர்என்னஉற்றெண்ணில் *
 அதுவும்மற்றாங்கவன்தன்னது, என்னுல்தன்னை *
 பதவியின்கவி பாடியஅப்பனுக்கு *
 எதுவும்ஒன்றுமில்லை செய்வதுஇங்குமங்கே. (௧௦)

‡: இங்கும்அங்கும் திருமாலன்றியின்மைகண்டு *
 அங்கனே வண்குருகூர்ச் † சடகோபன் *
 இங்கனேசொன்ன ஓராயிரத்துஇப்பத்தும் *
 எங்கனேசொல்லினும் இன்பம்பயக்குமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௧௦ - ஆந் திருவாய்மொழி—இன்பம்பயக்க.

[இன்பக்கவிபாவேத்த எம்பெருமானே ஆழ்வார் திருவாறன்விளை
 யிற் சேன்று கண்டு அடிமைசெய்யக் கருதுதல்.]

அறுதிர்க்கநீநேடிலடியாசிரிய விரந்தம்.

பண் - பழம்பஞ்சரம். தாளம்-ஏழோந்து, கல்யாணிராகம் - அடநாளம்.

‡: இன்பம்பயக்க எழில்மலர்மாதரும்தானும் இவ்வேழலகை *
 இன்பம்பயக்கஇனிதுடன்வீற்றிருந்து ஆன்மீன்றஎங்கள்பிரான் *
 அன்புற்றமர்ந்துறைவின்ற அணிபொழில்சூழ்திருவாறன்விளை *
 அன்புற்றமர்ந்துவலஞ்செய்து கைதொழுநாங்களுமாகுங்கொலோ ?
 ஆகுங்கொல்?ஐயமொன்றின்றி அகலிடம்முற்றவும் * ஈரடியே
 ஆகும்பரிசுநிமிர்ந்த திருக்குறளப்பன்அமர்ந்துறையும் *
 மாகம்திகழ்கொடிமாடங்கள்நீடு மதின்திருவாறன்விளை *
 மாகந்தநீர்கொண்டினுவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுங்கொலோ? ()
 கூடுங்கொல்?வைகலும் கோவிந்தனைமதுகுதன்னக்கோளரியை *
 ஆடும்பறவைமிசைக்கண்டு கைதொழுதன்றி, அவனுறையும்*
 பாடும்பெரும்புகழ்நான்மறைவேள்வியைந்து ஆதங்கம்பன்னிளர்வாழ் *
 நீடுபொழில்திருவாறன்விளைதொழ வாய்க்குங்கொல் ? நிச்சலுமே. ()
 வாய்க்குங்கொல்?நிச்சலும் எப்பொழுதும்மனத்தாங்குநீளக்கப்பெற*
 வாய்க்கும்பெரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் வயல்கூழ்திருவாறன்விளை *
 வாய்க்கும்பெரும்புகழ்மூவுலகீசன் வடமதுரைப்பிறந்த *
 வாய்க்கும்மணிநிதக்கண்ணபிரான்தன் மலரடிப்போதுகளே. (சு)

† 'சடகோபன்சொல்' என்பதும் பாடம்.

மலரடிப்போதுகள்என்னெஞ்சத்துளப்பொழுதும்இருத்திவணங்க*
பலரடியார்முன்பருளிய பாம்பணையப்பன்அமர்ந்துறையும் *
மலரின்மணிநெடுமாடங்கள்நீடு மதின்திருவாறன்வினை *
உலகமலிபுகழ்பாட நம்மேல்வினையொன்றுமில்லாகெடுமே, (௫)

ஒன்றுவில்லாகெடுமும்முற்றவும்தி வினை உள்ளித்தொழுமின்சொன்மர்!
அன்றங்கமர்வென்றுஉருப்பிணிநங்கை அவிநெடுந்தோள்புணர்ந்தான்*
என்றுமெப்போதுமென்னெஞ்சம்துதிப்ப உள்ளேயிருக்கின்றபிரான் *
நின்றஅணிதிருவாறன்வினையென்னும் நீநகரமதுவே. (௬)

நீணகரமதுவேமலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருவாறன்வினை *
நீணகரத்துறைகின்றபிரான் நெடுமால்கண்ணன்விண்ணவர்கோன்*
வாணபுரம்புக்குமுக்கட்பிரானைத் தொலையவெம்போர்கள்செய்து*
வாணனைஆயிரந்தோள் துணித்தான்சரணன்றி மற்றொன்றிலமே. ( )

அன்றிமற்றொன்றிலம்நின்சரணையென்று அகலும்பொய்கையின்வாய்
நின்றுதன்நீள்கழலேத்திய ஆனையின்நெஞ்சிடர்தீர்த்தபிரான் *
சென்றங்கினிதறைகின்ற செழும்பொழிவ்சூழ்திருவாறன்வினை *
ஒன்றிவலஞ்செய்யஒன்றுமோ? தீவினைஉள்ளத்தின்சார்வல்லவே. ( )

தீவினைஉள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித் தெளிவிசம்பேற்றவற்றால் *
நாவினுள்ளும் உள்ளத்துள்ளும் அமைந்ததொழிவினாளும்நின்று *
யாவரும்வந்துவணங்கும்பொழில் திருவாறன்வினையதனை *
மேவிலவஞ்செய்துகைதொழக்கூடுங்கொல்? என்னுள்ள சிந்தனையே.

சிந்தைமற்றொன்றில் திறத்ததல்லாத்தன்மை தேவபிரானறியும் *
சிந்தையினால்செய்வதானறியாதன மாயங்கள்ஒன்றுமில்லை *
சிந்தையினால்சொல்லினால்செய்கையால் நிலத்தேவர்குழவணங்கும்*
சிந்தைமகிழ்திருவாறன்வினையுறை தீர்த்தனுக்குஅற்றபின்னே. (௧௦)

தீர்த்தனுக்கற்றபின்மற்றோர்சரணில்லையென்றெண்ணி*தீர்த்தனுக்கே
தீர்த்தமனத்தனனாகிச் செழுங்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
தீர்த்தங்களாயிரத்துள் இவைபத்தும்வல்லார்களை * தேவர்கைவல்
தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்துநல்கியுரைப்பர் தம்தேவியர்க்கே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம்பத்து.

ஆழ்வார் தமது ஆத்மஆத்மீயங்களில் நசையற்றபடியை
அருளிச்செய்தல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—தேவிமாராவார்.

[எம்பெருமான் தமதுநினைவைத் தலைக்கட்டாமையால், ஆழ்வார்
அவனது ஆச்சரிதபாரதந்திரியம் யாவையும் தானும்நிலைமை
இவைகளைச் சங்கித்துத் தேளிதல்.]

எழுநீர்க்ககந்நெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

பண் - புறநீர்மை. நாளம்-ஒன்பநொத்து. பைரவிராகம் - வீதிநாளம்.

தேவிமாராவார்திருமகள்பூமி

ஏவமற்றமர்ஆட்செய்வார் *

மேவியடலகம்மூன்றவையாட்சி

வேண்டிவேண்டிருவம்நின்னுருவம் *

பாவியேன் தன்னை அடுகின்ற

கமலக்கண்ணது ஒர்பவளவாய்மணிபே ! *

ஆவியே ! அமுதே ! அலைகடல்கடைந்த

அப்பனே ! காணுமாறு அருளாய்.

(க)

காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக்

கண்ணநீரலமர * வினையேன்

பேணுமாறெல்லாம்பேணி நின்றபெயரே

பிதற்றுமாறு அருள் எனக்கு அந்தோ ! *

காணுமாறு அருளாய்காகுத்தா ! கண்ண !

தொண்டனேன்கற்பகக்கணியே ! *

பேணுவாரமுதே ! பெரியதண்புனல்குழம்

பெருநிலமெடுத்தபேராளா !

(உ)

எடுத்தபேராளன் நந்தகோபன்தன்

இன்னுயிர்ச்சிவவனே ! * அசோதைக்கு

அடுத்தபேரின்பக்குலவினங்களிறே !

அடியனேன்பெரிய அம்மானே ! *

கடுத்தபேரவுணனுடலிருடிலவாக்

கையுகிராண்டளங்கடலே ! *

அடுத்ததோருருவாய் இன்றுநீவாராய்

எங்ஙனம் தேறுவர் உமரே ?

(ங)

உமருகந்துகந்தஉருவம்நின்னுருவமாகி
 உன்தனக்குஅன்பரானு
 சவர் * உகந்தமர்ந்தசெய்கைஉன்மாயை
 அறிவொன்றும்சங்கிப்பன்வினையேன் *
 அமரதுபண்ணிஅகலிடம்புடைசூழ்
 அபிபடையவித்தஅம்மானே ! *
 அமரர்தம்அமுதே ! அசுரர்கள்நஞ்சே !
 என்னுடைஆருயிரேயோ !

(ச)

ஆருயிரேயோ ! அகலிடமுழுதும் *
 படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்த *
 பேருயிரேயோ ! பெரியநீர்படைத்து அங்குறைந்துஅது
 கடைந்தடைத்துடைத்த *
 சீரியரேயோ ! மனிசர்க்குத்தேவர்போலத்
 தேவர்க்கும்தேவாவோ ! *
 ஒருயிரேயோ ? உலகங்கட்கெல்லாம்
 உன்னைநான்எங்குவந்துறுகோ ?

(ரு)

எங்குவந்துறுகோ ? என்னையாள்வானே !
 ஏழலகங்களும்நீயே *
 அங்கவர்க்கமைத்ததெய்வமும்நீயே
 அவற்றவைகருமமும்நீயே *
 பொங்கியபுறம்பால்பொருளுளவேலும்
 அவையுமோநீயின்னையானால் *
 மங்கியஅருவாம்நேர்ப்பமும்நீயே
 வான்புலனிற்றத்தும்நீயே.

(சு)

இறந்ததும்நீயேஎதிர்த்ததும்நீயே
 நிகழ்வதோநீஇன்னையானால் *
 சிறந்தநின் தன்மைஅதுவிதுவுதுவென்று
 அறிவொன்றும்சங்கிப்பன்வினையேன் *
 கறந்தபால்நெய்யே ! நெய்யினின்சுவையே
 கடலினுளமுதமே ! * அமுதில்
 பிறந்தஇன்சுவையே ! சுவையதுபயனே !
 பின்னைதோள்மணந்தபேராயா !

(ஊ)

கந.௦ திருவாய்மொழி—அ - ப. க - தி. தேவிமாராவார்.

மணந்தபேராயா ! மாயத்தால்முழுதும்

வல்வினையேனையீர்கின்ற *

குணங்களை யுடையாய் ! அசுரர்வன்கையர்கூற்றமே !

கொடியுள்ளுயர்த்தாய் ! *

பணங்களாயிரமுடையபந்நாகப்பள்ளியாய் !

பாற்கடற்சேர்ப்பா ! *

வணங்குமாறு அறியேன் மனமும்

வாசகமும்செய்கையும்தானும்நீதானே .

(அ)

யானும்நீதானேயாவதோமெய்யே

அருநரகவையுநீயானால் *

வானுயரின்பமெய்திலென் ?

மற்றைநரகமெய்திலென்? எனிலும் *

யானும்நீதானுய்த்தெளிதொறும்நன்றும்

அஞ்சுவன் நரகம்நானடைதல் *

வானுயரின்பம்மன்னினீற்றிருந்தாய் !

அருளுநீந்தாள்களை எனக்கே.

(க)

தாள்களை எனக்கேதலைத்தலைச்சிறப்பத்

தந்த பேருதவிக்கைம்மாறு *

தோள்களையாரத்தழவி என்னுயிரை

அறவிலைசெய்தனன்சோதீ ! *

தோள்களாயிரத்தாய் ! முடிகளாயிரத்தாய் !

துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய் ! *

தாள்களாயிரத்தாய் ! பேர்களாயிரத்தாய் !

தமியனேன்பெரியவப்பனே !

(கௌ)

ஃ பெரியவப்பனைப்பிரமனப்பனை

உருத்திரனப்பனை * முனிவர்க்கு

உரியவப்பனை அமரரப்பனை

உலகுக்கோர்தனியப்பன்தன்னை *

பெரியவண்குருகூர்வண்சடகோபன்

பேணின ஆயிரத்துள்ளும் *

உரியசொல்மலை இவையும்தத்து இவற்றால்

உய்யலாத்தொண்டர் ! நங்கட்கே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

உ - ஆந் திருவாய்மொழி— நங்கள்வரிவளை.

[ஆழ்வார் தமக்கு ஸம்ஸாரத்தில் நைராயமுண்டானதை, தலைவனை நோக்கிச் செல்லக் கருதிய தலைவிபேச்சாலே அருளிச்செய்தல்.]

எண்ணீர்க்குநீநெடிலடிபாசிரியவந்தம்.

பண் - கொல்லி, தாளம் - ஏழோந்நா. செஞ்சுருட்டிராகம் - அடதாளம்.

நங்கள்வரிவளை யாயங்காளோ !

நம்முடையேதலர்முன்புநாணி *
நாங்கட்குயானென்றுரைக்கும்மாற்றம்

நோக்குகின் றேன்எங்கும்காணமாட்டேன் *
சங்கம்சரிந்தனசாயிழந்தேன்

தடமுலைபொன் னிறமாய்த்தளர்ந்தேன் *
வெங்கண்பறவையின்பாகன்எங்கோன்

வேங்கடவாணனைவேண்டிச்சென்றே.

(க)

வேண்டிச்சென்றொன்றுபெறுகிற்பாரில்

என்னுடைத்தோழியர்நங்கட்கேலும் *

ஈண்டிதுரைக்கும்படியைஅந்தோ !

காண்கின் றிலேன்இடராட்டியேன்றான் *

காண்தகுதாமரைக்கண்ணன்கள்வன்

விண்ணவர்கோன் நங்கன்கோணக்கண்டால் *

ஈண்டியசங்கும்நிறைவும்கொள்வான்

எத்தனைகாலம்இளைக்கின்றேனே ?

(உ)

காலம்இளைக்கில்லால்வினையேன்றான்

இளைக்கின் றிலன் கண்டுகொண்மின் *

ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன் நன்னுதலீர் !

இனிநாணித்தானென் ? *

நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்த

நீண்டமுகில்வண்ணன்கண்ணன்கொண்ட *

கோலவளையொடுமாமைகொள்வான்

எத்தனைகாலமும்கூடச்சென்றே.

(ங)

கூடச்சென்றேன்இனியென்கொடுக்கேன் ?

கோல்வளை † நெஞ்சத்துடக்கமெல்லாம் *

பாடற்றொழியஇழந்துவைகல்

பல்வளையார்முன்பரிசுழிந்தேன் *

மாடக்கொழிமதின்தென்குளந்தை
வண்ருடபால்நின் றமாயக்கூத்தன் *
ஆடற்பறவையுயர்த்தவெல்போர்
ஆழிவலவளை ஆதரித்தே.

(ச)

ஆழிவலவளை ஆதரிப்பும்
ஆங்கவன் கம்மில்வரவுமெல்லாம் *
தோழியர்காள் ! நம்முடையமேதான் ?
சொல்லுவதோஇங்கு அரியதுதான் *
ஊழிதோறுழிஒருவனாக
நன்குணர்வார்க்கும் உணரலாகா *
குழுவடையசுடர்கொளாதித்
தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலே.

(ரு)

தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்கால்
என்சொல்லளவன்று, இமையோர்தமக்கும் *
எல்லையிலாதன கூழ்ப்புச்செய்யும்
அத்திறம்நிற்களம்மாமைகொண்டான் *
அல்லிமலர்த்தண்துழாயும்தாரான்
ஆர்க்குஇடுகோஇனிப்பூசல் ? சொல்லீர் *
வல்லிவளவயல்குழ்குடந்தை
மாமலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே.

(சு)

மர்லரிகேசவன் நாரணன்
சீமாதவன்கோவிந்தன்வைகுந்தனென்றென்று *
ஓலமிடஎன்னைப்பண்ணிவிட்டிட்டு
ஒன்றும்உருவும்சுவடிகாட்டான் *
ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்காள் !
என்னுடைத்தோழியர்காள் ! என்செய்கேன் ? *
காலம்பலசென்றும்காண்பதானை
உங்களோடுஎங்களிடையிலேயே.

(எ)

இடையிலேயான்வளர்த்தகிளிகாள் !
பூவைகள்காள் ! குயில்காள் ! மயில்காள் ! *
உடையநம்மாமையும்சங்கும்நெஞ்சம்
ஒன்றுமொழியவொட்டாதுகொண்டான் *

அடையுமவைகுந்தமும்பாற்கடலும்

அஞ்சனவெற்புமவைநணிய *

கடையறப்பாசங்கள் விட்டபின்னையன்றி

அவன் அவைகாண்கொடானே.

(அ)

காண்கொடுப்பானல்லன் ஆர்க்கும்தன்னைக்

கைசெய்ப்பாலதோர்மாயந்தன்னால் *

மாண்குறள்கோலவடிவுகாட்டி.

மண்ணும்விண் ணும்நிறையமலர்ந்த *

சேண்சுடர்த்தோள்கள் பலதழைத்த

தேவபிராற்குளன் நிறைவினோடு *

நாண்கொடுத்தேன் இனியென்கொடுக்கேன் ?

என்னுடைநன் னுதல்நங்கைமீர்காள் !

(ஆ)

என்னுடைநன் னுதல்நங்கைமீர்காள் !

யான் இனிச்செய்வதென் ? என்னெஞ்சுள்ளன்னை *

நின்னிடையேனல்லேனென்றுநீங்கி

நேமியும்சங்கும் இருகைக்கொண்டு *

பன்னெடுஞ்சுடர் ஞாயிற்றோடு

பால்மதியேந்தி, ஓர்கோலநீல *

நன்னெடுங்குன் றம்வருவதொப்பான்

நாள்மலர்ப்பாதம் அடைந்ததுவே.

(கா)

✠✠ பாதமடைவதன்பாசத்தாலே

மற்றவன்பாசங்கள் முற்றவிட்டு *

கோதில்புகழ்க்கண்ணன் தன்னடிமேல்

வண்குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன *

தீ திலந்தாதியோராயிரத்துள்

இவையுமோர்பத்து இசையொடும்வல்லார் *

ஆதுமோர்தீ திலராகி இங்குமங்கும்

எல்லாம் அமைவார்கள் தாமே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

காட்சு   திருவாய்மொழி—அ - ப. ௩ - தி. அங்குமிங்கும்.

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—அங்குமிங்கும்.

[ஆழ்வார் இங்கு எம்பெருமானுக்குப் பரிவரில்லாமைபற்றி அஞ்சி
அப்பிரானருளாவுணர்ந்து பயந்தீர்தல்.]

கலிநிலைநுறை.

பண் - நடீடபாறை, தாளம் - ஏழோந்து. வராளிராகம் - ருபகதாளம்.

ஃ, அங்குமிங்கும் வானவர்தானவர்யாவரும் *
எங்கும்இனையென்று உன்னையறியகிலாது அலற்றி *
அங்கம்சேரும் பூமகள்மண்மகள் ஆய்மகள் *
சங்குசக்கரக்கையவனென்பர் சரணமே. (க)

சரணமாகிய நான்மறைநூல்களும்சாராதே *
மரணம்தோற்றம் வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம் *
கரணப்பல்படை பற்றறவோடும்கனலாழி *
அரணத்திண்படையெந்திய ஈசற்குஆளாயே. (உ)

ஆளுமானார் ஆழியும்சங்கும்சுமப்பார்தாம் *
வாளும்கிலுலும்கொண்டு பின்செல்வார்மற்றில்லை *
தாளும்தோளும் கைகனையாரத்தொழக்கானேன் *
காளுந்நாளும்நாடுவன் அடியேனஞாலத்தே. (ஈ)

ஞாலம்போனகம்பற்றி ஓர்முற்றுவருவாகி *
ஆலம்பேரிலை அன்னவசஞ்செய்யும்அம்மானே ! *
காலம்பேர்வது ஓர்காரிருள்ஊழியொத்துளதால் * உன்
கோலங்காரெழில் காணவற்றுஆழும்கொடியேற்கே. (ச)

கொடியார்மாடக் கோளுரகத்தும்புளிங்குடியும் *
மடியாதினனே நீதுயில்மேவிமகிழ்ந்ததுதான் *
அடியாரல்லத்தவிர்த்த அசைவோ ? அன்றேல் * இப்
படிதாயின்நிந்தாவிய அசைவோ ? பணியாயே. (ரு)

பணியாஅமரர் பணிவும்பண்பும்தாமேயாம் *
அணியாராழியும்சங்கமும் ஏந்துமவர்காண்மின் *
தணியாவெந்நோய் உலகில்தவிர்ப்பான் * திருநில
மணியார்மேனியோடு என்மனம்சூழவருவாரே. (சு)

வருவார்செல்வார் வண்பரிசாரத்துஇருந்த * என்
திருவாழ்மார்வற்கு என் திறம்சொல்லார்செய்வதுஎன் ? *
உருவார்சக்கரம்சங்குசுமந்து இங்குஉம்மோடி *
ஒருபாடுழல்வான் ஓடிபாணம்உளனென்றே. (எ)

என்றேஎன்னை உன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக்கீழ் *
கின்றேயாட்செய்ய நிகொண்டருளகினைப்பதுதான் ? *
குன்றேழ்பாரேழ் சூழ்கடல்நூலம்முழுவேளும் *
கின்றேதாவிப நீங்கமுலாழித்திருமாலே ! (அ)

திருமால் ! நான்முகன் செஞ்சடையானென்றிவர்கள் * எம்
பெருமான் தன்மையை யாரறிகிற்பார் ? பேசியென் ? *
ஒருமாமுதல்வா ! ஊழிப்பிரான் ! என்னையாளுடை *
கருமாமேனியன் ! என்பன் என்காதல்கலக்கவே. (சு)

கலக்கமில்லாநல்தவமுனிவர் கரைகண்டோர் *
துளக்கமில்லாவானவர் எல்லாத்தொழுவார்கள் *
மலக்கமெய்த மாகடல்தன்னைக்கடைந்தானே *
உலக்கநாம்புகழ்கிற்பது என்செய்வது ? உரையீரே. (க)

ஃஃ உரையாவெந்நோய்தவிர அருள்நீர்முடியானே *
வரையார்மாட மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன் *
உரையேய்சொல்தொடை ஓராபிரததுள்இப்பத்தும் *
நிரையேவல்லார் நிலைகத்துப்பிறவாரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—வார்கடாவருவி.

[எம்பெருமான் தனதுவலிமையையும் பரிவரின் ஸம்ருத்தியையும்
காட்ட, ஆழ்வார் திருச்செங்குத்தன்னுநிற் கண்டு மகிழ்தல்.]

எழுதிர்க்கழிநெடியடியாசிரியவந்தம்.

பண் - புறநீர்மை, தாளம் ஒன்பதொத்து. அடானுராகம் - ஆதிதாளம்.

ஃஃ வார்கடாவருவியானே மாமலையின்
மருப்பிணைக்குவடிதுத்துருட்டி *
ஊர்கொள் திண்பாகனுயிர்செகுத்து
அரங்கின் மல்லரைக்கொன்றுசூழ்பரண்மேல் *

போர்கடாவரசர்புறக்கிட

மாடமீயிசைக்கஞ்சனைத்தகர்க்த *

சீர்கொள்சிறறயன் திருச்செங்குன் றூரில்

திருச்சிற்ற றுளங்கள் செல்சார்வே.

(ச)

எங்கள் செல்சார்வுயாமுடையமுதம்

இமையவரப்பன் என்னப்பன் *

பொங்குமூவுலகும்படைத்தனித்தழிக்கும்

பொருந் துழவுருவன் எம்மருவன் *

செங்கயலுகளும் தேம்பணைபுடைசூழ்

திருச்செங்குன் றார்த் திருச்சிற்ற று

அங்கு அமர் கின்ற *

ஆதியானல்லால் யாவர் மற்று என் அமர் துணையே ?

(உ)

என்னமர் பெருமான் இமையவர்பெருமான்

இருநிலமீடந்தளம்பெருமான் *

முன்னைவல்லினைகள் முழுதுடன் மாள

என்னையாள் கின்ற எம்பெருமான் *

தென் திசைக்கு அணிகொள் திருச்செங்குன் றூரில்

திருச்சிற்ற றற்றங்கரைமீபால்

நின்ற எம்பெருமான் * அடியல்லால் † சரண்

நினைப்பிலும் பிறிதில்லை எனக்கே.

(ங)

பிறிதில்லை எனக்குப் பெரியமூவுலகும்

நிறையப் பேருருவமாய் நிரிந்த *

குறியமாணெம்மான் குரைகடல்கடைந்த

கோலமாணிக்கம் என்னம்மான் *

செறிகுலைவாழைகமுகுதெங்கணிசூழ்

திருச்செங்குன் றார்த்திருச்சிற்ற று

அறிய * மெய்ம்மையே நின்ற எம்பெருமான்

அடியினையல்லதோரரணே.

(ச)

அல்லதோரரணும் அவனில்வேறில்லை

அதுபொருளாகிலும் * அவனை

யல்லது என்னுயமர்ந்தணிகில்லாது

ஆதலால் அவனுறைகின்ற *

நல்லநான்மறையோர்வேள்வியுள்மடுத்த
நறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்கும் *
நல்லநீள்மாடத்திருச்செங்குன் றூரில்
திருச்சிற்றாறுஎனக்குநல்லரணே.

(ரு)

எனக்குநல்லரணே என தாருயிரை
இமையவர்தந்தைதாய்தன்னை *
தனக்கும் தன் தன்மையறிவரியானைத்
தடங்கடற்பள்ளியம்மானை *
மனக்கொள்சீர்மூலாயிரவர்
வண்சிவனும் அயனும் தானும் ஒப்பார்வாழ் *
கனக்கொள் தின்னமாடத்திருச்செங்குன் றூரில்
திருச்சிற்றாறு ததனுள்கண்டேனே.

(சு)

திருச்செங்குன், றூரில் திருச்சிற்றாறு ததனுள்
கண்ட அத்திருவடி என்றும் *
திருச்செய்யகமலக்கண்ணும் செவ்வாயும்
செவ்வடியும் செய்யகையும் *
திருச்செய்யகமலவுந்தியும்
செய்ய † கமலமார்பும் செய்யவுடையும் *
திருச்செய்யமூடியும் ஆரமும் படையும்
திகழஎன்சிந்தையுளானே.

(எ)

திகழஎன்சிந்தையுளிர்ந்தானைச்
செழுநிலத்தேவர்நான்மறையோர் *
திசைகைகூப்பியேத்தும் திருச்செங்குன் றூரில்
திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை *
புகர்கொள்வானவர்கள் புகலிடந்தன்னை
அசுரர்வன்நையர் வெங்கூற்றை *
புகழுமாறு அறியேன்பொருந்துமூவுலகும்
படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனே.

(அ)

படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்
பிரமபரம்பரன் சிவப்பிரானவனே *
இடைப்புக்கோருருவும் ஒழிவில்லை அவனே
புகழ்வில்லையாவையும் தானே *

கந அ திருவாய்மொழி—அ - ப. ௫ - தி. மாயக்கூத்தா.

கொடைப்பெரும்புகழா † ரிணையர்தன்னாளுர்
கூறியவிச்சையோடுஒழுக்கம் *
நடைப்பலியியற்கைத்திருச்செங்குன்றாரில்
நிருச்சிற்றாறமர்ந்தநாதனே.

(க)

அமர்ந்தநாதனே அவரவராகி
அவர்க்கருளருளும் அம்மானே *
அமர்ந்ததண்பழனத்திருச்செங்குன்றாரில்
நிருச்சிற்றாற்றங்கரையானே *
அமர்ந்தசீர்மூவாயிரவர் வேதியர்கள்
தம்பநி அவனிதேவர்வாழ்வு *
அமர்ந்தமாயோனை முக்கணம்மானே
நான் முகனையமர்ந்தேனே.

(க1)

‡ தேனைநன்பாலெக்கன்னலையமுதைத்
நிருந்தலகுண்ட அம்மானே *
வானநான்முகனைமலர்ந்ததண்கொப்பூழ்
மலர்மிசைப்படைத்தமாயோனை *
கோனைவண்குருகூர்வண்சடகோபன்
சொன்ன ஆயிரத்துள்இப்பத்தும் *
வானின்மீதேற்றி அருள்செய்துமுடிக்கும்
பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருவாய்மொழி—மாயக்கூத்தா.

[எம்பெருமான்வடிவழகை ப்ரத்யக்ஷிக்கரிக்கமாட்டாது ஆழ்வார்
விடாய் விஞ்சி அழுது அரற்றதல்.]

அவர்க்கழிநெடிலடியாசிரியநந்தம்.

பண்-பழம்பஞ்சுரம், நாளம் - ஏழொந்து. ஸாவேரிராகம் - ஆதிநாளம்.

‡ மாயக்கூத்தா ! வாமனா ! வினையேன்கண்ணா ! கண்கைகால் *
துயசெய்யமலர்களாச் சோதிச்செவ்வாய்முகிழதா *
சாயல்சாமத்திருமேனி தண்பாசடையா * தாமரைநீள்
வாசத்தடம்போல்வருவானே ! ஒருநாள்காணவாராயே !

(க)

† ' எணையர் ' என்றும் பாடம்.

காணவாராயென்றென்று கண்ணும்வாயும் துவர்ந்து * அடியேன்
நாணிநன்னாட்டு அலமந்தால் இரங்கி ஒருநாள்நி அந்தோ ! *

காணவாராய்க்ருநாயிறுதிக்கும் கருமாமாணிக்க *
நாள்நல்லமலைபோல்சுடர்ச்சோதி முடிசேர்சென்னியம்மானே ! (உ)

முடிசேர்சென்னியம்மா ! நின்மொய்பூந்தாமத்தண் துழாய் *
கடிசேர்கண்ணிப்பெருமானே ! என்றென்றேங்கி அமுதக்கால் *
படிசேர்மகரக்குழைகளும் பவளவாயும்நால்தோளும் *

துடிசேரிடையுமமைந்தது ஓர் தூநீர்முகில்போல்தோன்றாயே. (ங)

தூநீர்முகில்போல்தோன்றும் நின்சுடர்கொள்வடிவும்கனிவாயும் *
தேநீர்க்கமலக்கண்களும் வந்துஎன்சிந்தைநிறைந்தவா ! *

மாரீர்வெள்ளிமலைதன்மேல் வண்காரீரமுகில்போல *
தூநீர்க்கடலுள்துயில்வானே ! எந்தாய் ! சொல்லமாட்டேனே. (ச)

சொல்லமாட்டேன் அடியேன் உன்னுளங்குசோதித்திருப்பாதம் *
எல்லையில்சீரிளஞாயிறு இரண்டிபோலென்னுள்ளவா ! *

அல்லலென்னும் இருள்சேர்தற்கு உபாயமென்னே ? * ஆழிசூழ்
† மல்லலொலமுமுதுண்ட மாரீர்க்கொண்டல்வண்ணனே ! (ரு)

கொண்டல்வண்ண ! குடக்கூத்தா ! வினையேன்கண்ண ! கண்ண ! * என்
அண்டவாண ! என்றுஎன்னை ஆளக்கூப்பிட்டழைத்தக்கால் *
விண்தன்மேல்தான் மண்மேல்தான் விநீர்நீர்க்கடல்தான் மற்றுத்தான் *
தொண்டனேன் உன்கழல்காண ஒருநாள்வந்துதோன்றாயே. (சு)

வந்துதோன்றாயன்றேல் உன்வையம்தாயமலரடிக்கீழ் *
முந்திவந்துயான்றிற் புகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய் *

செந்தண்கமலக்கண்கைகால் சிவந்தவாயோர்கருநாயிறு *
அந்தமில்லாக்கதிர்வரப்பி அலர்ந்ததொக்கும் அம்மானே ! (ஏ)

ஒக்கும்மமானுருவமென்று உள்ளங்குழைந்துநாணளும் *
தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள் காணுந்தோறும் தொலைவென்றான் *

தக்கஐவர் தமக்காய் அன்றுரைப்பதின்மர்தாள்சாய *
புக்கலத்தேர்த்தனிப்பாகா ! வாராய் இதுவோபொருத்தமே ? (அ)

இதுவோபொருத்தம் ? மின்முழிப்படையாய் ! ஏறுமிருஞ்சிறைப்புள்
அதுவே * கொடியாவயர்த்தானே ! என்றென்று ஏங்கியமுதக்கால் *
எதுவேயாகக்கருதுங்கொல் ? இம்மானாலம்பொறைதீர்ப்பான் *
மதுவார்சோலை உத்தரமதுரைப்பிறந்தமாயனே. (ஈ)

பிறந்தமாயா ! பாரதம்பொருதமாயா ! நீ இன்னே *
 சிறந்தகால்தீநீர்வான்மண்பிறவுமாயபெருமானே ! *
 கறந்தபாலுள்ளெய்யேபோல் இவற்றுள்ளெங்கும்கண்டுகொள் *
 இறந்துநின்றபெருமாயா ! உன்னைஎங்கேகாண்கேனே ? (க0)

ஃஃஎங்கேகாண்கேன் ! ஈனதுழாயம்மான் தன்னை யான் ? எனறென்று *
 அங்கேதாழ்ந்தசொற்களால் அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
 செங்கேழ்சொன்ன ஆயிரத்துள் இவையும்பத்தும்வல்லார்கள் *
 இங்கேகாண இப்பிறப்பே மகிழ்வார் எல்லியுங்காலையே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சு-ஆந் திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

[ஆழ்வாரது பெருவிடாய் தீரக் கலக்கக் கருதித் திருமால் திருக்கடித்
 தானத்தில் சேவைசாதிக்கத் தரித்தமை கூறுதல்.]

க ல ி ரு த் த ம்.

பண்-வியந்தம், தாளம்- ஏழோநீறு. மோஹநராகம்-ஆதிதாளம்.

ஃஃ எல்லியும்காலையும் தன்னைநினைந்தெழ *
 நல்லவருள்கள் நமக்கேதந்து அருள்செய்வான் *
 அல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடி அப்பனார் *
 செல்வர்கள்வாழும் திருக்கடித்தானமே. (க)

திருக்கடித்தானமும் என்னுடைச்சிந்தையும் *
 ஒருக்கடுத்து உள்ளேஉறையும்பிரான்கண்டிர் *
 செருக்கடுத்து அன்றுநிகைத்தஅரக்கரை *
 உருக்கெட வாள்பொழிந்தஒருவனே. (உ)

ஒருவர்இருவர் ஒர்மூவரெனநின்று *
 உருவுகாந்து உள்ளுந்தோறும்தித்திப்பான் *
 திருவமர்மார்வன் திருக்கடித்தானத்தை *
 மருவியுறைகின்ற மாயப்பிரானே. (ங)

மாயப்பிரான் எனவல்லனைமாயந்தற *
 நேசத்தினால் நெஞ்சம்நாடுகுடிகொண்டான் *
 தேசத்தமார் திருக்கடித்தானத்தை *
 வாசப்பொழில் மன்னுகோயில்கொண்டானே. (ச)

கோயில்கொண்டான் தன் திருக்கடித்தானத்தை *
கோயில்கொண்டான் அதனோடும்என்னெஞ்சகம் *
கோயில்கொள் தெய்வமெல்லாந்தொழ * வைகுந்தம்
கோயில்கொண்ட குடக்கூத்தஅம்மானே. (ரு)

சூத்தஅம்மான் கொடியேனிடர்முற்றவும் *
மாய்த்தஅம்மான் மதுகுதவம்மானுறை *
பூத்தபொழில் தண் திருக்கடித்தானத்தை *
ஏத்தநில்லா குறிக்கொண்மின்னிடரே. (சு)

கொண்மின் இடர்கெட உள்ளத்துக்கோவிந்தன் *
மண்விண்முழுதும் அளந்த ஒண்தாமரை *
மண்ணவர்தாத்தொழ வானவர்தாம்வந்து *
நண்ணு திருக்கடித்தானநகரே. (எ)

தானநகர்கள் தலைச்சிறந்துளங்கெங்கும் *
வானநிலம்கடல் முற்றும்எம்மாயற்கே *
ஆனவிடத்தும் என்னெஞ்சத்திருக்கடித்
தானநகரும் * தனதாயப்பதியே. (அ)

தாயப்பதிகள் தலைச்சிறந்துளங்கெங்கும் *
மாயத்தினால் மன்னிவீற்றிருந்தானுறை *
தேசத்தமர் திருக்கடித்தானத்துள் *
ஆயர்க்கதிபதி அற்புதன்தானே. (சு)

அற்புதனநாராயணன் அரிவாமனன் *
நிற்பதுமேவி இருப்பதுஎன்னெஞ்சகம் *
நற்புகழ்வேதியர் நான்மறைநின்றதிர் *
கற்பகச்சோலைத் திருக்கடித்தானமே. (கௌ)

ஃஃ சோலைத்திருக்கடித்தானத்து உறைதிரு
மலை * மதின்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் *
பாலோடமுதன்ன ஆயிரத்துஇப்பத்தும் *
மேலைவைகுந்தத்து இருத்தும்வியந்தே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எ-ஆந் திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

[தம்மிடம்வந்து தாம்மனோர்த்தித்தபடி எம்பெருமான் கலக்க, அந்தக்கலவியை ஸ்வப்நாதிகளாகச் சந்தேகித்துத் தெளிந்து ஆழ்வார் எம்பெருமானதுகுணங்களைப் பேசுதல்.]

கலிவிருந்தம்.

பண்-ஒந்தளம், நாளம் - ஏனோந்து. கல்யாணிராகம்-அதிநாளம்.

ஃஃ இருத்தும்வியந்துளன்னைத் தன்பொன்னடிக்கீழென்று *
அருந்தித்து எனைத்தோர்பலநாளழைத்தேற்கு *
பொருந்தமுடை வாமணன்தான்புகுந்து * என் தன்
கருந்தையுற வீற்றிருந்தான்கண்டுகொண்டே. (க)

இருந்தான்கண்டுகொண்டு எனைதேழைநெஞ்சாளும் *
திருந்தாதலவைவரைத் தேய்ந்தமன்னி *
பெருந்தாட்களிற்றுக்கு அருள்செய்தபெருமான் *
தருந்தான்அருள்தான் இனியான்அறியேனே. (உ)

அருள்தான்இனியான்அறியேன் அவன்என்னுள் *
இருள்தானற வீற்றிருந்தான்இதுவல்லால் *
பொருள்தானெனின் மூவுலகும்பொருளல்ல *
மருள்தானீதோ ? மாயமயக்குமயக்கே. (ங)

மாயமயக்குமயக்கான் என்னைவஞ்சித்து *
ஆயன்அமரர்க்கரிபேறு எனதம்மான் *
தூயசுடர்ச்சோதி தனதென்னுள்வைத்தான் *
தேசம்திகழும் தன்திருவருள்செய்தே. (ச)

திகழும்தன்திருவருள்செய்து உலகத்தார்
புகழும்புகழ் * தானதுகாட்டித்தந்து * என்னுள்
திகழும்மணிக்குன்றமொன்றே ஒத்துநின்றான் *
புகழும்புகழ் மற்றெனக்கும்ஓர்பொருளே ? (ரு)

பொருள்மற்றெனக்கும்ஓர்பொருள்தன்னில் சீர்க்கத்
தருமேல் * பின்னையார்க்கு அவன்தன்னைக்கொடுக்கும் ? *
கருமாணிக்கக்குன்றத்துத் தாமரைபோல் *
திருமாற்புகால்கண்கை செவ்வாயுந்தியானே. (சு)

செவ்வாயுந்தி வெண்பல்சுடர்க்குழை † தம்மோடு *
எவ்வாய்ச்சுடரும் தம்மில்முன்வளாய்க்கொள்ள *
செவ்வாய்முறுவலோடு எனதுள்ளத்திருந்த *
அவ்வாயன் றி யான் அறியேன்மற்றருளே. (எ)

அறியேன்மற்றருள் என்னையாளும்பிரானார் *
வெறிதேஅருள்செய்வார் செய்வார்கட்குஉகந்து *
சிறியேனுடைச் சிந்தையுள்மூலவுகும் * தன்
நெறியாவயிற்றில்கொண்டு நின்றொழிந்தாரே. (அ)

வயிற்றில்கொண்டு நின்றொழிந்தாரும்யவரும் *
வயிற்றில்கொண்டுநின்று ஒருமூவுலகும் * தம்
வயிற்றில்கொண்டு நின்றவண்ணம்நின்றமாலே *
வயிற்றில்கொண்டு மன்னவைத்தேன்மதியாலே. (சு)

வைத்தேன்மதியால் எனதுள்ளத்தகத்தே *
எய்த்தேயொழிவேனல்லேன் என்றும்எப்போதும் *
மொய்த்தேய்திரை மோதுதன்பாற்கடலுளால் *
பைத்தேய்சுடர்ப் பாம்பணைநம்பரணையே. (க௦)

† சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரணைத் திருமாலே *
அடிச்சேர்வகை வண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
முடிப்பான்சொன்ன ஆயிரத்துஇப்பத்தும்சன்மம்
விட * தேய்ந்தறனோக்கும் தன்கண்கள்சிவந்தே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

[தனது கலவியை நிரந்தரம்பெறத்தக்க ஆத்மஸ்வரூப
வைவகஷண்யத்தை எம்பெருமான் காட்ட, ஆழ்வார்
அதனைப்பேசுதல்.]

அறுசீர்க்குநீநேடிலடிபாசிரியநீந்தம்.

பண் - தக்கேசி, நாளம் - ஏழோந்து. பைரவிராகம் - ஆதிநாளம்.

† கண்கள்சிவந்துபெரியவாய் வாயும்சிவந்துகணிந்து * உள்ளே
வெண்பலிலகுசுடர் இலகுவிலகுமகரகுண்டலத்தன் *
கொண்டல்வண்ணன்சுடர்முடியன் நாட்குதோளன் ‡ குணிசார்க்கன் *
ஒன்சங்கதைவாளாழியான் ஒருவன் அடியேனுள்ளானே. (க)

† 'தன்னோடு' என்று வழங்குவர். ‡ 'குணிசார்க்கம்' என்பதும் பாடம்.

அடியேனுள்ளான் உடலுள்ளான் அண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான் *
படியேயிதுவென்றுரைக்கலாம்படியனல்லன் பரம்பரன் *
கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலே இன்பத்துன்பக்கழிநேர்மை *
ஒடியாவின்பப்பெருமையோன் உணர்விலும்பெரொருவனே. (உ)

உணர்விலும்பொருவனை அவனதருளால்உறற்பொருட்டு * என்
உணர்வினுள்ளே இருத்தினென் அதுவும் அவனதுஇன்னருளே *
உணர்வுமஉயிரும்உடம்பும் மற்றஉலப்பிலனவும்பழதேயாம் *
உணர்வைப்பெறவூர்ந்திறவேறி யானும்தானொயொழிந்தானே. (ங)

யானும்தானுயொழிந்தானை யாதுமயவர்க்கும்முன்னோனை *
நானும்சிவனும்பிரமனுமாகிப் பனைத்ததலரிமுதலை *
தேனும்பாலும்கன்னலும் அமுதுமாகித்தித்தித்து * என்
ஊரில்உயிரில்உணர்வினில் நின்றஒன்றைஉணர்ந்தேனே. (சு)

நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கு அதனுந்நோமை அதுவிதுவென்று *
 ஒன்றும்ஒருவர்க்குணரலாகாது உணர்ந்தும்மேலும்காண்பரிது *
 சென்றுசென்றுபரம்பரமாய் யாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று *
 நன்றுதீதென்றறிவரிதாய் நன்றாய்நானம்கடந்ததே. (நு)

நன்றாய்ஞானம்கடந்துபோய் நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்து *
ஒன்றாய்க்கிடந்தவரும்பெரும்பாழ்உலப்பிலதனை உணர்ந்துணர்ந்து *
சென்றாங்கின்பதுன்பங்கள் செற்றுக்களைந்துபசையற்றால் *
அன்றே அப்போதேவீடு அதுவேவீடுவீடாமே. (கூ)

அதுவேவீடு வீடுபெற்றின்பந்தானும் அதுதேறி *
எதுவேதானும்பற்றின்றி யாதுமிலிகளா கிற்கில் *
அதுவேவீடு வீடுபெற்றின்பந்தானும் அதுதேறாது *
எதுவேவீடு ? ஏதுஇன்பம்? என்று எய்த்தார்எய்த்தார்எய்த்தாரே.()

எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்று இல்லத்தாரும்புறத்தாரும்
மொய்த்து* ஆங்கலறிமூபங்கத் தாம்போகும்போது * உன்மத்தர்போல்
பித்தேயேறி அதுராசும்பொழியும்போது எம்பெம்மாளுடு
ஒத்தேசென்று * அங்குள்ளம்கூடக்கூடிற்றுகில் நல்லுறைப்பே.(அ)

கூடிற்றுகில்நல்லுறைப்புக் கூடாமையைக்கூடினால் *
ஆடற்பறவைபுயர்கொடி எம்மாயனுவதனுவதுவே *
† வீடைப்பண்ணிஒருபரிசே எதிர்வும்கிழவும்கழிவுமாய் *
ஒடித்திரியும்யோகிகளும் உளருமில்லையல்லரே. (க)

† 'வீட்டைப்பண்ணி' எ.ஸ்.து மிகாதுவந்தது எதுகையம்பற்றி.

உளருமில்லையல்லராய் உளராய்இல்லையாசியே *
 உளரெம்மொருவரவரவந்து என்னுள்ளத்துள்ளேஉறைகின்றார் *
 வளரும்பிறையும்தேய்பிறையும்போல அசைவும்ஆக்கமும் *
 வளரும்சுடரும்இருளும்போல் தெருளும்மருளும்மாய்த்தோமே. ()
 † தெருளும்மருளும்மாய்த்துத் தன்நிருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீழ்*
 அருளியிருத்தும்அம்மானும் அயனும்சிவனும் * திருமாலால்
 அருளப்பட்டசடகோபன் ஓராயிரத்துள்ளிப்பத்தால் *
 அருளியடிக்கீழிருத்தும் † நம்மண்ணல்கருமாணிக்கமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சு - ஆந் திருவாய்மொழி— கருமாணிக்கம்.

[ஆழ்வார் தமது அந்நாயர்ஹசேஷத்வத்தை, தோழி மண
 விலக்குக்காகத் தாய்மாரோகூறும் பாசுரத்தாலே அருளிச்செய்தல்.]

அருளீர்க்குநீநெடியடி யாசிரியநீநீதம்.

பண் - நக்கேசி, நாளம் - ஏழோந்து. ஸ்ரீராகம் - ஆந்தாளம்.

‡ கருமாணிக்கமலைமேல் மணித்தடம் தாமரைக்காடிகள்போல் *
 திருமார்வுவாய்கண்கை உந்திகாலுடையாடைகள்செய்யபிரான் *
 திருமால்எம்மான்செழுநீர்வயல் குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர் *
 அருமாயன் பேரன்நிப்பேச்சிலன் அன்னைமீர்! இதற்கென்செய்கேனோ?
 அன்னைமீர்! இதற்குஎன்செய்கேன்? அணிமேருவின்மீதுலவும் *
 தன்னுகுழ்சுடர்ஞாயிறும் அன்றியும்பல்குடர்களும்போல் *
 மின்னுநீன்முடியாரம் பல்கலன்தானுடைஎம்பெருமான் *
 புன்னையம்பொழில்குழ் திருப்புலியூர்புகழும்இவளே. (உ)
 புகழும்இவள்நின்று இராப்பகல் பொருநீர்க்கடல்தீப்பட்டு * எங்கும்
 திகழுமெரியொடுசெல்வதொப்பச் செழுங்கதிராழிமுதல் *
 புகழும்பொருபடையேந்திப்போர்புக்கு அசுரரைப்பொன்றுவித்தான் *
 திகழுமணிநெடுமாடநீடு திருப்புலியூர்வளமே. (ங.)
 ஊர்வளங்கிளர்சோலையும் கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும்சூழ்ந்து *
 ஏர்வளங்கிளர்தண்பனைக் குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர் *
 சீர்வளங்கிளர்மூவுலகுண்டுமிழ் தேவபிரான் *
 பேர்வளங்கிளர்ந்தன்நிப்பேச்சிலன் இன்றுஇப்புனையிழையே. (ச)

† 'எம்மண்ணல்' என்பதும் பாடம்.

புனையிழைகளணிவும் ஆடையுடையும் புதுக்கணிப்பும் *
நினையும்நீர்மையதன்றுஇவட்குஇது நின்றநினைக்கப்புக்கால் *
சுனையினுள்தடந்தாமரைமலரும் தண்திருப்புலியூர் *
முனைவன்மூவுலகாளி அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே. (ரு)

திருவருள்மூழ்கிவைகளும் செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான் *
திருவருள்களும்சேர்ந்தமைக்கு அடையாளம்திருந்தவுள *
திருவருளருளால் அவன்சென்றுசேர்தண்திருப்புலியூர் *
திருவருள்கமும்கொண்பழத்தது மெல்லியல்செவ்விதழே. (சு)

மெல்லிலைச்செவ்வவண்கொடிப்புல்க வீங்கினந்தாள்கமுகின் *
மல்லிலைமடல்வாழை ஈன்கனிகுழந்துமணம்கமழ்ந்து *
புல்லிலைத்தெங்கினாடு காலுலவும்தண்திருப்புலியூர் *
மல்லலஞ்செவ்வக்கண்ணன் தாளடைந்தாள் இம்மடவரலே. (எ)

மடவரலன்னைமீர்கட்கு என்சொல்லிச்சொல்லுகேன்? * மல்லைச்செவ்
வடமொழிமறைவாணர் வேள்வியுள்நெய்யழல்வான்புகைபோய் *
திடவிசும்பிலமரநாட்டைமறைக்கும் தண்திருப்புலியூர் *
படவரவணையான் தன் ஈமமல்லால் பரவாள்இவளே. (அ)

பரவாள்இவள்நின்றுஇராப்பகல் பனிநீர்நிறக்கண்ணபிரான் *
† விரவாரிசைமறைவேதியரொலி வேலையின்நின்றொலிப்ப *
கரவார்தடந்தொறும்தாமரைக்கயம் தீவிகைநின்றலரும் *
புரவார்கழனிகள்குழ திருப்புலியூர்ப்புகழன்றிமற்றே. (கூ)

அன்றிமற்றோருபாயமென் ? இவளந்தண்துழாய்கமழ்தல் *
குன்றமாமணிமாடமாளிகைக் கோலக்குழாங்குளமல்கி *
தென்திசைத்திலதம்புரை குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர் *
நின்றமாயப்பிரான்திருவருளாம் இவளநேர்பட்டதே. (கௌ)

‡ நேர்பட்டநிறைமூவுலகுக்கும் நாயகன்தன்னடிமை *
நேர்பட்டதொண்டர்தொண்டர்தொண்டர் தொண்டன்சடகோபன் * சொல்
நேர்பட்டதமிழ்மலை ஆயிரத்துள் † இவைபத்தும்
நேர்பட்டாரவர் * நேர்பட்டார் நெடுமாற்குஅடிமைசெய்யவே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† ௧௦-ஆந் திருவாய்மொழி—நெமொற்கடிமை.

[அநந்யார்ஹசேஷத்வத்துக்கு எல்லேநிலமான பாகவதஸேஷத்வம் தமக்கு உண்மையை ஆழ்வார் பேசுதல்.]

அறுநீர்க்குநீடுநெடியபாசிரிய வ்ருந்தம்.

பண்-நக்கேசரி, நாளம்-ஏழொந்து. ஸஹநாராகம்-அடநாளம்.

† நெமொற்கடிமைசெய்வேன்போல் அவனைக்கருதவஞ்சித்து *
தமொற்றற்றதீக்கதிகள் முற்றும்தவிர்ந்தசுதிர்நினைந்தால் *
கொடுமாவினையேன் அவனடியாரடியேகூடும்இதுவல்லால் *
விடுமாறென்பதென் ? அந்தோ ! வியன்மூவுலகுபெறினுமே. (௧)

வியன்மூவுலகுபெறினும் போய்த்தானேதானேயானாலும் *
புயல்மேகம்போல்திருமேனியம்மான் புனைபூங்கழலடிக்கீழ் *
சயமேஅடிமைதலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி * இம்மையே
பயனேஇன்பம்யான்பெற்றது உறுமோபாவியேனுக்கே ? (௨)

உறுமோபாவியேனுக்கு ? இவ்வுலகம்மூன்றும்உடன்றிறைய *
சிறுமாமேனிரிமிர்த்த என்செந்தாமரைக்கண்நிருக்குறளன் *
நறுமாவிரைநாள்மலரடிக்கீழ்ப் புகுதவன்றிஅவனடியார் *
சிறுமாமனிசராய்என்னையாண்டார் இங்கேதிரியவே. (௩)

இங்கேதிரிந்தேற்குஇழுக்குற்றென் ? இருமானிலம்முன்னுண்மெழந்த *
செங்கோலத்தபவளவாய்ச் செந்தாமரைக்கண்ணென்னம்மான் *
பொங்கேழ்புகழ்கள்வாயவாய்ப் புலன்கொள்வடிவுஎன்மனத்ததாய் *
அங்கேய்மலர்கள்கையவாய் வழிபட்டோடஅருளிலே. (௪)

வழிபட்டோடஅருள்பெற்று மாயன்கோலமலரடிக்கீழ் *
சுழிபட்டோடும்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத்து இன்புற்றிருந்தாலும் *
இழிபட்டோடும்உடலினில்பிறந்து தன்சீர்யான்கற்று *
மொழிபட்டோடும்கவியமுதம் நுகர்ச்சியுறுமோ ? முழுதுமே. (௫)

நுகர்ச்சியுறுமோ ? மூவுலகின் வீடுபேறுதன்கேழில் *
புகர்ச்செம்முகத்தகனிறட்ட பொன்னாழிக்கைஎன்னம்மான் *
நிகர்ச்செம்பங்கியெரிவிழிகள் நீண்டஅசுரருயிரெல்லாம் *
தகர்த்துண்டிழலும்புட்பாகன் பெரியதனிமாப்புக்கழே. (௬)

கசுஅ திருவாய்மொழி—க - ப. க - தி. கொண்டபெண்டிர்.

தனிமாப்புகழேஞ்ஞான்றும் நிற்கும்படியாத்தான்தோன்றி *
முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தாய் உலகமுன்னும்முனைப்பித்த *
தனிமாத்தெய்வத்தளிர்மிகீழ்ப் புகுதலன்றி அவனடியார் *
நனிமாக்கலனியின்பமே நானும்வாய்க்கநங்கட்கே. (எ)

நானும்வாய்க்கநங்கட்கு நளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்து * தன்
தானும்தோளும்முடிகளும் சமனிலாதபலபாப்பி *
நீளும்படர் பூங்கற்பகக்காவும் நிறைபன்னுயிற்றின் *
கோளுமுடையமணிமலைபோல் கிடந்தான்தமர்கள்கூட்டமே. (அ)

தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யும் † சதுமூர்த்தி *
அமர்கொளாழிசங்குவாள் வில்தண்டாதிபல்படையன் *
குமரன்கோலஐங்குணைவேள்தானை கோதுவடியார்தம் *
தமர்கள்தமர்கள்தமர்களாம் சதிரேவாய்க்கதமியேற்கே. (க)

வாய்க்கதமியேற்கு ஊழிதோறாழியுழி * மாகாயாம்
பூக்கொள்மேனிநான் குதோள் பொன்னாழிக்கைஎன்னம்மான் *
நீங்கமில்லா அடியார்தம் அடியாரடியாரடியார்தம்
கோக்கள் * அவர்க்கேகுடிகளாய்ச்செல்லும் நல்லகோட்பாடே. (க0)

†: நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்தானநிறைந்த *
அல்லிக்கமலக்கண்ணை அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
சொல்லப்பட்டஆயிரத்துள் இவையுமபத்தும்வல்லார்கள் *
நல்லபத்ததால்மனைவாழ்வர் கொண்டபெண்டிர்மக்களே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்து.

ஸர்வாபேகிதங்கனையும் முடித்துக்கொடுப்பதாக அருளிச்செய்த
எம்பெருமானது சீலகுணங்களில் ஆழ்வார் ஆழங்கால்படுதல்.

க - அந் திருவாய்மொழி—கொண்டபெண்டிர்.

[‘ஆபாஸபந்துக்களைவிட்டு ஸர்வவிதபந்தவுமான எம்பெருமானைப்
பற்றுங்கோள்’ என்று ஆழ்வார் பரோபதேசஞ்செய்தல்.]

அயிர்க்கந்நெடியடியாசீரியநுத்தம்.

பண்-படிந்தக்கராகம், தாளம்-ஏழோந்து. செஞ்சுருட்டிராகம்-ருபக
தாளம்.

†: கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும் *
கண்டதோடுபட்டதல்லால் காதல்மற்றுயாதுமில்லை *
எண்ணிசையும்கீழும்மேலும் முற்றவும்உண்டபிரான் *
தொண்டரோமாய் ‡ உய்யலல்லால் இல்லைகண்டரதுணையே. (க)

† ‘சதுமூர்த்தி’ என்பது பன்னிராயிரப்படி. ‡ ‘உய்யில்’ என்றும் பாடம்.

துணையும்சார்வுமாகுவார்போல் சுற்றத்தவர்பிறரும் *

அணையவந்தஆக்கமுண்டேல் அட்டைகள்போல்சுவைப்பர் *

கணையொன்றாலேஏழ்மரமும்எய்த எம்கார்முயிலை *

புணையென்றுய்யப் † போகலல்லால் இல்லைகண்டிப்பொருளே. (௨)

பொருள்கையுண்டாய்ச்செல்லக்காணில்போற்றியென்றேத்தொழுவர் *

இருள்கொள்துன்பத்தின்மைகாணில் என்னே ! என் பாருமில்லை *

மருள்கொள்கையையசார்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு *

அருள்கொளாளாய் ‡ உய்யலல்லால் இல்லைகண்டிர்அரணே. (௩)

அரணமாவர் அற்றகாலேக்கு என்றென்றமைக்கப்பட்டார் *

இரணங்கொண்டதெப்பராவர் இன்றியிட்டாலும்அஃதே *

வருணித்தென்னே ? வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே *

சரணென்றுய்யப் † போகலல்லால் இல்லைகண்டிர்சுதிரே. (௪)

சுதரமென்றுதம்மைத்தாமே சம்மதித்துஇன்மொழியார் *

மதரபோகம்அற்றவரே வைகிமற்றொன்றுறுவர் *

அதிர்கொள்கையையசார்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு *

எதிர்கொளாளாய் ‡ உய்யலல்லால் இல்லைகண்டிர்இன்பமே. (௫)

இல்லைகண்டிர்இன்பம்அந்தோ ! உள்ளதுநினையாதே *

தொல்லையார்களெத்தனைவர் தோன்றிக்கழிந்தொழிந்தார் ? *

மல்லேழுதார் வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே *

சொல்லியுய்யப் † போகலல்லால் மற்றொன்றில்லைசுருக்கே. (௬)

மற்றொன்றில்லைசுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வயிர்க்கும் *

சிற்றவேண்டாசிந்திப்பேயமையும் கண்டிர்கள்அந்தோ ! *

குற்றமன்றுஎங்கள்பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான் *

குற்றமில்சீர்கற்று வைகல்வாழ்தல்கண்டிர்குணமே. (௭)

வாழ்தல்கண்டிர் குணமிதந்தோ ? மாயவனடிபரவி *

போழ்துபோகஉள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு *

வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே *

வீழ்துணையாப்போமிதனில் யாதுமில்லைமிக்கதே. (௮)

யாதுமில்லைமிக்கதனில் என்றென்றதுகருதி *

காதுசெய்வான்கூதைசெய்து கடைமுறைவாழ்க்கையும்போம் *

மாதுகிவின்கொடிக்கொள்மாட வடமதுரைப்பிறந்த *

தாதுசேர்தோள்கண்ணல்லால் இல்லைகண்டிர்சரணே. (௯)

கரு0 திருவாய்மொழி—க - ப. உ - தி. பண்டைநாளாலே.

கண்ணனல்லால் இல்லைகண்டீர் சரணாது நிற்கவந்து *
மண்ணின்பாரம்நீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான் *
நிண்ணமாநும்முடைமைஉண்டேல் அவனடிசேர்த்து உய்ம்மினோ *
எண்ணவேண்டா நும்மதாதும் அவனன்நிமந்தில்லையே. (க0)

ஃஃ ஆதாமில்லைமற்றவனில் என்றதுவேதுணிந்து **
தாதுசேர்தோள் கண்ணனை * குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
தீநிலாதவொண்தமிழ்கள் இவையாயிரத்துள் இப்பத்தும் **
ஒதவல்லபிராக்கள் நம்மையாளுடையார்கள் பண்டே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

உ - ஆந் திருவாய்மொழி— பண்டைநாளாலே.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானைத் தமக்கு எல்லாவுறவின் காரியமும்
குறைவில்லாமல் அருளுமாறு பிரார்த்தித்தல்.]

எழுவர்க்குநீநெடிலடியாசிரியனநீந்தம்.

பண்-புறநீர்மை, நாளம்-ஒப்பதொத்து. நீவஜாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

ஃஃ பண்டைநாளாலேயின் திருவருளும்
பங்கயத்தாள் திருவருளும்
கொண்டு * நின்கோயில்சீய்த்துப் பல்படிகால்
குடி குடிவழிவந்து ஆட்செய்யும் *
தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய்திறந்து
உன்தாமரைக்கண்களால்நோக்காய் *
தெண்ணிரைப்பொருந்தண்பிணைசூழ்ந்த
திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே! (க)

குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து நின்தீர்த்த
அடிமைக்குற்றேவல்செய்து * உன்பொன்
அடிக்கடவாதே வழிவருகின்ற
அடியரோர்க்கருளி * நீஒருநாள்
படிக்களவாகநிமிர்த்த நின்பாத
பங்கயமேதலைக்கணியாய் *
கொடிக்கொள்பொன்மதின்குழுகுளிர்வயல்சோலைத்
திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே ! (உ)

திருவாய்மொழி—சு - ப. ௨ - தி. பண்டைநாளாலே. கருக

கிடந்தநாள் கிடந்தாய் எத்தனை காலம்

கிடத்தி ? உன் திருவுடம்பு அசைய *

தொடர்ந்து குற்றேவல் செய்து தொல்லடிமை

வழிவரும் தொண்டரோர்க்கருளி *

தடங்கொள் தாமரைக்கண் விழித்து

நீ எழுந்து உன் தாமரை மங்கையும் நீயும் *

இடங்கொள் மூவுலகும் தொழ இருந்தருளாய்

திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே !

(௩)

புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுண மங்கையிருந்து

வைகுந்தத்துள் நின்று *

தெளிந்த என் சிந்தைய கங்கழியாதே

என்னையாள்வாய் ! எனக்கருளி *

நளிர்ந்த சீருலகம் மூன்றுடன் வியப்ப

நாங்கள் கூத்தாடி நின்றார்ப்ப *

பளிங்குநீர் முகிலின்பவளம்போல்

கனிவாய் சிவப்ப நீகாணவாராயே.

(௪)

பவளம்போல்கனிவாய் சிவப்ப

நீகாணவந்து நிற்பல்லிலா முத்தம் *

தவழ்கதிர்முறுவல் செய்து நின்திருக்கண்

தாமரைதயங்க நின்றருளாய் *

பவளநன்படர்க்கீழ்ச்சங்குறை பொருநல்

தணித்ருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய் ! *

கவளமாக நிறநிடைர்கெடத்தடத்துக்

காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே !

(௫)

காய்சினப்பறவையூர்ந்து பொன்மலையின்

மீமிசைக்கார் முகில்போல் *

மாசினமாலிமாலிமான்னென்று

அங்கு அவர்படக்கனன்று முன்நின்ற *

காய்சினவேந்தே ! கதிர்முடியானே !

கலிவயல்திருப்புளிங்குடியாய் ! *

காய்சினவாழிசங்குவாள்வில்

தண்டேந்தி எம்மிடர்கடிவானே !

(௬)

கருஉ திருவாய்மொழி—கூ - ப. ௨ - தி. பண்டைநாளாலே.

எம்மிடர்கடிந்துஇங்குள்ளனையாள்வானே !

இமையவர்தமக்குமாங்கனையாய் ! *

செம்மடல்மலரும்தாமரைப்பழனத்

தன்றிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய் ! *

நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டிகந்து

நாம்களித்துளநலங்கூர *

இம்மடவுலகர்காணநீஒருநாள்

இருந்திடாய்எங்கள்கண்முகப்பே.

(எ)

எங்கள்கண்முகப்பேஉலகர்களெல்லாம்

இணையடிதொழுதெழுநிறைஞ்சி *

தங்களன்பாரத்தமதுசொல்லவத்தால்

தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப *

திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய் !

திருவைகுந்தத்துள்ளாய் ! தேவா ! *

இங்கண்மாநூலத்திதனுளும்ஒருநாள்

இருந்திடாய்விற்றிடங்கொண்டே.

(அ)

வீற்றிடங்கொண்டிவியன்கொள்மாநூலத்து

இதனுளும்இருந்திடாய் * அடியோம்

போற்றியோவாதேகண்ணிணைகுளிரப்

புதுமலராகத்தைப்பருக *

சேற்றிளவானைசெந்நெலாடுகளும்

செழும்பனைத்திருப்புளிங்குடியாய் ! *

கூற்றமாய்அசுரர்குலமுதலரிந்த

கொடுவினைப்படைகள்வல்லானே !

(கூ)

கொடுவினைப்படைகள்வல்லையாய்

அமரர்க்குஇடர்கெடஅசுரர்க்குஇடர்செய் *

கடுவினைநஞ்சே ! என்னுடையமுதே !

கலிவயல்திருப்புளிங்குடியாய் ! *

வடிவினையிலலாமலர்மகள் மற்றை

நிலமகள்பிடிக்கும்மெல்லடியை *

கொடுவீனையேனும்பிடிக்கநீஒருநாள்

கூவுதல்வருதல்செய்யாயே.

(கௌ)

‡:‡ கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று
 குரைகடல்கடைந்தவன் தன்னை *
 மேவிநன்கமர்ந்தவியன்புனல்பொருநல்
 வழிநாடன்சடகோபன் *
 நாவியல்பாட † லாயிரத்துள்ளும்
 இவையுமோர்பத்தும்வல்லார்கள் *
 ஒவுதலின் றிலகம்மூன் றளந்தான்
 அடியிணை உள்ளத்தோர்வாரே.

(௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.

[எம்பெருமான் ஆழ்வார் அபேக்ஷித்ததையெல்லாம் தரவல்ல
 தனது நாராயணத்வத்தைக் காட்ட, அவர் அவன்சீலத்தில்
 ஈபேட்டுக் கூறுதல்.]

கலிவருந்தம்.

பண் - நீட்டபாஷை, நாளம் - ஏழோந்து. கேநாராகம்-ஆதிநாளம்.

‡:‡ ஓராயிரமாய் உலகேழனிக்கும் *
 பேராயிரங்கொண்டது ஒர்பிடுடையன் *
 காராயின காளநன்மேனியினன் *
 நாராயணன் நங்கள்பிரானவனே.

(௧)

அவனே அகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான் *
 அவனே அஃது உண்டெயிழ்ந்தான் அளந்தான் *
 அவனே அவனும் அவனும் அவனும் *
 அவனேமற்றெல்லாமும் அறிந்தனமே.

(௨)

அறிந்தனவேத வரும்பொருள் நூல்கள் *
 அறிந்தனகொள்க அரும்பொருளாதல் *
 அறிந்தனரெல்லாம் அரியைவணங்கி *
 அறிந்தனர் நோய்களறுக்கும்மருந்தே.

(௩)

மருந்தே நங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கென்று *
 பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரான் *
 கருந்தேவன்எம்மான் கண்ணன், விண்ணுலகம் *
 தரும்தேவனைச் சோரேல்கண்டாய்மனமே !

(௪)

† 'ஆயிரத்துளவையுமோர்பத்தும்,' 'ஆயிரத்துளவையும்பத்தும்'

என்பன - பாடபேதங்கள்.

மனமே ! உன்னை வல்வினையேன் இரந்து *
 கனமேசொல்லினேன் இதுசோரேல்கண்டாய் *
 புனம்மேவிய பூந்தண்துழாயலங்கல் *
 இனமேதுமிலாணை அடைவதுமே. (ரு)

அடைவதும் அணியார்மலர்மங்கைதோள் *
 மிடைவதும் அசுரர்க்கு வெம்போர்களே *
 கடைவதும் கடவுளமுதம் * என்மனம்
 உடைவதும் அவற்கே ஒருங்காகவே. (கூ)

ஆகம்சேர் நரசிங்கமதாகி * ஓர்
 ஆகம்வள்ளுகிரால் பிளந்தானுறை *
 மாகவைகுந்தம் காண்பதற்கு * என்மனம்
 ஏகம்எண்ணும் இராப்பகலின் நியே. (எ)

இன்றிப்போக இருவினையும் கெடுத்து *
 ஒன்றியாக்கைபுகாமை உய்யக்கொள்வான் *
 நின்றவேங்கடம் நீள்நிலத்து உள்ளது *
 சென்றுதேவர்கள் கைதொழுவார்களே. (அ)

தொழுதுமாமலர் நீர்சுடர் தூபம்கொண்டு *
 எழுதுமென்னும் இது மிகையாதலில் *
 பழுதில்தொல்புகழ்ப் பாம்பணைப்பன்னியாய் ! *
 தழுவுமாறு அறியேன் உனதாள்களே. (கூ)

தாளதாமரையான் உனது உந்தியான் *
 வாள்கொள்நீள்மழுவாளி உன்னாகத்தான் *
 ஆளராய்த்தொழுவாரும் அமரர்கள் *
 நாளும்என்புகழ்கோ உனசீலமே ? (கூ)

ஃஃ சீலமெல்லையிலான் அடிமேல் * அணி
 கோலநீள் குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
 மாலையாயிரத்துள் இவைபத்தினின்
 பாலர் * வைகுந்தமேறுதல் பான்மையே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—மைபார்.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானைச் சங்குசக்கரங்களுடன் காணவேண்டிக் கூப்பிட்டு அங்ஙனமே பெற்றமையை உகந்து அருளிச்செய்தல்.]

க ல ி ரு த் த ம்.

பண் - கொல்லி, நாளம் - ஏழொந்து. நந்யாசிராகம் - நபகநாளம்.

ஃஃ மையார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேல்
செய்யாள் * திருமார்வினில்சேர் திருமாலே ! *
வெய்யார்சுடராழி சுரிசங்கமேந்தும்
கையா ! * உன்னைக்காணக் கருதும்என்கண்ணே. (க)

கண்ணே ! உன்னைக் காணக்கருதி * என்னெஞ்சம்
எண்ணைகொண்ட சிந்தையதாய்நின்றியம்பும் *
விண்ணோர்முனிவர்க்கு என்றும்காண்பரியாயை *
நண்ணுதொழியேன்என்று நான் அழைப்பனே. (உ)

அழைக்கின்றஅடிநாயேன் நாய்கூழைவாலால் *
குழைக்கின்றகூபோல என்னுள்ளம்குழையும் *
மழைக்குஅன்றுகுன்றமெடுத்து ஆரிரைகாத்தாய் ! *
பிழைக்கின்றதருளென்று பேதுறுவனே. (ங)

உறுவதுஇதுவென்று உனக்குஆட்பட்டு * நின்கண்
பெறுவதுஎதுகொலென்று பேதையேன்நெஞ்சம் *
மறுகல்செய்யும் வானவர்தானவர்க்குஎன்றும் *
அறிவதரிய அரியாயஅம்மானே ! (ச)

அரியாயஅம்மானே அமரர்பிரானே *
பெரியானைப் பிரமனைமுன்படைத்தானே *
வரிவாளரவினனைப் பள்ளிகொள்கின்ற *
கரியான்கழல்காணக் கருதும்கருத்தே. (ரு)

கருத்தே ! உன்னைக் காணக்கருதி * என்னெஞ்சத்து
இருத்தாகஇருத்தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம்
விருத்தா ! * விளங்குஞ்சுடர்ச்சோதி உயரத்
தொருத்தா ! * உன்னை யுள்ளும் என்னுள்ளம்உகந்தே. (சு)

உகந்தேஉன்னை உள்ளும்என்னுள்ளத்து * அகம்பால்
அகந்தான் அமர்ந்தே இடங்கொண்டஅமலா ! *
மிகுந்தானவன்மார்வகலம் இருகூறு
நகந்தாய் * நரசிங்கமதாயவுருவே ! (ஏ)

கருள் திருவாய்மொழி—கூ - ப. ௫ - தி. இன்னுயிர்ச்சேவல்.

உருவாகிய ஆறுசமயங்கட்கெல்லாம் *
பொருவாகிநின்றானவன் எல்லாப்பொருட்கும்*
அருவாகியஆதியைத் தேவர்கட்கெல்லாம் *
கருவாகியகண்ணைக் கண்டுகொண்டேனே. (அ)

கண்டுகொண்டு என்கண்ணினையாரக்களித்து *
பண்டைவினையாயின பற்றோடறுத்து *
தொண்டர்க்கமுதுண்ணைச் சொல்மாலைகள்சொன்னேன் *
அண்டத்தமர்ப்பெருமான் அடியேனே. (ஆ)

அடியானிவனென்று எனக்காரருள்செய்யும்
நெடியானை * நிறைபுகழ் அஞ்சிறைப்புள்ளின்
கொடியானை * குன்றமல் உலகமளந்த
அடியானை * அடைந்துஅடியேன் உய்ந்தவாறே ! (கௌ)

ஃ ஆறாமதயானை அடர்த்தவன் தன்னை *
சேரார்வயல் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
நாறேசொன்ன ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும் *
ஏறேதரும் வானவர்தமின்னுயிர்க்கே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்ச்சேவல்.

[தலைவனை நேரிற் காண ஆசைப்பட்ட தலைவி
ஸ்மாரகபதார்த்தங்களால் தான்தளர்ந்தமை கூறும் பாசுரத்தாலே,
தம்நிலையை ஆழ்வார் கூறுதல்.]

க லி நி லை ந் து னை.

பண் - கொல்லி, தாளம்-ஏழோந்து. அலாவே?ராகம்-ஆதிதாளம்.

ஃஇன்னுயிர்ச்சேவலும் நிரும்புகூவிக்கொண்டு,இங்குளத்தனை*
என்னுயிர்கோவமிழற்றேன் மின் குயிற்பேடைகள் ! *
என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை நிர்வரக்கூவுகிலீர் *
என்னுயிர்கூவிக்கொடுப்பார்க்கும் இத்தனைவேண்டிமோ? (க)

இத்தனைவேண்டுவதன்றந்தோ ! அன்றிற்பேடைகள் ! *
எத்தனைநிரும்புஞ்சேவலும் கரைந்தேங்குதிர் *
வித்தகன்கோவந்தன் மெய்யனல்வன்னொருவர்க்கும் *
அத்தனையாம்இனி என்னுயிர்அவன்கையதே. (உ)

திருவாய்மொழி—கூ - ப. ௫ - தி. இன்னுயிர்ச்சேவல். கடுள்

அவன்கையதேனதாருயிர் அன்றிற்பேடைகாள் ! *

† எவன்சொல்லிநீர்குடைந்தாதிநீர் புடைகுழவே *

தவஞ்செய்தில்லா வினையாட்டியேனுயிர்இங்குண்டோ ? *

† எவன்சொல்லிநிறும்? நும்ஏங்குசூக்குரல்கேட்டுமே. (௩)

சூக்குரல்கேட்டும் நம்கண்ணன்மாயன்வெளிப்படான் *

மேற்கிளைகொள்ளேன்மின் ‡ நீரும்சேவலும்கோழிகாள் ! *

வாக்கும்மனமும்கருமமும் நமக்காங்கதே *

ஆக்கையும்ஆவியும் அந்தரம்நின்றமுழுவமே. (௪)

அந்தரம்நின்றமுழல்கின்ற யானுடைப்பூவைகாள் ! *

நந்திறத்தேதுமிடையிலை குழறேன்மினே *

இந்திரஞாலங்கள்காட்டி இவ்வேழலகும்கொண்ட *

நந்திருமார்பன் நம்மாவியுண்ணநன்கெண்ணினான். (௫)

நன்கெண்ணினான்வளர்த்த சிறுகிளிப்பைதலே ! *

இன்குரல்நீமிழற்றேல் என்னொருயிர்க்காகுத்தன் *

நின்செய்யவாயொக்கும்வாயன் கண்ணன்கைகாலினன் *

நின்பசஞ்சாமநிறத்தன் கூட்டுண்டுநீங்கினான். (௬)

கூட்டுண்டுநீங்கிய கோலத்தாமரைக்கண்செவ்வாய் *

வாட்டமிலென்கருமாணிக்கம் கண்ணன்மாயன்போல் *

கோட்டியவிலலொடு மின்னுமேகக்குழாங்கன்காள்! *

காட்டேன்மின்நும்முரு என்னுயிர்க்குஅதுகாலனே. (௭)

உயிர்க்கதுகாலனென்று உம்மையானிரந்தேற்கு *

குயிற்பைதல்காள் ! கண்ணன்நாமமேகுழறிக்கொன்றீர் *

தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு பாலடிசிலும்தந்து *

பயிற்றியநல்வளமூட்டினீர் பண்புடையிரே! (௮)

§ பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள் ! பண்மிழற்றேன்மின் *

புண்புரைவேல்கொடு குத்தாலொக்கும் நம்இன்குரல் *

தண்பெருநீர்த்ததந்தாமரை மலர்ந்தாலொக்கும்

கண்பெருங்கண்ணன் * நம்மாவியுண்டெழநண்ணினான். (௯)

எழநண்ணினாரும் நம்வானநாடனோடொன்றினேம் *

பழநனனாரைக்குழாங்கள்காள் ! பயின்றென்னினி ? *

இழைநல்லவாக்கையும் பையவேபுயக்கற்றது *

தழைநல்லவிற்பந்தலைப்பெய்து எங்கும்தழைக்கவே. (௧௦)

† 'எவம்' என்று வழங்கும். ‡ 'நீரும்அஞ்சேவலும்' என்பதும் பாடம்.

§ 'பண்புரை' என்பது ஈட்டினர் பாடம்.

ஃ இன்பந்தலைப்பெய்துளங்குந்தழைத்த பல்லாழிக்கு *
தன்புகழேந்தத் தனக்கருள்செய்தமாயனை *
தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள்இவை *
ஒன்பதோடொன்றுக்கும் மூவுலகும்உருகுமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

கா - ஆந் திருவாய்மொழி—உருகுமால்.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானது சீரை இன்னாப்புடன் கூறியருளுதல்.]

க லி லி ரு த் த ம்.

பண்-நாட்டராகம், தாளம்-ஏழோற்று. கல்யாணராகம்-ஆதிதாளம்.

ஃ உருகுமால்நெஞ்சம் உயிரின்பரமன்றி *
பெருகுமால்வேட்கையும் என்செய்கேன்தொண்டனேன் ? *
தெருவெல்லாங்காணிகமழ் திருக்காட்கரை *
மருவியமாயன்தன் மாயம்நினைதொதே. (க)

நினைதொறும்சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சுஇடிந்துகும் *
வினைகொள்சீர்பாடினும் வேமெனதாருயிர் *
சுனைகொள்பூஞ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பா ! *
நினைவிலேன்னான் உனக்குஆட்செய்யும்நீர்மையே. (உ)

நீர்மையால்நெஞ்சம் வஞ்சித்துப்புகுந்து * என்னை
நர்மைசெய்து என்னுயிராய்என்னுயிருண்டான் *
சீர்மல்குசோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன் *
சூர்முகில்வண்ணன்தன் கள்வம்அறிகிலேன். (ங)

அறிகிலேன் தன்னுள்அனைத்துலகும்நிற்க *
நெறிமையால்தானும் அவற்றுள்நிற்கும்பிரான் *
வெறிமழ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன் *
சிறியவென்னாருயிருண்ட திருவருளே. (ச)

திருவருள்செய்பவன்போல என்னுள்புகுந்து *
உருவமும்ஆருயிரும் உடனேயுண்டான் *
திருவளர்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன் *
கருவளர்மேனி † நம்கண்ணன்கள்வங்களே. (ரு)

என்கண்ணன்கள்வம் எனக்குச்செம்மாய்நிற்கும் *
 அங்கண்ணனுண்ட என்னொருயிர்க்கோதுது *
 புன்கண்மையெய்திப் புலம்பிஇராப்பகல் *
 என்கண்ணனென்று அவன்காட்கரையேத்துமே. (கூ)
 காட்கரையேத்தும் அதனுள்கண்ணா ! என்னும் *
 வேட்கைநோய்கூட நினைந்துகரைந்துகும் *
 ஆட்கொள்வானொத்து என்னுயிருண்டமாயனல் *
 கோட்குறைபட்டது என்னொருயிர்க்கோளுண்டே. (எ)
 கோளுண்டானன்றிவந்து என்னுயிர்தானுண்டான் *
 நானுநான்வந்து என்னேமுற்றவும்தானுண்டான் *
 காளநீர்மேகத் தென்காட்கரையென்னப்பற்கு *
 ஆளன்றேபட்டது என்னொருயிர்பட்டதே. (அ)
 ஆருயிர்பட்டது எனதுயிர்பட்டது ? *
 பேரிதழ்த்தாமரைக்கண் கனிவாயது * ஓர்
 காரெழில்மேகத் தென்காட்கரைகோயில்கொள் *
 சீரெழில்நால்தடந்தோள் தெய்வவாரிக்கே. (சு)
 வாரிக்கொண்டு உன்னேவிழுங்குவன்காணிலென்று *
 ஆர்வுற்றஎன்னையொழிய என்னின்முன்னம்
 பாரித்து * தான்என்னை முற்றப்பருகினுன் *
 காரொக்கும் காட்கரையப்பன்கடியனே. (கௌ)
 கடியனாக் கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்தன்னை *
 கொடிமதின்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் *
 வடிவமையாயிரத்து இப்பத்தினால் * சன்மம்
 முடிவெய்தி நாசங்கண்டர்கள்எங்கானலே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருவாய்மொழி—எங்கானல்,

[எம்பெருமானதுவடிவழகே பற்றுகஆகத்தலைவி திருமுழிக்களத்தே
 பறவைகளைத் தூதுவிவேதாகக் கூறும் பாசரம்.]

நாவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பண் - நாட்டராகம், நாளம் - ஏழொத்து. கண்டாராகம் - ஆந்நாளம்.

எங்கானலகங்கழிவாய் இரைதேர்ந்திங்கினிதமரும் *
 செங்காலமடநாராய் ! திருமுழிக்களத்துறையும் *
 கொங்கார்பூந்துழாய்முடி எங்குடக்கூத்தர்க்குளன்னுதாய் *
 நங்கால்கள்என்தலைமேல் கெழுமீரோதமரோடே. (க)

தாமரோடும்பிரியாதே நீரும்நம்சேவலுமாய் *
அமர்காதல்குருகினங்காள் ! அணிமூழிக்களத்துறையும் *
எமராலும்பழிப்புண்டு இங்குளன் ? தம்மாவழிப்புண்டு *
தாமரோடு அங்குறைவார்க்குத் தக்கிலமே ? கேளீரே. (உ)

தக்கிலமே ? கேளீர்கள் தடம்புனல்வாய்இரைதேரும் *
கொக்கினங்காள் ! குருகினங்காள் ! குளிர்மூழிக்களத்துறையும் *
செக்கமலத்தலர்போலும் கண்கைகால்செங்கனிவாய் *
அக்கமலத்திலைபோலும் திருமேனியடிகளுக்கே. (ங)

திருமேனியடிகளுக்கும் தீவினையேன்விடுதூதாய் *
திருமூழிக்களமென்னும் செழுகர்வாய் அணிமுகில்காள் ! *
திருமேனி அவட்கருளீர் என்றக்கால் * உம்மைத்தன்
திருமேனியொளியகற்றித் தெளிவிசம்புகடியுமே ? (ச)

தெளிவிசம்புகடிதோடித் தீவினைத்துமின்னிலகும் *
ஒளிமுகில்காள் ! திருமூழிக்களத்துறையும் ஒண்சுடர்க்கு *
தெளிவிசம்புகிருநாடாத் தீவினையேன்மனத்துறையும் *
அளிவார்கட்குமுலார்க்கு என்னுந் துறைத்தல்செப்புமினே. (ரு)

நூதுறைத்தல்செப்புமின்கள் நாமொழிவாய்வண்டினங்காள் ! *
போதிறைத்தாம அநுகரும் பொழில்மூழிக்களத்துறையும் *
மாதரைத்தம்மார்வகத்தே வைத்தார்க்கு, என்வாய்மாற்றம் *
நூதுறைத்தல்செப்புநீரேல் சுடர்வளையும்கலையுமே. (சு)

சுடர்வளையும்கலையும்கொண்டு அருவினையேன்தோள்துறந்த *
படர்புகழான் திருமூழிக்களத்துறையும்பங்கயக்கண் *
சுடர்பவளவாயனைக்கண்டு ஒருநாள்ஒர் தூய்மாற்றம் *
படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காள் ! எனக்குஒன்றுபணியீரே.

எனக்குஒன்றுபணியீர்கள் இரும்பொழில்வாயிரைதேர்ந்து *
மனக்கின்பம்படமேவும் வண்டினங்காள் ! தும்பிகாள் ! *
கனக்கொள்தின்மதிள்புடைசூழ் திருமூழிக்களத்துறையும் *
புனக்கொள்காயாமேனிப் பூந்துழாய்முடியார்க்கே. (அ)

பூந்துழாய்முடியார்க்குப் பொன்னுழிக்கையாருக்கு *
ஏந்துநீரிளங்குருகே ! திருமூழிக்களத்தாருக்கு *
ஏந்துபூண்முலைபயந்து அன்னினைமலர்க்கண்நீர்ததும்ப *
தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே. (ஈ)

திருவாய்மொழி—கூ - ப. அ . தி. அறுக்கும்வினை. கசுக

தகவன்றென்றுரையீர்கள் தடம்புனல்வாயிராதேர்ந்து *
மிகவின்பம்படமேவும் மென்னடைய அன்னங்காள் ! *
மிகமேனிமெலிவெய்தி மேகலையும்டாழிந்து * என்
அகமேனியொழியாமே திருமுழிக்களத்தாரங்கே. (க0)

ஃஃ ஒழிவின் நித்திருமுழிக்களத்துறையும் ஒண்சுடரை*
ஒழிவில்லா அணிமழலைக் கிளிமொழியாள் அலற்றியசொல் *
வழு வில்லாவண்குருகூர்ச் சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த *
அழிவில்லா ஆயிரத்து இப்பத்தம்நோயறுக்குமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை.

[எம்பெருமான் வரக் காணுமையாலே தலைவி தலைவனது
நகரான் திருநாவாயிற் சேல்ல நினைந்தமை கூறும் முகத்தால்
ஆழ்வார் தமது ப்ராப்யத்தவரையைத் தெரிவித்தல்.]
கலிவிருந்தம்.

பண் - கொல்லி, தாளம் - இடையொத்து. ஸாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

ஃஃ அறுக்கும்வினையாயின ஆகத்துஅவனை *
நிறுத்தம்மனத்துஒன்றிய சிந்தையினுர்க்கு *
வெறித்தண்மலர்ச்சோலைகள்கூழ் திருநாவாய் *
குறுக்கும்வகைஉண்டிகொலோ ? கொடியேற்கே. (க)

கொடியேரிடைக் கோகனகத்தவள்கேள்வன் *
வடிவேல்தடங்கண் மடப்பின்னைமணான் *
நெடியானுறைசோலைகள்கூழ் திருநாவாய் *
அடியேன் அணுகப்பெறுநாள் எவைகொலோ ? (உ)

எவைகொல் அணுகப்பெறுநாள் ? என்று எப்போதும் *
கவையில்மனமின்றிக் கண்ணீர்கள்கலுழ்வன் *
நவையில்திருநாரணன்சேர் திருநாவாய் *
அவையுள்புகலாவது ஓர்நாள் அறிநேயனே. (ங)

நாளேலறியேன் எனக்குள்ளை * நானும்
மீளா அடிமைப்பணி செய்யப்புகுந்தேன் *
நீளார்மலர்ச்சோலைகள்கூழ் திருநாவாய் *
வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா ! (ஈ)

ககஉ திருவாய்மொழி—கூ . ப. அ - தி. அறுக்கும்வினை.

மண்ணான்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும் *
கண்ணான் உலகத்துயிர்தேவர்கட்கெல்லாம் *
விண்ணான் விரும்பியுறையும் திருநாவாய் *
கண்ணாக்களிக்கின்றது இங்குஎன்றுகொல்கண்டே ? (ரு)

கண்டேகளிக்கின்றது இங்குஎன்றுகொல் ? கண்கள் *
தொண்டேஉனக்காய்ஒழிந்தேன் தூரிசின்றி *
வண்டார்மலர்ச்சோலைகளுக்குத் திருநாவாய் *
கொண்டேயுறைவின்ற எங்கோவலர்கோவே ! (சு)

கோவாகியமாவலியை நிலங்கொண்டாய் ! *
தேவாசுரம்செற்றவனே ! திருமாலே ! *
நாவாயுறைவின்ற என்னாரணநம்பீ ! *
ஆவா ! அடியான் இவனென்றுஅருளாயே. (எ)

அருளாதொழிவாய் அருள்செய்து * அடியேனைப்
பொருளாக்கி உன்பொன்னடிகீழ்ப்புகலைப்பாய் *
மருளேயின்றி உன்னைஎன்னெஞ்சத்துஇருத்தும் *
தெருளேதரு தென்திருநாவாயெய்தேவே ! (அ)

தேவர்முனிவர்க்கு என்றும்காண்டற்கரியன் *
மூவர்முதல்வன் ஒருமூவுலகானி *
தேவன்விரும்பியுறையும் திருநாவாய் *
யாவரணுகப்பெறுவார் ? இனியந்தோ ! (க)

அந்தோ ! அணுகப்பெறுநாள்என்று எப்போதும் *
சிந்தைகலங்கித் திருமால்!என்றுஅழைப்பன் *
கொந்தார்மலர்ச்சோலைகளுக்குத் திருநாவாய் *
வந்தேயுறைவின்ற எம்மாமணிவண்ண ! (க௦)

வண்ணம்மணிமாட நலநாவாயுள்ளானே *
திண்ணம்மதிள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
பண்ணாந்தமிழ் ஆயிரத்துஇப்பத்தும்வல்லார் *
மண்ணாண்டு மணங்கமழ்வர்மல்லிகையே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருவாய்மொழி—மல்லிகை.

[தலைவி தனது ஆற்றாமையால் வருந்தியதைக் கூறும் பாசுரத்தாலே தமது தன்மையை ஆழ்வார் தெரிவித்தல்.]

எண்ணீர்க்குநீடுநிலடிபாசிரியநந்தம்;

பண் - பஞ்சமம், நாளம் - ஏறொத்து, சங்கராபரணராகம் - ருபகநாளம்.

ஃஃ மல்லிகைகமழ்தென்றலீருமாலோ !

வண்குறிஞ்சிசைதவருமாலோ ! *

செல்கதிர்மாலையும்மயக்குமாலோ !

செக்கர்நல்மேகங்கள்சிதைக்குமாலோ ! *

அல்லியந்தாமரைக்கண்ணனெம்மான்

ஆயர்களேறு அரியேறு எம்மாயோன் *

புல்லியமுலைகளும்தோளும்கொண்டு

புகலிடமறிலம்தமியமாலோ !

(க)

புகலிடமறிலம்தமியமாலோ !

புலம்புறுமணிதென்றலாம்பலாலோ ! *

பகலிடமாலேவண்சாந்தமாலோ !

பஞ்சமம்முல்லைதண்வாடையாலோ ! *

அகலிடம்படைத்திடந்துண்மெழிந்தளந்து

எங்குமளிக்கின்ற ஆயன்மாயோன் *

இகலிடத்தசூர்கள் கூற்றம்வாரான்

இனியிருந்தென்னுபிற்காக்குமாறென் ?

(உ)

இனியிருந்தென்னுபிற்காக்குமாறென் ?

இணை முலைமுகநுண்ணிடைநுடங்க *

துனியிருங்கலவிசெய்தாகந்தோய்ந்து

துறந்தெம்மையிட்டகல்கண்ணன்கள்வன் *

தனியிளஞ்சிங்கம்எம்மாயன்வாரான்

தாமரைக்கண்ணும்செவ்வாயும் * நீலப்

பனியிருங்குழல்களும்நான்குதோளும்

பாவியேன்மனத்தேனின்நீருமாலோ !

(ங)

பாவியேன்மனத்தேனின்நீருமாலோ !

வாடைதண்வாடைவெவ்வாடையாலோ ! *

மேவுதண்மதியம்வெம்மதியமாலோ !

மென்மலர்ப்பள்ளிவெம்பள்ளியாலோ ! *

தூனியம்புள்ளுடைத்தெய்வவண்டு
ததைந்த எம்பெண்மையம்பூவிதாலோ ! *
ஆவியின்பரமல்லவகைகளாலோ !

யாமுடைநெஞ்சமும் துணையன்றாலோ !

(ச)

யாமுடைநெஞ்சமும் துணையன்றாலோ !
ஆபுகுமாலையுமாகின்றாலோ ! *
யாமுடையாயன் தன்மனம்கல்லாலோ !
அவனுடைத்தீங்குமுலீருமாலோ ! *
யாமுடைத்துணையென்னும் தோழிமாரும்
எம்மின்முன் அவனுக்குமாய்வராலோ ! *
யாமுடையாருயிர்க்குமாறென் ?
அவனுடையருள்பெறும்போதரிதே.

(ரு)

அவனுடையருள்பெறும்போதரிதால்
அவ்வருளல்லன் அருளுமல்ல *
அவனருள்பெறு மளவுஆவிரில்லாது
அடிபகல்மாலையும் நெஞ்சம்காணேன் *
விவனெடுபிரமன்வண் திருமடந்தை
சேர்நிருவாகம்எம்மாவியீரும் *
† எவனினிப்புகுமிடம் ? எவன்செய்கேனோ ?
ஆருக்கென்சொல்லுகேன் ? அன்னைமீர்காள் !

(சு)

ஆருக்கென்சொல்லுகேன் ? அன்னைமீர்காள் !
ஆருயிரளவன்று இக்கூர்தண்வாடை *
காரொக்கும்மேனிநங்கண்ணன்கள்வம்
கவாந்தஅத்தனிநெஞ்சம் அவன்கண்களே *
சீருற்றஅகிற்புகையாழ்வரம்பு
பஞ்சமம் தண்பசஞ்சாந்தணைந்து *
போருற்றவாடை தண்மல்லிகைப்பூப்
புதுமணம் முகந்துகொண்டெறியுமாலோ !

(எ)

புதுமணம் முகந்துகொண்டெறியுமாலோ !
பொங்கிளவாடை புன்செக்கராலோ ! *
அதுமணந்தகன்றங்கண்ணன்கள்வம்
கண்ணனிற்கொடிது இனியதனிலும்பர் *

மதுமணமல்லிகைமந்தக்கோவை

வண்பசஞ்சாந்தினில்பஞ்சமம்வைத்து *

அதுமணந்தின்னருளாய்ச்சியர்க்கே

ஊதும்அத்திக்குழற்கேடய்யேன்றான்.

(அ)

ஊதுமத்திக்குழற்கேடய்யேன்றான்

அதுமொழிந்திடையிடைத்தன்செய்கோலத் *

தூதுசெய்கண்கள்கொண்டுஒன்றுபேசித்

தூமொழியிசைகள் கொண்டுஒன்றுநோக்கி *

பேதுறுமுகஞ்செய்துநொந்துநொந்து

பேதைநெஞ்சறவறப்பாடிம்பாட்டை *

யாதுமொன்றறிகிலம்அம்ம ! அம்ம !

மாலையும்வந்ததுமாயன்வாரான்.

(ஆ)

மாலையும்வந்ததுமாயன்வாரான்

மாமணிபுலம்பவல்லேறணைந்த *

கோலநன்னாகுகளுகளுமாலோ

கொடியனகுழல்களும்குழறுமாலோ ! *

† வாலொளிவளர்முல்லைகருமுகைகள்

மல்லிகையலம்பிவண்டாலுமாலோ ! *

வேலையும்விசும்பில்விண்டலறுமாலோ !

என்சொல்லிஉய்வன்இங்குஅவனைவிட்டே ?

(க)

‡ அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா

அணியிழையாய்ச்சியர்மாலேப்பூசல் *

அவனைவிட்டகல்வதற்கேயிரங்கி

அணிகுருகூர்ச்சடகோபன்மாறன் *

அவனியுண்டுமிறந்தவன்மேலுரைத்த

ஆயிரத்துள்இவைபத்தும்கொண்டு *

அவனியுளவற்றிநின்றுஉய்ம்மின்தொண்டர் !

அச்சொன்னமாலேநண்ணித்தொழுதே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† ௧௦ - ஆந் திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி.

[விரும்பியபடி யாவும் அவஸாநத்தில் சித்திக்குமென்று ஆழ்வார்க்கு
எம்பெருமான் அருள, அவர் உவந்து, திருக்கண்ணபுரத்திலே
சேன்று அவனைச் சேருமாறு பரோபதேசஞ் செய்தல்.]

கலிநந்திநம்.

பண் - நட்ப்பாறாடி, நாளம்-ஒன்பதொந்து. கௌரகோளராகம்-
ஆதிநாளம்.

† மாலைநண்ணித் தொழுதெழுமினோவினைகெட *
காலைமாலை கமலமலரிட்டுநீர் *

வேலைமோதும்மதின்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்து *
ஆலின்மேலால்அமர்ந்தான் அடியினைகளே. (க)

உள்ளவிழும்மலரிட்டு நீர்இறைஞ்சுமின் *
நள்ளிசேரும்வயல்கூழ் கிடங்கின்புடை *
வெள்ளியேய்ந்தமதின்கூழ் திருக்கண்ணபுரம்
உள்ளி * நாளம்தொழுதெழுமினோ தொண்டரே ! (உ)

தொண்டர்! நுத்தம்துயர்போக நீர்ஏகமாய் *
விண்ணொடாமலரிட்டு நீர்இறைஞ்சுமின் *
வண்டிபாடும்பொழில்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்து
அண்டவாணன் * அமரர்பெருமானேயே. (ங)

மாணோக்கி மடப்பிண்ணைதன்கேள்வனை *
தேனைவாடாமலரிட்டு நீர்இறைஞ்சுமின் *
வானையுத்தும்மதின்கூழ் திருக்கண்ணபுரம் *
தான்மயந்தபெருமான் சரணுகுமே. (ச)

சரணமாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
மரணமானால் வைகுந்தம்கொடுக்கும்பிரான் *
அரணமைந்தமதின்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்
தரணியாளன் * தனதன்பர்க்கு அன்பாகுமே. (ரு)

அன்பனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
செம்பொனாகத்து அபுணனுடல்கீண்டவன் *
நன்பொனேய்ந்தமதின்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்து
அன்பன் * நாளம் தனமெய்யர்க்குமெய்யனே. (சு)

திருவாய்மொழி - கூ- ப. ௧௦ - தி. மாலைநண்ணி. ாகள்ள

மெய்யனாகும் விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம் *
பொய்யனாகும் புறமேதொழுவார்க்கெல்லாம் *
செய்யில்வானாயுளநம் திருக்கண்ணபுரத்து
ஐயன் * ஆகத்தணைப்பார்கட்கு அணியினே.

(௭)

அணியனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
பிணியும்சாரா பிறவிகெடுத்தானும் *
மணிபொனையந்தமதின்குழ் திருக்கண்ணபுரம்
பணிமின் * நானும் பரமேட்டிதன்பாதமே.

(௮)

பாதம்நானும் பணியத்தணியும்பிணி *
ஏதம்சாரா எனக்கேல்இனியென்குறை ? *
வேதநாவர்விரும்பும் திருக்கண்ணபுரத்து
ஆதியானே * அடைந்தார்க்கு அல்லலில்லையே.

(௯)

இல்லையல்லல் எனக்கேல்இனியென்குறை ? *
அல்லிமாதாமரும் திருமார்பினன் *
கல்லிலேயந்தமதின்குழ் திருக்கண்ணபுரம்
சொல்ல * நானும்துயர் பாடிசாராவே.

(௧௦)

‡ பாடிசாராவினே பற்றறவேண்டிவீர் ! *
மாடகீடு குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
பாடலானதமிழ் † ஆயிரத்துள்இப்பத்தும்
பாடியாடி * பணிமின் அவன் ‡ தாள்களே.

(௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† 'ஆயிரத்து இப்பத்தும்' என்றும் பாடம்.

‡ 'தாள்களையே' என்றும் பாடம்.

ப த் தா ம் ப த் து.

எம்பெருமான் ஆழ்வார்க்கு அர்ச்சிராதிகதியைக் காட்டி இவரது அபேகிதங்களைத் தலைக்கட்டுதல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—தர்ளதாமரை.

[அடைந்தார்க்குத் தானே துணையாகின்ற திருமோகூர்க் காளமேகப் பெருமனைச் சரணமடைந்து ஆழ்வார் தாம் பிறவித்துயரோழிந்து பரமபதமடையக் கருதியதை அருளிச்செய்தல்.]

கலிநிலைநுறை.

பன்-இந்தளம், தாளம்-எனொத்து. பபாவிநாகம்-நபகநாளம்.

ஈஈ தாளதாமரைத் தடமணியவயல்திருமோகூர் *
நாளுந்மேலேநன்கமர்ந்துநின்று அசுரரைத்தகர்க்கும் *
தோளுந்நான்குடைச் சரிகுழல்நமலக்கண்கனிவாய் *
காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலம்கதியே. (க)

இலம்கதிமற்றொன்றுஎம்மைக்கும் ஈந்தண்துழாயின் *
அலங்கலங்கண்ணி ஆயிரம்பேருடையம்மான் *
நலங்கொள்நான்மறைவாணர்கள்வாழ் திருமோகூர் *
நலங்கழலனாடிநிழல் தடமன்றியாமே. (உ)

அன்றியாம்ஒருபுகலிடம்இலம் என்றென்றலன்றி *
நின்றநான்முகன்அரனெடு தேவர்கள்நாட *
வென்றுஇம்மூவுலகனித்து உழல்வான்திருமோகூர் *
நன்றுஎம்இனிநனுகுதும் நமதிடர்கெடவே. (ங)

இடர்கெடஎம்மைப்போந்தனியாய் என்றென்றேத்தி *
சுடர்கொள்சோதியைத் தேவரும்முனிவரும்தொடர *
படர்கொள்பாம்பணைப் பள்ளிகொள்வான்திருமோகூர் *
இடர்கெடஅடிபரவுதும் தொண்டர்! வம்மினே. (ச)

தொண்டர்! வம்மின் நம்சுடரொளிஒருதனிமுதல்வன் *
அண்டமூவுலகனந்தவன் அணிதிருமோகூர் *
என்திசையும்நன்கரும்பொடி பெருஞ்செந்நெல்வினைய *
கொண்டகோயிலைவலஞ்செய்து இங்குஆடுதம்கூத்தே. (ரு)

கூத்தன்கோவலன் குதற்றுவல்லசரர்கள்கூற்றம் *
 ஏத்தும்நங்கட்கும் அமர்க்கும்முனிவர்க்கும்இன்பன் *
 வாய்த்ததண்பணைவளவயல்சூழ் திருமோகூர்
 ஆத்தன் * தாமரையடியன்றி மற்றிலம்அரணே. (க)

மற்றிலம்அரண் வான்பெரும்பாழ்தனிமுதலா *
 சுற்றும்சீர்படைத்து அதன்வழித்தொல்முனிமுதலா *
 முற்றும்தேவரோடு உலகுசெய்வான்திருமோகூர் *
 சுற்றினாம்வலஞ்செய்ய நமதுயர்கெடிகழதே. (எ)

துயர்கெடிகழ்த்தடைந்துவந்து அடியவர் ! தொழுமின் *
 உயர்கொள்சோலை ஒண்தடமணியொளிதிருமோகூர் *
 பெயர்களாயிரமுடைய வல்லரக்கர்புகழந்த *
 தயரதன்பெற்ற மாதகமணித்தடத்தினையே. (அ)

மணித்தடத்தடிமலர்க்கண்கள் பவளச்செவ்வாய் *
 அணிக்கொள்ளாத்தடந்தோள்தெய்வம் அசுரரைஎன்றும் *
 துணிக்கும்வல்லரட்டன் உறைபொழிஸ்திருமோகூர் *
 நணித்தநம்முடைநல்லரண் நாம்அடைந்தனமே. (சு)

நாமடைந்தநல்லரண் நமக்கென்றுநல்லமரர் *
 தீமைசெய்யும்வல்லசுரரை அஞ்சிச்சென்றடைந்தால் *
 காமரூபங்கொண்டு எழுந்தளிப்பான்திருமோகூர் *
 நாமமேநவின்னுளண்ணுமின் ஏத்துமின்நமர்காள் ! (க௦)

‡ ஏத்துமின் † நமர்காள் ! என்றுதான் குடமாடு
 கூத்தனை * குருகூர்ச்சடகோபன் ‡ குற்றேவல்கள் *
 வாய்த்தஆயிரத்துள்ளிவை வண்திருமோகூர்க்கு *
 ஈத்தபத்திவைஏத்தவல்லார்க்கு இடர்கெடுமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

உ-ஆந் திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

[திருவனந்தபுரத்தைச்சேர்ந்தால் பரமபதத்திற்போலக் கைங்கர்யம்
செய்யலாமென்று பிரோபதேசஞ் செய்தல்.]

கவிநிருந்தம்.

பண் - இந்நாம், நானம் - எழொத்து. கமால் ராகம்-நபகதாளம்.

ஃஃ கெடும்இடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன * நானும்
கொடுவினைசெய்யும் கூற்றின் தமர்களும் குறுககில்லார் *
விடமுடையரளில் பள்ளினிரும்பினுன்சுரும்பலற்றும் *
தடமுடைவயல் அனந்தபுரநகர்புகுதும்இன்றே. (க)

இன்றுபோய்ப்புகுதிராகில் எழுமையும் ஏதம்சாரா *
குன்றுநேர்மாடமாதே குருந்துசேர்செருந்திபுன்னை *
மன்றலர் பொழில் அனந்தபுரநகர்மாயன்நாமம் *
ஒன்றும் † ஓராயிரமாம் உன்னுவார்த் குடம்பருகே. (உ)

ஊரும்புட்கொடியும் அஃதே உலகெல்லாம் உண்டுமிழ்ந்தான் *
சேரும் தண்ணைந்தபுரம் சிக்கெனப்புகுதிராகில் *
திரும்போய்வினைகொல்லாத்தண்ணம்நாம் அஃயச்சொன்னோம் *
பேருமோராயிரத்துள் ஒன்றுநிர் பேசுமினே. (ங)

பேசுமின்கூசமின்றிப் பெரியநிர்வேலைகுழந்து *
வாசமேகமழும்சோலை வயலணியனந்தபுரம் *
கேசஞ்செய்துஉறைகின்றானே நெறிமையால் மலர்கள் தூவி *
பூசனைசெய்கின்றார்கள் புண்ணியம் செய்தவாதே! (ச)

புண்ணியம்செய்து நல்லபுனலொடுமலர்கள் தூவி *
எண்ணுமின் எந்தைநாமம் இப்பிறப்பறுக்கும் அப்பால் *
திண்ணம்நாம் அறியச்சொன்னோம் செறிபொழிலனந்தபுரத்து *
அண்ணலார்கமலபாதம் அனுகுவார் அமரராவார். (ரு)

அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்கு ஆதிசேரனந்தபுரத்து *
அமரர்கோனர்ச்சிக்கின்னு அங்ககப்பணிசெய்வர் விண்ணோர் *
நமர்களோ! சொல்லக்கேண்மின் நாமும் போய்நனுகவே ண்டும்
குமரனாந்தாதைதுன்பம் துடைத்த கோவிந்தனாரே. (சு)

† 'ஓராயிரம்' என்பதம் பாடம்.

திருவாய்மொழி—கல - ப, ஈ - தி. வேய்மருதோள். களக

னுடைத்தகோவிந்தனாரே உலகுயிர்தேவும்மற்றும் *
 படைத்தளம்பரமழர்த்தி பாம்பினைப்பள்ளிகொண்டான் *
 மடைத்தலைவானையையும் வயலணியனந்தபுரம் *
 கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றால் கடுவினைகளையலாமே, (எ)
 கடுவினைகளையலாகும் காமனைப்பயந்தகானே *
 இடவகைகொண்டதேன்பர் எழிலணியனந்தபுரம் *
 படமுடையரவில் பள்ளிபயின்றவன்பாதம்காண *
 நடமினோருமர்களுள்ளீர் ! நாம்உமக்கறியச்சொன்னோம், (அ)
 நாம்உமக்குஅறியச்சொன்ன நாள்களும்நணியவான *
 சேமம்நன்குடைத்துக்கண்டீர் செறிபொழிலனந்தபுரம் *
 † தூமநல்லிசைமலர்கள் துவளறஆய்ந்துகொண்டு *
 வாமனனடிக்கென்றேத்த மாய்ந்ததும்வினைகள் தாமே, (சு)
 மாய்ந்ததும்வினைகள் தாமே மாதவா ! என்ன * நானும்
 ஏய்ந்தபொன்மதிள் அனந்தபுரநகரெந்தைக்கென்று *
 சாந்தொடுவிளக்கம் தூபம் தாமரைமலர்கள்நல்ல *
 ஆய்ந்துகொண்டு ஏத்தவல்லார் அந்தமில்புகழினாரே, (கௌ)
 †: அந்தமில்புகழ் அனந்தபுரநகராதிதன்னை *
 கொந்தலர்பொழில் குருகூர்மாறன்சொல்லாயிரத்துள் *
 ஐந்தினோடைந்தும்வல்லார் அணைவர்போய் அமருலகில் *
 பைந்தொடிமடந்தையர்தம் வேய்மருதோளினையே, (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

ஈ - ஆத் திருவாய்மொழி—வேய்மருதோள்.

[தலைவி தலைவனதுபிரிவுக்கு இரங்கிய பாசுரத்தாலே, 'இன்னும்
 என்னை இந்தப்பூமியில்தானே வைத்தால் என்செய்வது ?'
 என்ற சங்கையை, ஆழ்வார் பேசுதல்.]

எண்ணீர்க்குநீநெடியபாசிரியநந்தம்.

பண் - பஞ்சமம், நாளம் - ஏறோற்று. காம்போஜராகம் - ஆதிதாளம்.

†: வேய்மருதோளினமெலியுமாலோ !

மெலிவும்என்தனிமையும்யாதும்நோக்கா *

காமருகுயில்களும்கூவுமாலோ !

கணமயிலவைகலந்தாலுமாலோ ! *

† 'தூபநல்லிசைமலர்கள்' என்றும் கூறுவர்.

கனஉ திருவாய்மொழி—க௦ - ப, ங - தி. வேய்மருதோள்.

ஆமருவினரிமைமேய்க்கந்போக்கு
ஒருபகல்ஆயிரமுழியாலோ ! *
நாமரைக்கண்கள்கொண்டிரந்தியாலோ !
தகவிலைதகவிலையேநிகண்ணு ! (க)

தகவிலைதகவிலையேநிகண்ணு !
தடமுலைபுணர்தொறும்புணர்ச்சிக்காரா **
சுகவெள்ளம்விசும்பிறந்துஅறிவைமுழக்கச்
சூழ்ந்து அதுகனவெனநிங்கியாங்கே **
அகவுயிரகமகந்தோறும்உள்புக்கு
ஆவியின்பரமல்லவேட்கைஅந்தோ ! **
மிகமிகஇனிஉன்னைப்பிரிவையாமால்
வீவநின்பசுநிறைமேய்க்கப்போக்கே. (உ)

வீவநின்பசுநிறைமேய்க்கப்போக்கு
வெவ்வுயிர்கொண்டெனநாவிவேமால் **
யாவரும்னுணையிலையொன்இருந்து
உன்னஞ்சனமேனியையாட்டம்காணேன் *
போவதன்முஒருபகல்நியகன்றால்
பொருகயற்கண்ணினைநீரும்நில்லா **
சாவதுஇவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்த
இத்தொழுத்தையோம்தனிமைதானே. (ங)

தொழுத்தையோம்தனிமையும்னுணைபிரிந்தார்
துயரமும் நினைகிலேகோவிந்தா ! ** நின்
தொழுத்தனிற்பசுக்களையேவிரும்பித்
துறந்துளம்மையிட்டுஅவைமேய்க்கப்போதி **
பழுத்தநல்லமுதினின்சாற்றுவெள்ளம்
பானியேன்மனமகந்தோறுமுள்புக்கு
அழுத்த * நின்செங்கனிவாயின்கள்வப்பணிமொழி
நினைதொறும் ஆவவேமால். (ச)

பணிமொழிநனைதொறும்ஆவவேமால்
பகல்நிறைமேய்க்கியபோயகண்ணு ! **
பிணியவிறும்மல்லிகைவாடைதூவப்
பெருமதமாடையும்வந்தின்றுலோ ! *

மணிமிகுமார்வினின்முல்லைப்போது

என்வனமுலைகமழ் வித்துஉன்வாயமுதம்தந்து *

அணிமிகுதாமரைக்கையைஅந்தோ !

அடிச்சியோம்தலைமிசைநீ அணியாய்,

(ரு)

அடிச்சியோம்தலைமிசைநீ அணியாய்

ஆழியங்கண்ணா ! உன்கோலப்பாதம் *

பிடித்ததுநடுனக்கு அரிவையரும்பல்

அதுநிற்க எம்பெண்மையாற்றோம் *

வடித்தடங்கண்ணிணைநீரும்நில்லா

மனமும்நில்லா, எமக்கு அதுதன்னாலே *

வெடிப்புநின்பசுநிறைமேய்க்கப்போக்கு

வேம்எமதுயிர் அழல்மெழுகிலுக்கே,

(சு)

வேம்எமதுயிர் அழல்மெழுகிலுக்கு

வெள்வளைமேகலைகழன்றுவீழ *

தூமலர்க்கண்ணிணைமுத்தம்சோரத்

துணைமுலைபயந்துஎனதோள்கள்வாட *

மாமணிவண்ணா ! உன்செங்கமலவண்ண

மென்மலரடிநோவநீபோய் *

ஆமகிழ்ந்துகந்தவையேய்க்கின்ற உன்னோடு

அசுரர்கள் தலைப்பெய்யில்எவன்கொல்ஆங்கே ?

(எ)

அசுரர்கள் தலைப்பெய்யில்எவன்கொல் ? ஆங்கென்று

ஆமும்என்னொருயிர், ஆன்பின்போகேல் *

கசிகையும்வேட்கையும்உள்கலந்து

கலவியும்நலியும்என்கைகழியேல் *

வசிசெயுந்தாமரைக்கண்ணும்வாயும்

கைகளும்பீதகவுடையும்காட்டி *

ஒசிசெய்நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர்

நியுக்கும்நல்லவரொடும்உழிதராயே.

(அ)

உகக்குநல்லவரொடும்உழிதந்து

உன்தன் திருவுள்ளம்இடர்கெடுத்தோறும் * நாங்கள்

வியக்கஇன்புறுதும்எம்பெண்மையாற்றோம்

எம்பெருமான் ! பசுமேய்க்கப்போகேல் *

மிகப்பல அசுரர்கள் வேண்டுருவங்கொண்டு

நின்ற உழிதருவர்கஞ்சனேவ *

அகப்படி அவரொடும் நின்னொடு ஆங்கே

அவத்தங்கள் விளையும் என்றொன்றொன்றோ ! (க)

அவத்தங்கள் விளையும் என்றொன்றொன்றோ !

அசுரர்கள் வந்தையர்கஞ்சனேவ *

தவத்தவர் மறுகி நின்ற உழிதருவர்

தனிமையும் பெரிது உனக்கு இராமனையும் *

உவர்த்தலை, உடன்றி கிலையும் என்றென்று

உடிற என்னுடை ஆவிவேமால் *

திவத்திலும் பசுநிறைமேய்ப்பு உவத்தி

செங்குரிவாயெங்களாயர் தேவே !

(கௌ)

செங்குரிவாயெங்களாயர் தேவு

அத்திருவடி திருவடிமேல் * பொருநல்

சங்குநிறைவென்றவன் தென்றருகார்

வண்ணகோபன் சொல்லாயி ரத்தான் *

மங்கையராய்ச்சியர் ஆய்ந்தமலை

அவனொடும் பிரிவதற்கு இரங்கி * தையல்

அங்கவண்பசுநிறைமேய்ப்பொழிப்பான்

உரைத்தன இவையும் பத்து அவற்றின் சார்வே. (கௌ)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சாணம்.

௪ - ஆத் திருவாய்மொழி—சார்வே.

[ஆழ்வார் தாம் முதலில் அநுஸந்தித்த பக்தி பலித்தமையை
அருளிச்செய்தல்.]

கலியநந்தம்.

பண்-கொல்லி, நாமம் - தடையோத்து. கல்யாணராகம் - ஆதிதாளம்.

சார்வேதவநெற்குத் தாமோதரன் தான்கள் *

கார்மேகவண்ணன் கமலநயனத்தன் *

நீர்வானம் மன்னிகளாலாய் நின்ற நேமியான் *

பேர்வானவர்கள் பித்தறும் பெருமையனே.

(க)

பெருமையனேவானத்திமையோர்க்கும் காண்டற்
கருமையனே * ஆகத்தணையாதார்க்கு * என்றும்
திருமெய்யுறைகின்ற செங்கண்மால் * நாளும்
இருமைவினைகடிந்து இங்குளன்னையான்றின்றனே. (௨)

ஆள்கின்றான் ஆழியான் ஆரால்குறைவுடையம் ? *
மீள்கின்றதில்லைப் பிறவித்துயர்கடிந்தோம் *
வாள் கெண்டையொண்கண் மடப்பிள்ளை தன்கேள்வன் *
தாள் கண்டுகொண்டு என் தலைமேல்புனைந்தேனே. (௩)

தலைமேல்புனைந்தேன் சரணங்கள் * -ஆலின்
இலைமேல் துயின்றான் இமையோர்வணங்க *
மலைமேல்தான்நின்ற என்மனத்துள் இருந்தானே *
நிலைபேர்க்கலாகாமை நிச்சித்திருந்தேனே. (௪)

நிச்சித்திருந்தேன் என்நெஞ்சம்கழியாமை *
கைச்சக்கரத்தண்ணல் கள்வம்பெரிதுடையன் *
மெச்சப்படான்பிறர்க்கு மெய்போலும்பொய்வல்லன் *
நச்சப்படும்நமக்கு நாகத்தணையானே. (௫)

நாகத்தணையானே நாள்தோறும்ஞானத்தால் *
ஆகத்தணைப்பார்க்கு அருள்செய்யும்அம்மானே *
மாகத்திளமதியம் சேரும்சடையானே *
பாகத்துவைத்தான்தன் பாதம்பணிந்தேனே. (௬)

பணிநெஞ்சே ! நாளும் பரமபரம்பரனை *
† பிணிஒன்றும்சாரா பிறவிகெடுத்தானும் *
மணிநின்றசோதி மதுகுதன்என்னம்மான் *
அணிநின்றசெம்பொன் அடலாழியானே. (௭)

ஆழியான் ஆழியமரர்க்கும் அப்பாலான் *
ஊழியான்ஊழிபடைத்தான் நிரைமேய்த்தான் *
பாழியந்தோளால் வரையெடுத்தான்பாதங்கள் *
வாழிஎன்நெஞ்சே ! மறவாதுவாழ்கண்டாய். (௮)

கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதம் காண்டலுமே *
விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாம் *
தொண்டேசெய்து என்றும்தொழுதுவழியொழுக *
பண்டே பரமன்பணித்த பணிவகையே. (௯)

கள்ள திருவாய்மொழி—க௦ - ப. ௫ - தி. கண்ணன்கழலிணை.

வகையால்மனமொன்றி மாதவனை * நானும்
புகையால்விளக்கால் புதுமலரால்நீரால் *
திசைதோறு அமரர்கள் சென்றுஇறைஞ்சுகின்ற *
தகையான்சரணம் தமர்கட்குஒர்பற்றே. (க௦)

ஃ பற்றென்றுபற்றிப் பரமபரம்பரனை *
மல்திண்தோள்மாலை வழுதிவளநாடன் *
சொல்தொடையந்தாதி ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும் *
கற்றார்க்குஒர்பற்றாகும் கண்ணன்கழலிணையே. (க௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௫ - ஆந் திருவாய்மொழி—கண்ணன்கழலிணை.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானிடத்தப் பக்தியுடையார்செய்யவேண்டிய
செயல்களையெல்லாம் சுருங்கச்சொல்லுதல்.]

வஞ்சித்துறை.

பண் - நாட்டம், நாளம் - இடையொத்து. வலந்தராகம் - ஆதிநாளம்.

ஃ கண்ணன்கழலிணை *	தான்வாய்மலரிட்டு *	
நண்ணும்மனமுடையீர் ! *	நாள்வாய்நாடரே.	(ச)
எண்ணும்திருநாமம் *	நாடர்நாத்தோறும் *	
திண்ணம்நா ரணமே.	வாடாமலர்கொண்டு *	(க)
நா ரணன்எம்மான் *	பாடர்அவன்நாமம் *	
பா ரணங்காளன் *	வீடேபெறலாமே.	(௫)
வா ரணம்தொலைத்த *	ஃ மேயான்வேங்கடம் *	
கா ரணன்தானே.	காயாமலர்வண்ணன் *	(உ)
தானேஉலகெல்லாம் *	பேயார்முலையுண்ட *	
தானேபடைத்திடந்து *	வாயான்மாதவனே.	(சு)
தானேஉன்மெயிழந்து *	மாதவனென்றென்று *	
தானேயான்வானே.	ஒதவல்லீரேல் *	(ங)
ஆள்வான்ஆழிநீர் *	திதொன்றும்அடையா *	
கோள்வாயரவணையான் *	ஏதம்சாராவே.	(ஏ)

சாராவதங்கள் *	வினைவல்லிருளென்னும் *
நீரார்முதில்வண்ணன் *	முனைகள்வெருவிப்போம் *
பேர்ஆர்ஓதுவார் *	சுனைநன்மலரிட்டு *
ஆரார்அமரரே.	(அ) நினைமின்நெடியானே. (கௌ)
அமரர்க்குஅரியானே *	ஃ நெடியானருள்குடும் *
தமர்கட்டுளளியானே *	படியான்சடகோபன் *
அமரத்தொழுவார்கட்டு *	நொடியாயிரத்ததுஇப்பத்து *
அமராவினைகளே.	(க) அடியார்க்கு அருள்பேறே. (கக)

ஆழ்வார் திருவாய்மொழி களே காணம்.

கா - ஆந் திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

[ஆழ்வார் தமக்குப்பேறளிக்குமாறு சமயம்பார்த்திருந்த எம்பெரு
மானது பரமகிருபையைப்பற்றித் தமதுநெஞ்சுடன் பாராட்டிக்
கூறுதல்.]
கலிவிருந்தம்.

பண் - இந்நளம், நாளம் - நடைபொந்து. நாநநாமகீரையராகம் -
ருபகநாளம்.

ஃ அருள்பெறுவார்அடியார்தம் அடியனேற்கு * ஆழியான்
அருள்தருவான்அமைகின்றான் அதுநமதுவிதிவகையே *
இருள்தருமாஞாலத்துள் இனிப்பிறவியான்வேண்டேன் *
மருளொழிநீமடநெஞ்சே ! வாட்டாற்றுநடிவணங்கே. (க)

வாட்டாற்றுநடிவணங்கி மாஞாலப்பிறப்பறுப்பான் *
கேட்டாயேமடநெஞ்சே ! கேசவன்எம்பெருமானே *
பாட்டாயபலபாடிப் பழவினைகள்பற்றறுத்து *
நாட்டாரோடெய்வொழிந்து நாரணனைநண்ணினமே. (உ)

நண்ணினம்நாராயணனை நாமங்கள்பலசொல்லி *
மண்ணுலகில்வளம்மிக்க வாட்டாற்றுவந்துஇன்று *
விண்ணுலகம்தருவானாய் விரைகின்றான்விதிவகையே *
எண்ணினவாறாகா இக்கருமங்கள்என்னெஞ்சே ! (ங)

என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து இங்குஇருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து *
வன்னெஞ்சத்திரணியனை மார்விடந்தவாட்டாற்றான் *

† மன்னஞ்சப்பாரதத்துப் பாண்டவர்க்காப்படைதொட்டான் *
நநெஞ்சே ! நம்பெருமான் நமக்குஅருள்தான்செய்வானே. (ச)

† 'மன்னஞ்ச' என்றும் பாடம்.

கௌ.அ திருவாய்மொழி—௩௦ - ப. கூ - தீ. அருள்பெறுவார்.

வானேறவழிதந்த வாட்டாற்றான் பணிவகையே *
நான் ஏறப்பெறுகின்றேன் நரகத்தை நகுநெஞ்சே! *
தேனேறுமலர்த்துளவம் திகழ்பாதன் * செளம்பறவை
தானேறித் திருிவானதாளினை எந்தலைமேலே. (௩)

தலைமேலதாளினைகள் தாமரைக்கண்ணன் மமான் *
நிலைபேரான் என்னெஞ்சத்து எப்பொழுதும் எம்பெருமான் *
மலைமாடந்தரவணைமேல் வாட்டாற்றான் * மதம்மிக்க
கொலையானை மருப்பொசித்தான் குரைகழல்கள்குறுகினமே. (௬)

குரைகழல்கள்குறுகினம் நம்கோவிந்தன்குடிகொண்டான் *
நிரைகுழவுகடல் புடைசூழ் தென்னாட்டித்திலதமன்ன *
வரைகுழவுமணிமாட வாட்டாற்றான் மலரடிமேல் *
விரைகுழவுநறுந்துளவம் மெய்ந்நிறுகமழுமே. (௭)

மெய்ந்நிறுகமழ்துளவ விரையேறு திருமுடியன் *
கங்கின்றுசக்கரத்தன் கருதுவிட்பொருதுபுனல் *
மைந்நிறவரைபோலும் திருவுருவவாட்டாற்றற்கு *
எங்கள் நிகழ்தேனென்னெஞ்சித்திகழ்வதுவே ? (௮)

திகழ்கின்ற திருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும் *
திகழ்கின்ற திருமாலார் சேர்விடம்தணவாட்டாறு *
திகழ்கின்ற புன்னாந்தி போரக்கர்குலம்கெடுத்தான் *
இகழ்கின்றினைன்னெஞ்சத்து எப்பொழுதும் பிரியானே. (௯)

பிரியானு ஆட்செய்யென்று பிறப்பறுத்து ஆளறக்கொண்டான் *
அரியாகி இரணியனை ஆகங்கண்டான் அன்று *
பெரியார்க்கு ஆட்பட்டக்கால் பெறுதபயன்பெறுமாறு *
வரிவாள்வாயரவணைமேல் வாட்டாற்றான் காட்டினனே. (௧௦)

நீர் காட்டித்தன்கனைகழல்கள் கடுககம்புகலொழித்த *
வாட்டாற்றெம்பெருமானை வளங்குருகார்ச்சடகோபன் *
பாட்டாயதமிழ்மலை ஆயிரத்துள் இப்பத்தம்
கேட்டு * ஆரார்வானவர்கள் செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே. (௧௧)

ஆழ்வார் தீருவடிகளே சரணம்.

† 'திரிவானத்தாளினை' என்பது உரைவிடப்படும்; 'திரிவானத்தாளினை' என்பது விடப்படாமோதுவர். ‡ 'புகழ்கின்ற' என்றும் பட்டம்.

திருவாய்மொழி—கூ - ப. எ - தி. செஞ்சொற்கவிகாள். கன்க

எ - ஆந் திருவாய்மொழி—செஞ்சொற்கவிகாள்.

[தம்முடம்பில் எம்பெருமான் மிகுதியாக வைத்துள்ள வாஞ்சையை ஆழ்வார் கால்கட்டி விவேதித்துக்கொண்டு அவனது குணத்தைப் பாராட்டிப் பேசியருளுதல்.]

அறுபார்க்குந்நெடியடியாசிரியந்நீதம்.

பண்-நக்கேசி, தாளம்-ஏழோநீறு. தன்யாசிராகம்- ஆதிதாளம்.

|| செஞ்சொற்கவிகாள் ! உயிர்காத்தாட்செய்ம்மின் திருமாவிருஞ்
வஞ்சக்கள்வன்மாமாயன் மாயக்கவியாய்வந்து * என் [சோலை *
நெஞ்சம்உயிரும்உள்கலந்து நின்றார்அறியாவண்ணம் * என்
நெஞ்சமுயிருமவையுண்டு தானேயாகிநிறைந்தானே. (க)

தானேயாகிநிறைந்து எல்லாவுலகும்உயிரும்தானேயாய் *
தானேயானென்பானாகித் தன்னைத்தானேதுதித்து * எனக்குத்
தேனேபாலேகன்னலேயமுதே திருமாவிருஞ்சோலை *
கோனேயாகிநின்றொழிந்தான் என்னைமுற்றும்உயிருண்டே. (உ)

என்னைமுற்றுமுயிருண்டு என் மாயவாக்கையிதனுள்புக்கு *
என்னைமுற்றும்தானேயாய் நின்றமாயஅம்மான்சேர் *
தென்னன் திருமாவிருஞ்சோலைத் திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்தயான் *
இன்னும்போவேனேகொலோ? என்கொல்அம்மான் திருவருளோ? (ங)

என்கொல்அம்மான் திருவருள்கள் ? உலகும்உயிரும்தானேயாய் *
நன்கென்னுடலம்கைவிடான் ஞாலத்தாடேநடந்துழக்கி *
தென்கொள்திசைக்குத்திலதமாபின்று திருமாவிருஞ்சோலை *
நங்களுக்குன்றம்கைவிடான் நண்ணாஅசுரர் † நலியவே. (ச)

நண்ணாஅசுரர் † நலிவெய்த நல்லஅமரர்பொலிவெய்த *
எண்ணதனகளென்னும் நன்முனிவர்இன்பம்தலைசிறப்ப *
பண்ணார்பாடலின்கவிகள் யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடி *
தென்னவென்னும்என்னம்மான் திருமாவிருஞ்சோலையானே. (ரு)

திருமாவிருஞ்சோலையானேயாகிச் செழுமுவுலகும் * தன்
ஒருமாவயிற்றினுள்ளேவைத்து ஊழியுழிகலையளிக்கும் *
திருமால்என்னையானுமால் சிவனும்பிரமனும்காணுது *
அருமாவெய்திஅடிபரவ அருளையீந்தஅம்மானே. (சு)

† 'நலியவே,' 'நலிவெய்த' என்று வழங்குவர்.

கஅ0 திருவாய்மொழி—க0 - ப. அ - தி. திருமாலிருஞ்சோலை.

அருளையிள்ளம்மானே ! என்னும் முக்கணம்மானும் *
தெருள்கொள்பிரமனம்மானும் தேவர்கோனும்தேவரும் *
இருள்கள்கடியும்முனிவரும் ஏத்தும்அம்மான்திருமலை *
மருள்கள்கடியும்மணிமலை திருமாலிருஞ்சோலைமலையே. (எ)

ஃ திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலேஎன்தலையே *
திருமால்வைகுந்தமே தண்திருவேங்கடமேஎனதுடலே *
அருமாமாயத்துஎனதுயிரே மனமேவாக்கேகருமமே *
ஒருமானொடியும்பிரியான் என்ஊழிமுதல்வன்ஒருவனே. (அ)

ஊழிமுதல்வன்ஒருவனையென்னும் ஒருவன்உலகெல்லாம் *
ஊழிதோலும்தன்னுள்ளேபடைத்தக காத்துக்கெடுத்துமலும்*
ஊழிவண்ணன்என்னம்மான் அந்தண்திருமாலிருஞ்சோலை*
வாழிமனமே! கைவிடேல் உடலும்உயிரும்மங்கவொட்டே. (சு)

மங்கவொட்டேன்மாமாயை திருமாலிருஞ்சோலைமேய *
நங்கள்கோனே ! யானேநியாகி என்வையளித்தானே ! *
பொங்கைம்புலனும்பொறியைந்தும் கருமேந்திரியம்ஐம்பூதம் *
இங்குஇவ்வுயிரேய்பிரகிருதி மானுங்காரமனங்களே. (க0)

ஃ மானுங்காரமனம்கெட ஐவர்வன்கையர்மங்க *
தானுங்காரமாய்ப்புக்குத் தானேதானேயானானே *
தேனுங்காரப்பொழில்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள் *
மானுங்காரத்திவைபத்தும் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ-ஆத் திருவாய்மொழி—திருமாலிருஞ்சோலை.

[தம்மிடத்து எம்பெருமான் விசேஷமாக விருப்பஞ்செய்வதுகண்ட
ஆழ்வார் ழுன்பு தம்மை அகல்வித்து இப்போது இப்படியிருத்
தற்குக் காரணம் கூறமாட்டாது நிற்கும் அவனது
திறத்தை விஸ்மிதமாய்ப் பேசுதல்.]

கலிவ்ருத்தம்.

பய்-இந்தளம், தாளம்-ஏதோத்து, மோஹநாகம்-ஆதிதாளம்.

ஃ திருமாலிருஞ்சோலைமலை என்றேன், என்ன *
திருமால்வந்து என்னெஞ்சுகிறையப்புக்குந்தான் *
குருமாமணியுந்துபுனல் பொன்னித்தென்பால் *
திருமால்சென்றுசேர்விடம் தென்திருப்பேரே. (க)

திருவாய்மொழி—க(1) - ப. ௮ - தி. திருமாலிருஞ்சோலை. கஅக

பேரேயுறைகின்றபிரான் இன்றுவந்து *

பேரேனென்று என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான் *

காரேழ்கடலேழ் மலையேழுலகுண்டும் *

ஆராவயிற்றூனை அடங்கப்பிடித்தேனே. (௨)

பிடித்தேன்பிறைகெடுத்தேன் பிணிசாரேன் *

மடித்தேன்மனை வாழ்க்கையுள் நிற்பதோர்மாயையை *

கொடிக்கோபுரமாடங்களுக்கும் திருப்பேரான் *

அடிச்சேர்வது எனக்குளளிதாயினவாதே. (௩)

எளிதாயினவாறென்று என்கண்கள்களிப்ப *

களிதாகியசுந்தையனாய்க் களிக்கின்றேன் *

கிளிதாவியசோலைகள்கூழ் திருப்பேரான் *

தெளிதாகிய சேண்விசம்புதருவானே. (௪)

வானேதருவான் எனக்காள் ன்னோடுபூட்டி *

உனைய்குரம்பை யிதனுள்புகுந்து * இன்று

தானே தடுமாற்றவினைகள் தவிர்த்தான் *

தேனைய்பொழில் தென்திருப்பேர்நகரானே. (௫)

திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலை *

பொருப்பேயுறைகின்றபிரான் இன்றுவந்து *

இருப்பேனென்று என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான் *

விருப்பேபெற்று அமுதமுண்டுகளித்தேனே. (௬)

உண்டுகளித்தேற்கு உம்பர்என்குறை? * மேலைத்

தொண்டுகளித்து அந்திதொழும்சொல்லுப்பெற்றேன் *

வண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ் திருப்பேரான் *

கண்டுகளிப்பக் கண்ணுள்ளின்று அகலானே. (௭)

கண்ணுள்ளின்று அகலான் கருத்தின்கண்பெரியன் *

எண்ணில்நுண்பொருள் ஏழிசையின்சுவையானே *

வண்ணநன்மணிமாடங்களுக்கும் திருப்பேரான் *

திண்ணம்என்மனத்துப் புகுந்தான்செறிந்துஇன்றே. (௮)

இன்றுஎன்னைப்பொருளாக்கித் தன்னைஎன்னுள்வைத்தான் *

அன்றுஎன்னைப்புறம்போகப்புணர்த்தது என்செய்வான்? *

குன்றென்னத்திகழ்மாடங்களுக்கும் திருப்பேரான் *

ஒன்றுஎனக்கருள்செய்ய உணர்த்தலுற்றேனே. (௯)

ஃ உற்றேன் உகந்துபணிசெய்து உனபாதம்
பெற்றேன் * ஈதேஜின்னம்வேண்டுவது எந்தாய் ! *
கற்றார்மறைவாணர்கள்வாழ் திருப்பேராற்கு *
அற்றாரடியார்தமக்கு அல்லல்லில்லாவே. (க௦)

ஃ நில்லா அல்லல் நின்வயல்குழ்திருப்பேர்மேல் *
நல்லார்பலர்வாழ் குருகூர்ச்சடகோபன் *
சொல்லார்தமிழ் ஆயிரத்துள் இவைபத்தும்
வல்லார் * தொண்டராவது சூழ்பொன்விசம்பே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

† கூ - ஆற் திருவாய்மொழி—சூழ்விசம்பு.

[பரஜ்ஞானத்தைப்பெற்ற ஆழ்வார் திருநாட்டுக்குச் சென்று
அடியாரோடு சேர்ந்தமையை விஷயிகரித்து அருளிச்செய்தல்.]

கலிவருந்தம்.

பண் - கோல்லி, நாளம்-எழோத்து. கல்யாணிராகம்-அடநாளம்.

ஃ சூழ்விசம்பணிமுகில் தூரியம்முழக்கின *
ஆழ்கடலைநிறை கையெடுத்தாடின *
எழ்பொழிலும் வளமேந்தியனன்னப்பன் *
வாழ்புகழ்நாரணன் தமரைக் கண்டுகந்தே. (க)

நாரணன் தமரைக்கண்டுகந்து நல்லீர்முகில் *
பூரணபொற்குடம் பூரித்தனையர்விண்ணில் *
நீரணிகடல்கள் நின்றூர்த்தன * நெடுவரைத்
தோரணம்நிறைத்து எங்கும் தொழுதனமுலகே. (உ)

தொழுதனர் உலகர்கள் தூபல்மலர்மழை
பொழிவனர் * பூமியன்றளந்தவன் தமர்முன்னே *
எழுமினென்று இருமருங்கிசைத்தனர் முனிவர்கள் *
வழியிதுவைகுந்தற்குளன்று வந்துளதிரே. (ங)

எதிரெதிர் இமையவர் இருப்பிடம்வகுத்தனர் *
கதிர்வரவரவர் கைநிறைகாட்டினர் *
அதிர்குரல்முரசங்கள் அலைகடல்முழக்கொத்த *
மதுவிரிதுழாய்முடி மாதவன் தமார்க்கே. (ச)

மாதவன்தமரென்று வாசலில்வானவர் *
போதுமின்எமதிடம் புகுதுகவென்றலும் *
கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கெருடர்கள் *
வேதநல்வாயவர் வேள்வியுள்மடுத்தே.

(௩)

வேள்வியுள்மடுத்தலும் விரைகமழ்நறும்புகை *
காளங்கன்வலம்புரி கலந்துளங்கும்இசைத்தனர் *
ஆண்மின்கள்வானகம் ஆழியான்தமர்என்று *
வாரொண்கண்மடந்தையர் வாழ்த்தினர்மகிழ்ந்தே.

(௪)

மடந்தையர்வாழ்த்தலும் மருதரும்வசக்களும் *
தொடர்ந்துளங்கும் தோத்திரம்சொல்லினர் * தொடுகடல்
கிடந்தளங்கேசவன் கிளரொளிமணிமுடி *
குடந்தைளங்கோவலன் குடியடியார்க்கே.

(௫)

குடியடியார்இவர் கோவிந்தன்தனக்கென்று *
முடியுடைவானவர் முறைமுறைதிற்கொள்ள *
கொடியணிநெடுமதிள் கோபுரம்குறுகினர் *
வடிவுடைமாதவன் வைகுந்தம்புகவே.

(௬)

வைகுந்தம்புகுதலும் வாசலில்வானவர் *
வைகுந்தன்தமர்எமர் எமதிடம்புகுதென்று *
வைகுந்தத்துஅமரரும் முனிவரும்வியந்தனர் *
வைகுந்தம்புகுவது மண்ணவர்விதியே.

(௭)

விதிவகைபுகுந்தனரென்று நல்வேதியர் *
பதியினில்பாங்கினில் பாதங்கள்சூழினர் *
விதியும்நற்சண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் *
மதிமுகமடந்தையர் ஏந்தினர்வந்தே.

(௮)

ஃஃ வந்தவர்எதிற்கொள்ள மாமணிமண்டபத்து *
அந்தமில்பேரின்பத்து அடியரோடுஇருந்தமை *
கொந்தலர்பொழில் குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
சந்தங்களாயிரத்து இவைவல்லார்முனிவரே.

(௯)

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஈரணம்.

க.அ.ச. திருவாய்மொழி—க0 - ப. ௧0 - தி. முனியே.

† க0 - ஆந் திருவாய்மொழி—முனியே.

[ஆழ்வார் பரமபக்தியால் நைந்து திருமலைத் தாம் சேர்ந்தமையை
அருளிச்செய்து பிரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுதல்.]

கவிநிலை நுறை.

பண் - பஞ்சமம், நாளம் - எழொந்து. கசியாணிராகம்-அடநாளம்.

† முனியே ! நான்முகனே ! முக்கண்ணப்பா ! * என்பொல்லாக்
கவிலாய்த் தாமரைக்கண்கருமாணிக்கமே ! எங்கள்வா ! *
தனியேனருயிரே ! எந்தலையிசையாய்வந்திட்டு *
இனிநான்போகலொட்டேன் ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேல்என்னையே.()

மாயஞ்செய்யேல்என்னை உன் திருமார்வத்துமலைநங்கை *
வாசஞ்செய்யுங்குழலாள் திருவாணையின்னான்கண்டாய் *
நேசஞ்செய்துஉன்னோடுஎன்னை உயிர்வேறின்றிலெனாகவே *
கூசஞ்செய்யாது கொண்டாய்என்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ !
கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ ! என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே ! *
ஆவிக்குலுப்பற்றுக்கொம்பு நின்னலால்அறிகின்றிலேன்யான் *
மேவித்தொழும்பிரமன்சிவன் இந்திரானுதிக்கெல்லாம் *
நாவிக்கமலமுதற்கிழங்கே ! உம்பரந்ததுவே. (௩)

உம்பரந்தண்பாமேயோ ! அதனுள்பிசையேயோ ! *
அம்பரந்தசோதி ! அதனுள்பிரமன்அரன்நீ *
உம்பரும்யாதவரும்படைத்த முனிவன்அவன்நீ *
எம்பரம்சாதிக்கலுற்று என்னைப்போரவிட்டிடாயே. (௪)

போரவிட்டிட்டுஎன்னை நிறம்போக்கலுற்றால் * பின்னையான்
ஆரைக்கொண்டிஎத்தையந்தோ ! எனதென்பதென் ? யானென்பதெ
தீரஇரும்புண்டநீரனுபோல என்னருயிரை [ன்? *
ஆரப்பருக * எனக்கு ஆராவமுதானுயே. (௫)

எனக்குஆராவமுதாய் எனதாவியைஇன்னுயிபை *
மனக்காராமைமன்னிஉண்டிட்டாய் இனிபுண்டொழியாய் *
புனக்காயாநிறத்த புண்டரீகக்கண்ணெங்கனிலாய் *
உனக்கேற்கும்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பா ! என்னன்பேயோ! (௬)

† இ.ச. கோவிந்திருவாய்மொழி.

‡‡ கோலமலர்ப்பாவைக்கு அன்பாகிய என் அன்பேயோ ! *

நிலவரை இரண்டிடுறைகவ்வி நிமிர்ந்ததொப்ப *

கோலவராகமொன்றாய் நிலம்கோட்டிடைக்கொண்ட எந்தாய் ! *

நிலக்கடல்கடைந்தாய் ! உன்னைப் பெற்று இனிப்போக்குவனோ ? (எ)

பெற்று இனிப்போக்குவனோ ? உன்னை என் தனிப்பேருயிரை *

உற்ற இருவினையாய் உயிராய்ப்பயனுவையாய் *

முற்ற இம்மூவுலகும் பெருந்தூராய்த்துற்றில்புக்கு *

முற்றக்கார்தொளித்தாய் ! என்முதல்தனிவித்தேயோ ! (அ)

முதல்தனிவித்தேயோ ! முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம் *

முதல்தனி உன்னை யுன்னை எனைநான் வந்துகூடுவன்நான் ? *

முதல்தனி அங்குமிங்கும் முழுமுற்றுறுவாழ்பாழாய் *

முதல்தனி சூழ்ந்தகன்ருழ்ந்துயர்ந்த முடிவிலீயோ ! (ஆ)

‡‡ சூழ்ந்தகன்ருழ்ந்துயர்ந்த முடிவில்பெரும்பாமேயோ ! *

சூழ்ந்ததனில்பெரிய பரன்மலர்ச்சோதியோ ! *

சூழ்ந்ததனில்பெரிய சுடர்ஞானவிற்பமேயோ ! *

சூழ்ந்ததனில்பெரிய என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே. (க)

‡‡ அவாவறச்சூழ் அரியை அயனை அரனை அலற்றி *

அவாவற்றுவிடுபெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *

அவாவிறந்தாதி களால் இவையாயிரமும் * முடிந்த

அவாவிறந்தாதி இப்பத்து அறிந்தார் பிறந்தார் உயர்ந்தே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி ஸம்பூர்ணம்.

ஆக, பாசரம் - கக௦௨.

இனி, திருவாய்மொழியில் முதற்பத்தால் எம்பெருமானது பரத்வமும், இரண்டாம்பத்தால் காரணத்வமும், மூன்றாம்பத்தால் வ்யாபகத்வமும், நான்காம்பத்தால் நியந்த்ருத்வமும், ஐந்தாம்பத்தால் காருணிகத்வமும், ஆறாம்பத்தால் ஸரணயத்வமும், ஏழாம்பத்தால் ஸக்தத்வமும், எட்டாம்பத்தால் ஸத்யகாமத்வமும், ஒன்பதாம்பத்தால் ஆபத்ஸகத்வமும், பத்தாம்பத்தால் ஆர்த்திஹரத்வமும் கூறப்படுகின்றன வென்றும் பெரியோர் அருளிச்செய்வர்.

திருவாய்மொழிச் செய்யுளகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.
அஃதேயுய்யப்புகுமாறு	௫௭	அம்மானுய்ப்பின்னும்	௧௮
அகலகில்லெனிகையும	௧௦௮	அம்மானுதிப்பிராய்	௭௩
அகலிலகலும் அருகிலனாகும்	௧௮	அயர்க்கும்சுற்றும்பற்றி	௬௨
அகற்றநீவைத்த	௮௫	அரணமாவரத்தகாலக்கு	௧௪௧
அகநன்மலர்த்தன் அழாய்	௧௨௩	அரியாயவம்மானையமரர்	௧௫௫
அங்குயிங்கும்வானவர்	௧௦௭	அரியேமெய்வன்னம்பொன்	௮௬
அங்குந்தேனல்லென்	௮௭	அருகலிலாயபெருஞ்சீர்	௧௧
அகரர்கள் தலைப்பெய்யில்	௧௭௩	அருளாதநீரருளி	௧௩
அச்சுதனமலனென் கோ	௪௫	அருளாதொழிவாய்	௧௬௨
அஞ்சிறையமடநாராய்	௧௨	அருளையென்னம்மானே	௧௮௦
அடங்கெழிற்சம்பத்து	௧௦	அருள்தானியானறியேன்	௧௪௨
அடிக்காகதொழுது	௬௧	அருள்பெறுவாரடியார்	௧௭௭
அடிக்கீழமர்த்துபுகுத்து	௧௦௮	அல்லதோற்றமும்	௧௩௬
அடிசேர்முடியினராக	௫௬	அல்லலிவிடும்	௫௫
அடிச்சியோந்தலையினை	௧௭௩	அவத்தங்கள்வினையும்	௧௭௪
அடியார்ந்தவையமுண்டு	௫௦	அவரவர் தமதமது	௮
அடியானிவனென்பு	௧௫௬	அவனுடையருள்பெறும்	௧௬௪
அடியேனுள்ளான்	௧௪௪	அவனையகல்ஞாலம்	௧௫௩
அடியேன்நிறியருளத்தல்	௧௫	அவனைவிட்டகன்று	௧௬௫
அடியேன்மேலியமர்கின்ற	௧௦௭	அவன்கையதேயென தாருயிர்	௧௫௭
அடியையமுன்றையிரந்த	௧௦	அவாவதச்சுழ்அரியை	௧௮௫
அடியோங்குதாற்றுவர்வீய	௫௧	அழுவன்தொழுவன்	௮௬
அடைவதும் அணியார்	௧௫௪	அழைக்கின் தவடிநாயேன்	௧௫௫
அணங்குக்கருமருந்தென்று	௬௫	அளவியன் மனேழலகத்தவர்	௧௪
அணங்கென ஆடுமெனக்கம்	௧௬	அளிக்கும்பரமனைக்கண்ணனை	௫௦
அணியனாகும் தனதான்	௧௬௭	அறிகிலென் தன்னுள்	௧௫௮
அணியவதரவனைமேல்	௩௪	அறித்தறித்துதேறித்தேறி	௬௭
அண்ணல்மாயன் அணிகொள்	௪௩	அறிந்தனவேதம்	௧௫௩
அதுவேவீடுவீடுபெற்று	௧௪௪	அறியாக்காலத்தான்னே	௨௬
அந்தமில்புகழனத்தபுரங்கள்	௧௭௧	அறியுஞ்செந்தியைத்தழவி	௬௧
அந்தமநின்றமுழல்கின்ற	௧௫௭	அறியேன்மற்றருள்	௧௪௩
அந்தாமத்தன்புசெய்து	௨௧	அறிவரியபிரானை	௮௦
அந்தோ அனுகப்பெறுகான்	௧௬௨	அறிவிலேனுக்கருளாய்	௧௦௬
அப்பனையடலாழியானே	௬௬	அறிவினால்குறையில்லா	௬௮
அப்பனையென்முமதப்பன்	௧௨௫	அறுக்கும்வினையாபின	௧௬௧
அமரராய்த்திரிகிற்றார்கட்கு	௧௭௦	அற்புதன்நாராயணனரி	௧௪௧
அமரர்கள்தொழுத்தழ	௧௨	அற்றதபற்றினெனில்	௧௦
அமரர்க்கரியானை	௧௭௭	அண்டஞஞத்தனதான்	௧௬௬
அமர்த்தொழுப்படுவானை	௪௭	அன்றிமற்றொன்றிலம்	௧௨௭
அமர்முழுமுதலாகிய	௧௮	அன்றிமற்றொருபாயம்	௧௪௬
அமர்ந்தாதனையவரவாகி	௧௩௮	அன்றியாமொருபுகலிடம்	௧௬௮
அமுதமமரர்கட்கின்ற	௧௬	அன்றிமன்னநீரேரிகால்	௧௧௭
அமைவுடையதனெறி	௧௧	அன்னையிரணிமாமயில்	௬௮

	பக்கம்.		பக்கம்.
அண்ணமீரிதற்கென்செய்	கசுரு	இங்கேதிரிந்தேற்கு	கசுள
அண்ணெயென்செய்யிலென்	எசு	இதையித்தென்னை	அசு
அகஞ்சேர்நரங்கமதாதி	கருசு	இடகிலெனென் மட்டகில்லென்	சுள
ஆகுங்கொல்லியமொன்றி	கஉசு	இடங்கொள்சமயத்தை	எசு
ஆடிபாடி அகம்கரைந்து	உள	இடரில்போகம்மூழ்கி	சுக
ஆட்செய்தாழிப்பிராணை	எஉ	இடரின்றியேயொருளாள்	ருரு
ஆட்டியும் தாத்தியும்	கஉக	இடர்கெடவெம்மை	கசுஅ
ஆணல்லைப்பெண்ணல்லை	கஉ	இடையிலியைவான்வந்த	ககஉ
ஆதமில்லெம் தவனில்	கரு	இட்டகாலிட்டகையாய்	ககக
ஆமின்சுவையவை	ருள	இதுகாண்மின் அண்ணமீர்	கசு
ஆமுதல்வனிவனென்று	கஉரு	இதுவோபொருத்தம்	ககசு
ஆம்வண்ணமின்வந்தோள்	கஉசு	இத்தனைவேண்டுவது	கருசு
ஆயர்கொழுந்தாய் அவரால்	சுள	இரக்கமாத்தோடு	உஅ
ஆயே இவ்வகத்து	எ	இரக்கநாள் தொறும்	சுக
ஆய்ச்சியாகியவண்ணையால்	ககஉ	இருமகேசனென்பிரான்	கஉசு
ஆராவமுதமாய்	கஉ	இருத்தம்வியந்து	கசுஉ
ஆராவமுதே அடியேனுடலம்	அரு	இருந்தார்கண்டு கொண்டு	கசுஉ
ஆருக்கென்சொல்லுகேள்	கசுசு	இருளின் திணிவண்ணம்	உகஉ
ஆருயிரேயோ அகலிடமுழுதும்	கஉசு	இரைக்குங்கருங்கடல்	எள
ஆருயிர்பட்டது	கருசு	இலங்கதிமற்றொன்று	கசுஅ
ஆரெண்ணையாராய்வார்	எஅ	இலங்கைசெந்தவனே	உஅ
ஆர்வனோ ஆழியங்கை	கஉரு	இலன் துடையனிது	அ
ஆலினிளியேழுலகமுண்டு	ககஉ	இலங்கத் திட்டபுராணத்தீரும்	எக
ஆவாரார் அணியென்று	எகஉ	இல்லதுமுள்ளதும்	க
ஆவாளன் துடலகத்தை	க	இல்லைகண் டிரின்பம்	கசுசு
ஆவிகாப்பாரினியார்	எஅ	இல்லை துணுக்கக்களே	கஉசு
ஆவிதிகைக்கஐவர்	கருசு	இல்லையல்லல்லளக்கேலினி	கசுள
ஆவியே ஆரமுதே	ருஉ	இவளிராப்பகல்வாய்வெரி இ	உஅ
ஆழியானாழி அமரர்க்கும்	கசுரு	இவனைப்பெறும்பரிசு	சுரு
ஆழியெழச்சங்கும்	கசுசு	இவையுமவைபுமுமையும்	சுக
ஆழிவலைவனை ஆதரிப்பும்	ககஉ	இழந்தவெம்மாமமை	கசுசு
ஆளியைக்காண்பரியாய்	கஉ	இறந்ததும்நீயே	கஉசு
ஆளுமாளார் ஆழியுஞ்சங்கும்	ககஉ	இறுக்குமிதையிறுத்து	எரு
ஆளும்பரமனைக்கண்ணனை	சுக	இளவேய்மலையேந்தினேன்	அஉ
ஆள்கின்றனாழியான்	கசுரு	இனியார் ஞானங்குளால்	உசு
ஆள்வானாழிநீர்	கசுசு	இனியிருந்தென்னுயிர்	கசுக
ஆறமதயானை அடர்த்தவன்	கருசு	இன்கழிபாடும்பரமகவிகள்	கஉரு
ஆறமலைக்கெதிர்ந்தோடும்	கசுசு	இன்பம் தலைப்பெய்து	கருஅ
ஆறனைக்குளிப்பாதமே	அரு	இன்பம்பயக்களழில்	கஉசு
ஆற்றல்லலவகைகாட்டும்	சுக	இன்பிப்போக இருவினையும்	கருசு
ஆறுனாறுடையான்	எசு	இன்புபோய்ப்புகு திராகில்	கசு
ஆறுனாறுயன்	சுக	இன்புதென்குதவாதகன்ற	க
இகல்கொள்புன்னை	சுக	இன்புதென்னைப்பொருளாக்கி	கஅசு
இங்கும்புக்கும் திருமாலுன்றி	கஉசு	இன்புமுதலாத்தோன்றி	க

பக்கம்.

பக்கம்,°

இன்றுயிர்க்கேழையர்மேல்	கஉக	உள்ளெனிலுளன்	க௯
இன்றுயிர்ச்சேவலும்	கருக	உள்ளமுரைசெயல்	க௦
ஈசர்வாசுவர்க்கென்பர்	க௮௨	உள்ளவாமத்துளவா	௭௮௨
ஈடுமெடுப்புமிலிசை	க௮௩	உள்ளுளாவிலார் துலர்ந்து	உஅ௦
ஈதேயானுள்ளைக்கொள்வது	௮௮௪	உறங்குவான்போல்	௭௯
ஈயினாதீவினகர்	௮௮௫	உறமோபாலியேனுக்கு	க௪௭
உகக்குல்லவரொடும்	௮௮௬	உறுவதாவதத்தேவு	௭௨
உகத்தேயுள்ளையுள்ளும்	௮௮௭	உறுவதிதுவென்று	௭௮௮
உகலவயார்க்கஞ்சமுள்ளுருமி	௮௮௮	உற்றுர்கொள்க்கில்லை	அ௨
உச்சியுள்ளேநிற்கும்	உ௦	உத்தேன்உகத்துபணிசெய்து	கஅ௩
உடம்பினுக்குவதவில்லா	௮௮௯	உன்னித்தமற்றொருதெய்வம்	௮௮௯
உடலாழிப்பிதப்புவிடு	௮௯௦	உன்னிச்சிந்தைசெய்துசெய்து	௮௮௯
உடலிமர்காதல்களிர	உ௦	ஊனுடைமல்லாததைத்த	க௮௭
உடையார்ந்தவாடையல்	௮௯௦	ஊனும்புத்திருமுல்	௮௮௮
உணர்ந்ததுஉடலுணர்ந்து	௮௯௧	ஊர்வர்கப்பை	௮௮௯
உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்று	௮௯௨	ஊரும்பாடுமுலகமும்	௮௯௦
உணர்விலும்பொருவனை	௮௯௩	ஊரும்புட்கொடியும்	௮௯௧
உண்டாயுலகேழ்முண்டமே	௮௯௪	ஊரெல்லாந்துஞ்சி	௮௯௨
உண்டுகனித்தேற்கு	௮௯௫	ஊர்ந்தசகடம்உதைத்த	௮௯௩
உண்டிமுமிழிந்தம்	௮௯௬	ஊர்வளங்கொள்கோலையும்	௮௯௪
உண்ணவாசுவர்கோனுக்கு	௮௯௭	ஊழிதோறுழியுருவும்	௮௯௫
உண்ணினாயிழுவராப்	௮௯௮	ஊழிதோறுழிஉலகுக்கு	௮௯௬
உண்ணுஞ்சோறுபருகுநர்	௮௯௯	ஊழிமுதல்வனொருவனே	௮௯௭
உதவிக்ககம்மாறு	௮௯௯	ஊளில்வாழுகிரே	௮௯௮
உமருகத்துகத்தெய்வம்	௮௯௯	எக்காலத்தெந்தையாய்	௮௯௯
உம்பரந்தன்மபாமேயோ	௮௯௯	எங்கன்கண்முகப்பே	௮௯௯
உயர்வதெய்வநலம்	௮௯௯	எங்கன்கெல்லாந்	௮௯௯
உயிரினுக்குவதவில்லா	௮௯௯	எங்குத்தலைப்பெய்வன்கான்	௮௯௯
உயிர்கொல்லாவுலகமும்	௮௯௯	எங்குமுளான்கண்ணன்	௮௯௯
உயிர்க்கதுகாலன்	௮௯௯	எங்குவந்துறுகோ	௮௯௯
உய்ந்துபோந்து	௮௯௯	எக்கேகாண்கேள்வன்துழாய்	௮௯௯
உய்ம்மின்நிறைகொளர்ந்து	௮௯௯	எவ்வனையோ அன்னையிர்கான்	௮௯௯
உய்விடமேழையர்க்கும்	௮௯௯	எஞ்ஞான்றனாயிருத்திருந்து	௮௯௯
உய்வுபாயம்மத்தின்மை	௮௯௯	எடுத்தபேராளன்	௮௯௯
உருகுமார்க்கஞ்சம்	௮௯௯	என்பெருக்கநலத்து	௮௯௯
உருவாகியஆதாமமயம்	௮௯௯	எதிரெதிரிமையவர்	௮௯௯
உரைக்கவல்லோனல்லோன்	௮௯௯	எந்தாய்தன் திருவேங்கடத்துள்	௮௯௯
உரைக்கின்முருக்கப்பிராய்	௮௯௯	எந்தைத்தந்தைத்தந்தை	௮௯௯
உரையாலெனோய்	௮௯௯	எந்தையேஎன்றும்	௮௯௯
உலகமுண்டபெருவாயா	௮௯௯	எக்காளேகாண்மன்னுளந்த	௮௯௯
உலகெதிரியும்கருமகதியாய்	௮௯௯	எப்பொருளும்தானாய்	௮௯௯
உழையென்பின்மேய்க்கி	௮௯௯	எம்பிரானெய்தைத்தந்தை	௮௯௯
உளருமில்லையல்லாய்	௮௯௯	எம்மாலிட்டுத்திருமும்	௮௯௯
உளருகவேபெண்ணி	௮௯௯		

பக்கம்.	பக்கம்.
எம்மானேஎன்வெள்ளை	அசு
எம்மிடர்கழந்து	கரு
எய்தக்கூவுதலாவதே	அசு
எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தார்	கசு
எல்லியுக்காலையும்	கசு
எவைதொல்அனுக	கசு
எழநண்ணிராமும்	கரு
எழுமைக்குமென தாலிக்கு	சஅ
எளிதாயின வாறென்று	கஅசு
எளிவருமியல்வினா	கசு
எனக்காராவமுதாய்	கஅசு
எனக்குநல்லரணை	கரு
எனக்கேயாட்செய்	கசு
எனக்கொன்றுபணியீர்கள்	கசு
எனதாலியுள்கலந்த	உசு
என்கண்ணன்களவம்	கரு
என்கொளஅம்மான்	கசு
என்கொள்வனுவனை விட்டு	எரு
என்செய்கின்றாய்	கசு
என்செய்கேள்என்னுடை	ருசு
என்செய்யதாமரைக்கண்	கசு
என்செய்யுமுரவர்கவ்வை	எசு
என்சொல்லிநித்பன்	கரு
என்றிருமகள்சேர்மார்வனே	கசு
என்றிருமார்பன் தன்னை	கசு
என்றான்செய்கேள்	அசு
என்றீர்மைகண்டிரங்கி	கசு
என்பரஞ்சுடரே	கசு
என்பிழைகோப்பதுபோல	கசு
என்மின்னுநூல்மார்வன்	கசு
என்றுகொல்சேர்வது	கசு
என்றுகொல்தோழி	அசு
என்றுநின்றேதிசுழும்	கசு
என்றுமொன்றாதி	கசு
என்றேஎன்னை	கரு
என்னைதக்குமென்னை	கசு
என்னசுண்டாயக்களால்	கசு
என்னதாலிமேலையாய்	சு
என்னப்பெனனக்காயிருளாய்	கரு
என்னமர்பெருமான்	கசு
என்னவியற்கைகளால்	கசு
என்னுபதுஎத்தனைநாளைக்கு	ருசு
என்னுடைக்கோவலனே	கசு
என்னுடைநன்னுதல்	கரு
என்னுள்கலந்தவன்	உசு
என்னெஞ்சத்துள்	கசு
என்னெஞ்சினுள்ளோக்கி	எசு
என்னெஞ்சினுள்ளோக்கிலும்	கசு
என்னெழுந்தும்	கசு
என்னையாளுமவன்கோ	கசு
ஏகமூர்த்தியிருமூர்த்தி	ருசு
ஏத்தவேமுலகும்கொண்ட	உசு
ஏத்துமின்நமர்காள்	கசு
ஏபாவம்பரமேமுலகும்	உசு
ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி	எ
ஏழைபேதையிராப்பகல்	உசு
ஏழையராலியுண்ணும்	கசு
ஏதென்பபூவனைப்பூமகள்	உசு
ஏறாநயிதையோனும்	சுசு
ஏறியபித்திரேடு	சுசு
ஏதேழேழும்வென்று	கசு
ஏத்கும்பெரும்புகழ்	ருசு
ஏதற்கும்வைஞந்தத்தை	கசு
ஏனமாய்நிலங்கிண்ட	அசு
ஒக்கலைவைத்து	உசு
ஒக்குமம்மானுருவம்	கசு
ஒசிந்த நுண்ணிடைமேல்	கசு
ஒங்குவவன்கண்	கசு
ஒண்சுடரோடிருளுமாய்	அசு
ஒத்தார்மிக்காரை	உசு
ஒருநாயகமாய்	ருசு
ஒருவண்ணஞ்சென்றுபுக்கு	கசு
ஒருவரிருவர்ஓர்மூவரென	கசு
ஒழிவில்காலமெல்லாம்	சசு
ஒழிவின்றித்திருமுழிக்கள	கசு
ஒழிவொன்றில்லாத	ருசு
ஒளிமணிவண்ணனென்கோ	சரு
ஒன்றிய திங்கணக்காட்டி	சசு
ஒன்றுசொல்லி	கசு
ஒன்றிரில்லாடுகும்	கசு
ஒன்றுந்தேவுமுலகுமுயிரும்	எசு
ஒன்றெனப்பலவென	கசு
ஒடியோடிப்பலபிதப்பும்	எசு
ஒடிவந்தென்குழல்மேல்	கசு
ஒடிமுன்னேறி	கசு
ஒடிவாரோத்தெல்லாம்	சசு
ஒடிமுப்பப்பிதப்பு	சசு
ஒராயிரமாயுட்கேழளிக்கும்	கரு

பக்கம்.	பக்கம்.
ஓவாத் துயர்ப்பிறவி	கருமாணிக்கமலைமேல்
கங்குலம்பகலும்	கருாப்புட்டுகொடி
கடலும்மலையும்விசும்பும்	கரைகொள்ளைம்பெர்ழில்
கடல்ஞாலஞ்செய்தேனும்	கலக்கமில்லாத் தவமுனிவர்
கடல்வண்ணன்கண்ணன்	கலக்கவேழகடல்
கடியஞாயக்கஞ்சனை	கலந்தென்னுவிநலங்கொள்
கடியங்கொடியவர்	கலியுகமொன்றும்
கடிவார்தண்ணந்தழாய்	கழல்வகையூரிட்ப
கடிவார்தியவினைகள்	கழறேல்நம்பியுள்ளைதவம்
கடுவினைகடியாலும்	கழியிட்டுதொண்டிர்கள்
கட்கரியிரமன்செய்வன்	கழியமிக்கதோர்காதல
கட்டுரைக்கில்தாமரை	கனிப்பும்கவர்வும்
கட்டுழிந்தோலை	கனவாய்துன்பம்
கண்களாற்காண	கள்வாளம்மையும்
கண்கள்காண்டற்கரியனும்	கள்ளவிரும்மலரிட்டு
கண்கள்கிவந்துபெரியவாய்	கள்ளவிர்தாமரைக்கண்
கண்டதாவேகொண்டு	கள்ளாவேடத்தை
கண்டலின்பம்துன்பம்	கட்குங்கல்விக்கு
கண்டாயேடுஞ்சே	கத்பகக்காவன
கண்டுகேட்டுத்தமோந்து	கத்பாரிராமபிரானை
கண்டுகொண்டென் கண்	கண்மண்டிதங்கள்
கண்டுகொண்டென்கைகள்	காக்குமியல்வினை
கண்டுத்தெனினும்	காட்கரையேத்தும்
கண்டேகனிக்இன்றது	காட்டித்தன்னைகழல்கள்
கண்டேன்மலமலர்	காட்டிநீகர்த்துமீழும்
கண்டோம்கண்டோம்	காணவந்தென்கண்முடிப்பே
கண்ணபிரானைவிண்ணோர்	காணவாராயென்றென்று
கண்ணாள்ல்லாலில்லை	காணுமாநருளாய்
கண்ணாடையாள் தன்னை	காண்கின் தரிசுமெல்லாம்
கண்ணனைகழலினை	காண்கொடுப்பானல்லன்
கண்ணனானென்றும்	காண்குங்கொலோ
கண்ணிளவதுயிர்	காண்படுத்தஞ்ஞான்றகொலோ
கண்ணித்தண்ணந்தழாய்	காண்பாராளம்மிகன்
கண்ணுள்ளிந் தகலான்	காண்மின்கண்ணையர்காள்
கண்ணுள்ளிந் தகலான்	காண்மின்களுலகிர்
கண்ணே உன்னைக்காண	காதல்மென்பெடையோடு
கண் தலங்கன்செய்ய	காத்தவெங்குத்தாவோ
கமலக்கண்ணன்	காப்பாராரிவ்விடத்து
கரவிசும்பெரிவளி	காமுத்தகையந்தோடு
கரியமேனிமிகை	காய்செனப்பதவையூர்ந்து
கருத்தில்தேனும்	காரியம்நல்லனகைவை
கருத்தேன்னைக்காண	கார்வண்ணன்கண்ணபிரான்
கருமமும்கருமபலனும்	காலசக்கரத்தோடு
கருமவன்பாசம்பழித்த	காலமின்க்கெல்லால்

பக்கம்.

பக்கம்

காலம்பெறவென்னை	௧௧௪	கூறுதலொன்றாரா	௩௦
கிடந்தளாங்கிடந்தாய்	௧௧௫	கேடுமிடராயவெல்லாம்	௧௭௦
கிடந்திருந்துநின் தளந்து	௩௧௫	கேசவன் தமர்கீழ்மேல்	௩௨
கிளரொளியால்குறையில்லா	௪௮	கேழல்லிழுப்புக்கும்	௧௫௫
கிளரொளியினமை	௩௮௮	கேட்டுமுணர்ந்தவர்	௧௧௮
கிறியெனநினைமீன்கீழ்மை	௩௮௮	கேட்பார்க்கேசவன்கீர்த்தி	௧௧௮
கித்பன்கில்லேனென்றிலன்	௪௨	கேயத்திந்குழல்	௧௧௫
கீழ்மையினுலங்கோர்	௪௧௫	கைகளாலாரத்தொழுது	௧௧௬
குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்தா	௧௧௦	கைதவஞ்செம்மை	௧௧௪
குடியடியாரிவர்	௧௮௩	கையார்சக்கரத்து	௭௨
குடைந்துவண்டுண்ணும்	௧௮	கையுள்ளன்முகம்	௮௦
குணங்கொன்றிதழபுகழ்	௧௧௮	கொடியவினையாதம்	௮௩
குமுறுமோசைவிழ்வொலி	௧௧௮	கொடியார்மாடம்	௧௩௪
குரவையாய்ச்சியரோடு	௧௧௫	கொடியேரிடை	௧௧௬
குரைகழல்கள்குறுகினம்	௧௮௮	கொடுவினைப்படைகள்	௧௧௫
குரைகழல்கள்கீட்டி	௧௧௦	கொண்டபெண்டிர்	௧௪௮
குலந்தாங்குசாதிகள்	௧௧௦	கொண்டமூர்த்தியோர்	௧௧௦
குலமுதலடுந்திவினை	௧௦௬	கொண்டல்வண்ணு	௧௩௬
குழகியெங்கள் குழமணன்	௧௩௩	கொண்டாட்டிம்குலம்	௧௧௬
குழாங்கொள்பேரர்க்கள்	௨௭	கொண்டானோழிவிடை	௧௧௬
குழையும்வாண்முகத்து	௧௮௮	கொண்மினிடர்கேட	௧௪௧
குறிக்கொள்ளாண்களால்	௨௭	கொம்புபோற்சீதைபொருட்டு	௧௧௮
குறுகமிகவுணர்வத்தொடு	௧௧௮	கொல்லாமாக்கோல்	௪௧
குறுகாரீளாஇறுதிகூடா	௧௦௬	கொல்லையென்பர்கொலோ	௧௦௨
குறையில்லாதகடல்கோளர	௧௧௮	கொழந்துவான்வர்கட்கு	௧௧௨
குன்றமெடுத்தபிரான்	௧௧௮	கொள்கின் தகோளிநுனை	௧௨௨
குன்றமேந்திக்குளிர்மழை	௪௪	கொள்கைகொளமை	௧௧௬
கூக்குரல்கேட்டும்	௧௧௮	கொள்வன்நான்மாவலி	௧௧௨
கூடச்சென்றேன் இனி	௧௩௬	கொள்ளமானாவீன்ப	௧௧௬
கூடிநீரைக்கடைந்தவாரும்	௧௦	கொள்ளும்பயனில்லை	௧௧௩
கூடிவண்டனையும் தண்தார்	௪௬	கொள்ளென்றுகிளர்ந்து	௧௧௬
கூடிற்றுகில்நல்லுறைப்பு	௧௧௪	கொன்றுயிருண் ணும்விசாதி	௭௫
கூடுங்கொல்வகலும்	௧௨௬	கோட்பட்டசிறந்தையையர்	௨௩
கூட்டுண்டுநீங்கிய	௧௧௮	கோதிலவன் புகழ்	௧௧௮
கூட்டுதிநின் குரைகழல்கள்	௭௦	கோமளவான்கன்றை	௧௧௬
கூத்தர்குடமெடுத்தாழல்	௧௧௬	கோயில்கொண்டான் தன்	௧௪௧
கூத்தவம்மான்	௧௪௧	கோலங்கொள்சுவர்க்கமும்	௮௩
கூத்தன் கோவலன்	௧௧௬	கோலமலர்ப்பாவைக்கு	௧௮௫
கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும்	௮௩	கோலமேதாமரை	௧௧௨
கூவிக்கூவிக்கொடுவினை	௪௨	கோவாகியமலரியை	௧௧௨
கூவிக்கொள்ளாய்வந்து	௧௮௪	கோவந்தன் குடக்கூத்தன்	௩௩
கூவுதல்வருதல்செய்திடாய்	௧௧௩	கோவையாய்ப்பொருட்டு	௧௧௬
கூவுமாநதியமாட்டேன்	௪௧௫	கோளிழைத்தாமரை	௧௨௨
கூறுய்நீறுய்நிலகுதி	௧௦௭	கோளுண்டானன்றிவந்து	௧௧௬

	பக்கம்.		பக்கம்.
சுக்கரத்தண்ணளென்றது	௧௭	செய்கின் ததென்கண் னுக்கு	௭௫
சங்குசக்கரம்அங்கையில்	௧௯	செய்யதாமரைக்கண்ணனாய்	௪௮
சங்குலில்வாள் தண்டு	௧௦௦	செய்யெல்லி வினையென்று	௩௭
சதிரிளமடவார்தாழ்ச்சியை	௩௮	செலக்காண்கிற்பார்	௮௬
சதுரமென்று தம்மைத்தாமே	௧௪௯	செல்லுணர்ந்தவர்	௧௧௯
சரணமாகியநான்மறை	௧௩௪	செல்வன் காரணனென்ற	௨௨
சரணமாகும் தனதான்	௧௬௬	செவிகளாலாரளின்கீர்த்தி	௫௨
சன்மசன்மான் தரங்காத்து	௫௦	செவ்வாயுந் திடுண்டல்	௧௪௩
சன்மம்பலபலசெய்ய	௫௪	சேருந்கொடைபுகழ்	௫௩
சூதிமாணிக்கமென்கோ	௪௫	சேர்த்தடத்தென்குருகூர்	௧௦
சூதுசுனத்தநலியும்	௩௭	சேர்த்தார்தீவின்கட்கு	௨௭
சாமாறுக்கெடுமாறும்	௬௬	சேர்வன்சென்றென்	௧௧௫
சாய்க்குருந்தமொழித்த	௧௦௧	சொல்லமாட்டேனடியேன்	௧௩௯
சாராத தங்கள்	௧௭௭	சொல்லீரென்னம்மாலை	௩௦
சார்ந்திருவல்லினை	௧௫	சொன்னுல்லிரோதமிது	௫௨
சார்வேதவநெறிக்கு	௧௭௪	சோதியாகியெல்லா	௪௩
சிக்கெனச் சிறிதோரிடமும்	௩௧	சோரா தன்ப்பொருட்கும்	௨௪
சித்திரத்தேர்வலவா	௧௨௩	சோலத்திருக்கடித்தானத்து	௧௪௧
சித்திக்குந் திசைக்கும்	௧௧௧	ஞாலத்துடேநடந்து	௧௦௫
சிந்தைமற்றென்றின்	௧௨௭	ஞாலம்போனகம்பத்தி	௧௩௪
சிந்தையாலும்சொல்லாலும்	௧௯	நகவன்மென்றுரையீர்கள்	௧௬௧
சிரீதான்செய்யதாமரை	௩௩	தகவிலிதகவிலியேநீ கண்ணு	௧௭௨
சிதப்பில்லீசுவர்க்கம்	௩௬	தகவுடையவனென்னும்	௨௮
சீர்கண்டுகொண்டு	௧௨௫	தகுஞ்சீர்த்தன் தனி	௨௫
சீர்மைகொள்கீடு	௩௫	தக்கிலமேகேளீர்கள்	௧௬௦
சீலமில்லாச்சிறியன்	௪௬	தஞ்சமாகியதந்தைதாயொடு	௪௯
சீலமெல்லியிலான்	௧௫௪	தனியும்பொழுதில்லை	௬௫
சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரணை	௧௪௩	தன் கடல்வட்டத்துள்	௪௬
சுடர்வளையும்கலையும்	௧௬௦	தமர்கள் கூட்டவல்லினைய	௧௪௮
சுமந்துமாமலர்நீர்சுடர்	௪௪	தருமவரும்பயனாய்	௧௬
சுரரறிவருநிலை	௯	தலைப்பெய்காலம்	௪௨
சூடுமலர்க்குழலிர்	௮௭	தலைமேலதாளின்கண்	௧௭௮
சூதுநாநியாடகை	௧௦௯	தலைமேற்புனைந்தேன்	௧௭௫
சூதென்றுகளவும்குதும்	௩௯	தழுவின்தகாதல்தன்னால்	௭௭
சூழல்கள்சித்திக்கில்	௧௧௮	தளர்ந்துமுறிந்தும்	௧௦௫
சூழல்பலபலவல்லான்	௧௧	தளர்வின் நியையென்றும்	௫௫
சூழ்கண்டாய்நன்	௮௬	தளர்நி தத்தால்குறையல்லா	௬௮
சூழ்ச்சிஞானச்சுடர்	௪௧	தனிமாப்புக்கழேழுஞ்ஞான்று	௧௪௮
சூழ்ந்தகன்றூழ்ந்து	௧௮௫	தன்மையறிபவர்	௧௧௮
சூழ்விசும்பணிமுலை	௧௮௨	தாமரைக்கண்ணனை	௩௧
சேக்கனியாயித் தித்தது	௧௧௪	தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை	௩௪
செக்கனியாயெங்கள்	௧௭௪	தாயப்பதினத்தலை	௧௪௧
செஞ்சொற்கவிகான்	௧௭௯	தானதாமரைத்தடமணிவயல்	௧௬௮
செய்கின் ததிதியெல்லாம்	௮௨	தானதாமரையான்	௧௫௪

பக்கம்.

பக்கம்.

தாள்களையெனக்கே	காட௦	துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்	கசுங்
தாள்பரப்பிமண் தாவிய	சுசு	துயக்கறும் தியில்	க௨
தானநகர்கள்	கசுசு	துயரங்கள்செய்யும்	க௨சு
தானோயாகிநிறைந்து	க௭௯	துயரமேதருதுன்ப	சுசு
தானோயுலகெல்லாம்	க௭௯	துயரின்கூடரொளி	௫௫
தானோருருவேதனிவித்தாய்	கசு	துயர்கெடுங்கழிதடைந்து	க௭௯
தீகழுவென் சிந்தையுள்	க௭௭	துவளில்மாமணிமாடம்	௯௭
திகழும் தன் திருவருள்	கசு௨	துன்பமுயின்பமுமாகிய	௫௫
திகழுகின் திருமார்பில்	க௭அ	துதுவரத்தல்செப்பியின்கள்	க௯௦
நிசைக்கின் மதே	௯சு	துநீர்முகில்போல்தோன்றும்	க௭௯
திடவிசும்பெரிவளி	௯	துமதுவாய்கள் கொண்டு	க௦சு
நிண்ணன்வீடுமுதல்	௨சு	நெய்வங்காள்ளன்செய்கேள்	௭அ
திரியுங்கலியுகம்	௭சு	நெய்வநாய்கள்நாரணன்	அ௫
திரியுங்காற்றோடு	சஅ	நெரிதல்நீனை தள்ளண்ணல்	க௦௭
திரிவிக்கிரமன்செந்தாமரை	௭௭௭	நெருளும்மருளும்மாய்த்து	கசு௫
திருக்கழித்தானமும்	கசு௦	நெளிவிசும்புகழிதோடி	க௯௦
திருச்செங்குள் றாரில்	க௭௭	நெளிவுந்நவீவின்றி	க௯௯
திருந்தக்கண்டெனக்கு	௯௯	நேவர்முனிவர்க்குள்ளும்	க௯௨
திருந்துவேதமும்	௯௯	நேவிமாராவார் திருமகள்	க௨அ
திருப்பேர்நகரான்	கஅ௭	நேவுமெப்பொருளும்	௨சு
திருமாலிருஞ்சோலைமலைவர்	கஅ௦	நேனை நன் பாலைக்கன்னலை	க௭அ
திருமாலிருஞ்சோலைமலையே	கஅ௦	நோண்டர்நுந்தம்துயர்போக	க௯௭
திருமாலிருஞ்சோலையானோ	க௭௯	நொண்டர்வம்மின்	க௯அ
திருமால்நான்முகன்	க௭௫	நொல்லுந்நல்வீணையால்	அஅ
திருமேனியழகருக்கு	க௯௦	நொல்லையஞ்சோதி	க௭௨
திருவடியைநாரணனை	௭௦	நொழுதனருலகர்கள்	கஅ௨
திருவருள்செய்பவன்	க௫அ	நொழுதாடித் தாமணிவண்	௯௫
திருவருள்மூழ்கிவைவலும்	கசு௭	நொழுதுமாமலர்நீர்சுடர்	க௫சு
திருவழுதிநாடென்றும்	௭	நொழுத்தையோம்தனிமை	க௭௨
திருவுடம்புவான்சுடர்	௨௯	நோள்சேர்பின்னைபொருட்டு	௫அ
திருவுடைமன்னரை	௯௨	நோளின்னமேலும்நன்மார்பின்	௨௦
திருவுருவுகிடந்தவாறும்	௯௦	நோந்தக்கேடவையிலல்வ	சஅ
திரும்களாகியெங்கும்	௯௯	நோந்தேறும்மடநெஞ்சம்	௨௭
திருத்தக்கேதுப்புரவாம்	க௨௫	நகரமும்நாடுகளும்நூலமும்	௯சு
திருமுடைவலத்தால்	௭அ	நகரமும்நாடும்பிதவும்	க௯௫
திரும்பாமல்மண் காக்கின்றேன்	அ௨	நக்கள்வரிவனையாய்க்காளோ	க௭௯
தீர்த்தனுக்கற்றபின்	க௨௭	நக்கைமீர்நீரும்	௫அ
தீர்த்தனுலகளந்த	௭௫	நண்ணுதார்முறுவலிப்ப	௯௯
தீர்த்தவடியவர்தம்மை	ச௭	நண்ணுவசுரர்நலிவெய்த	க௭௯
தீர்ப்பாரையாமினி	௯சு	நண்ணினம்நாராயணனை	க௭௭
தீர்மருந்தின்று	க௦௯	நமக்கும்பூவின்மிசை	௯௭
தீவினையுள்ளத்திள்சார்வல்ல	க௨௭	நம்பனைநூலம்படைத்தவனை	௫௦
துக்கமில்நூல்கூடரொளி	௫௫	நம்பியைத்தென் குறுங்குடி	௨௨
துடைத்தகோலிந்தனோ	க௭௯	நலமெனநினை யிப்	௭௯

பக்கம்.	பக்கம்.
கல்வித்தாள் காத்தலிக்கும்	கரு
கல்வாவும்சொல்லும்	கச
கல்லகோட்பாட்டுலகங்கள்	கசஅ
கல்கெண் ணிவாள்வார்த்த	கருஅ
கல்குய்ஞானங்கடந்து	கசஅ
கல்வாலத்தோழியீர்காள்	அஅ
நாகனை மிசைநம்பிரான்	க௦
நாகத்தனையாளை	க௦ரு
நாடா தமலர்நாடி	கரு
நாடிநீர்வனங்கும்	எக
நாமர்நாடோறும்	கௌ
நாட்டித்திறத்தவந்நாரணற்கு	ககஅ
நானும்விறதயும்	எஎ
நாதனைஞாலமும்வாடமும்	ரு௦
நாதன் ஞாலங்கொள்	கக
நாமங்கனாயிரமுடைய	அஅ
நாமடைந்தநல்லரன்	ககக
நாமவனிலுறவன்	அ
நாமுமக்கதியச்சொல்வர்	கௌ
நாயகன் முழுவேழுக்கு	கௌ
நாரணலொம்மாள்	கௌ
நாரணன் தமலர்க்கண்டு	கஅஉ
நாரணன் முழுவேழுக்கு	கரு
நாலினுள்ளினு	உ௦
நாளும்பிந்தடுமபழமை	கஉ
நாளுமெழிலநீருமெழ	ககௌ
நாளும்வாங்ககங்கட்கு	கசஅ
நாளோலையேன்	ககக
நாள் தொறும்விடிந்தியே	அஅ
நாளாக்கருங்குழல்	ககரு
நான்றிலாழ்மலர் னும்	ககக
நிகரிம்மல்லரைச்செத்ததும்	கக
நிச்சலுந்தோழியீர்காள்	அௌ
நிச்சித்திறந்தேன்	கௌரு
நில்லாவல்லல்	கஅஉ
நிழல்வெய்யிச்சிதுமை	கரு
நிதங்கரியானுக்கு	க௦௦
நிதந்திறம்முள்ளத்து	எரு
நிதைந்தவன்பழிநக்குடிக்கு	அ௦
நிதையினுக்குதையிலா	கௌ
நித்கும்நாளாமனவாணர்	கஅ
நித்திமுத்தத்தனெய்த	கஉஉ
நினைக்கிலேன்தெய்வக்காள்	க௦ரு
நினை தொறும்சொல்லும்	கருஅ
நினைந்துரைந்துள்கரைந்து	கச
நினைப்பான் புகில்	ருௌ
நிள் தவாறும்இருந்தவாறும்	அக
நிள் தவொள்கையுணர்ந்தே	கசஅ
நிள் தனரிருந்தனர்	க
நிள் நிடுந் திசைக்கும்	எக
நிள் நிலங்குமுடியினுய்	கரு
நிள் துநிள் துபலநாள்	ருௌ
நிள் துருகுந் தேனே போல	எக
நிங்கநில்லாகண்ணநீர்கள்	எக
நீணகரமதுவேமலர்	கஉௌ
நீணிலத்தொடுவாள்	கௌ
நீந்தும்துயர்ப்பிதவி	ருஅ
நியமியேசியுபுவாய்	கரு
நியும்நானும்இந்நேர்நிதிநில்	உக
நியும்பாங்கல்லகாண்	எஅ
நிராய்நிலனாய்த்தியாய்	க௦ரு
நிர் துமதென்பிவை	க௦
நிர் புரவண்ணன்	கக
நிர்மையால்நெஞ்சம்	கருஅ
நிர்மையில் துந்துவர்	சௌ
நிள்கடல்குழிலங்கை	கௌ
நுகர்ச்சியுறுமோமுவுலகின்	கசௌ
துங்கட்குயானுரைக்கேன்	க௦ச
துமரோமும்பிரியாதே	கச௦
நெஞ்சமேநல்லைநல்ல	உக
நெஞ்சமேநீள்கராக	ருக
நெடியானாளுங்குடும்	கௌ
நெடுமாற்கடிமை	கசௌ
நெத்தியுள்ளிந் தேன்ன	உ௦
நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழி	ககௌ
நேர்பட்டநிறைதழவுலகு	கசக
நைவாயவெம்மேபோல்	உரு
நோந்தாராக்காதல்நோய்	உரு
நோக்கிநோக்கியுண்ண	கக
நோக்கும்பக்கமெல்லாம்	சஅ
நோலாதாந்தேன்	க௦அ
நோலவாய்ச்சிபுரலோடு	கக
நோத்தநோன்பிலேன்	அச
பக்கம்நோக்கிநிற்கும்நையு	அ௦
பத்தாம்ருதம்	க
பங்கயக்கண்ணனென்கோ	சரு
பழமைனுபங்கலன்	ருௌ
படைப்பொடுகெடுப்பு	கருௌ

பக்கம்.

பக்கம்.

பட்டபோதுளமுபோது ௨௮
பணிநெஞ்சேநாளும் ௧௪௫
பணியின் திருவருள் ௫௬
பணிமொழியினதொறும் ௧௪௨
பணியாவமரர் ௧௩௪
பண்டைநாளாலே ௧௫௦
பண்புடைவண்டொடு ௧௫௪
பண்புடைவேதம்பயந்த ௧௦௧
பத்துடையடியவர்க்கு ௧௧
பயனல்லசெய்துபயனில்லை ௩௮
பயிலுஞ்சுடரொளி ௪௧
பாஞ்சுடருடம்பாய் ௧௪
பாஞ்சோதிநீபரமாய் ௪௦
பரந்ததன்பரவையுள் ௯
பரந்ததெய்வமும் ௪௧
பரவாளிவள்ளின்று ௧௪௬
பரவிவானவரேத்ததின் ௪௮
பரிவதிலிசனைப்பாடி ௧௬
பரிவின் நிவாணனைக்காத்து ௫௪
பலபலவையாபரணம் ௩௦
பவளம்பேர் மகனிவாய்சிவப்ப ௧௫௧
பள்ளியாலிலைஏழலகும் ௨௫
பற்பாபன் உயர்வறவுயரும் ௩௪
பற்றிலிசனும்முற்றவும் ௧௦
பற்றென்றுபற்றிப்பரம ௧௪௬
பாசங்கள் நீக்கியென்னை ௧௨௩
பாச நவைய்தியின்னே ௧௦௪
பாடுசாராவினைபற்ற ௧௬௪
பாதங்கள்மேலணி ௮௮
பாதம்நாளும்பணிய ௧௬௪
பாதமடைவதன்பாசத்தாலே ௧௩௩
பாமருமூவுலகும்படைத்த ௧௧௬
பாம்பினைமேல்பாற்கடலுள் ௩௦
பாயோரடிவைத்ததன்மீழ் ௧௦௬
பாலுதன்பங்களின்பங்கள் ௧௧௨
பாலுதன் ஏழலகுண்டு ௫௪
பாலென்கோநான்குவேத ௪௫
பாவியல்வேதன்மாலை ௫௮
பாலியேன்மனத்தே ௧௬௩
பீடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன் ௧௮௧
பிணக்கிறவையும்காவரும் ௬௩
பிரான்பெருநிலங்கீண்டவன் ௧௪
பிரியாதாட்செய்யென்று ௧௪௮

பிறந்தவாரும்வளர்ந்தவாரும் ௮௬
பிறந்தமாயாபாரதம்பொருத ௧௪௦
பிறவித்துயர மஞ்ஞாந்துள் ௧௪
பிறிதில்லையென்க்கு ௧௩௬
பிள்ளிந் தகாதல்நோய் ௪௮
பிண்ணைகொல்லிலமாமகள் ௬௬
பிடுகடைநாள் முகனை ௧௦௦
புகலிடமதிகிலம் தமியமாலோ ௧௬௩
புகழால்லொருவனென்கோ ௪௪
புகழுவின்நின்றிராப்பகல் ௧௪௫
புக்கழமையினுல்தன்னை ௪௨
புக்கவரியுருவாய் ௧௨௧
புணராரின் மமரமேழ் ௧௦௪
புணர்க்குமயனும் ௩௫
புண்ணியம்செய்துநூல்ல ௧௪௦
புண்ணியம்பாவம்புணர்ச்சி ௬௪
புதுமணம்முகந்துகொண்டு ௧௬௪
புலம்புதிப்பூயியளந்த ௫௨
புலனைந்துமேயும்பொதி ௩௫
புனிங்குடிக்கிடந்து ௧௫௧
புள்ளின்வாய்பிளந்தாய் ௮௫
புறமறக்கட்டிக்கொண்டு ௪௩
புணையிழைகளாணியும் ௧௪௬
பூசஞ்சாந்தென்னெஞ்சமே ௫௬
பூந்துழாய்முடியார்க்கு ௧௬௦
பூவைகள்போல்லி மத்தன் ௧௦௪
பூவைபைத்திகளிகள் ௧௦௨
பேண்பிறந்தாரெய்தும் ௪௮
பெய்யும்பூக்குழல் ௮௬
பெய்வனைக்கைகளைக்கூப்பி ௬௧
பெரியவப்பனைப்பிரமன் ௧௩௦
பெருமக்களுள்ளவர் ௫௦
பெருமையனேவானத்து ௧௪௫
பெற்றிலிப்போக்குவனே ௧௮௫
பேசுநின் மசிவனுக்கும் ௪௧
பேசுநின் கூசுமின்றிப் ௧௪௦
பேய்முலையுண்டுசுகடம் ௪௪
பேரெயில்குழகடல் ௧௧௫
பேரேயுத மகிந்த ௧௮௧
பேர்த்துமற்றோர்களைகண் ௧௦௪
பொருத்தியமாமருதினிட ௫௨
பொருமாநீப்படை. ஆழி ௨௧
பொருளென்றிவ்வுலகம் ௩௬
பொருள்கையுண்டாய் ௧௪௬

	பக்கம்.		பக்கம்.
பொருள்மந்தெனக்கும்	கசஉ	மனப்பரிப்போடு	௯௬
பொலிகபொலிகபொலிக	௭௪	மனமேடன்னவல்லினையே	கருச
பொற்பமைநீண்முடி	க௦௧	மன்னகமலமதமலர்மிசை	அ
பொன்முடியம்போரேந்தை	௩௦	மனிசரும்மற்றுமும்	ச௭
பொன்முடிவகாரீரோ	க௦௩	மாசதுசோதினன்செய்	௭௬
போயின் தகாலங்கள்	௩௨	மாகுண்சுடருடம்பாய்	ச௦
போருமப்பியுள்தாமரை	க௨	மாட்டாதேயாகிலும்	ச௦
போயிருந்துநின்புள்ளுவம்	க௨	மாண்பமைகோலத்து	க௦௧
போரவிட்டிடென்னை	க௮௪	மாதர்மாமண்மடந்தை	ருஅ
போழ்துமெலிந்தபுன்செக்க	௧௬	மாதவனென் ததேகொண்டு	௩௩
போற்றிமற்றோர்தெய்வம்	௭௧	மாதவனென்றென்று	௧௭௬
போற்றியாவிரத்தே	௯௧	மாதவன் தமரென்று	௧௮௩
போனும்மாமருநின்றவே	௭௩	மாதவன்பால்சடகோபன்	௧௬
மகிழ்கொள்தெய்வம்	௩௭	மாயக்கூத்தாவாமன	௧௩௮
மங்கவொட்டிலன்மாமாயை	௧௮௦	மாயப்பிரானெனவல்லினை	௧௪௦
மடகெஞ்சார்குறைதலில்லா	௭௮	மாயமயக்குமயக்கானென்னை	௧௪௨
மடந்தையர்வாழ்த்தலும்	௧௮௩	மாயமறிபவர்மாயவற்கு	௧௧௧
மடந்தையவன்கமல	ரு௮	மாயம்செய்யேலென்னை	௧௮௪
மடவரலன்னையர்	௧௭௬	மாயனென்னெஞ்சின்	௨௦
மணந்தபோராயா	௧௩௦	மாயாவாமனனே	௧௨௩
மனோன்மலர்மங்கைக்கும்	௧௭௨	மாயோம்தியவலவலை	௧ரு
மணித்தடத்தடிமலர்க்கண்கள்	௧௭௧	மாயோனிகளாய்	௧௪
மணிமாயைகுறைதலில்லா	௭௮	மாய்த்தலெண்ணிவாய்முலை	ரு௯
மணியவான வர்கண்ணனை	௨௨	மாயந்ததும்வினைகள் தாமே	௧௭௧
மண்ணும்விண்ணும்	௧௦ரு	மாரிமாறு ததண்ணம்மலை	௬௪
மண்ணையிருந்துமுழாவி	௯௧	மாலரிகேசவன்நாரணன்	௧௩௨
மண்மிசைப்பெரும்பாரம்	௯௬	மாலுக்குவையமனந்த	௧௦௦
மதுகுதையன் நிமந்திலை	௩௩	மாலேமாயப்பெருமானே	௧ரு
மதுவார்தண்ணந்தமுழாயன்	௧௬	மாலெண்ணித்தொழுது	௧௬௬
மயக்காவாமனனே	௧௨௩	மாலையும்வந்ததுமாயன்	௧௬ரு
மயர்வதவென்மனத்தே	௧௭	மாறிமாறிப்பலிபப்பும்	௩௨
மருந்தாகுமென் தங்கோர்	௭௪	மாறுசேர்படைதாற்றுவர்	௮௪
மருந்தேங்கன்போகமகிழ்	௧ரு௩	மாறுநிரைத்திரைக்கும்	௧௧௭
மலரடிப்போதுகள்	௧௨௭	மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டு	௧௦ரு
மலையையெடுத்தாக்கல்மாரி	௭௪	யானுங்காரமனம்	௧௮௦
மல்குநீர்க்கண்ணெடு	௧௦௩	மானேய்நோக்கிமடவானை	௧ரு
மல்லிகைகமழ்தென் தல்	௧௭௩	மானேய்நோக்குல்லீர்	௮௭
மழங்காதவைந்துதிய	௭௦	மானேநோக்கிமடப்பின்னை	௧௬௬
மதப்புமஞானமும்	௨௨	மிக்கவிதைநிலையும்	௭
மறுக்கிவல்வலைப்படுத்தி	௭௦	மிக்கவுலகுகள்தோறும்	௭ரு
மறையாயகால்வேதத்துள்	௭௧	மின்கொள்சேர்புரிநூல்	௯௨
மற்றிலம்அரண்வான்	௧௭௧	மின்னிடைமடவார்கள்	௯௨
மற்றொன்றிலிலை	௧௭௧	மின்னிநிலையில	௧௦
மனத்தாலும்வாயாலும்	௭	ழகில்வண்ணையடி	௧௬௩

பக்கம்.

பக்கம்.

முடிசேர்சென்னியம்மா	கஙக	வகையால்மொன்றி	கௌ
முடிச்சோதியாய்உனது	ஙக	வஞ்சனென்னும்	உஅ
முடியாததென்னக்கு	ஙஉ	வட்கிலனிறையும்	ககக
முடியானேமூவுலகும்	ருக	வண்ணமருள்கொள்	க௦௭
முடிவிவள்தனக்கொன்று	ககஉ	வண்ணமாமணிச்சோதியை	ஙக
முட்டில்பல்போகத்தொரு	ருச	வண்ணம்மணிமாடம்	க௬உ
முதல்தனிவித்தேயோ	கஅரு	வதுவைவார்த்தையுள்	அக
முந்நீர்ஞாலம்படைத்த	சக	வந்தருளியென்னெஞ்சு	அரு
முனிந்துசகடமுதைத்து	ககச	வந்தவரெதிர்கொள்ள	கஅங
முனியேநான்முகனே	கஅச	வந்தாய்போலேவந்தும்	சஉ
முன்னல்யாழ்பயில்நூல்	உ௭	வந்தாய்போலேவாராதாய்	க௦அ
முன்னின்றயென்று	அ௦	வந்திருந்தும்முடைய	க௦ரு
மூவராகியமூர்த்தியை	சஅ	வந்துதோன்றயன்றேல்	கஙக
மூவுலகங்களுமாய்	கச	வந்தெய்துமாதறியேன்	கஉ௦
மேய்நீன்றுகமழ்துளவ	க௭அ	வம்பவிழ்கோதைப்பொருட்டா	சக
மெய்யமர்டல்கலன்	க௦க	வம்மின்புலவீர்	ருங
மெய்யனாகும்விறும்பித்	க௭௭	வயிற்றிற்கொண்டு	கசங
மெலியநோய்தீர்க்கும்	ருக	வரிவனையால்குதமலில்லா	சஅ
மெல்லினைச்செல்வவண்	கச௭	வருந்தாதவருந்தவத்த	ச௦
மேகலையால்குதமலில்லா	சஅ	வருவார்செல்வார்வண்பரி	கஙரு
மேயான்வேங்கடம்	க௭௭	வலஞ்செய்துவைகல்	ஙக
மேய்நிறைகீழ்புக	க௭௭	வலத்தனன்றிரிபுரமெரித்தவ	கஉ
மேலாத் தேவர்களும்	௭ங	வலையுளகப்படுத்து	௭௭
மேலும்வன்பழிநக்குடிக்கு	அ௦	வல்லிசேர்நுண்ணிடை	ருஅ
மேவித்தொழுதுய்ம்மினீர்	௭ரு	வல்லினைதிர்க்குக்கண்ணனை	சஉ
மேவிநின்றதொழுவார்	சுரு	வழக்கெனநினைமின்	ஙக
மேவிநைந்துநைந்து	க௦உ	வழிபட்டோடவருள்	கச௭
மேவுதுன்பலினைகளை	சஉ	வளவேழுமுகின்முதலாய	கச
மையகண்ணுள்மலர்மேல்	சுங	வள்ளலேமதுகுதகு	ஙக
மையமர்வானெடுக்கண்	க௦ச	வன்சரண்சுர்க்காய்	கரு
மையல்செய்தென்னை	ககக	வன்மாவையமளந்த	சக
மையார்கருக்கண்ணி	கருரு	வாங்குநீர்மலருலகில்	௭௦
மோய்ம்மாம்பூம்பொழில்	சக	வாசகமேயேத்தவருள்	ருக
யவரும்யாவையும்	உரு	வாட்டமில்புகழ்	உக
யானுமில்லையிக்கதனில்	கசக	வாட்டாற்றாழமணங்கி	க௭௭
யாமடலுர்ந்தும்	௭௭	வானுதல்தும்மடவரல்	உஅ
யாமுடைநெஞ்சமும்	க௭ச	வாமனன்னன்மரதக	ஙங
யாருமோர்நிலைமையனென	கக	வாயும்நிறையுளகும்	உஉ
யாவையும்வருந்தானாய்	சக	வாய்கொண்டுமானிடம்	ருங
யானுநீதானேயாவதோ	கங௦	வாய்க்கதமியேற்கு	கசஅ
யானுந்தானொழிந்தானை	கசச	வாய்க்குங்கொலிச்சலும்	கஉ௭
யானுமேத்திமுலகம்	சு௦	வாராய்உன் திருப்பாதமலர்	ங௭
யானேயென்னை அறியகிலா	ங௭	வாராவருவாய்	அ௭
யானொட்டியென்னுள்	க௭	வாரிக்கொண்டுன்னை	கருக

பக்கம்.	பக்கம்.
வார்கடாவருவியானைமாமலை	கங்ரு
வார்த்தையறிபவர்	ககக
வார்ப்புலாந்தணருவி	சௌ
வாவியதோர்கனிகொல்	கஉக
வாழ்தல்க்குமர்குணம்	கசுக
வாழ்த்துவார்பலராக	சௌ
வாழ்த்தார்க்குவாழ்த்து	ருக
வானத்தும்வானத்துள்	சௌ
வானவராநியென்கோ	சௌ
வானோதருவான்மனக்கா	கஅக
வானோதவழித்தந்தவாட்டா	கௌஅ
வான் திகழும்சோலை	௭
விடவில்க்கரத்தண்ணலை	௩௭
விடுவேனோன்வினக்கை	க௭
விட்டிலங்குசெஞ்சோதி	௩௩
விண்ணிதிருப்பாய்	கௌ
விண்ணுளார்பெருமாற்கு	கௌ
விதியினுள்பெட்டமணக்கும்	க௩
விதிவகைபுகுந்தாரென்று	கஅ௩
வியப்பாயவியப்பில்லா	சக
வியன்முவுலகுபெறினும்	கச௭
விரும்பிப்பகவரை	ச௩
விளம்புமாலுசமயமும்	௭௨
விளையேன்வினாநீர்மறந்தா	கரு
வினாவல்லிருவொன்றும்	க௭௭
விடுமின்முத்தவம்	கௌ
விவலின்பசுநிரைமேய்க்க	க௭௨
வீலிவீன்பம்மிக	ச௩
வீத்திடங்கொண்டு	கரு௨
வீத்திருத்தேழல்கும்	ச௩
வெஞ்சுடரித்தாழாமால்	௭அ
வெள்ளைச்சரிசுங்கொடாழி	கக௩
வெந்தபெயாந்தெடுத்த	கஅ
வேங்கடங்கள்மெய்ம்மேல்	ச௩
வேண்டிச்சென்றொன்று	க௩க
வேண்டித்தேவரிர்க்க	க௭
வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு	கரு
வேதியாரிந்துமவரால்	கௌ
வேமெமதுயிரழல்மெழுகி	க௭௩
வேயின்மலிபுரைதோளி	ரு௩
வேய்மருதோளினைமெலியும்	க௭
வேவாராவேட்கைகோய்	௨ச
வேள்வியுள்மடுத்தலும்	கஅ௩
வேறுகொண்டும்மையான்	க௨
வைகலும்வெண்ணெய்	கக
வைகல்பூங்கழிவாய்வந்து	கௌ
வைகுந்தநாதனை	க௨ரு
வைகுந்தம்புகுதலும்	கஅ௩
வைகுந்தாமணிவண்ணனே	௩க
வைத்தநாள்வரையெல்லை	சச
வைத்தமாநிதியாம்	கௌ
வைத்தேன்மதியால்	கச௩
வைப்பாம்மருந்தாம்அடியரை	க௭
வைம்மின் தும்மனத்து	சஅ

திருவாய்மொழிச் செய்யுளகராதி ஸம்பூர்ணம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
65	13	மல்லாரையே	வல்லாரையே
91	14	விண்ணார்	விண்ணோர்
91	24	செய்யு	செய்ய
115	23	அன்னையார்கள்	அன்னையர்கள்
128	10	னிதி	ஆதி
134	26	படிதாவி	படிதான்
137	31	செவப்பிரா	செவப்பிரா
165	6	திக்குழல்	திக்குழல்
169	16	வல்லரட்டன்	வல்லரட்டன்
184	27	இன்னுயிரை	இன்னுயிரை

ஸ்ரீ

திருவரங்கத்தமுதனார் வைபவம்.

ஓமஹஸ்வஸஹுதம் ஸ்ரீராமாஜதஸ்யுயெ |
கவிவ்ரவஹமாயகுரஃ கஞ்சொஸவடிஸம்ஸுரிதம் ||

வாஸீஸ்வரஸுதம் ஸ்ரீராமாஜதஸ்யுயெ |

கவிவ்ரவஹமாயகுரஃ கஞ்சொஸவடிஸம்ஸுரிதம் ||

மீனேஹஸ்தஸமுத்புதம் ஸ்ரீரங்காமருதமாஸ்யே-
கவிம்பரபந்காயதர்யஃ கூரேஸபதஸம்ஸுரிதம்.

இவ்முதனார், ஒரு பங்குனிமாஸத்தில் ஹஸ்தநக்ஷத்ரிதத்தில் வேயர் குடியில் திருவவதரித்து, திருவரங்கம்பெரியகோயிலில் இருந்ததுவே ஹேதுவாக 'பெரியகோயில்ஃம்பி' என்று பிரசித்தராய்வாழ்ந்திருந்தார். இவர் ஸகல சாஸ்திரங்கலையும் அதிகரித்து மிக வல்லவராய், தமக்குக் குலக்ரமமாகக் கிடைத்த ஸந்திதிபொரோஹித்யத்தையும் புராணபடந்தையும் பெற்று மிகவும் ராஜஸராய்ச் செருக்குடன் வாழ்ந்துவரும்நாளிலே, லோகோத்தரானார்த்தமாகத் திருவனந்தரிழ்வானது திருவவதாரமாய்த் திருவவதரித்த எம்பெருமானார் தமதுநிர்ஹேதுக்கிருபாகடாஷந்தாலே இவரைத் திருத்திப் பணிகொள்ளத் திருவுள்ளமாய்க் கூரத்தாழ்வானுக்கு நியமிக்க, ஆழ்வானும் அவரை அதுவர்த்தித்து ஞானச்சுடர் கொளுத்தி எம்பெருமானார் திருவடிக் கீழ்ச் சேர்க்க, எம்பெருமானாரும் அவரைக் குளிரக் கடாஷித்தருளி ஆழ்வாளை ஆசரயிக்கும்படி நியமிக்க, அவரும் ஆழ்வாளை ஆசரயித்துத் தத்வ ஹிதபுருஷார்த்தங்களை ஸந்தேஹவிபரீதமில்லாமல் தெளிந்து ஆத்மஆத்மீயங்களை அந்தஆசார்யர்திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்து ந்யஸ்தபரராயிருந்தார்.

பின்பு, இவர், ஸகலசாஸ்திரஸங்க்ரஹமான திருமந்தரத்தின் ஸாரார்த்தமும் மயர்வறமதிரஸம்அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள்அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களின் ஸாரார்த்தமும் நம்மாழ்வார் க்ருபாகடாஷப்பாத்ரபூதரான மதுரகவியாழ்வார் தமதுபேச்சுக்களாலும் அதுஷ்டாநங்களாலும் ப்ரகாசிப்பித்ததும் நம்மாழ்வாரால் நாதமுனிகளுக்கு உபதேசிக்கப்பெற்றதும் அந்த நாதமுனிகள்முதல் ஓராண்வழியாய்வந்ததும் பரமரஹஸ்யமுமான சரமபர்வ நிஷ்டையைத் தாம் நிரந்தரமாக அதுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்கையாலே அது தமதுஉள்ளடங்கர்மயாலும், 'சேதநர்க்கு இவ்வர்த்தஜ்ஞாநம் ஸுலபமாக நெஞ்சிற்படும்படியாகவேனும்' என்ற தம்முடைய பரமக்ருபயாலும், தமது ஆசார்யரது ப்ரீதிக்கு ஹேதுவாகத் தமக்கு ப்ராசார்யரான ஸ்ரீ உடையவர் விஷயமாக ஒன்று இரண்டு பிரபந்தம் இட்டருளி அவற்றை எம்பெருமானார் ஸந்திதியிற் கொண்டுபோய் வைக்க, எம்பெருமானாரும் அவற்றை அவிழ்த்து முழுவுதம் திருக்கண்சாத்தியருளி அவை தமது திருவுள்ளத்துக்கு இகைஸ்திராமையாலே அவற்றைக் கிழித்துப்போகட்டு, அவரைப்

பார்த்து 'உமக்குப் பரபந்தஞ் சொல்லவேணுமென்கின்ற மிர்ப்பந்தம் உண்டா கில், உமக்கு உத்தேச்யரான ஆழ்வானும் நமக்கு உத்தேச்யரான ஆழ்வார் களும் உகந்தருளினவிலங்களும் முதலியோர்களுடைய ஸம்பந்தம் தோற்று மாறு ஒரு பரபந்தம் செய்யும்' என்று நியமித்தருள, இவரும் 'அப்படியே செய்கிறேன்' என்று அந்தபூஞ்சனையைச் சிரலாவடித்து 'எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ப்ரேமமுடையவர்களுக்கு ஸாவித்ரிபோலே இது நித்யம் அதுஸந்தாவிஷயமாகவேணும்' என்று பாட்டுக்கள்தோறும் இராமானுச ஸௌண்டம் திருநாமத்தை யிட்டு ஸூத்தெட்டுப்பாட்டாக அருளிச்செய்து எம்பெருமானார் ஸ்ரீநிதியிலே சேவித்து 'இத்தைத் திருச்செவிகாத்த வேணும்' என்று பிரார்த்தித்து அஹமதிபெற்றுக் கூரத்தாழ்வார் முதலா னோர் பேரோலக்கமாக இருக்கிற அங்குத்தானே இந்தப் பரபந்தத்தை விண் ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானார் மந்தை முதலிகளோடும் திருச்செவிகாத் திச் சிரக்கம்பம்செய்து போரடிகந்தருளி, தம் திருவடிகளில் ஸம்பந்த முடையார்க்கெல்லாம் அந்தப்பிரபந்தத்தை அன்றதொடங்கி என்றும்நித்யா னுஸந்தேயமாம்படி கம்பித்தருளிய தல்லாமல் அவாதுவாக்கு அமுத வாக்காயிருந்தமையால் அவர்க்கு 'அநாதன்' என்ற திருநாமத்தையும் ப்ர ஸாதித்தருளி மிகவும் கடைக்கித்தருளினார். ஆகையால், அதுமுதல், பெரிய கோயில்களிலுக்கு 'திருவரங்கந்தமுதனார்' என்று திருநாமமும், இதற்கு 'ப்ர பந்தகாயத்ரி' என்று திருநாமமும் உண்டாயின.

பிறகு நமது பூர்வாசார்யர்கள் விஷயகௌரவத்தால் இந்தப்பிரபந்தத் தை ஆழ்வார்களருளிக்கொண்டோடு ஸமமாகச் சேர்த்தருளினார்கள்.

எந்தாவதகூரோச நினையடியோன் வாழியே
எழில்முல்கிஞ்சுடிவிளங்க இக்குவந்தோன் வாழியே
நந்தாம லெதிராசர்நலம்புகழ்வோன் வாழியே
நம்மதுகவிநினையை நண்ணினான் வாழியே
பைந்தாமவரக்கர்பதம்பற்றினான் வாழியே
பஞ்சுனிவிலத்தநான் பாருதித்தேன் வாழியே
அந்தாதினாந்தெட்டும் அருளினான் வாழியே
அணியா கங்கத்தமுதனு டாடியின்கள் வாழியே.

திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்த

ப்ரபங்ககாயத்ரி என்னும்

இ ரா மா னு ச நூ ற் ற நீ தா தி.

தனிபன்கள்.

(வேதப்பிரான்பட்டர் அருளிச்செய்தவை.)

ஒருவிகற்பநேரிசைவேன்பா.

முன்னையினையகல மூங்கிற்குடியமுதன் *
பொன்னங்கழற்கமலப்போதிரண்டும் *—என்னுடைய
சென்னிக்கணியாகச்சேர்த்தினேன் * தென்புலத்தார்க்கு
என்னுக்கடவுடையேன்யான் ?

கட்டளைக்கலித்துறை.

நயந்தருபேரின்பமெல்லாம்† பழுதின்றி நண்ணினர்பால் *
சயந்தருகீர்த்தியிராமானுசமுனிதாளிணைமேல் *
உயர்ந்தகுணத்துத்திருவரங்கத்தமுது ஒங்கும்அன்பால்
இயம்பும் * கலித்துறையந்தாதியோதஇசைநெஞ்சமே !

‡ இனியென்குறைநமக்கு ? எம்பெருமானார் § திருநாமத்தால்*
முனிதந்தநாற்றெட்டுச்சாவித்திரியென்னுநுண்பொருளை *
கனிதந்தசெஞ்சொற்கலித்துறையந்தாதிபாடித்தந்தான் *
புனிதன்திருவரங்கத்தமுதாகியபுண்ணியனே.

(அபியுக்தர் அருளிச்செய்தது.)

சொல்லின்தொகைகொண்டென தடிப்போதுக்குத்தொண்டுசெய்யும்*
நல்லன்பரேத்தும்உன்நாமம்எல்லாம் என் தன்நாவினுள்ளே *
அல்லும்பகலும்அமரும்படிநல்கு அறுசமயம்
வெல்லும்பரம ! * இராமானுச ! இதுஎன்விண்ணப்பமே.

(பரவிராகம்-ருபகநாளம்.)

‡பூமன்னுமாதா பொருந்தியமார்பன் * புகழ்மலிந்த
பாமன்னுமாறனடிபணிந்துய்ந்தவன் * பல்கலையோர்
தாம்மன்னவந்தஇராமானுசன் சரணாவிந்தம்
நாம்மன்னிவாழ *நெஞ்சே ! சொல்லுவோம்அவன்நாமங்களே. (க)

† 'டமுதென்னுண்ணிநன்பால்' என்பதும் பாடம்.

‡ இத்தனியன் மிகுதியாக வழங்குவதில்லை. § 'திருப்பெயரால்' என்ற
பாடம் வெண்டளைக்குச் சேரும்.

(தோடி.ராகம் - ருபகநாளம்.)

ஃ கள்ளார்பொழிந்தென்னாங்கன் * 'கமலப்பதங்கள்' நெஞ்சில்
கொள்ளா மணிசுரைந்நி * குறையற்பிரானடிக்கீழ்
விள்ளாத அன்பன் இராமானுசன் மிக்கசீலமல்லால்
உள்ளாது என்னெஞ்ச * ஒன்றறியேன் எனக்குற்ற பேரியல்வே. (உ)

பேரியல்நெஞ்சே ! அடிபணிந்தேன் உன்னை * பேய்ப்பிறவிப்
பூரியோடுள்ள சுற்றம்புலத்தி * பொருவருஞ்சீர்
ஆரியல் செம்மையிராமானுசமுனிசுக்கன்புசெய்யும்
சீரியபேறுடையார் * அடிக்கீழ் என்னைச் சேர்த்ததற்கே. (ங)

என்னைப்புவியில் ஒருபொருளாங்கி * யருள்சுரந்த
முன்னைப்பழவினையோறுத்து * ஊழிமுதல்வையே
பன்னப்பணித்த இராமானுசன் பரன்பாதமும்என்
சென்னித்தரிக்கவைத்தான் * எனக்கு ஏதும் சிதைவில்லையே. (ச)

எனக்குற்ற செல்வம் இராமானுசனென்று * இசையகில்லா
மனக்குற்றமாந்தர் பழிக்கில்புகழ் * அவன்மன்னியசீர்
தனக்குற்ற அன்பர் அவன் திருநாமங்கள் சாற்றும் என்பா
இனக்குற்றம் காணவில்லார் * பத்தியேயந்த † இயல்விதென்றே. (ஈ)

இயலும்பொருளும் இசையத்தொடுத்து * ஈன்கவிகள் அன்பால்
மயல்கொண்டிவாழ்த்தும் இராமானுசனை * மதியின்மையால்
பயிலுங்கவிகளில் பத்தியில்லாத என்பா விநெஞ்சால்
முயல்கின்றான் * அவன்தன் பெருங்கீர்த்தி மொழிந்திடவே. (ஐ)

(பியாகடைராகம் - ருபகநாளம்.)

ஃ மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழான் * வஞ்சமுக்குறும்பாம்
குழியைக் ‡ கடக்கும்எம் கூரத்தாழ்வான்சரண்கூடியின் *
பழியைக்கடத்தும் இராமானுசன்புகழ்பாடி அல்லா
வழியைக்கடத்தல் * எனக்கு இனியாதும் வருத்தமன்றே. (எ)

வருத்தும்புறவிருள்மாற்ற * எம்பொய்கைப்பிரான்மறையின்
குருத்தின்பொருளையும் செந்தமிழ்தன்னையும் கூட்டி * ஒன்றத்
திரித்தன்றெரித்ததிருவிளக்கைத் தன்திருவுளத்தே
இருத்தும்பரமன் * இராமானுசன் எம்இறையவனே. (அ)

† 'இயல்விதென்றே' என்றும் பாடம். ‡ 'கடத்தும்எம்' என்பர் சிலர்.

இறைவனைக்காணும் இதயத்திருள்கெட * ஞானமென்னும்
நிறைவினக்கேற்றிய பூதத்திருவடிதாள்கள் * நெஞ்சத்து
உறையவைத்தாளுமீராமானுசன்புகழோதும்நல்லோர்
மறைபினைக்காத்து * இந்தமண்ணகத்தே மன்னவைப்பவரே. (க)

மன்னியபேரிருள்மாண்டபின் * கோவலுள்மாமலரான்
தன்னொடுமாயனைக் கண்டமைகாட்டிம் * தமிழ்த்தலைவன்
பொன்னடிபோற்றும்இராமானுசற்கு அன்புபூண்டவர்தான்
சென்னியில்குடும் * திருவுடையார்என்றும்சீரியரே. (க௦)

(கல்யாணிராகம் - ருபகநாளம்.)

சீரியநான்மறைச்செம்பொருள் * செந்தமிழாலளித்த
பாரியலும்புகழ்ப்பாண்பெருமாள் * சரணம்பதமத்
தாரியல்சென்னியிராமானுசன்தன்னைச்சார்ந்தவர்தம்
† காரியவண்மை * என்னால்சொல்லொணாதுஇக்கடவிடத்தே. (க௧)

இடங்கொண்டகீர்த்தி மழிசைக்கிறைவன் * இணையடிப்போது
அடங்குமியதயத்திராமானுசன் * அம்பொற்பாதமென்றும்
கடங்கொண்டிறைஞ்சும்திருமுனிவர்க்கநிற்காதல்செய்யாத்
திடங்கொண்டஞானியர்க்கே * அடியேன்அன்புசெய்வதுவே. (க௨)

செய்யும்பசுந்துளவத்தொழில்மாலையும் * செந்தமிழில்
பெய்யும் மறைத்தமிழ்மாலையும் * பேராதசீரங்கத்து
ஐயன் கழற்கணியும்பரன் தானன்றியாதாரியா
மெய்யன் * இராமானுசன்சரணேகதிவேறெனக்கே. (க௩)

கதிக்குப்பதறி * வெங்கானமும்கல்லும்கடலுமெல்லாம்
கொதிக்கத் தவஞ்செய்யும்கொள்கையற்றேன் * கொல்லிகாவலன்சொல்
பதிக்கும்கலைக்கவிபாடும்பெரியலர்பாதங்களே
துதிக்கும்பரமன் * இராமானுசன்என்னைச்சார்விலனே. (க௪)

சோராதகாதல் பெருஞ்சுழிப்பால் * தொல்லையையொன்றும்
பாராதுஅவனைப்பல்லாண்டென்றுகாப்பிடும் * பான்மையன்தான்
பேராதவுள்ளத்திராமானுசன்தன்பிறங்கியசீர்
சாராமனிசரைச்சேரேன் * எனக்குஎன்ன தாழ்வினியே ? (க௫)

(நாதநாமகீர்தியராகம் - ருபகநாளம்.)

தாழ்வொன்றில்லா மறைதாழ்ந்து * தலமுழுதும்கலியே
ஆள்கின்றநாள்வந்து அளித்தவன்காண்மின் * அரங்கர்மௌலி
சூழ்கின்றமாலையைச்சூடிக்கொடுத்தவன் தொல்லருளால்
வாழ்கின்றவள்ளல் * இராமானுசனென்னும்மாமுனியே. (க௬)

† 'காரியவண்மை' என்பதும் பாடம்.

முனியார் தாயாங்கள்முந்திலும் * இன்பங்கள்மொய்த்திடினும்
கனியார்மனம் கண்ணமங்கைகிள்ளுனே * கலைபரவும்
தனியானையைத்தண்தமிழ்செய்தநிலன் தனக்கு உலகில்
இனியானே * எங்கனிராமானுசனை வந்தெய்தினரே. (க௭)

எய்தற்கரியமறைகளை * ஆயிரம்இன்தமிழால்
செய்தற்குஉலகில்வரும் சடகோபனை * சிந்தையுள்ளே
பெய்தற்கிசையும்பெரியவர்சீரைஉயிர்களெல்லாம்
உய்தற்குஉதவும் * இராமானுசன்எம்உறுதுணையே. (க௮)

உறுபெருஞ்செல்லமும் தந்தையும்தாயும் * உயர்குருவும்
வெறிதருபூமகள் நாதனும் * மாறன்விளங்கியசீர்
நெறிதரும்செந்தமிழாரணமேயென்று இந்நீணிலந்தோர்
அறிதரநின்ற * இராமானுசன் எனக்காரமுதே. (க௯)

ஆரப்பொழில் தென்குருகைப்பிரான் * அமுதத்திருவாய்
நாரத்தமிழின் இசையுணர்ந்தோர்கட்கு * இனியவர்தம்
சீரைப்பயின்றுய்யும்சிலங்கொள்ளாதமுனியை நெஞ்சால்
வாரிப்பருகும் * இராமானுசன்என் தன்மாநிதியே. (௨0)

(சங்கராபரணராகம் - ருபகநாளம்.)

நிதியைப்பொழியும் முகிலென்று * நிர்த்தம்வாசல்பற்றித்
துதிகற்று உலகில் துவள்கின்றிலேன் இனி * தாய்நெறிசேர்
எதிகட்கிறைவன்யமுனைத்துறைவனினையடியாம்
கதிபெற்றுடைய * இராமானுசன்என்னைக்காத்தனனே. (௨௧)

கார்த்திகையானும் கரிமுகத்தானும் * கனலும்முகக்கண்
மூர்த்தியும் மோடியும்வெப்பும்முதுகட்டி * மூவுலகும்
பூத்தவனே ! என்றுபோற்றிடவாணன்பிழைபொறுத்த
தீர்த்தனையேத்தும் * இராமானுசன் என் தன்சேமவைப்பே. (௨௨)

வைப்பாய வான்பொருளென்று * நல்லன்பர்மனத்தகத்தே
எப்போதும்வைக்கும் இராமானுசனை * இருநிலத்தில்
ஒப்பாரிலாத † உறுவியேன்வஞ்சநெஞ்சில்வைத்து
முப்போதும்வாழ்த்துவன் * என்னும்இது அவன்மொப்புழக்கே? ( )

மொய்த்தவென் ‡ தீவியையால் பல்லுடல்தொறும்மூத்து * அதனால்
எய்த்தொழிந்தேன் முனநாள்களெல்லாம் * இன்றுகண்டியர்ந்தேன்
பொய்த்தவம்போற்றும்புலிச்சமயங்கள்நிலத்தவியக்
கைத்தமெய்ஞ்ஞானத்து * இராமானுசனென்னும் கார்த்தவியே. (௨௪)

† 'அருவியேன்' என்பதும் பாடம். ‡ 'தீவியார்' என்பதும் பாடம்.

காரேய்கருணையிராமானுச! * இக்கடவிடத்தில்
ஆரேயறிபவர் நின்னருளின் தன்மை ? * அல்லலுக்கு
நேரேயுறைவிடம்நான்வந்துநீபென்னை யுய்த்தபின் உன்
சீரேஉயிர்க்குயிராய் * அடியேற்கு இன்றுதித்திக்குமே. (௨௫)

திக்குற்றகீர்த்தி யிராமானுசனை * என்செய்வினையாம்
மெய்க்குற்றம்நீங்கி விளங்கியமேகத்தை * மேவுநல்லோர்
எக்குற்றவாளர்எதுபிறப்புஏதில்வாகசின்றோர்
அக்குற்றம்அப்பிறப்பு * அவ்வியல்வேநம்மைஆட்கொள்ளுமே. (௨௬)

கொள்ளக்குறைவற்றிலங்கி * கொழுந்துவிட்டோங்கியவுன்
வள்ளத்தனத்தினால் வல்வினையேன்மனம்நீபுகுந்தாய் *
வெள்ளைச்சுடர்விடும்உன்பெருமேன்மைக்கிழுக்கிதென்று
தள்ளுற்றிரங்கும் * இராமானுச ! என் தனிநெஞ்சமே. (௨௭)

நெஞ்சிற்கறைகொண்டகஞ்சனைக் காய்ந்தநிலமன் * நங்கள்
பஞ்சித்திருவடிப் பின்னையதன்காதலன் * பாதம்நண்ணு
வஞ்சர்க்கரியஇராமானுசன்புகழன்றி என்வாய்
கொஞ்சிப்பரவகில்லாது * என்னவாழ்வுஇன்றுகூடியதே ! (௨௮)

கூட்டிம்விதி! என்றுகூடுங்கொலோ ? * தென்குருகைப்பிரான்
பாட்டென்னும் வேதப்பசுந்தமிழ்தன்னை * தன்பத்தியென்னும்
வீட்டின்கண்வைத்தஇராமானுசன்புகழ்மெய்யுணர்ந்தோர்
ஈட்டங்கள் தன்னை * என்னாட்டங்கள் கண்டுஇன்பமெய்திடவே. (௨௯)

இன்பத்தருபெருவீடுவந்தெய்திலென் ? * எண்ணிறந்த
துன்பத்தரு நிரயம்பலசூழிலென் ? * தொல்லுலகில்
மன்பல்லுயிர்கட்கிறைவன் மாயனெனமொழிந்த
அன்பன்அனகன் * இராமானுசன் என்னையாண்டனனே. (௩௦)

(பந்துவராளிராகம் - ருபகதாளம்.)

ஃஃ ஆண்டிகள்நான் திங்களாய் * நிகழ்காலமெல்லாம்மனமே!
ஈண்டுபல்யோனிகள்தோறுழல்வோம் * இன்றோரெண்ணின்றியே
காண்தகுதோளண்ணல்தென்னத்தியூரர்கழலிணைக்கீழ்ப்
பூண்டவன்பாளன் * இராமானுசனைப் பொருந்தினமே. (௩௧)

பொருந்தியதேனம் பொறையும்திறலும் * புகழும்நல்ல
திருந்தியஞானமும் செல்வமும்சேரும் * செறுகலியால்
வருந்தியஞாலத்தைவண்மையினால் வந்தெடுத்தளித்த
அருந்தவன் * எங்களிராமானுசனை யடைபவர்க்கே. (௩௨)

அடையார்மலத்து அலர்மகள்கேள்வன் * கையாழியென்னும்
படையோடுகாந்தகமும் படர்ந்தண்டும்ஒண்சார்க்கனில்லும் *
புடையார்புரிசங்கமும்இந்தப்புதலங்காப்பதற்கென்று
இடையே * இராமானுசமுனியாயின இந்நிலத்தே. (௩௩)

நிலத்தைச்செறுத்துண்ணும் நீசக்கலியை * நினைப்பரிய
பலத்தைச்செறுத்தும் பிறங்கியதில்லை * என்பெய்வினை தென்
புலத்தின்பொறித்த அப்புத்தகச்சம்மைபொறுக்கியபின்
நலத்தைப்பொறுத்தது * இராமானுசன்தன் நயப்புகழே. (௩௪)

நயவேன்னொருதெய்வம் நானிலத்தே * சிலமானிடத்தைப்
புயலேயெனக் கணிபொற்றிசெய்யேன் * பொன்னாநகமென் னில்
மயலேபெருகும்இராமானுசன்மன்னுமாமலர்த்தான்
அயரோன் * அருவினைஎன்னை எவ்வாறுஇன்றடர்ப்பதுவே? (௩௫)

அடல்கொண்டநெயியன் ஆருயிர் † நாதன் * அன்றுஆரணச்சொற்
கடல்கொண்டவொண்பொருள் கண்டளிப்ப * பின்னும்காசினியோர்
இடரின்கண்வீழ்ந்திடத்தானுமவ்வொண்பொருள்கொண்டு அவர்பிப்
படருங்குணன் * எம்இராமானுசன்தன்படிஇதுவே. (௩௬)

படிக்கொண்டகீர்த்தி இராமாயணமென்னும்பத்திவெள்ளம் *
குடிக்கொண்டகோயி விராமானுசன்குணங்கூறும் * அன்பர்
கடிக்கொண்டமாமலர்த்தான்கலன்னுள்ளங்கனியும்நல்லோர்
அடிக்கண்டுமொண்டுகந்த * என்னையும்ஆளவர்க்காக்கினரே. (௩௭)

ஆக்கிஅடிமையில்பித்தனை என்னென்று * அவமே
போக்கிப் புறத்திட்டதென்பொருளாமுன்பு? * புண்ணியர்தம்
வாக்கிற்பிரியாஇராமானுச ! நின்னருளின்வண்ணம்
நோக்கித்தெரிவரிதால் * உரையாய்இந்ததுண்பொருளே. (௩௮)

பொருளும்புதல்வரும்பூமியும் * பூங்குழலாருமென்றே
மருள்கொண்டினைக்கும் நமக்குநெஞ்சே ! * மற்றுளார்தரமோ ?
இருள்கொண்டவெஞ்ஞயர்மாற்றித்தன்னி நில்பெரும்புகழே
தெருளும்தெருள்தத்து * இராமானுசன்செய்யும்சேமங்களே. (௩௯)

சேமநலனிடம் பொருளும்தருமமும்* சீரியந்
காமமுமென்றிவை நான்கென்பர் * நான்கினும்கண்ணனுக்கே
ஆமதுகாமம்அறம்பொருள்வீடித்தற்கென்றுரைத்தான்
† வாமனன்சிலன் * இராமானுசன்இந்தமண்மிசையே. (௪௦)

† 'நாதனென்று' என்பதம் பாடம்.

‡ 'வாமனன்' 'நோ' என்பதம் பாடம்.

(பூரோகம் - நுபகநாமம்.)

மண்மிசை யோனிகள்தோறும்பிறந்து * எங்கள்மாதவனே
கண்ணுறியிற்றிலும் காணவில்லா * உலகோர்க்கெல்லாம்
அண்ணலிராமானுசன்வந்துதோன்றிய அப்பொழுதே
நண்ணருநானம்தலைக்கொண்டு * நாரணற்காயினரே. (சுக)

ஆயிழையார்கொங்கைதங்கும் * அக்நாதலன்றமுத்தி
மாயும்என்னுனியை வந்தெடுத்தான்இன்று * மாமலரான்
நாயகன்எல்லாவுயிர்கட்கும்நாதன் அரங்கனென்னும்
நாயவன் * தீதுலிராமானுசன்தொல்லருள்சரந்தே. (சஉ)

சுரக்கும்நிருவும்உணர்வும் * சொல்புகில்வாயமுதம்
பரக்கும் இருவினைபற்றறவோடும் * படியுள்ளீர் !
உரைக்கின்றனன்உமக்குயான் அறமேறுமுறுகலியைத்
தூக்கும்பெருமை * இராமானுசனென்றுசொல்லுமினே. (சஉ)

சொல்லார் தமிழொருமூன்றும் * சுருதிகளநான்கும்எல்லே
யில்லாஅறநெறியாவும்நெரிந்தவன் * எண்ணருஞ்சீர்
நல்லார்பரவும்இராமானுசன்நிருநாமம்நம்பிக்
கல்லார் அகவிடத்தோர் * எதுபெறென்றுகாமிப்பரே. (சச)

பேரென்றமற்றில்லை நின்சரணன்றி * அப்பேறளித்தற்கு
ஆரென்றுமில்லை மற்றச்சரணன்றி * என்றுஇப்பொருளைத்
தேறுமவர்க்கும்எனக்கும்உனத்தந்தசெம்மை சொல்லால்
கூறும்பரமன்று * இராமானுச! மெய்ம்மைகூறிடிலே. (சரு)

கூறும்சமயங்களாறும்குலைய * குவலயத்தே
மாறன்பணித்த மறையுணர்ந்தோனை * மதியிலியேன்
தேறும்படிஎன்மனம்புகுந்தானேத் திசையனைத்தும்
ஏறும்குணனை * இராமானுசனைஇறைஞ்சினமே. (சசு)

இறைஞ்சப்படும்பரன்சுசரங்கெனன்று * இவ்வுலகத்து
அறஞ்செப்பும் அண்ணல்இராமானுசன் * என்னருவியின்
திறஞ்சென்றுஇரவும்பகலும்விடாது எந்தன்சிந்தையுள்ளே
நிறைந்தொப்பறவிருந்தான் * எனக்குஆரும்நிகரில்லையே. (சசு)

நிகரின்றிநின்ற என்நீசதைக்கு * † நின்னருளின்கணன்றிப்
புகலொன்றுமில்லை அருட்கும்அஃதேபுகல் * புன்மையிலோர்
பகரும்பெருமைஇராமானுச ! இனிநாம்பழுதே
அகலும்பொருளென் ? * பயன்இருவோமுக்குமானபின்னே. (சஅ)

† 'உன்' என்றபாட்டம் கட்டிக்கவித்தறையிலக்கணத்துக்குச் சேரும்.

ஆனதுசெம்மையறநெறி * பொய்ம்மையறுசமயம்
போனதுபொன்றி ஹந்தனவெங்கலி * பூங்கமலத்
தேனதுபாப்யவல்நென்னரங்கன்சுழல்சென்னிவைத் துத்
தானநிலம்ன்னும் * இராமானுசன்இத்தலத்துநித்தே. (௫௯)

உதிப்பனஉத்தபர்நிந்தையுள் * ஒன்னலர்நெஞ்சம்அஞ்சிக்
கொறித்திட மாநிரடப்பன * கொள்ளைவன்குற்றமெல்லாம்
பறித்தளன்புந்நிப்பாவினம்பூண்டபாவுதொல்சீர்
எதித்தலைநாதன் * இராமானுசன்தனியையடியே. (௬௦)

அடியைத்தொடர்ந்தெழும்ஐவர்கட்காய் * அன்றுபாரதப்போர்
முடியப் பரிநெடுந்தேர்ச்சிம்கோணை * முழுதுணர்ந்த
அடியர்க்கமுதம்இராமானுசன்என்னையாளவந்து இப்
படியில்பிறந்தது * மற்றில்லைகாரணம்பார்த்திடிலே. (௬௧)

பார்த்தான்அறுசமயங்கள்பதைப்ப * இப்பார்முழுதும்
போர்த்தான்புகழ்கொண்டு புன்மைமீனேனினடைத்தான்புகுந்து *
தீர்த்தான் இருவினையீர்த்துஅரங்கன்செய்யதாளியையோடு
ஆர்த்தான் இவைஎம்மிராமானுசன்செய்யும்அற்புதமே. (௬௨)

அற்புதன் செம்மையிராமானுசன் * என்னையாளவந்த
கற்பகம் கற்றவர்காமுறுசிலன் * கருதரிய
பற்பல்லுதீர்களும்பல்லுலகுபாவும்பரனதென்னும்
நற்பொருள்தன்னை * இக்காலிலத்தேவத்துநாட்டினனே. (௬௩)

நாட்டிய நிசச்சமயங்கள்மாண்டன * நாரணனைக்
காட்டியவேதம் கனிப்புற்றது * தென்குருகைவள்ளல்
வாட்டமிலாவன்தமிழ்மறைவாழ்த்தது மண்ணுலகில்
நாட்டியசிலத்து * இராமானுசன்தனியல்வுகண்டே. (௬௪)

கண்டவர்கிந்தைகவரும் * கடிபொழில்நெண்ணரங்கள்
தொண்டர்குலாவும்இராமானுசனை * தொகையிறந்த
பண்தருவேதங்கள்பார்மேல்நிலவிடப்பார்த்தருளும்
கொண்டலைமேனித்தொழும் * குடியாம்பர்கள் † கோக்குடியே. (௬௫)

கோக்குலமன்னரை மூவெழுகால் * ஒருகூர்முழுவால்
போக்கியதேவனைப் போற்றும்புனிதன் * புவனமெங்கும்
ஆக்கியகீர்த்திஇராமானுசனைஅடைந்ததின் என்
வாக்குடைசயது * என்மனம்நினையாதுஇனிமற்றென்மையே. (௬௬)

† 'கோக்குலமே' என்றும் பாடம்.

மற்றொருபேறுமதியாது * வரங்கன்மலரடிக்குஆள்
உற்றவனோ தனக்குஉற்றவராக்கொள்ளும்உத்தமனை **
நல்தவர்போற்றும்இராமானுசனை இந்நானிலத்தே
பெற்றனன் * பெற்றபின் மற்றறியேன்னுருபேதைமையே. (௫௭)

பேதையர் வேதப்பொருளினதென்றுஉன்னி * பிரமம்நன்றென்று
ஒதி மற்றெல்லாவுயிரும்அஃதென்று * உயிர்கள்மெய்விட்டு
ஆதிப்பரனோடொன்றாமென்றுசொல்லுமவ்வல்லலெல்லாம்
வாதில்வென்றான் * எம்இராமானுசன்மெய்மமதிக்கடலே. (௫௮)

கடலளவாய திசையெட்டினுள்ளும் * கவிபிருளே
மிடைதருகாலத்து இராமானுசன் * மிக்கநான்மறையின்
சுடரொளியால்அவ்விருளேத்தரந்திலனேல் உயிரை
யுடையவன் * நாரணனென்றறிவாரில்லைஉற்றுணர்ந்தே. (௫௯)

உணர்ந்தமெய்ஞ்ஞானியர் யோகந்தொறும் * திருவாய்மொழியின்
மணந்தரு மின்னிசைமன்னுமிடந்தொறும் * மாமலரான்
புணர்ந்தபொன்மார்வன்பொருந்தும்பறி தொறும்புக்குநிற்கும்
குணந்திகழ்கொண்டல் * இராமானுசன்வஞ்சுலக்கொழுந்தே. (௬௦)

(ஸஹாநாராகம் - ரூபகநாளம்.)

கொழுந்துவிட்டோடிப்படரும் வெங்கோள்வினையால் * நிரயத்து
அழுந்தியிட்டேனை வந்தாட்கொண்டபின்னும் * அருமுனிவர்
தொழும்புவத்தோன்எம்இராமானுசன் † தொல்புகழ்சுடர்மிக்
கெழுந்தது * அத்தால்நல்லதிசயங்கண்டதுஇருநிலமே. (௬௧)

இருந்தேன்இருவினைப் பாசம்கழற்றி * இன்றுயான்இறையும்
வருந்தேன்இனி எம்இராமானுசன் * மன்னுமாமலர்த்தான்
பொருந்தாநிலையுடைப்புன்மையினோர்க்குஒன்றும்நன்மைசெய்யாப்
‡ பெருந்தேவரைப்பரவும் * பெரியோர்தங்கழல்பிடித்தே. (௬௨)

பிடியைத்தொடரும் களிநென்ன * யான்உன்பிறங்கியசீர்
அடியைத்தொடரும்படி நல்கவேண்டும் * அறுசமயச்
செடியைத்தொடரும் மருள்செறிந்தோர்சிதைந்தோடவந்து இப்
படியைத்தொடரும் * இராமானுச ! மிக்கபண்டிதனே ! (௬௩)

பண்தருமாறன்பசுந்தமிழ் * ஆனந்தம்பாய்மதமாய்
விண்டிட எங்களிராமானுசமுனிவேழம் * மெய்ம்மை
கொண்டநல்வேதக்கொழுந்தண்டமேந்திக்குவலயத்தே
மண்டிவந்தேன்றது * வாதியர்கள் ! உங்கள்வாழ்வற்றதே. (௬௪)

† 'தன்புகழ்' என்பதும் பாடம். ‡ 'பெருந்தேனை' என்றும் பாடம்.

வாழ்வற்றது தொல்லைவாதிபர்க்கு " என்றும்மறையவர்தம்
தாழ்வற்றது தவம்தாரணிபெற்றது " தத்துவநால்
கூழற்றதுகுற்றமெல்லாம்பறித்தகுணத்தினர்க்குஅந்
நாழற்றது " நம்இராமானுசன் தந்தஞானத்திலே. (சுரு)

ஞானம்கணிந்த நலங்கொண்டு " நான் தொறும்நைபவர்க்கு
வானம்கொடுப்பதுமாதவன் " வல்லினையென்மனத்தில்
நானம்கடிந்தஇராமானுசன் தன்னையெய்தினர்க்குஅத்
தானம்கொடுப்பது " தந்தகவென்னும்சரண்கொடுத்தே. (சுரு)

சரணமடைந்த தருமனுக்கா " பண்டுநூற்றுவரை
மாணமடைந்ததமாயவன் " தன்னைவணங்கவைத்த
கரணமிவைமக்கன்றென்றுஇராமானுசன் உயிரகட்கு
அரணங்கமைத்திலனேல் " அரணுமற்றிவ்வாருயிரக்கே ? (சுரு)

ஆரொன்கின்று நிகர்சொல்லில் ? " மாயன்அன்றுஐவர்தெய்வத்
தூதரினில செப்பியகதைபின் " செம்மைப்பொருள்தெரியப்
பாரியினிற்சொன்னஇராமானுசனைப்பணியும்நல்லோர்
சீரினில்சென்றுபணிந்தது " என்ஆவியும்சிற்தையுமே. (சுரு)

சிற்தையிலோடுகரணங்கள் யாவும்சிற்தந்து " முன்னாள்
அந்தமுற்றாழ்ந்ததுகண்டு " அவையென்தனக்கன்றருளால்
தந்தஅங்கனம்தன்சரணத்திலன் தானதுதந்து " என்
தையிலுராமானுசன்வந்தெடுத்தனன்னுன்னையே. (சுரு)

என்னையும்பார்த்து என்சரியல்வையும்பார்த்து " எண்ணிப்பல்குணத்த
உன்னையும்பார்க்கில அருள்செய்வதேநலம் " அன்றிஎன்பால்
பின்னையும்பார்க்கில்நலமுளதே ? உன்பெருங்கருணை
தன்னையென்பார்ப்பர் ? " இராமானுச ! உன்னைச்சார்ந்தவரே. (சுரு)

(தந்யாசீராகம் - நபகநாடம்.)

சார்ந்ததுஎன்சிற்தை உன்தாவின்னைக்கீழ் " அன்புதான்மிகவும்
கூர்ந்தது அத்தாமரைத்தாங்குருக்கு " உன் தன்குணங்களுக்கே
தீர்ந்ததுஎன்செய்வைமுன் செய்வினர் † செய்வினையதனால்
பேர்ந்தது " வண்மைஇராமானுச ! எம்பெருந்தகையே ! (சுரு)

கைத்தனன் தியசமயக்கலகரை " காசினிக்கே
உய்த்தனன் துயமறைநெறிதன்னை " என்றஉன்னிஉள்ளம்
நெய்த்தவன்போடிருந்தேத்தனம்கிறைபுகழோருடனே
வைத்தனன்என்னை " இராமானுசன் மிக்கவண்மைசெய்தே. (சுரு)

† 'செய்வையதனால்' என்பதம் பாடம்.

வண்மையினாலும் தன்மாதகவாலும் * மதிபுரையும்
தண்மையினாலும் இத்தாரணிபோர்கட்கு * தான்சரணாய்
உண்மைமலர்நான முரைத்தஇராமானுசனையுன்னும்
திண்மையல்லால் எனக்கில்லை * மற்றோர்நிலைதேர்ந்திடிலே. (எங)

தேரார்மறையின் திறமென்று * மாயவன்தியவரைக்
கூராய்கொண்டிருறைப்பது * கொண்டலனைபவண்மை
ஏரார்சுணத்தெம்மிராமானுசன்அவ்வெழில்மறையில்
சேராதவரைச்சிதைப்பது * அப்போதுஒருசின்தைசெய்தே. (எச)

செய்த்தலைச்சங்கம் செழுமுத்தமீனும் * திருவரங்கர்
கைத்தலத்தாழியும் சங்கமும்ஏந்தி * நங்கண்முகப்பே
† மொய்த்தலைத்துஉன்னைவிடேனென்றிருக்கிலும்நின்புகழே
மொய்த்தலைக்கும்வந்து * இராமானுச! என்னைமுற்றும்நின்றே. (எரு)

(சேஞ்சுநட்டிராகம் - நபகநாளம்.)

‡ நிர்வணங்கீர்த்தியும் நீர்புனலும் * நிறைவேங்கடப்பொற்
குன்றமும்வைகுந்தநாடும் குலவியபாற்கடலும் *
உன் தனக்குளத்தனைபின்பந்தரும்உன்னைமலர்த்தாள்
என் தனக்கும்அது * இராமானுச ! இவையீந்தருளே. (எஎ)

நந்தலன்யாதஇன்னருள் * எண்ணில்மறைக்குறும்பைப்
பாய்ந்தனன் அம்மறைப்பல்பொருளால் * இப்படியனைத்தும்
‡ ஏய்ந்தனன்கீர்த்தியினால்என்வினைகளை வேர்படறியக்
காய்ந்தனன் * வண்மைஇராமானுசற்குளன்கருத்தினியே ? (எஎ)

கருத்தில்புகுந்து உள்ளில்கள்ளம்கழற்றி * கருதரிய
வருத்தத்தினால் மிகவஞ்சித்து * நீஇந்தமண்ணகத்தே
திருத்தித்திருமகன்கேள்வனுக்காக்கியபின் என்நெஞ்சில்
பொருத்தப்படாது * எம்இராமானுச ! மற்றோர்பொய்ப்பொருளே. ( )

பொய்யைச்சரக்கும் பொருளைத்தூந்து * இந்தப்பூதலத்தே
மெய்யைப்புரக்கும் இராமானுசன்கிறக * வேறுநம்மை
உய்யக்கொள்ளவல்லதெய்வம்இங்குயாதென்றுஉலர்ந்துஅவமே
ஐயப்படாநிற்பர் * வையத்துள்ளோர்நல்லறிவிழந்தே. (எசு)

நல்லார்பரவும் இராமானுசன் * திருநாமம்நம்ப
வல்லார்திறத்தை § மறவாதவர்களியவர் * அவர்க்கே
எல்லாவிடத்திலும்என்றும்எப்போதிலும்எத்தொழும்பும்
சொல்லால்மனத்தால் * கருமத்தினால் செய்வன்சோர்வின்றியே. ( )

† 'மெய்த்தலத்து' என்பதும்பாடம். ‡ 'ஏய்ந்தனன்கீர்த்தியினால்' என்
பதும் பாடம். § 'மதியாதவர்கள்' என்பதும் பாடம்.

(கல்யாணி ராகம் - ருபகதாளம்.)

சோர்ஷின்றி உன் தன்துணையடிக்கீழ் * தொண்டிபட்டவர்பால்
சார்ஷின்றிரிந்தற னனக்கு * அரங்கன்செய்யதாளினைகள்
பேர்ஷின்றியின்றபெறுத்தும் இராமானுச ! இனிஉன்
சீரொன்றியருகைக்கு * இல்லமாறுதெரிவுறிலே. (அக)

தெரிவுற்றஞானம் செறியப்பெறுது * வெந்திவினையால்
உருவற்ற † ஞானத்து * முல்கின்றனன்னை * ஒருபொழுதில்
பொருவற்றகேள்வியனுக்கிநின்றான் என்னபுண்ணியனோ ?
தெரிவுற்றகீர்த்தி * இராமானுசனென்னும்சீர்முகிலே. (அஉ)

சீர்கொண்டிபேரறம்செய்து * நல்கீடு ‡ செறிதுமென்னும்
பார்சொண்டமேன்மைவர் கூட்டணல்லேன் * உன்பதயுகமாம்
ஏர்கொண்ட § வீட்டைளளிதிலிலெய்துவன் உன்னுடைய
கார்கொண்டவண்மை * இராமானுச ! இதுகண்டுகொள்ளே. (அங)

தண்டுகொண்டேன் எம்இராமானுசன்தன்னை * காண்டலுமே[நோய்
தொண்டுகொண்டேன் அவன் தொண்டர்பொற்றுவன் * எந்தொல்லெவன்
விண்டுகொண்டேன் அவன்சீர்வெள்ளவாரியையலாய்மடுத்து இன்று
உண்டுகொண்டேன் * இன்னம்உற்றனவோதில்உலப்பில்லையே. (அச)

ஒதியனேத்தந்தின்பட்பொருளாய் * அதனுச்சிமிக்க
சோதியைநாதனை அறியாது உழல்கின்றதொண்டர் *
பேதைமை § தீர்த்தஇராமானுசனைத்தொழும்பெரியோர்
பாதமல்லாள்என்தனருயிர்க்கு * யாதொன்றும்பற்றில்லையே. (அரு)

பற்றாமனிசரைப்பற்றி * அப்பற்றுவிடாதவரே
உற்றாரெனவுழன்று ஒடினையேன்றினி * ஒள்ளியநூல்
கற்றார்பரவும்இராமானுசனைக்கருதுமுள்ளம்
பெற்றார்யவர் * அவர்எம்மைநின்றனும்பெரியவரே. (அசு)

பெரியவர்பேசிலும் பேதையர்பேசிலும் * தன்குணங்கட்கு
உரியசொல்என்று முடையவனென்றென்று * உணர்வின்மிக்கோர்
தெரியும்வண்கீர்த்திஇராமானுசன்மறைதேர்ந்அலகில்
புரியும்நூலானம் * பொருந்தாதவரைப்பொரும்கலியே. (அள)

கலிமிக்கசெந்நெல் கழனிக்குறையல் * கலைப்பெருமான்
ஒலிமிக்கபாடலைஉண்டு தன்னுள்ளம்தழத்து * அதனால்
வலிமிக்கசியம்இராமானுசன் மறைவாதியராம்
புலிமிக்கதென்று * இப்புலனத்திலவந்தமைபோற்றுவனே. (அஅ)

† 'ஞானத்து' என்பதம் பாடம். ‡ 'பேறுதம்' என்பதம் பாடம்.

§ 'கீட்டில்' என்பதம் சூதவர். § 'தீர்த்தம்' என்பதம் பாடம்.

போற்றரும்சிலத்துஇராமானுச ! * நின்பு ழுத்தெரிந்து
சாற்றுவனேன் அதுதாழ்வு * அதுதீரில்உன்சீர்தனைக்குநர்
ஏற்றமென்றேகொண்டிருக்கிலும்என்மனம்ஏத்தியின்றி
ஆற்றவில்லாது * இதற்குஎன்னினைவாயென்றிட்டிஅஞ்சுவனே. ( )

† நினையார்பிறவியை நீக்கும்பிராணை * இந்நீர்நிலத்தே
எனையானவந்தஇராமானுசனை * இருக்கவிகள்
புணையார், புணையும்பெரியவர்தாள்களில் பூந்தொடையல்
வனையார் * பிறப்பில்வருந்துவர் மாந்தர்மருள்சுரந்தே. (௯௦)

(காம்போஜிராகம் - ருபகநாடம்.)

மருள்சுரந்துஆகமவாதியர்கூறும் * † அவப்பொருளாம்
§ இருள்சுரந்தெய்தத் உலகிருள்நீங்க * தன்னீண்டியசீர்
அருள்சுரந்துஎல்லாவுயிர்கட்கும்நாதன்அரங்கனென்னும்
பொருள்சுரந்தான் * எம்இராமானுசன் § மிக்கபுண்ணியனே.(௯௧)

புண்ணியநோன்பு புரிந்துமிலேன் * அடிபோற்றிசெய்யும்
நண்ணருங்கேள்வி நுவன்றுமிலேன் * செம்மைநூற்புலவர்க்கு
எண்ணருங்கீர்த்திஇராமானுச ! இன்றுநீபுகுந்து என்
கண்ணுள்ளும்நெஞ்சள்ளும் * நின்றஇக்காரணம்கட்டுரையே.(௯௨)

கட்டப்பொருளை மறைப்பொருளென்று * கயவர்சொல்லும்
பெட்டைக்கெடுக்கும் பிரானல்லனே ? * என்பெருவினையைக்
கிட்டிக்கிழங்கொடுதன்னருளென்னுமொள்வா னுருவி
வெட்டிக்களைந்த * இராமானுசனென்னும்மெய்த்தவனே. (௯௩)

தவம்தரும் செல்வம்தகவும்தரும் * [ ] சலியாப்பிறவிப்
பவம்தரும் தீவினைபாற்றித்தரும் * பரந்தாமமென்னும்
திவம்தரும்தீதிவிராமானுசன் தன்னைச்சாரந்தவர்கட்கு
உவந்தருந்தேன் * அவன்சீரன்றியான்ஒன்றும்உள்மகிழ்ந்தே. (௯௪)

உண்ணின்றிஉயிர்களுக்கு உற்றனவேசெய்து * அவர்க்குஉயவே
பண்ணும்பரனும் பரிவிலனும்படி * பல்லுயிர்க்கும்
விண்ணின் தலைநின்றவீடளிப்பான்எம்இராமானுசன்
மண்ணின் தலத்துஉதித்து * †† மறைநாலும்வளர்த்தனனே. (௯௫)

† 'நினைவார் பிறவியை' என்பதும் பாடம். ‡ 'மதப் பொருளாம்'
§ 'இருள்சுரந்து' § 'என்னும் புண்ணியனே' என்பன பாடபேதங்கள்.
[ ] 'சரியா' என்பது பாடம். 'உய்மறை' †† என்பதாடம் வ்யாக்யாந்தத்துக்கும்
வ்ருத்தலக்ஷணத்துக்கும் பொருந்தும்.

வளரும்பிணிகொண்ட வல்லியையாள் * மிக்ககல்வினையிற்
விளரும்புணியினை விடைத்துவிடாது * முடைத்தலைபூண்
தளருமளவும் தறித்து மணிமுந் தனிநிரிவேற்கு
உள்ளும் இறைவர் * இராமானுசன்தன்னை யுற்றவனே. (௧௯௬)

தன்னை யுற்றாட்செய்யும் தன்மையினேயே * மன்னாநாமரைத்தாள்
தன்னை யுற்றாட்செய்ய என்னை யுற்றாள் இன்று * தன் தகவால்
தன்னை யுற்றாண் றித்தன்மையுற்றாரில்லையென்ற நின்று
தன்னை யுற்றாமை * இராமானுசன்குணம் சாற்றிடுமே. (௧௯௭)

(யுத்தாகல்யாணிராகம் - ருபகநாளம்.)

ஈஃ இடுமே இனியசுவர்க்கத்தில்? * இன்னும் உறவிட்டுச்
சுடுமே? அவற்றைத் தொடர் தருதொல்லே * சுழல் சிறப்பில்
நடுமே? இனிநம் இராமானுசன் கம்மை நம்வசத்தே
விடுமே? சரணமென்றால் * மனமே! நையல்மேவுதற்கே. (௧௯௮)

தற்குச்சமணரும் சாக்கியப்பேய்களும் * தாழ்சடையோன்
சொற்கற்றசோம்பரும் சூனியவாதரும் * நான்மறையும்
நிற்கக்குறும்புசெய்சேரும் மாண்டனர் நீநிலத்தே
பொற்கற்பகம் * எம் இராமானுசமுனிபோந்தபின்னே. (௧௯௯)

போந்ததென் னெஞ்சென் னும் பொன்வண்டு * உனதடிப்போ தில்லென்
ராந்தெனினே னென் னுமர்ந்திடவேண்டி * நிற்பாலதுவே
நாந்திடவேண்டி இராமானுச! இதுவன்றி ஒன்றும்
மாந்தவில்லாது * இனிமற்றென்று காட்டியக்கிடலே. (௨௦௦)

(கேதாரகோளராகம் - ருபகநாளம்.)

மயக்கும் இருவினை † வல்லியில்பூண்டு * மதிமயங்கித்
துயக்கும் பிறவியில் தோன்றியானை * துயரகற்றி
உயக்கொண்டுகல்கும் இராமானுச! என்ற னுன்னையுன்னி
நயக்குமவர்க்கு இது இழுக்கென்ப * நல்லவரென்று நைந்தே. (௨௦௧)

நையும்மனம் உன்குணங்களை யுன்னி * என்ன இருந்துளம்
ஐயனிராமானுசனென்றழைக்கும் * அருவினையேன்
நையும் தொழும் கண்கருதிடிகாணக்கடல்புடைசூழ்
வைவமிதனில் * உன்வன்மை என்பால் என்வளர்ந்ததுவே? (௨௦௨)

† 'வல்லியை' என்றும் பாடம்.

வளர்ந்தவெங்கோபமடங்கலொன்றும் * அன்றுவாளவுணன்
கிளர்ந்தபொன்னாகம்கிழித்தவன் * கீர்த்திப்பயிரொழுந்து
விளைந்திடும்சிற்தைஇராமானுசன் என் தன்மெய்வினைநோய்
களைந்துநன்ஞானமளித்தனன் * கையில்கணியென்னவே. (க௦௩)

கையில்கணியென்னக் கண்ணனைக்காட்டித்தரினும் * உன்தன்
மெய்யில்பிறங்கியசீரன்றி வேண்டிலன்யான் * நிரயத்
தொய்யில் † கிடக்கிலும்சோதிவிண் ‡ சேரிலும்இவ்வருள்நீ
செய்யில்தரிப்பன் * இராமானுச! என்செழுங்கொண்டலே! (க௦௪)

(கமாஸ்ராகம் - ருபகநாளம்.)

‡: செழுந்திரைப்பாற்கடல் கண்துயில்மாயன் * திருவடிக்கீழ்
விழுந்திருப்பார்நெஞ்சில் மேவுநன்ஞானி * நல்வேதியர்கள்
தொழும்திருப்பாதனி ராமானுசனைத்தொழும்பெரியோர்
எழுந்திரைத்தாடும்இடம் * அடியேனுக்குஇருப்பிடமே. (க௦௫)

(மோஹநராகம் - ருபகநாளம்.)

‡: இருப்பிடம் வைகுந்தம்வேங்கடம் * மாலிருஞ்சோலையென்னும்
பொருப்பிடம் மாயனுக்கென்பர்நல்லோர் * அவைத்தம்மொடும்வந்து
இருப்பிடம்மாயன்இராமானுசன்மனத்துஇன்று அவன்வந்து
இருப்பிடம் * என் தனிதயத்துள்ளேதனக்கின்புறவே. (க௦௬)

(ஸௌராஷ்டீராகம் - ருபகநாளம்.)

‡: இன்புற்றசீலத்துஇராமானுச! * என்றும்எவ்விடத்தும்
என்புற்றநோயுடல்தோறும் பிறந்துஇறந்து * எண்ணரிய
துன்புற்றுவினும்சொல்லுவதொன்றுண்டு உன்தொண்டர்கட்கே
அன்புற்றிருக்கும்படி * என்னையாக்கிஅங்காட்படுத்தே. (க௦௭)

(சுருட்டிராகம் - ருபகநாளம்.)

‡: அங்கயல்பாய்வயல்தென்னரங்கன் * அணியாகமன்னும்
பங்கயமாமலர்ப்பாவையைப் போற்றுதாம் * பத்தியெல்லாம்
தங்கியதென்னத்தழைத்துநெஞ்சே! நம்தலையிசையே
பொங்கியகீர்த்தி * இராமானுசனடிப்பூமன்னவே. (க௦௮)

நசகஅடிவரவு:—பூ சீர் நிதி ஆண்டு மண் அடி கொழுந்து சார்ந்தது
சோர்வு மருள் மயக்கு.

நீருவரங்கநீதழதனார் நீருவடிகளே ஈரணம்.

† 'கிடக்கிலென்', ‡ 'சேரிலென்' என்றும் பாடம். § 'தன்நெடும்'
என்று வழங்குவர்.

இராமானுச நூற்றாந்தாநிச் செய்யுளகராதி.

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
அங்கயல்	௧௪	கள்ளார்	௪	நிலத்தை	௮
அடல்கொண்ட	௮	காரேய்	௪	நிலையார்	௧௫
அடியை	௧௦	கார்த்திகை	௬	நின் தவண்	௧௩
அடையார்	௮	கூட்டும்	௪	நெஞ்சில்	௪
அற்புதன்	௧௦	கூடும்	௬	நையும்மனம்	௧௬
அகியையிமை	௮	கைத்தனன்	௧௨	படிக்கொண்ட	௮
ஆண்டுகள்	௪	கைவிழ்கனி	௧௪	பண்டரு	௧௧
ஆயிழையார்	௬	கோழந்து	௧௧	பற்றாமனிசரை	௧௪
ஆப்பொழில்	௬	கொள்ள	௪	பார்த்தான்	௧௦
ஆரோன்கின்று	௧௨	கோக்குலம்	௧௦	பிடியை	௧௧
ஆனதுசெம்மை	௧௦	சாணமடைந்த	௧௨	புண்ணிய	௧௫
ஆட்கொண்ட	௫	சுரந்தது	௧௨	பூமன்னுமாது	௩
இடுமே	௧௪	சின்தையினேடு	௧௨	பேரியவர்	௧௪
இயலும்	௪	வீரிய	௫	பேதையர்	௧௧
இருந்தேன்	௧௧	சீர்கொண்டு	௧௪	பேரியல்	௪
இருப்பிடம்	௧௪	சூக்கும்	௬	பேரென்று	௬
இடைஞ்சு	௪	செய்த்தலை	௧௩	பொய்யை	௧௩
இடைவளை	௫	செய்யும்	௫	பொருந்திய	௪
இனியென்	௩	செழுந்திரை	௧௪	பொருளும்	௮
இன்பத்தரு	௪	சேமசுலீகம்	௮	போந்ததென்	௧௪
இன்புற்ற	௧௪	சொல்லார்	௬	போற்றும்	௧௫
நந்தனன்	௧௩	சொல்லி	௩	மண் மிசை	௬
உணர்ந்த	௧௧	சோராத	௫	மயக்குமிருவினை	௧௪
உண்ணின்று	௧௫	சோர்வின்றி	௧௪	மருள்ளரந்து	௧௫
உதிப்பா	௧௦	ஞானங்கனிந்த	௧௨	மற்றொரு	௧௧
உறுபெரும்	௬	தவந்தரும்	௧௫	மன்னிய	௫
எய்தற்கு	௬	தற்குச்சமனாரும்	௧௬	முனியார்	௬
எனக்குற்ற	௬	தன்னி	௧௬	முன்னிவினை	௩
என்னைப்புலியில்	௬	நாழ்வொன்று	௫	மொய்த்த	௬
என்னையும்	௧௨	திக்குற்ற	௪	மொழியை	௪
ஓதிய	௧௪	நேரிவுற்ற	௧௪	வண்மையினாலும்	௧௩
கடலாவாய	௧௧	நோர்மறை	௧௩	வருத்தும்	௪
கட்டப்பொருளை	௧௫	நயந்தரு	௩	வளரும்பினி	௧௪
கண்டவர்	௧௦	நயவேன்	௮	வளர்ந்த	௧௪
கண்ணகொன்	௧௪	நல்லார்	௧௩	வாழ்வற்றது	௧௨
கதிக்கு	௫	நாட்டிய	௧௦	வைப்பாய	௬
கருத்திப்புகுந்து	௧௩	நினைந்தி	௬		
கலிக்க	௧௪	நிதியை	௬		

இய ல் சா த் து.

(பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் அருளிச்செய்தது.)
 நன்றாந்நிருவுடையோம் நானிலத்திலவ்வுயிர்க்கும் *
 ஒன்றும்குறையிலலை ஒதினோம் *—குன்றம்
 எடுத்தானாடிசேரிராமாநுசன்தான் *
 பிடித்தார்பிடித்தாரைப்பற்றி.

(க)

(வகுளாபரணபட்டர் அருளிச்செய்தது.)

வாழிதிருக்குருகூர் வாழிதிருமழிசை *
 வாழிதிருமல்லிவளநாடு *—வாழி
 சுழிபொறித்தநீர்ப்பொன்னித்தென்னரங்கன்தன்னை *
 வழிபறித்தவாளன்வலி.

(உ)

(பூநீபராங்குசதாஸர் அருளிச்செய்தது.)

திருநாடுவாழி திருப்பொருநல்வாழி *
 திருநாட்டுத்தென்குருகூர்வாழி *—திருநாட்டுச்
 சிட்டத்தமர்வாழி வாழிசடகோபன் *
 இட்டத்தமிழ்ப்பாவிசை.

(ங)

(பரகாலதாஸர் அருளிச்செய்தது.)

மங்கைநகர்வாழி வண்குறையலூர்வாழி *
 செங்கையருண்மாரிசீர்வாழி *—பொங்குபுனல்
 மண்ணித்துறைவாழி * வாழிபரகாலன்
 எண்ணில்தமிழ்ப்பாவிசை.

(ச)

(பிள்ளை இராமாநுசதாஸர் அருளிச்செய்தது.)

வாழியரோதென்குருகை வாழியரோதென்புதவை *
 வாழியரோதென்குறையல்மாநகரம் *—வாழியரோ
 தக்கோர்பரவும்தடஞ்சூழ்பெரும்பூதூர் *
 முக்கோல்பிடித்தமுனி.

(ரு)

(திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்தது.)

மொழியைக்கடக்கும்பெரும்புகழான் * வஞ்சமுக்குறும்பாம்
 குழியைக்கடக்கும்நங்கூரத்தாழ்வான்சரண்கூடியின் *
 பழியைக்கடத்தும்இராமானுசன்புகழ்பாடியல்லா
 வழியைக்கடத்தல் * எனக்குஇனியாதும்வருத்தமன்றே. (சு)

(பிள்ளை அழகியமணவாளநாஸர் அருளிச்செய்தது.)
 நெஞ்சத்திருந்துகிரந்தாமாககிரயத்துய்க்கும் *
 வஞ்சக்குறும்பின்வகையறுத்தேன் * மாயவாதுயர்நாம்
 அஞ்சப்பிறந்தவன்சீமாதவனடிக்குஅன்புசெய்யும் *
 தஞ்சத்தொருவன்சரணம்புயம்என்தலைக்கணிந்தே. (எ)

(பின்பழகரம்பெருமாள்சீயர் அருளிச்செய்தது.)
 வாழிதொலும்புழிதொலும்உலகமுய்ய
 உம்பர்களும்கேட்டிய்ய * அன்பினாலே
 வாழியெனும்பூதம்பேய்பொய்கைமாறன்
 மழிசையர்கோள் பட்டர்விராண்மங்கைவேந்தன் *
 கோழியர்கோன்தொண்டர் துகள்பாணன்கோதை
 குலமுனிவன்கூறியநாலோதி * வீதி
 வாழியெனவருந்திரனைவாழ்த்துவார்தம்
 மலாடிஎன்சென்னிக்குமலர்ந்தபூவே. (அ)

இயல்சாத்து ஸம்பூர்ணம்.

சா த் து ம றை.

பல்லாண்டிபல்லாண்டிபல்லாடியரத்தாண்டு *
 பலகோடிநாளுயிரம் *
 மல்லாண்டதின்னதோள்மணிவண்ணு ! * உன்
 செவ்வடிசெவ்விதிருக்காப்பு.

அடியோமோடும்சின்னோடும்பிரிவின்றிஆயிரம்பல்லாண்டு *
 வடிவாய்நின்வலமார்பினில்வாழ்கின்றமங்கையும்பல்லாண்டு *
 வடிவார்சோதிவலத்துறையும்சுடராழியும்பல்லாண்டு *
 படைபோர்புக்குமுழங்கும்அப்பாஞ்சசன்னியமும்பல்லாண்டே.

(பேரியசீயர் அருளிச்செய்தது.)
 ஸர்வதேசதசாகாலேஷ்வவ்யாஹதபராக்ரமா-
 ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞாவர்த்ததாமபிவர்த்ததாம்.

(கந்தாடையண்ணன் அருளிச்செய்தது.)
 ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞாப்ரதிவாஸாமுஜ்ஜ்வலா -
 திகந்தவ்யாபிநீபூபாந்லாஹிலோகஹிதைவிணி.

(உடையவர் அருளிச்செய்தது.)

ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயமநுபத்ரவாமநுதிநம்ஸம்வர்த்தய -
ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயமநுபத்ரவாமநுதிநம்ஸம்வர்த்தய.

(பெரியசீயர் அருளிச்செய்தது.)

நமஸ்சுரீஸைவநாதாயகுந்தீநகராஜந்மநே -
ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஸாலிநே.

(நம்பெருமாள் அருளிச்செய்தது.)

ஸ்ரீஸைலேஸதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிசுணர்ணவம் -
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

(மடத்துப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது.)

வாழிதிருவாய்மொழிப்பிள்ளைமாதகவால் *
வாழம்மணவாளமாமுனிலன் *—வாழியவன்
மாறன்திருவாய்மொழிப்பொருளை * மாநிலத்தோர்
தேறும்படியுரைக்குஞ்சீர்.

(ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணன் அருளிச்செய்தது.)

செய்யதாமரைத்தாளிணைவாழியே
சேலைவாழிதிருநாபிவாழியே *
சுய்யமார்பும்புரிநூலும்வாழியே
சுந்தரத்திருத்தோளிணைவாழியே *
கையுமேந்தியமுக்கோலும்வாழியே
கருணைபொங்கியகண்ணிணைவாழியே *
பொய்யிலாதமணவாளமாமுனி
புந்திவாழிபுகழ்வாழிவாழியே.

அடியார்கள்வாழ அரங்கநகர்வாழ *
சடகோபன்தண் தமிழ்நூல்வாழ *—கடல்குழந்த
மன்னுலகம்வாழ * மணவாளமாமுனியே! *
இன்னும்ஒருநாற்றாண்டிருக்கும்.

நாலாயிர திவ்வியப்ரபந்தங்கள் அருளிச்செய்த ஆழ்வார்கள்.

ஆழ்வார்கள்.	அவதரித்த காலம்.	உச்சம்.	அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள்.	பாசரம்.
க. பொங்கையாழ்வார்	தவாபாயுகம்	பாஞ்சலாயுதம்	முத்திநுத்தாதி.	₹00
உ. பூதத்தாழ்வார்	அ,கஉ,கஅஉ	கதாம்சம்	இரண்டாதிநுத்தாதி.	₹00
ங. பேயாழ்வார்	கெ.	கத்தகாம்சம்	மூன்றாதிநுத்தாதி.	₹00
ச. திருமழிசைப்பிரான்	கெ.	கதாம்சம்	திருச்சத்திநுத்தம் (₹உ0), நாய்குண்டி நுத்தம் (கச)	₹உ௪
ரு. மதுரகவியாழ்வார்	அ,கங,அகக	கைகதேயாம்சம்	கண்ணிநுத்தம் ததாம்பு.	₹க
ல. நம்மாழ்வார்	கலியுகம்	கலாம்சம்	திருவிருத்தம் (₹00), திருவாசிரியம் (௪), பெரிய திருத்தாதி (அள), திருவாய்மொழி (₹,₹0௨.)	₹௨௬௪
ள. குலசேகரபெருமாள்	₹௪0 உஅ,	கணப்துடாம்சம்	பெருமான் திருமொழி.	₹0௫
அ. பெரியாழ்வார்	சள	கருடாம்சம்	திருப்பவள்ளு (₹௨), திருமொழி (சகக.)	₹௪௩
க. ஆண்டாள்	கஅ	பூமிப்பிராட்டியாயாம்சம்	திருப்பாவை (௩0), திருமொழி (₹௪௩).	₹௪௩
க0. தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்	உஅக	வநமாலாம்சம்	திருமாய் (ச௫), திருப்பள்ளியெழுச்சி (₹0.)	₹௫
கக. திருப்பாணாழ்வார்	௩௪௩.	ஸ்ரீவத்தாம்சம்	அமலகுதிபிரான்.	₹0
கஉ. திருமங்கையாழ்வார்	௩௪அ	சார்வகாம்சம்	பெரிய திருமொழி (₹,0௮௪), திருக்குறத்தாண்டகம் (௨0), திருநெடுத்தாண்டகம் (௩0), திருவேலு கூத்திருக்கை (க), சிறிய திருமடல் (₹), பெரிய திருமடல்.	₹,₹௩௪
			ஆக, பாசரம்...	௩,௪௪௪.

நாலாயிரம் பாசரங்கட்குச் சிறிது குறைவிலும் நாலாயிரமென்று வழக்குதல் மரபு; இனி, சிறிய திருமடல் உள்ள எழுதுகண்ணிகளையும் பெரிய திருமடலிலுள்ள கசஅழி-கண்ணிகளையும் செய்யுளாகவைத்துக் கணக்கிட்டு நாலாயிரம் பாசரமென்று கணக்கிடுவாரும், இராமானுசனாதந்தாதிதையும் இவற்றடல் சேர்த்துக் கணக்கிடுவாரு முளர்.

அரும்பதவுரை.

அ

அஃகுதல் - ஈருங்குதல்.
 அகடு - நடுவிடம், வயிறு.
 அகப்பணி - அந்தரங்ககைக்கரியம்.
 அகம், அகம்படி - உள்ளிடம்.
 அகலம் - மார்பு.
 அகலிடம் - பூமி.
 அகவலை - வலையின் உள்ளிடம்.
 அகாரியம் - செய்யத்தகாததொழில்.
 அகைப்பு - ஸங்கல்பம், முயற்சி, மதிப்பு.
 அக்காரம் - வெல்லம்.
 அக்கு - எஃகும்பு, ருத்ராஃகம்.
 அக்குவடம் - சங்குமணிவடம்.
 அங்கம் ஆறு - சீமைஷ, வியாகரணம், சந்தல், நிருக்தம், ஜ்யோதிஷம், கல்பம்.
 அங்காததல் - வாய்நிறத்தல்.
 அங்கி - அக்ரி.
 அசம்பு - நீர்ப்பெருக்கு.
 அசுரர் - இராக்கதர்.
 அச்சன் - ஸ்வாமி.
 அச்சுதன் - அடியார்களை நழுவவிடாத திருமால்.
 அச்சோ - ஆச்சரியக் குறிப்பிடைச்சொல்.
 அஞ்சனம் - மை.
 அடல் - வலிமை, போர், கொல்லுதல்.
 அடிகள் - ஸ்வாமி.
 அடிசில் - சோறு.
 அடிச்சி - அடியவன்.
 அடிதாறு - பாதரேகை.
 அடிநிலை - பாதுகை.
 அடியுறை - பாதகாணிக்கை.
 அடுதல் - சமைத்தல், கொல்லுதல்.
 அடை - இலை.
 அடைக்காய் - வெற்றிலைபாக்கு.
 அட்டல் - வார்த்தல், சமைத்தல்.
 அணங்காடுதல் - ஆவேசமாடுதல்.
 அணங்கு - தெய்வம், வருத்தம்.
 அணர் - தாடை.

அ

அணவுதல் - கிட்டுதல்.
 அணர் - கழுத்துக்குக்கீழுறுப்பு.
 அணுக்கர் - சமீபத்திலிருப்பவர், அந்தரங்கர்.
 அணை - படுக்கை.
 அண்டம் - மேலுலகம்.
 அண்டர் - நித்தியசூரிகள், இடையர்.
 அண்டவாணர் - மேலுலகத்தில் வசிக்கும் தேவர்.
 அண்ணல் - பெருமையுடையவன்.
 அண்ணித்தல் - நித்தித்தல்.
 அன்னம் - சமீபம்.
 அதகன் - ஹதகன், ஆச்ரிதர்களின் விரோதிகளைப் போக்கும் மிடுக்கு, டையவன்.
 அதர் - வழி.
 அதவுதல் - நெருக்குதல்.
 அதன் - தேவன்.
 அதத்தின் பத்தாம் நாள் - முன்னே நிரவணம், பின்னே ரோகிணி.
 அத்தன் - ஸ்வாமி.
 அத்தானி - அருகான இடம், ஆஸ்தானம்.
 அத்தானிச்சேவகம் - பிரியாமல் நெருங்கிச்செய்யுஞ் சேவை.
 அத்திரம் - அம்பு.
 அநகன் - குற்றமற்றவன்.
 அனங்கன் - மன்னதன்.
 அநந்தன் - ஆதிசேஷன்.
 அநுராகம் - ஆகை.
 அந்தகன் - குருடன், யமன்.
 அந்தணமை - பிராமணத்தன்மை.
 அந்தது - அப்படிப்பட்ட பிராப்யவஸ்து.
 அந்தமில்பேரின்பம் - முடிவில்லாத நிரதிசயவின்பம்.
 அந்தரம் - இடைபூறு, தாமதம், இடைவெளி.
 அந்தரி - தூர்க்கை.
 அந்தி - மலைப்பொழுது.

அ

அந்திகாவலன் - சந்திரன்.
 அபயம் - முகையிடுதல், ரக்ஷகம்.
 அபிமானதுக்கள் - அபிமானத்தி
 னுற் பித்தவன்.
 அப் - ஐயம்.
 அமணர் - ஜைனர்.
 அமஞ்சும்பு - அமைந்து பார்த்து.
 அமரர் - மரணமில்லாத தேவர், நித்
 தியகுரிகள்.
 அமருலகு - பரமபதம்.
 அமர் - யுத்தம்.
 அமலன் - சூத்தியத்தவன்.
 அமலி - படுக்கை.
 அமை - மூங்கில்.
 அம்பரம் - வஸ்திரம், ஆகாசம்.
 அம்பு - நீர்.
 அம்புதம் - மேகம்.
 அம்புயம் - தாமரை.
 அம்புலி - சந்திரன்.
 அம்மம் - முலைப்பால்.
 அம்மணி - இரிப்பு.
 அம்மலிமார் - தாய்மார்.
 அயர்ப்பு - மறதி.
 அயன்வாரி - பிரமாஸ்திரம்.
 அயில் - வேல், கூர்மை.
 அரக்கர் - ராஜகுலர்.
 அரங்குதல் - அழிதல்.
 அரட்டன் - தீம்பன்.
 அரணம் - ஷேதம்.
 அரண் - காவல், மதின், சரணம்.
 அரந்தை - துன்பம்.
 அரம்பன் - தீம்பன்.
 அரம்பையர் - தேவமந்தர்.
 அரவதண்டம் - யமதண்டனை.
 அரவப்பகையூர் - பாம்புக்குப்பகை
 வகுதிய கருடனை வாகனமாகவு
 டைய திருமால்.
 அரவம் - ஓசை, பாம்பு.
 அரலித்தம் - தாமரை.
 அரலித்த லோசனம் - தாமரைக்கண்.
 அரவு - பாம்பு.
 அரவ்சேய் - சுப்பிரமணியன்.
 அரி - சிங்கம், ரேகை, கறுப்புநீதம்,
 சத்ரு.

அ

அரியனை - சிங்காசனம்.
 அரியுரு - நரணிம்நலஸ்வரூபம்.
 அரிவை - இளம்பெண்.
 அரு, அருவம் - உருவமின்மை.
 அருகல் - சமீபம்.
 அருக்கன் - குரியன்.
 அருத்தி - ஆசை, உண்பித்து.
 அருந்துதல் - உண்ணுதல்.
 அரும்பெறல் - பெறுதற்கு அருமை.
 அரைத்தொடர் - அரைவடம்.
 அரையன் - அரசன்.
 அர்த்தபஞ்சகம் - ஸ்வஸ்வரூபம், ப்ரஸ்
 வருபம், புருஷார்த்த ஸ்வரூபம்,
 உபாயஸ்வரூபம், வீரோதிஸ்வ
 ரூபம்.
 அர்த்தம் - பாதி, பொருள்.
 அலகு - அளவு, துணி, விதை, வாய்.
 அலக்கன் - துன்பம்.
 அலக்கல் - மாலை.
 அலத்தல் - கிளைசப்படுத்தல்.
 அலத்தல் - கலக்கம்.
 அலப்பு - கிரமம்.
 அலமருதல் - சுழலுதல்.
 அலம் - கலப்பை, போதும்.
 அலம்புதல் - அலையச்செய்தல்.
 அலர் - புஷ்பம், பழிதூற்றுதல்.
 அலர்மகள் - லக்ஷ்மி.
 அலவலை - தனது வெற்றியைப் பிறர்
 மேல் ஏற்றிப் புகழ்பவன், பொய்
 யன், வாயாழி,
 அலவன் - ஆண்டண்டு.
 அலவை - வஞ்சகமுள்ளவன்.
 அலத்துதல் - அழுதல்.
 அலி - நட்புமலகம்.
 அலிவலைமை - அலைச்சல்தன்மை.
 அலோகம் - கண்ணுக்கு விஷயமாக
 காத வஸ்து.
 அல் - இராத்திரி, இருட்டு.
 அல்ல - பாவம்.
 அல்லல் - துன்பம், தோஷம்.
 அல்லி - அகலிதழ், ஓர்நீர்ப்பூக்கொடி.
 அல்வழக்கு - தகாதமுறை.
 அவத்தம் - அபத்தம், இழிவு, தவறு,
 பொல்லாங்கு, வீண்.

அவயிருதம் - யாகத்தின்முடிவிற்கெய்யும் மங்களஸ்நானம்.

அவம் - வீண்.

அவயம் - அபயம், அடைக்கலம்.

அவலம் - துன்பம்.

அவனியாள் - பூமிதேவி.

அவா - ஆகை.

அவி - ஹவில, யாகங்களில் தேவர்களுக்குக் கொடுக்கும் உணவு.

அவுணன் - ராசநஸன், அசுரன்.

அவை - ஸபை.

அழக்கொடி - பேய்மகள்.

அமுந்தை - திருவமுந்தார்.

அமுப்புதல் - மிகநெருங்குதல்.

அளகைக்கோன் - குபேரன்.

அளறு - சேறு.

அளி - வண்டு, கிருபை.

அலை - தயிர், சேறு, வீணை.

அள்ளல் - குழைசேறு, நெருக்கம்.

அறவன் - தர்மஸ்வரூபி.

அறசுவை - கைப்பு புளிப்பு உவர்ப்பு கார்ப்பு தித்திப்பு துவர்ப்பு.

அறதொழில் - ஒதல் ஒதுவித்தல் யாகம்செய்தல் செய்வித்தல் ஈதல் ஏற்றல்.

அறபதம் - வண்டு.

அறுமுகன் - சுப்பிரமணியன்.

அறுவகைச்சமயம் - பௌத்தம், ஜைனம், பைரவம், காளாமுகம், லோகாயதம், சூரியவாதம்; பிறவாறும் கூறுவர்.

அறை - பாறை.

அறைவுதல் - போர்செய்ய வலியக்கூப்பிடுதல்.

அறையோ - சயித்தவர்கள் தோற்றவர்களை நோக்கிச்சொல்லும்வார்த்தை, முறையிடுதல்.

அறகம் - அடக்கம்.

அற்றம் - சமயம், இடைபூறு, இல்லாமை.

அனங்கன் - மன்மதன்.

அனந்தல் - நித்திரை.

அனந்தசயனன் - ஆகிசேஷசயனத்தின்பள்ளிகொண்டவன்.

அனுங்குதல் - நோவுபடுதல்.

அணை - தாய்.

அன்றுதல் - சேறுதல்.

அன்னவசஞ்செய்தை - உணவுக்கு ஈடாக இடம்வல்லம் கொள்ளுதல், தாங்குதல்.

பு

பூசுமவாதியர் - சைவர்.

பூதம் - மார்பு, உடம்பு.

பூகுலம் - துன்பம்.

பூக்கம் - செல்வம், பேறு.

பூக்கை - சரீரம்.

பூங்காரம் - அஹங்காரம்.

பூசுறுத்தல் - மிரஸித்தல்.

பூசு - குற்றம்.

பூடகம் - ஒருவகைப்பொன்.

பூடல்மா - திருமங்கையாழ்வாரது குதிரை.

பூடு - வெற்றி.

பூட்சி - ஆளுகை.

பூணம் - கதி.

பூணிப்பொன் - மாற்றறிதற்குக்கொள்ளும் உயர்தரப்பொன்.

பூணை - சத்தியம்.

பூண்டு-வருஷம், அசாட்சிசெய்து.

பூகரம் - அன்பு.

பூதர் - இழிந்தவர்.

பூதித்தியன் - சூரியன்.

பூத்தன் - ஆப்தன்.

பூநிறை - பசுக்கூட்டம்.

பூப்பு - கட்டி, சரீரம்.

பூம்பல் - இலைக்குழைலாசை, அல்லி.

பூயம் - தோழியர்கூட்டம், வேலைத்திறம், சிறைகம்.

பூயாபாடி - இடைச்சேரி.

பூயக்குலம் - இடைச்சாதி.

பூய்மகன் - நப்பின்னைப்பிராட்டி.

பூரணம் - வேதம்.

பூரம் - மாலை, சந்தனம்.

பூரல் - ஒருவகைமீன்.

பூராஅமுதம் - தெவிட்டாத [பரம போக்யமான] அமிருதம்.

பூராமம் - சோலை.

பூரமை - திருப்பிறவாமை.

பூரியன் - ஆசாரியன்.

பூர் - கூர்மை, இலை.

பூர்கலி - கடல்.

பூர்தல் - நிறைதல்.

ஆர்த்தல் - ஆவாரஞ்செய்தல், கட்டு
தல்.
ஆர்ப்பு - பேரொலி.
ஆர்வம் - அன்பு.
ஆலம் - லிஷம்.
ஆலி - மறைத்துணி.
ஆலித்தல் - ஆவாரஞ்செய்தல், ஓல
மிடுதல்.
ஆலநல் - ஆடுதல்.
ஆவத்தனம் - ஆபத்துக்காலத்தில் உத
வும் செல்வம்.
ஆவர் - யாவர்.
ஆவலிப்பு - ஆசைப்படுதல், செருக்கு
தல்.
ஆலித்தல் - நெடுமுச்சுவிடுதல்.
ஆழி - சக்கராயுதம், வட்டவழிவம்,
கடல், குரியன்.
ஆளம்வைத்தல் - ஆலாபித்தல்.
ஆளரி - நாளிங்கம்.
ஆளி - சிங்கம்.
ஆறு - விதம்.
ஆற்றல் - பாக்கிராம்.
ஆறு - அழியாத.
ஆனின்மேயுறந்து - பஞ்சகவர்யம்.
ஆனின்சார்த்தன் - வலியன்.
ஆன் - பசு.

டு

இகல் - போர், பகை.
இருள் - செவிலித்தாய்.
இசுலுதல் - பேரொலிசெய்தல்.
இசை - இராகம், உடன்பாடு.
இஞ்சி - மதிள்.
இடத்தல் - பிளத்தல்
இடவன் - மண்கட்டி.
இடிம்பை - தன்பம்.
இடைவிடு - விச்சேதம்.
இடைகழி - நடுவிடம் [நடை.]
இட்டம் - இஷ்டம்.
இட்டிடை - சிதியிடுதிப்பு
இணக்கம் - சகவாசம்.
இணர் - பூங்கொத்த.
இணை - இரண்டு, ஒப்பு.
இண்டை - பூமலை.
இண்டைக்குலம் - நெருங்குதலை
யுடைய கூட்டம்.
இதணம் - பரண்.

இதயம் - மனம்.
இதழ் - உதடு.
இந்திரகோபம் - தம்பலப்பூச்சி.
இந்திரஞாலம் - மாயவித்தை.
இந்திரன்சிறுவன் - அருச்சுனன்.
இந்து - சந்திரன்.
இமம் - பனி.
இமவந்தம் - இமயாலை.
இமில் - முசுப்பு.
இமையவர் - தேவர்.
இம்பர் - இவ்விடம்.
இயக்கு - அசைதல், தன்பம்.
இயக்கர் - யக்கர்.
இயம்புதல் - சொல்லுதல்.
இயல் - லக்ஷணம்.
இயல்வு - விரகு.
இரவி - குரியன்.
இராகம் - ஆசை, இசைப்பாட்டு.
இராவணந்தகன் - இராவணனைக்
கொன்றவன்.
இரிதல் - ஒடுதல்.
இரிடு - இருத்தி.
இருக்கு - வேதம்.
இருக்கை - இருப்பிடம்.
இருமகேசன் - ஹிருஷிகேசன்; இது,
எம்பெருமானது தவாதசநாமங்க
ளுள் ஒன்று, இந்திரியங்களை அடக்
கியாள்பவனென்று பொருள்படும்.
இருந்தில் - சரி.
இருபிறப்பு - இயற்கையான ஜன்மத்
தோடு ஞானஜன்மமும்சேர்ந்த பிரா
மணப்பிறப்பு [சுவிஜர்].
இருவாட்சி - மல்லிகையில் ஓர்சாதி.
இலகுதல் - விளங்குதல்.
இலக்கியம் - லக்ஷயம்.
இலக்கு - குறி.
இலங்குதல் - விளங்குதல்.
இலக்கினை - அடையாளம், முத்திரை.
இலட்டுவம் - ஸட்டு.
இலக்கியர்-லிங்கப்பிரமாணவாதிகள்,
ஆதாமாதிகள்.
இலக்குரம்பை - பர்ணசாலை.
இல்லம் - வீடு.
இல்லவன் - மனைவி.
இல்லை - க்ருஹஸ்ததருமம்.
இல்லி - சிறுதவாரம்.
இவரித்தல் - எதிர்த்தல்.
இழவு - இழத்தல்.

இழுக்கு - குன்றவு, தவறு.
 இழுசுதல் - பூசுதல்.
 இறை - ஆபரணம், செய்.
 இளங்கோ - இனியபெருமாள்.
 இளங்கோயில் - பாலாயைம்.
 இளம்பழ - இளந்தன்மை.
 இறப்பு - மரணம், மோகனம்.
 இறவு - மீன்விசேஷம், முடிதல்.
 இறுகல் - ஸங்கோசம்.
 இறுத்தல் - செலுத்துதல்.
 இறுமாப்பு - கர்வம்.
 இறை-சிறிது, அரசன், கடவுள், கப்பம்.
 இறைச்சி - மாயிசம்.
 இறைஞ்சுதல் - வணங்குதல்.
 இறைக்கல் - பரமாத்மஸ்வரூபம்.
 இன்பமாரி - இன்பத்தை யுண்டாக்
 கும் மேகம்.
 இன்னுமை - துன்பம்.

ஈ

ஈசன் - சிவன்.
 ஈடறவு - விடாமுயற்சி.
 ஈடு - ஒப்பு, தகுதி.
 ஈட்டம் - கூட்டம்.
 ஈட்டுதல் - திரளுதல்.
 ஈண்டிதல் - நெருங்குதல்.
 ஈரி - அன்புடையவன்.
 ஈர்த்தல் - இழுத்தல்.
 ஈர்மை - உபயபாவனை, ஈரப்பாடி.
 ஈளை - கோழை.
 ஈற்றுத்தாய் - பெற்றதாய்.

உ

உகவாதவர் - பகைவர்.
 உகவை - சந்தோஷம்.
 உகளுதல் - புரளுதல்.
 உகிர் - நகம்.
 உகைத்தல் - உபேகித்தல், செலுத்து
 தல்.
 உக்கம் - விசிறி.
 உசர்வுதல் - வினாவுதல்.
 உடுக்கை - வஸ்திரம்.
 உடை - வஸ்திரம்.
 உட்கண் - ஞானம்.
 உட்கு - பெருமை, அச்சம்.
 உணங்கல் - உலர்த்தின நெல், புழுங்
 கல்கெல்.
 உண்டி - உணவு.
 உதரம் - வயிற்று.

உத்தாவேதி - யாகஸ்தாநம்.
 உத்தானம் - எடுத்தல்.
 உந்தி - கொப்பூழ்.
 உந்தை - உந்தந்தை.
 உமர் - உம்மைச்சேர்ந்தவர்.
 உமைபங்கள் - பார்வதியை இடப்பா
 கத்திற்கொண்ட சிவன்.
 உம்பர் - மேலிடம், தேவர்.
 உம்பி - உந்தம்பி.
 உயவேன் - ஸஹவாஸம் செய்யேன்,
 வினாவேன்.
 உயிர்நிலை - ஜீவாத்மஸ்வரூபம்.
 உயிர்ப்பு - மூச்சு.
 உயோகுதியில் - யோகரித்திரை, எஸ்
 லாவற்றையும் அறிந்துகொண்டே
 துங்குதல்.
 உய்த்தல் - கொண்டுவிடுதல்.
 உய்வு - பிழைப்பு.
 உரகம் - பாம்பு.
 உரப்புதல் - மலக்குதல், அதட்டுதல்.
 உரம் - பலம், மார்பு.
 உரவு - வலிமை.
 உரன் - மனம்.
 உரிஞ்சுதல் - தேய்த்தல்.
 உரு - ரூபம், தேகம்.
 உருத்தல் - கோபித்தல்.
 உருப்பன் - ருக்மன்.
 உருப்பினி - ருக்மிணி.
 உருப்பொலார் - அழகில்லாத உருவ
 முடையார்.
 உரும் - இடி.
 உருவறை - அழகில்லாதவன்.
 உருவி - உர்வி : பூமி.
 உரைக்கியம் - சொல்வோம்.
 உரோடம் - கோபம்.
 உரோமகூபம் - மயிர்ச்சிலிர்ப்பு.
 உலங்கு - பெருதுளம்பு, கொசு.
 உலப்பு - அழிவு, வறட்சி.
 உலோபாய் - பின்வாங்கமாட்டாய்.
 உவணப்புன் - கருடப்பாணி.
 உவரி - கடல்.
 உவலை - இழிவு.
 உவனியம் - உபநயநம்.
 உவன் - மத்தியிலிருப்பவன்.
 உவா - அமாவாஸையை, பௌர்ணமி.
 உழக்குதல் - கலக்குதல்.
 உழத்தல் - வருந்துதல்.
 உழலை - குறுக்கிடும் மரம்.

உழைதல் - ஆனதல், துறைத்தல், கலை
 ஸ்ருதல்.
 உழிதருதல் - அலைச்சல்படுதல்.
 உழுவை - புலி.
 உழை - புள்ளிமான்.
 உழை - புறமயிர்.
 உள்ருதல் - நினைத்தல்.
 உறகல் - உறங்கல், உறங்கவேண்டா.
 உறைப்பன் - மிடுக்குடையவன்.
 உறைப்பு - உறதி
 உறைவிடம் - இருப்பிடம்.
 உன்னி - நினைத்ததற்குடரியவன்.
 உன்மத்தர் - வைத்தியம்பிடித்தவர்.
 உன்ருதல் - நினைத்தல்
 உறையின்தோழி - சிற்றோலைகை: (இ
 வள் கண்ணன்னு பென்தாளுன் அ
 மிருத்தனைக் கொண்டுபோளுன்.)
 ஊ
 ஊடல் - பிரணயசுலகம்.
 ஊட்டம் - நீனி.
 ஊண் - உணவு.
 ஊதல் - நடுக்குதல்
 ஊதை - குளிர்காற்று.
 ஊதம் - உலகநத்த பெருமாள்
 சந்திதி.
 ஊரு - தொடை.
 ஊர்நி - வாகனம்.
 ஊழி - விஸக்ஷணகாலம், கற்பகாலம்.
 ஊழியை - முனியிலே விழுந்த இலை,
 சருகு.
 ஊழ் - முறை, விதி.
 ஊழ்த்தல் - கனித்தல்.
 ஊழ்மை - முறைமை.
 ஊனி - பசி.
 ஊறு - ஸ்பர்சம்.
 ஊற்றம் - உறுதி.
 ஊனகாரகர் - தாய்கள் கொல்லுதல்
 லாமல் பிறரைக்கொண்டும் கொல்
 விப்பவர்.
 ஊன்ம் - குறைவு.
 ஊனையுரம்பை - மாம்பழேதகர்.
 ஊன் - மாயிசம்.
 எ
 எக்கம் - தாளம்.
 எக்கல் - மேடு.
 எக்கை - இதுஎன்னகஷ்டம்?
 எச்சம் - சந்திதி.
 எஞ்சல் - குறைவு.

எடுப்பு - உயர்வு.
 எட்டிஞேழாண்டு - பத்து, பத்தி.
 எண்கண்ணான் - பிரமன்.
 எண்கு - கரடி.
 எண்டோரிஞான் - தூர்க்கை.
 எம்மாவீடு - எமக்காகத்தருகிற விலை
 கூடுமான மோகூதம்.
 எயில் - மதிள்.
 எயிறு - பல்.
 எய்ப்பினில்வைப்பு - தளர்ந்தகாலத்
 தில் உதவும் செல்வம்.
 எய்த்தல் - இளைத்தல்.
 எரியப்பு - ஆத்தையாஸ்திரம்.
 எரிவு - எரிச்சல்.
 எருத்து - முப்பு.
 எருத்துக்கொடியுடையான் - ருஷபத்
 துவசத்தையுடைய சிவன்.
 எல்லி - இரவு.
 எல்லே - தோழி! வியப்பும்இரக்கமும்
 பற்றிவரும் இடைச் சொல்.
 எவம் - எது.
 எவ்வம் - தன்பம்.
 எழில் - அழகு.
 எழுமை - எழுபிறப்பு; ஊர்வன மானி
 டம் தேவர் கீர்வாழ்வன பறவை
 எஞ்சல் - நெகிழ்தல். [மிருகம் தாவரம்.
 எற்று - எப்படிப்பட்டது.
 எற்றுதல் - மோதுதல்.
 'எனது' என்பது - மமகாரம்.
 எனெத்து - எவ்வளவு.
 எஃகு - எஃகினுஞ்செய்த சூலம்.
 ஏ
 ஏ - பாணம்.
 ஏகம் - ஒன்று.
 ஏகி - ஸஞ்ஞமசரிதம், புஸ்தகம்.
 ஏண் - நீலை, வலிமை.
 ஏதம் - குற்றம், தன்பம்.
 ஏதலன் - அயலான்.
 ஏதிலர் - பகைவர், அயலார்.
 ஏத்ததல் - புகழ்தல்.
 ஏமம் - சுட்டழகு, வலி, மயக்கம்,
 இனிமை, காவல், இராத்திரி.
 மொற்றம் - தன்பம்.
 ஏய்த்தல் - ஒத்தல்.
 ஏர் - அழகு, ஒப்பு.
 ஏர்வு - ஒப்பு.
 ஏலம் - வாசனை.
 ஏவலம் - அம்பிந்திறமை.

ஏழிசை - தாரம், டைழ, குரல், இனி,
துத்தம், விளரி, கைக்கிளை.
ஏழுமாவாயு-ஸப்தகுலபவதங்கள்;
கைலை இமயம் மந்தரம் விந்நியம்
பீடதம் ஏமகூடம் கீலகிரி என்பன.
ஏழையர் - சபலமுடையவர்.
ஏழ்ச்சி - விகாரம்.
ஏறன் - சிவன்.
ஏறு - ஆண்டிங்கம்.
ஏற்றான் - சிவன்.
ஏனம் - பன்றி.
ஏனோர் - மந்தைமோர், பகைவர்.
ஏன்மேன் - பொருந்தினேன்.

ஐ
ஐங்கணவின்லி - ஐந்துபுவப்பாணங்
கையுடைய மன்மதன்.

ஐ - கோழை.
ஐங்கருவி - பஞ்சஇந்திரியங்கள்.
ஐம்படை - பஞ்சாயுதமென்னும் ஆப
ரணம்.

ஐம்பால் - கூந்தல்; மென்மை குளிர்
த்தி நாத்ரம் நெடுமை கறுப்பு
என்ற ஐங்குணமுடையது; அன்றி,
முடி குழல் தொங்கல் பரிச்சை
சுருள் என ஐவகையாகப் புனையப்
படுவது.

ஐம்பெரும்பூதம் - பிருதிவி அப்பு தேபு
வாயு ஆகாசம்.

ஐயம் - யோக்யவியதயத்தில் இடுவது.
ஐயப்பாடு - சந்தேகம்.
ஐயநிலவு - பஞ்சஇந்திரியவுணர்ச்சி.
ஐயுறவு - சந்தேகம்.

ஐ
ஒக்கலித்தல் - நடைபழகுதல்.
ஒக்கலை - இடுப்பு.
ஒசித்தல் - ஒடித்தல்.
ஒசிவு - தளர்ச்சி.
ஒட்டி - உவமை.
ஒண்டொடி - அழகியவளையல்களை
யணிந்தவள்.

ஒண்ணம் - நன்மை.
ஒருக்ககித்தல் - ஒருமைப்படுத்துதல்.
ஒருங்கிற்று - ஒருவழியிற்சேர்ந்தது.
ஒருங்கு - முழுதும்.
ஒருநாயகம் - தனியரசாட்சி.
ஒக்குதல் - நாணங்கொண்டு கூசுதல்.
ஒட்டி - விரைவு.
ஒற்சம் - ஒடுக்கம்.

ஒன்றிரண்டு கண்ணினான் - முன்றுகண்
கையுடைய சிவன்.
ஒன்றுதல் - கலத்தல்.
ஒன்னலர் - பகைவர்.
ஒன்றூர் - ஒன்றூர் - சத்துருக்கள்.

ஓ
ஒச்சுதல் - ஒங்கியடித்தல்.
ஓடை - முகபடாம்.
ஓட்டருதல் - ஓட்டந்தருதல், ஒடிவரு
தல்.

ஓதம் - குளிர்ச்சி, அலை, கடல்.
ஓதி - கூந்தல்.
ஓத்து - வேதம்.

ஓராமை - ஆராய்ந்தறியாமை.
ஓர்ப்பு - மனனம்பண்ணுதல்.
ஓலக்கம் - ஸாந்தித்யம், காட்சிகொடுத்
தல்.

ஓலமிடுதல் - கதறிக்கூப்பிடுதல்.
ஓவி - சித்திரம்.
ஓவுதல் - ஒழிதல்.
ஓளி - ஒழுங்கு.

ஓ
கங்கு - முற்றுதல், இராத்திரி, நிறம்.
கங்குல் - இராத்திரி.
கசிதல் - ஈடுபடுதல்.
கச்சங்கம் - வியவஸ்தை, பிராஜ்ஞை.
கச்சி - காஞ்சேபுரம்.
கச்சு - அரைவஸ்திரத்தின்மேற் கட்டு
வது.

கடம்-காடு, மதநீர், பாபபலம், அவசி
யம் செயற்பாலது.
கடலேழ் - உவார்நீர், நன்னீர், பால், தயிர்,
நெய், கருப்பஞ்சாறு, தேன் இவற்
றின்மயமானவை.

கடவன் - கடமைப்பட்டவன்.
கடவு - கடமை, பிராப்தி.
கடாம் - மதநீர்.
கடாரம் - பெரியபாத்திரம்.
கடாவுதல் - செலுத்துதல்.
கடி - காவல், மதிள், வாசனை, கலியா
ணம்.

கடினைத்தடங்குன்று - சோளசிக்க
புரம்.
கடிப்பு - ஒருகாதணி.
கடிது = களிது, யானை.
கடுவன் - ஆண்குரங்கு.
கடைத்தலை - தகவாசல்.
கடையா - மூங்கிற்குழாய்.

நடகண் - புறக்கண்.
 நடவிலி - கண்ணுக்கு அகப்படாதவன்.
 நடடம் - நடவடம்.
 நடடி - வெல்லம்.
 நடடு - மரியாதை, செறிவு.
 நடடுவிச்சி - குறிசொல்பவன்.
 கணம் - கட்டிடம், சுதானம்.
 கணவலர் - அலரி.
 கணுளன் - நிர்வாஹகன்.
 கணி - சோதிடன்.
 கணினான் - அம்புவிடுங்கயிறு.
 கண் - இடம்.
 கண்டகர் - முன்போல (கொடிய)
 ராகுலர்.
 கண்டம் - கழுத்து.
 கண்டல் - தாவழ.
 கண்டுகை - கழுத்திலணியும் ஆபரணம், குத்திராக்கம்.
 கண்ணி - மாலி, முடிச்சு, கண்களை யுடையவன்.
 கண்டுகை - நெற்றிக்கண்ணையுடைய விவன்.
 கண்படை - தாங்குதல்.
 கண்புதைத்தல் - மறைத்தல்.
 கதம் - கோபம்.
 கதலி - வரையு.
 கதிரவன் - சூரியன்.
 கதுவப்படுதல் - கவ்வப்படுதல்.
 கதுவாய்ப்படுதல் - வடுப்படுதல்.
 கத்திரபந்து - சுத்திரபந்து.
 கத்திரியர் - சுத்திரியர்.
 கத்திரம் - காத்திரம் = ஓர்பன்.
 கந்து - கட்டுத்தறி, வாசனை.
 கபாலகல்மோக்கம் - பிரமகபாலத்தை யொழித்தல்.
 கபாலி - தூக்கை, சிவன்.
 கபில - பசு.
 கபோதம் - புழு, கொடுங்கு.
 கப்பு - தோள், கிளி.
 கழுது - பாக்கு.
 கமை = சுதானம், பொதுமை.
 கம்பம் - கப்பம், நிக்கம்.
 கம்பு - சிறுதடி.
 கயம் - தடாகம்.
 கயவர் - மூடர்.
 கரசுரணம் - கைகால்கள்.
 கரணம் - உறுப்பு.
 கரண்டம் - கீர்க்காக்கை.

கரத்தல் - ஒலித்தல்.
 கரம் - கை, உறுதி.
 கரா, கராம் - முசலை.
 கரி - சாக்கி, யாணை.
 கரிமுதத்தான் - யாணைமுது முவடய விநாயகன்.
 கரு - கல்பிரதிமை, கர்ப்பம்.
 கருக்காய் - பிஞ்சு.
 கருப்புச்சிவ - கரும்புவில், [முமாம்.
 கருமுதை - இருவாட்சி, கிருசண்பக
 கருமேந்திரியம்ஐந்து-உபஸ்தம் பாணி
 பாடம் பாடி வாக்கு என்பன்.
 கருவரங்கம் - கர்ப்பஸ்தாநம்.
 கருவினை - புஷ்பவிசேஷம்.
 கருளப்புள் - கருடப்பறவை.
 கருள் - கோபம்.
 கரை - ஒலி.
 கலம் - ஆபரணம், கப்பல்.
 கலம்பகம் - பலபுஷ்பங்களைக் கொண்டு
 தொடுக்கும் மாலி.
 கலவர் - மரக்கலத்திலுள்ளவர்.
 கலவி - கலத்தல்.
 கலவிருக்கை - கொலுவிருத்தல்.
 கலாய் - கலந்து.
 கலி - காலதோஷம்.
 கலிகன் தி - திருமங்கையாழ்வார்.
 கலிங்கம் - வஸ்திரம்.
 கலுழி - கலங்கல், வெள்ளம். [பக்கம்.
 கலி - வஸ்திரம், சாஸ்திரம், அம்சம்,
 கலிப்பாடி - மாணை வாகனமாகவுடைய
 கலிஅதர் - கல்வழி. [தூர்க்கை,
 கல்கி - குதிரைமுகத்துடன் அவதரித்
 தும் பெருமான்.
 கலன் - கல்லெறிகயிறு.
 கலந்தம் - தலையற்ற உடல்.
 கலரி - சாமரம்.
 கலரிமா - சமரமிருகம்.
 கலர் - பிளவு, (இரண்டிவிதம்.)
 கலர்தலை - பதைகை.
 கலர்வு - (கிடையாதபோது உண்டா
 கும்) கிலேசம்.
 கலளம் - யானையுணவு.
 கலாடம் - கதவு.
 கலி - குரங்கு, பாட்டு.
 கலிகுர் - வித்துவான்கள்.
 கலிதை - பாட்டு.
 கலின் - அழகு.
 கலுள் - கன்னம்.

கவை - ஸம்சயம், பிளவு.
 கய்வை - ஆரவாரம், கோலாஹலம்.
 கழகண்டு - தீம்பு.
 கழல் - விளையாட்டுக்குறி.
 கழல்சமலம் - திருவழத்தாமரை, கழல் -
 வீரத்துக்கு அறிஞரியாசக் காலில்
 அணியும் ஓர் ஆபரணம்.
 கழறுதல் - பேசுதல்.
 கழிகோல் - வீசுகோல், கன்றின் வாயி
 ல்கட்டிம் கொறுக்கோல்.
 கழிவு - இறந்தகாலம்.
 கழுது - பேய்.
 கழை - மூங்கில்
 களகம் - சாந்து, அன்னப்பறவை.
 களவம் - யானைக்கன்று.
 களிறு - ஆண்யானை.
 களைகட்டல் - களையெடுத்தல்.
 களைகண் - ஆதாரம்.
 களைஞர் - களையெடுப்பவர்.
 கள் - தேன்.
 கள்கை - களவுசெய்தல்.
 கறங்குதல் - ஒலித்தல்.
 கறவு - கப்பம்.
 கறவை - கறக்கும்பசு.
 கறி - மிளகு.
 கறு - கோபம்.
 கறை - அழுக்கு
 கற்பம் - வேதாங்கங்களில் ஒன்று.
 கற்பகம் - வேண்டியவற்றைத்தரும்
 தெய்வமரம்.
 கற்றா - கன்றையுடைய பசு.
 கற்றாயர் - கன்று + ஆயர்; கன்றுகளை
 மேய்க்கும் இடைபார்.
 கற்றினம் - கன்றுஇனம் - கன்றுகளின்
 கூட்டம்.
 கற்றை - கூட்டம்.
 களக்கடிப்பு - பொன்னுற்செய்த
 ஒருகாதணி.
 கனங்குழை - கனமான குண்டலம்.
 கன்னல் - கருப்பஞ்சாறு.
 கன்னி - இளம்பெண், அழியாமை.
 கா - சோலை, காவடி. ~
 காருத்தன் - புரஞ்சயனென்னும்பெய
 ரையுடைய சூரியகுலத்தரசனது
 வம்சத்திற் பிறந்தவன் [இராமன்].
 காசினி - பூமி.
 காசையாடை - காஷாயவஸ்திரம்.

காட்சி - தோற்றம்.
 காண்டவம் - இந்திரனது பூந்தோட்
 டம்.
 காண்டும் - காண்போம்.
 காதலன் - அன்புடைய கணவன்.
 காதலி - அன்புடைய மனைவி.
 காந்தாப்பர் - கந்தர்வர்கள்.
 காபாலி - பிரமகபாலத்தைக் கையி
 லேந்திய சிவன்.
 காப்பு - பாதுகாவல் [ரணசூ.]
 காமம் - அபிஷ்டம்.
 காமரம் - ஓர்பண்.
 காமர்தாதை - மன்மதனது தந்தை;
 கண்ணன்.
 காம்பு - மூங்கில், சிறுகாம்பன்சேலை.
 காயம் - உடம்பு.
 காய்தல் - கோபித்தல்.
 காய்வார் - பணகவர்.
 காரிகை - அழகுடைய பெண்.
 காரோழ - ஸம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம்,
 புஷ்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், அ
 ரோணம், காளமுகி, நீலவர்ணம்.
 கார்க்கண்டன் - சிவன்.
 கார்க்கலி - அஞ்ஞானமாகிய தோ
 லம்.
 கார்த்தல் - அரும்புதல்.
 கார்த்திகையான் - சுப்பிரமணியன்.
 காலசக்கரம் - காலத்தை நடத்துகிற
 திருவாழி.
 காலன் - யமன்.
 காலி - பசுக்கூட்டம்.
 கால் - காற்று, சக்கரம், னுனி.
 காவலன் - அரசன்.
 காலி - நீலோற்பலம்.
 காவு - விளையாட்டுச்சோலை.
 காழ்த்தல் - உறுதிப்படுத்தல்.
 காளம் - வாத்தியவிசேஷம், கறுப்பு.
 காறை - கழுத்திலணியும் ஆபரணம்.
 கானம் - காடு, பாட்டு.
 கானல் - கடற்கரைச்சோலை.
 கானவர் - காட்டில்திரியும் வேடர்.
 கான் - காடு, வாசனை.
 கி
 கிஞ்சகம் - கிளி.
 கிடங்கு - அகழ்.
 கிதிக்கருதி - கிரியை.
 கிரிசு - க்ருத்திரம்.
 கிரிகை - கிரியை.

கிரீடை - விளையாட்டு.
 கிருமி - புழு.
 கில்லைன் - மாட்டேன்.
 கிழத்தி - உரியவன்.
 கிழி - பணமுடிப்பு.
 கிளர்தல் - விளங்குதல்.
 கிளவி - சொல்.
 கிளா - உறவினர்.
 கிளாக்கொள்ளுதல் - திரளுதல்.
 கிளா - கிளா.
 கிளி - கிழப்பவளவடம், வருத்தம், தந்திரம்.
 கிள்ளா மிதனம் - இடட்டையாக இருந்து இசைபாடுந் தேவசாதி.
 கிள்ளா - தேவவாத்தியம்.
 கிழக்கன்று - தம்பி.
 கு
 குக்கர் - இழிகுலத்தார்.
 குக்கடல் - முட்டாக்கு.
 குஞ்சி - ஆண்மயிர்.
 குடக்கத்து - தலையின்மேல் குடங் களை அடுக்கிவைத்துக்கொண்டு அவை அசையாதபடி ஆடும் கூத்து.
 குடங்கால் - முழங்கால், மடி.
 குடங்கை - உள்ளம்.
 குடங்கை - மேற்குத்திக்கு.
 குடமுக்கு - திருக்குடத்தை.
 குழல் - குழி.
 குழி - மலையுச்சி.
 குட்டாடு - கொடிக்குழி - பன் னிரண்டில் ஒன்று.
 குட்டம் - மடு.
 குட்டன் - குமாரன்.
 குணங்கை - கிழக்குச்சிக்கு.
 குணம் - கணிப்பினம் - கிழவொரு கூத்து.
 குணில் - குறுத்தடி.
 குணங்கு - வெண்ணெய்காற்றம்.
 குண்டர் - நீசர்.
 குண்டலை - கமண்டலம்.
 குண்டி - ஆழம். [தவித்தல்.
 குண்டல் - துன்பஞ்செய்தல், நெறி குடிரி - நாணமற்றவன்.
 குண்டை - தரிமாதல்.
 குந்தம் - சிறுவனம், வேல், கோய், மரம்.
 குந்தல் - தவறுதல்.

குந்தன் - திருமாலினது ஆயிரநாமங் களுள் ஒன்று.
 குப்பாயம் - உடற்சட்டை.
 குமரி - கன்னிகை.
 குமுதம் - அல்லி.
 குமுததன்-வாப்பிட்டுச் சொல்லாட் டாது உள்ளே முறுகுதல்.
 குமைத்தல்-ஒய்மலித்தல்.
 கும்பம் - குடம், அதுபோன்ற மல் தகம்.
 கும்பி - நாகவிசேஷம்.
 கும்பாயம் - குழையச்சமைத்தபருப்பு.
 குயம் - ஸ்தனம்.
 குரம்பை - குழி.
 குரவம் - ஓர்வாசனைமரம்.
 குரவர் - பெரியோர்.
 குரவை - கைகோத்து ஆடுதல்.
 குரிசில் - சிறந்த வீரன்.
 குரு - குசாரியன், புண்.
 குருகு - நாரை.
 குருக்கள் குமைதல் - குருவாசத்து ப்பிறந்த அருச்சுனன்.
 குருதி - ரத்தம்.
 குருத்தம் - மருகாரம்.
 குருமணி - சிறந்த மாணிக்கம்.
 குருளி - குட்டி.
 குரைத்தல் - ஒலித்தல்.
 குலை - கரை.
 குவடி - மலையுச்சி.
 குவையம் - பூமி.
 குவை - குவியல்.
 குழ - இளமை.
 குழகன் - யாவருடனும் கலந்துவிளையாடுபவன்.
 குழகு - இனிமை.
 குழகுதல் - விளையாடுதல்.
 குழமணன் - மரப்பாச்சி.
 குழமணிதாரம் - தோற்றார் தோல் வீக்குகடாக ஆடும் கூத்து.
 குழல் - வேய்க்குழல், கூத்தல்.
 குழவி - குழந்தை.
 குழறுதல் - கூறுதல்.
 குழாய், குழ - கூட்டம்.
 குழை - குண்டலம்.
 குளப்புக்கூறு கொள்ளப்படுதல் - மிதித்தவிடத்திலே மிதித்தல்.
 குறங்கு - தொடை.
 குறடி - சட்டை.

குறத்தல் - சிக்குவிடுத்தல்.
குறளை - கோட்சொல்.
குறிக்கோள் - பகுத்தறிவு.
குறிஞ்சி - மலை, ஓர்மரம், ஓர்பண்.
குறும்பர் - சிற்றாசர்.
குறையல்பிரான் - திருமங்கையாழ்வார்.
குற்றேவல் - அந்தரங்ககைக்கரியம்.
குறித்தல் - வீளைத்தல், கூத்தாடுதல்.
கூக்குரல் - கூவுகிற சப்தம்.
கூசம் - கூச்சம்.
கூடலித்தல் - நெரிந்துவருதல்.
கூடலிழைத்தல் - தலைமகனைப்பிரிந்ததலைவி பார்க்கும் குறி.
கூடலூர் - வையங்காத்த பெருமாள் ஆடுதுறைப்பெருமாள் கோவில்.
கூடலார் - பகைவர்.
கூடல் - தென்மதுரை.
கூடார் - சத்ருக்கள்.
கூதல் - குளிர்.
கூதை - மூளி.
கூத்தன் - சிவன்.
கூந்தல் - கேசியென்னும் அரசன்.
கூம்பு - பாய்மரத்தின் குனி.
கூர்தல் - மிகுதி.
கூவினை - வில்வம்.
கூழை - கூந்தல்.
கூழைப்பார்வை - கள்ளப்பார்வை.
கூழைமை - குழைச்சலிதல்.
கூழ் - உணவு, பயிர்.
கூழ்ப்பு - சந்தேகம்.
கூறை - வஸ்திரம்.
கூற்று - யமன், சொல்.

கே

கேசம் - தலைமயிர்.
கேசரம் - பிடரிமயிர்.
கேடகம் - (ஆபுதத்தைத் தடுப்பதற்குக் கையில்கொள்ளும்) தோற்கருவி.
கேட்டாம் - கேட்டோம்.
கேதகை - தாழை.
கேதம் - துக்கம்.
கேயம் - பாட்டு.
கேழல் - வராகம்.
கேழ் - நிறம்.
கேழ்பவர் - சம்பந்தம்பெற்றவர்.
கேள் - ஒப்பு, உறவு.
கேள்வன் - கணவன்.

கேள்வி - நூல்களைக்கேட்டறிதல்.

கை

கைசெய்தல் - ஒழுங்குபடுத்தல்.
கைதவம் - மோசம்.
கைதை - தாழை.
கைந்நாகம் } - துதிக்கையை யுடைய
கைம்மா } யானை.
கைம்மாறு - பிரதியுபகாரம்.
கைம்மை - பசப்புப்பேச்சு.
கையறவு - செயலற்றிருத்தல்.
கைவலம் - கைம்முதல்.

கோ

கொங்கர் - சேரதேசத்தார்.
கொங்கு - வாசனை.
கொழிக்கோழிகொண்டான் - சுப்பிரமணியன்.
கொட்டை - பஞ்சு.
கொண்டல் - காளமேகம்.
கொத்துத்தலைவன் - கூட்டங்களுக்கும் தலைவனான துரியோதனன்.
கொந்தளம் - சிலுவிகை.
கொந்தம் - நெறிப்பு.
கொந்து - கொத்து.
கொண்டம் - பருமை.
கொயல் - கொய்தல்.
கொல்லிகாவலன் - குலசேகராழ்வார்.
கொல்லை - வரம்புதிதல்.
கொள்ளி - நெருப்பு.
கொற்றம் - ஜயம்.
கொற்றவன் - அரசன்.

கோ

கோகனகம் - தாமரை.
கோகுடகட்டு - அக்கிரமமான ஆரவாரம், அடைவுகேடு, தலைமண்டையிட்டு.
கோகுலம் - பசுக்கூட்டம்.
கோசரம் - விஷயமாறல்.
கோடல் - காந்தள்.
கோடி - புதுவஸ்திரம்.
கோடு - தந்தம், கரை.
கோடு ஆலம் - வளைந்த ஆரம்.
கோட்டம் - கோணுதல்.
கோட்பாடு - கொள்கை.
கோனை - குற்றமுள்ளதொழில், மறுக்கு.
கோதை - குற்றம்.
கோதுகலம் - கொளூறலம்; மிக்க சந்தோஷம்.
கோதை - மலை, கூந்தல், ஆண்டாள்.

தோலிரை - பசுங்கூட்டம்.

தோமளம் - பேரழகு, மெதுவான

தன்மை.

தோயில் - ஸ்ரீரங்கம்.

தோயின்மை - ராஜகுலமடிகுமை, அநீதி.

தோரம் - கொடுமை.

தோரம்பு - தீம்பு.

தோலம் - அழகு.

தோவலன் - இடையன்.

தோவல் - திருக்கோவலூர்.

தோவி - கோபி, இடைப்பெண்.

தோவை - கோத்த மலை.

தோழம்பம் - மனக்குழப்பம்.

தோழி - உறையூர்.

தோளரி - வலிமைமுடைய சிங்கம்.

தோள் - கிரகம், குற்றம், அன்பம்,

வலிமை, கொள்கை.

தோறம்பு - குறம்பமென்ற ஐயரணம்.

தோனேரி - திருவேங்கடமலைமேலுள்ள

புஷ்கரிணி.

தோ

தோளத்துபம் - திருமால் இடத்திரு

மார்பில் அலியும் தேவரத்தினம்.

தோளவை - பேரொலி.

த

தடம் - வண்டி.

தங்கம் - ஸங்கம், பட்டம், குகை.

தங்கரன் - சிவன்.

தங்கு - வளை.

தங்கை - சந்தேகம்.

தகிபதி - இந்திரன்.

தஞ்சலம் - மனக்கலக்கம்.

தண்டம் - உக்கிரம்.

தண்ணம் - ஆன்குறி.

ததிர் - பெருமை.

ததப்புயன் - விஷ்ணு.

ததுமுகன் - பிரமன்.

ததப்பேதிமார் = ததர்வேதிமார் -

நான்கு வேதங்களையும் அறிந்தவர்.

ததரர் - சமர்த்தர்.

தத்திரம் - குடை.

தந்தம் - சந்தனம், அழகு.

தந்தி - சேர்க்கை, ஸந்த்யாவந்தனம்,

பூசை.

தந்தோகன் - சாந்தோக்ய உபநிஷத்

ததயநிந்தவன்.

தப்பாணி - கைகொட்டி விளையுதல்

சும் - பேரர்.

சமயம் - சங்கேதம், மதம்.

சமயிகள் - சித்தாந்திகள்.

சம்பிரதம் - இந்திரஜாலவித்தை.

சயமரம் - வெற்றிக்கு அறிகுறியான

தம்பம்.

சர அசரம் - அசையும்பொருளும் அ

சையாப்பொருளும்.

சரண அரவிந்தம் - திருவடித்தாமரை.

சரன் - திருவடி.

சரம் - அம்பு.

சரங்காலம் - ஐப்பதியும் கார்த்திகையும்.

சரிதை - சரித்திரம்.

சலம் - கபடம், குற்றம், வெறப்பு.

சலவன் - சத்திர.

சலி - ஒளி.

சலித்தல் - ஜபித்தல்.

சழக்கு - குற்றம்.

சுற - இடையர் அரையில் கட்டும்

ஒருவகைமணி, பேணுமை.

சா

சாங்கியர் - பெளத்தர்.

சாடு - வண்டி.

சாடுதல் - தன்னியழித்தல், அழித்தல்.

சாதுவர் - சாதுக்கள்.

சாத்தி - கூட்டம்.

சாந்து - சந்தனம்.

சாமம் - ஸ்யாமம், கறுப்பு.

சாய் - (ஆச்சரியப்படுமபடியான) அழகு

சாரல் - மலைபக்கம்.

சாரிகை - விரைந்தநடை.

சாரங்கம் - வில்.

சார்வு - பிராப்யம்.

சாலகம் - பலகணி.

சாலி - செந்நெற்பயிர்.

சாலேகம் - ஜாலகம், பலகணி.

சாலித்திரி - காயத்திரி.

சாமல் - தோழி, மகளிர் விளையாட்டு.

சாறு - உத்தவம்.

சாற்றுதல் - சொல்லுதல்.

சி

சிக்கென - விரைவாக.

சிக்குதல் - குறைதல்.

சிட்டன் - பெரியோன்.

சினுக்குதல் - சீராட்டுதல்.

சிதகு - கடுஞ்சொல், குற்றம்.

சினதகுதல் - சில்லியாதல்.

சினதவு - அழிவு.

சிந்திரகுப்தன் - யமதருமராசனது கணக்கன்.

சிந்தாமணி - கருதியபொருள் கொடுக்கும் தேவமணி.

சிந்துக்கோன் - சிந்துதேசத்தரசன், ஸயத்ராதன்.

சிந்துரம் - நெற்றியிலையும் பொடி. சிமயம் - சிகரம்.

சிரத்தை - ஆசை.

சிரீதரன் - ஸக்தியைச் (திருமார்பில்) தரிப்பவன்.

சிரீவரமங்கலநகர் - வானமாமலை.

சிலம்பாறு - நூபுரக்கங்கை.

சிலம்பு - மலை, நூபுரம்.

சிலம்புதல் - ஒலித்தல்.

சிலாதலம் - கற்பாறை.

சிலிங்காரம் - ஸ்ருங்காரம், அலங்காரம்.

சிலுப்புதல் - அசைத்தல்.

சிலுப்புதல் - ஓரிடத்தில் நில்லாமல் சுழலுதல்.

சிலை - வில், கல்.

சிலை - முணுமுணுத்தல்.

சிவப்பட்டார் - சைவர்.

சிவளிகைக்கச்சு - கட்டுக்கச்சு

சிறுக்கன் - சிறுவன்.

சிறுச்சேவகம் - பாஸ்பராக்கிரமம்.

சிறுமாமணிசர் - வடிவுசிறுத்துப் பிரபாவம் கனத்திருக்குமவர்கள்.

சிறுமியர் - இளம்பெண்கள்.

சிறை - பந்தம், இதரு.

சிறற்குசிறுகாலே - விடியற்காலம்.

சிறற்கல் - அலைதல், ஆயாசப்படுதல்.

சிறற்கை - சிறியதாயார்.

சிறத்தில் - சிறுவில், சிறுவீடு.

சிறை - மூட்டை, கிளை.

சின்னம் - அடையாளம்.

சீ

சீயம் - சிங்கம்.

சீயத்தல் - திருவலகிடுதல்.

சீமாலிகன் - மாலிகன்; கண்ணனால் தன் திரமாகக் கொல்லப்பட்டவன்.

சீரியர் - சிறப்புடையவர்.

சீர்மை - சிறப்பு.

சீலம் - நல்லொழுக்கம்.

சீலைக்குதம்பை - சீலைத்தக்கை (காது வளர்த்தற்பொருட்டு இடுவது).

சீறல் - கோபியாதே

சீற்றம் - கோபம்.

சு

சுகிர்தல் - விரித்தல்.

சுடலை - சுடுகாடு.

சுட்டி - ஓர் நெற்றியணி.

சுணங்கை - மயிர்க்கூச்சு, ஒருவகைக் கூத்து.

சுணம் - சுணங்கு, தேமல்.

சுண்டாயம் - கிருத்திரிமமான விளையாட்டு.

சுண்ணம் - சூர்ணம், வாசனைப்பொடி.

சுதை - சுண்ணாம்பு.

சுமடு - சும்மாடு, (சீரம்.)

சும்மை - கனம்.

சுரம் - பாலேவனம்.

சுரன் - தேவன்.

சுரி

சுரிக்கை } - உடைவாள்.

சுருக்குண்ணுதல் - கட்டுப்படுதல்.

சுருதி - வேதம், ஸ்வரம்.

சுரும்பு - வண்டு.

சுலாய் - சுற்றி.

சுலாவுதல் - பரவுதல்.

சுவடு - அடையாளம்.

சுவேதன் - அருச்சுனன்.

சுழல் - வஞ்சனை.

சுளகு - சிறுமுற்றம்.

சுறவம் - மீன்.

சூ

சூடகம் - கைவளை.

சூடாமணி - தலையிலணியும் இரத்தினம்.

சூட்டு - உச்சி.

சூதம் - மாமரம்.

சூது - வஞ்சனை, வாய்ப்பு.

சூர் - தெய்வப்பெண்.

சூர்மை - கடுரஸ்வபாவம்.

சூலிகை - சூலம்.

சூல் - காப்பம்.

சூழல் - தந்திரம், மணற்குன்று, வட்டவடிவமான பூமி, திருவவதாரம்.

சூழி - நெற்றிப்பட்டம்.

சூதை - சுழல் பெருங்காற்று.

சூனியவாதர் - நிரீசுவரவாதிகள்.

சே

செகில் - சிவப்பு.

செகுத்தல் - அழித்தல்.

செக்கர் - சிவப்பு, செவ்வானம்.

செங்கிரை - அசைந்தாடுதல்.

செடி - கூட்டம்.
செப்பாடு - செவ்வைக்குணம்.
செப்பம் - செவ்வை, ரணசூழ்.
செப்பு - சிறுபாத்திரம்.
செம்மல் - மலர்ந்த புஷ்பம்.
செம்பியன் - கோழன்.
செம்மாது - சிவந்த லக்ஷ்மி.
செயிர் - குற்றம்.
செய் - சுழனி.
செய்நிறுதி - செய்நிறுப்.
செய்யவன் - லக்ஷ்மி.
செய்யான் - லக்ஷ்மி.
செரு - போர்.
செருவார் - பகைவர்.
செருந்தி - சுரபுண்ணை.
செல்சார் - பற்றுக்கோடு.
செல்வு - இசுவரியம்.
செவ்வி - அழகு.
செவ்வுதல் - அடைத்தல்.
செறிதல் - நெருங்குதல்.
செறு - சுழனி.
செறுத்தல் - அடக்குதல், கோபித்தல்.
செறுவார் - பகைவர்.
செற்றம் - பகைமை, கோபம், பொருமை.
செற்றார் - பகைவர்.
சென்னி - தலை.

சே

சே - எருது.
சேடம் - மிச்சம்.
சேடு - இளமை.
சேட்டை - ஸ்வேததை, முசேவி.
சேன் - உயர்ச்சி, தூரம்.
சேது - திருவணை.
சேமம் - ரக்ஷகம்.
சேமவைப்பு - சேமித்துவைத்ததன்மம்.
சேயன் - செம்மையுடையவன், சிறந்தவன்.
சேயிழையார் - (செம்மை + இழையார்) - செம்பொன் னுற்செய்த சூபரணங்களையணிந்த மகளிர்.
சேய் - சுப்பிரமணியக்கடவுள், எருது.
சேய்கை - தூரம்.
சேர்ப்பு - கடற்கரை.
சேவகம் - கிரப்பாடு.
சேவல் - ஆண்பறவை.
சேற்றுத்தாமரை - வானமாய்லையிலுள்ள குரி.

சோ

சொப்பட - நன்றாக.
சோ
சோத்தம் - ஸ்தோத்ரம்.
சோப்புண்ணுதல் - அடியுண்ணுதல்.
சோமு - ஸோமயாகம்.
சோர்வு - மறதி.

சூ

சூலம் - பூமி.
சூழல் - குங்குமமரம்.
சூனவிதி - சாஸ்திரமரியாதை.
சூனேந்திரியம்மூந்து - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி.
சூன்று - நாள்.

த

தகர்த்தல் - உடைத்தல்.
தார்ப்புண்ணல் - நெருக்கப்படுதல்.
தகவிலி - நற்குணமில்லாதவன்.
தகவு-நற்குணம், சூத்திரியான உபகாரம்.
தகளி - அசல்.
தக்கணை - தகநினை.
தகக்கீவன் - பத்துத்தகையுடைய இராவணன்.
தஞ்சம் - அடைக்கலம்.
தஞ்சு - தஞ்சம், அடைக்கலம், சூதாரம்.
தட - பெரிய.
தடம் - குளம்.
தடா - பெரியபாத்திரம்.
தடிதல் - அழித்தல்.
தடிபிணக்கு - தடிச்சண்டை.
தடுகுட்டம் - தலைதடுமாற்றம்.
தட்டல் - தடித்தல்.
தட்டுவாப்பு - தடுமாற்றம்.
தட்டொளி - கண்ணாடி.
தணறல் - பிரிதல்.
தண்கா - விளக்கொளியெம்பெருமான் சன்னிதி.
தண்டம் - தடி, தண்டனை, சேனை.
தண்டு - கதாயுதம்.
தண்ணுவாது - தாமதியாமல்.
தண்ணமை - சிறுபகை.
தண்ணெனவு - மென்மைத்தன்மை.
தண்மை - அருள், குளிர்ந்தி.
ததர்த்தல் - வருத்துதல்.
தத்து - ஸ்வீகாரம்.
தத்துவம் - உண்மைப்பொருள்.
தம்பன் - தகப்பன்.

தமம் - அஞ்ஞான இருள்.
தமர் - உறவினர்.
தமனகம் - தவனம்.
தமியேன் - தனியான நான்.
தமிழ்முனி - அகஸ்தியர்.
தமிழ்முன்று - இயல் இசை நாடகம்.
தரங்கம் - அலை.
தரணிமங்கை - பூமிதேவி.
தரளம் - முத்து.
தராசலம் - பூமி.
தருக்கு - அகங்காரம், ஹிம்ஸை.
தருமன் - யமன்.
தலைப்பெய்சல் - சேர்த்தல்.
தலைவிளாக்கொள்ளுதல் - முழுதும்
வியாபித்தல்.
தவநெறி - பக்திமார்க்கம்.
தவர்த்தல் - துளைத்தல்.
தவளம் - வெண்ணிறம்.
தவிசு - ஓசனம்.
தழிஇக்கோளியார் - தழுவிக்கொண்டவர்.
தழை - பீலிக்குடை.
தளவு - மூலம்.
தலை - விலங்கு, தண்டை.
தலையவிழ்த்தல் - மலர்த்தல்.
தறுகண்மை - அஞ்சாமை.
தற்பு - தத்துவம், உண்மை.
தன்னஞ்சயன் - சயத்தையே தனமாக
வுடைய அர்ச்சனன்.
தனிநாயகம் - ஒப்பற்ற தலைமை.

௧1

தாசரதி - தசரதனது குமாரன்.
தாது - புஷ்பகேஸரம்.
தாதை - தகப்பன்.
தாபதர் - ருஷிபன்.
தாமம் - மாலை, இடம்.

௧2

தாயம் - தாயாதிமுறை, பங்கு.
தாமோதரன் - கண்ணன்.
தாம்பு - கயிறு.
தாயவன் - தாவிடவன்.
தாரகையின் உலகம் - நகைந்தரமண்டலம்.
தாரம் - மனைவி.
தாரணி - பூமி.
தாரா - ஓர் கீர்ப்பறவை.
தாராகணம் - நகைத்திரக்கூட்டம்.
தாரித்தல் - மனம்பொறுத்தல்.
தார் - மாலை.

தால் - நாக்ரு.
தாளாளன் - முயற்சிபுடையவன்.
தாழ்த்தல் - தாமதித்தல்.
தாள - திருவடி, முயற்சி, தாமரைத்
தண்டு.
தாள்கொளுவல் - தாழ்ப்பாள்போடு
தல்.
தாறும் - வகையிலும்.
தானவர் - அசுரர்.
தானை - சேனை.

தி

தினிரி - சக்கரம்
தினிகள் - மாஸம், சந்திரன்.
தினசுத்தல் - தினகத்தல்.
தினசமுதன் - நான் முகக்கடவுள்.
திடர் - த்ருடர் - உறுதியானவர்.
திடல் - மேடு.
திணர்த்தல் - நெருக்குத்தல், சுகித்தல்.
திணித்தல் - வலியுரிமைத்தல்.
திணிப்பு - செறிவு.
திண்ணம் - உறுதி.
திமிர் - ஸ்தத்தமாயிருத்தல்.
திமில் - முசப்பு.
திரிவிக்கிரமன் - மூன்று அடிகளால்
உலகங்களை அளந்தவன்.
திரு - அழகு, செல்வம், ஸக்தி.
திருத்தி - திருப்பதி.
திருநறைபூர் - நாச்சியார்கோவில்.
திருவாகாரம் - திருமேனி.
திருவிண்ணகர் - உப்பிலியப்பன் ஸந்
திருவிழவு - உத்ஸவம். [ரிதி].
திருவோணத்தான் - சிவவணநகைத்தி
ரத்துக்கு உரியவன்.
திரை - அலை, (முதுமைப்பருவத்தில்)
தோல்சுருங்குதல்.
திரோதை - திரோதாயுகம்.
திலதம் - நெற்றிப்பொட்டு.
திவம் - பாம்பதம்.
திவலை - நீர்த்துளி.
திவளுகை - ஒளிவிகிதை, படிதை,
அசைகை.
தினேத்தல் - ஸூதல், அனுபவித்தல்.
திறம்புத்தல் - தவறுதல்.
திறல் - வலிமை.
திறவிது - வசத்திலிருப்பது.
திறை - கப்பம்.

தி

திங்கவி - நல்ஸபாடல்.

தீப்பம் - தீங்கு.
தீர்த்தன் - பரிசுத்தமுற்றி.
தீவிதை - கீராதநீபம்.
தீற்றுதல் - தின்னச்செய்தல்.

ந)

தூசன் - புழுதி, குற்றம்.
தூசில் - வஸ்திரம்.
தூங்கம் - உயர்வு.
தூஞ்சல் - இறத்தல், தூங்குதல்.
தூடவை - விளநிலம்.
தூடி - உடுக்கை.
தூணங்கைகளிப்பினால் தூடும் கூத்து.
தூணி - பூங்கொத்து.
தூணி - தூண்டு.
தூதம் - ஸ்தோத்ரம்.
தூதக்கை - மிதக்கை.
தூத்தி - பாம்பின்படப்புள்ளி.
தூப்பம் - நெய்.
தூப்பன் - பெருமிகுஞ்ஞடையவன்.
தூப்பு - வலிமை, நெய்.
தூப்புரவு - சான்றியம்.
தூயிலம் - பேரோசை.
தூம்பி - வண்டு.
தூயக்குணம்சயம், சலக்கம், மனத்திரிவு.
தூயில் - தூங்கம்.
தூயங்கம் - குதிரை.
தூரிசு - கள்ளம்.
தூலை - தராசு.
தூவங்கு - சம்பந்தம், ஆரம்பம்.
தூவராடை - சிவப்புவஸ்திரம்.
தூவராபதி - தவாரவதி-தூவாரகை.
தூவரி - இலவம்பூ.
தூவரியாடை - காவியஸ்திரம்.
தூவரை - தூவாரகை.
தூவர் - சிவப்பு, பவழம்.
தூவர்தல் - உலர்த்தல்.
தூவலை - கீர்த்துணி.
தூவன் - குற்றம்.
தூழதி - அலமாப்பு, அலைச்சல்.
தூழாவுதல் - புக்கு அனுபவித்தல்,
தடவுதல்.
தூளக்கல் - கலக்கம்.
தூளக்கம் - சலிப்பு.
தூளம் - மாதுளம்.
தூளர் - கிளக்கொட்டு.
தூளவும் - தூளி.
தூள்ளம் - தூளி.
தூற்று - பிடியளவு உணவு, உண்.

தூறுவதம் - ஸந்தாஸதருமம்.
தூணி - கோபம், பிரதிபந்தகம்.
தூன்னம்பெய்தல் - தூளியிடுதல்.

நா

தூ - பரிசுத்தம், இறகு.
தூங்குதல் - தொங்குதல்.
தூசனம் - தூஷணம்.
தூசு - வஸ்திரம், பஞ்சு.
தூதி - தூதக அனுப்பப்பட்டவன்.
தூதை - சிறுசோறுசமைக்கும் மட
பாத்திரம், விளையாட்டுக்கருவி.
தூபம் } - வாசனைப்புகை.
தூமம் }
தூம்பு - தூவாரம்.
தூய்மை - பரிசுத்தம்.
தூரியம் - வாத்தியம்.
தூவி - இறகு.
தூறு - புதர்.

நே

நெக்கு - நெற்கு.
நெட்ட - பக்குவமான.
நெப்பர் - துச்சர்.
நெரியல் - பூமாலை.
நெரிவைமார் - இளமகளிர்.
நெருன் - நெளிந்த அறிவு.
நெவ்வர் - பகைவர்.
நெழித்தல் - அலைத்தல், அதட்டுதல்,
ஒலித்தல்.
நெற்கு - இடைக்காலிகை.
நெள்ளியோர் - நெளிந்தவர்.
நெற்றல் - நெள்ளியவன்.
நெற்றுதல் - பின்னக் விபாடுதல்.
நென்புலத்தோர் - யமபுரவாசிகள்.
நென்றுதல் - சிதறுதல்.
நென்னன் - பாண்டியன்.
நென்னவன் - நெற்குந்திக்குப்பாலக
ஞான யமன்.

நென்னுரை - தமிழ்.
நென்னுலகம் - யமலோகம்.

நே

நேக்கம் - தாமதம்.
நேகிகன் - ஆசாரியன்.
நேசு - ஒளி, மதிப்பு.
நேம்பல் - வாடுதல், குறைபிடுதல்.
நேவகாரியம் - பகவானுக்குத் திருப்தி
யான தொழில்.
நேவாகாரம் - நேவர்களுக்கும் அசுரர்
களுக்கும் நேர்ந்த புத்தம்.

தேவில் - தேவஇருகம்.
தேவு - தெய்வம்.
தேவை - அடிமைத்தனம்.
தேறல் - தேன்.
தேற்றம் - தெளிவு.
தேற்றன்மை - தெளிவு.
தேனித்தல் - மனமகிழ்தல்.

தை

தைத்திரியன் - தைத்திரிய உபநிஷத்
தாற் பிரதிபாதிக்கப்படுபவன்.
தையல் - பெண், மனைவி.
தைவருதல் - தடவுதல்.

தோ

தொங்கல் - மாலை, பிலிக்குடை விசேஷ.
தொடக்கு - சம்பந்தம் [ம்].
தொடர் - சங்கிலி.
தொடி - வளையல்.
தொடுவு - களவு.
தொடை - மாலை, சொல்தொடர்.
தொடையல் - பூமாலை.
தொண்டர் - அடியார்.
தொண்டை - கொவ்வைக்கனி.
தொத்து - பூங்கொத்து, மாலை.
தொய்யில் - சேறு.
தொல்லை - பழமை, உபத்திரவம்.
தொழு - ஓர்நோய், பசுக்கொட்டகம்,
கிதை.

தொழுதி - ஆரவாரம்.
தொழுத்தை - வேலைக்காரி.
தொழும்பர் - அடியவார், கீசர்.
தொளிப்பரதொளி - விதி.
தொறு - பசு.
தொறுப்பாடி - ஆய்ப்பாடி.

தோ

தோகை - மயில்வால்.
தோக்கை - முன்தானை, கொய்சகம்.
தோடு - பூவிதழ்.
தோதவத்தி - தெளதவஸ்திரம்.
தோமரம் - எறியீட்டி.
தோயம் - கீர்.
தோளாமணி - துளக்காத இரத்தினம்.
தோற்றம் - பிறப்பு.
தோன்றல் - சிறந்தபுருஷன்.
தோன்றி - காந்தன்.

தோள

தோளவை - மூதேவி.

ந

நகுதல் - பரிசுதித்தல், சிரித்தல்.

நக்கன் - சிவன்.

நகை - ஐக்கை.

நச்சுதல் - விரும்புதல்.

நடம் - நடத்து.

நடலை - வருத்தம், நடுக்கம்.

நட்டம் - நடத்து.

நண்ணம் - நண்ணுதல்.

நண்ணூர் - பகைவர்.

நந்தன் - நந்தகோபன்.

நந்திபுரவின்ணகரம் - நாதன்கோயில்.

நந்து - நத்தை, சங்கு.

நந்துதல் - அழிதல், தூண்டுதல்.

நமர் - நம்மைச்சேர்ந்தவர்.

நமன் - யமன்.

நமுகுதல் - குழைதல்.

நமுகி - மகாபலிசக்ரவார்த்தியின் குமாரன்.

நமைத்தல் - உபத்திரவித்தல்.

நம்பன் - யாவராலும் நம்பிச்சாரண மடையப்படுபவன்.

நம்பர் - பூர்ணர்.

நய அசலன் - நீதியிற் குடியாதவன்.

நயக்குகை } - விரும்புதல்.

நயத்தல் }

நயப்பு - நன்மை.

நயநம் - கண்.

நரகஅந்தகன் - அடியார்களுக்கு நேரும் நரகத்தை ஒழிப்பவன்.

நரகநாசகன் - நரகவேதனையை ஒழிப்பவன்.

நரம் - மனிதவடிவம்.

நரன் - சிவ்யன், மனிதன்.

நலிவு - துன்பம்.

நல்குரவு - வறுமை.

நலித்தல் - நசித்தல்.

நலிற்றுதல் - சொல்லுதல், பழகுதல்.

நவை - துக்கம்.

நளிர்தல் - செவ்வைப்படுத்தல், குளிர்தல்.

நள்ளி - பெண்ணன்டு.

நறு - வாசனையுள்ள.

நறையூர் - நாச்சியார்கோவில்.

நற்பால் - நல்லிடம்.

நற்றம் - நன்மை.

நனவு - மனத்தெளிவு, (கனவுக்கு எதிர்ப்பொழி.)

நனை - அரும்பு.

நா

நாகனை - ஸர்ப்பசயனம்.
 நாகப்பனைக்கொடி - சுருட்துவசம்.
 நாகம் - ஸ்வர்க்கம், பரம்பு, யானை, சுர
 புன்னை.
 நாகு - இளம்பென்மாரி.
 நாகுதில் - கலப்பை.
 நாட்டமாயிரத்தன் - ஆயிரங்கண்களை
 யுடைய இந்நிரன்.
 நாண் - கயிறு, வெட்கம்.
 நாதம் - ஒசை.
 நாதான் - நாதன், ஸ்வாமி.
 நாதகம் - வான்.
 நாபதி - நாவுக்கு நிர்வாணகன்.
 நாயிலையம் - கொப்பூழ்வட்டம்.
 நாமகள் } - சரசுவதி.
 நாமங்கை }
 நாமம் - புதம்.
 நாலுதல் - தொங்குதல்.
 நால்வாய் - தொங்குவித வாய்.
 நால்வகைவருணம் - பிராமண சுத்தரிய
 வைவிய சூத்ரர்.
 நாவலம்புலி - ஜம்பூதீபம்.
 நாலலர் - வித்துவான்கள்.
 நாவலிடுதல் - தோற்றத்துறிப்பு; தோற்
 தவர்கள்முன் ஐய்த்தவர்கள் சொல்
 லுஞ் சொல்.
 நாவாய் - கப்பல்.
 நாயி - நாய்.
 நாமல் - குங்குமமாம், ஓர்கொடி விசே
 ஷம்.
 நாம - அகங்காரம், அச்சமில்லாத
 வார்த்தை, குற்றம்.
 நானம் - மஞ்சள், மயிர்க்கு இடம் வாச
 னைத்திரவியம், புழுகு.
 நானிலம் - பூமி.
 நான்தில் - நருவமாட்டா.
 நான்று - நான்.
 நி
 நிசாகரர் - இரங்கதர்.
 நிச்சம் - நித்தியம்.
 நிச்சலம் - தினந்தோறும்.
 நிதி - செல்வம்.
 நித்திலம் - முத்து.
 நிமலன் - குற்றமற்றவன்.
 நிமிதல் - நெனிதல்.
 நியதமும் - எப்பொழுதும்.
 நியமம் - ஒருயோகவுதப்பு.

நிரந்தரம் - இடைவிடாமல்.
 நிரந்தவர் - எதிர்த்தவர்.
 நிரயம் - நரகம்.
 நிரல்கிறை - சப்தங்கலும் அரித்தங்க
 ளும் நிறைந்திருப்பது.
 நிருத்தம் - கூத்து.
 நிறை - வரிசை, கூட்டம்.
 நிலத்தேவர் - பிராமணர்.
 நிலவுதல் - விளங்குதல்.
 நிவா - வெள்ளாறு.
 நிழறுதல் - ஒளிசெய்தல், நடத்தல்.
 நிறம் - மார்பு, மர்மஸ்தானம்.
 நிறை - அடக்கம், மகநீலக்குணம்.

நி

நீசகை - இழிகுணம்.
 நீர்க்கண்டன் - சிவன்.
 நீர்மை - குணம்.
 நீலகண்டன் - கறுத்தகழுத்தையுடைய
 சிவன்.
 நீலன் - திருமங்கையாழ்வார்.
 நீருடி - சிவன்.

நு

நுகம் - நுகத்தடி.
 நுகர்ச்சி - அநுபவம்.
 நுகர்தல் - உண்ணுதல்.
 நுடங்குதல் - சூழ்தல், அசைதல்.
 நுணுக்கம் - குசுநம்.
 நுணுக்குதல் - அரைத்தல்.
 நுன்பு - குசுநம்.
 நுதலும் - ஸங்கல்பித்தல்.
 நுதி - நுனி.
 நுதல் - நெற்றி.
 நுவலுதல் - சொல்லுதல்.
 நுனப்பாவையர் - நெய்தல்சிலக்து
 மகளிர்.

நூ

நூக்குதல் - தள்ளுதல்.
 நூலாட்டி - மகாலக்ஷ்மி.
 நூற்றவன் - ஆலோசித்தவன்.
 நூற்றவர் - துரியோதனாதிபர்.

நே

நெடுந்தகை - பெருமைக்குணமுள்ள
 வன்.
 நெருதல் - நேற்று.
 நேறி - உபாயம்.
 நென்னல் - நேற்று.
 நே
 நேசம் - அன்பு.

நேத்திரம் - பிலிக்கன்.
நேமி - சக்கரம்.
நோர்ப்பம் - அய்யத்தமான தன்மை.

நா

நைவளம் - ஓர்பன்.

நோ

நொக்கென - விரைவாக.

நொடி - சுழணம்.

நொடித்தல் - சொல்லுதல்.

நொய்து - அற்பம்.

நொய்பர் - அற்பர்.

நோ

நோன்பியர் - சமணர்.

நோன்பு - விரதம்.

ப

பகடு - ஆண்யானை, ஏருது.

பகர்தல் - சொல்லுதல்.

பகலோன் - சூரியன்.

பகவர் - முனிவர், ஸந்யாவிகள்.

பகழி - பாணம்.

பங்கயம் - தாமரை.

பங்கி - ஆண்மயிர்.

பசு + இலை = பாசிலை, பசியஇலை.

பசப்பு - பசுமைநிறம்.

பசை - பாசம், அன்பு.

பஞ்ச இந்திரியங்கள் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி.

பஞ்சசயனம் - ஐந்து தன்மையுள்ள படுக்கை; அழகு, குளிர்ச்சி, மார்த் தவம், பரிமாணம், தாவளயம் ஆக இவை; ஐந்து உருவிட்டுச் செய்த படுக்கையுமாகம்.

பஞ்சசனன் - ஓர் அரசன்.

பஞ்சபிராணன் - பிராணன், அபா நன், வ்யாநன், உதாநன், ஸமாநன்.

பஞ்சமம் - ஓர்பன்.

பஞ்சவர் - பாண்டவர்.

பஞ்சி - பஞ்ச.

பட்பை - சோலை.

படம் - வஸ்திரம்.

படலம் - கூட்டம்.

படா - புஷ்பவிசேஷம்.

படி-பூமி, ஸ்வபாவம், திருமேனி, ஒப்பு.

படிச்சோதி - திருமேனியின் அழகு.

படிமைக்கலம் - ஆராதனபகரணம்.

படியமரர் - நிலத்தேவர், பிராமணர்.

படிது - தீம்பு.

படை - ஆயுதம், சேனை, கலப்பை.

பட்டர்பிரான் - விந்துவான்களுக்கும் தலைவன்.

பட்டிமேய்தல் - தன் இஷ்டப்படி நடத்தல்.

பட்டினம் - (இலக்கணியால்) உடல்.

பணம் - படம்.

பணயம் - நம்பிக்கைக்கு வரிய பொருள்.

பணி - வேலை, படத்தை யுடைய பாம்பு

பணிகொள்ளல் - அடிமையாக்குதல்.

பணிஸம் - சங்கு.

பணை - மூங்கில், கிளை, நீர்நிலை, பருத்தல், வாத்தியம், வயல்.

பண் - அணிவகுப்பு, ராகம், கட்டு.

பண்டாரம் - பொருட்சாலை.

பண்டி - வயிறு.

பண்டு - பழமை.

பண்ணை - கட்டு, சேரி.

பதகம் = பாதகம் - உபத்திரவம்.

பதம் - பக்குவம்.

பதயுகம் - இரண்டுதிருவடி.

பதலை - கலசம்.

பதவி - நீர்மை, வழி.

பதி - தேசம், தலைவன்.

பதியம் - பாசரம்.

பதிந்நைந்திரட்டி - நூறு.

பதினொருவிடையர் - ஏகாதசருத்ரர்.

பதமம் - தாமரை.

பத்தர் = பத்தர்.

பத்தவிலோசனம் - ஓரிடம்.

பத்தன் - சிநேகமுள்ளவன்.

பத்திமை - பக்தி.

பத்திர ஆகாரன் - விலக்தனமான வடிவமுடையவன்.

பத்திரம் - ஓர் ஆபரணம்.

பத்து - பக்தி; 'எட்டினோடிருண்டு'.

பந்தனை - அணுக்கம்.

பயப்பு - சிறவேறுபாடு.

பயலை - பசுலைநிறம்.

பயிலுதல் - பழகுதல்.

பரக்கழிதல் - அடக்கமில்லாமை.

பரன் - மச்சு.

பரதர் - நெய்தல்நிலத்துமக்கள்.

பரந்தாமம் - பரமபதம்.

பரமபரம்பரன் - தன்க்குமேவல்லாத படி ஸர்வஸ்மாத்பரன்.

பரமேஷ்டி - பரமபதத்தில் இருப்பவன்.

பரபரன் - பராத்தரன், உயர்ந்தவர்க
 ளுள்ளும் உயர்ந்தவன்.
 பரமாத்மன் - பரமாத்மா.
 பரம் - வசம், பாரம், உயர்வு.
 பரல் - பருக்கைக்கல்.
 பரவுதல் - தோத்திரஞ்செய்தல்.
 பரவை - கடல்.
 பராவ்ஹி - உயர்ந்தகதி.
 பராவ்ஞ்சன் - பிறமதங்களையிய யா
 னைகட்கு மாடுவெட்டிபோன்ற நம்
 மாழ்வார்.
 பராவுதல் - நிறைத்தல், னிதித்தல்.
 பரி - குதிரை.
 பரிசு - பரிசை, தன்மை, பெருமை.
 பரிதி - சூரியன், ஸமித்த.
 பரிதிவட்டம் - சூரியமண்டலம்.
 பரிப்பு - துக்கம்.
 பரிமா - குதிரையாகிய மிருகம்.
 பரியோன் - வாலிவழிபுடைபவன்.
 பரிவு - சிநேகம்.
 பரிவேடம் - ஊர்கோள்.
 பருங்கி - குழங்கச்செய்து.
 பருங்குதல் - கொல்லுதல்.
 பருப்பதம் - மலை.
 பலங்கனி - பலாப்பழம்.
 பலதேவன் - பலராமன்.
 பலி - பிணை.
 பல்லவம் - தனிர்.
 பல்லவன் ஓர் அரசன்.
 பலநம் - வாயு.
 பவம் - சம்சாரம்.
 பவர் - பரப்பு.
 பவித்திரன் - பரிசுத்தமூர்த்தி.
 பவ்வம் - பாற்கடல்.
 பழனம் - வயல்.
 பழங்காய் - பழுத்தபாக்கு.
 பனிக்கு - ஸ்பதுக்கல்.
 பள்ளி - படுக்கை, பள்ளிக்கூடம்.
 பறை - வரத்தியம், அபேக்ஷிதம்.
 பறைதல் - சொல்லுதல்.
 பற்றுக்கொம்பு - கொழுக்கொம்பு.
 பற்பகாபன் = பத்மநாபன் - நாயீகமல
 முடையவன்.
 பற்பு - தாமரை.
 பற்றார், பற்றுதார் - பனகலர்.
 பற்ற - அடைக்கலம், அன்பு, பிடிப்பு.
 பற்றை - அன்பவன் து.
 பனிப்பு - நடுக்கம்.

பனிவரை - இமயமலை.
 பனுவல் - நூல்.
 பன்னாசராயன் - நாகராசன்; அவனது
 மகன் உலூபி.
 பன்னுதல் - சிறப்பித்துச் சொல்லுதல்.

பா

பா - பாட்டு.
 பாகு - ஸாரத்யம்.
 பாகுடம் - வெல்லப்பாகு நிறைந்த
 குடம், உபஹாரம்.
 பாங்கர் - பாங்கு.
 பாங்கலர் - குணமில்லாதவர்.
 பாங்கு - அறுகூலம், பக்கம்.
 பாசடை - பசுமையான இலை.
 பாசறவு - சிறமழிவு.
 பாசனம் - மாக்கலம், பாத்திரம்.
 பாஞ்சஜன்யம் - திருமாவின் (பஞ்சாயு
 தங்களுள்) சங்கத்தின் பெயர்.
 பாஞ்சாலி - திரௌபதி.
 பாடகம் - தண்டை, பாண்டவதுதர்
 சன்னிதி.
 பாடி - ஊர்.
 பாடி - பெருமை, வருந்தும், பக்கம்.
 பாணன் - கடகன்.
 பாணி - கை, சுத்தம்.
 பாணித்தல் - தாமதித்தல்.
 பாண் - பாட்டு, வெளியுபசாரம்.
 பாண்டி = பாண்டிரம். (வடம்) - ஆல
 மரம்
 பாதகேசம் - அடிமுதல் முழுவரையில்.
 பாதமத்தால் - திருவடியால்.
 பாந்தன் - பாம்பு.
 பாயல் - படுக்கை.
 பாரசி - த்வாதசி.
 பாரணங்கு - சூழிப்பிராட்டி.
 பாரிடம் - சூழியினிடம், பேய்.
 பாரித்தல் - அலங்கரித்தல், முயற்சி
 செய்தல், மனத்தில் பெருக நினைத்
 தல்.
 பார் - சூழி.
 பார்த்தன் - அருச்சுனன்.
 பாலை - வறுமையும், பண்ணிசேஷம்.
 பாவநாசன் - (அடியார்களின்) பாவங்
 களை யழிப்பவன்
 பாவனை - எண்ணம்.
 பாவை - சித்திரப்பிரதிமை, அதுபோ
 ன்ற அழகிய பெண், விரதம்.

பாழி - பலம், வளை, பெருமிடுக்கு,
படுக்கை.

பாழ் - போகமோகஷங்களை விளைக்க
வல்ல கஸ்தரை, பிரகிருதி.

பாறு - பருந்து.

பாறுதல் - பொடியாதல், ஓடுதல்.

பாறுதல் - ஒழித்தல்.

பானல் - நீலோற்பலம்.

பானு - சூரியன்.

பான்மை - குணம்.

பி

பிச்சை - பிரமசாரிகளுக்கும் ஸர்யாவளி
களுக்கும் இடுவது.

பிஞ்சு - சிவன்.

பிடர் - பிண்கழுத்து.

பிடி - பெண்யாளை.

பிணக்கு - சண்டை.

பிணை - பெண்மிருகம்.

பிணி - வியாதி, கட்டு.

பிணை - பெண்மான், ஜாமீன்.

பிணையல் - மாலை.

பிண்டியார் - அசோகமரத்தின்பீழுள்ள
ஆர்ஹதர்.

பிதிர் - அதிசயம், மிச்சம், வேறுவழி
யிற்செல்லுதல்.

பித்தர் - பைத்தியம் பிடித்தவர்.

பித்து - உண்மத்த குணம்.

பிரகிருதி - ஒருதத்துவம்.

பிரசம் - தேன், வண்டு.

பிரமாணித்தார் - விசுவசித்தவர்.

பிராக்கள் - உபகாரகர்.

பிலம் - குகை, பாதாளம்.

பிழக்கு - பிழைசெய்தல்.

பிறங்கல் - மலை, விளங்குதல்.

பிறப்பு - முளைத்தாவி.

பிறவி - பிறப்பு.

பிறிது - வேறு.

பிறையணிந்தான் - சிவன்.

பிண்ணை - நப்பிண்ணைப்பிராட்டி, லக்ஷ்மி.

பி

பீடு - பெருமை.

பீதகஆடை - பீதாம்பரம்.

பீர் - நிறவேறுபாடு.

பீலி - மயிலிறகு.

பீலை - கண்ணின் அழுக்கு.

பீனம் - பருமன்.

பு

புகர் - காந்தி, புள்ளி.

புகலிடம் - அடையுமிடம்.

புகல் - அடைக்கலம்.

புட்டி - அரை.

புட்டில் - பெட்டி.

புணரி - அடிகெருக்கத்தை யுடைய
கடல்.

புணர்ப்பு - வியாபாரம்.

புணை - தெப்பம்.

புண்டரீகம் - தாமரை.

புதம் - அம்புதம் - மோகம்.

புதம்செய்தல் - தாவிப்பாய்தல்.

புதல் - புதர்.

புதா - பெருநாலை.

புதுக்கணிப்பு - வடிவிற்பிறந்தபுதுமை.

புதுவை - ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

புத்தேளிர் - தேவர்கள்.

புந்தி - மனம், அறிவு.

புயக்கு - பசை.

புயல் - மழை, மோகம்.

புய்த்தல் - மறைதல்.

புரந்தரன் - இந்திரன்.

புரம் - பட்டணம்.

புரவி - குதிரை.

புரவு - கட்டளை.

புரி - செய் [ஏவல்], வலம்புரி, பட்ட
ணம்.

புரிசை - மதிள்.

புரை - ஒப்பு, துவாரம்.

புலத்தல் - விடுதல்.

புலமங்கை - பூமிப்பிராட்டி.

புலமை - தேர்ந்த அறிவு.

புலம் - அறிவு, ஆகர்ஷித்தல்.

புலம்புதல் - கோஷித்தல்.

புலரி - விடியற்காலம்.

புலர்த்தல் - உலர்த்துதல்.

புலவி - ஊடல்.

புலால் - மாம்சம்.

புலையர் - இழிந்தசாதியார்.

புல்குதல் - தழுவுதல்.

புல்லறிவாண்மை - அற்பபுத்தி.

புலனம் - பூமி.

புலணி - பூமி.

புலி - பூமி.

புழை - துறை.

புழைக்கை - துதிக்கை.

புள்ளாதி - கருடவாகனன்.

புள்ளரையன் - பக்ஷிராஜனாகிய பெரிய
திருவடி.

புள்ளாவர் - மெய்ப்போலத்தோன்றும்
படி பொய்யில்வல்லமைகாட்டுதல்.
புறவர் - புற.
புறவு - தாழ்வரை.
புறநகர - அன்பில்லாததொல்.
புறக்கெனல் - அற்புமாதல்.
புனம் - காடு, கொல்லை, வாசனை.
புனல் - ஜலம்.
புனிதம் - டரிதத்தம்.
புனைதல் - அலங்கரித்தல்.
புன்கண்ணை - தீனத்தன்மை.
புன்மை - இழிவு.

பூ - பூரி, மலர்.
பூகம் - பாக்குமரம்.
பூசல் - பேரொலிசெய்தல், யுத்தம்.
பூடு - பூண்டு.
பூணி - பசு.
பூன் - ஆபரணம்.
பூதங்கள் - இருப்புப்பெற்றவர்கள்.
பூதம் ஐத்த - பிருதிவி அப்பு தேயு
வாயு ஆகாசம்.
பூமகன் - பிரமன்.
பூமங்கை - ஸ்ரீதேவி.
பூரித்தல் - நிறைத்தல்.
பூரியர் - இழிநிறப்பான், தீயர்.
பூவன் - பிரமன்.
பூவாங்கழல் - திருவேங்கடமுடையா
னது திருவடிக்கீழ்.
பூலியேல் - புகச்செய்யுதே.
பூவை - நான்கவாய்ப் பறவை,
காயாம்பூ.
பூனை - ஓர் பூண்டு.

பே

பேட்டு - பிராமக வாக்கியம்.
பேண்டின் - பண்டமரம்.
பேர்மான் - பெருமான்.
பெற்றம் - பசு.
பெற்றி - தன்மை.

பே

பேதுறுதல் - மனக்கலங்குதல்.
பேரியல் - பெரிய எவ்வாறு.
பேழை - பெருத்திருத்தல்.
பேழ்வாய் - பெரியவாய்.
பேறு - பாக்கியம், செல்வம்.

பை

பை - படம்.
பைங்கூழ் - பசுவையான பயிர்.

பைதல் - இளமை, வயதுக்குத் தக்க
பக்குவமில்லாமை.
பைய - மெல்ல

பொ

பொங்கத்தம்பொங்கோ - சப்தோச்
சாரணம், தோற்றதோல்லியாலே
பதறையடிக்க ஆடுவதொரு கூத்து.
பொத - வெடிக்க, உன்னைக்க.
பொதியில் - பொதியமலை, மலையமலை.
பொதுக்கோ - விரைவாக.
பொதுப்பு - சோலை, குழி.
பொதுதல் - நிறைதல்.
பொருள்தாயம் - பொருளின் சம்பந்தம்.
பொருதி - போர்செய்வாய்.
பொருதல் - தாம்பரபாணி.
பொருந்தார் - சத்தருக்கள்.
பொருப்பு - மலை.
பொருவு - ஒப்பு.
பொல்லாமை - பொல்லாங்கு, பழி.
பொழில் - சோலை, உலகம்.
பொள்ளி - துவாரம்.
பொறி - இந்திரியம், கையெழுத்து,
அடையாளம் புள்ளி.
பொறை - பொறுமை, பாரம்.
பொற்பு - அழகு.
பொற்றை - மலை.
பொன்னி - காவேரி.
பொன்பெயரோன் - இரணியன்.

போ

போட்கன் - சண்டிகேடன்.
போதகம் - யானைக்கன்று.
போதமர் - செல்வக்கொழுந்து - செக்
காமரைமலரில்வாழும் செல்வமகள்
[லக்ஷ்மி]

போதர் - வருவாய்.
போதியார் - அரசமரத்தின்கீழுள்ள
பெளத்தர்.

போது - மலரும்பருவத்து அரும்பு,
காலம், வா [வலம்].
போழ்க்கன் - முறைக்கேடன்.
போழ்தல் - பிளத்தல்.
போனகம் - போஜனம்.

பொ

பொளவம் - கடல்.
பொளழியன் - ப்ருஹதாரண்யக உப
நிஷத்தினால் அறிபடுபவன்.

மகம் - யாகம்.

மகரக்குழை - சுறுமீன்வடிவம் அமை
யச்செய்த குண்டலம்.

மகன்றில் - க்ரௌஞ்சபாநி, அன்றில்.

மங்கவொட்டு - (உடலுள்உயிரும்) மங்

குடும்படி இசையவேணும்.

மங்குல் - ஆகாயம், மேகம்.

மகிமை - ஸ்ரீஸூ.

மஞ்சரி - பூங்கொத்து.

மஞ்சனம் - நீராட்டம்.

மஞ்சு - மேகம்.

மஞ்ஞை - மயில்.

மடங்கல் - சிங்கம்.

மடம் - மடப்பம் ; இது, மகபேகக்

குணங்கள் நான்கில் ஒன்று; இளமை

மடலார்தல் - பனைமரத்தின் மடல்களி

ஹ் செய்யப்பட்ட குதிரையின்

மேல் ஏறுதல்.

மடல் - இழை.

மடவரல் - இளம்பெண்.

மடவார் - இளமகளிர்.

மட்டித்தல் - வியாபித்தல்.

மட்டி - வாசனை, தேன்.

மட்டை - மொட்டை.

மணம் - வாசனை, உதஸவம்.

மணுளன் - மணவாளன், கணவன்.

மண்டலம் - வளைவு

மதலை - பிள்ளை, தூண்.

மதனன் - மன்மதன்.

மதன் = மதம் - கொழுப்பு.

மதிசூடி - சிவன்.

மது - தேன்.

மதுகரம் - வண்டு.

மதுகுதன் - மதுவென்னும் அசுரனை

அழித்தவன்.

மதுதாரை - தேன்வெள்ளம்.

மத்தகம் - தலை.

மத்தம் - ஊமத்தை, உன்மத்தம்.

மந்தி - பெண்குரங்கு.

மந்திரம் - இரகசியம்.

மந்திரித்தல் - ஓராய்ந்து அறியிடுதல்.

மயர்வு - மயக்கம், அஞ்ஞாநம்.

மயல் - மயக்கம்.

மயிலினன் - மயில்வாகனமுடைய சப்

பிரமணியன்.

மரக்கால்குத்து - மரத்தைக் காலிலே

கட்டிக்கொண்டு ஆடும் கூத்து.

மரன் = மரணம்.

மரவடி - பாதுகை.

மராமரம் - ஸாலலிருக்கும், ஆச்சா
மரம்.

மரு - வாசனை.

மருகி - மருமகள்.

மருங்கு - பக்கம்.

மருங்குல் - இடுப்பு.

மருதர் - மருத்துக்கள்.

மருத்துவப்பதம் - வைத்தியன்செய்

பும் மருந்தின் பக்குவம்.

மருத்துவன் - வைத்தியன்.

மருப்பு - தந்தம்.

மருவார் - பகைவர்.

மருவாளன் - பகைவதறுபவத்தில் முதிர்

ந்தவன்.

மருள் - மயக்கம், அஞ்ஞாநம்.

மலக்கம் - கலக்கம்.

மலங்கு - ஒருவகையின்.

மலங்குதல் - அழிதல்.

மலம் - அழுக்கு.

மலர்வாளி - புஷ்பபாணம்.

மலினம் - தோஷம்.

மலைப்பண்டம் - மலைபடுபொருள்.

மலைமங்கை - பார்வதி.

மலைமலையன் - ஹிமவான்.

மலையேழ் - கைலாஸம், இமயம், மந்

தரம், வீரதியம், ஸ்ரீஷத், ஹேம

கூடம், நீலகிரி.

மல் - ஆபத்தமின்றி உடல் வலிமைகொ

ண்டு செய்யும் போர்; அத்தனையுடையவர், மல்லர்.

மல்லன் - பலிஷ்டன்.

மல்லை - வளப்பம், திருக்கடல்மல்லை.

மழ - இளமை.

மழலை - குதலைச்சொல்.

மழறு - புதுமை, கலக்கம்.

மழு - கோடாலி.

மழுவாளி - பரசுராமன்.

மள்ளர் - உழவர்.

மதம் - கொடுமை, பாவம்.

மறி - மான்குட்டி.

மறு - களங்கம், ஸ்ரீவத்ஸம்.

மறுகு - வீதி.

மறுக்கம் - கலக்கம்.

மறையோர் - வேதமுணர்ந்த பிரா

மணர்.

மற்கடம் - குரங்கு.

மன்று - பொதுவிடம்.

ம்

மாமா - மாமாம், குறிகை, பெரியமிருகம்.

மாமம் - பெரிய ஆகாசம்.

மாசனம் - பெரும் பாம்பு.

மாகுணுதல் - அழுக்கடைதல்.

மாபி - பக்கம், செல்வம்.

மாணிக்குறளன் - பிரமசாரியான வாம னன்.

மாண் - பிரமராசி.

மாதவி - இந்திரனது சாரதி.

மாதவி - குருக்கத்தி.

மாதிரம் - திக்கு, மலை.

மாத - பெண், மெது.

மாதிரைப்போது - கண்ணிமைத்த வம், கைநொடித்தவம்.

மாந்தர் - மறுவயர்.

மாந்துதல் - உண்ணுதல்.

மாமை - நிறம்.

மாரதர் - பெரிய தேர்வீரர்.

மாரன் - மன்மதன்.

மாருதம் - காற்று.

மாருதி - அதுமான்.

மால் - காமமயக்கம், திருமால்.

மாவலவன் - சூடல்மாவென்றவ் குறி ரையையுடைய திருமன்மாவன்னன்.

மாழாந்து - ஒளிமழுங்கி.

மாழை - இளமை.

மாறன் - நம்மாழ்வார்.

மாறுளன் - சுத்தரு.

மாறு - எதிர், ஒப்பு, பகைமை, கொம்பு.

மாற்றம் - பேச்சு.

மாற்றலர் - சுத்தருக்கள்.

மாற்றன் - பகைவன்.

மாற்றன்னம் - பகைமை.

மாற்றிலி - பிரதிபுகாரத்தை விரும்பாமல் உதவிசெய்தல்.

மாற்றேலைப்பட்டவர் - கேவலர்.

மானம் - பெருமை.

மானுரி - மான்மேதல்.

மான் - விவசாயஹேதுவான மறந்த த்வம்.

மி

மிகை - அதிகம்.

மிடறு - தொண்டை.

மிடுக்கு - வலிமை.

மிடைதல் - நெருங்குதல்.

மிண்டுதல் - நெருங்குதல்.

மிண்டர் - மூர்க்கர்.

மிதி - அழுவைப்பு.

மிலைத்தல் - களைத்தல்.

மிழந்துதல் - இன் சொற்கூறுதல், சேஷபுத்தங்களைச் செய்தல்.

மிளிர் தல் - பிரகாசித்தல்.

மிளை - சிறுபுதர்.

மிறை - மிறுக்கு, கொடுமை, ஹிம்ஸை.

மி

மிட்டி - திரும்பிவருதல்.

மிதியன் - மேற்பட்டவன்.

மினி - பெரும்பலம்.

மின் - ஈகத்திரம்.

மு

முகடு - உச்சி.

முகப்பு - முன்பு.

முகில் - மேகம்.

முகிழ் - அரும்பு.

முக்கை - கருமுக்கை, அரும்பு.

முக்கியம் - பெருமை.

முக்குதல் - வருந்துதல்.

முக்குதம்பு - ஆணவம், மாயை, கன்மம்.

முசு - ஆண்குறங்கு.

முடை - தூர்க்கந்தம்.

முட்டு - குறைவு.

முட்டை - அண்டம், உலகவுருண்டை.

முண்டம் - தலையோடு.

முண்டர் - சைவர்.

முண்டியான் - தாபஸ வேஷமுடையவன்.

முதுநீர் - கடல்.

முதுபுனர்ப்பு - பழைய நிலைமை.

முக்கலன் - ஒரு புனிய புருஷன்.

முந்தை - முற்பட்டவன்.

முந்தீர் - சமுத்திரம்.

முப்புரிதல் - வடமும் வடத்தில் இறையும் முழுவற்றுக இருக்கும் யஜ்ஞோபவீதம்.

முட்டை - கர்ணமதம், கபோலமதம், பீஜமதம்.

முயக்குதல் - தழுவதல்.

முயத்தி - முயற்சி, உத்யாஹம்.

முரன் - வலிமை, பகைமை.

முரலுதல் - ஒலித்தல்.

முருகன் - சுப்பிரமணியன்.

முருகு - வாசனை, தேன்.
 முருக்கு - பலாசு.
 முருகு - கடினம்.
 முழவம் - பெருவாயினென்னும் வாக்கியம், மத்தளம்.
 முழுசுதல் - முழுகுதல்.
 முழுவுதல் - முத்தியிடுதல்.
 முறை - குகை.
 முறைஞ்சு - குகை, னுளை.
 முளரி - தாமரை, முள்ளைக்கொண்டு செய்தது.
 முளரிக்கூட்டகம் - முள்ளை யுடைய தாமரைத்தண்டினால் செய்த கூடு.
 முளிதல் - உலர்தல்.
 முளையட்டி - அங்குரார்ப்பணம்செய்து முறி - தளிர்.
 முறுவலித்தல் - பரிகசித்துச் சிரித்தல்.
 முறுவல் - புன்சிரிப்பு, பல்.
 முற்றவுரு - சிறுகுழந்தை.
 முற்றில் - சிறுமுற்றம்.
 முற்றிழை - பூரணமான ஆபரணம் அணிந்தவன்.
 முற்றும் - முடிவோம்.
 முனிவர் - மநநிலை.
 முனிவு - கோபம்.
 முனை - போர்.
 முனைவன் - முக்கியமானவன்.
 முன்கோன்றல் - தமையன்.
 முன்றில் - முன்னிடம்.
 முன்னுரை - மகாபாரதம்.

மு

முக்கு - மேல்நாணிப்பு
 முதறிவு - பேரறிவு.
 முதுரை - பழமொழி.
 முதுவர் - முற்பட்டவர்
 முரி - வலிமை.
 முர்த்தி - வடிவம்.
 மூவாமை - மூப்பனடையாமை.
 முவுருவிலிராமன் - பரசுராமன், தசரதராமன், பலராமன்.
 முறை - அகப்பை.
 முழ்த்தல் - முழுகுதல்.
 முன்றுஅனல் - கார்ஹபத்யம், ஆகவநியம், தக்ஷிணாக்ஷி.

மே

மெல்லிசை - மெதுவான இசை, மெல்லு கிறஇசை, வெற்றிசை.

மே

மேகலை - அரைநூல் மாலி.
 மேதி - எருமை.
 மேலாப்பு - மேற்கட்டி.
 மை
 மைநிலி - சேதை.
 மையல்
 மையன்மை } - மயக்கம்.
 மையாத்தல் - மோகித்தல்.

மொ

மொக்குள் - மொக்கல், நீர்க்குமிழி.
 மொட்டு - அரும்பு.
 மொய் - அழகு, நெருக்கம்.
 மொய்குழல் - ஒருங்கிய கூந்தல்.
 மொயம்பு - வலிமை.

மோ

மோக்கம் - மோசுதம்.
 மோடி - காளி.
 மோடுபருத்தல் - பிடரியில் பிசல் பருத்தல் [மோடு - அம்ஸம்.]
 மோய் - தாய்.
 மோழை - நீர்ப்பெருக்கு, தோழை, குமிழி, துவாரம்.

மொ

மொளலி - திருமுடி.
 மொளவல் - முல்லை.

ய

யமுனைத்துறைவன் - ஆளவந்தார்.
 யவன் - பாவன்.

யா

யாதவர் - யதுவம்சத்தார்.
 யாய் - தாய்.
 யாழ் - வீணை.
 யாளி - சிங்கம்.
 'யான்' என்பது - அஃதென்காரம்.

யூ

யூபம் - யாகஸ்தம்பம்.

யோ

யோகநித்திரை - எல்லாம் அறிந்து உறங்குதல்.
 யோகம் - கண்ணுக்கு விஷயமாகிற வஸ்து, உபாயம்.
 யோகு - தவம், உபாயம்.
 யோனி - பிறப்பு, சாதி.

வ

வகிர் - பிளவு.
 வருளம் - மகிழ்மலர்.

வங்கம் - கப்பல்; பங்கம் என்றதன்
நிரியாய், அகியென்றும் கொள்ள
லாம்.

வரி - வசப்படுத்தல்.

வகை - குற்றம்.

வகைவு - திட்டி.

வஞ்சி - ஓர் நீர்க்கொடி.

வடகலை - ஸம்ஸ்கிருதம்.

வடநெறி - ஸம்ஸ்கிருத நியாயம்.

வடமலை - நிருவேயங்கடமலை.

வடம் - ஆரம், ஆலிலை.

வடி - கூர்மை.

வட்கு - விஜ்ஜை. சிக்காய்.

வட்டி - வர்த்தனமானது, நீலக்கழற்

வண்டல் - மகளிர்விளையாட்டு, குழை

தேறு.

வண்டானம் - நாகரயில் ஓர் சாதி.

வண்ணம் - அழகு.

வண்ணம் - நாகை.

வதுவை - கலியாணம்

வந்தி - பல்வந்தம், நமஸ்கரி.

வப்பு - வாசனை, தீன்.

வமிநின் - வாருங்கள்.

வயிச்சிரவணன் - குரோன்: விசிரவ

முனிவரின் குரோன்.

வயிரம் - உறுதி, பலகை.

வயிறுவாய்த்தல் - வயிற்றிற்பிறத்தல்.

வரம்பு - எல்லை.

வரன்றதல் - வாரிக்கொள்ளுதல்

வரால் - மின் விசேஷம்.

வரித்து - குழித்து.

வருநில - தடவுதல்.

வருமை - மறுபிறப்பு.

வலம்புரி - வலப்பக்கமாக உட்கூழியை

யுடைய பாஞ்சஜ்யம்.

வலவன் - வல்லவன், சாத்தி.

வலவை - வஞ்சகக் குணமுடையவன்,

ஆவேசமாடுபவன்.

வல்லி - பாசம், கொடி.

வல்லி - விவரவு.

வழக்கு - நியாயம்.

வழிபாடு - வணக்கம்.

வழு - குற்றம்.

வழுதி - பான்டியன்.

வழுத்ததல் - ஸ்தோத்திரம்செய்தல்.

வளைய்கொள்ளுதல் - குழித்துகொள்

ளுதல்.

வளி - காற்றை.

வளைவண்ணன் - சங்குபோன்ற வெண்
ணிறமுடைய பலராமன்.

வள் - கூர்.

வள்ளல் - வகையாது கொடுப்பவன்.

வள்ளி - ஓர்கொடி.

வள்ளிகொழுநன் - சுப்பிரமணியன்.

வற்பு வலிமை.

வளைதல் - அலங்கரித்தல்.

வன்மைவர் - பிரபலமானவர்.

வன்மை மர்மம்.

வா

வாகை - வெற்றி, ஓர்மாம்.

வாக்கு - சரமச்சோகம்.

வாசம் - வாசனை.

வாசல் - உரேயம்.

வாசவத்ததை - வத்ஸராயன் மனைவி.

வாசி - குதிரை.

வாசிகை - மாலை.

வாசுதேவன் - வசுதேவகுமாரனான

இருஷ்ணன்.

வானை - காற்று.

வாணபுரம் - பாணசுரனுடைய சோ

லிதபுரம்.

வாணனது மகன் - உகை.

வாணன் - வாழ்நன் (மரு) ; பாண

சுரன்.

வாணிபம் - பயன்.

வாணியம் - வியாபாரம்.

வாத்மாமகன் - வாயுலின்புத்தன்: ஹது

மான்.

வாகை - துன்பம்.

வாமம் - அழகு.

வாமன் - குள்ளமான பிரமசாரி.

வாமன் - தாலியோடும் குதிரை.

வாயமுதம் - வாயெச்சில்.

வாயுறுத்த - பஞ்சப்பாணன்.

வாயுதை - அடக்கம்புல்.

வாய்ப்பு - அமைப்பு.

வாரணம் - யாழை.

வாரம் - பக்கப்பாதம்.

வாரம்ஓதுதல் - உருச்சொல்லுதல்.

வாரி - கடல்.

வார் - கச்சு, நீளம்.

வாலிமை - வெண்மை, பெருமை, சுத்

தம்.

வாலி - தடாகம்.

வாளா - சும்மா.

வாளி - பாணம்.
வாளி - பெருநீன்.
வாள் துதல் - ஸ்னிபொருந்திய நெற்றி.

வி

விநிருதம் - வேறுபாடு, சேஷ்டாவிகாரம்.

விக்கி - விக்கலெடுத்து.
விக்கிரமம் - மீரச்செயல்.
விசயன் - அருச்சுனன்.
விசாதி - வியாதி.
விசித்திரம் - அழகு.
விசம்பு - மேலுலகம்.
விச்சை, விருச்சை - விநைய.
விடமம் - ஸவஷம்பம், சேராச்சேர்த்தியான செயல்.

விடலை - புருஷசிரேஷ்டன்.
விடிவை - விடியற்காலம்.
விடை - வருஷபம், உத்தரம்.
விடையோன் - விருஷபவாகனன்.
விட்டு = விஷ்ணு
விண் - ஆகாசம்.
விண்டார் - பகைவர்.
விண்ணகர் - பரமபதம், உப்பிலிப்பன் ஸந்திதி.

விண்ணாறு - ஆகாசகங்கை.
விண்ணி - ஓரிடம்.
விண்தேர் - பேய்த்தேர், காணல்.
விதலை - விசனம்.
விதானம் - மேற்கட்டி.
விதி - பாக்கியம்.
விதிர்த்தல் - நடுக்கம்.
வித்தகன் - ஆச்சரியமான குணசேஷ்டுதந்தன் புடையவன்.

வித்து - சாரணம்.
விரதை - கருடன் தாய்.
விரதை - விர்தியாடலை, காளி.
விபரிதம் - பாதகம்.
விமலன் - குற்றமற்றவன்.
வியம் - வேறுபாடு.
வியல் - விசாலம்.
வியவு - வேறுபாடு.
வியூகம் - சேனையின் திரள்.
விராவுதல் - கலத்தல்.
விருத்தம் - கிழந்தனம், விரோதம், கூட்டம்.

விரை - வாசனை.
விலங்கல் - மலை.
விலங்கு - மிருகபக்சிகள்.
விலவு - விலாப்பக்கம்.

வில் - காந்தி.
வில்லவன் - சேரராஜன்.
விழவு - உதனவம்.
விழுது - நெய்.
விழுப்பொருள் - சிறந்தபொருள்.
விழுவிய - சிறந்த.
விளப்புறுதல் - பிரதித்தியுடைதல், தாமசித்தல், கூறப்படுதல்.
விளரி - மிக்கவிருப்பம், ஓர்இசை.
விளர்க்கொள்ளுதல் - முழுதுட்பரவுதல்.
விளிம்பு - ஓரம்.
விள்ளுதல் - நீங்குதல்.
விறல் - பராக்கிரமம்.
விஷ்ணுசித்தர் - பெரியாழ்வார்.

வி

விக்குதல் - கட்டுதல்.
விடுதல் - விடுதல்.
விட்டுதல் - ஒழித்தல்.
விதல் - அழித்தல்.
விரஅணி - இந்திரியஜயமான விரமேஜபரணம்.
விழ்தல் - விரும்புதல்.

வெ

வெகுளி - கோபம்.
வெங்கிறோன் - சூரியன்.
வெண்பகடு - ஜராவதம்.
வெதிர் - மூங்கில்.
வெப்பு - ஜவரதேவதை.
வெய்து - கொடிது.
வெரு - அச்சம்.
வெளியநீறு - அஞ்சனசூர்ணம்.
வெள்வரைப்பு - கிழக்குவெளுத்தல்.
வெள்ளியார் - பாசுபதர், சுக்கிரன்.
வெறி - வாசனை, சந்திரன், பாழ், ஆவேசமாடுதல்.
வெற்பு - மலை.
வெல்கா - சொன்னவண்ணம்செய்த பெருமாள் ஸந்திதி.

வே

வேகவதி - வேகமுடையது.
வேங்கை - ஓர்மரம், புலி.
வேடு - மிருகபக்சிகளைக் கொல்லும் தொழில்.
வேட்கை - ஆகை.
வேதம்நாளுக்கு - ருக், யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வணம்; அன்றி, வைத்திரியம், பொண்டியம், தலைகாரம், ஸாமவேதம்.

வேயர் - முக்திக்குழிப்பிறந்தவர்.

வேய் - முக்தில்.

வேரி - வாசனை.

வேலை - சமயம், கடல்.

வேழம் - யானை.

வேளுக்கைப்பாடி - சூழமியுயிர்கள்
சந்திதி.

வேள் - மன்மதன்.

வேள்வி - யாகம்.

வேள்வி ஐந்து - பிரமயஜ்ஞம், தேவ
யஜ்ஞம், பூதயஜ்ஞம், பித்ருயஜ்ஞம்,
மனுஷ்யயஜ்ஞம் என்பன.

வேற்றான் - பகைவன்.

வை

வை - கூர்மை.

வைகல் - தினந்தோறும்.

வைகறை - விடியற்காலம்.

வைதிகர் - வேதவிதிப்படி நடப்பவர்.

வைதேரி - விதேகதேசத்தரசனான
ஐக்கமகாராஜனது மகள், சேதை.

வைப்பு - புதைபல்.

வையத்தேவர் - அந்தணர்.

வையம் - நிலவுலகம்.

வைரம் - விரோதம்.

வ்ருத்தம் - வட்டம்.

அரும்பதவுரை முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதோமாநுஷ்யநாம:

நூற்றெட்டுத் திருப்பதிப் பாவம்.

சுரிருபதாஞ்சோழம் ஈரொன்பதாம்பாண்டி.

ஓர்பதின்மூன்றாம்மலைநாடு ஓரிசண்டாம்—சீர்நடுநாடு

ஆரேமலரெட்டுத்தொண்டை அன்வடநாடு ஆறிரண்டு

கூறுதிருநாடுஒன்றாக் கொள்.

சோழநாட்டுத்திருப்பதிகள் - ௪௦

க. திருவாங்கம் பெரியகோயில்:—ஸ்ரீரங்கநாதன், நம்பெருமாள் - ஸ்ரீரங்கநாச்சியார், ப்ரணவாக்குதி விமானம். வேதச்சுருங்கம். காவேரிநதி. சந்திர புஷ்கரிணி. புன்னைவிருகூடம். புஜங்கசயநம். தெற்கே திருமுகமண்டலம். தர்மவார்மாவுக்கும், ரவிதர்மனுக்கும் ப்ரத்யகூடம்.

பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், குலசேகராழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், தொண்டராடிப்பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். பட்டர், வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை, பிள்ளைலோகாசாரியர் முதலிய சில ஆசாரியர்கள் திருவவதரித்த தலம் இதுவே.

திருவரங்கமென்பது - திருமாவின் திவ்யதேசங்கள் நூற்றெட்டனுள் தலைமைபூண்டதும், சோழநாட்டுத்திருப்பதிகள் நாற்பதில் முக்கியமானதும், 'கோயில் திருமலை பெருமாள்கோயில்' என்று பிரதானமாக எடுத்துக் கூறப்படுகின்ற மூன்றுதலங்களுள் முதலதும், 'கோயில்' என்றும் 'பெரிய கோயில்' என்றும் மறுபெயருடையதும், 'பூலோகவைகுண்டம்' எனப்படுகின்ற மகிமைபுடையதும், 'போகமண்டபம்' எனப்படுவது மாகிய தலம். பிரணவாகாரமான ஸ்ரீரங்கவிமானத்திலே ஆதிசேஷசயனத்திற் பள்ளிகொண்டருந் திருமால் ஆதியிற் சத்தியலோகத்தில் பிரமனது திருவாராதனத் திருவுருவமாயிருந்தான்: பின்பு, சூரியகுலத்து மனுகுமாரனான இக்ஷ்வாகு மகாராஜன் பிரமனைக்குறித்துப் பலகாலம் அரும்பெருந்தவம் புரிந்து அத் தேவனருளால் அப்பெருமானைத் தான்பெற்றுத் திருவயோத்திக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்து பிரதிஷ்டித்துத் திருவாராதனஞ்செய்துவந்தனன். அந்த ஸ்ரீரங்கநாதனே இக்ஷ்வாகுமுதல் இராமபிரான்வரைவிலுள்ள இரவிகுலமன்னவரெல்லார்க்கும் குலதெய்வமாகி வினங்கினான். இங்ஙனம் மனிதவுருவங்கொண்ட பெருமானாகிய இராமபிரானால் வணங்கப்பட்டமைபற்றி, ரங்கநாதனுக்கு 'பெரியபெருமாள்' என்று திருநாமம். இராம பிரான், வணவாசஞ்சென்று விபீஷணனுக்கு அபய்மளித்துக் கடல் கடந்து இலங்கைசேர்ந்து இராவணாதிராக்ஷஸசங்காரஞ்செய்து, திருவயோத்திக்கு

நீண்டி எழுந்தருளிப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டபின்பு, சுக்ரிவன் முதலிய அனைவர்க்கும் விடைகொடுத்து அவரவரைத் தந்தம் இருப்பிடங் கட்டு அனுப்பும்பொழுது, தனது திருவாராதணமூர்த்தியும் குலதன்மு மான திருவரங்கநாதனைத் தனக்கு மிகவும் அந்தரங்கனை விபீஷணனும்தான் விடங் கொடுத்து ஆராதித்துவருப்படி நியமித்து அனுப்பினான். அங்ங னமே அவ்வரங்கர்பெருமான் அவ்வமூர் பெருமானே அவ்விமானத்துடனே எழுந்தருளப்பண்ணிர்களோன்றி இலங்கை கோக்கிச் செல்லும்பொழுது இடைவழியில் பாயகாவேரிமத்தியிலே பெருமான் புடைபெயரானது விமா னத்துடனே நிலேசின்றருளினான். அவ்வாறு திருமால் திருவுள்ள முவந்து தங்கிய இடமே ஸ்ரீரங்க மெனப்படுவது.

(ஹிவைகுண்டம் திருப்பாந்தடல் சூரியமண்டலம் யோகிகளுடைய உள்ளக்களலம் என்னும் இவையனைத்தினும் இனியதென்று திருமால்) திரு வுள்ளமுவந்து எழுந்தருளியிருக்கு மிடமான தென்பதபுத்திரி, 'ரங்கம்' என்று அவ்விமானத்திற்குப் பெயர்; திருமால் இங்கு ரதியை [ஆகைப்பெருக் கத்தை] யடைவின்றன நென்க. இனி, திருமகளார் திருநீருத்தஞ்செய்யு மிடமாயிருத்தலாலும், மீனவஷ்ணவர்களுடைய திருவுக்கு [மேன்மைக்கு]க் கடுத்துப்பயிலிடமா யிருத்தலாலும், சூற்றிடைக்குறை [நதியினிடையே உயர்ந்ததிடர்] ஆதலாலும், 'திருவரங்கம்' என்னும் பெயர் வந்த தெனினுமாம். இத்தலம், திருச்சிக்கோட்டைக்கு வடமேற்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

உ. உறையூர் - திருநாபுரி:--அழகிய மணவாளன் - வாஸலக்ஷ்மி, உறை யூர்வல்லி. கல்யாணவிமானம். கல்யாணதீர்த்தம். குடமுருட்டிகதி. வடக்கே திருமுகமண்டலம் - கீழ்த்திருக்கோலம். முப்புத்துமுகக்கோடி தேவர்களுக் கும் ரவிராமரூபுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருஉறைத்த காரணம்பற்றி, இத்திருப் பதிக்கு, 'திருவுறையூர்' என்று திருநாமமாயிற்று; (உறையூர் - உறைத்த என்று மருபும்.) இது, அழகியமணவாளனுக்கும் உறையூர்வல்லிக்கும் திருமணம் நடந்த தலம். திருப்பாளையூர் திருவவதரித்த தலம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸ்தம். திருச்சிக்கோட்டைக்கு மேற்கே ஒருமைலில் உள்ளது.

௩. தஞ்சாவடமணிக்கோயில்:--லேமேகப்பெருமான் செங்கமலவல்லி. செனத்தர்யவிமானம். சுக்ரிகா புஷ்கரிணி - அம்ருததீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - கீழ்த்திருத்த திருக்கோலம். பராசரமுனிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார் மங்களாசாஸ்தம். "தஞ்சைமாமணி" என்பது, இத்தலத்தி ளம்பெருமானது திருநாமம். இதனால், இத்தலத் திற்குத் தஞ்சைமாமணிக்கோயி லெனத் திருநாமமுண்டாயிற்று. தஞ்சா

* இராமபிரான். திருவலநாத்தை முடித்துக்கொண்டு தன்னடிச் சோதிக்கு எழுந்தருளும் பொழுது வந்து தன்னைவணங்கித் தனது பிரிவை யாற்றமாட்டாது கின்ற விபீஷணனுக்கு இக்ஷ்வாகு குலசெய்வமும் தனது திருவாராதணமூர்த்தியு மான திருவரங்கநாதனைத் தந்தருளினனென வரலாறு கூறுதலு முண்டு.

சுரனைக் கொன்ற தலமாதல்பற்றி, இதற்குத் தஞ்சையென்று நாமதேய முண்டாயிற் றென்பர். தஞ்சையுருக்கு வடக்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

நக்ரையாவிநகர்:—நரசிங்கப்பெருமாள் - தஞ்சையையவி. வேங்ககந்தா விமாரம். சூரியபுஷ்கரிணி - ஸ்ரீராமதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - யிற் திருந்திருக்கோலம். மார்க்கண்டேயருக்கு ப்ரத்யக்ஷம்.

௩. திருவாட்டி:—திருவடிவழிபடம்பி - அழகியவல்லிநாச்சியார். தாரக விமாரம். மண்டுகபுஷ்கரிணி. தெற்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயநம். பிரமனுக்கும் வால்மீகருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமழிசையாழ்வார் மங்களா சாஸநம். பூதலார்க்கு வடக்கே ௮ - மைலில் உள்ளது.

௪. திருநிகாம்பனா (உத்தமர் கோயில்):—புருஷோத்தமன் - பூர்வா தேவி. உத்யோக விமாரம். கதம்பதீர்த்தம். வாழைமரம். கிழக்கே திருமுக மண்டலம் - புஜங்கசயநம். கதம்பமகரிஷிக்கும், திருமங்கையாழ்வாருக்கும் உபரிசரவசுவுக்கும், ஸக ஸந்தன ஸந்தருமாரர்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திரு மங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். திருச்சிக்கோட்டைக்கு வடக்கே ௩ - மை லில் உள்ளது.

௫. திருவெள்ளை:—புண்டரீகாக்ஷன் - பங்கயச்செல்வி, சென்பகவல்லி. விமலாக்ருதிவிமாரம். குசதீர்த்தம், மலினசர்ணிகாதீர்த்தம், சக்ரதீர்த்தம், நிவ் வியபுஷ்கரிணி, புஷ்கலதீர்த்தம், பத்மதீர்த்தம், கந்தபுஷ்கரிணி, க்ஷீரபுஷ் கரிணி, வராகதீர்த்தம். ச்வேதகிரி, கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருந்தோலம் பெரியதிருவடிக்கும், சிபிசக்ரவர்த்திக்கும், பூதேவிக்கும், மார்க் கண்டேயருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் மங்களா சாஸநம். உய்யக்கொண்டார் அயதாரஸ்தலம். வெள்ளை - வெண்ணை யான பாறைகளா வியன்ற மலை; [அறை - பாறை;] இது, வடமொழியில் 'ஸ்வேதாத்ரி' எனப்படும். திருச்சிக்கோட்டைக்கு வடக்கே ௧௪ - மைலில் உள்ளது.

௬. புள்ளி பூதங்குடி:—வல்லிராமன்-பொற்றாமையாளன். சோபநவிமா நம். க்ருத்ரதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயநம். சக்ரவர்த்திக் திருமகனுக்கும், க்ருத்ரராஜனுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். க்ருத்ரராஜனுக்கு மோக்ஷம் தந்தவிடம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். ஜடாயுவென்ற புள்ளிற் கு [புள்ளிக்கு]ப் பிரதியக்ஷமாய் இராமபிரான் மோக்ஷங்கொடுத்த தலமென்பது, 'புள்ளம் பூதங்குடி' என்பதற்குப் பொருளாகலாம். குட்பகோனத்துக்கு வட மேற்கே ௬ - மைலில் உள்ளது.

௭. திருப்பெருநகர்:—அப்பக்குடத்தான் - கமலவல்லித்தாயார். இந்திர தீர்த்தம். இந்திரவிமாரம். மேற்கே திருமுகமண்டலம். புஜங்கசயநம். வலது ஹஸ்தத்தின் கீழே குடம். இந்திரகிரி. உபமங்குவுக்கும் பராசரருக்கும் ப்ரத் யக்ஷம். கோவிஷ்டியென்று ஒருபெயர்வழங்கும். பெரியாழ்வார், திருமங்கை யாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். பூதலார்க்கு வடமேற்கே ௬ - மைலில் உள்ளது.

௩௩. திருவிதழை:—தூண்டளக்குமையன் - ஸ்ரீரங்கநாயகியார். ப்ரணவ விமானம். சூரியபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுதகமண்டலம். புதுங்கசயநம். காமதேனுவுக்கும் திருமங்கையாழ்வாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம் காமதேனுவுக்குப் பிரதியக்ஷமான தல மாதல்பற்றி, இதற்கு 'ஆதனார்' என்று திருநாமமாயிற்றுப்போலும். கும்பகோணத்துக்கு வடக்கே ௨0 - மைலில் உள்ளது.

௩௪. திருவழிநாயி:—தேவருவியப்பன் - செங்கமலவல்லித்தாயார். கருட விமானம். துர்சுபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுதகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். உபரிசரவஸு மாரோவுக்கும், காவேரிக்கும், தர்மதேவதைக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். தனது தபோபலத்தால் விமானத் துடன் ஆகாசத்திற் சஞ்சரிக்குத் தன்மையான உபரிசரவஸுவென்னும் அரண்மனைவாசுக்கும் முனிவர்கட்கும் சேர்ந்த விவாதத்தில் பக்ஷபாதமாகத் தீர்ப்புச் சொன்னமையால் ரிஷிகளார் சபிக்கப்பட்டுப் பூமியில்விழுகையில் அவனது தோள் அமுந்தப் பெற்ற இடமாதல்பற்றி, இதற்கு, 'அமுந்தார்' என்று பெயர்வந்த தென்பர்; 'தேமுந்தார்' எனவும் வழங்கும். குற்றலத்துக்குத் தென்மேற்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

௩௫. திருநீறுபுலியூர்:—அருள்முகடல் - திருமாமகன் நாச்சியார். நந்த வர்த்தவிமானம். அந்தஸைன், மாரஸபுஷ்கரிணி. தெற்கே திருமுதகமண்டலம் - புதுங்கசயநம். வ்யாஸகாமுனிவர்க்கும், வ்யாக்ரபாதருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். எம்பெருமான் வியாக்கிரபாத மறையிக்குப் பாஸகாமுனியார் சேவைசாதித்த தலமாதல்பற்றி, இதற்கு 'நிதுபுலியூர்' என்று திருநாமம். மரைய துத்துக்குத்தெற்கே ௬ - மைலிலுள்ளது.

௩௬. திருநீறுபுலியூர்(ஸாரகேதம்):—ஸாரகாதன் - ஸாரநாயகி. ஸார விமானம். ஸாரபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுதகமண்டலம்-நின்ற திருக்கோலம். காவேரிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். இத்தலத்தில் எம்பெருமான், நாச்சியார், விமானம், தீர்த்தம், நிலம் என்ற ஐந்து ஸாரமுள்ள பொருள்கள் அமைந்திருப்பதால், இத்தலத்திற்கு 'திருச்சேறை' என்று திருநாமமாயிற்று. இது, வடமொழியில் 'பஞ்சஸாரகேதம்' என வழங்கப்படுதலும் காண்க. இவ்வாறு ஸாரமுள்ள பொருள்களையுடைய இத்தலத்தில் காவேரிநதி தவஞ்செய்து கங்காநதியைக்காட்டிலும் கிறப்புப்பெற்றன ளென்பார். கும்பகோணத்துக்குத் தென்மேற்கே ௭ - மைலில் உள்ளது.

௩௭. திருநீறுபுலியூர்(நான்மதியப் பெருமான், வெண்கடல்) பெருமான் - சூட்சுங்கநாச்சியார், செங்கமலவல்லி. சந்திரவிமானம். சந்திர புஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுதகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். தேவந்ருத் தங்களுக்கும், சந்திரனுக்கும் பிரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். சிறந்தசந்தேசநாயகியான நான்மதியப்பெருமானை யுடைய தலமாதல் பற்றி, இத்தலத்திற்கு 'சூட்சுங்கநான்மதியம்' என்று திருப்பெய ரென்பார். சீமாதின் தென்மேற்கே ௨௦-மைலில் உள்ளது.

கா. திருநா. ந்தை:—சார்ங்கபாணிப்பெருமான், ஆராவமுதன் - கோமள வல்லி. வைதிகவிமானம். ஹேமபுஷ்கரிணி கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - உத்யோகசயநம். ஹேமமகரிஷிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார், திருமழிசை யாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், புகழ்தாழ்வார், பேயாழ்வார், நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். சும்பகோணத்துக்கு வடமேற்கே க-மையில் உள்ளது.

கரு. திருநா. ந்தை:—அரண்சாபத்தீர்த்தபெருமான் - கமலவல்லி நாச்சி யார். கமலாக்குறி விமானம். கபாலதீர்த்தம் கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். ருத்திரானுக்குக் கபாலசிவர்த்தி செய்தவர். அகஸ்தி யருக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். சிவபெருமானது சாபத்தைக் கண்டநம்செய்ததுபோலச் சேவைசாதித்த தலமாதலால், இத் தலத்திற்கு 'திருக்கண்டிபூர்' என்று திருநாமமாயிற்று. வடமொழியில் 'கண்டபுரம்' என்று வழங்கும். சஞ்சாலூர்க்கு வடகிழக்கே ௫ மைலில் உள்ளது.

கசு. திருவிநா. ந்தை:—உப்பிலியப்பன் - பூமிதேவிநாச்சியார். விஷ்ணு விமானம். ஆர்த்தி புஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக் கோலம். மார்க்கண்டேயருக்கும், பெரியதிருவடிக்கும், காவேரிக்கும், தர்ம தேவதைக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார், பொய்கையாழ்வார், பேயாழ்வார், நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். (விண்ணகரென்பது - தேவலோகம்போன்ற தென்ற காரணம்பற்றிவந்த பெயர் என்னலாம்; இதுவே, உப்பிலியப்பன் ஸந்திதி யெனப்படுவது.) இத்தலத்து எம்பெருமான் திருநாமமான-உப்பிலியப் பன் என்பதை ஒப்பிலியப்பனென்றும் வழங்குவார். இத்தலத்து எம்பெருமான் திருவேங்கடமுடையானபோன்ற திருவுருவ முள்ளவராய், அன்பர்களின் அபிமதத்தைப் பூர்த்திசெய்தின்றனரென்றும், மிருகன்மருணிவர் பத்திரி யினது விருப்பத்தின்படி உப்பில்லாத பிரசாதங்களுடையே அமுதுசெய்தின்றன ரென்றும் அறிக. சும்பகோணத்துக்குக் கிழக்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

கௌ. திருநா. ந்தை:—சௌரிராஜன் - கண்ணபுரநாயகி. உத்பலா வதகவிமானம். மித்யபுஷ்கரிணி கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக் கோலம். கண்வாமாருணிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், சூலசேக ராழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். திருக்கண்ண புரமென்பது, பஞ்சகிருஷ்ணக்ஷேத்ரங்களுள் ஒன்று; (மற்றவை - திருக்கண் னங்குடி, திருக்கண்ணமங்கை, திருக்கண்ணக்கவித்தலம், திருக்கோவலூர் என்பன என்பர்.) இத்தலத்தின்மறுபெயர், கண்ணபுரம். இத்தலத்தில் விமா னம் - உத்பலாவதகம்; அதன்பெருள் வருமானு:—பலம் - மாமிசம், அது சோஷிக்கப்பெற்றவர் - உத்பலர்: அவராவார் - தேகத்தை உபேகிக்கின்ற முருகசூகங்கள்: அவர்களைக்காக்கின்ற கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கும் விமான மாதலால், இதற்கு 'உத்பலாவதகம்' என்று திருநாமம். இதுபற்றியே, "மரண மானால் வைகுந்தக்கொடுக்கும் பிரான்" என்று நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனஞ் செய்ததும். இவ்விமானம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்யும்போது கட்புலனாகாதவாறு கட்டப்பெற்றுள்ள தென்பர். நன்னிலத்துக்குக் கிழக்கே ௪-மைலில் உள்ளது.

௩௮. திருவாலி திருநாள்:—வயலாலி மணவாளன் - ஆம்ருதகடவல்லி, அஷ்டாங்கா விமாதம். இலாகாணி புஷ்கரிணி. மேற்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். அலாத நிகஞ்சம்பாஜாபதிக்கும், திருமங்கையாழ்வாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். எம்பெருமான் திருமுகன் ஆவிகளஞ் செய்வதொண்ட தல மாதல்பற்றி, இதற்கு, 'திருவாலி' என்று பெயர். சோழிக்குக் கிழக்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

௩௯. திருநாலை (நாகப்பட்டணம்):—செளந்தர்பராஜன் - செளந்தரய வல்லி. சொந்தர விமாதம். ஸபபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - லின்ற திருக்கோலம். நாகராஜனுக்கும், திருமங்கையாழ்வாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். நாகை - நாகப்பட்டண மென்பதன் மூலம், நாகராஜனுக்குப் பிரதியக்ஷமான தல மாதலால், இதற்கு 'திருநாலை' என்று பெயர். நாகப்பட்டணத்துக்கு மேற்கே ௧௩ - மைலில் உள்ளது.

௪௦. திருவையூர் (நாச்சியார் கோயில்):—நம்பி - நம்பிக்கை நாச்சியார். நிரியாஸவிமாதம். மணிமுக்காந்தி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - லின்ற திருக்கோலம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். நறுமணம்மிக்க தல மென்பதுபற்றி, இதற்கு 'திருநையூர்' என்று திருநாமம்; வடமொழியில், 'ஸுாகந்தவம்' என்று எம்பெருமான் அழைத்தருளியிருக்கு மிடத்தை வழங்கு வதாய் காண்க. இங்கு, கற்பாருல்கமாக நாச்சியாருக்குப் பிரதானியுத்தை எம் பெருமான் அளித்ததனால், இத்தலத்திற்கு 'நாச்சியார் கோவில்' என்று ஒரு பெயர் வழங்குகின்றது. இத்தலத்து எம்பெருமான், மேலாவிமுனிவரின் கன் லிகையைப் பாலியென்றும் அரசன் கவர்ந்துசெல்ல அவனைச்சுடித்து அங்கன் லிசையை அம்முனிவர்க்கு அருள்செய்தன ரென்றும், திருமங்கையாழ்வார்க ளுத் திருவிண்ணை பிரசாதித்தனரென்றும் அறிக. இங்கே கருடன் விசேஷம். கும்பகாணத்துக்குத் தென்மேற்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

௪௧. தந்திபுரவிண்ணகம் (நாதன்கோவில்):—விண்ணகப்பெருமான், ஸுத்தாதன், நாதநாசப்பெருமான் - செண்பகவல்லி. மந்தாரவிமாதம். தந்தி தீர்த்தம். மேற்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். தந்திக்கு ம், மிபி சுந்தரவர்க்கிக்குப் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸ னம். தந்திதவர்க்குப் பிரத்யக்ஷமான சிறந்த கர மாதல்பற்றி, இத்தலத்திற்கு, 'திருத்திபுரவிண்ணகம்' என்று திருநாமம்; இது, 'நாதன்கோவில்' என வழங்கும். கும்பகாணத்துக்குத் தென்மேற்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

௪௨. திரு இத்தரு:—சுத்தவனநாதன், மருவினிய மைத்தன் - சந்திர சாபவிமோசன வல்லி, புண்டரிகவல்லி. வேதசகர விமானம். இந்து புஷ்க ரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - பிரசயனம். சந்திரனுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். சந்திரன் தனது சாபம் நீங்கப்பெற்ற தல மாதலால், 'திருவித்தருர்' என்று இத்தலத்திற்குப் பெய ரென்பர். இதற்கு வடமொழியில் 'ஸுாகந்தவம்' என்று திருநாமம் வழங்குகின்றது. மாயவாத்துக்கு வடகிழக்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

௪௩. திருக்கீர்த்திகுடம்:—கோலித்தராஜன் - புண்டரிகவல்லி. ஸாத்விக விமாதம். புண்டரிக ஸரஸ். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - போகசயனம்.

சிவன் முதலிய தில்லை ஸ்வாமியாவருக்கு ப்ரத்யக்ஷம். குலசேகரபூதவார், திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். சித்திரக்கூடம் - விசித்திரமான கிரகங்களை யுடையதெனப் பொருள்படுங் காரணம்பெயர். இது, இராமபிரான் வணவாசஞ்செய்தபொழுது அங்ஙனம்பெருமானது திருவுள்ளத்திற்கு மிகவும் பார்வையிருந்ததொரு மலே; அதனைப்போலவே, இத்தலமும் எம்பெருமானது திருவுள்ளத்திற்கு மிகவும் பார்வையிருப்ப தென்பதுபற்றி, அப்பொழுதே இதற்கும் இடப்பட்ட தென்பர். இங்கு உத்தமவழர்த்தி, இராமபிரான் வணவாசஞ்செய்தையில் சித்திரகூடபருவத்திற் றீற்றிருந்தவண்ணமாக அழந்தருளியிருக்கின்றனர்; முழுவர்த்தி, சந்திராபிந்திராதம்போலச் சயனத்திருக்கோலமாகிச் சிவபிரானது நடனத்தைப் பார்த்து ஆமோதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். இது, தில்லைமரங்க ளடர்ந்த காடாயிருந்ததனால், 'தில்லைத்திருச் சித்திரகூடம்' என்று வழங்கப்படும். இது, எம்பெருமான், தேவர்களும் முனிவர்களும் சூழக் கொலுவீற்றிருந்த சபை. சிதம்பரத்துக்கு வடமேற்கே க - மையில் உள்ளது.

உச. காழிச்சிராமலிண்ணகரம்.—தாடாளன், த்ரிவிக்ரமமூர்த்தி-மாட்ட விழுங்குமுலி. புஷ்கலாவர்த்தக விமாநம். சக்ரதீர்த்தம், சங்கபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம். நின்றதிருக்கோலம். அஷ்டகோணமாகாரிஷிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். சக்ரவர்த்தித் திருமுகமேழுந்தருளியிருக்கின்ற சிறந்தநகரமாதல்பற்றி, இத்தலத்திற்கு 'சீராமலிண்ணகரம்' என்று பெயர்; காளி வாசஞ்செய்த காரணம்பற்றி இத்தலத்திற்குக் காழிச்சீராமலிண்ணகரமென்றும் பெயருண்டு. (இது, சீர்காழியென்றும் வழங்கப்படும்.) இது, திருநாளை சம்பந்தமூர்த்திநாயனாரத் திருமங்கையாழ்வார் தமது கவித்திறத்தினால் வென்று அவரது வெற்றிவேலைத் திருமுடிக்காணிக்குயாகப் பெற்ற தலம். சீயாழிக்குக் கிழக்கே அரைமையில் உள்ளது.

உரு. கூடலூர்:—(ஆடுதுறைப் பெருமாள்கோவில்).—வையங்காத்தபெருமாள் - பத்மாஸநவல்லி. சுத்தஸத்வ விமாநம். சக்ரதீர்த்தம் - காவேரிநதி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். நந்தகமாமுனிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். தேவர்கள் கூட்டமாகவந்து எம்பெருமானைச் சேவிக்குந் தலமாதலால், 'திருக்கூடலூர்' என்று இத்தலத்திற்குத் திருநாம மென்பர். ஐயம்பட்டைக்கு வடமேற்கே ச-மையில் உள்ளது.

உக. திருக்கண்ணிக்குடி:—சயாமளமேனிப்பெருமாள் - அரவீந்தவல்லி நாச்சியார். உத்பலவிமாநம். ராவணபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம். நின்ற திருக்கோலம். ப்ருகுட்சத்யருக்கும், கௌதமமுனிக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம்; கண்ணன் வாழ்கின்ற இடமாதலால், இத்தலத்திற்கு, திருக்கண்ணன்குடி என்று பெயர். அதுவே கண்ணன்குடியென்று வழங்குவதாயிற்று. இத்தலத்தைக்குறித்து 'உறங்காப்புளி, ஊறுக்கின்று, காயாமகிழ், திராவழக்கு, திருக்கண்ணன்குடி' என்று ஒருபழமொழி வழங்கும். வேலூர்க்குக் கிழக்கே உ - மையில் உள்ளது.

௨௭. திருநெல்வேலி மங்கலம்:—பத்தவத்தலைப்பெருமாள் - அபிஷேகவல்லி தாயார். உத்பலவிமாநம். தர்சகபுத்தகரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - வித்திருக்கோலம். வருணனுக்கும், உதோமசருக்கும் பரத்யகூம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். திருவாழ்வார்க்கு வடமேற்கே சூன்மலில் உள்ளது.

௨௮. கவித்தலம்:—கஜேந்தரவரதர் - ராமாமணிவல்லி, பொற்றாமையார். ககநாக்குதிவிமாநம். கஜேந்திர புத்தகரிணி - கபிலதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயநம். கஜேந்திரனுக்கும், ஜஞ்சகேயருக்கும் பரத்யகூம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். அதுமானுக்கு பரத்யகூமான தலமாசலால், இத்திருப்பதிக்கு, 'திருக்கவித்தலம்' என்று பெயரென்பர். பாபநாசத்திக்கு வடமேற்கே உ-மலில் உள்ளது.

௨௯. திருவெயிலியந்தி:—கோலவில்லராமன் - மரகதவல்லிநாச்சியா. புத்தகலாவர்த்தகவிமாநம். சுத்தரபுத்தகரிணி - பிரமதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயநம். வாழைமரம். சுத்தரனுக்கும் பிரம்மாவுக்கும் பராசாருக்கும் இத்திரனுக்கும் பரத்யகூம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். சுத்திராசாரியனுக்கு பரத்யகூமான தலமாசலால், இத்திருப்பதிக்கு 'திருவெயிலியங்குடி' என்று பெயர். 'பார்க்கவபுரி' என்று இத்தலத்திற்கு வடமேற்கில் ஒருபெயர் வழங்குதலும் காண்க. திருவிடைமருதூர்க்கு வடக்கே ௫ - மைலில் இருக்கிறது.

௩௦. திருமணிமடிகோயில்:—கந்தாவிளக்குப்பெருமாள், நரநாராயணன் - புண்டரீகவல்லி. பரணவயிமாநம், இத்தரபுத்தகரிணி, ருத்தரபுத்தகரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருத்த திருக்கோலம். வகாசசருத்தருக்கும் இத்திரனுக்கும் பரத்யகூம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். இவழைத் கூடப்படுகின்ற திருப்பதிள் பதினெண்ணையும், 'திருநாங்கூர் திருப்பதி' என வழங்குவர். அழகு உபரிக்கைகளை நிறைத்து எம்பெருமானேழுத்தருளியிருக்கின்ற தலமாசலால், இத்தலத்திற்கு 'திருமணிமடிகோயில்' என்று பெயர் வந்ததுபோலும். சீயாழிக்குக் கிழக்கே ௫ - மைலில் உள்ளது.

௩௧. திருவையுத்தலிண்காடாம்:—வைகுத்தலத்தன், தாமரைக்கண்ணுடை யபிரான் - வைகுத்தலவல்லி. அந்தசத்தயவர்த்தகவிமாநம். ஸக்திபுத்தகரிணி, உத்தகபுத்தகரிணி, பிரமண. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருத்த திருக்கோலம். உபரிசரவஸுரராஜாவுக்கும் உத்தகமகரிணிக்கும் பரத்யகூம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் எம்பெருமான் எழுந்தருளி யிருப்பதுபாலைய இத்தலத்தில் வீற்றிருத்த திருக்கோலமாகச் சேவையாதித்தலால், இத்திருப்பதிக்கு 'திருவையுத்தலிண்காடாம்' என்று பெயரென்பர். சீயாழிக்குக் கிழக்கே ௫ - மைலில் உள்ளது.

௩௨. திருவிவேகவிண்ணாடாம்:—குடமாடுசுத்தர் - அம்ருதகடவல்லி. உச்சகருங்கவிமாநம். கோடிதீர்த்தம், அம்ருததீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருத்த திருக்கோலம். உத்தகமகரிணிக்கு பரத்யகூம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். 'திருவிவேகவிண்ணாடாம்' என்பது அரிபொருள்

திய விண்ணகரம் போன்றது எனப்பொருள்படும். ('அரி' என்ற சொல் - அழகு திருமால் ரூரங்கு சிங்கம் தவளை மூங்கில் முதலிய பலபொருளுள்ளது.) சீயாழிக்குத் தெற்கே ௧ - மைலில் உள்ளது.

௩௩. திருந்தேவனாடு நெடும்:—தெய்வநாயகப்பெருமான் - கடல்மகள் நாச்சியார். சோபநவிமாநம். சோபநபுஷ்கரிணி, தேவஸபாபுஷ்கரிணி. மேற்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். வஸிஸ்து'ருக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். தேவர்கள் சபைகூடன இடமாதலால், இத்திருப்பதிக்கு 'திருத்தேவனாடுதொகை' என்று பெயராயிற் றென்னலாம். சீயாழிக்குத் தென் கிழக்கே ௪ - மைலில் உள்ளது.

௩௪. திருவண்புருடோத்தமம்:—புருஷோத்தமன் - புருஷோத்தமநாயகி. சஞ்சீவிக்ரஹவிமாநம். திருப்பாற்கடல் தீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். உபமயபுஷ்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். புருஷோத்தமனென்ற வடசொல் - பத்தர்களுந் முத்தர்களுந் நித்யர்களுமாயி புருஷர்கள் யாவரினுஞ் சிறந்தவ னென்று 'பொருள்படும். புருஷோத்தம னெழுந்தருளியிருக்கின்ற வளப்பமுள்ள திருப்பதி யாதலால், இதற்கு 'திருவண்புருடோத்தமம்' என்று பெயர். சீயாழிக்குத் கிழக்கே ௫ - மைலில் உள்ளது.

௩௫. திருச்செம்பொன்செய்கோயில்:—பேரருளாளர் - அல்லிமாமலர் நாச்சியார். கநகவிமாநம். கநகதீர்த்தம். ஹேமபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். ருத்ராணுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். சீயாழிக்குத் கிழக்கே ௫ - மைலில் உள்ளது.

௩௬. திருத்தேற்றியம்பலம்:—செங்கண்மால் - செங்கமலவல்லி. வேத விமாநம். ஸஞ்ரியபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயநம். செங்கமலவல்லிநாச்சியாருக்கும், அநந்தனுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். சீயாழிக்குத் கிழக்கே ௫ - மைலில் உள்ளது.

௩௭. திருமணிக் கடம்:—மணிக்கூடநாயகன் - திருமாமகள் நாச்சியார், கநகவிமாநம். சந்திரபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். பெரிய திருவடிக்கும், சந்திரனுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். சீயாழிக்குத் கிழக்கே ௫ - மைலில் உள்ளது.

௩௮. திருக்காவலம்பாடி:—கோபாலஞ்ஞன் - மடவரல்மங்கை, செங்கமலநாச்சியார். ஸ்வயம்பு விமாநம். தடமலர்ப்பொய்கை. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். சேனைத்தலைவருக்கும், ருத்ராணுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். சீயாழிக்குத் கிழக்கே ௭ - மைலில் உள்ளது.

௩௯. திருவேலிவாத்தலம்:—கண்ணன், நாராயணன் - பூவார் திருமுகன் நாச்சியார். தத்வதோதக விமாநம். வெள்ளக்குளத்தீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். இச்சுவாகு வம்சத்தில் ச்வேதராஜனுக்கும் ருத்ராணுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். சீயாழிக்குத் தென் கிழக்கே ௪ - மைலில் உள்ளது.

௪௦. திருப்பாதிதம்பர்—தாமரைபாயன் கேள்வன் - தாமரைநாயகி.
 தாமரை விராசன், சங்கரன். மேத்தே திருமுகமண்டலம் - நின்ற
 திருக்கோலம். பார்த்தனக்கும் வருணைக்கும் ஏகாக்ஷ ருக்மாருக்கும் பரத்
 மன்மதம், திருமங்கையாழ்வார் பொருங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம், சீயாழித்
 துத் தென்மிறுத்தேன் - ஸமலில் உள்ளது

சோழநாட்டே திருப்பதிகள் ஸம்பூர்ணம்.

பாண்டியநாட்டுத் திருப்பதிகள் - ௧௮.

சா. நிருபரின்ருநோலை:—ஆழகர், மாலையங்காரர் - சுந்தரவல்லிநாச்சி யார், சேகரமலங்கார விளக்கம். சிலப்பா. ந. திருமுகே திருமுகமண்டலம் - தின்ற திருக்கோலம், கிருஷ்ணபெரி. சுந்தரவிறகுதம். மலையத்தனுபாண்டியநுக்கும் தர்மதேவஸதக்கும் பிந்தபகதம். பெரியாழ்வார் ஆண்டார் திருமங்கையாழ் வார் பூதத்தாழ்வார் பேராழ்வார் கம்பாழ்வார் மங்கலாசாஸகம். மதுரைக்கு வடதிருக்கே கட - இமலில் உள்ளது.

சாட திருக்கோட்டியம்:—ஸௌன்ய நாராயணன் . திருமாமகன் நாச்சி
யார். அன்புடையவராகம். தேவபந்தாரினி. கிழர்கே திருமுகமண்டலம்.
கின்றம் இருத்தும் நடத்தும் கிடத்தும் உத்தாடியும் கின்றதிருக்கோலம்
கதம்பாகநிலிக்கும் இத்திரைக்கும் பாய்கதம். பெரியாழ்வார், திருமங்கையாழ்
வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார் மங்கனாசாஸநம். இர
ணியாசாஸ முடிவைத்தையும் ஆட்சிகெய்தகாலத்தில் தேவர்கள் அவ்வகாசனை
யொழித்தற்கு வேண்டியபொழுத்தை நுலோசிப்பதற்கு ஏற்றதாய், அகர ருபத்
திரவரில்லாத இடத்தைத் தேடுகையில் கதம்பமுனிவரது சாபத்தால் 'துஷ்
டர் ஒருவரும் வாக்கடாத' என்று சாப்பட்டிருந்த இந்த கேதந்தரம் அவர்கள்
கூட்டமாக இருந்து நுலோசித்தற்கு ஏற்ற இடமாயிருந்த காரணம்பற்றி,
இத்தலத்திற்கு 'கோஷ்டடியார்' என்று வடமாழியிற் பெயர்; அதனே 'கோட்டி
யார்' எனத் தமிழில் வழங்குகின்றது. எம்பெருமானார் திருக்கோட்டியூர் நம்பியி
னிடத்திற் திருமந்திரத்தை உபதேசிக்கொண்டருளி விமானத்தின்மீது ஏறி
யிருந்து பாமநேசையான அந்தத் திருமந்திரத்தை எல்லாருங் கேட்டு வய்வு
பெறுமாறு உத்தவெளியிட்ட இடம். இது, மாளமுதலார்க்கு வடகிழக்கே
உள - மைலில் உள்ளது.

சு. ௩. திருமெய்யாபி:—ஸத்யகிரிநாதன் - உய்யவந்தான். ஸத்யகிரிவிமாளம். ஸத்யகிரி. ஸத்யகிரித்தும், கதம்ப புஷ்பகிரினி. பனாலிருக்கும். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - சின்னதிறுக்கோலம். ஸத்யதேவதைகளுக்கு பரத்யகும். திருமண்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். ஸத்யதேவதைகள் திருமாலோடுக்கித் தவஞ்செய்த தலமாதல்பந்தி, இத்திருமலை ஸத்யகிரி மென்றும், அங்குத்தோன்றிய திருமால் ஸத்யகிரிநாத ரென்றும் பெயர்பெறுவர்; சத்தியகிரியென்ற அச்சொல்லே திருமெய்யாபி மென்றும், அத்திருப்பதி திருமெய்யமென்றும் வழங்கப்பெறும். மாணாதினாக்கு வடகிழக்கே கூடு - ஸமலில் உள்ளது. அன்றி, திருச்சிணுப்பள்ளிக்குத் தெற்கே கூடு - ஸமலில் உள்ளது.

சு.சு. திருப்புல்லாணி (நிப்பசயந்):—கல்யாணஜநந்தாதன் - தொபுவச் சிஸ்யார் - கல்யாணவல்லி. கல்யாணவிமானம். நேறமதீர்த்தம், சக்ரதீர்த்தம். அச்வத்தவிருஷம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-சயநமும் நின்ற திருக்கோலமும். புல்லாரண்யமகரிஷிக்கும், அச்வத்தநாராயணனுக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாய், ஸ்ரீராமன் சமுத்திரராஜனுக்கு வரங்கொடுத்த இடம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். புல்லாணி - புல்லையென்பதன் மருது: இது, சேதையைக் கவர்ந்து சென்ற இராவணனைக் கொல்வதற்பொருட்டு இராமபிரான் வானரசேனை யுடனே புறப்பட்டுச் சென்று தென்கடற்கரையையடைந்து கடல்கடக்க உபாயஞ்சொல்லவேண்டு மென்று அக்கடலரசனான வருணனைப் பிரார்த்தித்துத் தருப்பத்திற் படுத்து ஏழுநாளளவும் பிராயோபவேசமாகக் கிடந்த தல மாதலால், இது வடமொழியில் சர்ப்பஸயநம் எனப்படும்; புல்லையென்பது - அதற்குவற்ற தென்மொழி. ராமநாத்புரத்துக்குத்தெற்கே சு-மைலில் உள்ளது.

சு.சு. திருநீலங்காணி:—அப்பன், தன்காலப்பன் - அன்னநாயகி, அநந்தநாயகி, நாச்சியார் நால்வர். சிவ சந்திர விமானம். பாப விநாச தீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். சல்லிய பாண்டியனுக்கும் ஸ்ரீவல்லபனுக்கும் புலிக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் ஷடத்தாழ்வார் மங்களாசாஸனம். சாத்தூர்க்கு மேற்கே கக - மைலில் உள்ளது.

சு.சு. திருமொகூர்:—காளமோப்பெருமான் - திருமகாகூர்வல்லி, மேகவல்லி நாச்சியார். கேதகி விமானம். கூதார்ப்பதி புஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம் - அஜநந்தரேந்த்ராதிகளுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். இத்தலம் - வடமொழியில் ஸ்ரீமோஹநபுரம் எனப்படும். மதுரைக்கு வடகிழக்கே ௭ - மைலில் உள்ளது.

சு.சு. திருநகூடல் (தேவ்மதுரை):—கூடலழகர் - வழுளவல்லிநாச்சியார், மரகதவல்லிநாச்சியார், வரகுணவல்லி, மதுரைவல்லி. அஷ்டாங்கவிமானம். நேறமபுஷ்கரிணி, சக்ரதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். சொளநகாதிகளுக்கும் ப்ருகுமகாரிஷிக்கும் பெரியாழ்வாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். பெரியாழ்வார்க்குச் சேவைசாதித்த அவ்வெம்பெருமான் அஷ்டாங்கவிமானத்தின்மீது எழுந்தருளியிருக்கின்ற 'வையந்தாயபெருமான்' என்பார். கூடல் என்பது தென்மதுரைக்கு ஓர்பெயர். மதுரைக்குக் கிழக்கே அரைமைலில் உள்ளது.

சு.சு. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்:—வடபத்ரசயநர், ரங்கமன்னார்-ஆண்டாளர், கோதைநாச்சியார். ஸம்சநவிமானம். திருமுக்குளதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-வடபத்ரசயனம் - நின்ற திருக்கோலம். மண்டிகமகரிஷிக்கும் பெரியாழ்வாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வாரும் ஆண்டாளும் அவதரித்ததலம். முப்புரி யூட்டியதலம். பெரியாழ்வார் ஆண்டாளர் மங்களாசாஸநம். வில்லி கண்டர் என்பவர்களில் ஸுத்தவனுன வில்லியென்பவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட புதியநகரமாகையால், இத்தரு, 'ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்' என்று திருநாமமென்பர். சாத்தூர்க்கு மேற்கே ௨௨-மைலில் உள்ளது.

கா. திருந்தருகி (ஆழ்வார்திருநாசி):—ஆதிநாதப்பெருமான், பொலிந்துவின்றபிரான் - ஆதிநாதவன்வி. கோலிந்த விமானம். தாம்ரபர்ணி நதி - பரம்மநீர்த்தம். நெழ்க்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். பரம்மாவுக்கும் நம்மாழ்வாருக்கும் மனநகலிசுழங்கும் பரத்யகூழம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். ஒருநாள் பிரமன் 'எங்குத்தாய்குஞ்செய்வது?' என்று சிந்தைகொண்டிருக்கையில், 'கா-பிரமனே! குரு-(இங்குத் தயங்கு)செய்' என்று இத்தலத்தைச் சுட்டி ஆநாயவாணி மொழிந்ததனால், இதற்கு 'குருநாபுரி' என்று பெயர்வந்ததென்பர். இத்தலம், நம்மாழ்வார் திருவடிகளித்த தலமாதல்பற்றி, 'ஆழ்வார் திருநாசி' என்று பெயர்பெறும். திருநெல்வேலிக்குக் கிழக்கே கக-மைலில் உள்ளது.

ரு. நாலையிலிளங்குநாள்:—தேவபிரான், அரவிந்தலோசனன் - கருந்தடங்கண்ணி. குமுதவிமானம். தாம்ரபர்ணி நதி, வருணதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்றதிருக்கோலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். இந்நிரன் வாயு வருணன் இவர்களுக்கு பரத்யகூழம். இங்கே இரண்டு திருப்பதிகள் உள்ளதனால், 'இரட்டைத்திருப்பதி' என்றும் பெயர்வழங்கும். திருநெல்வேலிக்கு வடக்கே பதி-மைலில் உள்ளது.

ரு. திரிமாமுகை (வானமாமலை):—வானமாமலைப்பெருமான், தெய்வநாயகன், தோதாத்திரப்பெருமான் - கிரீவரமங்கை நாச்சியார். நந்தவர்த்தக விமானம். இத்தரபுஷ்கரிணி, சேற்றுத்தாமரை - கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாதேவி சேனைமுதலியார் பெரியதிருவடி இவர்களுடனும், சாமரகண்ணிகைகள் சந்திரகுரியர் பக்கத்திலிருக்க, இத்திருவான்கும் பரம்மாவுக்கும் உபேயமசரிவிக்கும் பிருகுரிவிக்கும் மார்த்தண்டையருக்கும் பரத்யகூழம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். கிரீவரமங்கையெய்தது-அத்தலத்திற்கு அங்கு எழுந்தருளியுள்ள நாச்சியாரின் திருநாயகத்தால் வந்தது; அங்கு எழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமான் திருநாமத்தைக் கொண்டு, இந்தத் திவ்யதேசத்தை 'வானமாமலை' என்றும் வழங்குவர். அதற்கு என்ன வடமொழித் திருநாமம், 'தோதாத்திர' என்பது. திருநெல்வேலிக்குத் தெற்கே கக-மைலில் உள்ளது.

ரு. திருப்புவிநுது:—காய்சினவேந்தன் - மலர்மகள்நாச்சியார், புனித குழவல்லி. வேதஸாரவிமானம். வருணதீர்த்தம், நிருதிநீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம். புஷ்கசையன். நிருதி வருணன் தாம்ராஜா இவர்களுக்கு பரத்யகூழம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். திருநெல்வேலிக்குக் கிழக்கே கக-மைலில் உள்ளது.

ரு. திருப்பேவை:—மகாநெடுஞ்ஞழக்காதர், நீதரில்முகில்வண்ணன் - குழைக்காதவல்லிநாச்சியார். பத்ரவிமானம். சுக்ரபுஷ்கரிணி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-வீற்றிருந்ததிருக்கோலம். சுக்ரனுக்கும் பரம்மாவுக்கும் நாயகருக்குக்கும் பரத்யகூழம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். திருநெல்வேலிக்குக் கிழக்கே கக-மைலில் உள்ளது.

ருச. ஸ்ரீவைத்தீசம்:—கள்ளப்பிரான், வைகுந்தநாதன் - வைகுந்தவல்லி. சந்திரவிமானம். தாம்ரபர்ணிநதி, ப்ருதுதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - சிந்த திருக்கோலம். இத்திரானுக்கும் ப்ருதுசகரவார்த்திக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். நம் மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். திருநெல்வேலிக்குக் கிழக்கே கசு-மைலில் உள்ளது.

ருரு. வாக்ருதாபினை:—விஜயாஸநர் - வாக்ருணவல்லி. விஜயகோடி விமானம். தேவபுக்சுகரிணி. அக்கிதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். அக்கிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். திருநெல்வேலிக்கு வடகிழக்கே கசு-மைலில் உள்ளது.

ருசு. திருத்தவந்தை (பெருந்தளம்):—மாயக்கூத்தன் - குளந்தைவல்லி. ஆனந்தநிலயவிமானம். பெருங்குளதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - சிந்த திருக்கோலம். ப்ரிஹஸ்பதிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். இரத்தசலம் - பெரிய குளந்தையுடைய தாதலின், 'பெருங்குளம்' என்று வழங்குகின்றது. ஆகவே, குளந்தை யென்பது மருமொழிபோலும். திரு நெல்வேலிக்கு வடகிழக்கே கசு-மைலில் உள்ளது.

ரு௭. திருத்தவந்தை:—வைத்தவந்தைவந்தை மலைமேல்நம்பி சிந்தநம்பி இருத்தநம்பி கிடந்தநம்பி திருப்பாற்கடல்நம்பி - குறுங்குடிவல்லி. பஞ்சகேதகவிமானம். திருப்பாற்கடல்நதி, பஞ்சதானை. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - சிந்த திருக்கோலம். பக்கம்சிந்த சிவனுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் திருமலக்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். சண்டாள ஜந்மத்திற் பிறந்த நம்பாழ்வான் தனனை யுண்ணுமாறு வந்த பிரமரக்ஷஸுக்கு முன்பு சபதஞ்செய்துகொடுத்தது, இத்தலத்து எம்பெருமானைக்குறித்துக் கைசிகமென்னும் பண்பாடி வழிபட்டி மீண்டு, முன்னர்ப் பிராமணனாகிக் கருமாறுஷ்டாநத்திற் கொத்தையினால் பிரமரக்ஷஸான அவனை உய்வித்த தலம் இதுவே. குறுகியவனான வாமனனது கேதந்ர மாதலால், இத்தலத்திற்குக் குறுங்குடியென்று பெயர்வந்த தென்பர். இத்தலத்திலுள்ள எம்பெருமான் களுள் ஓர் எம்பெருமான் ஸ்ரீபாஷ்பகாரர்பக்கலிலே வேதாந்தார்த்தம் கேட்டுச் சிஷ்யனாய் 'நாமும் நம்மிராமானுசனை யுடையோம்' என்கையாலே, அப்பெருமானுக்கு வைத்தவந்தையென்று திருநாமம். நம்மாழ்வார் திருவவதாரத்திற் குக் காரணமாயிருந்தவரும் இத்தலத்து நம்பியே. திருநெல்வேலிக்குத் தெற்கே கசு-மைலில் உள்ளது.

ரு௮. திருக்கோலம்:—வைத்தமாரிதி (சிகேப்பவித்தன்)-கோலநர் வல்லி நாச்சியார். ஸ்ரீகரவிமானம். குபேரதீர்த்தம், தாம்ரபர்ணிநதி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஷ்பக்கையநம். குபேரனுக்கும் மதுரகவியாழ்வாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். மதுரகவியாழ்வார் அவதாரஸ்தலம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம் நவநிதிகள் இங்கே ஒளித்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்று அதர்மம் குபேரனுக்குக் கோள்சொல்லிய இடமாதல்பற்றி, இத்தலத்திற்குத் திருக்கோலந்ரென்று பெயரென்பர்; 'பிராநகேதந்ரம்' என்று வடமொழியிற் பெயர் வழங்கும். திருநெல்வேலிக்குக் கிழக்கே கசு - மைலில் உள்ளது.

பாண்டியநாட்டே திருப்பதிகள் ஸம்பூர்ணம்.

மலைநாட்டுத்திருப்பதிகள் - சுஉ.

கூ௯. திருவந்தாபுரம்:—அநந்தபத்மநாபன் - ஸ்ரீஹரிஸக்தி. தோமகூட விமானம். மதஸ்யதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஷ்பகசயநம். குதாஸுக்கும் சுந்திராஸுக்கும் இந்திராஸுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். திருநெல்வேலிக்குத் தென்மேற்கே அ - மைலில் உள்ளது.

கூ௦. திருவாப்பிராமை:—திருக்குறளப்பன் திருவாழ்வார்பன் - கமல வல்லிநாச்சியார். இத்தரகல்யாண விமானம். ஸக்திதீர்த்தம். கிழக்கே திரு முகமண்டலம் - சயனத் திருக்கோலம். விக்கைக்கும் காரிக்கும் உடைய அங்கைக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். திருநெல்வேலிக்குத் தெற்கே ௪௦-மைலில் உள்ளது.

கூ௧. திருவாட்டாமை:—அப்பன் - பெருஞ்செல்வநாயகி. புஷ்பகவிமா நம். நபிலதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். சுபிலமுனிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். வேராரனார் என்னு ளாம் ரயில்வே இடைப்பள்ளி ஸ்டேஷனுக்குத் கிழக்கே ௨-மைலில் உள்ளது.

கூ௨. திருமுழிகளம்:—திருமுழிக்களத்தான் - மதரவேணிநாச்சியார். ஸௌந்தர்யவிமானம் பெருங்குளதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். ஹாரிதமுனிக்கு ப்ரத்யக்ஷம் திருமங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். வேராரனார் என்னுள்ளாம் ரயில்வே கரிக்குட்டி ஸ்டேஷனுக்குத் தென்மேற்கே ௪ - மைலில் உள்ளது.

கூ௩. திருப்புலியூர் - குட்டநாடு:—மாயப்பிரான் - பொற்கொடிநாச்சியார். புருஷோத்தமவிமானம் பூஞ்சனத் தீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். ஸப்தரிஷிகளுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். கொல்லத்துக்கு வடகிழக்கே ௬௧ - மைலில் உள்ளது. (திருச்செங்கன்னூரிலிருந்து ௩ மைலில் உள்ளது.)

கூ௪. திருச்செங்குன்றம்:—இமையவரப்பன் - செங்கமலவல்லி ஜக ள்யோதிவிமானம் திருச்சிற்றாய், சங்கதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். பத்மாசுரன் சிமித்தமாகச் சிவனுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். கொல்லத்துக்கு வடகிழக்கே ௮௮ - மைலில் உள்ளது.

கூ௫. திருநாவாய்:—நாராயணன் - மலர்மங்கைநாச்சியார். வேதவிமா நம். செங்கமலாஸநம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். ஸக்தியிக்கும் கஜேந்திராஸுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். திருவாங்கூர் ஸம்ஸ்தானத்தில் இடக்குளம் ஸ்டேஷனுக்குத் தெற்கே அரை - மைலில் உள்ளது.

கூ௬. திருவல்லயாழ்:—கோலப்பிரான் - செல்வத்திருக்கொழுந்து நாச்சி யார். சுதாங்கிகாலவிமானம். கண்டாகர்ணதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்ட லம்-நின்ற திருக்கோலம். கண்டாகர்ணனுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார்

நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். திருவாங்கூர் ஸம்ஸ்தானம் அர்ப்பலப்புழைக்கு வடகிழக்கே ௨0 - மைலில் உள்ளது.

௭௭. திருவண்ணியாடு:—பாம்பணையப்பன் - கமலவல்லிநாச்சியார். வேதாலயவிமானம். பாபநாசத்தீர்த்தம். மேற்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். மார்க்கண்டேயருக்கும் நாரதருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம் திருவாங்கூர் ஸம்ஸ்தானம் அர்ப்பலப்புழைக்குக் கிழக்கே ௧௪ - மைலில் உள்ளது.

௭௮. திருவாட்டாறு:—ஆகிகேசவப்பெருமாள் - மரகதவல்லிநாச்சியார். அஷ்டாங்கவிமானம். கடல்வாய்தீர்த்தம், ராமதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயனம். பரசுராமனுக்கும் சந்திரனுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். இது, நதியினால் பெயர்பெற்றது. திருவனந்தபுரத்துக்குத் தென்கிழக்கே ௨௮ - மைலில் உள்ளது.

௭௯. திருவிந்துவன்கோடு:—உய்யவந்த பெருமாள் - வித்துவக்கோட்டிவல்லி. தத்துவகாஞ்சகவிமானம் சக்ரதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயனம். அம்பரீஷனுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருவிந்துவன்கோடு என்றும் வழங்கும். குலசேகரபாழ்வார் மங்களாசாஸனம். இடப்பள்ளி ஸ்டேஷனுக்குத் கிழக்கே ௧1 - மைலில் உள்ளது.

௮0. திருக்கடிக்நிலம்:—அற்புதநாராயணன் - கற்பகவல்லித்தாயார். புண்டுகோழிவிமானம். பூமிதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். ருக்மாங்கதாஜனுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். திருவல்லவாழுக்கு வடக்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

௮௧. திருவாறவினை:—திருக்குறளப்பன் - பத்மாஸநநாச்சியார். வாமநவிமானம். வேதவ்யாஸஸரஸ். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். பிரம்மாவுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். திருச்செங்குன்றார்க்குக் கிழக்கே ௪ - மைலில் உள்ளது.

மலைநாட்டேத்திருப்பதிகள் ஸம்பூர்ணம்.

நடுநாட்டேத்திருப்பதிகள் - ௨.

௮௨. திருவயிர்கீர்புரம்:—தெய்வநாயகப்பெருமாள் - வைகுண்டநாயகி. சந்திரவிமானம். கருடநதி - சேஷதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். சந்திரனுக்கும் கருடனுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். அழிந்தரணெனப்படுகிற திருவனந்தாழ்வான் பூஜித்த தலமாதல்பற்றி, 'அழிந்தர்புரம்' என்று இத்திருப்பதிகுத் திருநாமம். திருப்பாபுலியூக்கு மேற்கே ௪ - மைலில் உள்ளது.

௮௩. திருக்கோவலூர்:—(கோயலநகர்):—தரிவிடமன், ஆயனார் - பூவ் கோவல்நாச்சியார். ஸ்ரீகரவிமானம். கிருஷ்ணதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். மிருகண்டுமுனிக்கும் மகாபலிசக்ரவர்த்திக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் பொய்கையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் மங்

களாசாஸனம். கோபாலன் எனப்படுகிற ஆயனார் எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்விய தலமாகப்பற்றி, இரங்கு 'திருக்கோவலூர்' என்று திருநாமமாயிற்று, வட மொழியில், இது, 'கோபாலபுரம்' எனப்படும். "பாவனார் தமிறாற் பேர்பெறு பனுவல் பாவலர் பாதிசா னிரயில், முவரு நெருங்கி மொழிவினக்கேற்றி முருந் தனைத் தொழுந் தாக்குந்" என்று புகழ்ந்துகூடியும்படி முதலாழ்வார் மூவரும் ஒருவரைமொருவர் சந்தித்து அந்தாதிபாடின தலம். இது, திருக்கோவலூர்க் குத் தென்மேற்கே ௩ - மைலில் உள்ளது.

நகோட்டேத் திருப்பதிகள் ஸம்பூர்ணம்.

தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகள் - ௨௨

எஃ. திருக்கிரி-மந்திரி:—பேருளாளப் பெருமான், வரதராஜப் பெரு மான் - பெருங்கேவலத்தாயார். புன்யகோடியிமானம். ஸத்யவாது கேதத்திரம். அநந்தலாஸ், சேஷசீர்த்தம், வராகசீர்த்தம், ப்ரஹ்மசீர்த்தம், பத்மசீர்த்தம், அக்ஷரீர்த்தம், குசலசீர்த்தம், வேதவதிநி. மேற்கே திருமுகமண்டலம் - கின்றிறுக்கோலம். ப்ருகுகமகிஷிக்கும் காரதருக்கும் திருவனந்தாழ்வானுக் ளும் கஜேந்திராழ்வானுக்கும் ப்ரம்மபுகுக்கும் ப்ரத்யாக்ஷம். பூதத்தாழ்வார் திரு மங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். கச்சி - காஞ்சி என்னும் வடசொல்லின் கிடைப்பு; பிரமனார் புகிழ்க்கப்பட்ட தலம் என்பது பொருள்; இனி, பூமியாடிய பெண்ணுக்கு அரையில் அணிபுர அரை மண்டலித் தானத்தி உள்ளதுபற்றி வந்த பெயர் என்று கூறுவாரு முள். அத்தியூர்=ஹஸ்திகிரி: 'கோயில் திரு மலை பெருமான்கோயில்' என்று சொப்பாக எடுத்துக்கூறப்படுகின்ற முன்று தலங்களில் ஒன்றுதான் இது. இது, நிமாமண்டலம் எனப்படும். நெடுநார் தவஞ்செய்தும் மனத்தாய்மைமொழி பிரமமேவன் ஆகாயவாலரி கூறியபடி பூலோகத்தில் புண்ணியகேதத்திரமாக னெல்லாவற்றன்றும் உத்தமமானதும் என்று ஆயிரவாசப் பயந்தருவது மாகிப கத்தியவிரதகேதத்திரத்த யடை த்து, அங்கு கந்தலாஸ் என்றவரினான் ஹஸ்திகிரியை உத்தரவேதியாகக் கொண்டு யாகசாஸனமாயடைப்பித்து, அசுவமேதமாகஞ்செய்து அதனால் ப்ரீமக் காராயணம் யாராதிக்க, அந்தயாகாக்கினியிலின்று எழுந்த புண்ணிய கோடியிமாகத்தில் தேவாரானுள் திருமால் பிரசந்தருவின னென்றும், அந்த வரதராஜஸ்வாமியைப் பின்பு கஜேந்திராழ்வான் புகித்து முதலியின னாகிய துயர்தீர்த்த மேன்கமபெற்ற தென்றும், தெய்வத்தச்சரினொருவனுள மயனென்பவன் பிரமன்கட்டிஸால் அங்கு எம்பெருமானுக்குத் திருக்கோயில் கட்டியுமைத்தன னென்றும் அறிவ. இத்திரனது யாகியாகிய ஐராவதம் நெடுநார் தவஞ்செய்து மலிவடிவக்கொண்டு எம்பெருமானைத் தரித்தலால், அம்மலைக்கு 'ஹஸ்திகிரி' என்று பெயர். கஜேந்திராழ்வான் பூஜித்துப் பேறு பெற்ற தலமாகலால் இப்பெயர்க்கீழ்த்த தென்றது முண்டு. இங்கு, மலை யடிவாரத்திலுள்ள அழகிவசிக்கப்பெருமானே ஆழ்வாரது மங்களாசாஸனம் பெற்றது என்பது, பலர் கொள்ளக. காஞ்சிபுரத்துக்குத் தென்மேற்கே ௩-மைலில் உள்ளது.

எடு. திருவிட்டியங்கம்:—ஆதிசேசவாப்பெருமான். சக்ரதார - அலர்மேல் மங்கை. ககநாக்ருதி விமானம். கஜேந்திர புஷ்கரிணி. மேற்கே திருமுகமண்டலம் - நின்றதிருக்கோலம். கஜேந்திராழ்வானுக்கு பரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் பேயாழ்வார் மங்களாசாஸனம். இத்தலத்து எம்பெருமானுக்கு எட்டித் திருக்கைகள் உள்ளது பற்றி 'அஷ்டபுஜம்' என்று திருப்பெயராசு. அச்சொல் 'க' பரத்யயம் பெற்று 'அஷ்டபுஜம்' என்று ஆகி, தமிழில் அஷ்டபுயங்கம் எனத் திரிந்தது. இனி, இத்திருப்பதி அஷ்டபுயதாரம் என்று வழங்கப்பெறு தல முண்டு; அஷ்டபுஜன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கரம் [திருகம்] ஆதல்பற்றி இப்பெயர் வந்தது போலும். அட்டபுயங்கரம் என்பதன் மருட என்பாரு முளர். காஞ்சிபுரத்துக்குத் தெற்கே க-மைலில் உள்ளது.

எசு. திருநீரங்கா:—வினக்கொளி, தீப்பரகாசர் - மரகதவல்லித்தாயார். ஸூரவிமானம். ஸரஸ்வதி தீர்த்தம். மேற்கே திருமுகமண்டலம் - நின்றதிருக்கோலம். ஸரஸ்வதிக்கு பரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். வேதார்த்தாசாரியார் திருவவுதாரஸ்தலம் இ.அவே. காஞ்சிபுரத்துக்குத் தெற்கே உ-மைலில் உள்ளது.

எஃ. வேளங்கை:—அழகியசிங்கர், முருந்த நாயகன் - வேளங்கைவல்லி. கனகவிமானம். கனகஸரஸ். கீழ்க்கே திருமுகமண்டலம் - நின்றதிருக்கோலம். ப்ருகுமகரிஷிக்கு பரத்யக்ஷம். பேயாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். காஞ்சிபுரத்துக்குத் கிழக்கே உ - மைலில் உள்ளது.

எஅ. பாடகம் (பாண்டவதாதர் சந்நிதி):—பாண்டவதாதர் - ருக்மிணி தேவி, ஸத்யபாமை. பத்ரவிமானம். மத்ய தீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - விற்றிருந்த திருக்கோலம். ஹாரிதமகாமுனிக்கு பரத்யக்ஷம். திருமழிசையாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் பூதநாழ்வார் பேயாழ்வார் மங்களாசாஸனம். காஞ்சிபுரத்திற்கு மேற்கே க-மைலில் உள்ளது.

எஃ. திருநீரங்கம்:—ஐக்கிசப்பெருமான் - நிலமங்கைவல்லி. ஜகதிசுவர விமானம். அக்ரூர தீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். அக்ரூரருக்கு பரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். காஞ்சிபுரம் உலகளந்தபெருமான் ஸந்நிதிக்குத் தென்மேற்கே க-மைலில் உள்ளது.

அ) நிலா தீங்கியதுண்டம்:—நிலாத்திங்கள் துண்டத்தான் - நேரொருவ ரில்லாவல்லி. புருஷஸூத்த விமானம். சந்திரபுஷ்கரிணி. மேற்கே திருமுக மண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். சிவனுக்கு பரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் கோயிலுக்குள் உள்ளது.

அக. திருவாமம் (உலகளந்த பெருமான் கோயில்):—உலகளந்த பெரு மான் (ந்ரிவித்ரமன்) - அமுதவல்லி நரச்சியார். ஸார ஸூரவிமானம். நாக தீர்த்தம். மேற்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். உரகமென்கிற ஆதிசேஷனுக்கு பரத்யக்ஷம். திருமழிசையாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் மங் களாசாஸனம். இத்தலத்தில் திருமால் உரகரூபியாய்ச் சேவைசாதிப்பதுபற்றி,

இத்திருப்பதிக்கு 'கோலம்' என்று திருநாமம்போலும். கோலம் - பாம்பு. காஞ்சி புரத்துக்குத் தென்மேற்கே க-மைலில் உள்ளது.

௮௨. திருவெஃகா (யெஃகா.கா.ஈ):—சொன்னவண்ணஞ்செய்த பெருமான் - கோமளவல்லி நாச்சியார். வேதனாரவிமாநம். பொய்கை புஷ்பரிணி. மேற்கே திருமுருகமண்டலம் - புஷ்பசாயநம். பொய்கையாழ்வாருக்கும் கணி கண்ணுக்கும் பிரம்மாவுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். பொய்கையாழ்வார் திருவவதரித்த தலம். நம்மாழ்வார் திருமுருகசாயாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் பொய்கையாழ்வார் பேராழ்வார் மங்கனாசாஸநம். திருவெஃகாவிலெம்பெருமான் பிரம தேவன் செய்த வேள்வியை மாழிக்கவந்த வேகவழித்தியைத் தடுத்தற்பொருட்டு. அசற்கு அணியாகக் குடங்கிற் பன்னிகொண்டருளினவனானால், அப்பிராருக்கு வடமொழியில் 'வெநாவை' என்று பெயர்; அது, தமிழில் 'வேகவணை' என்று மொழிபெயர்ந்து, அது பின்பு (நாகவணையென்பது நாகவணையென்று விகாரப்படுத்தல் போல) 'வேகணை' என விதாரப்பட்டு, அது பின்னர் 'வெஃகணை' எனத் திரிந்து, தானியாகுபெயராய்த் தலத்தைக் குறித்து, அது, பின்பு 'வெஃகா' என மருவியழற்சிற்றென அண்ணிதின் உணர்க. காஞ்சி புரத்துக்குத் தென்மேற்கே உ - மைலில் உள்ளது.

௮௩. திருக்காவாயம்:—சுருணாகரப் பெருமான் - பத்மாமணி நாச்சியார். வாமந விமாநம். அக்ராயதீர்த்தம். தெற்கே திருமுருகமண்டலம் - நின்றதிருக்கோலம். நாற்றறிஷிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்கனாசாஸநம். காஞ்சிபுரத்துக்கு மேற்கே க-மைலில் உள்ளது.

௮௪. திருக்காவாயம்:—கன்வர் - கமளவல்லி நாச்சியார். புஷ்பகலவிமாநம். கௌரிதடாகம். மேற்கே திருமுருகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். பார்வதிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்கனாசாஸநம். காஞ்சிபுரத்துக்குத் தென்மேற்கே க-மைலில் உள்ளது.

௮௫. திருக்காவாயம்:—ஆதிவராகப் பெருமான் - அஞ்சினை நாச்சியார். வாமந விமாநம். நித்யபுஷ்பரிணி. மேற்கே திருமுருகமண்டலம் - நின்றதிருக்கோலம். அச்வத்த நாராயணனுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்கனாசாஸநம். காஞ்சிபுரத்துக்கு மேற்கே க-மைலில் உள்ளது.

௮௬. திருப்பாவளவண்ணம்:—பவளவண்ணப் பெருமான் - பவளவல்லி நாச்சியார். ப்ரவாளவிமாநம். சக்ரதீர்த்தம் மேற்கே திருமுருகமண்டலம்-நின்ற திருக்கோலம். அச்வத் தேவதைகளுக்கும் பார்வதிக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்கனாசாஸநம். காஞ்சிபுரத்துக்கு மேற்கே க-மைலில் உள்ளது.

௮௭. பாமேசுரி விண்ணகாம் (வைகுண்டப்பெருமான் சந்நிதி):—பாமபதநாதன் - வைகுந்தவல்லி முகுந்த விமாநம். அயிரமதீர்த்தம். மேற்கே திருமுருகமண்டலம் - வீற்றிருந்த திருக்கோலம். பஸ்வநாராயணுக்கு ப்ரத்யக்ஷம் திருமங்கையாழ்வார் மங்கனாசாஸநம். பாமேசுவரன் [தேவாதிதேவன்] எழுந்தருளியிருக்கின்ற விண்ணகமாடசப்பந்ரி, இத்தலத்திற்குப் பாமேசுவரவின்னகரமென்று திருநாமம். காஞ்சிபுரத்துக்குத் தெற்கே க - மைலில் உள்ளது:

௮௮. திருப்புகழ்:—விஜயராகவப் பெருமாள் - மரகதவல்லி நாச்சியார். விஜயகோடி விமானம். ஜடாயுதித்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - ஸிந்திருந்த திருக்கோலம். ஜடாயுக்குப் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களா சாஸநம். புன்னை [சடாயுவென்னும் பெரியவுடையாசைக்] குழியிலிட்டு ஸம்ஸ் கரித்ததுபோல எம்பெருமான் சேவை சாதிக்கின்ற தலமாகல்பந்தி, திருப்புட்குழியென்று இத்தலத்திற்குத் திருநாம மென்பார். காஞ்சிபுரத்துக்குத் தென்மேற்கே ௫ - மைலில் உள்ளது.

௮௯. திருநீலநாபி:—பத்தவதஸஸன் (பத்தராவிப்பெருமாள்) - என்னைப் பெற்றதாயார். ஸ்ரீவிநாயகவிமானம். வருணபுஷ்பகரிணி - வ்ருத்தபுஷ்பநதி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம்-நின்ற திருக்கோலம். வருணனுக்குப் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். தின்னனாருக்குத் தெற்கே ௩-மைலில் உள்ளது.

௯௦. திருவெல்லாபு:—விரராகவப்பெருமாள் - கருவல்லித்தாயார். விஜயகோடிவிமானம். ஸ்ருத்தாபநாசுதித்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயநம். வீக்ஷாரண்யம், மகாநிகாரண்யம். சாலிஜேறாத்தரருக்குப் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் திருமழிகையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். திருமால் சாலிஜேறாத் திர மகரிஷிக்குப் ப்ரத்யக்ஷமாகி, 'உறைதற்கு உரிய உள் எவ்வுள்?' என வினாவியதனால், இத்தலத்திற்குத் திருவெவ்வறநென்று திருநாமமாயிற் றென்பார். திருவள்ளூர்க்கு வடக்கே ௨ - மைலில் உள்ளது.

௯௧. திருநீலமலை (தோயாகலம்):—நீலமுகவல்லண்ணன் - அணிமா மலர்மங்கையத்தாயார். சக்ரவர்த்தித்திருமகன், உலகநந்தபெருமான், அழகிய சிங்கர் இவரான். கிழக்கே திருமுகமண்டலம். தோயகரி விமானம். மணி கர்ணிகாதித்தம். ரங்கநாதன் - ஸ்ரீரங்கநாயகி. தெற்கே திருமுகமண்டலம், மாணிக்கசயநம். தொண்டைமான் சக்ரவர்த்திக்கும், பிருகு மார்த்தண்டைய ருக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் மங்களாசாஸநம். பல் லாவரத்துக்கு மேற்கே ௨ - மைலில் உள்ளது.

௯௨. திருவிடலேந்தை:—வித்யகல்யாணர் - கோமளவல்லி நாச்சியார். கல்யாணவிமானம். கல்யாணதித்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். மார்த்தண்டையருக்குப் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களா சாஸநம். இத்தலத்தி லெழுந்தருளிய வராகப்பெருமாள் தமது தேவியை இடப் பக்கத்திற் கொண்டிருந்தலால், இத்தலத்திற்குத் திருவிடவெந்தையென்று திருநாமமாயிற்று. சென்னை திருவல்லிக்கேணிக்கு அடுத்த பாப்பாச்சாவடியி லிருந்து தெற்குவழியாகத் தோணியில் போகவேண்டும். வண்டலூர்க்குக் கிழக் கே ௧௬-மைலில் உள்ளது.

௯௩. திருக்கடல்மலை (மஹாபலிபுரம்):—தலசயனத் துறைவார் - நிலமங்கை நாச்சியார். ககநாக்குறிவிமானம். கருடநதி. கிழக்கே திருமுகமண்ட லம் - ஸ்தலசயநம். புண்டரீகரிஷிக்குப் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் பூதந் தாழ்வார் மங்களாசாஸநம். இது, பூதத்தாழ்வார் திருவவதாரஸ்தலம். செங்கல் பட்டுக்குக் கிழக்கே ௧௮-மைலில் உள்ளது. அல்லது, மேற்கண்ட தோணியிலும் போகலாம்.

௬௪. திருவல்லிப்பேணி (புருட்டியாய் கேடத்தாய்)—வேங்கடக்குஷணன் (பார்த்தசாரதி) - குகமினிப்பிராட்டி. (அநிருத்தன்-பாத்தியூர் - பலராமன் - ஸாத்திய). மெழுகே திருமுருகமண்டலம் - கின்றதிருக்கோலம். ஆனந்தவிநாயகம். ப்யாஸமற்றிஷியினால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு, ஆத்திரேய மஹரிஷியினால் ஆராதிக்கப்பட்டவர். ஸுமதியென்னும் ராஜாவுக்கும், தொண்டைமான் சக்கரவர்த்திக்கும், அரங்கேனாக்கும் ப்ரத்யக்ஷம்.

மந்தாதன் (ரங்கமாதன்-ரங்கையாளுடையவப்பன்) - வேதவல்லித்தாயார். புருஷசையநம் - மெழுகே திருமுருகமண்டலம். ப்ருகுமகரிஷியினால் கன்னிகாதானம் பண்ணப்பெற்றவர்.

(வாழ்வுமாயுர்) அழகியகிங்கர் தென்னிபிங்கர் நரலிம்ற்றர். மேற்கே திருமுருகமண்டலம். கிற்றிருத்த திருக்கோலம். அத்திரமற்றிஷிக்கும், ஜாலிமற்றிஷிக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாய் மோகடித்தந்தவர்.

சக்கரவர்த்தித்திருமகன் [நீராமன்] (பரதாழ்வான், சுத்தந்தாழ்வான், இளையபெருமான்.) மெழுகே திருமுருகமண்டலம் - கின்றதிருக்கோலம். சரபத்திருமாராண மதமான் என்னும் மஹரிஷிக்கு ப்ரத்யக்ஷம்.

தேவப்பெருமான். மெழுகே திருமுருகமண்டலம். கருடாருடர். ஸப்தரோமாவுக்கு ப்ரத்யக்ஷம்.

இத்திரித்தம், ஸோமதித்தம், கித்திரித்தம், அத்திரித்தம், விஷ்ணுதித்தம் இவ்வந்திரித்தங்களால் குழப்பட்ட கைரவினி என்னும் ஸரஸ்.

ப்ருகு அரி மந்திர மந்திரக்கண்டையர் ஸுமதி ஸப்தரோமா ஜாலி என்னும் எழுமற்றிஷிகள் தவம் செய்த இடம்.

திருமங்கையாழ்வார் பேயாழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். இது - தொண்டைமான் சக்கரவர்த்தியின் பிரார்த்தனைப்படியே திருவேங்கடமுடையான் கண்ணனாகத் தனது குடும்பத்தோடு சேவைசாதித்த தலம். இத்தலத்தப் பங்கிணி - அல்லிப்பூக்கள் கிதைப்பெற்றதனால், கைரவினி மென்று வடமொழியிலும், திருவல்லிக்கணி மென்று தென்மொழியிலும் பெயர்பெறும். இத்தப் புண்ணியத்தீர்த்தத்தின் பெயரே இத்தலத்திற்கும் பெயராயிற் றென்க. இது மயிலைய அநித்திருத்தலால், மயிலத்திருவல்லிக் கேணி மென்ப பெயர்பெறும்; இம்மயிலையே பேயாழ்வாரது திருவவதார ஸ்தலமாம். சென்னை மெய்க்டறல் ஸ்டேஷனுக்குத் தென்கிழக்கே உ-மைலிலும், எழும்புருக்குத் தென்கிழக்கே உ-மைலிலும் உள்ளது.

௬௫. திருட்டியை (கோளக்கெழுமம்)—யோகாந்ருளிம்ற்றர் - அம்ருதவல்லி நாச்சியார். கிங்ககோஷ்டத்திவிமாரம். அமிருததிரித்தம். கிழக்கே திருமுருகமண்டலம் - கிற்றிருத்த திருக்கோலம். கிறியதிருவடிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். தக்காள் - அக்காரக்கனிப்பெருமான். தக்காண்குளம். திருமங்கையாழ்வார் பேயாழ்வார் மங்களாசாஸனம். ஒருவர் ஒருமுகைப்பொழுது இத்தலத்தி லுறைத்தாலும் அவர்க்கு முத்தி கிடைக்கு மாதலால், இத்தலத்திற்குக் கடினையென்று திருநாமம்; கடினாகல மெனப்படும். இது, கோளதேசம்போன்று வளம்மிக்கு

நரவிய்கமூர்ந்தி வறையதற்கு இடமாயிருத்தல்பற்றி, சோளவிரிஸ்ஸாபுர மென் றும் வழங்கப்பெறும். சோளவிரிஸ்ஸாபுர மெனினுமாம். சோளங்கி புரத்துக்கு வடக்கே க-மலில் உள்ளது.

தோண்டைகாட்டுத்திருப்பதிகள் ஸம்பூர்ணம்.

வடநாட்டுத்திருப்பதிகள் - கட.

௪௯. திருவேங்கடம் (திருமலை—திருப்பதி) — திருவேங்கடத்தான் - அலர்மேல்மங்கைத்தாயார். ஆகந்தஸையவிமாமம். சேஷாசலம். ஸ்வாமிபுஷ் கரிணி, கோனேரி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். 'தொண் டைமான் சக்ரவர்த்திக்கும், ஆதமுக்கனக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் குணசேகராழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் திருப்பாணாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம். தன்ஸையடைந்தவர் பாவமனைத்தையும் ஒழிப்பதனால், இது 'வேங்கடம்' எனப்பெயர்பெற்றது ஸ்ரீசைவத்தின்மேற் கிலுள்ள நந்தனபுர மென்றும் ஊரில் புரந்தரனென்றும் பிராமணோத்தமனது குமாரானுயி மாநகரனென்பவன் தன்மனைவியாகிய சந்திரரேகையென்பவ னோடு பூஞ்சோலியிற் சென்று வினையாடிக்கொண்டிருக்கையில் மாலினி யென்பா னொரு சண்டாளகன்னிகையின் கட்டழகைக் கண்டு காழமுற்று அவ னோடுசேர்ந்து மனையாளைத்தாறந்து அப்புலிமங்கையுடனே சென்று புலால் றகர்த்தம் கட்டுமுற்றும் கைப்பொருள் முழுவதையும் இழந்து பின்பு வழிபறி த்தல் உயிர்க்கொலை முதலிய கொடுந்தொழில் புரிந்து பொருள்சேர்த்து அவ ட்குக்கொடுத்துவந்து முடிவில் உதியவனாகிப் பஸநாய்களையும் அடைந்து அவ ளால் அகற்றப்பட்டவனாய் பஸபாவமுத்தொடரப் பித்தான்போல அலைந்து திரிந்து இத்திருமலையை அடைந்தமாத்நிரத்தில் தனது தீவினையெல்லாம் சாம்பலாகப்பெற்று முன்னையபிரமசேஜனைப் பொருத்தி நல்லதிவுகொண்டு திருமலைச்சேவித்து வழிபட்டுப் பரமபதமடைந்தன னாதலால், இத்தற்கு 'வேங்கடாசலம்' என்றும் பெயர் நிகழ்ச்சது என்று வடமொழியில் ப்ரஹ்மா ண்ட புராணத்திலும் பவிஷ்யோத்தரபுராணத்திலும் கூறப்படுதல் காண்க. அன்றி, 'வேம் என்பது - அழிவின்மை, கடம் என்பது - ஐசவரியம்; அழி வில்லாத ஐசவரியங்களைத் (தன்ஸையடைந்தார்க்குத்) தருதலால் வேங்கட மெனப் பெயர்கொண்டது' என்று வராகபுராணத்திற் கொள்ளப்பட்டவாறும் உணர்க. திருப்பதி மலையின்மேல் க-மலில் உள்ளது.

௪௭. சிங்கவேள்துன்றம் (அதேற்பிலம்):—நரவிய்த்துன் - ஸக்ஷ்மிநாச் சியார். குருகைவிமாமம். இந்த்ரதீர்த்தம், நரசிங்ரதீர்த்தம், பாபநாசதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம்—திந்திருந்ததிருக்கோலம். ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்து ப்ரஹ்லாதனுக்கு அருள்செய்தவர். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம். சிங்க மாகிய,யாவராவும் வீருட்பப்படுகின்ற கட்டழகுடையபெருமான் எழுந்தருளிய திருமலைபாதலால், சிங்கவேள்துன்றம் என்று இத்தலத்திற்குப் பெயர்: 'சிங்க வேழ்குன்றம்' என்று வழங்குதலு முண்டு: அப்போதைக்கு நரசிங்கமூர்ந்திகள்

எழுந்தருளியிருக்கின்ற பழஞ்சுந்தரங்கையுடையது எனப் பொருள் காண்க. இதுவே அஷ்டாபல மெனப்படும். கடப்பையின்னா எவ்ருண்டாவுக்கு வடக்கே கதி - மையில் உள்ளது.

௩௮. திருவாயோத்தி:—சந்தரவர்த்தித்திருமுகன், ரகுநாயகன்-லிதாபிராட்டி, புத்தகலவிமாநம் பரமபத ஸ்தம்புக்கினிளி, ஸாபூரதி, வடக்கே திருமுகமண்டலம் - விற்றிருந்த திருக்கோலம். பரதாழ்வானுக்கும், தேவர்களுக்கும், முனிவர்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் குலசேகராழ்வார் தொண்டாடிப் பொடியாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் மங்கனாசாஸநம். அயோத்தி-பகைவர்களாற் போர்செய்து வெல்லமுடியாதது எனப் பெயர்பெறும்; அரண்முதலியவற்றால் மிக்க பாதுகாவலையுடையது என்பது கருத்து. இது, புராம பிராண திருவவதாரஸ்தலம். முத்திரமும் நகரமேழனுள் ஒன்று. அஜோத்யாவுக்கு உ-மையில் உள்ளது.

௩௯. ஹரிபாண்டியம்:—தேவராஜன் - ஸ்ரீஹரிஸக்திமி. புண்டரீக வல்லிதாயார், ஸ்ரீஹரிவிமாநம். திவ்யவிச்வரூபதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - லின்ற திருக்கோலம். தேவரிஷிகளுக்கும், இந்திராதிசுளுக்கும் ஸுதருமனுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்கனாசாஸநம். ஒருகாலத்தில் 'முனிவர்கள் 'சவஞ்செய்தற்குச் சிறந்த இடம் நிலவுகையில் யாது?' என்று தங்களுக்கு விளக்கிக்காட்டுதற்பொருட்டுப் பிரமண வேண்டியபோது, அம் முனிவர்க்கு, அப்பிராமதேவன் தான் ஒருதருப்பையாழியைச்செய்து மண்ணுலகத்திலிருட்டி அது சென்று லின்ற இடத்தையே சிறந்ததென்று காட்டினனாகலால், அதற்கு இடமான இத்தலம் கைமிசமெனப் பெயர்பெற்றது. ஹரிசர் - கோமியிருந்த இடம். ஸாண்டிலிக்கு வடக்கே ௨௫-மையில் உள்ளது.

௪௦. ஹரிநிபாண்டியம்:—ஸ்ரீமூர்த்திப்பெருமான் - ஸ்ரீதேவிநாச்சியார். நகரவிமாநம். சந்திரீர்த்தம். கண்டகிந்தி. வடக்கே திருமுகமண்டலம் - லின்ற திருக்கோலம். கண்டகிந்தி வேசிக்கும், பிரமகுத்ராதிகளுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் மங்கனாசாஸநம். தேவரத்தூர்க்கு வடகிழக்கே ௪௦ - மையில் உள்ளது.

௪௦௧. வதியாநிபாண்டியம் (பதரிநாச்சரமம்) :—புரமாராயணன் - அரவிந்த வல்லி. த்ரபகாஞ்சகலவிமாநம். த்ரபகுண்டதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - விற்றிருந்த திருக்கோலம். இலங்கைமரத்தின்கீழ்ப் பத்மாசனங்கொண்டு ஞானமுத்திரா தரித்த ஐயலோரான அபஸ்வியாய், நானுக்குத் திருமந்த்ரோபதேசஞ்செய்தவர். பெரியாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் மங்கனாசாஸநம். (பதரி-இலங்கைமரம்-) இலங்கைமரங்களடர்ந்த ஆஸ்ரமமென்பது, பொருள். இது - இமயமலையிலுள்ளது. ஹரிப்பராதத்திலிருந்து வடகிழக்கே ௧௪௫ - மையில் உள்ளது.

௪௦௨. திருக்கண்டங்குபுநதி (தேவப்ரயாகை):—கீலமேகப்பெருமான். புருஷோத்தமன் - புண்டரீகவல்லி. மங்கலவிமாநம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - லின்ற திருக்கோலம். பரதவாஜமகரிஷிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் மங்கனாசாஸநம். ஆல்மோதாவுக்கு வடக்கே ௧௫௨ - மையில் உள்ளது.

௧௦௩. தீருப்பீருதி (நந்தபிரயாகை) :— பரமபுருஷன் - பரிமளவல்லிநாச்சியார். கோவர்த்தநவிமாநம். மாநஸஸரஸ். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயனம். பார்வதிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். ஆல்மோராவுக்கு ௧௬௫ - மைலில் உள்ளது.

௧௦௪. தீவாராகை :— கல்யாணநாராயணன் - கல்யாணநாச்சியார். அஷ்டமறவிஷிகள். ஹேமகூடவிமாநம். கோமதிதீர்த்தம். மேற்கே திருமுகமண்டலம் - வீத்திருந்திருக்கோலம். த்ரௌபதிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் திருமங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். இதுவும் முத்திரும் நகரமேழனுள் ஒன்று. இந்நகரம் - காலயவனன் பெருஞ்சேனையோடு வடமதுரையை முற்றுக்கெய்தபோது அவனால் யாதவர்க்கு எங்குத் தீங்குவருமோ? என்ற கருத்தினால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சமுத்திரத்தினிடையே அவ்யாதவரைப் பாதுகாக்குமாறு ஏற்படுத்தி அரசாண்ட நகரம். பேரிபந்தர் அல்லது பம்பாயிலிருந்து ஸ்டெமரில் ௧௬-மணிநேரத்தில் போகலாம்.

௧௦௫. வடமதுரை (கோவர்த்தநம்) :— கோவர்த்தநேசன் - சத்தியபாகை. கோவர்த்தன விமாநம். இந்திரதீர்த்தம், கோவர்த்தனதீர்த்தம். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். இந்ந்ராதீதேவர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் திருமங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். இது - ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானது திருவவதாரஸ்தலம். முத்திரும் நகரமேழனுள் இதுவும் ஒன்று. கண்ணுக்கு மதுரமாயிருத்தலாலும், மதுவென்ற அசுரனை யழித்த இடமாதலாலும், இதற்கு மதுரையெனப் பெயர் வந்த தென்பர். கோவர்த்தனகிரி யென்னும் மலை, மட்டுவிலிருந்து வடமேற்குத் திசையில் ௬ மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது.

௧௦௬. தீருவாய்ப்பாடி (கோகுலம்) :— நவமோகனக்ருஷ்ணன். ருக்மிணிப் பிராட்டி, ஸத்யபாகைப்பிராட்டி. ஹேமகூடவிமாநம். யமுநாநதி. கிழக்கே திருமுகமண்டலம் - நின்ற திருக்கோலம். நந்தகோபருக்கு ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம். ஆய்ப்பாடி-இடையர்மன்வசிக்கின்ற சேரி யெனப் பொருள்படும்; 'கோகுலம்' என்று வடமொழியில் வழங்கப்பெறும். மட்டுவுக்குத் தென்கிழக்கே ௬-மைலில் உள்ளது.

௧௦௭. தீருப்பாற்கடல் :— சுதீராப்திராதன், வ்யூஹமூர்த்தி - கடல்மகள் நாச்சியார். அஷ்டாங்கவிமாநம். அமிருததீர்த்தம். தெற்கே திருமுகமண்டலம் - புஜங்கசயனம். ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் குலசேகராழ்வார் திருமழிசையாழ்வார் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் பொய்கையாழ்வார் பூகத்தாழ்வார் பேயாழ்வார் நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸநம். எம்பெருமானது ஐவகைகிலைகளுள், திருப்பாற்கடல் லெழுந்தருளியிருப்பவன் விபூகமூர்த்தியாவன்; 'வ்யூஹமாவது - ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரார்த்தமாகவும், ஸம்ஸாரிஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவும், உபாஸகாந்ரஹார்த்தமாகவும் ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்க அநிருத்த ருபேண சிற்கும்பிலை', பாற்கடல், வடக்குத்திசையில் உள்ளது.

திருநாடு-க.

க. ௧௦௮. பாம்பநம்:—பரமபதநாதன் - பெரிய பிராட்டியார். அநந்தாங்க விமானம். விஜயநதி - அபிரமதபுஷ்பகிணி. தெற்சே திருமுகமண்டலம் - லீந்திருந்த திருக்கோலம். அந்த சருட விஷ்வக்ஸேகர் முதலிய நிய்ய ஸூரிகளுக்கும் முத்தர்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம். பெரியாழ்வார் திருமழிசை யாழ்வார் திருப்பாணாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் பொய்கையாழ்வார் பேயாழ்வார் கம்மாழ்வார் மங்கலாசாஸகம். இது - திருமாவிலைய ஐவகை நிலைகளுள் பரத்யம் விளங்குந் தானம். பரத்யமாவது - அகாலகால்யமான நலமந்த பில்லதோர் நாட்டிலே தீத்யமுகத்தர்க்குப் போத்யனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் இருப்பு. இதுவே - பரமபதமெனவும், தீத்யவிபூதி யெனவும் படும.

இதுவரைவிற கூறியந்த திருப்பதிகள் மயர்வறமதிலைம் அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களால் மங்களாசாஸகம் செய்யப்பட்டு மிசவும் ஏற்றம் பெற்றன. இவைகளன்றி, முவிவர் முதலியோரால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு ஏற்றம் பெற்ற புராணஸ்தலங்களும், ஆழ்வாராசாரியர்களின் திருவவதாரம் முதலிய சம்பந்தங்களினால் ஏற்றம்பெற்ற தலங்களும் உண்டு. அவையாவன:—

க. திருநாராயணபுரம்:—செல்வப்பிள்ளை எழுந்தருளிய தலம். ஸ்ரீபாஷ்ய காரர், திருநாராயணன் செல்வப்பிள்ளை என்ற இவர்கட்குச் சந்திதி முதலியன தீர்மானம்செய்து செல்வப்பிள்ளையை எழுந்தருளப் பண்ணி உதலவாதிகளையெல்லாம் நடப்பித்தருளினர். நாராயணாச்சரி யென்றும் வேதாச்சரியென்றும், யாதவாச்சரியென்றும், யதிகைசல மென்றும் மறுபெயர்களைபுடைய பிரசித்தமான தலம் இதுவே. இது மேல்காட்டி ஒன்றது.

உ. பாணமங்குடிகோயில்:—ராஜகோபாலன் எழுந்தருளிய தலம்.

ங. ஐங்குந்தம்:—ஐங்குந்தாப்பெருமான் எழுந்தருளிய தலம்; இப்பெரு மான் தமதுகையிற்கொண்டுள்ள நீரை யுகமுடிவில் சூசமநஞ்செய்வ ரென்பர்; இது, மேல்க்கடற்கவரவி ஒன்றது.

ஈ. ஸ்ரீரங்கம்:—ஆதிவராகப்பெருமான் எழுந்தருளிய தலம். இது, எட்டு ஸ்வயம்பவத்தஸ்தலங்களில் ஒன்று. (மற்றவை - ஸ்ரீரங்கம், திருவேங் கடம், வரலுமலை, புத்தூரம், நைமிசாரணியம், பத்ரிகாசிரமம், சாளக் கெட்டி என்பன.) இதுமேல்காட்டி ஒன்றது.

உ. புத்தூரம்:—தீர்த்தஸ்தலபுரியியும்பெருமான் எழுந்தருளிய தலம்.

ஈ. ஐங்குந்தம்:—ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி எழுந்தருளிய தலம். புருஷோத்தமம் என்றும் மறுபெயருடையது. மேல்காட்டி ஒன்றது.

உ. ஸ்ரீரங்கம்:—ஸ்ரீவராகப்பெருமான் எழுந்தருளிய தலம்.

உ. சிவாப்பெருமான் கோயில்:—இது, தொண்டைநாட்டி ஒன்றது; நரசிங்க மூர்த்தி எழுந்தருளியுள்ள தலம்.

௬. அவந்தி:—கண்ணன் எழுந்தருளிய தலம். உஜ்ஜயினி என்னும் மறுபெயருடையது. இது, முத்திரையும் நகரங்கள் ஏழனுள் ஒன்று.

௭௦. தூய:—பல்குறி நதிக்கரையிலுள்ளது. சிராத்தபிண்டம் போடும்படியான விஷ்ணுபாதத்தை யுடையது.

௭௧. பாயாநக:—மீதவப்பெருமாள் ஆலிலையில் பள்ளிகொண்டுள்ள தலம். அகலபாத் என்னும் மறுபெயருடையது.

௭௨. மயிலாப்பூ:—இது, முதலாழ்வார்கள் மூவரில் பேயாழ்வார் திருவவதரித்த தலம்.

௭௩. திருமழிசை:—திருமழிசையாழ்வார் திருவவதரித்த தலம். மஹிஸாசேஷநாம் என்னும் மறுபெயருடையது.

௭௪. திருவஞ்சிக்கவம்:—குலசேகரபாழ்வார் திருவவதரித்த தலம். மலை நாட்டிலுள்ளது.

௭௫. திருமண்டங்குடி:—தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவவதரித்த தலம்.

௭௬. திருக்குறையலா:—திருமங்கையாழ்வார் திருவவதரித்த தலம்.

௭௭. காட்டுமன்னிகோவில்:—ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளும் ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும் திருவவதரித்த தலம்.

௭௮. பூவிந்நவல்லி:—திருக்கச்சிநம்பிகள் திருவவதரித்த தலம்.

௭௯. ஸ்ரீபெரும்பூதா:—ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் திருவவதரித்த தலம். இவர்க்குப் பெரியநம்பிகள் த்வயம் உபதேசம்செய்த தலம்—ஸ்ரீமந்நாதநகம்.

௮௦. கூடம்:—கூரத்தாழ்வான் திருவவதரித்த தலம்.

௮௧. மழலைமங்கலம்:—எம்பார் திருவவதரித்த தலம்.

௮௨. பரிணாப்பெருமாங்கோயில்:—முதலியாண்டான் திருவவதரித்த தலம்.

மற்றும் பல புள

